

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

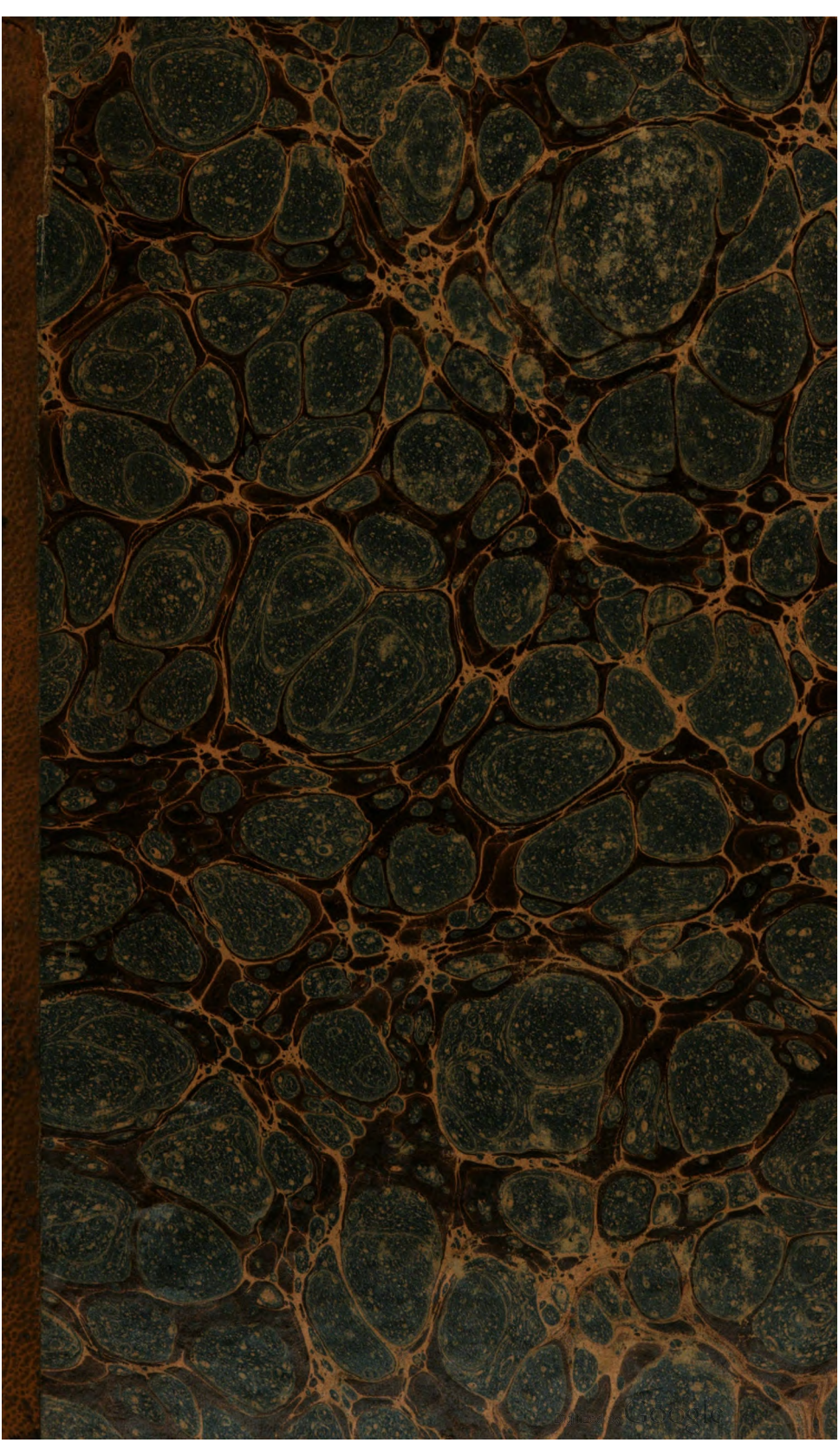
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NOTARUM CRITICARUM
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
SCRIPTORIBUS
SERVATA SUNT
PARS ALTERA.

1L 487/4

IX.

ἀρχὴ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἐπιγραμματῶν.

Οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἡμέλῃται τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος, ἀλλ' ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εὐρεῖν καὶ ἐρμηνείας ἐπιδείξιν, καὶ πραγμάτων γενομένων ὄντως, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν.

Νr. 1. πολυαῖνον σαρ. εἰς δορκάδα ἣν ἐθήλασεν ὄφις, ὅθεν πῶν ὁ νεβρός ἐν ἀπέψνξεν. Br. II. 287. nr. 4. An. II. 2. p. 329. V. 2. εἰδοῦσα. P. Pl. οἰδοῦσης. Br. c. Scaligero in not. mst. qua correctione et versus iuvatur et sensus. — πικρὸν. P. πικρός. Plan. fortasse rectius, ne ἔχis epitheto careat. λυγρός tacite recepit Br. sine dubio, quia πικρὸν versu 4to recurrit. V. 5. ἰομυγή. P. ἰομυγῇ. Pl. Br. θηλὴν. P. θηλὴν. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. V. 4. ἔβρωξε. P. ἔβρωξε. Pl. Br. Eandem varietatem vidimus p. 287. nr. 506. v. 8. ἔβρωξε Schaefero monente restitui. ἀναβροχθὲν habetur ap. Homer. Od. λ. 585. ubi vid. Eustath. ad p. 458. 42. ἀναβρόξεσε Od. μ. 240. ubi Eustath. p. 485. 14. θίμα βρώχω ἄχρηστον εἶναι monet; quod tamen non impedit, quominus aoristus verbi simplicis in usu fuerit. ἀναβρόξασα est etiam ap. Apollon. Rhod. IV. 826. ubi vid. Br. — V. 5. νηλαίη. P. νηλέ. Pl. Br.

Νr. 2. τιβερίον ἰλον. εἰς τὴν αὐτήν. Br. III. 7. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. δακέτων. P. Br. δακετῶν. Pl. Sic scribitur ap. Aelian. H. An. I. 57. in Fragm. Nicandri Ib. L. X. 49. et in decem saltem aliis locis ap. eundem. Etiam alibi saepissime. Ap. Themist. Or. XXII. p. 282. A. μετὰ δὲ ἅπαντα δακετῶν θανάσιμων. scr. μετὰ . . . δακέτων. Structuram ἣ φονίη δακέτων illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 2. ἰόν. P. Sed v. 3^{tio} ὡτ' idem Cod. V. 3. vulgo post ἀμύλλας distinguitur. Rectius Br. χεῖλεσι cum ἀμύλλας conjunxit.

Νr. 3. ἀντιπάτρον, οἱ δὲ πλάτων εἰς καρύην πεφυτευμένην ἐνοδοῶ. Br. I. 173. nr. 20. inter epigr. Platonis. An. I. 1. p. 352. V. 3. ἀκρεμόνας. P. ut etiam nr. 21. v. 4. p. 367. nr. 64. p. 423. nr. 384. v. 12. p. 452. nr. 563. v. 6. V. 5. εἰ γάρ. P. ἢ γάρ. Pl. Br. V. 6. ἐς ἐμήν. P. Ald. 2. 3. ed. Nic. Sab. ἐπ' ἐμήν. Vulgo et Br. Eurip. Phoen. 622. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ. ubi vid. Valkenar. — Nr. 4. κυλλινίου. εἰς ἀχράδα κεντρισθεῖσαν εἰς ἄπιον ἥμερον. Καλλινίου.

Plan. p. 25. St. *Κυλληνίου*. Br. II. 282. nr. 1. An. II. 2. p. 316. V. 1. *νόθη*. P. *νόθης*. Pl. Br. Cf. Cuperi Obs. I. p. 117. sqq. V. 5. *πολλή σοι*. P. Pl. Pronomen sciendum videtur.

Nr. 5. *παλλαδά εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 428. nr. 105. An. II. 3. p. 249. In Plan. p. 27. *ἄθλον εἰς ἀναδενδράδα*. in quo lemmate *ἀγράδα* corrigendum esse non fugit Scäligerum. V. 1 et 4. *ὄχνη*. P. *ὄγγνη*. Pl. Br. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem secutus sum. *ἦ μὲν*. P. *ἦ μὲν*. Pl. *ἦς μὲν*. Br. A membr. non recedo. Cf. ad p. 156. nr. 84. v. 6. V. 2. *φλοιῷ γῆλλον*. P. *φλοιῷ φλοῖον*. Pl. *φλοιῷ πτόρθον*. Br. Satis pro arbitrio. *φύλλον* si genuinum est, de germine accipi debet, quod cortici arboris inseritur. De floribus usurpari constat. — *πτόρθον* .. *ῥιζωθείς*. P. *πτόρθον* ... *ῥιζώθη*. Pl. *πτόρθος* ... *ῥιζωθείς*. Br. quod recipere non dubitavi. — *τομῇ* .. *ἀμείψας*. P. *τομῇ* .. *ἄμειπεν*. Pl. *τομῇ* .. *ἄμειπεν*. Br. Non minus bene haberet: *πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ ῥιζώθη, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἀμείψας*.

Nr. 6. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 429. nr. 406. An. II. 3. p. 250. V. 1. *ἀχράς ἦν*. P. *ἔην*. Br. *ὄχνην ἔθηκας*. P. Loco vocabuli *ὄχνην*, quo metrum evertitur, *ὄζον* vel *ἔρνος* ponendum existimabam. Sed fortasse scribendum: *μυρίπνοον, ὄνερ, ἔθηκας*. — V. 2. *ἔρεϊς*. P. *ἐνεῖς* scripsi sine haesitatione. De litteris *ν* et *ρ* inter se permutatatis vid. ad p. 205. nr. 348. v. 4. *ἐνιέναι* idem quod *ἐμπῆσαι*. Jam vide quomodo Br. totum hoc distichon immutaverit: *Ἀχράς ἦν ὄχνην σὺ κλωσὶ μυρίπνοον ἦκα· Δένδρῳ πτόρθος ἔρεϊ, τὴν χάριν εἰς σε φέρω*. maximam partem ex praeposteris conjecturis Salmasii, qui tamen *χερσὶ* intactum reliquerat. — P. Nr. 7. *ἰουλίον πολυαῖνον εἰς τινα ἐπὶ ξενῆς εὐξάμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τελευτῆσαι καὶ ζῆσθ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον*. Br. II. 287. nr. 1. An. II. 2. p. 327. V. 5. *δέ μς*. P. Pl. *δ' ἐμέ*. Br. In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8. quod inde separatim dedit Plan. p. 53. St. cum inscriptione *Ἰουλίον Πολυαῖνον*. Ad praecedens epigr. non pertinere satis apparet; sed suspicari quis possit, illud proximo praefigendum esse. V. 1. *βίοντον*. P. et quaedam editt. Plan. *βιότοιο* Ald. tres, Junt. Nic. Sab. — *ἀλέπτει χρόνον*. P. et Codd. Plan. ap. Br. *νόον*. vulgo.

Nr. 9. *τοῦ αὐτοῦ. ὁμοίως ἐπὶ τινὶ εὐξάμενῳ ἐνπλοῖν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὑποστροφῆν*. Br. II. 287. nr. 2. An. II. 2. p. 327. *Ἰουλιανοῦ* inscribitur ap. Plan. p. 41. St. V. 3. *δωίης*. P. *δοίης*. Pl.

Br. Vide de illa optativi forma ad p. 158. nr. 91. v. 6. — *σῴσεις*. P. Br. *σῴσεις*. plurimae editt. Plan. Nonnullae *σῴσεις*. Passim. haec tempora inter se permutantur. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Tyr. 792 (785). Hoc loco *σῴσαι* videtur verius. V. 4. *καὶ καμάτων*. P. Br. *καὶ καμ.* Pl. Portus *καμάτων*, ubi aerumnae quiescunt. V. 5. 6. in membr. cum hoc nostro epigr. cohaerent; probantibus Grotio et Char-dono in *Mélanges* T. I. p. 390. Ap. Plan. p. 70. St. tamquam peculiare epigr. exhibentur, *Ἰανλιανοῦ* inscripti; unde Br. hoc distichon inter *Juliani Aegypt.* epigrammata exhibuit nr. 44. An. II. 3. p. 386. *Palladae* tribuitur in Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99.

Nr. 10. ἀντιπάτρων Θεσσαλονικίως εἰς πολέπουν καὶ αἰτὸν διὰ
τὸ τὸν αἰτὸν δραξάμεν^τ αὐτὸν ἐκείνου πλεκτάνων ἀγρευθῆναι. Br. II. 120. nr. 44. An. II. 1. p. 324. V. 1. *εἰναλίη*. P. *εἰναλίη*. Pl. Br. V. 2. *ἡελίω*. P. *πολλόν*. Frustra Scaliger in not. mst. *πελλόν* tentat. V. 3. *πέτρη ἱκελος*. Facile vocalium concursus tollas, scribens, *ἱκελος πέτρη* χρῶα. sed non necessarium. Od. v. 157. *νηὶ Θοῶν ἱκελον*. Moschus Eid. II. 47. *νηχομένη ἱκέλη*. Obiter corrige Oracul. Sibyll. II. p. 252. *μηδ' ὥς πετροφυτῆς πολέπους κατὰ χοροῖαν ἀμβεῖν*. vulgo, *κατὰ χώραν*. V. 5. *πλοχοῖς δ' εἰλ.* Pl. Br. δ' om. P. Post ἄλλα ut distinguatur, rhythmus suadet; sed ἡ ῥα nunquam nisi initio enuntiationis occurrit. Offendit hic etiam acutus artis metricae explorator Eduardus Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 229. qui corrigit: *πέσεν εἰς ἄλλα δύεμορος, αἰ αἰ, Ἄμφω*. . . . ubi poetae lamentatio de raptore non satis placet. Suspiciabar: *πλοχοῖς δ' εἰλιχθεῖς πέσεν εἰς ἄλλα δύεμορος οἰκτρὰ Ἄμφω*. . . . quod ob summam similitudinem syllabarum *ἦρα* et *κτρα* satis lene videbitur. V. 6. *ἄμφω ἀμφοῖν* tentabat Scaliger in not. mst. At vide Br. ad Apollon. Rhod. I. 1169. Sic etiam in δύο haerebat vir doctissimus ad Aelian. H. An. IV. 21. *καὶ δύο δ' ἂν ἐπιθεῖτο καὶ τρισί*. ut Ib. IV. 31. *δύο ἐτῶν*. in quo praeivit Thucyd. I. 18. III. 89.

Nr. 11. φιλέπκον οἱ δὲ ἰουδαῖον. εἰς τυφλὸν καὶ χλωὸν ἀλλήλους τὸ ἐλλειπές (Scr. τὸ ἐλλειπές) δανισαμένων. Br. II. 231. nr. 69. inter epigr. *Philippi*. An. II. 2. pag. 196. V. 2. *εἰς αὐτούς*. i. e. ἀλλήλους. Lucian. Philops. §. 29. Tom. VII. pag. 291. *τί δέ, ἔφη, πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοσοφεῖτε*; Cod. Paris. *πρὸς αὐτούς*. quod restituendum. Ap. Liban. T. IV. p. 714. 24. *στάσις δέ ἐστιν, ὅταν τὸ διάφορον τῆς ἐπιθυμίας ταράττῃ πρὸς ἑαυτούς*. nihil cum Reiskio mutandum.

Vid. VV. DD. ad Xenoph. Ephes. p. 164. ed. Locell. V. 4. ὀρθοβάτει. P. ὠρθοβάτει. Pl. Br. Item nr. 17. v. 4. libri fluctuant inter ὀρράνισεν et ὠρράνισεν; ut etiam p. 284. nr. 483. v. 2. At recentiores poëtae augmentum omisissio non videntur, nisi metri quadam necessitate coacti. Codicis in hac re nulla est, aut certe exigua auctoritas, quippe qui sexcentis in locis ὦ exhibeat, ubi ὠ necessario requiratur. Sic v. c. p. 404. nr. 290. 4. πᾶς ὤλισθεν, pro ὠλισθεν. p. 410. nr. 322. διοξίπποιο. p. 427. nr. 406. ἐκόμασα. p. 428. nr. 409. τροκτάς. p. 428. nr. 411. εἶκομεν, pro εἴκομεν. p. 433. nr. 433. ὀρφανίσουμε, pro ὀρφανίσουμε. p. 434. nr. 438. κροσσόν. p. 439. nr. 477. πράζομεν, pro πράζωμεν. p. 444. nr. 507. δαιδὼν pro δαιδῶν. Ib. nr. 509. κολιάδες. Haec omnia in triginta paginis. Similis est in verbis ab ὦ et οἱ incipientibus fluctuatio ap. Pindarum, ubi Boeckhius nunquam non augmentum restituit. Vid. not. crit. p. 462. — V. 6. εἰς ἔλεον. P. Pl. Br. Verus sensus non latuit Stephan. in not. ad Epigr. Sel. p. 297. sed genuinam lectionem εἰς τέλος primus invenit G. Canterus in Lamp. Crit. T. III. p. 585.

Nr. 12. λεωνίδου εἰς το αὐ ἦγον εἰς τυφλὸν καὶ χολῶ. Br. II. 197. nr. 34. inter epigr. Leonidae Alexandr. An. II. 2. p. 104. — Nr. 13. πλάτων νεωτέρ^ο εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὁ τυφλὸς τὸν χολὼν ἐπώμων ἐβάσταζεν. Br. I. 175. nr. 1. An. I. 1. p. 359. V. 1. τίς. P. P. V. 3. novum in Pal. lemma: εἰς τὸ αὐτὸ περὶ τε τ^τ τυφλὸν καὶ τοῦ χολὼν ὅτι ἀλλήλοις τὸ ἐλλειπὲς ἐδάνειζον. Hinc factum, ut hoc epigr. in duo discinderetur in Plan. p. 4. St. ubi primum distichon *Platoni*, reliqua *Antiphilo* inscribuntur. V. 4. ὁ δέ. P. ὅς δέ. Br. c. Pl. V. 5. αἶρων. P. ἄρας. Pl. Br. Nemo tamen haesit nr. 11. v. 3. τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων . . ὠρθοβάτει. Similiter praesens est pro tempore praeterito p. 581. nr. 84. τὸν ἐπὶ γαῖαν Ἄρτι με πρωτόπλου ἦγνος ἐρειδόμενον Ἐλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως. V. 6. ἀκροβάτει. P. ἀκροβάτει. Pl. Br. Hic ὠρθοβάτει malit, aut ἰθυβάτει. Equidem acquiesco in vulgata, quae coeci gressum subtimidum, non plantae vestigium solo imponentis, sed digitis iter praetentantis pingit.

Nr. 14. ἀντιφίλου βυζαντίου. εἰς πολέπου ἀγρευθὲν παρα αἰέως καὶ ῥιπέν^τ ἐπιθαμνὲν ἐνῇ λαγῶ^τ ποιμῶμενοι παρα τοῦ πολέπου ηγρεν. Br. II. 175. nr. 23. An. II. 2. p. 54. V. 1. λαθραῖη. P. λαθραῖη. Pl. Br. V. 2. εἰρεσίη. P. εἰρεσίη. Pl. Br. πολυπόδη. P. πολυπόδη.

Plan. Br. V. 6. εἰληθόν. P. Br. εἰλιδόν. Plan. εἰληθα est ap. Arat. Phaen. 917.

Nr. 15. ἀδείσποτον. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλ' ἐρωτικόν ἐπι-
γραμμα. Br. III. 160. nr. 46. An. III. 1. p. 314. Inter Callimachea
relatum p. 330. ed. Ernest. nescio qua auctoritate. V. 1. Distinxi post
λογιζόμενος· οὗτος est loco vocativi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV.
p. 460. Ruhnk. ad Timae. p. 279. V. 3. ἐνδοθι. Pl. ἐνδόθι. Br.
minus recte. In Pal. accentus non appositus. — γάρ μιν. P. γάρ μοι.
ed. Flor. Ald. 1. Junt. μου. Ald. 2. 3. Nicol. Sab. Steph. Br. Prae-
tuli id, quod a membr. lectione proxime abest. Dativus cohaeret cum
verbo. — Pro ἄψον quaedam editt. vett. ἀναψον.

Nr. 16. μελέαγρον. καὶ τοῦτο ὁμοίως ἐρωτικὸν δια τὰ φητῖαν τ
ἐκλεξαμένου. Br. I. 17. nr. 54. An. I. 1. p. 70. V. 3. ἦ γάρ τοι. P.
Pl. ἦ γάρ Ἐρως. Br. ὁ παῖς scribendum auspicabar equidem. Nomi-
nativum subaudiri posse existimat Craefius. — κατήρυσεν. P. Plan.
κατήρτισεν. Scaliger in not. mst. Rectius Br. κατείρυσεν. Nieand.
Ther. 552. ἀσιόργοιο κατείρυσεν οὐθὰτα μόσχον. — Nr. 17. γερμανίς
γρ. ἀδριαν

ῥσαρος. εἰς λαγῶν ὑπὸ κενῶν διοκόμενον ὃν ἐκπιδόντα εἰς θάλασσαν
ἤρπασε κίων θαλάσσι. Br. II. 286. inter epigrammata Hadriani nr. 3.
An. II. 2. p. 326. In Plan. p. 44. St. Germanico inscriptum. V. 1. ἐς
ποτὶ. P. ἐς ποτε. Pl. Br. V. 3. ἀλλουδ. P. V. 4. ὀρφάνισεν. P.
ὀρφάνισεν. Pl. Br. Vid. ad nr. 11. v. 4. — V. 5. αἰνός. P. αἰνῶς.
Pl. αἶνος. Vid. Valken. ad Ammon. p. 14. s.

Nr. 18. γερμανικὴ καίσαρ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως· ἔστι δὲ κρειττ
τοῦ προτερῆ ἐπιγράμματος. Br. II. 159. An. II. 2. p. 18. V. 2. πεζοὶ
καὶ θ. P. καὶ om. Pl. — P. Nr. 19. ἀρχίου μυτιλῆν εἰς ἵππον
ἀδλοφόρον γηράσαντα καὶ ἀντι στεφάνων ῥ νίκης μύλ' ἀνταλλαξά-
μενον. Br. II. 98. nr. 24. An. II. 1. p. 264. V. 1. αἰετός. Avium
nominibus equi interdum appellabantur, ut Αἰθνια p. 238. nr. 212.
In fr. Antimachi ap. Pausan. p. 650. in Schellenb. Reliqq. Antimachi
p. 65. ἐπαινετὸ ἤλασεν ἵππω, Καίρόν τε κραιπνὸν καὶ Ἀρίονα
Θελπουσαῖον. cogitabam de Κίρκον. qui ελαφρότατος πετεηνῶν ap.
Homer. Ἴλ. χ. 139. ἐλαφρὸς ἦν τε κίρκος. Antimach. in Schol. ad Ly-
cophr. v. 245. — V. 5. νεμέτη. P. νεμέτη. Pl. Br. V. 6. ἡΐονας. P.
V. 7. κλοιῷ δειρήν. P. κλοιῷ δειρήν. Pl. Br. χαλινόν. P. χαλινῷ. Pl. Br.

V. 8. ἔλατ. P. ἔλα. Pl. ἀλετ. Br. c. Piers. ad Moer. p. 18. Vide an necessaria sit mutatio. Quum lapis molaris dicatur ἐλαίνεσθαι, etiam de equo saxum circumsgente ἐλαύνειν usurpari posse videtur. — δημιῶς. P. Vid. ad p. 238. nr. 209. v. 3. — ὀκρῖόνετι. P. Br. ὀκρυνόνετι. Plan. Vid. ad p. 217. nr. 67. V. 9. ἰσαν. P. ἰσην. Pl. Br. ἥρακλετ. P. Pl. Br. Ἡρακλέτ scipsi ob rhythmum bacolicum.

Nr. 20. εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοίως. ὅτι ἐπιτ^τ ἀλφεῶνι ἡγωνίζον καὶ ἐν τη^τ νεμέαι^τ ἡ παρακασταλίαν ἡ ἐπι τ^τ ἰσθμῷ ἡ ἐν πυθοῖ ἡ ἐν πίσαι^τ ἡ ἐπι-
ταπολν^τ θρύλλη ὀλυμπία. οἱ πωλοδάμνς. Inter Archiae epigrammata edidit Br. II. 98. nr. 25. An. II. 1. pag. 265. In Plan. pag. 48. St. ^{τὸ} Λεοντίως inscriptum. V. 1. ὁ πρίν. P. ὁ τὸ πρίν. Plan. ὁ πρίν δῆ. Br. nescio quare. V. 4. πτηνοῖς. P. Pl. πτανοῖς. Br. Duplicem esse crediderim comparisonem, ut ap. Hesiod. Theog. 268. de Harpyis: αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται. Unde legendum existabam: πῶλος ὁ πρίν πτηνοῖς, ἴσα δραμῶν τ' ἀνέμοις. — Nr. 21. ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτὴν ἐπόθεσιν τ^τ ἱππ. φεῦ τῆς ὕβρεως. Br. III. 240. pr. 420. An. III. 1. p. 111. s. V. 1. πάτρι. P. πατρί. Br. V. 3. κῆν ἰσθμόν. P. κῆν Ἰσθμῷ. Br. c. Plan. κῆπεινέμειον. P. κῆπινέμειον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Nic. Sab. κῆπὶ νέμειον. Asc. St. Br. V. 4. ζῶνα καὶ ἀρκαδικᾶς. P. ζῆνα καὶ ἀρκαδικούς. Pl. Br. In lectione membr. Ἀρκαδίας latere suspiceris. — ἀκρεμόνας. P. ut nr. 3. v. 3. nr. 64. v. 4. — V. 5. νισυρήτιδος. P. Plan. Νισυρίτιδος. Br. Cf. Strabo L. X. p. 748. C. T. IV. p. 547. ed. Lips. — V. 6. δημιῶς. P. ut nr. 19. v. 8.

Nr. 22. φιλίππου θεσσαλ^ο εἰς δάμαλιν ἔγκνον μέλλονσαν θύεσθαι^τ τη^τ ἀρτέμιδι ἡ διατοπαρᾶ (παρὰ τὰ?) τεκαῖν ἀπολυθεῖσαν. Br. II. 219. nr. 26. An. II. 2. p. 167. V. 1. λητωῖδῃ. P. λητωῖδι. Pl. Br. V. 2. θαῦμα. P. θῦμα. Pl. Br. V. 5. ἰδیکاζεν. P. ἰδیکاζε. Pl. Br. Pro οὐδ' Scaliger in not. mst. οὐκ tentat; quod non necessarium. Dea quum partibus praesit, neque parturientes caedendas esse iudicat. — V. 6. ἔμαθεν. P. Pl. ἔμαθε. Br.

Nr. 23. ἀντιπάτρων εἰς γαιπονον μέλλον θνήσκειν καὶ τοῖς υἱοῖς^τ παραινοῦντα ἔχουσθαι τῶν ἐπὶ γῆς ἔργων. φεύγειν δὲ τὴν ναυτηλίαν ἡ τὰ τῆς θαλάσσης ἔργα. Br. II. 121. nr. 47. inter epigr. Antipatri

Thessal. An. II. 1. p. 327. V. 2. αἶδαν. P. αἶδην. Pl. Br. Pro ἔρρειν Scaliger in not. mst. ἔρρειπεν corrigit, eleganter sane de morituro. — V. 3. νίησιν ἰώ. P. Br. νίησιν ὦ. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. νίησιν et νίησιν. aliae. De ἰώ cum ὦ confuso vid. ad p. 111. nr. 163. v. 5. — V. 4. ἀροτριτὴν. P. ἀροτρητὴν. Pl. Br. V. 6. ἀτειρῆς. P. ἀτηρῆς. Pl. Br. P. V. 7. 8. In marg. ση. ὠραῖον τὸ διστιχον. — Nr. 24. λεωνίδα ταραν. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν θαυμασίον ἐπιγράμμα. Br. I. 233. nr. 49. An. I. 2. p. 106.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα θαυμαστ. Br. II. 19. nr. 49. inter epigr. Antipatri Sidonii. An. II. 1. p. 51. V. 4. ὀλλόμενος. P. ἀλλόμενος. Pl. ἰλλόμενος. Br. ex uno Cod. Plan. In idem Scaliger inciderat in not. mst. — V. 5. εἶναι ab αἰνεῖσθω pendet, cui verbō dicendi vis inest, quasi dictum esset: καὶ λεγέσθω εἶναι Διὸς δεύτερος. Aliter tamen haec expediebat vir doctissimus ad L. Bos p. 591. εἶναι imperativi loco habendum esse existimans. Et certe infinitivus passim imperativum comitatur. Od. x. 404. κτήματα . . πελάσσετε . . αὐτὸς δ' αἰψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίφρας ἐταίρους. Infra p. 412. nr. 330. v. 4. 5.

Nr. 26. ἀντιπάρ^ο θεσσαλ/ εἰς τὰς ἐννέα λυρικὴ ποιητικῆς ἔχον προξέλλαν: μοιρῶ: ἀνύτην: σαπφῶ: ἤρινναν: τελέσιλλαν: κόρινναν: νοσσίδα. μύρτιν. Br. II. 114. nr. 23. An. II. 1. p. 303. V. 3. μοιρῶ. P. μυρῶ. Pl. Br. Illud habet etiam Athenae. p. 490. E. et magis probat Salmas. de Modo Usur. p. 42. Vid. supra ad Meleagri Prooem. v. 5. p. 81. V. 4. σαπφῶ. P. V. 5. ἀγακλία. Vid. ad Append. Epigramm. nr. 54. v. 7. V. 10. τέκεν. P. τέκε. Pl. Br. — Nr. 27. ἀρχίον οἰδὲ παρμενίωνος εἰς τὴν ἡχῶ δια τὸ ὑστερόφων^τ ὅτι τὸ ἀκροτέλειον ἀποκρίνεται. Br. II. 95. nr. 15. An. II. 1. p. 257. Soli Archiae inscribitur in Plan. p. 50. St. V. 3. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε. Br. — Nr. 28. εἰς μυκῶνας τὴν ἀγαμεμνον πόλιν. ἔπαινος πομπῆτον. οἱ δὲ μάρκον νεωτέρου. Br. II. 105. nr. 1. An. II. 1. p. 276. V. 3. τίς. P. V. 5. εἰ δὲ με. P. Pl. εἰ δ' ἐμέ. Br.

Nr. 29. ἀντιφίλον βυζαν. εἰς τόλμαν τὴν ἀρχηγ^τ τῶν νεῶν ὅτι τὸλμ^ς ἔνεκα καὶ κέρδ³ θαλάσσης ἐγχειροῦσιν ἄνθρω^π. Br. II. 175. nr. 24. An. II. 2. p. 55. — V. 2. κέρδεσιν. De navigatione Liban. T. IV. p. 992. 11. τὸ γὰρ δὴ πλεῖν αὐτοὺς ἔρως ἡνάγκαζε τοῦ πλείονος, καὶ

τοῦτο τολμᾷ. Scr. τολμᾷν. P. V. 3. novum in Cod. Lemma: ὅτι
 κέρδος ἔ τολμῇ ναυτικὴν κατεσκεύ^{ας} ἔ τοῦτο μακάριον ἦν εἰ ἀπὸ τῆς
 χέρσου μὸν ἔζων οἱ ἄνθρωποι. — ἐνεΐκας. P. ἐνΐκας. Pl. Br. V. 5.
 εἰ ἀπό. P. εἰγ' ἀπό. Pl. Br. Haec lectio si vera esset, Archias dice-
 ret, auream hominum vitam fore, modo navigatione non uterentur;
 particulā αὖν ad ἦν subauditā. At hoc dicere non potuit, navigatione
 sublata statim omnia aureae aetatis bona adfore; sed hoc potius:
 aureum vere tempus fuisse illud, quum homines ab avaritia et sce-
 lesta audacia alieni, mare e longinquo spectarent. Quare leni mutatione
 scripsi: εὐτ' ἀπὸ χέρσου. Sic plane Theocrit. Eid. XII. 16. ἦ ῥα τότε
 ἦσαν Χρῦσειοι πάλοι ἄνδρες, ὅ κ' ἀντεφίλῃσ' ὁ φιληθείς.

Nr. 30. ζηλωτοῦ, οἱ δὲ Βάσσου εἰς πένκην ὑπὸ ἀνέμ κλασθεῖσαν
 ἔ μέλλουσ ναῦν γίνεσθαι. Br. II. 400. nr. 1. An. II. 3. p. 183. —

Nr. 31. εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοίως ὑπο νοῦ ἐκρίζωθεῖς καὶ μέλλουσιν
 κατ'σκευάζεσθαι ναῦν: ἔ διὰ τὸν μεμφομένην. Br. II. 400. tamquam
 Zeloti nr. 2. cui inscribitur in Plan. p. 78. St. An. II. 3. p. 183. —

Nr. 32. ἄθλων. εἰς ναῦν ἀρτι κατ'σκευασθεῖσαν ἦν ἐκ τ' αἰγυαῖ
 ἤρπασε θαλασσὸ μὴ π τῆς κατασκευῆς δεξαμένην τὸ τέλος. Br. III.
 243. nr. 434. An. III. 2. p. 120. V. 1. ῥοθίασιν ἐπὶ κροκάλαισι. P.
 Br. ῥοθίησιν et κροκάλῃσι. Pl. V. 3. ἀνέμεινε. P. ἐπλήμυρην. Ib.
 ἐπλήμυρην. Pl. Br. V. 5. τὰν δειλαιαν αἰεὶ κλόνος. P. τῇ δειλαιοσ
 αἰεὶ κλόνος. Plan. ὀλκάδα τὰν δειλαιαν, αἰεὶ κλονον. Br. Vera est lectio
 membr. αἰεὶ cum δειλαιαν jungendum, κλόνος de undarum vi et impetu
 nr. 41. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤγαγε φωτὶ.

Nr. 33. εἰς ἐτέραν ναῦν ὁμοίως κυλληνίον. Br. II. 282. nr. 2.
 An. II. 2. p. 317. V. 2. In hujus versus loco in Pal. legitur penta-
 meter epigrammatis nr. 36. πόντος κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μὴνάμενος.
 Ibi autem nota appicta: ζτ. στιχ. κάτω. errore librarii, qui hanc no-
 tam nostro epigrammati adscribere debuisset. In inferiore paginae
 margine legitur: ζτ. ✕ ἐτλην· φεῦ πάσαις ὀλκάσι μοῖρα κλύδων.
 Haec omnia recte exhibentur in Plan. p. 78. St. — Nr. 34. εἰς ἐτέρα
 ναῦν ἦν οχι (Scr. οὐχ ἦ) θάλασσα κατέφθειρεν ἀλλὰ πῦρ ἀπὸ τιν
 τύχης: ἀντιφίλ^υ βυζαν. Br. II. 176. nr. 26. An. II. 2. p. 56. V. 1.
 με τρίψασαν. P. et omnes editt. Plan. vett. μετρήσασαν. Asc. Steph.
 V. 6. χέρσω. P.

Nr. 35. τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἑτέραν ὁμοίως ατελεστον ὑποθαλάσ^ς κατα-
στρέψαν. Br. II. 176. nr. 25. An. II. 2. p. 55. In Plan. p. 78. St.
Cyllenio inscribitur. V. 2. Vid. ad nr. 33. — Nr. 36. σκυῖνονδον. εἰς
ετεραν υποπυρος καταφθαρείσαν ἧς οὐκ ἐκυρίευσε θάλασσα. Br. III.
6. nr. 3. An. III. 1. p. 11. V. 1. πελάγευς. P. Br. c. Steph. πολέμου.
editt. vett. Plan. V. 2. καὶ τοσσάνις. P. καὶ τοσάνις. Pl. Br. Ele-
ganter correxit Schaeferus in not. mst. τοσσάνι, καὶ χαρ. ubi τοσσάνις
jungendum cum ἀνύσσα. Littera σ nata ex § i. e. καὶ. Vide Append.
ad Dionys. de Comp. Verb. ed. Gölleri p. 272. Hinc corrige ap.
Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. T. II. p. 86. D. θηρὶ λυγρῶς σαίνοντο
πυρὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα. pro ψυχρῶ καὶ. Ob illam similitudinem καὶ
omissum ap. Dion. Chr. Or. I. p. 46. 4. καὶ πόθεν ἂν εὑροίμεν. ubi
Codd. Monacenses duo copulam vulgo omissam suppeditant. Quum
illa sigla simillima sit etiam litterae ρ, ap. Aelian. H. An. I. 25. natum
lectionis monstrum: τὸν καινεαρον. pro τὸν Καινία καὶ τόν. Ibid. c. 26.
καὶ εἰσι ζηλότυποι. Cod. Monac. καὶ εἰσι καὶ ἡλότυποι. librarius
litteram ζ cum illa nota confudit. Saepissime autem permutari cum ὡς
docuit Schaefer. ad Gregor. Cor. ubi v. Indic. in καὶ. V. 6. ἕδα-
α
τος. P.

P. Nr. 37. τυλλίου φλάσκου εἰς πηγὴν ἐπώνυμ ἡσυχίας. Inter epigr.
Statyllii Flacci, cui inscribitur in Plan. p. 88. St. edidit Br. II. 263.
nr. 6. An. II. 2. p. 271. In Plan. discerptum est in duo disticha,
quorum alterum ἀδέσποτον. In tribus autem Codd. ap. Br. eadem
junguntur. V. 2. ἡσυχίης. P. ἡσυχίους. Pl. Br. Scripsi Ἑσυχίης, quod
nomen Nymphae est et fontis. V. 3. ἡ κρήνη. P. Br. cum edit. Flor.
pr. Ald. 1. εἰ κρήνη. Ald. 2. 3. Asc. St. V. 4. ὦ. Pl. Br. ὦ bis P. —
Nr. 38. ἀδέσποτον, εἰς ἑτέραν πηγὴν ἄρῃεν ὕδωρ φέρονσαν καὶ τοὺς
μαλακοὺς ἀπελλέγγουσιν. Br. III. 190. nr. 197. An. III. 1. p. 403.

Nr. 39. μουσικίου. εἰς ἀφροδίτην § τὰς ἐννέα μούσας χλευαστικόν.
Br. I. 175. nr. 30. inter epigr. *Platonis*. Ap. Plan. p. 11. St. in-
scribitur: Μουσικίου, οἱ δὲ Πλάτωνος. Huic tribuitur ap. Diogen.
Laërt. III. p. 184. ἄδηλον est ap. Stobae. Flor. LXI. p. 388. 29.
Gesn. p. 251. Grot. V. 1. μούσαισι. P. Pl. μοῖσαισι. Br. Hinc colo-
rem duxit Gregor. Nazianz. supra p. 343. nr. 128. — V. 2. ἔρων. P.
ἔρον. Pl. Br. ἔρωτ'. Diogen. Membranarum lectionem reposui, Schae-
feri sententiam secutus. ἔρων commemorat Tzetza ad Hesiod. p. 156.

γέλων pro γέλωτα exemplis illustravit Pierson. ad Moer. pag. 108. Vid. Spanh. ad Arist. Ran. v. 45. Theodor. Prodrum. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 62. ἡ που τὸ δείπνον (Scr. τοῦ δείπνον) τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέλων Ἐπὶ στεναγμοῦς ἀξιοῖς ἐπιστρέφειν; — ἕμιν. P. ἕμι. Pl. Br. V. 3. χά μούσαι ποτι κύπρι. P. μούσαι. plurimi. μοῖσαι. Br. V. 4. ἡμῖν δ' οὐ. P. Pl. ἁμῖν οὐ. Br.

Nr. 40. ζωσίμου θασίλου. εἰς ἀναξιμεν^τ ασπίδα³ οτι³ ἔν ναυαγίω^δ περιπεσὼν ἐπιταύτης ἐνήξα^τ καὶ ἐν πολέμῳ^{αξ} πολλὰ^τ διαυ^δ ερρῶ^τ θανάτ^δ. Br. II. 453. nr. 4. An. II. 3. p. 298. V. 2. ἀνιξαμένους. P. ἀναξιμένους. Pl. Br. V. 4. νηξαμένης. P. νηξάμενον. Pl. Br. V. 6. θάνατον. P. θανάτων. Pl. Br. — Nr. 41. θένωνος ἀλεξανδρε^τ εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοῖ^τ οτι^τ τ^τ ναυτ^τ ἀπολωλὼ^τ μονοσotteσασπιδος κύριος ἐπὶ ταύτης οχοῦμενος ἐσώθει. Br. II. 405. nr. 1. An. II. 3. p. 194. V. 1. ἐπιήρανος. P. Br. γε ἐπύρανος. Plan. Facile permutantur litterae κ et η. Apud Aelian. H. A. II. 13. οὐχ ὁρᾶται δὲ τοῦ κήτους ἔρημος. fortasse scribendum: τοῦ ἡγέτου ἔρημος. sine duce. Ap. Orph. Argon. v. 1287. de Sirenibus, δεινὰ δ' ἀνεστονάχσαν, ἐπεὶ πύτμος ἦιε λυγρὸς Μοιριδίου θανάτοιο. quum ἦις non significet venire, Hermannus ἦλυθε in textu posuit. Possit etiam scribi: ἐπεὶ πύτμος κίχε λυγρὸς. — V. 4. ἐπλεθ' ἀλι. P. et Lectt. Ald. 1. Vulgo ἐπλετ' ἀλι.

Nr. 42. ἰουλίον λεωνίδου εἰς ἐτέραν ἀσπίδα μυρτίλου ταομοῖ^δ δράσαν. Br. II. 193. nr. 15. An. II. 2. p. 96. V. 1. εἰ ἐνὶ. P. εἰν ἐνὶ. Pl. Br. V. 3. ἀργεσσης δ' ὕτ. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀσπίδ' ἔσχον. P. ἀσπίδα δ' ἔσχον. Pl. Br. V. 4. κύματι. P. ὕδατι. Pl. Br. κύμασι malim; certe pluralis in talibus usitator. — Nr. 43. εἰς τὸν ἐν ἀνταρκείᾳ βιοῦντα παραινέρις. παρμενίω^ονος μακίδ^ο. Br. II. 203. nr. 10. An. II. 2. p. 115. In marg. Pal. appictae siglae σμ. ω^p ρ^p. V. 1. τραπέζας. P. τραπέζαις. Pl. Br.

P. Nr. 44 et 45. Post Parmenionis epigr. sequitur in Cod. Pal. versus: Χρυσὸν ἀνὴρ εἰρῶν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν. cum lemmate in marg. στατυλλίου Φλάκκου, ὅτι ὁ τὸν χρυσὸν κρύψας μὴ εἰρῶν ἀνῆψεν ὃν ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ εὔρε βροχον. Tum sequitur inscriptio: Πλάτωνος τ^τ μεγάλ^υ. Eadem inscriptio repetitur in nova pagina, ubi sequitur distichon nr. 44. cum lemmate: στατυλλίου φλακκ^υ.

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διαπενίαν μέλλον^τ ἀπάγξασθαι· ὅς ἐν τῷ δένδρῳ
ἐνῷ τὸν βρόχον ἀνάψειν ἔμελλεν χρυσὸν εὐρὺν κεκρυμμένον ἀπῆλθε κατὰ
λειπὸν τὸ βρο^χ. Haec fortasse pertinent ad nr. 45. quod lemmate caret.
Prius distichon *Platoni* tribuit Diogen. Laert. L. III. p. 184. *Stacyllio* Planud. p. 116. St. ubi alterum *Platoni* inscriptum et *Antipatro*.
Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. V. 1. ἔλιπεν et
ἔλιπε. P. ἔλιπε. Pl. Br. I. 172. nr. 18. — Nr. 45. Br. II. 263. nr. 7.
An. II. 2. p. 272.

Nr. 46. ἀντιπάτρ^μ μακεδόνας. εἰς γυναῖκα τυφλήν. et iterum in
marg. εἰς γυναῖκα τυφλήν ἔγκνον οὖσαν ὃ τεκοῦσαν ἀναβλέψαι (fort.
ἢ ἀνέβλεψε) παρελπίδα. Br. II. 119. nr. 41. An. II. 1. p. 322. In
Plan. p. 40. St. *Καλλίνου* inscribitur ex Cod. Ald. 1. nam in ed.
Flor. pr. et Ald. 1. nomen auctoris desideratur. — V. 1. πηρὸς ἄπαις
junxi: mulier coeca, quae liberis carebat. V. 3. εὐθύς. P. Pl. εὐόν.
Br. Inepte jungitur εὐθύς μετ' οὐ πολὺ· praeterea etiam nomine
mulieris aegre caremus. Quas ob causas suspicatus sum: τίποτε γὰρ
Ἀτθίς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ. quod nomen passim occurrit in Antho-
logia. Parum commode H. de Bosch Anth. Plan. T. IV. p. 267.
vulgatam tueri conatus, distinctionem post ἄελπτα posuit. At non
rectius μετ' οὐ πολὺ cum αὐτῆμαρ jungitur, quam cum εὐθύς. —
τριπόθητον φάος. P. τριπόθητον φάους. Pl. τριποθήτου φάους. Br.
quod unice verum. V. 5. ἐπήκοος. P. Pl. Br. In Lectt. Br. ἐπήκοος
corrigit, ut ap. Addaeum ep. 4. p. 407. nr. 303. μούναίς οὔτι γυναιξίν
ἐπήκοος. Sed ἐπήκοος eandem vim habere videtur, quae preces audit
et ad eas respondet. — V. 6. ἡσελάων. P. ἡ Ald. 1. in Lectt.
Ald. 2. Nic. Sab. εἰ Br. ἡ vulgo in Plan. quod restitui. Quod si
poëta articulum cum copula junxisset, καὶ ἡ ἀργεννῶν σελάων φασφόρος,
nihil ille offensionis habiturus esset. Hoc quum in illa verborum serie
feri non posset, eum in sede minus commoda collocavit.

Nr. 47. ἀδέσποτον εἰς αἶγα θηλάζονζ λύκον ὅς ἀνῆλθε τὴν
τροφὸν καταβέβρωκεν. Br. III. 241. nr. 422. An. III. 2. p. 114.
V. 3. θήριον. P. θήριον. Pl. Br. — Nr. 48. ἀδέσποτον, εἰς τὰς δι'
ἀσέλγειαν μεταμορφώσεις τοῦ διός. Br. III. 161. nr. 53. An. III. 1.
p. 370. V. 1. Similiter Greg. Naz. Carm. LXI. 95. T. II. p. 142. B.
ἄθρει δὲ πρῶτιστον ὅς ἐπλετο μαργασύνῃσιν, Ταῖρος, κύνκος, χρυσός,

ὄφεις, πόσις, ἄρκτος, ἅπαντα Ὅσα μιν ὠκὺς ἄνωγεν ἔρωσ. ubi πόσις videtur vitiosum. — Nr. 49. ἄθλον εἰς τὴν ἐλπίδα ζ' ^χ ^{εν}. Br. III. 286. nr. 659. An. III. 2. p. 222. V. 1. σὺ om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 50. μιμνέσκειν. παραινέσεις εἰς τὸ ἀνετ' ^ζ ^{ην}. Est ap. Planud. pag. 120. St. Br. I. 62. nr. 7. Inter Theognidea hoc distichon legitur vers. 773. (795. editt. Bekk.) — Nr. 51. πλάτωνος. ὅτι ὁ αἰὼν ἤγουν ο ^χ ^{πάντα} ἐξάλλασσε. Br. I. 172. nr. 19. An. I. 1. p. 352. Iterum legitur in membr. p. 568. V. 2. ἡδέ. P. ἡδέ. loco sec. — Nr. 52. καρφυλλίδους. εἰς ἀλιέα τινὰ ἀντι ^ο ^{ἐχθύοι} κεφαλὴν ἀνδρώπειον ἀγρεύσαν ^ζ ^{ἐντῷ} μέλλειν αὐτὸν ἐξορύττειν ^ο ^{πρὸ} το θάψαι αὐτὴν ἐντυχόντι θησαυρῷ κεκρυμμένῳ. Br. II. 401. nr. 1. Καρφυλίδου. An. II. 3. p. 184. Καρφυλλίδου inscribitur in Plan. p. 38. St. V. 1. ἐχθύς. P. ἐχθύας. Pl. Br. ἐχθύς scripsi, ut Od. ε. 53. μ. 331. et alibi. — τίς. P. ἀπ' ἡϊόνος. P. ἀπ' ἡϊόνος. Pl. Br. V. 2. ναυαγοῦ. P. Br. V. 3. νέκυν ἀσ. P. τὸν interpositum est in Pl. Br. V. 4. ἐπισκάπτων cohaeret cum τάφον; quare distinctionem delevi. V. 5. δικαίως. P. δικαίως. Pl. Br.

Nr. 53. εἰς ἵπποκράτην τὸν κῶων ἱατρὸν. τὸ ἐπαινούμεν ἐπίγραμμα ἀντιστρέφει. In marg. νικοδῆμ ^υ (Sic corrige in edit. nostra, ubi, nescio quo errore, Planudis et Br. lectio νικομήδους repetita est, quam improbaveram in Animadverss. T. II. P. III. p. 129. vid. Catalog. Poëtar. Epigramm. p. 925. sq.) οἱ δὲ Βάσσου εἰς ἵπποκράτην τὸν ^ο ^{ἱατρὸν} ἀναστρεφόμενον (L. ἀναστρεφόμενον) θαυμασι. Br. II. 385. nr. 8. An. II. 3. p. 131. V. 1. λαών. P. V. 2. ἦν σπάνις. Idem dicit Inscr. ap. Murator. T. II. p. 696. 5. in medicum, ubi scribendum: ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει, Χρησμοσύνην δ' ³ ἔλπιεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν. — Nr. 54. μενεκρατ. εἰς τὸ γῆρας ὅτι ἀπὸν μὲν ποθεῖν (scr. ποθεινόν), παρὸν δὲ λυπηρὸν διὰ τὰ συμβαίνοντα. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. — Nr. 55. λυκίλλ ³. In altero marg. λουκίλλ ^υ. οἱ δὲ μενεκρατ σαμίον. Br. II. 342. nr. 120. An. II. 2. p. 511. V. 2. bis diversis manibus scriptus in P. πολλῶν. P. Pl. πολλάς. Br. quae correctio minime necessaria.

P. Nr. 56. Φιλίππου Θεσσαλ/. τοῦτο δισσοῦς κεῖται, καὶ ἐν τοῖς ἐπιταμβίοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιδικτυκίοις. (In Sepulcralibus non est.)

Br. II. 231. nr. 71. An. II. 2. p. 198. V. 2. ἐμβαίνων. P. Pl. ἐμβαίνων. ed. Nic. Sab. et Scaliger in not. ms. εἰσβαίνων. Br. Praetuli ἐμβαίνων, ut unius certe editionis auctoritate firmatum. ὕδωρ ἐμβαίνων pro εἰς ὕδωρ. ut Euripid. Heraclid. 840. ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον. Praepositio additur Ibid. 168. παίδων δὲ τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσεις πόδα. Caeterum tam pusillum est discrimen inter ἐκ et εἰς (v. Porson. Advers. p. 47.), ut Brunkium recte emendasse vix dubitem. — V. 2. ἐφυγεν. P. Pl. ἐφυγε. Br. V. 3. ὀλισθῶν. P. V. 7. διείλατο. P. διείλετο. Pl. Br. Illam formam Grammatici improbant, Vid. Herodian. Fragm. ab Hermanno editum p. 314. Fischer. ad Velleri Gramm. T. III. 1. p. 24. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. not. 31. Non tamen propterea proscribere ausus sum, ut nec Dorvill. ad Charit. p. 334. nec fortasse Schaefer. ad Julian. Or. p. XXIII. — V. 8. ὅλως. P. ὅλος. Pl. Br. At hoc friget, dum alterum argutius est dictum. Nam nec caput sine truncō, nec truncus sine capite pro homine haberi potest. nr. 74. v. 4. εἰμὶ δ' ὅλως εὐδενός, ἀλλὰ Τύχης. Contra ap. Lucian. Deor. Dial. XX. 15. T. II. p. 71. καὶ ὁ μὲν Ἐρως, ὅλως παρελθὼν εἰς αὐτήν. praefendum ὅλος ex Cod. Paris. Ap. eund. in Diss. c. Hesiod. §. 2. T. VII. p. 148. ἥ γὰρ ἐψύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἴπειν, οὐχ ὥς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν. fortasse scribendum: οὐχ ὅλως ὑποσχ. ut p. 210. οὐδ' εὐρακα ὅλως αὐτόν. Palaeph. de Incred. c. 3, 5. οἰκίας δὲ εἶχον οὐδ' ὅλως. Polyb. XX. 5. 10. T. IV. p. 127. τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός. Obiter corrige in Navig. §. 20. T. VIII. p. 173. καὶ ὅλως εἴ που τι ἡ συνηγεφές, ἡ ἐνυδρον. pro, εἴ που τι ἡ.

Nr. 57. παμφίλου εἰς τὴν χελιδόνα τὸ μυθολογοῦν περὶ τ' τηρέως. Br. I. 258. nr. 1. An. I. 2. p. 180. In Plan. p. 85. Palladas inscribitur. V. 3. παρθενίης. P. Pl. Παρθενίας. Br. quasi proprium nomen sit. — ἡ τοι scribendum existimat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 643. At ἡ bene habere videtur post interrogationem, hoc sensu: an hoc quidem manifestum est, quod pudicitiam tibi ereptam doles? — V. 4. βησάμενος. P. Br. βιασάμενος et βιασσάμενος. Pl.

Nr. 58. ἀντιπάρου εἰς τὸν κολοσσὸν ρο. εἰς τὸν ἐνεφύσει ναὸν της ἀρτεμιδος ὅτι πάντων τῶν θεαμάτων ὑπερεῖχεν: νῦν δε πάντων ἴστιν ἐρρημότερος: ναὶ κακοδαιμον ἐστὶ μυστήρι τ' χυ χάριτι δ' ἱωαν

*) Scr. κακοδαιμονέστερος.

τ̃ θεολόγ⁸. Br. II. 20. nr. 52. An. II. 1. p. 53. V. 1. κρανάας. Scr. κραναῖς. Laudatur hic versus ap. Dracon. de Metr. p. 31. 5. — V. 2. ζᾶνα. P. Br. ζῆνα. Pl. V. 3. πόντου τὰι. P. κάπων τ' αἷ. Pl. Br. Membran. lectio orta ex mutilatione primi vocabuli: πων τ' αἷ. V. 4. laudatur ap. Dracon. l. c. p. 78. 9. V. 5. Μανσώλοιο Br. c. Steph. Μανσωλόιο plurimae editt. vett. et Pal. Μανσώλος. exhibetur ap. Lucian. Nocyom. §. 17. T. III. p. 22. contra Μανώωλε Ib. Dial. Mort. XXIV. §. 2. T. II. p. 216. Item Μανσώλος ap. Suid. T. II. p. 510. Μανσώλου. Ib. p. 152. at Μανσωλόν, in Δέξιππος. T. I. p. 524. Etiam ap. Strabon. L. XIV. p. 656. T. V. p. 615. codd. fluctuant inter Μανσωλός et Μαῖσωλος. Nec inter Grammaticos de tono constat. Eustath. quidem ad Ἰλ. β. p. 235. 31. quum monuisset de oxytonis in τῶλος, nomen Μανσωλος ait πρὸ παροξυτονεῖσθαι, quod σ haberet ante ὦλος, non τ. Contra Stephan. Byz. in Αἰτωλία idem nomen tanquam exceptionem a regula ponit. Supra in epigr. Gregorii p. 351. nr. 184. Μανσωλοῦ dedimus cum membr. — δὲ κῆνιδε. P. τε κῆν ἰδε. Pl. τε κῆνιδε. Br. καὶ ἡνιδε tentabat Scaliger in not. mst. ἡμαῦρωτο δὲ κῆριπε. Orell. in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 402. et similiter Ed. Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 139. κείνα μὲν ἡμαῦρωτο καὶ ἥριπε. His, ni fallor, praestat correctio V. D. (qui. Bentlejus esse videtur) ad calcem Callimachi editi Londini. 1741. pag. ult. τί κείνα δέ; quam commemoratam a Boschio T. IV. p. 493. in textu posui. — V. 8. ἐπανγᾶσατο. P. Pl. Quum ibid. v. 2do κατηγασάμην exhibeatur, Brunkii correctionem recepi. Rectius fortasse v. 2do scripsissem κατανγασάμην. Sed sic supererat etiam αἰώρημα et ἡέλιος, quorum alterum saltem in αἰέλιος mutandum.

Nr. 59. ἀντιπάτρου εἰς οἶκον τινα ἐν ῥώμῃ ἐχόν γραφὴν ἐν ἧ^τ ἦσαν νικᾶ^γ ἐγεγράμ^μεναι Δ ὅ^ς τέσσαρες δαίμονες. ἀθηνᾶ ἀφροδι^τ. ἡρακλῆς: ἄρης: καὶ δια μὲν τ^υ ἡρακλ^ε/ το^ς τῆς ρωμ^ε ἀνίκη^τ αἰνίττεται: δια δε^ς τ^υ .. reliqua erasa. Br. II. 113. nr. 19. An. II. 1. p. 300. V. 1. αἰωροῦσιν τὰν περὶ γων. P. αἰωροῦσαι ταννπτερ. Pl. Br. V. 2. νῖκα καὶ ἰσηρ. P. νῖκαι ἰσηρ. Pl. Br. V. 3. πολεμαδόκον. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. πολεμοδόκον. Ascens. St. Vid. ad p. 164. nr. 122. v. 1. V. 4. τὰν ἀλκ. P. ἀμφίβοτον ἄρη. Ib. librario cogitante de ἀμφίβοτον. ἀφόβοτον. Pl. Br. V. 5. εὐόροφον. P. εὐόροφον. Pl. Br. V. 6. γαίαν πατρ. P. Γαῖε. Steph. Br. Reliquae editt. Γαῖε.

V. 7. ὁ μὲν ὁ βουφάγος αἱ δὲ κύπρις. P. Prius ὁ omnes omittunt. αἱ δὲ γε. Plan. αἱ δὲ σὲ. Br. quod verum. Hanc enim sedem pronomem σὲ occupare solet. Vid. ad p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 60. διοδώρον. Bf. II. 186. nr. 4. An. II. 1. p. 78. V. 2. σύμβολά εἰμι. P. σύμβολον. Br. c. Salm. — Nr. 61. ἀδίσποτον. εἰς γυναῖκα λάκαιναν τὸν ἴδιον νῖον κτείναν. Br. III. 247. nr. 455. An. III. 2. p. 131. Iterum est in Pal. p. 240. in marg. V. 2. ἔόντα. P. 2. ἰόντα. P. 1. Pl. Br. ¶ V. 3. novum lemma: ὅτι λάκαινα γυνὴ τὸν νῖον θεάσαμένη ἐκ τῆς μάχης φεύγουσ^α τὴν λόγ^η ἔπασα^α (L. σπασαμένη) ὡς δειλὸν ἀπεκτείνειν. — ἀντίη. P. 1. 2. ἀντίον. Br. V. 4. ῥηξαμένα. P. 1. Br. ῥηξαμένη. P. 2. Pl. V. 5. προσάδαν. P. 2. πρὸς ἄδαν. P. 1. Sic quoque Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. ποθ' ἄδαν^ω Flor. pr. Asc. St. Br. — V. 6. ἐψέσσα. P. 1. ἐψεύσω. P. 2. Pl. Br. γενέτην. P. 1. 2. γενέταν. Pl. Br.

Nr. 62. εὐνίου σικελιώτου. εἰς ἱλιὸν τὴν^ο πόλιν τὴν ἐπόρθσαν ἑλληγες ὅτι διατὸν ὄμηρον αἰμνηστ^ο μᾶλλον ἢ αἰὼν^ο γέγονεν. Br. I. 166. nr. 14. An. I. 1. p. 326. V. 2. τάν. P. τήν. Pl. Br. ἐν πύργοις. P. εὐπύργοις. Pl. Br. κληῖζομέναν. P. κληζομένην. Pl. Br. — Nr. 63. ἀσκληπιάδου εἰς τὴν πόλιν ἦγονν πάτριδα ἀντιμάχον τ^ο κλοφωνίον ποιη^ο. Br. I. 219. nr. 36. An. I. 2. p. 54. V. 1. λυδῆ. P. Gentile ὀξυτονέται. Λύδη nomen est mulieris. Vitiose ap. Athen. L. XIII. p. 597. A. Κλῆαρχος . . τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς, ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἡλεγειοῖς, ὁ δὲ ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδῆν. Scr. Λύδης et Λύδην. V. 3. λυδῆν. P. Λύδην. Br.

Nr. 64. ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ ἀρχίου. εἰς ἡσιόδον τὸν ποιητὴν διατὴν εὐμονοίαν αὐτοῦ ὅτι παρα τ^ο μουσῶν ἔλαβεν αὐτὴν τ^ο ἱλικω^α νιάδων. Br. I. 218. nr. 34. An. I. 2. p. 54. Asclepiadi soli inscribitur in Plan. p. 368. St. V. 1. μεσαμερινά. P. μεσημβρινά. Pl. Br. Hesiodus ap. Themist. Or. XIII. p. 170. C. ὁ αὐτοδίδακτος ποιητῆς vocatur. Rectius, ni fallor, ὁ μουσοδίδακτος. V. 4. ἀκρεμόνα. P. ut nr. 22. v. 4. Suid. T. I. p. 92. ἀκρεμόνες. κλάδοι. βλαστοί . . ὀξύνεται ἀκρεμών, ὡς ἡγεμών. V. 5. κρήνας. P. κρήνης. Pl. κράνας. Br. V. 8. ἡϊθέων. P. Pl. ἡμιθέων. Br. c. Salm. et Davisio ad Maxim. Tyr. Diss. XXXVIII. 2. p. 219. ed. Reisk. De horum vocabulorum permutatione vid. ad p. 101. nr. 94. 4. p. 229. nr. 161. 4. — Nr. 65.

ἀδέσποτον. εἰς τινὰς ἐπαινετοὺς ἄνδρας ἐξεπαινοῦμι ^ε — ^δχ̃ (πατρίδος.)
Br. III. 290. nr. 654. An. III. 2. p. 252. V. 1. πολυδένδρεος. P.
πολυδένδρεον. Pl. Br. V. 2. τη πόλει. P. τηδε πόλει. Pl. Br. In
Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99. hoc distichon inscribitur *Crinagorae*,
cujus epigr. sequitur in Plan. p. 52. St.

Nr. 66. ἀντιπάτρ̃ σιδωνίου. εἰς σαπφῶ τὴν μιτυληναῖαν ἐγκω-
μασι. Br. II. 19. p. 46. An. II. 1. p. 48. V. 1. μυαμοσύναν. P.
μνημος. Br. V. 2. μοῦσαν. P. μοῖσαν. Pl. Br. Minime necessaria mu-
tatio. — μὴ ἔχουσι. Sic μὴ indicativum haud raro adsciscit, nec
solum in re perfecta. Meleager p. 113. nr. 177. ἀλλ' ἐσοῦσθε, μὴ
που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθῃσι λίναν. Lucian. T. IX. p. 241. δέδια, μὴ
που ἐπωδὴ τὸ ἡκουσμένον ἐστί. Plato in Phaedon. p. 84. E. φοβεῖσθε,
μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διέκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.

Nr. 67. ἀδέσποτον εἰς τάφον μηρυᾶς (μηρυαῖς) ὃν οὐρόγονος
στέφον συμπεσοῦσα τουτον ἀπέκτεινεν. Br. III. 242. nr. 432. An. III.
2. p. 118. In Plan. p. 70. St. *Callimacho* inscribitur. V. 1. μικράν.
P. Pl. *μιαράν* corr. Bentlejus, assentiente Hemsterhusio. At vide,
annon parvitas quoque cippi, unde nihil plane timebatur periculi, ad
malitiosum novercae animum significandum faciat. V. 2. βίου. P.
βίον. Pl. Br. βίου servari posse existimabat Schaefer. in not. mst.
ἡλλάχθαι τρόπον (ἀντι) τοῦ βίου. Cf. Steph. Thes. T. I. p. 345.
D. E. At sic καὶ ante τρόπον vix locum suum tuebitur. V. 3. κλιν-
θεῖσα. P. Pl. κλινθέντα. Br. c. Toupio. Vulgatum de statua novercae,
in tumultu cubare visae, interpretor. V. 4. φεγγε μητ. P. — Nr. 68.
ἀδέσποτον. Br. III. 242. nr. 431. An. III. 2. p. 118. V. 2. σώζουσιν.
P. Pl. σώζουσι. Br. φαίδρην. P. φαίδραν. Pl. Br. — Nr. 69. παρ-
μενίωγος μακεδ̃. Br. II. 202. nr. 7. An. II. 2. p. 114. V. 1. δὲς-
μηρος. P. δὲςμηρις. Pl. Br.

P. Nr. 70. μνασάλκον. εἰς χελιδόνα δια τομνθευομενον περι αὐτῆς
καὶ τηρε̃ ^ε3 ³στι την γλωσσαν αὐ ἐξέτεμεν. Br. I. 192. nr. 9. An. I. 1.
p. 402. In Plan. p. 49. St. auctoris nomine caret. V. 1. μινυρομένη.
P. μινυρομένα. Pl. Br. V. 2. τηρέως. P. τηρέος. Pl. Br. Similiter
Codd. passim fluctuant inter formas *Ἄρεος* et *Ἀρεως*. Vid. Interpp.
ad Greg. Cor. p. 607. s. — θεμιτῶν. P. Pl. θεμιτών. Br. V. 3.
χελιδόν. P. Br. χελιδόν. Pl. V. 4. παῦς. P. παῦσαι. Pl. Br. *Hiatum*

excusat distinctio. Eadem in sede ante ἐπεὶ Od. ν. 133. ξ. 69. hiatum admisit poëta. — κατόπιν δάκρυα. P. δάκρυα τὰ κατόπιν. Pl. δάκρυα καὶ κατόπιν. Br. qui hanc verborum collocationem ob inanem causam prætulit. Vid. ad p. 108. nr. 145.

Nr. 71. ἀντιφίλου βιζαν^τ εισδρύν δια το εὔσκιον τ^υ δένδρον καὶ τὴν ἀνανπασιν (Scr. ἀνάπασιν) τ^υ ὑπείσερχομένων. Br. II. 172. nr. 12. An. II. 2. p. 46. V. 3. φωτῶν. P. Pl. Br. φατῶν emendavi, quod ante me vidit V. D. in Addend. ad Callimach. ed. Londin. 1741. quod didici ex notis H. de Bosch, qui T. IV. p. 244. 487. 502. multa frustra molitur, ut vulgatam sinceram esse doceat. V. 4. ἔνδιον. quod Buhlius dicit ad Aratum v. 224. ἔνδιον mediam semper producere, id hoc loco refellitur. Callim. H. in Cerer. 39. ποτὶ τᾶνδιον ἐφίοωντο. V. 5. κῆμὲ τὴν ὑμετέροισιν. P. κᾶμὲ τὸν ὑμετέροισι. Pl. κῆμὲ τὸν ὑμετέροισιν. Br. κόμαισιν. P. κόμαισι. Br. κόμησι. Pl. V. 6. φνγάδων. P. φνγάδα. Pl. Br.

Nr. 72. ἀντιπάτρου ὅτι η̄ προς ἐρμῆν θυσία εὐκολος. ἡ δὲ πρὸς ἡρακλῖα δύσκολος βουφαγος γὰρ ῥ γαστρίμαργοι. Br. II. 13. nr. 28. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἐν δέ. P. Pl. ἐν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. V. 5. τί δὲ πλέον esse videtur in P. τί δὲ τὸ πλέον. Pl. Br. V. 6. λύκος, P. λύκοις. Pl. λύκων. Br. genitivo ab ἐπὶ pendente. Sed genuinum est λύκοις. Sic variatur structura in Agathiae Prooem. τ. 119. p. 87. εἶτε καὶ εὐποίητον ἐπὶ βρέτας, εἶτε καὶ ἄλλης Τέχνης... ἀέθλοισι. p. 375. nr. 116. καὶ παρὰ τύμβον .. ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκη. Liban. T. III. p. 11. 29. διὰ γε τὴν ἀλήθειαν ἀθῶος, ἀλλ' οὐ ταῖς διαλλαγαῖς. Lucian. T. V. p. 258. εἰ γυναιξὶν ὠραίαις, καὶ μετὰ παιδῶν τὸ καλὸν ἀνθούτων ὁμιλεῖς. Paulo diversum est hoc ap. Oppian. Cyn. II. 112. ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν Οὐχ' Ἥρῃ τελέειν, οὐδ' Εὐρυσθέος ἐνιπαῖς. ubi quod vir doctissimus malit, "Ἥρης, mihὶ quidem vulgatae non videtur praeferendum. — Nr. 73. ἀντιφίλου βιζαν^τ εἰς τὸ σύστρεμμα τῆς θαλάσσης τ^υ εὐβοϊκοῦ κόλπ^υ τοκαθεκάστην η̄μ^α ἐν τῷ εὐρίπῳ γινόμενον. Br. II. 178. nr. 32. An. II. 2. p. 59. V. 5. μαντεύω. P. ματεύω. Pl. Br. Pro οὐδὲ rectius, ni fallor, scribes: οὐ δὲ ματεύω. non autem (ut Aristot. quondam fecit) in naturam inquirō tuam.

Nr. 74. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν ἀγεμενίδου ἀπαλλου εἰσαλλον^ο μετερχόμενον. Br. III. 238. nr. 410. An. III. 2. p. 105. In Plan. p. 110. St. Luciano inscribitur. V. 2. ἐξέτερον et ἕτερον. P. V. 3.

με πόντ' P. με ποτ' Br. c. Plan. unde etiam καὶ γὰρ κεῖνος sumsit, pro ἐκεῖνος, quod est in P. — Nr. 75. εὐήρον ἀσκαλωνι^τ εἰσαμπελον ἦν τραγος κατέφ/. Br. I. 165. nr. 7. An. I. 1. p. 322. Habetur ap. Suid. T. I. p. 354. V. 2. ἐπισπεῖσαι. Ex Cod. Lugd. Suidae ἐπι-λεῖται profert T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1132. not. 50. In exemplari Jacobi Gronovii nihil varietatis notatum. σοί. P. Suid. σοί. Pl. Br. — Nr. 76. ἀντιπάτρσ. εἰς κόσσυφον καὶ κίχλην ὑπὸ πάγης ἀργενθέντ' ἔτ' κοσσόφον διατινα^α τυ^α ἢ καὶ τομοναικὸν ἀποδράσαντ. Br. II. 23. nr. 62. An. II. 1. p. 59. V. 1. δισσάν. P. δισσάν. Pl. Br. V. 2. ἰππεῖα πάγα. P. ἰππεῖα πάγα. Pl. Br. V. 3. ἀλλὰ μὲν. P. τὸ inserit Pl. Br. κίχλας. Pl. Br. κίχλας. P. ἡούς. P. V. 4. δεραιοπίδας. P. δεραιοπίδας. Pl. Br. P. V. 5. ἄδ' P. ἄ δ' Pl. Br. ἦν ἄρ'. P. Pl. ἦν γάρ. Br. frustra. Archias, qui hoc epigr. ante oculos habuit, pag. 414. nr. 345. ἡ ἄρα πολλήν Καὶ κωραι πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

Nr. 77. ἀντιπάρθεν^ο θεσσαλ' εἰς ἥραν καὶ εἰς γανυμι^δ τον ἀρπα-σθέντα ὑπο^ο δι^ο ζηλωτυπία^λ θαυμάσιος: ἔβετε μοι τον σεμνὸν^λ διά τον^λ τ' θεῶν ὑπάτ^ο παιδικοῦ κάλλους ηττόμενον. Br. II. 120. nr. 43. An. II. 1. p. 324. In Plan. p. 116. St. inscriptum: Ἀρίστωνος ἢ Ἐρμιδοῦρον. V. 1. πόθ' P. V. 2. θυμοβόρον. P. Br. θυμοβόρον. Pl. V. 3. ἔτεκεν. P. ἔτεκε. Pl. Br. τοὶ γάρ. P. V. 4. ἐπὶ τροία. P. Τροίαν. Pl. Τροία. Br. Saepe in Cod. Pal. ἰῶτα dativo adscribendum omittitur. Ἐπὶ etiam cum verbis motus dativum adsciscit interdum. Apoll. Rh. I. 1025. ἐπὶ σφισὶ χεῖρας ἄειραν. Aeschyl. Prom. 1088. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπή στείχονσα. Id. VII c. Theb. 283. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβύλοισιν ἰάπτονσιν πολίταις Χερμάδα. Ib. 529. πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Vid. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 29. Abresch. Anim. ad Aesch. T. I. p. 68. s. — V. 5. αἰτός. P. αἰετός. Pl. Br. quod recepi, quamvis non ignarus, quid de prima hujus vocabuli syllaba doctissimi quidam viri ad Tragicos atticos statuerint.

Nr. 78. λειωνίδου^τ ταραν. εἰς ἀχράδα το^τ φυτὸν δια το πάντοτε βρι^δ καρποῖς ὡμοῖς τε ἔτ' πεπεύροις. Br. I. 231. nr. 44. An. I. 2. p. 102. V. 3. κλάδοισι. P. Pl. Br. Metro claudicante. Hermann. ad Orph. p. 824. κλαδεῶσι vel κλαδόνεσσι tentabat; ὅπποσα μῆλα κλάδοισι, H. de Bosch. At γὰρ abesse non potest. Vere et eleganter Lobeckius

κλαδίῳσι, ad Soph. Ajac, p. 36ρ. — ἐφίλκει. P. Br. ἐφίλκει. Pl. — Nr. 79. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς τὴν αὐτὴν διατο πολλάκις παρα τον (Scr. τῶν) διερχομένων λιθάζεσθαι. Br. I. 232. nr. 46. An. I. 2. p. 104. V. 1. αὐτοθελής, P. αὐτοθελείς. Pl. αὐτοθελής. Br. V. 2. τύπτε με, P. Br. τύπτε τε. Pl. — Nr. 80. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου. εἰς ἀστρονόμους χλευαστικὸν διατομηδεν ἐπίστασθαι αὐτοὺς μητε τ ἐπιγ μητε τ ἐν οὐρανοῖς. Br. II. 190. nr. 2. An. II. 2. p. 88. V. 3. ἔτικτεν. P. ἔτικτε. Pl. Br.

Nr. 81. κριναγόρου. ὅτι καὶ νεκροὶ πολλὰν πάσχουσιν ἀναίσθη μὲν ἄλλομῶς πάσχουσιν ὃ βλέπει τὸν μαυρικίου τάφον ὃ τὸν ἀμαντίου ὠν ὁ μὲν ἐξεβλή ὃ κατεσκάφη ὁ δὲ ξερρίφη ὃ κατεσπάρη. ὁ μὲν ἐπὶ λεον οὐδε πικρ ὃ τὰν βασιλέων. τί δ' ἂν ἐπ' περὶ λοιπῶν ἄνων. Br. II. 149. nr. 34. An. II. 1. p. 407. V. 1. μὴ εἴπηις. P. Br. εἴποις. Pl. βιότου. P. Br. βιωτῆς. Pl. quod praetuli, ne hiatus praeter necessitatem cumulerentur. Sic p. 374. nr. 113. τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιωτῆς ὄρος. — V. 2. ἔτεραι, P. ἐτέρων. Pl. Br. A membr. lectione non recedo. V. 5. μετοχλήσαντες. P. μετοχλίσαντες. Pl. Br. — Appictae sunt in Cod. siglae σμ. $\overset{p}{\omega}$ $\overset{p}{\chi}$.

Nr. 82. ἀντιπάρων θεσσαλονιξ εἰς ναυηγὸν ἐν τοῖς λιμὶ ναυαγήσαν διαμέθην. παραίνει οὖν ο γράψ μὴ πιστεύειν θαλάσση. Br. II. 122. nr. 51. An. II. 1. p. 331. V. 1. ἐπ' ἀγκύρῃ. P. Pl. Br. ἐπ' ἀγκύρης scripsi, quo et hiatus vitatur, et ejusdem terminationis repetitio. Eurip. Helen. 1077. ἐὰν περ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω. Lucian. T. IV. p. 261. καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὀρμισάμενοι. Pollux I. 103. ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμισάμεθα. — V. 2. ἔχοι, P. ἔχει. Pl. Br. Saepe εἰ optativo jungitur, praecedente imperativo aut futuro. — Nr. 83. φιλίππ. Br. II. 232. nr. 72. An. II. 2. p. 199. Post v. 1. sequitur in Cod. titulus: Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα. Tum § in ἡορα pagina novum in marg. lemma: Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα: ὅτι κυνὸς ἐν νηὶ ἐν ὑπάρχον καὶ τοὺς δελφίνας θεασάμενου χορευόντ' ἐρρηψεν ἑαυτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ οὗς ἐπιθῆκαν ὃ ἀπώλε. Br. II. 232. nr. 72; An. II. 2.

*) ἐπὶ ῥωμανοῦ.

p. 199. V. 2. *πελάγονς*. P. Br. *πελάγευς*. Pl. V. 3. *θηρσίν*. P. *θηρσί*. Pl. Br.

Nr. 84. ἀντιφάνους εἰς τινα νομεία θεασάμενον θραῦσμα νηὸς ἐν
θαλάσῃ καὶ βουλήθεν ἐξελκυσαι ὑπεσπας εἰσὶν βν καὶ ἀπώλε.
Br. II. 205. nr. 6. An. II. 2. p. 124. V. 1. *πλακτόν*. P. *πλαγκτόν*.
Pl. Br. *ἐπακτῆς*. P. *ἀπ' ἀκτῆς*. Pl. Br. *ἐπ' ἀκτῆς*, *prope littus*, *jungo*
cum πλαγκτόν. V. 2. *βλοσυρῆς*. P. *βλοσυροῖς*. Pl. Br. V. 5. *ἔοχεν*.
P. et edit. St. *ἔσχε* Br. c. plurimis editt. — ὠδὲ ἐκείνην. P. ὦ δὲ ἐκ.
Ald. 3. Asc. St. Br. *Reliquae minus recte ὦ δὲ*. — Nr. 85. *φιλίππον*
θεσσαλ' εἰς τινα ναυαγίσαντα μετα τ' ἰδὲ πρὸς ὃ τ' μεν πρὸς τελευ-
τήσαντος ὁ τὸν υἱὸς ἐπὶ τ' σωματι τ' πρὸς βασιταζομένον διεσώθη ἐν τῇ
χέρῃ. Br. II. 229. nr. 63. An. II. 2. p. 193. V. 2. *φύσεως*. P. Br.
φύσις. Pl. V. 5. *ἤγαγεν εἰς λιμ. δέ*. P. *ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με*. Pl.
quod c. Br. ob commodiorem particulae adversativae sedem praetuli.

Nr. 86. ἀντιφίλου. εἰς μὲν ενδακοντ^τ οστρεον ὅ τοῦ ὀστρείου συμ-
πτύξαντος ὃ ἀποπνήξαν αὐτόν. Br. II. 175. nr. 22. An. II. 2. p. 54.
V. 2. *δῶμα*. P. *δῶματα*. Pl. Br. *Distiaxi post hanc vocem, παμ-*
φάγος ἐρπηστῆς jungens. ἐρπυστῆς. Asc. Steph. *ἐρπηστῆς reliquae editt,*
ut P. Br. Ad Nonni Dion. p. 142. 1. Falkenburgius notavit: „In
archetypo ἐρπηστῆρ per ῆ in medio invenitur, nusquam per ὦ.
Vid. ad p. 407. nr. 302. — λιχνοβόρος. P. Br. cum plurimis editt.
Plan. *λυχνοβόρος*. Asc. Steph. correctore fortasse cogitante de Batra-
chomyom. v. 179. V. 3. *διεριοιο*. P. *διεροῖο*. Pl. Br. *νωθῆν*. P. *νόθην*.
Pl. Br. *νόθῃ σάρεξ*, et supra nr. 4. *νόθῆς ὀπώρης*. V. 5. *ἀρμόσθη*.
P. Pl. *quod ob duplicem auctoritatem servavi. ἡρμόσθη*. Br. fortasse
rectius. Cf. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 6. *τύμβον*. P. Br. ed. Flor.
pr. Ald. 1. Asc. *πότμον*. Cod. Ald. in Lectt. 1. Ald. 2. 5. Nicol.
Sab. Steph.

Nr. 87. *μάρκον ἀργενταρι. εἰς κόσσυφον παραίνεσις μὴ καθίξεσθαι*
αὐτὸν παραδρῶν διατοῖξοφόρον εἶναι τοδενδρον ὃ ἀλλοικεσθαι τὸν κό-
σσυφον ὑπὸ ἔξου. μαλλον μὲν οὖν ἐν ἀμπελῷ καθίξεσθαι. Br. II.
273. nr. 28. An. II. 2. p. 295. V. 1. *νῦν* lineae superscriptum. V. 5.
τ' ἐκείνη. esse videtur in P. *τε κείνη*. Br. c. Plan. V. 6. *στοματων*.
P. *στόματος*. Pl. *στομάτων*. Br. Vid. ad p. 236. nr. 203. v. 2. —

V. 8. α δέ. P. η δέ. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς ἀηδόνα ὑπ' ἀνέμου
ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν ὧ^ς σωθεῖσαν ὑπὸ δελφίνος. φιλίππου θεσσα-
λονιξ. Br. II. 220. nr. 32. An. II. 2. p. 171. V. 2. πνεῖ γάρ. P.
Pl. ἐκ γάρ. Br. tacite in textu posuit. πνεῖ positum est pro ἔρχεται,
verbo ad proximum ἄνεμος accommodato. P. V. 3. Superscriptum:
Φιλίππου. In marg. ὅτι πεσοῦσης τῆς ἀηδόνας ἐν θαλάσῃ, δελφίς
τοῖς νῶτος ἐδίξατο. ἡδεκελαδουσα τουτον ἐτερπ^ς ἕως εἰς τὴν γῆν ἐξ-
έπεσεν. V. 3. μελίγηρυν. P. μελίγηρυν. Br. V. 6. στομάτων. P. Br.
στόματος. Pl. ut nr. 88. γ. 6. — V. 8. ἀρειόνιος. P. ἀρίωνιος. Pl. Br.

Nr. 89. φιλίππου θεσσαλ^ο. εἰς γραῦν τινὰ ταλαίπωρον καὶ πενι-
χρὰν ἣτις συνέλεγεν τ^ς ἀπὸ τ^ς θεριζόντ^ς πίπτοντ^ς ἀσταχύν^ς ἢ καὶ ἐτε-
λεύτησεν ἐκ τ^ς καίματος καὶ κατεκαυ^ς μεθῶν συνήγαγεν ἀσταχύν.
ὦ της πενίας. Br. II. 234. nr. 80. An. II. 2. p. 205. V. 1. λιμὸν
οἰζυρῆν. De genere vocis λιμός vid. ad p. 59. nr. 99. γ. 4. V. 3.
ἐκ καλάμης. parum placet, sequente ἐκ σταχύν. Fortasse scribendum:
τῇ δ' αἰ καλάμης συνέριθοι. quae olim cum ea stipulam collegerant.
Similiter ap. Theophyl. Simoc. in Prooem. ἀπορ. φνοικ. ὥσπερ παρὰ
τῷ Δοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελωδίας τέττιξ ὁ συνέριθος. Epigr.
ἀδέσπ. in Append. nr. 298. T. II. p. 851. πίστιν ἔχων . . ἐμῶν
μενίων συνέριθον. Apoll. Rh. III. 942. ἢ τοι συνέριθος αἰθλῶν
ἔσσεται. V. 4. πῦρ καὶ ἦν. P. et plurimae editt. Plan. πυρκαϊήν.
Ald. 2. 3. Br. Ap. Themist. Or. V. p. 68. B. καὶ τοῦτον οὐ χρη-
μάτων ἀφαίρεσις, οὐ πῦρ κατὰ τὸν νόμον κώποτε ἐβιάσατο. Optime
Harduinus: οὐ πυρκαϊά. νῆσαν in hac re solemne. Liban. T. IV.
p. 53. s. ἐπιδήσας τοῖς νεκροῖς τὰς συνεχεῖς πυράς. Marg. edit. Morell.
ἐπιθεῖς καὶ ἐπιούσας. Scr. ἐπινῆσας τοῖς νεκροῖς. Fortasse Ibid.
p. 1049. 13. αἶτε οὖν οὐκ ἀκριβῶς καταλύσαντες τὸ φορτίον, ἀλλὰ
θαθύμως. legendum κατανήσαντες. quod opus in plaustris non bene
exstruxerant, sed negligenter.

Nr. 90. ἀλφείου μυτιληναίου εὐχὴ πρὸς τὸν ποσειδῶ παρὰ τινῶν
πλεοντ^ς ἀποσυρίας. Br. II. 129. nr. 6. An. II. 1. p. 346. V. 2. εὐ-
βοίης. P. — Nr. 91. εἰς ἐρμῆν τὸν ἐν κορυξ^ς εν. ἀρχίον νεωτέρουν.
Br. II. 97. nr. 20. An. II. 1. p. 261. V. 1. κωρύχιον. P. κωρυκίων.
Br. V. 2. πρὸς γελ. P. οση. Ib. In marg. τῇ: θυοίαι. i. e. νῦν τῇ
θυοίαι. quam glossam textus Reiskianus exhibet.

Nr. 92. ἀντιπατ^ορ θεσσαλ^ο / ἐπὶ φιλοξενία τινος σοφοῦ ὅς τω ξεν-
 ταν ταῦτα πρὸς εἶπε τῷ μέλιτος γλυκερωτεραιέπῃ: προσιμὶ ὁ τέττιξ.
 Br. II. 116. nr. 30. An. II. 1. p. 311. V. 5. Scr. τοῦνεκά σοι. Sic P.
 et plures editt. Plan. τοῦνεκα σὺ. St. Asc. ἀμειβομένην δ' ἐθέλ. P. Pl.
 τοῦνεκά σε πρώτως μὲν ἀμειβομαι· ἦν δ' ἐθ. Br. ad mentem Salm.
 Malim: τοῦνεκα νῦν. Facilius enim, ut mihi quidem videtur, pro-
 nomine in hoc contextu careas, quam temporis significatione. Quod
 dedi ex correctione Scaligeri in not. mst. ἀμειβομεν, quamvis ad
 Cod. lectionem proxime accedat, vereor tamen, ne remunerandi signi-
 ficatione soloecum sit. Verum videtur ἀμειβομαι. — ἐθέλωσιν. P.
 ἐθέλουσι. Pl. ἐθέλωσι. Br. V. 6. κείσεται. P. et plurimae editt. Plan.
 κείσεται. Asc. St. Br. De harum terminationum permutatione dixi ad
 p. 174. nr. 191. 7. — σελίσιν. P. Pl. σελισι. Br.

θεσσαλ^ο / 8,
 Nr. 93. ἀντιπάτρου σιδωνι πρὸς πείσωνα γενεθλιακὴ βίβλος
 θ
 ὄωρον ἐκπονη ἐν μιᾷ νυκτί. Br. II. 113. nr. 17. An. II. 1. p. 299.
 V. 5. αἰοιδόν. P. Pl. αἰοιδήν. Br. Illud verum: nec dedignetur poëtam.
 V. 4. σπεισόμενος. P. πειθόμενος. Pl. Br. — Nr. 94. εἰς πολυπον
 θ
 καὶ λαγων προσγράφῃ ἐν τοῖς ἐμπρος. καῖται δισσως.. ἰσιδῶρον
 εἰσέατον. Br. II. 473. nr. 1. An. II. 5. p. 529. Cf. nr. 14. Caeterum
 quod lemmatis auctor ait, hoc epigr. etiam in superioribus legi, in eo
 fallitur. V. 1. τόννιχος. P. Br. γόννιχος. Pl. Cf. p. 241. nr. 229.
 V. 5. ἀλλ' ὅγ' ἐφ'. P. Br. ἀλλ' ὁ δ' ἐφ. Pl. συνέδθησε. P. Br. ἐνέδθησε.
 Plan. V. 5. δ' post ἀγρευθεῖς addit Pl. Br. omittit P. nec necessarium.
 V. 6. ζῶν. P. quod restitui cum ἰχθύν junctum. ζῶης λύτρα. Pl. Br.

¶ Nr. 95. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. εἰς ὄρνιν τρέφουσαν νεοττοὺς καὶ
 ἐν χειμῶνι τουτοὺς ταῖς πτέρυξι σκεπάσασαν ὑπὸ χιῶνος καλυφθεῖσαν
 ἀπεθαν^{ως}. μέμφεται οὖν πρόκνην ὅς μῆδειαν τ' ἴδια τέκνα ἀπέκτονυας.
 Br. II. 131. nr. 12. An. II. 1. p. 351. V. 1. χειμερίοις. P. Br. χει-
 μερίαις. Pl. παλυνομένη τιτθάς. P. παλυνομένα τιθάς. Pl. Br. Arat.
 Diosem. v. 228. τιθαὶ ὄρνιθες, καὶ ἀλέκτορες ἐξεγένοντο. V. 3.
 οὐράνιος. P. V. 4. αἰθέρως οὐρανίων. P. Pl. αἰθέρως ἢ αἰνῶν tacite
 correxit Br. Facile tulerim οὐρανίων νεφῶν. ut p. 386. nr. 187.
 οὐρανίων ἀπτόμενον νεφῶν. quamvis idem adjectivum v. 3^{io} legatur.
 Sed αἰθέρως in αἰθρίως mutandum videtur; quam correctionem nostram

unice probat V. D. in Annal. Heidelberg. ann. 1811. nr. 25. p. 400. Similem tautologiam ap. Alciphron. I. 10. p. 40. καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι αἴρι, νοστήσομεν. sustulit Berglerus, περινοστήσομεν corrigens.

Nr. 96. εἰς ἀντιγένην τὸν γελωτοποιὸν παραίνεις ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ βιοφελῆς. ἀντιπάρου. Br. II. 121. nr. 46. An. II. 1. p. 327. In Plan. p. 108. St. ἀντιπάρου θετταλοῦ. V. 1. ὁ γελῶς. P. γελῶς. Pl. Br. *Gelous* fuit ille, non *gelwtopoiós*. Vid. Interpr. Steph. Byz. in Γέλα. Gentile γελῶς frequens ap. historicos. V. 2. νεύματος εἰς αἶδαν. P. νεύμενος εἰς αἶδην. Pl. Stob. Tit. V. p. 64. Gesn. p. 39. Gr. et Br. — Nr. 97. ἀλφειοῦ μιτυληναῖον. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν ὅτι διὰ τὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ πᾶσα ποδ' ἀντίχεται αὐτοῦ ὡς ἰδίου πολίτου. Br. II. 129. nr. 5. An. II. 1, p. 346. V. 2. βαράθρων. P. βάθρων. Pl. Br. Ap. Apollon. in Lex. Homer. ἐπταπόδην ... ἐπτα ποδῶν βάραθρον. recte βάθρον correxit Heynius ad Homer. T. VII. p. 126. Libanii loca, in eundem modum corrupta, emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 322. — V. 4. ἥδε τὸν. P. Pl. ob quam lectionem Steph. vers. 3¹⁹ scripsit: καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεγάνῃσι πόλῃος. merito improbante Brunkio, qui eleganti emendatione correxit ἔκδετον. V. 6. γαίης ἀμφ. κλίματα. universus terrarum orbis.

Nr. 98. στατυλλίου φλακκ. εἰς σοφοκλία τὸν τῶν τραγωδιῶν ποιητὴν ἔπαινος διόλου τ' ἐπιγράμματος. Br. II. 264. nr. 9. An. II. 2. p. 273. V. 1. δισοοί τε. P. σε. Br. V. 4. βύβλαχαροι τυπίης. P. χοροτυπίης. Br. V. 5. ἐπεί. P. ἐπί. Br. Vid. ad p. 324. nr. 74. v. 1. Ap. Maneth. L. IV. 262. πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει. fortasse scribendum: πάντ' ἐπεὶ ἐκ γαίης. Quae Dorvill. conjecit ad Charit. p. 749. non satisfaciunt. V. 6. φθελγόμενον. P. φθελγόμενον. Br. nescio quare. — στόμασιν. P. στόμασι. Br. — Nr. 99. λωνίδον ταραντίν. εἰς τράγον καταβεβρωκότα ἄμπελον πρὸς ὃν ἐκείνη ὅτι πάλιν ἢ ῥίξα ἀνηση ἑτερον κλημα βοτρυφορον ἵνα σοι θυομένῳ σπείσῃ ἐπιβώμι. Br. I. 256. nr. 61. An. I. 2, p. 117. V. 1. ἐν ποτ' ἄλωι. P. ἐν ποτ' ἄλωῃ. Br. et certe κατ' ἄλωῃν scribitur ap. Homerum, observante Eustathio ad Ἴλ. p. 925. 12. Erant tamen, qui distinguerent inter ἄλωῃ et ἄλωῃ. Vid. Ibid. p. 1299. 7. Nec ipse Br. ἄλωας dubitavit scribere in ep. Isidori p. 291. nr. 532. v. 5. ubi nulla est in codd. lectionis diversitas. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. I. p. 328. F. G.

V. 3. τῷ δ' ἔπος, ἡ οἴη sc. Sed malim certe: ἡ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπνε. — κείρε. P. Br. τεῖρε. Pl. V. 5. γλυκὺ in P. omissum accessit ex Pl. Br.

Nr. 100. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. εἰς δῆλον τὴν νῆσον αἰπενος (Scr. ἔπαι-
 νος) ὅτι ἐν αὐτῇ ἐγεννη ὅτε ἀπόλων καὶ ἡ ἄρτεμις. Br. II. 130. nr. 10. An. II. 1.
 p. 350. P. V. 3. novum lemma: εἰς δῆλον τὴν νῆσον τὴν τροφὴν ἀρτέμιδος ὅ
 ἀπόλλωνος. — μὰ . . τέου. P. τεούς . . δαίμονας. editt. Plan. praeter
 Steph. ubi θεούς. V. 6. ἄρτεμι . . . λέγει. P. ἄρτεμις λέγει. Pl. Br.
 ἡ σέ. P. ἡ σε. Pl. Br. — Nr. 101. εἰς μυκλήν τὴν ἀγαμέμνονος ὅ
 μενέλαου ποὶ τὴν ποτὲ πολύχρυσον: νυνὶ δὲ ἐρημον οὖσαν ὅ μῆδε ἔχνος
 πόλεως σώζουσαν: ἀλφειοῦ μυτιληναίου. Br. II. 130. nr. 8. An. II. 1.
 p. 347. In Plan. p. 66. St. Antipatro Thessalonicensi inscribitur.
 V. 1. μὲν ὀνόματι. P. ἐν ὄμμασιν. Pl. Br. Ap. Themist. Or. XX.
 p. 240. C. εἰ δύναται μοι στίγειν τὰ ὄμματα. Cod. Monac. τὰ ὀνόματα.
 Crebra utriusque vocis permutatio. V. 2. πολλῶν. P. Pl. πολλόν. Br.
 metro claudicante. οὐ πολλόν γ' corrigebat Hermann. ad Orph. p. 767.
 Lenius videbatur, οὐ πολλῶ γ'. Ap. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 21.
 ἄμμες δὲ γ' ἐσομέσθα πολλῶ κάρζονες. vett. editt. πολλῶν. Oppian.
 Cynege. II. 327. οὐ πολλῶ τούτων μείζονες. Ib. 552. οὐ πολλῶ μείζων.
 utroque loco in editt. ante Schneiderum πολλόν, quod etiam bene
 habet. Homer. Ἰλ. ζ. 479. πολλόν ἀμείνων. Similiter in Orat. Herod.
 Att. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 36. 32. τοσούτων μέγιστον. Reiskius
 cum Stephano τοσούτω corrigit. V. 3. καὶ σέ. P. Pl. καὶ σε. Br.
 παρερχόμενός τε. P. Aldd. tres. Asc. γε. St. Br. Μυκλήν omnes.
 Μυκλήν Br. c. Scaligero in not. mst. Librorum lectio servari posse
 videbatur. — V. 4. αἰπολίου. Ob sequens αἰπολικὸν μῆνυμα malim:
 ἔγνωκα, σκοπέλου παντός ἐρημοτέρην. p. 362. nr. 29, ἐρημαίη . .
 Μυκλήν, Εἰ καὶ ἀμανροτέρη παντός ἰδεῖν σκοπέλου.

Nr. 102. ἀντωνίου ἀργείου εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν μυκλήν ὅτι προ
 τ' ἀτρειδῶν περσέως ἐχρημάτιζε. (i. e. ὠνομάζετο.) Br. II. 240.
 An. II. 2. p. 225. V. 1. ἀκρέπτολις. P. V. 3. ἀνείσα. P. ἀνείμαι.
 Pl. Br. quae vera correctio. — Nr. 103. μούνδου μουνατίου. εἰς τὴν
 αὐτὴν ποὶ μυκλήν καὶ ὅτι τὴν τύχην ἀλλάξασα μηλόνομος γέγονε καὶ
 βούνομος ἡ τὴν πολυθρόνητον ἔλιον ἐκπορθεύσασα. Br. II. 240.

An. II. 2. p. 225. V. 1. τῶν ἀτρείδων. P. τὸν Ἀτρείδαν. Pl. Br. V. 2. γενεῆς. P. V. 4. πότ' ἡμιθ. P. ποθ' ἡμιθ. Pl. Br. V. 7. 8. omissi in Plan. accesserunt ex Pal. ubi ἰλάον ἀναμίσει με μελημένον. Praeclare haec emendavit Salmas. cujus lectiones Br. recepit. V. 8. μῆκ ἐθ'. P. οὐκ ἐθ'. Br. Vid. ad p. 224. nr. 121.

Nr. 104. ἀλφειοῦ μυτιληναίου εἰς τὴν αὐτὴν πο^θ ὃ εἰς τε ἄργος ὃ τὴν ὕλην Ἑλλάδα ὃ ὅτι ἐσβες τὰ τ^θ ἡρώων οὔτινες τὴν τροίαν ἐξ-
επόρθης. Br. II. 130. nr. 9. An. II. 1. p. 348. V. 3. ἐσβέσαθ'. P. Pl. Br. ἐσβεσθ' Scaliger in not. mst. ἐσβηθ' voluisse videtur, aut σβέσθηθ' ἡρ. extinctae estis. Vulgatam expressit Grotius: *Perdita per vos est Heroum gloria*. At verisimilius est, poetam voluisse dicere, urbes illas, heroum patriam, quarum illi et splendore et opibus gloriabantur, extinctas i. e. evercas et vastatas esse. V. 4. ἡρῶων. P. ἡρειων. Pl. Br. θειοδόμον. P. Pl. θειόδομον scripsi cum Br. V. 5. ἐστὶν πόλις. P. ἐστὶ πτόλις. Pl. Br. V. 6. εὐμήκων αἰῶνα. P. et quaedam editt. Plan. εὐμύκων. Br. c. aliis. — Nr. 105. εἰς πύργον κλασθεῖσαν ὑπ' ἀνέμων ἐνόρεσι μελλ^ς δε κατασκευάζεσθαι ναῦν. Br. III. 232. nr. 383. An. III. 2. p. 89. V. 2. γενομένην. P. γενομένην. Pl. Br.

Nr. 106. εἰς ναῦν πυρποληθείσαν ἐν γῇ ἣν οὐ διεφθιρε θάλασσα. λεωνίδ^ς ταραντίν. Br. I. 236. nr. 62. An. I. 2. p. 118. V. 1. μ' ἐρλεξε. P. μ' ἀνέφλεξε. Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. V. 2. κειρομένη esse videtur in P. κειραμένη. Pl. Br. Diversa est ratio praesentis p. 360. nr. 13. v. 5. — V. 3. ἡῖνος. P. ἡόνος. Pl. ἡόνος. Br. — V. 4. γενομένην. P. γενομένην. Pl. Br.

P. Nr. 107. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς μικρὰν ναῦν ἐρίζουσιν ἐπ' εὐ-
πλοῖν ταῖς μεγάλας ναυσίν. Br. I. 232. nr. 48. An. I. 2. p. 105. In Plan. p. 80. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur. V. 4. πον-
τοπορεύσαι. P. ποντοπορεύσας. Pl. Br. V. 2. δι' ἰθύνειν. P. V. 3. θαλάσση. P. ut v. 5. ἐτέρη. — Nr. 108. ἀδέσποτον εἰς τὸν δία τω-
θαστικὸν ὡς ἀποτ^ς ἔρωτος. Br. III. 161. nr. 54. An. III. 1. p. 317. —
Nr. 109. εἰς ἀσπίδα στρατιῶ^ς ἐν ἡμ^ι ὃ ἐν πολέμ^ῳ ἐσώθη ὃ ναγαγῆ^ς
ἐπλευσε μεταντῆς ὡς ἐπισχεδῖης νηξ^ς ἰουλίῳ διοκλέους. Br. II. 182.
nr. 3. An. II. 2. p. 73. V. 4. ὀλλυμένους. P. V. 5. ἐν τε^α P. ἐν δέ. Pl. Br.

Nr. 110. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. παραίνεις εἰς τὸ βιοῦν ἐναυταρ-
κία. ζτ, τομέτρον τοῦ ἐπιγράμματος. In marg. siglae ^ρ ω ^ρ χ. Br. II.
129. nr. 4. An. II. 1. p. 345. V. 1. 2. laudat Draco de Metris. p. 33,
17. — Nr. 111. ἀρχίου μυτιληναίου ἔπαινος θραϊκῶν ὅτι γεννωμένων
μὲν ἀνωχ' οὐδύροντες τελευτώντων δὲ χαρμόσυνα ὧς τελετας ἄγουσιν. Br. II.
100. nr. 31. An. II. 1. p. 270. V. 1. τίς. P. V. 2. μητέρος. P. Pl.
ματέρος. Br. V. 6. φθίμενος. P. φθίμενοι. Pl. Br.

Nr. 112. ἀντιπάτρ' ^οθισσαλ' εἰς τινα μαγνησιόμενον περὶ τῆς
ἐαυτοῦ ζωῆς ἕως πόσ' ἐκταθήσεται χρ. (i. e. χρόνων. *annorum.*) Br. II.
110. nr. 6. An. II. 1. p. 291. V. 1. τρεῖς. P. τρεῖς. Pl. Br. V. 3.
ἐπὶ τούτους. esse videtur in R. τούτοις. Pl. Br. ἐπὶ τούτοις. *praeterea.*
Quum in οἱ δὲ ellipsis sit valde obscura, suspicatus sum: ἡ δ' ἐπὶ
τούτοις (βιωτῇ scil.) Νέστορι, ἀρκεῖ sc. sive διδῶσθω. Graefius in
not. mst. tentabat: οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νεστορικοί. Νέστορι δ'. At
vereor, ut καὶ commode abesse possit. — Nr. 113. παρμενίωνος. εἰς
τινα ὑποκόρεων τὴν νύκτα κακ' ἀπαλλάξαν. Br. II. 203. nr. 11.
An. II. 2. pag. 115. V. 1. κόρις posteriorem syllabam perperam
corripit; qualia ex serioribus nonnulla attuli supra in not. ad
Epigr. Gregor. Nazianz. Tom. I. pag. 328. nr. 11. vers. 5. Oracul.
Sibyll. p. 626. πάσας δ' ἐκ βάρων εἶλεν πόλις ἐν περὶ πολλῶν. Ma-
netho L. IV. 212. σαρκεῖς θ' ὑδρομάντις ἔρεξεν. ubi Dorvill. ad Charit.
p. 749. comparat Theocrit. Eid. VIII. 45. ἐνθ' ὅτε, ἐνθ' ἀγχις διδυματόκοι.
quamquam h. l. ὅς pro singulari haberi potest. — κορίσαντόμε. P.
μον. Pl. Br.

Nr. 114. εἰς παιδίον μέλλον κρημνίζεσθαι. παρμενίωνος μακίδο-
νος. Br. II. 202. nr. 8. An. II. 2. p. 115. V. 2. μοῖρα. P. μοῖρα.
Br. Quum in *Μοῖρα* posterior syllaba constanti poetarum usu corri-
piatur, Passovius in not. mst. corrigit probabiliter: *Μοῖραι νηπιόχοις*
ἄφοβον. nisi fortasse Parmenio brevem syllabam in pentametri caesura
posuit, cujus licentiae exempla apud seriores haud pauca extant.
P. V. 3. novus titulus praefixus in Pal. *παρμενίωνος μακιδώνος*. et in
marg. ἀφ' ὑψηλῶν κεράμωι ἡ μὴ παραστασά τὸν μαζὸν ἐκ τόπῳ
δείξασα τοῦθ' ἀνάτον ἐρύσσατο. quae cum praecedente pagina cohae-
rent. — ἐξόπιθε. P. ἐξόπιθεν. Pl. Br. μετίστρεψε. P. μετέτρεψε.
Pl. Br. Similiter *στρέψας* et *τρίψας* confusa ap. Liban. T. IV. p. 629.

14. (Cf. Bast in *Epist. crit.* p. 81. ed. sec.) et *στρέφονται* cum *τρέφονται*. Ib. p. 810. 19.

Nr. 115. ἀδέσποτον εἰς τὴν ἀσπίδα ἀχίλλ^ς ἣν ἔλαβεν ὀδύσει^ς παρωσάμενος αἶαν^τ. Br. III. 235. nr. 590. An. III. 2. p. 92. V. 1. ἔκτορος. P. V. 2. ἦρε. P. εἶλε. Pl. Br. ἦρε revocavi: scutum, quod Ulysses *abstulit*, i. e. ἔλαχε, εἶχε. Vid. Stephan. Thes. Gr. L. I. p. 206: s. V. 4. ὤμισεν. P. ὥρμισεν. Pl. Br. Post hunc vers. in Pal. legitur v. 1us epigrammatis sequentis, tum ultimum distichon hujus epigr. Post illud tres reliqui versus nr. 116. Hic error ita propagatus est in Planud. p. 28. St. ut postremum nostri epigr. distichon h. l. omissum sit, versus 5us autem legatur post v. 1. epigrammatis proximo loco sequentis. — Nr. 116. εἰς τὴν ἀσπίδα, ὁμοίως ὅτι τοῦ ὀδυσσε^{ως} ναυαγήσαντος ἐν τῷ τάφῳ τοῦ αἶαν^τ ἢ θάλασσα ταύτην ἐξήνεγκε δειξάσα τὸν ταύτης ἄξιον ἀσπιδιώτην. Br. III. 235. nr. 591. An. III. 2. p. 93. V. 3. αὐτόν σε καλέουσα. P. σ' ἐκκαλ. Pl. Br.

Nr. 117. στατυλλίου φλάκκ^ς ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀχι^ς ὅτι πύρρος τὴν πολυξένην ἐσφαγίασεν ἵναι^ς ἢ ταλαίπωρ ἐκάβη ἐπὶ τοῦ ὕδρου κόλπου τὸ αἶμα τῆς θυγατρὸς ἱπεδέξατο. Br. II. 264. nr. 10. An. II. 2. p. 273. V. 3. πολυκλαύτοιο. P. πολυκλαύστιοιο. Pl. Br. De his formis crebro confusis vid. Heinr. ad Musae. v. 236. p. 132. Astius in Addit. ad Platon. Phaedr. p. 665. ad calcem Platon. de Rep. — V. 5. εὐξένοις. P. ἀξονίοις. Pl. Br. Sic etiam nr. 122. v. 4. εὐξείνα et ἀξείνα confusa. Minus recte cogites de ἀξείνοις δειμοῖς, ut Hectoris zona intelligatur, quam ab Ajace acceperat. Vid. p. 228. nr. 152. v. 5. V. 6. φθιμένης. P. φθίμενος. Pl. Br. quod membr. lectioni procul dubio praeferendum. V. 7. ὠδύσαιο. P. ὠδύσσαο. Pl. Br. Quum verbum ὠδύσασθαι accusativum non ferat, Schaeferus Meletem. p. 109. probabiliter correxit: ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυῖ, ut νέκει ap. Homer. Ἰλ. XVI. 526. ubi Cod., Lips. νέκυν. Ejusdem contractionis exempla sunt ἰξυῖ. Od. ε. 231. οἰζυῖ. Ib. η. 270. πληθυῖ. Ib. λ. 514. π. 105. ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ. Ib. ρ. 605. Hujus generis quaedam excitavit Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 425. Mihi in mentem venerat: τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠνόσσαο νηδύν; quid erat, quod tantopere in mea vituperares sobole? Dionys. Perieg. v. 994. οὐ μέντοι κείνης γε νομοῦς ὠνόσσατο βούτης. Facile tamen huic conjecturae praestantissimi viri correctionem

praetulerim. — αἰακίδη. Br. conjunxit cum superioribus, ut est etiam in Plan. Mihi elegantius cum sequentibus videbatur cohaerere.

Nr. 118. βησαντίνου. ἐπὶ το ταχὺ τον βιον παρέρχεσθαι. Inter Theognidea legitur v. 539. (527. ed. Bekk.) Cum Theognidis et Resantini nomine in Stobaei Flor. Tit. CXVIII. p. 589. 1. V. 2. ἀπο- νισσομένης. Vulgo. ἀπονισαμένης. P. quod restituendum. In edit. nostra minus recte littera sibilans duplicatur. νίσομαι prima producta est ap. Homer. Ἴλ. ψ. 76. Hinc descendit ἐνισάμην. — Nr. 119.

τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τινι ἄρχον παραίνεις φεύγειν τοὺς κόλακας παλλαδά. In Plan. p. 63. St. Βησαντίνου inscribitur. Br. Palladae tribuit II.

436. nr. 134. An. II. 3. p. 262. — Nr. 120. λογκιαν^ς σαμωσατῶ εἰς φαῦλον καὶ ἀχάριστον τοῦ αὐτοῦ. Sic Pal. Luciano tribuit Plan. p. 40. St. Br. II. 315. nr. 32. An. II. 2. p. 432. V. 2. χάριτας. Brevis syllaba in caesura, ut passim in epigr. Luciani et Lucillii. — Nr. 121. ἄδελον ἐπὶ τίνι ἢ τίνος ἐστίν. Legitur iterum pag. 413. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. VI. 1. p. 334. nos in Paralip. nr. 43. p. 652. V. 1. σπάρτας. P. 2. σπάρτης. P. 1. V. 2. κλείω. P. 1. κλαίω. P. 2. — ἢ προμάχων. utroque loco. Vitiosa lectio, pro qua fortasse legendum ἐν προμάχοις.

Nr. 122. ἀδέσποτον εἰς χελιδόνα τέττιγα καταπιούσαν τὸν μου- σικὸν μέμψις. Iterum legitur p. 413. cum lemmate: εὐήνον εἰς χελιδόνα τέττιγα κατεσθίουσαν. Hinc inter Eveni epigr. exhibuit Br. I. 166. nr. 13. An. I. 1. p. 325. V. 1. λάλος λάλον. καλὸς καλόν, suspicabatur Wakefield. in Silv. crit. T. II. p. 145. V. 2. post τέττιγ .. lacuna est in P. 1. τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκειον. P. 2. τέττιγα πτανοῖς. Pl. Quod librarium Cod. Pal. voluisse ex accentu fit probabile. Quae si sincera est lectio, nihil amplius indicat quam aviculae pullos, aviculas ipsas. Jejunum epitheton non ferens Br. τέττιγ' ἀπτῆσιν correxit. ἀπτῆνες λιγὰ κλάζουσι νεοσσοί. Apoll. Rhod. IV. 1299. κηρύλον ἀπτῆνα σπόρον. Lycophr. 250. ὅπ' ἀπτῆνεσσι φέρη βόσιν ὀρεαλίχοισι Μήτηρ. P. V. 3. novum lemma: μέμφεται τὴν χελιδόνα ὡς κατ'πιούσαν τὸν τέττιγα δικαίως. ἀμφοτέροι γὰρ ὠδιξ. Hue facit Plutarch. T. II. p. 727. E. de hirundine: σαρκοφάγος ἐστί, καὶ μάλιστα τοὺς τέττιγας ἱερῶς καὶ μουσικοὺς ὄντας ἀποκτιννύσι καὶ σιτεῖται. Clemens Alex. Strom. V. p. 660. 33. διώκει δὲ ἄρα καὶ τέττιγας τοὺς μουσικοὺς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος. V. 4. εὐξείνα. P. 1. ἀ ξείνα. P. 2. Vid. ad nr. 117. v. 5. In Eudociae Martyrio

S. Cypriani in Bandin. Catal. T. I. p. 251. *ἔρχομαι ἀπτερέως καὶ μοι τάχος ἀνδανε*. scr. *εὐπτερέως*. Lucian. Jup. Confut. §. 19. T. VI. p. 221. *ἐπιτονον γὰρ τινα καὶ οὐκ ἄμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον*. Cod. Paris. *ἐπιτονον* et *οὐκ εὐμοιρον*. quod editor Halensis recte in textu posuit. Ap. Liban. T. IV. p. 852. 10. *οὐ δένδρα ὕψεται μακρὰ καὶ εὐκαρπα στοιχηδὸν ἑστῶτα*. scr. *ἄκαρπα*. Ibid. p. 1070. 13. *ἔγνωε οὖν ἔξ ἀπορίας ἡπόρημαι*. scr. *εὐπορίας*. ob abundantiam egeo. — Caeterum in fine alterius distichi Schaefero monente interrogandi signum posui. V. 5. *κούχι*. P. 1. 2. *οὐχι*. Pl. Br. Copula non sine gravitate quadam interrogationi additur. p. 126. nr. 246. *καὶ τίς ἐποτλαίη*; ut etiam imperativo. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 280. — V. 6. *ὄλλυθ'*. P. 1. *ὄλλυσθαι*. P. 2. — Pro *ὑπνοπόλους* scr. *ὑμνοπόλους*. — *στόμασι*. P. 1. Br. *στόμασιν*. P. 2. Pl.

Nr. 123. *ἀδίσποτον. εἰς ἀῖα τυφλώττους. ἦν ἐκέντησεν ἀχράδος*
^θ
ἄκαν καὶ ἀνέβλεψ. Iterum legitur p. 415. cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ*. (λεωνίδου scil.) *ἐπὶ αἰγὶ τετυφλωμένην κεντηθείσῃ ὑπ' ἀχράδος καὶ βλεψάσῃ*. Hinc Leonidae nomen adscribi debuisse existimes. Sed in Plan. p. 59. St. *Antiphilo* inscribitur. Inter *ἀδίσποτα* exhibuit Br. III. 240. nr. 421. An. III. 2. p. 113. Ad historiam cf. Aelian. H. An. XIV. 27. V. 1. *εἰχθονίης* aut *ἐκχθονίης*. P. 1. *ἐκ θοίνης*. P. 2. Pl. Br. *ἐν θοίνης* corr. Jos. Scaliger in not. mst. *ἐξ ἀλαῆς* Br. Non temere spernenda videtur lectio *ἐκ θοίνης*, eo sensu, quem aperuit Stephan. ad Epigr. Select. p. 298. capellam ex victu pyri sylvestris visum recepissee, quum spina ipsi oculum vulnerasset. V. 3. *ἐτέρην*. P. 1. 2. Pl. *ἐτέραν*. Br. qui tamen *κόρην* non mutavit.

Nr. 124. *ἄδηλον ὑποτιν εἰς δάφνην το φν*. Br. III. 231. nr. 382. An. III. 2. pag. 89. In Plan. pag. 26. St. lemma: *εἰς δάφνην ἀξίνη κοπτομένην*. — *πορεύεται et ἀναμίγνυται*. P. *πεπόρευτο* et *ὅτ' ἐμίγνυτο*. Pl. Br. Ex utraque lectione hunc versum concinnavi: *ποῖ Φοῖβος πεπόρευται; Ἄρης ἀναμίγνυτο Δάφνη*. hoc sensu: dum Phoebeus abest, Mars cum Daphne rem habuit. — Nr. 125. *ἄδηλον ὅτι οἱ κελτοὶ*
^τ
παρὰ τῷ ποταμῷ ῥήνῳ δοκιμάζουσι τὰ ἐὰν τέκνα γεννώμενα. ἀν γὰρ ἀποπτύσῃ ταῦτα τὸ ὕδωρ. ὡς νύθα (scr. *νόθα*) *ταῦτα καὶ οὐγνήσια ἀποπέμπουσι*. Br. III. 150. nr. 52. An. III. 1. p. 285. Ad illam vim Rhene tributam respexit Georg. Pisid. de Expedit. Heracl. I. v. 41. *γένον δικαστῆς· Κελτικὸν Ῥήνῳ πλέον Γένον δικαστῆς*. (sic distingue).

quorum verborum sensus fallebat Jos. Mar. Quercium in Append. Nov. Scriptt. Byzant. p. 25. Cf. Gregor. Nazianz. T. II. p. 114. C. Libani T. IV. p. 1110. — V. 4. ὀλισθήσῃ δια^{κόλπων} δια^{κόλπων} πλ. Br. Gregor. Naz. Carm. XIII. 45. T. II. p. 86. C. ἐξότε ^{κόλπων} Μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ. Ib. Carm. XVI. 11. p. 88. B. ἐπὶν δια γαστρὸς ὀλισθῆ. — V. 5. νηπίαχον. P. νηπίαχος. Pl. Br. Hoc verum. προχέει. P. προχέη. Cod. in Lectt. Ald. 1. unde Ald. 2. Nic. Sab. probante Schaefero ad Theocrit. p. 222. Si ὀλισθήσῃ genuinum est, scribendum esse apparet πρῶτον τε χέη δάκρυ. De conjunctivo post conjunctiones temporales vid. ad p. 119. nr. 210. — V. 6. θῆκε νέον. Pl. θῆκεν ἐόν. P. Br. Cf. ad p. 358. nr. 92. p. 563. nr. 401. Gregor. Naz. Carm. XIX. 7. T. II. p. 88. B. πόρτις μὲν διάλυσεν ἐόν κενθμῶνα τεκούσης. Scr. διάλυξε νέον. vix reliquerat. Ap. Manethon. II. 279. οὐ γὰρ τοῦτ' ἰους οὐδ' αὖ φιλείουσι συνεύουσι. scr. οὐ γὰρ τοῦς τίονσ'. ubi minus rectè Dorvill. ad Char. p. 729. οὐ γὰρ τοῦς τίονσ'. μοιχοῦς subaudiens. — V. 8. κερκυμένον. P. κερκυμένον. Pl. Br. ἐλεγγυάμον. P. Pl. ἐλεγγυάμον. Br. c. Scalig. in not. mst. — V. 10. ἀληθία οἶδς. Hunc hiatum Homeri tuetur auctoritas. V. 11. μῆστο. P. μῆσεται. Pl. Br.

Nr. 126. τίνας ἂν εἴποι λόγους κλυταίμιστρα ὄρεστ' μέλλον αὐτῇν σφάζει. In marg. ἀδίσποτον. εἰς κλυταίμιστρ' ὑπο ὀρέστον ἀναίμεν-
νῃν. Br. III. 145. nr. 16. An. III. 1. p. 277. V. 2. γαστήρ ἢ. P. Pl. Iisdem verbis, sed in structura diversa, utitur Musaeus v. 159. γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἢ γαστήρ σ' ἐλ. Scaliger in not. mst. γαστήρος ἢ σ' ἐλ. Br. Quamvis interdum fiat, ut substantivum, ante pronomem relativum collocatum, in casu pronominis ponatur (vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 47. sq.), nominativi tamen sic usurpati exemplum non novi. Quare vide, an scribendum sit: γαστήρ ἐκ σ' ἐλόχευσεν. Even. p. 459. nr. 402. μηρῶν ἐξελόχευσα τέπους. Orph. Argon. 43. ἢ ὕσον Αἰγύπτω ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. — Nr. 127. εἰς πρεσβύτας δια το εἶναι αὐτοῖς ὀξυχόλους καὶ πικρ.³ ἀδίσποτον. Iterum legitur p. 568. εἰς γέροντα ὀξυχόλον. Br. III. 237. nr. 404. An. III. 2. p. 102. V. 1. ἂν περιλειφθῇ μικρόν. Elumbibus numeris quodammodo medearis, voce μικρόν post ἂν posita. V. 3. οὕτως ἀπαντλ. P. 1. οὕτω ἀπαντλ. P. 2. οὕτως ἀντλήσας. Pl. Br. V. 4. γίνεται. P. Br. γίγνεται. Pl. — Nr. 128. ἄθλον εἰς δράκοντα ἐκπύοντα ποταμ^ο

ὅλον. Br. III. 146. nr. 20. An. III. 2. p. 278. In Plan. p. 126. St. hi versus cohaerent cum proximis p. 129.

Nr. 129. νέτορος εἰς τον αὐ ὁμοίως. Br. II. 344. nr. 3. An. II. 3. p. 6. V. 1. τὸ δ' ἔτι. P. ἦν additum in Pl. Br. V. 2. γένον: P. γένειον. Pl. Br. V. 3. in marg. ἡ αὐτὴ ἔννοια. P. κηφισός. Ib. κηφισός plures editt. vett. Plan. quam formam praetuli cum Schaefero ad L. Bos p. 467. Altera magis probabatur Wesselingio ad Diodor. T. II. p. 110. 34. — εἶσω ῥέιν. P. Pl. ῥέιν εἶσω. Br. quo versus hiatus oneratur, et numeri corrumpuntur. In Κηφισός ultima vi arseos producit; nisi fortasse scribendum: πᾶς δ' ἄρα Κηφισός οἱ ἔσω ῥέιν. P. V. 4. novus in Pal. praefigitur titulus: εἰς τὸν ἐν πνθεῖ (Scr. πνθοῖ) δράκοντα. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν δράκοντα. V. 5. κηφισόν. P.

Nr. 130. ἄδηλον: εἰς ἐλαῖαν βασιζουσας ἔμπειλον ἑ θλιβομένη. Br. III. 231. nr. 381. An. III. 2. p. 88. V. 2. ἄρατε. P. αἶρετε. Pl. Br. Imperativum aoristi restitui, qui recte sic ponitur. — Nr. 131. εἰς πεύκην ἐπὶ ἀνέμ κλασθεῖσαν ἐν ὄρεσιν ἑ μετ' ταν ναῦν γεγυῖαν. V. 2. ἐξεκύλισε. P. Pl. ἐξεκύλισε. Br. cum tribus Plan. Codd. — Nr. 132. ἀδέσποτον εἰς ἱππόλυτον ἑ φαιδρὶ τὴν θησείως γυναικα: ἑ ὅτι ὁ μὲν διασωφροσύνην ἡ δὲ δι' ἐρωτ' ἐτελεύτησαν. Br. III. 249. nr. 464. An. III. 2. p. 136. V. 1. κατεναντιον. P. et quaedam editt. Plan. κατ' ἐναντιον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. V. 3. κτείνιν. P. Pl. Stob. p. 64. ed. Gesn. κτείνει. Br. V. 4. ἀγανὴ πέφνε σωφροσύνα. P. ἀγνή πέφνε σωφροσύνη. Pl. ἀγανῆς et ἀγνῆς confusa etiam p. 473. nr. 688. v. 3.

Nr. 133. ἀδέσποτον. ἄδηλον εἰς τὸν μέλλον δις γαμεῖν παραίνεσις. Br. III. 237. nr. 406. An. III. 2. p. 103. V. 1. εἰ τίς. P. —

Nr. 134. ἄδηλον εἰς τὴν τύχην ἑ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀβέβαια πράγματα ἀμφοτέρω ἑ ὅτι οἱ πρὸς ταῦτα κεκνηότες ἑαυτοὺς διαπαίζουσιν ὥσπερ ὀνειρώσσοντες ἀποτρέπεται οὖν ἀμφοτέρω δια τῆςδε τῆς παραινήσεως.

Recentiore manu adscriptum: ἀδέσποτ νομίζω δ' ὅτι παλλαδᾶ ἐστὶ ἑ ἀλεξανδρείας. Inter Palladae epigr. exhibuit Br. II. 437. nr. 140. An. II. 3. p. 264. In Plan. p. 33. St. est ἄδηλον. V. 2. σφετέροις. pronomen possessivum pro personali; fore ut ἐς ἡμετέρον dicitur pro ἐς ἡμᾶς. Vid. Wesscl. ad Herodot. I. 35. VII. 8. Bekker. in Ephem.

Jen. an. 1809. nr. 247. p. 159. — V. 3. πολυπλανέες. significatione transitiva, ut ap. Musae. 175. τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους. ubi vid. Heinr. p. 175. μερόπαι. P. V. 6. ὡς ὕπνωι. P. ὡς ἐν ὕπνῳ. Pl. Br. Praepositionem, ut non necessarium, non admisi. V. 6. πολυνώδινε. P. πολυνώδυνε. Pl. Br. V. 7. παίζετε ἔτε θέλοιτε οὐς. P. παίζετε, στροφέοιτε ὄσους. Pl. Br. ex Planudis conjectura procul dubio. Sed aliud quid latet. Suspiscabar: παίζετε, τείρετε (hoc quidem, ni fallor, ad membr. vestigia satis probabiliter.) γλάτε (vel θλάτε), ὕους ἐμεῦ. i. e. συντριβετε, contundite. Vid. Interpp. ad Aristoph. Plut. 694. Eustath. ad 'Il. ε. p. 409. 46. Hiatus in hoc poëmatio non debet offendere. Possis etiam θλίβετε suspicari pro θέλοιτε; sed θλάτε videtur verius. Caeterum cf. Inscr. in Anthol. Lat. Burm. T. II. p. 256. *Effugi tumidam vitam. Spes, forma, valete, Nil mihi vobiscum est: alios deludite quaeoso.*

Nr. 135. In Pal. hi versus cohaerent cum praecedente epigr. In Plan. p. 33. St. desiderantur. Separatim eos exhibuit Br. l. c. nr. 141. V. 3. prorsus alienus; et fortasse a sciolo additus, qui hos versus ἀδήλους esse et obscuros indicare voluit. — Nr. 136. κίρου τ' ^τμεγαλοποιήνικα ἐμείλλεν ἐξορίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως θρηῖνος ὃν εἶπε πρὸς αὐτῇ τῇ πύλῃ τῆς ἀκροπόλ. Br. II. 454. nr. 1. An. II. 3. p. 299. In Plan. p. 110. St. ἀδηλον. Tamquam Moschi hos versus Theocriteis subjunxit Valkenar. p. 380. Vid. Catal. Poët. epigramm. p. 878. s. Priores versus expressi sunt ex Nonni Dion. L. XX. 372. p. 552. 23. Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης, ὧς κεν ἀεθλεύσοιμε καὶ ἰχθυβολεῖν ἐς ἀγῶνα. quod cl. Passovius me monuit. — Sequitur in Pal. initium Eidylli Theocritei XX. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε. cum nota in marg. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ ἐρωτικόν. κακῶς οὖν ἐνταῦθα κεῖται. Omisi hos quatuor versus ab hoc loco alienos.

P. Nr. 137. ἡμίξηρος αἰτήσας ἀδριαν τ' βασιλεῖ τροφήν. In marg. γραμματικῷ τινὸς ἡμίξηρον πρὸς ἀδριαν τὸν βασιλέα. Br. II. 286. nr. 4. An. II. 2. p. 326. V. 1. μου. P. Pl. μεν. Br. Male. In eo ipso enim malum versificatorem se praestiterat ille, quod syllabam μου ter intra duos versus iteraverat. V. 2. ἡμίτομον. P. ed. Flor. Ald. 1. ἡμίτονον. reliquae. V. 4. εἰς ὁρόων. P. — Nr. 138. εἰς τινὰ νέον μὲν ὄντα πένητα γηράσσαντα δὲ πλούσιον γενόμενον. ἀδίσποτον. Br. III. 243. An. III. 2. p. 121. V. 3. οὐδὲν εἶχον. P. οὐδέιν. Pl. οὐδὲ ἔν. Br. Vid. ad p. 306. nr. 629.

Nr. 139. κλαυδιανού εἰς μιμάδα γηράσασαν. In marg. εἰς μιμάδα γηράσασαν καὶ καλλωπιζομένην. ἤγουν ἀλειφομένην τῶν γυναικῶν μαγγανείματα. Br. II. 447. nr. 2. An. II. 3. p. 290. Ante v. 5um aliquid intercidisse recte monuit Reiskius. V. 4. αὔρη. P. αὔρη. Gesner. αὔρη. Br. V. 4. χαράσσεται. Conspirat Theophyl. Simoc. nr. 3. ὁ φυσικός σοι κόσμος παρώχηκε, καὶ ὀντίδων ἐγγὺς ἡ εὐπρέπεια, οὐ δὲ χαράττειν ἐπιπρέπεις τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστω κόσμῳ τοὺς ἐραστὰς ἐκφραλίζουσα . . . μίμνησο καὶ θανάτου· τοῦτω γὰρ ἐγειννιάσω.

Nr. 140. τοῦ αὐτοῦ εἰς δοῦλον τυπηθέντα παρ' αὐτοῦ. In marg. κλαυδιανού εἰς δοῦλο/ τινὰ τυπηθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει. Notanda in his forma τυπηθείς, a futuro ionico τυπήσω derivata. Br. II. 447. nr. 3. An. II. 3. p. 291. V. 1. χαλκείοπεζαν. P. χαλκείοπεζον. Br. V. 3. plures, etiam Ruhnkenius, Στελιχῶνος. quod minime necessarium. Ut οἶκος Ἑλικῶνος de bibliotheca est in ep. ἄδεσπ. 70. inter Planud. nr. 70. T. II. p. 644. sic h. l. πρόθρυα Ἑλικῶνος de auditorio possunt accipi, ubi recitationes fiebant. Vid. Catal. Poët. p. 872. — V. 2. τίς. P. V. 4. ἰόν. P. Br. θώρηξε νόον. corrigebat Reiskius, quod recepi, quum Cod. lectio metrum jugularet. Mutilum esse hoc epigr. Brunkio asseveranti non credo.

Nr. 141. εἰς ληθαργικὸν καὶ φρενοπλήγα ὅτι μαχισάμενοι ἀλλήλους ἴδσαντο. ἀδέσποτον. Br. III. 238. nr. 411. An. III. 2. p. 105. V. 1. παρακλ. P. πὰρ κλ. Pl. Br. V. 2. ἀπεικέδεσαν. P. ἀπεικέδασαν. Pl. Br. V. 3. ὑποτολύσσης. P. V. 4. ἔτυπτε. P. Pl. ἔτυψε. Br. Vid. ad p. 274. nr. 434. v. 2. — V. 6. ὕπνωι. P. Br. i. e. εἰς ὕπνον. Vid. ad p. 79. nr. 12. ὕπνον. Pl. — Nr. 142. ἀδέσποτον. εἰς πᾶνα παρα ὁδοιπόρων ἐστῶτα ἐπὶ τινι πηγῇ. Br. III. 204. nr. 261. An. III. 2. p. 21. V. 1. νυμφῶν. P. Pl. νυμφέων. Br. V. 2. κέκενθε. P. Pl. λέλοχε tentabat Br. Frustra. κέκενθε passive significat. Aesch. VII c. Th. 589. μάντις κέκενθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός. quam lectionem tuetur Hermann. in Comment. in Pindar. p. 291. Cf. Musgrav. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 987. pag. 439. ed. Erf. — V. 3. ἄμμι. P. ἄμμιν. Pl. Br.

P. Nr. 143. ἀντιπάρου εἰς πρίηπον ἢ καὶ πᾶνα ἐστῶτας ἐπ' αἰγιαλῷ· μᾶλλον δ' εἰς ἀφροδίτης ἄγαλμα. Br. II. 21. nr. 53. An. II. 1. p. 54. — Nr. 144. ἀνύτης. εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐστ' ἐπ' αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦντος πρὸς τὸ πέλαγος. Br. I. 198.

nr. 5. An. I. 1. p. 425. V. 2. ὀρεῖν. P. Br. ὀρεῖν. Pl. V. 3. ναύτησι. P. Pl. ναύταισι. Br. fortasse rectius. V. 4. δειμαίνει. P. Br. δειμαίνη. plurimae editt. Plan. V. 4. λαμπρόν. P. et Plan. p. 57. St. At ibid. p. 540. ubi hoc epigr. iterum legitur, λιπαρόν. Hoc cum Br. recepi, quum λαμπρόν a librario ex vers. 2do repetitum esse appareat. — Nr. 145. εἰς διογένην τὸν κύνα καὶ κροῖσον τὸν λυδόν. γνώμη θαυμασιος. ἀδέσποτον. Br. III. 248, nr. 458. An. III. 2. p. 135. V. 5. πλείω. P. πλείων. Pl. Br.

Nr. 146. εἰς ἐλπίδα καὶ νέμειν: ἀδέσποτον. Br. III. 173. nr. 117. An. III. 1. p. 355. V. 1. ἔτενξα. P. Pl. ἔτενξε. Br. sine causa idonea. V. 2. μηδὲν ἔχης. P. Pl. μηδὲν ἄγαν. Br. c. Graevio in Lectt. Hesiod. c. 14. Quae probabilis emendatio, non tamen omnino certa. Nemesis enim secundum vulgarem opinionem, fructum bonorum hominibus invidens, impedire videtur, ne, quae nos adepturos esse speremus, nanciscamur. Cf. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123.

δ

Nr. 147. ἀνταγόρου ζοδίου εἰς γέφυραν ἣν ἐποίησε ξενοκλῆς οἶον. Br. I. 138. nr. 62. tamquam Simonidis, cui inscribitur in Plan. p. 373. St. An. I. 1. p. 240. V. 3. τοῖον γὰρ ξενοκλῆς. P. τοῖον Ξενοκλῆς γάρ. Pl. ubi Brodaeus Ξενοκλῆς emendavit, quod Br. recepit. At Plan. sedem conjunctionis mutasse videtur, quia ὁ produci posse non putabat. Sic tamen Leonidas p. 489. nr. 1. ὁ λιμενίτας. p. 490. nr. 5. ὁ λιμενομήτης. Aratus Phaen. 719. ταύρω συμφορέονται, ὅτε λοφίη τε καὶ οὐρή. Anyte infra p. 478. nr. 745. ὄμμα κατὰ λασίαν. — V. 3. ἀσφαλῶς ὕμνιν. P. ἀσφαλῆς ὕμνιν. Pl. Br. — V. 4. ποταμοῖο. P. ποταμοῦ. Pl. Br. — Nr. 148. ἀδέσποτον εἰς ηῤῥάκλητον τὸν φιλόσοφον καὶ δημόκριτον. Br. III. 257. nr. 408. An. III. 2. p. 105. V. 2. νῦν ὁ βίος ἔστ'. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, si scripsisset poeta: νῦν ὁ βίος πολλὸν ἐλείνωτερος. Sed nihil videtur mutandum. V. 5. αὐτρός. P. αὐτός. Pl. Br. μεριμνων. P. μεριμνῶ. Pl. Br. V. 6. σοί. bis. P. Pl. σοι. Br.

Nr. 149. ἀντιπάτρου εἰς ἀριστείδην πένητα οὐ βίος ὅλος ἦν ἐπὶ δάμαλιν εἰ ^τπροβα: ἅπερ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀπώλεσεν. Br. II. 35. p. 95. An. II. 1. p. 91. V. 3. ἡματι δ' αὐτῷ. i. e. τῷ αὐτῷ. Vid. ad p. 291. nr. 532. v. 6. V. 4. θῆρες οἶν. P. Plan. θῆρ τις οἶν. Br. frustra. V. 6. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br.

τ

P. Nr. 150. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀριστείδην τὸν ἐλείνωτατον. Br. II. 35. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Legitur iterum in Cod. p. 398.

Philippo Thessalonicensi inscriptum. Eadem est varietas in Plan. pag. 31. et 52. St. ubi in primo tantum disticho pauca sunt mutata. V. 1. ἀριστείδη. P. V. 3. ἔκτανεν ὠδὶς. P. 1. Pl. ἔκτανε δ' ὠδὶς. P. 2. Br. V. 4. πενίης δ' ὦλ. P. 1. 2. δ' om. Br. V. 5. δ' ὄγ' ἰμάντι. P. 1. Pl. Br. πεδ. δ' ἰμάντι. P. 2. λυγώσας. P. 1. Pl. Br. πεδῆσας. P. 2. — Nr. 151. ἀντιπάρχου εἰς κόρινθον τὴν πόλιν ἥνικα ταῦτ^δ οἱ ῥωμαῖοι ἐπόρ. Br. II. 20. nr. 50. An. II. 1. p. 52. V. 6. ἐξέφαγεν πόλ. P. ἐξέφαγε πτόλεμος. Pl. Br. — V. 8. ἀλκύνους. P. ἀλκυνούς. Pl. Br. In aliis locis Cod. Pal. ἀλκυνών et ἀλκυνούς exhibet.

Nr. 152. εἰς ἴλιον τὴν πόλιν ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Br. III. 55. nr. 63. An. III. 1. p. 93. V. 1. πόθ'. P. V. 2. ἐτάλασεν. Pl. Br. ἐτάλασεν. P. δικάτης. P. et plurimae editt. Plan. ζαμενῆς ed. Flor. pr. Ald. 1. — V. 6. ἐριπτόμαν. P. ἡριπόμαν. Pl. Br. — Nr. 153. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν τὴν πολυθρῦλλη. ἰλ/. Br. III. 54. nr. 61. An. III. 1. p. 91. V. 1. ὦ πόλι. in nostro est Apogr. et in Plan. ὦ πτόλι in membr. Palat. esse ait Br. πῆ in hoc disticho semel scribitur sine jota, bis jota adscripto. Sic v. 3. πῆ. v. 4. πῆ. V. 2. κρασστα esse videtur in P. — Nr. 154. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθῆν^τ τῆς ἐν ἰλίωι. Br. III. 54. nr. 60. An. III. 1. p. 91. Bis legitur in Plan. p. 40. tamquam *Agathiae*; p. 102. ἀδεσποτον. Secundo loco eisdem dorismos exhibet, quos Palat. V. 2. ἀ τλάμων. P. ἡ τλήμων. Pl. 1. Br. V. 4. ἀπ' ἐδρέψω. P. P. V. 5. θνάσκειν. P. — ἄθεσμον. P. ἄθεσμος. Pl. Br. V. 6. τὰς πάτρας. P. τῆς πάτρης. Pl. Br.

Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν: ὅτι ῥωμαῖοι ἐκεῖ ἀνξήσαντες ἀνταπεδῶκαν τ^δ ὕβριν ταις ἐλλήν^δ πολεσ^δ. Br. III. 55. nr. 62. An. III. 1. p. 92. V. 1. τίς. P. γελάσης. P. et quaedam editt. Plan. γελάσης. Br. c. plurimis. V. 2. ταῦτα τέλεσσε τίχα. P. ταῦτ' ἐτέλεσσε τύχη. Pl. Br. Hoc loco *Agathias* augmentum ob pleniorē sonum videtur neglexisse. V. 3. δὲ τίς. P. μὴ πύθθεο δαρδανικῆς. P. μὴ πύθθεο δαρδανικοῖς. Pl. μὴ πένθεε. tacite recepit Br. Vera procul dubio correctio. — V. 4. αἰνεάδων esse videtur in P.

Nr. 156. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς τὸν δούριον ἵππον ὃν ἐπισὶς κατέσκει^τσας. Br. II. 171. nr. 10. An. II. 2. p. 44. De equo Trojano locus

est Jo. Lydi de Mensib. p. 124. in hunc modum corrigendus: *περὶ τοῦ δουρείου* (*δοριίου* ed. Schow.) ἵππον ὁ Εὐφορίων φησί, *πλοῖον γενέσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἵππον λεγόμενον· ἔτεροί φασι, πύλην* (πόλιν vulg.) *γενέσθαι οὕτω προσαγορευομένην ἐν τῇ Τροίᾳ, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ Ἕλληνες.* V. 2. *ἡσυχίης. ἡλικίης* corrigit Medenb. Amoenit. litt. p. 44. praeter necessitatem. V. 4. *ὑπὲρ νώτου.* P. Pl. *ὑπαὶ νώτον.* Br. Scripsi *ὑπὲκ νώτου.* ex equo emergunt, praeuult, sub cujus tergo latuerant. Sic dicitur *ὑπεκδύεσθαι, ὑπεξέχευθαι.* Similiter Apoll. Rh. I. 912. *πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος Αἰῶεν ὑπὲκ πέτρης.* Ib. 1165. *ἡρίον Αἰγαίωτος Τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον.* De ὑπὲρ et ὑπὲκ confusis vid. Br. ad Apollon. Rh. III. 608. 1319.

Nr. 157. *ἀδέσποτον. εἰς ἔρω ὅτι οὐ θέος ἀλλὰ πάθος μανίας ἔμπλεον.* Br. III. 249. nr. 465. An. III. 2. p. 137. V. 4. *θεοδμήτον.* P. *θεοδηλήτον.* Pl. Stob. Tit. LXI. p. 390. Br. *μιαυφονίας.* P. *μιαυφονίης.* Pl. Br. V. 5. *αὐτοῖς.* P. *αὐταῖς.* Pl. Stob. Br. Si mater cum filio periit, αὐτοῖς bene habet. V. 6. *ποιμένος.* P. *ποινίμος.* P. Pl. Stob. Br. *ἐκτεινεν.* omnes. *ἐκτεινε.* Br. V. 7. οὐτ' αἶδος. breui syllaba in caesura producta. αἶδεω corrigebat Hermz ad Orph. p. 768. Possit etiam scribi: οὐτ' Ἄρεως, οὐτ' Αἶδος. V. 8. *λεύσομεν.* P. *λεύσομεν.* Pl. Br.

Nr. 158. *ἀδέσποτον εἰς κύρας τρεῖς κλήρωι λαχούσας ποία πρῶ* *τεθνηξ.* Br. III. 249. nr. 463. An. III. 2. p. 136. V. 1. *τρισαί ποτε.* P. *τρισαί ποτε.* Pl. Br. *ἀλλήλοισιν.* P. *ἀλλήλῃσιν.* Pl. *ἀλλήλαισιν.* Br. V. 3. *τρεῖς.* P. et plures editt. Pl. *τρεῖς.* Br. c. reliquis. *χειρῶν*
Vid. nr. 112. v. 1. — *χειρῶν.* P. *χειρῶν.* Pl. Br. i. e. *ἐκ χειρῶν.* Sed malim sane: *καὶ τρεῖς μὲν Κηρῶν ἔβαλον κύβον. i. e. Μοιρῶν.* Cf. supra nr. 111. v. 4. Sic p. 400. nr. 269. v. 6. *κηρῶν* est in Cod. pro *κηρῶν.* Ap. Themist. Or. XXXI. p. 360. A. *ἔχειν τὰς κήρας.* erat qui corrigeret *τὴν χρεῖαν.* Vulgatam tueri conatus sum in Appendice ad Gölleri ed. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 252. *πασῶν.* P. *πασίων.* Pl. Br. V. 4. *εἰπώλισθε πέσημα.* P. in marg. ζτ. *ἀπωλίσθησε.* Pl. Br. V. 6. *ἐς δ' αἶδην.* P. *εἰς αἶδην δ'.* Pl. Br. — *ἦλυνθεν.* P. *ἦλυνθεν.* Pl. Br. Correctorem in membr. errasse suspicor, quum *ἔλαχεν* scribere vellet; *ἔλαχον* certe suavius. V. 7. *ἀψευδῆς.* P.

Nr. 159. *ἀδέσποτον εἰς κρανίον ἀνθρώπου.* Br. III. 249. nr. 462.

An. III. 2. p. 134. Cf. de hoc epigr. Huschk. in Anal. cr. p. 140.
 V. 1. κατ' οἰχομένον. P. ἐσάθρων. P. P. V. 3. novum in Cod.
 lemma. ἀδέσποτον ἐπὶ κρανίῳ ἀνθρῶ ^π ῥιφθέντε παράτινος καὶ τὸν
^τ ῥίψαν ἀπὸ τινος τύχης τυφλώσαντ· — δεξιτερήν. P. Pl. Br. quod
 Huschkjus sic accipit, ut dextram ille in terram extenderit, saxum
 sublaturus. Similiter Eurip. Helen. 1101. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
 ῥίπτουσιν. Vulgaris dicendi ratio tulisset, χεῖρα τῇ χθονὶ ἐπέῳρψε.
 In vulgata tamen non acquieverunt viri doctissimi Scaliger in not. mst.
 et Hub. van Eldick ap. H. de Bosch. T. IV. p. 488. s. δεξιτερῇ le-
 gentes, probante Hermanno. Hac lectione admissa, improbus ille cra-
 nium in terram projecisse, illudque insuper saxo petivisse putandus
 est. Mihi alterum horum videbatur sufficere. Similiter ap. Philostr.
 Imagg. I. 2. p. 765. τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ τὰ στέρνα ῥίψας. quod
 item depravatum videbatur Wyttenbachio in Epist. cr. p. 276. κύψας
 aut τρέψας corrigente. V. 4. δοκίων. P. δοκίοντ'. Pl. Br. Illud
 existimandi sensu accipiebat Hermannus, δοκίον ad orationis subjectum
 referens. Tum vero, ni fallor, dicendum erat: κοῖφον μὲν δοκίον,
 ἄλλ' ὅδ' ἐπνευσε δίκης. V. 6. πήρωσεν. P. πήρωσε. Pl. Br. V. 5.
 κολάζετο. P. ἐκολάζετο. Pl. Br. — εἰς αἶδην. ὡς ἄλιτεν Lobeck ad
 Soph. Ajac. p. 284. cui correctioni obstat brevis syllaba. Mihi in
 mentem venerat: καὶ παλάμῃς ἀλίτημ' ἐκολάζετο. Reisigius ad Xeno-
 phont. Oecon. c. XVIII. p. 208. corrigendum existimabat: καὶ πάλιν
 εἰς αἶτην ἐκολάζετο. Postea idem, quod Hermannus me perquam hu-
 maniter per litteras docuit, lectionem vulgatam εἰς αἶδην ad hominis
 coecitatem retulit. Dici enim κολάζεσθαι εἰς αἶδην, ut τύπτεσθαι
 εἰς . . . et similia. Idem tamen malebat, εἰς αἶδην κωμάζετο i. e.
 ὑβρίζετο, ἐκφωμδεῖτο; aut etiam κοιλάζετο, ut significaretur, illum,
 oculo excusso, αἶδην i. e. coecum esse redditum. — V. 8. ἐκλαυσέν.
 P. Pl. ἐκλαυσε. Br.

Nr. 160. ἀδέσποτον εἰστροδότον τὸν ιστορικόν. Br. III. 263.
 nr. 532. An. III. 2. p. 166. V. 1. ἐκάστη. P. ἐκάστη. Pl. Br. —
^δ

Nr. 161. μάρκου ἀργενταρίου εἰσησιο τὸν ποιητήν. Br. II. 268. nr. 9.
 An. II. 2. p. 282. Ap. Plan. est ἀδέσποτον. V. 1. et 3. βιβλόν. P.
 βιβλόν. Pl. Br. — ταῦτ' ἐβ. P. τοῦτ' Br. c. Pl. Praetuli pluralem.
 Vid. ad p. 208. nr. 5. γ. 4. p. 602. nr. 218. — Nr. 162. ἀδέσποτον.
 αἰς κάλαμον γραφέα. Br. III. 252. nr. 387. An. III. 2. p. 90. V. 2.
 οὐσέκον, οὐ μῆλον. P. οὐ σὺν' οὐ. Pl. quod Br. recepit, etiam οὐ μῆλιν

corrigenz, non sine metri detrimento. Diversi numeri crebro conjunguntur. Vid. Schaefer, ad L. Bos p. 559. In Orphei Argon. v. 642. ἡ οὐας, ἡ πόρτιν κεραὶν. non erat cur cl. Vossius corrigeret: ἡ οὐα δ' ἡ πόρτιν. V. 3. ἀνὴρ ἐμύησ' ἑλικωνίδα, cum similibus latinis comparavit V. D. ad L. Bos in Indic. V. διδάσκειν p. 862. Eleganter μυεῖσθαι pro διδάσκεισθαι. Alciph. L. II. Ep. IV. pag. 272. κυβεργῶν ἡ πρωρατεύειν ἕως δεῦρο παραγίνῃ ... μνηθῆσομαι. Heliodor. L. II. 52. p. 158. τὰ σαφέστερα δὲ εἰς αὐρίον μνηθῆσθαι. — V. 5. ἐνθεον. P. ἐνθεος. Pl. Br. — V. 6. λαλῶ. P. Br. λίγω. Pl.

Nr. 163. ἀδέσποτον εἰς αἰνείαν τὸν ἥρωα ὅτι τὸν εἰντ^σ ^σπρᾶ ἐβαστ^σ. Br. III. 244. nr. 438. An. III. 2. p. 121. V. 1. ἥρων. P. ἥρων. Pl. Br. V. 4. τωῖδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. — Nr. 164. ἄδηλον. εἰς δικαιοσύνης ἄγαλμα. In marg. ^ρω. Br. III. 194. nr. 217. An. III. 1. p. 415. Sequitur in membr. epigr. Antonii Sidonii, quod dedimus p. 197. nr. 291.

^{δρ.}
P. Nr. 165. παλλαδᾶ ἀλεξαν^{δρ.} εἰς τὰς γυναῖκας πόγος θανμάσιος. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἥρας τῆς τοῦ διὸς γαμετῆς. Br. II. 408. nr. 11. An. II. 3. p. 205. V. 1. ἔστι. P. ἔστι. Pl. Br. V. 2. Vulgo distinguebatur post ἀντιδοθεῖσα et ἀνηρόν, unde fiebat, ut verba τοῦ πυρός ἀντιδοτον tantologica essent primi versus repetitio. V. 3. ἡ^σ μαρ. P. ἡδέ. Pl. Br. Cf. p. 320. nr. 713. v. 7. V. 5. ἀμέριμον. P. ἀμέριμος. Pl. Br. V. 1. μιγνυμένη. P. μιγνυμένη. Pl. Br. — Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{αδ}/ ὁμοίως εἰς τὰς αὐτ^σ γυναῖκας πόγος. Br. II. 409. nr. 12. An. II. 3. p. 206. V. 6. ὀδυσσεῖ^α πηνελόπεις. P. ὀδυσσεῖ^α πηνελόπη. Pl. Br. — Nr. 167. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{αδ}/ ὁμοίως εἰς τὰς αὐτ^σ γυναῖκας πόγος. Br. II. 408. nr. 10. An. II. 3. p. 204. V. 1. γυναικος^α. P. V. 4. πάντοτ' ἀναπτ. P. Pl. πάντοθ' malit Br. ex quavis materia accensum.

Nr. 168. ὁμοίως τοῦ αὐτ^σ εἰς τὴν εἰντ^σ γαμετὴν ἀνδρομα^χ. Idem lemma in marg. repetitur. Br. II. 408. nr. 9. An. II. 3. p. 203. V. 1. μῆνιν τ' οὐλ. Pl. In μῆνιν posterior syllaba producitur, quamvis in thesi, ut in ep. Lucillii p. 520. nr. 80. Ἄπιν· οὐδένα γάρ. ubi vid. Br. in Lectt. p. 302. Facile hoc evitari potuisset verbis transpositis: οὐλομένην μῆνιν γαμ. Sed cave credas, Palladam sic scripsisse, qui

ad initium Iliadis respiciens, verba eodem ordine collocavit, quo ibi sunt posita. V. 3. *πολύμηνος*. P. *πολύμηνις*. Pl. Br. *τριχόλωτον*. P. *δεχόλωτον*. Plan. Br. fortasse rectius. V. 4. *γυναικός*. P. *γαμετῆς*. Pl. Br.

Nr. 169. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ^ταν. νομίζω ὅτι κερα ἦν παρὰ ξένος. Falsum lemma. Br. II. 415. nr. 41. An. II. 3. p. 222. V. 3. εἶθε σὺν δαν. P. δὲ interposuit Pl. Br. Sic nr. 167. εἶθε δὲ μήτε γυνή. V. 4. ὀλέσει. P. ὀλέσῃ. Pl. Br. Bene habet indicativus. Aelian. V. H. I. 15. μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἀρῶνα τῇ θηλείᾳ, πρὶν ἢ γιλήσει αὐτήν. Lucian. Dial. Mort. VI. p. 146. μὴ γε πρότερον σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας. — V. 5. πρὶν *pro-*ducitur, ut Od. o. 394. πρὶν ὄρη καταλέχθαι. Vid. Schütz. ad Aesch. Prom. v. 481. Herm. ad Orph. p. 700. s. — V. 6. τὴν ἑλένην δ' ὁ π. P. τὴν δ' Ἑλέν. ὁ. Pl. Br. — Nr. 170. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν γαστέρα παραίνεις ἀρίστη. Br. II. 427. nr. 96. An. II. 3. p. 245. V. 1. ἥσυχνα. P. Pl. Br. ἰσχυρνα corrig. Scaliger in not. mst. Propius etiam accederet ad vulgatam, ἰσχυρνα. vid. Porson. ad Eurip. Orest. 292. Si vera est vulgata, αἰσχύνειν significat h. l. pudorem incutere. V. 2. ^{αλέον}σωφροσύνη. P. ἀργεναον. P. In marg. ἀργαλέον. Sic Pl. Br. §. V. 4. ἐπὶ τασσομένην. P.

Nr. 171. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{αδ} δια τὸ καταφρονεῖσθαι τὴν παιδείαν. Br. II. 416. nr. 43. An. II. 3. p. 222. V. 2. τέχνης. Pl. Br. — V. 4. ἐμοί. P. Pl. Br. ἐμή. Scaliger in not. mst. — Nr. 172. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐλευθέρῳ ζῆν: μετ' ὀλιγαρχίας. Br. II. 429. nr. 108. An. II. 3. p. 251. V. 1. μέλλει. P. μέλει. Pl. Br. Apud Liban. T. IV. pag. 543. 9. ἀλλ' ἐπειδὴ μοι προσδοκώμενος αἶθις ἔμελλε πόλεμος. Reiskius ἥξειν excidisse censebat. Tu scribe: ἔμελε πόλεμος. quia bellum denuo imminens cordi erat. Sic quoque ap. Dion. Chrysa. Or. VII. p. 273. 3. ἀλλ' ἴσως γε οὐδὲν ἦν τὸν ἔμελεν (vulgo ἔμελλεν) ἐκείνη τῇ πόλει παῖδας προσδοκᾶν ἐσομένους. V. 3. ἐλευθερίῃ. P. συνοικῶ. Rectius, ni fallor, scribes et distingues: ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν, Ἰβριοτὴν πενήτε πλοῦτον ἀποστρέφομαι. — Nr. 173. τ^{τ3} αὐτοῦ ^ζτωθαστιξ εἰς τοὺς γραμμα ^ζδια το ^ζτην ^ζαρ ^ζαποκατάρ ^ζᾗρχεσθαι. Br. II. 416. nr. 42. An. II. 3. p. 222. V. 3. πάλιν om. P. supplet Pl. Br. V. 5. ἐλώρια. P.

Nr. 174. τοῦ αὐτοῦ ^ξτωθαστι ὁμοίως εἰς τοὺς γραμματιξ ὅτι πέ-

πονται (fort. πένονται) καὶ μισθὸν ὀλίγ' ^ὅ π' ^ἔ τ' παιδῶν λαμβάνειν (λαμβάνουσιν?). Br. II. 417. nr. 46. An. II. 3. p. 224. In Plan. p. 23. St. tria priora tantum disticha leguntur. V. 1. *κεχόλωται*. P. *κεχόλωτο*. Pl. Br. V. 4. *βύβλωι*. P. Br. *βίβλωι*. Pl. ut nr. 161. v. 1. Cf. de hoc loco cl. Wytttenbach. Bibl. crit. P. XII. p. 24. V. 5. *τιθεῖ*. P. Pl. *φέρει*. Br. — *τὸν θρόνον*. Vid. p. 667. nr. 14. *θρόνον* pro *ὄρον* scribendum ap. Liban. T. III. pag. 204. 5. Vid. Append. ad Gōlleri edit. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 244. V. 8. *τὸ ἔθος*. P. *ἔτος* corr. Br. Non liquet. Codicis lectionem acceperis de munusculo (dem *Herkömmlichen*), paedagogis nutricibusque a ludimagistris tribui solito. V. 9. *ἄγοι*. P. *ἄγη*. Br. Scr. *εἰ δέ τις . . ἄγοι*. quamvis ap. scriptores recentioris commatis ἦν cum optativo reperiatur. Vid. Schaefer. Meletem. p. 87. Etiam apud Alciphronem L. III. 65. p. 436. καὶ ἦν μοι *ῥεύσεις τοῦ χρόνου προϋόντος θαυμάστερος*. malim sane: καὶ εἰ μοι *ῥεύσεις . . θαυμάστερας*.

Nr. 175. *τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως τωθαστικόν*. Hoc loco in Cod. non-nisi primum distichon exhibetur; integrum infra p. 440. Br. II. 416. nr. 44. An. II. 3. p. 223. V. 3. *ἔλυσε*. P. *ἔλυσεν*. Pl. Br. V. 4. Hunc versum omittunt vett. editt. Plan. In ejus locum hic substitutus in Ald. 3. *ὥστε με τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν*. quem sequentes editt. inde arripuerunt. V. 5. *σύ μοι*. P. *σύ μου*. Pl. Br. — *θεωτ' φίλε*. P. Plan. *Θεόφιλε*. Br. metro pessumdato. — Nr. 176. *τοῦ αὐτοῦ κληθέντι ἐπ' ἄριστον*. Br. II. 427. nr. 98. An. II. 5. pag. 246. P. V. 2. novum lemma: *τοῦ αὐτοῦ κληθέντι ἐπ' ἄριστ' καὶ ὑστερήσαντι*. V. 4. *αἰδομένη γέγηθεν*. P. *τρέφεται*. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. Malim: *ἀλλὰ μόνον τιμῆς τίρεται αἰδομένη*.

Nr. 177. *ἀδέσποτον εἰς τὸν τάφ' αἶαντος τ' τελαμωνίου*. Br. III. 248. nr. 456. An. III. 2. p. 131. V. 2. *ἐπέων κακῆς*. P. Pl. *ἀνάκκης* corr. Toup. in Cur. nov. p. 207. *ἐπέων δεδαώς*. Br. *χαλεπῆς*. Ruhnk. ad Timae. p. 16. probante Wytttenbachio in Bibl. cr. T. III. 2. p. 110. Cf. H. de Bosch. T. IV. p. 136. Non liquet. V. 5. *οὐκέτ' ἐμ*. P. et duo Codd. Pl. ap. Br. *οὐκέτι μίμν*. Illud est ap. Homer. *Il.* o. 727. — V. 4. *μίμνειν δ' οὐκέτ' ἔτλη*. P. *μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη*. Pl. Br. Non dubitavi reponere: *μίμνειν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη . .* Nam et per se probabile est, quid Ajax responderit, ab auctore fuisse commemoratum,

et plane id docet Philostrate. in Heroic. c. II. 9. p. 681. ὁ δὲ ἀσελγέ-
στατος τῶν ποιμένων Αἴας δ' οὐκ ἐτ' ἔμεινε· μέχρι τοῦδε τὸ ἔπος
αὐτῷ ἐπεγράψαυθαι, οἷς δειλῷ· ὁ δέ, ἀλλ' ἔμεινον, εἶπε βοήσας
ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδεις τι καὶ ὄρεθιον. Non minus bene haberet:
μείνον. Membranarum autem lectio magis favere videtur correctioni,
quam in textu posui.

Nr. 178. εἰς ῥόδον τὴν νῆσον ἀντιφίλου βυζαν. ὅτε νέρων ἐν αὐτῇ
παρ' ἐγένετο δια τὸν κολ/ (i. e. κολοσσόν.) Br. II. 174. nr. 19. An. II.
2. p. 51. V. 1. ἀελίου. P. ἁ ῥόδος. P. ἡ ῥόδ. Pl. Br. in ἀελίου tamen
et ἄλλε nihil mutans. V. 3. γενεάν. P. με νέα. Pl. Br. V. 6. ὅς δ'
Pl. Br. ὅδ' ἦδη. P. — Nr. 179. λεωνίδα ταραντίν εἰς τὸν ἔρωτα.
Br. I. 231. nr. 43. An. I. 2. p. 165. V. 1. λιβανώτου. P. λιβανωτοῦ.
Pl. Br. V. 3. ὁπὲ πόθ'. P. — Nr. 180. παλλαδᾶ εἰς τὴν τύχην γε-
νομένην καπηλείον. Legitur iterum p. 669. Br. II. 422. nr. 72.
An. II. 3. nr. 237. Ad hoc epigr. et proxime sequentia facit inprimis
Jo. Lydus de Mensibus p. 52. ὅτι τὴν ἱσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ
στήλην τῆς Τύχης Πομπηΐος ὁ μέγας ἔστησεν, ἐνταῦθα τὸν Μιθρι-
δάτην συγκλείσας μετὰ τῶν Γότθων, καὶ τούτους διασκεδάσας τὸ
Βυζάντιον εἰλε· καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς σπείρας τοῦ κίονος ἐπί-
γραμμα Λατίνοις γραμμασι, ὃ δηλοῖ τάδε· Τῇ Τύχῃ τῇ ἐπαναστατικῇ
διὰ τοὺς νικηθέντας Γότθους· ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλεῖον
ἐγένετο. — V. 3. μεταντλοῦσα πάλιν. P. 1. Pl. Br. μεταντλώσα π.
P. 2. Ut melrum constaret, Scaliger correxit in not. mst. μεταντλοῦσ'
ἐμπαλιν. Praetuli quod proximum erat: μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν.
Sic etiam p. 589. nr. 130. pro εἶπα καὶ πάλιν εἶπα. scripsi: εἶπα
καὶ αὖ πάλιν εἶπα. De his adverbis juxta positis vid. Davis. ad
Maxim. Tyr. p. 114. ed. R. et Schaefer. Meletem. p. 39. In Oracul.
Sibyll. L. III. p. 427. ἄλλος ἀπ' Ἰκαλῆς λυμητῆς πάλιν ἦξει. scri-
bendum videtur: λυμαντῆς αὖ πάλιν ἦξει. et proximo versu, κατα-
πρηγῆς ἐριπούσα. pro ἔρπονυσα. In Eudociae Martyr. S. Cyp. p. 229.
v. 75. εὐδένδροιο πέδοιο λιασθέντα πάλιν αὐτὸς Διζόμενος ἐσάσασα.
scr. λιασθέντ' αὖ πάλιν.

Nr. 181. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς τὴν τυ. Br. II. 422. nr. 73.
An. II. 3. p. 238. In Cod. iterum legitur p. 669. junctim eum prae-
cedente. — Nr. 182. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τυ. Br. I. c. nr. 74.
An. I. c. V. 3. διδάξον. P. διδάσκου. Pl. Br. Lenius videbatur διδάξο,

α δειδιδάγμαι, ut δέξο α δέδεγμαι. — V. 4. ἀποτυχεῖς. P. ἀτυχεῖς. Pl. Br. Hoc restitue Libanio T. IV. p. 1097. 7. τεχνίτης καλεῖσθαι βουλούμενος ἀγαθός, ἐραστής ἀτυχῆς ὀνομάζομαι. pro vulgato εὐτυχῆς. Ap. Themist. Or. II. p. 26. D. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀτεχεῖς καὶ ἀνήκοος Ἀριστοτέλους. H. Stephanus tentabat οὕτως ἀτιχῆς, vel οὕτω παχύς. Prius praetulerim. Sed verum fortasse servavit Cod. Monac. nr. 113. οὕτως ἀτελής. pro ἀτέλεστος; ut ἀρτιτελής. Sic Hom. Hymn. in Cerer. 486. ὅς τ' ἀτελής, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος.

Nr. 183. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τῆς τύχης ναὸν γενόμεν¹ καπη). Br. II. 423. nr. 75. An. II. 3. p. 238. V. 5. στένε. vitiose in Anal. σθένε. —

P. Nr. 184. ἀδίσποτον εἰς πίνδαρον τὸν ποιητὴ^δ ἢ εἰς τοὺς λοιποὺς λυρικούς: εἰσι δὲ λυρικοὶ τόσοι· πίνδαρος: βακχ^υλ^ι. σαπφῶ: ἀνακρέων: σ^οσησίχορ. σιμωνιδ^ς: ἔβρικος: ἀλκαῖος. ἀλκμαῶν. ὁμοῦ θ. Br. III. 260. nr. 519. An. III. 2. p. 154. V. 3. ἀπορεῦμα. P. ἀπὸ ῥεύμα. Vulgo. ἀπόρεμα tentabat Scalig. in not. mst. V. 8. ἔσπεισεν. P. Pl. ἔσπεισε. Br. V. 9. θηλυμελεῖς. P. et omnes editt. velt. Pl. praeter Flor. et Ald. 1. ubi θηλυμανεῖς. Illustrat hoc epitheton Welker. in Fragm. Alcmantis p. 8. V. 10. ἀρχὴν οἷ. P. οἷ. Br. ἀρχὴν τῆς. Pl. — Nr. 185. ἀδίσποτον εἰς ἀρχίλογον. Br. III. 257. nr. 503. An. III. 2. p. 147.

Nr. 186. ἀντιπάτρον θεσσαλονικ^ς εἰς ἀριστοφάνην τὸν κωμικόν. Br. II. 115. nr. 25. An. II. 1. p. 506. V. 2. ἔσεισε. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi ἔπεισε. V. 3. ἡνίδ^ς. P. διόνυσος. P. διόνυσον. Plan. Br. V. 5. ἐλλάδος ἡθεσιν. P. et omnes editt. Plan. ἡθεσιν Ἑλλάδος. Br. V. 6. στύξας. P. Br. στίξας. Pl. ἄξις. P. ἄξια. Pl. Br. Mihi Antipater scripsisse videtur ἀστικά, i. e. ἀστείως. Vid. Ruhnk. ad Longin. p. 259.

Nr. 187. ἀδίσποτον εἰς μένανδρον τὸν κωμικόν. Br. III. 268. nr. 560. An. III. 2. p. 178. V. 1. στομάτσειν. P. V. 4. εὐτυχίην. P. εὐστοχίην. Pl. Br. A membr. lectione recedere non sum ausus, quamvis Planudeam exemplis egregie adstruxit Dorvill. ad Char. p. 343. Ut enim δυστυχῆς opponitur τῷ εὐφρεῖ, hebes et stolidus ingenioso, ap. Libanium T. IV. p. 46. 2. quod Demostheni debet Or. de Symm. T. I. p. 187. 6. apud quem in Or. Olynth. III. p. 34. 12. ἀτυχῆς et ἄφρων junguntur; utque ἐπιτυχῆς nihil differt ab εὐστοχος ap. Arrian. Exped. Alex. VII. p. 502. ita εὐτυχία etiam de eo usurpari posse

videtur, qui peculiari ingenii felicitate utitur. Facit huc Isocrat. in Areopag. c. 18. T. I. p. 147. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δέ, καὶ σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφρυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκείνοι δὲ στυχεῖς ἐνόμιζον. ubi vid. Coray. T. II. p. 112. — V. 5. ζώεις εἰς. P. Br. ζώεις δ' εἰς. Pl. ἐστ' ἐν, A. ἐκ σέθεν. P. ἐστιν A. τοὐκ σέθεν. Pl. Br. quod Planudis conjecturae deberi existimo. κλέος ἐκ σέθεν est gloria a te orta et profecta, civitati per te conciliata. Jam si poeta dicere voluit, Athenarum gloriam per Menandrum nubes attingere, ἐν Ἀθήναις locum non habere apparet. Suspiscabar, αἰὲν Ἀθήναις, ubi ἐστὶ subaudiendum; aut ἔσσετ' Ἀθήναις. At sic tamen articulus ante κλέος parum commodus. — V. 6. περάτων. Pl. Br. νεγίων. P. οὐρανίων νεγίων. p. 372. nr. 95. v. 4.

Nr. 188. ἀδελποτον εἰς πλάτωνα τὸν μίγ' ἀθηναῖον ἰερὸν φιλόσοφον. Br. III. 265. nr. 543. An. III. 2. p. 171. V. 1. εὐγλώττον. P. Br. εὐγλώσοον. Pl. V. 2. σελῖς. P. Br. πάλῖς. Pl. V. 3. εἰς θεόν. P. sine τε, quod interposuit Pl. Br. V. 5. μυκτῆροι. P. μυκτῆρ. Br. c. Salm. κρητῆρι. Pl. Diogen. Laërt. L. III. 8. p. 169. de Platone: μίξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν. — V. 6. σῆμα sincerum non videtur. Vide an fuerit: κάλλιστον σεμνῆς κρᾶμα διχοστασίης. Facile κρᾶμα in ἡμα depravari potuit; σ autem a praecedente adhaesit vocabulo,

Nr. 189. ἄδελον εἰς σαπφὶ τὴν μυτυλῆναϊαν. Br. III. 260. nr. 21. An. III. 2. p. 157. V. 1. ἥρης. P. V. 2. ἀβροπόδων. P. Br. ἀβροπόδων. quaedam editt. vett. ἀβρὰ ποδῶν ceterae, quod merito probat Schneider. in Lex. Gr. T. I. p. 3. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 826. not. — βήματ' ἐλίσσ. P. βήματ' ἐρεισάμεναι, Pl. βήμαθ' ἐλίσσ. Br. P. V. 3. novum lemma: εἰς σαπφὶ τὴν μυτυλῆναϊαν μελο. — στήσασθε ἡχορόν. P. θεῇ χορόν. Pl. Br. — ὕμν. P. ἀπάρξει. P. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. ἐπάρξει. reliquae editt. Pl. V. 4. post χρουσιῆν lacuna est in P. χερσὶν supplet Pl. Br. V. 6. εἰσάειν. P.

Nr. 190. ἄδελον εἰς Ἡρινναν τὴν λεοβίδα. ἢ εἰς τὸ ποιημάτιον αὐτῆς τὸ θαυμασίον. Br. III. 261. nr. 523. An. III. 2. p. 161. V. 1. ἀδύ τοι (sic) μικρ. P. ἀδύ τι. Pl. Br. Scabra et hiulca oratio, cui mederi conatus scripsi, εἰ δέ τι μικρόν. Recte nunc se excipiunt particulae, εἰ . . . ἀλλά. Sic Sappho ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει. Herodot. VII. 16. p. 518. εἰ σέ τοι οὕτω δεδόκηται . . . ἀλλ' ἤδη ἔημι. Plat. in Lach. p. 183. A. εἰ δὲ ἐκείνους ἐλελήθαι, ἀλλ' οὐ τούτους γε τοὺς διδασκάλους αὐτοῖς

λίληθεν αὐτὸ τοῦτο. De Aeschilo dicere solebat Sophocles, ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. ap. Athen. L. I. p. 22. A. — V. 3. οἱ δέ. veteres quaedam editt. οὐδέ. unde Scaliger in not. ms. Ὁμήρου Τῷ δέκα παρθ. Bene habet οἱ δέ et Ὁμήρῳ. — ἴσοι ὁμήρῳ. P. Propert. I. 9. 11. *plus in amore valet Mimnermi versus Homero*. Vid. de hac breviloquentia in comparationibus ad pag. 95. nr. 48. p. 130. nr. 262. *τεθήπκαμεν ὕμνα γεραίης, Οἷα πολὺγληνον βουνόλον Ἰναχίης*. ubi Scaliger βουνόλου tentabat. V. 4. *έννεα καὶ δεκάτευς*. P. *έννεακαυδέκτευς*. Pl. Br. V. 5. *ἐπηλεκάτη*. P. V. 8. *ἤριννα*. Notanda ultimae in hac voce productio ante σ. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. Herm. ad Orph. p. 714.

Nr. 191. ἄθλον εἰς τὴν βίβλ^ο λυκόφρονος τὴν καλομένην ἄλ-
ξάνδραν. Br. III. 269. nr. 564. An. III. 2. p. 180. Cf. Lycophron. v. 1467. sqq. — V. 2. *αἶκε τύχοις*. ed. Flor. Aldd. tres. *τύχης*. P. *τύχης* reliquae editt. Pl. V. 3. *κασάνδρη*. P. V. 4. οὓς. omnes. P. ὦν. Br. nescio quare. V. 5. *ἦν δέ*. P. et nonnullae editt. vett. Plan. *εἰ δέ*. Asc. St. Br. Versus male tornatus. V. 6. *νῆϊς*. Pl. Br. *νῆϊς*. P. Vid. Toll. ad Apoll. Lex. Homer. p. 476.

Nr. 192. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς τὰς ὁμήρου βίβλ³ ἦγον εἰς τὴν
ἱλιάδ^α/ καὶ ὀδύσσειαν. θαυμαστὸν ὅλον τὸ ἐπιγράμμα. Br. II. 172.
nr. 11. An. II. 2. p. 45. V. 1. *τίνες*. P. Br. qui in Lectt. probat
τίνος, nolente Schaefero, cujus iudicium secutus sum. V. 2. *μαιονίδου*.
P. Pl. *μαιονίδεω*. Br. Carmina cum puellis comparata, qualis imago
obversabatur Pindaro Isthm. II. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι Μελί-
φθογγοὶ ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ... αἰοδαί. non ve-
nales prostabant, a Terpsichora venum expositae, meretricio cultu,
pretiosis metallis exornatae, ut emtores allicerent scil. V. 3. *χειρῶν*
ἐκτορέαις. P. *χειρὸς ἐκτορέας*. Plan. *χειρῶν ἐκτορέαν*. Br. Restitui
lectionem Plan. in qua *χειρ* facile pro *χειρ* haberi potuit; praecipue
in versus exitu. V. 4. *δεκέτους ἄθλα*. P. τ' ἄθλα. Pl. *δεκέτους τ'*
ἄθλα. Br. Copula requiri non videtur. Verba ἄθλα πολέμου habenda
sunt pro appositione eorum, quae praecedunt. — V. 8. *αἰών*. Non
poenitet correxisse: *εἰπεν ἔχειν Ἑλικῶν ἔνδεκα Πιερίδας*. — Nr. 193.
εἰς τὴν ἱστορίαν χ φιλοστοργίῳ τοῦ ἐκ καππαδοκίας εὐνομμανοῦ.
Br. III. 275. nr. 587. An. III. 2. p. 192. ubi de εὐνομμανοῦ dixi.

Nr. 194. εἰς τὴν αὐτὴν ^τ αὐ φιλοστοργίου τοῦ ἀρριανοῦ ἡ ^{ωε} πάς ^{η<} κακίας πεπλημ: οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἱστόρεσ: η ψόγον τ ὀρθοδόξ. Br. III. 275. nr. 588. An. III. 2. p. 193. V. 3. τούτους ἀνεγράψατο λόγους. P. verba transposui cum Br. et Salm. Fortasse tamen praeterea scribendum: λόγους ἀνεγράψατο τούτους i. e. τοσούτους. Vid. Steph. Thes. T. III. p. 498. C. D. Ap. Liban. T. IV. p. 816. 21. τοῦ τούτου τὸ ξίφος. scr. τοῦτό σου τὸ ξ. Ibid. post paucas lineas lege: τί δὲ τούτους ἔφορε; pro ἔφορε. V. 3. εἶπεν ἐφ. P. ἐνθεν ἐφεξῆς. Br. εἶτ' ἐν. corr. Godofr. in Prolegg. ad Philost. Histor. Scripai εἶτα δ' ἐφεξῆς. Cujus correctionis me nunc poenitet. Unice enim vera est emendatio Schaeferi, εἶπεν ἐφεξῆς. Vide virum eximium ad Apollon. Rhod. T. II. p. 262. et Reiz. Praef. ad Herodot. p. XVI. Eadem conjunctio restituenda in Append. Epigr. nr. 152. v. 2.

P. Nr. 195. ἀδέσποτον εἰς: πάρτια (πάτρια) ἀναξαρβ. Br. III. 278. nr. 589. An. III. 2. p. 198. De moribus Anazarbae interpretatur Schaefer. ad L. Bos p. 134. Mihi de originibus videtur explicandum. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 449. Bast. Epist. crit. p. 52. ed. sec. — V. 1. ἀσκληπιάδης. P. terminatione praecedentis vocabuli perperam repetita. Ἀσκληπιός. Br. Vid. Musgr. ad Euripid. Suppl. v. 715.

Nr. 196. μαρίνον νεαπολτ εἰς τὸν βίον πρόκλ. Iterum legitur p. 674. Br. II. 446. An. II. 3. p. 289. V. 1. κεχαρισμένοι. P. 1. κεχαρισμένα. P. 2. Br. — Nr. 197. μαρίνον νεαπολτ καὶ διαδόχον τῆς σχολῆς πρόκλ τοῦ φιλοσόφου ἐν ἀθήναις. Iterum p. 674. cum lemmate: εἰς πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρίνον τοῦ γράψαντος τὸν τοῦ φιλοσόφου βίον. Br. III. 277. nr. 594. An. III. 2. p. 196. Hoc cum praecedente epigrammate jungendum existimabat Boissonadus V. cl. ad Marini Vit. Procl. p. 143. s. secutus auctoritatem Cod. Coislin. et Taurin. Duo esse epigrammata eaque recte distingui in Pal. mihi persuasum habeo; quod autem hos versus non Marini, sed alius cujusdam scholae Platonicae versificatoris esse censet vir doctissimus, id verissimum existimo. V. 2. ὅτι. P. 1. ὅτι. P. 2. Pl. Br. V. 3. βοηθῶν. P. 1. βοηθῶν. P. 2. Pl. Br. V. 6. ἐσομένοι. P. 2.

Nr. 198. ἀδέσποτον εἰς νόνον τὸν ποιητ. Br. III. 276. nr. 591. An. III. 2. p. 195. V. 1. ἐμὴ lineae superscriptum in P. φαρὴ. Ib.

V. 2. *φωνήεντι*. P. Br. *φωνήεντι*. Pl. — Nr. 199. *εἰς ὄρειβάσιον τὸν ἱατρὸν*. Br. III. 275. nr. 586. An. III. 2. p. 192. V. 1. *laudat* Draco de Metr. p. 67. 11. — Nr. 200. *λέοντος φιλοσοφ εἰς βίβλον*^α *μηχ.* Br. III. 128. nr. 1. An. III. 1. p. 246. V. 1. *κυρίνος*. P. *κυρίνος*. Br. *mediā correptā*, ut in similibus passim. Vid. ad p. 317. nr. 700. v. 4. — Nr. 201. *τοῦ αὐτοῦλέοντος φιλοσόφου εἰς τὴν βίβλον παύ*^α *ἀστρολογ.* Br. III. 128. nr. 2. An. III. 1. p. 247.

Nr. 202. *τοῦ αὐτοῦλέοντος εἰς τὰς βίβλους πρόκλον καὶ θέωνος*^α
τῆς μὲν θέωνος ἀστρονομικῆς τῆς δὲ πρόκλ γεωμετρικῆς^β. paulo inferius:
ἀμφότεροι τῷ τῷ χριστιανῷ^γ *πίστεως ἀλλότριον*. Br. III. 128. nr. 3.
An. III. 1. p. 247. V. 3. Hunc versum delendum existimabant Reisk.
et Purgold. in Obs. crit. p. 281. V. 6. *τετεύχατε*. P. *τετευχάτην*
excidit Brunkio. *τετεύχατον* C. de Pauw. Schaefer. in not. inst. com-
parabat Xenoph. Anab. IV. 1. 19. ubi *τεθνάτην*. *τέθνατον* in Cod.
Paris. invenit Gailius Oeuvres compl. de Xenoph. T. VII. p. 252. V. 7.
πρόκλον γάρ. P. *μὲν*. Br. V. 9. post *λαμβάνων* comma ponendum.
V. 15. *τοῖς ὅλοις*. P. *λόγοις* suspicabatur Salm. in marg. Ap. Guy.
In eadem chorda erravi in Animadverss. T. III. 1. p. 345. Liban.
T. IV. p. 38. 2. *εἰ δ' ὑμεῖς τι πταίσετε* (male Reisk. *πταίσητε*), *τοῖς*
ὅλοις ἐπτακότες ἂν εἴητε. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IV. p. 592.
Schaefer, ad L. Bos p. 409. 3.

¶ Nr. 203. *φωτίου πριαρ κωνσταν εἰς τὴν βίβλον λευκίππ*^α *ἄλλοι δὲ*
φασὶν λεὼν τοῦ φιλοσόφου. Br. III. 129. nr. 4. An. III. 1. p. 249.
Cf. Chardon. de la Roch. Mélanges T. II. p. 26. V. 1. *σώφρονα*
βίον. Metrum vacillat fortasse auctoris culpa. Fieri tamen possit, ut
ille scripserit: *ἀλλὰ σώφρονος βίου*. V. 2. *ὥσπερ*. P. Audacter Br.
ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος, Reiskio praeunte. Scripsi
ὥσπερ, una littera mutata. Verba sic ordinanda: *Ὁ Κλειτοφῶντος*
λόγος ὥσπερ ἐμφαίνει ἔρωτα πικρὸν, ἀλλὰ βίον σώφρονα (aut *βίου*
σώφρονος), *Λευκίππης δὲ βίος σωφρονέστατος πάντων, πάντας ἐξίστησι*.
Lenior foret oratio, si versus 2us primum praecederet. — In *Λευ-*
κίππης auctor mediam imperite corripuit. V. 7. *εἰ . . . θελήεις φίλος*.
P. *θέλεις, φίλε*. Br. c. Salm. Illud restituere non dubitavi. Vid. ad
p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 8. *μὴ τὴν*. noli ea tantum contemplari,
quae ornatus causa historiae sunt addita, sed praeterea ejus finem

disce. V. 9. ^{πρώτα} *προστην*. P. *πρόσθε* marg. Ap. Guy. Nihil horum videtur verum; quare depravatam lectionem, quamvis metro reluctantem, in textu retinui. Malim: *τὴν τοῦ λόγου δὲ πρὸς τί συνδρομὴν μάθε*. i. e. *πρὸς τί τείνει. historiae quo tendat cursum vide*. Lectioni *πρὸς τὴν* Chardonem patrocinari miror. V. 10. *νυμφοστολεῖ*. In Oratione Themistii, quam nuper ex Cod. Ambrosiano edidit A. Majus (Mediolani. 1816.) p. 64. legendum: *Ἡμεῖς δὲ . . . παιδοτροφοῦμεν αὐτῶν τοὺς υἱοὺς, καὶ νυμφοστολοῦμεν τὰς θιγατέρας, οὐχ ὡς Σκύθας μισοῦντες, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους φειδοῦς ἀξιοῦντες*. In Cod. vitiose, *νυμφοτροφοῦμεν*.

Nr. 204. *εἰς τὸν αἶαντος λίθον ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν ἀγαθίου σχολαστιᾶς*. Br. III. 62. nr. 67. An. III. 1. p. 108. V. 1. *ἀνοχμάσειας*. P. et plurimae editt. Plan. Litteram sibilantem duplicavit Steph. Br. V. 2. *ἀκοντιστήν*. P. Pl. *ἀκοντίστην*. Br. — *ἐκτορίου*. P. — V. 4. *ἐξεκύλισα*. P. *ἐξεκύλισσα*. Pl. Br. Vid. ad p. 154. nr. 72. — V. 6. *λευγαλῆς αἰσχα*. P. sed litteris appictis error librarii emendatus. V. 7. *μέ τι κρ*. P. *τις*. Pl. Br. *ἐπὶ χθ*. P. et editt. Pl. In marg. Wech. *ὑπό*, quod Br. reposuit. V. 8. *γινόμενος*. P. *γινόμενος*. Plan. — Nr. 205. *ἀρτεμιδώρου γραμματικὴ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βοηκολικῶν ποιημάτων*. Br. I. 263. nr. 2. An. I. 2. p. 191. V. 1. *πόκα*. P. — Nr. 206. *ἐνπιθίου ἀθηναίου στίξαντος τὴν καθο*. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. V. 2. *ξυσμάτων λεπτὸς τὰςδ'*. P. *ξυσμάτων λεπτὸς τὰς ἐχ*. Pl. Br. quae vera lectio. In Pal. *δ* temere additum, ut saepe. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — V. 3. ^{τε} *πεκμηκε νων*. P.

Nr. 207. *ἄδελον εἰς τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτήτων τοῦ φιλοσόφου*. Br. III. 272. nr. 574. An. III. 2. p. 186. V. 1. *τεὸν ἐπὶ καθεο*. P. *τεῶ ἐνικάτθ*. Pl. Br. Simonid. in Append. nr. 83. p. 786. *παῖροι μὲν θνητῶν στέργοις ἐγκατέθεντο*. Musac. de Her. et Leandr. v. 271. *δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις*. Theocr. Eid. XVII. 14. *ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο Βουλάν*. — V. 2. *εἰς ἀφίκηαι καί*. P. *εἰσαφίκοιο καί*. Pl. *εἰσαφίκηαι ἐς*. Br. Facile καὶ et ἐς permūtatur. — *οὐραν. πενεῶν*. Nonn. Dion. XIV. p. 386. 3. *ἡςρίους πενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῃ*. V. 3. *ἐλαφρίζειν*. P. *ἐλαφρίζων*. Pl. Br. — Nr. 208. *τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτήτων παραινεῖ εἶχει βιοφελῇ*. Br. III. 272. nr. 575. An. III. 2. p. 186. V. 3. *εἰς ἀφ*. P. V. 4. *ἀψίδα*. P.

Tom. IV.

32

P. Nr. 209. ἄθλον ἀπὸ ἕξεν^v πρὸς στρουθίον. Br. III. 235. nr. 397. An. III. 2. p. 96. V. 1. μετοκλάσεις. P. μέγα κλάσεις. Br. c. Rubnkenio. Vereor, ne alti clamoris commemoratio ab h. l. aliena sit. Nec mutatione opus. 'Il. v. 280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμός, 'Ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἔξει. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 418. Ap. Philostr. Imagg. II. 22. p. 846. legitur: ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε, κυρτομένη καὶ μετοκλάζουσα, ὅτε ἐκινεῖτο. Vett. edit. μετοκλίζουσα. quam lectionem tuetur Heyn. Opusc. Acad. T. V. p. 132. nescio quam bene. — πιτομένη. P. πωτωμένη. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. — V. 2. ἔρρεξεν. P. ἔρρεξε. Br. ut ἔρηξε. p. 137. nr. 287. ἔρριψε. p. 578. nr. 141.

Nr. 210. εἰς βιβλον ταχιῆ^τ οὐρβικίου ἀποῦπα^τ ἦν δὲ ἡ βιβλος πόνη^μ ἀδριανοῦ βασιλ^ε/ ἢ ὡς ἄλλοι τινὲς τραϊανοῦ καίσαρος. Br. III. 276. nr. 590. An. III. 2. p. 194. V. 1. ἐγκύμονα βιβλον. P. ἐγκύμονι βιβλῳ. Br. c. Salm. ob τέρετό μοι. At vide, ne in hoc ipso verbo vitium haereat. Quid res postulare, vidit Grotius: *Armigeris foetum sudoribus accipe librum*. Suspicebam: τῇ πολέμου κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βιβλον. i. e. λάβε. Quamvis enim apud antiquissimos poetas τῇ casum adjunctum habuisse non videtur, inter recentiores tamen fuerunt, qui accusativum adderent. Leonid. Tarent. p. 409. nr. 316. τῇ τοῦθ', 'Ἡράκλειε, ἄλλο τὸ τοῦτο, Ἐρμᾶ. Simm. Ov. v. 3. τῇ τοῦτ' ὡν νέον ἀγνᾶς ἀηδόνας, πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο. Sic etiam ii, qui ap. Homer. Od. κ. 287. exhibebant et distinguebant: Τῇ τόδε γάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχεν. ubi vid. Eustath. p. 396. 42. cui similis est locus 'Il. ξ. 219. τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ. Utroque loco nunc δ' in altero membro omititur. Vid. Clark. l. c. T. II. p. 74. ed. Ern. Heyne ad 'Il. T. VI. p. 571. In hac lectione nec πολέμου videbitur supervacaneum, quum sic appareat, quod genus καμάτων significetur. V. 3. ἀεργίη. P. ἀεργίη. Br. V. 5. στρατίησιν. P. V. 6. οἶδα. Grotius hoc versu et sequente οἶδε videtur legisse: *Ille scit et pugnas et Martia facta docere, Ille scit occiduo positas in littore gentes . . . mecum perdere*. V. 8. καὶ ante vocalem productum auctoris negligentiae tribuit Herm. ad Orph. p. 729. V. 10. πετράων θ' ἐφ. P. — V. 12. ἡώς. P.

Nr. 211. εἰς νικαν^{δρ}. ἄδη). Br. III. 271. nr. 569. An. III. 2. p. 185. V. 2. verba ἐλλαχεν εἰχος a recentiore manu sunt addita in P. —

Nr. 212. εἰς τὸν αὐ ὁμοίως. Br. I. c. nr. 568. An. III. 2. p. 182. V. 2. περι. P. περί. Br. περί scripsi. Apollon. Rhod. I. 65. ὅν περί πάντων Ἀητοῦδης ἐδίδαξε. ubi vid. Heur. Steph. et Br. ad v. 670. —
 Nr. 213. εἰς αὐ ὁμοίως. Br. III. 270. nr. 567. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἐν πτολέμοισι. P. ἐν πτολίεσσι. Pl. Br. quod sensus unice postulatur. — Nr. 214. λέντ φιλοσοφ. εἰσὶ φιλοιοφὸ πορφύριον. Br. III. 129. nr. 5. An. III. 1. p. 250. V. 1. κογχύλη. P.

Nr. 215. ἀντιπάρου μακεδόνος εἰς κλειονίχην. Br. II. 122. nr. 52. An. II. 1. p. 351. V. 1. αἰεί. P. αἰεί. Pl. Br. V. 2. κλειονίχης. P. κλειωνίχης. Pl. Br. nescio quam bene. Ille fortasse Κλεινίχης scripserat, ut ap. Theocr. Eid. XIV. 13. Ἄπας καὶ Κλεινίχης. Vid. Koen. ad Gregor. p. 358. ed. Lips. — V. 3. μελαίνη. P. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἀπεσπάσατο. Hinc Br. ἐπεσπάσατο. Codicis tamen lectio servari posse videbatur, quum Cleonice in Hellespontu fluctibus mersa Helles mortem, quamvis invita, quodammodo imitata sit et effinxerit. De puella altius praecincta Paul. Sil. p. 128. nr. 255. Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο. Callimachi Fr. 194. τὴν κείνου Φάλαρις πᾶξιν ἀπεπλάσατο. V. 5. ἦροῖ an ἦροῖ ambiguum in P. Ἡρω. Pl. Ἡροῖ. Br. — P. Nr. 216. ὀνέστου κορινθίου εἰς θήβας τὴν πόλιν ἣν ἔκτισε κάδμος. Br. II. 290. nr. 7. An. II. 2. p. 358. V. 1. ἀθέμιτος. P. ἀθέμιτον. Pl. V. 5. ἐκεράσατο. P. ἐκεράσσατο. Pl. Br. V. 6. δ' εἰς. Vix dubito, Onesten scripsisse κείς, verbis in hunc modum distinctis: ἰδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβη Δαίμων ἐσθλά πακοῖς, κείς ἐν ἔμειξεν ἴσα.

Nr. 217. μουνίου σκενὸρ^α εἰς αἰγῶν ποιμνιον δια τὸ σκιρτᾶν ἐν ταῖς νομαῖς. Br. II. 265. An. II. 2. p. 275. V. 1. αἶ χμ. P. V. 3. γυρά. P. Br. πυκνά malebat Ruhnk. Ep. cr. pag. 120. ἀλλήλαισι. P. ἀλλήλαις. Br. cum Salm. V. 4. ὑλιβάτην. P. ὑλοβάτην. Br. Antiphan. ap. Athen. L. IX. p. 402. E. βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης. in membr. Venet. ὑληβάτας. in Msc. Epitom. ὑλιβάτας. editt. vett. ὑλιβάτης probabat Casaubonus ad L. IX. p. 374. E. ubi ὑληβάτας δέλφακας. Formam ὑλοβάτης, quae dubia videbatur Schneidero in Lex. Gr., praestat Agathias p. 146. nr. 32. v. 2. Theaetet. Schol. in Planud. nr. 233. T. II. p. 233. — V. 5. ἀποπαύσατε. Br. c. Reiskio, interrogandi signo post πνυμαχίης posito. Servavi lectionem Codic. ἀποπαύσατε, distinctione mutata.

Nr. 218. αἰμιλιανοῦ νικαέως εἰς ναῦν ἀπολόσας τοὺς πλωτῆρας. Br. II. 275. nr. 3. An. II. 2. p. 301. V. 4. λυσομένων. P. Pl. Br. Probabiliter Stephan. cum edit. Ascens. δημομένων. Idque expressit Grotius: *quum desint religunt qui mea vincla viri*. Ap. Lucian. in Lucio §. 7. Tom. VI. p. 159. ῥόδα ... τὰ μὲν οὕτω γυμνὰ καθ' αὐτά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεφάνοις συμπεπλεγμένα. ubi merito haesit Gronovius, nihil difficultatis erit, si legeris: τὰ δὲ δεδεμένα. rosae in fasciculos collectae.

Nr. 219. διοδώρου σαρδιαῦν. εἰς νέρωνα τὸν βασι[λ] [ὅτε ἀπέπλεε ἀπὸ σκύρου πρὸς τὴν ἰλιον]. Verba uncinis inclusa in Cod. cancellata sunt. Br. II. 186. nr. 6. An. II. 2. p. 79. V. 1. ἔπλων. P. Ald. 2. 3. Nic. Sab. ἔπλω. ed. pr. Flor. Ald. 1. Junt. Br. V. 2. μενεπτόλεμος. P. νεοπτόλεμος. Pl. Br. fortasse rectius. Cod. tamen lectio defendi posse videtur. Neoptoleum significari satis apparet cum ex reliquis, tum ex patronymico Ἀχιλλεΐδης; epitheton autem μενεπτολέμου non vacat, sed ad Neronis quoque laudem nonnihil facit.

Nr. 220. θαλοῦ μιλησίου εἰστινας επιπλατάνω φιλοντ. Br. II. 165. nr. 4. An. II. 2. p. 30. V. 3. δ' ἄν. P. δ' ἄρ. Br. c. Salm. δ' αὖ. Reisk. De ἄν et ἄρ' confusis vid. ad p. 215. nr. 48. v. 2. V. 6. Παφίης ἐτάρους. Vix sincera lectio; ὅρους conjecisse non poenitet. Agath. p. 499. nr. 68. κυπριδίους ὅρους. Leontius in Planud. nr. 272. T. II. p. 708. ἄγνός Κυπριδίων ὅρων. Item p. 417. nr. 362. εὐναίων ὅρων βεβημένος ὄρμη. Orph. Argon. v. 1355. εἰ δ' αὖ νυμφιδίους ὅροις λέκτρῳ τε κλειθεῖσα Παρθενίην ἤσχευεν. Musae. 131. Κυπριδίων ὅρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί. Ib. 230. παννυχίων δ' ὅρων κρηφίους ποθίοντες ἀέθλους. Hesiod. Theog. v. 205. παρθενίους τ' ὅρους. Apoll. Rhod. III. 1102. ὡς φάτο, μειλχιόισι καταψήχων ὅροις. — Nr. 221. μάρκου ἀργενταρί ἐπισφραγίδι ἐχοῦσι^τ ἔρω^τ ἡνιοχον^τ λέοντ. Br. II. 272. nr. 27. An. II. 2. pag. 294. V. 3. ὡς τὰ μὲν. P. ὅς τῃ μὲν. Pl. Stob. Tit. 61. p. 388. P. V. 5. δαμάζων. P. duo codd. Plan. ap. Br. δαμάσδων. Vulg. V. 6. ὀλίγων. P. edit. Flor. Aldi et Codd. duo Plan. ὀλίγον. Vulg.

Nr. 222. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς δελφίνα βαστ^τάσαντα ἄνδρα ναυηγόν^τ καὶ διασώσαν αὐτὸν ἑωστῆς χέρσον. Br. II. 178. nr. 34. An. II. 2.

p. 61. V. 2. *λοφίης*. P. *λοφιῆς*. Pl. Br. V. 3. *εἰς ψαμ.* P. *ἐς*. Pl. Br. *ἐκόμισα*. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. *reliquae et* Br. *ἐκόμισσα*. — τὸ δὲ πλεόν. P. Pl. Br. *τί δὲ πλεόν*; corrigendum existimat Schaefer. in not. mst. idque mihi quoque videtur verum. — *ἐς γῆν*. P. *εἰς*. Pl. Br. ut initio versus membr. Pal. — Nr. 223. *βιάνορος εἰς αἰτὸν τοξενθίντα ὑπὸ κρητὸς καὶ τὸν τοξεύσαντα διατοῦ αὐτοῦ βέλους κτείναντῃ*. Br. II. 156. nr. 10. An. II. 2. p. 10. V. 3. *Θοῆν δ' ἐπετείνατο*, i. e. *ἀλλ' ὁ Κρηῆς ἐπετείνατο νεορῆν*. nominativo ex praecedente accusativo assumendo, fere ut ap. Apollodor. I. p. 21. *ἡ δὲ τοῖς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ (οἱ παῖδες) ἐπιτοξεύουσιν αὐτὸν*. Infra p. 430. nr. 420. *χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐαβίσθη δὲ (ὁ Ἔρως) Οὐδὲ τότε ἐν πολλῷ τιπτόμενος πελάγει*. V. 5. *ἐλαθεν μόνος*. P. νόμος. Pl. Male haec olim tentavi. Vid. Addend. T. III. 3. p. 2. Codicis lectio tamen genuina non videbatur Graefio in Epist. cr. in Bucol. p. 107. ubi *φόνος* corrigit. — V. 8. *δισσὺν θανάτων*. pro *θανόντων*, si sincera est lectio. De plurali *θάνατοι* dixi ad p. 525. nr. 745. v. 4. Apud Lucian. in Lucio §. 23. T. VI. p. 158. *ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν εἶναι τὸ ὑπὸ γράϊας ἀλῶναι*. vehementer friget ἄλλων. Scribendum videtur, *θανάτων πολλῶν*. Sic in Judic. Vocal. §. 12. *πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε*; Aeschin. in Axiocho §. 12. *τὴν ἀπότρυξιν ἀλγεινὴν καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω*. Aristoph. Plut. 485. *θανάτους εἰκοσιν*.

Nr. 224. *κρηναγόρου ἐπὶ τῇ αἰγῇ ἧς ὁ καίσαρ τὸ γάλα ἤσθιεν καὶ πλέων σύμπλουν ταύτην ἐκόμιζεν*. Br. II. 147. nr. 26. An. II. 1. p. 402. V. 3. *ἐπεὶ τ' ἐφρ.* P. *ἔπειτ' ἐφρ.* Pl. *ἐπεὶ sine τ'* Br. Cf. Herm. ad Orph. p. 770. — *ἐφράσατο*. P. et quaedam editt. Pl. *reliquae ἐφράσσατο*. V. 4. *καίσαρ*. P. ut in lemmate. *νηυσίν*. P. *νησί*. Pl. Br. *εἰργάσατο*. P. *ἡγάγετο*. Pl. Br. Illud restitui. — Nr. 225. *ὀνέστον εἰς ἄσωπι τὴν κρήνην καὶ πηγασίδα*. Br. II. 289. nr. 4. An. II. 2. p. 334.

Nr. 226. *ζωνᾷ σαρδιαν εἰς σίμβλα μελισσῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ μελισσοκόμου*. Br. II. 81. nr. 6. An. II. 1. p. 206. V. 1. *αἱ δ' ἄγετε*. P. Br. *εἰ δ' ἄγετε*. Pl. V. 2. *ἡ θυμίων*. P. *ἡ θύμων*. Pl. metro reclamante. *ἡ δὲ θύμων*. Br. Rariorem genitivi formam, quam membr. repraesentant, recipere non dubitavi. ἀπὸ πυρῶν est ap. Herodot. II. 36. p. 120. ubi vid. Wesseling. qui similem formam *πεσσειών* L. I. 94. p. 48, 69. in variis lectt. latere passus est. Plura vid. ap. Interpp.

Gregor. Cor. p. 380; s. ed. Lips. — V. 3. μάκωνος. P. μάκωναι. Pl. Br. — ἀσταφειτιδι καρώγα. P. ἀσταφίτιδα ῥάγα. Pl. Br. De ῥάγα et ῥώγα dixi ad p. 144. nr. 22. Schol. ad Nicandri Ther. 716. p. 41. φαλάγγιον ῥώξ καλεῖται, διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς εἰκέναι. In epigr.

Philippi p. 452. nr. 561. membr. ὀμφακοράγας. Contra p. 185. nr. 238.

πίδακα ῥωγός. Hesych. ῥάξ, ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥώγα καλοῦμεν. Id. p. 1151. ῥώξ, κόκκος. et p. 601. μικρόῃ ῥώξ. μικρόβοτρυς, laudatum inveni ex Platon. de LL. VIII. V. 6. μελισσοσυνας. P. μελισσοσός. Pl. Br. P. V. 7. τὸ μὲν αὐτός, ὁ δέ. Accuratus dixisset: τὸ δὲ καὶ ὑμῖν λίπη. Frustra tamen Salmasius in Ap. G. ἰδὲ tentat. Ita p. 406. nr. 303. ὁ μὲν (ταῦρος) ὠρμήθη πρηγὼν ἄτε τοῦ θ' (ejusdem tauri) ἀπαλοῖτο ... λύγην ἦκε διὰ προτάφου. Et passim sic Homerus et Herodotus, ex quibus exempla collegit Bekkerus in Ephemer. Jenens. an. 1809. nr. 248. p. 63. V. 8. λίπει. P. λίπη. Br. c. Plan.

Nr. 227. βιδνορος εἰς ἀλίαι ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν καὶ διὰ τοῦ ὀκτάποδος λαγών. Adscripta sigla ζτ. Br. II. 154. nr. 2. An. II. 2. p. 5. V. 2. ἰχθία. P. ἰχθύν. Br. c. Salm. in Ap. G. De illa forma hodie non dubitatur. In Anthologia occurrit ὄφρῖα p. 597. nr. 186. V. 1. ἀσφρία. p. 601. nr. 213. Vid. Herm. ad Orph. p. 814. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — V. 5. δισκηθεῖς. P. δισκενθεῖς. Br. Mutandi causa non erat. Eustath. ad Od. θ. p. 301. 22. ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τούτου, δισκέω ἐνταῦθα· ὡς δηλοῦ τό, ἐδίσκεον ἀλλήλοισι. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ δισκεῖν. Hesych. δισκεῖν, δίκειν, ὑπερβάλλειν. V. 6. παχυσχοίνω, P. Br. βαθυσχοίνω tentaveram, assentiente H. de Bosch T. IV. p. 292. nolente Schneidero, qui lepores in juncis latere negat. At quid vetat, quominus ille e solitis lustris excitatus, ibi perfugium quaesiverit prae lassitudine somno oppressus? Hub. van Eldick malebat μυχῶ σχοίνων. Quanto felicius cl. Graefius Epist. or. in Bucol. gr. p. 115. ἔμπεισε δειλῶ Πτωκὶ ταχύς· σχοίνω κίετο γ. ὕπν. — V. 7. τόνδε, P. τὸν δέ. Br. — ὑπ' ἄγρη. P. ἐπ' ἄγρ. malebat Reiskius. Fortasse ὑπ' ἄγρης ἐμβυθίης, simul cum praeda ex mari. Vid. Abresch, in Dilucid. p. 697. Annot. ad Nov. Test. p. 576. Hermann, ad Hec. p. 97. — Post ἐμβυθίην Br. commate distinxit. — ἦντίας. P. Br.

Nr. 228. ἀπολλωνίδου εἰς μελίτειν τινα γυναῖκα τὸν ἴδιον υἱὸν ἀκούσασαν ναυαγῆσαι ἡ ξενου τινὸς ὡς τὸ ἐκεῖν σῶμα θάψασαν:

εἰτα επανηλ^δ ε^ο υἱος αυ^{τ3}. Br. II. 136. nr. 17. An. II. 1. p. 565. V. 1. μελίτεια. P. μελίτινα. Pl. μελίτιννα. Br. V. 5. νίεα δ' ὥς ἔσταια. Rectius hoc videbatur quam ὥς. Certe si ὥς in fine esset enuntiationis, ut ὄρνιθες ὥς, acuendum id esse nemo dubitaret. At h. l. eadem est ratio. V. 6. ἐκ γαίης. P. et duo Codd. Plan. ap. Br. ἐς γαίην. editt. vulg. et Br. Διγαίης corrigebat Salmasius. Recte mihi emendasse videor: ἐνταίης σωός ἀπ' ἐμπορίης. *salvus rediit, rebus bene et feliciter gestis*. Mutatio minima. — V. 7. μόλης λάχον. De constructione verbi λαχεῖν cum genitivo vid. Br. ad Sophocl. Electr. v. 364. Erfurdt. ad Antig. 695.

Nr. 229. μάρε^υ ἀργενταρίου εἰς λάγνον οἶνηρ^α. Br. II. 270. nr. 18. An. II. 2. p. 288. V. 2. μακροφάρξ. P. Flor. Ald. 1. 2. Asc. μακροφάργξ. Ald. 3. St. Br. Vid. ad p. 291. nr. 536. v. 4. V. 3. μύστι λάγ. P. Br. μυστιλάγνε. Pl. V. 5. ἄμικτος. P. παρείης. Ib. παρῑται. Pl. Br. Vitium esse crediderim in ὄφειες. Fortasse: αἰθ' ἀφελῆς καὶ ἄμικτος . . . παρείης. *integra et intacta*. Hesych. ἀφελῆς, ἀοινής, καθαρός. De puella usurpatum ἀφελῆς *simplicem* significat, nulloque fūco corruptam; ad vinum translatum non multum differt ab ἄμικτος. — V. 6. ἄφθορος. P. ἄφθορος. Pl. Br. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 348. Hinc corrige ap. Io. Lydum de Mens. p. 93. ἐπειδὴ ἐξ ἀγριότητος καὶ ἀγονίας (ἀγορίας Cod. quam vocem temere expulit cl. editor) τῆς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀρχομένου τοῦ σπερματικῆς τόκον θηλύνεσθαι. — Vulgo post ἄφθορος inciditur. Noli dubitare jungendum esse, ὥς κοῦρη ἄφθορος.

Nr. 230. ὀνέστων εἰς τὸν ἑλικῶν^α ἢ εἰς τι μονοῖον. ζτ. Vid. ad p. 378. nr. 140. v. 1. — Br. II. 289. nr. 3. An. II. 2. p. 334. V. 3. οὕτως καὶ. P. οὕτω καὶ. Pl. Br. οὕτως etiam ante consonantem locum habere videtur. Vid. ad p. 169. nr. 161. v. 4. ad p. 509. nr. 18. Sed molestum est καὶ. Fortasse: οὕτω ἀεὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. Sic hoc distichon habendum est pro epexeysi prioris, non, ut olim minus recte statui, pro apodosi comparisonis. — Nr. 231. ἀντικατροῦ οἰδωνίου εἰς^ο πλάτανον ξηρὰν βαστάζουσαν ἄμπέλ^ο. Br. II. 16, nr. 38. An. II. 1. p. 43. V. 2. ὀθνεῖη . . . κόμη. P. V. 3. ὀροδάμους esse videtur in P. V. 4. ἀποτηλωτέρη. P. ἀπετηλωτέρη. Pl. Br. V. 5. τίς. P.

¶ Nr. 232. φιλιππου θισσαλο^α. ζτ. ἐαί τι το ἐπέρ^α. ζτ. Br. II.

218. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. ἀδριακοῦ κύνους. de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. τρυφερὴν καλύβην. accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. αἰεὶ τι. P. αἰεὶ τι. Pl. Br. ἢ γεραὸν δέ. P. γάρ. Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. ὁ Ἄρης γάρ οὐ φοβερώτερος ἦν; verior est Cod. Par. lectio, ὁ Ἄρης δέ.

Nr. 233. ἐρκεῖον (sic) ἐπὶ τινὶ ἀνθρώπῳ τέμνον δρὸν ὃν ἔτυψε δα
 ῥῶξ ἡττον (ἡγουν) φαλάγγιον καὶ ἐξεκόπη τὸν πο. Br. II. 297. nr. 9. An. II. 2. p. 359. V. 1. μίνδων. P. μείδων. Pl. μίδων. Br. Μείδων est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. μελαίνη σηπεδόνι. P. μελαίνη σηπεδόνη. Pl. Br. σηπεδόνι tamen est in Ald. 1. 2. Nec μελαίνη graecum est, nec σηπεδόνη alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero, μελαίνη σηπεδόνι. V. 4. σαρην καταστραγάλους. P. σάρκα καὶ ἀστραγ. Pl. Br. κατ' servari posae videbatur. V. 5. ἀπὸ τῆς. P. Pl. Br. ἀπὸ τεῦ corr. Jos. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191. ὑπὸ γῆς. Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, ἀπὸ τευ (ἀπὸ τεῦ), de te amputatum est, et H. van Eldick, ἐτμήθη δίποδος, legentium. At mihi nunc verba ἀπὸ τῆς h. l. non magis videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 305. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ. i. e. ἀπὸ τούτου. Simile est ἐκ ταύτης ap. Herodot. IV. 43. ἐπὶ ταύτης. ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer. ad L. Bos p. 43. — V. 6. μουνόποδα. Habet Manetho L. I. 137. χῳλοὶ, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον. — σκηπάνιον. P. σκηπάνιον. Pl. Br.

Nr. 234. κριναγόρου π φιλοσοφίας εἴ ὅτι μόνῃ ἀρετῇ τίμιον κτῆμα.
 Br. II. 149. nr. 33. An. II. 1. p. 406. V. 1. ᾧ δειλ. P. Br. ᾧ δειλ. Pl. κεναῖς ἐπ' ἑλπ. P. κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι. Br. c. Plan. hiatus molesto. Inserui ἔτ', quod ante ἐπ' facile potuit excidere. — V. 3. ἐπ' scripsi ob anastrophe. V. 4. οὐδὲ ἐν. P. Br. οὐδέεν. Pl. Vid. ad p. 306. nr. 629. — V. 5. ἀμυδρά. P. V. 6. μέθαις. P. μέθες. Pl. Br. —
 Nr. 235. τοῦ αὐτοῦ εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ λιβύης ὅτι τὸ τ βασι-
 λῆων κῆδος ἀμφοτέρως συνῆψ' τ πτολεμαίων δηλ. Br. II. 145. nr. 19. An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris adscriptis emendatus.

Nr. 236. βάσσον λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τρωᾶ ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη

ἡ μεγα^ς πό^ς ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 5. σί. P. ed. Flor. Ald. 1. σοί reliquae editt. Br. In Ἰταλός prima h. l. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. Ἰταλός ἀνθρώπου πόλεμος μέγας. Quod quum tantum in Ἰταλίδης, Ἰταλία, et in casibus obliquis vocis Ἰταλῆς fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, Ἰταλὸν στόλος ἱερὸς ἦδη. Verum in Ἰταλῆς quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. Ἰταλῆς ὠκυμόρον. Quaro modus primae syllabae in Ἰταλός etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur; ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. quibus *Itala jam tum Floruerit terra alma viris*. Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tene-rum*. — V. 5. ἡ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρυνκίον εἰς ἄγαλμα φήγινον ἡρακλείους. Br. II. 296. nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. πρὸς τῶ. P. V. 2. ὅτῳ. Vid. ad p. 155. nr. 76. P. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντω πάλα. P. λειοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τὰ. P. Pl. οὐ τὸ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit. Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα. P. — Nr. 238. ἀντιπάτρον εἰς ἀπόλλωνα καὶ λῆ τὴν αὐτὴν μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ὠπόλλων. P. ὠπόλλων. Pl. Br. ἐν ἅτα. P. ὀνατά. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαίης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὐθ' ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῆςδε Ζεὺς οὐ μίτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ηρη νέμεση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

Nr. 239. Κριναγόρον εἰς βεβλ^ο λυρικὴν ἀνακρεον^τ. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 590. V. 2. post Χαρίτων inciit Br. Junxi hanc vocem cum Ἀνακρέοντος; carmina Teji poetæ intelliguntur. V. 3. ἃς ὁ τῆιος ἡδὺς πρέσβυς. P. Dorvillius quum in apogr. interpolato invenisset scriptum: ἃς Ἀνακρεῶν ἡδὺς πρέσβυς ὁ τῆιος, verba transposuit: ἃς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρεῶν ὁ Τῆιος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: ἃς ὁ Τῆιος κύκνος — glossator πρέσβυς, aut ἡδὺς πρέσβυς adscribere potuit; nisi ἡδὺς fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυκ^ο. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίωντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμναίων Κύνκον. Antipater p. 212. nr. 30. τύμβος Ἀνακρεῖοντος ὁ Τῆιος ἐνθάδε κύκνος Εὐδελ. Priore correpta κύκνος legitur p. 107. nr. 154. v. 3.

apud Tragicos saepius. V. 4. in marg. ἱαμβικόν. V. 5. ἀντωνίη. P. ἀντωνίη. Br. c. Dorvill. V. 6. ἡνεγκαμένην. P. Nomini ἀντωνίη participium accommodavit Br.

Nr. 240. φιλίππου ἐπὶ κριωῖ μέλλον τῦσαι παιδί (L. παιδίον) ἤγουν κορύσαι. ὃν καὶ τῦσασθαι ὁδὸν ἀπέκτειν. Br. II. 231. nr. 70. An. II. 2. p. 197. V. 1. ἀπὸ πλαν. P. καλύπτρης. Ib. *Calyptrae filium* interpretor. κορύπτων. Br. cum nonnullis editt. Plan. κορύπτρης. Cod. Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. Nic. Sab. In marg. edit. Wech. γρ. καὶ κορύπτρης. ἢ ἢ τὸν παῖδα τῆς κορύπτρης· ἢ κορύπτων κίρασι, παίσας καὶ ποττῶν καὶ ὠθῶν. V. 3. ἀπορήξας. Malim, ἐπιρήξας, *irruptens*, vinculis ruptis; vi neutra, ut Soph. Aj. 774. οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. — V. 5. δεχαρίσατο. P. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ἐχαρίσατο. reliquae editt. et Br. — ζωάν, P. ζωήν. Pl. Br. ἀρ' ἀπὸ Ἡρῆς. Hiatus sustulit Herm. ad Orph. p. 770. ἀρὰ γ' ἀφ' Ἡρῆς corrigens. Quum sic tamen hiatus relinquatur (quamvis ille minus molestus. vid. ad p. 241. nr. 230.), correxerim: καὶ γὰρ ἀφ' Ἡρῆς Ἡρακλέης . . . qua emendatione etiam oratio melius vincitur: *Junonis enim odiis exercitatus Hercules puerilis aetatis didicit misereri*. P. 537. nr. 124. καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε. p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ ὦν τὰ σά, κοῦρε, p. 612. nr. 25. καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως. Theogn. 179. καὶ γὰρ ἀνὴρ πενήνι δεδμημένος οὔτε τι ἐπιτεῖν, οὔτ' ἐρῆσαι δύναται.

Nr. 241. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλ' εἰ ποσειδῶνα εἰ τὸν δια εἰ ἄμμου-
να: ἀρμόττει δὲ μᾶλλ' εἰς τὸν εὐαγόραν. τωθαστικόν. Br. II. 6. nr. 2. An. II. 1. p. 16. V. 1. καβάλλης. P. adscriptum ἐπύφορρος. V. 3. παιδικός, P. Pl. παιδικά. Br. versum hiatu onerans. Notanda potius significatio vocis παιδικός, de puerilis amoris sectatore; ut παιδικῶς ὁμιλεῖν, more eorum, qui pueros sectantur, ap. Lucian. in Amor. §. 17. — V. 5. ὦν χαλκός. P. et fere omnes editt. Plan. ὦν καλός. Steph. ex prava Brodaeii correctione. — αὐτὸς ἐναργής. P. ἀλίσκει. Plan. quae lectio altera est paulo verecundior.

Nr. 242. ἀντιφίλου βύζαν εἰς γλαῦκον τινὰ πένητα ἐν ἀκατίῳ πλόντα εἰ τὰ βλον ἀποριζόμενον εἰ ἐν αὐτῷ ἀκατίῳ θνήσκει. Br. II. 180. nr. 41. An. II. 2. p. 65. V. 1. νησαίοιο. P. Br. fretum inter insulam et continentem intelligens. Νησσαίοιο. Pl. de flumine Nesso sive Nesto interpretabar equidem, assentiente H. de Bosch T. IV.

p. 315. s. *Νέσος* vulgo scribitur ap. Aristotel. Hist. An. VI. c. 31. Vid. Schneider. T. III. p. 517. Etiamnum *Νεοταίοιο* legendum existimo. Perperam legitur in Theophyl. Inst. reg. II. 19. *ἂν δὲ φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς. equis insularibus vertunt.* Tu scribe: *νισαίοις*. Vid. Interpp. Hesych. V. *νησαίας ἵππου*. T. II. p. 679. — V. 3. *ἐντροός*. P. V. 3. *ἡδ' ὅτ' ἔκν.* Br. cum editt. Plan. ante Steph. qui οὐποτ' exhibuit, οὐδ' ὅτ' ἔκν. P. ut legendum esse docui in Emendatt. in Epigr. p. 34. Cod. Palatino nondum comparato. *ἔκνωσεν*. P. *ἔκνωσε*. Pl. Br. V. 5. *αἰλίαιο*. P. *ἀλλαιο*. Pl. Br. οὐδ' ἄρ' ἔμ. P. οὐδ' ὅτ' ἔμ. Pl. Br. sensu jubente. — § V. 6. In marg. *ὅτι τὸν ἐλεινὸν γέροντα μετὰ τῆς ἰδίας νηὸς κατέκασαν*. V. 7. *ἔκλυσαν*. P. *ἔκλεισαν*. Pl. ex editorum correctione. In Ald. 2. est *ἔκλυσαν*, et sic, aut *ἔκλυσσαν* in Codd. De *ἔκλεισαν* cogitabat Br. Verum procul dubio *ἔκασαν*, quod in textu posui. Similiter ap. Phleg. Trall. de Mir. p. 18. ed. Fr. scribitur, *τὴν μὲν ἀνθρωπον κατακλείειν*, pro *κατακαίειν*. Vid. Bast. Epist. ad Boisson. p. 62. ed. sec. — *τόφρα γεραιός*. P. *τόφρα γεραιός*. Pl. *τόφρ' ὁ γερ.* correxit Br. De *τόφρα* pro ὕφρα posito vid. Br. ad Apoll. Rh. IV. 1487.

Nr. 243. *ἀπολλωνίδου εἰς ἀρίστιππον ἐκ πικρὸς σσιθέντα εἰς ὑπὸ κεραυνοῦ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπαλλάξαν*. Br. II. 157. nr. 20. An. II. 1. p. 368. — Nr. 244. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλάφους ἐν ποταμῷ κρυσταλλῶ πεδηθείσας εἰς ὑποκνηγέτ' ἐναν ἀγρευθείς*. Br. II. 135. nr. 15. An. II. 1. p. 368. Cf. Virgil. Georg. L. III. 569. sqq. V. 3. *ἐφόρμισαν*. P. *ἐφώρμισαν*. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 12. — *ἐλπιδι φροῦδοι*. P. *ἐλπιδι χρησταῖς*. Pl. *ἐλπίσι φροῦδαῖς*. Br. c. Pierson. Restitui lectionem membr. monente Schaefero, hoc sensu, montes reliquerant illi (*φροῦδοι*, *abierant*), sperantes fore, ut aqua genua foveret. — Sic etiam in seqq. melius procedit narratio, quam si jam ante significatur, spem cervorum vanam fuisse. V. 4. *ἀθμασιν ὠκὺ γόνου*. P. *ἄσθμασιν ὠκὺ γόνν*. Pl. *νάμασιν* Br. c. Ruhnkenio; quod mihi non videtur necessarium. *ἄσθματα ποταμοῦ*, aura est calidior, vel calor ipse, qui aquis continetur. P. 491. nr. 12. *φρυγόντες ὁπωρινῷ κινὸς ἄσθμα*. Nonn. Dion. 1. 2. *μογοστόκον ἄσθμα κεραυνοῦ*. Manetho IV. 274. *ἄσθματόμοιο λόντος*. V. 6. *χειμερίησ*. P. *χειμερίη*. Pl. Br. Graefius ad Meleagr. p. 62. corrigat: *χειμερίων στυγερῇ δῖος πάγοιο πέδη*.

Mihi vulgata non videtur sollicitanda. V. 8. *στάλικα*. P. *στάλικας*. Pl. Br. fortasse rectius.

Nr. 245. *ἀντιγανους* ^δ *εἰς νύμφην κόρην φρυγούσαν ἐκ τ' θαλάμου* ^δ *ἐπὶ πυνῶν διασπας*. Br. II. 206. nr. 9. An. II. 2. p. 126. V. 1. *ἐπὶ παράστασιν*. P. *ἐπὶ παστάσιν*. Pl. Br. Syllabarum temere insertarum exempla collegimus ad pag. 73. in Christ. Ecphr. vers. 310: *Pauca huius generis addam*. Ap. Liban. T. IV. p. 227. 16. *λῶν ἐμαντῶ τὴν ἐπὶ τοῖς παρελθοῦσι λύπην*. scr. *ἐπὶ τοῖς παροῦσι*. Ib. T. III. p. 400. 10. *ἀντὶ τῶν ἀπολογουμένων τῶν ἐν Πυλαίᾳ διοικεῖν*. Scr. *τῶν ἀπολομένων τὰ ἐν Πυλ. ut loco Phocensium, qui per eum perierant, res Amphictyonicas administraret*. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 781. *τὰ στεγάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου*. in *στάζοντα* recte mutaverunt Wyttenbach. et Koen. Vid. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 155. Ibidem pro *ρίζας γὰρ βαλομένη ταῖς κορυφαῖς*. legendum *ταῖς κόραις* c. Heynio in Opusc. Academ. T. V. p. 44. Heliadibus sc. Obiter ibidem corrige cum Cod. Guelph. *αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδίδωσι, λιθορρήσει*. pro *λειτορρήσει*. — V. 3. *μούνην*. P. Br. *μόβοῖν*. Pl. mira aberratione. V. 4. *παρθενικαῖσι*. P. *παρθενικῆσι*. Pl. Br. V. 6. *ἄφρω*. Esc. P. Br. *αἴφνης*. Pl. probante Hermanno ad Orph. p. 770. Mihi *ἄφρω* videbatur lenius. Apollon. Rhod. L. IV. 580. *αὐτίκα δ' ἄφρω* ^ς *ἔαχεν*. — Nr. 246. *μαρξ ἀργενταῖ* ^ς *εἰς οἰνηρὴν λάγνον κλασθεῖσαν ὑποβὸ* ^ς *λίθου*. Adscripta sigla ^ω. Br. II. 272. nr. 26. An. II. 2. p. 294. V. 1. *ἡλεῖα*. P. *ἡλεῖα*. Pl. *ἡδεῖα* Br. cum Scaligero in not. mst. V. 3. *τηλόθι*. P. *τηλόθε*. Pl. Br. — *εἰς σε*. Br. *εἰς σε*. P. et plurimae editt. Plan. V. 5. *πυκνά*. P. Br. *πολλά*. Pl. V. 6. *γινόμενος*. P. *γιγνόμενος*. Pl. Br. — Nr. 247. *φιλίππ* ^ς *εἰς πλάτανον ἐκρίζωθησαν ὑπὸ ἀνέμων*. Br. II. 229. nr. 64. An. II. 2. p. 193. V. 1. *εὐθαλῆ*. P. Una littera mutata scripsi *εὐδηλῆ*. *εὐθαλίᾳ* Br. cum Plan. In *εὐθαλῆς* media ubique corripitur, Anytes loco excepto p. 409. nr. 313. *εὐθαλίᾳ φύλλα*. Sed ibi quoque *εὐδηλίᾳ* legendum videtur. P. V. 3. In marg. Cod. *ὑπολαμβάνω ὅτι ὕψικνεοι οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν*. fortasse: *ὅτι τι σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασεν*. Prava conjectura, ducta ex nr. 232. — V. 6. *κλινομ*. vinum, quod alios dejicit, me erexit.

Nr. 248. *βοήθου τ' ἐλεγειογράφ* ^ς *εἰς πυλάδην τὸν ὀρχιστ' ὑποκρινόμενον τὸν διόνυσον*. Br. II. 127. An. II. 1. p. 343. V. 3. *ὀρχήσατο*.

P. *ωρχήσατο*. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. — Nr. 249.

^δ
μακκίου (Sic saepe; *μαικίου*. Plan.) εἰς ἀναδενδρα ἐπὶ πανὸς γνλα-
τομένην. Br. II. 239. nr. 10. An. II. 2. p. 222. V. 1. γλαυκὰν et
τάνδε. P. Pl. Br. in seqq. tamen nullum dorismi vestigium. V. 2.
ἰδρονθείς. P. ἰδρονθείς. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. III. 1269.
IV. 552. — πᾶν. P. et ed. pr. Flor. V. 3. ἦν δὲ χειρὶ ἡ ψαυσας. P.
ἦν δὲ χειρὶ ψαύσας. Pl. Br. — κλοπίη. P. κλοπίη. Pl. κλοπίμη. Br.
citra necessitatem. Od. XIII. 298. μύθων κλοπίων. Ep. ἀδ. in Plan.
nr. 123. T. II. p. 662. στείχειν κλοπίην ὁδόν. — V. 6. ὀζαλήην. P.
Br. ὀζαλήην. Pl. — τήνδε. P. Pl. τοῖδε. Br. Quum *καρηβαρίη βάκτρον*
circumscriptio sit βάκτρον καρηβαρέοντος, baculi, *cujus pars superior*
crassior est et nodosior, bene habet τήνδε, et eleganter jungitur cum
ea voce, quae periphrasin facit.

^θ
Nr. 250. ὀνίστον εἰς θήβας τας ἐπταπύλους ᾗς ἀμφίων καὶ ζῆ
μετακίθᾳ ὠκοδόμησαν. Br. II. 290. nr. 6. An. II. 2. p. 336. V. 1.
κατ' ἡριφίην. P. κατ' ἡριφίην. Pl. Br. V. 2. θήβη. P. θήβη. Pl. Br.
V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. πέτροις ... αὐτομόλοις. P. Pl.
πέτροι ... αὐτόμολοι. Br. verissime. V. 5. ἀμφίων. P. Pl. ἀμφίων.
Br. metro vacillante. — ἐπτάμιτον. P. ἐπτάπυλον. Pl. Br. Philostr.
Imagg. L. I. 11. p. 779. φιλότιμοι καὶ ἡδεῖς οἱ λίθοι καὶ θητεύοντες
μουσικῇ· τὸ δὲ τεῖχος ἐπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τῶνοι. Ibid.
paulo ante vulgo legitur: ἄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέ-
τειρα καὶ μήτηρ, καὶ αὐτόματα ἦδε τεῖχη δίδωσιν. Restitue οὖσου,
quod Olearius delevit post μήτηρ, et scr. καὶ αὐτόματά ἦδη τεῖχη
δίδωσιν.

³
Nr. 251. εὐήνουν γραμματιζ εἰς τοὺς σκώληκας τοὺς τὰς βιβλ. βι-
βρωσκούσας ἥγουν σῆτας. Br. I. 167. nr. 16. An. I. 1. p. 328. V. 2.
κλέμματα. P. Br. κτήματα tentabat Br. κλήματα Jensus. In hoc
nuper etiam incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400.
idque calamistrato hujus epigr. stilo convenire existimat. Fortasse
recte. Ipse incideram in *λέμματα*, *sapientiae corticem*, i. e. chartas,
quibus doctrinae thesauri quasi involuti tenentur. Sic etiam appellari
potuit involucrum, quod scripta volumina circumdabat. Vid. Interpp.
Hesych. T. II. p. 449. 10. Nec displicuerit, σοφίης σκῆμματα, *co-*
gitata sapientiae i. e. sapientum. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. III.
p. 822. D. E. In Theodos. Exp. Cret. V. 32. ὧ χορὸς νέων, Ὅσοις

Ῥομήρου γρόντις ἦν (Vulgo ῆ) τῶν σεμέμάτων. V. 4. πλαττομένη pro ἀποπλαττωμένη. V. 6. ἐν ψήφῳ δόξαν ἐπεισαγάγη. P. εὐψήγει δῆξιν ἐπεισαγάγης. Br. c. Salm. quod minime est perspicuum. Suspicabar: βάσκατε, τὸν σίφων ὁξὺν ἐπεισαγάγης. ne acutum admoveas rostrum. Culices αἵματος σίφοντας appellat Meleag. p. 109. nr. 151. Sic autem tineae rostrum appellari potuit, quod eo chartae pertunduntur; fere ut alia quaedam pars in Eurip. Cycl. 4⁸. ubi vid. Musgr. Non multum autem differt σιφωνοξεν a lect. membr. ψηφωδοξεν.

Nr. 252. ἀδέσποτον εἰς ὅδε τινὰ ἐπὶ λύκων διωκόμενον καὶ εἰς ποταμὸν εἰσὶν ῥίψαν ὃν οἱ λύκοι εἰς αὐτὸ ὕδωρ ἐδίωξ. Br. III. 240. nr. 418. An. III. 2. p. 110. V. 1. εἰς βοθ. P. εἰς. Pl. Br. V. 2. λύκων εἶδεν. P. εἶδε λύκων. Pl. Br. V. 3. ἀγρεύσαντο. P. ἀγρεύσαντο. Pl. Br. Sic infra nr. 334. v. 4. συναγεῖω. — διδάτος. P. ἐβρυχε. P. Pl. ἐβρυχε tacite scripsit Br. At βρύχειν quoque mordendi sensu fuisse usurpatum, docet βρυχηδόν. p. 420. nr. 371. εἰνάλιος τόνδ' αἶψα κίων βρυχηδόν ὁδοῦσι μάργε. ἀλλήλους ὁδάξ βρύξουσιν ap. Lycophr. 545. ad utrumvis verbum referre licet. Facit huc βρυχμός, morsus, ap. Nicandr. Ther. 716. σήματα τ' ἐν βρυχμοῖσιν. Schol. τὰ ἐν τοῖς δῆγμασι γινόμενα σημεῖα. — V. 4. δραξάμενος. P. Br. πλεξάμενος. Pl.

P. Nr. 253. φιλίππου θεσσαλ⁶ εἰσας ἐπταπύλους θήβας ἀσπολίαις κάδμος. Br. II. 220. nr. 31. An. II. 2. p. 171. V. 3. πένθευς. P. οἰκτρὸν αἰετοπολίεθρον. lectio sincera non videtur. Nam urbs, in qua bona malis compensabantur, non semper, nec in omnibus miseranda erat. — Nr. 254. τοῦ αὐτοῦ φιλίππου εἰς φιλαίνιον γυναιξὶ ἦσαν πάντα τα τεκνὰ ἐτεθνήκεισαν. Br. II. 229. nr. 65. An. II. 2. p. 194. V. 1. βαρύνπενθος. P. Pl. et codd. Plan. quod analogiae adversatur. Hinc βαρυνπενθής Br. c. Scaligero. Scripsi, distractis, quae temere coaluerant, βαρὺ πένθος, quod cum ἰδοῦσα cohaeret. V. 3. ἐφόρμισα. P. et plures editt. vett. Plan. ἐφόρμισα reliquae et Br. Sane, qui ἐώλπειν scripsit, non ἐόλπειν, eum verisimile est etiam ἐφόρμισα scripsisse. Vid. ad p. 359. nr. 11. 4. — ἦ γάρ. καὶ γάρ legendum suspicabar; sed hoc quoque loco hiatus excusationem habet ab interpunctione post quartum pedem. — Nr. 255. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀριστεὶ τὸν πένητα οὐ πασακτηῖς βοῦς καὶ προβατὸν ἔν. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Praeter primum distichon hoc epigr. conspirat cum

epigrammate Antipatri Sidonii p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. ἀμφοτέρων. supra. V. 5. δ' ἰμάντι. P. δ' ὕγ' ἰμ. supra. — καταρχίενος ἄμμα. P.

Nr. 256. ἀντιφάνους εἰς μὴλ' τὸ δεινὸν οὐ τον καρπὸν αἰ κάμπαι κατέφαγον. Br. II. 206. nr. 8. An. II. 2. p. 124. V. 2. ἀκρεμόνος. P. Vide ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 5. καρποφόρος. P. καρποφθόρος Br. c. Salm. emendavit. V. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. non videtur sincerum. Scribendum videtur, εἰς πολὺν ὄλβον. divites et beatos invidia persequitur. ὄχλον depravatum in Fabul. Aesop. nr. 104. ed. Haupt. in ὄρϕον mutandum suspicabar in Addit. ad Athen. p. 208. in κύλον Schaefer. in Aesopo Heusinger. pag. 131. in ἀρχὸν denique Schneiderus in Fab. Aesop. ex Cod. Aug. nr. 108. omnes eodem sensu. — V. 6. πορθεῖ καὶ τοὺτους γηρὰν αἰετ' ἔλεγεν. P. Temere Br. τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος, ἀλλὰ φθύρος. Aliquanto melius Salm. in Ap. Guy. καὶ τοῦτοις κῆρας ἄγει μελέας. sensu tamen parum commendabili. Fortasse scribendum: ὥς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον κῆρα κάλει μεγάλην. Κῆρ de quavis re perniciose obvium. Od. p. 500. Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. Sphinx κῆρ ἀναρπαξάνδρα. Aeschyl. VII. c. Th. 761. Furiae φθειρογενεῖς κῆρες. Ib. 1033. Eleganter Br. ap. Oppian. Cyn. II. 288. de serpentibus: πικράων μὲν ἐπὶ χιθόνα λείψανα κηρῶν ἔξέπτεσε. pro θηρῶν. Facile tamen illi emendandi conatui meo praetulerim lenem Graefii correctionem in Epi-str. cr. in Bucol. gr. p. 125. ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄγκον ἀποβλέπει· ὥς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον χείρονα δεῖ με λείγειν.

Nr. 257. ἀπολλωνίδου εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην καθαρήν. Br. II. 134. nr. 11. An. II. 1. p. 359. V. 1. ἡ καθαρὴ. P. Pl. ἦν καθ. Br. Male. Junge: (ἐγὼ) ἡ καθαρὴ οὐκέτι βλέζω. V. 3. παρακλίντορος. P. — τορας. Pl. Br. V. 5. Scr. γλυκύν. — P. Nr. 258. εἰς τὴν αἰτὴν πηγὴν ἀντιφάνους μεγαλοπόλιτον. Br. II. 205. nr. 7. An. II. 2. p. 124. V. 4. ἀνδροφώνον. P. ἀνδροφόνος. Pl. Br. κηλιδ'. P. Br. κηλιδ' plures editt. vett. Plan. — Nr. 259. βιάντορος εἰς δόμ' κατα-
τ
πίαςον ἐνῷ ἦν βρέφος καὶ διεσῶ. Br. II. 155. nr. 7. An. II. 2. p. 10. V. 2. ξεφύμον ἔλαφρ. Quint. Smyrn. VII. 559. de Minerva, γέρον δὲ μιν ἱερὸς ἀἷρ Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἔλαφροτέρην ἀνέμοιο. V. 3. ἐρίπιον. P. ἐρείπιον. Pl. Br.

Nr. 260. σκυῖνδον ταφὰν εἰς λαῖδα τὴν ἑταῖρ' δια το γηράσκειν.

Br. II. 306. nr. 2. inter epigr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est poëtae. An. II. 2. p. 406. V. 3. *τί δὲ Κύπρις ἐμοῦ ἔτι*. P. In Plan. omnino male: οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος γνώριμος. quaedam editt. vett. *γνώριμον*. In marg. Wechel. γρ. *τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλείον, ἢ ὅσον ὄρκος*. quod membr. Iectioni facile praetulerim. Saltem scribe: *ἐμοὶ γ' ἔτι*. V. 4. *γνώριμον*. P. *γνώριμος*. Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequant, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invitis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus.“ Verba sunt praestantissimi Schaeferi, ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. ἐπιγόνου Θεσσαλ^ο/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ καρ. Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. *τετανῶν*. P. Pl. *πεπάνων* Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. *τετανοὶ βότρυες*, ut *φιαροί*, acini esse videntur succosi, quo fit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. *σταφυλῇ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων*. Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „*τετανός* opponitur rugoso, faciesque hominis *τετανός* dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoremque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. *τῶν κατὰ τόπους* dicit, *τετανόν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον*.“ Nicand. Alex. 343. *ἄμφι δὲ οἱ γυίοις τετανόν περιφαίνεται ἔρφος*. Ib. 404. *αἶμ' ἀναλνόμενος τετανόν τ' ἐσκληκῶτα ῥινόν*. — *κομησαμένη*. P. *κομισσαμένη*. Pl. Br. — V. 3. *ἰδ' ὅ γρ.* P. Br. *ἰδ' ὡς γρ.* Pl.

Nr. 262. φιλίππου Θεσσαλ^ο/ εἰς ἀριστοδίκην εἰς τινος (L. ἢς τινος) τὰ τέκνα τὰ μὲν νόσος τὰ δὲ πέλαι ἀπώλειαν. Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. *νοῦσω*. P. — *ἤμυσαν*. media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 339. nr. 96. *Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης*. Alibi producit. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. *αἰεὶ*. P. *αἰεὶ* omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — Nr. 263. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς γραῦν τινα εὐβουλὴ οἰωνίζομένην ἐπίλ^τι. Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. *πειρίζουσα*. P. *πειράζουσα*. Pl. Br. καὶ εἰ β. P. καὶ ἦν. Pl. Br. V. 5. *ἦν ποθ' ἄμαρτοι*. P. et editt. Plan. *ἦν ποθ' ἄμαρτη*. Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἴποθ' ἀμάρτοι Schaeferus corrigebat in not. mst. idque videtur verius.

δ

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φιλέππον εἰς τέττιγα ἔξενθεντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens*. πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaeī p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνον respondet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλώνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσον. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἔξενθεντα παρὰ Κρίτωνος ἔξεντοῦ. — ἐανίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαίδαλον. P. δαίδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata, auctore Schaefero, δαίδαλα junxi cum πατωργάνιζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pendet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaeen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεχεύατο φωριαμοῖο i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmasius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλογα. — V. 6. Hunc versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκον νῶτα δοννα. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκον τέττιγος. nec opus scribatur cum Br. ἄσαρκα. Recepti tamen ejusdem νῶτ' ἐδοννακεύσατο, quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀέτον τοξενθεντα ὑπὸ κρη^τς τὸν τοξεύσαντα ἐν τοῦ πιπτ' ἀπὸ κτεινάντα. Br. II. 137. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπεῖς. P. ἰοτυπῆς. Pl. Br. V. 3. ξέρον. P. κείνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντι κατέκτα. Br. c. Plan. V. 4. ἡερίον. P. ἡερόθεν. Pl. Br. ἡερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. ἀνχέισθ' P. ἀνχέϊθ' Pl. Br. — Nr. 266. ἀντιπάτρων εἰς μαρσίαν τὸν αὐλητὴν διατι γλαφυρόν καὶ ἐμμελες αὐλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. Philippo inscribitur. V. 2. γλαφυροῦ. P. γλαφίρα. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρω reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φιλέππον θεσσαξ εἰς δάμιν τινὰ ἐν τῷ ἱκαρίῳ πελάγει καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἱκαρίην τὸ πάρος πλώιον. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἐμπορος Ἱκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae II. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in Tom. IV.

Addendis p. 493. rem non conficiunt. Sensui et numeris satisfaceret: *Ἰκαρίην πλώων ἔτι παῖς ἄλα.* V. 5. οἰκτίστωι. P. οἰκτίστωε. Pl. Br.

Nr. 268. ἀντιπάτρου θεσσαλ^ο εἰς κύνα θηρευτὴν ἐν αὐτῇ ἄγραυι τεκνοῦσαν ἐννέασκύλακας. Br. II. 118. nr. 38. An. II. 1. p. 319. V. 1. κατ' ἴχνος. P. κατ' ἴχνεος. Br. male omnino; semper enim scribitur κατ' ἴχνος. ut Eurip. Hec. 1059. Rhés. 690. Aelian. H. An. XIII. 11. ἡ δὲ ἀλώπηξ καὶ αὐτὴ κατ' ἴχνος ἐστὶ. Fortasse, ἔττει. Reiskius corr. κατῖχνος. Veram lectionem restitui ex Clem. Alex. Strom. IV. p. 592. 7. qui h. v. sic laudat: κρήσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνιον ἐδραμε γοργῶε. Sic Quint. Smyrn. VIII. 561. χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἴχνιον. Apoll. Rhod. I. 675. ὡς δ' ὅπότε ἀγραύλοιο κατ' ἴχνιυ σημαντῆρος Μερία μῆλ' ἐφέπονται. Frequens est μετ' ἴχνια. Matro ap. Athen. IV. p. 135. C. τῷ δὲ μετ' ἴχνια βαῖνε θεά. Apoll. Rh. I. 741. In Od. β. 406. γ. 30. et alibi. ἴχνη et ἴχνια permutata in Hymn. Homer. in Mercur. v. 76. ubi vid. Hermann. p. 51. et ap. Xenoph. Anab. I. 6. 1. — γοργῇ. P. γοργή. Br. Ex γοργῶε ap. Clementem feci Γοργώ, quod canis nomen ap. Hygin. Fab. CXXXI. p. 253. — V. 4. ἄμφω, εὐαγρ. Nisi distinctio hiatum tolerabilem reddit, legendum: ἀμφότερ', εὐαγρ. V. 6. τοκάδων. P. τοκάδος. Br. Illud generali sententiae convenit. Caeterum poeta scripsisse videtur: φεύγετε Κρησῶν, Κεμμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα. aut: Κρήσσας . . . ἐκ τοκάδος. Sic non Creticae tantum ferae, sed omnes, monentur, ut Creticae matris catulos timeant. Quanta autem Creticorum canum praestantia fuerit, nemo ignorat. — διδασκόμεναι. P. Br. διδασκόμενα. Reisk.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ εἰς ναυηγούς τινὰ μαχομένους ἔνεκεν σάνι. Br. II. 120. nr. 42. An. II. 1. p. 323. In Plan. p. 74. St. *Philippo* inscribitur. P. V. 3. ὦν τὸν μὲν κύων θαλάσσιος καταβέβρωκεν, ὁ δὲ δεισῶ. marg. P. τύψε. P. Pl. Br. Verbum rei vix satis convenit; quare εἶψε tentavit H. van Eldick in Not. Boschii T. IV. p. 494. Minore etiam mutatione scripseris: δύψε μὲν. quo verbo transitive usus est Apollon. Rhod. I. 1007. ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθροοὶ ἴδωρ δύνοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα. ubi versus Antimachi in Scholiis commemoratum: ἥντε τις καὶ ἡξ δύνῃ ἐς ἀλμυρὸν πέλαγος. sic fortasse correxeris: ἥντε τις καὶ ἡξ ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος δύνῃ. sive δύνῃ. Cf. Schellenberg ad Antim. Reliqq. p. 95. s. Neutra significatione illud verbum est ap. Apoll. Rh. I. 1326. Lycophr. 164. 715. — V. 4. δίκην. P. et editt. vet. Plan. usque ad Ascens. quae δίκην dedit. Sic!

Br. — V. 5. νῆγε δ' ὁ P. νήγεθ' ὁ μὲν. Pl. Br. — ἄλός παναλάστωρ. P. ἄλιος παναλ. Pl. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur, quod ferendum tamen existimabat Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 223. Non dubitavi corrigere: τὸν δ' εἶλε κύων ἄλός· ἡ παναλάστωρ K. quo rhythmus bucolicus restituitur, sensus erigitur. — V. 6. χηρων. P. Pl. Κηρῶν. Br. c. Brodaeo. Vid. ad p. 351. nr. 158. v. 2. p. 398. nr. 256. In Theodosii Expugn. Cretae II. 52. (In Append. Corp. Scr. Byzant. Romae. 1777. p. 363.) ἀλλ' εἶχε κηρὸν ἢ φάμετρα καὶ βέλος. Interpres κηρὸν accepit pro κῆρα. Tu scribe: εἶχε καιρὸν. Ib. 130. ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ κρατῶν Νικηφόρος Οὐκ εἶχε καιρὸν ἀγνοεῖν ... τὰς στροφορχίας. Ib. III. 166. πλὴν εἶχε καιρὸν ἐμποδῶν τῶν πραγμάτων. Diodor. Sic. XV. I. p. 4. τὸ μῖσος τῶν ἀδικουμένων ἔλαβε καιρὸν ἀμύνασθαι τοὺς προσηδικηκότας.

Nr. 270. μάρκου ἀρμενταρι^υ ἐπὶ τινι ἐν νυκτὶ μετα κυθαῖ^ρ κυμαζόν. Br. II. 271. nr. 23. An. II. 2. p. 292. V. 1. ἄστρον. P. ἄστρον. Pl. Br. V. 2. λεύσων. P. ἐβαρυναύρος. P. ἐβάρυνα χοροῖς. Pl. Br. quod sensum expeditum non habet. Probabiliter et ingeniose Orell, in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 404. tentavit: ἐβάρυν' ὄαρους. Schaeferus in not. mst. ἐβάρυν' αὐρους. nec aliorum turbavi somnos. Docta emendatio, quam veram dicerem, si de formā αῶρος satis constaret, ex qua ὦρος contractum videri potest. Etym. Magn. p. 106. ed. Lips. in ἄωροι. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· πολλὰκι καὶ κνηθῶν ἤλασεν ὦρον ἄπα. (Vid. Fragm. Callim. nr. CL. p. 501.) καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χυτ' ἄωρος. — V. 3. στρέψας. P. στέψας. Pl. Br. Sic in epigr. ex Planud. T. II. p. 731. nr. 350. κατέστρεψε. edit. pr. κατέστρεψε, Infra p. 530. nr. 163. καταστέψη. Cod. Pal. καταστρέψη. Plan. In Fragm. Antimachi ap. Etym. M. p. 443. l. 55. πλῆσεν δ' αἶρ' ἐπιστράψας τὸ δέπαστρον. scribe: ἐπιστέψας.

Nr. 271. ἀπολλωνίδου εἰσὶ ἐν βοσπόρῳ θάλασσ^ι ὅτι ἐν αὐταῖς ταῖς καλόμεναις (scr. ταῖς καλουμέναις) ἀλκωνίδες ἡ ἀριστομενην κατεπον. Br. II. 135. nr. 13. An. II. 1. p. 361. V. 1. καὶ ποτε. P. θεῖσα^ς βόσπορος^{ος} καὶ πότε. Pl. Br. δινήεις^ς αφοβος^{ος} P. δινήεις. edit. vett. Plan. δινήεις. Steph. καὶ πότε δὴ νάεις. Br. ex conjectura. Erat quum ταῖς desiderari suspicarer. Sed vide, an varians lectio in membr. superscripta, sive glossam vocare malis, eo ducat, ut legamus: καὶ πότε δὴ δινεῖς (aut, πότε δινεύεις) ἄφοβος πύρος. num unquam

non timendus undas volvis? „Verbum *δινεῖν* et *δινεύειν* instar multorum similium vim habet activam vel neutram: significans *vel* aliud rotare, vel semetipsum, sive vagari, currere, versari, quod plerumque forma media *δινεῖσθαι* dicebatur.“ Verba sunt Valckenarii ad Theocr. Adon. p. 576. A. B. Vid. supra ad p. 119. nr. 212. V. 2. *εἰ καὶ ἄλλ.* P. *εἰ καὶ ἐν ἄλλ.* Pl. Br. Etiam *εἰ κῆν* bene haberet et *κεῖν*. V. 5. *γαῖα*. P. Pl. *μαῖα* scripsi auctore Munkero ad Hygin. p. 135. probante Br. Eadem verba permutata ap. Aeschyl. Choëph. v. 41.

Nr. 272. *βιάνορος εἰς ἀπολλῶ^ω ἐρᾷ ὄρνιν ἐν τύμβῳ γεγλυμμένον ἄγγος θρασάμεν^ε εἰς ζῆτῶ^τ ἐν ὕδωρ*. Br. II. 155. nr. 4. An. II. 2. p. 7. V. 2. *κρῶσιον*. P. *κρῶσιον*. Br. *ὀμβροδόκην*. P. *ὀμβροδόκον*. Br. c. Salm. in marg. Ap. Guy. analogia sic postulante. V. 4. *ἐκαιρομάνεις*. P. Br. *ἐκαιρονόμεis* corrigit Schneider. in Lex. Gr. Ex plurimis verbis a *μαίνω* derivatis, et in *μαίνω* exeuntibus nullum est, quod vim transitivam habeat. — V. 5. *ψαλμῶν σφαῖρον ποτον*. P. *χερμάδας ἐκ ψάμμων αἶρων ποθέν*. Br. quae nimia est mutatio. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: *χερμάδα δὲ ψάμμων σφαίρων*. *glaream conglobans, stipans*. V. 6. *λαοτίτακτον*. P. Audaci iterum mutatione Br. *ἐφθακ' ἀνιμάσων λαοτίτακτον ὕδωρ*, ubi nihil verum, praeter *λαοτίτακτον ὕδωρ*, quod per epexegetin junctum cum *πότον*. Verba *ἐφθανεν ὕδωρ ἄρπαγι χεῖλει* significant, aquam glareae injecta sublientem rostro raptim occupavit; pro: *ὕδωρ λάσει τιναχθέν χεῖλεσιν ἤρπασε* (πρὶν πάλιν καταπεσεῖν) *εἰς πότον*. Sic Bianor p. 278. *ἀντὶ δὲ τούτων αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο*. i. e. *ἀφῆρ-πάσθη*. — In verbo *μαιμάσων*, quod festinantis corvi cupiditatem bene significat, nulla mutandi causa apparet.

Nr. 273. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τεττιγᾶ^α ὃν ἱξοεργος τις κρεῖτ' ὥσπερ στρουθίον ἐθήρασεν*. Br. II. 154. nr. 3. An. II. 2. p. 6. V. 2. *φθέγγατο διγλώσσῳ*. Simmias p. 265. nr. 193. *τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος*. Hinc suspicabar legendum esse: *φθέγγατ' ἐν ἀγλώσσῳ*. Sed vide Schneider. ad Aristotel. Hist. An. IV. 9. p. 245. V. 4. *ἑξοβολῶν*. P. *ἑξοβολῶν*. Br. c. Salm. V. 6. *ἄγρην. ἄρην* suspicabar, quod de instrumentis artis aucupatoriae aptius quam *ἄγρα*. De artificio supra p. 397. nr. 252. *ἐφθανε δ' ἄνδρα . . . θηρῶν αὐτοδιδάκτος ἄρης*. — Nr. 274. *φιλίππου εἰς δαμαλ' ἀροτρεύουσιν ἧς εἰς ὁμοῖος^θ (L. μόσχος) ἐπικόλου μυνώμενος*. Br. II. 228. nr. 59. An. II. 2.

p. 189. V. 1. *γυρητόμον*. P. Pl. In edit. Nic. Sab. *γυητόμον*, quod metro adversatur, sensui satisfacit. Apoll. Rhod. I. 1215. *ὁ μὲν νεοῖτο γῡας τέμνεσκεν ἀρότρῳ*. Sed vide an fuerit, *τὸν ἀρουραῖον γυητόμον*. Quod Porson. dicit ad Eurip. Phoen. 655. semper *γῡας* scribendum esse, id procul dubio verum est, ubi prior corripitur. In Platon. Epist. I. pag. 310. A. legitur sine lectionis diversitate: *οὐδὲ γαίης εἰρουπέδου γόνιμοι βρίζοντες ἀντάρκεις γνῖαι (a γνῖης)*, ex poeta nescio quo. Gregor. Naz. Carm. de Reb. Suis v. 78. Opp. T. II. p. 32. C. *οὐ γῆς πυροφόρου γνῖαι καὶ ἄλσος καλὰ*. Hesych. *γνῖη. ὀργυιά*. Caeterum quod Steph. in Thes. Gr. T. I. p. 892. ait *ἀλλανὰ γυρητόμον* dici, quia aratrum in fine agri vertatur, id non satisfacit. — V. 3. *ἀροτροπόνον*. P. Pl. *ἀροτροπόνους*. Br. c. Scalig. in not. mst.

P. Nr. 275. *μακεδονίου εἰς κόδρον τινὰ πυνηγέτην ἄριστ*. Br. III. 121. nr. 36. An. III. 1. p. 236. In Plan. p. 96. St. inscriptum *Μακίδονος*. V. 1. *ἔκτανεν*. P. V. 3. *αἰθρι*. P. *αἰθρη*. Br. *ἀν' αἰθρην* ed. Steph. *οὐδ' ἂν αἰθέρα*. ed. pr. Flor. A. 1. Asc. *ἀν'* inseritur in Lectt. Ald. 1. unde sic A. 2. 3. *ἐν αἰθρῇ* Jos. Scaliger in not. mst. — Ptolemae. epigr. in Append. T. II. p. 782. nr. 70. *τὰ κατ' αἰθρην τείρεα*. Lycophr. v. 700. *τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα. τὸν αἰθίρα λέγει*. Schol. Quint. Smyrn. XIV. 197. *μαυροὶ δὲ οἱ ἄχρσι ἐπ' αἰθρην* "Οἷοι ἀπηξήντο. — Nr. 276. *κρινάγορου ἐς γραῦν πενήχρ' ἐν τῷ ἀποπλυννεν τὰ ἐαυτῆς ῥάκη ἀποπνυγησαν*. Br. II. 148. nr. 31. An. II. 1. p. 405. V. 1. *ἀπὸ κλ*. P. *προκάλαισι*. P. Br. *προκάλησι*. Pl. V. 5. *πενίη*. P. Pl. *πενίη*. Br. V. 6. *θαροῆσαι*. P. *θαροῆσαι*. Pl. Br. De constructione verbi *θαρήειν* cum accusativo rei, cui quis confidit, vid. Heindorf. ad Platon. p. 228. Boisson. ad Philostr. Her. p. 364.

Nr. 277. *ἀντιφίλον εἰς χειμάρρον ῥαγδέως καταφερμενον τωθαστιξ*. Br. II. 177. nr. 31. An. II. 2. p. 59. V. 3. *ὄμβροισι*. P. *ὄμβροισι*. Pl. Br. frequenti terminationum *οῖσι* et *οῖο* permutatione. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. Non recessi a Cod. Homer. *Ἰλ. ρ. 389. βοὸς μεγάλῳ βοεῖν . . . μεθύουσαν ἀλοιφῇ*. Oppian. Cyneg. II. 576. *δέμας ὑπνοῖσιν μεθύοντες*. Id. Halieut. V. 603. *αἱ δ' ὅταν ἐμπλάσσωσι βορῆς μεθύουσαι ἔρωτι*. Nonn. Dion. II. p. 74. 18. *ἤριπεν οὐρανῷ μεθύων φλογόντι βελέμνῳ*. V. 4. *Θολεραῖς ἡράνισ' ἐν νεφέλαις*. P. Plan. *Θολεραὶ δ' ἡράνισαν νεφέλαι*. Br. tacite recepit. Scripsi *ἡράνισαι*, praeceunte Huetio. *Θολεραῖς νεφέλαις* pro *παρὰ τούτῳ*

νεφελῶν, a nubibus accepisti mutuo. — V. 5. ἡλίω. P. V. 6. ποταμῶν. P. ποταμόν. Pl. Br. Cod. lectio elegantior.

Nr. 278. βιάνορος εἰς λάρνακα λείψανα φέρουσαν ἀνδρός, ἣν χει-
μαρῶν^ας κατέσυρεν. Br. II. 155. nr. 5. An. II. 2. p. 9. V. 1. πα-
τρῶν. P. πατρώων. Pl. Br. κομίζουσιν. P. κοιμίζουσιν. Pl. Br.
V. 4. εἰς ἐθ^τ. P. — Nr. 279. βάσσου εἰς τοὺς τριακοσίους ἀνδρας
τοὺς σπαρτια. Br. II. 162. nr. 7. An. II. 2. p. 24. V. 4. καὶ στέρνοισ.
P. κῆν στ. Pl. Br. Praepositione nihil opus. V. 5. εἰς ἐμόν. P. Pl.
Br. Somnus aut quies, qua manes fruuntur, vix dici potest *Charontis
sompnus*; nec bene habet ἀναπαύεσθαι εἰς ὕπνον. Quare scripsi mu-
tatione lenissima: καὶ αἰσιμον ἀμπαύεσθαι ὕπνον. jam *debito somno
fruinini*. V. 6. ἀνικάτου. P. ἀνικήτου. Pl. Br. Hoc recepi propter
δῆμος.

Nr. 280. ἀπολλωνίδου εἰς λαίλιον ὑπατ^ι ῥωμαίων. Br. II. 137.
nr. 22. An. II. 1. p. 368. V. 1. λαίλιος. P. Αἰλῖος. St. c. ed. Ascens.
Prius verum esse litterarum initialium ordo docet. Vid. ad p. 400.
nr. 267. — ὑπάτων. P. ὑπάτων. Pl. Br. V. 2. εὐρώτα. P. εὐρώταν.
Pl. Br. V. 4. In marg. ζτ. τὴν ἔννοιαν τῆς γραφῆς. P. V. 5. ζτ.
τὴν τοῦ γράμματος ἔννοιαν. marg. P. Obscurum epigr. in quo pri-
mum distichon non bene coit cum sequentibus. Fortasse ex duobus
diversi argumenti epigrammatis conflatum. — κίττε. P. κίτται. Br.
κίττας. Pl. V. 7. ταῖσι. P. Br. ταῖςδε. Pl. V. 8. post ποθεῖ lacuna
est in P. Verba γάρνος ἡμετέρης ex Plan. addidi Br.

Nr. 281. τοῦ αὐτοῦ εἰς πῶλ^ο σάρκαν ἀνθρωπίας σιτιζόμενον.
Br. II. 136. nr. 18. An. II. 1. p. 366. V. 1. ξυνόν. P. ξείνον. Pl.
μασσομένον
Br. V. 2. ὑπ' ἀνδρ. P. ἐπ' ἀνδρ. Pl. Br. φρῖσσομενον. P. φρῖσσο-
μένον. Pl. Br. De horum verborum permutatione egit Schaeferus ad
Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 195. s. nostro loco non omisso. De
equo Mich. Psell. in Append. nr. 52. T. II. p. 776. ἔμπρους ἀληθῶς
καὶ φριμάζεται τάχα. Aelian. H. An. VI. 44. οὐκοῦν ἐρᾷ τοῦ δεσπό-
του δριμύτητα, καὶ προσιώντος ἐφριμάττετο, καὶ ἐπικροτούντος ἐφριμά-
τετο. qui locus notandus. V. 3. παλεός. P. i. e. παλαιός, quod olim
non satis circumspecte damnavi. Exempla hujus correctionis dedi
in Addit. ad Athen. p. 113. et supra ad Philippi Cor. v. 12. p. 45. Cf.
Gaisf. ad Hephaest. p. 216. — πολίος. Pl. Br. quod et ipsum est elegans.

Nr. 282. ἀντιπάτρου ^δμακε εἰς δάφνην τὸ φυτὸν ὑποτὶν κοπτόμε-.

Br. II. 119. nr. 40. An. II. 1. p. 321. V. 1. δένδρον. P. δένδρεον.
Br. V. 2. φείσασθε δμ. χείρσιν ἐτοιμοτόμοις. P. φείσασθαι scripsi
cum Reiskio, qua tam leni correctione sensus egregie restituitur.
Minus feliciter Salm. cujus correctionem recepit Br. τὸ δένδρεον, ἥ
ποτε δάφνη· φείσασθε δμῶων χεῖρες ἐτοιμοτόμοι. V. 3. τίς. P.
V. 4. χθαμαλήν. P. γθαμάλην. Br. — ἐς χύσιν. P. εἰς. Br. — V. 5.
ἐπ' ἐμεῦ. P. ἀπ' ἐμεῦ. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. V. 6.
πανθήλης. P. πανθηλής. Br.

Nr. 283. κριναγόρου εἰς γερμανικὸν τὸν ³πῶα νέρωνος ὅτε τοῦς
κεῖτ κατεπολέμησεν. Br. II. 148. nr. 28. An. II. 1. p. 403. In Plan.
p. 6. St. Basso inscribitur. V. 1. πυρρήναϊα. P. πυρρηναῖα. Pl. et
Draco de Metris p. 78. 7. — βαθυάγκεις. P. Br. βαθυαγγεῖς Draco
cum edit. Flor. Aldd. 3. Junt. Nic. Sab. — De litterarum γκ et γγ
permutatione dixi ad p. 113. nr. 179. v. 8. — Nr. 284. κριναγόρου
εἰσὴν καταάπτωσιν τῆς κορίνθου. Br. II. 145. nr. 20. An. II. 1.
pag. 394. V. 2. ἀμμορίη. P. ἀμμορίης. Br. V. 3. καὶ γὰς ἡ χθα-
μαλωτέρη. P. αὐτίκα καὶ πόντον. Br. qui in Lectt. audacius etiam
corrigit: ὥφελος ἢ πόντον· χθαμ. εἶθε Κόρινθε Κεῖσθαι, ἢ Λιβ. hiatus
pentametrum onerans. In marg. Ap. G. et R. corrigitur: αὐτίκα καὶ
Γάζης χθ. probante Hermanno ad Viger. p. 757. ed. sec. Huic cor-
rectioni favet, quod Gaza paulo ante Crinagorae aetatem ab Alexandro
Judaeorum rege diruta erat. Vid. Joseph. Antiqq. XIII. 21. Equidem
suspica-bar: αὐτίκα δ' Αἰγείρης χθαμ. quod nec ipsum longe abest a
membr. lectione. Philo Opp. T. II. p. 514. κατὰ Πελοπόννησόν φασιν
τρεις πόλεις Αἰγείραν, Βοῦράν τε καὶ ὑψηλὴν Ἑλλίκειαν, ἐνδαίμονας
τὸ πάλαι γενομένας, πολλῇ τοῦ πελάγους ἐπικλυσθῆναι φορᾷ. —
εἶθε κεῖσθαι. ut Antipat. p. 427. nr. 408. εἶθε με παντοίοισιν ἔτι
πλάξασθαι ἀήταις. Vid. Hermann. ad Orph. p. 215. ad Viger. p. 757.
ed. sec. V. 5. δεθεῖσα. P. δοθεῖσα. Br. cum Reiskio. Junge δια-
δοθεῖσα.

Nr. 285. φιλιππου θεσσαλ^ο/ εἰς τὸν καίσαρος ἐλέφαντα τὸν θαν-
μάσι. Br. II. 220. nr. 29. An. II. 2. p. 169. V. 1. φαλαγγομάχος.
P. — μάχας. Pl. Br. Per se utraque forma bona. Vid. Interpp. ad
Moer. p. 260. Hoc loco metrum alteram commendat. Cf. ad p. 529.
nr. 155. v. 1. — V. 2. μυριόδους. ad magnitudinem referendum.

Obiter corrige Oppian. Cyn. II. 491. de elephante: κείνοις (sic Cod. reg. κείνα vulg.) γὰρ γενέσσω ἐπὶ ῥαβία τέτλια τοῖα Εἰκέλα χαλιό-
δουσι ἐπ' οὐρανὸν ἀντίλλοντα. Ἀλλ' οἱ μὲν πείθουσ' ὁλοοὺς ἐνέπειν
περ' ὀδόντας. Sic scribe cum Cod. reg. ubi πείθους. *Sunt qui nobis
persuadere conentur, ut, quae cornua sunt, ea dentes vocemus.*
Vulgata sensu caret. — V. 3. φωιστείλας. P. φόβω στείλας. Pl. Br.
ζυγοδέσμοις. P. ζυγοδέσμονς. Pl. Br.

Nr. 286. μάκρον ἀργενταρι. Br. II. 267. nr. 8. An. II. 2. p. 281.
V. 1. ὕπνον ἀφ' ἡρπασας. P. P. V. 2. εἰς ἀλέκτορα τὸν ὄρνιν τινα^ω
ἀφ' ὑπνίσαντα ἡδέως κοιμ. marg. P. V. 4. ὠτόκον . . . ἀγέλην. P.
ὠτόκον . . . ἀγέλης. Pl. Br. Sic olim fuisse πάσης docet. V. 5. ναί.
P. Br. μά. Pl. V. 6. ἀλλ' ἔξεις. Nondum poenitet coniecisse αἰμάξας,
quod exemplis adstruxi in Animadverss. Similiter Ruhnken. ap. H.
de Bosch. T. IV. p. 329. αἰμάξεις tentavit, quod propter asyndeton
minus probabat Eldikius ib. p. 495. ἀλλ' ἔξεις volebat Huschk. in
Anal. crit. p. 78. Orellius denique in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ.
p. 404. ἀλλ' ἔξεις ὦνον. mercedem habebis. V. 7. ὠμόσαμεν. P. Pl.
ὠμοσάμεν. Br. Nulla emendandi necessitas.

Nr. 287. ἀπολλωνεῖ εἰς αἰτὸν ἐν ῥόδῳ παραγινόμενον ὅτε εἰ νέρων
ἡμας^{εἰ}. Minoribus litteris adscriptum γ' τὴν ἰστορίαν. Br. II. 135.
nr. 14. An. II. 1. p. 362. V. 3. ἀερθης. P. — Nr. 288. γεμῖνον εἰς
φιλιππον τὸν βασιλ(α) μακεδονίας ὅτι τοὺς ἐλλήν(α)ς ἐταπείν(ω)ς. Br. II. 280.
nr. 5. An. II. 2. p. 312. V. 1. κερροπίδεσαι. P. κερροπίδαισι. Pl. Br.
Propius erat κερροπίδῃσαι. Sic p. 228. nr. 154. ἰναχίδεσαι scriptum
pro ἰναχίδῃσαι. V. 2. φιλιππίης. P. φιλιππίης. Pl. Br. V. 4. μακη-
δονίης. P. μακηδονίους. Pl. Br.

Nr. 289. βάσσου εἰς τὰς καφηρίδας πέτρας ἐναῖς ἤψε τὰ πυρὰ
ναύπλιος, εἰ τοὺς ἐλλήν(α)ς μετ' ἑ(ν) εἰθραυσεν. Br. II. 161. nr. 5.
An. II. 2. p. 22. V. 1. νόστον. P. et edit. Plan. usque ad Plan. ubi
νόστον. Sic Br. V. 3. ψεύστας. P. ψεύστης. Pl. Br. fortasse rectius.
Illud tamen ob terminationum varietatem suavius ad aures accidit.
V. 4. σέλας. P. σέλα. Pl. Br. Vid. Hesiod. Theog. v. 867. V. 7.
ἀνίκατος. P. ἀνίκατος. Pl. Br. V. 8. σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλάς. P. Pl. Br.
qui sic interpretatur: propter te Graecia omnigenas lacrimas fudit.
At πᾶν δᾶκρυ sic graece non dicitur. H. de Bosch. T. IV. p. 313.

tentabat: σὴν δ' ἀπάτην Ἑλλ. sive σοι γὰρ πᾶν Ἑλλάς ἔδωκε δίκην. Eildikins autem ib. p. 494. σοι χαρμὴν Ἑλλάς ἔχεναι δάκρυ. quas Graecia profudit lacrimas, eae tibi lactitiae fuere. Bene ad sensum; sed γὰρ abesse nequit. Scripsi, una littera addita, altera leviter immutata: σοι γὰρ ἄποινα Ἑλλάς ἔκλυσε δάκρυ. Graecia tibi poenas solvens lacrimas sudit; ob filium injusto iudicio oppressum scilicet. Sic ἄποινα est ap. Aeschyl. Pers. 805. κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμενεῖ παθεῖν, "Τβρεως ἄποινα κἀθέλων φρονημάτων. Ap. Pindar. Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . . αἰνέσω, πυγμαῖς ἄποινα. Pyth. II. 24. ἐτέλεισεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχία βασιλεύσιν ὕμνον, πυγμαῖς ἄποινα. et alibi. Vid. Bökh. Not. crit. ad Pindar. p. 564. Apollon. Rhod. II. 967. καὶ οἱ ἄποινα Ἱππολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγγυάλεξεν. Est autem ἄποινα ambiguae significationis vocabulum de retributione quacunque. Mosch. Eid. VI. 6. τόσσον ὅμως φιλέων ἐχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα. Vid. Matth. Animadverss. ad Homer. Hymn. p. 332.

Nr. 290. φιλίππου θεοῦ εἰς λυσίστρατον τινα νεοκορον ἐν ναυαγίῳ μόν' σωθέντα. Br. II. 214. nr. 12: An. II. 2. p. 153. V. 1. αἰζαοῦ. P. ἐκ ζαοῦς. Br. c. Pl. ἄνεμος ζαῆς. Ἰλ. μ. 157. Od. ε. 368. ὤρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον. Od. μ. 313. Quint. Smyrn. III. 619. V. 3. μυχών. P. βυθίτης. Ib. βυθίτης. Pl. Br. Similiter peccatum p. 273. nr. 429. v. 1. p. 420. nr. 373. v. 3. in παροδίτην. — ἐξηρένετο. P. ἐξηρεύετο. Pl. Br. V. 4. ὄλισθεν. P. ὠλισθεν. Pl. Br. Qui ἐξηρεύετο scripsit, nec ὠλισθεν scribere non potuit. Et sic jucundior existit pedum varietas. Cf. ad nr. 254. v. 3. — πτύσας, sprutam excitans interpretatur H. de Bosch. Depravatam esse lectionem dubitare noli. εἰς ἀλὸς πτύχας tentavit G. Wakefield, cujus simile exemplum desidero. Nam οὐρανοῦ et αἰθέρος πτυχαί, quod ap. tragicos occurrit, huc non facit. Suspiscabar: εἰς ἀλὸς πλάκας. Pindar. Pyth. I. 45. ἐς βαθεῖαν πόντον πλάκα. Epigr. in Append. nr. 283. T. II. p. 847. κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα. Arionis Hymn. v. 18. ἄλοκα Νηρείας πλακός. et ne de plurali dubites, Oppian. Hal. II. 186, ὄστρακον αὖ βυθίας μὲν ἔχει πλάκας. — V. 5. φορεῖς δὲ σῦρεν αἶδαν πλανώμενον. P. φ. δ' ἐσύρετ' ἐς αἶδαν πλανώμενος. Pl. cui lectioni succurrit Br. distinguens post αἶδαν. Vestigia membr. magis premens auspicabar legendum: φορεῖς δ' ἐσύρετ', ἐν αἶδα πλανωμένων Ἀρωγονάυτας δαίμονας λ. ἐλ. i. e. δαίμονας ἀρωγούς τῶν ναυτῶν ἐν ἄδῃ (in Orci faucibus) πλανωμένων. Mare tempestatibus commotum cum Orco

comparatur p. 306. nr. 630. οὕτω χεῖλος ἔμυσσε, καὶ ἦν ἴσος αἰδᾶ πόντος. — V. 7. νεηκύρωι. P. νεωκύρω. Pl. Br. V. 8. ἐκοίμισεν. P. ἐκοίμισαν. Pl. Br.

P. Nr. 291. κριναγόρου εἰς ρώμην τὴν πο^α διὰ τὸ ἀήττητον αὐ^α τότε εἶναι. νυνὶ δὲ πάσης θρῆνός ἐστιν ἔλσεινι. Br. II. 148. nr. 29.

An. H. 1. p. 403. V. 1. πλημύραν. P. Vid. p. 363. nr. 32. — ἐγείρη. si Oceanus omnes suas copias (i. e. populos ad Oceanum habitantes) emisit, Germaniaque turba sua emissa Rhenum siccaverit, ut Persarum olim copiae flumina Graeciae. Huic meae interpretationi favet H. de Bosch T. IV. p. 482. Cf. Tristan. T. I. p. 166. ἐγείρειν in hac re proprium vocabulum. Dionysius Perieg. v. 202. ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὐτε Ἀμπευτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν. Vitiosa tamen videbatur lectio Wyttenbachio V. cl. qui in Bibl. crit. III. 12. p. 36. ἀνείρηγν legendum suspicatur: „si oceanus omnem aestus accessum in se collegerit; quo facto hostibus fines romanos aggredi tentantibus, siccum litus et vadum praebetur.“ Contra Eldikius ap. Boschium l. c. malit: πᾶσαν πλημμύραν ἐρεύγη. ut antithesis magis appareat. V. 2. ῥῆνον πάντα πῆν. P. V. 3. ρώμης δ' οὐδ' P. δ' om. Pl. Br. Interdum δὲ sic ponitur in antithesi, praesertim praecedente conjunctione εἰ aut ἦν. Od. π. 274. εἰ δὲ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω ἐν στήθεσσι. et iterum v. 276. ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε, ἢ βέλαιν βύλλῳσι, σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι. Timocr. ap. Plutarch. Vit. Them. c. 21. ἀλλ' εἰ τίγες Πανσάνην αἰνέεις ... ἐγὼ δ' Ἀριστείδην αἰνέω. Aeschyl. Eumenid. 875. ἀλλ' εἰ μὲν ἄγρόν ἐστὶ σοι Πειθοῦς σέβας ... Σὺ δ' οὖν μένοις ἄν. Cum οὖν etiam in Platon. Menon. p. 98. B. ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι (ὀλίγα δ' ἂν φαίην), ἐν δ' οὖν καὶ τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὄν οἶδα. Alia vid. ad p. 52. nr. 12. v. 7. Quum tamen h. l. δὲ in Plan. omitteretur, (quae particula etiam aliis in locis temere inserta est. Vid. ad p. 52. nr. 11. v. 69.) illud in varias lectiones relegandum putavi. — V. 5. καὶ ἱεραί. Ne καὶ in hac sede ante vocalem produceretur, ῥ' interponendum suspicabar. Vide tamen, an hiatus ille tolerabilior inde fiat, quod καὶ etiam significans paulo maiore cum vocis elatione pronuntiatur. Vid. Gerh. Lectt. Apollon. p. 165. s. — V. 6. αὖ^α ἔχουσ'. P.

Nr. 292. ὀνέστον εἰς ἀρίστιον γυναῖκα, ἥς ἐν μιαὶ ἡμέραι δύο

παῖδες τεθνήκασιν ὁ μὲν ἐν γῇ, ὁ δ' ἐν θαλάσσῃ. Br. II. 290. nr. 8. An. II. 2. p. 358. V. 1. ἐσάκουσε. P. ἐσάκουε. Pl. Br. — Nr. 293. γιλίππε θεσσαλ^ο εἰς λεωνίδα^ο τὸν σπαρτιάτην ὅτε ξέρξης αὐ^τ ὑπερ-^θ α^γας ε^ς νεκρὸν ὄντα μετ^τ τῆς πορφύ^ρο^ς χλανίδος ἐσκέπα^ς. Br. II. 228, nr. 60. An. II. 2. p. 189. V. 2. ἐχλαίνον. P. et Lectt. Ald. pr. unde Ald. 2. 3. ἐχλαίνον reliquae. V. 3. ἤχησεν. P. Pl. ἤυσεν. Br. nescio quare. Caeterum καὶ . . . δέ hoc loco sibi valde displicere monebat Schaeferus in not. mst. suspicatus, aut δέ delendum, aut ἐκ νεκίων δ' ἤχ. legendum esse. Prius, equidem malim. V. 5. ἀσπίς ἐμοί. P. ἀσπίς μοι. Pl. Br. minus bene. — αἶρε. P. ed. Flor. Ald. 1. Br. ἔρρε reliquae. Ap. Aelian. H. An. XIV. 11. καὶ εἶγε τις ὑπάρξειτο τούτων διώκειν τινά, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ. Schneiderus, Abreschio praeunte, scripsit, προσαπερεῖ. Fortasse scribendum: πάρος ἀπερεῖ. prius quam illum asséquat^{ur} sc. V. 6. κῆξω. P. ἤξω. Br. cum Plan. Scripsj χῆξω. καὶ h. l. consequentiam significat.

Nr. 294. ἀντιφίλον βυζαν^τ εἰς τὸν αὐτὸν λεωνι^δ παρὰ ξέρξον πορ-
φυρῇ χλανιδί^ο σκεπαζ^μ ε^ς μηδεχόμενον. Br. II. 179. nr. 58. An. II. 2. p. 63. V. 1. λεωνιδῇ. P. λεωνίδα. Pl. Br. V. 2. ταρβήσας. P. Pl. θαμβήσας tentabat Scalig. in not. mst. Suid. ταρβεῖ, φοβεῖται, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Colon. v. 293. — V. 3. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. Br. Membr. lectio procul dubio verior. V. 6. θνάσκει. P. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Pl. Br. —
Nr. 295. βιάνορος ἐπὶ ἵππῳι ὠκντάτωι μὴ βουλ^ο/ομένωι εἰσελθεῖν ἐν νηϊ. Br. II. 156. nr. 11. An. II. 2. p. 11. V. 3. πῦλον . . . χρε-
μέθοντα. Oppian. Cyn. I. 234. καὶ χρεμέθων ποτὲ πῦλος. Brodaeus χρεμετῶν corrigebat. Ap. Tietz. in Posthom. 142. οὐν δ' ἵππος χρε-
μίτισε πανεῖκελος μυρομένοισιν, scribe: χρεμῆτης (aut χρεμῆτισσε)
πανεῖκελα μυρομένοισιν.

Nr. 296. ἀπολλωνίδου εἰς Ἰσχύλλ^τ τοντας ἀγκυρ^ο τῶν περσικῶν
νεῶν νεκτὸς ἀποκείραν. Br. II. 136. nr. 16. An. II. 1. p. 363. V. 1. σκύλλος. P. Pl. Σχύλλης. Br. sine causa idonea. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 622. V. 2. ἤλαυνεν. P. Steph. ἤλαυνε. Br. c. plurimis editt. Plan. — εὔρστο. P. εὔρατο. Pl. Br. Vid. ad p. 224. nr. 119. v. 1. — V. 3. νηρῆος. P. νηρηῆος. Pl. Br. Vid. p. 170. nr. 164.

v. 1. — ὑποπλέουσας. P. ὑποπλώσας. Pl. Br. V. 5. ἐπὶ γῆν. P. ἐπὶ γῆς. Pl. Br. ad, prope terram.

¶ Nr. 297. ἀντιπᾶτρ³ εἰς τὸν καίσαρα μέλλοντα ἀπαιρ³ ἐπὶ τοὺς παρθ³ ἤδη ὑποσπῶν³ γινομένους. Br. II. 113. nr. 20. An. II. 1. p. 301. V. 1. ἀπ' εὐφρομένην. P. ἐπ' Br. c. Salm. Ap. Tzetz. Posthom. v. 77. ἀπ' ὄμμασι πῦρ ἀμαρύνσων. scr. cum Niclasio, ἐπ' ὄμμασι. — V. 3. δῆμεις. P. δῆεις. Br. V. 6. ἡλένοι. P. ἡλίω. Br. c. Salmas. — Nr. 298. ἀντιφίλου εἰς τινὰ τυφλὸν ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐνελευσῖνι ἱερὸν τῆς τελετῆς γινομένης ἀνέβλεψέ ὁμοῦ δὲ μετεῖχε τῶν μυστηρίων.

In marg. οὕτως καὶ σὺ βλέψαις νιέ τ' ἐξανασκάψ[?] (?) ὡς ὁ ἐν ἔλευσινι τυφλός. Br. II. 178. nr. 33. An. II. 2. p. 60. V. 1. ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ψεῦσμα παράδοξον. marg. P. Excitatur hic versus ap. Dracon. de Metris p. 84. 16. V. 2. οὐ μόνον. P. οὐ μῶνον. Pl. Br. V. 5. δηιοῦς. P. Vid. ad p. 361. nr. 19. v. 8. — V. 6. ὄμμασι τρανότερον. P. ὄμματι τρανότερω. Pl. ὄμμασι τρανότεροις. Br. Membran. lectioni inhaesi, quum κηρύσσων τρανότερον bene dicatur. Philodem. in Plan. nr. 234. T. II. p. 696. ἀ κεφαλὰ γὰρ μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.

Nr. 299. Φιλίππου θεσσαλ⁰ εἰς ταύρους ἔλκον^τ ναῦν παρα τὸ ρεῖ^αμ τοῦ ποταμοῦ. Br. II. 219. nr. 27. An. II. 2. p. 168. V. 4. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτερῶν. P. quod ex μακροτενῶν, ni fallor, depravatum. V. 6. κέν. P. κάν. Pl. κήν. Br. — Nr. 300. ἀδαίου εἰς πευκίστην ταῦρον τὸν καλούμενον ζόμβρον λοχεύσαντα. τις δὲ ὁ πευκίστης οὐκοῦδα. Br. II. 241. nr. 2. An. II. 2. p. 228. V. 2. ἔππω. P. V. 3. πρειῶν ἄτε. P. πρειῶν ἄτε. Br. qui tamen πρηστήρ malit cum Dorvillio, πρηῶν scripsi cum Ruhnkenio. Iis, quae in Animadversionibus ad hanc lectionem stabiliendam attuli, adde Opp. Cyn. I. 417. κύνες . . . ζατρεφίες, προίνεσαν ἐοικότες ἀκρολόφοισιν. Ib. II. 516. γαίης κεν ἰδὼν ἔλεφαντα "Η κορυφήν ὕρεος παναπερίτον, ἢ νέφος αἰνόν . . . ἐπὶ χέρον ὀδεύειν. — τοῦ δ' ἀπ. Expectabatur, ὁ δὲ (Πευκίστης) διὰ κροτάφων αὐτοῦ etc. Sed vid. ad p. 393. nr. 226. v. 7. V. 4. παιονίδα λόγην. Brevis syllaba producta ob sequens λ. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. — κροτάφων. P. κροτάφου. Br. c. Salm. V. 6. κόμπον μή. P. cum nota % in marg. κόμπον ἔχει. Br. cum Heringa et Dorvillio.

Nr. 301. σεκοῖνδον εἰσὼν ἐνάλωνι ἀναγκαζόμενον μετα ἵππων

συμπατεῖν τ' ἀσταχύν. Br. III. 5. p. 2. An. HI. 1. p. 10. V. 1. ὀγκιστήν. P. ὀγκηστήν. Pl. Br. De hac voce doctissimus Schaeferus haec monuit in not. mst. „Ὀγκηστής non videtur graecum; ab ὀγκάομαι „debet esse ὀγκητής; ut καυχητής a καυχάομαι, βροχητής a βροχάομαι, μυκητής a μυκάομαι. ' Obiter Lexicis addatur μυκήτωρ e „Nonno notatum a Musgravio ad Eurip. Bacch. 1155. (1157.). In „ὀγκιστής Codicis Pal. eo ortum ex ῆ, ut innumeris in locis. Vid. „Ind. ad Gregor. Cor. p. 995. In Schol. Townl. ad Homer. ap. „Heyn. T. VII. p. 658. scribe: ἀντιμαχητὲς pro ἀντιμαχιστὲς. ubi „Victoriana ib. p. 806. (cf. Heyn. Praef. ad T. III. p. CII.) ἀντι- „μαχηστής habent, quod non minus falsum, quam ὀγκηστής. Etiam „in Schol. ad Nicandri Ther. p. 74. ὄνου τοῦ βρωμήτορος, ἤγονν' τοῦ „ὀγκαστικοῦ (sic vulgo), ὀγκητικοῦ scribendum erat, non cum viro „doctissimo, τοῦ ὀγκηστικοῦ. Certe in lectione Cod. Gotting. ὀγκιστι- „κοῦ nihil aliud latet.“ Haec viri eximii observatio, ex instructissima accuratae eruditionis penu prolata, nisi sero ad me pervenisset, ὀγκη- τής in textu legeretur, non ὀγκηστής. — V. 2. δρόμοι. P. δρόμον. Pl. Br. Inter ὡι et ὄν in Codd. perparum interest. V. 5. πάλοισιν. P. πώ- λουσιν. Pl. Br. V. 6. νῦν μοι. P. Br. ἦν μοι. Pl. — σκολιήν. Fortasse σκληρήν. Certe quo sensu h. l. dictum sit σκολιήν, non video.

τ δ
P. Nr. 302. ἀντιπα εἰς παι ἔρπον ὅπερ διεχρήσαντο μέλισσαι. Br. II. 125. nr. 53. An. II. 1. p. 332. V. 2. ἐρπυστήν. P. Pl. ἐρ- πηστήν. Br. nescio quare. Vid. ad p. 370. nr. 86. et p. 511. nr. 33. In Oppian. Cyneg. II. 235. θρασὺν ἐρπυστήρα. edit. Aldin. ἐρπηστήρα. Ib. II. 270. ἀθέσφατος ὄχλος ἐρπυστήρων. nonnulli ἐρπηστήρων. ζῶα ἐρπυστικά. Gregor. Naz. Opp. T. I. p. 553. F. V. 3. ἐπισμύμενον. P. ἐστιγμύμενον. Pl. Br. ex prava correctione. Illud sincerum: qui saepe melle vestro nutritus fuerat, eum nunc aculeis confecistis. ψίω. τὸ ἰμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖν, τραφεῖν διὰ ψιχῶν. Suid. Ap. Lycophr. v. 639. Codd. fluctuant inter ψίσται, ψίσεται, ψήσεται, quorum novissimum magis probat Müllerus T. I. p. 113. — ψίει. P. αἰ, αἰ. Pl. Br. Vid. ad p. 214. nr. 40. v. 3. — V. 4. κέντροις δ' οἶδ' ὄφ. P. κέντροις οἶδ' ὄφ. Pl. Mutata distinctione Br. c. Brodaeo: εἰτ' ὄφιων φωλεὰ μεμφόμεθα; Scripai, una littera mutata: εἰ δ' ὄφιων φ. μεμφόμεθα, Πείθεο ... qua admissa, ultimum distichon, quod antea male pendebat, nunc cum reliquis optime iungitur. — V. 5. λυσιδίκη. P. λυσιδίκη. Pl. Br. — μὴ δὲ μέλισσαις. P.

μηδὲ μελίσσας. Pl. Br. In plurimis editt. vett. Plan. *μηδὲ*. — V. 6. *μέλι*. Quae vulgo de *melle amaro* tradunt (Vid. Animadverss. T. I. 1. p. 7. et 35.), nihil huc faciunt. Comparatio cum serpentibus efficit, ut scribendum existimem: *κακείναις πικρὸν ἔνεστι βέλος*.

Nr. 303. *ἀδαίου εἰς κίνα ἔγκυμον οὔσαν* (Scr. *ἔγκυμονοῦσαν*) *σκύλακας*. Br. II. 241. nr. 4. An. II. 2. p. 232. V. 1. *τῇ*. P. V. 2. *ἔπορεν*. P. Pl. *ἔπορε*. Br. V. 4. *σοῖζειν*. P. — Nr. 304. *παρμενίων εἰς ξίρῃν ἔ τοῖς τριακοσίους σπαράτ^{τι}*. Br. II. 202. nr. 9. An. II. 2. p. 114. V. 2. *ναύτην*. Saepe sic de illa expeditione veteres. Duobus locis Libanii in Additam, ad Athen. p. 354. excitatis adde tertium T. III. p. 424. l. 15. *τί τῶν κακῶν εἶναι δοκούντων πρότερον ἐπέειδεν ὁ ἥλιος; ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης; ποῖον δ' ἡπείρου πλοῦν; ubi fortasse scribendum: ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης πύρον; ποῖον δ' ἡπείρου πλοῦν; — V. 3. τρισσοῖς. P. τρισσαῖς. Plan. Br. *ἔστειγεν*. Ruhnkenium *ἔβρεσεν* margini allevisse monet H. de Bosch. T. IV. pag. 195.*

Nr. 305. *ἀντιπα εἰς εἰαν διατυῶδροποι κακῶς διατεθεν ἔ πάλιν τὸν οἶν ἀσπάζοσθαι*. B. H. 7. nr. 7. An. II. 1. p. 19. V. 1. *ἀκρίτου*. P. *ἀκρήτου*. Pl. Br. *ὑδατος ἀκρήτου*. ut *ἐπ' ἀκρητον γάλα πίνων*. Homer. Od. IX. 297. V. 2. *λεχέων*. P. *κοτέων*. Pl. Br. ex diversa fortasse huius epigrammatis recensione. V. 3. *ἀπεχθομένην ἀφροδίτην*. P. *ἀπεχθομένων ἀφροδίτη*. Pl. Br. V. 4. *πέυθεσθαι*. P. *πέυθειαι*. Pl. Br. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 339. 12. *ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ συμφορὰν ἐτέραν ... τοῦτο ἐκείνος ἡγήσασθαι*. Cod. Bavar. *ἡγήσεται*. Distingue: *ἀλλ', ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ συμφορὰν ἐτέραν ... τοῦτο ἐκ. ἡγήσεται*. Contra ap. Aelian. II. An. VII. 9. *ἐν ἄλλοις γὰρ ἐρεῶν τρέφεται*. scr. *τρέφεσθαι*. qui infinitivus a praecedente λέγονσι pendet. — V. 6. *ἀπὸ τῆς*. ab eo inde tempore. Vid. Schaefer. ad I. Bos pag. 547. coll. pag. 443. et quae supra diximus ad pag. 394. nr. 233. v. 5.

Nr. 306. *ἀντιφι εἰς μονοξυ^ο ἐκ δέρματος κατασκευασμένα ὑπο τιν σαβίνου στρατηγού*. Br. II. 176. nr. 27. An. II. 2. p. 56. De navigiis coriaceis vid. Wernsdorf. ad Avien. Orb. marit. v. 107. Poët. Lat. min. T. V. P. III. p. 1184. V. 1. *ύλοτόμον*. P. *ύλοτόμοι*. Pl. Br. V. 6. *πυκτόν*. P. Br. et tres Codd. Plan. ap. Br. *πηκτόν*. Pl. *πυκνόν* malebat H. van Eldick ap. Bosch. T. IV. p. 494. Mihi cymbae illac

coriaceae, quod complicatae in plaustris vehebantur, πτυκτός φόρτος appellatae fuisse videntur. — ἀειρουμένας. P. Pl. ἀειραμένας. Br. qui in sensu hujus distichi a vero aberravit. — ἀμαξίτην. P. ἀμαξίτην. Plan. Br.

Nr. 307. φιλίπ⁸ εἰς τὸν καίσαρ⁰ βωμόν διὰ τὸ ἀναβλαστῆς ἐν αὐτῷ δάφνην. Br. II. 228. p. 61. An. II. 2. p. 190. V. 1. δάφνη ποτέ. P. ποτε δάφνη. Pl. Br. rhythmō versus vitiato. — ἀνέτειλεν. P. ἀνέτειλε. Pl. Br. V. 2. μελαμπέτιλον. P. quod ex μελαμπέτηλον depravatum. μελαμπέταλον. Pl. Br. Sic ἐπτεταλον ap. Pallad. p. 515. nr. 54. v. 5. Anacr. XVIII. 16. et ἐκπέταλον ap. Polluc. X. 82. Athen. p. 468. E. p. 494. E. V. 4. θέλει. P. γίλει. Pl. Br. P. V. 6. μὴ τίπτειν. μὴ οὐ corrigit Scaliger in not. ms. quod non necessarium. — Nr. 308. βιάνορος εἰς ἀρίων^a τὸν μινθυναῖον καὶ τὸν δελγῖνα. Br. II. 156. nr. 8. An. II. 2. p. 8. V. 2. ἐπερβύθιον. P. Pl. Br. ὑποβρύχιον corr. Schneiderus in Lex. Gr. Interim divisi vocem; sed scribendum videtur: θῆκαν ἐπὲν βύθιον. De qua voce cum ἐπὲρ confusa vid. ad p. 381. nr. 156. et p. 535. nr. 200. — V. 4. σύνθρονον. P. Pl. σύνθροον. Br. ex duobus. Codd. Plan. Sic Nonnus Dion. I. p. 38. 20. θῆλυ μέλος πλέξουσιν ὁμόθροον ἄρσειν μολπῇ. — νήχετ' ἐλίσσ. P. νήχεθ' ἐλ. Pl. Br. V. 5. ἄρα. P. ἡ ῥα. Pl. Br. Vid. p. 273. nr. 429. v. 3. — V. 6. ἰχθῦς. Cur non ἰχθύας?

Nr. 309. ἀντιπάρου εἰς γραῦν πυράνακαίουσαν καὶ ὑπόπορον^τ βρον θανουσαν. Br. II. 37. p. 109. V. 1. χειμέριον. P. Pl. χειμερίην. Br. qui tamen p. 372. nr. 59. non haesit in χειμερίοις νυμίδεσσιν. — ἄνθρακι. P. ἄνθρακα. Pl. Br. γοργῶ. P. γοργῶ. Pl. Br. V. 2. γοργῶν. Pl. Br. In Cod. γοργῶν est, quod nunc magis probō. Vid. ad p. 176. nr. 203. V. 3. κατήμυσεν. Errantem circa hanc vocem in viam deduxit Schaefer ad L. Bos p. 369. Vid. p. 286. nr. 498. Apollon. Rhod. II. 862. κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι. De prosodia penultima syllabae vid. ad p. 399. nr. 262.

Nr. 310. ἀντιφιλ^τ βρίζαν^τ εἰς μῦν φαγόντα ῥίνημα χρυσοῦ εἰς ὑπόβαρους κρατηθῆν^τ εἰς ἀνατμηθῆν^τ. Br. II. 175. nr. 21. An. II. 2. p. 55. V. 1. ψῆγμα πυρον. P. ψῆγμα πυρόν. Pl. ψῆγμ' ἄπυρον. Br. c. Scalligero, magis tamen pronus in ἀπύρον. Scolia nr. 19. ἄπυρον καλὸν χροῖον. Euripid. Danaë v. 30. οἷς ἄπυρος χρυσοῦς γηγῶς. Jam ad sensum nihil interest, utri substantivo epitheton jungatur. ψηγματίον

χρυσοῖο Graefius tentabat in not. mst. In ἔπεισι χρυσοῖο ap. Bandin. in Cat. Bibl. Laurent. T. I. p. 106. ἢ μὲν ἀποψῶν τὰς χρυσοῖας πάντων ψύχας. quod ridicule vertitur: *vel aureas mus omnium vorans animas.* scr. ψίχας. ramenta. In Luciani Somn. s. Gallo §. 16. T. VI. p. 313. εἴτα ὤκνονεν ὁ κακοδαίμων κἄν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἤκειν εἰς τόνδε τὸν βίον. melius sic Cod. Paris. quam vulgo, non tamen integre. Fortasse, ne accusativus pendeat, scribendum: κἄν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἔλκειν. — V. 4. ἔθηκε. P. θῆκε. Plan. Br. V. 5. δ' om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 311. φιλίππου θεσσα) εἰς κυνηγετικὴν κῦνα ἐλκωθεῖσαν τοαῖ-
δοῖον ε' μέλλουσαν τίκτειν σιδήρωι τμηθεὶς τεκεῖν. Br. II. 221. nr. 34.
An. II. 2. p. 172. V. 2. εἰλκώθη. P. ἡλκώθη. Pl. Br. V. 3. συ-
κατέμυσε. Joann. Lydus de Mens. p. 110. Caesarem nomen accepisse
narrat ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστρὸς Αὐρηλλίας τῆς αὐτοῦ μητρὸς,
ὡς δῆθεν ἀπομειούσης ἐγκύμονος, αὐτὸν ἀποτμηθεῖσθαι ἐκείνης
ληφθῆναι. Pro voce depravata editor scriptori ἀποπνειούσης, formam
ionicam, obtrusit. Scr. ἀπομνούσης. Haec verba et active et neutra-
liter significant. — V. 5. εἰσδαροτόμησεν. P. εἰσδηροτόμ. Pl. Br.
V. 8. γαστέρας ἡμετέρας. vix sincerum. Num scribendum: γαστέρας
θηλυτέρας, aut, quod etiam lenius, θηλυτέραν?

Nr. 312. ζωνᾷ σαρκίαν εἰς δρυνήμερον παραίνεις μηκόπ^τ δια-
τὸν μν τὸν φάσκον ἀπο δρυὸς ε' πέτρ^τ τὰ τ' ἀνθρώπων γενέσεις. Br. II.
81. nr. 5. An. II. 1. p. 205. V. 1. τῶν βαλ. P. Pl. τᾶν βαλ. Br.
V. 4. πρίνον. P. Pl. πρίνον. Br. Sic autem brevis syllaba est in
caesura. Scribendum videtur: ἢ πρίνον, καὶ τὰν αὐαλ. V. 5. ποκυαί.
P. ποκυαί. Pl. ποκύαι. Br. V. 6. ἦντι. P. ἐντί. Pl. Br. — P. Nr. 313.
ἀνύτης μελοποι εἰς δάφνην ε' πηγὴν παραίνεις ἡδεῖα. Br. I. 198.
nr. 6. An. I. 1. p. 425. In Plan. p. 27. St. est ἀδέσποτον. V. 1.
ὑπὸ καλὰ δάφ. P. ὑπὸ τῆςδε. Pl. ὑπὸ τᾶςδε. Br. Fortasse: ἔξω τᾶςδ'
ὑπὸ καλὰ δάφνας. — δάφνης. Pl. In εὐθαλῆς alibi media corripitur;
at hoc loco dorica esse videtur forma pro εὐθαλῆς. ut νεοθαλῆ in
Meleagri Prooem. v. 55. νεοθαλεῖ in Eurip. Iphig. Aul. 188. et in
versu paroemiaco, εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ in Ej. Troad. 221. ubi vid.
Seidler. p. 52. — V. 4. τυπτόμενα. In Apogr. Ruhnken. adscripta
conjectura ψυχόμενα, quam probat Bosch. T. IV. p. 249.

Nr. 314. τῆς αὐτῆς εἰς ἐρμ³ ἐν τριόδωι παρ αἶγια ἰστάμενον ὁμοίως.

Br. I. 198. nr. 9. An. I. 1. p. 427. V. 4. ἀχραῖς κράνα. P. εἴκραεῖ
κράνα. Pl. ἀχραῖς κράνα. Br. prius verum. ἀχραῖς ἀδιάντον. Nicand.
Ther. 846. — ὑποῖάχει. P. Pl. Br. κράνα ὑποπροχέει eleganter emen-
dabat Schaeferus ad L. Bos. p. 505. — Nr. 315. νικίον. καὶ τοῦ
παρ' αἰνετικόν ἐπὶ τὸ καθίσθαι ἐπαιγεῖρ ἢ πηγᾶς ὥρα θέρ³. Br. I.
248. nr. 4. An. I. 2. p. 154. V. 3. μνᾶσε. P. μνᾶσαι. Pl. Br. ἀπο-
πρόθι. P. ἀπόπροθεν. Pl. Br. Illud restitui, proximo ἂν in τάν mu-
tato; quamquam fortasse hoc hoc necessarium, quum hiatus in hac
parte versus heroici post intercapedinem nihil offensionis habuisse
videatur. — ἐπιγγεῖλλω. P. ἐπὶ Γγλλω. Pl. Br. — V. 4. τιμός. P. Pl.
Br. Σίμος scripsi, ut p. 201. nr. 310.

Nr. 316. λεωνίδου ταραν ἐπ' ἀγάλμασιν. ἐρμ^ς ἢ ἡρακλέους κειμένους
ἐν παρόδῳ παραίνεσις ἐλληνικῆ: — ὥστε ἀπαρ^κ φέρειν ἐκάστῳ ἀπό-
τε τ' ἀχραδῶν ἢ τ' βουτῶν: Br. I. 227. nr. 29. An. I. 2. p. 87. V. 1.
στεῖχοντες. P. στείχοντες. Pl. Br. — αἶτε. P. Br. οἶτε. Pl. — πύτ'. P.
Vid. ad p. 312. nr. 664. V. 2. οἶτε. Pl. αἶτε. P. Br. V. 6. αἰτῶμαι-
παραθῆς. P. αὐτῷ μοι παραθείς. Pl. αἶν' ὥμας παραθῆς. Br. c. Salm.
αἶτε servavi. Caeterum quantopere hoc distichon criticos exercuerit,
vide in Animadversionibus. Adde conjecturam Eldikii ap. H. de
Bosch. T. IV. pag. 492. ἀλλ' ὅδε δ' αἶ τις Ἄμφοῖν νῶν παραθῆτ'
ἀχράδας. Nihil facile ad sensum desideraretur, si scriptum reperiretur:
ἀλλ' ὁ λαφύνας, Κῆν ὥμας παραθῆς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν. sive etiam
αἶ κώμας. i. e. εἰ καὶ ὥμας. Casaubonus aliquid excidisse arbitra-
batur. — ἐν πικάφην. P. V. 7. ὥς αὐτως. P. τοῦς. P. Pl. τῶς. Br.
αἶτε h. l. et versu sequi. P. οἶτε bis Pl. χόλαν. P. χύδαν. Br. χύδην.
Pl. Leonid. in Planud. nr. 306. T. II. p. 718. χύδαν σεσαλαγμένον
οἶνω. — V. 8. ἐντρέπικεν. Ex h. l. Schneiderus verbo ἐντρέπιζαν
devorandi significationem tribuit. De sinceritate lectionis dubito cum
Casaubono, qui ἐξέπιεν tentabat in not. mst. non satis feliciter.
V. 10. ἄμφω μὴ κοινά. P. κοινῇ. Pl. κοινῶ. Br. ἄμφω si sincerum
esset, pro ἀμφοῖν acciperes. Vid. ad p. 359. nr. 10. v. 6. Sed recte
me emendasse existimo, praeunte Eldikio l. c. ἀλλ' ὁ φέρων τι,
Ἀμφίς, μὴ κοινῶ, τοῖς δυοῖ παρτιθέτω. quod et sensui est accom-
modatissimum, et elegantem facit repetitionem, similem illi, μισέω
τὰν μετοχάν, οὐδ' ἥδομαι. V. 11. τὴν τοῦθ'. P. τῇ τοῦθ'. Pl. Br.
Vid. ad p. 390. nr. 210. v. 1. — ἄλλοτε τοῦτο. P. ἄλλοτε τοῦτο. Pl.

ἄλλο τὸ τοῦτο. Br. Malim cum Casaubono, ἀλλὰ τὸ τοῦτο. V. 12. ἱρμαῖ. P. ἱρμαῖ. Pl. Br. λῖοι. P. Br. λῖοι. Pl.

Nr. 317. ἄδῃλον. μιὰρὸν τὸ ἐπίγραμμα ὀλ^ο καὶ αἰσχροργότατον. Br. III. 159. nr. 40. An. III. 1. p. 510. V. 1. λακόν^ορον. P. λακόν^ορον. Br. λακόν^ορον dedi cum Toupio in Add. in Theocr. p. 392. λακόν^ορον κορώνη notum ex Hesiod. E. κ. H. 747. unde λακόν^ορον κίων ap. Platon. de Rep. X. 8. p. 607. B. T. VII. p. 308. λακόν^ορον, λοιδορος, φλύαρος. Hesych. quod de Satyro commode dicitur. Mascululae terminationis aliud exemplum reperiri non videtur. V. 2. τὰν ὄχνα. P. i. e. τὰν ὄχνα. Satyrum tibi finge sub piro collocatum, in cujus calvum caput arbor poma decutit. Eleganter tamen Br. ἐπὶ τὰν αἰγῶν. — V. 4. χιμῆρας ἔβλεπον. P. τὰς χιμῆρας ἔβάτευν. Br. quod recepi, quum a me impetrare non possem, ut jejunum ἔβλεπον in textu relinquerem, praesertim cum manifesta sit imitatio loci Theocritei Eid. V. 41. ἀνί^κ ἐπύριζόν τυ, τὸ δ' ἄλλες· αἱ δὲ χιμῆραι Αἶδε κατεβληγῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρέπη. — V. 5. ὄντως et οὐ μα. P. V. 6. καὶ τόν. P. ναὶ scripsi cum Ap. Guy., nihil praeterea in hoc disticho mutans, nisi accentus et spiritus perperam in Cod. positos. — Ἐρμαφρόδιτε. ut ap. Theocrit. Eid. XXVII. 3. μὴ κινῶ, σαυροῖσθε. Etymol. M. p. 340. ed. Lips. Ἐρμαφρόδιτος . . . τὸν αἰσχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα. Item Suid. T. II. p. 857. Jam tres hoc disticho videntur loqui, duo caprarii et Satyrus, qui se turpia passum esse negat. Fortasse legendum: ὄντως σ', Ἐρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; — κάπτεγλῶν, idque videns, referendum ab πεπύγικα, quod ex praecedentibus subaudiri debet. Jam vide, quomodo Toupius in membr. lectionem grassatus sit: οὕτω σ', Ἐρμαφρόδιτε, πεπύγικα καὶ μὰ τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλς, καὶ σαυτὸν, αἰπόλε, κάπτεγλων. et Brun-^αkus, illo tamen modestior: ὄντως Ἐρμαφρόδιτον ἐπύγισας; οὐ μὰ τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλε. ^βναὶ τὸν Πᾶν', αἰπόλε, κάπτεγλων. — V. 6. Scr. Πᾶν'.

Nr. 318. λεωνίδου εἰς ἑρμῆ ἄγαλμα ἰσταμέν^ο ἐπίτινος πριῶν πα-
ραίνεται ἢ εἰκτικόν. Br. I. 234. nr. 56. An. I. 2. p. 113. V. 1. πριῶνα. P. πρηῶνα Br. c. Heringa. πριῶν erat in Cod. supra nr. 300.
v. 3. — P. Nr. 319. φιλοξέν^ο εἰς ἑρμού^ο ἀγαλμα σπερανέθη^ο τληπολεμ^ο
μερ^ο. Br. II. 58, An. II. 1. p. 181. V. 1. ἕρμα. P. Ἐρμᾶ malit Dor-
vill. ad Char. p. 453. Mihi poeta in alliteratione elegantiam videtur

νυμφάδιον. P. νυμφίδιον. Pl. Br. V. 9. διοξίπποιο. P. διωξίπποιο. Plan. Br.

Nr. 323. ἀντιπα ὁμοίως εἰς ὕπλα ανατεθέν τῷ ἄρει ἀναίμακτα. Br. II. 14. nr. 29. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἀγόρευκτα. οὐχ αἰμοφόρευκτα i. e. αἵματι μεμολυσμένα. ut est in Od. v. 348. κάλῃ φορευκτοῖς πέπλους. Lycophr. 863. V. 3. ἀνκρέμασας. P. ut nr. 316. v. 6. ἐνκέναφεν. — κόσμον ἄκοσμον. Clem. Alex. in Paedag. p. 514. ὅλον δὲ κόσμον ἐξ ἀκοσμίας κτίσας, "Τλῆς ἀμόρφον τόδε τὸ πᾶν καταρτίσας. Sic haec scribenda videntur. Paulo ante scribe: καὶ τὸν πόλον σὺν ἀστράσι νημερτῇ δρόμον. pro πολοῦσιν ἄστρο. V. 6. πλάθιν. P. πλάθειν. Ald. 1. Junt. κίεσθαι. reliquae. V. 7. ὤδε. P. ἄδε. Pl. Br. ἄδε Draco de Metr. p. 82, 26. — P. Nr. 324. μνασάκλου εἰς σύριγγα κειμέν^δ ἀνάθημα τῇ ἀφρο. Br. I. 191. nr. 7. An. I. 1. p. 401. V. 2. πάρη. P. πάρει. Pl. Br. V. 3. ὦδε οὐτ' P. ὦδ' οὐδ' Pl. Br. V. 4. μένεται. P. μένω. Br. νέμεται. Pl. quod Schaefero monente restitui: *agrestis Musa in sylvis errat*. Vid. Ernest. ad Od. v. 164. p. 245.

Nr. 325. ἄδηλον ἐπὶ τινι ἀρμόττει το ἐπίγραμμα. Br. III. 235. nr. 399. An. III. 2. p. 99. V. 1. ἀλικλαύστον. P. ἀλικλύστοιο. Br. In terminatione nihil videbatur mutandum. — ἐν βέλθ. P. ἐνι praetuli c. Br. ob rhythmum bucolicum. — V. 2. ἀπαινυμένα. concha algis circumdata et involuta dici poterat τὸ φῦκος ἀπαινυσθαι, sibi sumpsisse et decerpssisse. Mosch. Eid. II. 66. ἡ δ' ὑάκινθον, ἡ δ' ἰόν, ἡ δ' ἔρ-
πυλλον ἀπαινυτο. Similiter ap. Apoll. Rh. IV. 679. terra dicitur βολαῖς ἡελίοιο Ἰκμάδας αἰνυμένη. Br. cum Salmasio ἀναινομένα. — V. 3. κόλποις. P. κόλπων. Br. ἐντόθεν. P. ἐντοσθεν. Br. V. 4. ἀβρός. P.

Nr. 326. λεωνίδ^υ ταραντίν^υ εἰς πηγὴν καὶ νύμφ^υ τὰς ὑδριάδας. Br. I. 235. nr. 58. An. I. 2. p. 114. V. 3. κρηναίων. P. κρηνίων. Br. Malim fere: πέτρα τε κρηνίων (in Var. Lect. male κρηναίων exhibitum). ut illa ipsa rupes intelligatur, unde aqua desiliebat. V. 4. κούραι μυρία τεγγόμενα. P. κούραι μυρία τεγγόμεναι. Br. c. Heringa. At frigent μυρία ταῦτα, quasi nunquam non conspicua essent venusta pellarum ibi lavantium femina. Nihil mutandum videtur. Poëta pergit in locorum recensu: καὶ κόσμια ταῦτα (et pulchra haec loca circumjacentia) ἐν ὕδασι ὑμέων (pro ἐν ὑμετέροις ὕδασι) οἱ κούραι (Νύμφαι sc.) τεγγόμενα. — V. 5. ἀριστοκλήη σε δ' ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπῶσα. P. Ἀριστοκλήης δε σ' (pro σοί) ὁδοιπόρε, ὥπερ ἀπ. Br. Quid

vetat, quominus ipsae Aristocles ὀδοιπόρον nomine significetur? Quare una littera leviter immutata scripsi: 'Αριστοκλῆς δ' ἰδ' ὀδοιπόρος ὅπερ ἀπῶσα Δ. V. 6. τουτὶ δ. γέρας. P. τοῦτο δίδ. κέρας. Br. cum Salm. quod recepi. Aristocles ecce hoc cornu hic dedico, quo iter per haec loca faciens, aqua hausta sitim depuli. — Nr. 327. ἐρμιο-
κρέοντος ὁμοὶ εἰς πηγὴν καὶ νύμφ' τὰς ὑδριάδας. Br. II. 252. nr. 1. An. II. 2. p. 245. V. 2. εἶσατο. P. Br. εἶσατο. Pl. ἀντιτυχών. P. Br. ἀντιάσας. Pl.

Nr. 328. δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Br. II. 259. An. II. 2. p. 262. Non satis constat, an poeta fuerit Damostratus. — V. 1. νηϊάδες. P. et Dorv. ναϊάδες. Br. V. 3. ὕμνιν. P. ὕμνιν. Br. — V. 4. παπρωναλάσια. P. κάπρων λάσια. Br. c. Heringa. — Sequitur in Cod. ep. Leonidae Tar. quod exhibuimus p. 263. nr. 334. — Nr. 329. τοῦ αὐτοῦ (Λεωνίδου sc.) εἰς τὰς νύμφας παρὰ τιμονκλέους κηπούρου. Edidit Huschke in An. crit. p. 202. nos in Paralip. I. nr. 44. p. 652. V. 1. δῶρον γένος. nomen fortasse proprium. Plurimis tamen videbatur depravatum. κοῦραι Διός, volebat cl. editor. διερὸν γένος, Graefius in not. ad Nonni Hymn. p. 37. Certe vox γένος ex hac sede non debet expelli. 'Il. ε. 538. ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχάιρα. Callim. H. in Del. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἶπατε πατρί. Ib. 256. Νύμφαι Σηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. V. 2. ἐπεσσομένοι. P. Huschk. in Apogr. sui marg. invenit, ἐποσσομένοι. s. ἐπεσσομένοι. Hoc recepi. In Tzetzae Posthomerici v. 119. corrupte exhibetur: Πενθεσιλείη "Ἡρῇ ὄνειρον ἔηκεν ἀτερπία δακρυόεντα, Πότμον ἐπ' ἐσσομένον μυσαυτὸμον Πενθεσιλείης. Legendum videtur: ἐποσσομένον. somnium, quo imminens Penthesileae fatum portendebatur. *) — V. 3. ὕμνιν. P. ὕμνιν scripsi. V. 4. ὦρια. P. ὦρια. Huschk.

P. Nr. 330. νικάρχον εἰς πανὸς ἄγαλμα ἱσταμένον ἐπὶ πηγῇ πόλη (L. πολλῇ) δένεσι φλουριά ἐν τοῖς γράμμα. Br. II. 351. nr. 8. An. II. 5. p. 27. V. 2. αἰγιπόδην. P. αἰγιβάτην. Br. nescio quare. αἰγιπόδη Πάν. p. 151. nr. 57. v. 3. Homer. Hymn. in Pan. XIX. 2. αἰγιπόδην, δικάρωτα. — V. 5. νῆπτρα. P. νίπτρα. Br. c. Ap. G. — κρυστάλινα νύμφαν. P. V. 7. σεμνοῦ. P. σέμν' οὐ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 9. πίνης. P. ποιῆς. Reisk. probante Brunkio. Hoc mihi quoque videtur verissimum. — Nr. 331. μελεάχρον εἰς ἐφύδατι καὶ

*) Sic nunc Bekkerus V. cl. dedit ex Cod. Vatic.

οἶνω κίρναμένοις. Br. I. 32. nr. 113. An. I. 1. p. 124. V. 1. ἤλατ' οκοῦρος. P. Scripsi, ἤλατο κοῦρος, i. e. κοῦρος ὦν. Hoc mihi verius videtur, quam ἤλαθ' ὁ κοῦρος. Pl. Br. — V. 2. κυλιόμενον. P. Pl. κυλινδόμενον Br. causa mutationis non reddita. V. 3. σὺν νύμφαις. cum Nymphis i. e. aqua mistus. Sensum hujus loci recte aperuit Graefius.

Nr. 332. νοσίδος λεσβί^ς εἰς χρυσοῦν ἄγαλμ' ἀφροδίτης ὅπερ ἀνέ-
θηκε πολύαρ. Br. I. 194. nr. 4. An. I. 1. p. 415. In Plan. p. 341. St. est ἄδελον. V. 1. ἐλθοῦσαι. P. Br. ἐλθοιμεν. Plan. ἰδοίμεθα. ἰδόμεθα videtur scribendum. V. 2. ὠχρῶσι. sive ὠσχυρῶσι. P. ὡς χρῶσι. Pl. quod non erat cur repudiaretur. ὁ χρῶσι. Br. — V. 3. πολύαρχις. Pl. et lemma Cod. nostri. Rectius πολναρχίς P. Br. ἐπανορμένα. P. Pl. ἀπανορμένα nonnulli. Haec verba quum genitivum adsciscere soleant, suspicatus sum in marg. ἀπαρνημένα, ut de re adhuc durante. Sed frustra. Addendus potius hic locus exemplis rarioris structurae, de qua monuit Stephan. in Thes. L. Gr. T. V. p. 907. G. De ejusdem generis verbo ἀπολαύειν diximus in Additam. ad Athen. p. 121. s.

Nr. 333. μνασάλκου εἰς τὸν ἀφροδίτης ναὸν τὸν ἐν κνίδ^ῳ. Br. I. 191. nr. 8. An. I. 1. p. 401. V. 1. χθαμαλόν. P. χθαμαλὸν χθ. Pl. Br. V. 3. αἰγείροιο. P. αἰγείροισι. Pl. Br. recte. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. — ἦς. P. ἄς. Pl. p. 71. et 341. St. Br. — Nr. 334. πέρ^ς εἰς σατῶρ ἢ παν ἄγαλμ' ἢ καὶ πριήπον. Br. II. 4. nr. 3. An. II. 1. p. 12. V. 1. ἐπιβώσης. P. Br. ἐπιβώση. Pl. V. 2. μεγάλων. P. μεγάλων. Pl. Br. litteris *i* et *v*, ut saepe, confusis. Doricum *μεγάλω*, de quo Salm. cogitabat in Ap. G. et R., ab h. l. alienum. — V. 3. ὡς ὅτε. P. Pl. ὡς ἄ γε. Br. quod recepi, ὡς corrigens. Nunc fere malim minore etiam mutatione: ὡς ὁ γε. Singulari pronominis plurale τούτων recte respondere, apparet ex Xenoph. Cyr. I. 6. 11. ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, ταῦτα καὶ τιμὴν νομοῦσι. Ib. VIII. 3. 46. ἀρκέσει γὰρ μοι, ὅ τι ἂν καὶ σὺ ἔχῃς, τούτων μετέχειν. ubi Stobae. τούτων. De plurali eodem modo ad εἴ τι relato vid. Abresch. ad Aesch. T. I. p. 186. Boisson. ad Philostr. p. 450. — πενίστη. P. Br. πέννητι. Pl. — V. 4. κύριός εἰμι. P. Pl. κύριός ἐστι. Br. in textu; in Lectt. vulgatam probat. — τυχών. P. τυχόν. Plan. Τύχων. Br. cum Reiskio. De Tychone loca veterum congessi in Animadversionibus.

Nr. 335. ^τλεωνίδου ταραν. εἰσαγαλμαεργον. Br. I. 224. nr. 16. An. I. 2. p. 79. V. 1. τῷγαλμαθ'. P. τῷγαλμα ὀδ'. Salm. in Ap. G. R. τὸδ' ἄγαλμα ὀδ. Pl. Br. quae hiatus damnat. Si sincera est lectio membr., duo ille *simulacra* posuisse putandus est; quod cur non habeat locum? — *μικαλλίωνος*. P. *μικαλίωνος*. Pl. *μικκαλίονος*. Br. quae est forma productior nominis *Μίκκος*. pag. 167. nr. 151. pag. 201. nr. 510. — V. 2. *ἐρμῆς δ' ἀλίδε:ον*. P. *ἐρμῆς δ' ἀλλ' ἰδε τόν*. Pl. quod verum, modo δ' deleas. Codicis *ΑΑΑΙΔΕ* quid aliud est, quam *ΑΑΑ' ΙΔΕ*? Frustra Br. verbis transpositis: ἀλλ' ἰδε τόνδ' *Ἐρμῆ*, sive *Ἐρμῆς*. ἀλλὰ saepe post unum alterumve vocabulum collocatur. Cf. p. 89. nr. 9. v. 7. p. 168. nr. 158. v. 3. p. 175. nr. 198. v. 5. p. 371. nr. 93. v. 3. et multis aliis in locis. Articulus autem h. l. est in caesura pentametri, ut p. 592. nr. 149. p. 594. nr. 162. οὐμός ἐως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποτρέφεται. In Append. nr. 106. αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Plura vide ap. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 135. s. De pronomine relativo et possessivo eadem ratione interdum in caesura posito vid. ad Append. Epigr. nr. 151. Ejusdem est licentiae, quod Tragici interdum et Lyrici articulum aut praepositionem in versus exitu collocant. Vid. Boekh. Not. crit. ad Pindar. p. 377. — V. 3. *ἐξ οἰζυρῆς*. P. Pl. *ὅς α'τ' οἰζυρῆς*. Br. cum Salm. Vid. ad p. 248. nr. 282. v. 1. p. 255. nr. 336. v. 4. — *ἡπίστασο* esse videtur in P. *ἡπίστατο*. Pl. Br. V. 4. αἰέν. P. Pl. αἰεὶ corrigit Hermann. ad Orph. p. 723.

Nr. 336. *καλλιμάχου εἰς ἀγαλμάτιον μικρονεπι προθύρω ἱστῶμενον*. Br. I. 468. nr. 32. An. I. 2. p. 285. V. 1. *αἰετίωνος*. P. *ἡετίωνος*. Pl. Br. *ἐπίσταθμος*. P. Br. *ἐπὶ σταθμόν*. Pl. V. 2. *μικρῶ*. P. V. 3. *μοῦνον*. P. Pl. *γυμνόν* malim cum Br. *ἀνδρὶ πεσίω*. P. *ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ*. Pl. Br. Sed tum scripsisset Callimachus: *ἀνδρὶ δ' ἱππεῖ*. Verisimile autem illum dedisse: *ἀνδρὶ δὲ πεζῷ . . . πεζὸν καμὲ παρρησίατο*. Sic certe καμὲ vim suam habet. Quum autem totius epigrammatis sensus obscurus sit, de singulorum verborum lectione difficile est statuere. Nec *θυμωδὴς* fortasse sincerum.

^τP. Nr. 337. *λεωνίδου ταραν ἐπὶ ἱζευτηῇ παρα τοῦ πανός*. Br. I. 224. nr. 17. An. I. 2. p. 80. V. 1. *λαθόγηρα*. P. *λαγόθηρα*. Br. cum Salm. in marg. Ap. G. R. — *πέτευνά*. P. *πετερνά*. Br. Sic iterum p. 418. nr. 362. v. 22. Nec minus fluctuant libri inter *πετευνά* et *πετηρνά*. Vid. ad p. 143. nr. 16. v. 3. ubi Br. non haesit in *πετευνών*,

ut nec ap. Theognid. 1055. (1096.) — V. 3. ὑλειωρόν. P. ὑληωρόν. Br. c. Salm. Apollon. Rh. I. 1227. de Nymphis: αἱ γε μὲν ὑληωροὶ ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο. Nicand. Ther. 55. κοῖλα καὶ ὑλημυρέας εὐνάς. V. 4. συναγεύω. P. συναγρεύω scripsi. Sic p. 397. nr. 252. ἀγεύσαντο scriptum pro ἀγρεύσαντο, συναγρεύσω Br. c. Salm. Praesens tempus bene habet.

Nr. 338. Θεοκρίτον ⁸ ευρακ εἰς δάφνιν τὸν αἶπο⁸λον ἐν τοῖς βου-
κολικοῖς ἀδει ποιήμασι. Br. I. 376. nr. 3. An. I. 2. p. 192. V. 1.
φυλλοστρωτί. P. φυλλοστρώτι. Br. c. Steph. Notanda forma adjectivi.
φυλλοστρώτους χαμέναις est in Rheso v. 9. — κεκμακώς, P. κεκμακός,
Br. c. Steph. V. 2. ἀμπαύω. P. ἀμπαύων. Br. c. Steph. ἀρτιπαγής
δ' ἄν. P. ἀρτιπαγεῖς δ' ἄν. Br. c. St. V. 3. δ' ὅτε πᾶν. P. δέ τν
πᾶν. Br. Scripsi δέ τν, i. e. σέ. Pronomen est in antithesi. V. 5.
ἄντρον εἶσω. P. ἄντρον ἔσω. Br. c. St. Odys. XI. 578. δέτρον ἔσω
δύνοντες. Et sic in Hymn. Homer. in Mercur. v. 6. Hermannus
correxerat p. 47. ἄντρον ἔσω δύνουσα, pro ναίουσα. — V. 6. καταγόμε-
νον. P. καταγρόμενον. Vulgo. unde Brod. καταγρόμενος. καταρχόμενον
Br. c. Toupio, qui etiam κατεγρόμενος tentat. Non liquet.

Nr. 339. ἀρχίον μυτιληναίου εἰς κόρακα καὶ σκορ^π ὃν ο κόραξ
μελλ' ἐφθίειν ὑπαντ' πληγ' ἀνηρεθῇ. Br. II. 97. nr. 21. An. II. 1.
p. 261. V. 1. μελάντερον. P. μελάντερος. Pl. μελάμπτερος in Stobaeo
Grot. p. 59. fortasse ex emendatione Scaligeri; nam vulgo ibi με-
λαίντερος. Μελανόπτερος ὄρνις corvus est in Orac. Sibyll. p. 152.
Giotiana lectio si vera esset, νομῶν intransitive significaret, ut h. l.
accepit Lobeck, ad Sophocl. Ajac. p. 310. At lenissima est Br. cor-
rectio μέλαν πτερόν, probata illa etiam Erfurdio ad Sophocl. Phil.
v. 710. p. 248. Verbum νομῶν movendi, agitandi significatione
ubique obvium. — V. 4. ἐνκέντρων. P. ἐνκέντρῳ. Pl. Br. V. 5. ζωᾷς
μὲν. P. ζωῆς μιν. Pl. Br. — ἰδ' ὅσον. P. Pl. ἰδ' ὡς ὄν. Br. cum
Scaliger. in not. mst. Saepissime sic ἰδ' ὡς occurrit in Anthologia.
Vid. ad ep. ex Planud. nr. 182. — Sequitur in Cod. distichon, quod
dedimus p. 375. nr. 122. et epigr. Eveni, quod extat p. 375. nr. 122.

Nr. 340. δισκορίδων εἰς τοὺς αἰλούς τοῦ φρυγὸς ὑάγν^δ. Br. I.
496. nr. 15. An. I. 2. p. 380. V. 3. ἐνεδύσατο. P. ἀνελύσατο. Br. c.
Reiskio. — V. 4. οὐπερ αἰτίας ἐγνώθη φοῖβον κῆνον ἔδειξεν ἔρια.
P. οὐ παραίτίας ἐγνώσθη, φοῖβου τοῦτον. Br. c. Reiskio. In Lectt.

idem corrigit: πάρος οἷος ἀοίδαῖς Ἐγνώσθη, Φοῖβον τοῦτον ἔδ. ἔρ. quae conjectura nec sensu, nec facilitate commendatur. Emendavi olim: εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πατρός εὔρεμ' Ἀθήνης ἔργον ἔφη, Φοῖβον κείνον ἔλεγγεν ἔρις. Si Marsyas patris Hyagnidis inventum Minervae opus esse dixit, illum contentio cum Apolline mendacii arguit. Quod sensum habet minime absurdum. Sed minore fortasse mutatione legendum: οὐ δὲ Κελ. ποιμὴν, πατρός οὐνεκ', αἰείας Ἐγνώσθη. Φοῖβον κείνον ἔδειξεν ἔρις. nec tamen Marsyas, quod ad patrem attinet inventumque patris, cantu innotuit: Apollinis contentione demum celebritatem nactus est. Hic paucae tantum litterae leviter immutatae. De εἰ δὲ et οὐ δὲ inter se permutatis dixi ad p. 243. nr. 238. v. 3. nec de πάρος in πατρός (πῶρος) mutato dubitari potest. In verbis πατρός οὐνεκα ironia est haud inelegans. Vid. Schaefer. ad Longum p. 421.

Nr. 341. γλαῦκον εἰς δάφν' τὸν αἰπόλον. Br. II. 347. nr. 2. An. II. 3. p. 14. V. 2. ἐρίφους. P. ἐρίφως. ed. Flor. Ald. 1. Br. Reliquae ἐρίφους. Non erat, cur ob leviores quosdam dorismos etiam ἐρίφως huic epigr. obtruderetur. ¶ V. 3. γλαφυρόν τὸ γράμμα. marg. P. — V. 5. ψωφίδιον. P. Pl. ψωφίδιον. Br. Vid. Luc. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 361. — Nr. 342. παρμενίωνος μακεδόνος π τῆς τάξεως τ' ἐπιγραμμάτων. Appicta sigla Cμ. Br. II. 201. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 1. φαι πολυσυγίην. P. φημί πολυσυγίη. Pl. Br. V. 2. σταδίω. P. et sic iterum v. 3. — V. 3. ἀνακνυλοῦται. P. ἀνακνυλεῖται. Pl. Br. Utrumque probum.

Nr. 343. ἀρχίον εἰς κόττυφον δίκτυον ὑπαλύξαντα. Br. II. 98. nr. 23. V. 1. αὐταῖς. P. Pl. δισσαῖς. Br. αὐτὸς sic usurpatur p. 323. nr. 731. ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ σκηπανίῳ. et sequente σὺν, ap. Homer. Ἰλ. ι. 194. ταφὴν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. unde Orpheus Argon. 111. ἡδ' ἐπέροσα Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. et alibi. V. 3. θώμιξ. P. θώμιγξ. Pl. Br. fortasse rectius. Sed illud quoque reperitur, ut φάρνξ. Etym. M. p. 417. ed. Lips. θώμιξ. λεπτόν σχοινίον. Cf. Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1753. 14. — V. 4. πλεκτών. P. pag. 420. nr. 370. πλεκται δικτεβόλων παγίδες. Artemidor. II. 14. p. 164. σαγήνη, καὶ γοῖπος, καὶ ἀμφιβληστρον, καὶ ἅσα ἄλλα ἐκ λίνων πλένεται. Cod. Venet. πέπλεκται. — αὐθι μεθ. P. αὐθι. Pl. αὐ μεθέηκε. Br. At αὐθι doctior est lectio, quo adverbio etiam Callimachus usus est pro αὐθις. Lav. Pall. 103.

τὸ μὲν οὐ παλιγράφον αὐθι γένοιτο. Hym. in Del. 44. οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὐθι. Vid. Bentlej. ad Fragm. 286. p. 559. ed. Ern. — V. 5. ἱρόν. P. ἱρόν. Pl. Br. ἔτρον. P. ἔκρυμον. editt. ante St. qui ἐτύμως exhibet. — πολλή. P. πολλήν. Plan. Br. πτανῶν. P. Br. πτηνῶν. Pl.

Nr. 344. λεωνίδα ἰσόψηρον. οὗτος ἀλεξαν ἦν. In marg. λεωνίδα ἀλεξανδρείως. εἰς ἑαυτὸν δια το ποιεῖν ἐπιδειξίως τε ἐπιγράμματα. Br. II. 195. nr. 27. An. II. 2. p. 100. V. 4. οὐρανίην. P. Pl. οὐρά-
νιης. Br. c. Scaligero, constantem tamen librorum lectionem per la-
tinismum defendi posse existimans. In marg. notae numerales, εχ. —

Nr. 345. τοῦ αὐτοῦ λεωνι εἰς μηδειαν τὴν κολχίδα. Br. II. 196. nr. 31. An. II. 2. p. 103. In Plan. p. 119. St. *Archiae* inscribitur. V. 1. οὐ τόσον Ἀ. P. et plurimae editt. Plan. οὐδ' inseruit Steph. Οὐχὶ τόσον malit Br. V. 5. φονεύει. P. Pl. Br. Agitur de re certa, non de supposita. Quare φονεύει scripsi auctore Schaefero.

Nr. 346. τ' αὐτοῦ ὁμοί' ἐπὶ τητ' αὐτῇ ὑπο. Br. II. 99. nr. 26. inter epigr. *Archiae*, cui tribuitur in Plan. p. 120. St. An. II. 1. p. 266. V. 2. γραπτῆς νοσοτροφεῖς πυκτίδι. P. γραπτῇ πυκτίδι νοσοτροφεῖς. Pl. Br. Ordo verborum, quem membr. praestant, defendi possit similibus locis, ubi correptiones sunt non minus durae, ut in ἐπίκτιτος p. 115. nr. 187. v. 1. ubi vid. Non tamen poenitet lenem verborum transpositionem adoptasse. — Nr. 347. τοῦ αὐτοῦ εἰς βοας ἐλκονίας ναῦν ἐν ποτα. Br. II. 197. nr. 36. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 45. St. hoc quoque epigr. *Archiae* tribuitur. V. 2. κῆν πόντον. P. κᾶκ. Pl. κῆκ. Br. ἐφελκόμεθα. P. Br. ἀφελκόμεθα. Pl. V. 3. εἰρήνης. P. Pl. Br. Scripsi εἰρσεῖς, quod sensus flagitat. Apud Libanium T. IV. p. 961. ε. boum usus εἰς τὰ τοῦ πολέμου commemoratur: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν ἐξ αὐτῶν ἄγοντες· τοῦτο δὲ τὰς ἀσπίδας ποιοῦντες. quae verba audaci conjectura sollicitat Reiskius. Scribendum suspicor: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν, ἐξ ἀγρωῶν ἄγοντες· τοῦτο δέ, τὰς ἀσπίδας ποροῦντες. — V. 4. δελφίνας γαίης. P. δελφίνας γαίη. Pl. Br.

Nr. 348. τ' αὐτοῦ ἐπισταφυλοκλέπτη. Br. II. 199. nr. 42. An. II. 2. p. 107. *Archiae* inscriptum in Plan. p. 103. St. V. 2. φωριδίω. P. P. In superiore paginae margine: ζτ. ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα λεωνίδου ἰσόψηρα: ζτ. οἱ δύο στίχοι ἓνα ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν, καὶ

οἱ δύο ὁμοίως. — Nr. 349. τοῦ αὐτοῦ ^δλεωνι ἐπιτοῦς γενεθλίοις νέρωνος καίσαρος. Br. II. 192. nr. 10. An. II. 2. p. 91. V. 2. σωρὸν ἀκιστορήης. P. ζωρὸν ἀκιστορήην. Br. cum Ruhnkenio et Toupio. δῶρον Ἀκιστορήης suspicabatur Graef. in not. mst. Illam tamen catachresin in nostro poëta damnare non ausim. Non multum abhorret, σωρὸν γὰρ εἶχε ὀρημάτων in ep. Theocriti p. 459. nr. 607. v. 6. et Libanii T. IV. p. 139. 19. φέται γὰρ ἐξ ἐκατέρου λόγων σωρός. Similiter ἰσμός γάλακτος in Eurip. Bacch. 709. τοσοῦτος σωρός καὶ ἰσμός σοφίας. Themist. Or. XXIX. p. 345. D. Cf. Porson. Advers. p. 266. (255. ed. Lips.). — V. 3. post πάππον ad versum implendum Br. inseruit τρισὶν c. Toupio.

Nr. 350. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδοῦρ^τ σταλεῖσιν αὐ παρα διονυσίου ἔχον καλαμ̄ καὶ χάρτισι. Br. II. 195. nr. 25. An. II. 2. p. 98. V. 1. ιτρία. P. ἥτρία. Br. c. Heringa, i. e. ὕψος λεπτόν, aptum ad papyri texturam significandam vocabulum. — ἀτονωδεα. P. χιονώδεα. Br. c. Toupio. Alii aliter, nemo eventu satis prospero. Fortasse: ἀτομώδεα, atomis similia, i. e. tam tenuia, ut dividi nequeant. Aut, si hoc epitheton fortasse magis exiguitatem, quam tenuitatem significare posse videatur, corrigas licet, ἥτριά μοι βύβλων ὑμενώδεα. — καλᾶμοισιν. P. καλᾶμοισι. Br. V. 2. πέμπει. P. πέμπεις. Br.

Nr. 351. τοῦ αὐτοῦ εἰς παιδὶ^ο μέλλ^ο κρημνίζεσθαι ὅπερ ἡ μήρ^ο τὸν μαστ̄ δείξασα τοῦ κρημν̄ ἐλυτρώσατο. Br. II. 196. nr. 29. An. II. 2. p. 101. In Plan. p. 19. Archiae est. V. 1. ἀπὸ κρ. P. ἐπὶ κρ. Pl. Br. Nec illud sensu caret. V. 2. ἤρχετο. ἦντετο Vir doctus tentabat ap. H. de Bosch. T. IV. p. 229. — V. 3. μεθ' αἰδήγησεν. P. — V. 4. ῥύτορα. P. Br. λύτορα. Pl. et ap. Dracon. de Metr. p. 63, 21. Membranis adhaesi. ῥύτορι βουκολίων. p. 147. nr. 37. — Nr. 352. τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέρωνα τὸν καίσαρα. Br. II. 191. nr. 9. An. II. 2. p. 90. V. 4. βωμοῖς. P. βωμὸς tentabat Abresch. et Jensius. Hunc tamen in Corrigend. pag. ult. hujus conjecturae poenituit. βωμοῖς est pro ἐν βωμοῖς, παρὰ τοὺς βωμούς. Br. ad ineptam confugit enallagen.

Nr. 353. τοῦ αὐτοῦ εἰς πάππον τινα σοφὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ γενεθλῇ. Br. II. 195. nr. 26. An. II. 2. p. 100. V. 2. βεβαιότατε. P. βεβαιότατον. Br. c. Reiskio. Rectius Ruhnkenius βεβαιωτάτῃ. Sed si jungas βεβαιότατε ἐν φιλίῃ, nihil mutandum esse apparet. Bene autem

dicitur, καὶ λόγον ἀκριβοῦν καὶ βίον, de eo, qui et orationem diligenter efformat, et vitam ad elegantiam expolire studet. — V. 4. αἰδοπόλων. P. αἰδοπόλος. Br. c. Heringa. Illud restitui: εἰς τις αἰδοπόλων. de quo genere vide VV. DD. ad L. Bos p. 691. — Sequitur in Cod. epigr. quod dedimus p. 376. nr. 124. — Nr. 354. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ νόσω θλιβομένῳ εἰς ἀσχαλλόντι. Br. II. 197. nr. 35. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 7. St. est *Archiae*. V. 2. θλίβομ' ἐν δ'. P. θλίβομαι, ἐν δ'. Pl. Br. Saepe sic ultimae verborum syllabae a librariis neglectae.

Nr. 355. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ὀργάνῳ τινὶ μαθηματικῷ δῶρον στ^τλεν^ω παππ τῷ νέρωνος. (Scr. σταλέντι ποππαίᾳ τῇ νέρ.) Br. II. 191. nr. 8. An. II. 2. p. 89. V. 3. σεβαστίας. P. σεβαστιάς. Br. — Nr. 356. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τ^τ ποιημάτων. Br. II. 193. nr. 14. An. II. 2. p. 95. In Plan. p. 65. St. ἄθλων. P. V. 2. ἔως δ^δ ω τὰ ἰσχυρὰ λεωνίδου ἀλεξαν. marg. P. — Nr. 357. ἀδέσποτον εἰς τοὺς δ³ ἀγῶνας τοὺς ἐπιτελουμένους ἐν τῇ ἐλλάδι. Br. III. 247. nr. 453. An. III. 2. p. 129. V. 4. ἄθλα. P. κότινος. Liban. T. IV. p. 634. 26. in Declamatione Avari: τοῦτο καὶ τοὺς ἀθλίους ἀθλητὰς ἀπολώλεκεν· οἱ περὶ τοὺς τὸν Ὀλυμπίασι κότινον ἄλλο τι ἢ κότινον εἶναι, οἰδημάτων μὲν καὶ τραυμάτων ἐπανιᾶσι γέμοντες. Scr. περὶ τοὺς.

Nr. 358. ἐν τῷ παιδὶ τῷ διαλόγῳ πλάτων νοθευόμενῳ ὑπὸ παναιτίου τοῦ ῥοδίου. — In marg. ἄθλων: ὅτι ὁ πλα διάλογος ὁ ἐν τῷ παιδὶ νοθεύεται ὑπὸ παναιτίου τοῦ φιλοσόφου ἣν δὲ ὁ παναιτίος ῥοδίας. Br. III. 266. nr. 548, An. III. 2. p. 173. Secundum Fabric. Bibl. gr. T. III. p. 73. hoc epigr. in Codice quodam *Leonidae Alexandrino* tribuitur. Mihi *Diogenis Laërtii* ingenium sapit, V. 1. δύο. Vulgo. δύο. editt. vett. Plan. et P. πλάτωνος. P. πλάτωνε. Pl. Br. Manifestum est, membr. lectionem ex πλάτωνε depravatam esse. Bene habet δύο Πλάτωνε, ut in Platon. Euthyd. p. 273. D. ἐγχεσάτην οὖν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλων. ubi vid. Heindorf. T. III. p. 307. Sic etiam ap. Homerum in optimis Codd. pluralis cum duali jungitur. Vid. Bekker. in Ephem. Jenens. an. 1809. nr. 243. p. 124. Hinc ap. Oppian. Cyn. I. 407. probaverim lectionem Cod. Veretii: τοὶ πρόσθεν δὲ τ' ὀλιγοτέρῳ πόδες (vulgo πόδε) ἔστων. Sic fere idem II. 165. βλοσυροὶ θηρῶν μεδόντες λίοντες. — V. 3. μετέλυσσε.

P. μ' ἐτέλεσσε. Pl. Br. — παραίτιος. P. παναίτιος. Pl. Br. — ὅς ῥ' ἐτέλεσσε. P. ἐτάλασσε. Pl. Br. V. 4. καὶ μὲ νόθον τελέσαι. P. Pl. τελέσει scripsi. At Panaetius me inter spurios retulit dialogos! Non mirum. Qui enim animam mortalem esse demonstrat, is me quoque spurium dicere poterit. — Fortasse tamen τελέσαι mutari non debuit, subaudito ἄν. Audacius Br. ὅς ῥ' ἐτάλασσε καὶ ψ. θν. καὶ νόθον ἐκτελέσαι. Repetitio ejusdem verbi Diogene Laërtio, vel simili versificatore, qui in talibus argutam quandam elegantiam aucupabatur, dignissima. Grotius hoc distichon sic vertit: *Quid dicat non curo Panaetius: illius haec sunt, Mortales animos dicere, meque nqthum.*

Nr. 359. ποσειδίππου, οἱ δὲ πλάτωνος τ' κωμικοῦ παραίνεσις εἰς τὸν βίον χρήσιμ/ αποτρεπτική. Br. II. 49. nr. 16. An. II. 1. p. 149. In Plan. p. 16. St. tribuitur *Crateti Cynico*. Sic quoque ap. Stobae. Tit. XCVI. p. 530. Gesn. Conf. Auson. Eid. XV. et Gregor. Naz. Carm. XIV. 59. sqq. Opp. T. II. p. 89. Carm. XV. p. 90. s. — V. 1. τάμοι. P. Pl. Br. qui in not. ad Aristoph. Plut. p. 291. τάμη corrigit ex cod. reg. Stobaei. Vid. ad p. 126. nr. 246. v. 5. ad p. 139. nr. 302. v. 1. V. 4. ἔχεις. P. ἔχης. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἀμέριμος. non sine aerumnis eris. Aliter cl. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 401. — V. 6. ζῆς ἔτ'. P. Pl. ζήση. Br. Vulgatam tuetur parodia nr. 360. v. 6. — ἐρημότερος. P. et plurimae editt. Plan. ἐρημότερον. aliae. — V. 9. τοῖν δυοῖν. P. Pl. τοῖνδε δυοῖν. Br. Facile δὲ ante δυ potuit excidere. — ἢ τὸ esse videtur in P. ἢ τό. Pl. — V. 10. μήποτε ἢ τὸ θανέειν. P. μηδέποτε ἢ τὸ θανεῖν. Pl. Br. Valde discrepat lectio hujus distichi ap. Stobae. quam in var. lectt. posui. — Nr. 360. ἔκτον ἐναντίου προτρεπτικὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἰπóθεσιν μητροδώρον. Br. II. 476. nr. 1. An. II. 3. p. 434. V. 1. ἀγορῇ. P. V. 2. κῆδεα. P. et plurimae editt. Plan. κήδεα. St. Ap. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 29. Opp. T. II. p. 31. D. καὶ κῆδεα λυγρὰ Σείω, ἀναξ, θεράποντος ἐκὰς βάλε. scr. κήδεα. — V. 3. θαλάσση. P. ἔχης. Ib. V. 10. βίω. i. e. βίω. P. βίου. Pl. Br. Cod. lect. praetuli.

ο θ

Nr. 361. λεοντ φιλοσόφου εἰς παρ ψθαρεισ' ὁμηρόκεντρα. Br. III. 129. nr. 6. An. III. 1. p. 250. — P. Nr. 362. εἰς ἀλφειὸν ποταμ^ο δια τὸ περὶ αὐτοῦ μυθολογούμενον καὶ τῆς πηγ^ς ἀρεθουσης ἐν οικείᾳ. Br. III. 146. nr. 21. An. III. 1. p. 279. Majoris poematis fragmentum esse videbatur Huëstio, assentiente Brunkio, Vix crediderim. Inter

μελετήματα referendum, qualia recentioris aevi poëtae stili exercendi causa componebant. Non optimae aetatis esse censebat Grotius. Vide H. de Bosch Tom. IV. pag. 160. Caeterum cf. Nonn. Dion. XIII. p. 570. 13—17. Ib. XXXVII. p. 928. 7—10. Versus istos ad Nonni exemplum factos esse censet Hermann. de Sectis Poetar. Epicor. p. 690. V. 2. *πισαίων*. P. Br. *πισσαίων*. Pl. V. 3. *ἐκ δ' ἐς*. P. *ἐπὴν δ' ἐς*. Pl. Br. V. 4. *ἀμετρήτοις*. P. *ἀμετρήτοις*. Pl. Br. V. 6. *ἀγρός οἰκίτης*. P. *ἐγρός ἀκοίτης*. Pl. Br. ex Musaeo v. 207. V. 8. *ἀποτμήξασα*. P. *ἀποσμήξασα*. Pl. ex Od. ζ. 226. *ἀνθεα πικρά*. de spuma maris. *ἀνθος* de spuma vini Archestratus ap. Athen. I. p. 29. B. *ἤδη χρη γερῶν, πολλὸν σφόδρα κράτα φοροῦντα Οἶνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῶ* (f. *λευκῶ χαίταν*) *πεπνυκασμένον ἄνθει*. — V. 11. Post h. v. Brunkius lacunae signum posuit. V. 12. *γονίη*. P. *γονίη*. Pl. Br. V. 15. *πότμον*. P. *πόντον*. Pl. Br. Similiter *πόντος* et *ποταμός* confusa videntur in Append. nr. 67. T. II. p. 781. — *μιγῆναι*. P. Pl. *μιῆναι*. Br. quod verum, modo *μιῆναι* scribas. De littera γ temere sic inserta dixi ad p. 260. nr. 367. — V. 16. *ὄρμη*. P. *ἐν. ὄαρ*. Callimach. Fr. CXVIII. *εὐναίους ὀαρσμούς ἐχθριν*. — V. 21. *εὐειδέες*. P. *εὐειδής*. Pl. Br. *ἀνεκώπτετο*. Fortasse: *ἀμ' ἐκώπτετο*. — V. 22. *μυρομένω*. P. qui etiam versu sequi. jota adscribendum bis omittit. — V. 23. Post hunc versum apud Br. iterum est lacuna, quae est etiam in Cod. Lascaris. — V. 24. *ἐλαθεν*. P. Pl. *ἐλαθε*. Br. — V. 25. *ἀγάμων*. P. Pl. *ἄγαμον*. Br. c. Scaligero in not. mst.

Nr. 363. *εἰς ἔαρ. μελεάγρον*. Br. I. 31. nr. 110. An. I. 1. p. 119. In Plan. p. 124. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *ἀπαιθέρος*. P. P. Nova inscriptio: *εἰς ἔαρ χειμῶνος λήγον*. In marg. *εἰς το ἔαρ χειμῶν λήξαντος*. *ἐπόδες ἀρίστη ἔαρ ὅλον μιμουμένη. καὶ κάλλος λευμῶνων ζωγράφουσα τοῖς ἔτεσιν. ἄδουσιν χελιδόνες ἡ τίτιγ τερετίζουσιν. ἀηδῶν ἡδύτερον λυρὲς ἡ μοικώτερον φθίγγεται χέλως ἡ τῶ λοι ομοίως*. Plura in hoc Eidyllio conspirant cum *Ἡθοποιῶ Προκοπίου*, quam ex Cod. edidit Boisson. ad Marin. p. 76. ubi inter alia scribendum: *σικριτᾶτε νῦν, αἶγες, καὶ τοῖς πηδήμασι πρὸς οὐρανὸν ἐγείρεσθε μέσον· ἐμπίπλασθε κ. τ. λ.* Tum fortasse: *ἔξω τὰ πολλὰ τῶν κηρίων*. pro *ἄξω*. Denique: *αἶρει τὸ ξίφος καὶ προσγεῖλ᾽ τὴν τεκοῦσαν, καὶ βέλους* (scr. *βέλος*) *τε μικρὸν ἐγκατέθηκε*. aut fallor, aut scribendum: *αἶρει τόξον ἐφόσε*. quod in Cod. sic scriptum: *τοξήσο*. Arcus Amorem decet, non gla-

dius. ὑπόσε αἶρειν saepius est ap. Homerum. Ἰλ. κ. 465. 505. τ. 325. Od. θ. 375. ι. 240. et alibi. — V. 2. πορφυρέη ὥρη. Opp. Cyn. I. 461. de vere: ἀμφὶ δὲ πάντῃ Εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφυρέουσι. quae lectio non videtur permutanda cum πορφυρέουσι. ut nec II. 592. χρυσῷ πορφυρέοντι. Cf. Arat. 158. εἰν ἄλλῃ πορφυρεοῖσιν. Dionys. Perieg. 1122. ἀμείττοτον ὑπὲρ ἔμα πορφυρέουσαν. — V. 4. ἐκόμισσε πετίλοις. P. ἐκόμισσε πετῆλοις. Pl. ἐκόμισε. Br. c. Huetio. In Cod. Plan. 3p. Br. ἐκόμασε. Erat, qui ἐκόσμησεν ederet. Ap. Liban. T. IV. p. 885. 6. μισθὸν δὲ ἔθηκεν ἐς μέσον τῷ κεκομηκῶτι τὰ ὅπλα. Reisk. corr. τῷ κεκομηκῶτι. Scr. κεκομηκῶτι. ei, qui Achilles occisi corpus portasset. V. 10. ξεφύρωι. P. ξεφύρου. Pl. Br. — V. 11. φερεσταγῆλω διονύσω. P. V. 13. τευχίεντα. P. τεχνήεντα. Pl. Br. μελίσαις. P. V. 14. μίλη. P. μέλει. Pl. Br. σίμβλω. P. V. 17. χελιδόνες δ' ἀμφί. P. δ' om. Pl. Br. et sic iterum v. 18. κέννος δ' ἐπ' ὄχθαισι. P. κέννος ἐπ' ὄχθαισιν. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀηιδῶν. P. V. 19. ἐκ δέ. P. εἰ δέ. Pl. Br. — τέθηλεν. P. τέθηλε. Pl. Br. V. 20. εἴκομα. P. Br. εἴκολα. Pl. V. 21. καὶ ναῦται δὲ πλώουσιν διόνυσος. P. καὶ ναῦται πλώουσι Διόνυσος. Pl. Br. V. 22. πετεηνά. P. πετεηνά. Pl. Br. Vid. ad p. 413. nr. 337. v. 1.

Nr. 364. νέστορος λαραγδῆ εἰς τὰς μούσας. Br. II. 544. nr. 1. An. II. 3. p. 5. V. 1. μούσαι. P. V. 3. dedi lectionem Cod. Pal. ὕσσοι γὰρ προχέουσιν αἰουδοτόκοι πόμα πηγαί. Br. quae nimia est mutatio. ποθέουσιν probabiliter corr. Reiskius. — V. 4. λιγυρῇ. P. —

Nr. 365. ἰονλιαν^ο καισαρ. τοῦ παραβάτου εἰς ὄργανον μουσικόν τοῦτο δὲ πῶ πολλῶν ἐπαινεῖται τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 403. nr. 2. An. II. 3. p. 189. V. 4. ὑπὸ ταρ. P. Pl. ἀπό. Br. quem secutus sum. V. 6. χειρῶν. P. χειρός. Pl. Br. P. V. 8. οἱ δ' P. οἱ δ' Pl. Similiter Nonn. Dion. III. p. 98, 15. de tibicine: σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ Δίκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες αἰοδῶν. — Sequitur in Cod. epigr. Antipatri Thessal. quod dedimus p. 178. nr. 208.

Nr. 366. ἀποφθίγμα^τ ζ^ο σοφ^τ: κλεόβουλος μέτρον ἄριστ^τ. χίλων. γυνῶθι σαντόν. περιάνδρ. ὀργῆς κρα. πιττακός. μηδὲν ἄγαν. σόλων. τέλος ὀρᾶν βίον. βίας. τοὺς πλεόν³ κακ. θαλῆς ἐγγύην φενῆ. Br. III. 149. nr. 50. An. III. 1. p. 284. Cf. Hygin. Fab. CCXXI. et Scholion ad Dion. Chrys. quod ex Cod. Paris. edidit Boisson. ad Mar. Vit. Procli p. 99. s. V. 3. κοίλη. P. σαντόν. Ib. σσαντόν. Pl. Br. V. 4.

ἔναεν γ. P. ἔναε. Pl. Br. V. 5. μυτιλίνης P. μυτιλήνης. Pl. Br. — V. 7. Βίας. Ap. Liban. T. III. p. 56. 18. Βίαντος . . . τοῦ Σόλωνος ἑταίρου, φίλου τῷ Πυθίῳ, τοῦ πάντας ἀνθρώπους ἐκ Δελφῶν νομθευόντος. Reiskius novissima verba ad Apollinem Pythium referenda esse existimans, τῷ . . . νομθευόντι corrigit. At cur non Bias, sicuti et caeteri illius aevi sapientes, quorum sententiae in templo Delphico omnium oculis erant propositae, hanc ipsam ob causam mortales docere et monere dicatur?

Nr. 367. λουκιανοῦ σαμοσατίως το ἐπικλ^ν ἀθέλου. εἰς θήρωνα τὸν νῖον μενίππ^ν ἀσώτως βιοῦντα ὑπόθεσις ἀρίστη. Br. II. 314. nr. 10. An. II. 2. p. 430. V. 2. δαπάναις. P. δαπάνας. Pl. Br. V. 4. πενίη. P. V. 6. ἐπὶ μῆλια δούς. P. ἐπιμείλια. Pl. ἐπὶ μείλια. Br. ex duobus Codd. Plan. Vid. Heyn. ad 'Il. ε. 147. T. V. p. 557. Br. ad Apoll. Rhod. L. IV. 1549. V. 7. θήρωνα περιφρένας ἤλυθε πλοῦτος. P. θήρωνι παρ' ἐλπίδας. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. In φρένας latere φερνῆς non dubito; sed quod in marg. conjeci: θήρωνα περὶ φερνῆς κλύσε πλοῦτος, eo laborat incommodo, quod sio brevis syllaba in caesura relinquitur. Scribe itaque minore mutatione: αὐτὰρ ἐπεὶ θήρων' ἐπὶ φερνῆς ἤλυθε πλοῦτος. i. e. ἐπ' ἤλυθε. inopinato accesserunt opes. Frequens permutatio praepositionum ἐπὶ et περὶ. V. 9. κοίμον. P. κόσμον. Pl. Br. V. 11. οὕτως. P. Br. οὕτω. Pl. V. 13. ἐδάκρυε. P. Pl. ἐδάκρυσε. Br. ex tribus Codd. Plan.

Nr. 368. εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς ἱου^ν βασι^ν τ^ν παραβάτ^ν. Br. II. 405. nr. 1. An. II. 3. p. 403. P. V. 3. In marg. ἱουλιανοῦ καίσαρος
 εἰς οἶνον αποκρι. — ἦ ῥά νύ σε κελτοί. P. ἦ ῥά σε. Pl. Br. V. 4. τῇ πενίῃ. P. V. 6. βρόμον. P. Pl. βρόμου. Br. sic in membr. esse existimans, deceptus per Salm. Ex. Plin. p. 154. G. Sincerum [est] βρόμον. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 769. 1. — Nr. 369. κυρίλλον. Br. II. 491. nr. 1. An. II. 3. p. 369. V. 1. πᾶν καλόν. P. et plurimae editt. Plan. πᾶν κακόν. aliae. πάγκαλον. Br. recte. Non enim quodvis epigramma, quum est δίοτιχον, continuo pulchrum est. Passim sic ν^ν pro γ scriptum. Vid. supra ad p. 410. nr. 323.

Nr. 370. τιβερε⁸ ἴλον εἰς δορκάδα ἐν θαλάσῃ πεσοῦς εἰς ὑπὸ δινέων σαγηνευθεῖσαν. Br. III. 7. nr. 2. An. III. 1. p. 13. V. 3. πύντω. P. ἐνέδραμον. P. ἐπέδραμον. Pl. Br. — εἰτά με. P. Pl. εἰτ' ἐμέ. Br. V. 6. οὐδ' ἀδ. P. οὐκ ἀδ. Pl. Br. V. 7. ἄγρη. P. ἄγρης.

Pl. Br. — Nr. 371. ἄδηλον εἰς λαγῶν ἐμπεισόν^τ εἰς θαλάσσαν ὃν
κύνων θαλάσσιος ἤρπασεν. Br. III. 239. nr. 417. An. III. 2. p. 109.
In Planud. p. 44. St. Tiberio inscribitur. V. 1. δίκτυον. P. Pl. Br.
δικτίον . . πολυπλόκου corr. Jos. Scaliger in not. met. Et hoc bene
haberet, nec vulgata male. δίκτυον ἐκθρώσκου est ἄλματι δίκτυον
φεύγειν. Sic Sophocl. Trach. 506. πάνπληκτα παγκώνια τ' ἐξήλθον
ἄσθλ' ἀγώνων, ubi cf. Masgrav. Vid. Matth. Gr. gr. p. 585. —
V. 3. Scr. ὁ δ' pro ὃ δ'. — ταχινῶς. P. ταχινῶς. Pl. Br. Num ad
ταχινῶς subaudiendum ποσὶ, ut ad ἀμφοτέρους. ep. Lucian. in Lucio
§. 28? Non puto. — ἀλυσκάζων. ἀλησκάζων nonnullae editt. Plan. —
V. 6. κολίν. P. κολί. Pl. Br.

Nr. 372. ἀδηλὸ εἰς τέττιγα ἵπαραχ⁶ν κρᾶτηθέντᾱ. Br. III. 240.
nr. 419. An. III. 2. p. 111. V. 1. ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσίν. Non poenitet
conjecisse: ῥαδινοῖς ποσσίν ἰστόν. Bacchylid. fr. IX. 6. αἰθῶν ἀραχνᾶν
ἰστοί. Philostr. Imagg. II. 29. p. 854. in descriptione telae araneae:
περιῆπται δὲ τῇ μηρίνθῳ λεπτοῖς ἰστός. Gregor. Naz. Or. XXXIV.
p. 554. D. αἱ δὲ ἀράχλαι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ αἰρίων σχεδὸν τῶν
νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἰστὺς ἐξ-
υφαίνουσι. — V. 2. ἐνδετον εἶχε. P. Br. ἐνδον ἔχεσε. Pl. V. 3.
ἀλλούμιν. P. ἀλλ' οὐ μιν. Pl. οὐ μὴν librarium voluisse, non dubito.
Scripsi οὐ μᾶν c. Br. — ἐπαιάζοντα ποδιότρας. P. ἐπαιάζοντα πο-
δάγρας. Pl. Br. ποδιότρας νευροπλεκεῖς habet Philipp. p. 161. nr. 107.
v. 6. — V. 5. καὶ τόδ' Pl. Br. καὶ τότ' P. quod friget.

Nr. 373. ἄδηλὸ εἰς τέττιγα παρὰ ποιμέν^τ μωρὸ ὕγρευθεν: οὐ (οὐ)
μηδεὶς δύναται ἀπογεύσασθαι. Br. III. 239. nr. 416. An. III. 2.
p. 109. V. 1. τίπττε με. P. τίπτ' ἐμέ. Br. Rectius fortasse, τίπττε με,
V. 3. νυμφῶν. P. Pl. νυμφίων. Br. quod ob ionicum epigr. caracte-
rem non repudiavi. — παραδίτην. P. παροδίτην. Pl. Br. Vid. ad
p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 6. ψάρας. P. ψᾶρας, Pl. Br. P. V. 8.
τί φθόνος. P. τίς φθ. Pl. Br.

Nr. 374. ἄδηλον εἰς πηγὴν. ἔχουσιν πλυτάνους καὶ εὐθαλεῖς
δάφνας. Br. III. 227. nr. 363. An. III. 2. p. 79. V. 1. καθαρηγμε.
P. τς. Pl. Cf. p. 398. nr. 257. V. 2. ἀμβλύζει. P. Br. Steph. ἀνα-
βλύζει vett. editt. Plan. V. 3. δ' αὐτὸ πλ. P. Pl. δὲ πλ. Br. δ' εὖ malit
Passov. in not. met. — ἡμεροθάλλει. P. et edit. pr. Flor. ἡμεροθα-
λλεῖ. Vulgo. ἡμεροθηλλεῖ probabiliter corrigit Graef. ad Meleagr. p. 50.

ἀθαλλῆς habetur ap. Plutarch Vit. Pompeji. c. 31. T. IV. p. 129. ed. Cor. et in Orac. ap. Athen. L. XII. p. 524. B. καὶ δένδρεον αἰὲν ἀθαλλές. ut Schweigh. edidit pro ἀειθαλές. Sed ibi legi possit etiam: δένδρεον αἰὲν ἀθῆλές. πρίνου ἄνθει ἐρεθάλλον ex Simonide excitat Plutarch. V. Thea. c. 17. T. I. p. 12. ed. Cor. Hesych. ἐρεθαλλία. μεγάλως θάλλουσιν. — V. 4. σκιερὴν ψ. κλισίην. P. σκιερῇ .. κλισίῃ. Pl. Br. Si membr. lectio sincera est, sic accipi debet, ut ipsa fontis ripa, quae sedem gelidam offert, σκιερὴ κλισίῃ dicatur; quasi esset: ἔχουσα σκιερὰν καὶ ψυχρὰν κλισίαν. — V. 5. οὔνεκα. P. τοῦνεκα. Pl. Br. — ἀλάλκω. P. ἀλαλκῶν. Pl. Br. ἀλαλκεῖν dedimus supra p. 208. nr. 8. v. 7. pro ἀλάλκειν. ἀλαλκῶν est ap. Hom. Ἴλ. ι. 605. ubi Codd. nonnulli ἀνάλκων. — V. 6. κόπον. P. πόνον. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 199. ὁππότε θηλυτέρῃ γὰρ ἔχει τόκον Εἰλειθυίης. Br. conjecit, μόγον. Propius aberit, κόπον aut πόνον. Bion. Fragm. XV. 16. εἴρια δ' ἄνδ' ὅπλων ἐδιδάσκοντο, καὶ χειρὶ λευκῇ Παρθενικὸν κόπον εἶχεν.

Nr. 375. ἄδηλον, εἰς βότερον ἄωρον κοπίντ^τ: παρὰ τινος ὀδίτου ἀδηγάγον καὶ απορριφέν. Br. III. 252. nr. 386. An. III. 2. p. 89. V. 2. ἐξέταμεν. P. Pl. ἐξέταμε. Br. V. 3. ἄπο μιν. P. ἀπό μιν. plurimae editt. Plan. χαμάδης. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ut Ἴλ. η. 190. τὸν μὲν παρ' πόδ' ἐὼν χαμάδης βάλε. Od. δ. 114. δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδης βάλε. V. 4. νισομένοις. P. νισσομένοις et νεισομένοις. editt. Plan. V. 5. λυκούργος. P. Λυκούργω. Pl. Br. quod leniorem structuram habet. V. 6. legendum videtur: ὅτι οἱ αὐξ. verbis sic junctis: Λιονύσιος ἀντ' ἀνάρσιος εἶη, ὅτι οἱ, οἷα Λυκούργος (ceu alter Lycurgus), αὐξομένην εὐφροσύνην ἔσβησε. — αὐξομένην εὐφροσύνην. Br. Doricae terminationes sunt in P. Pl. — V. 8. κάδεος. P. κήδεος. Pl. quod praecedenti ἀκηδέστως melius respondet.

Nr. 376. ἄδηλον εἰς πέν⁵ ἢ ἀνέμων βλισθεῖ (Scr. βληθεῖσαν) καὶ μέλλουσιν γίνεσθαι ναῦν παραίνεσις. Br. III. 251. nr. 385. An. III. 2. p. 89. V. 1. τίπτε με. P. Pl. τίπτ' ἐμέ. Br. Illud videtur verius. Vide nr. 375. v. 1. — ἀλώσιμον. P. τέκτον. P. Br. τέκτον. ed. pr. Flor. τέκτων. reliquae editt. Plan. — V. 3. ὁ τοι. P. ὅτι. Pl. Br. interrogandi signo post ἡθονὶ posito. Sed sic metrum vacillat. Ex membranar. lectione locus sic videtur restituendus: ὅτ' εἰ Βορέης μ' ἐδίωξεν ἐν ἡθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει; pro: εἰ γὰρ Β... πῶς φεύξομαι ἀνέμους; Similia quaedam, ubi enuntiatio interrogativa eum ὅτι conjuncta est, vid. ap. Erfurd. ad Soph. Antig. 2. p. 7.

Nr. 377. παλλαδᾶ σκοπτιξ εἰς τραπεζαν. μᾶλλον δε τωθαστιξ.
 ἴστιν δὲ πᾶναριστον. In marg. siglae σμ. $\frac{P}{\mu}$ et ad ultimum disti-
 chon $\frac{P}{\mu}$ (i. e. χρήσιμον) bis. Br. II. 411. nr. 21. An. II. 3. p. 210.
 In Plan. p. 17⁸. St. est ἄδηλον. V. 1. ὑπερθε. P. ὑπερθεν. Pl. Br.
 V. 2. αὐτῶν. P. αὐτόν. Pl. Br. V. 5. βαρβίβλους. P. βραβίλους. Pl.
 βραβύλους. Br. τιληκον. P. in marg. γρ. τιλῆκον ἄρ' ἀνδράσι νε-
 προῖς. — τί τηλίκον. Pl. Br. — V. 6. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. V. 7.
 πεκλημένοι. P. κεκλημένοι. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. p. 174. —
 V. 9. ὄρβια καὶ μόσχια. P. ὄρνια καὶ μόσχεια. Pl. Br. — μίαν δ'
 ἐπιπίνομεν. ut ap. Theogn. 484. (492.) ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον
 ἐρεῖ. Cf. VV. DD. ad L. Bos p. 240. s. Ap. Aelian. H. An. XVII. 37.
 οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον (Scr. ἐξῆς ἐπιον), καὶ ἀμυστί, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ
 ἀρίστῳ κύλικας non addendum cum Gesnero, sed subaudiendum. —
 V. 10. σεῦ. P. σευ. Pl. Br.

Nr. 378. $\frac{8}{\tau}$ αὐτοῦ εἰς ἀνδροφόνον: ὠραῖον. Br. II. 436. nr. 139.
 An. II. 3. p. 264. V. 1. ἀνδροφόνῳ et παραστείχιον. P. παρὰ τειχίον.
 Pl. Br. V. 2. σαραπιοναρ. P. V. 3. κατακειμενος. P. — κείμενος.
 Pl. Br. ἀνίστω. P. ἀνίστω. Pl. Br. Corrector membr. Pal. cogitabat
 de ἀνάστα, pro quo ἄνστα est ap. Theocr. Eid. XXIV. 36. — V. 4.
 μετὰ βᾶς. P. — ὦ τάλας. Sic omnes, correpta syllaba posteriore, ut
 ap. Theocr. II. 4. invito Graefio, qui τάλαν corrigit in notis mst. et
 in Epist. crit. in Buc. gr. p. 11. P. V. 5. θαυμαστον ὁλ/ το επι-
 γραμμα. marg. P. — V. 6. τειχίον. P. τειχίον. Pl. Br. V. 7. ἔθνε.
 P. ἔθνε. Pl. Br. V. 9. ἀπέχρησε. P. ἔχρησε. Pl. Br. ubi ante πάλιν
 distinguitur. Sed rectius hoc adverbium jungitur cum ἔχρησε, quod
 verbum alias nimis nudum. Graefius l. c. servata lectione Cod. in
 ἀπέχρησε, corrigit: ἀλλ' ὁ Σάραπις ἀπέχρησεν, πάλιν νυκτὸς ἐπιστάς.
 Vel sic distinxerim: ἀλλ' ὁ Σ. ἀπέχρησεν πάλιν, νυκτὸς ἐπιστάς.
 V. 12. δ' εἰ ἴσθι. P. δ' ἴσθι. Pl. Br.

Nr. 379. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἄδηλ/ εἰς πονηροὺς καὶ κα-
 ποὺς. Br. II. 414. nr. 36. An. II. 3. pag. 219. In Plan. pag. 103.
 ἄδηλον. — V. 1. et 3. κᾶν ὕς. P. et plurimae editt. Pl. Quaedam
 μῦς. Nimis argute Br. v. 1. ἔς. v. 3¹¹⁰ μῦς exhibuit. Si quid mutan-
 dum, utroque loco malim μῦς. Sed membr. lectio bene habere vi-

detur. — V. 2. προῖκε. P. προσῖκε. Pl. Br. Sic nr. 367. v. 9. κοῖμον pro κόσμον. V. 3. ἄν ὕς. P. κᾶν ὕς. Pl. Br.

Nr. 380. γραμματιζ^ο τιν ἐπὶ το μη δύνασθαι τοις ποιήμασι παλ-
 λαῶ ἐξισοῦσθαι. Br. III. 250. nr. 468. An. III. 2. p. 138. V. 1.
 εἰ δύναται . . . τολμῶεν. Sic. diversi modi iterum junguntur p. 455.
 nr. 518. εἰ δ' αὖ κυβιστίσει τις . . . καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς
 βυθός. p. 599. nr. 201. εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἦλυθεν, εἴτα παρείη
 αἶφρον. — V. 2. ἀηδονίσιν. P. Ad hunc vers. cf. Huschk. in Anal.
 crit. pag. 75. s. — V. 4. ποιεῖν. P. ποιῖν. Pl. Br. — Nr. 381.
 ὁμηροκέντρ^α εἰς λῆανδρον ἔ ηρώ τὴν σιστιάχ. (σησιτιάδα. Br.) Br. III.
 143. nr. 28. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἀκτῇ et προχοῦσῃ. P. προεχοῦσῃ.
 Br. Scripsi ἐπὶ προχοῦσῃ. ex Od. ω. 82. Sic etiam ap. Demosthen.
 Bithyn. ap. Steph. Byz. p. 384. ἄκρη Ἡραία τηρηοῦσα πολυσπιλάῃ.
 legendum videtur: προῦχουσα. (Ib. v. 4. lego: φαίης κεν ἰδὼν βαθυ-
 δυνέα πάντα Ἔμμεναι.) Arat. 949. παρ' ἡϊόνι προχοῦσῃ. Orph.
 Argon. 379. ἀθρεῖτε σκοπιῆς προῦχοντα κολωνόν. Ib. 501. ποροῦνοντες
 ἐπὶ κρονάλαῖς προχοῦσῃς Λεῖπνα. — V. 2. εἰς ἀναβάσα. P. V. 3.
 πύργω ἐφ' ἐστῆκει. P. ἐφεισῆκει. Br. ex Ἰλ. ζ. 375. Sed ibi Ari-
 starchus ἐφεισῆκει, quod etiam h. l. restituendum ob auctoritatem Cod.
 Cf. Heyne ad Ἰλ. T. IV. p. 624. T. V. p. 267. — V. 4. περὶ καλλῆς.
 P. V. 5. οὐμένη. P. οὐομένη. Br. Od. β. 351. V. 6. ἐκπεράσσκε. P.
 ἐκπεράσκει. Br. ἐκπεράσκων. Reisk. Brunkiana lectio omnino verior.
 Ductum videtur hoc hemistichium ex Od. ι. 323. ἦτ' ἐκπεράα μέγα
 λυτῖμα. V. 8. ποτιξερὸν. P.

Nr. 382. ὁ πρῶτος ἔχωνς ηκουσας ὁμηροκέντρων. Br. III. 149.
 nr. 29. An. III. 1. p. 284. V. 2. ἔτνμον ἐρέω. P. ἔτνμον ἐρέω. Pl. Br.
 Cf. Ἰλ. κ. 554. Od. δ. 140. — δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. P. V. 5.
 ὁμηροκέντρων. ὁμοίως τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. marg. P. ἦθ' θεός. P.
 ἦ θεός. Pl. Br. τοὶ δέ. P. Pl. τοὶ δ' ἐφθ. Br. — V. 6. εἰ δῆ. P. Pl.
 εἰ δέ. Br. ut est Od. ι. 497. τοῦ καί. P. τε καί. Pl. τεῦ ἦ. Br. ut est
 Od. ι. 497. Ibi vulgo τεῦ scribitur, male, quum pro του sit positum,
 quod ipsum ille fortasse in suo Odysseae invenit Codice. — ἀκούση.
 P. ἀκούσοι. Pl. Br. Ap. Homer. vulgo est ἀκουσε, in Codd. autem
 nonnullis ἀκούσῃ. Cf. p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 7. αὐθις. P.
 αὐτις. Pl. Br. — V. 8. διεξέρχασθαι. P. διεξερέσθαι. Pl. Br. Cf.
 Ἰλ. κ. 432. V. 10. ἐπακούσας. P. et plurimae editt. Pl. et Br. Sic
 Ἰλ. ν. 250. ἐπακούσῃς. edit. Flor. Ald. 1.

Nr. 383. *μήνες αἰγυπτίων ἐν τάξει διεπών.* Br. II. 510. An. II. 5. p. 398. V. 2. *φωφί.* P. *φωθί.* Pl. *παωφί.* Br. Sic ut est in Cod. legendum esse statuebat Scaliger in not. mst. — V. 6. omisiss in Pal. suppletur in Plan. In marg. Pal. *λείπει ὁ επαγόμενος μήν.* — V. 7. *ἄρεως.* P. *ἄρεος.* Pl. Br. Vid. ad p. 113. nr. 180. Ap. Herodotum, passim librarii atticam formam substituerunt ionicae. Vid. Welfer. in Act. phil. Monac. I. p. 85. *Ἀρεω* dixit Archilochus ap. Eustath. *Ἰλ. ε.* p. 518. *παῖδα Ἀρεω μητρὸνον.* Vid. Liebel. Reliqu. Archil. p. 99. — V. 9. *δρέπανησι φυλάττει.* P. *δρεπάνοισι φυλάσσει.* Pl. In marg. ed. Wechel. γὰρ χαράσσει. Servavi *δρεπάνησι.* quae forma est v. 1mo et iterum nr. 384. v. 24. — V. 11. *ἐπηφί.* P. Pl. *ἐπιφί.* Br. V. 12. *φυσίζων.* R. *φυσίζον.* Pl. Br.

Nr. 384. *μήνες ῥωμαίων.* Br. II. 519. An. II. 3. p. 413. Haec disticha mensium imaginibus adscripta fuisse videntur. Singuli menses loquuntur. In Pal. unicuique disticho mensis, ad quem pertinet, nomen adscriptum. V. 1. *ὑπνελίοιο.* P. *ὑπ' ἡελίοιο.* Pl. *ὑπ' ἡώοιο* corr. Jos. Scaliger. *ἀνοιγομένοιο θύρετρον.* Br. insigni audacia. — *θύρετρα.* Lucian. T. VIII. p. 72. *ἐν ἀρχῇ δέ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ προίτῃ ἐξόδῳ . . . τοῦ ἔτους.* V. 2. *αἰσονλοῖς.* P. Pl. *αἰσονίης.* Br. verissime. — *ἡέλιος.* P. V. 3. *θαμινῆσι γῆν.* P. Br. *θαμνῆς γαίην.* Pl. quod ex γνίην ortum. Vid. ad p. 401. nr. 274. v. 1. V. 5. *γλάγος ἦδη.* P. Pl. *ἦδύ.* Br. s. Hætio. Et sic Scaliger in not. mst. V. 7. *εῆμος.* P. *εῆμος δέ.* Plan. *εῆμοςδε.* Br. *εῆμόςδε.* scripsi. i. e. τότε. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 49. — V. 8. *εἰζή ἐπακροτάτη.* P. *ἐπ' ἀκροτάτη.* Plan. *ἀκροτέρη.* Br. quod sensu flagitante recepi. — V. 10. *ὑγειν.* P. *ἄγειν.* Pl. Br. V. 12. *ἀκρεμόσιν.* P. Vid. ad p. 558. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 13. *καρκίνος.* P. *καρκίνον.* Pl. Br. *μετὰ νίσσεται.* P. *μετανίσσεται.* Pl. Br. Codic. lectio fortasse non mutanda. Ap. Maxim. π. κατ. v. 163. male excusum *μετ' ἀνεισομένης, προμετανισσομένης.* V. 14. *καρφαλέας.* P. *καρφαλέους.* Pl. Br. V. 15. *δὴν* esse videtur in P. Scripsi *δῆν.* Vulgo *πυρρόν.* in Plan. *πυρὸν.* Br. c. Scalig. P. V. 17. *ἐπὶ πᾶσι.* P. *ἐπὶ πάσῃ.* Pl. *ἐν πάσῃ.* Br. Scripsi *ἐπὶ πᾶσιν* cum Cod. praeterea; sed *πάσῃ* videtur verius. V. 18. *γίνεται.* P. Br. *γίγνεται.* Pl. V. 19. *πέλει.* P. Pl. *πέλοι.* Br. c. Scalig. — *ὅς μεθ' ἡνῶ ἐπικατάγω.* P. *ὅς μεθ' ἡνῶ Ἰδὺ ἐπικατάγω.* Pl. metro claudicante, cui succurrebat Scaliger corrigens, *ἦδ' ἐπιστάλω.* Secutus sum Br. verissime emendantem: *ὅς μεθ' ἡνῶ*

ἡδυνεπῇ κατάγω. V. 21. ἀθηναίη. P. ἀθηναίης. Pl. Br. V. 22. ἔχειν. Ingratum asyndeton. Alter infinitivorum pro imperativo videtur positus, junctis vocibus ὥριον καρπόν. Tum scribere licet: ἀποθλίβων μνηστῖν ἔχειν (i. e. ἔχε) καμάτων. aut ἀποθλίβειν (pro ἀπόθλιβε) μνηστῖν ἔχων. — V. 24. ῥηγεδανή. P. ῥιγεδανή. Pl. Br.

Nr. 385. στεφαν^χ γραμματι^δξ ἀκροσ^ατι εἰς τὴν ἰλιά. Supra scriptum: ἀκροσ^ατι εἰς τὴν ἰλιάδα καταραφω^αδιαν στεφ^α/. Sunt eadem, quae in vulgaribus Homeri editionibus singulis Iliadis libris praefixa leguntur. V. 5. Scr. E^α. Vid. Eustath. ad 'Il. p. 386. 45. — ἄρη τε ὁ. P. ἄρη^αί τε. Vulg. V. 7. Prior in *Αἴας* corripitur. Vid. ad p. 236. nr. 200. vers. 3. — V. 14. λεχέσσι τε ὕπνωσι. P. ὕπνω λεχέσσι τε. Vulg. V. 18. ἀχιλλῆϊ. P. ἀχιλλῆι. Vulg. V. 19. ἔκτορος. P. ἔκθορος. Vulg. V. 20. κρατερῶς, quod in Pal. deest, addidi ex Cod. Iliad. Vratisl. ubi hic versus sic legitur, ut dedi. In editis habetur sic: Φῖ, μῶγος Αἰανίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖδ.

P. Nr. 386. εἰς εὐμορφ^ο/ πολυμβῶσαν εἰς τὸν νεῖλ^ο/ Br. III. 163. nr. 65. An. III. 1. p. 323. Cf. Nonn. Dion. VII. p. 214. 18 — 24. V. 1. πρῶϊαν. P. Etiam in ed. pr. Flor. πρῶϊαν. — σ' ἐβόασεν. P. Sic est in membr. non σ' ἐβόασεν, ut olim, ocalis fallentibus, scribi existimabam. σε βόασεν. P. Br. — Nr. 387. 388. 389. ἀδριανοῦ^ο καίσαρ. εἰς τὸν ἔκτορα. οἱ δὲ γερμανικοῦ. ἡσυχίος δὲ εἰς τιβέριον τὸν καίσαρα ἀναφέρει αὐτό. Br. II. 285. nr. 2. An. II. 2. p. 324. V. 1. ἀκούοις. P. ἀκούεις. Pl. Br. Vid. ad p. 444. nr. 508. — V. 2. ἐπὲρ πατρίδος βαιόν. P. βαιὼν ἐπὲρ πατρίδος. Pl. Br. — V. 5. μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. Aldus invenit in Cod. quodam: Θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι. quod ex Lectt. Ald. pr. in quasdam edit. vett. transiit. — V. 6. αἰνεάδας. P. In seqq. lemma est in Planudea: τοῖτοισ ἐπὲργαυς λάθρα σπαρτιώτης Δημάρατος· θάρσυνος· οὐ. . . Recte. Significantur Trojani. — λεύσσοι. P. λεύσσουσι. Pl. Tum in Plan. Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, αὐθις προσέθηκεν· εἰμὶ. . . V. 3. om. Plan.

Nr. 390. μενεκράτους σμυρναίου εἰς γυναῖκα τέκτισαν καὶ ταχέως^τ τὰ ἐαυ τέκνα θάπτουσαν ἢ καίονσαν. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. V. 3. ἀν ἐμεινεν. P. ἐν δὲ πυρί. Sic avarus ap. Liban. T. IV. p. 659. 17. καὶ τὸ βρέφος ἀρκάσας θύειν ἐσπούδαζον. ubi Reiskius rhetoris mentem non cepit. — ἔθηκε, ἔχε suspicabatur

Wakefield. in Sylv. crit. T. II. p. 153. V. 5. Vulgo distinguitur: *τί γάρ πλὸν Ἰδὲ μαστοὶ Κάμνετε*; aliter distinxi ad mentem Schaeferi. — Nr. 391. *δοτίμον* (sic) εἰς τὴν πάλην ἀνταίου καὶ ἡρακλ/ τὴν μυθολογούμενην. Br. I. 251. nr. 5. An. I. 2. p. 161. Quidam hoc epigr. retulerunt ad Callimachum. In Plan. *Δοτίμον*. V. 1. *πάλης*. P. *πάλας*. Pl. Br. V. 2. *ἄδε*. P. Br. *ἄτε*. Pl. V. 3. *χαλκίος ἀμφί*. P. *χαλκίου ἀντί*. Pl. *χαλκίου ἀμφί*. Br. V. 4. *εἴσεται*. P. quam lectionem frustra commendat Dorvill. ad Char. p. 514. *οἴσεται*. Pl. Br. V. 5. *Ἀνταίου τὸ πτώμα· πρέπει δ' Ἡρ.* P. Pl. δὲ Br. inseruit ante τῷ, delevit post *πρέπει*. Genuinam Cod. lectionem restitui. [Cf. Hand. praefat. ad Gronov. Diatr. p. XIII. sq. G. H. S.]

Nr. 392. *ἄθελον εἰς πηγὴν*. Br. III. 190. nr. 196. An. III. 1. p. 403. V. 2. *ἱερᾶς πόλεως*. P. Pl. *Ἱεραπόλεως*. Br. quae non necessaria correctio. Steph. Byz. *Ἱερὰ πόλις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας*. ubi vid. L. Holsten. p. 143. Ut calidae illius urbis aquae nobilissimae, ita frigida aqua deterrima videtur fuisse. — Nr. 393. *παλλὰδ' εἰς τ³ ἐν αἰγύπτῳ ἄρχοντας*. Br. II. 435. nr. 135. An. II. 3. p. 262. V. 4. *ἀρετῆς*. P. Pl. „Provinciae quos vidit in Aegypto praesides, feroces et rapaces innuit, quae animi vitia vocat *instrumenta imperii, ὄργανα τῆς ἀρχῆς*. Quod vulgo legitur, *τῆς ἀρετῆς* ineptum est.“ Br. Horum vocabulorum permutationem attigi in Additam. ad Athen. p. 184. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 10. T. III. p. 92. *κατάλυσαι γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς*. Belinus corrigit, *τῆς ἀρετῆς*. Plutarch. Vit. Marcelli T. II. p. 232. 4. Coray dedit cum Vulcob. *πεῖραν ἀρετῆς καὶ πίστεως αἰὲ τῷ Μαρκέλλῳ δεδοκότες*. pro *ἀρχῆς*.

P. Nr. 394. *τον αὐτοῦ εἰς φιλαργύρους*. Br. II. 429. nr. 110. An. II. 3. p. 252. V. 2. *τὸ ἔχειν*. ut in praecedente epigr. v. 3. *τὸ ἄγνόν*, nullam ob hiatum offensionem habet. Vid. Herm. ad Orph. p. 733. — V. 2. *καὶ τὸ μὴ ἔχειν σε λύπη*. P. *καὶ μὴ ἔχεν σ' ὀδύνη*. Pl. Br. — Nr. 395. *εἰς σκευασίαν ποτοῦ ἔκχυν τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 412. nr. 25. An. II. 3. p. 213. V. 1. *ὄμηρος*. P. Pl. *Ὀδυσεύς*. tacite recepit Br. Sic Grotius: *Dulcius ut patria nihil est, cum dixit Ulysses, Enchyta Circææ non habuere dapes*. Vera emendatio. Error ortus ex similitudine compendiorum *μ* et *ο*. — *ῆς πατρίδος*. P. γ' ῆς. Pl. unde γῆς fecit Scaliger in not. mst. Membr. lectionem tumentur optimae editt. Odyss. IX. 34. Cf. infra nr. 458. v. 5. — V. 2. *ἔκχυντον*. P. Pl. *ἔγχυντον* certatim corrigunt. Vid. Pierson ad

Moer. p. 85. Idem placentaе genus ἐπίχτυον appellabatur. Athen. L. XIV. p. 645. B. C. Pollux VI. 77. et Palladae aetate fortasse ἐκχτυον. De veritate lectionis non dubitasse videtur Stephan. Thes. L. Gr. T. IV. p. 499. G. — ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης. P. Pl. τῆς Κίρκης. Br. quod magis probat etiam Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 45. Cf. eundem ad L. Bos p. 337. — V. 4. πηνελόπεια. P. Pl. πηνελόπαια. Br. c. Brod. et Stephan. Veteres nunquam aliter sunt locuti.

Nr. 396. παύλου σελευταρίου. εἰς κόττυφον ἐμπεπτοκότα εἰς δίκτυον καὶ ἐξολισθήσαντα. Br. III. 93. nr. 72. An. III. 1. p. 174. V. 2. συγκίχλη. P. σὺν κίχλη. Pl. Br. V. 4. ἐρημοφίλος. P. ἐρημόφιλος. ed. Asc. St. Vetustissimae editt. ἐρημοφίλας et omnes Planud. codd. ap. Br. Nec aliud quid vult lectio P. ἐρημοφίλας καὶ ἀγέιτων. ep. in Plan. nr. 256. Ejusdem generis est γυναικοφίλας ap. Theocrit. Eid. VIII. 60. V. 6. εὐμόλπω i. e. εὐμόλπω. P. εὐμόλπου. Plan. Doricum εὐμόλπω, quod Br. dedit, ab hoc epigr. alienum.

Nr. 397. παλλαδᾶ εἰς λάκωνα πυγοπόλεμ ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀποφαξε. Legitur iterum pag. 240. in marg. — Br. II. 427. nr. 99. An. II. 3. p. 246. — V. 1. Suid. in δῆριν. T. I. p. 548. V. 1. 2. Idem in ἄορ. T. I. p. 241. V. 2. 3. Idem in ζῶων. T. II. p. 14. V. 3. μητρί. P. 1. 2. ματρί. Suid. Pl. Br. Hic tamen v. 1. μήτηρ. v. 2. ἀνασχομένη non mutavit. V. 4. κρατερῆς. P. 1. 2. Σπάρτης. P. 2. κρατερᾶς σπάρτας. Suid. Pl. Br. Sed κρατερᾶς πατρὸς πατέρα δεσμὰ legitur in Cod. Lugd. ap. Suid. in ζῶων. T. II. p. 14. V. 5. μήτηρ. P. 1. 2. μάτηρ. Pl. Br. — ἀκούσω. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. L. not. 49. Rectius Theocrit. Eid. XXIX. 21. ἀγαθὸς ἀκούσαι ἐξ ἀοτῶν. et Eid. XVI. 30. ὄφρα καὶ εἰν αἰδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης. Ap. Lucian. Bis Accus. §. 17. T. VII. p. 71. εἰ δὲ πάμοῦ μετ' εὐνοίας ἀκούσῃτε. nemo haesit. Probatus usus ἀκούσαιτε requirit. Ap. Eundem T. VI. p. 157. οὐδ' αὐτὸν ἴσως συνιέντα ὃ τι ἀκούσεις. male Belinius tentavit ἀκούσει. Ibid. in Vitar. Auct. §. 26. T. III. p. 113. τί δέ, εἰ ἀκούσεις ἄλλα πολλά. pronum erat ἀκούσαις corrigere. Sed recte Cod. Par. ἀκούσεως. Ap. Theophyl. Simocatt. Ep. 21. σειρήνων γὰρ ἡ μονῶν ὀδιρομένων ἀκούσασιν. adde ἄν. Cod. Par. ἀκούσομεν, probante cl. Boissonade ad Marin. Vit. Procl. p. 79. — V. 6. σωζομένη. P. 1. 2. σωζομένα. Pl. Br. σωζομένηα corr. Johnson in Delect. Epigr. p. 2. frustra.

Nr. 398. ἰουλιανοῦ ὑπονα αἰγυπτίου εἰς ναὺν ἐμπροσθεῖσαν.

Br. II. 503. nr. 45. An. II. 3. p. 386. V. 2. *δημιτριάς*. P. *μητεριάς*.

Pl. *μητριάσιν*. Br. quod verum. — Nr. 399. *εἰς γνωστὴν*. In membr. nomen auctoris non adscriptum; sed quum in proximo epigr. lemma sit: τοῦ αὐτοῦ παλλαδά. non dubitavi *Palladae* nomen praefigere. Inter ἀδίσποτα retulit Br. III. 278. nr. 597. An. III. 2. p. 198. V. 3. ἀπαστράπτουσαν ἀδύτως. P. ἀποστάζουσαν ἀλήκτως. Br. c. Salm. ἀπανάζουσαν ἀλήκτως malebat Ruhnck. Epist. cr. p. 117. ἀδύτων Bernard. in Epist. ad Reisk. p. 506, ἀδούπως fuisse suspicor, ut fulgur significetur, quod coruscum quidem, sed sine tremendo fragore cadat; aut ἀλύπως, quod etiam lenius et argutius. Suspectum tamen etiam ἀπαστράπτουσαν, quod ex v. 2° repetitum videri potest.

Nr. 400. τοῦ αὐτοῦ παλλα. *εἰς τὴν φιλοσοφίαν ὑπατίαν τὴν θείαν* θυγατέρα. Br. II. 430. nr. 115. An. II. 3. p. 254. Legitur iterum p. 669. sine auctoris nomine. In Plan. p. 108. St. ἄδελον. V. 4. loco altero in marg. γρ. ὑπατία σεμνὰ τῶν λόγων εὐφορβία. In textu autem, σεμνὴ εὐφημία. — Nr. 401. ἄδελον *εἰς ἐπιστολήν*. Tum additum: καὶ τοῦτο παλλαδά. Br. II. 433, nr. 125. An. II. 3. p. 258. In Plan. p. 119. ἄδελον est. In marg. Cod. Pal. signa Ὡ.

P. Nr. 402. ἀδριανοῦ *καίσαρος*. *εἰς τὸν τάφον πομπῆς ἐν αἰγύπτῳ*. Br. II. 286. nr. 6. An. II. 2. p. 326. — τῶν βοῶν. P. τῶν ναοῖς. Plan. et ap. Appian. II. de Bell. Civil. p. 481. T. II. p. 293. ed. Schweigh. qui scriptor auctoris nomen ignorat, Hadrianum autem Pompeji sepulcrum renovasse et ornasse narrat. Vid. ibi Schweigh. p. 767. Dio Cassius autem L. LXIX. 11. p. 1159. Hadrianum, dum parentaret Pompejo, καὶ τοῦτ' ἐπὶ ἀποδείξαι narrat. — βριθεῖν et genitivo jungitur et dativo. Ap. Maxim. π. κατ. v. 86. scribe: ἔδνοις βριθεύουσιν χλιδανήν, ἐλικώπιδά νύμφην. pro ἔδνοιςιν et χλιδανήν.

Nr. 403. μακκίου *εἰς ληνόν*. Br. II. 259. nr. 11. An. II. 2. p. 225. V. 2. *ηγχο*. P. ἡγχο. Br. ἡγέτο scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Schol. Apoll. Rhod. p. 176. et in Indic. v. Imperativ. p. 663^b. V. 3. λευκῶσαι et ἐπιρρῶσαι. P. λεύκωσαι et ἐπὶ ῥύωσαι. Br. — γαῖρον. P. γαῦρον. Br. V. 4. λάτρην. P. χλαῖναν ex conjectura, cui ipse non satis confidebat, Br. Junxi interim χορεῖν λάτρην, choream operi inservientem; aliud quid tamen ab auctore scriptum fuisse suspicatus. V. 6. λασίη. P. λασίη. Br. — Nr. 404. ἀντιφίλον *εἰς σμήνος* μέλισσων. Br. II. 177. nr. 29. An. II. 2. p. 58. V. 1. ἃ καλόν. P.

Ἰ. Br. Quaedam exemplaria ἄ habere monet Stephan. in Thes. Gr. T. I. p. XIX. C. ἄσκαλον tentabat Scaliger in not. mst. — V. 2. αἰ πλαστοί. P. Pl. ἄπλαστοι. Br. vere, modo κᾶπλαστοι legas. Bene haberet etiam, ἄπλαστοι δὲ χειρῶν. Sed illud lenius, et facilius apparet, quomodo ex καὶ πλαστοι vulgata originem ceperit. — χειρῶν. P. et omnes editt. vett. Plan. κηρῶν. ed. St. χειῶν tentabat Scaliger. — V. 3. ἀνθρώποι. P. ἀνθρώπων. Pl. Br. μακέλλαις. P. μακέλλας. Pl. Br. V. 5. γλανκοῦ. P. γανλοῦ. Pl. Br. — V. 6. post πηγάζει dele comma. — σκήνες. P. σκήνευς. Pl. Br. Vid. ad epigr. Plan. nr. 265. — δαψηλές. P. in marg. γρ. δαψαλές. δαψιλές. Pl. Br. ἐξ ὀλόγου. P. ἐξ ὀλίγου. Pl. Br. Sic in Lex. Zonarae p. 1441. οἱ λόγοι legitur pro ὀλίγοι. Ex hoc fonte correxi locum Luciani adv. Indoct. §. 25. in Append. ad Porson. Advers. p. 301. Supra etiam p. 327. nr. 10. v. 4. λόγων et ὀλίγον confusa. Ap. Pausan. I. 19. 2. T. I. p. 69. sine haesitatione scribendum cum Kühnio: ἐν ὀλίγοις θίας ἄξιον. pro ἐν λόγοις. Vid. T. Hemsterh. ad Luci. T. I. p. 172. ed. Bip. De horum vocabulorum permutatione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. pag. 44. et pag. 119. — V. 7. ποιμαίνεσθε. P. Br. ποιμαίνουσθε. Plan. De conjunctione imperativi cum optativo dixi ad pag. 264. nr. 391. v. 1.

Nr. 405. διοδώρον εἰς δροῦσον τινὰ εὐχή ὁμοία τ^ο π^ο προσω^ο αὐτοῦ^ο νήμεοις εἰς ἀδράστεια. Obscurum lemma. Br. II. 186. nr. 5. An. II. 2. p. 78. V. 1. φυλάσσει. P. φυλάσσοι. Pl. Br. V. 3. ἡ δὲ σὰ κοῦρα. P. ἡδὲ σα κοῦρε. Pl. Br. — Nr. 406. ἀντιγόνου καρατίου (L. καρυστίου). εἰς βάτραχον ἀποπνηγέντα ἐν οἴνῳ. Falsum lemma. Br. II. 244. An. II. 2. p. 239. In Plan. p. 82. St. ἐπιγόνου θετταλοῦ inscriptum. V. 1. κρήνη ἐμέ. P. κρηνὶς με. Pl. κρήνη με. Br. V. 2. ἔσχεν. in marg. γρ. χεῦεν. P. Correctionem exhibuit Br. ἔσχεν. Pl. Hoc ut pro veriore lectione habeam, efficiunt verba ἐπὶ σταγόσιν. V. 3. his legitur, et quidem primum φίλος κείνος. P. tum κείναις φίλος, ut in Pl. Br. V. 4. λουόμενος. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi λύόμενος. V. 5. ἐκόμασα. P. ἐκώμασα. Pl. Br. i. e. παρῆλθον. Nonn. Dion. V. p. 172. 27. μετὰ προτέρους ὑμεινᾶνους. Εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ. — V. 6. πίνουσι. P. πίνουσι. Pl. Br.

δ
Nr. 407. ἀντιπάρου αἰ εἰς βρέφος ἀπὸ πνηγὲν ἐν θαλάσσει.

(In edit. nostra gentile *Καρυστίου*, nescio quo errore, ex praecedente epigr. perperam repetitum.) Br. II. 35. nr. 103. An. II. 1. p. 98. — Nr. 408. ἀπολλωνίδου οἱ δὲ ἀντιπάτρου εἰς δηλον τὴν νῆσον. Br. II. 118. nr. 35. inter epigr. Antipatri Thesa. An. II. 1. p. 316. *Antipatri* esse apparet ex ep. Alphei p. 372. nr. 10. V. 1. εἶθ' ἐμὲ. P. εἶθ' ἐμὲ πλάζεσθαι. De constructione vid. Hermann. ad Orph. p. 213. V. 2. ἀλωομένην. P. ἀλωομένη. Pl. Br. Hanc verbi formam attigit Bekker in Ephem. Jenens. 1809. nr. 245. p. 138. Est ap. Quint. Sm. XIV. 63. ἀλωομένοισι δὲ ἀκαμάτοις θαλάσσης. Simile est *μνωμένη* ap. Homer. Od. δ. 106. — πλάζεσθαι. Quum Athenienses Delum vendituri essent, Lollianus Sophista dixisse fertur: *λῦσον, ὦ Ποσειδόν, τὴν ἐπὶ Ἀήλῃ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλονμένην φυγεῖν*. ap. Philostr. Vit. Soph. I. 24. p. 527. in quo dicto nihil est memorabile. Sed ille dixisse videtur: *λῦσον . . . τὸν ἐπὶ Ἀήλῃ χαλινόν*. quod de insulae radicibus argute dicitur, ut de anchora (vid. Rittersh. ad Oppian. Hal. I. 191. p. 186.), et de quovis retinaculo. Aeschyl. Prom. v. 564. *τίνα γὰρ λείψουσιν Τόνδε χαλινούς ἐν πετρίνοισιν Χειμαζόμενον*. — P. Novum lemma: ἀντιπάτρου εἰς δηλον τὴν νῆσον. In marg. *δῆλον ἐκκλῶσαντο καὶ οὐνομα κνκλάδες εἶσιν*. — V. 5. ὄψεσθαι ἡρῇ. P. ὄψε πῇ ἡρῇ. Pl. ὄψε μοι Ἥρῃ. Br. quae vera videtur emendatio.

Nr. 409. ἀντιφάνους εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν ἢ μετὰ μοῦσιν ἢ πίνειν ἐστεφανωμένον. Br. II. 204. nr. 5. An. II. 2. p. 119. V. 1. *λωτοῦ χέλος*. P. *λωτός, χέλος*. Br. c. Ruhnkenio; in qua lectione asyndeton displicet. *λωτοῦ μέλος* corr. Toup. Em. in Suid. T. II. p. 278. ed. Oxon. quod velim inveniri in Cod. aut *χέλος κρότος*, aut ejusmodi quid. — V. 3. ἢ πεύκας κοῦροι. P. ἢ πεῦκαι. Ruhnk. *παρθενικαί, κοῦροι*. Br. ab interpolato apographo deceptus. — *λειτά*. P. ut p. 283. nr. 478. v. 4. — V. 4. *λαθροπόδας*. P. quod est a *λαθροπόδης*. *λαθρόποδας*. Br. — *τρώκτας*. P. *τρώκταις*. Br. *τρώκτης, ὁ ἐκ παντός κερδαίων*. Suid. Vid. Boisson. ad Philostr. Her. p. 660. V. 5. *περιμνηστίν*. P. *δαίνηστίν*. Br. c. Toupio. Mihi in mentem venit: οὗτος ἐμὸς τέθνηκε πάλας νῆστιν δὲ παρ. V. 6. *φάρυγα*. P. *φάρυγας*. Br.

Nr. 410. τυλλίου σαβῆν εἰς μὴν φαγον κιδάρας χορδὴν καὶ περιπλακεντ: ἐν αὐτῇ ἢ ἀποπνηγέντα. Br. II. 281. nr. 9. An. II. 2. p. 315. γεμῖνον inscribitur ap. Plan. p. 30. St. V. 2. *ληγόμενος*. P. *ληζόμενος*. Pl. Br. — V. 3. *νευρολάλον*. Habet hanc vocem Etym.

M. p. 546. ed. Lips. cum explicatione εὔφρονος. — V. 4. ἀπεβρόχησεν. P. ἀπεβρόχισεν. Pl. Br. V. 5. τόξων. Suspiscatus eram, Λοξίου εὐστοχίην θανμάζοντα, ὅς γε ... probante Boschio T. IV. p. 252. sed vera est vulgata: solemus mirari arcus scopum recte ferientes; at Phœbus etiam cithara ad inimicos puniendos utitur. In fabula Gabriæ ap. Bandin. Catal. Msc. gr. T. I. p. 30. πρὸς τοξικὴν ἔριζε περὶ λοξίας: scribe: πατρὶ Λοξίας. Cf. Fabul. Aesop. nr. 551. ed. Fur. Babriæ fab. nr. 17. p. 125. ed. Schneid. V. 6. ἄστοχον. P. εὐστοχον. Pl. Br.

Nr. 411. μακκίου παραπετιμον εἰς τινα φίλ^ο ἥγουν κορνηλι^ο τὴν αὐτὸν φίλαν ἀντ^ε ἀλλαξάμν. Br. III. 332. (ed. Lips. II. 220. nr. 1a). An. II. 2. p. 211. In Plan. p. 114. St. est ἄδελον. In Musam puerum referendum. V. 1. οὐδ' ἐπὶ. P. et plurimae edit. vett. Plan. ἐπὶ. Steph. Br. quod sensui videtur accommodatus. Verbum τέρεσθαι cum dativo solet jungi, nulla intercedente praepositione; interdum etiam cum ἐπὶ. Vid. Jensium ad Lucian. T. I. p. 238. V. 2. μονσοχαρῆ. P. μονσοχαρεῖ. Pl. Br. — V. 3. ἀπ' ἐλπίδος. P. Pl. ἐπ' ἐλπ. Br. ἐπ' ἐλπίδος malebat Schaefer. Meletem. p. 92. ut ὀχέσθαι ἐπ' ἐλπίδος. V. 5. εἴκομεν. P. εἴκωμεν. Pl. Br. — Nr. 412. φιλοδήμων ὁμοίως εἰς σφάλλον τινα φίλ. Br. II. 91. nr. 30. An. II. 1. p. 240. V. 2. παυλοῖ. P. παυλοί. Pl. Br. — σώσας. P. Pl. Br. Ξωσῶλε scripsi, ut est ap. Lucian. in Somn. §. 29. T. VI. p. 336. Cf. Bast. Ep. crit. p. 243. s. ed. 2^{dae}. — V. 3. ζαλαγεῦσα. P. Pl. λαλαγεῦσα. Br. ex conj. Stephani. σελαγεῦσα. Scaliger in not. mst. Quum non satis constet de natura τῆς μαινης, difficile est de epitheto statuere. — V. 4. ἀφροφυῆ. πέταλα intelligebam ἀφρώδη, δροσερά. i. e. tenerima, spumae et rori comparanda, fere ut δρόσοισιν ἐπισκομένην κώδειαν in Nicandri Georg. ap. Athen. XV. p. 684. A. ubi vide Schneiderum ad calc. Theriac. p. 297. Schneiderus tamen malebat ἀφτυφνῆ in Lex. Gr. ἀφροφυῆ Meinekius in Cur. Crit. in Fragm. Comic. p. 19. not. — V. 5. ἀκτῆς. Cf. Plutarch. T. II. p. 668. B. In fine huius distichi interrogandi signum posui, quo sensus iuvatur et illustratur. — V. 6. σώσας. P. Bl. Br.

Nr. 413. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς νῆσον τερέβινθον. ἐνῇ τιματ³ ὁ ἄγιος μαρ^τ ἀλλέξανδ^ορ. Br. II. 177. nr. 28. An. II. 2. p. 57. V. 2. νήσοις. P. νήσις. Pl. Br. V. 3. ἐπὶ πολύ. P. ἐπὶ πουλύ. Pl. Br. —

ἄγχου. Vid. Jac. Gronov. ad Herodot. p. 191. 26. (p. 119. ed. Wess.) In Sophocl. Trach. 962. recentiores quaedam edit. ἄγχον exhibent scriptum, fortasse casu. P. Εἰς τὴν τερέβινθον. marg. Pal. et siglae ^ε ^ρ _μ _ω et θαυμαστόν. Superscriptum: ἡ τερέβινθος κησίδων ἐστὶ σῖκ-
αγγος περιγήπον. Vid. DuCang. in Glossar. V. περίκηπος. p. 1227. — V. 4. τοῦτο, μόνον sc. ὅτι μεῖζονες εἰσιν. V. 6. ψάμμον ἐπιστρέφεται. Haec est legitima huius verbi rectio. Unde corrigendus Theognis v. 432. (440.) τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται. πρὸ τὸν ἰδιον. In Cod. Mutin. τῶν δ' αὐτοῦκιδίων. Philostr. Iunior. Imag. V. p. 869. ἐκάτερον ἐκατέρῃ χειρὶ προλαβὼν (Scr. προβαλὼν), οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς. Ib. VI. p. 870. ὁ δὲ ... ἀτεινὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει, οὐδ' (malim οὐδὲν) ἐπιστρεφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος. Vid. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 634.

Nr. 414. γαιμίνον εἰς παλιόνρον θαμν. Br. II. 281. nr. 8. An. II. 2. p. 315. V. 1. τοῦς ἐν. P. οἶος corr. Scaliger. οἶον. Reisk. ἀλλ' ἐμ' ἐν ἔρκει. Br. V. 2. ἀφορῶν. P. ἄφορον. Salm. τίς γ' ἄφορον. Br. nihil monens de correctionibus suis. Sensui satisfaceret: εἰμι δ' ἐν ἔρκει. Τίς μ' ἄφορον λέξει... Sed aliud quid latere puto. — Nr. 415. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς ναὺν ἑταιρικὴν ἐν ἣ πόρται διεπέρ τὴν θάλασσαν τὴν κακὴν ἐμπορείαν μετερχόμεναι. Br. II. 169. nr. 1. An. II. 2. p. 36. V. 1. σὺν ἔμπορος. P. συνέμπορος. Br. V. 2. ἐναυστολόγει. P. ἐναυτολόγει. Br. c. Jens. — V. 3. κείθεν est pro, ἐκ τούτου τοῦ κέρδους. Navis loquitur, appellata meretrix. Ea se ex lucro, quem herus lenocinium exercendo fecerit, exstructam esse narrat. Hinc etiam Veneri cara. Quod vero v. 1. 2. se olim συνέμπορον ἀνέρι κέρδους fuisse ait, id non de nave, sed de ipsis meretricibus accipiendum. — λένσει. P. λείσση. Br. c. Jens. curandi et prospiciendi sensu accipe. V. 5. ἑταίρειος. in marg. ἑταιρσίσιος ἐμοὶ στόλος. P. — ἑταίρειος μέν. Br. c. Salm. — Repetitum λεπτά et λεπτόν me quidem non offendit; quamvis facile λευκά κάρπασα correxeris. — κάρβασα. Br. c. Jensio. quod non necessarium. Strabo L. VII. 2. 3. T. II. p. 356. ἰσθμεῖαι λευχίμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημέναι. Suid. T. I. p. 142. ἁμοργίς ... ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν ὑπὸ τὴν βύσσον, ἢ τὴν κάρπασον. Vid. Salmas. de Hyl. Iatr. Hom. c. 81. p. 111.

Nr. 416. φιλίππου θαυσαλ/ εἰς ναὺν ὁμοίως καὶ αὐτὴν πόρῳ

μετάγουσαν τὴν σφαλερῆ ἔργασίαν. Br. II. 219. nr. 28. An. II. 2. p. 168. In Plan. p. 80. ἀδελον. V. 1. ἱαμβικόν τὸ μέτρον. marg. P. — V. 4. εἰμι τάν. P. γάρ. Br. c. Plan. Etiam ap. Lihan. T. III. p. 35. 12. οὐτ' ἂν οὗτος ἂν ἐχρηζε τῶν ποιητῶν εἰς τὸ πείθειν. scribendum videtur: οὐ γὰρ οὗτος. — V. 5. οὐκείῳ. in marg. οὐκ αἰτῷ βαρύν. P. V. 6. βαστάζω ξένον ὡς ποτ' ἐπὶ. P. βαστάζω ξένον ὡς ποτ'. Pl. Br. ubi etiam πάντα ξένον jungitur. In hac lectione primum displicet hoc, quod navis illa τοὺς ξένους tantum dicitur recipere; tum quod verbis ὡς ποτε... meretrix in navem mutata esse significatur. Utrique incommodo medetur correctio nostra: ἐλθόντα δέχομαι πάντα βαστάζω ξένον, ἄστον τ' ἐπὶ γαίης. . . Sic ξένος et ἄστος jungi solet. Infra p. 433. nr. 435. ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἄδε τράπεζα. Philippo nostro obversatum esse dixeris epigr. Anacr. p. 166. nr. 143. τὸν δ' ἐθέλοντα Ἄστων καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι. p. 213. nr. 35. ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς. Pindar. Ol. VII. 90. καὶ ποτ' ἀστών καὶ ποτὶ ξείνων. lb. XIII. 2. ἄμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα. Oppian. Hal. V. 469. θάμβος ἔην ξείνοισι καὶ ἐνναέτησιν ἰδέσθαι. Vid. Boisson. ad Marini Vit. Procl. p. 95. Innumeris in locis autem α et ω inter se permutantur. Ap. Apollodor. II. 7. 2. ἀστών ex præcedentibus syllabis $\alpha\epsilon$ τῶν natum, idque ut supervacaneum recte delevit Heynius. Cf. ad p. 511. nr. 27. ^{αι} V. 2. — V. 7. ἐρέσσετε. P. ἐρέσσετε. Pl. Br.

Nr. 417. ἀντιπάρου ^τ εἰς κύνα μίδου διψήσαντα καὶ διὰ τοῦτο ^τ ἀπαλλάξαν. Br. II. 23. nr. 64. An. II. 1. p. 60. V. 3. ὤρυσσεν. P. Pl. Hoc quum Br. dedisset in textu, in Lectt. ὤρυσσε corrigit. — V. 5. πίπτεν δ'. P. πίπτε. Pl. Br. αἱ δ' ἐβλυσαν παρὰ νύμφαι. P. Pl. αἱτ' ἐβλυσεν ἢ ἄρα. Br. Leniore mutatione scripsi: ἡ δ' ἐβλυσεν ἢ πίδαξ sc. — παρὰ verissime mutatum in ἡ ἄρα. V. 6. πταμένωι. P. Pl. πταμένων. Br. c. Steph. et Scaligero.

Nr. 418. ⁸ τ αὐτοῦ εἰς μὴν ὅτι το παλαιὸν γυναῖκες ἡλέτρενον πρηνὴ ⁸ τὴν ἐξύδατος τέχ^η φανῆναι. ὡς δηλοῖ τὰ ἐπιγράμματα. Br. II. 119. nr. 39. tamquam Thessalonicensis, et cum eo H. de Bosch. T. III. pag. 426. Præcedens epigr. Br. pro arbitrio retulit ad Sidonium. An. II. 2. p. 320. Illustravit J. C. Schwarz in Nov. Miscell. Lips. T. IV. p. 96. V. 2. προλέγει. P. προλέγη. Br. c. Salm. V. 3. χορῶν.

P. χειρῶν. Br. c. Boivin. Non haesit in lectione membr. Grotius, quum verteret: *flava Ceres choreas en Nymphis imperat*. Eadem vocabula permutata videntur p. 449. nr. 542. v. 4. — V. 4. ἀλόμενον προχὴν. marg. τροχὴν. P. — V. 5. δινεῦσιν. P. δινεύουσιν. Br. cum apogr. — V. 6. στρωφᾶ πισίρων. P. syllaba ται sequente πι absorpta. — V. 7. εἰ δίχα. Frustra haec tentavit Bernardus in Epist. ad Reisk. p. 506. εἰ causam reddit; quod non solum post verba affectuum locum habere constat. Vid. ad p. 541. nr. 249. v. 2.

P. Nr. 419. κριναγόρου εἰς τὸν σεβαστ^ο καίσαρα τὸν αὐγουστον θανα^ς. Br. II. 145. nr. 21. An. II. 1. p. 396. V. 1. ὀρκυναῖον, P. Ὀρκυναῖον scripsi. Alii Ἐρκυναῖον magis probabant. V. 2. ἐλθῆσ. P. ἐλθῆ. Br. c. Dorvill. ad Charit. p. 423. V. 3. εἶσιν. P. εἶσιν. Br. V. 5. Verbum ἀποφαιδρύνεσθαι, quo Lexica nostra carent, legitur etiam ap. Quint. Sm. VIII. 487. et ap. Polluc. IV. 31. VII. 124. — V. 6. ἡπείρων ἀμφ. totius orbis terrarum. Vide ad Christod. Ecphr. v. 379. p. 32. — Nr. 420. ἀντιπάτρου εἰς ἐρῶντα προς κλεόμβρο. Br. II. 7. nr. 5. An. II. 1. p. 18. V. 1. τελέμβροτε. P. τηλέμβροτε. Pl. Br. Non apparet, unde auctor lemmatis κλεόμβροτον suum sumserit. V. 5. παιώνιος. Eadem vox margini adscripta Cod. P. — V. 4. τικτόμενος. P. Pl. Br. τεγγόμενος corr. Huetius; probante Wyttenbachio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489.

Nr. 421. ἀντιπατρ^ο μακιδ^ο εἰς τὰς κυκλάδ^ο νήσους. ὅτι ἐκ παλαιῆς ἀνερῆμ^{οι} δια τὴν τ^ο πολλήμ^{οι} συνέχειαν; Br. II. 118. nr. 37. An. II. 2. p. 318. V. 4. δ' ὠλέσας. P. Reisk. τ' ὠλέσας. Br. — V. 5. ἐνὸς τρόπον. P. ἐὸν τρόπον. Br. c. Heringa. Si quid mutandum, praeferam, ἐδίδαξε νέον τρόπον. Sed nihil temere novandum. Omnes illae insulae ejusdem erant conditionis et sortis, qua prima Delus fuit, insula olim omnium beatissima. — ἡ τότε λευκή. P. ἡ ποτε κλεινή. Br. cum Heringa et Reiskio. Si sincera est membr. lectio, τότε olim significat. Vid. Abr. Diluc. Thuc. p. 313. 420. Br. ad Aristoph. Lysistr. 1023. Facile tamen adducar, ut ἡ ποτε praeferam. Sic etiam ap. Aratum Phaen. v. 32. οἱ μὲν τότε κουρίζοντα Δίκτῳ ἐν εὐώδει . . ἐγκατέθεντο. rectius Codd. οἱ μὲν ποτε. — λευκή est λαμπρά. Callimach. Hymn.

*) Scilicet. ὅτι ἐκπαλαι ἦσαν ἐρήμοι.

in Cer. 125: λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος. Schol. λαμπρόν. Apollon. Rhod. IV. 113. λευκῆσιν ἐπισπέρψασα βολῆσιν. Vide Pierson. ad Moer. p. 477.

Nr. 422. ἀπολλωνιδὲ παρα γυναικὸς φιλοπρὸς ἄνδρα διαγένην. Br. II. 136. nr. 19. An. II. 1. p. 566. V. 1. εἶπεν. P. Pl. εἶπε. Br. V. 2. σπείσας. P. Br. σπείσας. Pl. V. 3. ἐταίρην. P. ἐτέρην. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 45, 20. καὶ τοι τί τῆς ἰσχύος αὐτῶν εἰς ἐταῖρον ἂν διαβαίνειν. scribendum videtur, εἰς ἕτερον. Contra Ibid. T. IV. p. 1045. 3. τάχα τῶν ἐτέρων ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον. scr. τὰχ' ἂν τῶν ἐταίρων ἀνέλω. — V. 4. διογένην. P. Br. διογένη. Pl. — V. 5. μῆνις tamquam persona et daemon *Irae*, qua Philinna perjarum persequabatur maritum. Caeterum de ruina thalami hoc disticho agi etiam nunc existimo, licet Boschins, Grotii interpretationem secutus, grave recens nuptorum dissidium significari arbitretur.

Nr. 423. βιάντορος εἰς σάρδεϊς τὴν ποτὶ διὰ τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν πρὸς τὴν νῦν ἐρήμοσιν. (scr. ἐρήμωσιν). Br. II. 157. nr. 12. An. II. 2. p. 11. V. 1. τὸ πάλαι. P. τοπάλαι. Pl. Br. V. 2. αἷ βασιλεῖ π. ἐν αἰοῖδι. P. αἰ βασιλεῖ π. ἐν αἰοῖδι. Pl. αἰε βασιλεῖ. Br. Membr. lectionem teneri posse putabam: Sardes, quae in Asia regi Persarum alterius Persidis instar eratis. *Ἀοῖς* accipiendum de Asia Lydiana proconsulari, quae a Caria, Bithynia et Phrygia distincta, sic a Romanis appellabatur. Vid. Salmas. in Plin. p. 564. Selden. ad Marm. Oxon. p. 61. — V. 3. κρησῶ. P. κρησιῶ. Pl. κρησῶ. Br. quae vera correctio. — τὸ παλαιόν. P. ut quaedam editt. Plan. Aliae τοπάλαιον. V. 5. δὲ ὅλαι. P. Pl. Br. Hiatus sustuleris scribendo: τῶν δ' ὅλαι, ὃ δύντηνοι aut, νῦν δ' ἄρ' ὅλαι. Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 107. corrigit: νῦν δὲ τόσαι. V. 6. ἐξ ἀφανοῦς. P. ἐξ ἀχανοῦς. Pl. Br. *terra immensum in modum hiantē, in profundum cecidistis. ἀχανές, τὸ πολὺ κρηνός*. Lexic. Darmstad. in Addend. ad Greg. Cor. p. 893. Stephau. Thes. Gr. T. IV. p. 332. D. E. ὡς τὸν πηλὸν εἰς ἀχανές ἐκπίπτειν βάθος. Suid. in ἀνέχει. T. I. p. 202. οἱ πρὸς ἀχανές θύοντες ἰστίοις πέλαγος. Plutarch. T. II. p. 76. C. At vide, an non etiam ἀφανοῦς eodem sensu dicatur. Certe Suidas in ἀχανές πέλαγος . . . ἀχανεῖς, ἀφανεῖς, ἀφργεῖς. Lycophron v. 1277. de flumine Titone (ὃ οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς καταπίπτει, ut est in Schol. p. 986.) Τιτώνιον τε χεῦμα τοῦ κατὰ χρόνος δύνοντος εἰς ἄφαντα κινθμῶνός βέθη. — V. 7. Εὐῶρα καὶ εἰς Ἑλικήν.

P. Pl. Βούρα κ' ἰὸ 'Ελίη. Br. κεκλασμένα. P. κελωσμένα. Br. c. edit. Flor. et tribus Aldd. κελωσμέναι. Asc. Steph. Dura Brunkii ratio, nec contextui satis accommodata, qui antithesin postulat; etiam hiatus, quamvis in caesura, molestior. Suspiciabar: Βούρα κάθησ' (i. e. κάθησαι), 'Ελίη τε, κεκλωσμένα. ubi dualis participii ultimam producit. Quod si quis tamen malit, ob singularem verbi praecedentis, κεκλωμένη, non refragabor. De κάθησαι, quin recte jungatur cum duobus substantivis, dubitari non potest. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 487. De locis et regionibus καθήσθαι usurpatur ap. Callim. H. in Del. 168. ἀμφοτέρη μεούγεια, καὶ αἱ πελάγεσσι κάθηνται. Diodor. Sic. V. 50. ἡ χώρα ἐγκάθεται πεδίοις. Usum hujus verbi de locis depressioribus illustravit Dorvill. ad Char. p. 489. — V. 8. ἐν βυθίοις. P. Pl. ἐμβυθίοις. Br. verissimo.

Nr. 424. δοῦριδος τ' ἐλαίτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἐφύσου. Legitur iterum p. 432. cum lemmate: δοῦριδος εἰς τὸν κατακλυσμὸν ἐφύσου ὃν ἔπαθεν ἐπὶ λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ἐνὸς τῶν διαδόχων (L. διαδόχων). et supra scriptum: ἐλαίτης καὶ ἐλεάτης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ ἀσίας πόλεις, ἡ δὲ εὐρώπης. οὕτω πορφύριος· ὁ δοῦρις ἐλαίτης ἦν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐλαίας, ὅθεν καὶ κόλπος ὁ ἐλαιατικός ὀνομάζεται. — Br. II. 59. An. II. v. p. 182. Cf. Steph. Byz. in Ἐφεσος. P. V. 4. εἰς τὴν καλὴν καὶ τριπόρθον Ἐφεσον. marg. Pal. μακάρων. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. μακρῶν. Br. cum Salmas. Membranarum lectionem damnare non audeo, quum μάκαρα ἔτη annos significare possint in beata tranquillitate transactos, intra quod tempus cives plurimas opes collegisse probabile fit; vel simpliciter opulentos annos: ut ἀνδρὸς μάκαρος Homer. Ἰλ. λ. 68. Ὀδ. α. 217. Rarior quidem usus hujus adjectivi ad res translati, non tamen propterea damnandus. — In-
δὲ
teriori margini adscriptum: θαυμαστόν. V. 5. ποῦ σωτ. P. Scr. ποῦ, quod Bothius monuit. ἔτρεπον. P. 1. 2. ἔτρεπον. Br. c. Steph. quam correctionem temporum requirebat ratio. — ὄμμα. P. 1. 2. Steph. Byz. ἄμμα. Plan. V. 7. Dactylos in hoc versu poeta de industria cumulasse videtur. V. 8. πεπταμένοις. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. πεπταμένα. Br. c. Salm. At ποταμοὶ πεπταμένοι flumina sunt late effusa et extra ripas vagantia; ut πέλαγος πεπταμένον, latum mare, ap. Arat. v. 288.

Nr. 425. ἰωάννου ποιητ' τοῦ βαρβονκάλου εἰς τὴν κατάπτωσιν
Tom. IV.

βηρύτου ἐπὶ σεισμῷ. Br. III. 13. nr. 8. An. III. 1. p. 21. V. 1. ἄδ
ἐγώ. Similiter in epigr. ap. Liban. Tom. IV. p. 778. 50. quod sic
emendandum: ἥδ' ἐγὼ ἢ τλήμων ὀλοφύρομαι οὐνεκα κούρης· Τῇ γ' ἐπι
πόλλ' ἔπαθον ποθείουσά τε μαρναμένη τε. V. 2. κείμεαι ᾄ. Hiatus
negligentiae videtur tribuendus. κείσθαι de urbibus dirutis passim.
Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 11. καθῆστο γυνὴ κειμένη, σημαίνουσα
πόλιν. In Cod. Bavar. καθεῖται et κειμένην. unde scribendum: καθήται
γυνή, κειμένην σημαίνουσα πόλιν. Mox: τὸ πρόσωπον ἐγκάρσιόν τε
ἔστί, καὶ εἰς ἕτερα νένευκεν, ὥσπερ κειμένην μαθεῖν τὴν πατρίδα
μὴ ἀνεχομένην. Scr. μὴ ἀνεχομένης. V. 5. στοναχίσατε. P. Pl. στο-
ναχίσετε. Br.

Nr. 426. ⁸ τ ⁸ αὐτ ³ εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοῖ διαυτὸ ἐπὶ σεισμοῦ καταπεσεῖν
ἔως ἔδαφ. Br. III. 13. nr. 9. An. III. 1. p. 21. Inter primum et
secundum distichon spatium est relictum in P. In Plan. p. 102. St.
in duo epigr. divisum est. V. 1. Χαρίτων scripsi initiali majore.
V. 5. γράψασθ'. P. γράψαθ'. Pl. Br. V. 6. βήρυτες. P. βηρυτός. Pl.
Br. — Nr. 427. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ διὰ τὴν αὐτὴν ἐπόθεσιν ὅτι
ἡ βηρυτός ἄοικος ἔμεινεν ἕως νῦν. Br. III. 13. nr. 10. An. III. 1.
p. 22. V. 4. δονπήσεις κώπην. P. Br. δονπήσει κώπη. Pl. δονπέων
κώπην dici posse non videtur. Scripsi κώπη. i. e. σὺν δούπῳ κώπης
εἰς ἄλλην πλεύσῃ πόλιν. — Nr. 428. ἀντιπάτρου Θεσσαλονικ^ε εἰς τὴν
καταπτωσὶ τῶν φεσσῶν. Br. II. 112. nr. 114. An. II. 1. p. 296.
V. 5. ἀλλὰ μοι. P. Pl. ἀλλ' ἐμοί. Br.

Nr. 429. κριναγόρου εἰς τὸν ἐν ναυπλ² σκοπὸν. Br. II. 140. nr. 2.
An. II. 1. p. 378. V. 1. ἀρίστω. P. ἀριστώ. Br. — V. 3. ἐπὶ
νύκτα. P. ἐπὶ Br. cum omnibus, qui hoc epigr. ediderunt. — ταφη-
ρείης. P. καφηρείης. Br. — V. 4. δύσμορος. P. δύσμορον. Br. c.
Salm. pronus tamen magis in δυσμόρον. Hoc mihi quoque videtur
elegantius. Servavi tamen lectionem Cod. quum Nauplii πνέσος vocari
possit δύσμορος ab effectu. P. Sequitur in Cod. epigr. Duridis, quod
dedimus p. 430. nr. 424.

Nr. 430. κριναγόρου εἰς προβατ⁰ τρίτον⁰ καὶ νῦν εἰς τοιαῦτ⁰ πρό-
βατα οὐκ ἐν ἀρμενία μόνον ἀλλὰ ἔν σκυθία. Br. II. 146. nr. 22.
An. II. 1. p. 397. Musmones describi existimat Belin de Ballu ad
Oppian. Cyneg. II. 377. quem vide p. 292. sq. V. 1. ἐντὸς ἀράξιο.

P. *ἐνθα γ' ἀράξω*. Br. c. Pierson. ad Moer. p. 442. In marg. Ap. G. R. *ἐνθ' ὃ θ' Ἀρ.* Possit etiam scribi: *οὐ τό γ' Ἀράξω*. V. 3. *χαῖται*. P. *χαῖται*. Br. c. Salm. — *μήλοις ἄτε ποῦ*. P. *μήλων ἄτε πον*. Br. c. Salm. Hic versus nondum persanatus. Num scribendum: *χαῖται δ' οὐ μήλοις γένους?* — *μᾶλλοις*. Br. Scripsi *μαλλοῖς* cum Codice. *ἐπὶ μαλλοῖς* videtur dictum, ut ap. Oppian. Cyn. II. 519. de elephanto: *ἵφθιμον δὲ κάρηνον (ἔχει), ἐπ' οὔσαι βαιοτέρουσι*. Homer. Od. p. 308. *εἰ δὲ καὶ ταχὺς ἔσκε θείν,* ἐπὶ εἰδὲ τῷδε Hesiod. Theog. 153. *ἰσχυρὸς δ' ἄπλματος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει*. — V. 5. *τρίτοκέϊ ἀνὰ*. Ut hiatum tolleret, *τρίτοκέϊ ἀνὰ* correxit Hermann. ad Orph. p. 771. quam formam utinam exemplis firmasset. Nunc vocalium concursus nihil offensionis habere videtur, quum diphthongus sit in arsi. — V. 6. *Θηλή*. Ap. Liban. T. IV. p. 812. 23: *ἔπειτα τενοῦσα τὴν μισοτύραννον θῆλυν ὑπανέτενε*. scr. *Θηλήν*. Mox l. 35. *τυραννοκτόνον σὺν οὔσι μητέρα*. scr. *ἔχουσι μητέρα*. V. 8. *θανυμυστόν* in marg.

Nr. 431. *εἰς κλέπτῃν εὐρον σπάθῃν χροσθῇ*. Br. III. 234. nr. 436. An. III. 2. p. 121. *ἀνέρα*. P. *ἄρεα*. Pl. Br. — Nr. 432. *θεοκρίτου εἰς θυροῖν τὸν αἰπόλον ὀδιδόμενον αἶγα ἦν λυξ* (i. e. *λύκος*) *κατέφαγεν*. Tum paulo post: *οὗτος ὁ θεόκριτ' ὁ τ' βονκολικὰ γράψ*. Br. I. 378. nr. 6. An. I. 2. p. 197. V. i. *ὦ δειλ.* P. *ἄ.* Br. c. vulg. *τί τοι πλέον*. P. et iterum in marg. *τί τὸ πλέον*. Br. c. vulg. Cf. Valken. pag. 150. A. B. Schaefer. ad L. Bos pag. 776. Supra etiam p. 232. nr. 175. *τί τοι πλέον* est in Cod. Pal. — *κατὰ ταξέϊς*. P. V. 2. *διγλήνως*. P. *διγλήνοις*. Vulg. Br. — *ὀδυροῦμενος*. P. — V. 4. *ὑμῖν πίαξε*. P. — V. 5. *καλεῦντι*. P. *πλαγγεῦντι*. Br. c. vulg. De cano Nicander Ther. 674. *καὶ τὴν μὲν κλέγξας ἀφεκάς βάλε*. Leonidas ep. p. 192. nr. 262. *πλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν*. Pollux V. 86. ubi vid. Jungerm. T. I. p. 523. Schneider. ad Xenophont. de Venat. V. 5. p. 342. Verbi *πλαγγέω* aliud exemplum non novi. — V. 5. *τί τοι πλέον*. P. *τί τὸ πλ.* Br. c. editt. — *τῆνας*. P. — V. 6. *ὄστιον*. P. *ὄστιον*. Vulg. *ὄστειον*. Br. cum Reisk. Saepe ante οὐδὲ negationem omitti docuit Schaeferus l. c. nec nostro loco neglecto. Hinc ap. Artemidor. Onir. II. 12. p. 154. fortasse probanda lectio Cod. Veneti, *αἶγες δὲ λευκαί, οὔτε μέλαιναι ἀγαθόν*. Caeterum vide, an fortasse probum sit *ὄστιον*, quod quamvis alibi non occurrat, multa tamen similia habet. — *λείπει ἀποχομένης*. P. *λείπεται οἰχομένης*. Br. cum

editt. Vid. Steph. Thes. Gr. L. II. p. 1257. B. — Sequitur in Cod. vers. 7—12. epigrammatis Theocritei, quod dedimus integrum p. 433. nr. 438. Tum spatio relicto ejusdem epigr. v. 13—18. cum novo lemmate.

¶ Nr. 433. τοῦ αὐτοῦ Θεοκρίτῃ παιγνιον εἰς δᾶμν τοῦ αὐτοῦ. *δωρὰ ὥσπερ καὶ τὰ βουκολικά· σαντος γὰρ κακείνα εγραφε.* Br. I. 377. nr. 5. An. I. 2. p. 196. V. 1. λῆς. P. τὰν μοισᾶν, P. τὰν νομ-
φᾶν. Br. c. editt. — V. 2. κηῶ. P. κῆγών. Br. c. editt. κᾶγῶ.
Dorvill. ad Char. p. 177. — ἀειρόμενος. P. ἀειράμενος. Br. c. editt.
Illud fortasse tuearis. Cf. ad p. 360. nr. 13. v. 5. Sed nolui repugnare
auctoritati aliorum Codd. praesertim in tanta erroris facilitate. —
V. 3. ταξεῦμαι. P. probante Dorvillio l. c. ἀρξεῦμαι Br. c. editt.
Eid. VII. 95. ὧ τν γεραίρειν ἀρξεῦμ'. Hoc praetuli, Toupio etiam
assentiente. — βουκόλος. P. βοικόλος. Br. — ἐγγύθεν ἄσει. P. ut est
Eid. VII. 72. ἄμμιγα θελξεῖ. Br. cum editt. — V. 4. κηροδέτω. P.
καροδέτω. Br. c. editt. — V. 5. λασιαύχενος. P. λασίας δρυός. Br. c.
editt. ἐγγύθεν ἄντρον. P. ἄντρον ὀπισθεν. Br. cum editt. Certe in
membr. lectione nec ἐγγύς . . . ἐγγύθεν in eodem versu ferri posse
videtur, nec ἐγγύθεν intra tres versus ter recurrens. Fortasse scri-
bendum: στάντες λασιαύχενος ἔμπροσθεν ἄντρον. ex Theocr. Eid. IX.
5. ἐμὴν δὲ τὸ βωκολιάσδεν ἔμπροσθεν. aut cum vulgatis: λασιαύχενος
ἄντρον ὀπισθεν. — V. 6. αἰγιβάναν. P. Br. αἰγιβόταν. Vulgo. —
ὀρφανίσουμες. P. ὀρφανίσουμες. Br. — In Cod. Pal. cum hoc epigram-
mate junguntur duo disticha (v. 3—6.) epigr. Theocritei, quod dedi-
mus p. 204. nr. 340.

¶ Nr. 434. τ αὐτοῦ εἰς ἑαυτ' ὅτι θεόκριτος συρακούσιος ἦν. Br. I. 263. tamquam *Artemidori Grammatici*, cui inscribitur in edit. Theo-
criti Aldina. An. I. 2. p. 190. — V. 1. χίος. P. χῖος. Br. Theocri-
tum Chium cum Syracusano confudit Tzetza in Chil. I. 67. v. 1065.
Theognidis nomen eundem expulit ex Athen. I. p. 14. E. Vid. Addi-
tam. An. in Athen. p. 9. — V. 1. τόδ' ἔγρ. P. τάδε γρ. Vulgo.
τάδ' ἔγραφα. Br. quod recepi. V. 2. συρακούσιων. P. et ed. Flor.
συρηκοσιών. Br. c. vulgat. — V. 3. περικλειτής. P. περικλυτής. in
Argum. Carm. Theocr. De περικλειτός vid. Schaefer. ad Theocr.
p. 210. et in Indic. crit. ad Apollon. Rh. T. II. p. 673. — φιλήνης.
P. ed. Flor. Br. φιλήνης. Vulg. Sine lectionis diversitate *Φίλινα* est

supra nr. 422. p. 631. nr. 116. et alibi. — V. 4. ὀθνεῖαν οὐτὶν⁸ ἐφελκυσάμαν. P. ὀθνεῖην οὐπὸτ' ἐφελκυσάμην. Br. c. vulg.

Nr. 435. τ⁸ αὐτὸ εἰς τραπέζην καίικον διασυντῖξ^τ ἡ μάλλον τωθαστιξ^{τα}. et paulo post: ταῦτα τὰ ἐπιγράμμ^τ ἐν σφρακούσαις ἐγράφησαν. Br. I. 382. nr. 21. An. I. 2. p. 208. In Plan. p. 28. St. Leonidae inscribitur. V. 2. ἀρχομένης. P. ἐρχομένης. Pl. Br. Ap. Liban. T. IV. p. 1065. 17. ἀλλ' ἀπέρχονται μὲν τῆς θήρας θεοῖς. Scr. ἀπάρχονται. — V. 3. ποφασιν. P. Caeterum hoc epigramma neque διασυντικὸν est, neque τωθαστικόν. Cohæret cum eo in Cod. Pal. nr. 436. nec spatio relicto, neque lemmate appposito. Edidi in Paralip. I. nr. 45. p. 653. Sensus et argumentum obscurum. V. 1. τωῖπολλανος. P. Scripsi τῷ 'πόλλωνος. Codicis tamen lectionem pro genuina habere videtur doctissimus Welker in Fragm. Alcman. p. 43. ubi θᾶκος, πρᾶτος, ὀπάρα et πολύφανος comparat. Cum hoc tamen Dorismo caetera in his versibus non conspirant, et incerta omnino hujus versus, si modo versus est, lectio. Nomen videtur depravatum, verborum sedes permutatae. Trimetrum habebis integrum, verbis in hunc modum scriptis: Ἀρχυῖα Γίλωνος ταῦτα τὰναθήματα. Reliquæ aliis tentanda et corrigenda relinquo.

Nr. 437. τ⁸ αὐτοῦ εἰς φαλῆ^{τ*)} παίγνιον. Leguntur hoc loco sex priores versus epigrammatis Theocritei, cujus fragmenta leguntur p. 432. Etiam Plan. p. 27. St. nihil nisi fragmenta exhibet. Omnia conjunxi h. l. sicuti in editionibus Theocriti, etiam antiquissimis, habetur. Br. I. 377. nr. 4. An. I. 2. p. 194. V. 1. τόθι ταί. P. τῶς αἰ. Br. c. editt. quæ lectio depravata videbatur Valkenario. τῶς tuetur Hermannus. Membran. lectionem, restitui. τόθι pro οὐ, ubi, est ap. Antiphil. p. 427. nr. 404. v. 5. Callimach. H. in Jov. 32. in Nicandri Alex. 9. 13. 123. 270. 603. (590.) et alibi. Vid. Hermann. ad Orph. Argon. 631. ad Homer. Hymn. in Vener. 158. p. 97. — V. 2. εὐρήσεις. P. εὐρησεῖς. Br. c. editt. V. 4. παιδογόνωι. P. Br. παιδογόνω. nonnulli. — V. 5. ἔρκος δ' εὐθ' ἔερόν. P. κᾶπος δὲ σικερός. ed. Flor.

*) i. e. φάλῃτα. quod φαλλὸν significat. In illa voce vehementer trepidant Interpp. Luciani Jov. Trag. §. 42. T. VI. p. 275. Ζηνῆθαι μὲν ἀκινάκην θύοντες . . . καὶ Κυλλήνιοι φάλῃτι. Cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 262.

Alij *σακός*. *σακός* δ' εὖ *ἱερός*. Br. c. Salm. caeterum non improbens correctionem Toupii, *σακός* δ' εὐ^ν*ἱερός*. Equidem membranis inhaerens duabus litteris leviter immutatis scripsi: *ἔρκος* δὲ *σκιερόν*. Litterae *δεσ* et *δεῦ* in Codd. minimum discrepant. Liebelius ad Archilochi Reliqq. p. 90. malit: *ἔρκος* δ' εὖ *ἱερόν*, comparans *θύρας εἰσευρέας αὐλῆς*. Od. φ. 388. — *περὶ δίδρομεν*. P. V. 7—12. leguntur p. 452. c. lemma: τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀμπελονα (scr. ἀμπελῶνα) δενδράδα καὶ ἄλλος. V. 10. ἀγεῦσιν. P. ἀγεῦσι. Br. V. 11. ξοῦθαι δ' ἀηδονίδες. P. δ' Br. omittit c. vulg. ἀντιαγεῦσι μέλπονσι. marg. μέλποιτε. P. alterum fortasse pro μέλποντι. μέλποῦσαι. Vulg. ἀντιαγεῦσι μελποῦσαι. Br. c. Scaligero. Lenius mihi videbatur, ἀντιαγεῦσαι μέλπονσι, aut μέλποντι. *ἰαχῇ* et *ἰαχεῖν* de *canti* est in Eurip. Iph. Aul. 1059. Ion. 499. compositum ἀντιαχῶν ap. Orph. Argonaut. 831. et ap. Nonn. Paraphr. p. 86, 5. καὶ χορὸς ἀντιαχῆς θεμιστοπόλων Φαρσαίων. — *στόμασι*. P. στόμασιν. editt. στόμασι. Br. — V. 13—17, spatio in Cod. relicto tamquam peculiare epigramma leguntur cum lemma: *εὐχῇ*, τοῦ αὐτοῦ εἰς *πρήκον ἐπὶ ἱρωτικῇ ὑποθέσει*. διὰ τοὺς δάφνιδος ἱρωτάς· ὡς ἀπὸ τοῦ πανός. et ad v. 17. ubi nova incipit pagina: τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. *παίγνιον* εἰς δάφνιν. V. 13. ἔξεο. P. et editt. ἔσδεο. Br. *πριάπῳ*. P. *πριήψ*. Br. c. vulg. quod doricis formis in praecedentibus non respondet. — V. 14. εὐχὸν ἀπὸ στρέψαι. P. εὐχε' ἀποστέρξαι. Br. c. vulg. Illud non muto: Priapum roga, ut mihi Daphnidis amorem deponere liceat. — V. 15. ἀπορῥέξαι. P. ἐπιρῥέξειν. Br. c. vulg. Compositum ἀπορῥέξειν in Lexicis nostris non comparet, sed non minus sincerum videri debet, quam ἀποθύνειν et ἀποσπένδειν. Caeterum infinitivus aoristi bene habet post verba optandi, promittendi, cupiendi. Vid. Br. ad Aeschyl. Pers. γ. 738. p. 333. ad Apollon. Rh. III. 972. Hinc ap. Apollod. I. 3. p. 17. *συνθέμενος*, ἂν μὲν κρεῖντων εὐρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις. recte Clavierius *πλησιάσαι* restituit ex Codd. Cf. infra ad p. 625. nr. 67. — *καλῶν*. P. *καλόν*. Br. c. editt. — *ἀνανεύσι*. P. *ἀνανεύση*. Vulg. Br. *ἐπινεύση* in uno alterove inventum Codice malebat Valkenarius. Sensus est in vulgata: Si Priapus me a pueri amore liberaverit, haec dum ei mactabo; sin renuerit, (aut; sin pueri amorem mihi annuerit, *ἐπινεύση*.) atque ut Daphnide potiar effecerit, tres victimas ei immolabo. — V. 16. *τρισοδ' θύη*. P. et sic Steph. Schaeef. *τρισοδοθήν*. Br. c. aliis editt. De triplici hujusmodi sacrificio locus est Aeliani in H. An. X. 50. sic corrigendus et distinguendus: εἰ γοῦν ἐθέλοις θῦσαι

οἶν, ἰδοῦ σοι τῷ βωμῷ παρίστηκεν οἷς, καὶ δὴ χέριβες, καὶ κατάρ-
 ξασθαι (subaudi πάρεστι), εἴτε αἶγα, εἴτε ἔριφον, εἰ δὲ εἴης τῶν
 αἰδροτέρων, καὶ ἐθέλοις, βοῦν θήλειαν ἢ καὶ ἔτι πλείους. — V. 17.
 τᾶρνα. P. ἄρνα. Br. c. editt. V. 18. νέυοι. P. αἰοι. Br. cum vulg.
 Margini Cod. adscriptum, σαπρὸν καὶ μυσαρὸν.

P. Nr. 438. Φιλίππου εἰς μύρμηκας. Br. II. 232. nr. 73. An. II.
 2. p. 199. V. 1. In marg. Cod. σφάλμα. quod refertur, καὶ fallor, ad
 versus exitum, ἡνίκα τήνδε. Sic P. ἡνίκα ἐσὺλων. Pl. Br. ex Planudis
 procul dubio correctione. Scribe: ἡνίκα ἔτενον. *ligurriebant, gustabant.*
 Hesych. τένδει, ἐσθίει ἢ λιχνεῖ. ex Hesiod. Opp. et Dieb. v. 524.
 ὅτ' ἀνόστεος ὦν πόδα τένδει. De permutatione litterarum δ et θ
 agens Eustath. ad Odys. τ. p. 709. 13. ἡ τοιαύτη, δὲ τῶν εἰρημίνων
 συμφώνων φιλία ἐκ τοῦ τένδειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν, κατὰ τό, ὦν
 πόδα τένδει, τὸν προτένδην ἐποίησεν, ὅς ἐστι προγείστης. — V. 3.
 Φιλίππου θεσσα) εἰς μύρμηκας διαπλεύσαν ὕδωρ μετ' ἀχέρον *ενεκα*
ἔφαγγεν με). marg. P. κροσσόν. P. Pl. κρωσσόν. Br. V. 5. νέας
 ἀχνυτίδας. P. versu manco. νέας καύφας ἀχ. Pl. νεῶν κάρφας ἀχνυτί-
 δας. Br. i. e. οἱ δὲ φέροντες κάρφας ἀντὶ νεῶν. In Xenophont.
 Anab. I. 5. 10. pro κάρφης in nonnullis Codd. legitur κορυφῆς, quod
 quasi transitum facit ad κούφης. At νέας non videtur mutandum esse:
 Illae senis agricolae strategemati aliud opposcentes, *naves* sibi parabant,
 paleas scilic. — V. 6. αὐτοκυβερνήται. P. αὐτοκυβερνήτι. Plan. Br.
 Illud compositum Lexicis addendum, sicut etiam ἀρχικυβερνήτης, quo
 usus est Diodor. Sic. XX. 51. — πρὸς κύτος. P. πρὸς τάχος. Pl. quod
 fortasse ortum ex glossa τεῦχος. Pessimam lectionem non tueri debe-
 bat Boschius. — V. 7. ἀνέπεισεν. c. duplici accusativo ad analogiam
 verborum διδάσκειν et παιδεύειν. Addaeus p. 449. nr. 544. Ἰνδὴν
 βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην Εἵναι.

Nr. 439. κρινάγορον εἰς κρανίον ἀνθρώπου κείμεν ἀτημείη.
 Br. II. 150. nr. 35. An. II. 1. p. 407. In Plan. p. 53. St. *Antiphilo*
 inscribitur. V. 2. ἀρμονίην. P. ἀρμονίη. Pl. Br. V. 3. θανάτοιο.
cadaveris. Vid. ad p. 267. nr. 404. v. 4. V. 5. κέσσο πέλας κατα-
 πρεμνοιο παρ' ἀτραπὸν ὕφρα. P. Sic quoque Plan. nisi quod Ascens.
 et St. σὺ inseruerunt post πέλας, et παρὰ τρόπον (πρόπον Steph.)
 exhibent editt. κέσσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν, ὕφρα.
 Br. quem tam elumbes numeros patienter tulisse miror. Vitium ubi
 lateat, docet rhythmus verborum πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν, qui totus

est bucolicus, tum v. 6. verbum ἀθρήσας, quod, ut cum ὄφρα quodammodo conveniret, Plan. mutavit in ἀθρήσαις, Br. in ἀθρήσης. Deleto κατὰ, quod male abundat in hac constructione, versus rhythmum restitui; post ὄφρα autem excidit μάθη τις, vel ejusmodi quid, quod cum ἀθρήσας cohaeret. Haec expedita sunt, nec elegantia carent. — παρὰ τρόπον. Plan. παρ' ἀτραπόν. P. Ap. Aelian. Hist. An. XII. 15. τῖνα τρόπον Gesnerus recte mutavit in τὴν ἀτραπόν. Sed vel sic dubito, an omnia in illo loco jam satis emendate legantur.

Nr. 440. μόσχον συραξ ἔρως δραπέτης. οὗτος ὁ μόσχος ποιητῆς ἐστὶ τῶν καλουμένων βουκολιῶν ποιημάτων. ὧν πρῶτος θεόκριτος. δεύτερος αὐτός ὁ μόσχος. τρίτος βίων σμυρναῖος. et paulo post: οὔτε τὸν χρόν' καθορῶν οὐδὲ γινώσκω οὔτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἐτέροις ἐνέτυχεν. (Scr. ἐνέτυχον.) Br. I. 404. nr. 3. Cf. Plan. p. 37. St. Stobaei Flor. p. 391. Gesn. p. 255. Grot. V. 3. ἐστὶ δ. P. V. 4. μισθὸν τοι. P. V. 5. τοι δ' ὦ ξένε. P. τί δ', ὦ ξ. Br. c. Grot. τὸ δ', ὦ ξ. Valken. cum Vulcanio et Heinsio. V. 6. ἐστὶ. P. ἐντί. Br. μάθεις. P. V. 7. αὐτοῦ. P. αὐτῶ. Br. c. al. V. 10. ἣν δὲ χολαῖ. P. Ingeniose H. van Eldik. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489. φρὴν δὲ χολά. mel in ore, fel in corde. Cf. Plaut. in Trucul. I. 2. 76. V. 13. μήκυλλα. P. μικκύλα. Valk. cum aliis. τήνωι. P. τήνω. Br. et alii. V. 14. καὶ αἰδῶ. P. καὶ εἰς αἰδῶ. Vulg. Praepositione nihil opus, quum αἰδῶ etiam quadrisyllabum sit. Vid. ad p. 505. nr. 624. v. 2. — V. 16. ὅσον. P. ὡς. alii. — ἐπ' ἄλλωι. P. quod ex ἄλλως depravatum est. ἄλλους. Vulg. V. 17. σπλάγχνοισι δέ. P. V. 18. ὑπὲρ τόξω. P. Valk. et al. ἐπὶ τόξω. Br. metro claudicante. V. 19. τυτθὸν ἐεί. P. ἐοῖ. Br. ἐνί. alii. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 58. p. 25. — P. V. 22. ὁ μόσχος καὶ αὐτὸς συρακούσιος ἦν, ὡς λόγος. marg. Pal. — πάντα μέν. P. ταῦτα Br. c. auctoritatem Codd. Eadem vocabula tamen interdum permutantur. V. 22. δέ οἱ αὐτῶι. P. ἐν αὐτῶ corr. Schaeferus p. 254. Illa pronomina junctim ferri posse negans. [Cf. quae monui ad Gregor. Corinth. p. 86. et p. 872. sq. G. H. S.] — V. 23. ἐνοῖσα. P. ἐοῖσα. Vulg. ἐναίθει. P. ἀναίθει. vulg. Mihi illud quoque bene habere videtur. V. 25. πότ'. P. κλάοντα esse videtur in Pal. In marg. his κλαίοντα. V. 26. γελάα. P. γελάη. Br. et Valk. ex Codd. V. 27. φαρμακοέντα. P. in marg. φάρμακοεντί. Hoc in editt. φαρμακίοντα genuinum videbatur Valken. V. 29. μὴ τὸ διγῆις. P. Scripsi μὴ τὸ. Id Valkenario quoque praestare videbatur vulgato μὴ

τι, dissentiente Schaefero. Pro meo sensu pronomen vi non destituitur. — *πλαναῖ*. P. *πλάνα*. Vulg.

Nr. 441. *ἡλλάδα^s ἀλεξανδρ^s εἰς ἡρακλ^s*. Br. II. 435. nr. 33. An. II. 3. p. 261. V. 3. *μὴ δέ ποτ' ἡττηθεῖς*. P. et ed. Flor. *μη-δῆποθ' ἡττ*. Br. c. vulg. V. 5. *προς ἔειπε*. P. — Nr. 442. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ μυριναίου εἰς ἀλίτα^τ πένη οὔτινος ἡράσθη πόρη πλουσία*. Br. III. 55. nr. 64. An. III. 1. p. 94. V. 1. *τίς*. P. V. 3. *μιν θῆκε*. Causa non erat, cur poëta augmentum omitteret; *ἔθηκε* videtur scripsisse. V. 4. *ὄγκον*. P. — Nr. 443. *παύλον σίλεν^τ κρυον εἰς ἔρωτα^ο ως πρ^ο τὴν ἀφροδίτην*. Br. III. 85. nr. 43. An. III. 1. p. 155. V. 1. *κοιλῆγη*. Vid. H. de Bosch. T. IV. p. 260. Ap. Aelian. H. An. I. 45. *καὶ ἐνταῦθα κοιλάνας τὸν τόπον*. scr. cum Cod. Monac. *οἱ κοιλάνας*. — *παφίη*. P. unde error ejus, qui lemma concinnavit. *παφίη*. Pl. Br. Stob. Flor. p. 390. 53. V. 4. *φλογεροῦ*. P. *φλογέου*. Pl. Br. Utrumque probum. Theocr. Eid. II. 133. *Ἔρως . . πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει*. — V. 5. *μαχάδι*. P. *μαχλάδι*. Pl. Br. *γυιοκόρον* an *γυιοβόρον* ambiguum in P. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 81. V. 6. *ὅπο ῥηπίζει* et *ἐφ' ἔλκομένη*. P. Verbum *ὕπορεπίζειν* Lexicis addendum.

Nr. 444. *ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ. εἰς παρθενίον*. Br. III. 93. nr. 73. inter epigr. Pauli Silentiarum. An. III. 1. p. 174. *Paulo* tribuitur in Plan. p. 20. St. et in Stob. Flor. p. 64. Gesn. V. 2. *ὤλεσ' ἐν*. P. *ὤλεσεν ἄν*. Pl. Stob. quod verius videtur. V. 3. *ἐν-δεσμω*. P. *ἐνθίσμω*. Pl. Stob. Br. Utrumque bene habet, ut *ἐννόμω* et *ἐννόμω*. — Nr. 445. *ἰουλιαν^s αἰγυπτ^ο εἰς τατιανον τινα θανμάσιον ἄνθρωπον*. Br. II. 502. nr. 39. An. II. 3. p. 384. V. 3. *τητιανέ*. P. *Τιτιανέ*. P. *Τατιανέ*. Br. cum auctore lemmatis. — *βίοιο γαλήνη*. P. *βιότοιο γαλήνη*. Pl. Br. P. V. 5. *αὔξων*. P. *αὔξων*. Pl. Br. *πρίν*. in marg. *πλήν*. P. *γάρ*. Pl. Br. quod sensus postulat. V. 6. *πλούτος*. P. *πλούτον*. Pl. Br.

Nr. 446. *τ^s αὐτ^ο εἰς βίον παραινετι^ο*. εἰς τὸν βίον ὅτι καλός. Br. II. 505. nr. 43. An. II. 3. p. 386. V. 2. *ἄχη*. P. Br. *ἄκη*. Pl. quod tueri conatur Bosch. T. IV. p. 226. V. 7. *ὀπάσσαι*. P. Br. *ὀπάζειν*. Pl. — Nr. 447. *τ^s αὐτοῦ εἰς λακaina^ξ γυν^ς τὸν ἴδιον υἱὸν ἀποκτείνασα*. Br. II. 504. nr. 47. An. II. 3. p. 387. Legitur etiam supra p. 241.

in margine. V. 1. 2. Suid. T. II. p. 569. — Nr. 448. ἐρώτησις ὁμήρου. Br. III. 148. nr. 27. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἡ ῥ' ἐχομένη τι. P. ἡ ῥ' ἔχει' ἰχθῦς. Br. ex Certam. Hom. et Hesiod. p. 497. ed. Lips. θηρήτορες ἡ ῥ' ἔχει' ἰχθῦς. in Vit. Homeri Pseudo-Plutarchi. V. 2. ἀντ' ἀποκρισας. P. λιπόμεθα ὅσοι. P. ἄσοι ἔλομεν, λιπόμεσθα· ἂ δ' οὐχ. Br. ex Vit. Homer. in Opp. Herodoti p. 760.

Nr. 449. τιν' ἂν εἰποι λογ³ ἔρωις ἐρῶν. Br. III. 141. nr. 1. An. III. 1. p. 273. V. 5. ἰσοφαρίζει. P. — Nr. 450. ^λστι οὕς εἶπεν Φιλημων εἰς εὐρυπι. Br. II. 61. An. II. 1. p. 187. V. 1. in marg. θανμαστον. V. 2. αἰσθηθην. P. φασὶ τινέσ· P. ὡς φασιν τινέσ. Pl. V. 3. ἀπ' ἡγῆ. P. — Nr. 451. τιν' ἂν εἰποι λόγους πρὸς προκὴν τ' ἀδελφὴν φιλομηλ/. Br. III. 141. nr. 2. An. III. 1. p. 273. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. ἔδνα. P. — γλώσσαν ἐθέρωσε. Soph. Aj. 273. τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλώσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θείρας. — Nr. 452. εἰς το αὐτο. Br. I. c. V. 5. ὥπασε. P. V. 4. ἐρξας. P. ἐρξας. Pl. et statim ἔρκεισι. P. — V. 5. δ' ἐνόσφησε. P. δέ νόσφησε. Pl. δ' ἐκόσφησε. Br. — Nr. 453. τιν' ἀνείποι λόγ³ μελέαγρ⁰ μελλοντ⁰ βοδὲ θύεσθαι τ' διτ' ἐ μνηκωμένον. Idem lemma in Plan. p. 33. St. Meleagro poetæ hoc epigr. tribuit Br. I. 33. nr. 116. An. I. 1. p. 127. quod probabile. Nihil est in hoc tetrasticho, quod Meleagrum, Althææ filium, loqui fidem faciat. V. 1. θανμαστόν. in marg. P.

P. Nr. 454. τινας ἂν εἰποι λογ³ καλλιόπη εἰς γεωργί⁰. In marg. ὄραϊων. Dedi in Paralip. I. nr. 46. p. 654. Scriptus videtur versus in Georgium Pisidam, nobilissimum suæ ætatis poetam. — Nr. 455. τιν' εἰποι λόγ³ ἀπολλων περι ὀμηρου. ἂν in lemmate omissum, ut infra nr. 477. 8. 9. Br. III. 146. nr. 19. An. III. 1. p. 273. ἐγώ. P. ἐγών. Pl. Br. — Nr. 456. πασιφάης δια τ' ερωτα του ταυρου. Br. III. 141. nr. 3. An. III. 1. p. 274. — Nr. 457. τί ἂν εἰποι ἀχιλλεύς τρωθεντ⁰ αγαμυν/. Br. III. 142. nr. 7. An. III. 1. p. 275. V. 1. ἐμόν. P. Pl. Br. ἐόν. Draco de Metr. p. 96, 25. V. 2. σταδιοισιν. P. σταδίῳσιν. Plan. Br. Veteres eodem sensu etiam dixisse ἐν σταδίῳ μάχεσθαι, suspicatur Schæfer. ad L. Bos. p. 266. V. 3. βλάβη. P. et iterum in marg. λώβη. Pl. Br. — V. 4. πῆμα φανει⁷. P. πῆμ' ἦκει. Pl. Br. μέγα πῆμα. Ap. Apollon, Rhod. IV. 4. ἡέ μιν ἄτης πῆμα δεξιμέρον.

scribendum videtur: ἡ δὲ μέγ' αἴτης πῆμα. Certe μιν c. Brunkio ad remotum κάματος referri posse non videtur. — V. 5. πένθεα πάσχεις. P. πῆματα π. Pl. Br. V. 6. πᾶσιν. P. Pl. πᾶσι. Br.

Nr. 458. τί ἂν εἴποι ὀδυσσεὺς ἐπιβ⁶ τ' ἰθάκης. Br. III. 146. nr. 18. An. III. 1. p. 278, V. 2. οὐδας. P. V. 5. γλύνκιον ἦς. P. γλύνκιον γ' ἦς. Pl. Vid. ad p. 426. nr. 595. v. 1. — Nr. 459. τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς ορῶν τ' ὀδυσσία ἐναδῆι. Br. III. 145. nr. 17. An. III. 1. p. 278. V. 2. ἄμῃ ἂν qd̄ μὴ obscurum in P. — Nr. 460. τι αὖ εἰποι ἀχιλλεὺς ορῶν τα σπῆλα κείμενα. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 283. nos in Paralip. I. nr. 47. p. 654. V. 3. οἶδα νῦν ὅτι πολλὰ τ' ἐφ'. P. Scripsi certa emendatione: οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ'. — V. 4. ἡμετέρης. P. ἡμετέραν scripsi cum cl. editore. *) — Nr. 461. εἶνας ἀνεῖποι λογ³ ο⁰ πύρρ⁰ ἐπιβας τροίας. Br. III. 144. nr. 12. An. III. 1. p. 276. V. 5. ὀλεῦσαι. P. ὀλέσσαι. Plan. Br. V. 7. ἀνύσσει. P. ἀνήσει. Pl. quod in ἀνύσει mutat Brodaeus, assentiente Scaligero in not. mst. Recte, modo σ duplicetur,

Nr. 462. τῶν αὖ ἐποι λόγους δηιανθρα⁰ τ⁰ πύρρ⁰ πορ⁰ την⁰ τροίαν⁰. Br. III. 144. nr. 13. An. III. 1. p. 277. P. V. 2. ὥς ἐκ προσώπου δηιανείρας τὸ ὄλον. marg. P. ἀχιλλέως. P. ἀχιλλέος. Pl. Br. V. 6. ἀνύσσαι. P. et vett. edit. Pl. ἀνύσσαι. Steph. — Nr. 463. τῆς αὖ ἐποι⁰ ἐκτωρ⁰ οἷ⁰ τον⁰ ἀχιλλέα⁰ ἐν τοῖς σπῆλαις. Scripsi "Ελέως c. edit. Flor. Ald. 1. et Nic. Sab. Br. III. 144. nr. 10. An. III. 1. p. 276. V. 2. τί ῥήγιον. P. τί ῥίγιον. Pl. cum interrogandi signo in fine, τι Br. Hoc quum molestum sit initio ῥήσεως, vide an corrigi debeat: ἔντεσιν ἀθανάτοις· ἡ ῥίγιον ἔσεται ἄλγος. — ἄλγος. P. V. 4. ὅς ποτ' ἂν. P. in marg. ὥς. ὀππόταν. Pl. Br. Ne in ὀππόταν πύρεν haereas, indicativum sic posuit etiam Paul. Sil. p. 466, nr. 651, κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται Ἡώς. Vid. supra ad p. 94. nr. 41. v. 5. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XII. corrigit: καὶ γενετῆρι, "Οσοομ² (auguror), ὅτ' ἔντα ταῦτα. Si emendatione opus est, malim sane: οἷς πότμον ἔντα ταῦτα θεὸς π. α. τ. in quorum perniciem dea

*) In marg. ἕως ὧδε ἀντεβλήθη. i. e. hucusque codex cum autographo comparatus est. Quae nota in pluribus Cod. Pal. partibus recurrit.

Achilli arma tribuit. In πότμος priorem corripuit Soph. in Antig. v. 83. Oed. Tyr. 171. Orpheus Argon. 1298. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θύουσα Ἀργώ. et v. 1294. si vera est correctio Hermanni: δεινὰ δ' ἀνεστονάχθησαν ἐπεὶ, πότμος ἦλνυθε λυγρός. Bion Eid. I. 43. δύσποτμε, μείνον. Ep. in Palat. p. 255. nr. 334. δύσποτμος ἐκ γενεῆς. Ep. in Append. T. II. p. 820. nr. 201. ἧ μάλα δὴ περισεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα.

Nr. 464. ^ττιανειποι παρις τρωθεν μενελ/. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 285. nos in Paralip. I. nr. 48. p. 654. In lemmate pro παρις videtur scribendum Πάνδαρος. — V. 1. ἔρρετε οἱ. Fortasse ἔρρετε δῆ. Proxima ducta ex Ἴλ. ω. 239. ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχίης. αἰγιαλῆς. Hesych. Αἰγιαλῆς. οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυνῶνι. Vid. Valken. ad Herodot. p. 406. 83. —

Nr. 465. ^υτῖν ἂν εἰποι λόγους ἀλθα παρακαλ/ ⁸τὸν μελέαγρον. Edidit Huschk. An. cr. p. 283. Paralip. I. nr. 49. p. 655. Locus de Althaea ap. Apollodor. I. 8. 2. p. 5. mutilus est, et sic, ni fallor, scribendus: ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδας (sic Codd.) ἐξ Οἰνέως * * * καὶ Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἀρεως γεγενῆσθαι φασί. Nomen alterius filiorum excidit, una cum copula, quae in Codd. desideratur. V. 1. ἀλεγίζηι. P. ἀλεγίζεις scripsi, quum ἀλεγίζεσθαι non usurpetur.

Nr. 466. ³τῖνας ἂν εἰποι ⁵λόγ ⁶αλκιστ ⁸τ ⁹ἀδμητ ^τζευξαν ^τλεοντ ^κπ/ ^κκαπρ ^κειστορημα. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 284. nos in Paralip. I. nr. 50. p. 655. V. 1. ἔστρεψαν. P. ἔστειψαν videtur legendum. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 2. Comparat cl. editor Eurip. Helen. 1449. πᾶσαν δὲ χρῆν γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὕμνοδιαῖς Τρῆναιον Ἑλένης. — Nr. 467. ⁶τῖνας ἂν εἰποι λόγους ^τὃ πηλεὺς ἀκούων ^τὃ ἀπομαχος ⁶εστιν ⁶αχίλλ/. Edidit Huschk. l. c. p. 285. Paralip. I. nr. 51. p. 656. V. 2. ἀριστεύειν. Ductum ex Ἴλ. λ. 782. V. 3. Cf. Ἴλ. π. 281.

Nr. 468. ³τῖν ἂν εἰποι ^τλόγ ^τἡ ηρα ^ταποθεωθεν ^τηρακλέους. Br. III. 142. nr. 4. An. III. 1. p. 274. V. 2. πόνον. P. πόνος. Pl. Br. — Nr. 469. ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. Br. l. c. V. 1. χάριν ἐτέλεσε. P. ἐξετέλεσε. Pl. Br. — Nr. 470. ⁶τι ⁶αν ⁶εἰποι ⁶αχίλλ/ ⁶πρ ⁶τ ⁶αἶαντα ⁶φιλωθῆναι. Edidit Huschke Anal. cr. p. 282. qui in lemmate φίλον θῆναι exhibet uncinis inclusum. φιλωθῆναι sincerum est, modo Ὀδυσσεῖ addas.

Cf. Suid. in φιλωθέντες. T. III. p. 612. — Paralip. I. nr. 52. p. 656. V. 3. ἤλιτεν. P. V. 4. Ζεὺς δέ. P. Scripsi τε. — In fine versus ἐρινύς. P. Vid. ad p. 234. nr. 88. Ἴλ. τ. 87. ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑριννύς. V. 5. αἶθε. P. αἶθε. Huschk.

Nr. 471. τιν³ ἂν εἴποι λόγ³ νέστωρ ἀκούσ² ὁδυσ² ἐπανελθόν². Edidit Huschke in An. cr. p. 285. Paralip. I. nr. 53. p. 657. V. 2. ἀφίκανε. P. Addidi litteram paragogicam. V. 3. ἔθνεα. Erat qui ἦθεα mallet. Membr. lectionem tuetur cl. editor, quamquam illi conjecturae speciem conciliet Heliodor. II. p. 97. πολλὰ μὲν αἱ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἦθη τε καὶ νοῦς εἰς πείραν ἦκουσιν. Orpheus Argon. 1280. γινῶναι τε πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν. De illorum vocabulorum permutatione dixi ad Christodor. Ecphr. v. 406. p. 35. — P. Nr. 472. εἰς τον² αὐ ὁδυσεῖα. Edidit Huschk. l. c. p. 286. Paralip. I. nr. 54. p. 657. — Nr. 473. τιν²ας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἀγαμέμνων καθοπισθ²έν ἀχιλλ². Br. III. 143. nr. 9. An. III. 1. p. 276. V. 3. Junxi φθισήνορα χεῖρα.

Nr. 474. τιν²ας ἂν εἴποι λόγ³ εἰδοθία οῤῥωσα ἑ² ἐλέν² εἰς τὴν φάρον. In marg. θαυμαστόν. Br. III. 145. nr. 14. An. III. 1. p. 277. V. 1. γενέθλη. P. Br. γενέθλης. Pl. Cf. Lennep. ad Coluth. v. 246. ἰλήκοις, Διώνυσος, καὶ εἰ Διὸς ἐσσι γενέθλης. — σόν. P. Br. σέο. Pl. — V. 2. εἰς ὀρώω. P. — ἀτρεκ. γάρ. P. Pl. δέ. Br. qua correctione carere possumus, si haec enuntiatio interrogative accipitur. Coluth. v. 306. ed. Bekkeri: ἀτρεκέως, ᾧ ξεῖνε, τεῆς ποτὲ πυθμένα πάτρης Τὸ πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων; De γὰρ in interrogatione vid. Herm. ad Aristoph. Nub. v. 192. p. 36. — Nr. 475. τιν²ας ἂν εἴποι³ λόγ³ ἑλένη οῤῥωσα τονμεν² καὶ τονπαρ² μονομαχ². In marg. θαυμαστόν. Br. III. 142. nr. 6. An. III. 1. p. 275. V. 2. δορισθενέες. P. δορυσθενέες. Pl. δορισθενέες. Br. — V. 2. ἀκμής. P. Br. ἀκμή. Pl. V. 3. ἔληι. P. ἔλοι. Pl. Br.

Nr. 476. τί εἴποι ἔκτωρ τοῦ πατροκλου μη δυνήθεντος βαστασ² το δορυ² ἀχιλλ². (τοῦ ἀχιλλ. Plan. Scripsi τὸ ἀχιλλ.) Br. III. 143. nr. 8. An. III. 1. p. 275. V. 1. ἀσθενῶν. P. Br. οὐ σθένων. Plan. Ibid. p. 8. St. additur: τοῦ πατρόκλου ἀπόκρισις. Ὡνησα. θάττον σ' εἰλε Πήλειον δόρυ. quod in Ascens. primum, ni fallor, legitur. In marg. Wechel. etiam alia reperitur ἀπόκρισις.

ἀλλ' εἰ τὸ δοῦρας κτενο πάλλειν ἔσθινον,
οὐδ' ἂν τὰδ' "Ευτορ ἔσχεν· ἀλλ' ἤρην θαμείε
πάντ' ἂν τὰγ' αὐτοῦ οὐκ' ἀφ' ἧ' ἀνελλιπή.

Nr. 477. τί εἴποι ἡ θεῖς του τηλεφους κελισθέντος ἵπο τῆς ἀμπέλου. Br. III. 142. nr. 5. An. III. 1. p. 274. V. 1. πράξομεν. P. πρήξομεν. Pl. Br. V. 2. κλίνῃ ἐξ ἀλ. P. ἐν Ἀλ. βελέμοις. Pl. Br. Scripsi κλίνῃ ἔξ Ἀλεξ. In Ἀλέξανδρος prima producitur, littera λ pronuntiando duplicata; ut in Αἰόλου ap. Homer. Od. κ. 36. 60. ubi erant, qui Αἰόλλου scriberent. — Nr. 478. τί εἴποι ὁ πριαμος του

ελενον διδοντ' βουλ' τ' ἑλληνιν ἔναληφθητοια. In marg. Θανμαστόν. Edidit Huschk. Anal. cr. pag. 287. Paralip. I. nr. 55. pag. 658. —

Nr. 479. τί εἴποι περσεῖς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τ' κητ' τ' ανδραμε
μη θελσ' αὖ λαβ'. Huschke l. c. Paralip. I. nr. 56. pag. 658. —

Nr. 480. τί εἴποι ἵπποδαμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τ' οἰνομάου πελοπ
θελησαντ' αὖ λαβ'. Huschke l. c. Paralip. I. nr. 57. p. 659. V. 2. ταύτη. P. ταύτη. Huschke.

P. Nr. 481. ἱουλία^{ον} σχολ' τοῦ μετεω^ορ βραδυτο^ορ παρελθόντος. Epitheto τοῦ μετεώρου ornatum etiam Palladas p. 447. nr. 529. — Br. III. 243. nr. 433. tamquam ἄδηλον. ut est in Plan. p. 70. St. An. III. 2. p. 119. Cf. Addenda T. III. 3. p. 131. V. 1. ἐσπέριος. P. εὐστέριος. Pl. Br. quod famuli nomen. At famulus nihil impedit quominus Hesperius appellatus fuerit; quo admissio, argutior etiam evadit sensus. V. 2. ὅς μὲν, ὁ ἕπρος sc. ὅς δέ, servus Hesperius. — ἐπὶ βριόας. P. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ὁ δέ. P. ὅς δέ. Pl. Br. Subaudi ἕπρος. V. 4. margini adscriptum Δραῖον. — Sequitur in Cod. epigr. Palladae, quod dedimus p. 384. nr. 178. In fine adscriptum: ἀγαθόν.

Nr. 482. ἀγα σχολαστιξ εἰς τὰ λυτὰ ζῆνων τ βασιλέως. Br. III. 60. nr. 72. An. III. 1. p. 99. In lemmate Br. εἰς τὰβλακ dedit c. Salm. Codicis lectioni, quam habet etiam Plan., patrociniatur Dorvill. in Vann. crit. p. 252. — V. 1. ῥέξαμεν. P. ῥέξομεν. Pl. Br. In generalioribus enuntiationibus saepe εἰ futuro jungitur, sed plerumque ita, ut futurum sequatur, aut optativus cum ἄν. Causam satis gravem non videbam, cur a membr. lectione recederem. Augmentum poetæ omisit in rhythmī bucolici gratiam. V. 2. εἰς. P. ἐς. Pl. Br. V. 4. ἀναπνεύσοι. in marg. πρεῖσαι. P. ἀναπνεύσοι. Pl. Br. μόνον. P.

μοῦνον. Pl. Br. — V. 4. λύβυς. P. λίβυς. Pl. Br. V. 6. κύβον. P. κύβων. Pl. Br. V. 7. ποιηλότενκτος. P. ποικιλ. Pl. Br. — Θέτις. P. θέσις. Pl. Br. V. 8. ὀπισθεδίκην εἰσοδον. P. ὀπισθεδίην εἰς ὁδόν. Pl. Br. — V. 9. ἔχεν. P. Pl. ἔχε. Br. V. 11. ὅς τε. P. ὅς δέ. Pl. Br. μονάδα. P. μονάδα. Pl. Br. — V. 12. πομάτην. P. πυμάτην. Pl. Br. V. 13. ἐν omisum in P. supplet Pl. Br. V. 14. ἐνδεκάτην. P. Br. ἐνδεκάτης. Pl. — V. 18. πεντ' ἐπὶ καὶ δεκάτωι. P. junctim Pl. Br. Sic et v. 18. ὀκτώ καὶ δεκ. P. πανομοίος. P. παρομοίος. Pl. Br. Illud revocare non dubitavi. Eadem varietas occurrit p. 558. nr. 367. Sic etiam παναίτιος et παραίτιος permutantur p. 416. nr. 358. πανέσχατον et παρείσχατον ap. Apoll. Rhod. IV. 308. πανεύκλος et παρείκλος Ib. III. 1196. — εἰσέτι ἄλλας. P. δ' inserit Pl. Br. — V. 23. ψηφάδα γὰρ ἰσθμοῦ. P. ψηφῖδας ἀριθμοῦ. Pl. ἀπ' ἡθμοῦ. Br. c. Salm. Hoc recepi. Error inde ortus videtur, quod scriptum esset, ἀφ' ἡθμοῦ, unde ἀριθμον factum et ἀριθμοῦ, frequenti permutatione litterarum ρ et φ, η et ις. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 429. [ἡθμός et ἰσθμός confusa etiam in Xenoph. Mem. I. 4. 6. G. H. S.] — P. V. 24. ἀγαθίου μυριναίου. marg. P. κευθομένη. P. ed. pr. Flor. Aldd. tres. κευθομένην. Steph. κευθομένας. Br. c. Salm. κευθομένη malebat Dorvill. quod ut lenissimum recepi. V. 26. πρόσθε μεριζομένας. Sensus videtur requirere, ut scribatur: πρόσθεν ὀριζομένας. octo disjunctae sunt continuo, quas antea junctae erant; aut: πρόσθ' ὁμῇ ἰζομένας. De ὁμῇ vid. Bentlej. ad Callimach. Fr. CCXCIII. Intrpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 27. ἐπεὶ κοίρανος αὐτός. P. καὶ post ἐπεὶ suppeditat Plan. κοίρανος ἀνδρῶν. Br. nescio unde, nec fortasse consulto.

Nr. 483. εἰς τίνα ἀπὸ περισίας πεισόντα. Br. III. 248. nr. 461. An. III. 1. p. 134. In Plan. p. 27: St. lemma est: εἰς τίνα θανάοντα ὑπὸ πλησμονῆς περισσοῦν μῆλων. V. 2. Scr. Θεογονίστου. — Nr. 481. ω τ παλλαδᾶ εἰς τίνα αὐτ πεμψαν σιτενοίμ/. V. 1. ἔλαβεν ποτέ. P. Pl. V. 2. πόντου ἐπιπλείων. P. πόντον ἐπιπλώων. Pl. Br. Etiam in Od. ε. 284. εἰσάτο γὰρ οἱ πόντον ἐπιπλώων. vulgo ἐπιπλείων legitur. ut Od. ο. 34. πλείειν. Verbum itaque servavi, πόντον in πόντων mutato. Od. δ. 842. ἐπέπλειον ἔγρᾳ κέλευθα. 'Il. γ. 47. ἐν ποταπόροισι νέεσαι πόντον ἐπιπλώσας. 'Il. ζ. 291. ἐπιπλοῖς εἰρεῖα πόντον. Genitivum junxisse videri possit Arat. Phaen. 922. κωφῆς ἀλὸς ὀππότε πολλοὶ Ἄχαιοι ἐπιπλείωσι. sed recte ibi Schoebastes: κωφῆς καὶ ἀν-

αισθητόν ούσης τῆς θαλάσσης. — ἦτε. P. ἦν τι. Plan. Br. V. 3. αἰὺλος. P. Vulgo αἰόλος. Sed vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 300. — ἀνεμώλιον ἦτορ. P. ἦτρον. Br. c. Salm. ἀνέμων πλέον ἦτρον. Pl. A membr. non recedo, nec Grotius recessit vertens: *Aeolus at meus hic, vento cui, credo, tumet cor.* Stolidā significatur superbia. Coluth. 177. οἷα δὲ κυδιάεις ἀνεμώλιος. Oppian. Hal. V. 95. ἀλκή δ' ἀνεμώλιος ἄφρων. — V. 5. καὶ πνεύματα. P. Pl. Br. ναὶ tentabat Scaliger in not. mst. ποὺκ ὄρνεα. Casaub. Suspiscabar, κινὰ πνεύματα.

ου

Nr. 485. ἐκ τῶν ἡλιοδαρ αἰθιοπικῶν. Heliodor. L. III. 2. p. 173. ed. Bip. p. 109. ed. Coray. In Cod. Pal. versus non distincti. V. 1. θέτιν. P. θέτι. Vulg. V. 2. νιρέος. P. νηρέως. vulg. Vid. ad p. 169. nr. 164. v. 1. In Cod. Monacensi Heliodori nr. 157. duo versus in unum contracti: τὰν θέτιν ἀθανάταν εἰναλίοιο κόραν. V. 4. Παφίην. Rectius scripseris Παφίαν. ut v. 10. Θυηπολίαν. V. 5. ἃ τόν. P. ἡ τόν. Vulg. δουρομανῇ. Cod. Mon. δουριμανῇ. Vulg. Utrumque bonum. Illud est p. 450. nr. 553. — τὸν δ' α. P. τὸν ε'. Vulg. πτολέμωι. P. πτολέμων. Vulg. V. 6. ἐξέτεκεν λογόνων. P. λαγόνων. Vulg. ἐξέτεκε. Cod. Monac. et sic v. 8. τέκε. V. 11. πνθιάδη. P. πνθιάδι. Vulg. ὄλβια πνθιάδη χθονὶ κεύθόμεναι. Cod. Monac. V. 12. ἔμεναιων. Vulg. et in Cod. Monac. nr. 157. εἰμενέων. P. ut editor Bipont. correxit, consentiente optimo Salmasii Codice. Vid. Coray T. II. p. 378. Nec aliter est in altero Cod. Monacensi nr. 96. — τάνδε. P. et alter Cod. Monac. τῶνδε. Vulg. V. 14. θέτιν. P. θέτι. Vulg. — Nr. 486. παλλαδᾷ εἰστο σιτενσιμον. Br. II. 410. nr. 18. An. II. 3. p. 208. V. 1. λιπαράν. P. πήραν. Pl. λαπάραν. Br. c. Salm. procul dubio vere. — ἀπὸ σφάξας. P. ἀποσφάξας. Br. ἀποσφίγξας. Plan. Grotius: *quod mihi mittebas clausum isiciumque vocabas.* Membran. lectio ferri posse non videtur. ἀποσφίγξας. ut in ep. Lucill. p. 536. nr. 210. ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.

τ

Nr. 487. εἰς τινα πεμψαν αὐτῷ ἰσχαδ. Iterum legitur cum eodem lemmate, quamvis falso, p. 549. Br. II. 411. nr. 23. An. II. 3. p. 211. V. 1. σκαζομένων. P. 1. σκιζομένων. P. 2. Pl. (ubi in Ald. 1. et Asc. σκιζομένων.) Br. προῖθηκας. P. 2. προέθηκας. P. 1. Pl. Br. — V. 2. γυφαλίων. P. 1. διγαλίων. P. 2. Pl. Br. V. 3. σκωθέντα. In Ald. 1. et Asc. σκωθίεντα. — μαθών. omnes, praeter Br. qui Μάθων dedit ut nomen proprium. Frustra. V. 4. οβίσσον ἐκ

δίψης. post illam, quam carne suilla excitasti, sitim, vino me Cyprio reficias, sitimque restinguas. Durius dictum, σβέσον με ἐκ δίψης, pro δίψαν ἐμὴν σβέσον.

Nr. 488. τρέφονος εἰς τέρε⁷ τὴν κιθαρω^δ τελευτήσασαν ὑπο πλιγ^ε σκυον. Inepte. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. V. 1. τέρεπην. P. In marg. ουσ', librariis fortasse cogitante de τέρεπουσ'. Τέρεπης. Pl. Br. Vid. Suid. T. I. p. 486. ubi nunc non dubito, quin legendum sit: Τέρεπον (vulgo τρεπάνδρον) ἄδοντος καὶ κεληνός τοις πρὸς τὴν ᾠδὴν, ἐμβαλόντες εἰς τὸν φάρνγγα οὔκον ἀπέπνιξεν. — σκιάδεσιν αἰείδων. P. σκιάδῃον αἰοιδός. Pl. σκιάδεσιν (in Carneorum festo) αἰοιδάν. Hr. posterius cum Salm. quam correctionem ἐφόρμιγγα postulabat. Licet tamen scribere minore mutatione: Τέρεπης εἰς φόρμιγγα κρέκων, σκιάδεσιν αἰείδων. Et hoc fortasse verum, quamvis Brunkiana lectio elegantior. V. 2. κἀνθάν' ἐνοστήσας. P. κἀνθανεν ἐξαπίνης. Br. ex Planudis, ni fallor, correctione. Reconditiorem lectionem latere non dubito. Suspiscabar ὀχθήσας, suspirio edito, exspiravit. ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάξας. Etym. M. p. 585. ed. Lips.

P. Nr. 489. παλλαδᾶ ἐπιβερε^ε/ δυο αμα τεχθεῖσις ἑπᾶ^ε χρημ^ε ἄπο. Br. II. 415. nr. 37. An. II. 3. p. 220. V. 1. ἔτεκεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — Nr. 490. τῆς χαρικῆ/ ἠλιοδοίρου. Apud Heliodor. VIII. 11. T. II. p. 250. Exhibuit Huschke An. cr. p. 288. nos in Paralip. I. nr. 58. p. 659. V. 2. τὰ δόκητα. P. τὰδόκητα. Vulgo. quod quomodo cum metro conciliari possit, non video. In fr. Hermippi ap. Athen. I. p. 28. A. male excusum: τὰ γὰρ τὰναθήματα δαιτός. pro γὰρ τ' ἀν. ut recte in editt. Homeri Od. α. 152. Ibid. versu proximo: Φοινίκη αὖ (Codd. δ' αὖ) καρπὸν τοίνικος delendum αὖ, quod metrum pessumdat. — Pro πέλει Huschkius μέλει corrigit. — Nr. 491. μονοστι εἰς^ε ἐβδομαδ/ θίωνος. Separatim legitur hic versus etiam ap. Plan. p. 125. St. in Anal. T. II. p. 405. Idem insertus poematio, quod vulgo sine auctoris nomine legitur. Vid. An. II. 3. p. 196. — Nr. 492. 493. 494. στρα. Fortasse στρατιώτων. Tamquam Stratonis hos versus edidit Huschk. An. cr. p. 288. V. 1. post θώρηξ fortasse ἄορ excidit.

Nr. 495. εἰς ἀγαμέμνονα. Esse deberet, οἷς ἀγαμέμνονος. Br. III. 145. nr. 15. An. III. 1. p. 277. V. 2. μὴ κέτι. P. δολοφρονέουσι γυναιξί. P. γυναιξί δολοφρονεούσαις. Pl. Br. Quum post Homerum Tom. IV.

plures participia masculinae terminationis cum substantivis feminini generis conjunxerint (vid. Clark. ad 'Ιλ. ε. 778. Herm. ad Orph. p. 346.), nihil in textu ausus sum mutare. Disputaverunt de illa generis enallage Dorvill. ad Char. p. 153. ad Coluth. v. 81. p. 27. Musgrav. ad Soph. Trach. 794. Ap. Manethon. V. 23. ὁ δὲ χρυσὸς Κοσμήται (L. κοσμεῖται) κοχλάδεσσιν ἄλως περιπορφύροντος. pro περιπορφύρουσης. fortasse locum habuerit observatio Schaeferi ad Apollon. Rh. T. II. p. 306.

Nr. 496. εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν στοϊκῶν καὶ τῶν ἐπικουρείων. τίος δὲ τὸ ἐπίγραμμα ζτ. τίον. (i. e. ζητητέον.) Br. II. 257. nr. 1. Athe-naeo id tribuens cum Diogene Laërt. VI. 14. VII. 36. In Plan. p. 11. St. est ἀδέσποτον. An. II. 2. p. 256. — V. 1. πανάρισται. P. πανάριστα. Pl. Br. — V. 2. σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Diog. Br. V. 3. τὰν ἀρίσταν ἀρετὰν ψ. P. ex διττογραφίᾳ. ἀρίσταν in reliquis non reperitur. V. 4. βίοντι et πόλιος. P. βίοντι. Pl. βιοτάν. Diog. Br. πόλιας. omnes. In marg. Cod. adscriptum, ὥρατον. V. 5. ἡδὺ πάθ. P. ἀδυπάθημα. Diog. loco sec. Br. V. 6. ἡ μία τῆς. P. ἡ μία τῶν. Pl. ἡ μία τῶν. Diog. ἦνσε. omnes. ἦνσε. Br. c. Meibomio; quae verba confusa in Palat. p. 317. nr. 701. Vulgatam sic explicata: doctrinam de voluptate una Musarum sibi sumsit elaborandam et perficiendam. ἀνύειν de artifice est p. 710. nr. 51.

Nr. 497. κράτης εἰς ἔρωτα. Br. I. 186. nr. 1. An. I. 1. p. 378. Eidem hos versus tribuit Diogen. Laërt. VI. p. 356. et Suid. in Κρά-
της. T. II. p. 370. In Plan. p. 58. St. ἄδελον. — V. 2. μὴ ταῦτα. P. V. 3. θεραπείᾳ. P. θεραπεία. Br. ἡρεῖσθω. P. ἡρεῖσθω. Br. Duos versus contraxit Suidas: εἰ δὲ μὴ (Scr. μηδὲ) τοῦτο δύναται, βρόχος. — Nr. 498. εἰς πέρσιν μητροφθορον. Br. III. 285. nr. 633. An. III. 2. p. 219. V. 1. μὴ θάπτε. P. θάψης. Pl. Br. μὴ θάπτειν suspicabar, qui infinitivus cum imperativo junctus nihil offensionis habet. 'Οδ. κ. 404. κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα. Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι. Apollon. Rh. IV. 760. ἀντὰρ ἔπειτα Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς ... εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πνρός ... ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἐλθεῖν. Opp. Cyn. I. 35. μέλπε μύθους ... μέλπε γένη σκυλάκων ... Ἐχθεά μοι θήρεια λέγειν, φιλοτητας αἰδεῖν. Apud Eundem I. v. 28. μὴ γένος ἡρώων εἶπης .. μὴ μοι βροτολογὸν αἰδεῖς. soloeccismum sustuleris, αἰδεῖν corrigens, quo ducit etiam lectio Cod. Vatic. αοιδίῳ. — V. 2. πάντων μίτηρ. P. μίτηρ πάντων. Pl. Br.

Nr. 499. εἰς τὸν χρόνον ἄδῃλον. Br. II. 244. nr. 440. An. III. 2. p. 122. In Plan. p. 121. St. hoc epigr. cum duobus sequentibus coaluit. V. 1. ἀργαλίως. P. Pl. *aegre progreditur et lento gressu.* ἀρπαλίως tacite scripsit Br. — πατέρων. P. παρέρων. Pl. Br. — V. 5. ἄριστος. P. ἀόριστος. Pl. Br. V. 6. αἰε om. in P. accessit ex Pl. Br. — Nr. 500. ἀλλ. εἰς τὴν καταπτειν βην. (Scr. in edit. *Βηρυτοῦ.*) Br. III. 244. nr. 441. An. III. 2. p. 123. V. 2. ἀπό θν. P. — Nr. 501. εἰς τὴν πο. βην. (Scr. *Βηρυτόν.* Vid. ad p. 431. nr. 425. v. 6.) Iterum legitur p. 548. *tamquam Palladae*, qui illum Beryti casum non vidit. V. 1. οἱ νέκυνες πρότερον. P. 1. Pl. Br. οἱ πρότεροι νέκυνες. P. 2. V. 2. δὲ ζῶντες. P. 1. Pl. Br. δ' οἱ ζῶντες. P. 2.

P. Nr. 502. παλλαδᾶ πρὸς τινα φι). In interiore marg. ξένονπερ^τ κονδι. fortasse pro; ζητητέον περὶ κονδίου. Br. II. 412. nr. 26. An. II. 3. p. 214. V. 1. ἔσχεν. P. ἔσχε. Pl. Br. — V. 4. ῥωμαϊκώ-
τατος. P. Pl. ῥωμαϊκώτερος. Br. praeter necessitatem. V. 5. σκεύασον
μοι οὖν μοι. P. V. 6. χρηρίζει. P. χρηρίζειν. Pl. Br. Causa satis gravis
non videbatur, cur a Cod. lectione recederem. λίγονσι orationi inter-
jectum, ut φασί, οἶμαι et similia. Vid. Abresch, ad Aeschyl. T. II.
p. 60. — Nr. 503. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 429. nr. 109. An. II. 3. p. 252.
V. 1. διζύφοις. P. Pl. Sic etiam v. 2do διζυφον. quod quid esset,
nemo dicere potuit. ζωῖφοις et ζωῖφι ἐν. Br. c. Toupio Em. in
Suid. T. I. p. 242. qui *pediculos* intelligit. Correctio parum firma. —
V. 4. γέγονα. in marg. καὶ γέγονεν. P. Sic Pl. Br. „Interpolatum
videtur a librariis hoc epigr., in cuius versu 3to ἡπιάλω κάμων ...
περιῆψα olim lectum fuisse probabile est. Addita caetera ad supplen-
dam lacunam.“ Br. parum probabiliter. — Sequitur in Cod. versus:

ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῖροι δὲ μελισσῶν.

sine auctoris nomine, aliove lemmate. Est is Nicandri in Ther. v. 741.
ubi vid. Schneider. in Cur. posterior. p. 263. Legitur in Plan. L. I.
p. 85. St. Νικάνδρον inscriptum. In vett. edit. omnibus, etiam in
Cod. ap. Bandin. Catal. Mssc. Bibl. Laur. T. I. p. 100. Παλλαδᾶ.

Nr. 504. εἰς τὰς μοῖσας ἄδῃλον. Br. II. 513. An. II. 3. p. 403.
V. 4. εἶρε. in marg. ἦρε. P. εἶρε. Br. ἦρε. Pl. V. 8. Hunc versum,
qui in P. et Pl. legitur, ut supervacaneum, uncinis compescui. V. 9.
βίον τε καί. Pl. Br. το om. P. Senioris poëtae hi versus sunt, apud
quos καὶ saepissime producitur ante vocalem, contra legem a veteribus

observatam. Vid. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 36. et de Versu heroico p. 108. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 167.

Nr. 505. εἰς τὰς αὐτάς. Br. II. 520. An. II. 3. p. 415. De Musarum imaginibus earumque attributis consule Viscont. in Mus. Pio-Clement. T. I. p. 39. sqq. ubi hoc poemation saepe in testimonium vocat. V. 2. εἰκλον ἀτρεκίη. P. εἰκλος ἀτρεκίη. Pl. δεικλον tacite correxit Br. Πείης δεικλον est p. 129. nr. 260. Agath. in Planud. nr. 332. p. 725. Idem in Pal. p. 380. nr. 153. Τριτογενοὺς δεικλον. — V. 3. ἀκούσης. P. unde ἀκούσης scripsi. Vid. ad p. 222. nr. 227. v. 7. ἀκούσεις. Pl. Br. quod in senioribus ferri posse, docui in Praefat. ad T. I. p. L. nr. 49. Vid. supra ad p. 426. nr. 397. V. 4. ἐριτήμονα. P. ἐρήτορα. Pl. Br. ἐρήμονα Salm. in in not. inedit. Dedi quod proximum erat, εἰδήμονα. Supra nr. 496. ὡς στοῖκων μύθων εἰδήμονες. In Appendic. nr. 354. T. II. p. 869. τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα. — V. 5. λιγαίνει. P. λιγαίνει. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ σπείρουσά με λύσης. P. ἐπισπείρουσα μελίσσης. Plan. Br. Christod. Ephr. v. 109. de Erinna: ἐνὶ σιγῇ περικῆς ῥαθάμιγγας ἐπισταλάουσα μελίσσης. μελείας malit Viscont. l. c. p. 36. me non probante. — V. 7. θάλεια. P. et omnes editt. vett. Pl. θαλίη. Steph. Illud eum Br. restitui. Media in θάλεια corripitur, ut in ἐπειή. Vid. ad p. 224. nr. 120. ad p. 246. nr. 265. ultima producitur ante μ. Vid. ad p. 213. nr. 31. Spitzn. de Product. Brev. Syll. p. 16. — V. 8. ἑσίων θηλυτέρησαι. P. θυμῆλσαι. Pl. Br. V. 9. σῆς. P. et quaedam editt. Pl. τῆς reliquae et Br. — P. V. 14. ἀστρώην παλ. ἄν. Sic αἰθίρος παλινδίνητον ἀνάγκην est in Nonni Dion. II. p. 56. 19. Supra Claudian. p. 53. nr. 19. ἐμβεβαῶς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην. — V. 15. σκέπτο. P. σκέπτεο. Pl. Br. — V. 17. φθεγγομένη. P. Br. φθεγγομένης. Pl. θελξίφρονα παλμόν. P. Pl. θελξίφρονα παλμῶ. Br. φθίγγεσθαι παλμόν argute dictum, ut φθίγγεσθαι φθογγήν. vocis loco jucundo manuum motu utor. Ad sensum facit Nonnus Dion. V. p. 146. 3. καὶ παλάμας ἐλέλιξε Πολύμνια, μαῖα χορεῖης, Μιμηλὴν δ' ἐχάραξεν ἀνανδῆος εἰκόνα φωνῆς· φθεγγομένη παλάμησι σοφὸν τύπον ἔμφρονα σιγῇ. De eadem re Idem IV. p. 110. 33. ὄρθια δινεῖουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῶ. L. XIX. p. 522. 21. πολυστρέπτοις δὲ τέχνης Σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλή χειρ. V. 18. νεύματι. Nonn. Dion. L. XIX. p. 520. 29. σιγὴν ποικιλόμυθον ἀνανδεῖ χειρὶ χροάσιων Νεύματι τεχνήεντι νοήμονα ῥυθμόν ὑφαίνων.

Nr. 506. πλάτωνος εἰς τὰς μούσας. Br. I. 171. nr. 12. An. I. 1.

p. 346. — Nr. 507. καλλιμα^χ εἰς τον^τ αρα. In fine adscriptum, ὠραῖον. Br. I. 469. nr. 35. An. I. 2. p. 287. V. 1. αἰοιδόν. P. αἰοιδῶν. Br. c. Scalig. et Benth. V. 2. ἀλλ' ὀκνέω μῆ. P. quod Benth. comparat cum Latinorum, *haud scio an*. Proprie est: *Cunctor, an non dicere debeam*. . . Quod Victor. in suo Cod. reperit, *οκαιω μη*, id facile apparet, ex ὀκνέω μῆ depravatum esse. ἀλλ' ὅχ' ἄκρον. Br. c. Ernestio. V. 4. ἀρήτον. in marg. ἀρήτον, ἀντὶ ἀράτου. P. σύντονος ἀγρονπνίη. P. σύμβολον ἀγρονπνίης. Br. c. Ruhnken. quae elegans correctio, non item necessaria. Est autem h. l. σύντονος ἀγρονπνίη, *opus indefesso studio vigilatum*. Theophyl. Sim. Ep. LIV. ἡ σύντονος ἀγρονπνία παρώχηκε. Plutarch. T. II. p. 36. B. ὁ μίγας καὶ σύντονος πόνος. Pratin. ap. Athen. L. XIV. p. 624. F. μῆ σύντονον δῖωκε ἀλλ' ἀναιμένην Ἰαοτὶ μοῦσαν. quod fortasse observabatur Aeliano H. An. XII. 46. καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πεισᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλᾶν, καὶ ὅτε ποτὲ ἔστι τῆς μούσης σύντονον ἐξ.

Nr. 508. παλλαδᾶ εἰσινα φι). Br. II. 437. nr. 143. An. II. 3. p. 265. In Plan. p. 39. St. est ἄδηλον. V. 1. τίς. P. V. 2. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. — V. 3. εἰ θέλοι. P. εἰ μέλλει. Pl. Br. Illud restitui, sed θέλει videtur corrigendum. Ap. Lucian. T. IX. p. 1. εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα. recte Cod. reg. ἐθέλεις. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 56. Ap. Aeschyl. Choëph. 102. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχῃς ὑπέρτερον. sensus non est: *si quid haberes melius, id diceres*. sed potius: *si quid habes melius, id proferas*, quaeso. Quare scribendum: εἴ τι τῶνδ' ἔχῃς. Sic Ibid. v. 663. ᾤένοι, λέγουτ' ἄν, εἴ τι δεῖ. — V. 4. κακήμερος. P. καχήμερος. Pl. Br. Cod. lectionem restitui monente Schaefero in not. mst. ubi haec addiderat vir eruditissimus: „Nota sunt composita ex ἔππος. Cf. Io. „Mich. Heusinger Emendatt. p. 340. ad Ciceron. Offic. init. p. 2. „Perperam Eustath. ad Ἰλ. p. 524. 7. ed. Rom. tantum in nominibus „propriis id fieri statuit. Rectius Tzetzta ad Lycophr. p. 337. ed. Müll. „Hujus generis sunt *κακομιλία*. Vid. Hemsterh. Add. ad Hesych. „T. II. c. 112. *προκίφαντος*, vox saepe ap. Grammaticos et Lexicographos obvia, ut ap. Suid. T. II. p. 378. Etym. M. p. 539. 45. „*λευκηπατίας*. Plutarch. T. V. P. III. p. 1266. ed. Wytténb. *γοιμ-κρίμων* denique, a Lexicographis omissum, quod certa emendatione „Epicharmo Athenaei p. 398. D. restituit Porson. in Advers. p. 113.“

Haec ille. Quaedam hujus generis vid. ap. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 345. s. In fine epigr. adscriptum ἀστεῖον.

Nr. 509. ἐν τῷ ἡρώδῳ. Herodot. L. VIII. 96. p. 664. κολιάδες et φρίζουσαι. P. φρίζουσαι correxit Kuhn. ad Pausan. I. pag. 2. — Nr. 510. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 62. p. 660. V. 1. κριτωνίαν ὅς με σόλον. P. quod leni mutatione correxi. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam Critonianus statuarium sua manu fictam posuerat. De penultima in Κριτωνιανός ob metri commoditatem correpta vid. ad p. 517. nr. 700. Sic Ἰουλιανός. p. 327. nr. 747. p. 708. nr. 45. Λουκιανός. in Append. Epigr. nr. 49. T. II. p. 772. Κυπριανός. Eudocia de S. Cypri. II. 361. in Bandin. Catal. Mss. T. I. p. 239. — ἐτέκνωσεν θηλήθην. P. Notanda syllaba θη ex εκ enata; quod non mirabuntur, qui Codd. tractarunt. Nam ἐκλήθην corrigendum esse, dubitare noli. Caeterum malim τέκνωσεν, ut πλάσθην, ubi Cod. ἐπλάσθην. — Nr. 511. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 63. p. 660. Argumentum obscurum.

Nr. 512. ἄδηλον. εἰς βίβλ/. Paralip. I. nr. 64. p. 660. V. 1. εὐμενές, P. εὐμενέως correxi. Scripti sunt versus ad praeceptorem quendam imperatoris nescio cujus. V. 1. πρώτοις depravatum videtur ex nomine proprio, ut Πρώκλειο, aut simili. V. 2. δεδογμένα. Scr. δεδειγμένα. quod cum ὄργια bene conspirat. Cf. Aristoph. Ran. 1064. Supra Dioscorid. p. 413. nr. 340. v. 2. — V. 3. διδάσκαλε ἴλαος. De hiatu vid. ad p. 241. nr. 230. — Nr. 513. κριναγόρ. Edidi in Paralip. I. nr. 65. p. 661. Est fragmentum epigrammatis in comœdum. — Nr. 514. ἄλλο. Dedi Ibid. p. 661. nr. 66. V. 1. ἔξευξέ με. P. ubi librarium voluisse ἔξευξέν με, non dubito. Sed sensus minime expeditus. Fortasse agitur de statua Hymenaei, in domo Praxillae recens nuptae dicata. Tum legeris: ἐς δόμον ἔξευξέν με. Ludere videtur poeta in verbis ἔξευξε et νεόζευκτος. — V. 2. θαλαμους. P.

Nr. 515. ἄδηλον. Br. III. 160. nr. 50. An. III. 1. p. 316. V. 1. τρεῖς εἰσιν αἱ Χάριτες. P. αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσι. Pl. Br. Bene habet membran. lectio, modo inutilem articulum deleas. — οὐ δὲ μία. P. οὐ δὴ μία. Pl. οὐ δὲ δὴ μία scripsi. Vid. ad p. 100. nr. 83. v. 1. In Arriani Anab. Alex. M. V. 11. p. 313. ed. Schm. οὐ δὲ δικαίως μένειν κατὰ χώραν. praeclare Coray ad Plutarch. Vit. T. V. p. 452. correxit: οὐ δὲ καὶ ὡς μένειν. Lenius fuerit etiam: οὐ δὲ δὴ καὶ ὡς.

In Eudociae Martyr. S. Cypr. v. 306. in Band. Catal. T. I. p. 232. ἀλλ' ὅτ' λυκάβας τέλος ἔλλαβε. scr. ἀλλ' ὅτε δὴ λυκ. In Alciiphron. L. II. ep. IV. p. 248. ed. Bergl. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, ὧν ἀνίγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τὰμὰ πεπνομένους. Wagnerus alterum δῆλος delevit, quum prius depravatam sit. Scribendum videtur: ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δὴ ἐκ τῶν ἐπ. ὧν ἀνίγνων, δῆλος ἦν ὁ βασ. τ. π.

P. Nr. 516. κριναγόρου, ἀδιανόητον παρτελῶς. Br. II. 149. nr. 32. An. II. 1. p. 405. Nonnisi ultimum distichon legitur in Plan. p. 87. St. V. 1. ὅπου. causam reddit. Vid. Reitz. ad Lucian. T. IV. p. 435. Coray ad Plutarch. T. I. p. 376. Werfer. in Actis Philol. Monac. T. I. p. 118. — V. 4. πῖαρ ἄπεστι ὕσον. P. Br. ἄπιστον ὕσον. tentabat Jos. Scaliger in Ep. ad Salmas. nr. 248. p. 536. ed. an. 1627. probante Chard. de la R. in Mag. encycl. an. V. T. II. p. 29. Lenis correctio, sed vide, an non illud ἄπιστον ὕσον pro rei, de qua agitur, natura nimijum videatur. Schneiderus ad Aelian. H. An. I. 37. p. 41. corrigit: νεφρῶν vel νεβρῶν πῖαρ ἀκισσίνουσιν, unde vocem ἀκισσίνουσι in Lexicon retulit. ἀκισσίπινος est ap. Nonn. Dion. VII. p. 206. 10. XII. p. 348. 22. ubi ἀκισσιπότοιο excusum. Heyn. in Ephem. Goett. an. 1812. nr. 80. p. 800. χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπειστι ὕσον. i. e. ὅσον πῖαρ ἔπειστι νεφροῖς. adipe illo, quo genes obducuntur; quod vulgo est λίπος ἐπινεφριδίων. Mihi νεφρῶν πῖαρ ἀπὸ στέατος in mentem venerat, pinguedinem seu renium. 'Il. λ. 550. οἳ τε (κύνες) μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἔλθεθαι. Sevo ex bobus ducto facillime canes decipi posse apparet, ut boves, non homines, appropinquare existiment. Nihil harum emendationum satis certum. — V. 5. ὦ καλόν. P. ὦ κακόν. Pl. Br. V. 6. ῥήτεροι. P. ῥήτεραι. Pl. Br. ἀγαθῶν. P. in marg. ἡ ἀγαθόν. ζτ. — ἀγαθόν. Plan. Br.

Nr. 517. ἀντικταρ θεσσαλ/. Br. II. 116. nr. 28. An. II. 2. p. 310. V. 2. σὺ δὴ καὶ μελπομένα. P. σοὶ δ' εἰκσι μελπομένη. Pl. Br. Sic ἦκε et εἰκε confusa p. 159. nr. 97. v. 4. — γλάφυρε. P. Br. γλαφύρα. Pl. De Glaphyro tibicine vid. ad Juven. Sat. VI. 77. — V. 3. οὐκ ἐν ἀθήνῃ. P. οὐκ ἐν ἀθήνῃ. Pl. Br. V. 4. ἔρριψεν. P. Pl. ἔρριψε. Br. Ad λωτοῖς in marg. Cod. notatum, γρ. ἀλλοῖς. V. 5. ποικιλότερπε σάφ' ὑπνώσα κεν. P. ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνώσαι. Pl. ποικιλότερπε· σφηνώσαι κεν. Br. cum Eldikio, quem vide inventum

suum explicantem, ap. H. de Bosch T. IV. p. 485. Verbum ἀφεννώ nonnisi Lucae auctoritate munitum in Lexicis prostat. Simile ἀφεννίζειν est ap. Athenae. in fr. Phylarchi L. X. p. 438. D. in Bekkeri Anecd. I. p. 473. Caeterum ad analogiam aliorum adjectivorum, quae a τέρπεσθαι derivantur, scripsi ποικιλοτερπής. Inter haec παντερπής, quod dubium videbatur Schneidero, legitur ap. Plutarch. T. II. p. 1104. F. ἰαχᾶς τε παντερπείος ἀνλῶν. — ἀγκαλίαιν. P. Pl. ἀγκαλίαι. Br. —

Nr. 518. ἀλκαίον μεσσιני. Br. I. 489, nr. 13. An. I. 2. p. 356. Iterum legitur in Cod. post nr. 520. distichorum ordine permutato. V. 1. τειγίξεν. P. 1. 2. τείχη ξεῦ. Pl. Br. — πάντα φιλίπποι. P. ῥέξε φιλίππου. Pl. Br. qui in Lectt. illud praefert. — V. 3. χθῶν μὲν δῖ. P. καὶ γὰρ χθῶν. Pl. Br. σπήπτροιαι. P. σκάπτροιαι. Pl. Br. V. 4. δέδμηται. P. δίδμονται. Pl. Br. Etiam Cod. lectio bene habet.

Nr. 519. εἰσὶν αὐτὸν ὅτε ἡναγκαζέτο πιεῖν κόνιον. (κόνειον.). Legitur iterum p. 508. cum lemmate: ἀλκαίον εἰς Φίλιππον. Hinc auctoris nomen (quod etiam Planud. habet p. 172. St.) et tertium distichon addidi, quo membr. loco priore carent. Br. I. 489, nr. 14. An. I. 2. p. 356. V. 1. πίομαι Ἕλληνες. P. 1. ὦ ληναῖς. P. 2. Br. Ἕλληνες passim in similibus vocabulorum locum irrepsit. Vid. Additam. An. in Athen. p. 137. V. 2. νηδύν. ἀνδρομέων νηδύν, verbis transpositis, Graefius Ep. crit. in Bucol. gr. p. 46. Sed vid. ad p. 519. nr. 75. p. 555. nr. 199. — V. 3. ἔγκαρον. In marg. ἐκχερον. P. 1. ἔγκαρον. P. 2. Pl. Br. V. 5. 6. om. P. 1. supplet P. 2. Pl. Br. — Nr. 520. εἰς τὸν αὐτὸν. Br. III. 271. nr. 570. An. III. 2. p. 183. In Cod. sequitur epigr. quod dedimus nr. 518.

Nr. 521. εἰς σαπφῶ παρα τῶν μοισῶν κηρωμένης. (L. κοιμωμένης, αὐτῆς sc.) Br. III. 261. nr. 522. An. III. 2. p. 158. V. 1. γε ὀλίγον. Poëta, priscum dicendi genus aemulatus, hiatus vitare noluit, — V. 2. τῷ πρώτῳ. P. τῷ πρώτῳ. Br. Sed illud dictum videri potest pro ᾧ πρώτῳ. — V. 3. σαπφοί. P. κρίσιν ἐνοῦμεν ἀφθιτον εἶμεν. P. σοὶ θῆν χρισὸν ἐνείμαμεν. Br. c. Toupio, in Lectionibus tamen magis probans, σοὶ γάρ. Auri aliena mentio. Quare reposui: σοὶ γάρ κρισὸν ἐνείμαμεν ... praeterea εἶμεν fortasse mutandum in ἄμμες; quamvis hoc non omnino necessarium. Hedera quodvis poëticae facultatis genus significari, constat ex Horat. I. Carm. I. 29. Ibyci, poëtae lyrici, tumulus πολὺν γένετο κισσὸν in ep. p. 320. nr. 714. Catullus hedera juvenilia cinctus Tempora. ap. Ovid. III. Amor. X. 61. —

V. 4. *ἐρισφάραγος*. P. *ἐρισμάραγος*. Br. Illud restitui. Homer. Hymn. in Merc. v. 187. *ἄλσος ἐρισφάραγον γαιήοχον*. Pind. Isthm. VIII. 48. *βαρυσφάραγος πατρί*. — *σὺν δὲ πατήρ*. P. *σὺν τε*. Br. — V. 5. *μέλψαι*. P. idque Toupius servavit cum Reiskio. *μέλψῃ*. Br. — V. 6. *ἔσσειαι ἡπεδανά*. P. in qua lectione primus haesit Br. qui dedit' *ἔσσεται ἡπάνια*. quod elegans et fortasse verum. Cf. ad p. 152. nr. 239. n. 6. Non tamen ausus sum lectionem membr. proscribere, quum *ἡπεδανός*, (*imbecillus*, *debilis*, i. e. robore *carens* et viribus), simpliciter pro *ἐνδεής* usurpari potuerit. Ut h. l. *ἡπεδανή*, sic *ἡπεδανὰ πόροι* in Adag. Andr. Schotti p. 502. nr. 31. Versus, qui sequitur in Cod., ineptum est commentum Grammatici: *μ . . . μαθεῖς ὅς μοι ἐν ὕπνιον*. Scr. *μαῖα ἐμά*, *θεῖός μοι ἐνύπνιον*. ex 'Il. β. 55. *κλύτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος*. et 'Od. ξ. 495.

^o
P. Nr. 522. *εἰσομηρ*. Br. III. 247. nr. 451. An. III. 2. p. 128. V. 1. *μέγα ἔργον*. Vid. ad p. 310. nr. 650. v. 1. — V. 3. *γέροντα αἰῶνι*. P. *γέροντ' αἰῶνι*. Br. c. Reiskio, quod sine dubio verum. V. 4. *ἡμετέρων*. Br. c. Jens. et Reisk. Restitui *ἡμετέρων* ex Cod. Pal. — Nr. 523. *εἰς μούσαν*. Br. II. 255. nr. 7. inter epigrammata Dionysii, cui inscribitur in Plan. p. 8. St. An. II. 2. p. 253.

Nr. 524. *εἰς διονυσῶ ὕμνος ἀδέσποτον: μέλπωμεν βασιλῆα φιλεῦν ἑραφώτην*. (Novissimum hoc epitheton explicat Nonn. IX. p. 250. 13.) Br. II. 517. An. II. 3. p. 408. V. 6. *εὐάπελον*. P. *εὐάμπελον*. Pl. Br. ^o
ἐγεσίκωμον. in marg. *ἐγεσίκωμον*. P. *ἐγεσίκωμον*. Pl. Br. V. 8. *ἡπεροπῆα*. P. V. 9. *θυρσοφόρον, θρηῖκα*. P. Pl. Eudocia p. 123. *θυῖκα, θυρσοφόρον*. Br. quem non ausus sum imitari. In *θυῖκα* media producitur. Vid. Dorvill. in Vann. cr. p. 386. Tum in *θιασώτην* i mutum esse videtur, ut p. 530. nr. 146. in *διακοσίους*. Idem fit in *πόλιας* ap. Homer. φ. 560. in *Αἰθιώπιον* ap. Dion. Perieg. v. 38. in *διανεκῶς* in versu Corinnae ap. Hephaest. p. 9: l. 7. — V. 13. *μαινολίον*. Maxim. π. κατ. v. 85. *ἢ καὶ μαινίησιν ἐφ' ἑτάσιν ἰνδάλληται*. Scr. *μαιολήσιν*. quod lenius quam *μαιομένησι* Dorvillii ad Char. p. 745. *μεθυδῶτην*. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi *μεθυδῶτην*. Simile est illi nr. 525. v. 25. *ᾠρεσιδῶτης*. v. 2. *βιοδῶτης*. et *βιοδῶτις*. Hymn. Orphic. XXVIII. 2. *ὀλβιοδῶτης*. Ib. in Prooem. v. 35. *μεθυδῶτας* legitur etiam ap. Anacr. XXVII. 4. ubi quaedam

editt. μεθυδότης exhibent; sine diversitate lectionis Orphi. Hym. XXVII.

1. — V. 14. νεβρώδεα. P. νεβρώδεα. Pl. Br. V. 15. ξενοδότην. in marg. ξεψιδότην. P. ξενοδώτην. Pl. et Draco de Metr. p. 70. 16. ξενοδότην non deterius, iudice Brunkio. V. 16. ὀρέσκιον. P. ὀρέσκοον malit Lobeck. ad Ajac. p. 244. — V. 18. ῥηννώδεα. P. ῥικνώδεα. Pl. Br. ῥ^φηνοχορῆα. in marg. ῥηνοφορῆα. P. ῥηνοχορῆα. Pl. ῥινοτορῆα. corr. Scaliger in not. mst. — V. 19. σεμελιγενέτην. P. σεμεληγενέτην. Pl. Br. V. 20. τυρηνολέτην. P. τυρῆνολ. Pl. Br. — V. 22. γηρομανῆ. in marg. φωρομανῆ. P. φηρομανῆ. Pl. Br. V. 23. χαλίφρονα. P. χαλιφρονα. Pl. Br. V. 24. ψυχοπλανῆ. P. Pl. Eudoc. ψυχοπλάνην. Br. quod me invito in textu remansit. — V. 25. ὠρεινομιστήν, ὠρεσσιτροφον, ὠρεσσίλοιπον. P. ὠρειον, ὠμηστήν, ὠρεσίτροφον, ὠρεσίλοιπον. Pl. Eud. Sic etiam p. 543. nr. 271. v. 2. ὠμιστήν scriptum in Cod. pro ὠμηστήν. — ὠρεσίτροφον plures editt. Plan. Scripsi ὠρεσίτροφον c. J. Scaligero. Idem in novissima voce tentavit ὠρεσίδουντον, quod Br. dedit. Hoc mihi verius videtur quam ὠρεσιφοίτην. In fine ultimus versus ter repetitur in Pal. aut mystico quodam usu, aut librario ludente.

P. Nr. 525. εἰς ἀπόλλωνα ἀδέσποτον. In marg. ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα κατα στοιχεῖον ἀποτ' α̅β̅ μέχρι τοῦ ω̅, ἡρώικ' τὸ μέτρον. Br. II. 518. An. II. 3. p. 411. V. 1. obscurum, utrum ὕμνιόμεν sit in Pal., an ὕμνιῶμεν. Hoc in ultimo versu diserte exhibetur. ὕμνιῶν. Pl. — ἀβροχαίτην. P. V. 12. λυροθηγέα. P. λυρογηγέα. Pl. Br. — V. 13. μυστιπόλον. P. Br. μυστοπούλον. Pl. V. 14. νεβροχαρῆ. P. Pl. νευροχαρῆ. Br. Hinnuli nihil ad Apollinem. Sed νευροχαρῆς dicitur, ut v. 3. βελεσαιχαρῆς. In νευ et νεβ permutandis error est librarii, ut in αὔρα et ἄβρα (v. Dorvill. ad Char. p. 45.) καλαῦροψ et καλάβροψ. vid. Lennep. ad Coluth. v. 107. p. 54. Br. ad Apoll. Rh. IV. 97. [Add. Jo. Mich. Heusinger. not. ad Aesop. XXXIX. 1. p. 114. ed. Lips. G. H. S.] — νηφαλιῶα. P. νηφαλέοντε. Pl. V. 15. excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 70, 18. — V. 21. ὑψοέντα. P. unde Br. in Lectt. ὑψήεντα, aut ὑψιμέδοντα legendum existimat. ὑετόέντα. Pl. ὑετόωντα Codd. Plan. ap. Br. Hae lectiones a lectione membr. Pal. parum discrepant, cum litterae ψ et τ tam inter se similes sint in Codd., ut interdum vix discerni queant. — V. 23. χρημαγόρεν. P. χρησμ. Pl. Br. χρεσόχροον. P. χρεσόχροα. Pl. Br. V. 25. ὠκύπορον. P. ὠκύπον. Pl. Br. Syllabarum sic temere insertarum exempla dedi ad p. 396. nr. 245. v. 1. —

ὠρεσιδῶτην. P. Pl. Br. ὠρεσικοίτην. Scaliger in not. mst. — V. 6. om. in Plan. et Br.

Nr. 526. ἀλφειον μετν) εἰς ^κ τὴν ῥώμαιων. Br. II. 129. nr. 7. An. II. 1. p. 347. V. 4. δ' ὁμως. P. in marg. οὐρανὴ δ' οἶμος. Sic Pl. Br. — Nr. 527. ἐκ ^τ τῆς ποδο. Br. III. 248. nr. 457. An. III. 2. p. 133. Oraculum Hipparcho per somnium datum ap. Herodot. V. 56. p. 398. — V. 2. ἀδικῶν. P. Pl. ἀδικῶν. ap. Herod. Br. — ἀποτίση. P. ἀποτίσει. Pl. Br. — Nr. 528. παλλαδᾶ. Edidit Reisk. inter Jensiana p. 144. nr. 723. nos in Paralip. I. nr. 67. p. 661. § V. 2. παλλαδᾶ τοῦ μετεώρου (vid. ad p. 440. nr. 481.) εἰς τὸν οἶκον μαρίνης. V. 3. φόλλην. P. φύλλιν. dedi c. Reisk.

Nr. 529. εἰς κληνῶριον πορὶν αποδαφνης. Br. III. 164. nr. 71. An. III. 1. p. 326. λέκτρον ... ἐτύχθη. P. λέχος .. ἐτύχθη. Pl. Br. qui tamen ἐτύχθη non improbat. Etiam λέκτρον fortasse defendas. Apollon. Rh. I. 748. Τηλεβόαι μάρναντο καὶ νίειε Ἰηλεκτρώνος. praeunte Hesiod. in Scut. Herc. v. 3. quamquam in nomine proprio talis correptio excusabilior. Color ut ap. Nonn. Dion. XLII. p. 1100. 29. de Daphne: Φοίβου λέκτρα φνγοῦσα, κόμην ἐστέπατο Φοίβη. — Nr. 530. εἰς ^κ ἀνάξιον. Br. III. 168. nr. 88. An. III. 1. p. 357. V. 2. ὥς ὅτι. Vid. ad p. 321. nr. 718. v. 4. — ὅτι μέχρι σοῦ. P. ὅτι καὶ μ. Pl. Br. Minore mutatione scripsi: ὥς ὅτι μέχρις σοῦ. In his particulis, μέχρις, ἄχρις, οὕτως similibusque librarii saepe numero litteram finalem omittunt, praesertim sequente consonante. Adjecto καὶ non opus esse, docet locus Plutarch. T. II. p. 799. C. de Atheniensibus: φοβερός ἐστὶν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἴτα φιλόανθρωπος ἄχρι τῶν πολεμίων. Quod si quis tamen Planudeam lectionem ob sensum minus ambiguum praetulerit, equidem non refragabor.

Nr. 531. εἰς ὑπερόνους διατὸ ταχος. Post Reiskium p. 144. nr. 724. dedi in Paralip. I. nr. 68. p. 662. — Nr. 532. εἰς κολοκύν. Reisk. l. c. nr. 725. Paralip. I. nr. 69. p. 662. V. 1. κολόκυντε. P. κολόκυνθε. Reisk. Versu sequi. κολοκύντων. Vid. Plan. nr. 257. T. II. p. 697. Utroque modo scribitur. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 319. — οὐ σικύων γένος ἐφάνη διερὸν γένος. P. prius γένος om. Reisk.

Nr. 533. εἰς τὸν ἀπο κόν (κοντοῦ scr.) κατερχομεν/ θηριομάχ. Reisk. p. 144. nr. 726. Paralip. I. nr. 70. p. 665. V. 1. δ' ἐς. P. εἰς.

Reisk. V. 2. ἀνεγρομένοιοι δ' ὑπερθεν. P. ὑπαίθεν. Reisk. quod *subtus* significare censet. Scripsi: ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν. Haec permixta in Coluth. 119. et alibi. Vid. ad p. 270. nr. 421. v. 7. — V. 4. οὐδὲ λάβειν, ὃ θῆρ τὸν ἄνδρα sc. Nominativus ex praecedente casu obliquo assumendus. Vid. ad p. 392. nr. 223. v. 3. — μετῆχον. P. μέγ' ἰάχον. Reisk. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰάχον. Ἰλ. β. 333. 394. 506. οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες. Ἰλ. ξ. 421. βῆ ῥα μέγα ἰάχων. Ἰλ. ρ. 213. — Nr. 534. ἄδῃλον εἰς ἀρτεμιν. Br. III. 148. nr. 24. An. III. 1. p. 282.

Nr. 535. εἰς διόνυσον. Alteri versui in Cod. adscriptum: εἰς³ οδοιορ. utrumque inepte. Recte hi versus junguntur in Plan. p. 116. St. Br. III. 241. nr. 427. An. II. 2. p. 115. V. 2. ξείνους. P. ξείνοισ. Pl. Br. ναίτας. P. ναίταις. Pl. Br. Huic versui adscriptum ὠραῖον in P. — Nr. 536. εἰς ἀλφειὸν ποταμόν. Br. II. 344. nr. 2. tamquam Nestoris, cui hic versui inscribitur in Plan. p. 106. St. An. II. 3. pag. 5. Similiter Nonn. Dion. XIII. pag. 370. 15. καὶ ἀκροτάτου διαπόντου Ἐλκεῖ δοῦλον ἔρωτος ὑπέριτερον ἄβροχον ὕδωρ, Θερινὸν ἔχων ψυχροῖο δὲ ὕδατος ἀπτόμενον πῦρ. — Nr. 537. εἰς ἡνιόχ³ (i. e. ἡνιόχους.) νέστορος νικαέως. Br. II. 344. nr. 4. An. II. 3. p. 6. V. 1. θρυλῆσαντες. P. θρυλλῆσαντες. Pl. Br. Vid. de hac orthographia Ernest. ad Homer. T. II. p. 463. s. Heyn. ad Ἰλ. T. VIII. p. 440. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 122. — ἐπεπαύσατ'. P. ἀπεπαύσατ'. Pl. Br. V. 3. καὶ δέ τις. P. ἦν δέ τις. Pl. Facile ἦν in καὶ corripitur. καὶν δέ τις. Br.

Nr. 538. ἔχει τὰ πρῶτα γράμματα. — Nr. 539. ὅμοιον. Habet Plan. p. 25. St. cum lemmate: στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα. V. 2. φθογγάζεται. P. φθογγάζεται. Pl. — Nr. 540. εἰς ἡρακλεῖ τον εφεισιον. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. V. 1. εἴλεε. P. et Hesych. Miles. p. 21. εἴλεε. Pl. Br. εἴλεω nihil ab εἴλῳ discrepat. Strato p. 600. nr. 208. βιβλίδιον, ἧ ῥά σ' ἀναγνούς . . . κατὰ μερῶν εἰλήσει δροσερῶν. Vid. Valken. ad Theocr. Adon. p. 247. C. In εἴλῳ media producitur ap. Sophocl. Philoct. 698. ut etiam in εἴλνός apud Nicand. Ther. 143. Apoll. Rhod. I. 1144. Contra corripitur ε in εἴλνός Nic. Ther. 568. in εἴλνεται ap. Eund. Alex. v. 17. et ap. Arat. Phaen. 432. — V. 2. μάλα το. P. τοι. Pl. Br. ἀτραπητός. P. et quaedam editt. Plan. ἀτραπιτός reliquae et Br. — V. 4. εἰσαγάγη. P. — ἡέλιον. P.

Nr. 541. ἀντιπάρου εἰς ποτηρ/. Br. II. 112. nr. 15. An. II. 1. p. 297. V. 1. ^{θεῖ} διογενῆς. P. θειογένῆς. Pl. Br. Refert haec Br. ad Theogenem Apolloniatem mathematicum, de quo Sueton. in Vit. Aug. c. 94. Vid. Salm. ad Scr. Histor. Aug. T. II. p. 733. V. 3. σφαίρη. P. σφαίρης. Pl. Br. — ἡμῶν. P. Pl. ἡμέλων. Br. V. 4. τὰ βορέη. P. τὰν. Pl. Br. P. V. 5. μὴ κέτ'. P. ἄρητον. Ib. ἄρκτον. Pl. — δισὰ γάρ. P. δοιὰ δ' ἐν. Pl. δισὰ δ' ἐν. Br. Restitui γάρ, quod orationem non minus bene vincit, quam δέ; quamquam hoc ob sequentem imperativum lenius est. Sed ἄθρει idem hoc loco valet, quod ἀθρήσεις.

Nr. 542. κριναγόρου. Br. III. in Lection. p. 164. (ed. Lips. T. II. p. 140. nr. 47.) An. II. 1. p. 418. Vid. Porson. in Advers. p. 274. V. 1. θάρσει sic accipi posse videtur. Confide fabulae, vel quatuor personis scriptae, i. e. noli dubitare, ejusmodi quoque fabulam a pantomimis repraesentari posse. Sed licet etiam conjungere: γράψον μῦθον τέτταρσι προσώποις διαπλασθέντα, καὶ ἔτι πλείοσιν. — τέτταρσι. P. τέταρσι. Jens. τετύρεσαι corr. Porson. — μύθων. P. μῦθον. Reisk. in Anth. p. 145. nr. 727. — γράψα ἐνί. P. γράψον ἔτι. Reisk. Syl-labae ὄν et ᾱ passim permutantur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 771. Sed verior videtur correctio Porsonis γράψαι, quod cum θάρσει cohaeret. Idem corrigit: μῦθον καὶ τοῦτον. Sed τούτων non mutaverim. — V. 3. φιλωνίδι. P. Φιλωνίδη scripsi c. Schneidero; nec aliter Porson. Poëtam Crinagoras alloquitur, auctorem fabulae. Φιλωνίδου οὔτε Βαθύλλον Reisk. qui etiam v. 4. τοῦ μέν . . . τοῦ δὲ corrigit. V. 5. βάθυλλον. Sic Cod. Pal. Βαθύλλον. Br. V. 4. χορόν. P. χορῶν. Schneiderus et Porson. χερσίν. Reisk. χερῶν dedi; de lo-quacibus pantomimorum manibus agitur. χορῶν et χερῶν confusa vidimus p. 429. nr. 418.

Nr. 543. Φιλιππον. Br. II. 229. nr. 62. An. II. 2. p. 191. Comparandus inprimis Heliodor. L. X. 29. 30. p. 339-393. Boettiger. de pugna cum tauris in Enchiridio Gothan. an. 1804. p. 52. V. 3. δειδροτυπεῖς πύλους ζεύξει. P. Br. quod mire vertit summus Grotius: sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor, Sic jacere in frontem fortia vincla parat. quasi legisset, δειδροτυπὲς πολλῶν . . . Verum existimo, quod Schneiderus conjecit, κεντροτυπεῖς πύλους, et mox Reiskii correctionem ζεύξει, quam proximum ἐξεκύλισε postulat. Equi dicuntur tauris ζευχθῆναι, dum ita adiguntur, ut juxta tauros per arenam decurrant, donec equi desiliendi opportunitas offeratur. V. 4.

πλέγμα. Accedo nunc ad Is. Vossii sententiam, πλέγμα de manuum vineulo explicantis. Heliodor. l. c. p. 392. de Thessalo: ἐπιρρίπτει δὲ ἐαντὸν τῷ ἀνθέντι τοῦ ταύρου. Oppian. Hal. II. 516. αὐτὰρ ὁ χεῖρας πλέγδην οὐκ ἀνίσχιν ἀπ' ἀνθέντος. De arctiore complexu πλέγματα dixit Paul. Silent. p. 135. nr. 186. v. 4. — V. 6. τόσσην ἐξεκύλισε. P. τόσσην ἐξεκύλισε. Salm. ἐξεκύλισε. Br. in Lectt. ad Theocr. XXI. 70. Vid. supra ad p. 154. nr. 72.

Nr. 544. ἀδδαιον εἰς λιθὸν βηρυλλ. Br. II. 242. nr. 6. An. II. 2. p. 235. V. 3. πλείοντα, labia per mare navigantia aut natantia mihi nunquam non offensioni fuerunt. Non poenitet, quod olim conieci: χεῖλη νοτιερὴν λειοῦντα θάλασσαν. Leonid. p. 313. nr. 668. οὐδ' εἴ μοι γελώσα καταστορέσειε Γαλήνη κύματα. Aelian. H. An. I. 41. ὅταν μὲν ἢ ὑπέυδια καὶ λεία ἢ θάλαττα. *) Ib. X. 13. εὐήμερίας τε οὐσης καὶ τῆς θαλάττης λείας. De Glaucō Philostr. II. 15. p. 833. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμπίπτων αἰὲ τοῖς κύμασι, καὶ λεαίνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. — νέουσι. P. νέουσι. Br. — Nr. 545. κριναγόρου. Br. II. 144. nr. 15. An. II. 1. p. 591. V. 1. 2. laudat Schol. Aristoph. Eqq. 753. V. 2. κάλων. P. κάλως. Pl. Br. Codicis lectio restituenda; quam tuetur Homer. Od. ε. 260. ubi Eustath. p. 222. 12. ὅρα ὅτι ὁ κάλος οὐκ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ ὕστερον ἁπτικῶς μεγεθύνεται. Eadem forma sēiores quoque passim utuntur. Vid. Achill. T. III. 3. p. 111. Ib. c. 4. p. 112. λαμβάνεται τοῦ κάλω; Cod. Monac. κάλον. Ib. V. 9. p. 202. πέμπει μοι κάλον. alii κάλων. — V. 3. δ' ἄ ἐκάλητε. P. V. 4. οὐς. P. Br. τοὺς ἐπεθ. Pl. — V. 5. τοῖς οἱ καὶ νεαρόνι. P. τοῖς σοὶ καὶ νεαρών. Plan. νεαρόν. Br. — εἶη ἀρέσθαι. in marg. εἰνάρεσθαι. P.

Nr. 546. ἀντιφίλη. Br. III. in Lectt. p. 172. (ed. Lips. II. p. 166.) An. II. 2. p. 68. Cf. Huschk. An. cr. p. 120. s. V. 1. αὐτήν. P. αὐτῆς; tamquam Cod. lectionem exhibet Br. quae est Salmasii correctio. V. 2. τύμματα. P. τύμματι. Reisk. V. 5. καὶ κῆ ὑπτοντα ἰδ' ἰδοιμ^ε. in marg. ἰδοιμ διήκονον ἤδη τράπεζαν. et in infima pagina: καὶ κῆ ὑπτοντα εἰδοιμ διήκονον ἤδη τράπεζαν. Probabat Huschk. apographorum

*) Ibid. in fin. ἐν γαλήνῃ δὲ ἐπὶ τῆς ἄμμου μόνης ἀλείουσι. Scr. σαλείουσι.

quorundam lectionem: καὶ κε ὑπῶντ' εἶδοιμι . . . quae mihi quoque vera videtur, modo εἰδοιμι corrigas. Saep̄ a et ε̄s permutantur. — Mox scripsi ἡδὲ τράπεζα cum Jensio et Huschkio. — V. 6. ἔστωμαι πρώτη. P. Versui adscriptum ζτ. — ἔστω μοι Reisk. et Huschk. — πρώτη in στροφῇ videtur mutandum, quod etiam Meineckio in mentem venit in Cur. crit. ad Comicoꝝ. Fr. p. 19. not. 1. De similitudine litterarum στ et π dixit Bastius in Compend. Palaeogr. p. 951. et nos ad p. 516. nr. 692. v. 4. — V. 7. εἰ καί. P. εἰχε. Reisk.

Nr. 547. τὰ εἰκοσιτέσσαρα σοι. ^{XX}μονοστιχον. Edidi in Paralip. nr. 73. p. 604. — P. Nr. 548. βιάνορος. Br. II. 158. nr. 15. An. II. 2. p. 15. V. 1. ὁ δειλός. P. ὁ δειλαιος. Pl. μελίσσας. P. Br. μέλισσαι plures editt. Plan. Frustra hunc versum olim tentavi. Elegans est lectio et sensus perspicuus: vos non ut apes (i. e. beneficas, ut mellis decebat artifices) expertus est, sed viperis infestiores. Sed αἱ δ' depravatum. Suspica-bar καὶ δ' ἔχων (melius foret, καὶ γὰρ ἔχων); sed, ni fallor, legendum: ἀλλ' ἔχων ἥτε χειρώτεραι. Refertur ἀλλὰ ad negationem in verbo ἀγνοίησε latentem. — V. 5. ἐναιμάξατε. P. ἐνεμάξατε. Br. c. tribus codd. Plan. Vulgo ἐσεμάξατε. — Nr. 549. ἀντιφι. Br. II. 180. nr. 39. An. II. 2. p. 64. V. 2. ἡελίου. P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. qui αελίου dedit. In Plan. bis legitur hoc epigr. p. 55. St. Antiphilo, p. 89. Antipatro inscriptum. V. 3. ἀγρικόλας τετρώμεθα. P. ἀγρικόλα τετῶμεθα et τετρίμεθα. editt. Plan. ἀγρικόλαο τετρώμεθα. Br.

Nr. 550. ἀντιπατρ⁸. Br. II. 118. nr. 36. An. II. 1. p. 517. V. 1. κείνην. P. et editt. vett. Plan. usque ad Asc. ubi κλείνειν. κλεινὴν Steph. Br. V. 2. πτηνοὶ δῆλε. P. In marg. πτηνοὶ τῆνε. Sic Pl. Br. — Βορηιάδαι. P. et sic Scaliger in not. mst. Vulgo βορηιάδα. In Cod. Pal. adscriptum ὠραῖον, et in fine ζτ. — V. 5. ^{εἰ}ζῶης. P. ζώεις. Pl. Br.

Nr. 551. ἀντιφι⁸/. Edidit Br. in Lectt. p. 175. (ed. Lips. T. II. p. 167.) An. II. 2. p. 70. „Agit auctor de urbe quadam mari adjacentē, quam hostes, recedente aestu, vi adorti erant, posteaquam ardeae conchulas quaerentes ipsis indicassent, undam nunc esse vadosam et transitum sinus mesibilem.“ Verba sunt Huschkii in Anal. crit. p. 181. qui inprimis consulendus. V. 1. κολχάδων. quaedam apogr. κινλάδων. Apogr. Vossian. κοχλιδίων. Populi cuiusdam nomen

latere, dubitare noli. V. 2. 3. nec oratio bene vineta, nec articulus locum habere videtur ante προδότης. Fortasse igitur scribendum: τεῦ δὲ χάριν προδότης ὄρνις αἰεὶ λέγεται, Φοῖβος ἐρεῖ. qua de causa autem illa avis semper vocetur preditor, Phoebus indicabit. V. 3. ε' ἐναγειτονοτ'. P. Corruptius etiam Apogrr. Dedi ex certa correctione Ruhnkenii: *τεναγῖτιν ὅτ' εἰς ἄλλα*. Apollon. Rhod. IV. 1264. *ἐπεὶ τεναγώδεα λείσσω, Τῆλε περισκοπέων, ἄλλα πάντοθεν*. — V. 4. *ψαμμείτην*. P. *ψαμμίτην*. Ruhnk. Praeterea etiam ἐθημολόγει depravatum. Num scribendum *δύρπον ἐθιμολόγει*? ut *αιτολογεῖν* et similia. — V. 6. *πεζοβατεῖ* aut *πεζοβατεῖ*. P. Verbo *πεζοβατεῖν* augenda Lexica. *πεζοπορεῖν* dixerunt alii, et *πεζεῦσαι*. Sic Xerxis exercitus dicitur *πεζεῦσαι διὰ θαλάσσης* ap. Liban. T. IV. p. 242. Cf. Additam. ad Athen. p. 354. Dio Chrys. Or. III. p. 41. 15. (T. I. p. 110.) *εἰ βούλοιο μὲν ποιῆσαι πεζεύεσθαι θάλασσαν*. Philostrat. Imagg. I. 7. p. 774. *πεζεῦοντι τὴν θάλασσαν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχηκας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ*. Ibid. I. 29. p. 806. *κῆτος ἐν Αἰθιοπία, πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους*. — V. 8. *ἐκ δηῖων*. P. *ἐκδηῶν*. Jens. — *κόλχους καὶ βριων*. P. *κόλχους καὶ βρύον*. Ap. Voss. quam lectionem, ab Hushkio probatam, recepi. Sic ap. Oppian. Cyn. II. 568. *κόλχωρ τε γένεθλα*. Cod. Vat. *κόλχων*. Haec quoque forma in usu fuisse videtur Schaefero ad Apoll. Rhod. T. II. p. 249. Quae in hoc epigr. obscura sunt, ea fortasse historia, ad quam refertur, aliquando inventa illustrabit.

Nr. 552. *ἀντιπάτρον*. Br. II. 111. nr. 12. An. II. 2. p. 295. V. 3. *φωνᾶ*. P. *φωνέω*. Br. — Nr. 553. Nec auctoris nomen adscriptum in membr. nec aliud lemma; *Antipatro* tamen recte tribuisse videtur Br. Factum est enim interdum in membr. Pal. ut, quum ejusdem auctoris epigrammata se excipiant, nomen ejus nonnisi semel adscriberetur. — V. 2. In marg. *ῥαῖον*. — V. 4. *δουρομανής*. Vid. ad p. 441. nr. 485. v. 5. — *δέχνται*. P. *δείκνται*. Br. cum Holsterio ad Steph. Byz. p. 225. Membr. lectionem sine haesitatione restitui. Nicopolis Apollinī Actiaco tamquam *ἀνάθημα* dicatum. Vide Fabric. ad Dion. Cass. T. I. p. 632. 5.

P. Nr. 554. *ἀργενταρίον*. Br. II. 529. (ed. Lips. II. p. 245.) An. II. 2. p. 286.. — V. 1. *καλῶς*. P. *καλοῦς*. Br. c. Reiskio. V. 2. *τοῦτ'*. Reisk. mutavit in *πᾶσ'*. Certe *κεῖνο* et *τοῦτο* in una enuntiatione jungi non potest. Suspiscabar olim: *οἶδα· πάλαι κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε*

πόλις. Nunt una littera mutata sensum restitui, scribens καλῶν pro καλῶς. Hoc cum v. 6to eximie conspirat; κείνο autem partem obscenam significat. Vid. Animadversa. T. II. 3. p. 95. T. III. 1. p. 319. V. 3. bis legitur in P. vocabulo αἰσχος primum omissio. Hinc Reiskius versum in Ap. Lips. mutilum sic implevit: τόσσον ῥέξαι κακόν. — V. 6. ηοι. P. ἡ σοί scripsi.

Nr. 555. κριναγόρου. Br. II. 146. nr. 23. An. II. 1. p. 399. V. 1. εἰ καὶ με. P. εἰ χοῖ με π. ἐροῦσι. Reisk. εἰ χοῖ με π. ἔχουσι. Br. c. Toupio. Interrupta oratio, enuntiatione condicionali interposita, pro: νῆσον τὴν μετρησάι μὲν βαίην, ἐκτὰ μόνον σταδίους ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔχουσιν. — περὶ γράφαντες. P. V. 2. σταδίους. P. σταδίους. Br. — ἐπ' αὐλακα πῖα ἀρότρου. P. ἐν αὐλακῇ π. ἀρούρης. Br. c. Toupio. Scripsi ἐπ' αὐλακῇ. Passim enim ἐπὶ reperitur cum dativo loci. Theocr. Eid. I. 150. Ὠρεῖν πεπλυσθαι μὲν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς. Oppian. Hal. V. 369. αἰεὶ κυμαίνουσαν ἐπὶ φρεσὶ λίσσαν ἔχοντες. Nonn. Dion. IV. p. 116. 5. οἷον ἔχεις ἐπὶ δόιμασι καλὸν ἀλήτην. Argum. Medea Eurip. φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐπὶ χρυσείοις λίσβουσιν. — Recte repositum πῖα ἀρούρης, ut est ap. Lycophr. v. 1060. Sic etiam ap. Hesych. T. I. p. 545. ἄροτρα legitur pro ἄρουρα, ubi vid. Intrpp. — V. 4. ὄψει. Eadem forma Philodemus videtur usus esse p. 513. nr. 44. v. 5. — V. 5. ἐπ' ἰχθύσι. P. ἐπ' ἰχθύσι. Br. cum Toupio. — καὶ ἐπὶ μαίρη. P. μαίρην. Br. c. Reiskio. Etiam dativus locum habere videtur, ut in ἐπὶ νυκτὶ, ἐφ' ἡλίῳ et similibus. — Si quem offendat καὶ productum ante vocalem, is legat: ἐπ' ἰχθύσιν, ἢ δ' ἐπὶ μ. — V. 6. τ' ἥπιον. P. δ' ἥπιον. Br. — ἀτρεμίη. P. V. 8. τῷ ἐπεπλοσθην. P. τῷ ἐπὶ ὠρίσθην. Br. c. Reiskio. Membrarum lectionem intactam reliqui, donec certius quid reperiat. Sensus esse debuit: nomen accepi, quo risui facta sum obnoxia.

Nr. 556. ζῶνα. Br. III. 331. (In ed. Lips. II. p. 69. nr. VI^a.) An. II. 1. p. 206. V. 1. νηρηίδες. P. In marg. δινηρῖδες. Orta depravatio ex praecedentibus syllabis διαι. — νύμφαι ἐποχθ. πιδανίτιδες. Br. V. 2. χθιζόν. P. χθιζός. Br. Distinctione mutata χθιζόν juncti cum εἶδετε. — κόμην. P. In marg. κόνιν, quod cum Br. praetuli. V. 4. ἡρέμα. P. — μάλα παρηγῖδα. P. In marg. ὠραῖον. — μᾶλα παρηγῖδων. Br. quod mihi elegantius videbatur, quam alius V. D. conjectura: καλὰ παρηγῖδια. κύκλα παρευῶν dixit Musae. 58. παρειῆς Christodor. Ecphr. v. 14. κύκλα προσώπων Coluth. 73. — V. 5.

ἐγώ. P. ἐγών. Br. — οὐκάρᾳ. P. οὐκ ἄρα. Br. — V. 6. μούνον ἐγνώσθην. P. Metri defectum resarcivit Br. ἐπεγνώσθην. Eleganter Schaeferus in not. mst. ἐγεννάσθην. — κραδίην. P. κραδιαν. Br. — Nr. 557. ἀντι-⁸πάτερ. Br. II. 16. nr. 39. An. II. 1. p. 44. V. 2. τὸν κτ. P. σόν. Pl. Br. V. 5. ὑσπλήγων. P. Br. ὑσπλήγγων. Pl. Vid. ad p. 191. nr. 259. — Nr. 559. ἐρυνκίον. Br. II. 297. nr. 7. An. II. 2. p. 358. V. 1. πᾶννυχον. P. πᾶννυχον. Br. Pleonasmum in verbis ὅλαν πᾶν-
νυχον illustravit Passov. ad Theogn. v. 441. p. 94. ed. Bekkeri, com-
parans inter alia epigr. ἀδ. 543. (Palat. p. 386. nr. 188.) φθίγμα
Πανελλήνων πᾶσα κίκευθε σελίς. — V. 3. χιμαρόσφακτος. P. χιμα-
ροσφακτῆρος probabiliter correxit Br. quamvis hoc compositum alibi
non occurrat. Nec σφακτῆρ reperiri videtur, sed, quod a σφακτῆρ
derivatum est, σφάκτρια ap. Suidam T. III. p. 415. — V. 4. τηλόθι.⁶
P. τηλόθι. Br. V. 6. τραγίνον. P. τραγίνας. Br. Nec hoc vocabulum
alibi obvium. Τραγινός pro hircino usurpatum illustravit Schaefer. ad
Longum p. 415. Meletem. p. 128. Adde Plutarch. V. Pyrrh. c. 11.
ubi τραγικοῖς κέρασι. Sed ibi Coray T. III. p. 12. ex Cod. SanGerm.
στρατηγικοῖς edidit.

¶ Nr. 559. κριναγοῖ: διατὸν πλοῦν τὸν ἐπ' ἰταλίας. Br. II. 146.
nr. 24. An. II. 1. p. 400. V. 3. δηφίω. P. διφίω. Br. Alibi est
διφάω. — V. 5. λάβε φίλος. Br. In Cod. ductus sunt obscuriores,
sed λάβον fuisse videtur, quod et versus requirit, et sensus. De
verbo συλλαμβάνεσθαι vid. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 385.

Nr. 560. τ' αὐτον. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl.
an. V. 4. p. 317. Mélanges T. II. p. 315. Nos in Paralip. I. nr. 74.
p. 664. V. 1. πασσῶν ἐνοσίχθονος. P. Aut fluminis nomen latere
existimabat cl. editor in ἐγγηλή, aut legendum: ἐγγηλῆς παῖς ὢν Ἐνο-
σίχθονος, fili timende Neptuni. Sejunxi voces, ἔνοσι χθονός scribens.
Ne etiam πασσῶν mutarem in πάντως, prohibuit Schaeferus, quem vid.
ad L. Bos p. 189. Idem addebat in not. mst. „Sic etiam ἀριδείκετος
ἀνδρῶν ap. Homerum, ubi nollem Heynius subaudisset κατά. T. VI.
p. 163. Nulla enim in talibus ellipsis est.“ Vid. supra ad p. 114.
nr. 181. In Fab. Aesop. nr. 25. p. 13. ed. Fur. ἄρκτος ἐκαυχᾶτο,
ὅτι φιλόανθρωπος ἐστὶ πάντων τῶν ζώων. Ib. nr. 186. ὅτι πάντων
τετραπόδων ταχέως ἀποκύνει. V. 2. ἔρρει. P. αἶρει. Chard. Cf. ad
p. 405. nr. 295. v. 5. — V. 3. οἶκετα. P. οὔπω. Malim οὐ τι.

V. 4. *εἰδελείζομενης*. P. *οἶδ'* scripsi cum Chard. Duo haec verba innumeris in locis permutantur, editoribus interdum non advertentibus, interdum vulgatam male defendentibus. Vid. ad p. 192. nr. 263. p. 242. nr. 233. Ap. Alciphronem L. I. 53. p. 138. *εἰ γὰρ οἶδεν αὐτὴν χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλάστημίμει*. Berglerus monuit, posse etiam *εἶδεν* legi; quam notam Wagnerus simpliciter repetivit. Nihil certius, quam *εἶδεν* scribendum esse. Ap. Coluthum v. 190. *ἰμείρων δ' ἐπ' ἔροτι καὶ ἦν οὐκ οἶδε δῶκων Δύσπαρις*. scr. *εἶδε* c. Cod. Paris. quam lectionem neglexit Harlesius, restituit Bekkerus. Liban. T. IV. p. 114. 19. *ὥς γὰρ ... ὁ Πάρις ἀδικοῖς ὄμμασιν οἶδεν Ἑλένην*. Scr. *ὥς γὰρ ... εἶδεν Ἑλένην*. Ib. p. 689. 15. *πάντα δὲ τὸν χρόνον τοῦτον οὐδὲ ἔν εἶδεν ἐν ἐκείνῃ*. Morell. *οἶδεν*. Scr. *εἶδον*. Ib. p. 1133. 2. *ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μόνην ἐν τοῖς τοιούτοις καταφυγὴν οἶδε τοὺς βωμούς*. Scr. *εἶδε*. ille *unum illud, quod in talibus patet, perfugium, aras respexit*.

Nr. 561. *φιλήππου. εἰς ἀμπελον σκυπτικόν*. Br. II. 230. nr. 68. An. II. 2. p. 195. V. 2. *βορφαίου*. P. Br. ἡ *βορέου*. Pl. *Βορφαίου* malebat Br. Sed vid. ad p. 186. nr. 245. V. 3. *νοφόβλητος*. P. *νοφοβλήτες*. Pl. Br. *κρυμώδεις*. P. *κρυμώδεις*. Pl. Br. V. 5. *ὄμφακοραγας*. P. *ὄμφακοράγας*. Pl. Br. Vid. ad p. 392. nr. 226. v. 3. — *ἐγείνατο*. P. *ἐγείναο*. Pl. Br. De his terminationibus permutatis vid. ad p. 54^b. nr. 34. — *ἐπὶ πάντους*. P. Superscriptum *ἐπεπάντους*, et in marg. *τοὺς ἀπεπάντους*, ut est in Pl. Br. — V. 8. *θερίσεις*. P. *θερίσης*. Pl. Br. — Nr. 562. *κριναγόρου εἰς τὸν καίσαρος ψιττανόν*. Br. II. 147. nr. 27. An. II. 1. p. 403. In Plan. p. 84. St. Philippo tribuitur. V. 6. *δαίμωνι*. P. Pl. In marg. membr. *Καίσαρι*. sive ut varians lectio, sive ut glossa. Malim sane etiam nunc: *δέσποτα χαῖρ ἐνέπειν*. V. 7. *αἰσαι δέ*. P. *ἐς δέ σε*. Pl. vulgo. Rectius ed. Flor. *ἐς δέ σε*. Br. *ἀλλὰ σε*. Saltem *ἀλλὰ σε*. Recepi lectionem Planudeam, quae nec a Cod. Pal. lectione multum abhorret. *ἀνακρίεσθαι εἰς τινα* dictum fere ut apud Plutarch. T. II. p. 525. C. *Δημάδης εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγωγέει*. Aelian. H. An. V. 56. *εἰς τὸ ἀγεννὲς σκυπτόμενος, καὶ εἰς ἀργίαν εὐθυνόμενος*. Liban. T. IV. p. 706. 8. *πολλοὶ ἐθανμάσθησαν εἰς ἀρετάς*. In his omnibus praepositio designat objectum, quod vocant, ad quod actio dirigitur. — V. 8. *ἀκίλεντος*. P. *ἀκίλεντος*. Pl. Br. — Nr. 563. *λεωνίδα εἰς δημόκριτον φτυκόμενον*.

Br. I. 232. nr. 45. An. I. 2. p. 103. In Plan. p. 25. St. *Philippo* inscriptum. V. 3. *λευκοπρωος*. P. *λευκοόπρωος*. Pl. Br. — *εφοόδιος*. P. *εφοόριος*. Pl. Br. V. 5. *εχυρήν*. P. Br. *εχυρήν*. Pl. quae crebro permutata. Vid. Coray ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 331. Wasse ad Thucyd. I. 35. Eadem cum *εσχυρῶ* permutantur. Cf. Eund. ad Thucyd. VIII. 10. — V. 6. *ἀκρήτου*. P. Pl. *ἀκράντου* Br. tacite recepit. Vera videtur correctio. Sic Grotius: *Si vis Arboris intactae carpere primus opes. ἄκραντον, ἀμόλυντον . . . ἀκίραντον, οὐ μηδέπω χεῖρ ἤψατο*. Etym. M. p. 165. ed. Lips. — *ἀκρεμόνος*. P. Vid. ad p. 423. nr. 384. v. 12. — V. 5. iterum scriptus in infima pagina.

Nr. 564. *νικίον*. Br. I. 249. nr. 7. An. I. 2. p. 155. V. 1. *αἰάλον*. P. Pl. *αἰόλες*, Br. quam correctionem hiatus damnat. *ἔαρ αἰόλον* est *ver varium, floribus pictum*. Callimach. ap. Etym. M. in *βεῖδος*. p. 177. ed. Lips. *καλὰ τε καὶ αἰύλα βεύδε' ἔχουσαι. σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ παρφυρᾶ ἰμάτια*. Vid. Spanh. ad Callim. p. 235. — *ἡμεροθαλές*. P. *ἡμεροθαλλές*. Pl. Br. *ἡμεροθαλλές* legitur p. 421. nr. 374. ubi vide. *εὐθαλῆς* dorice pro *εὐθηλῆς*, media producta, est p. 409. nr. 313. — V. 2. *ἔσφορέουσ*. P. In marg. *ῥωραίοις. ἔφ' ὥραίοις*. Pl. Br. V. 3. *ἡδύπνοον*. Rectius fuisse *ἀδύπνοον* scripseris. — *τιθεύσω*. P. *τίθεωσο*. Pl. Br. — Nr. 565. *καλλιμάχον*. Br. I. 469. nr. 36. An. I. 1. p. 292. V. 1. *ἐπικισσοῦ*. P. *ἐπὶ κισσόν*. Pl. Br. — Nr. 566. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. 465. nr. 17. An. I. 2. p. 272. V. 2. *μακρότατον*. P. et plurimae editt. Pl. Br. *μικρότατον*. ed. Asc. Steph. — V. 3. *ῥ' δέ*. P. Br. *ὥς δέ*. editt. vett. usque ad Steph. V. 6. *δὲ ὠναξ*. P. *δ' ὠναξ*. Pl. Br.

Nr. 567. *ἀντιπάτρον*. Br. II. 117. nr. 32. An. II. 1. p. 312. V. 1. *ἀντιώδημις*. P. *ἀντιοδημῖς*. Pl. Br. De hac mima disputatur in Memoires de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 245. V. 2. *προκύδων*. P. *προκιδών*. Pl. Br. qui illud tamen magis probat. Eadem est lectionis diversitas ap. Lucian. T. VIII. p. 328. 10. Vid. inprimis Schaefer. ad Greg. Cor. p. 541. V. 4. *ἀλκνών*. Quum in hac voce media constanter corripiatur, corrigendum cum Boethio in not. mst. *Αἰνιδος ἀλκωνόνις*. Vid. Philipp. p. 399. nr. 262. *ἐπὶ στίλαις μὲν ἀηδών, Μεμφομένη δὲ βυθοῖς ἀλκωνόνις βλέπεται*. Apollon. Rhod. I. 1085. *πρωτὰτ' ἀλκωνόνις λιγυρῇ ὅπῃ Θεσπίζουσα Ἀῆξιν ὀργισμένων ἀνέμων*. — Nr. 568. *διοσκορίδον*. Br. I. 498. nr. 22. An. I. 2. p. 388. V. 5. *ἐπ' αὐλίον*. P. Br. *ἐπαύλιον*. omnes editt. vett. Pl. usque ad Steph. — V. 6. *πᾶν ἐγέν*. P. et editt. vett. Plan. *πάντ'*. Steph. Br. — *γεωργος*. P. *γεωργοῖς*. Plan. Br.

Nr. 569. ἐμπεδοκλῆς³. Dedi in Paralip. I. nr. 75. p. 665. Diversas lectiones recensuit Sturzius in Comment. de Empedocle p. 466. s. V. 1. 2. Plan. p. 117. ex Diog. Laërt. VIII. 77. Cf. Clem. Alex. VI. p. 627. D. V. 3—7. Plan. l. c. cum lemmate, εἰς τὸν αὐτόν. ed. Flor. Diog. Laërt. VIII. 62. ubi et quinque alii versus adduntur, qui omnes positi erant in initio τῶν καθαρμῶν. V. 4. ἀνακραπολῆος. P. ἀκρην πόλιος. Diog. πόλιος etiam editt. vett. Plan. usque ad Steph. qui πόλεως exhibet. Restitui πόλιος, in qua voce ἰ interdum obmutescit. Vid. supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Brunk. in Lectt. p. 216. — P. V. 7. περιστρεπτος. P. περιστέπτος. Diogen. Vid. supra ad p. 197. nr. 293. v. 6. et ad p. 401. nr. 270. — θαλείσις. P. Pl. θαλείσις. ed. Flor. θαλείς. Diog. στίφειν τε τεθαλώς. corr. Scalig. in not. mst. Sequuntur in edit. Steph. quinque versus, ex Diog. Laërt. l. c., qui in antiquioribus editt. desiderantur.

Nr. 570. φιλοδήμων. Br. III. in Lectt. p. 144. (In ed. Lips. T. II. p. 79.) An. II. 1. p. 244. Addend. T. III. 2. p. 472. s. Cf. inprimis Prolegomena ad Philodem. de Musica in Volum. Herculan. T. I. p. 5. 6. Huschk. Anal. crit. p. 149. Chard. de la Roch. Mélanges. T. I. p. 210. V. 1. ξανθακηρόπλαστε, P. ξάνθ', ᾧ κηρόπλαστα. editor Philodemi, assentiente Chardono; parum commode. Ξανθῶ scripsi cum Huschkio, qd Ξανθάριον v. 6^a. ut in alio Philodemi epigr. p. 595. nr. 173. Δημῶ et Δημόριον. — μυρόχροε. P. μυρόρδοε. Italus. De μυρόπνοε cogitabat Br. — μουσπρόσωπε. Non satis probans hanc lectionem editor Italus, *cerebroso* tamen *poëtae* eam condonandam existimat. *μουσπρόσωπε*, ut aptius de apē, tentabat Ruhnk. assentiente Eldikio in Bibl. Crit. P. XII. p. 88. μυρόρδοε, *μουσιοπρόσωπε* Bastius in Epist. crit. p. 76. not. 29. ed. sec. caeterum de sensu totius epigrammatis ambigens. — V. 3. ψίλον μοι. P. ψάλλον . . μύρον suspicabatur Schneiderus, quod dici posse dubitabat Huschkius. ψίλον corr. editor Italus, qui ψιλοῦν μύρον interpretatur, *attenuare unguentum*. De σπείσαν cogitabat Br. In Ap. Gothanæ margini appictum Η, quod indicare videtur, ψῆλον esse legendum, quod in textu posui, a ψάλλω. Tum μύρον idem fuerit, quod paulo post τὸ γλυκὺ μέλος; nam de suavis rebus et jucundis usurpari solet. Vid. Animadverss. T. II. 2. p. 285. Sed valde suspicor, Philodemum scripsisse: ψῆλόν μοι χερσὶν δροσινάε μύρω. psalle mihi manibus unguentum stillantibus. Pro δροσινάε (sic Ruhnk. In Cod. haec vox accentu caret)

δροσίμῃς malebat Italus, non improbante Huschkio, — V. 4. δὲ ποτὶ. P. δεσπότη Schneiderus, δῆποτε Huschk. δὲ ποτὶ Italus, metro vacillante. — V. 7. 8. separatim exhibuit Br. in Lectt. p. 144. ex Salm. Exercitt. Plin. p. 850. A. — οὐ καὶ εἰς. P. οὐκ αἵεις scripsi cum Salmasio. In edit. nostra autem vitiose excusum οὐκ αἵεις. — ὠνθρωποτοκογλύφος. P. ἀνθρῶπε τόκων γλύφος Salm. Una littera leviter immutata Chardonus: ὠνθρῶφ', ὁ τοκογλύφος. Sic passim nominativus cum vocativo jungitur, τοκογλύφος et τοκογλύφειν ferō in contumeliam videtur dictum. Plutarch. T. II. p. 18. E. μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς ... τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες. Vid. Bergler. ad Alciph. I. 26. p. 102. τοκογλύφον et ὀβολοστάτην jungit Jo. Lydus de Mensib. c. 3. p. 3. — V. 8. δεῖ σε βίον αἰεῖ. P. δεῖ σ' ἄβιον ναεῖν. Salm. quod utroque pollice probat Italus editor, aliam quorundam conjecturam, δεῖ σε βιοῦν αἰεῖ, majoribus premi difficultatibus censens.

Nr. 571. εἰς τοὺς ἑννεα λυρικοὺς. Br. III. 260. nr. 520. An. III. 2. p. 156. V. 2. ἡδὺ μελὶ φθάγγον. P. junctim Pl. Br. — V. 3. ἄλκαρ. P. ἀλκμάν. Pl. Br. V. 5. ἀνακρίοντι. P. ἀνακρεῖοντι. Pl. Br. V. 6. κυκνω. P. κύκνω omnes editt. vett. κύκνος ed. Steph. De σαπφοῖ cogitabat Scaliger in not. mst. καθαρά Br. c. Reiskio. In Codd. nonnullis Plan. ap. Br. αἰολίδῃ legitur pro αἰολίδι. Hinc suspitionis scribendum esse: Ἀλκαῖος καὶ μὴν Αἰσβίος Αἰολίδῃ. ubi de festis et solemnibus inter Aeolenses Lesbi celebratis cogitandum. V. 7. ἀνδρῶν. P. ἀνδρῶν. Pl. Br. ἐνάτα. P. ἐνάτη. Pl. Br. — Nr. 572. λουκιλλίων. Br. II. 194. nr. 23. inter epigrammata Leonidae Alexandrini. In Plan. p. 34. St. est ἄδηλον. In Cod. Bibl. Laur. T. I. p. 99. etiam Lucillio inscribitur. An. II. 2. p. 98. V. 5. καὶ με. P. καμέ. Pl. Br.

Nr. 573. ἀμμιανοῦ. Br. II. 389. nr. 25. An. II. 3. p. 147. In Plan. p. 15. St. inscribitur Lucillio. V. 1. ὠνθρῶπε ἕζοιο. P. ὠνθρῶφ' ἕζοιο. Pl. Br. — V. 2. ὀνειδείον. Maxim. π. καταρχ. v. 108. μύθῳ ὀνειδίῳ κε τε πληγῇσιν ἰάπτοι. Scr. ὀνειδεῖν καὶ τοι. Cf. Dorvill. ad Char. p. 765. In Eudoc. Martyr. S. Cypr. v. 180. ὀνειδεῖς βάλε μύθοις. Cod. ὀνειδίοις. — V. 3. ἐστουγνῶμεν. P. ἐστουγνῶμεν. Pl. Br. — V. 4. συγκλαίων .. γελῶν. Liban. in Epist. DLXI. p. 271. Ρουφίνος ὁ πολλὰ δὴ παρὰ τοῦ δαιμονίου πεπληγμένος, οὗτος νῦν ἐκκρίμαται τῶν ἀγγείων (scr. ἀγγέλων, ne cum Wolfio de

proverbiali locutione cogites, nec τῶν ὧτων corrigas cum Wetstenio ad Lucian. T. VII. p. 373.) καὶ τὸν αὐτὸν ἰδοὺς ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν αἰε φοιτῶντα λόγον τρεπόμενον. Ap. Eund. T. IV. p. 219. 1. ἱκανὸς παραμυθῆσασθαι, παραγαγεῖν τῷ λυπούμενῳ μὲν, συνησθῆναι. mutila verba in hunc fere modum resarcienda videntur: περιαλγεῖν τῷ λυπούμενῳ, τῷ ἡδομένῳ συνησθῆναι. V. 4. συγγελῶντι. P. Pl. σὺν γελῶντι. Br. quod verum. P. V. 5. κλανθοῦ. P. Br. κλανθοῦτο. Pl. οὐδὲ γέλ. P. οὔτε. Pl. Br. V. 6. κλαιωμιλίη et γελοωμιλίη. P. Jota subscripsit Br. καὶ κλαίω μιλήη καὶ γελῶω μιλήη. Vulg. Notanda duplex participii κερχημένος constructio; primum cum genitivo (ut in Eurip. Cycl. v. 88. τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κερχημένα. Ion. 1199. κίς αὐτὸ χεῖλη πώματος κερχημένας καθήκαν.): quum nihil opus habeas nec fletu, nec risu; tum cum dativo: et risu et fletu in alterius gratiam usus.

Nr. 574. nomine auctoris caret in membr. Fortasse Ammiani est. Lucillio inscribitur, ut praecedens, in Plan. p. 54. St. Inter ἀδόξοτα retulit Br. III. 290. nr. 653. An. III. 2. p. 231. V. 1. ὁ τρισδύστηνος ἀναξ. P. τριδύστηνος. Vulg. τριδύστηνος. Br. Ἀγανάξ. Pl. Br. ἀγάνωρ. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. κού βίοτον. P. ἀβίοτον. Pl. Br. ἀβίωτον requirebatur. In Cod. lectione, οὐ βίοτην βίοτον, nihil est, quod desideres. Similia vid. ap. Valkenar. ad Phoen. p. 599. Koen. ad Gregor. Cor. p. 98. ed. Lips. — Nr. 575. φιλίππου εἰς Ὀμηρον. Br. II. 218. nr. 24. An. II. 2. p. 166. V. 1. οὐρανόν. P. οὐρανός. Pl. Br. V. 3. γλυκὺν ἄμα. P. γλυκὺ νᾶμα. Pl. Br. — ἀροτήσιμον. P. Pl. ἀροτήσιμον. Br. c. Dorvillio, frustra renitente Boschio T. IV. p. 337. et p. 496. V. 5. βαθὺ κλέος. P. et vett. editt. Plan. βαθυκλέος. ed. Steph. Br.

Nr. 576. νικαρ. Br. II. 352. nr. 11. An. II. 3. p. 30. V. 2. τοῦμόν ἀρπάξασα δῶρον. P. ἀρπάξασα δ' ἐμόν δᾶρον. Pl. Br. quod Planudis commentum esse, dubitare noli. Τοῦμόν primo loco collocandum erat. Scripsi itaque minima mutatione: τοῦμόν δ' ἀρπαλέα δῶρον ἔχεις παλάμη. Ne de mobilitate illius adjectivi dubites, Orpian. Hal. II. 388. καράβη ἀρπαλήη τε καὶ ἐνάντητος ἰθαδῆ. Ib. III. 234. παρίσχει φορβήν ἀρπαλήην. — V. 4. οὐ es. Pl. Br. Accentus omisit h. l. Pal. Sed οὐ σὲ scribendum ob antithesin. — ἰδογματίσαι. P. sine littera paragogica Pl. Br. — Nr. 577. πτολεμαίου εἰσεαυ. Br. II. 66. nr. 2. An. II. 1. p. 196. V. 1. θνητὸς ἐγώ. P. θνατός

ἐγώ. Pl. Br. Ἰφνν pro ἐγώ. Cod. Laur. ap. Bandin. T. I. p. 489, V. 3. ποσὶ γαίης. P. Pl. Br. γαίης ποσὶν, Cod. Laur. l. c. et Synes. ad Pacon. p. 311. D. ed. Pet. quod alteri merito praefert Hermann. ad Orph. p. 750. V. 4. θειοτροφίης. P. Br. θειοτροφέος. Cod. Laur. θειοτροφέος. Plan. Mira in hoc tetrasticho commistio dialectorum.

Nr. 578. λέοντ^ο φιλοσόφου εἰς κωνικα ἀπολλωνίου. Br. III. 130, nr. 8, An. III. 1. p. 252. V. 2. περισκελής. Vid. de hac voce Lo-
beck, ad Soph. Aj. p. 317. V. 4. εἰ δ' αὖ, P. ἄν. Br. εἰ κνβιστήσαι
καὶ μεταλλεύσειεν. Ne quis corrigendum existimet, κνβιστήσαι τις ἐς
ἐμοῖς μ., sic diversos modos junxit Musaeus v. 203. σὸν δὲ ἔρωτα καὶ
ἄγχιον οἶδμα περήσω, Εἰ περὶ παφλάζοιτο, καὶ ἅπλοον ἔσσεται
ὑδωρ, Liban. T. III, p. 273. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν ἀτοποτάτων ἄν
ᾗν, εἰ βασιλεῖς μὲν τοῖς αὐτῶν σῶμασιν οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀσφα-
λειαν ἡμῖν κατακτούμενοι, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὦν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐργα-
ζόμεθα λόγων τὸ μέρος ἐκείνοις ἀναθείημεν, ἀλλ' οὕτω πόρρω
κείσομεθα τοῦ προσήκοντος, ὥστ' οὐδὲ πολλοστὸν συνθήσομεν
λόγον. . Cf. ad p. 156, nr. 183. V. 7. εἰσακρίθῃται, P. εἰς
ἐκρήθῃται. Br.

Nr. 579, τ^ο αὐτ^ο εἰς κηρύκιον. Br. III. 130, nr. 9. An. III. 1.
p. 253. V. 2. θριδανίης. P. θρινανίης. Br. — P. Nr. 580. εἰς μὴν.
εἰ αὐτῶν ἕκαστος ἔλαξεν: γγονν ὁ μὲν ὑπάτων: ὁ β' επισπόρον:
ὁ γ' επικόλεμον. ὁ δ' ἐπὶ τὸ ἔαρ: καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοῖ. Br. III. 130.
nr. 7, inter Leonis Philosophi poemata; nescio qua auctoritate. In
Plan. enim p. 124, St. auctoris nomen non magis adscriptum, quam
in membr. P. An. III. 1. p. 251. V. 1. ὑπάτων πρῶτος: ὁ δὲ δ. P.
Pl. ὁ πρῶτος: ὁ δευτ. Br. fortasse recte. Si tamen δὲ in altero hemi-
stichio bene habet, metro vacillanti medearis verbis transpositis: πρῶτος
μὴν ὑπάτων: ὁ δὲ δευτερος. Nisi fortasse brevis syllaba in caesura
ob interpunctionem ferri debet. V. 3. ῥοδοδάκτυλον. P. et editt, quae-
dam vett. ῥοδοδάκτυλος. Ald. 1. 3. et Cod. Lasc. Hanc insolentio-
rem genitivi formam Br. tueri conatur in Lectt. p. 160. Sed si voci εἰκρος
epitheton addere volebat poeta, cur non ῥοδοδάκτυλον scripsit, vitata
ejusdem terminationis repetitione? V. 6. ἐρισταφύλω et βαρχω. P.
ἀρισταφύλω. Vulg. Vera lectio non fugit Huetium. Eandem lectionis
varietatem notavimus ad p. 176, nr. 195. v. 2.

Nr. 581. εἰς μονημεριον, ἡγεὺν κνηγέσιον ἐν αἰ ἀγωνίζοντι

ἄνδρ' *προς Θῆρας*. Br. III. 131. nr. 10. inter Leonis poëmatia, cui inscribitur in Plan. p. 1. An. III. 1. p. 253. V. 2. *κασιγνήτη*. P. *κασιγνήτη*. Pl. Br. V. 4. *μὴ δέ*. P. *μηδέ*. ed. St. Br. — Nr. 582. ^{τῷ} *εἰς ἱβήρας ἑ ἀρμενίους ὅτε ὑπετάγησαν τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ*. Edidi et illustravi in Paralip. I. nr. 76. p. 666. — Nr. 583. *εἰς θουκυδίδου βιβλίον*. In marg. *εἰς θουκυδίδην: τὸν γράψαντα τὸν* ^ο *πελοποννησιακὸν πόλεμ.* Br. III. 265. nr. 539. An. III. 2. p. 169. V. 1. *εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφες μουσίων*. P. Pl. *εἰ δὲ πέφνηκας Νῆϊς μουσίων*. Br. cum Cod. Mediceo ap. Bandin. T. II. pag. 622. Codicis lectionem restitui, (quam tuetur imitatio supra p. 387. nr. 191. *εἰ δὲ νῆϊς ἔφες Μουσίων*. His praeivit Poëta, quem Callimachum esse ceaset Hemsterh. ad Fragm. Call. CXI. *νήϊδες οὐ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι*.) quamvis *πάμπαν* mihi hodie non magis quam olim placeat. Per se bene dici *πάμπαν νῆϊς* nunquam dubitari (sic ap. Orphe. Arg. 958. *πάμπαν ἐπιστάμενος*; ubi *φάρμακα* non videtur necessarium); sed exempla a Boschio prolata T. IV. p. 301. non efficiunt, ut *hoc loco πάμπαν* commode videatur positum. Qui enim Musarum *prorsus expertes* sunt, iis non a Thucydide tantum, sed a multis aliis, qui longissima intervallo ab historicorum principe distant, abstinendum est. Sensus tale quid videtur requirere: *εἰ δέ γε σεμνῶν* (aut *εἰ δ' ἀγελάστων*) *Νῆϊς ἔφες Μουσίων*. — V. 2. *ἂ μὴ νοήης*. quae non intelligas. *νοήεις*. Pl. Br.

Nr. 584. *εἰς τὸ ἄγφμα εὐνόμου τοῦ κιθαρώιδ' εὐτῶτος etc.* Br. III. 185. nr. 175. An. III. 1. p. 388. V. 1. *ποτεινῶ*. P. *ποτ' ἐνίκων*. Pl. Br. V. 6. *σπάρτην ὁ λοκρός*. P. *σπάρτην ὁ λοκρός*. Pl. *Πάρθιν*. Br. De diversitate circa nomina in hac historia dixi in Animadvvers. T. III. 1. p. 159. *Σπάρτην* servavi ob auctoritatem membr. V. 3. *μεσούσα*. P. *μεσεύσα*. Plan. Br. V. 4. *ἀπεκρέμασεν*. P. Plan. — *μασε*. Br. — *ἔμενεν*. P. Pl. *ἔμενε*. Br. Suspiscabar *ἔμολεν*. Sed nunc *ἐναμεν* legendum existimo, *ἢ χορδῇ* scil. Cf. ad p. 122. nr. 227. v. 6. — V. 7. *ἀπ' αὐτομάτου*. P. *αὐτομάτω*. Pl. Br. *ἐπ' αὐτομάτῃ*. ed. pr. Flor. — *ἐπιστάς*. P. Pl. Br. Scripsi *ἐπιπτάς* ex verissima emendatione Schaeferi. Ap. Antigon. Car. c. 1. in eadem historia: *ἔδοντος αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιπτάς ἦδεν*. Sic Cod. Vulgo *ἐπιστάς*. Conon c. 5. *τέττιξ ἐπιπτάς τῇ κιθάρῃ, τὸ λείπον ἐπεπλήρωσε τῆς ψῆδης*. Vid. Bast. Epist. cr. p. 80. ed. sec. V. 8. *εὐτρεκέις*. P. Pl. librarii oculis ad v. 6^{tum} aberrantibus. *τοῦλληπτις*

dedi cum Br. Clem. Alex. in Cohort. p. 2, 18. καὶ τοῦ τέττιγος τῷ ἄσματι ἀρμολάμενος ὁ ᾠδὸς τὴν λείπουσαν ἀνεπλήρωσε χορδὴν. Julian. Epist. XLI. p. 421, καθαρωδῶ τὸν ὀρθιον ἔδοντι, πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορδῆς ὑπὸ τῷ τέττιγι τὸ ἴσον ὁ Πύθιος ἀντεφθίγγετο. Theoph. Simoc. in ἀπορ. φυσ. Prooem. εἰ δέ τι καὶ τῶν ᾠδικῶν ἔξω γενοίμην ὕμνων, ὑπηγεῖτε φιλοτίμως μοι τὰ λειπόμενα· ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελωδίας τέττιξ συνέριθος. — V. 9. ἐξετίνασσον. P. Pl. Br. Scripsi sensu flagitante: ἐξ ἐτίνασσον. *sex chordas pulsabam*; septima ubi opus esset, cicada utebar. Numerales ἐξ saepe in compositione editores fefellisse, recte monuit Br. ad Mede. 1181. — ὅτ' ἐβδ. δὲ μ' ἐλοῖμαν. P. ὅθ' ἐβ. δὲ μελοῖμαν. Pl. Br. P. V. 10. τὰν τούτων. P. τὰν τούτω. ed. Flor. Aldd. tres. Asc. καὶν τούτω. Steph. τὰν τούτω. Br. τούτου scripsi, ut v. 7 αὐτομάτων. V. 11. μεσαμβρινός. P. μεσαμβρινός. Pl. Br. μεσημβριος malebat Passov. in not. mst, ut etiam in ep. ex Plan. nr. 227. v. 5. in Append. nr. 100. v. 1. De hoc adjectivorum genere dixit Ruhnck. Ep. cr. p. 165. qui recte observat, in θαμινός, ὠπρινός, ὀρθρινός, penultimam modo contrahi, modo porrigi; quod de reliquis concedens Graefius ad Melesgr. ep. 73. v. 1. in ὀρθρινός mediam corripi non vult. In μεσημβρινός eadem est quantitatis ambiguitas; nec pauca sunt loca, ubi media contrahatur sine suspitione depravatae lectionis. Orph. Argon. 1130. ἄσπον ἐπισκιάουσα μεσημβρινὸν ἥρα Φλέγρη. Apollon. Rhod. IV. 1505. μεσημβρινὸν ἡμαρ ἀλύσκων. Nicander. Ther. 401. μεσημβρινὸν αἰζαντος. Theocr. Eid. L. 16. οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις. Meleager in Pal. p. 235, nr. 196. μεσημβρινὸν ὕπκον ἀγρεύσω. Manetho II. 47. ὃς δὲ μεσημβρινός ὑποῦ. V. 13. ὅτε φθέγγ. P. ὅκα. Pl. Br. fortasse recte, quum τόκα sequatur. Sed v. 9. etiam ὅτε legitur. V. 15. συμφωνῶν. P. συμφώνων. Pl. συμφώνω. Br. quod verum. — ἐγώ. P. Pl. ἐχω. Br. cum pluribus. V. 15. ἐξεθ'. P. ἔξεθ'. Pl. Br.

Nr. 585. εἰς μισαώριον ἔχον ἀφροδι^τ καὶ ἔρωτα. Br. III. 231. nr. 378. An. III. 2. p. 88. V. 3. παρίχνεσιν. P. παρ' ἔχιν. Pl. Br. V. 4. μηρῶ. P. μηρῷ. Pl. Br. ἀφροδίτας. P. ἀφροδίτης. Pl. Br. — Nr. 586. κωμητὰ χαρτουλαρίου ἀμοιβάζον. Br. III. 15. nr. 3. An. III. 1. p. 25. V. 1. φυτῶν στίχες. Nonn. Dion. XIV. 386. 8. ἀγριάδας στίχας ὕλης. V. 4. ἱρεῖς. P. Ἡρης. Pl. Br. V. 5. παμφα^νς. P. πᾶν φίλς. Pl. Br. — Nr. 587. εὐτολμῖον ἰλλουστρίον εἰς θαρμωχ^τν. Br. III.

8. nr. 2. An. III. 1. p. 14. In Plan. p. 379. St. est ἄθλον. — Nr. 588. ἀλκαίου. Br. I. 488. nr. 9. An. I. 2. p. 351. V. 1. ὄρης. P. ὄρης. Pl. ὄρης. Br. Jota addendum videtur. — τὸν χαλ. P. τὸ χ. Pl. Br. λῆμα. P. λῆμμα editt. vett. λῆμα. Steph. λάμα. Br. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 3. παρ' αἵμ. P. Pl. γάρ. Br. quae necessaria emendatio. — παλεύσας. P. παλαίσας. P. Br. Obiter corrige Proclum de Pulcrit. p. 82. ed. Creuz. φευκτίον τὰς συντρόφους ἡμῖν αἰσθήσεις, τὰς τὴν διάνοιαν ἀπαλευούσας. Cod. Darmstad. ἀπαύσας ex glossa. Werfero ἀπαλαιώσας in mentem venit. Scribendum: τὰς — παλευούσας. quod vocabulum illustravi in Addit. ad Athen. p. 123. s. Add. Coray ad Plutarch. V. Syll. c. 28. T. III. p. 385. ubi inter alia vir doctissimus: ὅτι δὲ τὸ Παλεύειν συγγενές ἐστιν ὄνομα τῇ Πάλῃ καὶ τῷ Παλαίειν, δηλοῖ μὲν καὶ Φώτιος λέγων „Παλεύσαι, ὑπαγαγέσθαι, ἀπὸ τῆς Πάλῃς ἢ τοῦ Παλαίειν“ δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, Παλεύω λέγουσα τὸ Παλαίω. quae inprimis ad nostrum locum faciunt. V. 5. ἐκόνισσεν. ἐκόνισε scribendum, si recte judicat Bekker. in Ephemer. Jen. an. 1809. nr. 247. p. 152. — V. 7. μῶνος. P. Pl. μῶνος. Br. quae inutilis correctio.

Nr. 589. εἰς ἄγαλμα ἥρας θηλαζούσας τὸν ἥρακλέα. Br. III. 202. nr. 254. An. III. 2. p. 19. — P. Nr. 590. εἰς ἄγαλμα ἡφαίστου ὁ ἀθηναῖς καὶ ἐρεχθεύς. Br. III. 199. nr. 243. An. III. 2. p. 14. — Nr. 591. εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτῃς καὶ ἄρεος. Br. III. 200. nr. 244. An. III. 2. p. 14. V. 1. εἰς. P. ἐς. Pl. Br. V. 3. μολῶν. B. μολοῖν. Pl. Br. αἶγῃ. P. αἶγλῃ. Pl. Br. V. 4. σκοπέων. P. σκοπέων. Pl. Br. — V. 5. κήρη. P. κηροῦ. Pl. Br. Philipp. ep. 42. ἔρξας καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. — Nr. 592. εἰς ἀσπίδα περιεχόντων γένναν τῶν ἄρεος. Br. III. 251. nr. 379. An. III. 2. p. 88. — Nr. 593. εἰς ἀγάλμα μῆδαιας. Br. III. 215. nr. 303. An. III. 2. p. 51. V. 2. μαρμάρω. P. — Nr. 594. εἰς αὐ. Br. III. 12. nr. 7. An. III. 1. p. 21. Joanni Barbucallae tribuit Plan. p. 380. St. ubi praecedit illius in Socratem distichon. Idem in illo quoque Codice, unde Anth. Palatina derivata est, praecessisse, ex lemmate nostro huic disticho adscripto probabile fit. — Nr. 595. εἰς εἰς ἀπέλλ. Br. III. 218. nr. 314. An. III. 2. p. 62. ἄριστος in margo legitur cum signo referente ad eum locum, quo nos hanc vocem posuimus cum Br. Sed non dubito, legendum esse: αὐτὸς ἑαυτὸν ἄριστος

ἐν εἰκόνι γράφειν ἀπελλήε. — Sequitur in Pal. distichon in Solonem, quod dedimus p. 220. nr. 86.

Nr. 596. εἰς εἰκ^ο χειλωνος. Br. III. 257. nr. 507. An. III. 2. p. 149. V. 1. δοριστέφανος. P. δαρυστέφανος. Diog. Laert. I, 73. Br. Utrumque bene habet. χεῖλινα φύντ. P. χεῖλων' ἐφύντ. Br. c. Diog. V. 2. σοφία. P. σοφίη. Br. c. Diog. — Nr. 597. κομήτᾱ σχολ' ἐναζαρβῶ. (ἐν ἀναζαρβῶ. Plan.) V. 6. ζώγρησεν. P. ζώγρησε. Pl. Br. V. 8. ὅλως. P. ὅλος. Pl. Br. καὶ producitur ante ὅλος, quod in hoc versificatore ferendum existimat Gerhard. Lectt. Apollon. p. 166.

Nr. 598. Θεοκρι εἰς ἀνδριαν^τ πεισανδρ^τ. Br. I. 381. nr. 19. An. I. 2. p. 206. V. 1. τὸν τωῖ. P. τοῖ. Br. c. editt. vulg. Scripsi τῶ. — ζηνός. P. ζανός. Vulg. Br. — ἱμῖν. P. ὕμιν. Br. ὕμιν scripsi cum editt. Theocr. V. 2. λεοντομ. P. λειοντομ. Br. c. editt. P. V. 3. ἔτ' ἄνωθεν. P. ἐπάνωθε. Br. c. editt. Theocr. Eid. VII. 4. εἴ τί περ ἐσθλὸν Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν. ὠκαμίρον. P. ὠκ Καμίρον. Br. cum editt. — V. 5. χῶσους. P. χῶσους. Br. c. editt. V. 7. ἔστασεν ἐνθ. P. ἔστασ' ἐνθ. Br. ποιήσας. P. ποιήσας. Vulg. Illud, quod Atticorum esse dicit Hermann. in Praef. ad Hecub. p. XXV., Doriensibus alii tribuunt. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 75. ed. Lips. μυσὸν. P. μασίν. Br. c. editt. Additur in Pal. versus: ὅτι δεξιὸς ἦς πτεῖα ποιήσας. qui huc traductus est ex epigr. quod dedimus p. 312. nr. 664. — Nr. 599. ὅτ' αὐτ' εἰς ἀνακρεον^τ ἀνδριάντα. Br. I. 380. nr. 15. An. I. 2. p. 202. V. 4. ἐντὶ π. οἰδοποιῶν. P. εἴ τι π. ψδοποιῶν. Br. c. editt. V. 5. χῶτι καὶ τοῖς. P. καὶ vulgo recte abest. ἤδετο. P. ἄδετο. Br. c. editt.

Nr. 600. ὅτ' αὐτ' εἰς ἐπιχαρ^μ ἀνδράν^ι. Br. I. 380. nr. 16. An. I. 2. p. 203. V. 5. οἱ συρακούσας. P. τὸν συρακούσας. Vulg. τοὶ Συρακούσας. Br. c. Scalig. — πελωρὶ σταῖ πόλει. P. πελωριστᾱ. Vulg. πελωρεῖς τᾱ πόλει. Br. c. Scal. ut intelligantur Pelorenses, qui Syracusis vitae sedem fixerint. De his autem nihil aliunde constat. πεδωριστᾱ scripsi cum Tyrwhitto, de urbe magnifica accipiens verba. πεδωριστῆς. ἵππος φρυαγματίας, καὶ μετεωριστῆς. Hesych. Vid. Valken. ad Phoeniss. v. 1034. V. 6. ὅσσ'. P. οἷ. vulgo. ὡς scripsi cum Salmasio. — V. 7. σωρὸν εἶχε ῥημάτων. P. σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων. Vulgo, unde γὰρ restitui. Σωρός ῥημάτων de eloquentiae copia, qua Epicharmus instructus fuit, accipiendum. Cf. ad p. 415. nr. 349. — μεμναμένους. P. μεμναμένους. Vulg. μεμναμένοι. Br. c.

Scalig. V. 8. ἐπίχειρα. Errorem nostrum circa hanc vocem humaniter castigavit Schaefer. ad L. Bos p. 304. Ap. Liban. T. IV. p. 815. 25. ταῦτά σοι τῆς καλῆς τ' ἐπίχειρα τυραννίδος. Scr. τάπείχειρα. V. 9. πολλὰ γάρ. P. et vulg. πολλὰ καί. Br. c. Toupio, non adestipulante Valkenario. Et cur non haec quoque causam praecedentium contineant? — ζῶάν. P. Br. c. plurimis. ζῶάν. editt. vett. ζῶαν unice probat Schaeferus in not. ad Theocr. p. 229. Vid. Porson. ad Eurip. Hec. v. 1098. In edit. nostra in var. lect. corrige: Fort. ζῶαν. pro ζῶάν. — τοῖς πᾶσιν. P. πασιόν. Vulg. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 6. Mihi ad Epicharmi laudem gravius, et ad genus poësius, quod illustravit, accommodatius esse videtur, si ea scripsisse dicitur, quae non pueris tantum, sed omnino omnibus prodesse.

Nr. 601. εἰς ἀγαλμῶν ἀφροδί. Br. III. 175. nr. 127. An. III. 1. p. 362. V. 1. ἀλεξιμένης. P. ἀλεξιμένης. Br. ἀφροδίτα. P. ἀφροδίτα. Valken. ad Hippol. p. 166. ἀφροδίτας. Br. V. 2. εἰσατο. P. ναυτηλίας. Id. φύλακα Codicis servavit Br. et Valk. quae ratio post ἀφροδίτην est durissima. Non enim simulacrum illud, quod Aëximenes Veneri dedicat, sed Venus ipsa navigationem tueri dicenda est. Quare φύλακα scripsi. Praeterea autem corrige: τῇ πάσης ναυτιλίας φύλακι. Non minus bene haec haberent sic scripta: τὸ ζῶανον . . . Ἀφροδίτας . . . τῆς π. ν. φύλακος. — V. 3. χαίρω πότνια. P. χαίρο. Br. parum felicititer. Scripsi: χαῖρ', ὦ πότνια.

Nr. 602. εὐνὸν ἀθηναι. Br. I. 165. nr. 12. An. I. 1. p. 323. V. 1. ἃ ποτέ. P. V. 3. θαλάμων. P. θαλάμω. Br. solemnī confusione litterarum ῥ et ῖ. V. 4. ἄφαρ. P. τύπος. Orph. ap. Clem. Alex. p. 17. ὡς εἰπούσα πέπλους ἀνεύρετο, δεῖξ δὲ πάντα βώματος οὐδὲ πρέποντα τύπον. — ἐξελόχενσα. edidi. ferè ut Orph. Argon. v. 43. ἱερὸν λόγον ἐξελόχενσα. Ib. 253. ἀπὸ στηθίων ὅπα λείριον ἐξελόχενσα. ubi V. D. ἐξανέχενσα proposuit. V. 5. ἀφροδίτης, quod in P. non comparet, c. Br. restitui. P. V. 7. τειρεσίην pro τειρεσίαν. ut Odys. λ. 32. 139. — χαλκος. P. χαλκίς. Br. quod verisimile. Chalcis, urbs Euboeae, opponitur Thebis; exemplum mutati sexus in puella Chalcidica, historiae de Tiresia, cui idem acciderat Thebis. Haec historia ridetur in Dialogo inter Lucianeos XXVIII. T. II. p. 229. qui Luciani esse non videtur. Ibi p. 230. l. 7. 8. restituenda personarum distinctio, quam Cod. Paris. habet.

Nr. 603. ἀντιπατῆρ. Br. in Lecth. p. 155. (Ed. Lips. T. II. p. 114.)

Αν. II. 1. p. 342. V. 1. διωνύσοιο. P. διωνύσοιο. Br. θεράπνιδες. P. θεραπνίδες. Br. Addenda haec forma Lexicis. Ap. Hesych. θεραπαινίδες. Ξριθοι. Isaac. Voss. ob litterarum ordinem corrigit, θεραπνίδες. Ibid. θεραπνις reperitur. — αιδε σαω τω. P. σαώττω corr. Br. Διονύσου μάντευμα-σαώτων. Pansan. II. 31. p. 184. II. 37. p. 198. — V. 2. εντίνουσι. P. εντύνουσι scripsi c. Schneidero. Vid. Bekker. ad Coluth. v. 5. ubi nunc ex doctissimi editoris emendatione legitur: ἐς χορόν Ἰδαίῃσιν ἐπεντύνεσθε χορείαις. — Θεᾶς. P. Θεαῖ. Br. Dedi Θεᾶς; praeterea χοροστασίας scribingum videtur. Similiter infra p. 639. nr. 133. Θεοὶ ποταμοὶ legitur in Cod. pro Θεοί. — V. 3. ἀεργάζουσα. P. ἀεργάζουσα. Br. V. 5. εὐπτερον. P. V. 6. ἃ δε πεμπτα. P. Delevi particulam metro adversantem. V. 7. δὲ ὄνομα ἐκπλαγέως λύσσαί. P. τε νόημα ἐκπλαγέως λύσσα Br. correxit verissime. Sic fere Sophocl. Trach. 630. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦ μὲν ἰδονῇ κίαρ. Eurip. Troad. 183. φυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἡλθον φρέκα.

Nr. 604. νοσεῖδος. Br. I. 195. nr. 9. An. I. 1. p. 418. In Plan. p. 301. St. ἀδελον. — V. 1. θαῦμ' ἀρετᾶς. P. Pl. θυμαρέτας. Br. c. Scaligero, pronior tamen in Τιμαρέτας. V. 2. τὸ δ' ὥρ. P. Pl. τό δ' ὥρ. Br. V. 3. ἐσιδοῖσα. P. Br. ἐσιδοῦσα. Pl. V. 4. ποθ' ορῆν. P. — Nr. 605. τ' αὐτ. Br. I. 196. nr. 10. An. I. 1. p. 419. V. 2. ἴσα est in apogr. fortasse tamen ἴσᾶ in P. habetur. — Nr. 606. εἰς τοπ. εἰς λουτρ. Br. III. 220. nr. 323. An. III. 2. p. 65. V. 1. κν-θείρην. P. κνθήρην. Pl. Br. Forma κνθείρη habetur iterum p. 480. nr. 762. In Planudeis nr. 173. T. II. p. 678. nr. 210. T. II. p. 689. Oppian. Cyn. I. 39. 238. utroque loco Cod. Venet. κνθείρης. — Nr. 607. εἰς λουτρ. Br. III. 220. nr. 324. An. III. 2. p. 65. V. 1. Hiatus interpunctione excusatur. — Nr. 608. εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 325. An. I. c. p. 66. V. 1. ἢ τοῖον. P. Pl. ἢ τόδε τήν. Br. V. 1. τοῖον τεῦξεν. P. ἔτευξεν. Pl. Br. quod verius videtur.

Nr. 609. εἰς αὐτό. Br. III. 220. nr. 327. 328. An. III. 2. p. 66. Junctim exhibentur duo haec disticha in P. separatim in Plan. et ap. Br. Hoc verius. Idem in utroque acumen. V. 1. ἐκείνας. P. Pl. ἐκεῖνο. Br. V. 2. μούνας εἶσω. P. μούνας. editt. vett. Pl. μούνον. Asc. St. μούνας. Br. De correptione syllabae *ας* vid. ad p. 89. nr. 13. ubi adde Clark. ad Homer. Ἰλ. B. 43. Gaisford ad Poët. gr. minor. T. I. p. 44. — ἔσω. Pl. Br. — Nr. 610. εἰς αὐτό. Br. III. 221. nr. 330. An. III. 2. pag. 66. V. 1. ὁδωδῆν. P. ὁπωπῆν. Plan. —

Nr. 611. εἰς αὐτό. Br. III. 221. nr. 331. An. III. 2. p. 66. V. 1. λουτροῦ. P. λουτρῶ. Pl. Br. — P. Nr. 612. εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 332. An. I. c. p. 67. V. 1. ὡς δένδρον. Vide, an haec sint integra. Certum quoddam arborum fruticumve genus commemorandum erat, brevibus foliis suavisque odore. Fortasse scribendum: 'Ροῦς δένδρον. cf. Plin. H. N. XXIV. 11. s. 54. Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 319. ὡς μὲν Ἴον βραχύφ. — ὀδωδὴν. P. Br. ὀπωπήν. Pl. ut nr. 610. V. 2. τὰδε. Ne brevis syllaba in caesura relinqueretur, Passovius in not. mat. τὰδι corrigendum censebat. Malim: τὰδε σμικρά. qua adjectivi forma praeter alios utitur Agathias p. 481. nr. 767. Et sic est in Planud. p. 352. St.

Nr. 613. εἰς λουτὸν μαρί. (Mariae, Stilichonis filiae, Honorii Augusti conjugis.) Br. I. c. nr. 334. An. III. 2. p. 67. — Nr. 614. εἰς λουτὸν μικρὸν παρακτὶς^ω τ^ω ζευξιπῆ^ω λεοντὶ^ω σχο^ω τ^ω μνη^ω. i. e. τοῦ μινωταύρου. Vid. in Catal. Poët. p. 911. — Br. III. 106. nr. 15. An. III. 1. p. 199. V. 2. Obscurus versus propter rei, ad quam alludit, ignorantiam. — Nr. 615. εἰς λουτρον ἐν σμύρνῃ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 275. Paralip. I. nr. 77. p. 666. s. V. 3. ῥύτω. P. V. 5. φερῶ φησ παῖσι. P. παῖς latere suspicabatur Huschk. quod et mihi in mentem venerat, quum in corruptis syllabis, quae praecedunt, nomen proprium latere existimarem. Nunc me recte correxisse arbitror: φερῶ σοφῇ ὡς παῖσι Θ. ὡς ἐτεόν δὴ κἄν σοῦτω. Littera σ depravata in ο, ut p. 473. nr. 687. v. 2. Nomen hominis corruptum. Prudentia Theodor. . . hoc effecit, quae, ut in omnibus, ita in hoc quoque opere conspicua, integrum ejus animum probavit. παῖς est pro ἐν παῖσι, praepositione ex altero membro orationis assumenda. V. 6. δεικνύμενος fortasse in δεικνυμένον mutandum. V. 9. Scr. φιλόπατριν, littera minuscula. V. 10. αὐτόν incommodum est post φιλόπατριν. Malis αἰέν, vel ejusmodi quid.

Nr. 616. εἰς ἐτ^ε λουτῶ. Br. III. 223. nr. 343. An. III. 2. p. 69. — Nr. 617. εἰς βαλανεῖον ψυχρόν. Br. III. 167. nr. 84. An. III. 1. p. 335. V. 3. αἰόλος. P. Pl. Vid. ad p. 441. nr. 484. v. 3. V. 4. μετοικίας. P. μετοικήσας. Pl. Br. V. 8. μεσωρί. P. μεσορί. Pl. Br. — Nr. 618. εἰς ἐτ^ε λουτῶ ἐν βυζαντίω. Br. III. 221. nr. 335. An. III. 2. p. 67. P. Nr. 619. εἰς ἐτ^ε λουτῶ ἐξ ἀφροδι^ω λουομ^ω ἐν βρυζαν^ω ὑγασ^ω σχο^ω. Br. III. 49. nr. 47. An. III. 1. p. 82. V. 2. τὴν πρὶν αἰετάνδρον.

P. et plures editt. Plan. τὴν πρὶν ἐπ' ἀλεξάνδρῳ. ed. pr. Flor. — ὑπαρπαμένη. P. ὑφαρπαμένη. Pl. Br. Illud fortasse defendas. Vid. supra ad pag. 444. nr. 508. Reisk. ad Constant. Porphyr. pag. 138. Löbeck. ad Soph. Ajac. p. 345. — V. 5. βοῶση. P. βοῶση. Pl. λε-^α γούση. Br. nescio quare. V. 6. παφίη. P. — Nr. 620. παν^α σιλεντι. εἰς λουτρὸν διδουμον ἐνώ^{τ3} λούον ε³ γυναῖζ ε³ ἄνδρ³. Br. III. 91. nr. 63. An. III. 1. p. 169. V. 2. ἡρξε. P. εἰρξε. Pl. Br.

Nr. 621. εἰς^ε λουτρὸν ἀδικοποῦ. Br. III. 222. nr. 337. An. III. 2. p. 68. V. 2. τευξόμενοι. P. τευξόμεναι. Pl. Br. — V. 4. ἔδνα πορεῖν. Obiter corrige Maxim. π. καταρχ. v. 69. οὐνεκεν ἡμασι τοῖςδε πόρων περικαλλέα ἔδνα Κορυδίην οἰκοῖσιν ἐοῖς εἰσῆται ἄνασσαν. Scr. πορῶν περικαλλέ^ε ἔδνα et εἰσῆγαι^ε ἄνασσαν. quia illis diebus, splendidis datis muneribus, dominam domum duxit. V. 6. ἦξει. P. ἔξει. Pl. Br. — Nr. 622. εἰς^τ αὖ. Br. III. 222. nr. 338. An. III. 2. p. 68. V. 4. λήψη. P. λήψη. Pl. Br. — Nr. 623. εἰς ἑτερον εὐμορφον κύπρου (sic) ποιητοῦ. κυροῦ Plan. p. 353. St. Br. II. 455. nr. 4. V. 1. χενσοβελίμνω. P. — Nr. 624. λειν^υτι σχολ. εἰς^ε λουτρὸν παρα-^ω κείμ^ε τ^ε δημοσὶ ἐνβυζαν. Br. III. 106. nr. 16. An. III. 1. p. 200. V. 2. εἴνεκεν. P. Br. οὐνεκα. Pl. V. 3. ἐκείνο. P. κείνο. Pl. Br.

Nr. 625. εἰς^ε λουτρὸν ἐνλυκίμα κη v. Recte Br. ἐν Λυκίᾳ. Lineola enim transversa vocali imposita aut ν significat, aut α. In Plan. legitur λυκίω, quod Brod. mutat in λυκείω. Br. III. 119. nr. 30. An. III. 1. p. 230. V. 1. τις. P. πυλωρός. P. πυλωρός. Pl. Br. P. V. 3. τις. P. ἐν^ε χεύμ. Ib. Br. ἐπὶ χεύμασι. Pl. V. 4. ἰδοι. P. ἰδῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. Infra p. 472. nr. 685. μὴ κίνει Καμαρίναν . . . μὴ ποτε κινήσας τὴν μέιονα μελλόνα θείης. quamvis h. l. formam conjunctivi homerici θείης restituere licet. Achill. Tat. VI. 7. p. 254. ὥστε ὑπεκοτήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἶην. Ib. VI. 9. p. 256. ἀλλ' οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐ-^ε τὸν ἴδοις (fort. ἰδῃς) στερφοτέρους δεσμοῖς δεδεμένον. — V. 6. τί^ε γὰρ ἀντιφέροιο. Vid. ad p. 139. nr. 302. v. 1.

Nr. 626. εἰς^ε λουτρὸν ὀνομαζόμενῳ μαριαν^υ σχολ. Br. II. 512. nr. 4. An. II. 3. p. 401. — Nr. 627. εἰς^ε αὖ^τ αὖ. Br. I. c. nr. 5. An. I. c. p. 402. V. 1. ταῖδ'. P. τὰςδ'. Pl. τετυμμένος. P. πεπεδη-^ε μένος. Pl. τετυμμένος. Br. quod recipere non dubitavi. Anyt^ε iu Plan.

p. 228. ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ ἀνάπασσον. V. 3. αἶθε δὲ . . τοῦτο. P. αἶθε . . τοῦτῃ. Pl. Br. Junge: τοῦτῳ ὁμοῦ. *simul cum hac face*. αἶθε σβέσσαμεν. ut mox nr. 629. αἶθε σέ, Πίνδαρε, μάλλον ἔμοις ἐκάθηρα λοετροῖς. Vid. Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 35. — V. 6. λωτροχεῦσιν. P. λουτροχεῦσιν. Pl. Br.

Nr. 628. εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ καλούμ^ε ἔππον ἐναλεξυν ἰω^δ γραμματεῖ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 78. p. 667. V. 1. χρονίη et χρυσεῖω . . χαλινῶ. P. χαλινὸν intellige parietes auro coruscas, aediumque, quibus balneum illud circumdabatur, splendorem, quo illud, per longum tempus neglectum (χρονίη μάστιγι δαμέντα), denuo exurgere videbatur. — Nr. 629. εἰς^ε λουτρὸν ἔχον πίνδαρον ἔ^{ου} αὐτ. An verum sit lemma, auctor ejus viderit. Iterum hoc distichon legitur p. 472. cum lemmate: ἰὼ ποιητοῦ τοῦ βαρβουκᾶ εἰς λουτρὸν ἔχον πίνδαρον. Br. III. 12. p. 5. An. III. 1. p. 20. — Nr. 630. εἰς^τ θερματὰ βασιλικά λοντὶ^ν σχολ. Br. III. 107. nr. 17. An. III. 1. p. 200. V. 5. ποτιδένεται. P. Pl. ποτιδέεται. Br. quod sequentia requirunt. Sic mox nr. 657. δέρεται scriptum pro δέρεται. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 7.

Nr. 631. εἰς τα θερμὰ τα ἀγαμεμνόνια ἐν σμύρνη ἀγαθίου σχολ. Br. III. 50. nr. 48. An. III. 1. p. 83. Cf. Boissonade ad Philostr. Her. p. 462. V. 1. μολοῦντες. P. μολόντες. Pl. Br. Vid. ad p. 67. in Christ. Ecphr. v. 128. Illa forma legitur etiam in Orac. Sibyll. p. 82. εἰν αἶδαο μολοῦντες. — V. 2. ποδαλειρείης. P. et editt. vett. ποδαλειρείης. St. P. V. 5. ὀρηγηφόρος. P. ὀροφηφόρος. Pl. Br. Hesych. ὀρογηφόρος. ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον. — Nr. 632. εἰς^ε θερμὸν ἀθλα. Br. III. 251. nr. 472. An. III. 2. p. 139. — V. 2. φλοξίν. P. Pl. φλοξί. Br. V. 3. ἐνερθεν. P. Pl. ἐνερθε. Br.

Nr. 633. εἰς λουτρὸν δαμοχάριδ^ο γραμματικοῦ. Br. III. 70. nr. 5. An. III. 1. p. 119. V. 1. ἦρη. P. τοῦτο τὸ λοετρὸν. P. τὸ λουτρὸν. Pl. τοῦτο λοετρὸν. Br. Bene habet lectio Planudea. Forma λουτρὸν obvia nr. 609. 611. 612. p. 483. nr. 783. — V. 2. τὸν χρ. P. τὸ χρυσ. Pl. Br. — V. 4. ἀργυφείοις. P. ἀργυρείοις. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 307. optimi Codd. habent, χροιῇ δ' ἀργυφείῃ. pro vulg. ἀργυρείῃ. et iterum v. 529. ἀργυφείοις νώτοις. Cf. Br. ad Apollon. Rhod. III. 835. IV. 474. — Nr. 634. ἄλλ/. Br. III. 222. nr. 339.

An. III. 2. p. 68. V. 1. *φεραιγία*. P. *φεραιργία*. Pl. Br. quod formatum ut *φειρίκος* ap. Hesiod. "*Ε. καὶ 'Η*. 572. Athen. II. p. 63. A.

Nr. 635. *ἀλλ*/. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. p. 668. nr. 79. — Nr. 636. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 356. An. III. 2. p. 67. V. 1. *τοῦτ' ἰδών*. P. *τοῦτq ἰδών*. Pl. Br. Non dubitavi scribere: *τοῦτ' εἰδών*. quamvis epicus poëtas hiatum in verbo *ἰδεῖν* admisisse non ignorem. Vid. Hermann. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. p. 27. De *εἰσορᾶν* vid. ad p. 179. nr. 210. — *εἶπεν*. Si vera est lectio, poëta hoc dicit: Homerum, illo balneo viso, revera verba *νηπενθές, ἄχολόν τε* etc. in ejus laudem dixisse. Schaeferus malit: *εἶπ' ἄν*. V. 2. *ἐπίληθον*. P. Br. *ἐπίληθες*. Pl. Eadem est lectionis diversitas in Od. δ. 221. — Nr. 637. *ἀλλ*/. Br. III. 220. nr. 326. An. III. 2. p. 66. V. 2. *ἀλεξάνδρω*. P. — Nr. 638. *ἀλλ*/. Br. l. c. nr. 529. An. l. c. V. 1. *ὀρχομένοι*. P. *ὀρχομενοῦ*. Pl. Br. — Nr. 639. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 340. An. III. 2. p. 69. V. 2. *ἀλλήλων*. P. *ἀλλήλοισ*. Pl. Br. — Nr. 640. *ἀλλ*/. Br. l. c. nr. 341. An. l. c. V. 1. *πέμπτη*. P. V. 2. *πήματα*. P. Br. *ῥήματα*. Pl. Faecem plebis per *πήματα* significavit auctor. Idem foret *λύματα*.

Nr. 641. *εἰς γέφυρ^ς τ^ς σαγγαρίου. ἀγαθ^ς σχ^ς*. Br. III. 53. nr. 56. An. III. 1. p. 88. Vid. de hoc ponte Paul. Sil. in Descr. S. Sophiae v. 513. sqq. V. 1. *δήμων*. P. *μήδων*. Pl. Br. vera correctio. Sic quoque in loco Libanii de Themistocle T. IV. p. 952. 1. *καὶ ὁ μὲν ἐκολάκευ τὸν βάρβαρον, καὶ ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ δήμῳ, καὶ δεσπότην ἐποίησατο τὸν δυσμενῆ*. scribendum: *ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ Μήδῳ*. — V. 3. *κρατερηῖσι*. P. et plures editt. Pl. *κρατεροῖσι*. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. — *ἀψίσι*. P. Br. *ἀψίσι*. editt. vett. ante St. — V. 4. *οὕτως ἐδουλ*. P. *αὐτός*. Pl. Br. ex Planudis p̄tocol dubio correctione. Scripsi: *οὕτω ἐδουλώθης*. Cf. ad p. 376. nr. 127. v. 5. — P. Nr. 642.

εἰς σωτήρ^ς ἐν σμύρνη ἐν προαστείῳ ἀγαθ^ς σχ^ς. Br. III. 51. nr. 53. An. III. 1. p. 85. — V. 2. *ὀλεσεχάριν*. P. V. 5. *μασιανοί τε*. P. Br. *μασιανοί*. Pl. Duplicata littera sibilante in hac voce non magis opus est, quam in *Φᾶσις*. V. 4. *βρωματόμιξαπάτη*. P. Br. *βρώματος ἔξαπάτη*. P. V. 5. *γίνεται*. P. *γίγνεται*. Plan. V. 7. *γινώσκει*. P. *γυγνώσκει*. Pl.

Nr. 643. *τ^ς αν^ς εἰς αὐτό*. Br. III. 52. nr. 54. An. III. 1. p. 86. V. 4. *ἐκθλίψεται*. P. *ἐκθλίψαι*. Pl. Br. V. 6. *πολί*. P. *πονλί*. Pl. Br.

V. 9. ἐνθά ^{δε} δ' ἀσχ. P. V. 10. τείνει. P. τίνει. Pl. Br. τείνας et τίνας permutata p. 595. nr. 171. — Nr. 644. ^υτ ^ταυ εἰς αὐτό. Br. III. 52. nr. 55. An. III. 1. p. 87. V. 5. ἀρτίπος. P. Pl. ἄρτιπος. Br. — V. 9. οἱ πλουτοῦντες ποικινοῦσι συνόντες. P. οἱ πλουτοῦσι καὶ οἱ κείνοισι συνόντες. Pl. quae est importuna Planudis correctio. οἱ πλουτοῦντες, ἰδ' οἱ κείνοισι συνόντες. Br. quod nec ipsum satisfacit. In lectione membr. nihil aliud latet, quam πνκινόφρου. Sic p. 554. nr. 351. Cod. ποικινόφρου pro πνκινόφρου. Jam si ἀεὶ inserueris ante πνκινόφρου, versum habebis integrum. V. 10. εἰς πλέον. P. οἷς. Pl. Br. quod verum videtur: *miseri, qui mensis, larga dapium copia onustis, assidentes, copiosas epulas integrae valetudini praeferunt. ἀρτεμίη* ut ap. Maxim. π. κατ. 184. ἦτοι ἂν ὠκείησιν ὑπ' ἀρτεμίησιν ἐχοίτο. ubi pusillus error, ὠκείησιν ridiculam versionem peperit. Ib. v. 234. ἀρτεμίην ὁπάσεις φίλην καὶ εὐήρεα γυνῖα. fortasse: κενήρεα.

Nr. 645. ^ομνηδ' ^τῖπα. Br. III. 120. nr. 32. An. III. 1. p. 232. V. 1. τμῶλω. P. ἀνθεμόεντι. P. ἡνεμόεντι. Pl. Br. Utrumque habet, quo se tueatur. Eurip. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον. Tmolus croco florentissimus et vitibus consitus dicitur ap. Plin. H. N. V. 29. Cf. Virgil. Georg. I. 56. Alteri lectioni quodammodo patrocinator Homer. Ἴλ. XX. 385. Τμῶλῳ ὑπο νιρόεντι. Nonn. Dion. XXVII. p. 712. 12. Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα. — V. 2. σαρδιηλιδῶν. P. σαρδαλή. An. Pl. Σάρδιες ἢ An. Br. c. Salm. V. 3. μάρτυς . . Διός. Facit huc Schol. ad Ἴλ. ω. 615. quod Heynius edidit T. VIII. p. 725. ῥέα φοβήθεῖσα τὰς ἀπειλὰς Κρόνου σὺν ταῖς θυγατρῶσιν ᾤκησε Σίτυλον κρυφίως. Jo. Lydus autem de Mensib. p. 96. post alia de Jovis incunabulis: ἐτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρει (sic scr. pro μένει) ἐπ' ἀκρωρείας τοῦ Τμῶλον τόπος ἐστίν (male hoc ejecit editor), ὅς πάλαι μὲν γὰρ γοναὶ Διὸς ὑετίου, νῦν δὲ . . . Δείσιον προσαγορεύεται. quae loca latuerunt virum eruditissimum, qui nuper Alcmanis fragmenta collegit et illustravit p. 87. — V. 4. νῖα. P. νῖα. Pl. Br. P. V. 6. εὐρυτέρῳ τι. P. εὐρυτέρῳ φωτί. Pl. Br. Manifestum est in Cod. syllabam ^τφω a praecedente ^πρω absorptam esse. V. 9. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 646. εἰσηρακλῆ ^τποιτ ^πἀδεσ. Br. III. 228. nr. 368. An. III. 2. p. 81. — Nr. 647. εἰς ῥωμ ^πἀδεσ. Br. III. 208. nr. 279. An. III. 2.

p. 54. *Pompejo* inscribitur in Plan. p. 357. cum lemmate: εἰς ἀγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη. Victo-
riam interdum boni ominis causa sine alis repraesentatam esse, satis
constat. Pausan. I. 22. 4. III. 15. 5. Athenienses Νίκην ἄπτερον
finxisse dicit, sperantes, τὴν Νίκην αὐτόθι μένειν οὐκ ὄντων πτερῶν.
Cf. Ib. V. 26. 5. Cuperi Apoth. Homer. p. 170. — V. 1. τὸ σόν.

P. τεόν. Pl. Br. — Nr. 648. μακηδονίου ὑπα^τ εἰς οἶκον ἐν κιβύρα.
Br. III. 226. nr. 357. inter ἀδέσποτα, ut Plan. p. 357. St. An. III.
2. pag. 75.

Nr. 649. τ^υ αὐ^τ εἰς αὐ^τ. Br. III. 119. nr. 31. An. III. 1. p. 231.
V. 1. Θεμείλου. P. Θεμέθλον. Pl. Br. Θέμειλα. Θεμέλια. Hesych.
frustra tentatus a Toupio T. IV. p. 229. Infra p. 632. nr. 115. v. 1.
Cod. ἐπὶ τμηθέντι Θεμειλίῳ. Hushkiius An. cr. p. 294. correxit
Θεμειλῷ. Paul. Sil. in Descr. S. Soph. p. 507. v. 52. ἤδη μὲν σθενα-
ροῖσιν ἐπεμβεβανῖα Θεμείλοις. Ib. v. 55. βάθρα Θεμείλων. v. 142.
ἀλλ' ἀδόνητον (sic Cod.) ἐνκρήνιδι Θεμειλῷ. In Eudociae Mart.
S. Cypr. in Band. Cat. Bibl. Laur. T. I. p. 228. v. 34. πόλον καθα-
ροῖο Θεμέθλα Ταῦτὸς ἐμῇ κακίῃ γε διάνδιχα θήκατα ῥέξας. scribe:
παντὸς ἐμῇ κ. γε δ. θήκα ταράξας. Α Θεμέιλον compositum εἰρου-
θέμειλον in Paul. Sil. Ecphr. 203. p. 515. idem quod εἰρουθέμεθλον
ap. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 167. C. Carm. v. 1. quorum neutrum
in Lexicis comparet.

Nr. 650. λεοντὶ εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ζενξιππ^υ ε^υ τ^υ ἱππικου^υ.
Br. III. 105. nr. 11. An. III. 1. p. 198. V. 6. θαλάμου. P. Br.
θανάτου. Pl. — Nr. 651. παύλου σιλεντι^α εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν
βεζαντίῳ. Br. III. 91. nr. 64. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἱματίῳ. P.
ἡματίῳ. Pl. Br. V. 3. ὅταν περικίδνεται. Vid. ad p. 94. nr. 41.
Paulum hoc soloecismo usum esse dubito. Vide an scribendum sit:
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅτ' ἀνθεὶ κίδνεται Ἡὼς Τερπομένη. splen-
dore meo gavisā et ornamentis. De Herode Attico Philostr. Vit.
Soph. II. 8. p. 556. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ὑπῆλλαξε,
μελαινὼν τὰ τῶν οἴκων ἀνθη παραπετάσματος. Simplex κίδνεται
de Aurora usurpat Homer. Ἰλ. Θ. 1. Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο
πᾶσαν ἐπ' αἶαν. — P. Nr. 652. ἰουλιαν^υ ἀπὸ ὑπαρ^χ αἰγν^π εἰς οἶκον
ἐπίπεδον. Br. II. 501. nr. 35. An. II. 3. p. 385. — Nr. 653. ἀγα-
θίου σχο^τ εἰς οἶκον κείμενον ἐν ὑφει^τ ἐν βεζαν. Br. III. 50. nr. 50.

An. III. 1. p. 84. V. 6. πιστότατον θάλαμος. P. πιστότατος θάλαμος. Pl. Br. Hic malebat πιστότατον θάλαμον. Vertit Grotius: *aequoream summo speculam sed vertice vidi: Virtuti fidus scilicet iste locus.* Acumen in nulla harum lectionum perspicuum. Corrigendum suspicor: *ναὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς αἰπύτατον θάλαμος.* sane hic thalamus non solum ut virtutis sedes ardua est, sed pro summo illius vertice habendus videtur. — Sic finis hujus epigrammatis bene respondet initio.

Nr. 654. ^{α π π χ τ} *Ἰούλι α υ αρ αἰγυπ εἰς ἀφῤῥαχτ τ αἰκ τωθαστικῶς.* Br. II. 501. nr. 36. An. II. 3. p. 383. — Nr. 655. *εἰς τὸν τριχλινον* ^ε *μαεναρας.* Scr. *μαγναίρας.* Br. III. 139. nr. 32. An. III. 1. p. 269. V. 3. *κωνσταντινω.* P. *κωνσταντίω.* Br. In nomine Κωνσταντίνος penultima saepe a senioribus corripitur. Vid. p. 668. nr. 16. In Planud. nr. 384. T. II. p. 741. nr. 385. p. 742. — Nr. 656. *εἰς τὸν* ^α *αἶκον τὸν ἐπιλεγόμεν χαλκῶ ἐν παλα ὃ ἐκ τί ἀνάστ βασί ἐν κωνσταν* ^τ *π.* In editione nostra χαλκὸν muta in χαλκῶ, ut est in Plan. Br. III. 135. nr. 15. An. III. 1. p. 260. V. 6. *πολυκμήτοια.* P. quod conjectura assecutus est Huetius. *πολυμήτοιο.* Pl. Br. V. 8. *ἀχράντω.* P. V. 14. *ζουφίνιον.* P. *ζουφίνιον.* Pl. Br. V. 16. *ἐξίσεις.* P. *ἀείσεις.* Pl. Br. Illud restitui auctore Schaefero. De μὴ vetante cum indicativo futuri juncto vid. Locell. ad Xenoph. Eph. p. 204. P. V. 18. *μεγάλην μοῦνος ὃ ὑπ.* Particula adversativa facile careas. Meliore ordine haec sic legerentur: *μοῦνος μεγάλην ὑπερέδραμον αἰγλήν.* V. 20. *μετέλεσεν.* P. *μ' ἐτέλεσεν.* Pl. Br. Hoc réponendum. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4.

Nr. 657. ^{ο)} *μαριανού σχ εἰστο παλάτιον σοφιαῶν.* Br. III. 50. nr. 49. An. III. 1. p. 83. *Agathiae* tribuit Zonaras T. II. p. 70. fortasse quia illud in Agathiae Anthologia legerat. V. 2. *παρμός.* P. V. 5. *μεγαλόκρατες.* P. *μεγαλοκρατές.* Pl. Br. V. 6. *δέρεται.* P. Zonar. *δέρεται.* Pl. Br. Vid. ad p. 463. nr. 630. v. 5. — *αἰτήν.* P. *αἰτήν.* Pl. Br. — Nr. 658. *παύλου σίλιν ἐντω μεγᾶ πρατώρι καλλω* ^τ *πισθέν.* Br. III. 91. nr. 65. An. III. 1. p. 170. V. 1. post *καθίρας* pone comma. V. 3. *διώκεις.* *διώκει* videtur scribendum, ut haec omnia referantur ad Justinum. V. 4. *ἐκ βιοτῆς μερόπων.* Br. malebat verbis transpositis: *ἐκ μερόπων βιοτῆς.* At Paulus studioso quacesisso videtur τὸ ὁμοιοτέλετον. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 268. s.

^{τ ο)}
 Nr. 659. ^τΘεαιτη σχ εἰς αὐτό. Br. II. 516. nr. 5. An. II. 3. p. 407.
 V. 4. ἀλλήλους esse videtur in P. — Nr. 660. ^τεἰς βασιλικῇ τῶν παι-
 δευτηρίων ἐν βυζαν. Br. III. 139. nr. 28. An. III. 1. p. 268. V. 3.
 ηῖ. P. ἦ. Br. — Nr. 661. ^λἸουλιανὸς ἀπὸ υπαρχ αἰγυπτί εἰς βῆμα τοῦ
 σοφιστοῦ κρατεροῦ. Br. II. 501. nr. 37. An. II. 3. p. 383. V. 4.
 ἐτμήγην. P. ἐτμήθην. Pl. Br. Callimach. fr. CCC. ἐτμήγη δὲ κύφελλα.
 Apollon. Rh. IV. 1052. ὅτε μούνοι ἀποτμηγέντες ἔασι. — P. Nr. 662.
^{ο)}
 ἀγαθίου σχ ἐν σμύρνῃ. Br. III. 51. nr. 52. An. III. 1. p. 85. V. 4.
 ἐπεγδούπει. *alvus sordes egerebat cum crepitu*. Ductum verbum ex
 Homer. *Il.* λ. 45. ἐπὶ δ' ἐγδοῦπῃσαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρῃ. ubi vid.
 Eustath. p. 761. 32. et ad Od. p. 489. 14. — Nr. 663. ^τπαύλου σιλεν
 εἰς κῆπον παράλιον. Br. III. 90. nr. 61. An. III. 1. p. 168. V. 1.
 ἔδραν ἀπλωτά. P. Pl. ἔδραν πλωτά. Br. *Recepi praeclaram Her-*
manni emendationem ad Orph. p. 730. Nonnus Dion. II. p. 54. 1.
 ἦδη γὰρ σταθεροῖο τινάσσεται ἔδρανα κόσμον. — Nr. 664. ^ταὐτ
^τ
 εἰς αὐ. Br. III. 90. nr. 62. An. III. 1. p. 169. V. 1. ἐπλετο. P. Pl.
 ἐπλετ' ὁ (sic) χ. Br. V. 2. νηρεῖς ἀδρυάδες. P. νηρίδες, ἀδρυάδες. Pl.
 νηρεῖδες, δρυάδες. Br. c. Huetio, probante Valken. ad Ammon.
 p. 163. Codicis vestigiis inhaerens scripsi: νηρεῖς, ἀδρυάδες, prae-
 eunte Graefio in not. mst. Diversorum numerorum conjunctio nihil
 difficultatis habet.

^{ο)}
 Nr. 665. ἀγαθίου σχ εἰς αὐτό. Br. III. 49. nr. 46. An. III. 1.
 p. 81. V. 2. ἐρημοσύνης. P. ἐρημοσύνας. Pl. Br. — Nr. 666. In
 membr. Pal. neque nomen auctoris, neque aliud lemma additum.
 Br. III. 224. nr. 346. An. III. 2. p. 71. — Nr. 667. ^{ο)}ἀραβί σχ εἰς
 προαστεῖ. Br. III. 110. nr. 7. An. III. 1. p. 296. V. 1. διονύσω.
 P. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 5. τίς. P. — Nr. 668.
^{ο)}
 μαριαν σχ εἰς προάστιον ὀνομαζόμεν ἔρωτα ἐν αμασειά. Br. II. 511.
 nr. 2. An. II. 3. p. 399. P. V. 3. ἐρσεῖς. P. ἐρσῆεις. Pl. Br. —
 V. 4. πολύν. P. πουλύν. Pl. Br. V. 5. τρίστοιχος. i. e. τρισσός.
 Ap. Nicandr. Ther. 442. τρίστοιχοι ἐκάτερθε περιστοιχώσωσιν ὁδόντες.
 scr. τρίστοιχοι. *) Homer. *Od.* μ. 91. ἐν δὲ τρίστοιχοι ὁδόντες.

*) Sic nunc Schneiderus v. cl. edidit.

Philostr. Jun. Imag. XII. p. 885. *καρχάρους καὶ τριστοίχους ὀδόντας ἐκφαίνουσα*. In Orac. ap. Io. Lydum de Mens. c. 4. p. 34. *τριστίχον φρίσεως συνθήματα τρίς ἀφαιροῦσα*. quem versum sine nota praetermisit editor, scr. *τριστοίχου φρίσεως συνθήματα τρισὰ φέρουσα*. *τρίστοιχος φρίσις* est Ib. c. 9. p. 46. et *τρικάρηνον ἀντὶ τοῦ τρίστοιχον*. ut *τρίστοιχοι κεφαλαὶ* in Hermesian. Eleg. v. 12. Ap. Lycophr. v. 414. *βρωθεὶς πολυστοίχοις καμπέων γνάθοις*. plurimi Codd. *πολυστοίχοις*. Alium illius Oraculi versum emendare conati sumus ad p. 142. nr. 10. — *ἄλσος*. P. *ἄλλος*. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. — V. 6. *γαῖαδος νηϊάδος*. Pl. Br. — V. 7. *δενδρήντι*. P. *δενδρήντα*. Pl. Br. — *γέρων*. P. Pl. *ῥέων* corrigit Scaliger in not. mst. — V. 8. *ἀβροκόμων*. P. *ἀβροκόμων*. Pl. Br. V. 10. *θειλοπέδων*. P. Br. *θηλοπέδων*. Pl. Vid. ad p. 149. nr. 45.

Nr. 669. ^τ *αντ' εἰς α/*. Br. II. 512. nr. 3. An. II. 3. p. 400. V. 3. *χλωρόν*. P. *χωρόν*. Pl. Br. Bene habet *χλωρόν ὕδωρ*. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 767. F. *ὑδατὶ χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον*. quae Euripidi vindicat Strabo L. VIII. 21. T. III. p. 267. Id. in Phoen. 669. *νάματ' ἐνδρα καὶ ῥέεθρα χλοερά*. — V. 6. *κρινάμενον*. P. *κιρνάμενον*. Pl. Br. V. 7. *ἔρεψεν*. P. Pl. *ἔρέψας*. Br. tacite emendavit. Et recte quidem. Asyndeton enim in vulgata non ferendum. — V. 11. *καὶ* interrogationi vim addit. Vid. ad p. 255. nr. 534. v. 1. — Nr. 670. *ἄδespo ἐν σμύρνῃ εἰς μόλον τη* ^π *θαλα ἐπιτείμ ἐνῷ εἰς ὕδρεϊ*. i. e. *ὕδρεϊον*. Br. III. 229. nr. 370. A. III. 2. p. 82. V. 4. *ἀρχομένους*. P. *ἀρνομένους*. Pl. Br. — V. 5. In *Βενέτιος* penultima producitur, nescio quo jure.

Nr. 671. *εἰς φαρ' ἐν α/ πόλει*. Br. III. 229. nr. 371. An. III. 2. p. 83. V. 2. *μυσαλεῖς*. P. *μυλασεῖς*. Pl. Br. Vid. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 214. P. Nr. 672. *εἰς αὐ π.* Br. III. 228. nr. 369. An. III. 2. p. 81. V. 1. *εἰ . . ὀδεύσης*. P. *ὀδεύσεις*. Pl. Br. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 4. *τερπωλήν*. De sinu Astaceno, ad quem Nicomedia erat sita, Themist. Or. XXIV. p. 307. A. οὐτ' εἰ πολλῷ στενότερος ἔμιν ὁ κόλπος ἦν ἅμα καὶ καθαρώτερος. Angustias nihil ad loci commendationem facere, recte monuit Petavius. Legendum videtur: οὐτ' εἰ πολλῷ ^τ *τερπνότερος ἔμιν ὁ κόλπος ἦν*.

Nr. 673. *εἰς αὐτ' πόλιν εἰς τόπον τινά*. Hic versus nondum videtur editus; etiam a nobis, nescio quomodo, praetermissus in Para-

lipomenis. Obscura sunt verba; in quibus aut ὤπασαν legendum, aut Ἰππολύτη. Intelligitur fortasse Hippolyte illa, quae cum Amazonibus in Atticam venit, cui Aesculapius (insigni ap. Smyrnaeos cultu celebratus. Vid. Anim. T. III. 2. p. 83.) nescio quod munus (ἔργον) tribuisse dicitur, praeter aliud, quo eandem prius mactaverat. Intelligere licet curam ab Aesculapio Amazonis filio praestitam. — Nr. 674.

ἀδίσποτον ἐντὶ γάρῳ ἀλεξανδρείας. Br. III. 229. nr. 373. An. III. 2. p. 84. V. 2. ποσειδάωνος ἀπενθία. Suspiscabar olim: Ποσειδῶνος κατὰ βένθεια. Ἰλ. σ. 38. πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν. Sed περὸς ἀπενθῆς dictus esse potest ab effectu, quod nautas a naufragio tutos praestat. V. 5. κείνω. P. μετ' ἄγρια κύματα. maris et undarum discrimine superato. — V. 6: κλυτὴ ἑννοσίγαιω. P. — Nr. 675. εἰς αὐτὴν ἐν σμυρνῇ. Br. III. 229. nr. 372. An. III. 2. p. 83. V. 1. ἀφεγγέα. P. ἀμεμφέα. Pl. Ap. Themist. Or. XIII. p. 175. A. καὶ οὐδὲ αἱ νύκτες αὐτῷ σκοτεῖναι καὶ ἀφεγγεῖς ταῖς ἀνθρώποις. fortasse scribendum: καὶ ἀφεγγεῖς ὡς τοῖς ἄλλοις.

Nr. 676. ἀδέσποτ' εἰς πηγήν ἐν τῷ οὐμῷ ὄρει. Br. III. 190. nr. 195. An. III. 1. p. 403. V. 2. κρείσσονες. P. κρείσσονες. Vulg. — Nr. 677. ἀγαθὸν ἐν βυζάντι. Br. III. 51. nr. 51. An. III. 1. p. 84. Male in Plan. p. 361. St. εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολ. ἐν βυζαντίῳ. — V. 5. ἀπείλεπεν. P. Br. ἀπείλειπεν. Pl. — Nr. 678. ἀδίσποτον ἐν κώμῃ τῆς σμύρνης. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 80. p. 668. V. 3. βάσσης. Fortasse loci nomen a Nympha, in illis regionibus coli solita, ductum. Ibi quum aqua coepisset deficere, Agaclides eam revocavit, locumque et aqua instruxit et balneis. — πολυκαγκέος. πολυξήρον. πολυκαγκέα. ἄγαν ξηραντικόν. μεγάλως κατάξηρον. Hesych. Cf. Hgmer. Ἰλ. λ. 641.

Nr. 679. ἀδέσποτ' ἐν ἀσσῳ. Br. III. 228. nr. 366. An. III. 2. p. 81. V. 1. πᾶσα. nulla non Asiae urbs est, quam Axiochus non beneficiis affecerit; inprimis autem urbs Assus ei gratias debet. V. 6. πλημύρω. P. — Nr. 680. ἀδέσποτ' εἰς παραθαλάσσιον κῆπ' ἐν ᾧ ἦν ἵοντρον ἐν ἀντίο. Br. III. 223. nr. 344. An. III. 2. p. 70. V. 1. χάριτας λείσσεις. P. λείσσεις χάριτας. Pl. Br. — Sequitur in Cod. iō ποιη τοῦ βαρβουκᾶ εἰς λοντρον ἔχον πινδαρ, quod dedi p. 463. nr. 629. —

Nr. 681. ^ολεοντὶ ^οσχ τοῦ ^ομινωτανῶ ^οεἰς ^οκόγχ ^οέχονσ ^οἀφροδίτ. Edidit Huschke in An. cr. p. 273. Paralip. I. nr. 81. p. 668. — Nr. 682. ^οεἰς ^οτ ^οτετραπλευρ ^οκίον ^οἐν ^οἵπποδρ. Br. III. 132. nr. 2. An. III. 1. p. 254. V. 3. ^οπρόκλον. P. ^οπρόκλω. Pl. Br. V. 4. ^οτριακονταδύο. Notanda correptio secundae syllabae. Sic iterum p. 546. nr. 298. v. 5. ^οξίστας γὰρ ^οτριακοντα ^ομόνας. Vid. ad p. 630. nr. 101. v. 2. Eudocia in Mart. S. Cypr. L. II. 179. in Band. Catal. T. I. p. 236. ἀλλ' ἐτι καὶ τόδ' ἐρῶ· ὅτε δὴ ^οτριακονταετῆρος.

Nr. 683. ^οεἰς ^οἀλφειὸν καὶ ^οἀρίθουσαν. Br. III. 234. nr. 392. An. III. 2. p. 93. V. 1. ^οἀλφειός. P. ^οἀλφείος. Pl. Br. Illud fortasse tuearis. Vid. ad p. 443. nr. 505. v. 7. — V. 2. ^οποταμόν. P. ^οποτόν. Plan. Br. Auctor fortasse scripsit, καὶ ^οΓΑΜΟΝ ^οεὔρειν ^οἜρως. — Nr. 684. ^οεἰς ^οἐν ^οπαφῶ (Τάφῳ corr. Br.) ^οτη ^ονῆσω ^οκρήνην. Br. III. 227. nr. 364. An. III. 2. p. 80. V. 2. ^οτόδ' ^οωνόμασαν. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 552. Achill. Tat. VII. 15. p. 308. καὶ ^ομάλα, ^οἔφη, ^οκαλεῖσθαι γὰρ ^οτοῦτο ^οἔλεγεν ^οαὐτήν. V. 4. ^οθέ ^ομε. P. Pl. ^οδ' ^οἐμέ. Br. — Nr. 685. ^οπαροιμιῶδες ^οεἰς ^οκαμαριναν ^οτ ^οἐν ^οοικε) ^ολιμν'. Br. III. 148. nr. 23. An. III. 1. p. 282. V. 1. ^οκαμαρίναν. P. ^οκαμαρίναν. Pl. Br. Sic ubique. V. 2. ^οθείης. De optativo post imperativum vid. ad p. 465. nr. 625. Hōc tamen loco ^οθείης licet corrigas; ut Od. κ. 340.

P. Nr. 686. ^οεἰς ^οπύλ ^οτ ^οἀνατολίᾳ ^οτ ^οθεσσαλονίκῃ. Br. III. 227. nr. 361. An. III. 2. p. 78. V. 1. ^οὀλετῆρα ^οὑπερφ. In poematibus illius aetatis hiatus suspectus esse non debet. — Nr. 687. ^οεἰς ^οαυτό. Br. III. 227. nr. 362. An. III. 2. p. 79. In Plan. p. 294. St. cum lenimate: ^οεἰς ^οτὴν ^οἀνατολικὴν ^οπύλην ^οθεσσαλονίκης. quod non melius lemmate membr. Pal. V. 2. ^οἀνεσεύρασεν. P. ^οἀνεσεύρασε. Pl. Br. V. 3. Fortasse post ^οἈλέξανδρον articulus excidit; quamquam in nominibus propriis seriores poëtas negligentissimos fuisse constat. — Nr. 688. ^οεἰς ^οπύλ ^οτ ^οαργ. Br. III. 230. nr. 375. An. III. 2. p. 85. V. 3. ^οκλέης ^οκλεάδος. P. ^οκλεάδης. Pl. ^οκλεάδας legendum esse docuit Br. ex Marm. Oxon. p. 111. ubi Cleadas occurrit sacrorum Lenaeorum antistes. Maritus ^οΚλεάδας, uxor ^οΚλέη. — ^οἀγνῆς. P. ^οἀγανῆς. Pl. ^οἀγνῆς. Br. Cf. ad p. 377. nr. 132. v. 4. In dubia lectione praeferre debui id, in quo Plaudaea cum Pal. conspirat. V. 4. ^οἀργιογάντης. P. ^οἀργεσφάντης. Plan.

ὀργιοφάντης. Br. quod recipere non dubitavi. λερνίων. P. λερναιών. Plan. Br.

^τ
Nr. 989. εἰς εὐγενίου πόρταν ἐν βυζαντιῳ. Br. III. 132. nr. 1. An. III. 1. p. 254. V. 4. ἡ πόλεως προπάροιθε κροτεῖν πολέμους. P. ἡ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους. Pl. Br. Hunc versum Planudes fortasse emendatiorem ex ipso marmore habuit. Sed fieri potest etiam, ut eum ex conjectura sic emendaverit. Tum sane malim: ἡ προπάροιθε πόλεως συγκροτεῖν πολέμους. Verbi compositi usus in hac re perquam obuius. Simplicii utitur Themist. Or. XXXII. p. 362. B. οὐ δίδοικε κροτῆσαι τὴν δίκην. Fortasse etiam Or. II. p. 31. A. καὶ οὐ κροτῶ τὴν μηχανήν. pro οὐκ ἐρωτῶ. Vid. Animadverss. T. III. 3. p. 685. Ap. Luciani, in Tox. §. 13. T. VI. p. 72. γυνὴ πανταχόθεν συγκεκροτημένη est mulier ex omnibus dolis artibusque conflata. Caeterum in epigrammate nostro suspicatus sum olim (Animadverss. T. XIII. p. 106.) ἡ πόλεως προπάρος συγκροτεῖν πολ. idque verum censet Friedem. de Med. Pentam. Syll. p. 326.

Nr. 690. εἰς πόρτ' ^ε ἐπιλεγομὴν ^τ ξυλόκερκον ἐν βυζαν. Br. III. 133. nr. 5. An. III. 1. p. 256. V. 1. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. Sic iterum nr. 691. et p. 486. nr. 804. Vid. Br. ad Aesch. Pers. 325. p. 322. — Nr. 691. ἐν πόρταν του ῥησίου ἐν βυζαντίῳ. Pro ῥησίου in Plan. est ῥηγίου. Cf. DuCang. CP. chr. p. 53. et 39. Br. III. 133. nr. 6. An. III. 1. p. 257. V. 2. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. ἐδείματο. P. ἐδείματο. Pl. Br. — Nr. 692. ἄλλ/. Edidi in Paralip. I. nr. 82. p. 669. Cf. Chardon. Mélanges T. I. p. 136. s. V. 2. γεραῶς. P. γεραῶς fuisse videtur, aut γεραῆς. — Nr. 693. ἄλλ/. Edidit Henschk. An. cr. p. 279. Paralip. I. nr. 83. p. 669. V. 4. οὐτ' ^τ τι. P. οὐτ' ^τ ἐτι dedi cum cl. editore. Sed fuisse videtur, οὐτε ^τ τι δημ. ut epici solent.

^θ
P. Nr. 694. εἰς καμάρ. Edidit Idem l. c. p. 271. Paralip. I. nr. 84. p. 669. — Nr. 695. εἰς ^θ ἀκοίτονον. Ap. Plan. p. 349. St. ἀκοίτωνον. In lapidem Aquitanum inscripsit Grotius. Br. III. 219. nr. 319. An. III. 2. p. 64. — Nr. 696. εἰς ^τ ἀψίδα ἐν βασιλεῖ ^τ ἐν βυζαν. Br. III. 132. nr. 3. An. III. 1. p. 255. V. 1. πόλιν. P. Pl. πύλιν. Br. c. DuCang. quod mihi ab auctoris mente alienum videtur. ἐγείρας idem est, quod ἀνέγρας, ποσμήσας. — ἀψίς. P. et plurimae editt. vett. ἀψίσι aliae.

Nr. 697. εἰς ἐτε^ρ μέρος τ^ς αὐτ^ς ἀψιδ^ο. — Br. III. 133. nr. 4. An. III. 1. p. 256. V. 1. ἐνκλίονα. Br. Restitue ἐνκλίονα, ut est in P. Pl. V. 2. θαύματι. P. et plurimas editt. vett. θαύμασι Br. c. Steph. Non est cur Cod. lectio relinquatur. — V. 4. τεύξεν. P. Pl. τεύξε. Br. ὀρη^τ. P. ὀρε^α. Pl. Br. — Nr. 698. εἰς. Br. III. 228. nr. 567. An. III. 2. pag. 81. V. 1. ἐσόρα^{ις}. P. V. 2. τῷ ποταμῷ. P. — Nr. 699. εἰς πηγ^η ὀνομαζόμε^ε ολυμπιάδα. Br. III. 228. nr. 365. An. III. 2. p. 80. V. 1. πῖεν. P. V. 2. παγᾶς. P. πηγῆς. Pl. Br. V. 15. σῆμα δὲ τοῦτο. P. μητίρος ἐσθλῆς. Pl. Br. — Nr. 700. σιμωνίδ^ς. Br. I. 142. nr. 82. An. I. 1. p. 255. V. 1. γράψεν ἀρίγνωτος. P. γράψε πολύγνωτος. Paus. X. 27. p. 866. Cf. Suid. in Πολύγνωτος. T. III. p. 143. Harpocrat. in Πολύγν. p. 294. quem corrigit Valken. ad Theocr. Adon. p. 374. A. Dio Chrys. Or. LV. T. II. p. 282. 6. In re tam manifesta a membr. recedere non dubitavi. V. 2. ἡλίον. P. ἔλιον. Paus.

Nr. 701. εἰς ναὸν τοῦ διὸς κτισθέν^ν παρατ^ε κερροπιδ^ε. Br. III. 225. nr. 355. An. III. 2. p. 74. — Nr. 702. εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 356. An. I. c. p. 75. V. 1. τόνδε θέσαν. P. τόνδ' ἔθεσαν. Pl. Br. — νισόμενος. P. νεισόμενος. Pl. νισσόμε. Br. γᾶν. P. γῆν. Pl. Br. ἔχει. P. ἔχη. Pl. Br. Quum membr. lectio manifesto falsa esset, altera autem Planudis esse videretur emendatio, non dubitavi scribere ἔχοι, quod grammaticorum praeceptis magis est consentaneum. — Nr. 703. ἐν η^τροδο^τ. Est ibi L. IV. 91. ubi vid. Interpp. Aliud exemplum inscriptionis prosaicae in Anthologiam receptae est p. 629. nr. 95. Vtramque ita dedi, ut in membr. Pal. reperiuntur. — Lin. 4. ἀνὴρ ἄριστός τε καὶ κάλλιστος. Vulgo.

Nr. 704. ἄδηλον. Br. III. 230. nr. 374. An. III. 2. p. 84. V. 1. πέτρην. P. Pl. πέτραν. Br. — V. 3. καὶ οἱ^α πορρεν. P. καὶ οἷα πόρρεν. Pl. Br. — P. Nr. 705. ἄδηλον. Edidit L. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 320. Huschk. in An. crit. p. 320. Paralip. I. nr. 85. p. 670. V. 2. εὐσεβίος. P. εὐσεβίης dedit Spanhem. de Usu et Praest. Num. T. II. pag. 27. Mutatione minime opus. — Θεῶ. P. — Nr. 706. ἀντιπατρ^ς. Edidi in Exercit. cr. T. II. p. 81. Chardon de la R. Mag. enc. an. V. Tom. IV. p. 332. Mélanges. Tom. II. p. 292. sqq.

Huschk. An. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 86. p. 670. V. 1. φ λάσσου. P. V. 3. μέμνεο. P. quam lectionem tuetur Chardon, vertens: *tecta sum, memineris quae so, cortice virginali*. Sic scripsisse Antipatrum, verbis tam parum eleganter vinctis, mihi persuadere non possum. Scripsi μίμνει, quam correctionem insigniter probabat Hushkîus. — ἐπιφλοῦς. P. ἐτι φλόος correxi. — V. 4. αἰθρων τις. P. αἰγείρων, τίς ... scripsi ex praeclara emendatione Schneideri. πολύναντοι αἰγείροι sunt ap. Orph. Argon. 953. — V. 5. περιδρίψης. Vid. ad p. 471. nr. 672. v. 1. — παρατραπήν. P. Correxi παρ' ἀτραπιτόν. plorabis, licet me ad viam esse positam (ubi generosiores arbores non solent plantari) praetexere possis. Codicis lectionem in hac quoque voce tueri conatur Chardon l. c. Recte fortasse. Sic certe παρόδιος dicitur; ut τοῖχος παρόδιος, paries ad viam exstructus. Hyperides ap. Polluc. VII. 121. — Sic haec lecta nihil offensionis habent.

Nr. 707. τυλλίον γεμίνου. Br. II. 280. nr. 7. An. II. 2. p. 313. — Nr. 708. φιλίππου. Br. II. 232. nr. 74. An. II. 2. p. 200. V. 1. τόλμη. P. et ed. pr. Fl. τόλμα. Vulg. V. 2. ἔλυσε χρόνος. Non tempore, quod omnia solvit, sed tempestatum undarumque furore ille pons solutus est. Quare malim: τὸν δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε νότος. Cf. Herodot. VII. 34. p. 526. 87. — V. 3. δικαιοχρῖα. P. et edit. Flor. Δικαιοχρῖα. Vulgo. V. 5. βαθυστήριγμα. P. βαθυστήριγμα. Br. ex Planudis correctione. Vox alibi non obvia. Vera est Cod. lectio, modo, accentu restituto, conjuncta dividas: λᾶα, βαθὺ στήριγμα. — V. 7. ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλ. P. ἦν δ' αἰεὶ πλώειν. Pl. In marg. Wech. ἦν δὲ διαπλώειν. Recte emendavit Salm. ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλώειν. Fortasse tamen, quod olim suspicatus sum, δ' post ἦν tollendum. ἀλλὰ pro ἄλα scriptum ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 111. Opp. T. II. p. 87. C. — ἐπὶ νάνταις. P. Pl. ἐπὶ νάνταις. Br.

Nr. 709. τοῦ αὐτοῦ. Edidit Hushk. in An. cr. p. 205. Chardon. Mag. enc. an. V. T. VI. p. 176. Mélanges T. II. p. 293. Paralip. I. nr. 87. p. 671. Est in statuam fluminis, cum ipsa aqua certantem mollitie. V. 2. τεχνίτης. P. τεχνίτης. Husch. Verba ἐν τε ζέεθροις dicta sunt per periphrasin, pro, ὡς ἐτι ζέοντα. λουσάμενον. λουσάμενον corrigat Chardon. V. 4. εἰς ἄ. P. ὑγροράτων. P. ὑγρὸς ἐὼν suspicabar olim, non improbante Hushkio. ὑγροραγῶν tentabat Chard. aquam destillans interpretatus. „Ludere videtur Philippus in ambigua verbi ὑγρὸς significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam

rebus dicitur, quae flexibiles sunt, et ad sensum molles.“ Verba sunt Huschkii. Rufin. p. 97. nr. 60. *πνυαί . . . ὕδατος ἑγροτίῳ χρωτὶ σαλινόμεναι*. Nicetas Chon. de Statu. ap. Bandur. Antiqq. CP. L. VI. p. 317. *καὶ δροσώδης ὀρωμένη καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ἑγραινομένη πρὸς ἔρωτα*. De illa statuarum ἑγρότητι dixi in Exercitatt. crit. T. II. p. 28. s. Nostro autem loco ἑγροβατῶν legendum suspicor, quod ab ἑγροβάτης derivatum, ambiguitatem continuat, *undigradum* significans, et *molliter incedentem*. — V. 5. *ποταμῷ*. P. *συνεπέρκειν*, a verbo *συνεπερίζειν*, quod lexicis addendum. — *ἄτισόπεισας*. P. quod Huschkius emendavit.

Nr. 710. *εἰς τὰς ἐν μεμφῇ πυραμίδ^υ*. Br. III. 219. nr. 318. An. III. 2. p. 63. V. 1. *ὀλύμπω*. P. *ὀλύμπω* etiam editt. nonnullae vett. Pl. — *ὑψωθέντα*. P. Br. *ὑψι τεθέντα*. Pl. V. 2. *χρῆσις*. P. *ἐῆσις*. Plan. Br. Cod. lectionem defendi posse non puto, quamvis doctiorem usum vocabuli *χρῆσις* non ignorem. V. 3. *ἔστι νῦν*. P. *ἔτε νῦν*. Pl. Br. *νειλωῖδες*. P. *νειλωίδες*. Pl. Br. — P. V. 4. *πυροῦσιν*. P. *πυροῦσι*. Pl. *πύρουσι*. Br. Vid. Valkenar, ad Hippol. p. 244. — In superiore margine paginae diverso a reliquis caractere scriptum epigr. nr. 711. *ζηνοβίου γραμματικοῦ*. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. In Cod. v. 4us praecedentis epigrammatis post hoc distichon sequitur.

Nr. 712. *μητροδοῖρ γραμματικοῦ ἐν βελ⁸*. Br. II. 476. nr. 2. An. II. 3. p. 334. In Cod. sequitur titulus: *εἰς ἔργα. εἰς τὸν Μῦρωνα βούν*. — Nr. 713. Br. III. 195. nr. 219. An. II. 1. p. 415. V. 1. *ἐπὶ στήλης*. P. Br. *στήλην*. Vulg. — Nr. 714. Br. l. c. nr. 220. An. l. c. p. 416. V. 1. Versus male concinnatus. V. 2. *ἔστασας*. P. *ἔδρασας*. Br. ex uno Cod. reg. Plan. *ἰδρυσας*. Pl. Cf. ad pag. 225. nr. 109. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem mutare nolui, in qua haud scio an *ἔστασας* lateat, quod ap. seniores transitive usurpatur, media correpta. Vid. Matth. Gr. gr. §. 205. 3. p. 268. — Nr. 715. *ἀνακρίον^τ*. Br. III. 196. nr. 227. inter *τὰ ἀδέσποτα*. Ap. Plan. p. 302. St. recte *Anacreonti* inscriptum. Ap. III. 1. p. 417. — Nr. 716. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. l. c. nr. 228. ut *ἀδέσποτον*. Hoc quoque distichon in Plan. *Anacreontis* nomen prae se fert. An. l. c. — Nr. 717. *εὐνον*. Br. I. 165. nr. 10. An. I. 1. p. 323. — Nr. 718. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. l. c. nr. 11. An. l. c. V. 2. *ἀνεπλάσάμην*. P. et plurimae editt. Pl. *ἀπεπλάσάμην*. Br. ex Ald. 1. Ep. *ἀδ*. in Plan. nr. 265. *τίς τόν . . . τριτάλαστον Μῦμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο*; Ib. nr. 127. *τίς*

τὸν Θορήϊκα τόνδε . . Λυκούργον . . ἀνεπλάσατο; Ib. nr. 142. ὦ τίς
 ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν; — Nr. 719. λεωνι. Br. I. 231. nr. 42.
 An. I. 2. p. 102. V. 2. βάσει λιθίνωι. P. λιθίνα. Pl. Br. Illud
 praetuli, monente Schaefero in not. mst. qui conferebat Diogen.
 Laërt. II. 53. τῶν τὰς λιθίνους εἰκόνας κατασκευαζομένων. Sylburg.
 ad Dion. Halic. Antiqq. Rom. II. 23. p. 283. ed. Reisk.

Nr. 720. ἀντιπατρ οἰδονίου. Br. II. 21. nr. 57. An. II. 1. p. 55. —
 Nr. 721. τοῦ αὐτ. Br. I. c. nr. 58. An. I. c. V. 1. προσέρχεται pro
 trisyllabo habendum; sed fortasse in verbis τίπτε δὲ μυκᾷ; mendum
 haeret, et legendum: προσέρχεται ἥλιθα μυκᾷ; — Nr. 722. τ' αὐτ.
 Br. III. 195. nr. 221. ut ἀδέσποτον. In Plan. (p. 303.) vett. editt.
 lemma omitunt, ut fit interdum, pluribus epigrammatis ejusdem
 auctoris continuatis. An. III. 1. p. 416. V. 1. μηδ' ἀπαν. σιρίσθητ.
 P. Pl. Br. Ex praeceptis grammaticorum σιρίξης scribendum. Ab illis
 tamen in usu aoristorum haud raro discessit Homerus, de quo monuit
 Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248. Nec recentiores ab usu
 imperativi praesentis prorsus abhorruisse videntur. Vid. ad p. 571.
 nr. 16. v. 1. Orac. Sibyll. II. p. 221. μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οἶν
 (scr. αὖ) ἀδικοῦντά γ' εἰσῆς. Fortasse etiam p. 244. ubi vulgatur: μὴ
 δὲ θέλεις πλουτεῖν. Ib. p. 251. μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον,
 ἀλλ' ἀγορεύων. — ἀπενδέχεται. P. ὑπεκδ. Pl. Br. Cod. lectio videtur
 restituenda. — Nr. 723. τ' αὐτ. Hoc quoque epigr. ἀδέσποτον ap.
 Br. III. 195. nr. 222. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἃ μύλιβος. P. Pl.
 ὁ μύλιβος Br. in Lectt. salvo metro legi posse existimabat. Notandus
 potius rarior feminini usus. V. 2. θρύον. P. θρίον. Pl. Br. qui in
 Lectt. θρύον commendat. θρύον et μαλάχην jungit Lucill. p. 506.
 nr. 122. Vid. Schol. ad Nicandr. Ther. v. 200. qui ex Orphei Argon.
 919. excitat verba, ἧ θρύον ἧ κίπειρον. Sic etiam hodie legitur
 ap. Theocr. Eid. XIII. 43. περὶ δὲ θρύα πολλά πεφύκη. ubi vulgg.
 editt. θρία.

Nr. 724. τ' αὐτ. Br. II. 21. nr. 55. An. II. 1. p. 55. — Nr. 725.
 ἀδελῷ. Br. III. 195. nr. 223. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἐζήτει. P.
 ἐρεῦνα. Pl. Br. fortasse ex conjectura Planudis, qui non minus pro-
 babiliter scripsisset, ἐδίξει. Poëtam enim primam in ἐζήτει corripuisse
 (vid. ad p. 478. nr. 742. v. 4.), in hac quidem hexametri parte parum
 est verisimile. — Nr. 726. sine nomine et lemmate. Br. III. 195.

nr. 224. An. III. 1. pag. 417. V. 2. ἔτεκεν. P. Plan. ἔτεκε. Br. —
 Nr. 727. ^τεἰς αὐτό. Br. III. 196. nr. 225. An. I. c. p. 417. — P.
 Nr. 728. ἀντιπατρ^υ. Br. II. 21. nr. 54. An. II. 1. p. 55. V. 1.
 βραδύνη. P. — Nr. 729. εἰς αὐτό. Antipatro Sidonio cum Plan.
 p. 304. St. tribuit Br. I. c. nr. 56. V. 1. τίς. P. — ζῆγα. Sic Br.
 Sed scr. ζυγά. — Nr. 730. δημοτηρίου βιθυννοῦ. Br. II. 65. nr. 1.
 An. II. 1. p. 194. V. 2. ἀγέλαν. P. ἀγέλην. Pl. Br. — Nr. 731.
 ἀλλ/. In Plan. p. 304. St. hoc quoque distichon Demetrio inscribitur.
 Et sic Br. I. c. nr. 2. An. I. c. — V. 2. βάλλουσι. P. Pl. Br. βάλ-
 λουσιν scripsi.

Nr. 732. μαρκ ἀργενταρίου. Br. II. 272. nr. 25. An. II. 2. p. 293.
 V. 2. εἶπον. P. et Aldd. tres. Asc. εἰπόν. St. Br. — Nr. 733. ἄδηλον.
 Br. III. 195. nr. 218. An. III. 1. p. 415. V. 1. τάνδε μ. P. τάνδ' ὁ μ.
 Pl. Br. Articulo carere possumus. — Nr. 734. διοκριδ^ο/. Sic P.
 διώκριδος. Pl. quod ex διοκριδίου depravatum. Huic tribuit Br. I.
 497. nr. 18. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἐπὶ μόσχον. P. ἐπὶ πόρτιν. Pl.
 Br. Nusquam alibi in tot epigrammatis vacca Myronis appellatur
 μόσχος. — ἐπείγεται. P. et plurimae editt. vett. ἐγείρεται. ed. Flor.
 V. 2. ἡπάτησε. P. ἑξαπάτησε. Pl. Br. — Nr. 735. ἀλλ/. In Plan.
 lemma: εἰς τὸ αὐτό. Nomen auctoris nusquam comparet. Br. tamen
 hoc quoque distichon Dioscoridī tribuit. I. 497. nr. 19. An. I. 2.
 p. 386. V. 1. ἀλαθεῖς. P. ἀλαθείς. Pl. Br. — Nr. 736. nihil in
 membr. adscriptum. Br. III. 196. nr. 226. An. III. 1. p. 417. V. 1.
 φεῦ μύρων πλάσας. P. φεῦ ὁ μύρ. πλάσας. Pl. Audacter Br. οὐχὶ
 Μίρων σὺ πλάσας τόνδ' ἔφθασας. Pronomine σὺ interposito, quod
 ob praecedens ἐν facile omitti potuit, hunc versum sanavi; πλάσας
 mutavi in πλάσους.

Nr. 737. εἰστοαντό. Br. II. 496. nr. 14. An. II. 3. p. 377. Hoc
 distichon, quod ἄδηλον est in Plan., Br. Juliano Aeg. tribuit. V. 1.
 χαλκίην. χαλκίαν videtur scribendum. τέχνα. P. τέχνη. Pl. Br. V. 2.
 τὰν ψυχάν. P. τὴν ψυχὴν. Pl. Br. — Nr. 738. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.
 Br. II. 497. nr. 21. An. II. 3. p. 378. — Nr. 739. ⁸τ' αὐτ. Br. I. c.
 nr. 23. An. I. c. V. 1. καὶ σέ. P. Pl. καὶ σε. Br. V. 2. χαλκοχύτοις.
 P. χαλκοτύποις. Pl. Br. quod oscitantiae librarii tribuendum. V. 3.
 Vulgo distinguitur: οὐ νέμεις· δὲ μὲν πι. τί γὰρ τόσον, εἴ γε. . Sed
 manifestum est, verba sic jungi debere: μὲν πι δὲ οὐ τόσον νέμεις.

interposita formula interrogandi, τί γάρ. — αὐτός. P. αὐτοῦς. Pl. Br. V. 4. ἡπερόπενε. P. ἡπερόπεισε. Pl. Br. Facile σ in syllaba εὔ, quae in Codd. parum discrepat ab εῶ, excidere potuit.

Nr. 740. γεμίνον. Br. II. 280. nr. 6. An. II. 2. p. 313. V. 1. ἦ πεπέδ. P. Pl. ἡ βάσις, ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον; ἡ πεπέδεται. Br. At nihil vulgata lectione sincerius: basis, cui bucula alligata est, eam retinet, quominus et ipsa ad gregem properet. V. 2. ἦν δ' ἀφεθῆ. P. ἦν ἀφεθῆ. Pl. — P. Nr. 741. ἄδελον. In Plan. Gemino inscriptum. Br. III. 196. nr. 229. An. III. 1. p. 418. V. 2. φέρων. P. Pl. φέρε. Br. quae inutilis correctio. — ψευδομένα δάμαλι. P. ψευδομένα δαμάλει. Plan. Br. Membr. lectioni inhaereo. — V. 4. ἐμπνοον. P. ἔμπνοον. Pl. Br. — Nr. 742. nomen auctoris non adscriptum in membr. Philippo tribuitur in Plan. p. 306. St. quam sequitur Br. II. 225. nr. 49. An. II. 2. p. 182. V. 2. ἀνλακέρτατα. P. ἀνλακεργάταν. Br. — γάτην. Pl. V. 4. τέχνα. P. τέχνα. Pl. Br. Illud argutius: ars vitam et animatam tribuit speciem. ἐζωπύνησεν. P. Br. ἐξεπύνησεν. Pl. τέχνα μιν ἐκπύνησεν corr. Jos. Scalig. in not. mst. De sinceritate lectionis membr. non dubitaturus esset Dorvillius, qui ad Charit. p. 769. optimos poëtas hoc sibi permisisse affirmavit, ut vocales ante ζ corripere; nec dubitavit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. Ap. Opp. Cyn. III. 169. εἶδ' οὐκ ἐκπύνησεν ἀναιδέα τονθορέζωσι. Codd. lectionem revocavit Schneiderus in ed. 2da, quum in priore τονθορέζωσι dedisset; et II. 541. φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηῖδα τονθορέζοντες. Vulgo τονθορέζοντες. Sed hoc omnino videtur verius, sicut loco priore τονθορέζωσι. Vid. Phrynich. Ecl. Attic. p. 66. et imprimis Interpp. Thom. Mag. pag. 856. s. — V. 5. θίλειν. Malim δοκεῖν. Animata species, quam ars buculae tribuerat, non efficiebat, ut mugire vellet, sed ut videretur mugire. Philostr. Jun. Imag. X. p. 880. de tauro picto: ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δοκῶν καὶ σπαίρειν σπαράττεται.

δ

Nr. 743. εἰς βόας χαλκὴ θεοδωρι. Edidit L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 151. Huschk. in Anal. cr. p. 203. Paralip. I. nr. 88. p. 672. V. 1. προθύροις. P. Holst. προθύροις. Huschk. V. 3. φράδμονος. V. Jun. Catal. pag. 164. — V. 4. σκύλων. P. σκύλον. Huschk. —
α δ
Nr. 744. εἰς τργον χαλκοῦν λεωνι. Edidi in Paralip. I. nr. 744. p. 673. V. 1. ωγινομοι. P. Scripsi ὠγινόμοι i. e. οἱ αἰγινόμοι. — πολίταιχοι formatum ut πολίταρος. Vid. Eustath. ad Il. p. 204. 52.

πολύτρεχος, (Philomid. ap. Polluc. II. 24.) ἄτρεχος. Callim. H. in Dian. 77. — V. 2. βαθυσχίνων. Cf. Theocr. Eid. V. 128. ibique Schol. ἄξενε. P. ὦ ξένε — scripsi. Depravatum παρολκίδαν metrum arguit. Loci, ubi capellae pascuntur, nomen desiderari apparet. — V. 3. ἐρμᾶ. P. εὐλαγιτόν. P. εὐλαγι τὸν χ. exhibuit Schneider. in Lex. Gr. v, εὐλαγής. V. 4. εὐπωγονωδ'. P. Scripsi, εὐπώγων' ὦδ'. —
Nr. 745. εἰς αὐ αὐτ. Br. I. 199. nr. 10. An. I. 1. p. 428. V. 2. κατὰ λασίαν. Vid. ad p. 190. nr. 255. v. 5. — V. 3. ὅτε οἱ θάμ'. Br. pro οὐ Cod. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br.

Nr. 746. εἰς δακτύλιον πολέμῳ βασιλῆ. Br. II. 184. nr. 3. An. II. 2. p. 76. V. 3. ἀπέρεψε. Verbum ἀπορέπειν, abrepere, graeco sermoni ignotum. Schneiderus tentabat, τάχα μὲν κεν ἀφείρπε. Equidem suspicabar: ἢ τάχα κἂν ἀπέρεσσε. i. e. ἀπέρρισε, ut ἀπέριψε, ἔρριξε, ἔρηξε et similia apud poetas. ἀπορρέειν, dilabi, paulatim abscedere, abire. Soph. Electr. 994. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν, Ἡμῖν δ' ἀπορρέει. Epictet. Enchir. c. 4. πρόβαλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ· τοὺς ἀπορρέοντας, τοὺς ἐγκρονομένους, τοὺς λοιδοροῦντας. ubi vid. Heyn. p. 19. s. Themist. Or. XXI. p. 245. D. ἰληγιάσε πατε ὁ πολὺς ὄμιλος, καὶ ἀπερρέθησαν τοῦ χοροῦ. Plutarch. T. II. p. 769. D. ὥπως εὐμενῆς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ ... καὶ μὴ πρὸς ἐτέραν ἀπορρέουσι ὁ ἀνὴρ. — V. 3. κέκλειται. P. Br. κλεισται. Pl. Ap. Herodot. II. 121. p. 160. 59. τοῦ οἰκῆματος κεκλειμένου. plures κλεισμένοι, et κατακεκλεισμένοι. Ib. VII. 129. p. 561. 56. συγκεκλήμενην. quidam Codd. συγκεκλήσμενην.

Nr. 747. πλάτῃ ἐπὶ εἰ βοῶν ἄλλως. Br. I. 172. nr. 17. An. I. 1. p. 351. Cf. Heliodor. V. 14. T. II. p. 53. ed. Bip. V. 3. καὶ τάχα. P. Pl. ναί. Br. frustra. ἀπέφυγε. P. ἀπέφευγε. Pl. Br. P. Nr. 748. εἰς διόνυσον γεγλυμμένον ἐναμειθύνον πλάτῃ νεῶτ. Iterum legitur p. 568. Br. I. 175. nr. 2. An. I. 1. p. 360. V. 1. ἀμειθυσος. P. ἀμέθυστος. Pl. Br. Scripturam ἀμέθυσος damnat Stephan. Thes. L. Gr. T. II. p. 1607. 2. — V. 2. ἢ νεῖφειν πείσει μ'. P. 1. ἢ πεισάτω νήφειν. P. 2. ἢ πιθέτω νήφειν. Pl. Schol. ad Euripid. Orest. 593. Hoc rotundius, et facile cum corrupta lectione πεισάτω conciliari potest. — Nr. 749. εισέρωτα ἐν κενκίῳ γεγλυμμένον οἰνομάον. Br. II. 402. An. II. 3. p. 187.

Nr. 750. εἰς βόας ἐν δακτυλῷ ἄρχλου. Br. II. 97. nr. 19. An. II. 1. p. 261. V. 1. τὴν ἰάσπιν. P. τόν. Pl. Br. V. 2. χλόη κομείειν. P. —
Tom. IV.

Nr. 751. εἰς ἀπολλῶν ἐν δακτυλίῳ πλάτ^ον νεωτέρον. Br. I. 175. nr. 5. An. I. 1. p. 361. V. 1. οἰάκινθος. P. ἰάκινθος. Pl. Br. — Nr. 752. ἀσκληπιᾶδον, τινὲς δὲ ἀντιπάτρ^υ θεσσαλονικεῖς. Soli Asclepiadi inscripsit Plan. p. 350. St. Br. I. 218. nr. 33. An. I. 2. p. 53. V. 1. μέθ^η. P. et vett. editt. omnes. μέθ^η. St. — V. 3. κλειοπάτρης. P. ed. Flor. κλειοπάτρης. reliquae editt. Plan. quod mihi verius esse videtur, quam κλειοπάτρης Br. — Nr. 753. εἰς κρύσταλλον ἔνδον^υ "δωρ ἔχ^υ κλανδιαν. Br. II. 447. nr. 4. An. II. 3. p. 292. — Nr. 754. εἰς αὐτο^υ ταντ^υ. Br. I. c. nr. 5. An. I. c. Sequitur in membr. ep. Antipatri, quod dedi p. 186. nr. 241.

Nr. 755. εἰς ἀνέλλ^α χαλκ^α. Br. III. 207. nr. 275. An. III. 2. p. 32. V. 1. ἐμάρνε. P. ἐμήννε. Pl. Br. — V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl. Br. — V. 3. τηλόθ^η. P. τηλόθε. Pl. Br. Theocr. Eid. XXIV. 114. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθ^η λείσσω Θαρσαλέως τις ἔμεινε. — V. 4. ἀμειψαμέναν. P. — μίνην. Pl. Br. — V. 5. τόσσον. Junge: τόσσον κότον ἐπισείει, τόσσον δὲ ἀντία φαίνει. ἐπισείειν γόβον et simil. illustravit Wyttenb. Ep. crit. p. 244. ed. Lips. V. 6. ἀπό. fortasse ἀπαι πέλ^αγους. ut quando naves ex undis sublatas concutit. — P. Nr. 756. εἰς αἰμιλ^α. lemma mutilum. Scr. εἰς σειληνοῦς. αἰμιλιανοῦ. Aemiliano inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. II. 275. nr. 2. An. II. 2. p. 300. V. 1. οἶδε βρονάζειν. P. Br. ἄδε βρονάζει. Pl. V. 2. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. κωμάσσομαι. P. Br. κωμάσεται. Pl. V. 3. πεδ^ιτας. P. πεδητής. Pl. πεδητάς. Br. V. 4. οἴληγοις. P. κομῶν. Ib. κόμων. Pl. Br. ἔσται. P. ἐστι. Pl. Br.

Nr. 757. εἰς. . . Iterum mutilum lemma. Simonidi inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. I. 142. nr. 85. An. I. 1. p. 256. V. 1. οὐκ ἐνι μῶμος. Dionys. Perieg. 341. οὐκ ἂν ἐκείν^ο Ἰδρις μομήσαιο σοφῆς ἐποτεγῶς Ἀθήνης. — Nr. 758. εἰς θ^υ τ^υ αὐτ^υ. i. e. Simonidis, cuius nomen ad praecedens epigr. exciderat. Br. I. 142. nr. 84. An. I. 1. p. 256. — Nr. 759. εἰσάγμα λιθινον ἀδίσποτον. In Plan. p. 351. St. Platoni inscribitur. Br. III. 219. nr. 521. An. III. 2. p. 65. ζυγον. P. Pl. ζυγός. Br. — Nr. 760. ἀλλ^υ. Br. I. c. nr. 322. An. I. c. Dedimus lectiones codicis. In Anal. legitur nescio unde: εἰς λίθος, ἄρμ^υ, ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡνία, νίκη. — Nr. 761. εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων. Br. III. 219. nr. 517. An. III. 2. p. 63. V. 2. τῇ θεί^α. P.

Nr. 762. εἰσὶ δὲ ἀσκληπιάδου ἑωμαῖον ἀβλαβίου ἰλουστρίον. In Plan. p. 379. St. *Asclepiadae* inscriptum ex lemmate male accepto. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. — V. 1. χρόνον. P. χρόνῳ. Pl. Br. Fortasse restituenda lectio Codicis. Homer. Od. δ. 599. σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρίκεις. ubi paulo ante v. 594. μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκε. Herodot. I. 175. p. 83. 97. οὗτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μούνοι ἀντίσχον χρόνον Ἀρπύγῃ. — Κυθείρη. P. et editt. vett. Pl. Κυθήρη. St. Br. Vid. ad p. 461. nr. 606. — V. 3. ἀγχίσῃ δ' ἔπορεν. P. ἀγχίσῃ δ' ἔπορε. Pl. Br. — Nr. 763. εἰς ἀρχοντι πέλεκον ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρχ⁸ αἰγυπτί. Br. II. 502. nr. 38. An. II. 3. p. 384. Cf. DuCang. ad Commen. Alex. not. p. 227. sq. et 599. — Nr. 764. εἰς κονωπεῶν παν^α σιλεντι/. Br. III. 91. nr. 66. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἀργεῖω .. ἡμέτεροις. Sic saepe senior praesertim aetas. Paul. Sil. p. 137. nr. 293. βαιὺς ἀλὸς πόρος οἷδε μερίζειν σὸν χρόα παρθενικῆς τηλύθεν ὑμετέρης. Nonn. Dion. V. p. 160. 7. οὐ θάνες, οὐκ ἐλάγοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ ἡμετέρῳ προβλήτες ἐπηώρητο κεραταί. Ib. VI. p. 196. 2. πρὸς Παγίης λίτομαι σε καὶ ἡμετέρου Πολυμήμον. Eudoc. in Mart. S. Cyp. v. 247. πῶς δ' ἂν θεὸν εἰλόγοιμι ἡμετέροις στομάτεσσιν. Et jam Theocr. Eid. VIII. 75. ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἡμετέραν ὁδὸν εἶπον.

Nr. 765. τ^τ αὐ εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. pag. 171. P. Nr. 766. εἰς τὸ αὐτὸ ἀγαθὶ σχ. In Plan. p. 377. St. est ἄδηλον. V. 5. οὐδὲ με. P. Pl. οὐδ' ἐμέ. Br. V. 8. ἢ ῥα τίς. P. Pl. Br. Inclinati pronomen, Schaefero auctore: *num quis me justior?* Si Agathias dicere voluisset: *quis me justior est?* scripsisset: τίς ἄρα ... Nr. 767. εἰς ταβλᾶ τ^τ αὐ. Etiam hoc ἄδηλον in Plan. p. 377. St. Inter Pauli Silentiarii epigr. exhibuit Br. III. 92. nr. 68. An. III. 1. p. 171. — Nr. 768. εἰς αὐτὸ τ^τ αὐτῶ. Br. I. c. nr. 69. An. I. c. V. 2. βολίσιν. P. Pl. βολίσι. Br. — V. 6. λύπη. P. — Nr. 769. εἰς αὐ τ^τ αὐτ. Ut praecedentia, ita hoc quoque Paulo tribuit Br. I. c. nr. 70. An. I. c. p. 172. V. 1. πρηγνύοις. P. πρηγνύμοις. Pl. Br.

Nr. 770. παῦ σιλεν εἰς ποτήριον οἶκε θυγατρὸς πατρ^δ. Edidit Huschkus in Anal. cr. p. 272. qui de sinceritate nominis ἀνικίτεια

dubitat. Paralip. I. nr. 90. p. 674. — Nr. 771. εἰς φιαλῆ^λ έχονσαν κινουμένην³ ἰχθύας ἰορλιαν ἀπο ὑπαρ^χ. Br. II. 501. nr. 35. An. II. 3. p. 383. Pisces in phiala repraesentatos fuisse puta ita, ut tamquam in mari natare et moveri viderentur. Pro οὕτω malis in Cod. exhiberi κόλπῳ. Homer. Ἰλ. ζ. 156. Διῶνσος δὲ φοβηθεὶς Δῖος τε^δ ἄλως κατὰ κύμα· θέτις δ' ἐπεδείξατο κόλπῳ Λειδιότα. Nonn. Dion. XX. p. 552. 6. τὸν δὲ θέτις βυθίῃ φιλήῳ πῆχυνεν ἀγοστῶ. Hoc autem quum longius absit, legendum videtur: "Οὕτως Βάκχ. ἔδεκτο θέτις. quod cum sequentibus optime conspirat. Apud Lucian. in Somn. §. 25. T. VI. p. 328. ὡς τὸ γε ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον . . . εἰκεν οἷτως Κολοσσιαίῳ παραδείγματι. recte Guyetus, ὅντως, quod editores neglexerunt. Contra in Gregor. Naz. Epist. LXXXI. p. 839. D. οὐ γὰρ ὄντως ὁ λόγος πείθει τοὺς πολλοὺς, ὡς ἡ πράξις, ἡ σωπῶσα παραίνεσις. scr. οὐ γὰρ οὕτως. Vide de harum vocularum confusione doctissimum Friedemannu. de media syllaba pentametri gr. p. 341, not. et p. 372. —

P. Nr. 772. εἰς φιάλῃν ἐνῇ συνάγοντ³ τὰ περιττα φῶ^α διακόν^ν. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 272. Paralip. I. nr. 91. p. 974. Est in Anthol. Grot. T. III. p. 438. — Nr. 773. εἰς ἔρωτα παλλαδᾶ. Br. II. 426. nr. 95. An. II. 3. p. 245. In Plan. p. 379. est ἀδέσποτον. V. 1. χαλκόντυπος. P. χαλκοτίπος. Pl. Br. ἐπόησε. P. Br. ἐποίησε. Pl. V. 2. ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθει. P. ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει. Pl. Br. ex Plaudis, ut videtur, correctione. At φλεγέθει vitiosum non videtur, et ὅτι δὴ prodit versus hexametrum. Quare vide, an corrigendum sit: τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταῦτό. quod eundem in modum urit.

Nr. 774. εἰς βάκχην. γλαύκου ἀθηναίου. Br. II. 347. nr. 3. An. II. 3. p. 15. V. 1. παρίνα. P. παρία. Pl. Br. V. 3. ἐμήσατο μῆσαντο. P. Pl. ὦ Σκύπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνη. Br. metro reclamante; nam in Σκόπα posterior producitur. Scribendum suspicabar: ὦ Σκύπα, ἃ θεοποιὸς ὅσον σέο μῆσαντο τέχνη θαῦμα, χιμαίροφόνον θειάδα μαινομένην. Sed alii fortasse melius quid et argutius invenient. — Nr. 775. εἰς αὐ^τ αὐ^τ. Br. II. 347. nr. 4. An. II. 3. p. 15. V. 1. σάτερρον ἔδετο. P. θέτο. Pl. Br. V. 2. θρωίσκει. P. μαινόμενος. Versus laborat ob brevem in caesura syllabam. — Nr. 776.

εἰς κρυσταλλῆ^ε γεγλυμμένῳ^ε διοδοίου. Vulgo γεγλυμμένην. γεγλυμμένον est in ed. Flor. pr. Br. II. 185. nr. 3. An. II. 2. pag. 78. V. 1.

ἐν δέ με. P. Pl. ἐν δ' ἐμέ. Br. V. 2. κρηστάλλω. P. V. 3. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br.

Nr. 777. εἰς ἵππον χαλκοῦν φιλέππον. Br. II. 225. nr. 50. An. II. 2. p. 183. Cf. Nicet. Chon. de statuis igne consumtis in CP. incendio ap. Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν ἀνχένα, τὰς ὄψεις δριμύς, καὶ τὸν ἐν τῷ θυμοῦ δρόμον φαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πάδες ἀνεγείροντο αἰριοί, τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. V. 1. χαλκοδαυδάλω. P. V. 5. ἡνιοστρόφους. P. ἡνιοστρόφος. Pl. Br. V. 6. ἐναρμόσει γενναὶ καπικεντρίσει. P. ἐναρμόσει et καπικεντρίσει. Br. c. Plan. ubi vitiose, καπικεντρίθει. Codicis lectionem restitui, quam plurima Anthologiae loca tuentur. Vid. ad p. 475. nr. 706. v. 7.

Nr. 778. φιλιππ. Br. in Lectt. p. 186. (In ed. Lips. II. p. 219. nr. 85.) An. II. 2. p. 210. V. 1. ὄση. P. ὄσην. Br. — ἔζωκε περιχθύν. P. ἔζωκε περίχθων. Br. quod pro περιχθόνιος poni posse existimabat vir doctissimus. Apud Homerum erant, qui hanc vocem pro ipsa terra circumjacente positam fuisse existimarent 'Il. XIX. 362. γέλασσε δὲ πᾶσα περίχθων. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 685. Scripsi περισχών ὠκεανός, ut ἀήρ, αἰθήρ περιέχων. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 11. — V. 3. καρπος. P. Καρπῶ corr. Br. mulieris texendi peritae nomen esse arbitratus. — V. 4. ἀπομαξαμένη. Quaedam apogr. ἀπμαξαμένη. Vera lectio non latuit Br. V. 5. δ' αἰκινου. P. ἐκ κείνης, et mox ἀνακτι corr. Br. Καίσαρι δ' ἀρεῖν aut κλεινῇ tentabat Corn. de Pauw in not. mst. Suspensus sum olim: ἐξ ἀλόχου. quod ad sensum non absurdum; sed nimium recedit a membr. vestigiis. Propius foret: Καίσαρι δ' ἐκ γε νοῦ χάρις ἡλδομεν. iurus donum. Vid. Casaub. Lectt. Theocr. c. XXII. Nurus Caesaris, quaecunque illa fuerit, ἀνάσσης nomine ornari potuit.

P. Nr. 779. εἰς βασι^ς τ^ς ωρολογι^ς τ^ς εἰς ἀφιδ^ς τ^ς κειμ^ς εἰς βασιλ^ς. Br. III. 138. nr. 27. An. III. 1. p. 267. — Nr. 780. εἰς ὠρολόγιον ἀδέσποτον. Br. III. 199. nr. 241. An. III. 2. p. 11. V. 1. ὠρανὸν ἄχωροῖσα. P. ὠρανὸν ἄχωρεῖσα. Pl. Br. V. 2. αελίω. P. — Nr. 781. εἰς καγκέλ οικί. Br. III. 230. nr. 376. An. III. 2. p. 86. V. 1. κλείση. P. κλείσης. Pl. Br. οἷξης με. κλείσεις με. P. οἷξης κλείσεις με. Pl. κλείσεις. Br. qui in Lectt. corrigit cum Salmasio: οἷξης σὺ με κλείσεις. Lenius videbatur, ἐμὲ κλείσεις. — Nr. 782. εἰσωρολογεῖ παῦ σιλεν

Br. III. 89. nr. 56. An. III. 1. p. 166. V. 2. δωδεκάδι. P. δυνωδεκάδι. Br.

Nr. 783. εἰς ἔρμαφοδίτ. Br. III. 202. nr. 252. An. III. 2. p. 18. V. 1. γυναιξὶ δὲ Κύπρις. Venus ipsa apud veteres Theologos ἀρχένος θελῆς, τὴν τοῦ ἄρχένος καὶ τοῦ θελῆος ἔχουσα γένειν. docente Jo. Lydo de Mensib. P. II. c. 8. ubi post paucos versus scribe: ὁ ἔξ ἀριθμὸς ψυχολογικός ἐστὶ· καὶ τὰ ἐναντία δὲ κατακεραννῆς (κατακεράννῃσι editum) εἰς ὁμόνοϊαν καὶ φιλίαν ἄγει. — Nr. 784. εἰς λονμικρ. Br. III. 221. nr. 333. An. III. 2. p. 67. — Nr. 785. εἰς καμάραν τοῦ γούρου πρὸς τὸ δρῶ. Cf. DuCang. CP. chr. p. 75. Edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 92. p. 674. Excipit hoc distichon in Cod. titulus: εἰς ἐτέραν καμάραν. lacuna relicta. Excidit epigramma. Nam id, quod sequitur Nr. 786. non est in fornicem, sed in aram. Servatum illud in Or. de Haloneso, quae inter Demosthenicas legitur, T. I. p. 87. ed. Reisk. Χερύρονήσου οἱ ὄροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρίον, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λενκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διαμνηχὴ ἐμελλε Χερύρονήσου ἔσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρίον δηλοῖ. Ἐστὶ δὲ τούτῳ. Τόνδε κ. τ. λ. Ex Apogr. suo edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 93. p. 675. V. 5. ἀμορίης pro ὁμορίης ex hoc loco in Lexic. retulit Schneiderus.

P. Nr. 787. εἰς τόπ' ἐπιξενονμέν' σῳγρ^ο/ πατριξ. — Accentus nomini impositus docet, librarium voluisse Σωγρονος. Sed verius est ap. Planud. p. 357. St. Σωγρονίον πατριάρχον. V. 2. ἀπ' ὁδοιπ. P. ἀφ' ὁδοιπ. Pl. Br. Vid. ad p. 467. nr. 619. v. 2. στήσον ξεῖνε πόδα. P. versu truncato. στήσον, ξεῖνε, τὸν σέο πόδα. Pl. quae pessima monachi correctio. In uno Codicum regg. Br. invenit: ξεῖνε σὸν πόδα δεῦρο. Ultima voce admissa legendum existimabam: ἐνθάδε νῦν προσμῖν, ξεῖνε, στήσον πόδα δεῦρο. ubi δεῦρο cum στήσον cohaeret. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 250. — V. 4. ἔχων. P. Pl. ἔχεις. Br. Illud restitui. Participium cohaeret cum στήσον δεῦρο, vim futuri habens: οἶκον ἔτοιμον ἔχων, εἰ ἐνθάδε ναίειν ἐθέλεις. Vid. Huschk. An. cr. p. 104. nos supra ad p. 199. nr. 302. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμὲ. Br. — ἀνακρινέις. P. Br. ἀνακρινέεις. Pl. πολιῖτα. P. πολιῖτης. Pl. Br. Cod. lectio bene habet. Post peregrinos, cives epigramma alloquitur.

Nr. 788. ἀδεσποτ. Br. III. 242. nr. 428. An. III. 2. p. 115. In Plan. p. 113. St. sex priores versus leguntur; reliqui accesserunt ex Pal. V. 2. ἐννεοίμοιν. P. ἐννεοίαις. Pl. ἐννεοίης. Br. — εὐγενέτειρα. P. Pl. In hoc epitheto non offendit Grotius, qui vertit *inclyta*. εὐμενέτειρα dedit Br. probabiliter. Formas εὐμενέτης et ὑπερμενέτης offert poësis homerica; unde etiam εὐμενέτης in usu fuisse suspicari licet. — V. 3. ὁπότε. P. et plurimae editt. Pl. ὃ ποτε ed. Flor. Ald. 1. Asc. Br. V. 4. παρέχοις. P. παρέχεις. Pl. παρέχης. Br. hoc verum. — V. 5. τούτω. P. V. 7. σωώτερος. P. σωώτεραι. Br. cum Salm. Lenius videbatur σωώτερον. Euripid. Cycl. 578. ἀναπαύσομαι *Κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας*. V. 5. ἀνήμερες. P. ἀνήμερες. Br. quae elegans correctio. ἄκνμον βίοντον dixit Eurip. Herc. Fur. 687. ἄφοβον καὶ ἄκνμον διαξαγαγεῖν, βίον sc. Plutarch. T. II. p. 1090. B. Ib. T. II. p. 465. A. πρὸς ἀλυπτίαν ψυχῆς καὶ βίον ἀκύνονα. ἀκύνων βίος καὶ γαλήνως jungitur ap. Eund. p. 8. A. Non minus bene haberet *πύλις ἀπήμερες*. — V. 10. λειμῶνες. P. λείμακες. Br. λειμάδες. Salm. corrigunt. Utrumque bene; sed prius lenius. — In Cod. est lacuna unius versus, qui periit.

Nr. 789. ἀδεσποτ. Edidit Huschke Anal. cr. pag. 280. nos in Paralip. I. nr. 94. p. 675. Rhetoris cujusdam imagini adscriptum. — Nr. 790. ἀντιπάτρ. Br. II. 16. nr. 36. An. II. 1. p. 42. In Plan. p. 357. est ἄδελφον. V. 1. τίς ποτ'. P. Br. τίς ποτ'. Pl. V. 6. ἐν ταῦται. P. ἐντανθοῖ. Pl. Br. — Nr. 791. ἀπολλωνίδ'. Br. in Lectt. p. 159. (ed. Lips. T. II. p. 126.) An. II. 1. p. 375. V. 1. περιστρεφεία. P. περιστρεφείας (Sic. In var. lectt. nostris vitiose excusum *περιστρεφείας*.) σηκοῦ . . . κρηπίδας. corr. Herm. ad Orph. p. 767. Vera videtur correctio. Vid. ad p. 374. nr. 114. v. 3. — V. 2. κρηπίδας. P. V. 3. χαίρει δ'. P. τ' corr. Herm. χαίρει ἰδ' α. malim. V. 4. ἀφρὸν ὑπ. ν. κνάνεον γελάσας. P. Scripsi κεδάσας. Rectius fortasse scripsissem cum Hermanno, quod ipse olim proposui: ἀφρὸν ὑπὲρ κνάντον κνανέον γελάσας. quod in Animadversionibus adstruxi. Certe κνανέον legendum. — V. 8. νηοῦ θ' ὃν ἐγείνατο σοῖο. P. ἐδείματο. Br. Totum distichon sic refinxit Hermannus: εἵνεκά τ' εὐσεβίης, νηοῦ θ' ὃν ἰδείματο, σοῖο Πόστουμος ἀγῆσειν μείζονά φησι Πάφυν. Πόστουμος scriptum ut ποποῖλος, *populus*, κωνσούλας, *consules*, et similia, in quibus media corrigitur. Aliud tamen ejusmodi orthographiae in versibus exemplum

non novi, Caeterum hoc distichon sic restituendum suspicabar: *εἶνεκα δ' εὐσεβείης νηοῦ, τὸν ἐδείματο, σέιο, Πόστονμος ἀνχίσει μέζον ἐρᾶν σε Πάφον.* Posthumus aliquando gloriabitur, te illud, quod exstruxit, templum tuum ob conditoris pietatem magis etiam amare quam Paphum.

P. Nr. 792. ἀντιπάτρ. Br. II. in Addend. p. 528. (Ed. Lips. II. p. 21.) An. II. 1. p. 54. V. 1. νίκω. P. νικίω. Br. recte. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 1093. E. αἰεὶ ζῶειός. P. αἰεζώοιο νεκρία. Br. Scribe potius, αἰεζώος δὲ Νεκρία. opus nunquam periturum. P. 209. nr. 14. αἰεζών Πιερίδων στέφανον. Hoc quum in Cod. αἰεζώιος scriptum esset, facile inde αἰεζώιος fieri potuit. V. 3. αἰδωνῆος. P. αἰδωνῆος. Br.

Nr. 793. ἰὼν ἀπὸ ὑπαρ^χ αἰγυπ^τ εἰς^τ μυρων^ο βοῶν. Br. II. 497. nr. 15. An. II. 5. p. 377. — Nr. 794. τ^τ αὐτ^ο εἰσαντό. Br. I. c. nr. 16. An. I. c. V. 1. πηλ. P. ποῖ. Plan. Br. Bene habet lectio membr. Vid. Hermann. ad Eurip. Hero. Fur. p. 78. V. 2. ὅπασσεν. P. Br. ἔδωκεν. Pl. — Nr. 795. τ^τ αὐ^τ εἰσαν. Br. I. c. nr. 17. An. I. c. — Nr. 796. τ^τ αὐ^τ εἰσαν. V. 1. πλάστα. ultima correpta. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. — Nr. 797. τ^τ αὐ^τ εἰσαν. Br. I. c. nr. 19. An. I. c. p. 378. V. 1. εἰδ' ὁρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. V. 2. γειοπόνους. P. γειοπόνος. Plan. Br. ἀγρονόμος τ' ὀδύνην. P. κορύνην. Plan. Br. — Nr. 798. τ^τ αὐ^τ εἰσ^τ αν. Br. II. 497. nr. 20. An. II. 3. p. 378. Sensus est: Quicquid moliaris, Myron, ut operi tuo etiam animam tribuas et spiritum, frustra agis; artis fines te ulterius progredi non patiuntur; naturae legibus ars obtemperat, unde genita est; non enim ars naturam invenit et procreavit, sed contra. — Br. hos versus senqum habere negans, corrigit: ^ατλήθει, φόνος, τέχνη σε βιάζονται. ^βἄπνοον ἔργον. Species, quam haec correctio in primis verbis habet, reliquis perpensis evane cit.

Nr. 799. ἐν^τ πορφυρῷ κίονι (τὸ ὄν Pal. addit; quae verba desunt in Plan. p. 373. St.) εἰς^τ φιλαδέλφειον. Br. III. 133. nr. 7. An. III. 1. p. 257. V. 1. μονσίλιος. P. μονήλιος. Pl. Br. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 856. βοῶσιν. P. βοῶσι. Pl. Br. V. 3. δὲ χαρίσσατο. P. δ' ἔχαρίσσατο. Pl. Br. V. 5. 6. cohaerent cum praecedentibus in Pal.

In Plan. inde sejunguntur tamquam peculiare epigramma. Br. eos cum sequ. epigr. copulavit, Huetii auctoritatem secutus. — V. 5. *κρυων*. P. *κρυων*. Pl. *κούρων*. Br. c. Huetio. V. 6. *τῆς ἀρετῆς*. P. Br. *ταῖς ἀρεταῖς*. Pl. Vertit Grotius: *Spem pueris urbiq̄ue decus, laudemq̄ue poetis, Armaque virtuti divitiasque bonis*. Haec omnia referenda ad *Musei* instaurationem, quae omnes bonos totamque civitatem spe et laetitia impleverat. — Nr. 800. ^τ *εν αὐτῷ*. Br. l. c. nr. 8. An. l. c. V. 1. *μουσίλιος*. P. *μουσήλιος*. Pl. Br. — Nr. 801. ^τ *εν αὐτῷ*. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. V. 2. *ἰδρυσεν*. P. *ἡδρασεν*. Br. ob metrum; fortasse praeter necessitatem. Vid. ad p. 154. nr. 70. v. 6. p. 223. nr. 109. v. 4.

Nr. 802. ⁸ *εἰς εἰκόνα μαρκίαν βασιλέως*. Edidit Huschk. An. cr. p. 280. Paralip. I. nr. 95. p. 676. Cf. Bandur. Antiq. CPol. nr. 255. Codin. nr. 41. Heyn. Commentatt. Soc. reg. T. XI. p. 49. — V. 4. *ὅστις*. P. *ὅτις*. Huschk. Apud Homerum quoque Od. a. 47. *ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι*. erant qui *ὅστις* legerent. Infra p. 602. nr. 217. *ὦ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτέ*. Cod. *ὅστις*. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 104. Carm. XLV. 46. *μίμνοι δ' ἐκποθε κείνος, ὅστις πρὸ γάμοιο τίθησιν*. etiam accinente Cod. Palat.

P. Nr. 803. ^ο *εἰς εἰκ' σοφίας αἰγούσι ἐν εισόδῳ τοῦ ξεῖςῖππου*. Br. III. 138. nr. 25. An. III. 1. p. 266. — Nr. 804. *εἰς στήλην ἰουστίνου βασιῆ*. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 1. *καταχρεως*. P. *κατὰ χρέος*. Pl. Br. V. 2. *ἔπαρχος*. P. Pl. *ἔπαρχος*. Br. Vid. p. 474. nr. 690. — Nr. 805. *εἰς στήλ' ἀρεως κερῶσμι ἐν θρακη. κατακεχω-*
σμένην correxit Br. — Br. III. 224. nr. 349. An. III. 2. p. 71. V. 1. *θοῦρος οὗτος*. P. *θοῖριος οὗτος*. Pl. *οὗτος ὁ θοῦρος*. Br. sic in membr. esse existimans. Vera videtur lectio Planudea. Orph. Arg. v. 860. *ἔθνος ἀμαιμανέτων Κόλχων καὶ θοῦριον Ἀρην*. — *ἐπιχρονὶ κέκληται*. P. *ἐπὶ χθονὶ κέκληται*. Pl. Br.

Nr. 806. ^γ *εἰς ὥρολο*. Br. III. 140. nr. 33. An. III. 1. p. 269. V. 3. *τελέσας*. P. *τελέσαι*. Plan. Br. V. 5. *ἀειδίνητον ἀνάγκην*. Supra p. 444. nr. 505. v. 14. *ἀστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην*. — Nr. 807. *ἄλλο*. Br. III. 140. nr. 34. An. III. 1. p. 271. V. 4. *ὠρονόμων σοφίη*. P. *ὠρονόμῃ σοφίη*. Pl. — Nr. 808. ^τ *εἰς μαξιμίν*
^π *οἰκίαν κύρον ἀπὸ ν*. Br. II. 455. nr. 6. An. II. 3. p. 301. V. 1.

μαξιμίνος. P. μαξιμίνος. Pl. Br. penultimā correptā, ut in *Κωνσταν-
τινος*, *Πουφίνιος* et similibus. V. ad p. 388. nr. 199. v. 1. p. 517.
nr. 700. v. 4. — *ἐνδοθι*. P. ἐνδόθι. Br. — V. 3. *δέ μοι*. P. Pl.
δ' ἐμοί. Br. — *ἀγλαΐη* . . *ἀπειρεσίη*. P. ἀγλαΐη . . ἀπειρεσίη. Pl. Br.
V. 5. *Βιθυννίδος*. Secunda syllaba contra probatum usum correpta, ut
supra apud Gregorium p. 338. nr. 93. *φεῦ κύνιν ἐκ Βιθυνῶν δεξάμεθ'*
αὐ σε πέδον. Rectius scripsisset noster *Βιθυνίδος*. Ap. Apollon.
Rh. II. 177. *ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνήψαν*. Codd. non-
nulli *Βιθυννίδι*, ubi Br. nostri loci non memor fuit. In Pauli Sil.
Descr. S. Sophiae v. 513. editum: *τὸν πρὶν ἀνικητοῖσιν ἀγνορόντα*
ῥέεθροισ Μιγδόνα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυννίτιδι γαίῃ, Νῶτα
λιθοτμήτοιο διαξωσθέντα γεφύρας. Cod. Palat. rectius habet *βιθυνίδι*.
In Orac. Sibyll. p. 568. *Βιθυνῖοι κλαύσουσιν ἐὼν χθόνα* fortasse le-
gendum *Βιθυνοί*. V. 6. *ἔπεν ἐρθενέεσσα*. P. *ἔπενερθεν ἐρσοθενέεσσι*.
Pl. Br. — *ἡμετέρης*. P. *ἡμετέροισ*. Pl. Br. *θεμίθλοισ*. P. *θεμέθλοισ*.
Pl. Br. — V. 7. *διά*. P.

P. Nr. 809. *εἰς ἄγαλμα πινδάρου τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 455. nr. 7.
An. II. 3. p. 502. V. 1. *κῦρος ἔχει*. P. *ἐγείρει*. Pl. Br. — Nr. 810.
εἰς ἰουστίνον καὶ τ αὐτοῦ γυναικα. Edidit Huschke An. cr. p. 281.
Paralip. I. 96. nr. 676. V. 1. *σοφίῃ σχεδόν*. P. *Σοφίης* scripsi. —
Nr. 811. *εἰς* . . mutilum lemma, ab ipso, ut videtur, lemmatis auctore
non absolutum. Br. III. 137. nr. 22. An. III. 1. p. 265. — Nr. 812.
εἰς ἰουστίνον. Edidit Huschk. An. cr. pag. 281. Paralip. I. nr. 97.
p. 677. V. 2. *καθαράς ἐνί*. P. — Nr. 813. *εἰς σοφίαν τ αὐ γυναικα*.
Br. II. 455. nr. 5. An. II. 3. p. 501. Cur Br. hoc distichon ad Cyrum
poëtam retulerit, ignoro equidem. V. 2. *τὴν σοφίην*. P. *ἡ σοφίη*. Br.
Videtur hoc epigramma, quod vulgo in Planudea desideratur, in non-
nullis ejus Codd. extare. Certe Br. se in uno Codd. regg. *τὴν σοφίην*
reperisse narrat in Lectt. p. 227.

Nr. 814. *εἰς λουτρον*. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I.
nr. 98. p. 677. Epigramma ob depravatas lectiones obscurum. V. 1.
μετανάστοι. idem quod *μετανάστριαι*, qua forma Agathias utitur
p. 237. nr. 204. v. 1. Nonn. in Dionys. I. p. 14. 18. *ταῖς παρε-
πλάγχθης μετανάστιος*. Ibid. II. p. 70. 24. *ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων με-
τανάστιον ἀτμίδα γαίης*. Suspiciari licet, illud balneum, nemoribus
fortasse circumdatum, vivis olim undis abundasse, illos autem fontes

subito defecisse. Hinc Νύμφαι μετανάσται. — V. 2. ἤξεν. P. *γεύξεν* corripbat V. D. ap. Huschkium, et ἱμετέροις. Mihi εἴξεν in mentem venit. — V. 4. ἀπέλειπον. ἀπέειπον suspicabar: *etiamsi Nymphæ omnem aquam denegarent.* Totius distichi sensus: *τοσαύτης τοῦ λοιτροῦ χάριτος οὔσης, οὐδὲν ὁ φθόνος ὀνήσει τὰς Νύμφας, εἰ καὶ τὰ ἐαυτῶν ὕδατα διακωλύσουσιν ὥστε μὴ ἐπιρρέεσαι.*

Nr. 815. εἰς αὐτό. i. e. εἰς λοιτρόν. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 99. p. 673. V. 2. ἀπορρίπτει. P. ἀπορρύπτει legendum esse non dubito. In Luciani Somn. s. Gallo §. 9. T. VI. p. 503. πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀπορρίψας ἀπέρχομαι. verissime Solanus ἀπορρύψας, assentientibus Codd. Paris. Corruptum ῥίψης in Oraoul. Sibyll. L. II. p. 212. μὴ ῥίψης πέντην ἀδίκως. Scr. θλίψης. ut p. 221. μὴ θλίβε πένητα. — V. 3. μισαηλ. P. Μιχαηλ scripsi cum cl. editore. V. 4. Meliores forent numeri, qui nunc pessimi sunt, verbis hoc ordine positis: ὅς κρατερῆς ἀλῆς βασιληίδος ἡγεμονεύει.

Nr. 816. εἰς μινσώριον τῶν Εὐβούλου. Ap. Huschk. An. cr. p. 278. Paralip. I. nr. 100. p. 678. V. 1. τηλέμαχοι. P. Τηλεμάχοιο scripsi cum cl. editore. — *πινελοπειῆς.* P. — Nr. 817. εἰς ἐνδν εαν. Fortasse ἐν αὐτῷ, i. e. in Eubuli Xenodochio, quod in lemmate praecedentis epigrammatis commemoratur. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 163. Edidi in Paralip. I. nr. 101. p. 679. V. 2. παθῶν τυθέντας. Fortasse corrigendum: *πάθη τυθέντων τῶν ὑπέρ...* *passiones eorum, qui pro Christo immolati sunt, i. e. Sanctorum Martyrum.* — V. 4. *ῥρικτοῦ τόπον. αραε,* ob mysteria ibi celebrata sanctum horrorem excitantis. Vid. supra p. 435. ad L. VIII. nr. 139. — Nr. 818. εἰς *δισκ* ἀλλ' ἐν αὐ. Paralip. I. nr. 102. p. 679. V. 2. εὐιδεῖν. Scripsi εἰσιδεῖν. Proxima quoque sincera esse non videntur. V. 4. ἐνῷ. P. — P. Nr. 819. εἰς ποτηρὶ ἐν αὐ. Paralip. I. nr. 103. p. 680.

Nr. 820. εἰς εἰσο τ ηρίας. τῆς ἱερείας. Planud. p. 293. St. τοῦ Ἡραίου. Br. V. 2. ἐπικρεμάσας. Cf. p. 474. nr. 698. — Nr. 821. εἰς αὐ. Br. III. 224. nr. 348. An. III. 2. p. 71. V. 1. ἀρετὴν in contextu omissum supplet margo P. — Nr. 822. εἰς μινσώρι ἐχ' ὑβ ζώδια καὶ τέτρα. Br. III. 230. nr. 577. An. III. 2. p. 87. V. 3. ἀλῖται. P. ἀλῆται. Pl. Br.

Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli;

ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita. — Nr. 823.
^{ω τ α} πλάτ εἰς πᾶν. Br. I. 171. nr. 14. An. I. 1. p. 349. V. 1. βλῆχῃ. P.
 Br. βλῆχά. Pl. V. 3. ἐπί. P. ἐπει, Pl. Br. — V. 4. ὑγρόν. γρῶν
 tentabat Ruhnken. Epist. crit. p. 63. κυρτόν Heinrich. in Obs. crit.
 p. 97. Nulla esse videtur corrigendi necessitas. — Nr. 824. ⁸ εὐραλί.
 Br. II. 296. nr. 5. An. II. 2. p. 356. ὀρειώτα. P. Br. ὀρειβάτω. Pl.
 Illa forma ex hoc solo loco in Lexica relata. — νισόμεναι. P. νει-
 σόμενοι. Pl. νισόμενοι. Br. V. 4. ἰξενταί. P. ἰξεντᾶ. Pl. Br. Membr.
^ω lectionem restitui. V. 5. ἐπιβροάτω. P. — ποτ' ἄγρην. P. Pl. Br.
 Probabiliter Schneiderus, ποδάγρην. Cf. p. 198. nr. 296. v. 1. V. 6.
 post νοσμεῖν comma ponendum.

Nr. 825. εἰς ὅλκ' ὕδα ἤρ' ε' διχ' ἤλ' φερόμ' ἐν ᾧ ἄγαλμα παν' ἴστατο.
 Scr. δίχα ἤχον. In Plan. p. 335. ἀποφῆτι ῥέοντος. Br. III. 203.
 nr. 258. An. III. 2. p. 20. — Nr. 826. εἰς σάτ' / κρήν' ἐφροτῶ ε' ἔρω
 καθεύδοντα. Br. I. 172. nr. 15. inter epigrammata Platonis, cui in
 Planudea tribuitur p. 339. An. I. 1. p. 350. V. 2. μούνη. P. Pl.
 μαφῶ. Br. nimis pro arbitrio. V. 3. νόμφαις ὀμέσιος. P. νόμφαισιν.
 Pl. Br. ὀμέσιος. Pl. quod nec ipsum male habet, Empedocl. ap.
 Clem. Alex. p. 722. 29. ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὀμέσιος. Quint. Sm.
 L. XIV. 186. ἐπεὶ μακάρεσσι θεαῖσιν Ἥδῃ ὀμέσιος εἰμι. Altera
 tamen lectio vel ob membran. auctoritatem praeferenda. Cf. ad p. 135.
^{ω τ τ} nr. 288. — Nr. 827. ἀμμ' εἰς αν. Br. II. 448. nr. 2. An. II. 3.
 p. 293. In Plan. p. 339. St. Platoni tribuitur.

X.

ἀρχὴ τῶν προτρεπτικῶν.

Οὐδὲ οὗτος ξένος οἶδ' ὅτι τῶν ἐζητησμένων ἐπιγραμμάτων ὁ τρόπος·
 τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν ἐπισημαινομένων πολλάκις· προτρεπτικά δὲ
 τοῦ πρακτέου τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὄντα, οὐ τέρψιν μόνην, ἀλλὰ καὶ
 ἔφελος οὐ μικρὸν ἔχει, καιρὸν τε καὶ τύπον καὶ πράξιν ὑφ' ἡγουμένα.

Nr. 1. *λεωνίδου*. Br. I. 235. nr. 57. An. I. 2. p. 114. V. 3. *σεσίγηκε δέ*. P. V. 5. *ἐκλύσαιο*. P. Br. *ἐκλύσαιο*. Pl. V. 7. *ὁ λιμενίτας*. ut mox nr. 5. v. 8. *ὁ λιμενορμίτης*. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. Non necessaria correctio Jos. Scaligeri in not. mst. *ὁ ἄλλιμενίτας*. — V. 3. *ἄνθρωψ' ὡς πλώοις*. P. Br. *ἄνθρωψ' ὡς πλώεις*, et *πλώοις* editt. Plan. Vera lectio non latuit Scaligerum. — Nr. 2. *ἀντιπάτρον σιδωνίου*. Br. II. 16. nr. 37. An. II. 1. p. 43. V. 6. *φωλάδας*. P. *φωλάδας*. Pl. Br. V. 8. *ἐνορμίτας*. P. *ἐνορμίταις*. Pl. *ἐνορμίτας*. Br. c. Jos. Scalig. in not. mst. Infra nr. 14. v. 9. *ἐνορμίτας παρὰ βωμοῖσι Πριήπου*.

Nr. 3. *ἄθλων*. Br. III. 245. nr. 443. An. III. 2. p. 123. V. 2. *νίσσαι*. P. *νίσσαι*. Pl. Br. *Scipsi νίσσαι*. Sic paulo ante p. 488. nr. 824. v. 2. membr. *νισόμενοι* exhibent pro *νισόμενοι*. et iterum p. 474. nr. 702. Sed restituenda Cod. lectio, *νίσσαι*. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 53. Solet autem futurum cum optativo conjungi. Vid. ad p. 156. nr. 83. — Nr. 4. *μαρὰ ἀργεντ'*. Br. II. 271. nr. 24. An. II. 2. pag. 293. V. 1. *νηῶν*. P. Pl. Br. *νήσων* corr. Pierson Verisim. p. 116. improbante Brunkio, qui epitheton *εὐόρμων* navibus quoque convenire existimabat, quod exemplis probandum erat. Locorum et portuum epitheton esse solet. Infra nr. 10. *τὸν εὐόρμων τῇ ἔφορον λιμένων*. Homer. *Ἰλ. φ. 23. πηπυλᾶσι μυχοῦς λιμένος εὐόρμων*. Apoll. Rh. IV. 900. *αἰεὶ δ' εὐόρμον δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς*. Sophocl. Phil. v. 220. *γῆν τήνδε . . οὐτ' εὐορμον, οὐτ' οἰκουμένην*. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 317. Voces *νηῶν* et *νήσων* facili inter se permutari possunt. Vid. ad p. 325. nr. 745. v. 1. Nec ap. Orpheum Arg. 1352. pro *τοὶ τ' ὄκα λόντ' ἐκ πείσματα νηός*, Hermannus dubitavit *νήσου* edere. — V. 7. *τῷ*. P.

Nr. 5. *θυῖλον*. In Plan. p. 76. St. *σατίρου θυῖλλον*. Br. II. 277. nr. 5. An. II. 2. p. 305. V. 1. *ἀνα οἶδμα*. P. *ἀν' οἶδμα*. Pl. Br. V. 5. *ἐπ' ὀλκάδα*. P. Sic p. 58. nr. 92. *ἐπ' ὀλκάδος*. ubi vid. not. *ἐφ' ὀλκάδα*. Pl. Br. Hiatus sustuleris legens: *μηρούσθ', ἐπὶ θ' ὀλκάδα φορτίξοσθε*. V. 6. *ὑφείθε*. P. Br. Verior esse videtur lectio Plan. *ἔφειθε* a Br. in Lectt. probata. Certe *ὑφείσθαι τὰ λαίφη* est *vela submittere et contrahere*, quod fieri solet vento nimium increbrescente. Vid. Kuster. ad Aristoph. Ran. 1251. *ἔφειτο* et *ὑφείτο* confusa etiam in Plutarch. Vit. Lycurg. c. 6. T. I. p. 77. ed. Cor. — V. 7. *ταῦτ' ἔμμιν*. P. *ταῦθ' ἔμιν*. Pl. Br. V. 8. *ὠλιμενορμίτης*. P.

ὁ λιμενορμίτης. Pl. Br. Vid. ad nr. 1. v. 7. — *ναυτιλίην*. P. Br. *ναυτιλίη*. Pl.

Nr. 6. *σατύρου*. Sic etiam in Plan. p. 76. ubi *Σατύρου* *Θυλλου* praecedit. Br. II. 277. nr. 6. An. II. 2. p. 506. V. 1. *ποντοτόκον*. P. *πλοητόκον*. Pl. Br. V. 2. *πιτνεῖ*. P. Br. *πνείει*. Pl. — V. 3. *γαληναίη*. P. Pl. *γαληναίη* malit Passov. in not. mst. comparans Br. ad Apoll. Rhod. IV. 1171. Ruhnken. ad Homer. Hymn. in Cer. 13. ubi tamen, ni fallor, *ὀδυμῇ* et *ὀπὶ γελᾶν* nonnihil diversa sunt. — V. 5. 6. *λύετε ναῦται*. P. Pl. *λύετε*, *τηγῶν πιτ.* corr. Br. convenienter ad *ἐπτερεύγων*, sed verborum structura nimis ambigua. Suspicebam: *πίτνατε* δὲ *σπεύρων* λ. *στολίδας*. quod a vulgata non tantum abest, quantum primo adspectu videtur. Pro velis *σπεύρα* sunt ap. Homer. Od. ε. 518. ζ. 269. An dicamus, librarios, ut saepe alibi, terminationes vicinorum vocabulorum inter se permutasse, quum poeta scripsisset: *πίτνατε* δὲ *πέτρυνας* *λεπταλέων* *στολίδων*? Vela *πέτρυνας* et *πετρά* *νηὸς* dici, notum. Cf. Ruhnken. Ep. cr. p. 110. s. — Nr. 7. *ἀρχίου*. Br. II. 96. nr. 16. An. II. 1. p. 257. V. 1. *κνυμπλήγος*. P. *κνυματοπλήγος*. Pl. Br. V. 5. *ἄκνισον*. P. *ἄκνισσον*. Pl. Vide Br. in Lectt. pag. 146. Heyn. ad Homer. *Ἰλ.* Tom. IV. pag. 36. — V. 6. *ἐμῶν*. P. *ἐμόν*. Plan. Br. V. 7. *οὐδ' ἐκ*. P. Br. *ἐν δ' ἐκατόμβῃ*. Pl.

Nr. 8. *τ' αὐ*. Br. II. 96. nr. 17. An. II. 1. p. 258. V. 1. *ἐπ' αἰγιαλίτιδα*. P. Pl. *ἐπαγιαλίτιδα*. Br. Vulgata defendi posse videtur, quum ἐπὶ sic passim reperiatum cum accusativo post verbum quietis. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. ubi addendus Hesiod. Theog. 94. *ἐκ γὰρ Μουσάων . . . Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ καθαρισταί*. ubi Guyetus frustra corrigit, *ἐπὶ χθονί*. Ib. *Ἐ καὶ ἸΙ. v. 11. οὐκ ἄρα μούνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν εἰσὶ δύο*. — V. 2. *αἰθρίας* . . *ἀντιβίας*. P. Pl. *αἰθρίαις* οὔποτε *ἀντίβιος*. Br. *ἀντιβίην* corr. Jos. Scaliger in not. mst. Ut *αἰροβίας* p. 241. nr. 226. v. 1. sic etiam *ἀντιβίας* dici potuisse videtur. Hiatus sustulit Hermann. ad Orph. p. 769. corrigens: *οὔποτε ἐναντίβιος*. — V. 3. *ἄτπουε*. P. *ἄτους*. Pl. Br. *οἶονεκεν*. P. *οἶον κεν*. Pl. Br. — V. 4. *ξέσσεια*. P. omissa lineola transversa, qua *ν* indicari solet.

P. Nr. 9. Nec nomen poetae, nec lemma adscriptum. *Archiae* esse videtur. Edidit Huschke. An. crit. p. 228. Paralip. I. nr. 104. p. 680. V. 2. *ἀκάταρ*. P. *ἄκατον* corr. cl. editor. Post hunc versum

distichon unum aut alterum excidit. V. 5. δίζιτρα ε' ἀπλ. P. — βιώχα. Vid. nr. 14. — V. 5. γλαίικον. P. Vide an sincera sit lectio. Vulgo ^s ^ε Priapus *minio* pictus. — Nr. 10. ἀρχι νεωτ. Edidit Huschke An. cr. p. 226. Paralip. I. 105. p. 681. V. 1. τόνδ' ἐρῆς ἐπὶ διωσάδος. P. τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος corrigat cl. editor. Cf. Aeschyl. Suppl. 807. Euripid. Androm. 554. Hercul. Fur. 1148. Theocr. Eid. XXII. 57. Fortasse lenius: τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος. Suid. δειρά, καὶ δειράδες, οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὄρων. Pindar. Ol. III. 49. Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μνηῶν. Hesych. δέρα (idem quod δειρά. Vid. Eustath. ad Ἰλ. p. 75. 57.) ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὄρων. Dosiadae Ara I. v. 11. λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. — αἰγιαλίτης. P. αἰγιαλίτην, Huschk. — V. 6. εἰπλοῖης non intelligo. Fortasse scribendum: οὐνεκα ταύτης εἰνοιῆς aut εἰποιῆς, ob illum piscatorum pietatem, qui me in hoc promontorio collocaverunt.

Nr. 11. σατίρον. Br. III. 184. nr. 173. tamquam ἀδέσποτον. Vid. in Lectt. p. 267. Satyri nomen addidit Grotius in Mantissa IV. T. III. p. 423. An. III. 1. p. 385. V. 2. λαγοκτενέεις. P. λαγοκτο-
νέεις correxi cum Schaefero in not. mst. Cf. Schneider. Lex. Gr. V. — V. 4. ἀνθεσιν ἀκλινῶν πὰν ἄγει. P. σὺνθεσιν ἀκλινῶν Πὰν ἀνάγει. Br. cum Salmasio. In his repetitum Πὰν copulae defectum supplet. Caeterum repone ἀκλινῶν, in qua voce ῖ corrigitur. — Nr. 12. ἀδέσποτον. Edidit Huschk. An. cr. p. 252. Ipse exhibui Animadverss. III. 2. p. 21. in Paralip. I. nr. 106. p. 682. Cf. epigr. in Append. ex Plan. nr. 227. T. II. p. 694. — V. 3. μὴ γέρδαν οσσον. P. ὅσσοι emendavit cl. editor. μὴ γέρδαν. non omnes sine discrimine. Philostratus in Append. ex Plan. nr. 110. T. II. p. 657. γέρδαν νεῦνται ἀπ' ἡϊόνος. Alciphro. L. I. 23. p. 92. γέρδαν φερόμενοι κατεκτίποιν οἱ ἄνθρωποι. Oppian. Hal. I. 485. ὡς μετ' ἀλλήλοισιν ἀρηρότα νηδὶος εἶσω, Φύρδην συμπιφῶντα. Suid. I. p. 602. in Διονυσίων σκωμμάτων· ὁ τριεβδέλκρος καὶ πικρῶν, καὶ γέρδην καὶ μέγδην ἅπαντα ποιῶν. — βαρρηγον. P. βαρεῖ γόνν. Huschk. V. 4. δίψα. P. V. 5. σόσκιος. P. Emendavi ἑσάσκιος, assentiente Huschkio. — αἱ θ' ἐπὶ. P. αἱ δ' ἐπὶ correxi cum cl. editore.

Nr. 13. σατίρον. Br. II. 276. nr. 5. An. II. 2. p. 504. V. 2. πηδέει. P. πιδέει. Pl. Br. πυκινού. P. πυκινόν. Pl. Br. — Nr. 14. ^θ ἀγα σχο). Br. III. 53. nr. 57. An. III. 1. p. 89. V. 1. εὐδεα. P. εὐδια. Pl. Br. V. 2. γρίχα. P. γριχί. Pl. Br. P. V. 8. οικελιχῆν.

P. Br. οικελήν quaedam editt. Plan. — ποντοπορεῖς. P. ποντοπορεῖς.

Pl. Br. — Nr. 15. παν) σιλεν. Br. III. 89. nr. 57. 'An. III. 1. p. 167. V. 2. ἄλλος. P. in marg. εἰ. εἶαρος. Pl. Br. V. 4. ἀπ' ἡ-
όνων. P. et editt. Pl. usque ad Steph. qui ἐπ' habet. — Nr. 16.

θεαιτητ' σχο). Br. II. 514. nr. 2. An. II. 5. p. 404. V. 2. κελίκων.
P. καλέκων. Pl. Br. V. 5. γεῖσα. P. Br. γεῖσσα. Pl. Vid. Albert.
ad Hesych. T. I. p. 808. not. 28. Ap. Aratum v. 971. vulgo legitur:
ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσσα. vet. editt. rectius γεῖσα. Sic etiam Porsen in
Euripide. In Theodori Prodrumi Am. Rhod. et Dos. L. III. p. 110.
scr. Οἱ τὸν πόθον γεῖσσοῦντας (γεῖσοῦντες vulg.) ἐν μέσσις μέδαις,
Σαθροῖς θεμέθλοις, εὐδυστροφωτέροις Καὶ τῶν ἐν ἄμμφ παιδικῶν
ἀδυσμάτων. — V. 10. οὐκ ἐπὶ. Ne copula desideretur, scribam,
οὐτ' ἐπὶ. V. 11. παντομέδοντι. P. ποντομέδ. Pl. Br. V. 13. παραι. P.
et Codd. Pl. ap. Br. παρὰ vulg. V. 14. ἄτρεμος. P. ἄτρομος. Pl. Br.

Nr. 17. ἀντιφίλ. Edidit Huschk. An. cr. p. 222. Paralip. I.
107. p. 683. V. 1. ἀρχελεως. P. Conditorem urbis, coloniae dueem,
in portu collocatum, intelligebat cl. Huschkus, assentiente Heynio,
qui de Apolline cogitabat. Mihi Pan aut Priapus λιμενίτης invocari
videtur. Cod. lectionem ἀρχελεως muto in 'Αρχέλεω, genitivo cum
ὁθόνῃ conjuncto. Dioscorid. supra p. 231. nr. 167. 'Αρχέλεώ με δά-
μαρτα. ubi vid. de nominis forma. Tum v. 2. οἰχομένην ὁθόνῃν
mutaverim in οἰχομένη γ' ὁθόνῃ. Archelai velis propitium mitte
ventum. κατὰ σταθερῆς, θαλάσσης sc. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. I.
71. p. 179. διαλείπουσας τῆς λίμνης . . ὅταν ὑπονοστήσῃ τὸ νᾶμα καὶ
σταθερὸς ὁ βυθὸς γένηται. Gregor. Nazianz. Carm. XII. 32. T. II.
p. 83. D. ἐν σταθερῷ πῆγμα βάλον λιμένι. Sensus itaque: O Pan
(qui, ut λιμενίτης et ἀκρολοφίτης, in promontorio collocatus, portum
et quae portui proxima sunt, tueris), dum navis in tranquillo navigat
(ἐν σταθερῇ τοῦ λιμένος θαλάσῃ), velis Archelai (navis domini aut
gubernatoris) lenem mitte ventum, ut portum bonis relinquat auspiciis,
et in altum (ἐπὶ Τρίτωνα. Vid. Huschk. l. c.) perveniat: tum vero
navigationem porro dirige usque ad Pythéum (Apollinis templum. Πυ-
θεῖον· τὸ μαντεῖον. Suid.) unde, ut a loco Apollini sacro, secundo
vento usus reliquum iter perficiam. — V. 3. ἡρόνος. P. V. 5. ἀοιδόν.
P. ἀοιδοὶ scripsi, adstipulante Huschkio. V. 6. εὐαεῖ. P. Scripsi εὐαεῖ,
in qua voce media producitur. Cf. imprimis Friedemann. de Med.
Syll. Pentam. p. 364.

^α
Ρ. Nr. 18. ἀργεντ/. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. nr. 108. p. 684. V. 1. γωβρον. depravatam vocabulum. — φιλελάστρια. P. φιλεράστρια emendavi cum Huschkio. Philodemus supra p. 88. nr. 4. ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις. De litteris ρ̄ et λ̄ inter se permutatis vid. ad p. 179. nr. 211. v. 7. Hinc ap. Aelian. H. An. VI. 5. νεαροῦ οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἔλκεσιν. recte me emendasse puto, ἔρνεσιν. quae vocabula etiam permutata ap. Nicandr. Ther. 687. Infra p. 551. nr. 332. πλωρεὺς est in Cod. pro πρωρεὺς. V. 3. ἐσέρωτας. P. — **Nr. 19.** ἀπολλωνίδου. Br. II. 133. nr. 8. An. II. 1. pag. 557. V. 1. παρειδων. P. παρηῖδων. Pl. παρηιάδων. Br. Una littera leviter immutata scripsi, παρειάων. Ap. Tzetzam in Posthom. 369. scr. παρήϊα εἶχε γελῶντα. pro παρηῖδα. Et sic fore nunc Bekkerus dedit. πρῶτον. P. Br. πρᾶτον. Pl. V. 2. ἡῖθέλους ἔλικας. Aelian. H. An. XVI. 30. εὐτρίχας δεινῶς τὰς αἰγας, ὡς εἰπεῖν βοστρυχούς, ὡς τινες ἔλικας κόμης, ἐξηρτηῖσθαι αὐτῶν. fortasse scripsit: ὡς εἰπεῖν βοστρυχώδεις τινὰς ἔλικας κόμης ἐξ. αὐτ. — V. 4. λεύκιον. P. et quaedam editt. Plan. Λεύκιος ed. Nic. Sab. Asc. St. Br.

Nr. 20. ἀδαίου. Edidit Huschk. An. crit. pag. 260. Paralip. I. nr. 109. p. 685. V. 2. βάζε α. P. V. 2. ὄρκων. Durum, ὄρκων δράσσεσθαι χειρὶν, nec contextui aptum. Nam jusjurandum quoque simplex ille et expeditus puerorum sectator nugis accensere debebat. Suspiciari possis, ἔργων, quod de re venerea usurpatur, ut statim v. 4to. Achill. Tat. I. p. 28. σὺ δὲ μηδὲν εἶπης πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζήτει. et mox: ἐὰν δὲ αἰτίσης τὸ ἔργον. Fortasse tamen verius, quod nec aliis displicuit: ὄρχων δράσσο χειρὶν ὄλαις. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 105. — V. 4. ἐπιτοργον. P.

Nr. 21. φιλοδήμου. Br. II. 89. nr. 24. An. II. 1. p. 235. V. 1. γαληναῖη. P. Br. γαλαναῖη. Pl. δικακων. P. δικαιοις. Pl. — V. 3. κροκαίων. P. κροκίων. Pl. Br. ῥοδέων corr. Jos. Scalig. in not. mst. Antip. Sidon. p. 319. nr. 711. ἦδη μὲν κροκοῖς . . πίνωτο νυμφῶ Κλειναρέτῃ χρυσίων παστὸς ἔσω θαλάμων. — V. 4. νειφόμενον. P. V. 5. κωφά. P. Pl. κοῦφα. Br. corr. in Lectt. Haec verba permutata etiam p. 572. nr. 25. In Philostr. Vit. Apollon. II. 15. p. 64. de varia elephantorum indole: τρὺς μὲν ἐκ τῶν ἐλῶν ἀλίσκομένους, ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κοῦφους Ἰνδοί. Fortasse κωφοὺς, hebetes. Etiam ap. Apollon. Rh. IV. 1238. κοῦφη δὲ σφιν ἐπιβλῖει ὑδατος ἄχνη.

facile praetulerim lectionem Codd. quorundam *κωφή. κῆμα κωφὸν καὶ ἄβρομον.* Ib. IV. 153. — *οὐδενί.* P. Br. *οὐδέν.* Pl. V. 8. *ναῖκακούς.* P. *ῥωμαῖκούς.* Pl. Br. ex arbitraria conjectura Planudis. In apogr. Gruteriano habetur, *ναῖ κακούς*, teste H. de Bosch. T. IV. p. 270. Scripsi, una littera deleta, *ναῖκακούς. fac, ut salvus ad Naïdem red-eam.* Naïdem Philodemo amatam fuisse, constat ex ejus epigr. p. 102. nr. 107. Illius amplexus, quibus per Gallicam illam peregrinationem aegre caruerat, per *λεμῖνας ναῖκακούς* facete significat. Usus vocum *λεμῖν* et *ῥμος* ap. poëtas eroticos illustravi in Animadversa. T. I. 1. p. 64. T. III. 1. p. 210. Hac lectione admissa omnia bene cohaerent, et finis respondet initio. — V. 8. *δεσπότη.* P. *δεσπότα.* Pl. Br.

Nr. 22. *βιανόρ.* Edidit Huschk. An. cr. p. 235. Paralip. I. nr. 110. p. 686. V. 2. *διεξορίων.* P. *φεῖγε δ' ἐπ' ἐξ ὄφ.* corr. Huschk. Verbis recte distinctis nihil praeterea mutandum existimavi. In loco conclamato Orphei Argonaut. 1291. *αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πύτμον παράμειψε θείονσα Ἀργῶ, κῆμα δὲ πόντου καὶ κύλπον ἔκανε.* fortasse scribendum: *θείονσα Ἀργῶ κῆμα διὰ πόντου, καὶ κ. ἔκ.* Bene jungitur *θείονσα κῆμα*, ut *Λιβυκοῦ μέσσα θείων πελάγεος* p. 247. nr. 273. et statim nr. 23. *μέσσα θείει πελάγη.* Sic saepe etiam *πλεῖν θάλασσαν*, quod alibi illustravimus. — V. 3. *δουνακοδηφατον.* P. *δουνακόφοιτα* ² *τόν* correxi c. Huschkio. — Nr. 23. *αὐτομέδον.* Br. II. 210. nr. 11. An. II. 2. p. 136. V. 6. *ἐμπροσθεν.* P. *ἐμπορος.* Pl. Br. sensu homerico. Vid. Clark. ad Homer. Od. β. 319.

P. Nr. 24. *κριναγόρ.* Edidit Huschk. An. cr. p. 218. Paral. I. nr. 111. p. 686. V. 3. *Θρηῖκι.* media producta. Vid. Dorvill. Vahn. crit. p. 386. — V. 4. *πρηεῖ ἀσπασιω.* P. Scripsi *πρηεῖς Ἀσπασίω* cum cl. editore. Nomen *Aspasii* naufragi occurrit p. 285. nr. 495. *πρηεῖς αἰγυαλοί.* p. 118. nr. 209. — Nr. 25. *ἀντιπάτρ.* Br. II. 113. nr. 18. An. II. 1. p. 299. — Nr. 26. *λουκι.* ^α Br. II. 314. nr. 28. An. II. 2. p. 429. Ad sensum cf. inprimis Isocrat. ad Demonic. T. I. p. 21. ed. Beatt. *ἀπῆλανε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἀθάνατος.* et Inscript. ex Pocock. Sylloge Sect. VII. nr. 38. quam dedi in Append. nr. 121. T. II. P. 798. V. 4. *δαπάνη.* P. — Nr. 27. *τ* ^τ *αυ.* Br. II. 315. nr. 33.

αἰχμαλώτους λαβεῖν, ἐφέλκεσθαι. Infra p. 592. nr. 152. πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. Leontius in Planud. nr. 288. κάλλει καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκόμενην. — Nr. 38. διοῦσαι. Est ap. Planud. p. 20. St. quod Br. fugit. — Nr. 39. ἄδελ. Br. III. 241. nr. 425. An. III. 2. p. 114.

Nr. 40. ἄδελ. ut etiam in Plan. p. 116. St. et ap. Br. III. 241. nr. 424. An. III. 2. p. 114. Legitur inter gnomas Theognidis v. 1147. ubi μεθεῖς φίλον. — Nr. 41. λουκίαν. Br. II. 315. nr. 36. 37. primum distichon, ut peculiare epigr., a sequentibus separavit, sententiam secutus Rittershusii ad Porph. Vit. Pythag. p. 43. qui haec nihil inter se commune habere existimabat. At v. 1. 2. sententiam in universum enuntiant, quae in sequentibus pertractatur. An. II. 2. p. 433. V. 2. αὐτήν. P. et editt. vett. Plan. αὐτή. Steph. λύπης verissime emendavit Br. quamvis dissentiente Boschio T. IV. p. 534. Ap. Achill. Tat. II. 35. p. 97. βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης ἀπαγαγεῖν. Cod. Monac. nr. 96. τῆς αὐτῆς. — τῶν πτεάνων. P. Pl. τῶν ἀγαθῶν. Br. nimis pro arbitrio. τᾶλλα, τὰ τῆς τύχης sc. κτεῖνα μὲν ἔχει τινά, ἀλλ' ὀλίγα ταῦτα καὶ πολλῶν πλείονα λύπην τίκοντα. V. 3. τὸν δὲ P. et ed. St. Plurimae editt. τόνδε, cum quibus facit Br. qui hoc versu novum epigramma incipit. V. 6. αἰεῖ. P. ut in Lectt. Ald. 1. corrigitur. Tamen αἰεῖ per plurimas editt. propagatum. V. 7. πολυτρήτοις ἐν (ἐν Pl. Br.) σίμβλοις. Nonn. Dion. XIII. p. 366. 11. μέλιτος γλυκεροῦ πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων. — V. 8. δρεπομένων. Pl. Br. Sic in Oppian. Cyn. II. 38. vulgo: δρεπομένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὁπώρας. Br. cum Guyeto δρεψαμένοις corrigit, δρεπτομένοις verius esse postea intelligens. Etiam infra in Planud. nr. 251. T. II. p. 696. edit. pr. δρεπόμεναι habet pro δρεπτόμεναι.

Nr. 42. τ' αὐ. Br. II. 315. nr. 35. An. II. 2. p. 433. — Nr. 43. ἄδελ. Br. III. 199. nr. 242. An. II. 2. p. 12. — Nr. 44. sine auctoris nomine. Quum sequenti epigrammati adscriptum sit, τοῦ αὐτοῦ, sponte intelligitur, hoc quoque epigr. non esse ἀδίσποτον, sed auctoris nomen librarii oscitantia omissum esse. Palladae tribuitur in Plan. p. 63. St. cuius ingenium sapit. Br. II. 413. nr. 31. An. II. 3. p. 217. V. 1. ἔγραψεν. ἔκραξεν malit Graefius in not. mst. V. 2. λάβοι. P. λάβη. Pl. Br. V. 3. ῥήματα ἀντάρ. Hiatui Palladas minime infestus, qui etiam v. 4. in δόμους ultimam ante vocalem producere ausus est.

Respexit hunc lusum Eustathius ad Ἰλ. τ. p. 1240. 18. τὸ δὲ δόμεναί πεπαικται τοι τινὶ παλαιῷ ἀτιμουμένῳ διὰ πενίαν ἐν τῷ εἰπεῖν· οὐκ ἐθέλω δοῦναι, οὐ γὰρ ἔχω δοῦναι. — Nr. 45. ^τ ^τ Br. II. 432. nr. 122. An. II. 3. p. 257. V. 1. μνήμης quaedam editt. Plan. τι ποιῶν. P. V. 3. ἐν ἔφουσεν. P. ἐνέφουσεν. Pl. Br. V. 4. φντὸν οὐράνιον. Themist. Or. XIII. p. 170. A. ὁ θεὸς δὲ δυνάμει διὰ τοῦτο πάντων ὑπερτερεῖ, (ὅτι videtur inserendum) καὶ ἀρετῇ· καὶ ὅστις ἐκείνῳ παραπλήσιος ἐν τῇ γῇ, οὗτος φντὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Idem Or. I. p. 3. B. de rege: Θεῖας δὲ ὄντως δὴ τινος καὶ ἀτύφου μοίρας γύσει μετέχον, ζῶον οὐράνιον. Synesius de Provid. p. 100. D. Θεῖον οὖν οὕτως καὶ ἐν ὅλον τὸ ζῶον ὄντως τοῦτο γίνεται· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ γῆς φντὸν οὐράνιον. V. 6. κοσμῶ. P. κοσμῶν. Pl. Br. P. V. 7. τὸν om. P. supplet Pl. Br. Similiter Callimachus p. 290. nr. 524. οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμνῳ ἀληθινός, εἰ δὲ τὸν ἡδὲν βούλει κ. τ. λ. — Nr. 46. παλλα. Br. II. 423. nr. 77. An. II. 3. p. 239. V. 3. ἐτέρους. ἐτάρους malebat Br. quod equidem vulgatae non praeferrem. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 339. 22. εἰ δὲ ἕτερος ἐτέρῳ τριηραρχίαν ἀφείς, αὐτὸς ἡξίου δαπανᾶσθαι. Reiskius corrigit: ἐταῖρος ἐταῖρον τριηραρχίας ἀφείς. Suffecerit scripsisse: εἰ δὲ ἕτερος ἕτερον τριηραρχίας ἀφείς. V. 4. εὐρόμενος. P. εὐράμενος. Pl. Br. Vid. p. 182. nr. 224. p. 224. nr. 119. p. 503. nr. 607. p. 334. nr. 52.

Nr. 47. ^τ ^τ Br. II. 410. nr. 16. An. II. 3. p. 208. V. 1. ἔοικεν. P. ἔοικε. Pl. Br. — Nr. 48. ^τ ^τ Br. II. 436. nr. 137. An. II. 3. p. 263. V. 2. τῷ δέτ' ὅμοιον. P. τῷδ' ἔθ' ὅμ. Pl. τῷ δέθ' ὅμ. Br. Scripsi quod lenissimum est: τῷδε δ' ὅμοιον. V. 4. ὕταν Ἰσοκράτους. P. μὴδ' ἂν Ἰσοκράτους. Pl. Br. In nomine Isocratis prima syllaba est ambigua. Producitur in Christodori Ecphr. v. 256. et in epigr. Append. nr. 347. T. II. p. 867. et nr. 216. T. II. p. 825. V. 5. ἐν ἐταίρῳ. i. e. ἐν ἐταῖρον δίκη. In Pal. οὐδὲν esse videtur. Ingeniose lusit Casaubonus in not. mst. οὐδὲν ἐταίρας σεμνότερον δικάσαι τῆς ἑνπαρεῶς δύναται.

Nr. 49. ^τ ^τ Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 261. Nos in Paralip. I. nr. 112. p. 687. V. 1. καὶ ἐρίφωι. P. praeclare editor καὶ σέρφω. Schol. ad Aristoph. Vesp. 351. Κρατῖνος μίρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωῦφιον κωνωπῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἐστὶ κὰν μίρμηκι καὶ σέρφωι χολή. Cf. Suid. in σέρφος. Diogen. Proverb. I. 12.

Plutarchum T. II. p. 982. D. eodem vitio laborantem liberavit P. Leopardus in Emend. L. V. 21. Qui Plutarchum exscripsit Aelian. H. An. IX. 3, veram lectionem dedit; in edit. Wytttenbachiana T. IV. P. II. p. 983. *τέριφον* excusum. — V. 3. *δέ με. P. δ' ἐμέ* scripsi ob antithesin, V. 5. *τοῖς ἔργοις. P. τοὺς ἔργοις* emendavi, probante cl. editore. — *ὄλοσχοίνψ*. Respexit noster locum Aeschinis Or. π. παραπρ. p. 206, *καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλειος καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποθράξαι τὸ Φιλίππου στόμα ὄλοσχοίνψ ἀβρόχψ*, ubi Palladas ἀποθράξαι videtur legisse. Schol. in Oratt. gr. T. III. p. 753. *ὄλοσχοίνψ . . τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναι τινος φντοῦ ἱμαντώδους, οἷς περὶ τῶν λῆγων λέγει ὁ ποιητής*. Vid. Bast. in Comment, Palae. p. 743.

Nr. 50. ^υ ^τ *τ* *αν*. Br. II. 430. nr. 113. An. II. 3. p. 253. Ethicam fabulae de Circe interpretationem erudite persecutus est Creuzer in Prolegg. ad Plotin. de Pulcrit. p. LXX. sqq. V. 3. *αὐτῇ. P. V. 8. ὀδυσεύς. P. ὀδυσεύς. Pl. Br. — τὴν νεότητα. P. Pl. τὴν φιλότητα. Br. c. Opsopoeo. Suspiscabar: τὴν κενότητα. levem futilemque libidinem. Κενός* interdum id quod *μάταιος*, quam vocem de libidinis usurpatam illustravit Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. Huc facit *κενοφωνία, ματαιολογία*. Hesych. quam vocem per *μυσαρὰ καὶ μάταια δόγματα* interpretatur Theodoret. in Suic. Thes. T. II. p. 87. — V. 9. *ἐμφρονα λογισμὸν. P. et vett. editt. omnes usque ad Steph. qui δώρημα dedit. Hoc amplexus est Br. Aliud quid latere, dubitare noli. φρονέοντα* suspiscabatur Scaliger in not. mst. Ipse de *στερέωμα* cogitabam, respectu habito ad *στερεὸν λογισμὸν*. Propius accesserit etiam: *φύσεως δ' ἰδίας ἄμβωνα λογισμὸν. ἄμβωνα, ἀσπίδα, σάκος, i. e. praesidium*. Aeschyl. Suppl. 193. *πρεῖσσον δὲ πύργον βωμός, ἀρέχτηον σάκος*. Nec hoc a Palladae ingenio abhorreret.

Nr. 51. ^υ ^τ *τ* *αν*. Br. II. 433. nr. 124. An. II. 3. p. 258. P. V. 3. *ἀλλὰ τίς. P. V. 5. πέφυκεν. P. πέφυκε. Pl. Br. — Nr. 52. ^υ ^τ *τ* *αν*. Br. II. 431. nr. 118. An. II. 3. p. 256. V. 2. *ὡς ἀνὴρ. Ne in ἀνὴρ prior in thesi producatur, scribendum suspiscor: ὡς ἄρ' ἀνὴρ. Non minus bene haberet: οἷον ἀνὴρ. — Nr. 53. ^υ ^τ *τ* *αν*. Br. II. 414. nr. 35. An. II. 3. p. 218. V. 1. *ἀνδροφόνους. P. Pl. πατροφόνους* Br. ex conjectura minime absurda. Parricidae tamen inter *τοὺς ἀνδροφόνους* comprehendi posse videntur. — Nr. 54. ^υ ^τ *τ* *αν*. Br. II. 434. nr. 132.**

An. II. 3. p. 260. V. 1. ἡ γήσις. P. Pl. ἡ φθίσις. Br. c. Salm: Nec aliter Grotius: *non tantum vitae finem facit arida tabes*. V. 3. τοῦτ' ὁ τυρ. P. τοῦδ' ὁ τυρ. Pl. Br. V. 4. τῷ πόντῳ. P.

Nr. 55. ^ταν. Br. II. 409. nr. 13. An. II. 3. p. 206. V. 1. κομπάζεις. P. κομπάζης. Pl. Br. προστάμασι. P. Br. προστάγματι. Pl. V. 3. ἀπὸ πέτρης. In Oppian. Cyneg. II. 562. εἴτ' οὖν ἐκ πέτρης ὁλοὸν τῷδε γῦλον ἐπῆλθεν, Εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν. Cod. Paris. ἐκ προτέρης . . . ἔθηλεν. ubi ἔθηλεν vulgatae fortasse praesferendum. [Ibid. v. 566. scribe: ἦ δὴ (ἦδη vulgo) καὶ διεροῦσιν ἐν ὑγροπόροιο θαλάσσης βένθεσι.] — φησίν. P. et plurimae editt. vett. φασί. Ald. 1. Steph. Br. A membr. non recedo. Usus verbi φησίν in locutionibus paroemiasticis attigit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 29. Cf. Schoettgen. ad L. Bos p. 92. — V. 4. εἰ πάντες. P. Pl. ἦ Br. quem sequor. Grotius: *Sunt cuncti, quidni tu quoque sub domina*. V. 5. γῆς. P. τύπτομαι. De muliere rixosa Maxim. π. κατ. v. 106. sic corrigendus: οὐδέ κεν εὐπειθῇ μιν ἔχοι πόσις, οὐδ' ἐπέεσσιν, Οὐδ' ἔργοις· αἰεὶ δὲ (vulg. ἀλλ' αἰεὶ κε) πανήμερον ὀρσοπολεύει . . . καὶ τοὶ (κε τε vulg.) πληγῇσιν ἰάπτορι. Paulo aliter haec correxit Dorvill. ad Char. p. 765.

Nr. 56. ^ταν. Br. II. 407. nr. 5. An. II. 3. p. 201. § V. 7. ὀπλιζόμενας. P. Pl. ὀπνισόμενας certatim corrigunt. Grotius: *Sunt et deformēs, quibus insatiata libido est*. Cf. Pierson. ad Moer. p. 278. Ap. Dion. Chrys. Or. XIII. p. 429. non ὀπνίειν ἐν τῷ φανερωῷ, sed πτίειν legendum esse docui in Ad.lit. Anim. ad Athen. p. 96. — ^{τις}V. 9. εἰσυναγεῖ. P. V. 15—18. ob corruptelas, quibus scatent, a Planude omissi. Edidit illos, nullo emendandi coñatu facto, Br. in Lectt. p. 220. nos in edit. Lips. T. III. p. 115. — ἦδε κρινε τ' ἀλλ' ἄφρ. οἶστρον εἰρήνης οὐδέ τι γῆρας ἀεί. Scribendum suspicor: τάδε κρινετς· ἀλλ' Ἀφροδίτης Οἶστρον εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει. De hiatu in κρινετε nihil est, quod timeas, praesertim ante colon. Vid. supra ad nr. 44. Graefius tamen in not. mst. τάδε κρινέτω corrigebat, in reliquis mecum faciens. — V. 17. αἰεὶ τε πεποίδαμεν. P. Scripsi αἰεὶ τι. Graefius praeterea, πεποίδομεν, propter λοιπόν. — μεθορκον. P. Sensus esse debet: at si qua iuraverit, deos etiam circumspectiamus oportet, qui perjuriam puniant. Pro καινεσθου Cod. Pal. suspicabar καινοτρόπους, novos deos, sanctiores illos et castiores, quam veteres fuerunt. Haud absimilis locus Euphorionis ap. Stobae. Flor. XXVIII. p. 196. 55. καινούς πορίζου πρὸς με πρὸς θεῶν θεούς, ἵνα τοὺς

Pl. V. 6. αἰτίζων. P. Pl. αἰτίσας. Jos. Scaliger in not. mst. αἰτίσας. Br. Librarii oculus ad ultimum versum aberrasse videtur. Quamquam enim praesens participii pro aoristo usurpatum vidimus p. 359. nr. 11. p. 360. nr. 13. ubi vid. not., nimis tamen h. l. molestum, αἰτίζων οὐκ ἐθέλει παρέχειν. — V. 6. εἰ δ' ἀπειθήσεις. P. ἀπειθήσεις. Pl. Br. Vid. ad pag. 122. nr. 227. v. 7. — Nr. 67. μακηδονίου ὑπάτου ἐν ὀνείρω. quae verba quid significant, ignoro equidem. Br. III. 121. nr. 35. An. III. 1. p. 236. — Nr. 68. ἀγαθίου. Br. III. 53. nr. 1. An. III. 1. p. 45. V. 5. ἡ γὰρ ἐκείνων οὐδὲν ἀτιμάζει. P. Br. οὐ γὰρ ἐκείνων φύσις ἀτιμ. Pl. In φύσις prior corripitur. Quidam Plan. Codd. hanc vocem omittunt, pro οὐ γὰρ, ἡ γὰρ exhibentes.

P. Nr. 69. ^υ ^τ αὐ. Br. III. 63. nr. 81. An. III. 1. p. 111. V. 3. μῦνον. P. μῦνος. Pl. Br. A membr. non recedo, ubi ἄπαξ μῦνον jungendum, *semel tantum*. — παραγίνεται. P. παραγίνεται. Pl. — Nr. 70. μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 122. nr. 39. An. III. 1. p. 238. V. 4. δολιχος. P. δολιχαῖς. Pl. Br. — V. 8. παρφασίην. *admonitionem*. Vid. Heyn. ad 'Il. l. 792. T. VI. p. 261. Ap. Gregor. Nazianz. de Reb. suis v. 505. T. II. p. 40. B. οὔτε παρφασίησιν ἰαίνομαι, οὔτε λόγοισι κλέπτομαι. Scr. παραιφασίησιν. — Nr. 71. ^υ ^τ αὐ. Br. III. 122. nr. 40. An. III. 1. p. 238. et Addenda T. III. 3. p. 102. V. 1. γελῶ. P. γελῶω. Pl. Br. V. 2. ἀγαθῶν scripsi initiali majore, quum Bonorum illorum grex significetur, qui Pandoraе pyxidem effugisse narratur. V. 3. ἐπ' Οὐλύμποιο. P. Pl. ἀπ' Οὐλύμποιο. Br. qua mutatione nihil opus. Bona illa, quae Dii Pandoraе servanda dederant, per omnem terram vagata, ad Olympum redierant. Sic Babrius, (quem comparavit Heinrichius in Prolusione Kiloniae edita an. 1806. qua hoc epigr. erudite illustravit) in Fab. Aesop. a Schneidero ex Cod. August. editis nr. 13. p. 122. Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας, Ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπων. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπειδῶν, Τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας, Διὶν ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἶκους, Κάκει πέτεσθαι, τῆς δὲ γῆς ἄνω φεύγειν. — V. 5. μετὰ πῶμα. operculo detracto. Supra p. 61. nr. 115. παρθένος νῆα τίκτε· μεθ' νῆα παρθένος ἦεν. filio edito. Vid. Boissonad. ad Philostr. Her. p. 429. Schaefer. ad Fab. Aesop. p. 145. Vocem πῶμα restitue Libanio T. IV. p. 838. 22. ubi σῶμα vulgo habetur. Illud est in Cod. Monac. nr. 96. — κάτω χρήσασα. P.

Nr. 72. παλλαδᾶ. Br. II. 427. nr. 100. An. II. 3. p. 246. V. 1. παίγνιον. Synes. de Provid. pag. 120; D. καὶ μοι δοκεῖ πάγκαλον εἰρῆσθαι, θεοῦ παίγνιον ἄνθρωπον εἶναι, παίζοντος αἰεὶ τοῖς πράγμασι καὶ πεττεόντος. Zeno imperator, τοῖς συνοῦσι στενάζας, θεοῦ παίγνιον ἄρα, εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος. ap. Suid. in Ζήνων. T. II. p. 9. —

Nr. 73. ^τ αὐ. Br. II. 428. nr. 101. An. II. 3. p. 247. — Nr. 74. παν) σιλεντιαρίον. Br. III. 93. nr. 71. An. III. 1. p. 173. V. 3. πολεμίζεται. P. Pl. In uno Cod. regio ap. Br. πελεμίζεται. nec aliter Scaliger in not. mst. Macedonius p. 124. nr. 235. κραδῆς δὲ βυθὸς πελεμίζεται οἷστρον. Homeri et Hesiodi loca indicat Stephan. Ind. in Thes. Gr. L. p. 1623. D. Ap. Hesych. T. II. p. 905. scribebatur πολεμίζειν et πολεμίζθη, ubi litterarum ordo πελεμίζειν et πελεμίζθη postulabat. Vid. Böckh. Not. crit. ad Pindar. p. 547. s. — V. 4. καὶ τῇ καὶ τῇ. P. καὶ om. Pl. Br. — θαμινᾶς. P. θαμινῶς. Pl. Br.

Nr. 75. παλλαδᾶ. Br. II. 432. nr. 123. An. II. 3. p. 258. P. V. 5. παλάμη ὀλίγη. P. ὀλίγη παλάμη. Pl. Br. Ejusmodi transpositiones in Cod. Palat. frequentissimae. V. 6. κατάγει. P. Pl. κατάγει corrigendum censebat Br. Vulgata bene habet. V. 7. ἀγνηροῖη τρεφόμεθα. P. ἀγνηροῖη τρεφόμεθα. Pl. Vid. nr. 81. v. 3. — Nr. 76. ^τ αὐ. παύλου σιλεν. Br. III. 100. nr. 75. An. III. 1. p. 189. V. 6. καὶ βίοντον θανάτου. P. βίοντον θάνατον. Codd. Plan. ap. Br. Vulgo θάνατον βίοντον. V. 7. γινώσκων. P. γινώσκων. Pl. Br. V. 8. εἰς μιαν ὁρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. — Nr. 77. παλλαδᾶ. Br. II. 433. nr. 127. An. II. 3. p. 140. V. 2. κλήρω et τῷ. V. 3. τούτω et τῷ. P.

Nr. 78. ^τ αὐτοῦ. Br. II. 437. nr. 144. An. II. 3. p. 265. V. 1. μίμων. P. μίμνεις. Pl. Br. plena distinctione post κάμνε posita. Hac deleta, Cod. lectionem restitui. V. 3. σκώληκα βαλεῖν. P. Pl. σκώληξι βορῇν tacite correxit Br. λαβεῖν corr. Graefus in not. mst. Equidem de βοτεῖν cogitabam. Hesych. βοτεῖν, βόσκειν. Nicand. Ther. 394. ἀπ' εἰκαῖης δὲ βοτεῖται γαίης. ubi Schneiderus excitat fr. ejusdem poetæ ex Georg. ap. Athen. XV. p. 683. τῇν δὲ δρόσοισιν ἐισκομένην βοτέονται Κώδειαν. Sed vide an σκώληκα βάλλειν sit pro ἐκβάλλειν, ἀναζέειν, ut loquitur Plutarch. Vit. Artax. c. 16. T. V. p. 294. ed. Cor. — Nr. 79. ^τ αὐτοῦ. Br. II. 434. nr. 128. An. II. 3. p. 259. V. 2. προτέρου βίου. P. προτέρου βίου. Br. βιώτου scripsi

cum Pl. Sic βίος et βίωτος inter se permutata p. 435. nr. 445. Etiam ap. Aeschyl. Pers. 705. ὁ μάσσων βίωτος ex bonis Codd. restitutum pro βίος. — εἰόντες. P. ἔχοντες. Pl. Br.

Nr. 80. τ' αὐτοῦ. Br. II. 431. nr. 120. An. II. 3. p. 256. §. V. 3. σφαιρηδὸν ἀείρει. Opp. Cyn. III. 387. αἰψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδρα-
μεν αἰθομένη θριξ. — Nr. 81. τ' αὐτ. Br. II. 434. nr. 129. An. II. 3. p. 259. V. 3. καθεζόμεθα. P. καθεζόμεσθα. Pl. Br. ut nr. 75. v. 6. — V. 6. τῷ βίῳ. P. — Nr. 82. τ' αὐτοῦ. Br. II. 421. nr. 69. An. II. 3. p. 236. V. 1. ἄρα μὴ θ. τὸ δοκεῖν. P. μὴ που θ. τῷ δο-
κεῖν. Pl. μῆπω. Br. Suspiciabar, membr. inhaerens vestigiis: ἀρμοῖ
θανόντες i. e. νεωστί. Vid. Hesych. in ἀρμοῖ. ibique interpp. Non
longius abesset: ἀκμὴν θανόντες, eo sensu, quo est ap. Theocr.
Eid. IV. 60. — V. 4. εἰ ζῶμεν. P. Pl. ἐζῶμεν. Br. male omnino.
Scr. οὐ ζῶμεν. Saep̄ εἰ et οὐ confusa. Vid. ad p. 243. nr. 238. v. 3.
Ap. Liban. T. IV. p. 249. 24. εἰ γὰρ τὰ βασιλείῃς πρὸς Θεμιστοκλῆα
μιμήσαντο, γῆν διδοὺς πολλὴν περὶ τὴν Βόλβην· οὐ γὰρ πᾶσαν τὴν
Μυγδονίαν· εἰ γὰρ Ἀνθεμοῦντα ὅλον. Scr. εἰ γὰρ πᾶσαν. *) Ib.
p. 304. 11. τῶν οὐ μὲν τι γένηται χρηστὸν ἀπόντων, εἰ δέ τι συμβῇ
κακὸν πάλιν παρόντων. scr. c. Cod. Bavar. εἰ μὲν τι γένοιτο, et εἰ
δέ τι συμβαίῃ κακόν.

Nr. 83. τ' αὐτ. Edidi in Paralip. I, nr. 113. p. 688. V. 1. πε-
ρίστασις, θλίψις, ἀνάγκη. Hesych. Vid. Catacker ad Marc. Anton. IX.
13. p. 271. V. 2. pro κολάκων ἀνάγκη fortasse legendum ἀγέλη.
Reliqua non expedio. — Nr. 84. τ' αὐτ. Br. II. 428. nr. 102. An. II.
3. p. 248. V. 4. φερόμενον. P. συρόμενον. Pl. Br. Lucian. Catapl.
§. 13. T. III. p. 191. ed. Bip. σύρετ' αὐτὸν εἶσω τοῦ ποδός, ὃν γὰρ
ἂν ἐμβαίῃ ἐκὼν. — Nr. 85. τ' αὐτ. Br. II. 434. nr. 130. An. II. 3.
p. 259. Nr. 86. τ' αὐτ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 263. Paralip. I.

*) In eadem pag. l. 9. scr. οὐ γὰρ ἀθροῖσι τοὺς προδόντας pro
ἀθρήσει; nonne Philippus convocabit proditores? Ib. l. 18. δια-
σπάσαθε pro διασπασσάσθαι. et l. 23. οὐ φοβερὸν μοι τὸ κίνειον
πρὸ (hoc vulgo abest) τῆς παρ' ἐκείνου, (ἐκείνης vulg.) φιλο-
τησίας,

nr. 114. pag. 688. — Nr. 87. ^υ ^τ *αν*. Iterum legitur infra pag. 669. Br. II. 431. nr. 117. An. II. 3. p. 255. V. 2. *πόρην*. P. 2. — Nr. 88. ^υ ^τ *αν*. Br. II. 434. nr. 131. An. II. 3. p. 260. V. 2. *δήμος*. P. Pl. *δεσμός* scripsi c. Br. et Brodaeο, idque in Animadv. adstruxi, — Nr. 89. ^υ ^τ *αν*. Br. II. 436. nr. 138. An. II. 3. p. 263. ¶. V. 3. *ἀντιπαθής*. P. *ἀντιπαθής*. Pl. et omnes codd. *ἄν τι παθής*. Br. cum Dorvill. ad Charit. p. 217.

Nr. 90. ^υ ^τ *αὐτῶ*. Br. II. 422. nr. 70. An. II. 3. p. 236. V. 6. *τεθαμμέναις*. P. Pl. *τεθαμμένων* tacite correxit Br. *Spes sepultas* Palladas appellat eas, quae in sepulto et defuncto ponuntur. Chrestianos ridet hoc epigrammate, ut alibi passim. Cf. Reiskium in Notit. Poët. p. 255. — Nr. 91. ^υ ^τ *αὐτῶ*. Br. I. c. nr. 71. An. I. c. p. 237. V. 3. *τῷ θῷ*. P. — Nr. 92. ^υ ^τ *αν εἰς ἀρχον*. Edidi in Animadverss. T. II. 3. p. 251. Paralip. I. nr. 115. p. 689. V. 1. *σοφιστεῦεις λόγοις*, in bonum sensum videtur accipiendum de homine eloquente et disertō. Vid. Ernest. Lex. Techn. p. 311. — V. 4. *οὐ γὰρ σε μέλπων τῆς δίκης ἔπνους ἔχει*. Scribendum videtur: *ὁ γὰρ σὲ μέλπων τῆς δίκης ἔμνους χέει*. *qui te canit, justitiam canit*. Ap. Liban. T. IV. p. 1106, 4. *καὶ δέχεται μὲν τοὺς γάμους τὸ Πήλιον, καὶ θεῶν ἔπνον*. Scr. *ἔμνον*. Similiter *εὐμνους* et *ἔπνους* confusa ap. Hesych. in *εὐριως*. Vid. Toup. ad Hesych. T. III. p. 225. De verbis *ἔχειν* et *χέειν* inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 350.

Nr. 93. *τὸ ἐπίγραμμα*, quod praecedentes versus expectari jubent. Hoc si voluit Palladas, in praecedente epigr. amara ironia dominatur. Br. II. 429. nr. 107. An. II. 3. p. 251. V. 1. *θλιβομένοις*. P. *θλιβομένης*. Pl. Br. *θλιβομένους*. corr. Salm. Non esse, cur a membr. recederetur, monuit Schaeferus in not. mst. — Nr. 94. ^υ ^τ *αν εἰς κρίσιν*. Br. II. 435. nr. 156. An. II. 3. p. 262. — Nr. 95. ^υ ^τ *αντ*. Br. III. 332. In edit. Lips. T. III. p. 135. nr. 101^a. An. II. 3. p. 247. Legitur iterum in Cod. p. 669. — Nr. 96. ^υ ^τ *αν εἰς ἐαν*. Br. II. 432. nr. 121. An. II. 3. p. 257. In Plan. p. 113. St. *ἄθλον*. V. 2. *μεταβολὰς τὰς τοῦ βίης*. P. Br. *τοῦ βίον μεταστροφάς*. Pl. ¶. V. 8. *οἶψ τρόπῳ*. P. Pl. Br. *ποιῶ τρόπῳ* correxit Scaliger in not. mst. quod respondentum. V. 9. *φαινομένης ἐν τῷ βίῳ*. P. *τῷ βίῳ φανεραμένης*. Pl.

Nr. 97. ^τ ^ε ^α ^υ ^ν εἰς εἰς. Br. II. 416. nr. 45. An. II. 5. p. 224. Cum hoc disticho in membr. Pal. cohaeret Nr. 98. quod distichon recte a superiore distinxit Plan. pag. 107. St. Br. II. 423. nr. 76.

An. II. 3. p. 239. — Nr. 99. ^τ ^α ^υ ^ν τοῦ. Br. II. 431. nr. 116. An. II. 3. p. 255. V. 1. ἐξέστησας τήν. P. ἐξέστησα τεήν. Pl. Br. In marg. Wechel. ἴσως γραπτόν· ἐξήτησα. ἐξήτασσα voluisse videtur: *trutina exploravi*. Lucian. Tom. IV. p. 170. ἀργυραμοιβικῶς τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας. Vid. Kuster. ad Aristoph. Thesm. v. 445.

Nr. 100. ⁸ ἀντιφαν. Br. II. 204. nr. 2. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 178. St. est ἄδελον. V. 2. μένει. P. μένη. Pl. Br. V. 3. post ἡμῖν comma ponendum. V. 5. γήρως βαρύ. P. βάρος. Pl. Br. Scripsi βαρύς. — οὐδε δὲ καμνῶν. P. V. 6. στύσεις. P. Br. στήσεις. Pl. ὀρχιπέδη, ut γυνιοπέδη ap. Oppian. Hal. II. 85. — Nr. 101. βιάνορος. Edidit Huschk. An. cr. p. 233. Paralip. I. nr. 116. p. 689. V. 2. ὑπουδατιανμόσχει. P. ὑπουδάτιον Huschk. in notis. — V. 5. ἴσχεε ἀρ. P. Scripsi, ἴσχε' ἄροτρον. Quum autem rarissima sit elisio in ejusmodi verborum formis, rectius, ni fallor, scribetur: ἴσχον, ἄρ. — V. 6. διπλά. De hac forma vid. Schaefer. ad Apoll. Rhod. T. II. pag. XV.

Nr. 102. βάσσουν. Br. II. 161. nr. 6. An. II. 2. p. 24. V. 1. ἄγει. P. Br. ἄγοι. Pl. quod restitui, monente Schaefero in Meletem. p. 91. γαλήνης. P. Br. γαλήνην. Pl. — V. 2. ἀργᾶς. P. ἀργῆς. Br. ἀργήν. Pl. τὴν παλινηνεμίην. P. πολυννηνεμίην. Pl. Br. τοῦμπάλι νηνεμίην scribendum proposui in Animadversionibus; τᾶμπάλι probabat Schaeferus l. c. Idem tamen postea in cod. lectione acquievit. Πάλιν in compositis vim ἐπιτατικὴν habet, ut in παλίσκιος, παλίπραιπνος et similibus. V. 3. ἄριστοι. plurimae editt. Plan. ἄρισται. P. Asc. Steph. Br. Distinctionem emendavit V. D. quem modo laudavi, qui etiam ὅπη δέ τε corrigendum existimabat. V. 4. καὶ πάλοι. P. καὶ μάλα. Pl. Br. Sed vide an non potius scribendum sit, καὶ πάλι. — V. 6. πρηεῖς. Aelian. H. An. VI. 56. πνεῦμα πρᾶον καὶ ἥσυχον. Hinc scribe Ib. II. 2. τίκτεσθαι μὲν πυρὶ, ἀέρι δὲ ἀπόλυσθαι πρᾶψ. pro πρᾶως.

Nr. 103. ⁸ φιλοδότη. Br. II. 91. nr. 29. An. II. 1. p. 239. In Plan. p. 122. St. est ἄδελον. V. 1. θυμέλην. quo sensu accipiendum sit, non apparet. Priorem luxuriam, delicias sibi antea usitatas signi-

ficare voluisse videtur poëta. Huc fortasse retuleris, quod *θυμέλη* explicatur per *τράπεζαν*. Vid. Alberti ad Hesych. Tom. I. p. 1743. not. 2. Aut etiam glossam in Bekkeri Anecdotis Tom. I. p. 42. *Φερεκράτης τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιστα οἶνω καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ θυμέλην*. Joa. Scaliger *Θυμέλην* scribens in not. mst. de meretrice videtur cogitasse. V. 2. *κολοκορδόκολα. intestina, omasa* cum Jano Lascari interpretatur Steph. in Thes. Gr. L. Indic. p. 1259. — V. 3. *ἐγγίνεται*. P. Br. *ἐγγίνεται*. Pl. *ἐν γίνεταί* scripsi cum Stephano et Scaligero. Fortasse praeterea legendum, *νῦν σῦνον δραχμῆς*.

P. Nr. 104. *κρατὴ φιλοσόφου εἰς εὐτελειαν*. Br. I. 186. nr. 4. Legitur etiam in primis codicis foliis. Cf. Iuliani Or. VI. p. 199. V. 2. *ἔγγονε*. P. Julian. *ἔκγονε*. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. pag. 209. V. 3. *τιμώσωιν*. P. 1. 2. *τιμῶσιν*. Pl. Br. — Nr. 105. *σιμωνίδου*. Br. I. 145. nr. 99. An. I. 1. p. 263. In Plan. p. 52. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *τίς*. P. *αὐτοῖ* et *θανάτω*. Ib. — Nr. 106. *παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῇ δόξαν ἔχον*. Br. III. 148. nr. 25. An. III. 1. p. 283. *πολλοί* *ται*. P. Pl. Zenob. V. 77. Diogen. VII. 86. *πολλοὶ μὲν*. Plato in Phaedon. p. 69. C. Cf. Heindorf. T. IV. p. 61. — Nr. 107. *εὐριπίδου*. Luciano hi versus inscripti in Plan. p. 114. St. V. 1. *οὐδεὶς*. P. Pl. metro reclamante. *οὔτις* scripsi c. Scaligero. Metrum restitueris etiam verbis transpositis: *θεοῦ μὲν οὐδεὶς ἐκτὸς εὐτυχεῖ βροτῶν*. Sed haec structura minus videtur commoda. V. 2. 3. 4. sunt ap. Stobae. in Flor. Tit. CV. p. 435. ed. Gr. 591. 8. Gesn. Cf. Gatacker. Advers. posthum. p. 534. — V. 4. *πρὸς θεούς*. P. Pl. *εἰς*. Stobae. Sophocl. Antig. 724. *οὐδ' ἂν κελύσσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς*. Demosth. in Neaer. T. II. p. 1549. *τὴν περιφανῶς εἰς τοὺς θεούς ἀσεβοῦσαν*.

Nr. 108. *ἄδηλον*. Br. III. 250. nr. 466. An. III. 2. p. 137. Cf. Epigr. christ. p. 54b. nr. 30. In Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. *τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν*. infinitivum, ut in ejusmodi formulis solemniorem, imperativo praefert Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 424. assentiente Buttmanno ad Platon. Dial. IV. p. 188. nr. 2. — Nr. 109. *ἄδηλον*. Br. III. 246. nr. 446. An. III. 2. p. 125. V. 1. *ἔργω*. P. V. 2. obscurus versus. Wyttenbach. in Bibl. crit. III. 4. p. 9. corrigit: *καὶ πᾶσα πράξις, ἢ λόγον ἔργον ἔχει. omnis actio, cujus effectus in verbis subsistit*. At sic brevis syllaba in caesura remanet.

Nr. 110. αἰσχρόλου. Servati versus ap. Aristoph. in Ran. 1478. V. 2. μὴ πόλει. P. μὴ ὕν πόλει. ap. Aristoph. et Plutarch. Vit. Alcib. c. 16. ubi primus horum versuum non commemoratur. — V. 5. ὑπηρετεῖ. P. ὑπηρετεῖν. Arist. Plut. — Nr. 111. sine lemmate. Br. III. 242. nr. 430. An. III. 2. p. 117. — Nr. 112. ἀδέσποτον. Br. III. 245. nr. 444. An. III. 2. p. 124. — Nr. 113. ἀδέσποτον. In Plan. p. 16. St. Theognidi inscriptum, inter cuius gnomas legitur v. 1110. V. 1. οὐκ ἔραμαι. Theogn. οὐδ' εὖχ. Ib. quod verius. οὐκ εὖχ. P. Pl. οὐτ' ἔραμαι πλ. οὐτ' εὖχ. editum in Poetis Minoribus Gaisfordii T. I. p. 273. V. 2. ζῆν ἐκ. P. et quaedam editt. Plan. ζῆν ἀπό. Theogn. et vulgo in Plan.

Nr. 114. εἰς πενίᾳ. Br. III. 239. nr. 414. An. III. 2. p. 108. V. 1. ἡ κρίσις. P. εἰ κρ. Pl. Br. Membranarum lectioni inhaerens scripsi, ἡ κρίσις. certe *judicium est apud inferos*. — Nr. 115. ἀδέσποτ. Br. III. 248. nr. 459. An. III. 2. p. 134. μένεις. P. μνεῖς. Pl. Br. Futurum praecedenti imperativo melius respondet. — Nr. 116. sine lemmate. Br. III. 237. nr. 405. An. III. 2. p. 103. — Nr. 117. φωκυλίδ. Br. I. 77. nr. 1. An. I. 1. p. 195. In Plan. p. 117. St. ἄδηλον. V. 3. ποθεύω. P. θωπεύω. Pl. Br. οὐς δ' ἔρ' ἀτιμάσω. sic P. οὐς δ' ἄρα τιμῶ. Pl.

Nr. 118. ἄδηλον. Br. III. 166. nr. 80. An. III. 1. p. 332. In Plan. p. 179. ἄδηλον, οἱ δὲ Παλλαδαῖ. Cf. p. 256. nr. 359. unde nostrum epigr. expressum. P. V. 5. ἀλλ' ἄγε μοι. P. Br. ἀλλὰ σὺ μοι. Steph. ἀλλὰ μοι. omnes editt. Plan. ante St. ἔννε. P. Br. et plurimae editt. Plan. ἔννε. ed. Asc. St. Eundem errorem sustulit Br. ap. Theognid. v. 198. Cf. Schaefer. ad Mosch. II. 160. p. 237. — Nr. 119. ἄδηλον. Br. III. 248. nr. 460. An. III. 2. p. 134.

Nr. 120. ἄδηλον. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. 117. p. 690. Versus sunt Nonni Dion. XLII. p. 1086. 21. In versibus ex Melampodia ap. Apollodor. III. 6. p. 286. de voluptate in usu venereo, οἷον μὲν μοῖρην δίκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ τὰς δὲ δίκα ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα, Heynium miror, ἐννεα δ' ἐμπύμπλ. corrigentem, quod de decem partibus, una detracta, novem relinquuntur. Nihil vulgata verius. In nostro disticho erat, qui πέντε ἀνέρος corrigeret, non felicius eo, qui ap. Lucian. in Lucio §. 10. T. VI.

p. 142. τὸ λοιπὸν mutabat in τὸ αἰδοῖον. — Nr. 121. ῥάρον. ῥιανού
 corrigendum censebat Salmasius. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St.
 nec aliter Br. II. 414. nr. 33. An. II. 3. p. 218. V. 3. ἐκτρεπόμεθα.
 P. ἐκτρεπόμεθα. Pl. Br. ut supra nr. 75. v. 7. Ap. Liban. T. IV.
 p. 1119. 9. εἶτα ἀλλήλους πολεμοῦντες ἐντρέπονται. scr. ἐκτρέπονται.
 V. 5. κρίνω κείνον. P. κείνον κρίνω. Pl. Br.

Nr. 122. λονκιλίου. Br. II. 342. nr. 119. An. II. 2. p. 510. In
 Plan. p. 114. St. *Luciano* inscriptum. V. 3. τύφον. P. τῦφον. Pl. Br.
 καταπαύει. P. καταπαύσει. Pl. Br. Saepe sic σ excidit post $\alpha\upsilon$ et $\epsilon\upsilon$.
 V. 4. παρέχει. P. παρέχη. Pl. Br. — Nr. 123. αἰσώπου. Br. I. 76.
 An. I. 1. pag. 194. ἄδελον est in Plan. pag. 18. St. et ap. Stobae.
 Tit. XCVI. pag. 531. Gesn. V. 1. φύγοι. omnes. φύγη. Schaefer.
 Meletem. p. 97. Vid. ad p. 126. nr. 246. p. 139. nr. 302. —
 Nr. 124. γλύκωνος. Br. II. 278. An. II. 2. p. 308. In Plan. p. 18. St.
 ubi sine auctoris nomine prostat, in duo epigrammata divisum est.
 Etiam ap. Stobaeum primum distichon legitur p. 413. reliqua duo
 p. 331. V. 2. γινόμενα. P. γυγνόμενα. Pl. V. 5. ἐν αὐτῇ. P. Br. ἐς
 αὐτήν. Vulg. — In Cod. sequitur novi libri inscriptio: ἀρχὴ σκοπι-
 κῶν. tum a recentiore manu duo disticha junctim exhibentur, quae
 h. l. subjecimus.

P. Nr. 125. sine lemmate. Br. III. 241. nr. 426. An. III. 2.
 p. 114. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. μέν. Pl. Br. Apud Aelian. H. An. II. 6.
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον μὲν καὶ μάλα ὑπέρσεμνον ἀντίρως ἐτιμᾶτο
 ἐν τοῖς προσειρημένοις. scribendum videtur: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον,
 ὃ μέγας καὶ μάλα ὑπέρσεμνος (sic Cod. Monac.). Tum scribe ex
 eodem Codice: Ὁ τοίνυν δελφίν. ubi vulgo articulus desideratur. Ap.
 Dion. Chrysost. Or. VII. p. 238. 4. ὅταν μὲν ποτε ἔλωμεν θηρίον,
 μοῖραν δώσομεν. legendum videtur: μέγα ποτὲ ἔ. θηρίον. In Oppian.
 Cyn. I. 82. θορεῖν μέγ' ἐπείροχον ἵππον. cl. editor ex uno Cod.
 Parisino μὲν edidit. Sed Oppiano Homericum μέγ' ἄριστος, μέγα
 φέρτατος obversatum videtur. — Nr. 126. cum praecedente cohaeret
 in Pal. Edidit Br. in Lectt. p. 279. Ed. Lips. T. IV. p. 208. not.
 V. 2. κακὸν τῶνδ' ὃ πονηρότερος. P. Scribendum censebat Br.
 κακῶν ἐστὶν ἀπειρότερος. qui sibi ipse sufficit, qui alterius fa-
 mulatu non indiget, malorum magis est expers. Aliud quid olim
 lectum fuisse non dubito; quod, quale sit, sagacioribus indagandum
 relinquo.

XI.

²
 ἄρ σκοπτικῶν. (Sic Cod. fere semper. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 855. 33. Cod. Monac. nr. 96. ἔσκοπτε. Ap. Hesych. λεσχηρεῖ. κώπτει. scg. σκόπτει i. e. σκώπτει. Cf. Tour. Em. in Hesych. T. III. p. 498.) Τὸ συμποτικὸν εἶδος ἐκ σκωμμάτων σύγκειται ἑ συμβολῆς τῶν παλαιῶ ἀεὶ παρὰ τὸν πότον ἀλλήλους ἀποσχεδιαζόντων· ἴν' οὖν μὴ δὲ τούτων ἀμοιρῆς ἑ ἐξ αὐτῶν ἐπέταξα τὰ ἐμπεσόν^τ. — Nr. 1. νικάρχον. Br. II. 354. nr. 22. An. II. 3. p. 36. V. 1. χάας. P. χάας. Pl. Br. — Nr. 2. καλλικτηρος. Edidi in Paralip. I. nr. 118. p. 690. V. 1. οἱ ἄριστοι. P. Articulum delevi. V. 2. ἔχουσι λίθους. ambiguitas studiose quaesita. Significantur λιθιῶντες, morbo calculi laborantes. Vid. Athen. L. XIII. p. 578. E.

Nr. 3. ἀδέσποτ. Br. III. 246. nr. 448. An. III. 2. p. 126. Addend. in T. III. 5. p. 152. V. 1. πάσας. P. et sic Scaliger in not. mst. πάσας. Pl. Br. *Tunc litus foliis spargens*. Grotius. V. 6. Ἀσίην. P. Ἀσίαν. Pl. Br. — Nr. 4. παρμενίων^ο. Br. in Lectt. p. 177. Edit. Lips. II. 187. nr. 15. An. II. 2. p. 116. Addend. T. III. 3. p. 14. V. 1. αὐτῷ τις. P. αὐτῷ τις. Acron ad Horat. Od. VI. 29. αὐτῷ τῇ. Br. quo totius epigr. sensus obscuratur. Agitur enim de marito, conjugis lenone, admodum commodae, πιθανῆς (nisi Πιθάνην fuit, nomine ad mulieris indolem ficto), qui non sibi, sed vicino illam duxisse videbatur; qua facilitate auream sibi vitam comparaverat. Vid. Interpp. Juven. Sat. I. 55. — V. 4. ἀλλοτριῶδαπάνη. P. ἀλλοτρίῃ δαπάνῃ scripsi cum Br.

Nr. 5. καλλικτη^ορ μαντισίου. Br. II. 294. nr. 3. An. II. 2. p. 35e. V. 2. ἀμαλθαιας. P. ἀμαλθειας. Pl. Br. De Dione Philostrate. Vit. Soph. I. 7. p. 487. Ἀμαλθειας γὰρ κίρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστα εἰρημένων τοῖς ἀρίστοις. male vertitur: *quod ad dicendi attinet facultatem*. Distingue: κίρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγ. ut est in proverbio. Haud aliter erravit in eadem formula cl. Majus in Or. Themistii ex Cod. Ambrosiano nuper edita p. 40. l. 5. οὐκ ἀνίπτοις χερσὶ τὸ τοῦ λόγου. vertens: *neque imparatus ab eloquentia*. — ἡ γυνή. P. ἡ γυνή. Br. — Nr. 6. Edidi in Paralip. I. nr. 119. p. 691. V. 1. πτωχοῦ ἐστὶ. Verbis transpositis hiatum sustuleris: Tom. IV.

ὅλως ὣν χορός ἐστιν. Br. cum Salm. quam παραδιόρθωσιν miror a Boschio fuisse receptam T. III. p. 430. quum Grotius recte verterit: *aut cujus mos sit habere chorum*. Dio Chrys. Or. IV. p. 147. οὐδὲ γάρ . . . τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ὄχλον εἶχεν, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ καὶ αὐλῆται, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν χορῶν. — V. 3. ἴκεις. P. ἤκεις. Br. V. 6. αὐτοῦ σοι. P. αὐτοί σοι. Br. quo vitium non tollitur. Scribe mutatione lenissima: ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. i. e. τοῖς δούλοις. Similes passim errores sustulimus in Append. ad Porson. Adversar. p. 283. et p. 286.

Nr. 12. ἀλκαὶ εἰς φίλιππον. Br. I. 490. nr. 15. An. I. 2. p. 358. V. 1. οἶνος. De Alexandro Gregor. Nazianz. Carm. XIV. Opp. T. II. p. 89. καὶ σὲ Δρακοντιάδῃ, μένος ἄσχετε, ὥλεσεν οἶνος. — οὐχὶ σε. P. οὐχὶ σε. Pl. Br. σὲ scripsi, ob antithesin et sequens μοῦνον. V. 3. οἰνοχάρων. Sic parasitus πατελλοχάρων ap. Alciphr. III. 54. τραπέζοχάρων. Ib. III. 46. λεβητοχάρων Οὐλπιανός. Athen. L. VIII. p. 347. D. Appulej. de Sicinio Aemiliano in Apolog. p. 497. *Igitur agnomen-
ta ei duo indita, Charon, ut jam dixi, ob oris et animi duri-
tatem: sed alterum libentius audit, ob deorum contemptum, Mezentius.* Theodos. in Expugn. Cret. c. III. v. 133. de Cretae praefecto: ὡς δὲ τραπέντας εἶδεν ὁ πρῶτος Χάρων Κρήτης, Ἀμηνᾶς. — Sequitur in Cod. . . epigr. τοῦ αὐτοῦ, quod dedi p. 445. nr. 519.

¶ Nr. 13. ἀμμιανοῦ. In Plan. p. 52. St. est ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 26. An. II. 3. p. 147. — Nr. 14. τ' αὐτοῦ. Iterum ἀββιανοῦ in Plan. p. 172. St. Br. II. 388. nr. 19. An. II. 3. p. 142. V. 1. ἐπὶ ξενίαν. usitatus ἐπὶ ξενίᾳ. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 494. Illud habet etiam Achill. Tat. V. p. 190. ἐπὶ ξενίαν ἡμᾶς εἰς τὴν Φάρον καλεῖ. ubi Cod. Monac. ἐπὶ ξενίας. voluit ξενίᾳ. V. 2. ἐπεκλίνθην. P. ἐπεκλίνθην. Pl. Br. V. 3. οὐδεὶς ἔφηνεν. P. et omnes editt. vett. usque ad St. qui μὲν inseruit, assentiente Br. At ἔφηνεν prima producta reperitur in ep. Nossidis p. 192. nr. 265. ubi vide not. Facit huc Homericum αἰὼλον ὄφιν, ubi in priore producta non parum trepidaverunt interpretes. Τήνου δ' ὀφιοέσσης Antimachi (Fragm. LXX. ap. Schellenberg. quem vide p. 104.) comparavit Wolf. Praef. ad Edit. Iliad. an. 1804. p. LXXI. versum Hipponactis alii ap. Schol. Lycophr. v. 234. Cf. Spitzner. de versu gr. heroico p. 78. s. et Herm. Elem. Doctr. metric. p. 57. ed. altera. — Nr. 15. τ' αὐτοῦ. In Plan. p. 42. St. ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 24. An. II. 3. p. 145. V. 4. ἦδη σοι.

P. Pl. ἦδη καί. Br. nescio quare. Vulgatam restitui, junctis verbis, ἦδη Ὠριγένους λέγομαι. — Nr. 16. nomen non adscriptum in Cod. Pal. Ἀββιανοῦ inscribitur in Plan. p. 129. Br. II. 389. nr. 23. An. II. 3. p. 145. V. 2. ἐγχεσι μαρώτερος. P.

Nr. 17. νικάρχον. In Plan. p. 179. St. est ἄθλον. Scholiastes in Wecheliano. Luciano tribuendum esse suspicabatur. Br. II. 354. nr. 21. An. II. 5. p. 34. — V. 1. καὶ παῖς ἄμα. Fortasse scribendum: Ἦν Στέφανος πτωχὸς κηπεύς θ' ἄμα. *pauper et olitor*. κηπεύς est in epigr. Leonidae Tar. p. 411. nr. 332. et ap. Polluc. VII. 110. qua emendatione admissa, sponte apparet, cur poeta Stephano, qui opulentior factus, nomen produxerat, ridiculum nomen Διονυσιοπηγανοδώρον affinxerit, quidve rei illi cum ἀγορανόμοις fuerit. V. 2. ἵπποκρατίπιδας. P. Br. ἵπποκρατίπιδίης. Pl.

Nr. 18. τοῦ αὐτ. Br. II. 350. nr. 6. An. II. 3. p. 25. V. 1. οὐκ ἐν γ. P. Br. τῇ μὲν. Pl. V. 2. ἀπαντομάτων. P. ἀπὸ ταύτομ. Pl. Br. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτων. Herodot. II. 66. — V. 5. οὕτως βουβ. P. οὕτω. Pl. Br. Illud recipere non dubitavi. Vid. ad p. 169. nr. 161. — V. 6. τεύξεται. P. τέξεται. Pl. Br. — Nr. 19. στράτων. Br. II. 381. nr. 96. An. II. 3. p. 127. Varia in hoc epigr. tentavit G. Wakefield ad Lucret. T. II. p. 149. — V. 1. καὶ πίνει νῦν καὶ ἔρα. P. καὶ πίνει καὶ τέρπον. Pl. πῖς in Lectt. corrigit Br. — V. 2. πτόμεθα. priore producta. Vid. Athen. L. X. p. 446. D. E. et Herm. de Emend. Rat. Gr. gr. p. 276. sq. — V. 2. αἰεί. P. αἰεί. Pl. Br. παῖσι συν-εσόμεθα. P. τέρπιος ἐξόμεθα. Pl. συνεσόμεθα. Br. P. V. 5. νῦν ἐμοί. P. νῦν ἐν ἐμοί. Pl. Br. νῦν μὲν. corr. Salmasius. νυνί μοι. corr. Both. in not. mst. V. 6. κατακλασάτω. P. κατακλυσάτω. Pl. Br.

Nr. 20. ἀντιπάτρον θεσσαξ. Br. II. 120. nr. 45. An. II. 1. p. 325. V. 1. φεύγετ' ὅσοι. P. φεύγεθ'. Pl. Br. καμασῆνας. P. καμισῆνας et καμασῖνας. Pl. Empedoclis vox καμασῆνη. Athen. L. VIII. p. 334. B. Plutarch. T. II. p. 685. F. V. 3. λελυγμένον. P. λελιγμένον. Pl. Br. Suid. T. I. p. 13. in ἀβρός. ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγμένος. Hoc ad cantus vocisque flexiones translatum. Philostr. Vit. Apoll. IV. 39. p. 180. καὶ ὥδας ἔκαμπεν ὀπίστας Νέρων ἐλόγιζε τε καὶ κακῶς ἔστρεψε. — V. 5. ἡμαρ. De natalibus utriusque poetae eodem apud veteres die celebratis interpretatur cl. Boissonade Vit. Procl. p. 114. s. praeceunte Viscontio Iconograph. Tom. I. pag. 62. s. — V. 6. κρατήρ. P. κρητήρ. Pl. Br. —

ὑδροπότας. Demosthen. Or. Phil. II. T. I. p. 73. λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι τις ἄνθρωπος. quae respexit Philostrat. in Vit. Soph. I. p. 507.

Nr. 21. ⁰στράτων. Br. II. 377. nr. 81. An. II. 3. p. 118. Iterum legitur cum insigni varietate p. 605. nr. 242. V. 1. ⁰πρώτην. P. ⁰σαῦραν. P. Br. ⁰σαῦραν scripsi, ut ⁰αῦραν. Vid. Canon. prosod. ap. Hermann. p. 426. — Nr. 22. ⁰τ' αὐτοῦ. Br. II. 381. nr. 97. An. II. 3. p. 127. — Nr. 23. ⁰ἀντιπάρ. Br. II. 6. nr. 1. An. II. 1. p. 15. In Plan. p. 179. St. est ἀδῆλον. V. 3. ⁰μία πᾶσι. P. Br. ⁰πάντεσι. Br. ⁰τάχειον. P. ⁰τάχιον. Pl. Br. ⁰ταχίων corrigit Both. in not. mst. Fortasse ταχία latet in lectione membr. V. 4. ⁰μῆνω. P. ⁰μίνω. Pl. Br. V. 5. ⁰πίνωμεν. P. ⁰πίνωμεν. Pl. Br. καὶ δὴ γάρ. P. καὶ γὰρ δὴ. Pl. Br. Hoc ordine Callimach., in L. P. 49. καὶ γὰρ δὴ χρυσῶ. et infra p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. — Nr. 24. ⁰τ' αὐτ'. Br. II. 109. nr. 1. An. II. 1. p. 287. V. 2. ⁰ἡσιόδω. P.

Nr. 25. ⁰ἀπολλωνιδ'. Br. II. 132. nr. 1. An. II. 1. p. 352. V. 1. ⁰ἐπνώιης. P. ⁰ἐπνώεις. Pl. Br. ⁰ῶ ἐταῖρε. P. Pl. ⁰ῶ 'ταῖρε. Br. c. Casaub. in not. mst. V. 5. ⁰ὄθ' οὐ. Br. ⁰ὄτ' οὐ. P. Pl. ⁰πολὺς χρόνος. Pl. Br. ⁰πολὺς πολὺς. P. Vid. Schaefer ad L. Bos p. 543. — V. 5. ⁰πρόμοθ'. prima correpta, ut ap. Theognid. v. 1085. εἰ πλομαί, πένιης θυμοφθόρου οὐ μέλεδ' αἰνώ. Cf. ad nr. 19. — ⁰ἀλλ' ἄγ'. P. Br. ⁰ἀλλά γ'. Pl. — Nr. 26. ⁰ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 17. An. II. 2. p. 288. V. 2. ⁰μὲ ἐκ. P. ⁰μ' ἐκ. Pl. Br. V. 3. ⁰ὄτ' εἵνεκεν. P. ⁰ὄθ' οὐνεκεν. Pl. Br. ⁰εἵνεκεν praetuli. p. 565. nr. 411. v. 4. p. 573. nr. 27. v. 4. Oppian. Hal. I. 502. — ⁰ἔγωγε. P. ⁰ἐγὼ σε. Pl. Br. Erexī pronomen ob antithesin. — V. 4. ⁰τᾶμπαλι. P. ⁰τοῦμπαλι. Br. c. Pl. Illud verum. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 372. et 376.

P. Nr. 27. ⁰μακηδονί. Br. III. 120. nr. 33. An. III. 1. p. 233. V. 1. ⁰μυρίπνοε. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 3. — ⁰συρέντου. P. ⁰συρέντου. Br. — V. 3. ⁰αἵται θ' αἱ τρ. P. ⁰ἔστι γὰρ αἱ. Br. c. Salm. temere spreta emendatione Lucae Holstenii ad Steph. Byz. p. 308. ⁰ἄστα θ' αἱ τρ. Plin. H. N. L. XXXV. 12. 46. de fictilibus; Samia (vasa) etiamnum in esculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem et Arretium in Italia: et calicum tantum Surrentum, Asta, Pollentia, in Hispania Saguntum, in Asia Pergamum. — ⁰ἀψῆς. P.

ἀφ' ὧν. Br. Hoc loco si vera est membr. lectio, corrigendum: "Ἀσθη θ' ἡ τριπύθητος, ἀφ' ἧς. . Et certe apud Geographos *Asta*, *ae* tantum reperitur, non *Astae*, *arum*. — Nr. 28. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 19. An. II. 2. p. 288. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον. V. 3. ζωρός. P. ζωρόν. Pl. Br. V. 4. ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον. P. Pl. Br. In nonnullis Plan. Codd. ἀγκὰς ἔχων ἄκοιτιν. quod in ἀγκὰς ἄκοιτιν ἔχων mutatum vulgatae praeferebat Br.

Nr. 29. αὐτομεδοντ. Br. III. 331. Edit. Lips. T. II. p. 191. An. II. 2. p. 130. V. 3. λαχάνον σισαρωτέρη. P. λαχάνον χαλαρωτέρη, ἤ. Br. aliud quid lectum fuisse apparet. Quod olim suspicatus sum, λαχάνον σιβρωτέρη, sola Hesychii auctoritate nititur. Fortasse scribendum: αὕτη γὰρ λαχάνον σίπαλωτέρη. haec enim languidior tenera beta, ut de eadem parte Catull. LXVII. 2. Poeta ap. Etymol. M. p. 647. ed. Lips. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος. Usitatus σιφλός, quod ex σίπαλος contractum: κυρίως ὁ εἰσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Etymol. I. c. p. 648. Cf. Heyn. ad 'Il. ξ. 142. Tom. VI. p. 548. Ruhnken. in Epist. cr. p. 166. Ipsi nonnulla huc pertinentia dedimus in Additam. ad Athen. p. 52. — V. 4. ζῶσα. P. σαῦρα scripsit Br. perperam. Vid. ad nr. 21. Ad rem obscoenam significandam, pronomen abunde sufficit. Junge: ἡ πρὶν ζῶσα (dum viveret; nunc enim jam mortua est) ἀκαμπῆς οὖσα. — V. 5. ἐπὶ σοι. Br. ἀνάρμενος παρ. P.

Nr. 30. φιλοδήμων. Br. II. 86. nr. 12. An. II. 1. p. 221. V. 3. οἶμοι καὶ τοῦτο καταβραχύ. P. φθίνει μοι καὶ τ. Br. cum Reiskio. Verbo non est opus; quin ejus omissio peculiarem quandam elegantiam habet. Ad metrum implendum scribe: οἶμοι, καὶ τοῦτ' αὐτό. Frequens hujus pronominis omissio post τοῦτο. Ap. Lucian. Quom. Hist. Scr. §. 8. T. IV. p. 168. καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν. et ap. Liban. T. IV. p. 562. 16. καὶ δι' αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἅπανιν ἤρεσκε. fortasse scribendum, δι' αὐτὸ τοῦτο. aut, διὰ τοῦτο. — Mox κατάβραχυν scribendum sit, an κατὰ βραχύ, dubitatur. Vid. Kiesling. ad Jamblich. Protrept. p. 10. Idem est ὑπόβραχυν, quo Lexica carent, ap. Aelian. H. An. IV. 34. ἡσυχῇ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ, βλέπων ἀντίος, καὶ ὑπόβραχυν. ubi novissima verba cohaerent cum ἡσυχῇ. — V. 4. ἡμιθανὲς θνήσκει. mihi quidem videtur ineptum. Suspicebam, ἡμιφανὲς. quum vix dimidia apparuerit, subito concidit. Brunkii ἡμιτελὲς longius recedit.

τερμόριον. P. *τερμόνιον*. Br. *τερμέριον*. corr. Corn. de Pauw in not. mst. Suid. *τερμέρια κακά, τὰ μεγάλα*. Ad Plutarch. V. Thes. c. 11. Parisinus editor p. 358. *τερμέρειον κακόν. ἡ τερμέριον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ. Ἔστι δὲ παροιμιῶδες, τοῖς μεγίστοις, ὡς ἔοικε, κακοῖς ἐπιλεγόμενον*. In proverbialibus autem locutionibus saepenumero, non sine venustate quadam, pars tantum locutionis exprimitur. *Τερμέρια κακά* corrigebat Petavius ap. Themist. Or. XXI. p. 261. B. ubi vulgo: *τριῶν ἢ τεττάρων πόλεων (βῶλων ἔνεκα Cod. Monac.) μερμέρια κακά ἐργαζόμενον*. At *μερμέριον κακόν* est etiam in Luciani Lexiphan. §. 11. T. V. p. 190. et *κακῷ μερμέρῳ* in Tragoedia de Rheso vers. 590. Etiam in Philodemi loco, unde progressi sumus, Graecus in Epist. crit. p. 126. tentavit: *τοῦτο τὸ μερμέριον*, aut *τοῦτο, τό περ*, vel *τοῦθ' ὃ τι περ μόριον*. *membrum hoc, quantulum et qualescunque*. — V. 5. post *τί πῶθ'* distinxit Br. Rectius ὕστερον conjunges cum *ποιήσεις*.

Nr. 31. *ἀντιπαρῶ*. Br. II. 7. nr. 8. An. II. 1. p. 20. V. 2. *ῶρμον*. P. *ὀρνύμενον*. Plan. *ὀρνόν*. Br. c. Salm. Dionys. Perieg. v. 83. *ὠρίεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης*. — *στιγέλω σκοπέλω*. P. V. 3. *ἀστράπη*. P. Br. *ἀστράπτει*. editt. Plan. ante Steph. — Nr. 32. *ὀνέστον*. Br. II. 289. nr. 2. An. II. 2. p. 331. Cf. Hermann. ad Aristotel. Poët. p. 104. V. 2. *ἐν σοι*. Br. V. 4. *ἀσρόν*. Antithesis expectabatur; quare *νῆστιν* suspicabar; minus recte. Orell. in Append. ad Isocr. Or. *περὶ ἀντιδ.* p. 405. *αἶον* correxit, quod Latinorum *sicco* respondet. Hoc probandum, si emendatione eget locus.

¶ Nr. 33. *φιλίπτρ.* Br. II. 224. nr. 45. An. II. 2. p. 180. V. 1. *ἐρηγιστήν*. P. Pl. Br. *ἐρπυστήν*. Casaub. ad Pers. Prolog. adsentiente H. de Bosch. T. IV. p. 456. Utraque lectio bene habet. Vid. ad p. 407. nr. 302. — V. 3. *δέ σς*. Pl. Br. Pronomen erexi cum P. — *τίς γάρ ὀλεῖται*. P. *ἔλοιτο*. Pl. Br. Fortasse scribendum, *ἔλοιτ' ἄν*, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum, et a membr. lectione propius abest. — Nr. 34. *φιλοδήμον*. Br. II. 89. nr. 22. An. II. 1. p. 232. V. 1. *λευκοῖους*. P. *λευκοῖους, στεφάνους* sc. suspicabatur Schneiderus. Mihi Philodemus scripsisse videtur: *Λευκοῦ' αὖ πάλι δῆ*. Depravatum *αὖ* in *ὄνς*, ut ap. Maxim. Tyr. Dissert. VII. 6. p. 114. in *ὄν*, ubi vid. Davis. *αὖ πάλιν* hoc ordine Sophocl. in Trachin. v. 1090. Vid. Schaefer. Meletem. p. 39. Heindorf. ad Platon. Dial. Sel. T. II. p. 47. Inter praestantissimos et pretiosissimos

florum coronariorum numeratur τὸ λευκόιον. Vid. Theocr. Eid. VII. 62. Athen. L. XV. p. 680. E. — πάλι δεῖ. P. Br. πάλι δὴ scripsi c. Apogr. Vossiano, ut iterum v. 2. ubi etiam Br. πάλι δὴ edidit. Vid. ad p. 97. nr. 59. p. 243. nr. 241. v. 11. — ἔχειν. P. ἰδεῖν. Br. cum Salm. in Plin. p. 745. E. 747. F. Repetitio ejusdem verbi nihil offensionis habet. V. 3. ἔχει. P. ἔχειν. Br. V. 5. πλαγιάυλων γέυσατε. suspecta verba. Num legendum, πλαγιάυλον κρούσατε? Κρούμα et κρούειν de tibicinibus usurpata illustravi in Animadverss. T. I. 2. p. 353. V. 7. βάκχω. P.

Nr. 35. τ' αὐτ'. Br. II. 29. nr. 23. An. II. 1. p. 234. V. 1. ὠρόν. P. Vid. ad p. 563. nr. 398. — στέφανος. P. στεφάνους. Br. V. 5. σάμβαλα. Vid. ad p. 195. nr. 267. v. 6. — V. 6. καὶ δεκάτης. P. τῆς δεκάτης. Br. c. Reiskio. Articulo facile caremus. Sic p. 513. nr. 44. αὐριον εἰς λιτὴν σε καλιάδα . . ἐξ ἐνάτης ἔλκει μουσοφιλῆς ἔταρος. — Nr. 36. φιλίππου. Br. II. 212. nr. 3. An. II. 2. p. 140. V. 2. οἶνωπαῖς. P. οἶνωπός. Br. fortasse recte. Quae autem olim ad tuendam lectionem Cod. scripsi, eorum nunc partem deletam velim. οἶνωπὸν γένυν illustrat Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 1167. Cf. Porson. ad Mede. v. 1363. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 316. Si vera est Cod. lectio, ἀμφὶ causam significat. Apoll. Rh. IV. 1066. ἦτορ . . εἰλεῖται πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύγησιν. Vid. Br. ad L. II. 96. p. 61. Hesiod. "Ε. καὶ 'Η. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ἀνίχεσσι. Pindar. Pyth. I. 22. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφὶ τε Λατοῖδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. V. 5. φίλον ἔλκων. P. φίλος ἐλθών. Br. c. Toupio. Cave quid mutes. Cf. Philodemus p. 513. nr. 44. in loco paulo ante laudato ad nr. 35. Strato p. 596. nr. 175. κἀκεῖ Τειρεσίην ἢ Τάνταλον εἰς πότον ἔλκε. Philostr. Imagg. I. 4. p. 769. ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι, καὶ οἷον ἕπνον ἔλκοντι. In his invitandi sensu gaudet hoc verbum; ap. nostrum pro allucere et tentare usurpatum. Lysias in Or. de Eratosth. Caede in Oratt. Gr. T. V. p. 14. ἵνα οὐ γε, ἔφη, πειρᾶς τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἶλες αὐτήν.

Nr. 37. ἀντιπάτρ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 120. p. 691. V. 5. θέρμη προκναί οὔτε. P. θερμὴ πρόκνε, οὔτε. . correxit cl. editor, probante Schaefero ad Gregor. Cor. p. 541. not. Cf. Hesiod. "Ε. καὶ 'Ημ. 534. — V. 6. ἀπασκλήση. Vid. de hac voce T. H. ad Lucian. T. I. p. 442. ed. Bip. — Nr. 38. πολέμν

Βασίλει. Br. II. 184. nr. 1. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 180. St. est ἀδέσποτον. P. V. 6. γινόμεθ'. P. γινόμεθ'. Pl. — Nr. 39. *μακηδονίου θεσσαλονίκης*. Br. III. 115. nr. 17. An. III. 1. p. 221. — Nr. 40. *ἀντιστίον*. Br. in Lectt. p. 195. Edit. Lips. T. II. p. 259. An. II. 2. p. 320. V. 1. εὐμένεος. P. *Εὐμένεος* scripsi. Vid. ad p. 76. ad Titul. Epigr. Cyzicenorum. — V. 3. ἐξώσατο. P. ἐξώσατο. Br. c. Dorvill. ad Char. p. 57. — V. 5. *ωνασ ὑμῖν καδμε*. P. *ὦνα σὺ μιν, Καδμετε*. Br. c. Dorv. V. 6. ἡβήτας. Hesych. ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας. Ap. Callim. L. P. 109. *παῖδα τὸν ἀβατάν*, ubi ὀξυτονεῖται, ut etiam alibi. — ἄγει. P. ἄγοι. Br. cum Dorv. Scripsi ἄγη, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum.

Nr. 41. *φιλοδήμ*. Br. II. 86. nr. 14. An. II. 1. p. 223. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον est et mutilum. V. 1. *τριηκόντεσσιν*. ut p. 615. nr. 3. *τριηκόντων μῆλων*. p. 635. nr. 123. *τριηκόντων ταλάντων*. Ap. Hesiodum "E. κ. 'H. 694. *μήτε τριήκοντα ἐτίων*. vulgo; meliores *τριηκόντων*. Vide Gaisford. ad Poëtas gr. minor. T. I. p. 52. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 154. V. 2. *βρότον*. P. *βίωτον*. Pl. Br. V. 3. om. in Plan. V. 4. *συνετῆς*. Supra nr. 25. *ἡ συνετὴ κροτάφων ἀπτεται ἡμετέρων*. Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 4. ed. R. ἀκμαζούσης γὰρ ἤδη συνέσεώς ἐστι, καὶ πολιαῖς κατηγεγυμένης ἡλικίας ἡ τούτων γνώσις. ubi vid. Fr. Gölherum. — *ξανθίπη*. P. *ξανθίπης*. Pl. *ξανθίππη*. Br. Ex membr. lectione subnata suspicio, poëtam scripsisse: *Ξανθοί, τῆς συνετῆς* . . . ubi articulus vi non caret. *Xantho* Philodemum amatam fuisse constat ex p. 88. nr. 4. p. 454. nr. 570. Idem tamen *Xanthippen* celebrat p. 106. nr. 151. Quare nihil mutandum. — V. 6. *τίφετ' ἐν κρ*. P. *τύφετ' ἐν κρ*. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate nixum. Sed Philodemum scripsisse arbitror: *καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφεται ἐν κραδίῃ*. ut p. 105. nr. 124. *καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον*. — *κραδίη*. P. Pl. *κραδία*. Br. V. 7. 8. absunt a Plan. *αὐτήν*. P. *αὐταί*. Br. quam correctionem hiatus falsam esse arguit. Aliquid tamen in his versibus ad scripturae sensusque integritatem desiderari, facile apparet.

Nr. 42. *κρινωγύρ*. Br. II. 148. nr. 30. An. II. 1. p. 404. V. 1. *εἰ καὶ σοι ἰδραῖος*. Dura productio enclitici pronominis; quam facile vitasset poëta, si scripsisset: *εἰ καὶ αἰεὶ σοι ἰδραῖος ἔην βίος*. V. 3. *ὄφρ' ἂν ἐκείναις*. P. *ἐν ἐκείναις*. Plan. *ὄφρ' ἂν ἐκείνας*. Br. *ὄφρα καὶ ἐπαινῆς Δῆμητρος*, corr. Scaliger ad Tibull. p. 168. unde Boschius

T. IV. p. 264. fecit, ὅφρ' ἂν ἐπαινῇς Δ. Variis his emendandi conatibus meum quoque addere liceat: ὅφρ' ἂν ἐκείνη. i. e. ἐκεῖ. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. Boisson. ad Philostr. Her. p. 355. Ap. Liban. T. IV. p. 319. 22. ad vestigia Cod. Monac. nr. 96. scribendum: ἀπιθε μὲν, ἀλλ' ὡς ἐμός, ἀλλ' ὡς εἰς κἀκείνη (εἰς κακίην Cod.) Μακεδόνων. — V. 4. δημήτριος. P. δῆμητρος. Pl. Br. μεγάλας. P. Pl. μεγάλων. Br. qui quum ἐκείνας scripsisset, duo epitheta cumulari nolebat. — V. 5. τῶν ἀπό. P. ἄπο. Pl. Br. κῆν. P. κῆν. Br. κῆν. Pl.

Nr. 43. ζωνᾶ. Br. II. 80. nr. 1. An. II. 1. p. 201. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον est. V. 2. γενόμην. P. Pl. γετόμαν. Br. qui tamen in γαίης et πεπονημένον nihil novavit. — ὕφ' ὧ. P. ὕφ' ᾧ. Pl. Br. — Nr. 44. φιλοδήμων. Duos priores versus cum parte 3^{thi} edidit Br. in Lectt. p. 145. ex Salmas. Not. in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 633. integrum primus dedit Editor Philodemi de Music. in Praef. pag. 10. Vid. in Paralip. I. nr. 121. p. 692. s. V. 2. ἔταρις. P. ἔταρος. Br. c. Salm. V. 3. εἰ δ' ἀπολείψης. Vid. ad p. 122. nr. 227. De enuntiationum conjunctione per εἰ ... ἀλλά cf. ad p. 387. nr. 190. — V. 5. ὅφει ... ἐπακούσῃ. Sic Lucian. T. V. p. 125. ὅθεν καὶ ὅφει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. ὅφει utitur Crinag. p. 451. nr. 555. v. 4. — V. 6. πολὺ. P. V. 6. στρέψης ὄμματα. Ob haec verba nescio quid paederastici in hoc epigr. suspicabatur editor Neapolitanus; sine causa idonea. Obiter corrige anapaestos Cratini ap. Schol. Aristoph. Vesp. 1021. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν. qui sic videntur restituendi: μισεῖς γὰρ τὰς γε γυναῖκας· Πρὸς παιδικὰ δ' αὖτε τρέπεις τὸν νοῦν. . . .

P. Nr. 45. ὀλέστων. Br. II. 290. nr. 5. An. II. 2. p. 335. V. 1. ὅς δ' ἐ' ἀνάγκη. P. Pl. ὅς δ' ἐπ' ἀνάγκη. Br. nescio quare. V. 5. πολὺ μεθεῖς. P. πολυμεθεῖς. Pl. Br. τὰ δ'. P. τὸ δ'. Pl. Br. In Plan. vulgo post μέτρον distinguitur; rectius post ποθῆναι Br. Ultimum hoc distichon pro peculiari epigr. habebat Scaliger in not. mst. — Nr. 46. ἀντιμεδον κυζικηνοῦ. P. ἀντομέδοντος κυζικηνοῦ. Planud. Br. II. 208. nr. 4. An. II. 2. p. 151. V. 1. ὅτε πίνομεν. P. Br. ὅτ' ἐπίνομεν. Pl. — Nr. 47. ἀνακρέοντ. In Anacreont. editt. nr. 15. Plan. p. 174. St. V. 1. μέλει γύγω. P. γίγας. Pl. τὰ Γίγας. vulgo ap. Anacr. V. 4. οὐκ ἀρνέω. P. οὐκ αἰνέω. Vulg. οὐδὲ φθονῶ. Pl. De litteris ρ et ι confusis vid. p. 201. nr. 313. v. 4. p. 261. nr. 374. v. 5. — Nr. 48. sine lemmate. Est in Plan. l. c. In editt. Anacr.

Od. XVII. V. 3. quo Pal. caret, addidi ex Pl. et editt. ubi praeterea hic versus legitur: *τί γὰρ μάχαισι κάμοι;* quo carere possumus, dum alterum sensus et particula adversativa addi jubebat. V. 6. *κατ' αὐτοῖ.* P. Pl. *κατ' αὐτό.* vulgo. Rarior structura praepositionis in hac significatione. Anacr. Od. VI. 10. *κατὰ πηκτίδων ἀθύρων.* Ib. Od. X. 16. *σὺ κατὰ φλογὸς τακῆση.* V. 7. *μὴ ἀμάξας.* P. *μὴδ' ἀμάξας.* Pl. *μὴδ' ἀμάξας* et *ἄμαξαν* vulgo. In Cod. Palat. Od. Anacr. *μὴτ' ἄμαξαν.* Hesiod. "Ε καὶ 'Η. 637. ed. Br. *εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν.* Cod. Gothan. *ἐπ' ἄμαξαν.* Vid. Gaisford in Poet. Minor. T. I. p. 52. V. 10—12. Sic hi versus etiam in Plan. exhibentur. In editt. Anacr. longe aliter.

Nr. 49. *εὖνιν.* i. e. *εὐνιν.* Br. I. 166. nr. 15. An. I. 1. p. 327. In Plan. p. 180. St. *ἄδηλον.* De justa vini mensura insignis est locus Panyasidis ap. Athen. L. II. p. 36. D. E. ubi v. 15. s. Codd. sic habent: *μὴ σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέροη 'Εσθλοῖς ἐν ξενίοις κακὴν ἐπιθήσειε τελευτήν.* Minus recte h. l. tractavit cl. editor. Scr. *Ἐσθλοῖς ἐν ξενίοις κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν.* V. 3. *χαίρει κ. δὲ τρισὶν Ν. τ. P. χαίρει κ. τρισὶ νύμφαις τέταρτος αὐτός.* P. Br. In lectione Cod. parum commoda est sedes particulae adversativae. Hanc in suum locum restitues verbis in hunc modum collocatis: *χαίρει δὲ τρισὶ κιννάμενος Νύμφαις τέταρτος.* V. 5. *ἀπίστρα μὲν.* P. *ἀπίστραπται μὲν.* Pl. Br. V. 6. *βαπτίζει.* P. Br. *βαπτίζεται δ'.* Pl. ubi Scaliger *βάπτισται* corr. in not. mst. Sic sensu translato Heliodor. L. IV. 17. p. 255. *ἐπειδὴ μέσαι νύκτες ὑπὲρ τὴν πόλιν ἐβάπτιζον.* Ib. L. II. pag. 90. *ὁ δὲ Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει μαθὼν, καὶ τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένον.* Liban. T. IV. p. 142. 21. *μήκεσιν ἀπείροις λόγων βέβληται* (fort. *ἐμβέβληται*), *ἀδολεσχίαις βεβάπτισται.* Cf. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. T. I. p. 61. Obiter corrigam distichon Alciabiadis, si vera est fabula, quod ex Schol. Platon. inedito exhibuit Creuzerus ad calcem Plotini de Pulcrit. p. 465.

*Βάπτεις μ' ἐν (βάπτε μ' ἐν Cod.) θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σὺ
κύμασι πόντου*

βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

V. 6. *τῷ θανάτου.* P. *τῷ.* Br. *τοῦ.* Plan. — Nr. 50. *αὐτομέδον.* Br. II. 209. nr. 10. An. II. 2. p. 136. — Nr. 51. *ἄδηλον.* Br. III. 158. nr. 38. An. III. 1. p. 309.

P. Nr. 52. *ἄδηλον.* Br. III. 157. nr. 32. An. III. 1. p. 305. V. 1. *παιδεῖω θρασυδουλε.* P. *παρθενικῷ θρασύδουλε.* Pl. *θρασίβουλε.*

Br. c. Dorvill. ad Char. p. 555. Alterum nomen graecum esse non videtur. — Nr. 53. ἄδῃλον. Br. III. 159. nr. 39. An. III. 1. p. 309. V. 1. τὸ ῥόδον. Locis in Animadversionibus laudatis adde epigr. Gregor. Nazianz. nr. 98. ἀλλ' ἔπτατο ἐκ βιότοιο, ὡς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν (Cod. ἀκανθῶν), ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. — Nr. 54. παλλαδα. Br. II. 407. nr. 4. An. II. 3. p. 200. V. 1. λέγουσαι . . . ὄρῳ. Iis, quae in Animadversionibus dixi, adde Schaefer. ad L. Bos p. 596. V. 3. εἰ λευκὰς φέρω τρίχας. P. φορέω. Pl. Br. qui tamen malebat, εἰ τε φέρω λευκὰς τρίχας. Lenius etiam foret: εἰ λευκὰς φέρῃω τρίχας i. e. τρέφω, ἔχω. ut Oppian. Hal. III. 643. Κιστρέα . . . ἀκούει φέρβειν προῦτατόν τε δικαιοτάτόν τε νόημα. fere ut Pindar. Pyth. V. 146. κρέσσονα μὲν ἀλικίας νόον γέρβεται. Τρέφειν τρίχας etiam apud prosaicos occurrit. V. 5. μύροις καί. P. μύροις καί. Pl. Br.

Nr. 55. τ' αὐτοῦ. Br. II. 412. nr. 24. An. II. 3. p. 212. Hoc distichon cum praecedente epigr. videtur jungendum. Pro peculiari enim epigrammate vix potest haberi. V. 2. exhibui lectionem P. In Lectt. Ald. 1. legitur: αἶψα δ' ἀναθερμαίνων ψυχρομένην κραδίην. quod Ald. 2. 3. repetunt. Reliquae: ῥιγνυμένας καθαφαῖς ἐνυάλοις γιάλοις. — Nr. 56. ἄδῃλον. Br. III. 166. nr. 81. An. III. 1. p. 352. V. 2. γινώσκει. P. γιγνώσκει. Pl. V. 5. ῥοπήν μόνον. P. Pl. ῥοπή. Br. recte, σόν. P. σοῦ. Br. c. Salm. τις. Pl. — Nr. 57. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 43. nr. 26. An. III. 1. p. 70. Cf. quae de Isidoro quodam narrat Suid. in Ἀπίμιος. T. I. p. 266. s. V. 7. γέρων. P. γέρον. Pl. Br.

Nr. 58. μακηδονίου ὑπα. Br. III. 116. nr. 18. An. III. 1. p. 221. ¶ V. 5. λάλος χορός. P. φίλων χορός. Pl. Br. V. 6. κάμνον pendet ab ἵνα, ut συνέπινε. Severioribus poeta vini, quod ipse potaret, culturam committit. Grotius vertit: Qui volet, in crassa sudet ephemeride. legens itaque ἐφημερίων, quod mihi argutius videtur esse quam verius. — Nr. 59. τ' αὐτ', Br. III. 116. nr. 19. An. III. 1. p. 223. V. 3. σπένδοντες. P. σπένδοντες, Pl. Br. Sic ap. Liban. Tom. IV. p. 811. 2. ὑμεῖς δὲ εὐθυμεῖτε καὶ σπενδετε τὴν ἐκείνου καθάϊρσιν. scr. καὶ σπένδετε. Ibid. post paucos versus: διὰ ταύτην οὖν, φησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν δὲ καὶ μάλα δικαίως. scr. διὰ ταύτην οὖν, φησί, νομον εὖ ἔχοντα λύσομεν; λύσομεν δὲ καὶ μ. δ. — V. 4. ἄλλοισιν. P. Pl. ἄλλοισι. Br. V. 5. καὶ ante ἐχέτλη om. P. supplet

Pl. Br. V. 8. ἀσταφίς. Sic Bacchus gloriatur ap. Nonn. Dion. XII. 338. 29. εἶδα ρ ἐγὼ μερόπειςσι, καὶ οὐ πόμα μῶνον ὀπάσσω.

Nr. 60. παύλον σιλεντι^{ον}. Br. III. 83. nr. 40. An. III. 1. p. 153. V. 1. 2. σπείσαμεν et ὄσαμεν. P. σπείσομεν et ὄσομεν. Pl. Br. ut innox v. 6. λείψομεν. Futurum vi adhortandi gaudet. Homer. Od. δ. 212. ἡμῖς δὲ κλανθμὺν μὲν ἐάσομεν . . . δόρυτον δ' ἐξαὔτις μνησώμεθα. Ap. Achillem Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ἔπνον αὐτῇ παρασκεύασομεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσομεν. frustra Bodenius cogitabat de παρασκευάσωμεν. V. 2. ἀνδροφόνων. P. ἀνδροφόνον. Pl. Br. Non satis causae esse videbatur, cur a membr. recederem. V. 4. ^φπερσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 5. αἰμαλίᾱ. P. αἰμαλίων. Pl. Br. V. 7. γὰρ ἐπόδων. P. δ' αὖ νεπόδων. Pl. In membr. error ortus e permutatione litterarum γ et ν, de qua vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. V. 9. ἀεὶ καὶ μέθο. P. καὶ om. Pl. Br. ἔστιν. P. ἔστω. Pl. Br. Ap. Liban. Tom. IV. pag. 342. 13. οὐκ οὐν οὐδεὶς Ἀθηναίων μετ' Ἑρετριέων ἐδέθη· τοῦτ' ἔστιν ἡ χάρις, ἃδετον αὐτὸν ἀποθανεῖν. sensum restitues scribens: τούτου ἔστω ἡ χάρις. huius beneficii retributio esto, ut Miltiadem vinculis solutum mori sinatis. V. 10. ἐθέλει. P. ἐθέλοι. Pl. Br. — Nr. 61. μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 116. nr. 20. An. III. 1. p. 223. V. 5. οὐδὲ διδάχθη. P. οὐδ' ἐδ. Pl. Br. — Nr. 62. παλλαδᾶ. Br. II. 413. nr. 29. An. II. 3. p. 216. V. 5. παφίη. P. τέρεπιο καὶ σίρτα. Pl. V. 6. τύχη. P.

Nr. 63. μακηδονίου ὑπάτ^υ. Br. III. 116. nr. 21. An. III. 1. p. 224. P. V. 4. ἀντι πίθου. P. ἄγχι πίθος. Pl. Br. Strenuis potatoribus convenit ληνὸς ἀντὶ πίθου. Nec tamen vulgata commendatione caret. Nonnus Dion. XX. p. 538. 16. Πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ ἴσταται εὖτα δῶρα δεδεγμένος. Et paulo post: Ἐμὲ Πίθος προτέρωιο συνώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ Δέχνημαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόδον. V. 6. παναστρέοις. P. παναστραίοις. Pl. Br. μαρναμένην ἐθέλης. P. μαρναμένην optimus Plan. codex ap. Br. Vulgo μαρναμένειν ἐθέλω. Pl. μαρνάμεναι. Br. cum Scaligero in not. mst. Dedi, quod etiam Hermannō in mentem venit ad Orph. p. 771. μάρναμαι, ἣν ἐθέλης. — V. 8. ἀταρβήτον Βρομίον. Vid. Mitscherl. ad Horat. III. Od. 21. 16. T. II. p. 215. Huc retulerim fr. Panyasidis ap. Athen. II. p. 37. Α. οἶνος . . . ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίη, ubi paulo melius Stobae. Tit. XVIII. p. 101. ed. Gr. πάσης συν. αἰοιδῆς, quod fortasse tuearis, adhibito alio ejusdem poetae versu: ᾧ (οἶνῳ) πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν

δοῖσαι, πάντες ὀρηγσμοί. ita tamen, ut legatur, *πάσῃ συνοπηδὸν δοῖδῃ*. Sed utramque lectionem conciliare licet, scribendo: *πάσῃ συν. ἀδείῃ*. quod vinum ærumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit, securitatemque tribuit. Diphil. ap. Athen. L. II. p. 35. D. Bacchum laudat: *ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ μόνος . . Τὸν τ' ἀσθενῇ τολμᾷν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν*.

Nr. 64. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 42. nr. 24. An. III. 1. p. 67. V. 4. *νήχετ' ὑπέρ. P. νήχεθ'.* Pl. Br. V. 5. ἀρυσσάμενοι. P. Pl. ἀφυσσάμενοι. Br. ἀφ' ἑξάμενοι requirebatur. Sed vulgata mutatione prorsus non eget. — *ἤνομεν.* P. Br. quaedam editt. Pl. *ἤνομεν.* Euripid. Androm. 1132. *ἀλλ' οὐδὲν ἤνευ.* Herodot. I. 189. *ἤνετο μὲν τὸ ἔργον.* ubi vid. Wesseling. p. 89. 35. Plurimae editt. *ἤνυετο.* V. 8. *κατηγλάισεν.* P. Pl. *κατηγλαῖσε.* Br. V. 10. *βάκχω et παφίῃ.* P. V. 12. *τοῖς δ'.* P. *τῆς δ'.* Pl. Br. *ἐλπωρή.* P. *ἐλπωρῇ.* Pl. Br. — In fine paginae novi tituli initium: *πολλὴ κατὰ τὸν βίον τῶν σκοπτικῶν ἐπι. . .* In nova pagina sic habetur:

¶ *Πολλὴ κατὰ τὸν βίον τῶν σκοπτικῶν ἐπιγραμματῶν ἡ χρῆσις. φιλεῖ γάρ πως ἄνθρωπος ἢ αὐτὸς εἰς τινὰ παιζειν, ἢ ἑτέρου πρὸς τοὺς πλησίον ἀποσκώπτοντας ἀκούειν ὅπερ οἶμαι διὰ τῶν ἐξῆς τοῖς παλαιοῖς γινόμενον ἐπιδείξωμεν.* Quae sequuntur epigrammata, mere sunt scoptica, quum in praecedentibus pauca tantum hujus generis cum *συνποτικοῖς* mixta essent.

Nr. 65. *παρμενίων.* Br. II. 201. nr. 4. An. II. 2. p. 112. V. 2. *κοίτη δ' εἰ τὸ δυνηροτέρα.* P. *ἔστ' ὀδυνηροτέρα.* Br. c. Reisk. — V. 2. *εὔχετο* bis P. Brunkius primum *εὔχετο*, tum *ἤχετο* dedit. Illud magis probant Grammatici. Vid. Herod. ab Hermann. editum §. XXXVIII. p. 314. V. 4. *φιλλῖς.* P. *φίλλις.* Br. *φυλλῖς.* Reisk. — Nr. 66. *εἰς γραιῖαν ἀντιφίλου βυζ.* Edidi in *Animadverss.* II. 2. p. 412. Huschk. Anal. cr. p. 225. Paralip. I. nr. 122. p. 693. V. 2. *ἐπ' ἀνθρακίῃ.* ἐπὶ de causa efficiente rarius obvium. Sic tamen Agath. pag. 135. nr. 289. *καὶ θέλγεται οὐτ' ἐπὶ χρυσῷ, Οὔτε ζωροτέρω μείζονι κισσούβιω.* Apollon. Rhod. IV. 1659. *καὶ τοὶ μὲν ὑπὲρ βελίων ἐρύσαντο Νῆ' ἐπ' ἑρεμοῖσιν.* — *ἀνθρακίῃ.* minus recte excusum pro *ἀνθρακίῃ*. De carbone accipe, ut p. 594. nr. 166. *τέφρην θέσθε με κἀνθρακίῃν.* V. 3. *βάψεις.* P. *βάψης* scribendum erat. V. 5. *ταῦτα γελοῖα.* vix sincera lectio. Non magni tamen facio, quod suspicatus sum: *οὐδὲν ταῦτ' ἀγαλῆ σε. nihil te haec ornabunt.* Orellus in Append. ad

Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrigat: οὐδὲν ταῦτα· γελῶ, καὶ ἦν . . . ubi particula ἀν aegre caremus. Apud Manethon. V. 21. μύθοις οὐρανίοις φέρων παρέθηκα γελῶτα, fortasse scribendum; παρέθηκα ἀγελαῖα. vilia et communia bene opponuntur divinis et coelestibus; et bene jam respondent proxima, χρύσεια χαλκείοισιν. — καὶ ἦν τι πλείον ῥέξ. P. ἦν ἔτι πλείονα ῥέξης correxi cum Huschkio. Caeterum hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis antiquo tamen.

P. Nr. 67. εἰς γραῖαν μυρίνου. Br. II. 108. nr. 4. An. II. 1. p. 283. V. 1. ὁ τετραηκόσι. P. ὁ τετρακόσι. Pl. Br. Scripsi τετρακόσι. V. 2. λαῖ κορών ἐκάβη. P. πεντακόρων Ἐκάβη. Plan. Λαῖ κορωνεκάβη. Br. V. 3. μάμη. P. μάμμη. Pl. Br. V. 4. βάπτε τάς. P. βάπτε δὲ τάς. Pl. Br. λέγε πᾶσι. P. Pl. Br. παιῶι malebat Heraldus in Anim. ad Martial. X. 67. p. 206. — Nr. 68. εἰς γαῖαν λουκίλλου. Br. II. 323. nr. 31. An. II. 2. p. 461. V. 1. λέγουσι. P. λέγουσιν. Pl. Br. V. 2. μελανωτάτας. P. μελαινοτάτας. Pl. Br. — Nr. 69. εἰς γραῖαν τ' αὐτοῦ. Br. II. 323. nr. 32. An. II. 2. p. 461.

Nr. 70. εἰς . . . λεωνίδα ἰσόψιφον. Br. II. 191. nr. 7. An. II. 2. p. 89. V. 3. τὸν γάρ. P. καὶ γάρ. Pl. Br. Membr. lectionem ex τοιγάρ depravatam esse apparet. ποτί. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui. Saepe ποτί refertur ad νῦν. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. I. 18. — εἰς ἄκ. P. ἐς ἄκ. Pl. Br. — Nr. 71. εἰς γραῖαν νικάρ.^λ Br. II. 352. nr. 12. An. II. 2. p. 30. In Plan. p. 136. St. ἄδηλον est. V. 1. νεικονόη. P. νικονόη. Pl. Br. V. 2. ἴδεν. P. εἶδεν. Pl. Br. — Nr. 72. εἰς γραῖαν βάσσου σμυρναίου. Br. II. 160. nr. 2. An. II. 2. p. 19. In Plan. p. 154. St. Nicarcho inscribitur. V. 1: κοτύταρις. P. κοτύταρις. Pl. κοτύταρις. Br. ex Theocriti, ut videtur, Eid. VI. 40. V. 2. γραῖα. P. V. 3. ἐλάφος. P. ἐλάφον. Plan. Br. V. 5. ζώει αὐτὴ κλεπουσα. P. καὶ λεύσσουσα. Pl. Br. In lectione membr. duae confluxerunt lectiones, λεύσσουσα et βλέπουσα.

Nr. 73. εἰς γραῖαν νικάρ.^λ Br. II. 349. nr. 4. An. II. 3. p. 22. V. 1. τί γὰρ οἶδθα ὅτ' ἦν νέα. P. σὺ γὰρ οἶδας ὅτ' ἦν νέα. Br. τὸ πάροιθεν ὅτ' ἦν νέα. correxit V. D. in marg. Ap. Lennep. σὺ γὰρ οἶδθα, et τί γὰρ οἶδθα Corn. de Pauw in not. mst. Scripsi mutatione lenissimā: τί γάρ; οἶδθ' ὅτ' ἦν νέα. Saepe sic τί γάρ; orationi interjicitur. Vid. ad p. 91. nr. 25. et mox p. 521. nr. 85. et nr. 91.

Heindorf. ad Platon. Dialog. T. IV. p. 328. Etymol. Magn. p. 687. ed. Lips. *τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ; διατί γὰρ οὐ;* — V. 3. *εὐρήσει τεχνίτην.* P. *εὐρήσεις omnia*, quae vidi apographa; etiam *τεχνῖτιν* est in pluribus. Frequentem errorem in terminationibus *ῆς* et *ῆ* attigimus ad pag. 404. nr. 293. pag. 420. nr. 373. V. 4. *εὐεπίτακτον.* P. verissime. *εἰς ἐπίτακτον.* Br. V. 5. *ἦν θελήσει.* P. In marg. Ap. Voss. *ἦν γε θελήσει.* Rectius Br. *ἦν ἐθελήσῃ.* Putabam olim legendum esse: *ἦν ἐθέλῃ τις*, nec fortasse inepte, quum syllabae *ῖσ* et *ῖ* facile inter se permutentur. Sed accentus in Cod. sedes efficit, ut scribendum existimem, *ἦν ἐθελήσῃς.* V. 6. *ἐκ τούτου.* P. *καὶ τούτου.* Br. Copula abesse non potest. V. 8. *ἦν μὴ διδῶ.* P. *ἦν μὴδέν*, verbo deleto, Br. nec aliter C. de Pauw in not. mst. Recte me scripsisse existimo, *ἦν μὴ δῶ.*

P. Nr. 74. *εἰς γράϊ κωφ τ' αὐ.* Br. III. 160. nr. 3. inter epigr. Bassi, nescio quo errore. In Planud. enim p. 135. St. *Nicarcho* inscriptum. An. II. 20. nr. 20. V. 1. *ὀκησίμει.* P. *ὀνήσιμει.* Pl. Br. V. 3. *εἴπωμεν.* P. Pl. *εἴπω μὲν.* malebat Br. Mutatione non opus. Saepe enim transitus fit a plurali ad singularem, et contra. — V. 6. *ἔφερεν.* P. Pl. *ἔφερε.* Br. V. 7. *ἀνοπον.* P. *ἦν ὀπόν.* Pl. Br. *πόκον* corrigit Scaliger in not. mst. quod proximo *δοκόν* melius convenit. Tum legendum erit, *ἂν πόκον.* V. 8. *πεινῶν εὐθύς.* P. *πεινῶν εὐθύ.* Pl. Br. V. 9. *ἂν δὲ τόξον.* P. *ἂν δέ γε τ.* Pl. Br. V. 10. *ὄλως.* P. *ὄλως.* Pl. Br. *λέγω, οὐποτ'.* Hiatus mora in legendo excusabilem reddit. Eidem Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 307. mederi conatur sic: *ὄξος ἐπαισθάνεται δ' οὐποθ' ὄλως, ἂ λέγω.* Veteres tamen longiora vocabula in fine pentametri collocare solent. — Nr. 75. *εἰς πύκτας λουκίλλον.* Br. II. 320. nr. 17. An. II. 2. p. 449. V. 1. *τοιούτος.* P. Pro hac voce omīssa in ed. pr. Flor. et Ald. 1. *βέλτιστος* suppletur in Ald. 2. 3. Asc. St. *τοιούτος* restituit Br. Sic etiam *Σεβαστέ* rediit in locum vulgatae *τὸ πρόσθεν.* V. 2. *ὄφρυν.* P. *ὄφρυν.* Pl. Br. Ne brevis esset syllaba in caesura, pentametri Gracif. Ep. cr. in Bucol. gr. p. 46. *ὄφρυν* corrigit. Quod necessarium non videbitur Spitznerum consulentibus de Versu Graec. Heroico pag. 67. sq. V. 4. *μηδετό λαβεῖν.* P. *τὸ* abest a Pl. Br. — *πατρικῶν.* Euripid. Ion. 1304. *ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς ὥκ' ἦν μέρος.* Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 363. — V. 6. Aelian. H. An. VIII. 10. de elephantis locutus, ut de pugilibus: *τὰ πρόσωπα δὲ ἐκθλιβομένων τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ζώνος συνθλω-*

μένης, καὶ ῥηγνυμένου τοῦ μετώπου, τὸ ἐναργὲς τοῦ εἶδους ἀπώλλυσι, καὶ ἀγνώστες γίνονται πολλάκις τοῖς ἐγγυτάτω προσήκουσιν.

Nr. 76. εἰς ^τ αὐ ^τ αὐ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 3. τὸ πρόσωπον ἐναργὲς. i. e. σαφὲς καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Etym. M. p. 306. ed. Lips. Ap. Lucian. in Rhetor. Pracc. §. 6. T. VII. p. 225. οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ, scribendum suspicor, γράφουσιν ἐναργῶς. Plutarch. T. II. p. 335. A. ἔγραψε τὸν κεραυνοφόρον . . . ἐναργῶς καὶ κεκρυμμένως. — Nr. 77. εἰς στρατοφῶν ^τ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 1. ὀδυσσεύς. P. ὀδυσσεύς. Pl. Br. V. 2. ἄργος. P. Ἀργός. Pl. Br. In nomine proprio accentus retrahendus erat. — V. 5. ἦν ἐθέλης τὸ πρ. P. δὲ πρ. Pl. Br. Scr. potius: ἦν δ' ἐθέλης τὸ πρ. — ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ. P. Br. ἐς ἔσοπτρα ἑαυτοῦ. Pl. non advertens veterum usum, pronomen ἑαυτοῦ etiam de secunda persona usurpantium.

Nr. 78. εἰς ἀπολλοφάν ^τ αὐ. Br. II. 320. nr. 18. An. II. 2. p. 450. V. 2. οἰτοκόπων βιβλαρίων. P. et editt. vett. usque ad Asc. qui οἰτοκόπων habet. βιβλαρίων tuetur Pl. βιβλαρίω. Br. Chartae a tineis arrosae intelliguntur, utrum scriptae, nec ne, hoc loco nihil interest. — P. Nr. 79. εἰς κλεόμβρο ^τ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 16. An. II. 2. p. 444. V. 3. καὶ τὰ παρ' αὐτῷ. P. domestica illa mala; ne cum Br. corrigas, τὰ παρ' αὐτῆς. Vulgo καὶ παρ' ἑαυτῷ. Aeschyl. Prom. 186, παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς. V. 4. γρίσων. P. Pl. quod correctione non indiget, modo distinctionem tollas post Ὀλύμπια. γρίσσει Br. hiatu versum onerans. V. 5. δέρεται. P. δέρεται. Pl. Br.

Nr. 80. εἰς ἄπιν ^τ αὐτοῦ. Br. II. 320. nr. 14. In Plan. p. 128. Luciano inscriptum. V. 2. Ἄπιν. P. Ἀπιν scripsi. Cf. Schaefer. ad Theocr. p. 216. Ἀππιον malebat Graef. Ep. cr. in Bucol. p. 46. Similiter tamen peccavit Pallad. p. 383. nr. 168. Μῆνιν οὐλομένην. ἐτραυμάτισεν. P. Pl. ἐτραυμάτισε. Br. — Nr. 81. εἰς ἀνδρόλεων ^τ αὐ. Br. II. 319. nr. 13. An. II. 2. p. 447. Etiam hoc Luciano tribuitur in Plan. p. 128. V. 1. ὄσαν. P. Br. ὄσην. Pl. et sic in seqq. quoque versibus Plan. ionicas formas. exhibet, ubi P. doricās habet. V. 3. πίση. P. Br. πίση. Plan. ut iterum p. 542. nr. 258. v. 1. τῷ πίσης μεδόντι. Plan. πίσης. V. 5. καρύσσετο. P. Br. ἐκαρύσσετο. Pl. V. 6. με σταδ. P. Br. μ' ἐκ σταδ. Pl. In talibus ἐκ passim omittitur.

P. 480. nr. 762. ἀλλὰ Κνθείρη Ἄνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἴλετο λαθρο-
δίως. pag. 615. nr. 3. Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν . . . αἰνόμεναι
κόλποιο.

Nr. 82. εἰς δρομίας νικάρχου. Br. II. 352. nr. 13. An. II. 3.
p. 31. V. 1. ἀρακία. P. V. 3. εἰς φίλος, ὁ παρακλειόμενος. Vid.
Wytttenb. ad Platon: Phaed. p. 126. Boisson. ad Marin. V. Procl.
p. 95. V. 5. παραγίνεται. P. παραγίνεται. Pl. — Nr. 83. λουκίλλου.
Br. II. 320. nr. 15. An. II. 2. p. 448. V. 1. τὸν σταδίην. omnes.
τὸν σταδιῇ scripsi c. Scaligero in not. mst. quam correctionem probat
Schneider. in Lex. Gr. V. σταδίας. Noster p. 531. nr. 163. καὶ στα-
διεύς Μενεκλῆς. Themist. Or. XV. p. 196. A. εἰκείται δολιχοδρομῶ
μᾶλλον ἢ σταδιῷ.

Nr. 84. ^ττον αν. Br. II. 319. nr. 11. An. II. 2. p. 446. V. 1.
τις. P. V. 2. ὅλως. P. Pl. ὅμως. Br. non inepte. Aelian. H. An. X.
50. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν παροῦσάν μοι χρεῖαν σεμνὰ ὄντα ὅλως
οὐχ ὀρᾷ πω. scripsit, ni fallor: καὶ ταῦτα μὲν . . . σεμνὰ ὄντα ὅμως
οὐχ ὀρᾷ πω. at haec, licet per se speciosa, ad praesentem tamen
rem fortasse non faciunt. Contra ap. Liban. T. IV. p. 897. 21.
ὅμως δ' ἐπ' ἐκείνων ἀκόλαστος μὲν ἡ γνώμη. scr. ὅλως. et omnino
in illo crimine animus impudicus est, nulla autem feritas. — V. 3.
δίσκω μὲν γάρ. P. μὲν γάρ etiam Plan. μὲν τοι. Br. Vulgata bene
habet. Luctae certamen ille suscepit; etiam in stadio nonnihil pro-
gressus fuerat; disci autem et saltus ne mentio quidem poterat fieri:
nam illi ὅλως οὐκ ἤγγισε κ. τ. λ. Saepe particulae μὲν γάρ junguntur.
Od. α. 173. 392. Theogn. 285. Infra p. 601. nr. 211. p. 569. nr. 3.
V. 5. ἡκόντιζον. P. ἡκόντιζεν. Pl. Br. Sensus postulare videtur, ut
scribatur, ἡκόντιζ' ἄν. V. 6. πέντε τριαζ. P. junctim Pl. Br.

Nr. 85. ^ττοῦ αν. Br. II. 320. nr. 16. An. II. 2. p. 449. V. 2.
πάντοθεν. P. πάντοθε. Pl. Br. V. 3. κεῖσθαι τινά. P. V. 4. λι-
θίνων. Liban. T. IV. p. 717. 7. καὶ νῦν ἔστηκεν ἴσα τοῖς λίθοις
ἄφωνος. Marg. ed. Morell. τοῖς λιθίνοις. fortasse rectius. Xenoph.
de Rep. Iaced. c. 3, 5. p. 29. ἐκείνων γοῦν ἤττον ἂν φωνὴν ἀκούσαις
ἢ τῶν λιθίνων. P. V. 5. καὶ τί γάρ. Scaliger in not. mst. καὶ τὸ
γάρ εἰς ὥρας ἡρπίετο. Vera est vulgata lectio. Vid. ad nr. 91.
v. 3. — Nr. 86. ἄδελον. Br. III. 171. nr. 106. An. III. 1. p. 344.
V. 2. εἶδεν. P. οἶδεν. Pl. Br. Vid. ad p. 452. nr. 560. v. 4. V. 3.
ὑσπληγος. P. ὑσπληγος. Pl. Br. Illa forma non minus proba. Vid.

ad pag. 191. nr. 259. pag. 451. nr. 557. Ad sensum conf. Lucian. Timon. §. 20.

Nr. 87. εἰς μακρὸ λονκίλλον. Br. II. 331. nr. 71. An. II. 2. p. 484. V. 1. πεντόργυιος. Pl. Br. πεντόργυος. P. V. 2. οἴκοι. P. οἶκος. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς μικλεπὶ τ' αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 55. An. II. 2. p. 474. V. 1. ἤρπασεν. P. sed v atramento inductum. V. 2. φησιδῶξενπερ. P. Plan. ἰδοὺ Zeῦ. Br. Similiter Scaliger in not. mst. ἰδ' ὦ Zeῦ. Recte me emendasse existino: ἢ δέ, τί, φησί, πάθω, Zeῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις; quid, ait, faciam, si me habere cupis? τί πάθω; p. 103. nr. 111. καὶ τί πάθω; Vide Kuster. ad Aristoph. Plut. 603. Brunk. ad Lysistr. 884. Matthi. in Misc. philol. II. p. 3. sq. In ἡπάθω prior syllaba excidit, ut p. 603. nr. 225. in μητέρος pro δημήτερος p. 609. nr. 8. τορασφ. pro τὸ γέρας σφ. et alibi. — Nr. 89. τοῦ αὐ. Br. II. 171. nr. 108. tamquam ἀδέσποτον. In antiquioribus editionibus nihil adscriptum est, aliis nimirum Lucillii epigrammatis praecedentibus. Postea ἀδηλον prae fixum est. An. III. 1. p. 345.

Nr. 90. τ' αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 54. An. II. 2. p. 475. V. 2. περῆνα. P. Br. πυρῆνα. Pl. — αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγχόνισεν. P. Litteram paragogeam omisit Br. — Nr. 91. τ' αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 55. An. II. 2. p. 479. V. 2. αὐτόν ἀπηγχόνισεν. P. ut in praecedente. — καὶ τί γάρ; Cf. nr. 85. Post βαρὺς interrogandi signum posuit Br. minus recte. Sensus est: Quidnam tum factum? non id quod quis existimet; non enim pondere suo degravavit calamum etc. —

Nr. 92. τ' αὐ. Br. II. 328. nr. 56. An. II. 2. p. 476. V. 3. καταβάς οἶος ὅτ' ἔζη. P. οἶοςπερ ἔτ' ἔζη. Plan. quo versus impletur, non restituitur. Optime Br. ὄλος inseruit, quod ante οἶος facile excidere potuit. Both. in not. mst. corrigit, οἶός περ ὅτ' ἔζη. Idem v. 4. ἐπὶ γῆς. — καὶ πέρασ. τίρας tentabat Brodaeus. Illud bene habet. Pro tandem est infra p. 537. nr. 212. καὶ πέρασ ἔξ δραχμῶν Ἑρασιστρατος ... οἶδ' Ἄνουβιν ἔχω. Alciph. II. 2. p. 212. καὶ πέρασ ἀναστᾶσα ὅπη ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι. V. 4. λεπτότατος. P. Br. λεπτότερος. Pl.

Nr. 93. τοῦ αὐ. Br. II. 328. nr. 57. An. II. 2. p. 477. V. 1. ἐπικούρων ἀτόμων. P. ἐπικουρελων ἀτόμων. Pl. ἄτομον. Br. c. Scaligero in not. mst. fortasse recte. Vide tamen, an genitivus explicari

possit subaudito *μίαν*, aut *τινά*. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 414. et VV. DD. ad L. Bos p. 137. et p. 687. V. 2. εἰς τὸ μέσον, τῆς ἀτόμου sc. ^τ — Nr. 94. τοῦ αὐ. Br. II. 329. nr. 59. An. II. 2. p. 477. V. 1. σαλπύγων ἐπνευσεν. P. Br. εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν. Pl. V. 2. ἀπῆλθεν. P. εὐθύς. P. Br. εὐθύς. Pl. — Nr. 95. ^τ αὐ. Br. II. 387. nr. 16. tamquam *Ammiani*, cui inscribitur in Plan. p. 157. St. V. 1. μάκρωνα. P. μάκρωνα. Pl. Br. Manifestus lusus in μικρὸς Μάκρων. V. 2. εἰκνυσεν. μέγ. P. Pro μικροῦ Salmasius malebat μικρός, non improbabiliter. V. 3. ψιλός. P. ψιλός. Pl. Br.

Nr. 96. νεκρῶ. Br. II. 357. nr. 56. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 159. est ἀδελον. V. 1. στυμφαλίδες οὐχ οὕτως ὡς ἐμέ. P. litteris superscriptis, quibus verus ordo restituitur. οὕτω. Pl. Br. V. 4. ἐτοίμως. P. ἐτόμως. Pl. Br. Vid. ad p. 109. nr. 49. v. 3. — Nr. 97. ἀμ- ^τ μισιοῦ. Br. II. 387. nr. 18. An. II. 3. p. 142. — Nr. 98. τοῦ αὐ. Br. II. 386. nr. 7. An. II. 3. p. 138. In Plan. p. 157. ἀδελον. V. 1. εἶτα. P. — Nr. 99. λουκίλλων. Br. II. 329. nr. 60. An. II. 2. p. 478. V. 2. ἀπῆλθεν ἔχων. P. ἐλὼν corrigit Hermann. ad Viger. p. 758. nr. 228. non assentiente Schaefero ad Sophocl. T. I. p. 256. Sic certe Gregor. Nazianz. nr. 208. T. I. p. 595. ὃν μούνον κτεάνων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.

Nr. 100. τοῦ αὐ. ^τ Br. II. 329. nr. 61. An. II. 2. p. 478. V. 1. πῆλεν. P. πῆλε. Pl. ὥστε κολεμβᾶν. P. ὅτε ἐκολύμβα. Pl. Br. quod sequentia postulant. V. 2. μόλιβδον. P. μόλιβον. Pl. Br. — Nr. 101. τοῦ αὐ. ^τ Br. II. 330. nr. 67. An. II. 2. p. 480. V. 1. ἐηπίζων. P. ἐπιίζων. Pl. Br. Sic ap. Alciphron. L. III. 2. p. 276. καὶ κατὰ σεαντὴν ῥίπιζε. Cod. Vindob. ῥήπιζς. qui locus leni medicina, qualem Bastius adhibuit, non potest restitui; mutilus enim. V. 2. ἐξέβαλεν. P. Pl. Litteram paragoricam omisit Br. — Nr. 102. ἀμμιαν ^υ οἱ δὲ νικαρχ. ^υ Br. II. 387. nr. 17. ut *Ammiani*. An. II. 3. p. 142. V. 2. ἐτρέπησεν. P. ἐτρέπησε. Pl. Br. — Nr. 103. λουκίλλ. ^υ Br. II. 329. nr. 62. An. II. 2. p. 478. V. 2. τοῦτο. refertur ad τὰς ἀτόμους. Sic p. 531. nr. 170. v. 3. τοῦτ' ἀντὶ χαρίσασθε. i. e. τὰς πέντε μνᾶς. Cf. ad p. 133. nr. 276. v. 7. V. 3. δὲ τοτ'. P. δὲ τότ'. Pl. Br. V. 4. πολὺ τι. P. πουλύ τι. Pl. Br.

Nr. 104. τ̃ αντ̃. Br. II. 329. nr. 63. An. II. 2. pag. 478. —
 Nr. 105. τ̃ αντ̃. Br. II. 330. nr. 64. An. II. 2. pag. 479. V. 1.
 ἐξήτουν. omnes, usque ad Stephan. p. 158. ubi ἐξήτουν. — ἐκάθενδε.
 P. Pl. ἐκάθενδε. Br. V. 2. ὀξυιαγω. P. ὀξυβάγω. Pl. Br. — Nr. 106.
 τ̃ αντ̃. Br. II. 330. nr. 65. An. II. 2. p. 479. P. V. 3. ἐρύζητο. P.
 ἐρύροιζοιτο. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. ἐρύροιζητα. vulgo. V. 5. ἡματα.
 P. — Nr. 107. In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente, a
 quo recte sejungitur in Plan. p. 158. St. Br. II. 330. nr. 68. An. II.
 2. p. 481. V. 1. φυλλω πεφορημένος. P. πέφορημένος. Pl. Br. V. 3.
 παλικάμπη. P. Pl. ἥ πιτυκάμπη. Br. c. Steph. sic pro πιτυκάμπης
 dici posse existimans. Quem imitari non sum ausus. Adjectivi forma
 παλικαμπής est ap. Schol. Apoll. Rh. IV. 1315. p. 324. Inter varia
 Scironis nomina etiam hoc fuisse potuit. V. 4. ἀπλώσας. Artemidor.
 Onirocr. I. 76. p. 105. ὀρχοῦνται καὶ ἀπλοῦσι τὰ σώματα. Aelian.
 H. An. VIII. 10. τὰς πτέρυγας ἀπλώσασαι. Ap. Alciph. L. III. 3.
 p. 278. ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην ἀπλώσας ἠπόρουσ' ὅ τι πράξειμι. frustra
 fortasse vexatur vulgata lectio in loco, ut mihi quidem videtur, mutilo.
 V. 4. κανάβιον. P. καννάβιον et κανάβιον editt. Pl. quod restituendum
 videtur. De κάναβος ejusque usu dixi in Animadversionibus.

Nr. 108. ἀδελῷ. Edidi in Paralip. I. nr. 123. p. 695. V. 2.
 κλινῇ. V. 3. ποῦ τὸ χεῖλος. Scr. ποῦ. Cf. nr. 133. v. 5. — Nr. 109.
 in membr. cum praecedente cohaeret. V. 2. ἀλλ' ἐρύπται χαμαί.
 Fortasse ἐρύπται δὲ χαμαί. — Nr. 110. νικαρ. Br. II. 353. nr. 16.
 An. II. 3. p. 32. V. 6. ἀπεκρέμασε. P. Br. ἀπεκρέμασεν. Pl. —
 Nr. 111. Sine lemmate. Sed quum praecedat epigr. Nicarchi, et sequenti
 tetrasticho adscriptum sit τοῦ αὐτοῦ, vix dubitari potest, hoc
 quoque distichon cum sequentibus eidem poetæ tribuendum esse. In
 Plan. p. 158. St. Lucillii nomen praefixum. Br. III. 172. nr. 109. ut
 ἀδέσποτον. An. III. 1. pag. 346. V. 2. ἀπηγχόνισεν. P. Plan. ἀ-
 πηγχόνισε. Br.

Nr. 112. εἰς ιατρ̃ τ̃ αντ̃. Br. II. 324. nr. 38. tamquam Lucillii,
 cui cum seqq. tribuitur in Plan. p. 147. St. An. II. 2. p. 465. V. 2.
 εἰπὲ τάλας. P. τάλαν. Pl. Br. metro claudicante. Nominativus pro
 vocativo bene habet. οὕτω εὐσκοπος. P. οὕτως εὐσκοπος. Pl. Br. εὐσκοπος
 restitui; idem quod εὐστοχος. Apollon. Rh. IV. 1716. Αἰγλήτην μὲν

ἑὺσκόπου εἵνεκεν αἷγλης Φοῖβον κεκλόμενοι. Christodor. Ecphr. 568. πᾶσιν μὲν ἑὺσκόπος εἶδετο μάντις. Philostr. Vit. Soph. p. 556. εὖσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων. V. 3. ὀλυμπικόν. P. Pl. Br. Ὀλυμπιχόν corr. Scaliger in not. ms. Ὀλυμπικός μάντις recurrit in ep. Nicarchi nr. 162. De utraque nominis forma dixit Wytttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 19. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 292. Hic Ὀλύμπικος scribendum existimat. — ἀλλὰ διανοῦ. P. ἀλλὰ δὲ αὐτῆ. Plan. δὲ αὐτῆς. Br. pro arbitrio. Acute Scaliger, ἀλλὰ διανοῦς. Rectius tamen, ni fallor, scripseris: ἀλλὰ διανοῦ .. βλέφαρα. oculos pellucidos (non, ut Olympici; obscuratos) ex gemma pellucida factos. Quint. Smyrn. L. XII. 144. in descriptione fabricae equi duratei: οὐατα δ', ὀφθαλμούς τε διεοδεῖς, ἄλλα τε πάντα. Furti insimulari medicum existimabat Lessingius. Longe aliam viam ingressus Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. pag. 11. corrigit: οὐ μόνον ἐκτύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλ' ἀδιάντου Εἰκόνος ... quod ob similitudinem cum vestigijs membr. blanditur; sed exempla desidero verbi διαίνειν pro ἀλείφειν, et ἀδιάντος pro ἀνηλιφῆς usurpati. V. 4. ἐξέβαλεν. P. Pl. ἐξέβαλε. Br.

Nr. 113. τοῦ αν. Br. II. 324. nr. 36. ut Lucillii ex Plan. p. 147.

An. II. 2. p. 463. — Nr. 114. τοῦ αν. Br. II. 325. nr. 41. item ut Lucillii. An. II. 2. p. 467. V. 1. ἐρμολόγη. P. ἐρμολόγη. Pl. Br. Cf. p. 534. nr. 190. V. 3. ὁ Κρόνος. P. Pl. Recte de sidere infesto Grotius; *Ridens ille, mihi Saturnus tarda minatur. ὁ χρόνος.* Br. Vulgata tamen in hoc disticho non videtur integra; praesertim verba οὐ νόει, si sensum habent, certe frigent. Saltem distinctione post λέγει deleta, junde, οὐ νόει τί ὁ Κρόνος λέγει. Suspiciabatur Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννεάμηνος, φησί, λέγεις σὺ, ποιεῖ τὰ μὲν δέ ... tu quidem narras, quae Saturnus post decem menses factururus sit. Nondum me poenitet coniecisse: τί μέγ', εἰ Κρόνος ἐννέα μηνῶν, φησί, λέγει σὺ νόον; quid tam magnum, si Saturnus mihi novem mensium portendit terminum? σὺ νόον μηνῶν dictum per periphrasin, ut in Append. T. II. p. 802. nr. 136. διόσῃν πληρώσας πεντάδα τῶν σὺ νόων. In his saltem probabile: τί μέγ', εἰ. . . Lucian. T. VIII. p. 291. οὗτος δέ, τί μέγα, εἰ ἐμπροσθεν τεθνησκει σὺν αὐτῷ πρὸς τοῦ πυρός. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. καὶ τί μέγα, ἔφη, Ἡεῖοι ποιοῦνται, δὲ ἐτῶν πέντε ἀμέγα μὲν χρόνιοι τῷ δικαιούσῃ; Liban. T. IV. p. 499. 17. καὶ

γὰρ εἰ μὴν ἐμύλλετε στρατηγοῦ στερήσεσθαι μόνον, τάχ' ἂν ἦν οὐ μέγα. Sed ap. Eund. T. IV. p. 178. 28. τί τοῦτο τῇ πόλει, κείσεσθαι με νοσοῦντα. Reiskius sine causa idonea tentat, τί μέγα τοῦτο. P. V. 6. ἀπεσκάρισεν. P. Pl. sine ν Br.

Nr. 115. του αν. Br. II. 325. nr. 39. An. II. 2. p. 466. tamquam *Lucillii* cum Pl. V. 1. ἔχης. P. ἔχεις editt. ante St. V. 2. ἴαοιν. P. ἴαιν. Pl. Br. ἀλφικράτη. P. ἀμικράτη. Pl. ἀρποκράτην. Br. pluribus praeecuntibus. V. 3. θεός. P. Br. θεόν. Pl. — Nr. 116. τ' αντ. Br. II. 325. nr. 40. An. II. 2. p. 466. ut *Lucillii*. — Nr. 117. στρατών. Br. II. 389. nr. 99. An. II. 3. p. 128. V. 1. χροσην. εν ἔχρισεν. P. ἔχρισεν. Br. ἐνέχρισεν. Pl. ut mox nr. 122. πέντ' ἐνέχρισεν πάλιν. nr. 126. ἂν δὲ δις ἐγχρίσῃ με. V. 2. μακρόν. P. Pl. μακρῶν, quod in nonnullis codd. legi observavit Orsopoeus, recepit Br. V. 5. διπλεθρῶ. P. διπλέθρου. Pl. Br. V. 10. οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ. sic omnes. Br. suspicatur, οὐκέτ' ἂν οὔποτ' ἴδοι. Vulgatam sic accipe: φοβητέον, μὴ οὐκέτι ἴδῃ ποτ' οὐδ' ἐλέφαντα. — Cum hoc epigrammate in membr. cohaeret

Nr. 118. quod infra p. 552. *Callicteri* inscribitur; in Planud. p. 148. St. *Nicarcho*. Ut *Nicarchi* exhibuit Br. II. 355. nr. 27. An. II. 3. p. 40. V. 1. οὐ μ' ἔκλινε Φεῖδων, οὐδ' ἤφατο malebat Br. — Nr. 119. τ' αντ. Infra p. 552. *Callicteris*; in Plan. *Nicarchi*. Br. II. 355. nr. 26. An. II. 3. p. 39. V. 1. ὁ ἱατρός. P. 1. ἱητρός. P. 2. Pl. Br. V. 2. γινώσκει. P. 1. γινώσκει. P. 2. Pl. V. 4. τὸν γακον. P. 1. Br. τὸν τάρον. P. 2. Pl. — Nr. 120. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 28. An. II. 3. p. 40. V. 2. τετραπέδαας. omnes. τετραπόδους Scaliger in not. mst. Alio sensu τῆς τετραπόδου λείας dixit Polyb. I. 29. p. 76. Nihil tamen prohibet, quominus idem vocabulum de mensura usurpatum fuerit. Commemoratur etiam ἐξάποδος ap. Steph. Th. L. Gr. T. III. p. 514. F. G. Inter ἐκατόμποδον et ἐκατόμπεδον fluctuant libri ap. Homer. Ἰλ. ψ. 164. ubi vid. Heyn. T. VIII. p. 391. qui ἐκατομπεδον praetulit cum Wolfio. V. 4. τέθνηκεν, γέγονεν. P. Pl. τέθνηκε, γέγονε. Br.

Nr. 121. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 29. An. II. 3. p. 40. — Nr. 122. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 30. An. II. 3. p. 40. V. 1. πέντε ἱητρός. P. πέντ' ἱητρ. Pl. Br. ἱατρός primam in thesi producit etiam alibi, ut

ap. Theocr. Eid. XI. 5. In hiatu non haeserunt Plan. et Br. infra nr. 188. ubi omnes *ἄν δὲ ἱατρὲν*. V. 2. *πάλιν*, ut *rursus*, orationi continuandae inservit. *ἅμα* suspicabatur Casaub. in not. mst. P. V. 4. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. — Nr. 123. *ἡδύλον*. Br. I. 484. nr. 5. (9.) An. I. 2. p. 339. In Plan. ed. Flor. pr. et Ald. 1. *ἄδηλον*, quod fortasse ex *ἡδύλον* natum. V. 2. *εἰσῆλθεν*. P. Pl. *εἰσῆλθε*. Br. V. 3. *ἀκόνιτος*. P. *ἀκόνιταν*. Pl. Br. Illud restitui: ubi venenum est, ait, quod tam pestiferam naturam habeat? Dicitur τὸ *ἀκόνιτον* et ἡ *ἀκόνιτος*. Etymol. M. p. 46. ed. Lips. *ἀκόνιτον*, *βοτάνη δηλητηριώδης*. . . *Εὐφορίον δὲ θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην*. — V. 4. *μήτραις*. P. *μήτραις*. Plan. editt. vett. usque ad Ascens. — Nr. 124. *νικαρ*. Br. II. 356. nr. 31. An. II. 3. p. 41. V. 2. *ἐστέρησεν*. P. et ed. Flor. Aldd. tres. *ἐστέρισεν*. Asc. St. *ἐστέριας*. Br. Hinc et ex epigr. *ἀδευπ*. p. 551. nr. 335. v. 4. *σιτρίζω* venit in Lexica. Scripsi *ἐστέρησεν* cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. — V. 5. *κηρύκιον γάρ*. Quum in *κήρυκος* media syllaba producat, Bothius in not. mst. corrigit: *κηρύκειον ἔχων*. Fuisse tamen inter veteres grammaticos, qui ὃ in hac voce interdum corripipi posse existimarent, apparet ex Etym. M. p. 511, 45, (464. ed. Lips.) Eustath. ad *Ἰλ. ρ.* p. 1145. 50. Hos igitur Nicarchus secutus esse videtur. Antimachi locum, ubi in *κήρυκας* media vulgo corripitur, emendare conati sumus in Addit. ad Athen. p. 257. *ἔχω*. P. *ἔχων*. Pl. Br.

Nr. 125. *ἀδέσποτ*. Br. III. 169. nr. 96. An. III. 1. p. 340. V. 3. *ἀπενταφύων*. P. *ἀπ' ἐνταφίων*. Pl. Br. V. 4. *εἰσπεδιεσμεύειν*. P. Pl. *εἰς ἐπιδ*. Br. V. 5. *εἰς ἐνταφιάζειν*. P. Br. *εἰσενταφ*. Pl. Recte praepositio in utroque versu a verbo sejungitur. Notanda articuli ellipsis ante infinitivum, modo praecedente praepositione, modo sine ea. Sic p. 548, nr. 16. *τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει*. p. 551. nr. 332. *οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εἰκαδρος ὁ πρωρεὺς Εἰς τὴν εἰκόσοτον φαίνεται ἐμβιβάσας*. p. 572. nr. 22. *καὶ πρὸς ἀναγνώνας φωνὴν μέλι*. p. 596. nr. 175. *τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μοῦνον ἰδεῖν*. Liban. T. IV. p. 1064. 9. *ἄνδρες δὲ ἄρτι πόλεως ἦσαν (scr. ἔξῃσαν), οἷς βίος πρὸς θήραν ἐπαγόμενοι θήρας (scr. κύνες) ἅμα καὶ στάλικας, οἷς ἔστι (fort. καὶ ἵππους ἐς τὸ) θηρᾶν καὶ διώκειν μὲν ἵππους, ἔχνεύειν δὲ κύνες*.

Nr. 126. *ἄδηλῶ*. Br. III. 169, nr. 95. An. III. 1. p. 340. V. 2. *καινόν*. P. Br. *καινόν*. Pl. Ap. Achill. Tat. L. VII. 11. p. 302. *οὐ*

παύσεσθε φληνάων, καινῶν καὶ τηλικούτων ἔργων τιθέμενοι παιδιάν.
scr. cum Bodenio φληνάων κενῶν. quod in edit. Bip. neglectum. —
των γραφικῶν. P. Pl. γραφικῶν Br. cum pluribus. Vera videtur cor-
rectio. Quum tamen multa sint in talibus, quae ignoremus, et fieri
possit, ut etiam fullones spongiis usi sint, a membr. recedere non sum
ausus. — Nr. 127. εἰς ποιητάς. πολλιανοῦ. Br. II. 439. nr. 2. An. II.
3. p. 269. V. 3. τοίνυν raro initio orationis collocatur, nec sine
corruptelae suspitione. Vide igitur, an τοιγὰρ scribendum sit. Ap.
Plutarch. Vit. Rom. c. 17. scr. ex codd. τοῦτο τοίνυν καὶ πρὸς τὴν
Ταρπηϊαν τότε παθών.

Nr. 128. τ' αὐτ'. Br. II. 439. nr. 3. An. II. 3. p. 269. V. 4.
χοιρείας. P. χειρείας et χειρείας editt. Pl. χοιρείης. Br. „Florus, ob
acceptam in agone musico coronam celebrato convivio, Polliano, qui
invitatus non adfuerat, frustum suillae carnis miserat.“ P. V. 5.
τοὶ γὰρ θάρσει. P. τοιγὰρ θάρσει. Pl. Br. πάλιν. P. πάλιν. Pl. Br.
γίνου. P. γίγνου. Pl. — Nr. 129. κεραιίου. Br. II. 345. nr. 1. An. II.
3. pag. 7. In Plan. pag. 165. St. λουκιανοῦ. — Nr. 130. πολλιανῶ.
Br. II. 439. nr. 1. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐπέτα. P. V. 4. πάλιν.
P. πάλιν. Plan. Br. V. 6. χελιδόνας. P. et editt. usque ad Steph.
qui χελιδόνια dedit. Sic Br. Theocr. Eid. XIII. 140. κνάνεόν τε
χελιδόνιον.

Nr. 131. λουκίλλ'. Br. II. 332. nr. 76. An. II. 2. p. 487. V. 1.
πάντ' ἐγενήθη. omnes usque ad Br. qui ἐπεκλύσθη tacite correxit.
Durior in vulgata oratio, nec nisi per anacoluthiam explicanda. Junctae
sunt enim duae locutiones, altera per passivum elata: οὔτε ἐπὶ Λευ-
καλίωνος τοσοῦτοι ἀπώλοντο. altera per activum: οὔτε Φαίδων
καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς τοσοῦτους ἀπέκτεινεν. De forma ἐγενήθη,
bis in hoc epigr. obvia, dixit Heyn. ad Apollod. T. I. p. 7. — V. 5.
κατὰ τέσσα, P. κατὰ. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 40. 11. τί γὰρ ἂν
τοῦ διαφθεῖρεσθαι τοὺς νέους . . . δεινότερον καταγένοιτο. scribendum
videtur, δεινότερον κακὸν γένοιτο. — Nr. 132. τ' αὐτ'. Br. II. 333.
nr. 80. An. II. 2. p. 490. In Plan. p. 164. St. ἄδελον. V. 2. ἤρεσε.
P. et ed. St. antea in omnibus editt. erat ἤρεσκε. — εἴπη. P. εἴπη.
Br. εἴποι. vulg. — V. 4. ἄγαν, posteriore producta. Vid. Br. ad
Soph. Oedip. T. 439. ad Aristoph. Nub. 199. 1120. V. 5. οὕτως. P.
Br. οὕτω. Pl. quod suavius ad aures accidit. ἔχων. P. ἔχον. Pl. Br.

Nr. 133. ^τ αὐτ. Br. II. 333. nr. 77. An. II. 2. p. 488. V. 2. εὐτυχίδας. P. εὐτυχίδης. Pl. Br. V. 3. αὐτῶ. P. αὐτῷ. Pl. Br. V. 5. ποῦ. P. Pl. ποῖ scripsi c. Schaefero Melet. p. 98. Contra ap. Achill. Tat. III. 17. p. 137. scr. εἰ διάκονος θεοῦ τις (sic codd.) εἰ, δέομαι σου, ποῦ (ποῖ vulg.) γῆς εἰμι. At Ib. L. VIII. 2. pag. 312. ποῦ φύγωμεν τοὺς βιαίους; scr. ποῖ. ἀπέλθει. P. ἀπέλθῃ. Pl. ἀπέλθοι corr. Br. quod minime probandum. V. 6. γῆν κατέχειν miror dici eum, qui *apud inferos* versatur. Longe alio sensu Xenoph. Cyrop. II. 1. 1. προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι, τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσι. et alii in similibus. Quare vide, an scribendum sit: ἐπεὶ χεῖδην Εὐ-τυχίδης κατέχει.

P. Nr. 134. ^τ αὐ. Br. II. 332. nr. 74. An. II. 2. p. 486. V. 2. ταῦτα. P. Pl. στάντε tacite correxit Br. Cogitari possit de ἄντα πρὸς ἀλλήλῃς, respectu habito ad Homericum, ἄντα μάχεσθαι. 'Il. τ. 163. ἄντα τιτύσκεσθαι. 'Od. ω. 181. — Nr. 135. ^τ αὐ. Br. II. 333. nr. 78. An. II. 2. p. 489. V. 1. μὴ κέτι. P. V. 2. παρὰ σοί. P. et Schol. Wechel. Br. παρὰ σοῦ. Vulg. V. 3. πάλιν in P. omissum supplet Pl. Br. V. 4. σταζόμενον. P. σφαζόμενον. Pl. Br. Sic supra p. 415. nr. 349. ἀνεστορίης, in Cod. scriptum ἀνεσφορίης. V. 5. πάσχω. P. πᾶσχω. Pl. Br. V. 6. οἱ καταδείξαντες. P. Pl. Br. οἱ καταλείξαντες corr. Scaliger ad Sueton. T. I. p. 638. ed. Burm. idque ad legem quandam Caligulae refert. Doctior conjectura quam verior. Vulgatam tuetur Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 401. poëtam judicans iis impre- cari, qui scribendi artē in lucem protulerint, papyri et calamorum inventoribus. In hunc sensum etiam Huetius accipiebat haec verba. Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrig. σοὶ κατα- δείξαντες, qui te legere et scribere docuerunt. Sed in hac sententia articulum abesse dubito.

Nr. 136. ^τ αὐτοῦ. Br. II. 333. nr. 79. An. II. 2. p. 490. V. 3. προσελθων. P. προσελθών. Pl. Br. Illud restitui, *me petens*. — V. 6. ἡμερίων. H. de Bosch, vulgatae patrocinio suscepto, ἡμερίους mortales significare multis exemplis docuit, de quo nemo dubitabat; sed quo- modo haec significatio cum totius enuntiationis sensu conciliari posset, non docuit. Grotius vertit: *Jam si quid miserere, canant tua signa receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus*. Suspicebar ἡρεμίας, quod de induciis accipiebam, quas Priamus precibus apud Achillem

obtinuit. Sed quum sic tautologia quaedam insit in verbis εἰς ἀνοχάς et ἡρεμίας, aliud quid latere facile crediderim. — ἔττηεν. P. Pl. ἔττηε. Br. — Nr. 137. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 332. nr. 73. An. II. 2. p. 485. In Plan. p. 165. est ἄδελον. V. 6. ἐνθεν μακράν ἄρας. P. Pl. μακράν ἐνθεν ἄρας. Br. In ἄρας prior syllaba non magis potest corripī, quam posterior in μακράν. Quare scripsi: ἐνθεν μάκρ', ἄρας... Est etiam in μακρά spatii significatio, ut in μακρά βιβάς, μακρά αὔσας. Vid. Kuhn. ad Aelian. V. Hist. I. 25. Malim tamen in Cod. reperiri: εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῦμα Μακράν, ἀλλ' ἄρας εἰς τὸ φρεῖαρ με βάλε. Friedemannus de Med. Syll. Pent. p. 526. ἐνθε μακράν ἄρας corrigendum censet, comparans adverbia ἐνερθε, ὕπιρθε, et similia, quorum exempla conguessit Bast. ad Gregor. Cor. p. 166. s.

Nr. 138. εἰς γραμματικούς. λουκίλλου. Br. II. 327. nr. 48. An. II. 2. p. 472. V. 2. σολοικίζων. P. σολοικίζον. Pl. Br. qui σολοικισμόν δέχεται suspicatur. De magicis defixionibus usurpatum verbum δέω illustravi in Animadverss. Mox nr. 148. κάγω τοῦτον ἰδὼν τὸ στόμα μου δέδεται. Adde Harpocr. in καταδεδέσθαι. Vales. ad Euseb. de I. audib. Const. p. 532. C. (T. I. p. 255. C. ed. Parisin. 1678.) Valken. ad Herodot. IV. p. 512. 65. Astium ad Platon. de Rep. p. 406. σολοικίζον dictum per prolepsin, quam vocant.

Nr. 139. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 317. nr. 4. An. II. 2. p. 438. In Plan. p. 138. ἄδελον. V. 1. γραμματικὸν ζηνῶνις ἔχει πώγωνα μένανδρον. P. γραμματικὸς Ζήνων ὃς ἔχει π. μ. Pl. Melius Br. γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πώγωνα Μένανδρος. At nec hoc cum sequentibus satis vinctum, et barba Zenonis ad Stoicorum sapientiam significandam non valde apta. Nec quod ipse in margine conjeci satis firmum. V. 2. γῆς συνεστ. P. γῆσι συν. Plan. γῆς σὺ συν. Br. V. 3. αὕτη μελέτη. P. αὐτῇ μελέτη. Pl. αὐτῷ μελετῶν. Br. cum Salm. αὐτὸς μελετῶν. Scaliger in not. mst. οὕτως. P. Pl. οὗτος. Br. cum Huetio. Membr. Palatin. lectionibus denno perpensis, totum hoc epigr. non in Grammaticum paediconem, quod vulgo existimant, compositum esse existimo, sed in mulierem Grammatici moccham. Sic enim, una duabusve litteris leviter immutatis, legendum videtur:

Γραμματικὸν Ζηνῶνις ἔχει πώγωνα Μένανδρον
τὸν δ' εἰδὼν τοῦτω γῆσι συνεστακέναι
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος,
πτώσεις, συνδίσμους, σχήματα, συζυγίας.

Sic haec satis faceta. Mulieris nomen *Ζηνωνίς* (V. Suid. in *ἀρμάτιος*. T. I. p. 332. et T. II. p. 9.) fictum fortasse ad significandam mulierem philosophiae et eruditionis studiosam. Illa Menandrum alebat quendam, quod ad barbam, Grammaticum, eique se filium in disciplinam tradidisse narrabat. Sed ille Zenonidem exercebat per noctem, casus, copulas, conjugationes et schemata illi tradens.

Nr. 140. τ αὐτῷ. Br. II. 323. nr. 28. An. II. 2. p. 257. V. 1. ταῖταις ταῖς . . . αἰδομαχαῖς. P. τούτοις τοῖς αἰδομαχοῖς. Pl. Br. V. 2. τοῖς. P. Br. ταῖς. Pl. V. 3. πέν. P. πέν. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli Ex plebejo sermone Lucillium hoc adoptasse suspicatur Buttmanus in Mus. Stud. Antiqq. I. 1. p. 247. sq.

P. V. 4. πριάμω. P. — Nr. 141. εἰς ῥητορ^ο λονκίλλον. Br. II. 334. nr. 84. An. II. 2. p. 493. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 8. Sensus est: non convenit inter orationem Meneclis et rem, de qua dicere instituit. — Nr. 142. τ αὐτῷ. Br. II. 335. nr. 87. An. II. 2. p. 496. Ap. Plan. p. 170. St. *Ammiano* tribuitur. V. 3. ταύτη. P. ταυτί. Pl. Br. V. 4. σκεψάμενος. P. Pl. σκηψάμενος. Br. nescio quare. Σκέπτεσθαι usurpatur de oratore, qui dicenda dispicit et meditatur; unde ἐσκεμμένος ῥήτωρ, probe meditato, ap. Polluc. IV. 20. Demosth. Or. in Mid. T. I. p. 576. 15. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ ταῦτ' ἐρεῖ, ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λίγω νῦν ἐγώ. ἐγὼ δέ γ' ἐσκεψάμην μὲν, ὃ ἄνδρες ἀθηναῖοι, γημί, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθίστην, καὶ μεμελετηκέναι. Vid. Ernest. Techn. Rhet. p. 308. Verus orator res et orationem, Criton voculas tantum et vocularum formas circumspiciebat.

Nr. 143. τοῦ αὐτῷ. Br. II. 335. nr. 85. An. II. 2. p. 494. V. 3. ἐθέλεις. margini adscriptum *ἦτο* i. e. ἐθέλεις. P. V. 4. μελέται. P. μελέτω. Pl. μελέτα. Br. c. Brodaeo. V. 5. γὰρ σοῦ. P. γὰρ σου. Pl. Br. Illud antithesis rectius esse ostendit. V. 6. σολοικίζεις. quaedam editt. Plan. — Nr. 144. κρεαλίον. Br. II. 345. nr. 2. An. II. 3. pag. 8. V. 1. παράσημα. Vid. de hac voce ad Themist. Or. XXI. p. 255. D. in Append. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. a Fr. Gölloro edit. p. 271. s. Insolentius de infantibus male natis Gregor. Naz. Carm. II. T. II. p. 54. A. ἡλιτόμηνα, καὶ ἐκφρονα, καὶ παράσημα, Λώβην ἀνδρομέης γενεῆς. V. 2. ἐστίν. P. Pl. ἐστί. Br. V. 3. κάρκρε. P. κάρκαιρε. Pl. Br. Vid. Homer. *Il.* v. 157. et Heyn. T. VIII. p. 40.

Non sine causa Cerealius exempla verborum inanem strepitum significantium cumulat. V. 5. τοῖς πράγμασι. P. et editt. vett. τοῖς γράμμασι. ed. Asc. St. Br. Hoc sine dubio verius. De illorum vocabulorum confusione vid. Bastium ad Gregor. Cor. pag. 185. not. *** Schaefer. ib. p. 284. — V. 6. ὥς γε. P. ὥστε. Pl. Br.

Nr. 145. ἀδελον. Br. III. 171. nr. 104. An. III. 1. p. 344. V. 2. ῥήτωρ ἦν εἰκὼν. P. Pl. Br. Si sincera est lectio, ἦν pro ἐστὶ positum, qui usus non apud Atticos tantum obtinet (vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 328. T. IV. p. 54.), sed apud alios quoque, ut Theocrit. Eid. V. 79. ἡ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα, ubi vid. Schaefer. p. 220. Theognis v. 519. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε, Πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὕψελος. Herpdot. IV. 64. δέσμα δὲ ἀνθρώπου ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. Ap. Aelian. autem H. A. XI. 11. οὐκ ἦν δὲ ἄρα, οὐ. certe voculae οὐκ ἦν non sunt depravata; nec ap. Liban. T. IV. p. 898. 12. τοῦτο δὲ ἦν ἀποστερησάσι ταφῆς. lectio vulgata sollicitari debet. In nostro epigr. Scaliger in not. mst. corrigit: ῥήτορος ἦδ' εἰκὼν. Ipse malim: ῥήτωρ ἦ γ' εἰκὼν. imago quidem orator est; meditari enim videtur; orator autem nonnisi imago imaginis. Saltem transponecda vocabula: εἰκὼν ἦν ῥήτωρ.

Nr. 146. ἀμμιαν^ν. Br. II. 385. nr. 2. An. II. 3. p. 135. In Plan. p. 170. St. Ἀββιανοῦ, ut supra p. 509. nr. 13. 14. 15. 16. V. 2. πεντάκι διακοσίους. P. ed. pr. Flor. Ald. pr. Asc. πέντε διακοσίους. Ald. 2. 3. Membr. lectionem cum Br. restitui. In διακοσίους duae priores syllabae in unam coalescunt. Vid. Br. in not. ad h. l. et supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Adde Hermann. Elem. Doctrinae Metr. p. 54. s. et p. 86. ed. sec. — V. 3. μέν, φησίν. P. Junge νῦν μέν· φησίν autem orationi interjectum. P. Nr. 147. τ' αὖ. Br. II. 385. nr. 3. An. II. 3. p. 136. — Nr. 148. λουκίλλε. Br. II. 335. nr. 86. An. II. 2. p. 495. V. 1. πρώην. P. V. 2. ἐβαρβάρισεν. P. sine littera paragoga Pl. Br. V. 4. καὶ ὡς ... ἰδὼν ... τὸ στόμα μου δέδεται. Vid. not. ad p. 318. nr. 707. v. 8.

Nr. 149. ἀδελον. Br. III. 171. nr. 105. An. III. 1. p. 344. In Plan. p. 170. St. Ammiano inscribitur. V. 1. μέδον. P. Br. μέδων. Pl. — Nr. 150. ἀμμιαν^ν. Br. II. 385. nr. 1. An. II. 3. p. 133. V. 1. κατ' ἐνύπνιον. Dicendum fuerat ἐνύπνιον ἰδὼν aut ἐξ ὄνείρου

ὄψεως. Illud enim *somniantem* Athenagoram dedicasse pileum significat. Vid. Phrynich. Eclog. p. 186. V. 3. οὔσομεν Ἐρμῇ. *Mercurio* dedicabimus, *cujus favore Athenagorae ars*, sicut ἐρμαῖον aliquod, forte per somnium obtigit. — Nr. 151. ἀδέσπο. Br. III. 170. nr. 101. An. III. 1. p. 343. V. 1. ῥήτορος εἰκῶν. P. Pl. εἰκόνης εἰκῶν. Br. c. Casaubono ex nr. 145. De rhetore Rufo Ausonius epigr. 51. *Diceret sed ipse vellem, rhetor hoc mi: non potest. Cur? ipse rhetor est imago imaginis.* V. 2. λαλεῖ· οὐδέν. Hiatum interpunctio excusabilem reddit. — Nr. 152. ἀμμιαν. Br. II. 385. nr. 4. An. II. 3. p. 136.

Nr. 153. εἰς φιλοσόφους. λονκίλλον. B. II. 523. nr. 30. An. II. 2. p. 460. V. 1. κἀνυποδ. καὶ ῥιγοῦν. Parasitus in philosophos invectus ap. Liban. Tom. IV. p. 223. 13. οἷς ἔργον ῥιθύν, ἢ τὸ τιμωρεῖσθαι σφᾶς αὐτοῖς, ὡς ἀδικοῦντας, καὶ πιέζειν ἀγρυπνία, καὶ λιμῶ καὶ πόνους· τοὺς ὠχρῶντάς γε (fortass. ὠχρῶντας λέγει), τοὺς ἀνυποδῆτους, τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἡμισείας. V. 4. καὶ σὲ λέγουσι Κύνᾱ. et ego fustem gero, et tū Canis audis; ut recte igitur fuste in te usurus sim. — Nr. 154. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 326. nr. 47. An. II. 2. p. 471. V. 3. ἐκ τριόδου. ἐν τριόδῳ malebat Casaub. in not. mst.

Nr. 155. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 318. nr. 6. An. II. 2. p. 441. In Plan. p. 187. *Ammiano* inscribitur. V. 2. ῥιγομάχος. P. ῥιγομάχας. Pl. Br. utraque forma proba. Vid. ad p. 403. nr. 285. V. 4. κακοστομάχων. nunc non magis quam olim intelligo. Fortasse scribendum, ἔργα κακοστομάτων, in quo vocabulo arguta est ambiguitas, quum et de fellatore, et de eo, qui oris foetore laborat, accipi possit. — Nr. 156. ἀμμιανοῦ. Br. II. 388. nr. 21. An. II. 3. p. 143. V. 1. οἶτι. ut ὄψει. nr. 191. v. 6. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. p. 290. nr. 524. v. 6. P. V. 3. κείρων. P. κείρον. Pl. Br. De philosopho Alciph. L. III. 55. p. 404. οὗτος ὁ πρεσβύτες, ὁ κουρεῖων τὸ γένειον. Scr. ὁ κουρεῖων. V. 4. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br.

Nr. 157. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 383. nr. 22. An. II. 5. p. 144. V. 1. ποῖ δὴ καὶ πόθεν. Vid. de hac formula, perperam olim in duas discerpta, Ruhn. ad Xenoph. Memor. p. 231. (p. 306. ed. Schneid.) Schaefer. ad Dion. Hal. p. 99. — Nr. 158. ἀντιπάρ. Br. II. 22. nr. 61. An. II. 1. p. 57. V. 2. βριθὺ σινωπίου. P. βριθοσινωπίου. Pl. βριθὺ σινωπίου. Br. Forma σινώπειος non occurrit, sed σινωπέος, et σινωπίτης. V. 2. διογένους. P. διογένεις. Pl. Br. V. 3.

ῥυπόεντι. P. Br. ῥυπόωντι. Pl. Ap. Homer. Od. v. 435. χιτῶνα ῥυ-
πόωντα. quidam ῥυπόεντα. — πεπαλαγμένον. P. et sic Lectt. Ald. 1.
cui St. obtemperavit. Reliquae fluctuant inter πεπλασμένον, πεπλαγ-
μένον, πεπλαμένον. Iis, quae in Animadverss. attulimus, adde Orph.
Argon. 568. αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον. Ib. 1241. τοίφ σφι λύθρα
πεπαλαγμένοι ἐστί. Apollon. Rhod. III. 1046. σάκος πεπαλαγμένον
ἔστω καὶ ξίφος. V. 4. διπλάδιον. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr.
Vulgo διπλάσιον. Illam formam ex hoc uno loco novi. V. 5. ἦ γάρ.
P. Aldinae tres. Br. ἦν γάρ. Asc. St. V. 6. οὖν. P. οὖν. Pl. Br.
V. 8. ὅπλατ' ἂ μὴ. P. ὅπλα τὰ μὴ. Pl. Br.

Nr. 159. εἰς μάντεις λουκίλλον. Br. II. 326. nr. 45. An. II. 2.
p. 470. — Nr. 160. τ' αὐτ'. Br. II. 325. nr. 42. An. II. 2. p. 468.
V. 4. ποιῇ. P. ποιῇ. Pl. Br. Vid. p. 422. nr. 380. v. 4. p. 458.
nr. 598. v. 7. — Nr. 161. τ' αὐτ'. Br. II. 325. nr. 43. An. II. 2.
p. 469. V. 3. ἐὰν ἤδη. P. Pl. ἐὰν γ' ἤδη. corr. Hermann. ad Orph.
p. 767. — Nr. 162. νικαφ. Br. II. 352. nr. 14. An. II. 3. p. 31.
V. 1. εἰ πλεύσει. P. Br. πλεύσοι, τις Ὀλ. Pl. V. 6. βάλῃ. P. λάβῃ.
Pl. Br. quod amplexus sum.

P. Nr. 163. λουκίλλον. Br. II. 526. nr. 44. An. II. 2. p. 469.
Cf. Ausonii ep. 93. V. 4. τοῖς ἱεροῖς. De commentariis sacris acci-
piebam olim; sed linguae usus victimas jubet intelligi. V. 5. μὴ τις
σε. Sic omnes. Pronomen acuendum esse apparet. V. 6. καταστρέψῃ.
P. καταστρέψῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 401. nr. 170. — Nr. 164. τ' αὐτ'.
Br. II. 326. nr. 46. An. II. 2. p. 470. V. 4. εἰς πέμπτην. P. ἡ
πέμπτη. Pl. Br. Cod. lectio exquisitior. V. 5. πετόσειριν. P. πε-
τόσειριν. Pl. Br. V. 6. θνήσκει. bis. P. — Nr. 165. εἰς μικρολόγους
τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 338. nr. 98. An. II. 2. p. 501. V. 1. γλήχωνι. P.
γλήχωνι. Pl. Br. cf. Salmas. de Cruce ad calcem Dissertat. Th. Bar-
tholini de latere Christi. Lugd. Batav. 1646. 12.

Nr. 166. ἄδελον. Br. III. 246. nr. 449. An. III. 2. p. 126. V. 1.
δὲ σε φημι. vulgo. V. 3. et 4. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. — Nr. 167.
παλλίαν. Br. II. 440. nr. 4. An. II. 3. p. 270. V. 1. ἔχεις; μάθε.
Br. Vulgarem distinctionem restitui. Ap. Achill. Tat. I. 10. p. 28.
in simili verborum compositione distinguendum videtur: ὅσα δὲ ἐστι
κοινά, καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας μάθε. —

Nr. 168. ἀντιγάν.³ Br. II. 205. nr. 4. An. II. 2. p. 122. V. 2. ἐπερχόμενος. P. Br. ἐπερχόμενον. Plau. V. 4. γνούς ποτ' ἐρωμένιον. P. Br. γνούς τι μελισμάτιον. Pl. V. 6. ὀβολόν. P. ὀβολῶν. Pl.

Nr. 169. νικαρ.^z Br. II. 353. nr. 18. An. II. 3. p. 33. Nicandro inscribitur ap. Stobae. Tit. X. p. 126. et in nonnullis editt. vett. Plan. Cf. p. 507. nr. 7. V. 1. δινάρχος. P. Br. δεινάρχος. Pl. ὀφείλων. P. ὁ φείδων. Pl. Br. emendatione non minus leni, quam necessaria. V. 4. ἴσος. P. ἴσως. Pl. Br. ὅς κ' ἀπο. P. Br. ὅς γ'. Pl. Stob. i. e. εἰ γέ τις ἀποθνήσκων. In talibus ubi ἄν aut κεν additur pronomini, conjunctivus sequi solet; ut in Platon. Hipp. Maj. §. 6. πολλοῖς συνδοκεῖ, ὅτε τὸν σοφὸν αὐτὸν αὐτῷ μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι. τοῦτον δὲ ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὅς ἄν πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσεται. qui locus nostro est simillimus. Ap. Oppian. Hal. I. 277. οὐδ' ἀλγεινότερον καὶ κύντερον, ὅς κεν ἀνάγκη Φυξίπολιν πάτρης τελέσῃ βίον ἀλγυνόεντα. Br. τελέσει ex Cod. Parisino dederat, quod cl. editor nunc rectius repudiavit. — ἀποθνήσκων. P. ut nr. 164. vers. 6. — V. 6. ἔθανεν. P. Plan. ἔθανε. Br.

P. Nr. 170. τ' αὐτοῦ.^υ Br. II. 354. nr. 19. An. II. 3. p. 35. In ed. Flor. pr. Ald. pr. Nicandro inscribitur; in Stobae. T. X. p. 127. Platoni et Antipatro. V. 1. θνήσκει. P. V. 3. τοῦτ' αὐτῷ. P. ταῦτ' αὐτῷ. Pl. Stob. et Cod. Nicandri Götting. ταύτην οἱ χαρ. Br. tacite emendavit. Bene habet τοῦτο. Vid. ad p. 522. nr. 105. — V. 4. τεκνίων. P. Pl. Br. τέκνων. Cod. Nicandri. — Nr. 171. λουκίλλον. Br. II. 538. nr. 99. An. II. 2. p. 502. V. 2. ἔγραψε. P. ἔγραφε. Pl. Br. V. 3. ψηφ. ἀνέκειτο. P. omisso δ', quam particulam supplet Pl. Br. V. 4. μισθοῦ. P. Pl. μισθόν. Br. c. Scaligero in not. mst. quem imitari non sum ausus. Fit interdum, ut genitivus ab adjectivis pendens periphrasin faciat; ut ap. Platon. Protag. p. 329. A. οἱ ῥήτορες . . . δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγον. i. e. δολιχὸν λόγον. Vid. Astius ad Platon. de Rep. I. 2. p. 328. — V. 6. λυσιτελεῖ. P. λυσιτελεῖ. Pl. Br. V. 7. δὲ οὐδέν. P. δὲ γ' οὐδέν. Pl. δ' ὃ γ' οὐδέν. Br. Fortasse scribendum; κέτο δ' ἄρ' οὐδέν ἔχων. quamquam seniores poëtae non tam sollicitè abstinuerunt ab hiatibus. Cf. nr. 188. v. 2. — Ultimus epigrammatis versus desideratur in P. et in omnibus Plan. Codd. Prima Ald. 2. lacunam explevit, hoc versu addito: χορήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσπασίου. Voluit ἀσπάσιοι, aut ἀσπασίως, ut

Brodaeus et Br. Hunc versum, ut recentioris commatis, relegavi in marginem. — Nr. 172. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 358. nr. 100. An. II. 2. p. 502. V. 1. τὸ τέκνον. Pl. Br. Articulum omisi cum P.

Nr. 173. φιλίππον. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 174. — Nr. 174. εἰς κλέπτας λουκίλλον. cujus nomen etiam in Plan. p. 152. St. praefixum. Philippo perperam tribuitur ap. Br. II. 222. nr. 36. An. II. 2. p. 174. Probabile est, Dionem, de quo in hoc epigr. agitur, non furem ex vulgo, sed magistratum aliquem fuisse. Tum certe argutior in versu ultimo sensus. V. 3. ὀλοσφύρητον. P. Br. ὀλοσφύριστον. Pl. De syllabis *ις* et *η* saepe in Codd. inter se permutatis, vid. supra ad pag. 406. nr. 301. v. 1. Hesych. ὀλοσφύροι, ὀλοσφύρατοι. Phrynichus in Eclog. p. 86. ὀλοσφύρατον damnans, σφύρηλατον dicendum esse existimat. V. 5. αὐτοὶ τοίνυν. P. Sic etiam Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. et Ald. 2. Reliquae c. Br. αὐτοὶ νῦν. ἄριστα. P. ἄριστοι. Pl. Br. V. 6. οὐκέτι σοι. Vulg. Postremum hoc distichon expressum ex epigr. Antipatri in Plan. pag. 178. Tom. II. pag. 679.

Nr. 175. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 222. nr. 38. tamquam *Philippi*. An. II. 2. p. 174. In v. 2. frustra olim haesi. Ille non poterat jurare deum, qui, furto ablati, non amplius aderat. — Nr. 176. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 223. nr. 41. ut *Philippi*. An. II. 2. p. 175. V. 1. τῶν θεῶν. P. τὸν θεόν. Pl. Br. V. 2. τῶν ἀρκ. P. τὸν ἀρκ. Pl. Br. V. 4. νυκτικλέπτας. P. νυκτοκλέπτης. Pl. νυκτοκλέπτας. Br. Utraque forma proba.

Nr. 177. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 222. nr. 39. An. II. 2. p. 175. V. 1. μανύτορα. P. Br. μηνύτορα. Pl. P. V. 3. τεχνην τέχνη. P. τέχνη τέχνην. Pl. τέχνα τέχναν. Br. V. 5. δ' post τῶν omissum in P. supplet Pl. Br. Theophyl. Epist. 67. οὐκ εἰδὼς ἀχαλίνωτον γλῶτταν μερίζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν πόλιν. — Nr. 178. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 222. nr. 40. An. II. 2. p. 175. V. 2. κλέπτης. P. Pl. κλέπτας. Br. — Nr. 179. sine lemmate in P. Ia Plan. p. 89. St. τοῦ αὐτοῦ. i. e. *Lucillii*. Philippo tribuit Br. II. 222. nr. 37. An. II. 2. p. 174. — Nr. 180. ἀμμιαν̃. Edidit Huschk. An. cr. p. 251. Paralip. I. nr. 125. p. 695. V. 1. εἰδούς. P. εἰδοῖς, *Idibus*, corrigi cl. editor, quod fere sonat εἰ δῶς, in qua similitudine soni totum hujus distichi acumen vertitur. V. 2. δῶς et δῶτε. P.

Nr. 181. τ αυ. Br. III. 159. nr. 42. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 314. Etiam in Plan. p. 153. St. est ἀδελον. Scriptum est hoc distichum, ut superius quoque, in Polemonem Sophistam, qui Antonii etiam nomen gerebat. Vid. Tristan. T. I. p. 553. V. 2. τρία γρ. Ex Ἀντωνίου factus es ἄνιος. — Nr. 182. διωνυσίου. Br. II. 529. Edit. Lips. II. p. 233. nr. 11. An. II. 2. p. 255. In Plan. p. 153. St. est ἀδελον. — Nr. 183. λουκίλλον. Br. II. 327. nr. 51. An. II. 2. p. 474. V. 5. ἄλλω et ἰώ. P. — Nr. 184. τ αὐτοῦ. Br. II. 327. nr. 50. An. II. 2. p. 473. V. 2. μῆλα τρία. Totidem mala Hercules ex hortis Hesperidum surripuerat, secundum Comicos ap. Athen. L. III. 8. p. 84. B. V. 3. καὶ τί γάρ; Casaub. in not. mst. εἴτα δ' ἄρ'. cui cave credas. Vid. p. 520. nr. 85. v. 5. p. 521. nr. 91. v. 2.

Nr. 185. εἰς καθαρωιδὸν λευκίλλου ἀλλάμ^δ (μὴν) καὶ τραγω καὶ
^δ3 καμω. Edidit Huschk. An. cr. p. 239. Paralip. I. nr. 126. p. 696.
 V. 1. ἀπέλυε. P. ἀπόλυε. corr. cl. editor. Mihi ἐπέκλυσε in mentem
 venerat, aut κατέκλυσε, quod in notis conatus sum adstruere. Hoc
 verbum ad Nauplii historiam non male conveniret. ἀπάμνε, quod
 margini allevi, pro ἀπήμνε accipiebam, puniebat, ut alter Nauplius.
 Sic p. 89. nr. 7. τὴν δολιγὴν ἀπάμνονον, puni. V. 2. αἰσ3 P. quod
 ἔσαι esse videtur. ἔσει corrigebat Huschk. V. 2. ἡ καθαρ. P. Fortasse,
 ἡ καθαρ. quamvis de lectione mutili versus difficile sit statuere. —
^χ
 Nr. 186. νικαρ. Br. II. 356. nr. 52. An. II. 3. p. 42. In vett. Plan.
 editt. Leonidae inscribitur; in reliquis Lucillio. V. 2. θνήσκει καὶ
^δ
 αὐτός. P. θνήσκει αὐτός. Pl. Br. — Nr. 187. λεωνι. Br. II. 191.
 nr. 6. An. II. 2. p. 89.

P. Nr. 188. ἀμμαν. Br. II. 589. nr. 27. An. II. 3. p. 148.
V. 1. αἰδων. P. ᾠδων. P. Pl. ὠτῶν. Br. cum Brodaeo et Opsopoeo. Hanc lectionem Grotius expressit. Sed commodè dicitur Ἀπόλλων τῶν ᾠδῶν de parente carminum et destructore eorum. Primus, quod novimus, hac paronomasia usus est Archilochus ap. Macrob. in Saturn. I. 17. Ἀναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πημίαινε, καὶ σφὰς ἄλλν', ὥσπερ ὀλλύσεις. Vid. Liebel. Reliq. Archil. p. 65. s. et Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 370. Eustath. ad Ἴλ. α. p. 11, 23. ὥς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ φοβερώτερον ὀνομάζεσθαι. V. 2. δὲ ἱατρειή. omnes. Cf. p. 525. nr. 122. Fortasse.

scribendum: *ἄν δ' ἱατρὲν*. In hoc verbo enim prima syllaba produci posse videtur, ut in *ἱατρός*. Et sic sine haesitatione scribendum esse pronuntiat Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 308.

Nr. 189. *λουκίλλον*. Br. II. 334. nr. 81. An. II. 2. p. 491. V. 3. *τριόδοντα*. P. quod restitui. Ποσ. δὲ *τρίαιναν*. Pl. Br. *τριόδοντα* de Neptuni tridente Pindar. Ol. IX. 44. Isthm. VIII. 73. — Nr. 190. *εἰς πουρέας λουκίλλον*. Br. II. 336. nr. 91. An. II. 2. p. 498. V. 1. *ἐρμολέην*. P. Br. *ἐρμολέην*. Pl. Cf. p. 523. nr. 114. — Nr. 191. *αὐτ.* Br. II. 336. nr. 92. An. II. 2. p. 499. Vide an ultimum distichon cum praecedentibus bene cohaereat. V. 2. *τέμεις*. P. *τύμης*. Pl. *τεμείς*. Br. V. 4. *τῶν γονάτων*. Fortasse haec lectio non sincera. — Nr. 192. *εἰς φθονερ³ λουκίλλον*. Br. II. 339. nr. 107. An. II. 2. pag. 505.

Nr. 193. *ἀδίσποτ.* Br. III. 242. nr. 429. An. III. 2. p. 117. Ductum hoc distichon ex Isocrat. Euag. T. II. p. 274. ed. Auger. *τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ὃ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσιν ἐστίν*. V. 1. *κάκιστος*. P. Br. *κάκιστον*. Pl. *ἐν ἐαυτῷ*. P. *ἐν αὐτῷ*. Pl. Br. *ἐν αὐτῷ*. Stohae. Tit. XXXVIII. p. 221. ed. Gesn. — Nr. 194. *εἰς θηρατ^ω λουκίλλον*. Br. II. 317. nr. 1. An. II. 2. p. 437. V. 2. *ἀμαδρασίην*. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 3. Versus in fine mutilus. *ταῖς πρὶν* post *λόγχοις* inseruit primum Ald. 2. quam aliae editt. postea secutae sunt. At *ὀνοφόντιδι* tertiam et quartam sedem in hexametro occupasse, vix est quod dubites. Et nimis friget Aldinae additamentum, *ταῖς πρὶν*. Lacunam explet Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 309. *Μάρκος ὁ ἀργός* scribens. Cf. infra nr. 276. *εἰς φυλακὴν βληθείς ποτὶ Μάρκος ὁ ἀργός*. et nr. 277. *ἐν ὕπνοις τροχάσας ποτὶ Μάρκος ὁ ἀργός*. Ingeniosa suspicio, quam veram dicerem, si causa appareret, cur *venatoris* in nostro epigrammate desidia notaretur. V. 4. *αὐτός*. P. et plurimae editt. Plan. *αὐτοῦς*. Steph. Br. probabiliter. *ἐκρέμασε*. P. Br. *ἐκρέμασεν*. Pl.

δ

Nr. 195. *διοσκορεῖ*. Br. I. 197. nr. 20. An. I. 2. p. 386. Iterum est in Cod. p. 557. V. 2. *τιμεινίδας*. P. 1. Pl. *τημενίδας*. P. 2. Bf. V. 3. *τιμηθείς*. P. 1. Pl. Br. *τιμήεις*. P. 2. V. 4. *εἰς φόφος*. P. 2. *εἰς φόβος*. P. 2. *εἰς φόφος*. Pl. Br. V. 5. *ἵτε πρήξεις*. P. 1. Pl.

ὁ πολὺς πόνος. P. 2. Br. V. 6. φθίγγει. P. 1. Br. φθίγγει. P. 2. φθίγγει. Pl. Futuro patrocinator Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 204. ubi comparatur etiam epigr. Arcesilai in Append. nr. 10. T. II. p. 757. ἔσεται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδότερη. — Nr. 196. εἰς αἰσχροῦς. λουκίλλον. Br. II. 324. nr. 35. An. II. 2. p. 462. V. 2. αὐτήν. omisum a P. suppeditat Pl. Br. Sensus est simpliciter: qualem speciem si Hecate se habere vidisset, (aqua inspecta aut speculo), guttur sibi prae tantae deformitatis odio fregisset. P. V. 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ. P. ὅς δὲ λέγει μισεῖν. Pl. Br. quod recepi, quum cod. lectio sensum non habeat. At nec sic poëtae manum restitutam esse existimo. In λέγεις adverbium videtur latere, v. c. ὅς δ' ἀλόγως μισεῖ, i. e. μάτην, ἄλλως, vel simile quid. — τοιοῦτον. P. τοιοῦτο. Pl. Br. Ap. Aelian. H. An. I. 34. τοιοῦτό τι καὶ τῷ Διναῖα νέφος περιβαλὼν. rectius Cod. Monac. τοιοῦτόν τι. — Nr. 197. ἵ αντ. Br. II. 318. nr. 8. An. II. 2. p. 443. V. 1. ἱερώνυμος. P. ἱερώνυμος. Pl. Br. V. 2. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. — Nr. 198. Θεοδωρ. Br. III. 6. nr. 1. An. III. 1. p. 11. V. 1. τάς. P. τῆς. Pl. Br. τάν. P. τήν. Pl. Br. — Nr. 199. λεωνίδ. Br. II. 190. nr. 3. An. II. 2. p. 88. V. 1. ἰχθύν. Br. Veteres poëtae terminationem ὕς, ὕν, pro ambigua habuisse videntur. Plurima certe loca sunt, in quibus κλιτύς, νηδυς, ὄφρυς, ἰχθύς et similia posteriorem producant; multo rariora, in quibus eandem corripunt. ἰχθύν pro spondeo usurpavit Oppian. Hal. II. 200. IV. 219. pro trochaeo Theocr. Eid. XXI. 49. Sed vide inprimis Spitzner. Diss. de Brev. Syllab. Product. p. 32. sqq. et de versu graeco heroico p. 67. s. Aliter de his syllabis statuit Graefius in Epist. cr. ad Bucol. gr. p. 46.

Nr. 200. ἵ αντ. Br. II. 190. nr. 4. An. II. 2. p. 88. V. 2. αντόν. P. Br. αὐτόν. Vulg. ἐπερχαλάσαι. P. Pl. Br. ὑπερχαλάσαι. corrigit Scaliger in not. mst. quod verum videtur. De ἐπὲρ et ὑπὲκ confusis vid. ad p. 381. nr. 156. v. 4. — V. 4. ἐφυγεν. P. Pl. ἐφυγε. Br. — Nr. 201. ἀμμωνίδ. Sic etiam in Plan. p. 141. St. Ἀμμωνίον. Br. II. 448. nr. 1. An. II. 3. p. 293. — Nr. 202. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 86. An. III. 1. p. 336. V. 3. ὠνήσαι. P. αἰνήσαι. Pl. Br. V. 4. τίνα δῆ. P. δεῖ. Pl. Br. Hic de κινεῖν in βινεῖν mutando frustra cogitabat. — Nr. 203. In marg. ἡρα. In Plan. p. 140. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 90. An. III. 1. p. 338. V. 1. τί. P. V. 2. σάλπιγξ

άν. P. σάλπιγξ δ' άν. Pl. Br. V. 4. ἄγκιστρον ναύταις. P. Pl. Quum de usu nautico jam dictum sit v. 3. nec hamus nautarum sit instrumentum, sed piscatorum, Br. legit, ἄγκιστρον γραπῆ, quod hiatus falsum esse arguit. ἄγκιστρον δ' ἄλλισ' ὄψ. H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 500. Aliud quid latere non dubito. — ὀψοφάγῳ malebat Br. procul dubio ob γραπῆ. — V. 5. κενδυλα. P. Pl. σχένδυλα. Br. Hesych. σχενδυλόληκτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις (σταυροῖς corrigunt)· ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὄργανον, ὃ σχένδυλῃ λέγεται. σχένδυλα, ultima brevi, alibi non reperi. V. 8. ἐργασίης. P. ἐργασίας. Pl. Br.

Nr. 204. εἰς αἰγύπτιον ῥήτορα παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 39. An. II. 3. p. 221. In Plan. p. 142. ἄθλων. V. 1. ἐτεθήπεια. Sic πεποίθεια ap. Homer. Od. θ. 181. πεποιήκεια et τετύπεια excitat Eustath ad 'Il. α. p. 38. 10. V. 2. λιτράϊοις. P. Br. τριτταίοις. Pl. ἰόντα. P. ἰέντα. Pl. Br. φόνον. Luditur in similibus vocabulis φόνον et φθόγγον. Scaligero in not. mst. φαβός in mentem venerat.

P. Nr. 205. εἰς ἀπλήστους λουκίλλον. Br. II. 321. nr. 22. An. II. 2. p. 453. V. 3. μέγα δειπνον. Sic avarus ille ap. Liban. T. IV. p. 833. 34. in loco depravato, qui sic corrigendus videtur: πολλάκις δ' ἄν, ὃ βουλή, καὶ τῶν κρεῶν μοῖραν οὐκ ὀλίγην λαβόν, καὶ ἄρτων πλειόνων, ἔδωκα τῷ παιδί, καὶ εἶπον μὲν φαγῶν, ἐνευσα δὲ τηρεῖν, καὶ ἅτα ἐτρώφω (κατατρύφω vulg.) πολλῶν ἐξῆς ἡμερῶν, μέγα (μυθὲν vulg.) ζημιούμενος, καὶ μὴ δοκῶν (καὶ μοι δοκῶ vulg.) νῦν μὲν γὰρ ἡσθόμην ἐκ τῶν τοιούτων, ὃ βουλευταί, δειπνων, διεφθάρθαι τὸν νοῦν. — Nr. 206. ἔ' αντ. Br. II. 322. nr. 25. An. II. 2. p. 455. V. 1. πέμψαι. P. πέψαι. Pl. Br. V. 6. οὕτως τηρ. P. Br. οὕτω. Pl. λαθόντι. P. λαθών τι. Pl. Br.

Nr. 207. ἔ' αντ. Br. II. 322. nr. 24. An. II. 2. p. 455. — Nr. 208. ἔ' αντ. Br. II. 321. nr. 21. An. II. 2. p. 452. — Nr. 209. εἰς παροριστάς. ἀμμιανοῦ. Br. II. 387. nr. 14. An. II. 3. p. 141. V. 3. κίση δ' ὁμοίως. P. lacuna relicta. In marg. ἐρί. Ἰρφ ὁμοῖος. Pl. Ἰρφ ὁμοίος. Br. ἔχων βολοῦ. P. ὀβολοῦ. Pl. ὀβόλου. Br. minus recte. — Nr. 210. εἰς δειλοῦς. λουκίλλον. Br. II. 341. nr. 114. An. II. 2. p. 508. — Nr. 211. ἔ' αντ. Br. I. c. nr. 115. An. I. c. p. 509. V. 5. καὶ μὴ τέτρωται. P. Pl. καὶ μὴ τέτρ. Br. probante olim Hermanno ad Viger. p. 777. nr. 270. ed. pr. In altera editione

p. 810. haec tamquam ex persona praesentia dici monuit, assensus Schaefero in Meletem. p. 116. qui *κατεμάνθανε* interpretatur, *ἀκριβῶς ἐξήταξε*. Vid. Abresch. ad Cattier. Gazophyl. p. 80. — V. 6. ὅτε. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui: vix tandem se vivere intellexit, postquam parieti redemptionis pretium promisit.

P. Nr. 212. εἰς ^αζωγρ/ λουκί). Edidi in Actis Philolog. Monac. T. I. p. 301. ubi cf. p. 406. in Paralip. I. nr. 127. p. 697. V. 1. lacuna est in Cod. Sensus esse debuit versus omissi: Filii imaginem a te fieri postulaveram. V. 3. με καλεῖν. P. Fortasse scribendum: ὥς τε με κάμνειν i. e. ἀπορεῖν. V. 5. πέρας. Vid. ad p. 521. nr. 92. V. 6. τῶν ἰσίων. Scripsi: ἐκ τῶν ἰοικίων. ex insiciis, quae ille vendebat. Hoc autem vocabulo Lucianus usus esse videtur ob similitudinem quandam cum nomine Isidis, quae Anubiu adoptaverat. De ἰοικίοις vid. Athen. L. IX. p. 376. D. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 830. — Nr. 213. λεωνίδου. Br. II. 191. nr. 5. An. II. 2. pag. 89. V. 1. ἔθηκεν. P. ἔθηκε. Pl. Br. — Nr. 214. λουκίλλου. Br. II. 337. nr. 93. An. II. 2. p. 500. In Plan. p. 146. *Leonidae* inscribitur, V. 2. τινάς. P. Br. τίνος. Pl. quod monente Schaefero restitui.

Nr. 215. τ' αὐτ. Br. II. 337. nr. 94. An. II. 2. p. 500. V. 2. οὐδ' ἀπὸ τῶν. P. ἐπὶ. Pl. Br. ἀπὸ verum videtur: ne ex liberis quidem, quod procreavit, similitudinis exprimendae laudem habet. —

Nr. 216. εἰς ⁶⁶ἀσελγ. λουκίλλου. Br. II. 318. nr. 5. An. II. 2. p. 439. V. 3. γένος τι. P. γένος· τί. Pl. Br. Interrogandi pronomen, sic nude in versus exitu positum, ferri non potest. Quare scripsi: ἀνέυρομεν ἄλλο γένος τι, i. e. ἄλλο τι γένος, ὄντα. sc. ad alias partes transiisse, castra mutasse videbatur Cratippus. De meretricibus pathicis Asclepiad. p. 118. nr. 207. εἰς ἑτέρ' αὐτομολοῦσιν ἢ μὴ καλὰ. Hinc explicandus Lucian. in Rhetor. Praecept. §. 23. T. VII. p. 242. καὶ τὰ δεῖνα μὴ αἰδεσθῆς, καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης. V. 5. vulgo post *Κρατίππε* signum interrogandi ponitur. Hoc deleui. Poëta sibi respondet: Certe futurum speravi: non enim subito factus es cinaedus, sed jam tum fuisti, quum te paederastam solebas dicere.

Nr. 217. τ' αὐτ. Br. II. 318. nr. 7. An. II. 2. p. 443. In Plan. p. 130. St. ἄδηλον est. — Nr. 218. κράτητος. Br. II. 3. An. II. 1. p. 7. V. 1. πᾶσιν. P. πᾶσι. Br. V. 3. κατὰ γλῶσσον ἐπάει τὰ πάματα. P.

κατάγλωττ' ἐποίησεν τὰ ποιήματα. Br. Certe si ποιῶν et ποιήματα atticae dialecto sunt propria, quod nonnulli existimant, etiam κατάγλωττα scribendum est. Sed vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 75. s. τὸ κατάγλωττον τῆς λέξεως καὶ ξένον est ap. Dion. Halic. de Thucyd. c. 53. T. VI. p. 944. — φίλιτρα. P. φίλητρα. Br. cum Toupio. Furta amantium esse videntur. — Nr. 219. ἀντιπάτρ. Br. II. 110. nr. 7. An. II. 1. p. 292. — Nr. 220. ἄδελον. Br. III. 165. nr. 75. An. II. 1. p. 327.

P. Nr. 221. ἀμμιαν. Br. II. 386. nr. 6. An. II. 3. p. 138. — Nr. 222. ἀδέσποτ. Br. III. 165. nr. 76. An. III. 1. p. 327. V. 1. χίλων καὶ λήων. P. etiam v. 2. λήχει καὶ χίλων. P. Χείλων, λείχων et λείχει. Pl. Br. λείχει γάρ. Pl. καί. Br. — Nr. 223. μελεάγρ. Edidi in Animadverss. Tom. III. 1. p. 327. Huschk. An. cr. p. 245. Paralip. I. nr. 128. p. 698. V. 1. βεινει. et βεινειν. P. — Nr. 224. ἀντιπάτρ. Br. II. 7. nr. 4. An. II. 1. p. 18. V. 1. ἐστνικός. P. Pl. ἐστνικός. Br. Vulgata lectio cur repudianda sit, non video. Vir arri-gens ἐστνικῆναι dicitur, ut in Aristoph. Av. 558. Cf. Suid. in ἐστνικός. De parte virili autem ἐστάναι et στῆναι usurpatur. Infra pag. 604. nr. 232. ὀρθὸν νῦν ἐστνικας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραινῇ ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε παυσόμενον.

Nr. 225. στρατών. Br. II. 380. nr. 95. An. II. 3. p. 126. Cf. Ausonii epigr. nr. 119. V. 3. τὸ ἐν μίσει. P. τὸν ἐν μίσει. Pl. Br. — Nr. 226. εἰς πονηρὸν ἀμμιάνου. Br. II. 387. nr. 13. An. II. 3. p. 140. — Nr. 227. τ' αὐτ. Br. II. 386. nr. 10. An. II. 3. p. 139. V. 3. ἐκοντί. P. ἐκόν τι. Pl. ἐκοντί. Br. ἀφίεις. P. ἀφίης. Pl. Br. — Nr. 228. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 11. An. II. 3. p. 140. — Nr. 229. τ' αὐτοῦ. Br. I. e. nr. 12. An. I. c. V. 2. πρὸ ἐτῶν. Ne hiatus offendet, vid. Hermann. ad Orph. p. 737.

Nr. 230. τ' αὐτ. Br. II. 386. nr. 8. An. I. c. pag. 139. V. 1. μασταύρων. P. Pl. λασταύρων. Br. cum Brodaeo, qui tamen bene monuit, Marcum fortasse Mastaurensem fuisse. — Nr. 231. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 9. An. II. 3. p. 139. V. 1. παρὰ γράμμα. una littera detracta. Vid. Hermann. ad Viger. pag. 862. ed. alt. ἄρκος enim

dicebatur pro ἄρκτος. In Proverb. ap. Suid, T. I. p. 331. ἄρκον παρούσης τὰ ἔχνη ζητεῖς. et p. 331. ἡ ἄρκος φιλεῖν ἀνθρώπων ἐκτόπως ἡέχει. Cf. Eustath. ad Od. s. p. 223. 35. Schaefer. ad Fabul. Aesop. nr. XI. p. 147. s. Hinc ἄρκιος, septentrionalis, et ἀπαρκίας ἀνέμος. Eustath. ad Ἰλ. σ. p. 1212. Cf. Bekkeri Anecdota T. I. p. 445. 14. — Nr. 232. καλλέου ἀργέιου. In Plan. pag. 167. καλλίου. Br. II. 3. An. II. 1. p. 9. V. 1. χρυσίων. P. Br. Θηρίον. Pl. δεῖρο νῦν, ὃ χρυσίον, blandientis est ap. Aristoph. Lysistr. 929. quem locum perperam adnoverunt glossae Hesychii: χρυσίων, τὸ αἰδοῖον τῶν παίδων.

Nr. 233. εἰς γομικ. λονκίλλ³. Br. II. 339, nr. 105. An. II. 2. p. 503. V. 1. φαῖδρος. P. φαῖδρος. Pl. Br. V. 3. ὕσω et ἔμελλεν. P. ἔμελλε. Pl. Br. P. V. 4. ἔγραψεν. P. εἰκονικὴν ἀποχὴν, apocham esse dixeris, in qua creditoris manus ita sit expressa, ut nihil discriminis appareat. Qualem epocham qui habeat, pecuniam debitam se solvisse contendere poterit. Similiter dicitur ἀντίγραφον εἰκονικόν, quod sic interpretatur Coray ad Plutarch, Vit. Tom. III. p. 364. εἰκονικὸν ἀντίγραφον φαίη τις ἂν τὸ τοῖς Ἰάλλοις καλούμενον διὰ ταυτοσήμου λέξεως copie figurée, τουτέστιν ἐν ᾧ ἡ τοῦ πρωτοτύπου μίμησις τοιαύτη ἐστὶν ὥστε καὶ τὰ διαγεγράμμενα, εἰ τί που ἐν ἑκείνῳ, διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς γεγράφθαι, διαγέγραπται, εἰκονίζεῖν. Caeterum in hac voce, ab εἰκὼν derivata, et in ambiguitate lectionis ὁμοιότερον γράφειν, omne hujus epigrammatis acumen vertitur.

Nr. 234. τ³ αν³. Br. II. 339, nr. 106. An. II. 2. p. 504. V. 2. οὐχ ὁλοκλ. P. εἰχ³. Pl. Br. V. 2. οὐκ ἂν. P. Pl. Br. ἂν alienum ab hoc loco. Scripsi ἄρ³, probante Schaefero, Sic etiam ap. Liban, T. IV. p. 22. 9. ἂν οὐκ ἀποχρήσονται πρὸς τι τῶν δυσχερῶν τῇ παρ³ ἐμοὶ διατριβῇ. scr. ἄρ³ οὐκ. — Nr. 235. δημοδοκ³. Br. II. 56, nr. 1. An. II. 1. p. 176. V. 2. πρ. δὲ χιος. P. Χίος. Pl. πρόκλος χίος. Br. cui conjecturae nonnihil favet epigr. Phocylidis in An. T. II. p. 522. καὶ Προκλῆς Αἰρίος. minus autem proximi distichi exitus: καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ. Vulgo gentile ὁ χίος producitur. Corripitur tamen etiam in epigr. Posidippi p. 114. nr. 183. ὁκτὼ γυγνομένοις ἐν χιον οὐχ ἱκανόν. ubi vid. not. In utroque loco Brunkianas correctiones probat Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 554. s. Obiter corrige Aelianum H. An. VIII. 11. καὶ βουκολεῖν μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Ὀσση φησί, ὡς ἘΔΕΙΞΕ τῇ Ἰδῇ τὸν Ἀγχίσην. Fortasse scribendum: ὡς

Ὁ ΧΙΟΣ ἐν τῇ Ἰδῇ. i. e. Homerus. — Nr. 236. ^υ τ ^υ αὐ. Edidi in Animadverss. II. 1. pag. 176. Paralipom. I. 129. p. 698. V. 2. δὲ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in Codd. dixit Schaefer. ad Dion. Halic. p. 158, et 294.

Nr. 237. ^υ τ ^υ αὐτ. Br. II. 56. nr. 2. An. II. 1. p. 176. V. 2. γενοσαμένη αἴμ. Hiatus in hac sede non ferens Friedemann. de Media Syll. Pent. p. 291. s. verba transponenda censet: αἵματος ἰοβόλου καὶ θανε γενοσαμένη. — Nr. 238. ^υ τ ^υ αὐ. Br. II. 56. nr. 3. An. I. o. V. 1. ζώνης. Vid. Petav. ad Themist. Or. XXIII. p. 292. D. p. 526. Wolf. ad Liban. Epist. DCXVI. not. 6. p. 296. et CMXIV. not. 4. p. 426. In loco Anonymi ap. Suid. Ζώνη. οἱ ὑπὸ ζώνην opponuntur τοῖς ἰδιώταις. V. 4. γίνονται. P. γίγονται. Pl. — Nr. 239. εἰς βαρνοδμ³ λουκίλλον. Br. II. 336. nr. 88. An. II. 2. p. 496. In Plan. p. 145. St. λουκιανοῦ inscribitur. V. 2. οὐκ ἀγ. P. Pl. οὐτ' ἀγ. Br. praeter necessitatem. V. 3. σύμπασα καί. P. Br. σύμπαδ', οὐχ. Pl. καί praecedente negatione negat, ut et saepe post neque. Vid. Wyttenbach. Curae sec. in Bibl. cr. Part. XII. p. 4. s. — τὰ περισσά. i. e. περισσώματα. quod notandum. — V. 4. ποῖς. P. Pl. Br. ut nr. 128. v. 1. et alibi. Vid. Etym. M. p. 622, ed. Lips.

Nr. 240. ^υ τ ^υ αὐτ. Br. II. 336. nr. 89. An. II. 3. p. 498. Vulgo in Plan. ἄδηλον. In ed. Flor. pr. lemmate caret. V. 1. δι' αὐτῆς. P. Pl. ubi διὰ causam efficientem significat. καὶ αὐτῆς Br. c. Casaubono, quod ob articulum interpositum displicet. — Nr. 241. νικα²ρ. Br. II. 355. nr. 24. An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 143. ἄδηλον. V. 2. καλὸν ἦν. ἄν subaudiendum, ut passim; aut ἦν pro ἔστιν est positum. Vid. ad nr. 145. Plutarch. Quaest. Gr. p. 297. ἀλλ' ἀλιτῆριος μὲν καλεῖται, ὃν ἀλέυεσθαι καὶ φυλάττειν διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε. Sensus itaque: laudi fuerit physicia, ut res difficultatis plenissima, χαλεπὸν corrigit H. van Eldik ap. Bosch. T. IV, p. 501. V. 3. σε ἔδει. P. Pl. Br. Num hic quoque hiatus negligentiae tribuendus, an scribendum, ἧ γράψαι σε γ' ἔδει? Hermannus ad Orph. p. 770. σ' ἔδειν corripbat. — ποῖος ὁ πρ. P. ποῖον. Aldinae tres. Br. necessaria emendatio, V. 4. mutilus versus in P. Verba κάμμυγα περδομένον, quae Affin. sec. adjecit, in nullo Codice reperiuntur. — Cum hoc epigrammate, cuius finis desideratur, Planudes conjunxit proximum distichon Nr. 242.

eumque sequitur Br. In membr. Pal. inde sejungitur, addito lemmate, τοῦ αὐτοῦ. Hunc secutus sum, praesertim ob diversitatem nominis in utroque. V. 1. πότερον χαμαὶ διόδωρος. P. πότερον ἔχανεν Θεόδωρος. Pl. πότερον χαινεις Θεόδωρε. Br. Scripsi χαινει. V. 2. ἡβδῃσεν ἔχει γὰρ πνεῦμα. P. ἡ βδέσ' ἔχει γὰρ ἔχει πν. Pl. ἡ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πν. Br. ex conjectura. Grotius vertit: *discere non valeo, quid venerit inde vel inde: Vipera namque infra sibilat atque supra.* Unde Huschk. Anal. cr. p. 67. legendum existimat: ἡ βδέσ'· ἔχει γὰρ ἔχει πν. κ. καὶ ἄνω. quam ingeniosam conjecturam stabilire conatur Bosch. T. IV. p. 421. Facit huc Nonn. Dion. V. p. 148. 11. οἷα γὰρ αὐτῇ Δίοτομος ἀμφίσβαινα μίσω μὴρύεται ὀκνῶ, Ἴον ἀποπτύουσα δὲ ἀμφοτέρω καρήνον. Recepi ἔχει, quod post ἔχει facile omitti poterat. Aliter Eldikius p. 501. ἡ βδέσεν· ἐν γὰρ ἔχει. Ἐν interdum pro τὸ αὐτὸ dici monens.

Nr. 243. εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν νικάρχου. εἰς βραδεῖς potius inscribendum fuisse existimabat Scaliger in not. mst. Br. II. 353. nr. 15. An. II. 3. p. 32. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων. Pl. Br. V. 6. πυρίαν καθελεῖν. Haec verba vereor ut recte explicaverim. De sicca sudatione in vaporariis agitur, in quibus ad excitandum calorem silices calefacti, fortasse etiam ferri massae candentes cumulabantur. Quibus quum tepidarium satis calefactum esset, ἡ πυρία remota est. Hoc dicitur τὴν πυρίαν καθελεῖν. Strabo L. III. p. 232. ἐνίους δὲ τῶν προσοικούντων τῷ Δουρίῳ ποταμῷ Λακωνικῶς διάγειν φασίν, ἀλειπτηρίοις χρωμένους δις, καὶ πυρίαῖς ἐκ λίθων διαπύρων. ubi vid. Casaubon. Cf. Foes. Oecon. Hippocr. p. 330. Vitruv. L. V. 10. fin. — Nr. 244. εἰς ^αμυλὴν ψυχρὸν. nomine auctoris non addito. Nicarcho id probabiliter tribuit Planud. et Br. II. 257. nr. 34. An. II. 3. p. 43. Etiam de Lucillio auctore cogites, cujus alia quoque sunt in Heliodorum epigrammata. Vid. p. 527. nr. 134. 137. 138. p. 541. nr. 256. V. 3. μὴ κάμνε, μὴ φύσα. P. et omnes editt. vett. μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην. Steph. μὴ κάμνε, μὴ φύσα· τί μάτην. Br. c. Scaligero, qui etiam suspicabatur, μὴ κάμε. At hoc soloecum existimatur. Secutus sum Stephanum, qui hunc versum lenissima vorum transpositione sanavit.

Nr. 245. εἰς πλοῖα σαθρὰ καὶ βαρεῖα. λουκίλλαν. Br. II. 340. nr. 113. An. II. 2. p. 507. V. 1. δίοφαντες. P. δίοφαντε. Pl. Br. V. 5. πλείυει τάχα καὶ τις. P. Br. τάχα πλείυει καί. Pl. rhythmo

versus depravato. V, 6. οὐ γὰρ ἐν ἔστιν. P. οὐ γὰρ ἔστιν. Br. οὐδὲ γὰρ ἔστιν. Pl. — Nr. 246. ὅ αὐτ. Br. l. c. nr. 111. An. II. 2. p. 506. V. 1. ἔταμες. P. ἔταμες. Pl. Br. V. 5. ἔσομαι. P. Br. ἔσεται. Pl. Ipsa navis loquitur; nec obstat v. 2do σκάφος ἐστὶ, quibus verbis non tota navis, sed carina tantum significatur.

Nr. 247. ὅ αὐτ. Br. II. 340. nr. 112. An. II. 2. p. 506. V. 1. εἰ πελ. P. Scripsi ἐς ob crebram permutationem litterarum i et ε. εἰς. Pl. Br. V. 3. ἀδρείας. P. ἀδρείας. Pl. Br. τυρέηνικόν. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. Τυρέηνικός. ed. Asc. St. αἰών. P. Pl. αἰών. Br. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 378. Ἰστρικός. P. Pl. ἰστρικόν. Br. De hac lectione disputavit Letronne Recherches géographiques sur le Livre de Mensura Orbis par Dicuil p. 205. nr. 1. qui sinum Istricum, partem maris Adriatici, male post Adriam poni monuit; praesertim quum Lucillius quatuor partes majores maris mediterranei commemorare voluisse videretur. Praeterea vocem Ἰστρικόν hoc uno in loco reperiri. Hinc Ἰοισκόν legendum suspicatur, ut intelligatur mare Issicum, qui sinus est maris Syriaci. Eundem errorem observavit idem ap. Aethicum in Geogr. Gronov. p. 732. ab oriente mare Syrium, quod Istricum sinum vacant. — V. 5. ἄρχεται. P. et Lectt. Ald. pr. unde id in Ald. sec. receptum est, Reliquae ἔρχεται. Vide pag. 433. nr. 435.

Nr. 248. βιάνορ.⁹ Br. II. 156. nr. 9. An. II. 2. p. 10. et Addend. T. III. 2. p. 2. V. 5. πιστήν. omnes. Sed πιστήν corrigit Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 116. hac interpretatione addita: „Pix incensa ostendit, id quod fidem facere debebat in aquis, minus fidum esse in terra. i. e. incendio intelligebatur, picis inductionem contra aquas tutum esse praesidium, sed ambiguum in terra. Ita sensus oritur multo subtilior, quam vulgatae inest.“ — Nr. 249. εἰς ἀγρ³ λουκίλλίου. Br. II. 331. nr. 70. An. II. 2. p. 483. P. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγγόνισεν. P. Pl. sine littera paragogica Br.

Nr. 250. εἰς παχὺν ἀδέσποτον. Br. III. 170. nr. 100. An. III. 1. p. 343. V. 1. εὖ ἔγραψεν. Fortasse legendum: εὖ μὲν ἔγραψεν. Notandus articulus ante ζ correptus. Sed corrigendum videtur cum Boethio: ἔγραψ' ὁ ζωγράφος. V. 2. εἰ causam reddit, ut p. 429. nr. 418. v. 7. p. 548. nr. 316. v. 4. p. 564. nr. 403. v. 3. — Nr. 251. εἰς³ δυσκοφ³ νικαρ^χ. Br. II. 357. nr. 33. An. II. 3. p. 42. V. 1. μᾶλλον

κωφότερος. De hac abundantia vid. ad p. 93. nr. 35. V. 2. *τούτων* δ' ἄρ. P. *τούτων τῶν δύο*. Pl. probabiliter. *τούτων δὲ δύο κωφ.* Br. c. Salm. ut sit *δυεκωφότερος*, cujusmodi tmesios vereor ut alibi exemplum extet. — Nr. 252. *εἰς βαρυδμ' ἔ' αὐτοῦ*. Br. II. 355. nr. 25. An. II. 3. p. 38. V. 1. *εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με*. Sic vulgo distinguitur. Rotundius mihi videbatur, pronomen secundae personae jungi cum *φιλεῖς*. Sed malim sane: *καὶ εἰ μισεῖς, φιλέεις με*. V. 2. *δέ με*. P. Pl. *δ' ἐμέ*. Br. *μισεῖς*. quaedam editt. vett. *μισῆς*.

Nr. 253. *εἰς ἀρνεῖς ορχηστ' λουκίλλου*. Br. II. 334. nr. 83. An. II. 2. p. 492. V. 6. *ῆς*. Br. *ῆς*. P. et Pl. — Nr. 254. *ἔ' αὐτ'*. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. p. 491. V. 1. *ἔπεσε*. P. *ἔπεσε*. Pl. Br. V. 5. Indignatur poeta, quod mimus, quem perstringit, se, cum Canacen salaret, non percusserit gladio seenamque ab inepto actore liberaverit. In hac solum parte eum ab historiae veritate recessisse, cui in ceteris ita inhaeserit, ut in Niobe saltanda saxum esse videretur, in Capaneo autem subito (nec iusto tempore) concideret. Aliter accepit hunc locum doctissimus Lobeck. ad Soph. Aj. p. 350. cuius interpretationem dedi in Addend. T. III. 3. p. 45. s. — Nr. 255. *παλλαδά*. Br. II. 419. nr. 57. An. II. 3. p. 231. Cf. Auson. Epigr. LXXXV. Iterum legitur in membr. pag. 568. ubi *Πέτρος* habetur pro *Μέμφης*. — Nr. 256. *εἰς γράϊαν λουκίλλου*. Br. II. 336. nr. 90. An. II. 2. p. 498. V. 4. *ἐφομένη*. P.

P. Nr. 257. *εἰς ἱατὸρ' ἔ' αὐτ'*. Br. II. 324. nr. 37. An. II. 2. p. 464. V. 1. *ἐρμολόγη*. Supra p. 523. nr. 114. p. 534. nr. 190. *ἐρμολόγη*. — Nr. 258. *εἰς αὐλὸν πυκτ' λουκίλλου*. Br. II. 317. nr. 2. An. II. 2. p. 437. V. 1. *τῷ πίσσης*. Pl. Cf. p. 520. nr. 81. v. 3. — Nr. 259. *εἰς τινα ἔχον ἱππον ἄργον λουκίλλου*. — Nr. 260. *ἄδῃλον*. Br. III. 169. nr. 93. An. III. 1. p. 339. V. 1. *βουλεύειν*. P. Pl. Br. Hic tamen ad Aristoph. Eccl. v. 443. T. II. p. 27. cum Salmasio corrigit: *τοῦτο τὸ οὐλέυσιν*. Recte. Is, qui hoc epigrammate perstringitur, τὸ βουλεύειν habuisse negatur, quippe, qui nihil didicerit nisi δουλεύειν. In simili sono utriusque vocabuli ludit Lysias p. 498. ed. Tayl. *καὶ τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προῦδωνε τὴν ἑλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν...* ἐκκλησιάζεται. V. 2. *ἐπιγινώσκω*. P. *ἐπιγινώσκω*. Pl.

Nr. 261. ἄδελον. Br. III. 159. nr. 41. An. III. 1. p. 312. — Nr. 262. ἄδελον. Edidi et illustravi in Paralip. I. 130. p. 699. V. 2. τεμνομένην. P. — Nr. 263. παλλαδα^γ. Br. II. 418. nr. 54. An. II. 3. p. 230. — Nr. 264. εἰς φιλυρ^γ λουκιλλίου. Br. II. 339. nr. 103. An. II. 2. p. 503. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. — Nr. 265. εἰς λεπτ^τ τ^τ αυ. Br. II. 531. nr. 69. An. II. 2. p. 482. V. 2. μνίας. P. et multae editt. vett. quod vitium sustulit Asc. St. Br. V. 3. σέ τις καταλέξη. P. σέ τις ἐγκαταλέξη. Pl. Br. V. 5. ἄλλο τι παῖζε. P. quod Salmasius probabat. Paroemiacae locutionis speciem habet. Quod in vulgaribus editt. legitur, ἀτρέμας ἦσο, abest ab ed. Flor. pr. et Ald. pr. nec in ullo Planudeae cod. reperitur. Br. recepit emendationem in marg. Cod. Iani Lascaris notatam, ἄτρομος ἴσθι. — Nr. 266. εἰς αἰσχρὸν λουκιλλίου. Br. II. 524. nr. 33. An. II. 2. p. 461. V. 1. ἔσωπτρον. P. δημοσθένης. P. δημοσθενίς. Pl. Br. — Nr. 267. ἄδελον. Br. II. 169. nr. 91. An. III. 1. p. 339.

§. Nr. 268. sine lemmate. Ammiano tribuit Plan. p. 141. St. Br. II. 387. nr. 15. An. II. 3. p. 141. V. 3. πτάρη. P. πταρῆ, Pl. Br. V. 4. τὰς ἀκούς. P. τῆς ἀκοῆς. Pl. Br. — Nr. 269. εἰς ναὸν τοῦ ἡρακλῆ γενόμεν^τ ἁγίου λουκίου. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 699. V. 2. λουκίς. P. Scripsi λούκιος. Non solum de templo, sed etiam de statua Herculis videtur agi. — Nr. 270. εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλῆως ἐν τ^ε ευρίπ^π. Scripsi εὐρίπ^ω, ut est in Plan. p. 185. — Nr. 271. Sejunctum a praecedente, sed sine lemmate. In Plan. εἰς τὸ αὐτό. Br. utrumque dedit in ἀδήλοις III. 156. nr. 16. 17. An. III. 1. p. 262. V. 2. ὠμιστήν. P. ὠμηστήν. Pl. Br. Cf. ad p. 447. nr. 524. vers. 25.

Nr. 272. εἰς κιναιδ³. Br. III. 150. nr. 31. An. III. 1. p. 284. Similiter de cinaedis Amphilocheus in Epist. Iamb. 93. p. 120. ἄνδρες, γυναῖκες, ἄρρένες, θηλυδρῆλαι, οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες . . . , "Ο μὲν γὰρ εἰσιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ· "Ο δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύει. — V. 1. ἀνέρας ἡρνήσαντο. Similiter τὴν φύειν ἀρνεῖσθαι dixit Liban. T. IV. p. 117. 20. qui locus sic debet restitui maximam partem ex Cod. Monac. nr. 96. πῶς γὰρ ἂν καὶς ὑπάρχων παριδεῖν ὅλως ἐπεχειρουν τὴν ἐπ' ἐμοὶ τὰς ὠδῖνας ἀνασχομένην, εἰ μὴ τοῖς ἔργοις τὴν φύειν ἡρνήσαντο, καὶ ἀντὶ τῆς μητρὸς ἐταίρας τὴν προσεγοργίαν ἡλλάξατο· ἐπεὶ δὲ δὴ τὰς ἡμετέρας συμφορὰς οὐδὲ

σιωπῶν ἀφῆκεν ἡ τέχνη, τί οὖν τὴν αἰτίαν σιωπῶν, γυμνὴν καθ' ἡμῶν
προφέρεις τὴν πρᾶξιον.

Nr. 273. εἰς χωλῶ. Palladae tribuit Planud. p. 189. St. Br. II. 425. nr. 88. An. II. 3. p. 242. V. 2. εἰκόνας τῶν ἐντὸς ἡ φύσις ἔξω φέρεῖ. P. εἰκόνα τ. ἔ. σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει. Pl. Br. quae arbitraria Planudis videtur correctio. Brevis syllaba in caesura pentametri in ejusmodi epigrammatis, quae serioris sunt aetatis, minime certum est depravationis indicium. Quare omne vitium haerere videtur in φέρεῖ. Scribendum suspicor: εἰκόνα τῶν ἐντὸς ἡ φύσις ἔξω ἄγει. ut p. 566. nr. 412. τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις ἐργάσατο. — Nr. 274. λουκίαν. Br. II. 313. nr. 25. An. II. 2. p. 426. V. 2. κατέβαινε. P. κατέβαινε. Br. κατέδυσε. Pl. V. 3. καὶ σε. fortasse non solum garriebat, sed te etiam docere voluit. — Nr. 275. ἀπολλωνιον γραμματικῶν. Legitur etiam in marg. p. 214. ad nr. 43. Br. II. 358. An. II. 3. p. 47. In Plan. p. 95. est ἀδελφον. V. 2. Καλλιμάχου. P. Pl. Eustath. ad Odyss. α. p. 63. 21. Recte Bentlejus corripuit Καλλιμάχος, probante Schaefero et Gerhardo in Lectt. Apollon. p. 5. — Nr. 276. λουκιλλον. Br. II. 379. nr. 108. An. II. 2. p. 505. — Nr. 277. τ' αὐτ'. Br. II. 340. nr. 109. An. II. 2. p. 505. V. 2. πάλιν. P.

P. Nr. 278. [εἰς] γραμματικῶν κερσφορ λουκιλλίων. Br. II. 318. nr. 9. An. II. 2. p. 444. V. 2. πολλῆς. P. πολλούς. Plan. Br. — Nr. 279. τ' αὐτ'. Br. II. 527. nr. 49. An. II. 2. p. 473. V. 1. δύναται ποτὲ εἶναι. P. δύναται νόον ἄρτιος εἶναι. Br. tacite correxit. Recepi, quod Plan. offerebat, δύναται ποτὲ ἄρτιος εἶναι, quamquam suspectum ob hiatus. Non male haberet μέτριος, aequus et humanus. V. 2. εὐθὺς si sincerum est, eo referri debet, quod ὀργῇ et μῆνι se statim ab initio in Iliade legentibus offerunt. Grammaticorum autem professio primis Iliadis verbis significari solet.

Nr. 280. εἰς γεννάδιον χειροφῶν παλλαδᾶ. Br. II. 418. nr. 51. An. II. 3. p. 229. V. 2. παλάμαις. P. παλάμας. Pl. Br. V. 3. φονέας ὁπίως. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis transpositis: ὅς μὲν γὰρ φονέας στυγίων ὁπίως κατατέμνει. — Nr. 281. εἰς μαγνον ἱατροσοφιστῶν αὐτοῦ. Lucillio tribuitur in Plan. p. 60. St. Br. II. 343. nr. 124. An. II. 2. p. 512. Vid. Catalog. Poëtar. in

Lucillius. p. 912. V. 1. μάγνος. P. μάγνον. Pl. Br. Illud restitui. V. 2. ἦλθε καί. P. ἦλυθε καί. Pl. Br. — Nr. 282. In membr. hoc distichon cohaeret cum praecedente; rectius inde sejunctum est in Plan. p. 60. St. enim lemmate: τοῦ αὐτοῦ (i. e. Lucillii) εἰς τοὺς ἀει ποσοῦντας. Br. II. 343. nr. 123. An. II. 2. p. 512. V. 2. προσδοκίην. P. προσδοκίη. Pl. Br. Sequuntur in Cod. Pal. epigrammata *Palladas* quinque, quae dedimus p. 314. nr. 683. p. 315. nr. 684. Ibid. nr. 686. Ibid. nr. 688. et nr. 687.

P. Nr. 283. εἰς ἡαμόνικον ἱπαρ τοῦ αὐ. Br. II. 417. nr. 48. An. II. 3. p. 228. V. 3. ἐπὶ σοῦ. P. ἐπὶ σοί. Pl. Br. Cod. lectionem tuctur Schaefer. ad Julian. Or. p. XVII. V. 5. ἀπεγάλκισε. De sin- ceritate hujus lectionis dubitabat Huetius, quod secunda persona prae- cessit. Frustra. Vid. ad p. 165. nr. 128. v. 4. — V. 6. καὶ κλέπτων. P. καὶ κλαίων. Pl. Br. A Cod. lectione recedere non sum ausus. καὶ pro καὶ τοῦτο accipi potest. Vid. Schaefer. ad Longum p. 351. ad Gregor. Cor. pag. 985. sq. — Nr. 284. εἰς αὐ τ αὐ. Br. II. 418. nr. 49. An. II. 3. p. 228. — Nr. 285. εἰς αὐ τ αὐ. Br. I. c. nr. 50. An. I. c. p. 229. V. 2. ἐκλαειν. P. ἐκλαει. Pl. Br.

Nr. 286. τ αὐ. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 263. Paralip. I. nr. 132. p. 699. V. 5. 6. non bene cohaerent cum praecedentibus, nec per se sensum habent expeditum. In exitu saltem metri causa legendum: δοῦλος ὁ τὰ σκέλη κλάσας. aut verbis transpositis: καλὸς δ' ἂν εἴη τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας. — Nr. 287. τ αὐ. Br. II. 408. nr. 8. An. II. 3. p. 203. V. 1. γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν. Sic fere Achill. Tat. I. 7. p. 21. πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὐμορφος ᾗ· ἐὰν δὲ καὶ ἄμορφιαν δυστυχῇ, τό κακὸν διπλοῦν. Id. II. 15. p. 69. βούς γὰρ Αἰγύπτιος, οὐ τὸ μέγεθος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χροιάν εὐ- τυχεῖ. Heliodor. VII. 8. ὁ παρὰ τοσοῦτον τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς γεννήσασι δυστυχῆσαι κινδυνεύσας. Aristaen. I. Ep. XI. p. 29. εὐδαίμων ἢ τὸν νέον εὐτυχούσα ἐπίσης ἐραστὴν ὁμοῦ καὶ ἐρώμενον. ubi cf. Abresch. in Lectt. p. 122. V. 2. λήχων. P. λήχων. Pl. Br. — Nr. 288. εἰς τραγῳδ τ αὐτῶ. Ap. Plan. p. 154. St. relatum est in caput, εἰς κορυφίας. Br. II. 418. nr. 52. An. II. 3. p. 229. In Plan. est ἄθελον. V. 2. νικῶσιν. P. Pl. νικῶσι. Br. τὸ ξυρόν. P. τόν. Pl. Br. quod me invito in textu remanet. Cf. Pollux X.

177. — Nr. 289. εἰς τραπέζι^τ τ^υ αὐτ^υ. Br. II. 425. nr. 86. An. II. 3. p. 241. V. 3. εὐρώπης. P. ἐν ῥοπῆς. Pl. Br. V. 4. ἐν δακτύλοισι. Alciph. I. Ep. XXVI. p. 108. μέγα τι κακὸν εἶσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλινδούμενοι· μὴ μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ (scr. μηδὲ) δανειστὴν ἰδεῖν.

P. Nr. 290. εἰς αὐτ^τ αὐτ^τ. Br. II. 425. nr. 87. An. II. 3. p. 242. V. 1. ψῆφον. P. περὶ. P. Pl. Br. Scripsi *πίρι*, jungens: ἔχων τις τὰ δάκτυλα χειρῶν περὶ τὴν δακτυλικὴν ψῆφον. V. 3. ἐρήμη. P. ἱταίρη. Pl. Br. Sensus in lectione Cod. Pal. argutior. — Nr. 291. εἰς νικαν^τ αὐτ^τ. Br. II. 426. nr. 60. An. II. 3. p. 252. In Plan. p. 165. est ἀδελφον. — Nr. 292. εἰς τιν^ε φιλοσοφ^ε γενόμε^δ παλλα. Supra scriptum: ἔ^ζπαρ πόλεως ἐπιβαλεντινιαν^υ καὶ βάλεντος. In Plan. p. 188. παλλαδᾶ εἰς Θεμιστίον τὸν φιλόσοφον γενόμενον ἔπαρχον κωνσταντίνου πόλεως ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. In editione Aldina Themistii idem extat tetrastichon cum lemmate: Θεμιστίου στίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ἔπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός. Cf. Harduin. ad Themist. p. 488. et Angelum Majum, Virum doctissimum, ad Orationem Themistii in Vituperatores quosdam, nuper ex Codice Ambros. editam Mediolani 1816. p. 74. quam totam in Palladam scriptam esse existimat cl. editor. V. 1. οὐρανῆς. P. Pl. αἰθερίης. Br. ex Codd. Themistii. V. 3. exhibui lectionem Pal. Plan. ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβάς δ' ἐγένου. Br. c. codd. Them. Argutior procul dubio haec lectio; sed mihi a membr. Pal. recedere non licebat.

Nr. 293. τ^υ αὐτ^υ. Br. II. 337. nr. 96. tamquam *Lucillii*, cui inscriptum in Plan. p. 151. St. An. II. 2. p. 501. V. 1. οὐράν. P. οὐρῆν. Pl. Br. — Nr. 294. λουκιλλίου. Br. II. 338. nr. 101. An. II. 2. p. 502. Iterum legitur p. 568. ut *Lucillii*. In Plan. p. 184. St. *Palladae* inscriptum. — Nr. 295. εἰς οἶνον φαῦλον ἀποσταλέντα αὐτῷ^τ αὐτ^υ. Br. II. 342. nr. 117. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 144. hoc quoque *Palladae*. V. 2. ἐν μεγάροις. ut Od. δ. 734. et 763. V. 2. κισσὸν ἀφελόν. γ' inserendum censet Hermann. ad Orph. p. 767. — Nr. 296. εἰς πλεονθ^ο τιμων. Est in Planud. pag. 153. St. ex Diogen. Laërt. VII. 170. V. 1. ductus ex Ἰλ. γ. 196. V. 2. μωλύτης hos

uno loco videtur occurrere. Quid significet, intelligi potest ex Hesych. *μῶλκα*, τὸν ἀπαιδευτον, Ζακύνθιοι. *Μωλνόν*, νωθρόν, βαρύν. *Μῶλος* ὁ ἀμαθής. *Μωλύτερον*, ἀμβλύτερον. Epist. Socraticae XXX. p. 39. ed. Orell. ubi nunc legitur: εἰ καὶ πως ἀναγνῶ (lege ἀναγνοῖς cum Ruhnkenio) ὁ Ἰοντικός ἀμβλύτερον καὶ φαυλότερον ποιῶ φαίνεσθαι τὸν λόγον. In Cod. Allatii autem *μωλύτερον*, probante Schaefero et Ruhnkenio in Hist. Orat. Gr. p. LXXXV. Descendunt haec omnia a verbo *μολύνω*, unde *μωλόν κρέας*, τὸ διαχέομενον καὶ μὴ συνεστόε. Bekker. in Anecd. Tom. I. pag. 52. Cf. Schol. ad Nicandr. Ther. 32. ὄλμος ob ingenii duritiem et laborem indefessum.

δ

Nr. 297. εἰς γυναικα μεθυστρι. (notanda forma μεθυστρίς. μεθύστρια ex Theopompo Comico excitavit Pollux VI. 25.) Br. III. 170. nr. 97. An. III. 1. p. 341. V. 2. γάλα μοι τὸ πρίν. P. μοι om. Plan. V. 4. παύεο δίψαν σέω. P. καὶ σβέννυ τὴν σέω δίψαν. Vulgo et ap. Br. Restitui lectionem Cod. σέω mutans in ἐσέω. De ἐός, secundae personae vicem gerente, vid. ad p. 193. nr. 267. Cum his versibus in membr. cohaeret Nr. 298. Separatim illa habentur ap. Plan. p. 160. St. Br. III. 170. nr. 98. An. III. 1. p. 342. V. 1. μητέρα. P. μητέρα. Pl. Br. V. 3. ἰδοῦσα. P. V. 4. ἐκ βρόχθου ὀλίγου τί σοι δώσω. P. ἐκ δὴ βρόχθου ἐμεῖο τί σοι δῶ τέκνον. Pl. Br. Restitui lectionem Cod. ὀλίγοιο corrigens et δῶ. Obiter corrige in Aesop. Fab. nr. 36. ed. Für. ἄφετέ με καὶ ἐπιδίδωμι (ἐπιδιδῶ editum) ὑμῖν χρυσίου χίλια τάλαντα. — βρόχθος ὀλίγος. Etym. M. pag. 196. ed. Lips. βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα καὶ ἡ φάρυγξ δι' ἧς καταπίνομεν. V. 5. μόνας. P. μόνους. Pl. μόνον. Br. Quum totus hic versus depravatus sit, non ausus sum a membr. lectionibus recedere. λαγύνῃ τόδε. P. λάγννος τόδε. Pl. λάγννος ὅδε. Br. metro vacillante. Fortasse scribendum verbis transpositis: ξίστας γὰρ λάγννος τριάκοντα μόνους ὅδε χωρεῖ. In λάγννος media, in τριάκοντα antepenultima contra bonorum poetarum usum corripitur. Sic etiam v. 3. ἐν λαγύνῃ πίνουσα. De τριάκοντα vid. ad p. 472. nr. 682. — V. 6. 7. Br. post v. 1um posuit pro arbitrio. χαλεποῦ. P. χαλεπόν. Pl. Br. V. 7. ἡδύτατα. P. ἡδυτάτης. Pl. Br. Haec superlativi forma ex duobus Codd. Parisin. restituenda videtur Luciano T. IV. p. 253. 16. ἀμπίλους ἀφ' ὧν ἡδυτάτος οἶνος γεννᾶται. Vulgo, ἡδυστός οἶνος γίγνεται. V. 8. 9. addidi ex Pal. membr. Paralip. I. nr. 133. p. 700. V. 9. τι post με adjecti ad numeros implendos. Sed praeterea videtur scribendum: εἰ φιλέεις σὺ τὸν νῖα.

Tom. IV.

45

Ρ. Nr. 299. παλλαδᾶ εἰς ὑβριστῆ. Br. II. 423. nr. 78. An. II. 3. p. 239. — Nr. 300. τῷ αὐτῷ. Br. I. c. nr. 79. An. I. c. V. 1. τιθῆ. P. τιθῆ. Pl. Br. — Nr. 301. τῷ αὐτῷ. Br. I. c. nr. 80. An. I. c. p. 240. V. 2. Ad ἐπόθουν subaudi ἄν, ut mox nr. 502. ad ἔπασχεν. Vid. ad p. 53. nr. 16. — Nr. 302. τῷ αὐτῷ. Br. I. c. nr. 81. An. I. c. V. 2. καὶ αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. — Nr. 303. τῷ αὐτῷ. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. — Nr. 304. Br. II. 425. nr. 90. An. II. 3. p. 243. V. 1. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 225. πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, εἰσὶ καί, εἴ τι ἔν τοῖς . . his additis: „in hoc poëta non sum adeo sollicitus de numeris; magis de verbis, quia, ut vulgo positum est, εἰσὶ admodum languet.“ Non persuadet vir acutissimus. Si quid mutandum sit, scripserim: πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, οἶδα, καὶ εἴ τι ἔν τ. sed vulgatam et lectionem et distinctionem genuinam existimo. — V. 3. οὐδὲν φαίνει. P. οὐκ ἀναφαίνει. P.

Nr. 305. τῷ αὐτῷ. Br. II. 419. nr. 58. An. II. 3. p. 231. In Plan. p. 166. distichon adhaeret, quod dabimus p. 555. nr. 355. V. 1. μορίης. P. Pl. notabilis syncope pro μωρίης, cuius aliud exemplum non novi. V. 3. ὁ πλατωνικός. P. Pl. σὺ πλ. Br. Illud unice probabat Schaeferus in not. mst. ut gravius et σκωπτικώτερον lectione Brunkiana. Ironicum articuli usum illustravit Matthiae Gr. gr. p. 383. s. — V. 4. ζητεῖ. P. ζητεῖ. Pl. Br. — Nr. 306. εἰς πορνῶν τῷ αὐτῷ. Br. II. 408. nr. 7. An. II. 3. p. 203. In Plan. p. 131. St. est ἄθλον. V. 1. εἰς ἀντ. P. ἐς ἀντ. Pl. Br. V. 2. σοφίαν. P. σοφίην. Pl. Br. — Nr. 307. τῷ αὐτῷ. Br. II. 425. nr. 89. An. II. 3. p. 243.

Nr. 308. λουκιλλίου. Br. II. 328. nr. 58. An. II. 2. p. 477. V. 2. τὸν πόδα τηῖ βελόνῃ. P. prorsus inepte. τῷ ποδι τὴν βελόνην. Br. c. Salm. Cf. Ammiani epigr. p. 522. nr. 102. ἐτρώπηος. P. Br. —

Nr. 309. τῷ αὐτῷ. Br. II. 338. nr. 102. V. 1. θρασύμαχος. P. et plurimae editt. veteres. Θαράσύμαχος. Br. c. Flor. et Ald. pr. Ρ. V. 3. δανείσας. P. δανίσας. Pl. Br. Vid. ad p. 90. nr. 14. v. 3. V. 4. πλέον. P. πλεῖον. Pl. Br. V. 5. εἰμολογίαιο. P. τὸ πινεῖν. P. πίνειν. Pl. πεινῆν. Br. c. Jos. Scaligero in not. mst. Similiter infra nr. 341. v. 3. πίνης pro πείνης, et ap. Plutarch Vit. Lycurg. c. 17. πλῆγαι καὶ πεινῆν. vett. editt. πείνειν.

Nr. 310. τ̃ αντ̃. Br. II. 324. nr. 34. An. II. 2. p. 461. In Plan. p. 141. St. est *Palladae*. V. 2. ἄν superscriptum in P. — Nr. 311.

τ̃ αντ̃. Br. II. 340. nr. 110. An. II. 2. p. 505. V. 1. οὕτω. P. οὕτως. Pl. Br. V. 3. ἐγείρεται δ' ἐνιαυτῷ. P. ἐγείρεται ἐν δ' ἐνιαυτῷ. vett. editt. ἐν δὲ οἱ αὐτῷ Steph. et Br. c. Brodaeo. *Intus vituperat deos, vocem attollere prae pigritia nolens. Facile permutantur syllabae νι et ρι.* Vid. Herm. ad Orph. Argon. v. 781. 941. — Nr. 312.

εἰς ποιήτ̃ τ̃ αντ̃. Br. II. 332. nr. 75. An. II. 2. p. 487. V. 2. ὁκοδόμηκε. P. Br. ὁκοδόμησε. Pl. V. 4. ὠδεκ' ἔτη. P. ὠδεκέτη. Pl. Br. V. 6. λέγω. P. Br. λέγει. Pl.

Nr. 313. τ̃ αντ̃. Br. II. 322. nr. 26. An. II. 2. p. 455. In Pl. p. 186. St. ἄθλων. In Cod. Pal. et in vett. editt. Pl. hoc epigr. cohaeret cum sequ. Sed rectius distinguuntur. V. 2. πινάλεος. P. πειναλέος. Pl. Br. V. 4. χορτασίη. Ad hiatum vitandum Herm. ad Orph. p. 771. verbis transpositis corrigit: ὄστρακινὴ ποῦ μοι χορτασίη πινάκων; Sed vide an fuerit: ποῦ μοι χορτασίην ὄστρακίνων πινάκων; fere ut pr. 347. ποῦ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν; Phaeder in Fabul. III. 18. 9. *quo mē, inquit, mutat speciem, si vincor sono?* Ut in nostro loco nominativus a librariis praelatus est accusativo, sic etiam ap. Horat. I. Epist. V. 12. *quo mihi fortunam, si non conceditur uti?* vett. editt. *fortuna* exhibent. Ovid. II. Amor. II. 19. *quo mihi fortunam, quae nunquam fallere curet?* quem locum cum similibus comparat Bentlejus ad Horat. l. c. χορτασίην nobiscum probat Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 308. — Nr. 314. cum praecedente cohaeret in P. Separatim post alios dedit Br. II. 322. nr. 27. An. II. 2. p. 457. V. 1. καλέσω. P. V. 3. πίνης. P. πείνης. Pl. Br. V. 4. πινάλεος. P. πειναλέος. Pl. Br.

Nr. 315. εἰς κλέπτ̃ τοῦ αντ̃. Br. II. 327. nr. 52. An. II. 2. p. 474. — Nr. 316. εἰς ἀθλητ̃. Auctoris nomen non adscriptum. *Lucillio* tribuitur ap. Plan. p. 128. St. Br. II. 321. nr. 20. An. II. 2. p. 452. V. 1. Μίλων. Notanda prioris correptio, quae alibi longa esse solet. Cf. Theocr. Eid. IV. 6. 11. VIII. 46. IX. 7. et al. V. 3. ἐπισκον. P. ἐπ' ἰσχίον. Pl. Br. V. 5. μέσοισιν ἀντίκραγεν. P. ἀντίκραγεν. Pl. Br. Hoc in textu servavi, licet vehementer blandiretur Schaeferi correctio: ἐν μέσοις ἀντίκραγεν. verbo relato ad praecedens

ἀνεβόησαν. p. 385. nr. 177. ὁ δ' ἀντεγίγωνεν ἐνερθεν. Ap. Libanium T. IV. p. 796. 23. ἡ μὲν ἡρέμα ὑπεδάκρυε καὶ μετεστρέφετο τὴν μητέρα πειρωμένη λαθεῖν· ἡ δὲ μέγα καὶ δεινὸν ἀντεβόησεν. scr. ἀνεβόησεν. V. 6. ἐνκειμαι. P. ἐν κείμαι. Pl. Br. Sic saepe peccatum. Ap. Liban. T. IV. p. 859. 8. ὡς ἐν τοσοῦτοις κακοῖς ἀγαθὸν ἔχων μισῶ τὴν τροφήν. scr. ὡς ἐν ἐν τοσ. Ibid. p. 1085. 34. ἐν δὲ ἀμφο-^ατέροις βάθρον ἔχει. scr. ἐν δὲ ἀμφοτέροισ. — βλέτω. P. Sequitur in Cod. epigr. *Palladae*, quod dedi p. 442. nr. 501. et aliud Ejusd. p. 441. nr. 487.

¶ Nr. 317. τ' αὐτ. (*Palladae* scil.) Br. II. 417. nr. 47. An. II. 3. p. 227. V. 1. τίς. P. ut saepe. ἔδωκεν. P. Pl. ἔδωκε. Br. V. 3. βραδυτήτος. P. Pl. βραδύτητος. Br. Dedi quod Codd. offerebant, licet non ignorarem, apud seriores hanc vocem plerumque παροῦσιν εἶσθαι. — Nr. 318. φιλοδῆμον. Br. II. 90. nr. 26. An. II. 1. p. 237. In Plan. p. 132. St. est ἄδηλον. V. 6. μαλακῶς ἐστι. P. μαλακός τ' ἐστι. Pl. Br. — Nr. 319. ἀντομέδον. Br. II. 208. nr. 6. An. II. 2. p. 132. In Plan. pag. 146. St. est ἄδηλον. De Atheniensium in civitate tribuenda levitate vid. Isocrat. in Symmach. c. 17. p. 168. ibique Coray. T. II. p. 128. V. 2. αὐτὸς τρ. P. αὐτὸς ὁ τρ. Pl. Br. V. 3. ἡρακλειδὴ ὑφηγήτορι. P. ἡρακλειδὴ ὑφηγητῆρι. Pl. Br.

Nr. 320. ἀργεντέριον. Br. II. 267. nr. 6. An. II. 2. p. 280. V. 1. obscurum, sitne in Cod. καί, an ἤν, de quarum syllabarum similitudine diximus ad p. 54b. nr. 32. — Nr. 321. φιλέππον. Br. II. 223. nr. 43. An. II. 2. p. 177. V. 1. γραμματικοῦ. P. γραμματικοί. Pl. Br. quod sine haesitatione praetuli. — σῆτες ἀπάντων. P. Pl. qui omnia, ut tineae, arroditis. Probabiliter tamen Scaliger in not. mst. σῆτες ἀκανθῶν, ex epigr. Antiphanis p. 550. nr. 322. ἀτρυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται. Ipse Philippus p. 553. nr. 347. οἱ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι. Vid. Casaub. ad Athen. L. III. p. 97. D. T. II. p. 154. ed. Schweigh. V. 3. ὃν ὥς. P. V. 6. εἰκόνας. P. εἰ κύνας. Pl. Br.

¶ Nr. 322. ἀντιφ. ^α Br. II. 205. nr. 5. An. II. 2. p. 122. V. 1. ῥιζώονχα. P. ῥιζώονχα. Pl. Br. V. 3. ἐπ' Ἡρίννη. Erinna ob exiguum, sed doctum poema, a quibusdam cum summis poetis (τοῖς μεγάλαις) componebatur. Cf. p. 387. nr. 190. Grammatici igitur, qui haud raro summa ingenia calumniabantur, Erinnam supra modum laudabant, ob nullam aliam, ut videtur, causam, quam quod largam illis doctrinae

proferendae et ostentandae occasionem praebebat. Hoc monendum duxi, quod eruditissimum virum in Ἡρίνῃ haesisse, idque nomen pro depravato habuisse noveram. V. 4. *πρόκυνες*. Vid. Schweigh. ad Athenae. Tom. III. p. 532. V. 5. *ποιητῶν . . . βαι ποσὶ*. P. lacuna relicta. *ποιητῶν λῶβαι, παισί*. Pl. Br. — Nr. 323. *εἰς κόλακ παλλαδᾶ*. Br. II. 413. nr. 52. An. II. 3. p. 217. V. 1. *διορίζει*. P. Br. *κόλακας τε διίστα*. Pl. V. 3. *ζῶιον*. P. Obiter corrige Dion. Chrys. Or. III. p. 106. de adulatione: *καὶ μὴν οὔδ' ἐνδοξον, οὔδ' καλὸν εἶναι δοκεῖ τὸ κολακεῖν, ὅστις (in Venet. ὕνα) τιμῆς ἐνεκεν ἢ δ' ἄρετήν τοῦτο ἐπιτηδεύει*. Scr. *οὔτε τις τιμῆς*. Paulo post scribe: *καὶ τὸ γε πάντων δεινότατον*. pro ἢ τὸ γε.

Nr. 324. *αὐτομέδον*. Br. II. 209. nr. 8. An. II. 2. p. 134. V. 2. *καὶ σύ τι*. P. Br. *καὶ σύ γε*. Pl. V. 5. *ἀνίσουν*. P. *ἀνίσασον*. Pl. Br. Vid. p. 490. nr. 7. v. 5. V. 7. *ἐν διός*. P. Pl. *τῇ διός*. Br. Emendatione non opus, quum praepositio haud raro sic abundet. Prooem. Agath. vers. 27. *ἐν τοῖς ἐκείνων πέμμοσι φρονάττομαι*. Alciph. I. Ep. XXXIII. p. 138. *ἀμνησθῆναι αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται*. — *εἰς γὰρ ἑμῶν*. *unus vestrum*, i. e. *θνητός*. — Nr. 325. *τ' αὐ*. Br. II. 209. nr. 7. An. II. 2. pag. 133. V. 4. *καλέσθης*. P. ultima littera atramento inducta.

Nr. 326. *τ' αὐ*. Br. II. 207. nr. 2. An. II. 2. p. 127. V. 2. *ἀλλάσει*. P. *ἀλλάσσει*. Br. V. 4. *εἶναι καὶ*. P. *γίγνεο καὶ*. Br. ex conjectura, quum in apogr. suo invenisset, *ἐν ναὶ ναὶ*. V. 5. *ὅτε*. P. *ὅτι*. Br. Sic ap. Liban. T. IV. p. 542. 19. *ὅτε τοῖς ἀμείνοντας οὐκ εἶχεν ὁ δῆμος, ὅτε τῶν διωκόντων πλείους ἦσαν οἱ φεῖγοντες*. scr. *ὅτι τῶν*. Contra Ibid. p. 808. 14. *ἦν ὅτι νόμοις ὑπέκλυπτε, κατὰ νόμους ἡγάγετο*. Scr. *ἦν ὅτε νόμοις*. quum adhuc legibus obtemperaret. Iterum p. 859. 12. *πῶς ἂν ὁ τοιοῦτος ἢ πολεμήσειεν, ὅτε ἄμεινον, ἢ ποιήσειεν τὴν εἰρήνην ὅτε, βέλτιον ἔχει*. scr. *ὅτε β. ἔχει*. — Nr. 327. *ἀντιπάτρων θεσσαλονικῆ*. Br. II. 110. nr. 4. An. II. 1. p. 290. *Sidonii* esse probabiliter suspicatur Br. ob versum 4um. — V. 4. *γοῖ*, *γοῖ*. Vid. Addenda nostra T. III. 2. p. 476.

Nr. 328. *νικαρχ*. Br. II. 350. nr. 5. An. II. 3. p. 24. Describitur *τριπορνεία*, quam vocat Athen. L. XIII. p. 587. B. Conf. Homer. Ἰλ. o. 190. § V. 5. *εἰρόεντα*. P. *εἰρώεντα*. Br. Homer. Od. γ. 512.

εἰς αἰδεω ἵνα δόμον εὐρώεντα. Ἰλ. v. 64. οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. V. 6. ὕστατον. P. ὕστατος. Br. Fortasse recte. Interim ὕστατον junxi cum praecedentibus. V. 7. ἐρμηνᾶοι ἡνεμόεντες δινεῦνται. P. ἐρμηῖαι ἡερόεσσαί Τύπτονται. Br. audaci conjectura, sed ad sensum valde commendabili. Certe ἡνεμόεντες verum videri nequit, quum sequatur, πνοιῇ ἀνέμων. Suspiscabar equidem, ἐρμηᾶοι ἡερόεντες, subaudito τόποι, quod substantivum subauditur etiam ad ἐρήμων et ἐρῆμοις. De pepsodia non est quod timeas. Vid. ad Prooem. Philipp. v. 12. p. 83. Certius tamen quid ab aliis allatum iri spero. V. 9. ζῆνα δεσθες κλειόβουλον. P. Ζηνὶ δ' ἴσος Κλειόβουλος. Br. Quanto lenior correctio in marg. Apogr. Voss. Ζῆνα δὲ θές Κλειόβουλον. quod reposui. — εἰσαναβαίνειν. P. V. 10. ἔλαχεν. P. ἔλαχε. Br. V. 11. ψιᾶθων. P. ψιαθον. Br.

Nr. 329. τ' αὐτ'. Ut ἀδέσποτον dedit Br. III. 334. Edit. Lips. IV. p. 132. An. III. 1. p. 327. V. 1. μὴ δέ. P. V. 2. χοῖράς. P. χοῖρος. Br. Vid. Steph. Thes. Gr. L. Tom. IV. p. 546. E. F. V. 3. Non optime alterum distichon cohaeret cum praecedente, nec integra videntur verba, καὶ οὐ ζῆς ἡμῖν. Junctim συζῆς. Br. ζῆν quidem sensu emphatico licet accipias, pro *suaviter vivere, genio indulgere*; sed utrumque pronomen friget. V. 4. κούκαν. P. κούκ ὦν Br. cum Salmasio.

Nr. 330. τ' αὐτ'. Br. II. 357. nr. 35. An. II. 3. p. 44. In Plan. p. 161. Lucillio inscriptum. V. 1. χθίς. P. ἐχθίς. Pl. Br. V. 3. πεποιήκα. P. Br. Optimam lectionem corrumpit Stephanus, πεπόνηκα recipiens ex conjectura Brodaeii. Iis, quae attuli in Animadverss. adde Sturzium de Dial. Maced. p. 189, s. et Schaefer. ad L. Bos p. 413. qui locutionem ποιεῖν χρόνον ad citeriorem Graecitatem relegant. Usus est ea praeter alios Atticistas Liban. T. IV. p. 835. 18. ὅσον ποιῶ χρόνον ἐν ἀγρῷ, ποιῶ δ' ἀμέλει συχνόν. V. 4. κίρκον. P. κέρκον. Pl. Br. V. 5 . . . 8. in Plan. omisos primus edidit Br. ἦψαι. P. ψαύεις. Br. Mutato accentu scripsi, ἦψαι, *astra attigisti*, tam alta domus parte occupata. — ζεῦ et γαννυῖδην. P. Ζεὺς et Ἰαννυῖδην. Br. V. 6. φαίνετ' ἔχων. P. οἶμαι. Br. de brevi syllaba in caesura securus. Codicis lectionem probat Hermann. ad Orph. p. 765. Notandum autem φαίνεται orationi interpositum, ut φησὶν et φασὶν, ἔλπομαι, οἶμαι et similia. V. 7. εἰς αἰδὼν ποτ' ἀφίξεται. P. τίς ἀφίξεται. Br.

Leniore mutatione scripsi: εἰς αἶθρην πότε ἀφίξειαι; hinc quando in Orcum pervenies? De crebra permutatione terminationum *εαι* et *εται* vid. p. 558. nr. 305. p. 597. nr. 69. et ad p. 174. nr. 191. v. 7. — ἀφνύσει. P. ἀφνὴς εἶ. Br. V. 8. πω ἔση. P. πῶς ἔση. Br.

Nr. 331. ^τ *τ* αυ. Br. II. 358. nr. 37. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 166. St. Antipatro Thessalonicensi inscribitur. — Nr. 332. ^τ *τ* αυ. Edidit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 25. Huschk. An. cr. p. 256. Ipse in Anim. T. II. 2. p. 506. Paralip. I. nr. 134. p. 700. V. 1. ὁ πλωρεὺς. P. ὁ προρεὺς emendatum ab editoribus; Chardonus tamen malebat ὁ πορθμεὺς. V. 5. ναὺ πρῶτον ναῦσωπται υδρωπικη ἀλλά γε. P. versu in ultima voce deficiente. Quod scripsi: νῦν πρ. ναῦς ὥπται ἰδρ., ἀλλά γε δεῖδω. editorum assensum tulit. P. Sequuntur in membr. Callicteris epigrammata duo, quae dedimus p. 524. nr. 118. 119. — Nr. 333. ^τ *τ* αυ. πειον. infra *τ* αυ. In Plan. p. 150. Κυλικήρον. Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 350. V. 1. φαρμάκοι. P. φαρμακίαι. Pl. Br. Dedi quod proximum erat, φαρμακίοι. V. 2. φαρμακίων sine accentu P. φαρμακίων. Pl. Br.

Nr. 334. ἀδέσποτ. Br. III. 167. nr. 85. An. III. 1. p. 336. V. 1. δαμαγόραν. Planudes hoc epigr. retulit in caput *de improbīs*; sed medicum fuisse Damagoram suspicor. Liban. T. IV. p. 914. 29. πόλις μᾶλλον ἱατρικὴν δέδοικεν ἢ πυρετόν· ἱατρὸν ἢ λοιμόν. Sic hic locus restituendus. V. 3. καθεῖλκεν. P. καθεῖλκετ. Pl. Br. — Nr. 335. ἀδέσποτ. Br. III. 168. nr. 89. An. III. 1. p. 337. V. 2. κοπίση. P. κοπίσιν. P. κοπίσι. Br. V. 3. μαρναμένη. P. Pl. Malim μαρναμένη. Cf. ad p. 107. nr. 133. v. 3. V. 4. ἐστέρισε. Sic omnes. ἐστέρισειν scripsi cum Schaefero ad Apollon. Rhod. Tom. II. p. 68. Vid. ad p. 525. nr. 124.

Nr. 336. ἀδέσποτ. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 93. et interpretatur de Imperatore Carino. Huschk. Anal. cr. p. 268. Paralip. I. nr. 135. p. 701. V. 2. ἡματι. P. ambiguum tamen annon νύματι. Hesiod. *Ἐ. καὶ Ἡ. v. 524. ἡματι χειμερίῳ, οἱ ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.* V. 3. εἰ δέ. P. εἶδε scripsi cum editoribus. — Ἀδράστεια. Vide de ea memorabile Scholion ad Platon. p. 63. ed. Siebenk. ubi versus anonymi sic corrigendus: *Εἶδῃ δ' εἰειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδρήστεια.* — Post *γορτίον* lacuna est in P. ὅς δέ addidit Chard

qui etiam ἐφορώσῃ corrigit. Quod verum videtur. Membranarum lectionem interim sic accipias licet: οὗτος δὲ ἐφορώσῃς αὐτῆς ὅμως ὥχeto, καὶ (*idque*. Vid. ad p. 545. nr. 285. v. 6.) ἐγγελάσας τοῖς δαίμοσιν.

Nr. 337. ἀδέσπο. Br. III. 169. nr. 94. An. III. 1. p. 340. Cf. p. 542. nr. 260. V. 1. τὸ βῖτα. P. Apud Br. plena distinctio ponitur in fine versus. Sed verba sic jungenda: εἰπέ, πόσῃς τιμῆς ἐπρίω τοῦτο τὸ βῆτα; — Nr. 338. ἀδέσπο. Br. III. 165. nr. 74. An. III. 1. p. 326. V. 2. ἐνοπήν. P. ed. Flor. pr. Br. ἐν ὀπῇ. multae editt. vett. — Nr. 339. ἀδέσπο. Edidit Huschk. Anal. crit. pag. 246. Paralip. I. nr. 136. p. 702.

Nr. 340. παλλαδα. Br. II. 401. nr. 15. An. II. 3. p. 208. V. 4. στέρξαι. P. editt. vett. plures. στέξαι. Ald. 2. St. Br. Strato p. 596. nr. 179. ψυχὴ . . . πεπύσεται ἥρι, καὶ στέξαι τάγαθὸν οὐ δύναται. Ap. Soph. Trachin. 993. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λείσσω. vulgo στέρξαιμι legitur. Vid. Valkenar. ad Euripid. Hippol. p. 257. A. δύμαμαι. P. δύναιμι. Pl. — Nr. 341. τ' αὖ. Br. II. 424. nr. 83. An. II. 3. pag. 240. V. 1. αἰνίζεῖν. Activa haec forma in Lexicis desideratur; αἰνίζομαι ap. Homerum occurrit, et alios. V. 2. κακῶς. P. et plurimae editt. vett. καλῶς. Ald. 2. Asc. St. contra poëtae mentem.

Nr. 342. ἀδέσπο. Br. III. 169. nr. 92. An. III. 1. p. 339. V. 1. προτετέθηκας. P. προτέθηκας. ed. Flor. pr. Ald. pr. προτέθεικας. Ald. 2. et reliquae editt. V. 2. μή μοι τὴν κήλην. P. Aristoph. Nub. 85. μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Liban. T. IV. p. 106. 19. μή μοι τὸν Κάλχαντα. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 636. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 494. — αὐτὸν ἰδεῖν δύναιμι. P. ἰδεῖν ἐθέλω. Pl. σ' ἐθέλω. Br. Pronomine non est opus. ἐθέλω Planudis commentum esse videtur. P. Nr. 343. εἰς αἰλβαν μέθυσον. Palladue tribuitur in Plan. p. 160. St. Br. II. 419. nr. 56. An. II. 3. p. 231. V. 1. οἶνόν τε. P. V. 2. φίλον. P. φίλους. Pl. Br. V. 3. ὁ μὲν . . . ἄλλος δέ. Sic p. 202. nr. 329. ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, οἱ δὲ τοπάζους Πέμφουσαι. Vid. Erfurd. ad Soph. Antig. p. 22. ed. sec. Hoc loco ἄλλος est pro ὁ ἕτερος. de quo usu dixit Reisk. ad Theocr. Eid. VI. 6. Schaefer. ad Theocr. p. 214. — ἐς θαλάμους. P. ἐν θαλάμοις. Pl. Br. Vid. ad p. 87. ep. Agath. v. 10. p. 472. nr. 681.

εἰς ἐμὲ Κύνρις λύνεται. Aelian. H. An. III. 82. ἔοικεν εἰς σοβαράς οἰκίας ἄθυρμα εἶναι. Cf. Acta Phil. Monac. T. I. p. 65. T. II. p. 47.

Nr. 344. εἰς μητροδοτὸν βένετον ἔχοντα πράσιν τραπέζ^ς. Palladae esse videtur. Edidi in Paralip. I. nr. 137. p. 702. — Nr. 345. εἰς^α μητροφ/. Paralip. I. nr. 138. V. 1. κύννωσι. Ab ὄψις esse debet κύννοσι. V. 3. καράκαλλον. Num idem, quod παρακάλλιον? Vid. DuCange in Gloss. Gr. p. 590. et in Gloss. Latin. v. Caracalia. An latet κάρα? Alii videant. — Nr. 346. ἀντομέδον^τ. Br. II. 208. nr. 5. An. II. 2. p. 131. In Plan. p. 144. St. Apollinario tribuitur. V. 2. λήση. P. λήσεις. Pl. Br. Codicis lectionem, σιγματισμῶ in hoc versu medentem, probat Schaefer. ad Dionys. Halic. p. 430. χρώμενος ἄλλοτρι^ςοις. P. Br. ψευδόμεν' ἄλλοτρ. Pl. V. 4. ποῦ σε φέρωσι. Rectius, ni fallor, legetur: ποῖ σε φέρωσι πόδες; Sic etiam Bothe corrigit in not. mst. V. 5. τὸ σὺν αὔριον. P. Br. ἀργήριον omnes editt. vett. praeter St. V. 7. πέλαζε. P. πελάζοι malebat Br. πέλασσειν. Pl. quam lectionem confirmat locus Homeri, unde haec ducta sunt, Od. ι. 39. Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσειν.

Nr. 347. φιλίππ^ς. Br. II. 223. nr. 44. An. II. 2. p. 179. In Plan. p. 138. St. ἄθληον. V. 3. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν. Cf. supra ad nr. 313. Idem significat, τί γὰρ ἐμοί; p. 578. nr. 68. Vid. L. Bos p. 598. s. V. 5. γινώσκειμ^ς. P. V. 6. περικαλλιμάχους. P. Br. παρακαλλιμάχους. Pl. — Nr. 348. ἀντιφάν³. Br. III. 331. Edit. Lips. II. p. 187. nr. 1^a. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 19. est ἀδέσποτον. Comparanda inprimis Aesopi Fabul. XXXII. pag. 18. ed. Schn. XXIX. ed. Fur. V. 2. παντολέτωρ. P. παντολέτορ. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. — Nr. 349. παλλαδᾶ. Br. II. 426. nr. 91. An. II. 3. p. 245. P. V. 5. οὐ καταριθμεῖς. P. Plan. οὐκ ἀπαριθμεῖς. Br. sine causa idonea.

Nr. 350. ἀγαθίου σχολ^ς εἰς δικολογ^ς ἀδικοῦντα. Br. III. 62. nr. 76. An. III. 1. p. 107. V. 1. ζυγόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. ζυγὸς reliquae et Br. Vera est Cod. lectio, etiam secundum observationem Valkenarii ad Ammon. p. 65. cum quo cf. Passov. ad Longum p. LXXXVI. V. 3. ποιμινόφροσι. P. πυνινόφροσι. Pl. Br. ut p. 197. nr. 291. p. 465. nr. 644. V. 5. ἐλπίζειν ἔξεστι. P. Br. δ' interponit Pl. Caeterum haec verba contextum turbant, nec, quo sensu accipienda sint, satis apparet. Scribendum suspicor: ἐμπαιζ^ς οἷς ἔξεστι. Illud aliis, quibus

licet; sed Justitiam ludibria tua immutare non poterunt. V. 6. ἡλεμάτου παίγνιον. P. κλεμματικῆς παίγνια. Pl. ἡλεμάτου παίγνια. Br. — Nr. 351. παλλαδᾶ. Br. II. 424. nr. 85. An. II. 3. p. 241. V. 6. πτισάναν. P. πτισάνην. Pl. πτισανᾶν. Br. *ptisanæ venditorem* sic, ut videtur, appellari posse existimans. Sed vera videtur correctio Scaligeri, τὸν πτιστὴν πύκτην. quae etiam alliteratione commendatur. ὁ πτιστής, ὁ πτίσων τὰς κριθάς, alibi non videtur occurrere; sed analogiae respondet. V. 7. ἦδὲ καὶ αὐτοῖς. P. ἦδὲ καὶ αὐτοῦ. Pl. Br.

Nr. 352. ἀγαθίον σχολ. Br. III. 57. nr. 68. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 68. St. ἀδέσποτον. V. 2. εἶρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. V. 3. πλήκτροισι δονήσας. P. δονήσω. Pl. πλήκτροις ἐδόνησας. Br. De δονήσας etiam cogitare licet. Interim accentu mutato scripsi δόνησας. V. 5. ὑποτρύζουσα. P. Br. ὑποτρίζουσα. Pl. fortasse rectius. Eustath. ad 'Il. β. 173. 40. τὸ δὲ τετριγῶτας μίμησις ἐστὶ φωνῆς τῶν νεοττῶν, ἥτις ἀπαλωτέρα τοῦ τρύζειν ἐστίν, ἀφ' οὗ γίνεται ἡ τρυγῶν ... ἔστι δὲ τὸ τρίζειν λεπτόν ἡγεῖν κατὰ τὰς νυκτερίδας ... τὸ μέντοι τρύζειν, ἀφ' οὗ ἡ τρυγῶν, τραχυφωνότερόν ἐστιν. Id. ad 'Il. ψ. p. 1399. 47. ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ χιών τετριγῆναι, ὅτε πλατεῖ ποδὶ καταπατεῖται. Cf. ad Od. ω. p. 820. 31. Hesych. τρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι. τρύζει, γογγυίζει, ψιθυρίζει. Chorda pulsata τρίζει in epigr. Pauli Sil. p. 150. nr. 54. v. 5. ἐπιτρίζειν dicitur cicada ap. eund. p. 150. nr. 54. v. 7. τρύζουσα χελιδὼν ap. Nonn. Dion. II. p. 84. 22. XII. p. 330. 26. ὑποτρίζειν de gallo et gallina Aelian. H. A. VII. 7. De lamentantis sono Quint. Smyrn. X. 526. τρύζειν παρ' λεχέσσαι, πεπαρμένον ἄλγει λυγρῷ. Notus Homeri locus Od. ω. 5. de animabus procorum: ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο· ὧς δ' ὅτε νυκτερίδες μυκῶ ἄντρον θροσπεσίωιο Τρίζουσαι ποτέονται. Ap. Philostr. Imagg. I. 4. p. 768. καὶ ἡ ψυχὴ ἤδη ἄψισσι, καὶ τετρυγίας αὐτῆς ἀκούσῃ. Cod. Guelph. τετρυγίας. Scr. τετριγίας. uti etiam in Vit. Apollon. II. 4. p. 52. καὶ τὸ φάσμα φυχῇ ἤχετο τετριγός (sic Codd, ap. Olear.) ὥσπερ τὰ εἶδωλα. Heliodor. VI. 15. T. II. p. 125. ὁ νεκρὸς βαρὺ τι καὶ δυσηχὲς ὑποτρίζων. vulgo legitur. Sed ὑποτρίζων correxit Coray. Eadem est confusio ap. Herodot. III. 110. p. 252. 92. ubi vid. Valkenarium. — V. 7. ὥστε με. P. ὥτε με. Pl. ὥτε ἐμέ. Br. ἄπνοια. P. ἄπνοα. Pl. Br. V. 9. οἱ δέ. P. ὅς δέ. Pl. Br. πλήκτοισιν. P. P. V. 18. ἄμματι. P. ὄμματι. Pl. Br.

Nr. 353. παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 40. An. II. 3. p. 221. In

Plan. p. 142. St. ἀδελον. V. 4. Scr. Ἀήδης. V. 6. ἔτεκεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — Nr. 354. ἀγαθὴ σχολ. Br. III. 58. nr. 70. An. III. 1. p. 97. In Plan. p. 188. *Palladae* inscriptum. V. 2. σκινδαλαμοφράστην. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. σκινδαλμοφραστήν. Br. ex vulgatis editt. Pl. Formam σκινδάλαμος tuetur Hesychius. Cf. L. Bos in Obs. cr. p. 186. Accentum posui in penultima, ubi Cod. eum habet et Steph. Thes. Gr. L. T. III. p. 199. D. E. V. 3. ἀνείρετο. P. Br. ἀνήρετο. Pl. ut nr. 352. v. 2. V. 8. ἔργον. opus, librum. Cf. Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 404. V. 11. εἶτα γενεῖον ἄκρα καταψήγων. P. Pl. καὶ τὰ γενεῖον ἄκρα. Br. in textu cum gravi versus detrimento; in Lectt. ἡδὲ γεν. τᾶκρα corrigit. τᾶκρα non magis necessarium h. l. quam nr. 365. v. 9. nec repetitum εἶτα mutatione indiget. De ἔπειτα sic post πρῶτον μὲν iterato, exempla vide ap. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 144. καταψύγων. quaedam editt. vett. ut in Callimach. Fr. LXXXVI. γέρων ἀλαζῶν ἄδικα βιβλία ψήγει. vulgo ψύγει. Vitiose ap. Clement. Alex. in Paedag. L. III. 2. p. 254. 11. de mulieribus: ψυράμασι τισι καταπλάττονται, ψύχουσι μὲν τὸν χρώτα (refrigerant colorem vertunt), ὀρύττονται δὲ τὴν σάρκα. Scr. ψήχουσι. radunt cutem. Themist. Or. XV. p. 190. B. πῶλον ἕμερον . . . καταψύχειν ἐπιχειρῶν. scr. καταψήχειν. V. 13. ἐστὶ ψυχῆς φύσις. P. ἐστὶ ψυχῆ φύς. Pl. Br. Restitui lectionem Cod. ἔστι corrigens. φύσις periphrasi inservit. Vid. Markl. ad Maxim. Tyr. T. II. p. 243. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 174.

Nr. 355. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 59. An. II. 2. p. 232. Hoc distichon in Plan. p. 166. St. cohaeret cum epigrammate, quod legitur p. 547. nr. 305. — P. Nr. 356. ἀδέσποτ. Br. III. 244. nr. 439. An. III. 2. p. 121. Ex Stobaeo Tit. III. p. 37, 39. Br. addidit lemma: εἰς νέον φρόνιμον. Cf. Homer. Ἰλ. γ. 108. V. 1. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε. Br. — Nr. 357. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 55. An. II. 3. p. 230. In Plan. p. 156. est *Agathiae*. V. 2. τίς . . . φάγη. P. φάγοι. Pl. Br. Coniunctivum in oratione indirecta etiam post tempus praeteritum locum habere, ubi de re incerta agitur, exempla docent a Werfero collecta in Act. Philol. Monac. T. I. p. 233. s.

Nr. 358. εἰς ῥομφινίανον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 261. Paralip. I. nr. 139. p. 703. V. 2. συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς. re sceleribus aucta nomen porrexit. Vid. Animadverss. Tom. II. 3. pag. 34. V. 5. ὦν ἦν ποτε. P. ὡς ἦν ποτε. Huschkius. — Cum his versibus

Nr. 359. cohaeret, appicta tamen nota \ddagger , qua novi epigrammatis initium indicatur. Edidit Huschke l. c. p. 266. Paralip. I. nr. 140. p. 703. V. 1—8. per amaram ironiam hominis praeparatur accusatio, quam ultimi duo versus continent. V. 4. διπλήν. P. V. 9. πρίσκιπα. Quid sit, ignoro. Novimus πρίσκειν, inflare, tumefacere; unde suspiceris, per πρίσκιπα hominem tumidum significari; sed vereor, ut hoc contextui respondeat. V. 10. οἴμην. P. οἴμην fuisse suspicor. χόλον. P. χ' ὄλον corr. cl. editor. Fortasse: χρυσοκόλλητον κόλον, ut homo spurcissimus intelligatur, sed tam dives, ut ex auro videretur esse conflatus. Est autem ὁ κόλος id quod προκτάς, πνγή, unde πλυνόκολοι in convicium dicebatur. Vid. DuCang. Glossar. p. 685. Luditur in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητον κόλον.

Nr. 360. εἰς στρατηγ. Edidit Huschk. An. cr. p. 267. Paralip. I. nr. 141. p. 704. V. 1. Ἑρμανοῦβης. Rectius Ἑρμάνουβης. In ἐγένου metrum vacillat. Num ἐγένετο fuit? V. 5. 6. Ili versus cum praecedentibus non cohaerent. — Nr. 361. αὐτομέδοντ. Br. II. 209. nr. 9. An. II. 2. p. 135. V. 1. κοιμέουσιν. P. κομέουσα. Br. V. 3. ἔνσαλ. P. Br. Vid. ad p. 94. nr. 38. v. 4. ὀφθαλμῶν. P. ὀφθαλμῷ. Br. ex Homer. Ἰλ. ε. 499. P. V. 6. In membr. haec tantum leguntur: νεην ἱερὰ βοσκόμεναι. lacuna in versus initio relicta. ἡμίονοι πενεὴν ἡέρα βοσκ. Br. cum Toupio, magis tamen in Lectt. probans correctionem Dorvillii in Sicul. p. 271. ἡ ἐλάφου, πενεὴν ἡέρα. Lucill. p. 562. nr. 389. εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναὸν χρόνον ἢ κορώνης. Cf. Hesiod. ap. Plutarch. T. II. p. 415. C. — Sequitur in Cod. epigr. Dioscoridis, quod legitur p. 534. nr. 195.

Nr. 362. ^zπαλλεμα. Br. I. 464. nr. 10. An. I. 2. p. 261. V. 1. ταλαμανεῖς. P. τᾶλλα μανεῖς. Br. c. Ernestio. V. 2. λευκαρῆτανμαν οὐκ. P. Vox vexatissima. Plurimi hoc epigr. παιδικὸν esse existimantes, aliquid quaesiverunt, quod ejusmodi argumento conveniret. λευκο-προωτομανῶν. Heusinger in Act. Eruditor. an. 1768. p. 366. αὐτὰρ ἑταιρομανῶν. Eldikius: λευκαρῆταν μῶναν. Br. qui in Lectt. etiam corrigit, λευκοχρόαν πυγᾶν. — Zedelius: λευκαδερωτομανῶν. Ipse olim in primis syllabis nomen latere suspicabar. Sic Lennepius quoque in Exercitatt. Amstelod. Specimiq. I. c. 3. p. 18. Orestem beatum censi existimans, quod cetera insaniens, non ita tamen insaniverit, ut Pyladi formosam dominam conspiciendam daret, corrigendum suspicatur:

*Νικαρέτης μώναν οὐκ ἐμάνη μανίαν. amorem puellae Nicaretas, quo poëta se correptum fateatur adeo, ut ad hunc suum furorem nihil habenda sit illa Orestis insania. Lucem autem huic Callimachi loco Vir doctissimus affulgere existimat ex Propert. L. II. El. XXV. imit. Haec mihi non valde arridere fateor; sed ut olim, ita nunc quoque existimo, de iis agi, qui nimium suspicaces, dum amicorum animos novis semper periculis explorare conantur, iis privantur denique. In depravata lectione autem fortasse latet ad comicorum licentiam compositum, *λενκαρεταινομανῶν*, ab *αἰνομανίης*, eos significans, qui virtutem omnibus numeris absolutam, nullisque ne minimis quidem naevis dehonestatam in amicis inesse volunt. — V. 4. *ἀλλαι χ' ἐν*. P. *ἀλλὰ καὶ ἐν*. Br. In apogr. Voss. *ἀλλ' αἰσχρόν*. Sincerum est *ἐν μόνον δράμα*. Cf. Schaefer. Meletem. p. 19. *ἄλλαι* mutavi in *ἄλλαν*. nec denuo amicū exploravit novo experimento, uno illo contentus dramate, quo Pylades sponte fidem erga amicū probavit. V. 5. *τάχα καί*. Rectius fortasse *κεν* scribes: *fortasse amisisset amicū*. Sic haec omnia in hoc epigr. ita cohaerent, ut ad sensus integritatem nihil desideres; in v. 2do autem emendando alii fortasse certius quid aliquando invenient.*

Nr. 363. *διοςκορίδ*^v. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 24. Huschk. An. cr. p. 237. Paralip. I. nr. 142. p. 706. V. 4. *πάνδημοί τ'*. P. *πανδήμον* scripsi. *τέγος πάνδημον* est *vile lupanar*, quod omnibus patet. Valken. ad Ammon. p. 177. s. — V. 5. Lacunam Cod. post *ποῦ δὲ* sic explebat Chardonius: *ποῦ δὲ κασαιρία, ποῦ δὲ σφύρρβια* ex Aristoph. Eqq. v. 1282. *ἐν κασαυρίοισι λείγων τὴν κατάπτυστον δρόσον*. Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοισιν*. Hesychius: *κασαυρίοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἐταῖραι ἐκαθίζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον*. Ib. *κασαύριον, πορνεῖον*. Ceterum color in his, ut ap. Callim. H. in Del. v. 240. — Nr. 364. *βιάνορος*. Br. II. 155. nr. 6. An. II. 2. p. 9. *ἀδέσποτον* est in Plan. p. 107. St. V. 1. *λειτός*. P. *λιτός*. Pl. Br. *ὄρατε*. P. Br. *ὄραται*. Pl. *ἐράται* corr. Scalig. in not. mst. Br. junxit, *ὁ καὶ λάτρεις οὗτος*. Mihi vulgaris distinctio multo videtur elegantior. V. 2. *ἔστιν τινος*. P. *ἔστι τινος*. Pl. Br. Scripsi cum Scaligero, *ἔστι τινος*, deletō interrogandi signo, quod Br. posuit post *κύριος*, Plan. post *ἀλλοτρίης*.

Nr. 365. *ἀγαθίου σχο*. Br. III. 59. nr. 71. An. III. 1. p. 98. In Plan. p. 133. *ἄδηλον*. V. 2. *οἶκον*. P. V. 3. *ἦτε δ' ἐξερεῖν*.

εἶπερ. P. ἐξερεσίῳων εἰ θίρος. Pl. Br. qui in Lectt. corrigit: αἰτέων
 δ' ἐξερέειν εἶπερ θίρ. male omnino. Sincera est membr. lectio, modo
 scribas accentu mutato, ἤτεε δ' ἐξερέειν. rogavit eum, ut investigaret.
 (Vid. Stephan. Thes. Gr. T. V. p. 891. A. Eustath. ad Od. δ. p. 171.
 τὸ δὲ ἐξερέειν ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶ . . . ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἐξερευνᾶ· πρω-
 τότυπον γὰρ τὸ ἐρέειν τοῦ ἐρευνᾶν.) Sive simpliciter: rogavit eum,
 ut sibi diceret. ἐξερέειν, λέγειν. Od. γ. 616. V. 5. ψηφίδας. P. et vett.
 editt. ψηφίδας. Asc. St. Br. V. 7. εἶπερ ἐπομβρηθῆ. P. Pl. εἶκεν ἐπομ-
 βρηθῆ. Br. in Lectt. qua correctione non indigemus. Vid. ad p. 122.
 nr. 227. V. 8. ἀντοσύνην. P. ἀνθοσύνην. Pl. Br. V. 9. μὴ δέ. P.
 V. 10. ἄκρον. P. τᾶκρον malebat Br. Cf. nr. 354. v. 11. P. V. 11.
 μηδὲ κεμάδες. P. μηδὲ νεβροί. Pl. Br. ex Planudis conjectura, ni
 fallor. Si κεμάδες scripsit Agathias, corrigere licet: μὴ κεμάδες δὲ
 κερουσι τὰ λήϊα. In tota hac narratione futura cum conjunctivis
 miscentur. V. 12. ὄψεται, τὰ λήϊα sc. Sed ὄψαι scribendum videtur
 cum Scaligero. V. 13. εὖ δ' ἀποκόψει. Languent haec. Quare di-
 stinctione mutata legerim: ἐσθλὸν σοι τὸ θίρος μαρτεύομαι· εἰ δ'
 ἀποκόψει τοὺς στάχνας, μούνας δεῖδιθαι τ. ἀ. Hoc verisimile videbi-
 tur comparantibus p. 559. nr. 376. v. 11. 12. p. 550. nr. 162. v. 6.

Nr. 366. μακεδονί^π v. Br. III. 121. nr. 34. An. III. 1. p. 255.
 V. 2. ἀποθνησκεῖν. P. ἀποθρώσκειν. Br. Sed Cod. lectio fortasse sic
 accipi debet: prae gaudio mori cupiebat, ut hujus somnii felicitatem
 integram servaret et illibatam. Quum autem experrectus eandem, quam
 antea, circa se videret pauperiem, somno se iterum commisit, sperans,
 ut videtur, eandem ipsi fortunam denuo per somnium eventuram esse.
 V. 4. ἀντεκάθεινδε. P. Pl. ἀντεκάθεινδε. Br. In hoc verbo augmentum
 etiam ab Atticis recte omitti satis constat. — Nr. 367. ^αἰονλί^α ἀντι-
 κένσορος. Br. III. 9. nr. 1. An. III. 1. p. 15. V. 1. παρομοίον. P.
 πανομοίον. Pl. Br. Eadem est varietas p. 440. nr. 482. v. 18. Pla-
 nudea lectio poetæ consilio accommodatur. V. 2. μετέθηκε. P.
 μετέθηκε. Pl. Br. — Nr. 386. ^τ αὐτ^τ. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. —
 Nr. 369. εἰς κοινὸν ^τ αὐ^τ. Br. l. c. nr. 3. An. l. c. κοινός, μικρός.
 DuCang. Glossar. Gr. p. 702.

Nr. 370. μακεδονί^π v. Br. III. 115. nr. 15. An. III. 1. p. 219.
 V. 1. ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλλέξω. P. et editt. omnes usque ad Stephanum,
 qui dedit: ἐγὼ δὲ πάλιν σε ἐλ. rhythmum corrumpens, dum metro

mederi conabatur. Hac quidem ex parte rectius legeris: ἐγὼ δὲ σεν αὐτῷ ἐλ. Propius ad ductus Codd. Scaliger in not. mst. ἐγὼ δὲ σ' ἐπηλυν ἐλ. quae correctio vereor, ne tautologiam inferat. V. 3. post Πίνδαρος vocabulum excidit in Pal. Et sic est in vett. edit. αὐτὸς in- seruerunt nonnullae; αἰσχος Br. ex Schol. ed. Wechel. Malim, εἶδος ἐλέγχων. quapropter (τοῦτο) Pindarus aquam, quae coloris sinceritatem explorat, appellavit optimam.

Nr. 371. παλλαδᾶ. Br. II. 412. nr. 27. An. II. 2. p. 214. V. 2. βρωτὺν μοι. P. et codd. Plan. βρωτὴν vulgo. V. 3. οὐ τρωγομένην. P. et sic in libris nonnullis Plan. reperiri monuit Br. qui se ab hac lectione non alienum fatetur. Praetuli sine haesitatione vulgatam, οὐ τρώμεν, ἣν παρ. quae et ob sensum, et ob rhythmum praestantior. V. 5. εἰς ἀργαλέην P. ἐς ἀργαλέην. Pl. Br. Recte emendasse videtur Jos. Scaliger, ἐς ἀργυρέην ἐπίδειξιν, quam correctionem probat etiam Br. in Lectt. V. 6. θαυμάζη. P. θαυμάση et θαυμάσση edit. Plan. Secutus sum Br. θαυμάζον corrigentem. — Nr. 372. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 61. nr. 75. An. III. 1. p. 106. In Plan. p. 158. Lucillio tribuitur. V. 1. ἀδερχί. P. Br. ἀειδί. Pl. V. 4. ἀφανρότερον. P. ἐλαφρότερον. Pl. Br. Lectionem Cod. praetuli. Hesych. ἀφανρότερος, ἀσθενέστερος. Infra p. 708. nr. 43. γηραλῆος δὲ νέους δεῖξιν ἀφανρο- τέρους. — Nr. 373. παλλαδᾶ εἰς ποιητὸν κινεοντ. Br. II. 418. nr. 55. An. II. 3. p. 230. V. 2. ἡ σὴ K. Quanto rectius scripsisset: σὴ δ' αὖ Καλλιόπη.

Nr. 374. μακεδονίου v. Br. III. 115. nr. 16. An. III. 1. p. 219. V. 1. τῷ suo loco in membr. omissum, margini adscriptum. — τεῖνε. P. Pl. τέγγε. V. D. ap. H. de Bosch T. IV. p. 407. Cave audias. Antiphil. p. 517. nr. 66. κῆν τείνῃς ῥακόντα πολυτμήτοιο παρειῆς χρῶτα. Lucian. p. 565. nr. 408. οὐδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ὑπτίδας. Clemens Alex. Paedag. L. III. p. 254. 10. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ . . . ἀπο- τεινόμεναι καὶ φρυγασί τισι καταπλαττόμεναι. P. V. 3. ὀδόντων ὄρχατον. ut κίωνων ὄρχατος ap. Achill. Tat. V. 1. p. 187. Ap. Oppian. Cyn. III. 370. αὐτὰρ ὀδόντων Πολλὸν ἐπικροτεῖ λευκόχροον ἄσθματι διερχμῷ. Schneiderus v. cl. ex Brunkii conjectura dedit, ὀδόντων ἔρκος. ad sensum verissime. Sed lenius erit: ὀδόντων ὄρχον ἐπικροτεῖ. Ibidem in proximo versu, καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλεον ἤπερ αἰδώς. vulgata mihi perquam videtur inepta. Scribe: πολὺ πλεον ἤπερ ἡδός. ira magis quam voluptate concitatus ad coitum ruit. —

V. 5. ἀπὸ γαίης. P. Pl. ἀπὸ πηγῆς. Br. c. Scalig., cujus correctionis veritatem epitheton ἀενάον demonstrat. Contra ap. Eustath. in Amor. Ism. IV. p. 144. ed. Lips. τέλος κρατῆρες πῦρὸς ἐγγράγατο καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ πηγῆς, μέχρις ἐς αὐτὸν οὐρανόν. scr. cum Cod. Monac. nr. 96. μετὰ δὲ ταῦτα κρατῆρες ... καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ γῆς. quod sequentia confirmant et locus similis L. III. p. 80. de Amore, ὁ δ' ὅλους κρατῆρας πῦρὸς ὡς ἀπὸ γῆς ὑπανάπτει μοι. *)

Nr. 375. τ' αὐτ'. Br. III. 121. nr. 37. An. III. 1. p. 237. V. 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. εὐθὺς malebat Reiskius. Si quid mutandum, legerim potius: καὶ ἤθελον ἀντεσ ακοῦσαι. . . Ille, qui loquitur, sepulcrum praeteriens, forte de conjugis morte tacite apud animum suum vota fecerat. Ad haec cum sternutasset, se jam voto damnatum iri speraverat. V. 5. δ' ἐμοί. Br. V. 4. λύτρον. P. λυγρόν. Plan. Br. —

Nr. 376. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 56. nr. 67. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 171. *Ammiano* inscriptum. V. 2. εἶρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. Vid. supra nr. 352. v. 2. V. 9. ἡ initio versus excidit in Pal. supplet Pl. Br. Sed corrigendum, ἡ ἐσσί, ἡ τῶ. quod monuit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 159. V. 10. κείνων. P. κείνους. Pl. Br. V. 11. ἀποιόσεις. P. ἀποιόση. Pl. Br. Illud damnare non sum ausus. Vid. ad p. 341. nr. 111. v. 2. epigr. Parrhasii in Append. epigr. nr. 59. p. 779. V. 12. λέγεις. P. λέγους. Pl. Br. — Nr. 377. παλλαδα. Br. II. 411. nr. 20. An. II. 3. p. 209. In Plan. p. 156. est *Agathiae*. V. 2. γηγόμενοι.

P. Pl. γινόμενοι. Br. — Nr. 378. τ' αὐτ'. Br. II. 409. nr. 14. An. II. 3. p. 207. V. 2. ἀδίκον. P. μαχίμον. Pl. Br. In Lectt. idem magis probat lectionem membr. V. 4. καὶ om. P. suppledit Pl. Malim sane: τὴν οὖν γραμματικὴν νῦν μόλις ἐξέφυγον. V. 6. χάριτης γάρ. Rectius, γὰρ χάριτης. Sed Palladas illud fortasse praetulit ut εὐφρονότερον.

*) Ibi paucis versibus ante p. 78. legitur vulgo corruptissime: ὁ μὲν δὴ (οὖν Cod. Monac.) Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ μεγάλου (μέγαρα Cod.) βροντᾷ (adde cum Cod. καὶ καταβροντᾷ), ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὕλης ἐπολέμει (ὅλας κλεπόλεις Cod.) κινεῖ καὶ κατασείει μου τὴν ἀνρόπολιν. Corrige: ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὅλας ἐλεπόλεις κινεῖ. fere ut L. IX. p. 424. ἐλεπόλει σὴ τὴν πατρίδα (πᾶσαν adda ex Cod.) σὺν αὐτοῖς τοκεῦσιν ἀφήρημαι.

P. Nr. 379. ἀγαθίου σχολ. εἰς πολυφάγ. Br. III. 61. nr. 74. An. III. 1. p. 105. V. 2. σῆς. P. σοῖς. Pl. Br. Sed hoc hemistichion vereor, ut sincere sit scriptum. Certe oratio non bene vincta. V. 3. ἔχει. P. ἔχεις. Pl. Br. V. 5. μέλαθρα διδέξεται. P. με δέξεται. Pl. Br. V. 6. βήσομαι ὑμ. γ. φυλαζόμενος. P. βήσομ' ὑφ' ὑμ. γαστρί λαφρζόμενος. Pl. Br. A membranis non recedo. φυλαζόμενος positum pro φυλαχθσόμενος. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 91. Pierson. ad Moer. p. 15. et 367. Loquitur de se ut de victima, quae arae destinata nutritur. Recte praeterea βήσομαι γαστρί, pro εἰς γαστέρα. V. 7. ἄνυσεν. P. Pl. ἄνυσσε. Br. V. 8. λαρτιάδης. P. λαρτιάδης. Pl. Br. χήμασιν. P. χάσμασιν. Pl. Br. V. 9. εἰ σὲ περήσω. P. εἰ σε περήσω. Pl. εἰς σε (saltem εἰς σὲ) περήσας tacite correxit Br. Cod. lectionem, a Plan. confirmatam, restituit. εἰ σὲ περήσω, si te evāsero; ut haec explicat Stephan. in Thes. Gr. T. III. p. 238. A.

Nr. 380. ^{π ο}μακεδονίου ἢ πρὸ τὸν εἰπόντ' εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσὸν ἀπεισιτρέφετο. Br. III. 121. nr. 38. An. III. 1. p. 258. Respicitur epigr. Arabii in Append. ex Planud. nr. 314. T. II. p. 721. V. 2. αὐτόν. P. οὐ τόν. Pl. Br. — Nr. 381. παλλαδα. Br. II. 407. nr. 6. An. II. 3. p. 203. V. 1. δύο ὄρας. P. Br. δύο. ap. Steph. quo admisso hiatus tollitur. — Nr. 382. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 57. nr. 6. An. III. 1. p. 96. V. 1. περτεοο. P. V. 2. λανκανίην. P. λευκανίην. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem restitui. Vid. Br. in Append. Not. ad Apoll. Rh. II. 192. p. 220. Id. ad IV. 18. Heyn. ad Homer. Il. T. VIII. p. 507. V. 5. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Cf. p. 88. nr. 6. p. 287. nr. 504. — πλατυλίσσης. Timon. ap. Diog. Laërt. IV. 67. p. 267. οὐδ' ἀκαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀναλίστου. quem locum comparavit Toup. Em. in Suid. T. II. p. 189. ed. Oxon. V. 6. παιωνιάδος. P. Br. παιώνιδος. Plan. V. 9. ἐκ τοῦ πρ. P. ἐκ τε πρ. Pl. Br. P. V. 14. σεμνοπροσωπήσας. Cf. Aristoph. Nub. 363. Artemidor. Onir. Prooem. p. 3. οἱ σεμνοπροσωποῦντες καὶ τὰς ὁφρὺς ἀνισπακότες. Synesius Epist. CLIII. p. 291. B. ἡ τε γὰρ ὁφρὺς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως! εἰς ὅσον ἤρται καὶ ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον· τὰ τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς ἑνοκράτους μίκρας. — σοβαρευόμενος. P. Br. σοβαρευσάμενος. Pl. V. 16. λήξῃ. P. λήξει. Pl. Br. Bene habet membr. lectio, ubi conjunctivus aoristi vim futuri praeteriti habere videtur. Vid. ad p. 222. nr. 227. V. 17. τεθνήσκου

P. Br. τεθνήξει. Pl. Ut in superioribus ὄψει et βοῦλει, sic forma τεθνήξει quoque, qua utitur Aristoph. Nub. 1440. (1427.), servari posse videbatur. V. 22. κάλλιπε. P. κάλλιπε. Pl. Br.

Nr. 383. παλλαῖα. Br. II. 413. nr. 30, An. II. 3. p. 216. In Plan. p. 139. St. ἄδελον. V. 3. ἔσχε. P. ἔσχεν. Pl. Br. V. 4. ἐξ ἀλαβαρχείης. interpretatus eram, ex figuli taberna, secutus Schol. Wechel. Rectius Sturz. de Dial. Alex. p. 68. qui tamen, quod illam interpretationem unica a me probatam esse ait, fallitur. Quid *Alabarsha* sit, docet Valesius ad Euseb. Hist. Eccles. II. 5. p. 24. A. B. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. V. 5. λοιπόν. λιμὸν tentabat Casaubonus, quae correctio ut nota mala, ita non necessaria est. κανθήλια. P. Pl. κανθήλιε. Br. c. Grotio, γραμματικοῖς. P. Br. γραμματικῶς. Plan. V. 6. οὐδὲ τέλος κριθῆ. P. αὐδὲ τέλος κριθῆ. Pl. τελῶς corr. Casaub. in not. mst. Sie Br. quoque, οὐ τελῶς κριθῆ. quod verum esse arbitror. Obiter corrige Babrium Fab. VIII. 1—3. "Ὅνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὠραῖον (κύνα πάνν ὠραῖον vulgo). 'Ο μὲν ἦν ἐν (καὶ ὅς ἐν vulg.) αὐλῇ παρὰ ψάτναισι δεσμώτης Κἄτρωγῃ κριθᾶς. — Nr. 384. τ. αὐτ. Br. II. 424. nr. 84. An. II. 3. p. 240. V. 1. τοσοῖδε γε. P. Br. τόσαι δὲ τε. Pl. Scripsi quod sensus postulabat, τοσοῖδα δέ. — πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. V. 2. πληθούς. P. πληθύς. Pl.

Nr. 385. τ. αὐτ. Br. II. 414. nr. 34. An. II. 3. p. 218. In Plan. p. 218. ἄδελον. — Nr. 386. τ. αὐτ. Br. II. 415. nr. 38. An. II. 3. p. 220. V. 5. δίκη. P. γίκη. Pl. Br. — Nr. 387. Br. II. 413. nr. 28. An. II. 2. p. 215. V. 2. ἀριστῶμεν. priore contra vulgarem usum correpta, ut ap. Homer. Il. ω. 124. εὐομένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. ubi sunt qui ἐντύνοντ' ἄριστον corrigant. Vid. Clark. et Heyn. T. VIII. p. 616. qui nostri loci non meminerant. Cf. Od. π. v. 2. — Nr. 388. λοικιλλίων. Br. II. 342. nr. 121. An. II. 2. p. 511. In Plan. p. 20. ἄδελον. V. 2. τῶν ἀγαθῶν ἀγαθὰ. P. τὰγαθὰ τῶν ἀγαθῶν. Pl. Br. V. 5. ἔξεις. Anonym. Bibl. Bodl. στίξεις, quam correctionem immerito a me probatam esse docuit Boschius T. IV. p. 232. ἔξεις τέκνα, liberos, si non genuinos, at ex alienis uxoribus genitos; aut, quod Boschius existimat, adulatores, qui genuinos liberos desiderari non patientur. V. 6. πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα. P. τὰ τέκνα. Pl. δ' om. Br.

P. Nr. 389. τ. αὐτ. Br. II. 337. nr. 97. An. II. 2. p. 501. V. 5. μὴ σὲ μὲν . . . ὀλέσῃς. P. Pl. καὶ οὐ γὰρ . . . ὀλέσῃς, χρεῖσονται.

Br. tacite correxit. *χρήσονται*. P. *χρήσονται*. Pl. Hoc recepi, in reliquis a vulgata lectione non recedens. *ἀπόνως*. P. Br. *ἀνέδην*. Pl.

Nr. 390. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 343. nr. 122. An. II. 2. p. 512. V. 1. *ἔργω*. P. *μὴ μ' ἀδικήσης*. P. Br. *μὴ μ' ἀδίκει σύ*. Pl. — Nr. 391.

τ̃ αὐτ̃ εἰς φειδωλ̃. Br. II. 339. nr. 104. An. II. 2. p. 503. V. 3. *ἡδὺ γέλασας*. Vid. ad p. 590. nr. 137. et p. 632. nr. 116. 7. Quod ap. Lucian. T. IV. p. 43. Cod. Paris. habet: *οὐχ ἡδέα γελᾶσαντας ἂν εἰπεῖν*. pro *οὐχι δὲ ἀναγελᾶσαντας*. id pro librarii errore habendum, quum *ἡδέα γελᾶν* veteres dixisse non videantur. — Nr. 392. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 330. nr. 66. An. II. 2. p. 480. V. 2. *ἄδραστος*. P. Br. *ἄδρηστος*. Pl. V. 3. *βελλεροφ*. De Bellerophonte Liban. T. IV. p. 1095. 24. *ἡγωνίζετο δὲ πρὸς ταύτην ἀνὴρ παραλογώτερος ἐχούμενος ἵππου πρὸς τὰς ἀπὸ γῆς ἐξ αἵματος ἐμάχετο*. Scr. *ἀνὴρ παραλογωτέρας ὀχούμενος ἵππου* (cf. nr. 399. v. 7. nisi malis ἐφ' ἵππου) πρὸς τὰ ἀπὸ γῆς. — Nr. 393. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 341. nr. 116. An. II. 2. p. 510. V. 1. *οὐκέστιν*. P. *οὐκ ἔστι*. Pl. Br.

Nr. 394. sine lemmate. In Plan. p. 164. St. *Lucillii* nomine inscriptum. Br. II. 331. nr. 72. An. II. 2. p. 484. V. 3. *ἀναγινώσκη*. P. Br. *ἀναγινώσκη*. Pl. *πέμπει*. P. *πέμπη*. Pl. Br. V. 4. *αὐτόν*. P. *αὐτόν*. Pl. Br. *ἰδιαν*. P. *ἰδίην μανίην*. Pl. Br. Cod. lectionem servavi, qua molesta ejusdem syllabae repetitio vitatur. — Nr. 395. *νικαφ*. Br. II. 354. nr. 20. An. II. 3. p. 34. V. 1. et 5. *ἀποκτέννει*. P. Br. *ἀποκτείνει*. Pl. *κτεννεις* aeolicis formis annumerat Gregor. Cor. p. 588. 597. In Versione LXX Interpp. *ἀποκτεννεῖν* passim obvium. Vid. Maittaire de Dial. p. 154. A. B. V. 5. *καὶ σώζει*. P. *εἰ σώζει*. Pl. Br. *πάλην*. P. *πάλη*. Br. Pl.

α
P. Nr. 396. *λουκι*/. Br. II. 412. nr. 22. An. II. 3. p. 211. inter epigrammata Palladae, cui id ex conjectura tribuit Br. Inter Lucianea legitur in Opp. Luciani T. X. p. 57. ed. Bip. V. 1. *ἐμοί*, quod in Pal. desideratur, addidit Br. c. Salm. in apogr. Ruhnck. — Nr. 397. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 353. nr. 17. tamquam *Nicarchi*; nescio quare. In Plan. enim p. 186. St. est *ἄδελον*. An. II. 3. p. 33. V. 1. *ψηφίζων*. P. Br. *ψηφίζει*. Pl. — Nr. 398. *νικίου*. fortasse *Νικάρχου*. Br. I. 249. nr. 9. An. I. 2. p. 157. V. 1. *τίς*. P. V. 2. *ωῖόν*. P. Vid. ad p. 512. nr. 35. Hanc orthographiam commemorans Etymol. M. p. 746.

ed. Lips. excitat versum Sapphus, *φασὶ δὴ πρὸς Αἶδαν ὑακίνθινον πεπνυαδμένον ἐρεῖν ὄϊον*. qui est etiam ap. Athen. L. II. p. 57. D. Eustathium quoque ὦν scripsisse, idque in vulgus fuisse receptum, apparet ex ejus verbis ad Od. λ. p. 437. 45. — *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. V. 3. *ἐβόησε*. P. Pl. *ἐπόησε*. Br. ex conjectura. Idem Grotium voluisse probabile est, qui vertit: *Sic opera tinctoris agit miser otia tonsor*. — Nr. 399. *ἀπολιναρι*. Br. II. 283. nr. 1. An. II. 2. p. 317. V. 5. *ἐπαθεν*. P. *ἐπαθε*. Br. cum pluribus edit. Pl. V. 8. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br.

Nr. 400. *λονχίαν*. Br. II. 310. nr. 12. An. II. 2. p. 419. V. 1. *φυσίζωε*. P. Br. *φυσίζωε*. edit. vett. ante St. Hiatus excusat distinctio et caesura rhythmī bucolici. — *Ἰλαθι μοῦσα*. P. Pl. quod h. l. sensum non habet. Verissime Br. *Ἰλαθι λιμοῦ φάρμακον εὐρ*. Vulgata quomodo orta sit, facile apparet. V. 2. *εὐρομένα*. P. *εὐρομένη*. Pl. Br. V. 5. *καὶ γὰρ σου*. P. *σοῦ*. Pl. Br. Minus recte, quum pronomen non pendeat a *καί*. — *μεστοί*. Locus Arateus obversabatur etiam Libanio Tom. IV. p. 296. *μεστὸν γὰρ τὸ μητρῶον τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων καὶ νόμων· μεστοὶ δὲ οἱ λιμένες τῶν τριηράρων καὶ νεῶν*. Cod. Monac. nr. 96. *τριηραρχῶν*. V. 6. *λέκτρια*. P. et edit. vett. omnes ante St. qui *δέκτρια* dedit ex emendatione Opsopoei. Manifesta imitatio Archilochi ap. Athen. L. XIII. p. 594. D. *εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλῃ*.

Nr. 401. *τ' αὐτ'*. Br. II. 312. nr. 24. An. II. 2. p. 426. In Plan. pag. 150. tribuitur *Agathiae*. V. 1. *τὸν νέον*. P. *τὸν ἐόν*. Pl. Br. Eadem est varietas p. 376. nr. 125. v. 6. — V. 6. *πρὸς με*. Cf. Praefat. ad T. I. p. XXXII. not. 31. P. V. 9. *προΐαψεν*. eo sensu, ni fallor, quo nonnulli id accipiebant ap. Homerum, *ante tempus*. Medici enim *φθάνουσι τὴν Μοῖραν τῇ τέχνῃ*, ut ille ap. Liban. T. IV. p. 661. 5. — Nr. 402. *τ' αὐτ'*. Br. II. 309. nr. 7. An. II. 2. p. 414. In Plan. p. 156. St. duo priora tantum leguntur disticha, *Agathiae* inscripta. V. 5. *ἢ πρὶν ἐπειῶν*. P. Salmasius alleverat apogr. suo: *ἢ παρ' ἐκείνῃ* sive *ἐκείνοισ*. Ex interpolato apogr., ni fallor, Br. *ἢ πρὶν, ἐκείνης* *Εἰ χορτ*. Lectionem membr. restitui. Ad *πεινᾶσαι* subaudi *μᾶλλον*. *Fame potius vexer (etiam majore quam olim), priusquam apud te coenem*. V. 6. *ἢ χορ*. P. *εἰ χ*. Br. *παρὰ σοί*. P. *παρά σοι*. Br.

Nr. 403. τ' αὐτ' εἰς ποδαγρ. Br. II. 313. nr. 27. An. II. 2. p. 427. In Plan. p. 189. St. ἄδηλον. V. 2. ἦ. P. ἦ. Br. V. 3. εἰ causam reddit. Vid. ad p. 540. nr. 250. v. 2. V. 4. „In ὀπλοφορεῖν, eo praesertim sensu, quo exponunt interpretes (de baculo podagrici gressum fulciente), Luciani ingenium non agnosco. Aliud quid olim scriptum fuisse suspicor.“ Br. Recte. Baculi enim gestatio spectat ad necessitatem, reliqua, quae h. l. commemorantur, ad molliem. Quare me recte emendasse existimo: *πιλοφορεῖν τ' οἶδας*. Pedes *πίλοις* involvere, mollium est. Vid. Graev. ad Hesiod. "E. καὶ 'H. v. 541. Valken. ad Herodot. III. p. 199. 95. Inprimis hac facit Muson. ap. Stobae. T. I. p. 17. 51. διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθήσει πολλαῖς κατασκέπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατελεῖν, οὔτε χεῖράς τε καὶ πόδας περιδέσει *πίλων* ἢ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν, τοὺς γε μὴ νοσοῦντας. — τ' ante οἶδας om. P. et editt. Pl. ante Steph. μοῖρά σοι. P. μύρα σοι. Pl. μύρα σοι. Br. V. 7. τοῦνεκα νῦν. P. καί. Pl. νυν. Br. quem secutus sum. ἀχάλκεον. P. Br. χάλκεον. Pl. In ἀχάλκειον Salmasius existimabat respici ad ἀχαλκεῖν, pecunia carere. Certius est Lucianum *παρωδεῖν* Homer. Od. η. 82. de Ulysse ad opulentam Alcinoi domum stante: πολλὰ δὲ οἱ κῆρ "Ωρμαίν' ἰσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκίσθαι. V. 8. ἀντιπλούτου. P. εἰς πλούτου. Pl. εὐπλούτου. Br. cum Dorvillio. Deleta syllaba *τι*, ex proximo *π* orta, scripsi: *τέρπη δ' αὖ πλούτου πρὸς κ. ε.* ubi *πλούτου* pro *πλουτούντων* accipi debet.

Nr. 404. τ' αὐτ'. Br. II. 311. nr. 19. An. II. 2. p. 423. In Plan. p. 142. ἀδέσποτον. V. 1. πορθμίον. P. πορθμεῖον. Pl. Br. V. 2. ἀπίνει. Phrynich. in Eclog. p. 6. ἐπίνει, κατίνει, προσίνει, ἐξίνει, πάντα ἀδόκιμα. Hae igitur formae, quamvis ἀδόκιμοι, in usu tamen fuerunt. Perperam hoc distichon immutavit Plan. ὁ κηλήτης ἐμβαίνει, Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίνειν Διοφῶν. ubi Scaliger in not. mst. ἐξίνειν. V. 3. ἐπάνωθε. P. ἐπάνωθι. Pl. Br. πάντα om. in P. supplet Pl. Br. V. 4. σινδόνα (sic) ἐπαρ. P. σινδόν' ἐπ. Pl. Br. — Nr. 405. τ' αὐτ'. Br. II. 312. nr. 20. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 142. tres priores tantum versus sine auctoris nomine exhibentur. V. 3. ἐν τριῶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις. Molesta verborum collocatio, quam emendavit Wetstenius scribens: ἐν τρισὶ γὰρ θεριναῖς ὥραις. V. 6. τοῦτον. P. τοῦτω. Br. cum Salmas. — Nr. 406. νικαυ. Br. II. 335. nr. 23.

An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 142. St. est ἄδηλον. V. 1. νίκωνος. P. Br. ῥητήρος. Pl.

P. Nr. 407. τ' αὐτ'. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 259. Ipse dederam in An. T. II. 2. p. 480. Paralip. I. nr. 43. p. 707. V. 4. κρονίδαο. P. κρονίδου cl. editor. Mili membr. lectio ex κρονίδεω videbatur orta. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Hians metrum implevit Huschk. scribens: πίπτε δ' ὄγε χ. Sed malim, ne brevis syllaba in caesura remaneat, πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν, ut in Paralipomenis exhibui. — θίγειν.

P. — Nr. 408. λουκיאῖν. Br. II. 309. nr. 6. An. II. 2. p. 412. In Plan. p. 135. Lucillio inscriptum. V. 1. τὸ δὲ γῆρας. P. et editt. vett. ante Steph. qui exhibuit, γῆρας δὲ σόν. Codicis lectionem restituit Br. posteriorem in γῆρας syllabam ob asperiores sonum produci posse existimans. (Vid. supra ad p. 328. nr. 13. v. 4.) Quod hodie nemo tam facile crediderit. Scribendum videtur: τὸ δὲ γῆρας οὐποτε θάψεις, nota periphrasi modo cum singulari articuli, modo cum plurali. Rarius in hac periphrasi alter articulus ante genitivum omittitur. Anacr. Odar. XI. 11. ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης. Soph. Electr. v. 82. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν. Hoc dicendi genus restitue Achilli Tatius VII. 7. p. 289. καὶ τῆς Μελλίτης σπονδῇ πρὸς τὴν ἀπολογίαν παρεσκεύαστο. pro καὶ τῆς Μελ. Ap. Aelian. H. An. Prooem. καὶ εἰδέναι . . ὅπως ἐσποδίσθη οὐ μείον τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀλόγων ζώων. Cod. Medic. et Monac. καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Recte Gronovius: τὰ τῶν ἄλλων. Sed scribendum praeterea: οὐ μείον τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Fragmenta Plutarchi T. V. P. II. p. 706. C. ed. Wyttenb. ὅσοι τοίνυν τῆς ψυχῆς οὐκ ἄφθαρτον, οὐδὲ ἀθάνατον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπαθῆ πειρῶνται διαφυλάττειν. Scr. τὸ τῆς ψυχῆς. V. 2. ῥυτίδας ἐκτανύσεις. P. Pl. Ex hoc loco fuerunt, qui in ῥυτίς priorem produci posse existimarent; in qua haeresi etiam Heynius fuit ad Homer. Ἰλ. T. V. p. 641. Sed recte Br. cum Schol. Wechel. scripsit, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Gregorium Naz. nihil moror, qui hac productione usus est in Carm. LXIII. 66. Opp. T. II. p. 148. C. εὐτὲ πίθηκον ῥυτίσιν ἐν πυκναῖς ὥς τὸ λειπόμενον. Ibid. v. 325. p. 152. C. ῥυτίς σοι πλέον ἐστίν, ἐπίστασο. V. 3. ψημιθίω. P. ψιμιθίω. Pl. Br. Cf. de illa forma Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1065. p. 395. V. 4. ἢ οὐχί. P. κοῦχί. Pl. Br. Notanda vis adversativa particulae καί. Sic nr. 411. τοῦτο πρὶν μᾶλλον κληῖζειν δεῖ, κοῦ βάλαντιον. p. 570. nr. 13. σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με. In Planu-

deis nr. 136. T. II. p. 667. αἷμα δὲ τέκνων Ἐκρεπετὶ Μήδειῃ, καὶ χειρὶ Τιμομάχου. Aeschyl. Agam. v. 38. ὡς ἐκὼν ἐγὼ Μαθουσὶν ἀνδρῶ, καὶ μαθοῦσι λήθουμαι. Soph. Trach. v. 161. ἀλλ' ὡς τι θράσων εἴρπει, καὶ θανούμενος. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 218.

^{ου}
Nr. 409. γαιτουλικί. Br. II. 168. nr. 9. An. II. 2. p. 36. In Plan. p. 156. St. γαιτουλίον. V. 1. σιληνίς. P. et vett. editt. σιληνίς. Steph. Br. Nomen mulieris historiae accommodatum. ἐξεφόρησε. P. Pl. ἐξεφόρησε. Br. c. Huetio et Scaligero in not. mst. V. 2. οὔης. P. οἶος. Pl. Br. V. 5. ἀφειδείς ἄγγος ἔχουσα. P. Br. ἀφειδείς ἐς. Pl. unde Br. in Lectt. corrigit: ἀφειδείς ἐς ἄγγος ἐλοῦσα. Nihil horum probabile. Scripsi, quod sensui accommodatum: ἀιφλεγές ἄλγος ἔχουσα, ardente morbo i. e. siti perpetua et nunquam non urentē cruciata. In ἀφειδείς litterae sunt transpositae, fere ut p. 127. nr. 250. v. 3. — V. 7. ἤλθεν ἐπὶ ψάμαθον. P. Br. ἤλθ' ἐπὶ συμμορίην. Pl. Eldikius ap. Boschium T. IV. p. 500. tentabat: ἤλθεν ἐπ' εἰς ἄκατον. aut, ἤλθ' ἐπιβᾶς ἄκατον. Alius: ἤλυθεν εἰς ἄκατον. At νεκίων ψάματος mihi dictum videtur ut νεκίων ἀκατὰ supra p. 550. nr. 328. ubi umbrae vagantur. ψάματος autem pro littore est ap. Sophocl. Aj. 1053. Vid. Lennep. ad Coluth. v. 4. p. 10.

^α
Nr. 410. λουκι/. Br. II. 310. nr. 9. An. II. 2. p. 415. Plan. p. 189. ἄδελον. V. 1. παγωνοφόρον. P. Pl. παγωνοτρόπον. Br. cum Salm. Platarch. T. II. p. 250. B. πυθόμενον τινός, διὰ τί κομῶσι καὶ παγωνοτροφοῦσι. Ib. p. 352. C. οὔτε γὰρ φιλοσόφους παγωνοτροφαί καὶ τριβωνοφορίαι ποιοῦσιν. Diodor. Sic. XX. 63. Tom. II. p. 463. 15. κομᾶν καὶ παγωνοτροφεῖν. Verum nec Cod. lectio analogie adversatur. — βακτροπροσαίτον. Etym. Magn. p. 168. ed. Lips βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρον προσαίτων. V. 2. εἶδωμεν. P. εἶδομεν. Pl. Br. V. 3. ἀπέχετο. P. Pl. ἀπέχετο. Br. c. Salm. V. 5. βόλβαν. P. Br. βόλβον. Pl. V. 6. στρυφνὴν. P. Pl. στρυφνὴν malebat Br. quod vulgatae non praefero equidem. Muson. ap. Stob. T. XVII. p. 160. 52. οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἐν τῷ ἐσθίειν συνεχές στομιῦσθαι θέλουσιν ἢ ὑπὸ ἀκράτου, ἢ ὑπὸ ὄξους, ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνοῦ. Jam vulvam cum aceto fuisse appositam constat. Vid. Athen. L. III. p. 101. B. Contra ap. Oppian. Cyn. I. 411. non legerim cum viro doctissimo: στρυφνὴ τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή. pro στρυφνῇ, nec στιφερῇ cum Belinio. Vid. Piers. ad Moer. p. 342. Ruhnke. ad Timae. p. 238. Ap. Themist. Or. XX. p. 237. C.

οὐ γὰρ αἱ ἄρπελοι μὲν αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος ἡμεροὶ τε καὶ ἔγκαρποι
ῆσαν, τυφλὴ δὲ ἡ διάνοια καὶ ἀγρία. Petavius corrigit στρυφνὴν. Le-
nius fuerit στρυφλὴ ἡ διάνοια. — στρυφνὴν πινυτόν. P. ed. Flor. pr.
Ald. pr. οὐ πινυτόν. reliquae editt. τὸν πινυτόν. Br. Scripsi ἢ πινυ-
τόν, in quod incidit etiam Hermann. ad Orph. p. 768. qui praeterea,
ne brevis syllaba remaneret in caesura, corrigendum existimabat: ἢ
πινυτόν δὴ οἱ ἐκλεπτε νόον. At ab illa licentia Lucianus non abs-
tinuit. Cf. p. 567. nr. 431. v. 2. nr. 435. v. 2. p. 575. nr. 120. v. 2.
Cf. Friedemann. de media syllaba pentametri p. 511. V. 8. βάλ-
λον. Pl.

Nr. 411. εἰς βαλανεῖον ἐκ πρ. ^ω Br. III. 167, nr. 83. An. III. 1.
p. 334. V. 1. μᾶλλον κλήξειν. P. κλήξειν μᾶλλον. Br. c. Salmasio
ad Scriptt. H. Aug. T. I. p. 474. V. 2. ἦν. P. ἦν. Pl. Br. V. 3.
μὴ δέη. P. τὸν γείτονα ἔρινυσ. P. τὸν γείτον' Ἐρινύς. Salm. Au-
dacter Br. τὸν ὕφηνεν Ἐρινύς. Fortasse eodem sensu, sed mutatione
leniore: τὸν γ' εἶρεν Ἐρινύς. Aristoph. Acharn. 1005. ταχέως τοὺς
στεφάνους ἀνείρετε. Hesych. εἶραι, συνάσαι, συρράσαι. V. 4. αἰ-
σονίδου. P. αἰσονίδεω. Br. — P. Nr. 412. ^λἀντιο εἰς τὴν διατραμμενίν.
Br. II. 305. nr. 2. An. II. 2. p. 404. V. 1. laudatur ap. Dracon. de
Metr. p. 104. 2. — χαράσαι. pingere. Gregor. Naz. Carm. de Virgin.
v. 189. T. II. p. 46. A. ὡς δ' ἄπνοα πινάσσειν ἀνὴρ εἰδὼλα χα-
ράσσειν. In marg. ἰσ. ἄπνοα δ' ὡς πιν. Scribe potius: ὡς δ' ἄπνι' ἐν
πινάσειν. Id. Carm. X. 1. p. 79. D. ζωγράφος . . . ὅς ἐν πινάσει
χαράσσει Μορφὰς ἀτρικίας. — V. 2. ἀμφοτέρων. P. ἀμφοτέρα Pl.
Br. V. 5. ἄκουσα. P. ἄγουσα. Pl. Br. V. 6. γραφαί. P. γράφῃ. Pl.
γραφοί. Br. Membranarum lectionem restitui. — ἐγ' ἰδεῖν. P.

Nr. 413. ^νἀμμιαν. Br. II. 388. nr. 20. An. II. 3. p. 143. V. 1.
πεθνηύς. δεῖπον. P. V. 3. σερίς τηλῆς. P. ἦν inseruit Pl. Br. τηλῆς
vulgo. σερίς, non σερίς, scribi solet. V. 4. ἡδόσμον. durissima cor-
reptio, cui similia profert Hephaest. Enchir. p. 5. Oppian. Cyt. IV.
248. κλαυθμυρισμῶν. Cf. Tour. Praef. ad Em. in Suid. P. II Opp.
T. I. p. 227. s. Seidler. de Verss. dochm. p. 25. s. — Nr. 414.
ἡδὲ εἰς ποδαγρ. Br. I. 484. nr. 6. (10.) An. I. 2. p. 339. in Plan.
p. 190. ἀδελον. — Nr. 415. ἀντιπατρὶς ἢ νικαρ. ^λBr. II. 110. nr. 8.
An. II. 1. p. 292. In Plan. p. 143. ἀδίσποτον. Nicarchi sapit in-

genium. V. 1. μετέθηκεν. P. Pl. μετέθηκε. Br. V. 3. κατογείων. P. καταγείων. Pl. Br. V. 4. γίγονεν. P. Pl. γίγονε. Br.

Nr. 416. εις πλουτ. Br. III. 239. nr. 415. An. III. 2. p. 108. V. 2. πορνοφίλος. P. Pl. πορνοφίλος. Br. in textu; in Lectionibus alterum praefert. — Nr. 417. ἐπὶ γυναικὶ πρεσβυτέρα νέω ἐνοχλήσαντι (ἐνοχλησάση potius). Br. III. 162. nr. 60. An. III. 1. p. 321. V. 2. ἔκκαιρον. editt. nonnullae ἔκκαρον. V. 4. ἰδών. P. ἰδεῖν. Pl. Br. — Nr. 418. τραϊὰν βασιλ. Br. II. 265. An. II. 2. p. 276. V. 1. ῥίνα. P. ῥίνα. Pl. Br. Notabilis syncope, quum ῥίνα priorem producere soleat. Vid. ad p. 114. nr. 183. χάσκον. P. χάσκων. Pl. Br. fortasse rectius. Vid. Steph. Thes. Gr. T. IV. p. 534. C. D. — Nr. 419. φῖλωνος. Br. II. 401. An. II. 3. p. 185.

P. Nr. 420. sine lemmate. In Plan. p. 21. St. cohaeret cum praecedentibus. In nonnullis Codd. *Luciani* nomen adscriptum, cui tribuitur etiam ap. Br. II. 309. nr. 8. An. II. 2. p. 415. — Nr. 421. ἀπολιναρι. Br. II. 283. nr. 2. An. II. 2. p. 318. V. 1. με in versus exitu omittit P. addit Pl. Br. οὐδὲν ἀδικεῖς με. qua correctione brevis syllaba remanet in caesura. Quare me recte emendasse arbitror: οὐδὲν μ' ἀδικεῖς σύ. — Nr. 422. ἀντιο εἰς ἀπαιδεύτ' ἐπαιδεῖξάμεν. Br. II. 305. nr. 1. An. II. 2. p. 1. V. 1. ἀπῆγγετο, ἂν sc. Vid. supra ad nr. 302. — Nr. 423. ἐλλαδίον. Br. II. 458. An. II. 3. p. 267. In Plan. p. 90. est ἄθλον.

Nr. 424. πίσωνος. Br. II. 108. An. II. 1. p. 286. In Planud. p. 168. inscriptum *Antiocho*. V. 1. ἀνθεα ἦς. Correctio, in marg. a me proposita, τῆς ἀπὸ κόλπ. non necessaria. Vid. ad p. 563. nr. 400. v. 1. — V. 2. ἀνθρώπους. P. ἀνθρώπων. Pl. ἀνθρώποις. Br. — Nr. 425. εἰς πλαγκιαν^μ γραμ^μ γα. Br. III. 168. nr. 87. An. III. 1. p. 337. V. 1. σε θέλω. P. σὲ θέλω. Pl. σ' ἐθέλω. Br. πλαγκιανέ. P. πλακιανέ. Pl. Br. — Nr. 426. εἰσοπιανὸν ἡγεμόνα πότην. Br. III. 170. nr. 99. An. III. 1. p. 343. In lemmate Plan. p. 160. St. et Br. ἀπιανόν. V. 1. ἂν ἀφ. τις. P. ἦν ἀφέλη τις. Pl. Br. V. 2. κτήση^α ἀκριβῶς ὄνομα. P. ἀπλῶς. Pl. Br. — Nr. 427. λουκι. Br. II. 510. nr. 13. An. II. 2. p. 420. — Nr. 428. εἰς Ἰνδόν. Nomen auctoris non adscriptum. Sed quum proximo epigrammati additum sit lemma, τοῦ αὐτοῦ, et in Plan. p. 128. *Luciano* diserte tribuatur, hujus poëtae

esse non dubito. V. 1. εἰς μάτην. P. — Nr. 429. τ' αὐτ. Br. II. 311. nr. 16. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. est ἄδηλον. V. 1. ἐν πᾶσιν. εἰ π. vett. editt. nonnullae. V. 2. ἤθελε μόνος. P. ἔδοξε μόνος. Pl. Br. In nomine Ἀκίνδυνος penultima correpta, ut in Κωνσταντίνος et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700.

Nr. 430. τ' αὐτ. Br. II. 312. nr. 23. An. II. 2. p. 425. In Plan. p. 188. est *Palladae*; in Ald. pr. et Asc. ἄδηλον. V. 1. δοκεῖς. P. Br. δοκεῖ. Pl. Cod. lectionem restitue: si existimas. V. 2. αἰπόλος. P. εὐστολος. Pl. εὐστοχος. Br. c. Valken. ad Ammon. p. 88. In summa similitudine litterarum π et σ, αι et ευ, voces εὐστολος et αἰπόλος facile inter se permutari potuerunt. Non tamen poenitet, αἰμύλος coniecisse. Timon in Sill. fr. XVIII. καὶ τις Ἀρίστωνος γέννης ἄπο αἰμύλος ἔλκων. Cf. Ernest. Techn. Rhet. p. 8. — Nr. 431. τ' αὐτ. Br. II. 310. nr. 10. An. II. 2. p. 418. V. 2. τοῖς ποσὶ σου τρώγε. P. Pl. τοῖς σου τρώγε ποσὶ. Br. Saltem πασὶν scribendum erat. τρώζον Scaliger in not. mst. At sic perit ludicra alliteratio in verbis τρώγῃς et τρέγῃς, quae non sine causa idonea tam prope sibi invicem collocata sunt. Lucianum autem a brevibus syllabis in caesura pentametri non abstinuisse, docui ad nr. 410. v. 6. Adde nr. 435.

Nr. 432. τ' αὐτ. Br. II. 311. nr. 17. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. — Nr. 433. τ' αὐτ. Br. II. 309. nr. 4. An. II. 2. p. 411. Plan. p. 146. ἄδηλον. V. 2. πειθόμενος. P. Br. πειθομένην. Pl. quod sic explicari debet: συλῆσαι φωνήν, ὥστε πείθεσθαι αὐτήν τῷ χρωματι. — Nr. 434. τ' αὐτ. Br. II. 311. nr. 18. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. V. 1. μαδαράν. Ap. Liban. T. IV. p. 1056. 14. καὶ ὁ Νέστορ ἐγγράπτο μετὰ τῶν βασιλέων καθήμενος, οὐ μᾶλλον κομῶν τε τὴν κεφαλὴν. Aliquid excidisse existimat Reiskius. Non absurde legeris: οὐ μαδαρός, κομῶν δὲ τὴν κεφαλὴν. quod robustae sc. viridisque senectutis documentum. — Nr. 435. τ' αὐτ. Br. II. 312. nr. 21. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 171. Ἀμμιανοῦ. V. 1. βύτος. P. Pl. Βίτος. Br. cum Cod. Dorvillii.

P. Nr. 436. τ' αὐτ. Br. II. 312. nr. 22. An. II. 2. p. 424. V. 1. θάττον ἦν. P. ἔην. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate non destitutum. Sed ille fortasse scripsit: θάττον ἂν ἦν. — Nr. 437. εἰς

διοτιμ ποιητ̃ ἀράτ̃ ποιητοῦ. Legitur ap. Stephan. Byz. in Γάργαρα. Ap. Eustath. ad 'Ιλ. ξ. p. 978. 41. Br. I. 253. nr. 2. An. I. 2. p. 170. V. 2. παισι. P. παισιν scripsi. — Nr. 438. 439. 440. 441. Quatuor hos senarios edidit Huschk. An. crit. p. 290. Nos in Paralip. I. p. 707. nr. 144—147. Philisci senarium jam ediderat Salmas. Exerc. Plin. p. 425. C. In Ηιραιεύς mediam recte corripi, exempla docent allata in Additam. ad Athen. p. 113. Cf. Gaisford. ad Hephaest. Enchir. pag. 216.

Sequuntur in Cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis Cod. partibus supplementa addidit. Sunt autem haec: ἀδέσποτον. quod legitur pag. 376. nr. 128. Palladae p. 541. nr. 255. ἀδέσποτον. p. 494. nr. 30. Lucillii p. 546. nr. 294. Platonis p. 365. nr. 52. Platon. jun. p. 479. nr. 748.

Nr. 442. sine lemmate. Br. III. 216. nr. 508. An. III. 2. p. 55. V. 1. τρις με τυρ. P. Plan. Allat. in Vit. Homeri p. 28. δὲ με τυρ. Br. c. Barnesio, cujus rationes in Animadverss. examinavimus. Pisi-stratus bis patria pulsus, ter tyrannidem exercuit. ἐξεδίωξεν. P. Pl. Alii ἐξεκύλισε et ἐξετίναξε. V. 2. ἐρεχθῆος. P. ἐρεχθειδύν. Pl. καὶ τρις ἐπηγάγετο. P. Pl. τρις δ' ἐπανηγάγετο. Tzetza in Exegesi Homeri p. 8. ed. Herm. (ubi etiam ἐξεδίωξε et 'Ερεχθῆος.) alii ἐπε-σπείαστο. — δις δ' ἐπανηγάγετο. Br. quae poëtae correctio, non erroris a librario commissi. Vid. Ed. Simson. in Chron. an. Mundi 3454. — V. 3. ἐν βουλῇ. P. Pl. ἐν βουλαῖς. alii. V. 5. κείνος. P. Br. Alii ἐκεῖνος. V. 6. ἀπωκίσαμεν. P. Pl. quod cur Br. in ἐπωκίσαμεν mutaverit, non apparet. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 339.

* * *

XII.

P. Στράτωνος τοῦ Σαρδιανού.

Καὶ τίς ἂν εἶην εἰ πάντ' σοὶ τ' εἰρημένων τ' γνῶσιν ἐκθέμεν τῶν
στράτων τ' σαρδιανῶν παιδὶ μούσαν ἐπεκρυψάμεν ἣν αὐτὸν παῖζων πρ

τοὺς πλησίον ἐπεδείκνυτο τέρψιν οἰκίαν τὴν ἀπαγγελίαν τῇ ἐπιγραμμάτ^ο
 οὐτ' οὖν ποιοῦμεν. ἔχον τοίνυν τ' εἰς^ε ἐν χορείαις γὰρ ἦγε σὺφρων
 καὶ τ' τραγικὸν οὐ διαφθαρήσεται. Nr. 1. Br. II. 559. nr. 1. An. II. 3.
 p. 48. V. 1. καθὼς εἴρηκεν. P. ἔκρινεν. Br. apographo suo nimis
 fidens, εἴρηκεν pro inutili correctione habebat. Pallad. p. 496. nr. 50.
 τὴν Κίρκην οὐ γημι, καθὼς εἴρηκεν "Ομηρος. V. 2. ὑμῖν . . οὐκ
 ἐνοχλῶ. Fragn. Lex. Gramm. ab Hermanno editum ad calcem libri
 de Emend. gr. Gr. p. 342. §. 154. τὸ ἐνοχλῶ καὶ διενοχλῶ αἰτιατικῇ
 συντάσσεται παρ' Ἀριστείδῃ· οἱ ποιηταὶ αἰεὶ καὶ περὶ παντὸς τὰς
 Μούσας ἐνοχλοῦσι. Interdum Codd. fluctuant inter utrumque casum.
 Ap. Liban. T. IV. p. 101. 5. τοιοῦτον ἐμελλε δεῖος αὐτοὺς ἐνοχλεῖν.
 plures Codd. αὐτοῖς. Ib. pag. 128. 25. οὐ τὸ δικάστηριον ἐνοχλεῖν
 προσήκον ἡγούμην. Cod. Monac. δικαστηρίοις. Ib. p. 318. 10. πάλιν
 ἡμῖν ἐνοχλήσων. sine lectionis diversitate, ut etiam p. 292. 18. καιρὸς
 ἦν παύσασθαι πολὺν χρόνον ὑμᾶς ἡνοχληκόσιν. Ap. Plutarch. Vit.
 Agesil. c. 35. ἀναγκαζόμενος ἐνοχλεῖν τοῖς κατὰ πόλιν φίλοις. male
 M. Solanus τοὺς φίλους corrigit. Vid. Coray T. IV. p. 356. Xenoph.
 Ephes. IV. 6. p. 84. ὥπως τε οἱ κίνες αὐτῇ μηδὲν ἐνοχλήσωσι. ubi
 vid. Abresch. p. 256. Casus ambiguus ap. Bion. Fr. XVI. 7. οὐδ' ἵνα
 νυκτὸς ὀδυμπορέοντ' ἐνοχλήσω.

Nr. 2. στρατων^ο. Br. II. 559. nr. 2. An. II. 3. pag. 51. V. 1.
 δέλτοισιν ἐμαῖς. P. δέλτοις ἐν ἐμαῖς. Br. ex interpolato apogr. V. 2.
 μὴ δέ. P. V. 3. μὴδ' Ἴτ. Ib. — Nr. 3. τ⁸ αὐ. Br. I. c. nr. 3.
 An. I. c. p. 51. V. 3. ἀκμὴν λάλον. P. ἀλάλου. Br. cum Salm. quod
 mutum potius significat, quam infantem. Oracul. ap. Clem. Alex.
 p. 44. 11. εἰδώλοις ἀλάλοισι, λιθοξέστοισιν ὁμοιοί. Plutarch. T. II.
 pag. 438. B. ἀλάλου καὶ κακοῦ πνεύματος οὕσα πλήρης. Recte ap.
 nostrum ἀτάλου correxisse videtur Pierson. V. 3. κωκοτὴν φῦσαν. P.
 κωκωτὴν φροσῆν. Br. Nec hoc vocabulum occurrit alibi, neque illud.
 Sed quum articulus necessario requiratur, saltem scribendum: κωκῶ,
 τὴν φροσῆν. . . V. 5. λέγε, quod in Pal. deest, a Salmasio adjectum
 fuisse videtur, quum in plurimis reperiatur apographis. — σαῖραν. Scr.
 σαίραν. Vid. ad p. 510. nr. 21. v. 1. — V. 6. ἀχρησε. P. ἂ χρεῖ σε.
 Br. — Nr. 4. τ^υ αὐτ^υ. Br. I. c. pag. 360. nr. 4. An. I. c. pag. 53.
 Vers. 1. ὠδεκέτους. P. ὠδεκέτες. Br. De accentu ambigitur.

V. 4. ἀρχόμενος. P. Br. quaedam apogr. ἀπτόμενος. V. 6. ζητεῖν οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. Parodia versus, quem servavit Plutarch. Tom. II. pag. 54. D. βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. quod observavit Gaisfordius in Addend. ad Hephaest. Enchir. pag. 93. ubi τίντεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. V. 8. τὸν δ' ἀπαμβόμενος. Erat, qui tentaret: τοὺς ἀπαμβομένους. Frustra. Verba homERICA absolute sunt posita, ut in talibus fieri solet. — Nr. 5. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 53.

P. Nr. 6. τ' αὐτ'. Hoc distichon in nonnullis apographis cum sequentibus jungitur, quibus deceptus Br. l. c. nr. 6. conjunxit, quae necessario dirimenda sunt. Si quis tamen ad epigrammatis integritatem aliquid deesse existimaverit, non refragabor equidem. V. 1. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br.

Nr. 7. τ' αὐτοῦ. Br. II. 560. nr. 6. An. II. 3. p. 55. V. 1. σφιγκτῆρ. σπινθῆρ tentabat Br. cujus correctionis falsitatem docuit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. 4. p. 335. V. 3. ὁ πορνικός. verba lasciva et juvantia. παιδικός. Br. cum Salm. οὐδ' ἀκαι. . . P. ultimis syllabis omissis. οὐδ' ἀκέραιον. Br. cum Salm. Sic nr. 99. ἀκέραιον σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα. Paulo propius abesse existimabam, quod in textu posui: οὐδ' ἀκάκητον βλέμμα. sensu nihil diverso. Philostr. ad Delicias Epist. XXXIX. p. 930. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἐταιρικόν. Καὶ πάνν δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν, ὡς πανουργίας ἔγγυς· τὸ δὲ ἀκέραιον, καὶ ἄκακον, καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνον ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. ἀκάκῃ βλέμματι est ap. Eund. II. Imagg. 2. pag. 812. Cf. Ruhk. ad Timae. pag. 16. Forma ἀκάκητος est ap. Suid. Tom. I. pag. 76. Hesiodum ἀνάκητα (Theogon. v. 614.) ἠγαθὸν καὶ πραᾶν interpretatur Etym. M. p. 41. ed. Lips. Idem autem ἀκάκητος et ἀκακήτης secundum eundem p. 40. — V. 4. κακιοτέρα. P. χειριοτέρα. Br. ut est etiam in Schedis Tryll. κακιοτέρα dedi cum Schaefero Meletem. p. 102. Ejusdem generis est γλυκιώτερον in Append. nr. 153. T. II. p. 807. ubi vulgo γλυκειότερον. Hujusmodi comparativorum formas a comparativis derivatas, ut ἀμεινότερος, καλλιώτερος, κρεισσότερος, excitat Phrynich. in Eclog. p. 54. ubi vid. Hoeschel. Fischer. ad Veller. T. II. p. 90. s. V. 5. ὀπισθεν. P. ὀπιθεν. Br. Sic iterum peccatum p. 606. nr. 251. v. 3. et ap. Arat. v. 344. ὀπιθεν φέρεται. Cod. Vratisl. ὀπισθεν.

Nr. 8. τ' αὐτ. Br. II. 359. nr. 7. An. II. 3. p. 57. V. 1. παῖδα ἐπανθ. P. Br. Hiatus non ferendus. Fortasse scribendum: παῖδά ποτ' ἀνδουλ. Neutrum horum compositorum in Lexicis comparet. κόρυμβον. P. Br. κορύμβους apogr. nonnulla; quod membr. lectioni facile praetulerim. V. 5. καλύκων δ' ἐρυθαίνετο. P. δ' om. Br. fortasse ob sedem minus commodam. Sed vid. ad p. 223. nr. 112. — ἐρυθαίνετο. imperfectum inter aoristos; quamquam facile corrigas ἐρυθήνατο. Ap. Aratum Diosem. v. 103. οἶά τε πολλὰ ἐρυθραίνεται. praeferendum ἐρυθαίνεται ex optimis codd. ut etiam ap. Oppian. Hal. V. 271. V. 7. καὶ οἶκαδ'. In hac sede καὶ haud raro produci, docuit Hermann. ad Orph. p. 728. Facile tamen hiatum tollas scribens: πάλι δ' οἶκαδ' ἀπελθών. — Nr. 9. τ' αὐτ. Br. II. 360. nr. 8. An. II. 3. p. 58. — Nr. 10. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 9. An. I. c. p. 59. V. 1. εἰ καὶ σοι οὐδ' εἰ καὶ τρ. corrigit Br. generalem esse sententiam existimans. Alias enim poetam non dixisse τούτου. At in hoc pronomine vitium esse videtur. Scr. ἀλλὰ τὸ κάλλος τοῦτο γε, κἄν. .

Nr. 11. τ' αὐτ. Br. II. 360. nr. 10. An. II. 3. p. 59. V. 2. πῶς εἶπω. cum interrogandi signo Br. Hoc delevi. Vid. Br. ad Aristoph. Plut. v. 742. T. I. p. 265. Hermann. ad Arist. Nub. v. 878. V. 4. ῥίψατ' ἐπεί. P. βάλλετ' ἐπεί. Br. ex interpolato apographo. — Nr. 12. φλακκ. Br. II. 262. nr. 1. An. II. 2. p. 268. V. 1. στεῖρρός. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 705. 14. ὁ δεινὰ βίαιος, ἄλλος ὠμός, ἄλλος στεῖρρός (ἐτέρως vulg.), ἐγὼ φιλόανθρωπος. — Nr. 13. στρατῶν. Br. II. 361. nr. 11. An. II. 3. p. 61. V. 2. φυσικῆς φύσεως φάρμακον ἀντιδοτον corr. Graef. in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 22. V. 4. καὶ θεραπεύσατέ με. Quod olim conieci, εἰ θεραπεύσετέ με. versum hiatu onerat. Sed vide an fuerit: κἀγὼ ἔφην, σιγῶντ' εἰ θεραπεύσετέ με. ubi ex praecedentibus assumendum: ἡσυχίην ἔξω. Graefus l. c. corrigit: σιγῶ, ναι· θεραπεύσατ' ἐμέ. quae correctio vereor, ut probari possit.

¶ Nr. 14. διοςκορίδ. Br. I. 493. nr. 2. An. I. 2. p. 366. V. 2. κύπριν. P. κύπρι. Br. V. 4. μένει esse videtur in P. μενεῖ Br. rectius. πρόθυρα. ubi amantes excubias agunt. Theocr. Eid. VII. 22. μηκέτι τοι φρονεῖωμες ἐπὶ προθύροισιν, "Αρατε. Ap. Aelian. H. An. I. 14. αἱ μὲν γὰρ ὠδίνων ἤδη πειρώμεναι, ἡρεμοῦσί τε καὶ ἔνδον μένουσιν· ὁ δὲ ἄρῃην, οἷα δὴ που γαμέτης, πρὸ θυρῶν τὰς ἐπιβουλὰς φυλάττει

τὰς ἔξωθεν. scr. cum Cod. Monac. περιθρυῶν. ut Ib. c. 11. περι-
ποτῶνται τοῖς σμήγεσι καὶ οἰόνει περιθρυοῦσιν. — Nr. 15. στρατώνος.
Br. II. 362. nr. 14. An. II. 3. p. 63. V. 1. γραφικοῦ. P. γραφικοῦ.
Br. σανὶς δέδακ' ἐν β. Quum σανὶς priorem constanter corripit,
Br. dedit: σανὶς ἐκδέδακ' ἐν β. quod parum placet. Vocibus transpo-
sitis scribendum videtur: εἰ Γραφικοῦ πυγὴν δέδακεν σανίς. aut:
σανίδες δάκον.

Nr. 16. τ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 15. An. II. 3. p. 63. V. 1. μὴ
κρύπτῃς. P. μὴ κρύψῃς. Br. c. Apogr. Lennep. cf. p. 476. nr. 722. ubi μὴ
σιρίσθῃς. [Add. p. 578. nr. 66. v. 6, p. 626. nr. 70. v. 1. it. Append.
T. II. p. 762. nr. 25. v. 7-9. G. H. S.] Ab hac structura superiores saltem
non abstinuisse, recte Schaeferus statuit. Sed ap. Liban. T. IV. p. 215.
12. μὴ διαβάλλῃ τέ μου τὸν βίον. procul dubio corrigendum, μὴ διαβάλ-
λετε, aut μὴ διαβάλῃτε. Ib. p. 363. 18. μὴ τοῖνον νομίζῃς. Cod. Monac.
νομίζετε. Ib. p. 456. 5. καὶ νῦν μὴ μοι στρέψῃς ἄνω καὶ κάτω τοῦ
νομου τὰς συλλαβάς. scr. στρέψῃς. — V. 4. χαρίτων. P. χάριτα.
Br. cum plurimis apographis. — Nr. 17. ἄδῃλον. Br. III. 151. nr. 3.
An. III. 1. p. 286. V. 1. θήλυσ. Br. ἀλλά με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br. V. 2.
ἄρσενος. P. ἄρσενες. Br. ut in Sched. Tryll. Meleager p. 581. nr. 86.
ἄρσενα δ' αὐτὸς ἔρως ἡμερον ἡνιοχεῖ. p. 584. nr. 99. ἄρσενα ποιμαίνειν
θεσμόν. V. 2. ὑπ' ἀνθρακιῇ. P. ἐπ' ἀνθρ. Br. c. Cod. Lips. V. 3.
πλειότερον. Cf. Etymol. M. p. 612. ed. Lips. Schneider. Cur. Poster.
ad Nicandri Ther. 119. p. 219. — V. 4. τόσσω χ' ὁ. P. τόσσην χ' ὁ.
Br. c. Apogr. Lennepiano.

Nr. 18. ἀλφειοῦ μυτιληναιου. Br. II. 128. nr. 1. An. II. 1. p. 343.
V. 4. ξενόφιλον. P. Ζηνόφιλον. Br. Xenophili nomen est ap. Simo-
nidem in Append. Epigr. nr. 79. T. II. p. 785. — Nr. 19. ἄδῃλον.
Br. III. 155. nr. 2. An. III. 1. p. 299. V. 1. φίλον. P. Br. φίλην.
Pl. — Nr. 19^a. μελεῶ. Cf. p. 120. nr. 215. ubi est in puellam.
V. 2. οἰκέτιν. P. ἰκέτιν. P. loco pr. Cf. ad p. 78. nr. 10. v. 2. V. 5.
εἰ καὶ ἐμέ. P. Rectius, puto, loco superiore, εἰ καὶ με πτείναις. —
φωνεῦντ' ἐπὶ τῷ βῶμει hoc loco. φωνῆν προέχοντα loco priore. —
Nr. 20. ἰλίον λῆωνι. Br. II. 190. nr. 1. An. II. 2. p. 87. V. 1.
πάλιν τ. εἰλαπιναιοσι. P. πάλι τ. εἰλαπιναιοσιν. Br. V. 4. ἦ. P. ἦ. Br.
Praetuli ἦ, ut habet Burmann. ad Propert. p. 251. Sic tertia causa affertur.

P. Nr. 21. στρατών. Br. II. 362. nr. 16. An. II. 3. p. 63. V. 1.

ἄχρη τινοί. P. V. 2. ὄμμασι. P. Br. νεύμασι. apogr. nonnulla. V. 4. ζεγγύντες. P. Br. ζεύξαντες. apogr. quaedam. V. 6. λόγους. P. et sic legendum esse vidit Br. in Lectt. quum in textu dedisset λόγους. — Nr. 22. σκυθίων. (Σκυθίων Br.) Br. II. 104. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 1. ἡλθέν μοι. P. ἡλθεν ἐμοί. Br. V. 2. ἥλιος. P. Br. qui Ἰλισσοῦς malit ad Apollon. Rhod. I. 215. p. 14. V. 4. πάσας καί. P. πάσας τὰς. Br. V. 5. πρὸς ἀναγνώναι. Cf. ad p. 525. nr. 125. V. 7. γαστρίν .. ὀρεῖν. jubent me illum spectare tantum. — Nr. 23. μελίσσας. Br. I. 12. nr. 36. An. I. 1. p. 55. V. 1. ἡγρέσθην πρόσθεν. P. καὶ inseruit Br. cum Salm. Rectius Schneiderus, ὁ πρόσθεν, quod praeceunte Graefio recepi.

Nr. 24. λαρρία. Br. II. 102. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 2. οἷος ἔην ἐπ' ἐμοῦ. Br. c. Salmasio. Elegantius, ut mihi quidem videtur, Schneiderus: οἷος ἔην, Δήλου κοίρανε. At οἷος non in prima versus sede lectum fuisse, apparet ex Cod. nec ad κοίρανε loci commemoratio requiritur. P. 578. nr. 64. ad Jovem: μηδέ ... μάργαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδον. Suspicebam itaque: ἀνέλθοι Οἰκάδ', ὁποῖος ἔην (aut ὁποῖος ἄρ' ἦν), κοίρανε, πεμπόμενος. Caeterum Br. in modis verborum haerebat, ἀνῆλθεν scribendum esse existimans, et v. 3. ῥέζειν. v. 6. ἡλθεν ἔχων. In quo fallitur. Poëta narrat, quid ipse, dimittens puerum, Apollini voverit. Verba, οὐκ ἀπόφημι parenthetice sunt accipienda. Deinde v. 4. pro τιαῖς, quod est in Cod., τιοῖς emendavi cum Schneidero, et ἐν εἰχλωαῖς pro ὄν εὐχ. Jam omnia sunt perspicua, oratione pendente ab ὁμολόγησα. — V. 5. τότε πλέον. P. τότε ἢ πλέον. Br. quod hiatus damnat. Hermann. ad Orph. p. 76. corrigit: εἰ δέ κε τῶν ὄντων τότε τι πλέον ἢ καὶ ἔλασσον ἔλθῃ. Quum εἰ κε apud epigrammaticarios rarissime occurrat, et nunquam, si recte memini, in epigr. senioris aevi, minore mutatione scribendum duxi: εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον. Junge: τῶν οἱ ὄντων τότε. V. 6. λήνεται. Ex oratione obliqua in rectam transitur. Vid. Matthiae Miscell. Phil. II. p. 37. Heindorf. ad Platon. T. IV. pag. 510. sq. — V. 8. πρόσσε. P. πράσσε. Br. felici emendatione. Scripsi πράσσε, monente Schaefero, ut πράξεις, πράγμα.

Nr. 25. στατελλίου φλύκκον. Br. II. 262. nr. 2. An. II. 2. p. 268. V. 1. σῶν μοι. P. σῶν ἐμοί. Br. ἀπόλλων. P. i. c. Ἀπόλλωνα. Ἀπολλων. Br. At poëta v. 3° demum orationem convertit ad deum. V. 3. οὐ μὰ σε. Fortasse rectius: οὐ μὰ σέ. V. 4. ἡλθε δέ μοι. P.

ἤλεξεν ἐμοί. Br. recte. V. 6. κωφήν. P. κούφην. Br. ex Ap. Guy. Non ausus sum a Cod. lectione recedere, in qua etiam fortior esse videtur contemptus significatio. *Κωφά* de rebus nullius pretii et unde nihil effici queat, illustrat Coray ad Heliodor. T. II. p. 152.

Nr. 26. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 362. nr. 12. tamquam *Stratonis*. An. II. 3. p. 61. P. V. 2. lacuna in Cod. cum ἐκλίπει. V. 3. αὐτῷ. P. αὐτῷ. Br. οὐκ ἔτ' ἀφῆσαι. P. οὐκ ἔτ' ἀφίκεται. Br. c. Salmasio, quod vehementer friget. Scripsi, paucis litteris mutatis, οὐκ ἀπαφήσεις. *non me decipies*; ut nr. 25. μὴ με σοφίζον. V. 5. ἴσω κιασαι. P. σκιάσαι. Br. — Nr. 27. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 362. nr. 12. iterum ut *Stratonis*. An. II. 3. p. 62. V. 3. ονδεμοχαί. P. ὄν δίχομαι. Br. cum Salmas. V. 4. οὐ τοιοῦτον. P. οὐ τούτον. Br. c. Salm. — Nr. 28. νομμη τερσῶς. Br. II. 346. An. II. 3. p. 12. In Plan. p. 484. ἄδηλον. V. 1. ἔστιν μοι μέλλει. P. ἔστι τι μοι μέλει. Pl. Br. Sic τι post ἔστιν excidisse vidimus p. 91. nr. 25. v. 5. — V. 2. ἀναγινώσκω. P. Pl. ἀναγινώσκω. Br. τὸν κάλαμον. P. τὸν καλόν. Pl. Br. Vid. ad p. 396. nr. 345. v. 1. — Nr. 29. ἀλκαίον. Br. I. 486. nr. 1. An. I. 2. p. 345.

Nr. 30. τ̃ αὐτ̃. Br. I. 486. nr. 2. An. I. 3. p. 345. V. 1. νικανδρε. Vid. ad p. 594. nr. 160. V. 3. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν. P. Br. ἀλλὰ τι καὶ νῦν scribendum suspicor, quod etiam sequentibus magis accommodatum. V. 4. ἀμεταβλήτον. P. ἀμετακλήτον corr. Br. cum Buherio, qua correctione nihil lenius, si reputas similitudinem litterarum β et κ. Ap. Heliodor. II. 10. p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμετάκλητος ὀργή. duo Codd. Monac. ἀμετάβλητος. quod suspicatus est etiam Coray Tom. II. p. 64. In nostro tamen epigrammate codicis lectionem tuearis quodammodo, ἡλικίαν accipiens non de flore aetatis, qui semel amissus revocari nequit; sed de adultiore aetate, pueris formosis et paediconibus odiosa. — Nr. 31. φαίνον. scr. φανόν. Br. II. 52. nr. 1. An. II. 1. p. 158. V. 3. ὑπὸ τρίχα. P. Br. ὑπόθριξ corr. Salm. Frustra. V. 5. ὅτε σπινθ. P. δὴ ad metrum fulciendum interposuit Br. c. Dorvill. Sed verior videtur Schaeferi correctio: ἀλλ' ὅτε σοι σπινθῆρος.

Nr. 32. θυμοκλῆους. Br. II. 259. An. II. 2. p. 261. V. 1. μίμνηπον. P. quod restitui. μον Br. c. Dorvill. ad Char. p. 602. qui an consulto sic scripserit, dubitare licet. ἱερός. P. ἱερών. Br. cum Dorv. Tom. IV.

V. 3. ὦρην οὐδ' ὁ τάχ. P. ὦρην οὐδὲ τ. Br. c. Dorvill. Articulum restitui. — παρθύσει. metro reluctantante, quum in θύω prior necessario producat. De παρφθάσει cogitabant Pierson. et Dorvill. V. 4. γυνίδε. P. νῦν ἰδε. Br. c. Piers. ἀνθεα σεῦ. P. ἀνθεά σευ. Br. — Nr. 33. μελεάγρον. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 41. V. 1. ὅτ' ἦν. Schaefer. ad L. Bos p. 543. jungit: ἦν ποτε ὅτε Ἡράκλειτος καλὸς ἦν. multa ex largissima penu similia excitans. Verborum tamen structura in nostro loco peculiaris efficit, ut etiamnum priori meae interpretationi inhaeream. Puer exoletus, barba pilisque hirsutus, paediconi *ne esse quidem* videtur. Similiter infra nr. 39. ἐξέβασθη Νικάνδρος de puero, qui florere desierat. Facit huc vox miserorum in tragoediis, οὐκ εἰμ' ἔτι, quia, vitae jucunditatibus amissis, sibi jam vivere desiisse videbantur. Unum addam Bellerophonis Euripidei, μεγαλοψύχως se ad mortem parentis ap. Aelian. H. An. V. 34. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεί. quod nostro loco ad amussim respondet, si distinguas: ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν, ποτέ.

Nr. 34. αὐτομήδον. Br. II. 207. nr. 1. An. II. 2. p. 127. P. V. 3. εἰς αὐτοῦ. P. Br. εἰς αὐτῷ corr. Corn. de Pauw in not. mst. ut Theocr. Eid. XIV. 37. ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος. Sed genitivum tuetur Philodem. p. 91. nr. 25. ὁσάκις Κυδίλλης ὑποκόλπιος. V. 3. ἐπὲρ ὦμον. P. Br. Dubitabam, an ὦμον corrigerem, an ὦμων cum Toupio in Addend. ad Theocr. p. 398. Noun. Dion. VIII. p. 238. 20. Εὐρώπη, ἦν ἐπὲρ ὦμων Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε. Ap. Philostr. Iun. Imag. XIV. p. 885. ἐπὲρ κύκνον αὐτὸν ὀχοῦμενον περιπολεῖν. scr. κύκνον. V. 4. τὸ φαγεῖν. P. Br. ἔφερέν τι φαγεῖν corr. Schaefer. ad Theocr. p. 217. quod verum videtur.

Nr. 35. διοκλέους. Br. II. 182. nr. 1. An. II. 2. p. 72. V. 2. πᾶλλει. P. πᾶλλει. Br. V. 4. ἄρχει. P. ἄρξη. Br. vera correctio. Notandus orationis de tertia persona ad secundam transitus. — Nr. 36. ἀσκληπιάδ' ἀδραμνντίν. Br. I. 211. nr. 1. An. I. 2. p. 21. V. 2. χρόος esse videtur in P. χρόος apogr. V. 3. ἡδίων. P. ἡδιον. Br. ut etiam nr. 153. vers. 4. et in Epistolis graecis Cornelii Frontonis p. 384. lin. ult. — καὶ τίς. P. καὶ τις. Br. V. 4. ἀνχυραῖς. P. — Nr. 37. διοσκορι. Br. I. 493. nr. 1. An. I. 2. p. 366. V. 1. ἀμφιπονίτω. P. ἀμφιπολίτω. Br. cum plurimis apogr. V. 3. ἐρεθίζαι. P. ἐρεθίσαι. Br. in textu; in Lectionibus ἐρεθίσσαι corrigit. Codicis

lectionem non muto. Ut a *παίζω* formatur *παίσι* et *παίξω*, α *συρίξω*, *σεριώω* et *συρίξω*, ab *ἀρπάζω*, *ἀρπάσω* et *ἀρπάξω*, ab *ἀθριζώ*, *ἀθριζέω* et *ἀθριώω*, sic ab *ἐρεθίζω* quoque *ἐρεθίζειν* et *ἐρεθίζαι* formari potest. — Nr. 38. *ρίανου*. Br. I. 480. nr. 2. An. I. 2. p. 321. V. 1. *ὦραί σοι*. P. *ὦραί τοι*. Br. V. 2. δ' post *κνώσσειν* om. Br. — Nr. 39. *ἄδηλον*. Br. III. 155. nr. 19. An. III. 1. p. 297. *Alcaei Messenii* esse suspicatur Reiskius, quod ob nomen Nicandri pueri verisimile. Cf. nr. 30.

Nr. 40. *ἄδηλον*. Br. III. 155. nr. 20. An. III. 1. p. 298. V. 3. *γυμνὴν ἀντιφ*. P. δ' interposuit Br. cum Salmas. Sic est in marg. Apogr. R. — Nr. 41. *μελέαγο*. Br. I. 15. nr. 49. An. I. 1. p. 65. V. 1. *οἰδὲ πυρ*. P. Br. Articulum restitui cum Reiskio et Graefio. V. 4. *αἰγισβάταις*. Panis epitheton *αἰγισβάτης*, et hirci ap. Philipp. p. 159. nr. 99. v. 5. *θύσας αἰγισβάτην πολίων τράγον*. praeunte Pindaro ap. Strabon. L. XVII. p. 801. (Tom. VI. p. 540.) *αἰγισβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίγονται*. ubi vulgo *αἰγισβοτοι*. Vid. Fragm. Pindari in ed. Heyn. T. III. 1. p. 122. In nostro quoque epigrammate Passovius, quem illa loca non latebant, malebat tamen *ποιμῆσιν αἰγισβάταις*, i. e. *αἰπόλοις*. Alienum esse ab h. l. abusum illum caprarum; et in verbis *δασυτρ. πίεσμα λαοταύρων* satis jam expressam esse oppositionem, quae requiratur. Illud igitur poetam *γυναικομακῆ* caprariis relinquere, non iis tantum, qui capras inēant, sed omnino omnibus. Amorem puerilem caprariis vulgo objici. Haec quamvis acute disputata non tamen efficiunt, ut a cod. lectione recedendum esse existimem. Non tam puerilis amor caprariis objicitur, sed turpis libido, quae, modo se effundat, non curat, quam deforme illud sit, in quo se restinguit. Hoc itaque Meleager dicit: pueri exoleti pilisque foedati amorem jam dignum caprariis, qui tantum abest, ut pilos oderint, ut ne a capris quidem villosis ineundis abstineant.

¶ Nr. 42. *δισσοχοι*. Br. I. 493. nr. 3. An. I. 2. p. 367. V. 1. *πλήρη χειρ*. P. *πλήρει*. Br. c. *Toupio*. V. 2. *ὦν σοι*. P. ὅ τι σοι. Br. c. Salm. in apogr. Ruhn. *ὅσα σοι*. *Toupius*. Scripsi mutatione lenissima: *ἄν σοι . . ὀνειροπολῆ. ὀνειροπολεῖ*. P. Br. — V. 5. *ἀλιθύνη*. P. *ἀλειγῆς*. Br. c. apogr. Lips. quae correctio multum praestat commento Salmasii et Touprii, *ἀλιθύση*. In Apogr. R. *ἀλιθύση*. — V. 5. *ἐκ λιμένος πολλὴν θρόσαν*. P. *ἐκ λίμνης πολλὴν θρόσον* corr. Br. Vitium latere videtur in verbis, *ἐκ λιμένος*. Sensus requirit *πολλὰ*

καμών, μογήσας, vel tale quid. Acutiores videant. — Nr. 43. καλ-
 λημα. Br. I. 461. nr. 1. An. I. 2. p. 252. V. 2. τίς. P. Br. De hoc
 usu pronominis τίς pro ὅστις, ἥτις, dxi ad p. 112. nr. 170. *τινὰ δ' ἄ*
Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν. Schol. ad Soph. Oed. Col. v. 3. τίς οὐ πνε-
 ματικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄφθρου· ὅτι δὲ τῷ τίς ἀντὶ τοῦ ἄφθρου
 χρῶνται, Καλλιμαχός φησιν οὕτως· ὑπερ ἄλλα κείνος ἐνάσθη, Ἀλκά-
 θοον τίς ἄπνοτος. Vid. Fragm. Callimach. nr. CCLXXII. p. 536.
 Quare non dubitandum videtur de integritate scripturae in poëta prae-
 sertim, qui rariora aucupari solet, quamquam facile corrigas: οὐδὲ
 κελεύθῳ χαίρων, ἢ πολλοὺς . . . quippe qui nec via gaudeam, quae
 multos huc illuc euntes habet. Passovius, non dubitans de usu illo
 pronominis, sed τίς scribendum existimans, ubi illud relativi fungitur
 vice, de hoc loco ita ad me scripsit: „Apodosi a pronomine τίς in-
 „cipiens, certum quoddam indicatura videtur viarum genus, poëtae
 „invisum; sed quae sequuntur praeter expectationem omnibus viis
 „sunt communia. Lenissima igitur mutatione lego et distingo:
 „ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω· τοὺς πολλοὺς
 „ὥδε καὶ ὥδε φέρει. Κέλεις per se translata admittit significa-
 „tionem, de qua Tu copiose egisti, sicuti ὁδός. Vid. Steph. Thes.
 „T. II. p. 1160. E. et compita ap. Horat. Sat. II. 6. 50. nec in seqq.
 „quidquam additum videmus verbis ἀπὸ κρήνης, similiter per se satis
 „perspicuis. Videbis praeterea, hac emendatione admissa, primum
 „distichon secundo ad syllabas fere respondere, eoque artem prorsus
 „Callimacheam exhibere.“ Haec vir eruditissimus docte et ingeniose.
 At difficultas, quae in vulgata esse videtur, evanescet, ni fallor, si re-
 putaveris, Callimachum expressisse sententiam Pythagorae, *φεύγειν τὰς*
λεωφόρους. Neque sane omnibus viis commune est, quod poëta dicit:
κελεύθῳ, ἥτις πολλοὺς ὥδε καὶ ὥδε φέρει, sed iis tantum, quae quovis
 tempore euntium redeuntium frequentia calcantur. Hinc intelligitur,
 poëtam (Theaeteto similem; cf. p. 453. nr. 565. et Animadverss. T. I.
 2. p. 293.) sectari καθαράν ὁδόν, *semitam puram nullisque antea*
calcatam. Nostrum locum respexit Propert. III. El. I. 14. *non datur*
ad Musas currere lata via. i. e. κέλεις πολλοὺς φέρονσα. Quare
 de se carminibusque suis gloriatur v. 17. *opus hoc de monte Sorō-*
rum Detulit intacta pagina nostra via. Idem, ne de imitatione
 Callimachi dubites, v. 3. *primus ego ingredior puro de fonte sa-*
cerdos. — V. 5. *οικάνω.* P. *οικαίνω.* Br. V. 5. *λυσσῆν.* P. Br.
Αυσάρια corr. Anna Fabri a nomine *Αυσάριας.* — σὺ δὲ. P. Br. σὺ γὰρ

corr. Valkenar. ad Callim. Eleg. p. 19. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 614. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 428. V. 6. τοῦτο. P. quaedam apogr. τῷδε. unde Bentl. et Br. ὧδε.

Nr. 44. γλανῶ. Br. II. 547. nr. 1. An. II. 5. p. 13. V. 3. κέρματα παίγν. P. κέρμα τὰ. Br. — Nr. 45. ποσιδίππον. Br. II. 46. nr. 1. An. II. 1. p. 133. V. 1. ἅμα βάλλουσ. P. πολλοῖς. Br. c. Salm. — Nr. 46. ἀσκληπία. Br. I. 212. nr. 8. An. I. 2. p. 27. — Nr. 47. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 73. An. I. 1. p. 89. V. 1. ὀρθρινά. P. Br. ὀρθρια. Graef. Vid. ad p. 113. nr. 177. v. 2. — V. 2. τὸν- μόν. bis scriptum in P. — Nr. 48. τ' αὐτ. Br. I. 11. nr. 28. An. I. 1. p. 49. V. 4. Graefius, distinctione post φλέξις posita, ἥδη conjunxit cum sequentibus. Et certe γὰρ interdum post secundum vocabulum collocatur. In hoc autem loco vulgata mihi distinctio praeplacet: οὐ φλέξις ἥδη. res jam eo pervenit, ut me urere nequeas, quum totus in cinerem mutatus sim. — Nr. 49. τ' αὐτ. Br. I. 4. nr. 6. An. I. 1. p. 22. V. 1. ζωροπότει. P. ζωροπότει. Br.

P. Nr. 50. ἀσκληπιῶδ. Br. I. 212. nr. 9. An. I. 2. p. 27. Multum est in Plan. p. 485. V. 2. οὐ σε Br. et iterum v. 3. ἐπὶ σοι. V. 7. πίνωμεν οὐ γὰρ ἔρωσ. P. πίνωμεν γαλερῶς. Br. ex Salmasii, ni fallor, emendatione. Et sic dedit Majus in Obs. sacris p. 119. Vera videtur correctio verborum γὰρ ἔρωσ. Hesych. γαλερόν, γαληρόν, ἰλαρόν. Caeterum recte me correxisse puto: πίνωμεν οὖν γαλερῶς. Indicativus pro conjunctivo, ut antea μένομεν pro μένωμεν. Sic Lucillius p. 527. nr. 134. ἀρχόμεθ', 'Ἠλιόδωρε, ποιήματα· παίζομεν οὕτω. Rufin. p. 99. nr. 45. ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν; Enripid. Iphig. Aul. v. 16. στείγομεν εἰσω. Theocr. Eid. XXV. 60. ἀλλ' ἵομεν μάλα πρὸς μιν. Vid. ad epigr. ex Plan. nr. 174. T. II. p. 678. Particulae οὐ et οὖν crebro confusae. Apud Liban. T. IV. p. 243. 27. νόμος ἐστὶ... ὃν οὕτω λέλουκε Φίλιππος· ἕως οὐ κρατῇ, τοῦδε τῆς βοήθειας ἀπολαύσω. scr. ἕως οὖν κρατῇ. Ibid. p. 627. 22. τί δ' οὐ μέλλω, ἔφη. scr. τί δ' οὖν. Etiam p. 679. 20. διὰ τοῦθ' ὅπερ οὐκ ἔξῃν ὕστερον, δωρεὰν διδόναι... non delenda est negatio cum Reiskio, sed scribendum: ὅπεραῦν ἔξῃν ὕστερον.

Nr. 51. καλλεμα. Br. I. 461. nr. 2. An. I. 2. p. 253. V. 1. 2. excitantur ap. Schol. Theocr. II. 147. V. 1. διώκεις. P. Διοκλῆος.

Br. ex Schol. Sic Meleager p. 107. nr. 136. ἔχει καὶ πάλιν εἰπέ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας. — ἀχελώϊος. P. -V. 3. 4. leguntur ap. Plan. p. 485. St. — Nr. 52. μελεαγρ. Br. I. 5. nr. 7. An. I. 1. p. 23. V. 2. ἡμῖον. P. Br. ἄμιον. Graef. V. 3. τρισμάκαρες junctim P. τρις μάκαρες. Br. Antiphan. ap. Athen. L. III. p. 108. F. ὁ τρισμακαρίτης. Aristoph. Nub. 166. τρισμακάριος. In Od. ε. 306. τρισμακάρες Δαναοί, καὶ τετράκις. alii τρις μάκαρες. ut etiam Od. ζ. 154. Ad utrumque locum vid. Clark. — τρεῖς. P. V. 4. παιδοφόρων esse videtur in P. παιδοφορῶν. Br. V. 6. εἰδῆ. P. γλυκόπαιδα. P. γλυκύναιδα. Br. γλυκυνάφθινοι Ὠρεα Meleager p. 360. nr. 16.

Nr. 53. τ' αὐτ'. Br. I. 23. nr. 80. An. I. 1. p. 94. V. 1. πελαγεῖτιδες. P. πελαγίτιδες. Br. — V. 2. βορέην. P. βορέαν. Br. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br. V. 5. τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλατε. P. ἀγγεῖλασθε. Br. τοῦτ' ἀγγεῖλατ' ἔπος. Graef. quod recepissem, nisi lenior succurrisset correctio: τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλαι. Infinitivi usus pro imperativo in verbia dicendi inprimis est frequens. P. 316. nr. 694. ἦν παρὶς ἦρως . . . εἰπεῖν, οἷον ἐπ' ἔργον ἀγεις πόδας. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τὺ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν . . . Εἰπεῖν, ὡς Μοῦσαισι φίλα . . . Apollon. Rh. IV. 764. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἐλθεῖν . . . καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἑμὸν νόον. Vid. ad p. 289. nr. 521. v. 3. — καλὴ νοεῖα ὡς με. P. καλὴ ννέ, σὺς με κομίζει. Br. Haec pro Meleagri verbia habenda sunt, quae a navibus ita vult reddi, ut ipse loqui videatur. Sic nr. 66. Ἐρωτες . . . ἐν φανερωῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. non Amorum, sed poëtae. Graefius dedit: καλὴ ννέ, σὺς ἐ κομίζει. improbante Viro docto in Ephem. Jen. an. 1812, p. 444. V. 6. παῖζοπόρον. P. πεζοπόρον. Br. V. 7. εἵποιτ' εὐ τέλοι. P. εὐ ἐς τέλος. Br. εὐ στέλλοισθ'. Graef. Censor editionis Graefianae l. c. εἰ γὰρ τοῦτ' εἵποιτ' ἔπος, εὐ τέλος. Mihi in mentem venit: εἵποιτ', ἀεὶ εὐ πέλοι· αὐτίκα καὶ Ζεὺς. semper vobis bene sit; et nunc statim auram propitiam vobis spirabit Jupiter. In epigr. Homericō nr. X. p. 191. ed. Herm. Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν· Ἀλλ' ἔτι νῦν δέξανθες, καὶ ὁ πλόος ἔσεται ἡμῖν. fortasse scr. καὶ εὐ πλ.

Nr. 54. τ' αὐτ'. Br. I. 5. nr. 8. An. I. 1. p. 23. V. 3. στέργοιτε εὖν. P. γέον. Br. V. 4. εἴρηται. P. Br. εὔρηται corr. Graef. cum Wyttenbachio, quod recipere non dubitavi. — Nr. 55. ἀδὴλ' οἱ δὲ ἀρτέμωνος. Artemoni tribuit Br. II. 79. nr. 1. An. II. 1. p. 198.

V. 3. ἐξεδημος. P. Cf. epigr. Artemonis p. 587. nr. 124. ἔχε δῆμος. Br. Buherii sententiam secutus, qui δῆμον puerum celebrari existimabat. P. V. 6. ἐπαιγάγετο. P. ὑπηγάγετο. Br. — Nr. 56. μελεάγρον. Br. I. 6. nr. 11. An. I. 1. p. 27. V. 1. ζωγλύφος. P. ζωογλύφος. Br. Vox Lexicis addenda. V. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. P. αὐτὸν ἀπεικονίσας. Br. praeunte Salmasio. V. 5. βραβεύει. P. βραβεύη. Br. ἔθνατοῖς. P. V. 6. γῆς et σκαπτρ. P. γᾶς. Br. σκαπτροφ. Graef. δ' ἄμα. P. θ' ἄμα. Br. V. 7. ὀλβίστα. Br. V. 8. νίον. P. νίων. Br.

Nr. 57. τ' αὐτ'. Br. I. 6. nr. 12. An. I. 1. p. 28. V. 1. 2. Codicis lectionem restitui. ἄβρὸν ἄγαλμα. Br. cum Salmasio. V. 2. ἀψύχον. Br. Recte Cod. ἄγαλμα ἄψυχον. V. 3. πέτρον ἐν εἰδοφόρων. P. ἐνεἰδοφορῶν. Br. in Lectt. quum in textu dedisset, πέτρῳ ἐν τρυφερῷ. V. 4. ἔρωσ. P. ἔρωτ'. Br. c. Salm. De permutatione litterarum σ et τ dixi ad p. 265. nr. 394. V. 5. κρέσω. P. κρέσων. Br. quod mihi omnino videtur verius. Lineola, qua ν indicari solet, facile deleri aut negligi potuit. V. 6. μεταρρυθμίσας. P. μεταρρυθμίας. Br. V. 8. ἐμὴν ψυχὴν ναὸς Ἐρωτος ἔχει. P. ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἐ. ἔχη. Br. plura citra necessitatem mutans. ἐντὸς absolute positum. — Nr. 58. ῥιανοῦ. Br. I. 480. nr. 3. An. I. 2. p. 522. V. 2. δονήσας. P. αἰνήσας. Br. c. Salm. in Lectt. autem βινήσας. Neutrum valde probabile. Sensui accommodatum fuerit: νεύσας εἰς παῖδων οὐδὲ τὸν ἱστάτων. in quemcumque demum ibi puerum inclinaveris, formosus ille erit. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 34, et p. 766. F. πρὸς θῆλν νεύει μᾶλλον, ἢ 'πὶ τᾶρρένα. — Nr. 59. μελεάγρον. Br. I. 12. nr. 35. An. I. 1. p. 54.

Nr. 60. τ' αὐτ'. Br. I. 12. nr. 33. An. I. 1. p. 53. V. 1. εἰς ἴδω. P. V. 2. τονδε δέ. P. τὸν δέ γε. Br. τᾶμπαλιν. P. τοῦμπαλιν. Br. Utrumque codd. exhibent in Aeschyl. Pers. 221. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 371. sq. — Nr. 61. 62. ἄδηλον. In membr. haec disticha cohaerent. Divisit ea, Dorvillii secutus sententiam, Br. III. 155. nr. 22. An. III. 1. p. 299. V. 1. ἀθρε μοι διαπαντός. P. διὰ πάντα. Br. cum Dorv. hiatum inferens, in hac sede non facile ferendum. ἀρίβαζε. P. ἀρίβαζος. Br. c. Dorv. Non poenitet coniecisse: ἀνθρακίη διὰ παντός, ἣ Κνίδας ἐστὶ scil. quod ex seqq. subaudiendum: tota regio nil nisi carbonum strues. Aeslepiad. p. 594. nr. 166. ad Amores: ναὶ πάντως τέφρην θίεσθε με κἀνθρακίην. V. 2. γέρεται. P.

θίρεται. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. Hoc etiam probabat Dorvillius prae sua ipsius conjectura *φλέγεται*. Antipater Sidon. in Planud. nr. 167. T. II. p. 676. ἵνα μὴ διισσῶ πάντα θίρεοιτο πυρί. Apollon. Rhod. IV. 1312, περὶ δ' ὀξύταται θίρον ἀγῶναι Ἡελίου Λιβύην.

Nr. 63. *μελεάχρον.* Br. I. 6. nr. 13. An. I. 1. p. 30. P. V. 3. *στέρνοις θ' ὁ δ' ἐφώνει.* P. τῶδε φωνεῖ. Br. Διόδωρος· ἐνὶ στέρνοις δ' ὅδε φωνεῖ. Graef. quod mihi non videtur vulgatae praeferendum. — Nr. 64. *ἀλκαῖον.* Br. I. 486. nr. 3. An. I. 2. p. 346. V. 1. Ζεύς. P. Ζεῦ. Br. Mutatio non necessaria. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 2. — V. 2. *αἰπινῆ* . . *κρονία*.. P. *αἰπινῶ* . . *κρονίῳ*. Br. c. Salm. In Lectt. autem magis probat lectionem Cod. *Κρονία, πέτρα* sc. Pindar. Ol. VI. 109. *πέτραν ἡλίβατον Κρονίαν.* — V. 3. *οἶνοχόων.* P. *οἶνοχόον.* Br. *αἰετός.* P. *αἰετός.* Br. V. 5. *εἰ δ' ἐτι.* P. *εἰ δέ τι.* Br.

Nr. 65. *μελεάχρον.* Br. I. 13. nr. 40. An. I. 1. p. 59. V. 1. *ὁ καὶ.* P. *ὁ δὴ* malebat Br. Frustra. Vid. ad p. 82. in Meleagri Prooem. v. 2. Nec apud Orpheum Argon. v. 692. τοῦ δὲ καὶ εἰσαίοντος ἐπαρνῶθη φίλον ἦτορ. damnaverim καὶ cum viris doctissimis. V. 2. ἴν' ἔχη. P. ἔχοι. Br. quod non necessarium, praesertim in re durante. V. 5. *κῆμοι τὸν κ. ἐστὶ σπλάχν.* P. ὑπὸ interposuit Br. cum aliis. Theocr. Eid. VII. 99. *παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχων πόθον.* Hoc tamen ad verum persanandum sufficere non videtur. *κῆμοι τοι καλὸν ἐστὶν ὑπὸ . . .* tentabat Wytttenbachius. *πῇ μοι τὸν καλὸν ἐστὶν ὑπὸ σπ.* Graefius. cum Hermannno. Vide tamen an, una voce interposita, res proligari possit: *κῆμοι τὸν καλὸν ἐστὶ θεῖμις σπλάγχνοισι Μενέσκον κρύπτειν.* Facile *θεῖμις* excidere potuit post *ἐστὶν*. Contra in versu Empedoclis ap. Plutarch. T. II. p. 820. F. *ἐστὶν* excidisse videtur post *θεῖμις*. *Ἦε θεῖμις [ἐστὶ] καλοῦσιν ὅμως ἐπίτῃμι καὶ αὐτός.* V. 4. *μὴ καὶ λάθῃ.* P. *μὴ με λ.* Br. c. apogr. Voss.

Nr. 66. *ἄδηλον.* Br. III. 152. nr. 7. An. II. 1. p. 288. Meleagri esse videtur, cujus plura extant in Dorotheum epigrammata. V. 3. *εἰδέτι.* P. *εἰ δ' ἐτι.* Br. ut nr. 64. v. 5. Argutius mihi videbatur: *εἰ δέ τι.* V. 5. *φωνεῦσιν.* P. *φωνεῦσιν.* Br. *ἀποχώρει.* P. *ἀπαχωρεῖ.* Br. At ille nihilo minus ad superos abit. V. 6. *μηκέτι* et *μάταια.* P. *μίμνε· τί;* πρὸς τὸ καλὸν καὶ οὐ μάταις φέρῃ; Br. c. Salmasio; sensu nec commodo, nec perspicuo. Suspiciatus sum: *μηκέτι πρὸς τὸ καλὸν, θεμέ, μάταια φέρον.* noli amplius frustra sectari formosos! quum

sic contra ipsorum Amorum sententiam puerum dilectum amiseris. *Θυμὸν* alloquitur Meleager p. 586. nr. 117. *πῆ, θυμέ, τρέπῃ*; p. 591. nr. 141. *ὦ μέγα τολμᾶν, Θυμέ, μαθὼν*. Plato pag. 222. nr. 100. *θυμέ, τί μὲν εἰς κοῖν ὁστέον*; Callim. H. in Del. v. 1. *τὴν ἱερὴν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' αἰεῖς Δῖλον*. Archiloch. ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 106. 8. ed. Reisk. *θυμέ, θύμ', ἀμυγᾶνοις κήδεσι κινώμενε*. Aristot. Polit. VII. 7. p. 28. ed. Schn. διὸ καὶ Ἀρχιλόχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν *Θυμόν*. Pindar. Ol. II. 160. Nem. III. 45. In Fragm. p. 22. *χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν Ἐρωτῶν δρέπεσθαι, Θυμέ, ξὺν ἡλικίᾳ*.

Nr. 67. *ἄδῃλον*. Br. III. 152. nr. 6. An. III. 1. p. 287. V. 1. *ἄρ' ἄν' ἄν*. P. *ἄρά γ' ἄν*. Br. Malim: *ἦ ῥά γ' ἀναρθεῖς* . . interrogationis signo deleto. Sic p. 591. nr. 144. *ἦ ῥά γε καὶ σὲ Μενέλαος ὁ δῦμαχος ὕμνασιν αἶθε*. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. V. 2. *πάτερ δεῦτερος*. P. *ἀθανάτοισ* Br. interposuit c. Toupio. V. 4. *ἔχσ*. P. *ἔχῃ*. Br. sine interrogatione, quam restitui. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 595. — Nr. 68. *μελεάγρον*. Br. I. 7. nr. 14. An. I. 1. p. 30. V. 1. *ὅς γάρ*. P. *ὁ γάρ*. Br. c. Salm. V. 2. *τῷ θῷ νέκταρ*. P. *νέκταρ τῷ θεῷ*. Br. c. Salm. V. 3. *τίς δέ μοι*. P. *τί δ' ἐμοί*. Br. Scripsi, *τί δέ μοι*. Vid. ad p. 555. nr. 347. — *τῶν ἐπουρ*. P. *τὸν* Br. c. Salm. V. 5. *αἰροῦμαι δῆ*. P. *αἰροῦμαι τόδε μόνον*. Br. *αἰροῦμαι δ', ἣν μόνον* . . *λάβῃ*. Vir Doct. in Ephem. Jen. an. 1812, p. 438. quod recepi. Sed malim praeterea, *ἀρκοῦμαι*. V. 6. *νίπτρα ποδῶν*. Cf. Pollux VII. 40. *λάβῃ*. P. *λάβου*. Br. V. 7. *μναμόσενον*. P. Br. *μνημ*. Graef. *στοργῆς*. P. Graef. *στοργᾶς*. Br. P. V. 9. *εἰ δ' ἐθέλῃσιν*. P. *δὲ θέλῃσιν*. Br. *εἰ δ' ἐθέλῃσιν*. Graef. quod fortasse nimis calide recepi. Plura exempla optativi sic positi, futuro sequente, dedimus ad p. 120. nr. 215. v. 5. Quamquam in formulis, *εἰ ἐθέλεις, ἐθέλῃσεις* indicativus dominatur. Vid. Heindorf. T. III. p. 166. —

Nr. 69. *ἄδῃλ*. Br. III. 151. nr. 5. An. III. 1. p. 287. V. 1. *γανμήδει*. P. V. 3. *ἀποῖσται*. P. *ἀποῖσαι*. Br. c. Salm. Cf. ad p. 301. nr. 330. v. 7. V. 4. *καὶ βιοῦν*. P. *καὶ τὸ βιοῦν*. Br. c. Salm. qui sic interpretatur in marg. Ap. G. et R. „ut sub Saturno scil. ὡς τὸ βιοῦν ἐπὶ Κρόνου ἀπῆλθεν.“

Nr. 70. *μελεάγρον*. Br. I. 15. nr. 41. An. I. 1. p. 60. V. 1. *εἰς ἐμὲ μῦσκε*. P. *εἰ σε*. Br. V. 4. *βάλω*. P. *βαλῶ*. Br. V. 5. *παράπτη*. P. *παράπῃ*. Br. V. 6. *ψευστῆς* Br. qui in aliis locis *ψεύστης*

rectius exhibuit. — Nr. 71. καλλιμά^κ. Br. I. 462. nr. 3. An. I. 2. p. 254. V. 2. οὐκ ἔγνω. P. οὐ σ' ἔγνω. Br. et Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 23. An pronomem interponendum sit, ambigo. V. 3. ὁστέα σοι καὶ μούρον ἔτι τρίχες. Corrigit Valken. I. c. ὁστέα σοι καὶ ῥινός ἔτ', οὐ τρίχες. quod parum elegans, quamquam tale quid, ut ῥινός, a Cod. offerri velis. Apoll. Rh. II. 200. πίνω δὲ οἱ αὐσταλὸς χρώς Ἐακλήμει, ῥίνοι δὲ σὺν ὁστέα μῆνον ἔεργον. Quint. Smyrn. IX. 371. περὶ δ' ὁστέα μούρον ῥινός ἔην. Fortasse tamen nihil mutandum. Similis ille Aeschini ap. Theocr. Eid. XIV. 3. in eadem Charybdi laboranti: ταῦτ' ἄρα λεπτός, Χοῖ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὐσταλῶι δὲ κίκινοι. In illo autem squalore macilenti hominis fere nihil praeter ossa et capilli apparebant. V. 4. οὐμός. P. ut nr. 156. v. 2. ὠμός Br. c. Anna Fabri; correctione inutili. V. 5. εὐξιδεός με συν. P. σε συν. Br. cum omnibus, quas vidi, editionibus et apographis. καὶ σὺ γὰρ ἔλθῶ. P. παρελθών. Br. c. Piersono. At καὶ γὰρ genuinum est. ἔλθῶν autem interdum sic ponitur, ut celerem actionum consecutionem significet.

Nr. 72. μελεάγρον. Br. I. 7. nr. 15. An. I. 1. p. 32. V. 4. ἀνθρακίην. P. ἀνθρακίην. Br. Sic idem in ep. Asclepiad. XIII. 4. In Apollonidae autem epigr. VII. 1. ἀνθρακίης. Eadem est in prosodia hujus vocabuli discrepantia editionum Hymn. Homer. in Merc. v. 140. 238. Nihil autem discrepare videntur Ἰλ. ι. 213. ἀνθρακίην στορέσας. ubi Eustath. p. 647. 35. comparat μυρμηκιά, πυρεκαῖά, ἀχνρμιά. V. 6. δακρυχίων. P. δακρυχίω. Br. — Nr. 73. καλλιμά^κ. Br. I. 462. nr. 4. An. I. 2. p. 255. V. 1. οὐκ οἶδ'. Notanda elisio, cujus in hexametrorum exitu non multa exempla extant. Vid. Homer. Ἰλ. θ. 206. ξ. 265. De ejusmodi elisionibus in senariorum fine vid. Erfurdt. ad Soph. Antig. p. 117. ed. min. V. 2. ἔρις. P. ἔρος. Br. c. Salm. Vid. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 608. ed. Lips. V. 4. μὴ ὑπέχεσθε. P. μὴ ὑπόδεχθε. Br. c. Bentlejo. V. 5. ουκισυνιψησον. P. οὐκ εἰς κηφισόν· ἐκεῖσε γάρ. Br. syllaba forte omissa. Scaliger enim in Epist. ad Divers. p. 321. de hoc loco sic scribit: „Illud ἡμῖν μὲν „ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον totum expressit Porcius Licinus: *Aufugit mi* „*animus: credo, ut solet, ad Theotimum.* Tantum pueri nomen „mutavit, qui in Graeco est Κηφισσός. οὐκ εἰς εἰς Κηφισόν; ita enim „legimus.“ quae nec Valkenar. recte exhibuit in Callim. Eleg. Fr. p. 255. ubi nomen puerile Κηφισσός alibi reperiri negans, corrigi-

οὐκ εἰς Εὐξείθεον; καὶ κείως γὰρ ἡ λιθ. Τείνει, καὶ . . nam et illuc solet tendere pessima. Οὐκ εἰς ἐς τὸν ἔφηβον; Bentlejus. οὐ συνίεις τὸν ἔφηβον. Doederlein. in Specim. novae edit. Trag. Soph. p. 72. At litterarum vestigia proxime accedit, quod posui in margine: οἱ κίς νῦν, δίφησον. Eodem verbo Callimachus utitur pag. 585. nr. 102. Cratinus ap. Clem. Alex. Strom. I. p. 329. 18. οἶον σοφιστῶν ἀμῆτος ἀναδιφήσατε. ubi vulgo: ἀναδειφήσατε. Tum verba ἐκείως γὰρ referenda sunt ad ea, quae praecedunt v. 3^{tie}: ἡ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. — V. 6. ὅτι πον στρέφεται. P. ὅτ' ἐπιστρέφεται. Br. cum Valkenario.

Nr. 74. μελεαγρ. Br. I. 7. nr. 16. An. I. 1. p. 32. V. 1. ἦν τι παῖθω. Liceat obiter tentare locum Apollodori L. III. 3. 1. de Polyido: δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτο συμπάθοι. τοῦτω corrigunt Heynius et Clavierius. Sed scribendum, ni fallor: δέισας μὴ καὶ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι. timebat, ne Minos ipsum interficeret, si filii Glauci cadaver laederetur. — τὸ γὰρ πλεόν. P. Br. τί γὰρ πλεόν; Graef. quid enim sperem amplius? Sic quaedam apogrr. et G. Wakefield. Fortasse tamen vulgatam tucaris, ea ratione explicatam, qua usus sum in Animadversionibus. — V. 2. σποδιῇ. P. σποδιῆ. Br. Rectius idem in Asclepiad. epigr. IX. 3. et Antip. Sidon. ep. LXI. 6.

δ

P. Nr. 75. ἀσκληπια. Br. I. 211. nr. 2. An. I. 2. p. 22. V. 2. σὺ παῖς. P. σὺ, παῖ. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Quae non videtur necessaria emendatio. — Nr. 76. μελεάγρου. Br. I. 7. nr. 17. An. I. 1. p. 34. V. 1. μὴ δέ. P. ut etiam in seqq. V. 2. πυριβλήτους. P. idque Br. in Lectt. praetulit lectioni in textu exhibitae, περιβλήτους. πυριπλήθεις corr. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 252. s. Alii πυριφλέκτους, et, metri lege reclamante, πυριβάπτους. Schaeferus denique ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. περιμλειτάς. Habes quod eligas. Vide tamen, an vulgata defendi possit, active sumta; ut ap. Manethon. IV. 420. Ἡελίος τ' ἀκάμας ὁπότεν Κύπριν Ἀρεῖ κοινῶς Ἀκτινηβολῆσαι πυριβλήτοις καταθρῆ. Etiam ap. Nonn. Dion. VII. 208. ποδόβλητος φαρίτρη active significat; et in epigr. Platon. p. 358. nr. 5. λιθοβλήτων παίγνιον ἐστοχίης. Caeterum permutationem syllabarum *πυρι* et *περι* attigimus ad p. 90. nr. 16. Ap. Oppian. Cyn. II. 166. περιγλωχίνες ἀκωκαί. cl. editor ex cod. reg. περιγλωχίνες. nescio quam bene. Certe ap. Nonn. Dion. II. p. 70. 7. ἡερόθεν πέμποντο

περιγλώχινες οἱστοί. Ib. I. p. 26, 7. Ζεὺς νόθος ὤπλισε χεῖρα περιγλώχινι κερανίῳ. In Orac. Sibyll. pag. 37. περιλαμπέσιν ἄστροις. Codd. περιλαμπέσιν. perperam. In illa voce, unde progressi sumus, eadem varietas in Jo. Gazaci Cosm. v. 336. ἡέρος ὕψος ἔχουσα περι^{πυ}βλήτοισι προσώποις. Cod. Palat. περιβλήτοισι. — V. 3. ἐπομνμαι. P. ἐπόμνμαι. Br.

Nr. 77. ἀοκληπιῶδ' ἢ ποσιδίπκ. Br. I. 211. nr. 3. An. I. 2. p. 22. V. 1. σεῦ. P. σευ. Br. V. 2. ἀργυρέων. Aptius fuerit ἀργυρέων, de quorum vocabulorum permutatione vide supra ad p. 464. nr. 633. v. 4. — V. 3. φιλ' ἀγλαον. P. φιλάγλαον. Br. V. 4. τέτοκε. P. τέτοκεν. Br. — Nr. 78. μελεάγρ. Br. I. 5. nr. 9. An. I. 1. p. 24. V. 1. χλαμίδ'. P. χλανίδ'. Br. corrigi in Lectionibus, quam falsam esse correctionem, in Animadverss. docuimus. In Luciani Amorr. §. 44. T. V. p. 294. ubi nunc legitur: καὶ χιτωνίσκον καὶ χλαμίδα ταῖς ἐπωμίαις περιόναις συνῥάψας. olim edebatur: καὶ ἱερὸν χλαμίδα, quam lectionem unus Codd. Parisinorum confirmat. Perperam ibi Gesnerus vulgatam impugnat, quod *chlamys* militaris sit vestis, non puerilis; quaeritque, cur ἱερὰ? Ob puerilis aetatis sanctimoniam, procul dubio. ἔρως εἶχεν. P. εἶχεν ἔρως. Br. V. 2. ἐρ ὕρει. P. V. 3. ναὶ τόν. P. ναὶ μὰ τόν. Br. cum aliis. V. 4. ἦν ἀρ' ἔρως. P. ἦν ἄν ἔρως scripsi cum Schaefero in Meletem. pag. 50. — τὰμπαλιν. P. τοῦμπαλιν. Br. Vid. ad nr. 60. Athen. VI. p. 268. A. ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τὰμπαλιν. — Nr. 79. ἀδύλον. Br. III. 154. nr. 17. An. III. 1. p. 296. V. 3. δὲς με. P. δὲς δέ. Br.

Nr. 80. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 55. An. I. 1. p. 71. V. 2. αὔθις. P. αὔθις. Br. Cf. p. 386. nr. 114. p. 585. nr. 107. V. 3. πρὸς σέ Διός. P. πρὸς σε Διός. Br. Idem ad Apoll. Rh. IV. 985. p. 128. hoc distichon excitans, πρὸς σέ Διός edidit. Fortasse rectius. Vid. ad p. 292. nr. 510. — V. 4. ὑπολαμπόμενον. P. ὑποθαλπόμενον. Br. c. Piersono. ut p. 582. nr. 92. ὡς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον. Cod. lectio explicari potest de igne, qui sub cinere latens interdum se emicando prodit. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 89. V. 5. εἰσσί. P. εἴ σε. Br. — Nr. 81. τοῦ αὐτ'. Br. I. 8. nr. 18. An. I. 1. p. 35. V. 1. ψευχαπάται. P. ψευχοπάται. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. ψευχαπάτην corr. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 439. quod verum videtur. ψευχαπάτης ὄνειδος est pag. 111. nr. 166. pag. 607. nr. 256. παίδων

ψυχαπάτην στέφανον. Clemens Alex. p. 183. 20. μεθύουσιν ὀλισθος Οἶνος ψυχαπάτης. — τὰν φιλ. P. τήν. Br. V. 3. νίψι ψυχρὸν τάχος. P. Br. Acute Schneiderus: νιφάδος ψυχρὸν τέκος. quam correctionem tamen, ut audacissimam, repudiat Graefius. Ipso τάχος mutavit in πάχος, reliquis sic junctis: χεῖτε ἕδωρ περὶ τῇ ἐμῇ κραδίῳ, νίψαι αὐτήν. Quae ratio mihi videtur duriuscula. Lenius V. D. in Ephem. Jen. I. c. ψυχρὸν ἕδωρ νίψαι ψυχρὴν τάχος. quamquam hoc quoque, ni fallor, orationis vim et vigorem imminuit. Repetitum ψυχρὸν festinationis significationem habet; ut ἕδωρ, ἕδωρ, quod in talibus frequens. Vid. Addit. ad Athen. p. 127. ibique Ind. in "Τῶδωρ. Nec τάχος inutile. Meleager p. 583. nr. 92. αὐτομολεῖτε τάχος. p. 586. nr. 117. ἄπτε τάχος. Superest νίψαι, quod Br. in αἶψα mutavit c. Buherio, parum eleganter. Dedi νιφάδος, quod in Cod. νιφα scriptum, facile in νίψαι depravari potuit. Leonid. Tar. in Planud. nr. 230. νᾶμα, βορείαιτης ψυχρότερον νιφάδος. χιώνει νιφάδες Apollonid. in Palat. p. 396. nr. 244. — V. 4. χεῖται. P. χεῖτε. Br. V. 5. εἰ γάρ. P. καὶ γάρ. Br. in textu; in Lectt. ἢ γάρ. recte. V. 6. Male Br. distinxit post ψαῦσαι.

Nr. 82. τ' αὐτ. Br. I. 23. nr. 79. An. I. 1. p. 93. Hoc epigr. non est puerile; nam Φανίον puellae nomen est. P. V. 3. ἀκρώννχα δισσά. P. Br. δισσὸν corrigit V. D. in Ephem. Jen. I. c. p. 444. Cf. p. 583. nr. 126. Vera videtur emendatio. Suid. ἀκρώννξ, καὶ ἀκρώννχια, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους. Vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 232. ἀκρώννχι δισσῶ Graefius, ob causas non satis graves. Recte enim digiti, velut arcus, incurvari dicuntur. Aristoph. Av. 1180. χορεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένους. V. 4. τῷ δε λαθών. Pl. εἰς μὲ λαθών. P. εἰς με. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 1. — V. 5. ἐκ δὲ φλόγος . . . ἐπέδραμεν. P. Br. Scripsi, ἐκ δὲ φλόγος π. μοι ἐπέδραμον, probante Hermanno. Orph. Argon. 330. ὑπὸ δ' ἔδραμς Θεσπεσίῃ φλόξ. Liban. T. IV. p. 775. 10. ὃν γὰρ ἐνέβαλεν σπινθήρα ἢ φῆμη, τοῦτον ἢ θεῖα πολλὴν ἐποίησε φλόγα. — ὃ βαρὺ φέγγος. P. Br. Probabiliter Graefius in not. mst. ὃ βαρυνεγγές λάμψαν ἐμοὶ μίγα πῖρ.

Nr. 83. τ' αὐτ. Br. I. 23. nr. 78. An. I. 1. p. 92. V. 2. αἰθομένην. P. αἰδομένην. Br. κραδία. P. V. 5. μικροεγγές. P. μοροεγγές. Br. cum Apogr. G. et R. Cod. lectionem restituit Graefius. fax quae unguentis alitur. V. 6. πῖρ ψυχῆς mihi hodie non magis

placet, quam olim. — Nr. 84. τ' αὐτ'. Br. I. 8. nr. 19. An. I. 1. p. 36. V. 2. ἐρειδόμενον. P. Br. ἐρεισόμενον. Graef. Nec illud damnum. Vid. ad p. 360. nr. 13. v. 5. V. 4. ἀπειστέπει. P. ἀπαστράπτει. Br. cum Salm. in Ap. G. et R. Recte quidem de puella Musae. v. 56. μαρμαρυγὴν ἀπαστράπτουσα προσώπων. Sed Amor dici nequit κάλλος ἀπαστράπτειν pueri. Graefus in not. mst. suspicatur, ἀποστείλλει, aut ἀποσκήπτει, tamquam fulmen oculis obijcit. ἀποστείχει V. D. in Ephemer. Jen. I. c. — V. 5. τύπωσεν. P. τυπωθέν. Br. ex apogr. V. 6. εἶδος ἀγαρπάζων. Soph. Trach. 549. ὁρῶ γὰρ ἥβην, τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ ψθίνουσαν· ὣν ἀφ' ἀρ-πάξειν φιλεῖ Ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν ὑπεκτρέπει πόδα. — ἡδὺ φίλοι. P. ἡδυφιλῶ. Br. Cf. p. 93. nr. 32. ἡδὺ φιλῶ magis probabat V. D. in Ephemer. Jen. p. 440. V. 7. ἄρα. P. Br. ἡ ἄρα corr., interrogandi nota deleta, Wakefieldius; quod non displicet.

Nr. 85. τ' αὐτ'. Br. I. 8. nr. 20. An. I. 1. p. 39. V. 1. πελάγους. P. πελάγεος. Br. qui vulgarem formam in praecedente epigr. reliquit. V. 5. διαστίχοντ'. P. διαστειχοντ'. Br. V. 6. αὐτόματος. P. Br. Scripsi αὐτομάτοις ex Huschkii emendatione in An. cr. p. 71. Apoll. Rhod. L. III. v. 651. ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν, ἃς δ' ἀλείενεν Εἴσω· τηῦσαι δὲ πόδες φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα. Ib. v. 1152. αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῶς ἐπεβήσατ' ἀπήνης. Tibull. II. 6. 13. Juravi quoties, reditum ad limina nunquam! Cum bene juravi, pes tamen ipse redit. V. 8. φίλοι ξείνοι. P. ἀλλά, φίλοι, ξείνοι. Br. Verius procul dubio: ἀλλὰ φίλοι, ξείνοι, βαιὼν ἐπ. V. 9. ἀρκεσάτω ξείνοι. P. ἀρκεσάτε, ξείνοι. Br. Scripsi: ἀρκεσάτ', ὧ ξείνοι. Interjectionis perperam omissae exempla vid. ap. Boekh. not. cr. in Pindar. p. 533. Apud Alciphron. II. 1. p. 196. καὶ ἀπιστῶ ξυμπετῇ καὶ λέγω· Λάμια, σὺ μετὰ τοῦδε καθεύδεις. ad ordiendam orationem aptius fuerit: ὦ Λάμια. Ap. Liban. T. IV. p. 783. 25. ἀλλ' ἴσως, παρόντες νῦν, ὅτε δουλείας ὁ φόβος ἡμῶν ἐκποδῶν. scr. ἀλλ' ἴσως, ὧ παρόντες, νῦν .. ut p. 724. 1. marg. Morell. ὧ παρόντες. Ib. l. 22. p. 727. 6. p. 797. 6. Ibid. p. 799. 22. ἔδει μὲν, ὧ τρωες, τὴν οὕτω fuisse videtur: ὧ παρόντες. Nulla certe causa apparet, cur illa oratio ad Trojanos habita fuisse videri debeat.

Nr. 86. τ' αὐτ'. Br. I. 3. nr. 5. An. II. 1. p. 17. V. 3. παῖδα τῇ ματέρει. P. παῖδ' ἡ μ. Br. c. nonnullis apogr. — Nr. 87. ἄδηλον.

Br. III. 152. nr. 8. An. III. 1. p. 289. V. 1. ἐμοῦ. P. ἐμοί. Br. V. 2. δινεύει στ. P. δινεύει. Br. c. Salm. in Ap. G. R. κύματος. P. καύματος. Br. Vid. ad p. 197. nr. 291. v. 3. P. V. 4. ἰσμήνον. P. Ἰσμηνόν. Br. Sic hoc nomen scribitur in praestantissimis Codd. Apollodori III. 5. 6. non Ἰσμηνος, ut in textu dedit Heynius; rectius idem III. 12. 6. p. 337. — V. 5. οὐ μόνους δ' ἐπὶ τοῖσι. P. οὐδὲ μόνους ἐπὶ τοῖσι. Br. V. 6. δάκρυαι πολυμανῇ. P. κάλλι' πολυμανῇ. Br. Lenissima mutatione scripsi: ἄρκυσαι . . ἐφελκόμεθα. Dioscorid. pag. 96. nr. 56. καὶ γλῆναι λασίασιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι, Σπλάγχχνον ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Philostr. Epist. L. p. 938. φέρωσι πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις. Heliodor. II. 25. p. 140. de muliere formosa: ἀφυσκτόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἑταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεσείρετο.

Nr. 88. ἄδελ. Br. III. 153. nr. 10. An. III. 1. p. 291. V. 3. ἡμενεπασανδρον. P. ἥ μὲν ἐπ' ἀσάνδρον. Br. ἡδὲ πάλιν. P. ἥ δὲ π. Br. V. 5. τμήξατέ μου τοῦθ'. P. τμήξατ' ἐμοί. Br. rectius quam Dorvill. qui dedit, τμήξατέ μοι. ἐμοί τοῦθ' ἡδύ. sic placet. Herodot. VII. 101. ὦ Δημάργετε, νῦν μοι σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι. ubi vid. Valkenar. p. 550. 75. — πλάστιγγα. Theophyl. Sim. Epist. XLV. καὶ τί δράσαιμι ἂν ὁ τριτάδης; οὐκ ἰσχύροπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα. ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. — Nr. 89. ἐδηλον. Br. III. 159. nr. 43. An. III. 1. p. 313. V. 3. ἣν δ' ἀπονεύσω. P. Pl. ἥ corr. Br. quem sequor.

Nr. 90. ἄδελον. Br. III. 153. nr. 11. An. III. 1. p. 292. V. 1. εἴς. P. V. 2. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ἥλγηκα bis scriptum in P. V. 5. ἐπίσταδος. P. ἐπὶ παστάδος. Br. c. Salm. V. 6. ἐντυποθειν. P. ἐν τὸ ποθ. Br. — Nr. 91. πολυστρατ. Br. II. 1. nr. 1. An. II. 1. p. 3. V. 3. ἔλγτε. P. ἔλουντο. Br. c. Salm. in Apogr. G. et R. ubi etiam ἔλοισθε conjicitur. τῷ δύο γὰρ ψυχῇ οὐκ ἂν ἔλοιτο μία. Tourp. in Em. in Hesych. T. III. p. 308. ed. Oxon. quod et ob hiatum-repudiari debet, et ob sensum. Non enim de duobus illis amoribus agitur, qui poëtae animum occupaverint, sed de oculis. Quare scripsi. οὐκ ἂν ἔλοιτε. quamvis enim duo sitis, non tamen fiet, ut unam animam superetis. ἐλεῖν pro debellare, expugnare illustravit Perizon. ad Aelian. V. H. III. 23. Wernsdorf. ad Himer. p. 265.

Nr. 92. μελεάγγ. Br. I. 4. nr. 4. An. I. 1. p. 18. V. 1. αἰὲρ ἱζω. P. ἐν interposuit Br. P. V. 4. ὡς τίγρηι πῦρ ἐπὶ θαλπ. P.

κίρρη πῖρ ὀποθαλπ. Schneiderus et Graefius, quod ob maiorem concinnitatem recepi. V. 5. ὅ·τι καὶ βούλεσθε. P. ὅ·τι κεν βούλησθε. Br. in Lectt. Membranarum lectionem servavi cum Graefio. Vid. ad nr. 65. v. 1. V. 6. πρὸς δ' ἐκέτην. P. εἰκέτην Br. c. Buherio. Cogitabam de πέδην. At nec hoc caeteris convenit. Scribe: πρὸς δ' ἀκτῖν' ἀντομολεῖτε τάχος. radii et splendor pulcritudinis ubi lucent, eo convertimini. Jam bene habent proxima: ὀπτᾶσθ' ἐν κάλλει. Meleager pag. 586. nr. 110. χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα γέρων θνατοῖσι, Μῦτικε. Id. p. 588. nr. 127. διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἐρωτες, Παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡλίου. P. 599. nr. 196. ὀφθαλμοὺς ἀπινθῆρας ἔχεις . . . μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλους. Nonn. Dion. XXXV. p. 874. 22. καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γεγάασιν ὁδοτοί. Ib. VIII. p. 244. 9. οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώπου μαρμαρυγὰς ἐνόησα. Musaeus v. 90. σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων. Philostrate. Epist. LXXII. p. 949. ad mulierem: ἦν (γαλήνην) εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν αἰθέρι βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κάκεινό· πον κατὰ Πίνδαρον, τὸ τὴν ἀκτῖνα, τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν, εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Quae respiciunt locum nobilissimum Pindari de Theoxeno ap. Athen. XIII. p. 564. D. E. p. 601. C. D. τὰς δὲ θεοξένον ἀκτῖνας ὅσων μαρμαριζοίσας Ἀρακίς, ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ οὐδάρου κεχάκενται. — V. 7. ὀπτασεν. P. ὀπτᾶσθ' ἐν. Br. cum Scalig. ὑποκαύμενοι. P. ὑποκαίόμενοι. Br. Meleager ab Atticis formis abstinuisse non videtur.

Nr. 93. ζῆανοῦ. Br. I. 480. nr. 4. An. I. 2. p. 322. V. 2. ζήψω ἰζῶ. P. ζήψης ὡς ἰζῶ. Br. c. Reiskio. V. 5. χρέσειον. P. χρέσειον. Br. V. 6. οὐρανίης. P. οὐρανίη. Br. V. 7. λεπτήνρετω. P. λεπτίνεσω. Br. V. 8. μένεις. P. μενείς. Br. Quod vide an sit necessarium. Cf. ad p. 122. nr. 228. p. 237. nr. 206. v. 4. V. 10. καὶ νεάτους. P. κῆς νεάτους. Br. c. Reiskio. Praepositione carere posse videmur. Dionysius ap. Stephan. Byz. p. 258. ἄσπον ἀνὴρ ἀνέσει . . . Ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενοις ποσὶν οἶσιν. i. e. ἐξ ἡῶς εἰς νύκτα. Et sic passim reperitur ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. — μολεῖτε. Vid. ad Christodori Eephr. v. 128. p. 67. μόλοιτε corrigit Schaefer. ad Sophocl. Tom. II. p. 329. Sic optativus legitur inter duos imperativos in Eurip. Med. v. 514. Pors. et passim alibi. Vid. ad pag. 264. nr. 391. v. 1. — V. 10. ἀμφίεσσεθε. P. ἀμφίεσασθε. Br.

Nr. 94. *μελεαγρ.* Br. I. 14. nr. 46. An. I. 1. p. 64. V. 1. *τερπνός μιν.* P. Br. Acute monuit Graefius, dicendum fuisse, ob quamnam rem Diodorus poetae jucundus fuerit visus, corrigittque: *Στέρνοις μὲν Διόδωρος.* quam elegantem conjecturam maxime stabilias licet ep. ἀδῆλφ p. 584. nr. 96. *καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις.* Durum tamen, dativos in hoc disticho, qui in vulgari lectione cum *τερπνός* cohaerent, Graefiana emendatione admissa pendere ab ἡδὺς in ἡδυεπής. Quare vide an non potius scribendum sit: *τερπνός ἀκμήν Διόδωρος.* quo admissio et sensus erit integer, et structura verborum expeditissima. Rhian. nr. 93. *τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πύονα σαρκὸς ἀκμήν.* Phronto p. 607. nr. 233. *τὴν ἀκμήν Θησαυρὸν ἔχων . . νομίζεις.* Diodorum itaque in ipso juventutis flore positum fuisse existima; cui aetati convenit mox epitheton ei tributum ἀπαλόχροος. In ἀκμή prior corripitur non solum ap. Tragicos; vid. Br. ad Sophocl. Aj. 921.; sed etiam ap. epigrammatographos. P. 601. nr. 211. v. 1. p. 606. nr. 251. v. 2. *ἦν δ' ἀκμάση* est p. 600. nr. 205. *εἰ παρακμάζει.* p. 606. nr. 248. — V. 5. ὡδε. P. ὦ δε. Br. φιλοκλείς. P. Br. Scripsi Φιλόκλεις. V. 5. νόος. P. νοῦς. Br. V. 6. λίχνος ἐὼνβλέψ. P. ἐνιβλέψης, quod cum Graefio recepi.

Nr. 95. τ' αὐτ'. Br. I. 4. p. 5. An. I. 1. p. 21. V. 1. Scr. Φιλόκλεις. V. 3. ἀντίος ἦδη. P. εἰδῆ. Br. in textu; εἶδος in Lectt. quorum neutrum ferri potest. V. D. in Ephemer. Jen. l. c. p. 438. ἦδος legendum suspicatur, a rariore ἦδω i. e. τέρω. ἀντίος ἰλλος Graefius in not. mst. cui conjecturae hoc unum obstat, quod verbi simplicis ἰλλειν, hac significatione usurpati, exempla non extant. Scribendum dicerem, ἀντίος ἴζοι Δωρόθεος. ut in carmine Sapphus ap. Longin. c. 10. ὅστις ἐναντίος τοι Ἴσδι. quod respicit Lucian. Amor. §. 46. Tom. V. pag. 309. ἀπαντικρὺ τοῦ φίλου καθέζεσθαι, καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκούειν. et Ib. §. 53. pag. 317. οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ θεωρεῖν ἐρώμενον, οὐδ' ἀντικρὺ καθημένου καὶ λαλοῦντος ἀκούειν. Sed hoc fortasse nimium abest a codicis ductibus. V. 5. τόδ' εὐστοχον. P. τόδε γ' εὐστοχον. Br. qui etiam δ' omisit post Οὐδιάδης. Veram lectionem distinctione mutata restitui in Addend. Tom. III. 2. pag. 371. V. 8. Εὐδήμου τιτθόν. P. Εὔδημον τιτθόν. Br. τιτθόν de pueri pasculo accipit Graefius. Codicis lectionem proscribere non sum ausus. Pollux L. II. 163. οἱ δὲ μαστοὶ καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτθία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Theomnestus Tom. IV.

ap. Lucian. T. V. p. 318. suos priorum amores describens: ἔγρως ἡ δεξιὰ κατὰ πόλπον δῦσα, μαστοὺς βραχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδῶνται πιέζει. — V. 10. λωπάδα. P. λοπάδα. Br.

P. Nr. 96. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 36. An. III. 1. p. 308. V. 1. βοῶτε. P. βοῶται. Br. V. 8. ἀγαλλόμενος. P. ἀγαλλόμενον. Br. Quod pedes deformes non poterunt efficere, id crepida efficiet elegans. — Nr. 97. ἀντιπάτρ. Br. II. 6. nr. 5. An. II. 1. p. 17. V. 1. εἶσον. P. ἴσον. Br. V. 2. μίση' ἀπὸ κρητῶν. P. μίση' ἐπὶ τὸν Κρ. Br. cum Salmas. V. 3. ποδαλείριον. P. Br. Ποδαλείριος malit Touprius, quo admissio oratio hiat. εἰς videtur subaudiendum. Vid. ad nr. 93. v. 10. In Podalirii nomine ludit Lucian. in Alex. §. 59. T. V. p. 117. ἀπέθανεν ὡς Ποδαλείριον υἱός, διασπείσας τὸν πύδα μέχρι τοῦ βουβώνος. V. 5. τῷ τὰτ'. P. V. 6. αἰακίδαο. P. αἰακίδα. Br. αἰακίδειω scripsi; ut supra p. 565. nr. 407. κρονίδειω pro κρονίδαο.

Nr. 98. ποσιδίππ. Br. II. 48. nr. 9. An. II. 1. p. 141. V. 3. βύβλοις. P. βίβλοις. Br. Greg. Naz. de Reb. Suis v. 440. Opp. T. II. p. 39. A. de matre sua: ἀλλ' ἢ γ' ἐλπωρῆσιν ἀμείνοσι μοῖραν ἔνευσε Σοὶ τεκίων· βίβλοισι δ' ἐμὰς χέρας (Fort. φρένας) ἤγησε θείαις. — πεπονημένη. Maxim. Tyr. Diss. XIII. 5. p. 240. ἡ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἡσυχυμένη ἀμελεῖ, καὶ ὡς τόχιστα ἐφίεται γυμνωθῆναι. — ἀλλαθερίζει. P. ἀλλ' ἀθερίζει scribendum erat. Olim suspicatus sum: ἀθλ' ἀθερίζει. labores ipsi impositos contemnit. ἀθλα pro ἄθλους, ut in ep. Antiphili p. 387. nr. 192. v. 4. et ap. Pindar. Ol. I. 5. ἄεθλα γαρύεν. Schol. ἄθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό. . . ἐνταῦθα δὲ ἄθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας. — Nr. 99. ἄδηλον. Br. III. 152. nr. 9. An. III. 1. p. 290. V. 1. ομηδ'. P. οὐδεμαθόν περ. P. οὐδὲ μαθών περ. Br. Non satis haec placent. Vide an corrigi debeat: ἡγγρεύθην ἐπ' ἔρωτος, ὃ μὴδ' ὄναρ· οὐ δ' ἔμαθόν πω Ἄρσενα. . . Ad verba, ὃ μὴδ' ὄναρ subaudi, ἀγρευθεῖς. V. 2. θερμόν. P. θεσμόν. Br. et Corn. de Pauw in not. mst. i. e. θεσμόν ἔρωτος ἀρσενικοῦ. θεσμός ἐρώτων est ap. Coluth. 93. 154. Musae. 145. V. 4. κατηνθράκισεν. P. Litteram paragogicam omisit Br.

Nr. 100. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 44. An. III. 1. p. 313. V. 1. εἰσιρίων. P. εἰς οἶον. Br. οἶων restitui c. Dorvill. Vann. crit. p. 155. — λιμεναξενον. P. λιμένα ξενον. Br. Non minus bene haberet: λιμέν' ἄξενον. V. 3. ἡμ' ἐθ. P. ἡ με θέλεις. Br. — Nr. 101. μελεάγρ.

Br. I. 12. nr. 37. An. I. 1. p. 56. P. V. 5. τῷ δ' ὅσον ἐμπνεύσας. P. τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. — τί θαμβεῖς. P. τί θάμβος. Br. ut in Ap. G. R. Illud restitui: cur tuam de me victoriam tantopere admiraris? — V. 6. ἀπ' ὀλύμπου. P. ἀπ' οὐλύμπου. Br. — Nr. 102. παλλίμα. Br. I. 463. nr. 11. An. I. 2. p. 263. V. 1. ὠγρευτής. P. V. 3. στείβη καὶ νιφετῷ. P. στίβη. P. στίβη. Br. c. Anna Fabri. Od. ε. 467. μὴ μ' ἄμυνδης στίβη τε κακῇ καὶ θῆλυς ἐέρον· Ἐξ ὀλιγηνελλίης δαμάσῃ. Ἰλ. ρ. 24. μὴ με δαμάσῃ Στίβη ὑπέρῳ. Cum Horatianis h. l. comparans Mitscherlich. T. I. p. 16. miratur, verba πάντα λαγῶν et πάσης δορκαλίδος a nemine interpretum in mendae suspicionem fuisse vocata. Ipse legendum suspicatur, πτωκα λαγῶν et λασίης δορκαλίδος. At vulgata in h. l. non magis debet in suspicionem vocari, quam Homericum οἰωνοῖσι τε πᾶσι Ἰλ. α. 5. quod frustra sollicitavit Zenodotus. In talibus πᾶς hyperbolen habet minime injucundam; et hoc praesertim loco infessum venatoris studium bene repraesentat. Frequens haec hyperbole in πάντες ἄνθρωποι, ap. Herodot. VII. 56. et alios, quos ibi laudat Valkenar. p. 536. nr. 35. cujus interpretationem, παντοῖοι aut παντοδαποὶ, merito improbat Hermann. ad Viger. p. 723. — V. 4. τη. P. τη. Br. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br. — Sequitur in Cod. ultimum epigrammatis Callimachei distichon cum lemma ἄθλον. Ibi pro χοῦμός legitur οὔμός, et προφέρεται pro παρπίταται.

Nr. 103. ἄθλον. Br. III. 158. nr. 37. An. III. 1. p. 309. V. 1. κῆν μ' ἀδικεῖ. P. ἦν μ' ἀδικῇ. Br. c. Plan. — Nr. 104. ἄθλον. Br. III. 153. nr. 12. An. III. 1. p. 295. V. 1. μόνον. P. Br. μόνω. Pl. — Nr. 105. ἀσκληπιᾶδ. Br. I. 212. nr. 5. An. I. 2. p. 24. V. 2. ὑποῦ. P. γηοῖν. Br. τρυφεροῦ. in marg. Ap. G. R. Verbum dicendi abesse non potest; sed aliud quid lectum fuisse puto quam γηοῖ. V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτόν. Br. V. 4. δισσεῖν συμφέρομαι. P. τῷ δ' ἐνι προσφέρομαι. Br. Dedi, quod jam olim adstruxi in Animadversionibus, εἰς ἐνι συμφέρομαι. Cf. ad p. 204. nr. 337. Graefus ad Meleagr. p. 150. distinctione mutata legendum existimat: οὐ πολλοῖς, ἐν-ηράς δ', εἰς ἐνι προσφέρομαι. Codicis lectio non satis video cur Brunkiano προσφέρομαι cedere debeat, qum συμφέρεσθαι quoque accedendi et consentiendi significatione usurpetur; (Themist. Or. XI. pag. 150. A. ὥστε ἀλλήλοις ἔτι καὶ νῦν διαφέρονται, Ῥωμαίοις δὲ συμφέρονται καὶ συμπνέουσι.) nisi accipere malis pro contentum esse:

unus uno contentus sum. ut ap. Plutarch. T. II. p. 461. B. διὸ μεῖζον οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα πρὸς οἰκέτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ δεομένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν.

Nr. 106. μελεάγρ. Br. I. 13. nr. 39. An. I. 1. p. 58. V. 1. ἐν μοι. P. ἐν ἐμοί. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Rectius ψυχῇ, quod Graefius comparat cum Eurip. Hec. v. 255. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι. Lucian. Cron. §. 17. T. IX. p. 20. οἱ δὲ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. — Nr. 107. ἄδῃλον. Br. III. 153. nr. 13. An. III. 1. p. 293. V. 1. ἔχοιτε. P. ἔλοιτο. Br. c. Salm. in Ap. G. R. ἐλοῖμην τὰ ὑμέτερα. Lucian. Hermotim. §. 30. Sic ἐλῶν et ἔχων permutata p. 191. nr. 259. v. 5. p. 301. nr. 600. v. 1. — V. 2. ταμὰ κεισουργας. P. τὰμὰ, καὶ εἰς ὥρας. Br. c. Salm. αὐθις. P. αὐτίς. Br. V. 4. φνόμενον. P. φνόμενον. Br. c. Salm. — Nr. 108. διοννοσι. Br. II. 254. nr. 4. An. II. 2. p. 250. V. 1. ἀκραίτε. P. Ἀκρατε. Br. V. 2. χεῖω καὶ χεῖον. P. χίω καὶ χίον. Br. V. 3. ἀμφὶ σέ. P. ἀμφὶ σε. Br. κρίναις. P. κνίνης. Br. in textu. In Lectt. κρίναις commendat. βαιή. P. βαιή. Br. V. 4. τυφόμενος. P. τερπόμενος. Br. c. Salmasio. In Lectt. φνόμενος c. Toupio. Cf. Schneider. Peric. crit. p. 23. et ad Aelian. H. An. II. 4. p. 42. — Nr. 109. μελεαγρ. Br. I. 22. nr. 76. An. I. 1. p. 89. V. 3. γλυκὺ πικρὸν. P. γλυκύπικρον. Br.

P. Nr. 110. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 15. nr. 38. An. I. 1. p. 57. V. 1. ἥστραψ. Vide an integrum sit epigramma. Certe nominativi omissio durior. V. 3. ἀκτίνα. P. ἀκτίνα. Br. — Nr. 111. ἄδῃλον. Br. III. 154. nr. 16. An. III. 1. p. 295. Nr. 112. ἄδῃλον. Br. I. c. nr. 16. An. I. c. V. 1. ἔρωτα λέγει. P. ἔρωτ' ἀλεῖ. Br. Cf. ejus Notas in Aristoph. Nub. v. 1299. Scripsi, ἔρωτ' ἄγει. quod depravatam est syllaba interposita, ut ὅλοις et ὀλίγοις ap. Themist. Or. XXIII. p. 298. B. et similia, quae vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. Nec facile erit, qui obscoeno ἀλεῖ nostram lectionem non praeferat, quae multo melius cum δήσας conspirat. Homer. Ἰλ. β. 231. ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν. Meleager p. 587. nr. 119. καὶ με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἰκέτην. Mosch. Eid. I. 24. ἦν τὴν ἔλγῃ τήνον δάσας ἄγε. ubi frustra Wakefieldius praefert δαμάσας a nonnullis Stobaei Codd. oblatum. Lucian. Tom. VI. p. 2. ἀπάξει γὰρ σε ἀναδραμμένη ἐνθα αὖ

ἐθέλλῃ. Euripid. Bacch. 412. γελῶν δὲ καὶ δεῖν ἀπ'ἀγχειν ἐφίετο. — V. 2. πορφυρέη .. ἀρπεδόνῃ. P.

Nr. 113. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 75. An. I. 1. p. 89. Non magis puerile est hoc epigr. quam nr. 82. et nr. 83. quod bene intellexit Planud. p. 472. St. V. 1. ἔρως δέσμιος ἤλω. De puella pulchritudine conspicua Liban. Tom. IV. pag. 1071. 2. καὶ Μοῦσα μᾶλλον ἢν τῶν Μουσῶν, καὶ δέσμιον εἰς τὸν Ἑρωτα. V. 2. ἀγρευθεὶς τοῖς σοῖς. P. τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς. Br. c. Plan. Cf. Graef. p. 102. — Nr. 114. ἔ αὐτ. Br. I. 22. nr. 74. An. I. 1. p. 89. — Nr. 115. ἄδῃλον. Br. III. 156. nr. 25. An. III. 1. p. 301. V. 1. δὲ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἔχων. P. ἔχω. Br. c. Reiskio. Lectionem Codicis restitui, verbis ad mentem Schaeferi distinctis.

Nr. 116. ἄδῃλον. Br. III. 155. nr. 24. An. III. 1. p. 300. V. 1. ὄλως μίγα. P. ὄλος μίγα. Br. V. 3. Verba ἔστι δ' ἄωρὶ καὶ οὐκός Br. pro famuli verbis habebat. Quod minime necessarium. Sibi ipse

poëta comissabundus haec objicit. — Nr. 117. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 56. An. I. 1. p. 72. V. 2. τὸν ἔχεις. P. τίν' ἔχεις. Br. V. 3. ποῦ θυμὲ τρέπη. P. πῇ. Br. quod me invito in textu remansit. ποῦ τρεψεται. Aristoph. Thesm. v. 603. Vid. Herm. ad Eurip. Herc. fur. p. 78. — τί δ'; ἔρωτι λογισμός; Br. Distinctionem post τί δ' sustuli. V. 4. τάχος σπουδῇ. P. τάχος, ποῦ δ' ἦ. Br. c. Reiskio. —

Nr. 118. καλλιμα. Br. I. 462. nr. 5. An. I. 2. p. 256. V. 1. ἀρχεῖν. P. ἀρχίν. Br. c. Bentlejo. V. 2. ὄραι. P. ἔχει. plura apogr. et Br. ὄρα tuetur Bentlejus. V. 3. με ἀνάγκασεν. P. ἐμ' ἀνάγκασαν. Br. Scripsi, μ' ἠνάγκασεν. quod mihi lenius videbatur, quam μ' ἐπανάγκασεν, quamvis hoc quoque per se bene haberet. Singularem verbi numerum non mutavi. Lycurg. Or. c. Leocr. p. 192. οἱ παῖδες καὶ τὸ γένος ἅπαν ... ἀτυχήμασι περιπίπτει. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 271. et 487. — ὦν ὁ μὲν αὐτῶν. Hanc lectionem exemplis nonnullis a me firmatam, multo pluribus ex Nonno illustravit Goettling. in Animagverss. crit. in Callim. Epigr. p. 19. s. V. 4. ὁ δ'. P. V. 5. ἐβόησα. P. ἐκόησα. Br. c. Piersono. V. 6. τὴν ἡαρήν. P. unde τὴν δειρὴν fecit Bentr. Apud Plutarch. T. II. p. 455. B. ubi hoc distichon laudatur, vulgo τὴν φίλην legitur; unus ex Codd. Wytttenbachii τὴν γλῶσσαν exhibet, ut Toupius ex conjectura restituerat. Hoc poëtae consilio aptissimum; nec multum interest inter syllabas λην et ρην. Sic

mox nr. 124. *φαιην* et *φλην* confusa. Infelicem tamen illam emendationem appellat Göttingius p. 23. qui probat Reiskianam conjecturam, *την φιαρήν*.

P. Nr. 119. *μελεάγρ.* Br. I. 17. nr. 57. An. I. 1. p. 73. V. 1. *ναί μὰ σέ.* P. *ναί μά σε.* Br. — *ἄγεο.* P. *ἄγεο.* Br. in Lectt. *ἀγέο* stripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Apoll. Rh. T. II. p. 176. et p. 663^b. V. 2. *ἀνιοχεῖ.* P. *ἀνιόχει.* Br. Mihi generalis sententia, imperativis postposita, non displicet. V. 4. *καί μί.* P. V. 5. *καὶ πιστός.* P. Br. Scripsi *κᾶπιστος*, quod postea reperi in Ap. G. et R. Ap. Plutarch. V. Timol. c. 30. T. II. p. 112. ed. Cor. *τῶν δὲ περὶ Μάμερκον, τὸν Κατάνης τύραννον . . . φοβουμένων αὐτόν, ὡς ἄπιστον καὶ ἄσπονδον πρὸς τοὺς τυράννους.* haud scio an legendum sit, *ὡς ἄσπειστον καὶ ἄσπονδον.* ut *inexorabilem et implacabilem.* Haec vocabula crebro inter se permutari monuit Wesseling. in Epist. cr. ad Reimarum, ad calcem Dion. Cassii T. II. p. 1500. Cf. Pierson. Verisim. p. 253. At in Vit. Num. c. 12. bene habet vulgata: *κατηγοροῦντες ὡς ἔσπονδον καὶ ἄπιστον καὶ ἀνατάγγελλον ἐξενηνοχότος πρὸς αὐτοὺς πόλεμον.* ubi Reisk. *ἄσπειστον* dedit.

Nr. 120. *ποσιδίππου.* Br. II. 46. nr. 2. An. II. 1. p. 134. V. 1. *εὐόπλω.* P. *εὐοπλῶν.* Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Scripsi, *εὐοπλῶ.* bene armis instructus sum. Heliodor. L. VIII. 15. p. 342. ed. Cor. *Αἰθιοπικῇ περικίπτει λόγῳ καὶ πλήθει νεολαίας εὐοπλοῦσης.* — *προσσί.* P. *πρὸς σε.* Br. et sic iterum v. 4to. — Nr. 121. *ῥιανοῖ.* Br. I. 480. nr. 5. An. I. 2. p. 323. V. 1. *ῥρανυπο.* P. *ῥά νύ σοί.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Lenius erat: *ῥά νύ τοι.* V. 2. *ῥντησανται.* P. *ῥντήσανθ' αἱ.* Br. V. 3. *ῥοδόεσσιν.* P. *ῥοδέξιν.* Br. c. Salm. Ob crebram permutationem syllabarum *αι* et *ε* praetuli *ῥοδέαισιν.* — *χέρεσσιν.* P. *χέρεσαι.* Br. V. 4. *χάρις.* P. *χάριν.* Br. V. 6. *ἀνρηήν.* P. *ἀνηλήν.* Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli. Neutram formam aliunde enotatam reperio. — *ἀνθερίαν.* P. *ἀνθερίαν.* Br. quod non magis occurrit, quam alterum. Scr. *ἀνθέρια.*

Nr. 122. *μελεάγρ.* Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 42. V. 5. *ὡς γὰρ Ὀλύμπς.* P. *ὡς ἀπ' Ὀλύμπου.* Br. Sed *γὰρ* abesse vix potest. V. 6. *νέον* friget. Hinc Graefius: *ὡς γὰρ Ὀλύμπου Ζεὺς νέον. novī Olympi Jupiter.* quod mihi non magis arridet. — Nr. 123. *ἄδηλον.* Br. III. 156. nr. 26. An. III. 1. p. 300. V. 1. *πνγηῖ.* P. quod falsum esse apparet ex v. 3to. *πνγμῖ.* Br. c. plurimis apographis. — Nr. 124.

ἄδῃ οἱ δὲ ἀρτεμῖος. Br. II. 79. nr. 2. An. II. 1. p. 199. V. 1. λάθρη. P. λάθρη. Br. παραφαίην. P. παρὰ φλην. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. ἀκρηβήν. P. ἀκρήβην. Br. Sic etiam p. 154. nr. 71. v. 6. Cod. ἀκρηβῆς. ubi Plan. ἀκρήβαις, ut πρωθήβης et λαθήβης. V. 3. φαρέτην. P. V. 4. αἰταιων καὶ δουσεῖχετ' ἄλ. P. δειμαίνω, et ἐνύπνιον ἦλθε, φαρέτην αἰτῶν, καὶ δοιοὺς εἴλετ' ἄλ. Br. c. Salm. In Lectt. idem corrigit: αἶρων καὶ δοιοὺς ἦγετ' ἄλ. Neutra harum correctionum vera, nec verisimilis. Id quod ipse in textu posui, aliquam saltem a lenitate mutationis commendationem habet. Primum Codicis lectio δειμαίνων optime cohaeret cum praecedentibus; tum causa affertur timoris: καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτην, Ἀνταίων, καὶ δοὺς ὥχετ' ἀλεκτρούνας. nam per somnium puer ad me accedere visus est cum pharetra ad certamen me provocans, et gallis gallinaceis datis abiit. Prior pars somnii interpretatione non eget; galli autem gallinacei per quietem visi, στάσεων καὶ φιλονεικῶν εἰς σημαντικοί, secundum Artemidor. Onir. L. III. 5. p. 264. ed. Reiff. De praepositione ante φαρέτην subaudienda vid. Dorvill. ad Charit. p. 698. Interpp. ad L. Bos p. 746. s. — ἀνταίων, μάχην sc. Meleag. p. 592. nr. 147. τίς τόσος ἀνταῖραι καὶ πρὸς Ἑρωτα μάχην. Etiam sine accusativo. Vid. ad L. Bos p. 530. Fortasse tamen malis: ἦλθε φαρέτην Ἀνταίων. pharetram tollens. — V. 5. ἀλλ' ὅτε. P. ἀναμῆλ. P. ἀρα. Br. Scripsi ἦ ῥα, quum interrogationi nullus sit locus.

P. Nr. 125. μίλαγρ. Br. I. 9. nr. 24. An. I. 1. p. 43. V. 1. 2. γελῶντος ὄντωκαιδεκέτους παιδός ἐτ' ἐν χλαμύδι. P. γελῶντα ὄντωκαιδεκέτη παῖδα μετ' ἀγκάλισιν. Br. c. Salm. cujus tam importunae mutationis causa non satis apparet. ἐνύπνιον παιδός, est species pueri per somnium oblata. V. 4. ἐτρεπόμαν. P. ἐτρεφόμαν. Br. c. Salmasio et Scaligero. Scripsi ἐδρεπόμαν c. Graefo, hoc sensu: vana spe fruebar i. e. nil nisi spem, non veram solidamque voluptatem capiebam. Ἑλπίς est voluptatis imago. Sic p. 591. nr. 145. ἴσχετε μόχθων, δίσφρονες, ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα. — V. 5. μνήμης. P. μνήμην. Br. πόθος μνήμης desiderium esse potest ex memoria illius somnii orta. Tum pro μεν legerim, μ' ἔτι, aut, quod lenius, μ' εἴ, cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. Lucian. in Somn. §. 5. T. VI. p. 297. ἔτι γὰρ οὐ ἀναπεμπύξῃ τὸν ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν, καὶ τινα ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεεις, κενήν, καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ἀμενηνὴν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιδῶν.

Post vers. 6um spatium in Cod. relictum, librario fortasse ultimum distichon pro peculiari epigrammate habente.

Nr. 126. τ' αὐτ'. Br. I. 10. nr. 25. An. I. 1. p. 45. V. 1. ἤρηται. P. ἤρεται. Br. cum omnibus, quae vidi, apogrr. ἀλύνων. P. Br. ἀμύσσων dedit Graef. At Cod. lectio mihi quidem ad malitiosi pueri ingenium significandum optime habere videtur. Est autem ἀλύνειν, γεγηθέναι, χαίρειν, γανυαίν. Plutarch. T. II. p. 22. E. ubi vid. Krebs. p. 139. s. Schol. ad Sophocl. Elect. 139. qui laudat Od. σ. 352. ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴφρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Scholion ad Aeschyl. S. c. Th. 393. a Brunkio laudatum p. 351. ἀλύνων, κομπάζων καὶ χαίρων. Cf. Coray ad Plutarch. V. Artax. c. 14. T. V. p. 444. — V. 2. ἀκρονυχῇ. P. ἀκρονυχί. Br. Graef. Sermonis analogiam ἀκρωνυχί postulare iudicat V. D. in Ephem. Jen. I. c. p. 441. qui ipse ἀκρονύχῃ corrigit. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 235. In idem inciderat Passovius in Actis phil. Societ. Lips. T. I. p. 104. in Libello autem de Lexicis gr. p. 84. s. ἀκρονυχί legendum arbitratur, excitans Etymol. M. p. 157. ed. Lips. αὐτονυχί, ἐπιρῶμα σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτί ἄλλοι, αὐτοῖς ὄνυξιν. Eadem syncope utitur Philippus p. 160. nr. 103. ἀκρονύχῳ κανόνι. Et epigr. in Planud. nr. 258. T. II. p. 704. Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα. qui αἰγόνυχῃ est ap. Leonid. in Palat. p. 147. nr. 35. De forma adverbiorum in εἰ et ἰ et de quantitate huius terminationis vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 402. s. — V. 3. πάλι. P. ταχύ. Br. c. Ap. G. R. V. 3. γράμμα. P. κῥάμα. Br. c. Ap. G. R. τραῦμα Graefus dedit cum Corn. de Pauw in not. mst. quam correctionem unice probat Schaefer. in Addend. ad Gregor. Cor. p. 883. Cod. lectionem per ξύσμα interpretari videtur Toup. Em. in Suid. T. II. p. 459. not. ed. Oxon. V. 4. καϊόμενος. P. πιόμενος. Br. cum Apogr. G. R. Melcager p. 589. nr. 133. ἄξια πάσχεις ὅν ἐδρας ὅτι ᾧ καϊόμενος μέλιτι.

Nr. 127. τ' αὐτ'. Br. I. 10. nr. 26. An. I. 1. p. 46. V. 1. εἰν-όδιον στείχοντα. P. εἰνόδιος στείχων τό. Br. c. nonnullis apogrr. μεσεμβρινόν. P. μεσημβρινός probabiliter corrigit Graefus. V. 2. ἀρτικομαν καρπῶν. P. ἀρτικόμαν καρπόν. Br. ἄρτι κόμαν καρπῶν cum Koehlero dedit Graef. quem vid. p. 70. De κόμη καρπῶν exempla vid. ap. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. p. 6. not. 14. V. 3. διπλαί. P. — Nr. 128. τ' αὐτ'. Br. I. 10. nr. 27. An. I. 1. p. 47. V. 3. μὴ δέ. P. — στεργθέντα λύρη φ. π. δάφνι. P. στεργθέντα

λύρη .. Δάφνη. Br. In Addendis Tom. III. 2. p. 375. correxi, τὸν στεφθέντα, λύρη, ... δάφνη παρθενίη. quod Graefius in textu posuit. In idem nuper incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 399. V. 4. παρθενίη. P. V. 5. σοὶ δὲ tuetur Graef. p. 73. σοὶ δέ, tibi, lyrae, oppositum τοῖς οὔρεσιν, in sylvis, i. e. Pani diisque sylvestribus. — Nr. 129. ἀρα. Br. I. 253. nr. 1. An. I. 2. p. 168. V. 2. ταῦτα. P. ταυτό. Br. V. 4. ὀλίγοι. P. ὀλίγοις. Br. λειπόμεθα. P. Fortasse, πειθόμεθα. sed de illo paucis litteris fidem habemus. Quamquam totius epigrammatis sensus non satis expeditus. V. 5. τῷδ' οὐ γάρ. P. Br. Particulae causali locus esse non videtur. Scripserim: τῷδε δ' ἄρ' οὐ πέτραι ἐπιμάργυρες. at huic non saxa testantur, sed Prieneus, quo nullus alius elegantior pulcritudinis arbiter.

¶ Nr. 130. ἄδελ. Br. III. 154. nr. 14. An. III. 1. p. 294. Μελεαγρο tribuendum censet Corn. de Pauw in not. mst. V. 1. εἶπα καὶ πάλιν. P. εἶπά τε καί. Br. Alii δέ, δῆ, γέ, inserunt. Scripsi, quod proximum erat: εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα. ut p. 385. nr. 180. μεταντλῶσ' αὖ πάλιν. ubi Cod. μεταντλοῦσα πάλιν. ubi vid. not. Apud Hermian in Irris. Phil. Gentil. §. 7. p. 219. καὶ πάλιν αὐτῷ ταῦτο μεθαρμοζομαι. fortasse scribendum: καὶ πάλιν αὖ τούτῳ μεθ. Ibi- dem in linea praecedente, ubi de aëre agitur, legendum videtur: εἰ δὲ κατεπυκνωθή, εἰς γῆν (vulg. καὶ πυκνωθῇ, γῆ) ἐξαλλάσσεται. — V. 5. ναιμασε. P. Vid. ad nr. 119. v. 1. V. 6. ἀτρεκέις. P. τώτρε- κέις. Br. — Nr. 131. ποσειδιππ. Br. II. 46. nr. 3. An. II. 1. p. 135. V. 2. καὶ καλόν. P. Br. τὸ interposui. Poëtae illius aevi priorem in καλός, ubi in thesi est, corripere solent. Cf. p. 570. nr. 9. nr. 12. p. 571. nr. 20. p. 572. nr. 21. p. 573. nr. 28. nr. 29. nr. 33. p. 574. nr. 41. p. 575. nr. 43. p. 576. nr. 51. nr. 53. nr. 55. p. 577. nr. 62. p. 578. nr. 64. 65. 66. 68. et sic plurimis aliis in locis. Eandem legem Theocritus quoque sequitur, et Theognis. V. 5. ἢ τόν. P. Br. Scr. ἔ τόν. ut v. 2. σιρίας.

⁸
Nr. 132. μελεαγρ. Br. I. 18. nr. 58. An. I. 1. p. 74. V. 2. προσηπτημένη. P. προσιπαμένη. Br. V. 4. διέδεκεν. P. διέδεκε. Br. V. 5. ἔρανεν λειπόπρουν. P. ἔρύανε λειπόπρ. Br. cum plurimis apogr. ἔρύανε Graef. quem vid. p. 90. Alcaeus Mess. p. 216. nr. 55. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν Ἐρύαναν. Vid. Heyn. ad Ἰλ. XXI. Tom. VIII. pag. 181. — V. 7—14. pro peculiari epigrammate habendos esse

suspiciatur Huschk. in Anal. cr. p. 43. in qua conjectura viro doctissimo assentiri nequeo. V. 9. ἄτεκνον. P. ἄτεικτον. Br. c. Ruhnk. Et sic habent apogrr. G. et R. Cf. ad p. 109. nr. 151. v. 5. V. 10. ἐπὶ σοί. P. ἐπὶ σοι. Br. τρέφεται. P. τρέφετο. Br. c. Salm. in ap. G. R. quae necessaria correctio. V. 11. οὐκ ἦδυσ. Interrogandi signum addendum esse monui in Addend. T. III. 2. p. 379. Hoc postulant verba, αὐτὴ τοῦθ' εἶλον. V. 14. ἔδρασας. P. Br. ἔδρας Graef. et Porson. in Advers. p. 273. a. ed. Lips. Meleager p. 591. nr. 144. ὡς μόλις οἱ ἔδρας πρόσθε παθῶν ἔμαθες. Ap. Achill. Tat. V. 25. p. 236. οὕτως σε ἀμύναντο ὁ Ἔρως εἰς τὰς σάς. vitium primus notavit Astius.

Scribendum videtur, ὡς ἔδρασας. — Nr. 133. τ' αὐτ'. Br. I. 5. nr. 10. An. I. 1. p. 25. V. 1. διψῶν ὡς ἐφίλησα. In fr. Archilochi ap. Athen. L. X. p. 433. E. metro reclamante legitur: Μάχης δὲ τῆς οἷας, ὥστε διψῶν πιεῖν, Ὡς ἐρέω. fortasse scribendum: αἰνῶς ἐρῶ. vehementer cupio.

Nr. 134. καλλιμα. ^Ζ Br. I. 464. nr. 12. An. I. 2. p. 264. V. 2. εἶδες. P. Br. ἐκτός. Salm. in Apogr. G. R. Ipse de αὐθις cogitabam. Sed nihil mutandum videtur. εἶδες, ὡς ἀνιερὸν πνεῦμα ἀνηγάγετο. quae verba utrum interrogative accipias, nec ne, non multum interest. V. 3. ἦγk' ἔπινε. P. ἦνιδ' ἔπινε. Br. cum Dorvillio. P. V. 4. Ap. Athen. ubi hoc distichou excitatur L. XV. p. 669. D. habetur vitiose: τῶν δένδρων ἀπὸ στεφάνων π. ἐγένοντο χ. in qua lectione στεφάνων videtur sincerum. στομάτων. P. κροτάφων. Br. cum Dorvill. Lectio ἐγένοντο, Athenaei auctoritate firmata, non permutanda cum ἐχέοντο. Vid. de verbo γίνεσθαι in motus significatione Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 826. C. D. V. 5. ὥπτημαι μεγαλητί. P. ὥπτηται μέγα δῆ τι. Br. c. Bentlejo in Lectt. probat, quum in textu dedisset μεγαλωστί. Illud mihi ob pusillum discrimen litterarum λ et δ videbatur verissimum. At μεγαλωστί magis probat Vir doctissimus in Indice ad Gregor. Cor. V. μεγαλωσί. Parum interest. Illud tamen non temere praetulisse mihi videor. Strato p. 596. nr. 180. καὶ μ' ἔχει μέγα δῆ τι. Callimach. H. in Del. 60. σπερχομένη μέγα δῆ τι καὶ οὐ φατόν. Ib. 189. αἰνῆσεις μέγα δῆ τι τὸν εἰν ἔτι γαστέρι μάντιν. H. in L. Pallad. 122. ἡ μέγα τῶν ἄλλων δῆ τι περισσότερον. Apollon. Rhod. I. 253. Αἰῶν αὐτὸς μέγα δῆ τι δισάμμορος. Ib. III. 673. μὴ μέγα δῆ τι γένη κακόν. Ib. 891. ἡ μέγα δῆ τι παρήλιτον. Ib. IV. 1255. βέλτερον ἢν μέγα δῆ τι μενοινώντας ὀλέσθαι. Moschus. II. 142. οἶμοι

ἐγὼ μέγα δὴ τι θυνάμμορος. Oppian. Hal. IV. 194. μέγα δὴ τι περιτρομέοντι ἰοικώς.

δ

Nr. 135. ἀσκληπία. Br. I. 213. nr. 10. An. I. 2. p. 29. V. 2. ἤτησαν ἐν πολλαῖς νικασόρην πρόποσις. P. ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην πρόποσις. partim ex conjectura Salmasii. μὴνυσαν malebat Wyttenbachius. ἤτασαν exhibet Alberti ad Hesych. T. I. p. 1163. 13. Hanc quoque enuntiationem ad οἶνος referens, scripsi: ἤτασεν ἐν πολλῇ νικαγόρην πρόποσις. Non minus bene scripsissem: ἤτασεν ἡ πολλή . . . πρόποσις. Caeterum usitatus verbum compositum. Ut h. l. ἤτασα in ἤτησα depravatam, sic ap. Liban. T. IV. p. 456. 26. τούτων οὐδένα, ὅτε ἐτυραννεῖσθε, τῶν νόμων ἐξήτησα. marg. Morell. ἐξήτησα. Scr. ἐξήτασα. Proxima ibi sic videntur corrigenda esse: ἐβόα Χρητίας, οἶμοι (vulg. μὴ) πάτερ· ἔστησέ μοι τὴν χεῖρα τοῦνομα, τὸ καὶ πρὸς τὸν οὐ πατέρα μέγα θυνάμενον. — V. 3. ἐνύσταξε κητι. P. ἐνύστασε καὶ τι. Br. c. Salm. V. 4. σφιχθείς. P. σφιγγθείς. Br. — Nr. 136. ἄθηλον. Br. III. 157. nr. 33. An. III. 1. p. 306. Interpolatum exhibetur in Plan. p. 485. St. V. 1. μὴ μ' ἀνιάτε. P. τί μ' ἀν. Plan. V. 2. τρυφερῇ παιδός. P. τρυφερῆς παρθένου. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 137. μελεαγρ. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 88. V. 2. κράξεις. P. Br. κλάξεις. Graef. Censor editionis Graefianae in Ephem. Jen. l. c. p. 444. κράξεις καλάδοι πλέυροτυπέ. quae elegans correctio. V. 3. γαῦρος ἐπὶ κοίτας. super cubile tuum. Theocr. Eid. XVIII. 57. νεύμεθα ἅμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος ἀοιδὸς Ἐξ εὐνῶς κελადήσῃ, ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν. — V. 3. ὅτι μοι. ὅτε probabiliter Hermann. — V. 4. καὶ τὸ φιλεῖν. P. Br. Vere et acute Huschk. An. crit. pag. 74. παιδοφιλεῖν. Noster iterum pag. 594. nr. 164. ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 1318. — εἰς τὸ φιλεῖν corrigebat H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 495. V. 4. ἀδὺ γελᾶς. Vid. ad p. 562. nr. 391. V. 5. θρέπτειρα χάρις. P. Br. θρέπτρων χάρις ἣν suspicabar. Sed vere Huschk. l. c. θρεπτῆρι. Idem in mentem venit Orellio ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. V. 6. ἔχατα γηρύσει. P. ἔχατα γαρύσει. Br. γηρύσει tuetur Graefius, hoc sensu: postrema vice hic clangor perstrepet. Oratio duriuscula. Vix dubito, Meleagrum dedisse: ἔχατα γηρύσεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

Nr. 138. μνασάλλ. Br. I. 190. nr. 1. An. I. 1. p. 396. V. 1. ἄμπελε μήποτε. P. ἄμπελ' ἐπέλτοι. Br. cum Salmas. Cod. lectionem

tuetur Schaefer. ad L. Bos p. 438. Cf. supra ad p. 119. nr. 212. v. 5. — βαλίσθαι. Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 321. C. ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος, Μήτηρ οἶνοφόρου βότρετος χαίτην ἀποβάλλῃ. — V. 4. εἰσὸς. P. ἔσθ' ὅτε. Br. c. Salm. in Ap. C. R. qui praeterea etiam χαριζόμεθα corrigebat. — Nr. 139. καλλιμα^χ. Br. I. 462. nr. 6. An. I. 2. p. 258. V. 2. διόνυσσον. P. διώνυσσον. Br. V. 5. τῷ καί. P. τῷ καί. Br. V. 6. ὀσειμαρνης. P. ὅς' εἴ γ' ἀρνη^ς Anna Fabri ex conjectura Salmasii, quae specie quadam commendatur, sed inani illa. Felicius multo Bentlejus: οὗτος ὁ σιγέρπης. i. e. ὁ λα-
θροδάκτης. — βάλλῃ. P. βάλλῃ. Br. cum Heinsio. βάλοι alii. — Nr. 140. ἄθῃλον. Br. II. 211. nr. 2. inter epigrammata *Philippi*, cui id tribuit Pierson. in Verisim. p. 83. ob nomen Archestrati. Cf. p. 512. nr. 36. — An. II. 2. p. 139. V. 4. πᾶς δ' ἐν ἐμοί. P. παῖς δ' εἰς ἐμ' ὡς. Br. c. Piersono. Frustra Cod. lectionem tueri conatur V. D. in Actis Eruditor. an. 1753. p. 277. Nec tamen illa correctio probari potest. Scripsi paucis litteris mutatis: κενόθις ἐκείμαν Ἐν πυρὶ πᾶς, ὃ δέ μ' ὡς Ζεὺς ἐκέραννοβόλει. P. 587. nr. 122. ὡς γὰρ Ὀλέμπον Ζεὺς, νίον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραννοβολεῖν. — V. 5. ἱλασόμεισθ'. P. ἱλασόμεισθ'. Br. V. 6. κρέισσων. P. κρείσσων. Br.

P. Nr. 141. μελεάγρ. Br. I. 12. nr. 34. An. I. 1. p. 53. V. 1. ἂ μὴ θεός. P. ἂ μὴ θέμις. Br. c. Salmasio; quam lectionem olim nescio quomodo in membr. esse scripsi. Si verum est illud, subaudi, ἐγθέγγετο ἄν, sive γθέγγετο ἄν. Similiter p. 592. nr. 151. εἰ δέ πόθοισιν οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεός, ἢ λίθος εἶ. V. 2. οὐμεμαθῶν. P. θυμέ. Br. c. marg. Ap. Voss. et in Act. Erudit. an. 1753. p. 278. Vid. ad p. 578. nr. 66. v. 5. Sequentia interrogative accepit Graefius, ut etiam v. 3. σοὶ καλὸς οὐκ ἐγάνη θήρων. Mihi utraque enuntiatio gravis admirationis significationem habere videtur, ex recentiorum linguarum usu exclamationis signo notandam. V. 3. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης. P. Br. αὐτὸς si sincerum est, soluri significat. Olim suspicabar, ἀν-
τίος ἔστης. αὐτὸν ὑπέστης V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 442. αὐτίς Orell. Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 400. — ἵπποστὰς Graef. participium coniungens cum πτήξεις. πτήξας. Br. In neutro horum verborum a membr. recedere ausim, quum sermo abruptior concitati animi motum non dedecet. Si quid mutandum, pronior sum in Graefii lectionem. V. 5. τοίγαρ. P. Br. τὸ πρόσθε. P. τὴν πρ. Br. c. Salm. de Niobe cogitans. Scripsi, τὸν πρόσθε λάλον, i. e. ἐμέ.

Nr. 142. *ὡς ῥιανοῦ*. ut p. 193. nr. 269. *ὡς σαπφοῦς*. Ib. nr. 273. *ὡς νοσοῖδος*. Br. I. 481. nr. 6. An. I. 2. p. 324. V. 3. *ἀπεκώκυνεν*. P. *ἐπεκώκυνεν*. Br. Illud restitui. Dicitur *ἀποκωκύειν*, ut *ἀποκλαίνει*, *ἀποδύρεσθαι*, *ἀποθρηγεῖν*, *ἀποιμώζειν*. Vid. Wesseling. ad Herodot. p. 200. 56. — V. 4. *ὁ φίλερωε*. P. *ὃ φίλ' ἔρωε*. Br. cum plurimis apogrr. — Nr. 143. *ἄθελον*. Br. III. 156. nr. 27. An. III. 1. p. 362. Nihil mutavi in obscuro hoc epigr. nisi v. 3. *ἀλλά μ'* in *ἀλλά μ'*. V. 1. *Ἐρμῆς τοξενθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν οἶσταν*. Salm. *οὐκ ἔσπασε πικρ. ἔφηβον*. Br. V. 2. *ξέινε λέλ.* P. Br. *οὐχὶ λέλ.* Salm. Haec alii corrigent et illustrabunt.

Nr. 144. *μελεάγρ.* Br. I. 14. nr. 42. An. I. 1. p. 61. V. 1. *ἀχρεῖα*. P. *ἄγρια*. Br. cum Salmas. In Philostr. Imagg. I. 18. p. 841. *ἄγριον δὲ ὄρα καὶ ὑποκαθειμένον ἔτι*. recte mihi emendasse videor, *ἀχρεῖον δὲ ὄρα*. in Exercitt. crit. Tom. II. pag. 105. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. A. *ἀλλ' ὅτι ἀνωφελῆ καὶ ἄγῃ πρὸς ἀρετὴν*, fortasse scribendum, καὶ *ἀχρεῖα*. ut p. 308. C. *πρὸς τὰς μάχας ἀχρεῖος*. Similiter p. 329. B. *ἐπωφελῆ καὶ χρεῖωδη* junctim. — V. 3. *καὶ σέ*. P. *καὶ σε*. Br. qui hunc versum interrogative accepit.

Nr. 145. *ἄθελον*. Br. III. 157. nr. 34. An. III. 1. p. 306. Tamquam *Meleagri* edidit Warton. ad Theocr. T. II. p. 201. V. 1. *ἴαχε*. P. *ἴυχε*. Br. c. Salmasio in Ap. G. R. V. 5. *οἷς τὸ κεν*. P. Br. *ὦν τὸ κενανχέ* videtur legendum. V. 6. *ἡδὺ τε ἀκαμάτοις*. P. *ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις*. Br. c. plurimis apogrr. Scripsi, quod lenissimum: *ἡδὺ τε καὶ ἀθανάτοις*. V. 7. *εἰς κενὸν ἡμαρ μόχθοις*. P. *εἰς κενὸν ἡμῶν μόχθος*. Br. c. Salm. V. 8. *ἐκκέχνται αἰγιαλοῖς*. P. *πάντων ἐκκέχνται φιλότης*. Theognis v. 110. ubi etiam praecedentia ad nostrum locum faciunt. Ibi v. 108. pro *ἀντιλάβοις* legendum esse *ἄν τι λάβοις*, non omnino persuadet Vir doctissimus ad Longum p. 341. — Nr. 146. *ῥιανοῦ*. Br. I. 481. nr. 7. An. I. 2. p. 324. V. 1. *νεβρόν*. Color fortasse ductus ex Theogn. v. 927. V. 3. *ἀμογητοί*. P. *ἀμογητέ*. Br. Lectio Cod. depravata ex *ἀμογητεί*. Vid. Lobeck. ad Ajac. p. 402. Callimach. H. in Dian. 25. *ἀλλ' ἀμογητέ γίλων ἀπεθῆκατο κόλπων*.

¶ Nr. 147. *μελεάγρ.* Br. I. 28. nr. 100. An. I. 1. p. 112. Initio mutilum videbatur Brunkio c. Salm. in Ap. G. R. Poëta Heliodoram exspectat; quae quum diutius moretur, eam de via raptam esse suspicatur. Tandem venit. Hoc argumentum. Sed integrum esse epigr. cum Graeco vix crediderim. V. 1. *ἔρπασται*. P. *ἀρπάζεται*. Br. in

Lectt. ἀμπαῦσαι. Salm. in Ap. G. R. ἐναιχμάσαι. P. ἐναιχμάσαι. Br. Idem in Lectt. corr. ἐπαιχμάσαι. τίς τόσον ἀναιχμάσαι (ἂν αἰχμάσαι) ἄγριος εἶη. Salmas. id quod Graefius adoptavit, τόσον mutato in τόσος. De αἰχμάσαι vid. Wakef. ad Soph. Trachin. v. 355. p. 228. ed. Erf. Ap. Maxim. π. κατ. v. 544. εἰ δ' ἄρα καὶ δεσμοῖσιν αἰκίσειν αἰχμάζοιτο. Scr. ὀχμάζοιτο. Satyr. Thyll. Ep. IV. τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῖρ ὤχμασε. — εἶναι. P. εἶη. Br. Graef. Haec crebro permutantur. Ap. Philostrat. Vit. Sophist. II. 10. p. 586. ἐπέβρωσε τὸν νεανίαν, εἰπὼν ἐπὶ πᾶσι, κολοσσοῦ μεγάλου σπαράγματα εἶη. scr. εἶναι. Contra ap. Lucian. in Hermot. §. 61. T. IV. p. 81. οὐ μικρὸν εἶναι πακόν. scribendum videtur, ἂν εἶη. V. 2. τόσος. P. τῶσον. Br. V. 3. καὶ τοι. P. Graef. καὶ . . . τίς κτύπος. Br. quod genus aposiopesis vereor, ne a veterum consuetudine abhorreat.

Nr. 148. καλλιμα^χ. Br. I. 462. nr. 7. An. I. 2. p. 259. V. 1. ὅτι μου. P. μοι. Br. c. aliis. V. 5. ἀλγέω τήν. P. κεφαλὴν subaudiendum existimabat Bentlejus; sed vide virum egregium ad L. Bos p. 218. ed. Lips. θήν. Br. Mihi ἀλγέω τοι videtur scribendum; nisi paulo majore mutatione malis: ἀλγέω νῇ Δία πάντοτ' ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων. πάντοτ' et πάντοσ' permutata p. 91. nr. 25. v. 6. — V. 4. φίλε τόν. P. τῶν. Br. c. aliis. παρά σου. Br. — Nr. 149. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 13. An. I. 2. p. 266. V. 1. ληφθήσῃ περὶ φεύγε. P. ληφθήσῃ περὶ. Br. c. Apogr. Voss. cui correctioni sequentia non accinunt. περίφουτε. Bendl. Recepi περίφενγε, quod est in Apogr. G. R. Verbum compositum aut pro simplici accipiendum, aut conatum significat: fac, ut evadas. V. 2. λώιον. P. Post δεκάτῃ Br. commate distinguit. Schaeferus in not. mst. distinguendum censebat: καὶ Λώον τῇ — τίνι; τῇ δεκάτῃ ἤλθεν. . . . Quod mihi verum videtur. V. 3. ἐρμῆς. P. ἐρμῆς. Br.

Nr. 150. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 14. An. I. 2. p. 267. V. 2. τώραμενον αἶαν οὐ καθήμας ὁ κύκλωψ. P. Ex plurimis conjecturis, quibus corruptissima verba corrigere conati sunt viri doctissimi, maxime arridet emendatio, quam Valkenarius exhibuit ad Callim. Fr. Eleg. p. 82. s. Eldikio debitam: τώραμένῳ, μανίαν (μανιᾶν) οὐκ ἀμυθῆς ὁ Κύκλωψ. Paulo propius tamen ad membr. vestigia scripsi: τῷ ῥαμένῳ γ' ἀνιᾶν, ὅκα φίλας ὁ Κύκλωψ. Polyphemus, quo tempore ipse amabat, remedium aerumnarum invenit amantibus. Vide tamen, an potius scribendum sit τώραμένῳ, ut ap. Theocr. Eid. XXIX. 32.

πώραμένην συνερᾶν. Particula γέ, participio subjecta, vi non caret. V. 4. ἡ πάνες πάντων. P. ἡ παναίης. Bentley. ex Clement. Alex. Strom. V. pag. 687. 15. ubi: ἡ παναίης πάντων φαρμάκων σοφία, Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γράφει. V. 5. τοῦ δοκίω. P. τοῦτο δοκίω. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. τῷ (δοκίω) χά λιμός. iccirco. Valken. Sed quum haec cum praecedentibus non bene cohaereant, aliquid excidisse existimat. At nihil excidisse apparet, modo τοῦτο legas: *Illud commodum, quod poësis praestat, fames quoque habet.* V. 7. χάσιςτάς. P. τὰδ' ἑκαστά γ'. Br. c. Salm. Etiam hic versus vario modo tentatus. Id quod dedi, et sensui satisfacit, nec a membr. vestigiis abhorret: ἔσθ' ἀμὲν τὰδ' ἀκίσματ' ἀφειδέα. Eodem sensu Ruhnkenius πᾶσιςτὸς corrigit; quod ob lenitatem mutationis verum dicerem, si vocis ἀσιςτὸς aliud extaret exemplum, aut si ἀφειδέα ἔρωτα tam commode jungeretur, quam ἀκίσματα ἀφειδέα. In hoc enim contextu apparet, Callimachum debuisse dicere, *largam sibi esse ejusmodi remediorum copiam, et facultatis poëticae et famis.* — πρὸς τόν. P. ποττόν. Br. V. 8. τουτιπαικειν τα. P. τουτὶ ναὶ κίρει σά. Br. partim ex apographis. Sed atticum τουτὶ alienum. Scripsi itaque mutatione minima: τουτ' ἐπικίρει σεν τὰ πτερά. Utitur hoc composito Homer. Ἰλ. π. 120. — V. 9. τί δεδοίκαμες. P. Etymol. M. p. 152. ed. Lips. ἀττάραγος . . . Καλλίμαχος· οὐδὲ τὸν ἀττάραγόν τι δεδοικέν. V. 10. οἴκω. P. οἴκοι. Br. c. Bentl.

Nr. 151. ᾄδῃλον. Br. III. 156. nr. 29. An. III. 1. p. 303. Meleagri esse probabiliter suspicatur Corn. de Pauw. V. 3. ἐσιδών. P. — Nr. 152. In membr. cohaeret cum praecedente. Sejunxit Br. III. 156. nr. 30. An. III. 1. p. 304. *Heraclitum* puerum passim celebrant Meleagri epigrammata. V. 1. ἐμοί. P. ἐμός. Br. οὐ τι. P. οὐχί. Br. Illud revocavi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 111. Herodotea dedit Werfer. in Act. Philol. Monac. T. I. p. 262. s. — Nr. 153. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 11. An. I. 2. p. 30. Epigramma puerile non est. V. 1. τάλαινα. P. τάλαιναν. Br. Lineola, qua ὦ indicari solet, fortasse describentis effugit aciem. V. 3. μελίχρως. P. μελιχρός. Br. αἰεί. P. αἰεί. Br. V. 4. ἡδίων. P. ἡδίον. Br. Cf. supra nr. 36. v. 3. Theophyl. Epist. LXXXIV. ἔρωτικὸν δάκρυον προσηγνός· ἡδονῇ γὰρ τὰ τῆς ἀνίας κενήματα, καὶ τέρπουσι λυποῦντες οἱ ἔρωτες.

Nr. 154. μελεάγγ. Br. I. 14. nr. 43. An. I. 1. p. 62. V. 2. χαρῆστιν. P. χαρίεις ἔν'. Br. cum Warton. τίρ' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν

πρόφασιν. Graef. P. V. 3. *εἰ δ' ἀνηρός*. P. et Br. in Lectt. In textu ἦν dedit. Sensus: si amarus est puer, amaritudo quoque illa dulcedinem habet. — Nr. 155. ἄδελον. Br. III. 158. nr. 35. An. III. 1. p. 307. V. 2. Distinctione mutata hunc quoque versum duobus interlocutoribus tribui. Prior minaci voce interrogat: *δεύτερον οὖν φήσεις*; alter, nihil turbatus, respondet: *δεύτερον*. Tum mandata iterat: *εἶπεν*, ἔθι. reliqua ex sua persona addens. V. 3. *ἐκείνου*. P. Br. *ἐκείνον* recepi ex apogr. Lips. Verba *μένονοι σε* cum praecedentibus junxi, et rhythmum suadente, et sensu: *μὴ μίλλε· μένονοι σε*. Tum prior ille, herus, ut videtur: *πρῶτον ἐκείνον εὐρήσω, γῆξω*. hoc enim ordine haec verba leguntur in membr. non ἤξω *εὐρήσω*, ut ap. Br.

Nr. 156. ἄδελον. Br. III. 157. nr. 31. An. III. 1. p. 304. Fortasse *Meleagri*, inter cujus delicias etiam Diodorus. V. 2. *οὐμός*. P. ut supra nr. 71. v. 4. — V. 4. *εὐδεις ἀβρά γελων δ' οὐμ*. P. *εὐδιος*. Br. qui haec cum seqq. jungens, δ' omisit. Distinctionem mutavi. *εὐδιον*. Salm. Ad Amorem Oppian. Hal. IV. 29. *εὐμενέοις, προῦς δὲ καὶ εὐδιος ἄμμιν ἰκάνοις*. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 780. *Ζεφύρω δὲ χρῆσονται πρὸς τὴν ψδὴν, ἑλαφρῶ καὶ ἐνοδίῳ*. scr.; *εὐδίῳ*. in quod etiam incidit Heyn. in Opusc. Academ. Tom. V. p. 44. V. 6. *κυματα*. P. Br. quod post *κύματα* ferri nequit. *χείματι* emendavi in Anim. Tom. I. 2. p. 142. Sic Huschk. quoque in Anal. cr. p. 164. V. 7. *πάλιν*. P. *πάλι*. Br. — Nr. 157. *μελεαγῶ*. Br. I. 11. nr. 29. An. I. 1. p. 50. V. 3. *χειμαίνει*. P. *κυμαίνει*. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. Eadem est varietas p. 594. nr. 167. *βαρές*. P. *βαρύ*. Br. c. Salm. Sic iterum nr. 167. Utroque loco cum Br. *βαρὺ* exhibuit Graefius. Codicis lectionem probabat Schaeferus in not. mst.

Nr. 158. *τ' αὐτ'*. Br. I. 9. nr. 21. An. I. 1. p. 40. V. 1. *πόρεσ σοί*. P. *πόρε*. Br. V. 3. *ἐπὶ ξείνοισ*. P. *ἐπὶ ξείνης*. Br. c. Schedis Tryll. P. 312. nr. 661. *εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα*. P. 613. nr. 27. *Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο*. ubi tamen cum Cod. legendum *ἐπὶ ξείνη*. Euripid. Androm. 156. *γνώθι δ' οὐδ' ἐπὶ ξείνης*. — V. 6. *σύμβολα σωφροσύνης*. Br. *σύμβολ' ὁμοφροσύνης*. Graef. Sed vir doctus in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 118. *σωφροσύνης* tueri conatur, vitium in *ξυνῆς* esse arbitratus. Et ipse Graefius in not. mst. conjecit: *συνετῆς σύμβολα σωφροσύνης*. Schaeferus autem in not. mst. *ξυνῆς σύμβολα συμφροσύνης*. V. 7. *ἄναξ Ἰλαθι*. P. Br. Quum in *Ἰλαθι* media constanter corripiatur, *Ἰληθι* scripsi cum Graefio. V. 8. *ἐν σοί*

μοι. P. ἐν σοὶ καί. Br. ἐν σοὶ ἐμοί, Graef. Poeta ap. Stobae. in Eclog. T. I. p. 28. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νέμων. —

Nr. 159. τ' αὐτοῦ. Br. I. 14. nr. 44. An. I. 1. p. 62. V. 1. ἐν σοί. Sic Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 117. Opp. T. II, p. 53. B. πρυμνήσια σοῖσιν ἀνῆψαν Ἀχράντοις θεομοῖσιν. V. 5. ἦν. P. ἦν. Br.

Nr. 160. ἄθλον. Br. III. 154. nr. 18. An. III. 1. p. 296. P. V. 3. νικανδρε. In Nicandrum est epigr. Alcaei Messenii p. 573. nr. 70. cuius fortasse etiam hoc est. — βοάς. P. βοάε. Br. cum Piersono. V. 5. καὶ σύ. P. Br. καὶ σέ. marg. Ap. G. R. Male. Durum et inexorabilem fuisse puerum intelligitur ex epigr. initio. Jam Adrasteam poëta rogat et Nemesin, ut superbiam ejus poenis persequantur.

Nr. 161. ἀσκληπιῶδ. Br. I. 213. nr. 12. An. I. 2. p. 31. V. 1. ἐπισταίτοσως. P. ἐπίσταται, ὥς. Br. c. Salm. V. 2. ἔσθαι. Br. c. Salm. V. 3. ἡδ' ἐπὲρ ὧμων οὐν πετ. P. ἦς ἐπὲρ ὧμων ἐν π. Br. cum Salmas. Nemo facile hunc locum sic persanatum censebit. Suspica-bar: εἰ παρὰ κόμῳ Σὺν πετάσῳ. Dorion chlamyde induta et cum petaso, sicut ephebus (vid. Anim. T. I. 1. p. 24.) comissionem agebat cum adolescentibus, puero tum quam puellae similior. Durior tamen sic verborum structura.

Nr. 162. τ' αὐτοῦ. Br. I. 212. nr. 6. An. I. 2. p. 24. V. 1. τοξοφόρων οὐδάριος. P. τοξοφόρων οὐράγιος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. At ὁ τῆς οὐρᾶς ἡγεμὼν non οὐράγιος vocatur, sed οἰραγός. Accentu mutato scripsi cum Reiskio, τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος. quod probat Schneiderus in Lex. gr. T. II. p. 180. Terminationem εἰως ob metri commoditatem interdum in εὐς transire, constat. V. Boeckh. Not. crit. ad Pindar. p. 551. Ob eandem causam etiam ἄριος dici potuit pro ἄρειος, ut ποθινὸς pro ποθεινός. p. 266. nr. 402. δανίσας pro δανείσας, et alia similiter, de quibus dixi ad p. 90. nr. 14. v. 3. Prima autem in illa voce producitur, ut in Ἀρης haud raro. Sic huic lectioni patrocinari licet. Vehementer tamen suspicor, Asclepiadem scripsisse: οὔπω τοξοφορῶν, οὐδ' ὥριος, ἀλλὰ νεογνός . . . V. 2. ὑποτρέφεται. P. ὑποστρέφεται. Progr. G. R. In marg. γρ. ὑποτρέφεται. Br. ἐπιστρέφεται. quod membr. lectioni longe posthabendum. V. 3. χρυσέην. P. χρύσειον. Br. φιλοκράτεος. P. Φιλοκράτεως. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. Scripsi ψυχῇ; praeterea etiam καὶ Ἀντιγ. malim. Idem sibi quoque in mentem venisse, mihi scripsit

Graefius. Amor pusillus, dum apud Psychen magistram legere discit, ei non id, quod est in pugillaribus, sed pulchrorum puerorum balbutit nomina et illecebras.

Nr. 163. τ' αὐτ'. Br. I. 212. nr. 7. An. I. 2. p. 25. V. 1. ἔρωτι καλῷ μίξῃ καλόν. P. ἔρωσι τε καλῷ μίξαι καλόν. Salm. quod multum praestat correctioni in marg. Ap. G. R. ἔρωσι καλὴν μίξιν καλὴν. etiam Brunkianae, ἔρωσι τε καλόν, μίξιν καλῷ. Wyttenbachius suspicabatur: ἔρωσι τε καλῷ μίξει καλόν. Salmasianam lectionem, ut lenissimam, in textu posui. V. 2. ὁ μὴτ' ἀνθεῖ μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσφ. P. Hoc quomodo de smaragdi cum auro conjunctione dici queat, quam omnes laudant ut elegantissimam (Vid. Lucret. IV. 1119. Anthol. Lat. III. 272. Solini Polyh. c. 20. p. 30. ibique Salm. p. 170. A. B. p. 138. D.), hodie non magis intelligo, quam olim. Suspicabar itaque legendum esse: ὁ μὴτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσφ. Aurum et smaragdus, quamquam eximie fulgent, non tamen sunt ejusdem coloris, nec generis. Particula τε intendit, ut post γάρ in Od. α. 152. Arat. Diosem. 47. et post εἴπερ. Od. α. 188. 204. V. 3. ἐβένω λευκῷ. P. ἔβενον λευκῷ. Br. V. 4. πειθοῦς et φιλήης majoribus initialibus scripsi.

Nr. 164. μελεάγρ. Br. I. 11. nr. 30. An. I. 1. p. 50. V. 4. θνατὸν ὄντως. τό. P. εὐκρατον ὄντως. τὰς. Ap. G. R. In marg. εὐκράτου. Sic Warton. ὄντως εὐκρατον. Br. ὄντως τὸ θνητὸν Κύπρ. Graef. ubi τὸ θνητὸν οἰνόμελι mihi non valde arridere fateor. Suspicabar: ἀθανάτων ὄντως Κύπριδος οἰνόμελι. *venereum revera mulsum, quali Dii utuntur.* De duplici genitivo, sic ab uno substantivo pendente, vid. ad p. 181. nr. 220. Hermann. ad Viger. p. 899. ed. sec. Fateor tamen me huic conjecturae parum confidere. Desidero epitheton ad Ἀλεξίς, quod respondeat epitheto alteri puerorum tributo; tv. c. Ἀλεξίς Ἀβρός εὐόν, ὄντως Κύπριδος οἰνόμελι. — Nr. 165. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. p. 51. Mutilum videbatur Brunkio. V. 1. ἀντίατο δε. P. ἀντία τοῦδε. Br. V. 4. πλέξιν ἐκ λευκοῦ. P. ἐκ λευκοῦ πλέξαι. Br. qui in marg. Cod. reperiri ait: ἡ γάρ ἔρωσις Ἐκ λευκοῦ πλέξαι. in quo fallitur, apographorum lectiones cum cod. lectionibus confundens. Illud est ex emendatione Salmasii. ἐκ λευκοῦ πλέξαν, φασὶ με καὶ μ. Graef. Lenissimum, ni fallor, erit: πλέξαι μ' ἐκ λευκοῦ φασὶ τε καὶ μέλανος.

Nr. 166. ἀσκληπιῶδ. Br. I. 213. nr. 13. An. I. 2. p. 32. V. 1.

λοιπὸν ψυχῆς. Liban. T. IV. p. 167. 14. ἐμοὶ δὲ μικρὸν ἔτι μετῆν
 ψυχῆς. Ibid. p. 209. 9. καὶ γὰρ τὸ πλέον τῆς ψυχῆς ἀπελήλυθε. —
 ἔρωτος. P. ἔρωτες. Br. c. Salm. V. 2. θεὸν. P. θεῶν. Br. V. 3. ἢ
 μὴ καὶ τόξοις βάλλετε. P. εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ β. Br. cum Salm. εἰ
 μὴ, ναὶ τόξοις μὴ β. Pierson. Mihi scribendum videtur: ἢ καὶ μὴ
 τόξοις ἔτι βάλλετέ μ', ἀλλά. V. 4. ναὶ. P. καί. Br. ἀνθρακίην. P.
 ἀνθρακίην. Br. Vid. ad p. 579. nr. 72. v. 4. — V. 6. ἐξ ὑμῶν
 τούτων εἰτετι. P. εἰ μῆζον τούτων ἔστ' ἔτι. Br. c. Koenio. Ad sen-
 sum optime. In marg. Ap. G. R. corrigitur: ἐξ ὑμῶν καὶ τοῦτ' εἰςέτι
 β. Ipse duabus tribusve litteris immutatis scripsi: ὁξύτερον τούτων εἰ
 γέ τι, βούλομ' ἔχιν.

Nr. 167. μελεᾷγγ. Br. I. 14. nr. 45. An. I. 1. p. 63. P. V. 3.
 χερμαίνει δὲ βαρεῖς. P. πυμαίνει δὲ βαρεῖ. Br. Vid. ad nr. 157. —

Nr. 168. ποσιδίππ. Br. II. 48. nr. 10. An. II. 1. p. 142. V. 1.
 φερεκάστον. P. φέρ' ἐραστῶν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. φιλακρήτῶν
 suspicabar olim, quod, quamvis Mimnermi ingenio accommodatum,
 paulo longius tamen a Cod. ductibus abest. Nunc φιλεράστου repositū,
 quod etiam magis convenit poëtae, qui nil sine amore jocusque ju-
 rundum esse censebat. V. Horat. I. Epist. VI. 65. Philet. p. 179.
 nr. 210. ἢ φιλέραστος Νικιάς. Meleager p. 108. nr. 144. ἢ φιλέραστος
 Ζηνοφίλα. V. 3. ἐμόν. P. ἐμοῦ. Br. ἔκτον ἐκάστον. P. ἐυντοῦ. Br.
 Sincera est Cod. lectio. Junge: ἐκάστον ὅστις ἐρῶν ἔτυχε. V. 4.
 εἶπας: si sincerum est, explica, id diserte dicens, indicans. Sed hoc
 friget. Malim etiam nunc, τὸν δ' ἔκτον ἐκάστον εἶπας. quod respon-
 det imperativo εἰπόν v. 5to. V. 8. 9. Sensum esse puto in versibus
 male depravatis: unum poculum tibi, o Venus, bibam; reliqua autem
 jam sine numero. In hunc sensum corrigendum existimo: τὰλλα δ',
 Ἐρωτες, Ὡς νήφοντ' ἀριθμεῖν, οὐχὶ λίην ἄχαρι; aut, quod malim,
 sine interrogatione: νυίχι λίην ἄχαρι. Brunkio emendandi conatus in
 hoc disticho male cessit.

Nr. 169. διοσκοριδ. Br. I. 495. nr. 4. An. I. 2. p. 368. V. 1.
 Θεόδωρε. P. Λιόδωρε. Br. et omnia, quae vidi apogrr. ὅσον. P. ὅσον.
 Br. qui in Lectt. corrigit: ἀλλ' ὅσον εἰπεῖν. dicis causa. At lectionem
 Cod. tuetur Plato p. 222. nr. 100. ὅσον μόνον εἰφ' ὅτι καλὸς Ὀπταί.
 V. 2. ἐξέφρυγόν. P. οὐκ ἐφρυγον. Br. c. Salm. in textu; in Lectt. enim
 tuetur lectionem Codicis. Haec mihi quoque videtur verissima, licet
 Vir doctissimus ad Vigerium p. 726. ed. sec. aliter sentiat. Verba

versus 2^{di} gloriantis sunt poëtae, qui se Theodori jugum excussisse putabat. At illis vocibus. vix editis, novis se flammis sensit correptum, quibus adhuc laborans, jam novum sibi servitium imminere suspicatur.

Nr. 170. τ̃ αὐτ̃. Br. I. 494. nr. 5. An. I. 2. p. 369. V. 1. σπονδῇ καὶ λιβάνωτε καὶ ὁ κρητῆρ. P. σπονδῇ καὶ λιβανωτὲ καὶ οἱ κρ. Br. V. 2. τέρματ̃. P. Br. In marg. Ap. G. R. ἔρματα i. e. ὑπερίσματα. Male. φιλήεις τέρματα dictum, ut πείρατα. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 8. — Nr. 171. τ̃ αὐτ̃. Br. I. 494. nr. 6. An. I. 2. p. 370. V. 3. ὀλίγον τίνας. P. ὀλίγων τείνας. Br. ὀλίγον servari posse videtur. — Nr. 172. εὐήνον. Br. I. 165. nr. 6. An. I. 1. p. 322. In Plan. p. 486. St. ἄδηλον. V. 1. δυολυτρῶ. P. ἐκ δὲ ὀλεθρων. Br. in textu. In Lectt. ἐκ δύο λυγρῶν. ἐκ δύο λοιπόν. Plan. — Nr. 173. φιλοδήμου. Br. II. 83. nr. 1. An. II. 1. p. 211. V. 2. Δημῶ, ἡ notandus hiatus, cui medendi ratio non apparet. V. 3. οὐ μὰ σε. P. οὐ μὰ σε. Br. V. 4. ἦν εἰπεῖν. P. ἦν. Br. i. e. ὑποτέραν. V. 5. δημάριον. P. δημαρίον. Br. c. Petito. — Nr. 174. φρόντον. Br. II. 346. nr. 1. An. II. 3. p. 10. V. 1. κύρε. P. κύρε. Br. Versus rhythmus non satis elegans. Vix tamen existimaverim distinguendum esse: μέχρη τίνος πολεμείς μ', ὃ φίλτατε; Κύρε, τί ποιεῖς; V. 3. ποιήσουσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Hermannus ad Orph. p. 768. corrigit: καὶ δὲ σε ποιήσουσ' αἱ τρ. Passovius autem in not. mst. καὶ ποιήσουσιν σ' αἱ τριῖες. Vide tamen ad p. 565. nr. 410. vers. 6.

ωο

P. Nr. 175. στρατν. Br. II. 363. nr. 17. An. II. 3. p. 64. V. 1. ἐταίρους. P. ἐταίροις. Br. Illud restitui. V. 8. ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν. Vid. not. ad p. 525. nr. 125. — Nr. 176. τ̃ αὐτ̃. Br. I. c. nr. 18. An. I. c. p. 65. — Nr. 177. τ̃ αὐτ̃. Br. I. c. nr. 19. An. I. c. p. 66. V. 5. εἰ δὲ με. P. εἰ δ' ἐμὲ. Br. — Nr. 178. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 364. nr. 20. An. II. 3. p. 67. V. 3. ὅτε νυκτὶ λαγνοῦται. Ex commemoratione solis occidui nata lectio, quam non vereor, ne quis tueri conetur loco Philostrati Imagg. II. 30. p. 808. de juvene Pelope, qui adstabat sinistro humero nudato: ὡς μὴ κρύπτοιο αὐτοῦ ἡ αἰγὴ· νύξ τε γὰρ (fortasse τᾶλλα) ἐπέχει, καὶ λαμπρύνεται τῷ ὤμῳ τὸ μενράκιον, ὅσα ἡ νύξ τῷ ἰσπέρῳ. Ap. Stratonem Br. tentabat, ὅτε νυκτὶ σκοτοῦται,

metro reclamante, aut μῆλα λαχνοῦται c. Salmasio. Hoc probabilius, sed nimis abhorret a vestigiis membranarum.' Nondum poenitet conjecisse: τοῦνεκ' ἐγὼ φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε οἱ πτίλα χνοῦς τε. Dionys. Halic. T. VI. p. 1114. οὐ γὰρ δὴ τοι πλάσται μὲν καὶ γραφεῖς ἐν ὕλῃ φθαρτῇ χαίροντες πονεῖν (Vulg. χείροντες πόνοις), ὥστε καὶ φλέβια, καὶ πτίλα, καὶ χνοῦς εἰς ἄκρον ἐξεργάζεσθαι. Sunt autem τὰ πτίλα, plumae, πτερά ἀπαλά. Hesych. Sophocl. ap. Clem. Alex. pag. 716. 8. οὐ χρυσόμορφος, οὐκ ἐπημφισμένος Πτίλον κύνειον. Aelian. H. An. III. 24. νεότητι τῶν πτίλων γυμνά. Ib. XII. 4. ἀναφύονσι πτίλα νεαρά καὶ ὥραϊα οἱ ἱέρακες. Etiam de pennis usurpatur. Themist. Or. XXIV. p. 306. B. καθάπερ τῷ κολοῦψ περιτίθηναι ὁ μῦθος τὰ πτίλα . . . ἄλλότριον αὐτοῦ περιεργαζόμενός κόσμον. De alis quoque. Lycophr. v. 25. λευκά πτίλα. Philostrate in poematio edito a Boisson. ad Vit. Marin. p. 70. μὴ τάνυε τὰ πτίλα. Eugenian. ap. Bandin. in Cat. Msc. gr. T. I. p. 24. 'Hoῦς . . . διαδραμούσης Πηγάσων κραιπνοῖς πτίλοις. Jam, ut pteron de barba dicitur ap. Lucian. T. III. p. 256. de cinaedo: περιτετιμμένον τοῦ πάγκυμνος τὰ πτερά. sic etiam πτίλον. Ad pueros laeves pertinere videtur glossa Hesychii: ἀπτίλους, λείους. Vulgo: ἀπτεῖλες, λείας. Horat. IV. Od. X. 2. *insperata tuas quum veniet pluma superbiae*, ubi summus Bentlejus: „*Pluma*, ajunt Scholiastae, est *prima barba*, *barba incipiens*; quos sequuntur Lambinus, Cruquius, Torrentius. At nemo, quisquam poetarum translatione hac usus est, ut *barbam* vocaret „*plumam*.“ Recte ibi Mitscherlichius Graecorum πτίλα comparavit.

Nr. 179. τ' αὐτ'. Br. II. 364. nr. 21. An. II. 3. p. 69. V. 1. Scr. Ὁμοῦ σοι. V. 3. δυσάπιστος. P. δὺςπιστος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Cod. lectionem unico probat Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. pag. 89. *anima contumacissima et minime morigera*. V. 4. στέξειτ' ἀγ. P. στέξαι τάγ. Br. V. 5. κείνος δέ. P. κείνός γε. Br. c. Salm. — Nr. 180. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 22. An. I. c. p. 70. V. 3. ἐμόν. P. et plurima apogrr. ἔμοῦ. Br.

¶ Nr. 181. τ' αὐτ'. Br. II. 364. nr. 23. An. II. 3. p. 71. — Nr. 182. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. p. 72. V. 4. μὲν σ' ἀλλ'. P. μὲν ἀλλ'. Br. Julian. Aegypt. p. 481. nr. 771. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' εὖρεν πίστιν. P. 257. nr. 349. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. Vid. Wyttenbach. Bibl. crit. III. 2. p. 40. — Nr. 183. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 25.

An. I. c. V. 1. εἴ με λάβροισι χεῖλεσι μὴ φιλέουσ. P. Quaedam apogr. χεῖλεσιν ἢ φιλέουσ. unde fluxit lectio Br. χεῖλεσιν, οὐ φιλέουσ. quam etiam in Apogr. G. R. reperi. Bene habet membr. lectio, modo φιλέουσ corrigas. V. 4. τὸ κηρόχυτον. P. τὴ κηρόχ. Br. Articulus bene habet: cerea illa, quam nosti, imago.

Nr. 184. Sine lemmate. Br. II. 365. nr. 26. An. II. 3. p. 74. V. 3. φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Ex Homer. Ἰλ. φ. 262. quem locum respexit Liban. T. IV. p. 1078. 5. πηγὴ κατὰ μέσον ἀνέβλεψε, ῥεῖμα φέρονσα τοῦ κινουῦντος ὀξύτερον. ubi Schol. in marg. Morell. male subaudit πνεύματος. — Nr. 185. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 27. An. I. c. p. 74. V. 2. παιδάς. P. προσαφειμέμεθα. P. προσαφικόμεθα. Br. cum Salm. — Nr. 186. τ' αὐτ'. Br. II. 365. nr. 28. An. II. 3. p. 75. V. 1. ὀφρύα. In marg. Ap. G. R. ὀσφύα pro ὀσφύν. Forma ὀσφρύα occurrit ap. Oppian. Cyn. IV. 405. Quint. Smyrn. IV. 561. Vid. ad p. 593. nr. 227. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. πυρίχην. P. πυρίχην. Br. Vulgo πυρρίχην. Notabilis syncope, similis formae χειρόνησος ap. Apoll. Rhod. I. 925. V. 5. post ἔσχατον distinguens Br. verba ἀλλὰ μέγιστον cum sequentibus junxit. Quod ob καὶ τότε fieri posse non videtur. Vide an fuerit: καλὸν οὐ φατόν, ἀλλὰ μέγιστον. V. 6. τί σπάνις. P. non τίς σπάνις, ut Br. existimabat.

Nr. 187. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 29. An. II. 3. p. 76. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. ὀγκοτάτην. Marg. Cod. Lips. ὀξυτάτην. perperam. Illam superlativi formam Schneiderus excitavit in Lex. Gr. comparans ὀγκότερα ap. Aristotel. Problem. 38, 3. — V. 5. ἀμφοτέρους, φθόγους sc. Agitur de τάσει pueri ἰσχυροτάτη, et de τάσει ipsius magistrī, quae ὀγκοτάτη. Sic evanescunt difficultates, quibus olim hoc epigrammi existimabam. — Nr. 188. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 30. An. II. 3. p. 78. V. 2. φίλει με λαβών. Verba sic collocata malim: καὶ σὺ λαβών με φίλει.

P. Nr. 189. Br. II. 366. nr. 31. An. II. 3. p. 78. — Nr. 190. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 32. An. I. c. p. 79. V. 1. ὁ γράφας σε. P. σὲ om. Br. — Nr. 191. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 33. An. I. c. V. 1. οὐδ' ὄναρ. P. οὐκ ὄναρ. Br. Ne minimum quidem barbae vestigium fuisse significatur. V. 2. πῶς ἀνέβη. P. Br. τὸ δαιμόνιον est fortuna, h. l. calamitas. cum qua significatione ἀνέβη non bene conspirat. Suspicebam:

πῶς ὁ ἄρ' ἔβη τοῦτο τὸ δαμόνιον; Eurip. Hipp. v. 1571. καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει. Sed lenius Schaeferus in not. mst. πῶς συνέβη τοῦτο τὸ δ. Saepe sic συν in αν̄ abiit. Vid. Append. ad Soph. Antig. p. 156. ed. Erfurd. min.

Nr. 192. τ̄ αὐτ̄. Br. II. 367. nr. 34. An. II. 3. p. 80. V. 4. σαρκὶ λιπαινομένη. P. ἄρτι λιπαινομένη, aut λιπαινομένων corr. Corn. de Pauw in not. mst. probabiliter. Cf. Theocr. Eid. II. 79. 80. — V. 5. ἀκαλλόπιστος. P. γοητής. P. γοητής. Br. c. Salm. Quum γοητης non a verbo descendat, sed a substantivo γόη, rectius scribitur γοήτης, et γοήτης. Caeterum hanc formam alibi non reperi. — Nr. 193. τ̄ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 55. An. I. c. p. 82. V. 1. οὐδὲ συμρναῖαι νεμίσεις ὅτι σοὶ τι λέγουσιν Ἀ. νοεῖς. P. οὐ σοὶ συμ. νεμ. οὐ σοὶ γε λέγουσιν Ἀρ. νόει. Br. c. Salm. In Lectt. autem Cod. lectionem re-stituendam existimat, hoc sensu: οὐδὲ νοεῖς Ἀ. ὅτι συμρναῖαι νεμίσεις σοὶ τι λέγουσιν; quod a Stratonis facilitate et elegantia longe abhorret. Scripsi: ὁ τι σῖγα λέγουσιν. Sic ap. Lucian. Hermotim. §. 80. T. IV. p. 107. τι οἱ γε. Graevius correxit, τί σιγᾶς; cui correctioni Gesnerus frustra obloquitur. Ibi tamen praeterea, orationis nectendae causa, legendum videtur: τί σιγᾶς, ὃ Ἐρμότιμς; εἰ θέλεις, διηγῆσθαι. De σῖγα λέγειν, quin bene dictum sit, dubitare noli. Jo. Chrysost. T. III. p. 383. E. σιγῶν ἐντεῦθεν ἀφίησι φωνήν, ἅπασι παραινῶν, μὴ ποιῆτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθῃτε τοιαῦτα. quae cum similibus laudat Valken. ad N. T. p. 527. Meleager p. 587. nr. 122. σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ. Id. p. 577. nr. 63. σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ.

Nr. 194. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 367. nr. 36. An. II. 3. p. 83. V. 2. ἤρπαζεν. P. Br. in textu. In Lectt. ἤρπαζε corrigit idem. At saepe-numero in his epigrammatis debilis positio littera paragogica roboratur. V. 4. διηκονίας. P. διακονίας. Br. quem cf. ad Aristoph. Plut. 1170. T. I. p. 289. V. 5. ναὶ μὰ σέ. P. ναὶ μά σε. Br. — ἄν ἑσαθρ. P. ἦν. Br. — Nr. 195. τ̄ αὐτ̄. Br. II. 367. nr. 37. An. II. 3. p. 85. V. 5. εὐγενέας. P. εὐγενίας. Br. ἀλλὰς οὐ. σπάνις εὐγενέταις. Euripid. Androm. v. 772. et alibi.

P. Nr. 196. τ̄ αὐτ̄. Br. II. 368. nr. 58. An. II. 3. p. 85. — Nr. 197. τ̄ αὐτ̄. Br. I. c. nr. 39. An. I. c. p. 86. V. 3. πρῶτός που

ἐπ' ἀνδρόροισιν. P. Br. κήποισιν ἐπ' εὐνδροισιν. Salmas. corrigebat temere. Cf. Schneider. Peric. cr. p. 75. ὄραθεις. P. ὄρασθεις. Br. qui in Lectt. ὄραθεις corrigit. — Nr. 198. τ' αὐτ'. Br. 1. c. nr. 40. An. 1. c. V. 1. προστάσω. P. προτάσω. Br. Salm. — Nr. 199. Br. 1. c. nr. 41. An. 1. c. p. 87. V. 3. χώς λύχνος. P. χῶ. Br. V. 4. πολλάκις. P. πολλάκι. Br. V. 6. τὸν ἰδροχόον. Ganymedem. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 258.

Nr. 200. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 42. An. II. 5. p. 87. V. 2. ἐκ χειρός. P. ἐκ χειρός. Br. — Nr. 201. sine auctoris nomine. Br. 1. c. nr. 43. An. 1. c. p. 88. — Nr. 202. Nec huic epigrammati nomen adscriptum. Br. 1. c. nr. 44. An. 1. c. p. 89. V. 1. ἀγαγὲν δέ με. P. ἄγαγ' ἐν με. Br. V. 3. ῥίμψα δ' ἀπό. Fortasse, majore distinctione in fine v. 2^{di} deleta, scribendum: ῥίμψ' ἰδ' ἀπὸ Σμ. verbis cum ἄγαγε conjunctis. V. 3. ἰδραμεν ἄν μου. P. ἰδραμον ἡ μου. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Codicis lectionem restitui, distinctione mutata: *si Zetes et Calais mecum currendo certassent, post me remansissent*. Alexis ap. Athen. L. VI. p. 244. E. ἔμοι παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ. Ἡ τοῖς Βορέαδαι, ἢ εἰ τι θάττον ἔτι τρέχει. Cf. Additam. An. in Athen. p. 150. Theogn. 535. ὠκύτερος δ' εἰσθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν, Καὶ παιδῶν Βορέω, τῶν ἄφαρ ἴσι πόδες. Tyrtaeus Eleg. III. 4. εἰ ... νικῶν θείων Θερσίχιον Βορέην. — V. 4. ὕστερον εἰ ζητεῖς. P. ὕστερος ἢ Ζήτης. Br. qua lectione hujus distichi elegantia prorsus corrumpitur.

¶ Nr. 203. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 45. An. II. 3. p. 90. V. 1. exhibui lectionem Cod. in quam Br. c. Salmas. grassatus exhibuit: οὐκ ἐθέλων φιλέεις με, φιλῶ σ' ἐγώ. V. 2. ἀπάγω. P. ἐπάγω. Br. c. Salm. *Appropinquandi, accedendi sensu*, quo usitatius ἐπαγεσθαι. Activum in locutione ἐπάγειν τοῖς πολέμοις et similibus passim occurrit ap. Polybium, Herodianum et alios. — Nr. 204. τ' αὐτ'. Br. 1. c. nr. 46. An. 1. c. p. 90. V. 1. χαλκείαν. P. χαλκείων. Br. V. 3. οὐκα μύκασιν. P. οὐκα μύκησιν. Br. — Nr. 205. τ' αὐτοῦ. Br. II. 370. nr. 47. An. II. 3. p. 92. V. 1. ἀπαλὸς ὅλως. P. sed litteris apposis error emendatus. V. 3. ἀφύλακτοις. P. ἀφύλακτοι. Br. c. Salm. in Apogr. G. R. ubi praeterea in marg. corrigitur: νῦν δ' ἀφύλακτος ὕμῳ, ἦν δ'. — Nr. 206. τ' αὐτ'. Br. 1. c. nr. 48. An. 1. c. Mutillum ab initio esse censet Br. At si prima verba haberemus emendata, nihil

fortasse deesse videretur. V. 1. ἦν τοῦτω φωνῆς. P. ἦν τοῦτο φρο-
νέης. marg. apogr. Lips. ἦν που τι φρονέω. marg. Apogr. G. R.
Lusus est, ut in Luciani Asino, verbis de palaestra puerili ad Veneris
palaestram translatis. Prima verba fortasse sic corrigas: ἦν τοῦτ', ὃ
φίλ', ὀκνῆς. — V. 5. ὄχλῳ. P. ὄχλει. Br. in textu ex conj. Salm.
quam in Lectt. damnans, ὄχλοῦ corrigit, i. e. κινού, cene.

Nr. 207. τ' αὐτ'. Br. II. 370. nr. 49. An. II. 3. p. 94. V. 1.
σαῦραν. P. Br. σαῦραν scripsi. Vid. ad p. 569. nr. 3. v. 5. — V. 5.
ἀναδνομένην. Respicitur ad Venerem Ἀναδνομένην· quare majore
initiali scripsi. V. 3. ταύτης. P. ταύτην. Br. τότ' ἐν. P. ποτ' ἐν. Br.
Cod. lectionem revocavi: tunc in illo dearum certamine. V. 4.
ταύτη προκατέρκρινε. P. ταύτης οὐ προτέρκρινε. Br. ex emendatione
Salm. In προκατέρκρινε cave quid mutes; prima enim propter vocabuli
longitudinem producitur; fortasse etiam ταύτῃ Codicis tuearis analogiā
aliorum quorundam compositorum cum praepos. πρό, quae dativum
adsciscunt; malim tamen ταύτης cum Salmasio: tres illas deas huic
posthabuisset. Interrogandi signum in editione nostra permutandum
cum puncto. Ut autem in προτέρκρινεν praeposito interdum abundare
videtur, (οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλ' ἐπὶ συγκρίσεως ἢ ὑπερθέσεως, ut pru-
denter monuit cl. Coray ad Isocr. T. II. p. 31.), sic etiam in προ-
κατατέρκρινεν.

Nr. 208. τ' αὐτ'. Br. II. 370. nr. 50. An. II. 3. p. 94. V. 2.
ἀναθλίβει. P. ἀναθλίψει. Br. ob sequentia futura. Sed vid. ad p. 122.
nr. 228. ad pag. 237. nr. 205. v. 4. — Nr. 209. τ' αὐτ'. Br. I. c.
p. 371. nr. 51. An. II. 3. p. 96. V. 2. μὴ δεισις. P. μὴ δεισις.
plurima apogr. μὴδ' εἴης. Br. verissime. P. V. 3. πορνικὰ φιλήματα.
P. προῦνεια λαλήματα. Br. cum Salm. quae correctio in plura apo-
grapha transiit. In marg. Apogr. Lips. πορνικὰ κείνα tentatur, quod
lectioni Salmasii non praeferendum. Vid. Interpp. Hesychii in προῦ-
νιοί. T. II. p. 1060. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 146. —
πρὸ ἔργων. P. πρὸς ἔργω. marg. Ap. Lips. De hiatu nihil timendum.
Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 4. φίλημα. Aut hoc vocabulum, aut versu
praecedente φιλήματα depravatum. θίγημα scribendum, aut θιγήματα.
Hoc malim. κνίσμα et φίλημα jungit Aelian. H. An. I. 2. pag. 7.
Xenoph. Ephes. III. 2. p. 54. καὶ τὰ πρῶτὰ γε τοῦ ἔρωτος ὁδοιπορεῖ
φίλήματα, καὶ ψεύσματα, καὶ πολλὰ παρ' ἐμοῦ δάκρυα.

Nr. 210. τ' αὐτ'. Br. II. 370. nr. 52. An. II. 3. p. 97. Cf. Ausonii epigr. nr. CXIX. V. 3. εἰς μέσος γὰρ ὑπουργεῖ. P. ὃς μὲν ὑπουργεῖ. Br. Scripsi: ὃς γάρ. i. e. οὗτος. ut nr. 211. v. 5. Facile pronomen excidere potuit post μέσος. Hoc igitur ob correctionis lenitatem et ob rhythmum bucolicum praetuli conjecturae Schaeferi Meletem. p. 76. καὶ μὴν οὐ ψεῦδος· δυοῖν εἰς μέσος γὰρ ὑπουργεῖ. —

Nr. 211. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 53. An. I. c. p. 97. V. 2. αἰδεῖσαι. P. ἄν δέισαις. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 6. μὴ δέ. P. V. 8. Scribe κούκ, ut est in Cod. quod me fugisse piget. Vid. ad pag. 565.

nr. 408. v. 4. — Nr. 212. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 54. An. I. c. p. 99. V. 2. εἶπον. P, Br. in textu; in Lectt. εἰπόν. — μὴ δ' ὀδυναι. P. μὴ σ' ὀδυνῶ. Br. in textu; in Lectt. μὴδ' ὀδυνῶ. dic aperte, ne doleas, quid vis? Sic Salmas. in Ap. G. R. V. 5. τὴν χεῖρά μοι. P. χέρα. Br. V. 5. φιλήγς. P. φιλία. Br.

Nr. 213. τ' αὐτ'. Br. II. 372. nr. 55. An. II. 3. pag. 100. V. 1. τὴν ὁσφύα. Vid. ad p. 597. nr. 186. — Nr. 214. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 56. An. I. c. p. 101. — Nr. 215. sine auctoris nomine. Br. I. c. nr. 57. An. I. c. p. 101. V. 2. κύριε. nihil videtur diversum a Κῦρις, nr. 206. et 213. In marg. Ap. G. R. Κῦρι corrigitur. Sed in hoc nomine posterior syllaba corripitur. — Nr. 216. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 58. An. I. c. p. 101. V. 1. κεύτονος. P. καὶ εὐτονος. Br. c. plurimis Apogrr. V. 2. ὅλον. P. ὅλως. Br. c. aliis. Brevis syllaba si non ferenda est in caesura, scribe: ἡνίκα δ' ἐχθρὸς ἔην. Sic etiam Passovius in not. mst. Friedemann. de Med. Pent. Syll. pag. 310. μὴδὲν ὅλως corrigi,

Nr. 217. τ' αὐτ'. Br. II. 372. nr. 59. An. II. 3. p. 102. V. 1. ἐπὶ στρατιῆς. P. στρατιήν. Br. c. marg. Ap. G. R. Vid. ad p. 185. nr. 237. v. 5. — V. 2. οὕτως. P. οὗτος. Br. ὄρω. P. ὄρα. Br. c. Salm. Junxi, οὗτος, ὄρα. ut ap. Aristoph. Plut. v. 439. οὗτος, τί δρᾷς; Pherecrates Comicus ap. Harpocr. V. Κολωνίτας. Οὗτος, πόθεν ἦκεις εἰς Κολωνόν; Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. — P. V. 5. μακάρματος. P. ὁστιποτε. Ib. ὅτις ποτέ. Br. qui haec verba junxit cum τεροδόμενος. Cum praecedentibus potius nectenda. Sic p. 606. nr. 249. ἔρῳ ἐπὶ σοῖς μελίπαιδας, ὕποι ποτί, δράπετι, αἰμβλονε. De ὅστις ut ὅστις vid. supra p. 485. nr. 802. — V. 6. τοῖω . . πατρόκλω. P.

Nr. 218. τ' αὐτοῦ. Br. II. 373. nr. 60. An. II. 3. p. 103. V. 2. ταῦτα οὐ. P. τοῦτο οὐ. (Br. Saepo ταῦτα ad unam rem refertur. Vid. ad p. 208. nr. 5. γ. 4. — Nr. 219. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 61. An. I. c. V. 1. verba, καὶ μισθὸν αἰτεῖτε, διδάσκαλοι, admirantis sunt. Fortasse tamen interrogandi signum addendum cum Schaefero. V. 2. τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως; Br. Vitiosam distinctionem mutavi. V. 4. χρυσῶν. quaedam apogtr. χρυσίων. P. 92. nr. 31. οὐ χρυσοῦς, χρυσοῦς δ' ἦλθε φέρων ἑκατόν. Cf. p. 605. nr. 239. Pollux IX. 59. p. 1024. εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται δ' στατήρ. V. 6. τί θέλει. Vid. ad p. 575. nr. 43. v. 2.

Nr. 220. τ' αὐτ'. Br. II. 373. nr. 62. An. II. 3. p. 104. — Nr. 221. Br. I. c. nr. 63. An. I. c. V. 3. στήχε. P. μὴ^{με} δεθιγῇ. P. μηδὲ μεθειγῇ. Br. cum Salm. — V. 5. φεῖδεο. Nonn. Dion. XIII. p. 364. 4. σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραψε . . . φειδομένοις ὀνύχισσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα. — Nr. 222. sine auctoris nomine. Br. II. 374. nr. 64. An. I. c. V. 3. τῇ χειρὶ. P. τῇ χειρὶ. Br. κόνικας αἱ κόκκους ambiguum in P. V. 5. ὅς δέ. P. non ὡς δέ, quod existimabat Br. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. ποσίη. P. ποσσίν. Br. V. 6. ἐμπλέξας. P. ἀμπλέξας. Br. Orph. Argon. 1095. πῆχτας ἀμπλέξαντες. — χειρὶ. P. χειρὶ. Br. V. 7. ἀπάλαιστος. P. non ἀπάλαιστος, ut Br. putat. Vid. ad p. 119. nr. 214. — V. 8. φηοί. P. φημί. Br. frustra. Iis, quae in Animadverss. monui de pleonasmo verborum φηοί, εἶπε, et similia, adde Lobeck. ad Soph. Aj. p. 335. et Heindorf. ad Platon. IV. p. 96.

P. Nr. 223. τ' αὐτ'. Br. II. 374. nr. 65. An. II. 3. p. 106. — Nr. 224. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 66. An. I. c. p. 107. V. 1. ἀπὸ πρώτης. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 42. V. 3. ἐν σοί. P. ἐν σοί. Br. V. 4. κύρια. P. καίρια. Br. — V. 5. ἀφύλακτα. Suspiscabar: εἰ δ' αἰὲν ἀπαντα μίμνεντον ἀλλήλων. *sejuncta a se invicem*; quod verbo ἀρμυροσθέντα respondet. Sed vulgata fortasse non sollicitanda. Amor et Pulchritudo, alati ambo, conjuncti et compositi sese invicem observant atque custodiunt. Quae custodia nisi adsit, celeriter aufugiunt. — ἀλλήλων. Br. conjunxit cum ὥχρετο; manifestum est, genitivum ab ἀφύλακτα pendere. — Nr. 225. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. p. 108. V. 3. καρποδόχου μητέρος. P. δημήτερος. Br. cum apographis.

Nr. 226. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 68. An. l. c. p. 109. V. 1. μυδαλέοντα. P. μυδαλλοντα. Br. Novimus μυδαλτος, μυδαλλον, non autem μυδαλέων. Μυδαλόεις dicitur et μυδαλτος, ut ὑαλόεις et ὑαλτος. μυδάεις occurrit ap. Nicandr. Ther. 362. V. 2. ἄγρυπον. P. V. 3. ἡ με κατουν. P. ἡ με πόθος. Br. Verum esse, ἡ με κατ' οὖν ἐδάμασσε, docuit Vir praestantissimus ad Longum p. 417. Cf. Koen. ad Greg. Cori. pag. 447. ed. Lips. Epicharm. ap. Athen. L. VII. pag. 277. F. γλυκὺν ἐπ' ὧν ἐπιόμες οἶνον. Plato, Phaedo. p. 71. D. ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον; — V. 4. εἰοδιην ἔφεσον. P. εἰς εἰδιην ἔφηνεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἐς in εἰς, et distinctionem in fine versus positam delevi. V. 5. Θεόδωρος. P. Διόδωρος. Br. ut p. 595. nr. 169. Theodorum puerum Strato iterum commemorat p. 605. nr. 247. — V. 6. κοίτας. P. κοίτας. Br. De accusativo primae declinationis interdum correpto, nec solum ap. Dorienses, dixi ad p. 89. nr. 13. v. 6. Evitare hoc poterat Strato scribens: κοίτας μουνολεγείς οὐκέτ' ἀνεξόμεθα.

Nr. 227. τ' αὐτ'. Br. II. 375. nr. 69. An. II. 3. p. 110. — Nr. 228. nomine auctoris non adscripto. Br. l. c. nr. 70. An. l. c. p. 111. V. 2. φέρε. P. φέρει. Br. V. 3. παρήλικα καί. P. καί om. Br. — Nr. 229. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 71. An. l. c. nr. 112. V. 2. ὑστερόνονν. P. ὑστερόπουν. Br. c. Salm. Orpheus Argon. v. 1167. ἐπεὶ νῦν οἱ αἰὲν Ἑρινύς . . . ὑστερόπους ἔπεται. Alio sensu Aristoph. Lysistr. 526. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 5. ἐλήλυθε. P. ἐπήλυθε. Br. c. Toupio, sine causa idonea.

χ
P. Nr. 230. καλλιμα. Br. I. 463. nr. 8. An. I. 2. p. 260. V. 1. ἐμ' ὀχθεῖ. P. ἐμ' ἔχθει. Br. c. Benth. Sic est etiam in Apogr. Voss. V. 3. ναίχι. P. Br. ναιχί editur in Soph. Oed. Tyr. 676. idque ad analogiam adverbii οὐχί et aliorum. Veteres tamen Grammatici in ναίχι conspirant. Vid. Etymol. M. in νόσφι p. 550. ed. Lips. Stephan. in Append. ad Scr. de Dial. Attic. p. 227. s. Ap. Suidam T. II. p. 602. etiam ναίχι editum. V. 4. καὶ ἂ ποθ' ἡράσθης. P. καὶ οὐ ποτ' ἡράσθης. Br. c. edit. Theocr. Eid. VIII. 59. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ, οὐ μόνος ἡράσθην, καὶ σὺ γυναικοφίλας. — Nr. 231. σφράτων. Br. II. 376. nr. 72. An. II. 3. p. 113. V. 3. εὐφρονα. P. ἄφρονα. Br. Causam mutationis satis gravem non videbam. V. 4. πατρὸς θανάτου.

P. ἀθανάτου. Br. — Nr. 232. σκνθίν. Br. II. 104. nr. 2. An. II. 1. p. 276. V. 2. ἐντίτασ' αἰδώς ἄν. P. ἐντίτασαι δ' ὡς ἄν. Br. c. apogr. V. 3. ὅτε νεμσο. P. Br. μοι interposuit. — Nr. 233. φρόντων. Br. II. 346. nr. 2. An. II. 3. p. 11. Vocabula in hoc epigrammate litteris sejunctionibus excusa, tituli sunt fabularum Menandri.

Nr. 234. στρατών. Br. II. 576. nr. 73. An. II. 3. p. 114. In Plan. p. 472. Meleagro inscribitur. V. 1. γίγνωσκ' ὅτι. P. γίγνωσχ'. Br. c. Plan. — V. 2. ἐρίφη. P. ἐρίφη. Pl. Br. V. 4. ὁμη φθ. P. ὁμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὁμη. Vid. Albert. ad Hesych. in ὁμα. Benth. ad Callim. Fr. 293. — ἐξεμάρανε. P. Br. ἐξεμάραν' ὁ χρ. Pl. Vid. ad p. 589. nr. 132. v. 5. — Nr. 235. τ' αὐτ'. Br. II. 376. nr. 74. An. II. 3. p. 114. — Nr. 236. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 75. An. I. c. p. 115. V. 3. φάτνη ῥόδα. P. Br. in Lectt. corrigit, φάτνη ἐπι. Parum probabiliter; quamvis merito quis miretur rosas in praesepi servatas, cane custode appposito. Quanto aptius Lucian. in Timon. §. 14. καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ κύνα, μήτε αὐτὴν ἐοδιόουσιν τῶν κριθῶν, μήτε τῷ ἔπῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. Cf. eund. Adv. Indoct. §. 30. — Nr. 237. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 76. An. I. c. p. 115. V. 3. οὐδέ με. P. οὐδ' ἐμέ. Br.

P. Nr. 238. sine auctoris nomine. Br. II. 377. nr. 77. An. II. 3. p. 116. V. 3. δὲ οἱ αὐτοί. P. δ' ἄρ' οἱ αὐτοί, malim ad hiatum tollendum. V. 6. ἴσεται ὁ πρ. P. ἀντίον Br. tacite in textu posuit, sensu reclamante. Junge: ὁ ἄλλοτε προδιδοῦς (ille qui se priorem ineundum praebuit) ἴσεται ἄλλοτε πάλιν ὀπισθε, idem mox init alterum. V. 7. ἐστι. P. Br.

Nr. 239. τ' αὐτ'. Br. II. 377. nr. 78. An. II. 3. p. 117. V. 1. δώσω καὶ εἰκοσι δ' ἀντία ἔξεις. P. et sic Plan. nisi quod ibi ἀντίκα legitur. δέκα δέξο καὶ εἰκοσιν ἀντία δ' ἔξεις. Br. V. 2. χρυσούς. P. χρυσός. Br. c. Plan. ubi sic distinguitur: ἀρκεῖ σοι χρυσός; Brunkius interrogandi notam sustulit, de brevi securus. Fortasse scribendum, mutatione minima: πέντε αἰτέεις, δέκα δώσω· εἰκοσι δ' ἀντίκ' ἀφέξεις. Ἀρκεῖ σοι χρυσούς; ἤρκεσε καὶ Δανάη. Quinque drachmas postulas? Decem tibi dabo; quin viginti statim accipies. Num aureo statere contenta es? Etiam Danaë χρυσῷ contenta fuit. Χρυσούς (vid. ad

nr. 219. v. 4.) viginti drachmas valebat. Meineckius in Cur. crit. ad Comic. Fragm. p. 19. not. 1. legit et distinguit: ^{α.} πέντε αἰτεῖς; ^{β.} δέκα ^{α.} δὸς καὶ εἰκοσὶν· ἀντὶα δ' ἔξεις. ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς· ἤρκεις καὶ Δανάη. „Decem drachmas postulas. Imo decem et viginti mihi praebe, et „anteriora tibi dabo. Jam ille, cui hoc pretium nimium videbatur, „respondet: ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς. sufficit tibi aureus, quippe quo ipsa „Danaë contenta fuit.“ Haec mihi non satis videntur perspicua. Caeterum ad sensum cf. Theophyl. Simocatt. Epist. LXXXI. in cuius initio legendum: εἰ μὲν τι (vulg. τοι) τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμωτέρων.

Nr. 240. Auctoris nomen non adscriptum. Br. II. 377. nr. 79. An. I. c. p. 117. V. 1. πολὺ αἰ ἐπὶ κρ. P. πολὺ ἐπὶ τοῖς. Br. c. Salm. ubi friget articulus. Scripsi cum Hermann. ad Orph. p. 771. πολὺ μὲν ἐπὶ. V. 3. θε με. P. δ' ἐμε. Br. — Nr. 241. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 80. An. I. c. p. 118. V. 1. πεποίηκας. P. πέποίηκας. Br. Fortasse scribendum: ἄγκιστρον προίηκας· ἔχεις ἐμὲ δ' ἰχθῦνα, τέκνον. V. 2. autem ὅποι. — Nr. 242. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 81. An. I. c. p. 118. Dedi supra p. 510. nr. 21. ex diversa recensione. V. 1. σαῦραν. P. Br. — ἀνὴρ ἔδειξας. P. ἄλλων ἔδ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — Nr. 243. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. p. 119. V. 1. ἀπόλωλε. P. ἀπολώλεκε. Br. Ultima syllaba omissa ob sequens καί. V. 2. πόει. P. ποίει. Br. Obscuro lusui in ποδάγραν et κρεάγραν fortasse lux affulget ex Eustath. ad Ἰλ. p. 645. 43. τὴν δὲ κρεάγραν καὶ ἄρπαγα καὶ λύκον ὁ Πανσανίας καλεῖσθαι φησι. λύκοι appellantur etiam paedicones. Vid. p. 537. nr. 216. v. 5. p. 606. nr. 250. v. 2. Animadverss. II. 3. p. 123.

Nr. 244. τ' αὐτ. Br. II. 377. nr. 83. An. II. 3. p. 119. V. 2. ξανθὸν εὐθύς. P. Br. Ne brevis syllaba relinqueretur in caesura, addidi δ' cum Hermannino ad Orph. p. 768. ὅλος. P. ὅλως. Br. quae mutatio non videtur necessaria esse. — Nr. 245. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 84. An. I. c. p. 119. — Nr. 246. τ' αὐτ. Br. I. c. nr. 85. An. I. c. p. 120. V. 1. φιλεῖ οὐκ. P. Br. Hiatus sustuli, κούκ οἷα scribens; qua correctione etiam melius vincitur oratio. V. 3. ἀποστήχει. P. ἀποσταίχει. Br. Sic nr. 221. v. 3.

Nr. 247. τ' αὐτ'. Br. II. 378. nr. 86. An. II. 3. p. 120. V. 1. ἐπὶ τροίῃ. P. τροίην. Br. P. V. 5. τέλει μοι. P. τελεῖς μοι. Br. cum Salm. in Ap. G. R. V. 6. νῦν δ' ἄγε πεινώμεν καὶ διὰ μηριόνην. P. ἄγ' ἐπαινώμεν καὶ διαμηριόνην. Br. c. Reiskio; quod mihi non magis verum videtur, quam Toupii commentum: νῦν δ' ἄγε πίνωμεν καὶ διαμηριόσωμεν. quamquam πίνων et πεινῶν inter se permutantur ap. Aristoph. Lysistr. 279. Plut. 297. Cf. supra ad p. 548. nr. 309. v. 5. Requiritur aliquid, quod respondeat verbis, ἄλλα δ' ἐταιρόσυνος. Suspexabar: νῦν δ' ἄγ' ἐταιρώμεν. quod verbum de usu venereo usurpatur; nec solum de mulieribus. Etym. M. p. 349. ed. Lips. ἐταιρήσας, πορνήσας· ἐταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορνευκός. Athen. L. VI. p. 260. E. οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι, πύγωνας ἔχουσι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐταιρουμένους· αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρέιχον. Liban. Tom. III. p. 361. 6. ἐκ τίνος γὰρ δὴ δικαίον φῆς πάντας ὀρχηστὰς ἐταιρηκέναι; Themist. Or. XXVIII. p. 342. A. καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνους τοὺς εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶντας προσήγοντο καὶ ἐχειροῦντο. ἀλλὰ καὶ τὸν στυτοτόμον ἐξανίστων ἀπὸ τῶν σκυτῶν ... καὶ τὸν ἐταιροῦντα ἀπὸ τοῦ οἰκήματος. Vid. Solonis legem ap. Aeschin. c. Timarch. p. 34. et 44. Suid. T. I. p. 547. Δημοχάρης ... περὶ οὗ Τίμαιος γησιν, ἐταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος. Id. in ἡταιρηκεν et ἐταιρηκώς. T. II. p. 82. — Nr. 248. τ' αὐτ'. Br. II. 378. nr. 87. An. II. 3. p. 121. V. 2. μὴ δ'. P. V. 4. εἰ δ' ἀρτίσει, τὴν σήμερον sc. — Nr. 249. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 88. An. I. c. V. 5. σίμβλοις. P. σίμβλους. Br. c. Salm.

Nr. 250. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 89. An. II. 3. p. 123. V. 1. ἐπίκωμος. P. ἐπὶ κῶμον. Br. Alciphr. I. Epist. XXXVII. p. 164. καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμησόμενος ἐφοῖτα. Athen. L. V. p. 180. A. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς ἀσχημονεῖ. ubi etiam ἐπὶ κῶμον fuit editum. Vid. Schweighl. Tom. III. p. 80. — μεταδόρπιον. P. μεταδόρπιος. Br. in Lectt. — Nr. 251. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 90. An. I. c. p. 125. V. 2. εἰς γάρ. P. ἦς γάρ. Br. c. Schneidero. V. 3. ὅπιθεν. P. ὅπιθεν. Br. Sic p. 374. nr. 115. p. 569. nr. 7. Facete hic versus huc translatus ex Od. λ. 66. V. 4. ἐστω. P. Superscriptum ὅ, tam tenui ductu, ut vix appareat. ἔστω tamen non videtur sollicitandum esse. — Nr. 252.

τ' αὐτ. Br. l. c. nr. 91. An. l. c. p. 124. V. 1. ταῖ λαμπ. P. Br. Scr. τη. V. 4. πωλήσω γε. P. Br. *versari est πωλεῖσθαι*. Toup. ad Suid. T. I. p. 349. ed. Oxon. lectores remittit ad Salmas. de Jure Attic. c. 13. p. 352. qui liber nunc non ad manus est. Mihi Salmasii conjectura *πωλήσω* arridet.

Nr. 253. τ' αὐτ. Br. II. 379. nr. 92. An. II. 3. p. 125. In Analectis defectus signum appositum. V. 1. παύσης. P. παύση. Br. cum Salm. In illa sensus obscuritate non ausus sum quidquam mutare. Fortasse inter duo haec disticha unum excidit. — Nr. 254. Br. II. 380. nr. 93. An. II. 3. p. 125. V. 1. καταστῆλβειν. P. καταστῆλβων. Br. P. V. 3. οὐ δύναμ' εἰπεῖν. P. Scripsi, οὐ δύναν' εἶναι, cum Klotzio, hoc uno in loco feliciter conjectante. V. 4. οὐ δύναται. P. οὐ πέλειται. Br. c. Salm. quod per se concidit, vera lectione v. 3to restituta. V. 5. πολλοῦ. P. πολλῷ. Br. V. 6. μόνως. P. μόνον. Br. Illud restitui, quod sine causa mutatum est. V. 6. πόσους. P. τόσους. Br. qui verba sic distincta dedit: ἔσχε μόνον, θεὸς ὧν πηλίκος, ὅς δὲ τόσους. Interpunctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst.

Nr. 255. τ' αὐτ. Br. II. 380. nr. 94. An. II. 3. p. 126. V. 1. οἶδ' αὐτή. P. Br. Fortasse, οὐκ αὐτή. V. 2. ῥήμασιν. P. ῥήματος. Br. cum Salm. recte. V. 4. μή τι π. δύνασαι. affirmative extulit Br. quum sit interrogatio: *num habes, quod huic argumento opponas?* Plato in Lys. p. 208. E. μὲν μὴ τι ἡδίκηκας τὸν πατέρα; — Nr. 256. μελεάγρς. Br. I. 3. nr. 2. An. I. 1. p. 15. V. 1. χειρί. P. χειρί. Br. V. 2. ψυχαπάτην. P. Graef. ψυχαπάτης. Br. V. 3. κατέπλεξε. P. κατέπλεξεν. Br. V. 5. ἐπέπλεκεν ὡς ἀπ' ἀκάνθης εἰς ῥόδον. P. ἐπέπλεκεν, ὡς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης Ἦν ῥόδον. Br. Vir Doct. in Ephem. Jen. 1812. p. 180. corrigit: ὅς δ' ἀπ' ἀκ. Eἰς ῥόδον. εἰς enim, ut ὡς, inservire comparationi. Cf. Schaefer. ad Theocr. Eid. XIV. 28. qui usus vereor, ut huic loco satis conveniat. Mihi Meleagri ingenio accommodatum videtur, quod in marg. conjeci: ὡς ἀπ' ἀκάνθης, ὡς ῥόδον. ut eadem res bis dicatur, primum per periphrasin, tum diserte. — V. 8. οὐλιάδην. P. Οὐδριάδην. Br. Cf. p. 583. nr. 95. v. 6. — V. 10. ἱμερτοὺς ἀρετῆς. Haec sincera non videntur. Graefius suspicatur in not. mst. Ἰμερίου δ' ἐρατοὺς κλ. aut, ἱμερτοὺς Ἐρατοῦς κλῶνας. ut hic versus, tamquam ἐπιφώνημα additus, de omnibus omnium puerorum floribus accipiat. Neutra harum conjecturarum mihi ex omni parte

astisfacit. Pueri nomen in ἀρετῆς videtur latere. V. 11. *μυρόπνονν*. P. *πυρόπνονν*. Br. cum plurimis apographis.

Nr. 257. τ αὐτ. Br. I. 38. nr. 129. An. I. 1. p. 145. V. 2. ὄρκουρος. P. ἐρκούρος. Br. Codicis lectionem tuetur Albert. ad Hesych. ὄρκοι, δεσμοί, σφραγίδες. unde ὄρκανη, εἰρκτή, φραγμός. Eurip. Bacch. 611. — σελίσιν. P. σελίσι. Br. V. 3. εἰς ἓνα μόχθον. P. Graef, εἰς ἓν ἄμοργμον. Br. cum Salm. V. 4. ὑμνοθέταν. P. Br. Per se bene dicitur μόχθος ὑμνοθέτης, sed in hac verborum conjunctione non dubitavi scribere, πάντων ὑμνοθετῶν. Cf. ad p. 82. in Meleagri Prooem. v. 2. Junge: Μελέαγρον βίβλω τᾷδε ἐνελιξάμενον τὸν ἐκ πάντων ὑμνοθετῶν ἡθροισμένον εἰς ἓνα (junctim) μόχθον ἐκτελέσαι. V. 7. δρακοντείοισιν αὐτοῖς. P. δρακοντείοισιν αὐτοῖς. Br. Emden-davi, una littera mutata, δρακοντείοις ἰσα γῶτοῖς, quod Graefius in textu posuit. — Nr. 258. στράτων. Br. II. 381. nr. 98. An. II. 3. p. 128. V. 5. φιλόπαισι. *puerorum amatoribus*. Sed propter ἄλλοις malim sane, ἄλλοιςιν αἰεῖ, φίλε, παιοὶ χαράσσω. V. 4. τίς μοι. P. τίς ἐμοί. Br. c. Salm. — ἀνέδωκε. P. ἐνέδωκε. Br. c. Salmasio.

XIII.

Ἀσφόρων μέτρων.

¶ Nr. 1. γιλίππου πεντάμετρον μόνον. Br. II. 212. nr. 4. An. II. 2. p. 142. Ex solis pentametris concinnatum poëma habemus in Hesiodori Aethiop. III. 2. p. 173. In Inscriptione, quam dedimus in Append. nr. 140. Tom. II. p. 804. post duos pentametros hexameter sequitur. V. 3. ἐφαμέριοι. P. ἐφημέριοι. Br. V. 4. πᾶσι. P. Ob spondeum in altero hemistichio Br. c. marg. Ap. Lips. dedit: πᾶσιν ἐν μύθοις ἐργασίας τε καλάς. V. 5. πᾶσι. P. πᾶσι σὴν φανεροῖς δύναμιν. Br. quam temeritatem nemo facile probabit. Versus ex decem longis syllabis constat. Cui si praecedens fuit similis, scribendum: ἐν πᾶσιν μύθοις ἔργοις τ' ἐν καλοῖς. — Nr. 2. παιδίου τριμέτρον. Br. I. 261. nr. 2. An. I. 2. p. 187. V. 2. ἡλίκος. P. V. 3. κηφισοιεύς. P. κηφισοιεύς. Br. Vid. ad p. 376. nr. 129. v. 3. ὦ χάρει. P. ὦ χαρεῖς. Br. c. Reisk. et Benti. ad Callim. fr. p. 567.

Tom. IV.

50

Nr. 3. Θιοκρίτου χολὸν τρίμετρον. Br. I. 382. nr. 20. An. I. 2. p. 207. V. 2. μήποτ' ἔρχεν τῷ τύμβῳ. P. μὴ ποτέρχεν. Br. c. editt. Theocriti. V. 3. χρηστῷ. P. χρηστῷ. editt. nonnullae. — *Nr. 4.* ἀνακρίοντος τετράμετρον. Br. I. 116. nr. 69. An. I. 1. p. 197. V. 2. δουλείην. P. δουλήϊην. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *Nr. 5.* φαλαικον τρίμετρον μελουρον ἢ κολουρον κατὰ τινας. Br. I. 421. nr. 1. An. I. 2. p. 246. V. 1. νικῶ. νικᾷ Salm. ad Solin. p. 28. D. Diogen. Laert. VI. 33. p. 331. πρὸς τὸν εἰπόντα. Πύθια νικῶ ἄνδρας· ἐγὼ μὲν οὖν, εἶπεν, ἄνδρας, σὺ δ' ἀνδράποδα. Cf. Ib. VI. 43. p. 337. Supra p. 453. nr. 566. In Append. Epigr. nr. 85. T. II. p. 787. — V. 5. κλεινὸς ἢ οὐπὲρ ἄμμιν. P. κλεινὸς ὥπὲρ ἕμμιν. Br. Fortasse tamen scribendum: ὥπὲρ ἄμμε. inclutus ut nos. i. e. victoriis e certaminibus reportatis clarus. V. 6. Ἰσθμόν. P. Ἰσθμοῖ. Br. c. Salm. Codicis lectionem tuetur Hermann. ad Orph. p. 721. ἢ τὴν δ'. P. Br. Scripsi, ἢ τὴν δ'. ubi autem tu? Notandum verbum ἔμπη, derivandum, ni fallor, ab ἔμπημι (α πάω, πάομαι) pro ἐνέπη. ubi autem ille victoriam nactus est? Tum in exitu versus ἔμπης scribendum. Alibī non occurrit. — V. 7. ἦραν. P. ἦτε. Br. Quod non necessarium. Vid. Br. ad Apollon. Rhod. II. 496. p. 16. et p. 222. ad Aristoph. Ran. vers. 1068.

Nr. 6. Nomen auctoris non adscriptum in membr. *Phalaeo* tribuit Br. I. 421. nr. 2. An. I. 2. p. 246. V. 1. ἵοστ θρίαμβον distinxit Br. Rectius verba sic junges: ἀμπυκασθὲν εἰς θρίαμβον κισσῷ. P. V. 4. ἔστασα. P. ἔστασ'. Br. Sic hoc verbum a multis grammaticorum scribitur, spiritu leni, quando transitive significat. Vid. Etym. M. p. 346. 21. ed. Lips. et Schol. Venet. ad Ἰλ. Α. 56. Rectius tamen ἔστασα scribi, monuit Buttm. Gr. gr. §. 95. p. 272. ed. 5^{tae}. Thiersch. Gr. gr. p. 188. — V. 5. καθ' ἑπερθε. P. κατέπραξε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Minus, ni fallor, jejunum quod in marg. suspicatus sum: ὅσα γὰρ ποθ' ἐπαιξε λαμπρ. ἀνὴρ. Sed lenius erit procul dubio: ὅσα γὰρ καμ' ὁ νέρθε λ. ἀνὴρ. vir clarus, qui nunc est apud inferos. V. 7. καὶ τί τοῖς. P. κῆπὶ τοῖς. Br. c. Salm. Dedi κατε, quod in Codd. καῖτε scribitur.

Nr. 7. καλλιμὰ κωμικὸν τετράμετρον. Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. Anna Fabri tres tetrametros in sex Anacreonticos divisit, sequente Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. V. 1. μενίτας. P. μενοίτας. Br. Quum *Lyctius Menalcas Suspenderet Dianae Arcum*,

locutus haec est. Grotius. V. 2. *τῇ κέρας τοι.* P. *τῇ κεραστοί* Salm. ad Simm. Ov. p. 166. *τῇ κεραστῇ* Idem in marg. Ap. G. idque Anna F. amplexa est. Vere Br. *τῇ, κέρας τοι.* — Nr. 8. *θεοδωρίδα τε-
τράμετρον ἀρχιλόχειο.* Edidit Huschk. Anal. cr. p. 204. Paralip. I. nr. 148. p. 708. V. 1. *τόρασφονήλατον.* P. Syllaba fugitiva revocata scripsi, *τὸ γέρας.* Subaudi *ἀνέθηκε.* — *ὡς τάχει.* P. *ὡς τάχει.* V. 2. *ἀνείλε τὸν χάλκειον.* P. Scripsi, quod metrum postulabat, *ἀνείλετο χάλκειον λέβ.* Praeterea corrigendum videtur, *παῖς ὠριστομάχειος.* — Nr. 9. *καλλιμα^χ πεντάμετρον βακχικόν.* quod in *τροχαϊκόν* mutandum censet Bentl. ad Fr. Callim. nr. CXV. p. 485. ed. Ern. Dedi in Paralip. I. nr. 149. p. 709. Suprascriptum in Cod. *ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.* V. 1. laudat Hephaest. Enchir. p. 19. ubi *διανήξας.* Moschus Eid. II. 84. *οὐδὲ μὲν οἶος Ὀλκα διατμήσσει.* Dionys. Perieg. v. 1043. *ἄλλα τμήγουσιν ἑρετμοῖς.* V. 2. *λεσβίην.* P. *λεσβίης.* Bentl. *ἄωνονενταρ.* P. *οἶνανθες.* Bentl. Unde Hotchkis ad Hephaest. p. 35. ed. Gaisf. *οἶνανθές τ' ἄγων* corrigendum suspicatur. Vera est lectio cod. *οἶνάνθης ἄγων.* quam etiam versio latina expressit: *multa quoque ferens nectar florem vitis Lesbiae.*

Nr. 10. *τοῦ αὐτ. τετράμετρον ἑκκαίδεκα σὺλλαβῶν. οὐδὲ τοῦτο τέλειον.* Bentlej. in Callim. Fragm. nr. CXIV. p. 485. Paralip. I. nr. 150. T. II. p. 709. V. 1. *ἀνυσαστομον.* P. *ἀ ναῦς ἀ τὸ μόνον.* Bentl. quod multum praefero alteri ejusdem conjecturae, *ἀμίτομον.* — *ἔμειν.* P. *ἐμίν.* Bentl. *ζῶας.* P. *ζῳᾶς.* Bentl. V. 2. *ἀρπάξας.* P. Bentl. Scripsi *ἰῶρπαξας.* — *ποτιτεζηνος.* P. *ποτί τε Ζανός,* correxi, i. e. *πρὸς Ζηνός σε ἰκνοῦμαι.* Theocr. p. 204. nr. 337. *ὥς μιν ἐπ' ἄμαρ αἰὲ θυέσσιν ἰκνεῖται.* i. e. *λίσσεται.* — *λιμένοσκόπῳ.* P. *λιμενοσκόπος* Φοῖβος est ap. Antip. Thess. p. 494. nr. 25.

δ

Nr. 11. *σιμωνι πεντάμετρον ὑποχρηματιξ.* Br. I. 141. nr. 77. An. I. 1. p. 253. V. 1. *ἀνέθηκεν.* P. *ἀνέθηκε.* Br. V. 3. *δειναῖ τε χειρὶ πολλ' ἔρξας ἔργα καὶ βλαία.* P. *χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρξε καὶ βία.* Br. Scripsi, una littera mutata: *δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βλαία.* quae verba jambicum efficiunt octonarium. — Nr. 12. *ἡγησιν-
πον ἐπὶ ἑξαμέτρον τρίμετρον ἐπαδόμενον.* V. 3. *ἐκύλισαν.* P. *ἐκύλισ-
σαν.* Br. Cf. p. 154. nr. 72. p. 377. nr. 132. V. 5. *ῥάσθη.* P. *ῥαίσθη.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *διάπαντα.* P. *διὰ πάντα* scripsi cum Schaefero ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 274. V. 6. *εἰς ἔριφον.* P. *εἰς*

Σίριφον Br. c. aliis. *αἰδοίων*. P. *αἰδοίων*. Br. V. 7. *πρὸς ξείνων*. P. *προξείνων*. corr. Br. in Lectt. cum Schneidero. Proxenetae Abderitarum, qui Seriphi erant, hominis cadaver agnitum sepeliebant, sicuti Timarchi naufragi corpus agnitum ejusque cineres ad cognatos missi esse dicuntur in epigr. Theodorid. p. 324. nr. 738. Archi. p. 247. nr. 33.

P. Nr. 13. *ἀδespoτ' ἐπιξάμετρω πεντάμετρον εἰτατριμετρον*. Br. III. 174. nr. 119. An. III. 1. p. 355. V. 1. *πυρῆς*. P. *πυρῆ'*. Br. c. Salm. V. 3. *κωδωνίατας*. P. abundante *ι*, ut passim. *εἰργάσατο*. P. Br. Scr. *εἰργάσσατο*. — Nr. 14. *σιμωνίδου ἐπι ξάμετρω πεντάμετρ' καὶ δύο τρίμετροι, εἴτα ἑξάμετρον*. Br. I. 139. nr. 71. An. I. 1. pag. 248. V. 1. *δάνδις σταδιαδρόμος*. P. *Δάνδης σταδιοδρ.* Br. Cf. Scaliger. ad Eusebii Chron. p. 428. Diodor. Sic. XI. 53. p. 443. V. 2. *ἰππόβοτον*. P. Quum in nonnullis apogr. *ἰππόκοτον* legeretur, Br. *ἰππόβοτον* dedit. — V. 4. *ἐν Ἰσθμοῖ*. ut ἐν *Πυθοῖ* ap. Apoll. Rh. I. 536. Vid. Schaefer. T. II. p. 369. ad Gregor. Cor. p. 369. — *πεντακαίδε' ἐκ νεμαία*. P. *πεντεκαίδε' ἐν νεμέα*. Br. *πεντεκαίδεκα νεμέα* scripsi cum Schaefero l. c. Eidem v. 3to *Ὀλυμπία* debetur, pro *Ὀλύμπια*.

Nr. 15. *ἀδespoτ' ἐπὶ δύο ἑ μέτροις* (scr. *ε* μέτροις i. e. ἑξαμέτροις.) *πεντάμετρον*. Br. III. 174. nr. 120. An. III. 1. p. 256. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 459. V. 2. *νεμαίαι*. P. *νεμέα*. Br. *δις Ὀλ.* P. *τρὶς*. Br. c. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. II. p. 14. Certe a Pausania tres Diconis commemorantur victoriae Olympicae, prima a puero, tres deinde adultiore aetate reportatae. V. 3. *σφακοσίων*. P. *σφακοσίων*. Br. — Nr. 16. *ἀδespoτ' ἐπὶ τριῶν ἑξαμέτροις πεντάμετρ'*. Br. I. 138. nr. 66. An. I. 1. p. 243. Inter Simonidis epigr. exhibuit Br. quem errorem in Lectt. agnovit. Cf. Pausan. L. III. 80. p. 360. VI. 1. p. 453. ed. Fac. V. 3. *τήνδ' ἔστησα*. P. *ἔστησα*. Br. c. Valken. ad Adonias. p. 199. C. *μόναν δέ με*. P. *δ' ἐμέ*. Br. quod mihi h. l. videtur verius. — Nr. 17. *ἐπι ξάμετρω δίμετρον*. Br. I. 142. nr. 85. inter Simonidea, sine causa idonea. An. I. 1. p. 156. Cf. p. 480. nr. 757. Notandus hiatus in *ποκα ὕδωρ*, cujus tollendi nulla apparet ratio. — Nr. 18. *παρμένοντος ἐπὶ ἑξαμετρῷ ἑνδεκασύλλαβ.* Br. III. 174. nr. 121. inter *ἀδespoτα*, Reiskii secutus sententiam, qui *Παρμένοντος* non auctoris, sed dedicantis nomen esse existimat. An. III. 1.

p. 556. V. 1. *χάλκισα ἔργα*. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 2. *κεντροῤῥαχῆ*. P. *κεντροπαγῆ*. Br. c. Salm. remittens ad Macedon. ep. 13. p. 126. nr. 247. ubi *κεντροπαγίς ἄγιστρον* editum. Sed rectius Cod. *κεντρομανίς*. Sic hoc quoque loco non dubitavi scribere *κεντρομανῆ*, quod puero convenit, qui calcaribus in cursus certamine non parcos usus fuerat. — *βαλοῦσα*. P. *λαβοῦσα*. Br. c. Salm. V. 3. *ψέλλη*. P. *ψέλλη*. Br. c. Salm. *ψιλή* scripsi cum Reiskio et Corn. de Pauw in not. mst. *ψιλός* de equo *non instrato*, Xenoph. de Re Equ. c. VII. 5. *ἐπειδάν γε μὴν καθίζηται, ἴάν τε ἐπὶ ψιλοῦ, ἴάν τε ἐπὶ τοῦ ἐπιππίου*. V. 4. *χρυσῆς*. P. *χρυσέης*. Br. qui in Lectt. *ἀγλαῆς* tentat et *ἰερῆς*. Prior lectio optime habet. Vid. ad p. 197. nr. 292. V. 5. *καὶ ὑλαῖσαι*. P. Br. Non poenitet coniecisse: *Ἀμυκλαῖται βασιλῆς* i. e. Dioscuri, quod in Animadversionibus adstruxi. *πλωτήρων σωτήρων Ἀμυκλαίοις θεοῖσι* de iisdem est in Append. Epigr. nr. 219. T. II. p. 826. *Γεμινorum sidus οἱ Ἀμυκλαῖοι ἡΐθιοι* vocantur ap. Maxim. π. κατ. 337. et *Θεραπναῖοι δίδυμοι* v. 96. 475. Cf. Wesseling. Probabil. p. 204. Formam *Ἀμυκλαῖτης* agnoscit Steph. Byz. in *Ἀμύκλαι*. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 223. 26. Hiatus in dativo *παιδί* offensionem non habet.

P. Nr. 19. *σιμωνῶ ἐπιεξαμέτρ^ω ἐννεασυλλαβῶ*. Br. I. 140. nr. 75. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἐννίκαι*. P. *ἐνίκα*. Br. V. 4. *ἐξήκοντα ἀμφορεῖς*. P. sic, non *ἀμφορεῖς*, ut Br. existimat, qui *ἐξῆς*, *ἀμφορεῖς* dedit cum Salmasio. Sed hic postea in Inscript. Regillae p. 87. correxit, *ἐξήκοντ' ἀφορεῖς*. *Ἐξήκοντα* Hbrario deberi, *ἐξῆς* pro compendio habenti, nullus equidem dubito. In Panathenaeis victoribus singulae olei amphorae dabantur. Distinctionem mutavi. Verba *πέντε ἀμφορεῖς ἐξῆς ἐπὶ (τσαούτοις) ἀέθλοις* appositionis vim habent post *στυφάνους*. V. 5. *ἐν ζαθέαι*. P. *ἐν ζαθέω*. Br. Cedicis lectionem restitui. ἢ *Ἰσθμὸς* est ap. Pindar. Ol. VII. 149. VIII. 64. Nem. V. 69. et alibi. — *οὐδ' ἐγένοντο ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί*. P. Haec verba misere depravata leni mutatione correxi: *Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέω τρις ἐπισχερὶ ἄλλ' ἐγένοντο Ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἄθλα*. in *Isthmo*, in *Neptuni littore*, *ter continuo alia ipsi contigerunt praemia*. ἄλλ' ob similitudinem litterarum *οὐ* et *ᾠ* facile in *οὐδ'* abire potuit. V. 7. *νεμεία*. Aut hoc loco, aut v. 7. hoc nomen depravatum est. *Τεγέα* scripsit Br. V. 11. *φλιούντι στ.* P. Ad versum implendum *καὶ* interposuit Br. parum probabiliter. Multo elegantius, *φλιουντέῃ* in Ap. G. et ap. Reiskium.

Nr. 20. σιμωνίδ' ἐπιεξαμέτρῳ ἐναλλαξ̃ τότε κωμικὰ τετραμέτρ' δύο συλλαβαῖς λείπ' ἔ τὸ ἀρλοχεῖ σκάζον τρίμετρον. Br. I. 139. nr. 69. An. I. 1. p. 246. V. 1. ὥπῃς an ὥλπῃς obscurum in P. "Ὀλπῃς est ap. Theocr. Eid. III. 26. — Nr. 21. Θεοδωρίδα ἐπὶ τῷ ἀρτίῳ τριμέτρῳ διμέτρ' ἀπὸ τοῦ ὑπορχηματικῆς ἐμέτρ'. Br. II. 43. nr. 8. An. II. 1. p. 124. V. 2. τῷ λεγγοποιῶ. P. τῷ 'λεγιοποιῶ. Br. V. 3. τὰς σιμωνίδα πλάθας. P. τὰς πλάτας. Br. c. nonnullis apogr. Verior videtur correctio Piersoni σπάθας. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 259. s. ed. Lips. V. 5. καίνα τε καὶ γὰν καὶ πιλακυθίστρια. P. κενά τε κάργα κἀπιλακυθίστρια. Pierson. κενᾶ τε γὰρ τοι κἀπιλ. Br. c. Toupio. Equidem syllabas καίγαν mutavi in κλαγγάν, quae lenissima mutatio, sensuique accommodatissima. κλαγγή de tympanorum tubarumque strepitu usurpari solet. V. 6. διθυραμβόχανα. P. διθυραμβόχωνα. Br. c. Toupio. Faciunt huc, quae de vano dithyramborum soro dixit Valken. ad Callimach. Eleg. Fragm. p. 286. Cf. Addenda nostra T. III. 2. p. 462. V. 7. εἰ δέ κε ζόεν. P. ζόη. Br. c. Pierson. εἰ δέ γ' ἔζοεν, Τύμπανόν κ' ἐφύση correxit Schaefer. Meletem. p. 50. qui se non repugnaturum esse ait, si quis malit, εἰ δέ κ' ἔζοεν, particula κε in utroque orationis membro repetita. P. 628. nr. 81. Ζεὺς γὰρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο. — V. 8. γε ἐφύση. P.

Nr. 22. φαιδίμου ἐπὶ γ' μετῷ ἀρτιωπειῶδ' τετραμέτρ' ἡρώϊκ' καὶ τ' παρειατ' σκάζον. Br. I. 261. nr. 1. An. I. 2. p. 184. V. 1. γίγαντος. P. et Br. in Lectt. quum in textu γιγάντων dedisset ex praepostera emendatione Salmasii. V. 2. ἐναεργε ἀνάσσων. P. ἐνάεργ' "Ἀπολλων. Br. ex conj. Salm. in Ap. G. R. Fortasse ἀνάκτωρ scribendum. Hesych. ἀνάκτωρ, θεός, βασιλεύς. P. V. 3. οὐ οἱ φαρέτρη λύνεται. P. οὐ σοι. Br. Ipse suspicatus sum: οὐδ' ἡ φαρ. Sic tamen indicativus inter imperativos parum est commodus. Praeterea verbi λύνεται h. l. ambigua est significatio. V. 4. τὸν δε δ' ἐπ' ἡϊθέοις οἶστρον στρέφειν ἔρωτος. haec omnia uno versu P. τὸν δ' ἐπ' ἡϊθέοισιν οἶστρον. Br. vacillante versu. τόνδε δ' ἐπ' restitui. Ad versum implendum, ἐπ' ἡϊθέοισιν scripsi. Sed nondum poenitet olim correxisse: τόνδε δ' ἐπ' ἡϊθέοις οἶστόν. — στρέφειν. P. στρέφεις. Br. c. Salm. Infinitivus imperativi locum obtinet. τύγ' ἄλ. πάτρης. P. ὄφρ' ἄλ. πάτρη. Br. c. Salm. in Ap. G. R. τύγρη servavi. Vid. Br. ad Apoll.

Rh. IV. 1487. In *πάτρῃ*, ut saepe alibi, jota adscriptum depravatum est in *ς*. V. 7. *πυρὸς γὰρ ἀλκῇ*. P. *ἔρως γὰρ ἀλκῇ*. Br. *πυρὸς γὰρ ἀλκῇ* existimabam scribendum, nominativo ex praecedente *Ἐρωτος* assumpto. Sed καὶ obstat. Quare vide, an Codicis lectio sic accipi possit: Flammae vis, quam Amor accendit, et ipse Amor, deorum potentissimus. Aut legendum: *πυρὸς γὰρ ἀλκῇ κάρθ' ἐπέρτατος θεῶν*. adverbio *κάρτα* cum *ἀέξει* juncto. Vid. Addit. ad Athen. p. 66. Sive vocibus non transpositis, *κάρτα θεῶν ἐπέρτατος*· ubi *θεῶν* monosyllabum. V. 8. *αἰὲν ὄδε*. P. *οἶδεν αἰ* . . *ἀέξειν*. Br. Lectionem Cod. servavi *ἀέξειν* in *ἀέξει* mutans. V. 9. *δῶ*. P. *δός*. Br. cum Salmas. *σχοινέων*. P. *Σχοινίων*. Br. c. Salmasio.

Nr. 23. ἀσκληπιῶδ' ἐπιτετραμέτῳ τῷ γεγονότι ἀπὸ ἀρτι γ' μέτρον
κα πρόσθεσιν βάσεως τελευταίας μείον' τρίμετῳ. Br. I. 219. nr. 37.
An. I. 2. p. 55. V. 1. εἰ τι κακὸν εἰς ἄκουσον. P. εἰ τι χαρτὸν εἰς-
ἀκουσον. Br. c. Salmasio. Scripsi, una littera interposita: εἰ τι καὶ
κονεῖς, ἄκουσον. licet festines, paulum tamen auscultu. Cf. p. 255.
nr. 337. v. 1. 2. κονεῖν pro ἐκονεῖν. Etymol. M. in ἀκόνῃ p. 46.
ed. Lips. κονῶ, τὸ ἐνεργῶ. Hesych. κόνει, σπεῦδε, τρέχε. Κονεῖν,
ἐπείγασθαι, αἰσθάνεσθαι, ἐνεργεῖν. ubi αἰσθάνεσθαι pertinet ad κοεῖν.
Maxim. π. κατ. v. 603. εἰ δὲ σελήναίη ξυνὴν τρίβον ἐκμονέησιν Ἀστροῖς.
ut correxit Dorvill. ad Char. p. 756. — V. 6. ὄσαν. P. ὄων. Br.
ἀπώλεν. P. ἀπώλου. Br.

Nr. 24. καλλιμα^ζ ἐπιτῇ^ς τ' προαγον^ς τετραμέτῳ^ς ἐσχάτῃ διποδία^ς
ἐνδεκασύλλαβ'. Br. I. 465. nr. 19. An. I. 2. p. 274. Versus sic dis-
pescui, ut habentur in Codice. Br. Anacreonticos, esse existimabat.
V. 1. τῇ ἀφροδίτῃ. P. τῇ φροδίτῃ. Br. c. Ernestio. V. 2. σιμώνῃ.
P. Σιμώνῃ. Br. c. Ruhnkenio. εἰκὼν αὐτῇ. P. μορφὴν ἐν εἰκόν' αὐτῆς.
Br. ut Anacreonticus fieret. αὐτῆς. Salm. V. 4. ἔθικεν τ. P. ἔθικε.
Br. V. 5. ἡμᾶς τοὺς. P. ἡ μαστοὺς. Br. ἐφίλησε. P. ἐφύλασσε. Br. c.
Anna Fabri; in Lectit. autem magis probat lectionem Codicis. Cf.
Mitscherlich. ad Horat. I. Od. XXV. 7. p. 241. — τὸν τε πάντα. for-
tasse, τὴν τε πᾶσαν i. e. σφαῖραν. quae inter reliqua puellae munera
commode recensetur. Hesych. πᾶλλα, σφαῖρα ἐκ ποικίλων νημάτων
πεποιημένη. ubi vid. Interpp. Caeterum versum minorem intercidis-
suspicor. V. 5. αὐτοῖς ὄρη. P. καὶ τοὺς ἔναντι αὐτῆς ὄρης. Br.
Scripsi mutatione saue quam minima: καὶ τοῖςδ' ἄντ' ἐσορῆς. coram

vides. Oppian. Cyneg. III. 200. σφέτερον γόνον ἄντα δοκέειν ἄντα ἰδῶν saepe legitur in Homericis, et ἄντην εἰσιδέειν 'Πλ. τ. 15. ut h. l. ἄντα εἰσορᾶν. — τάλανα θάρσους. P. ὀρῆς μάκαιρα ταρσούς. Br. Litteram τ natam esse ex ε dubitari nequit; hinc orta inepta lectio τάλανα. θέρσους scripsi cum Bentlejo.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδιπλασιασθείσῃ τῇ διποδία ἐπωιδὸς ὁ μετρ^ο πλεοναῖς^ς μια σὺλλαβῇ τ' ε' μέτρον. Br. I. 466. nr. 2. An. I. 2. p. 274. V. 1. τῇ ante τοῦτον omittit P. suppeditat Hephaestio in Enchir. p. 57. (p. 102. ed. Gaisf.). οὐκ ἐπιλαογῶν. P. οὐκ πελ. Br. — Nr. 26. σιμωνιδ' ἐπιτ' τῷ δμῑτρῷ μείονρ' ᾧ μετρ'. Br. I. 143. nr. 91. An. I. 1. p. 259. V. 4. τέρμ' ἔχων. P. ἔρμ'. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vid. Eustath. ad Odys. μ. p. 806. 34. Supra p. 327. nr. 7. Βασίλει ... ἔρμα πολυσχίστου νῦν πλέον ἀτρεκέλης. Lycophr. 1190. σὺ δ' ὦ ξύναιμε ... μελάθρων ἔρμα καὶ πάτρας ὄλης.

¶ Nr. 27. φαλαῖκ' ἐπὶ δμῑτρῷ ᾧ μετρ' ἀρτί εἶθ' ἔξαμετρ' ἐναλλάξ. Br. I. 422. nr. 5. An. I. 2. p. 250. Br. totum hoc epigr. emendavit ad mentem Salmasii. V. 1. ἐπὶ ξείνῃ. P. ἐπὶ ξείνῃς. Br. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 3. Sed quamvis hoc maxime sit usitatum, restituendum tamen ἐπὶ ξείνῃ. Sic p. 321. nr. 722. ξείνον' ἐπὶ ξείνῃ Κικροπίᾳ φθίμενον. Vid. ad p. 451. nr. 555. V. 2. νευσούχ' ὑπεξήνικεν. P. ναῦς οὐχ' ὑπεξήνικεν. Br. οὐδ' ἐδέξατο. P. ἐστέξατο. Br. vereor, ut recte. Suspiciabar, οὐδ' ἡλέξατο. neque propulsare, arcere potuit. V. 3. πολὺ βαθύν. P. πόρον. Br. quod ob similitudinem litterarum λ et ρ admodum probabile. Aeschyl. Suppl. 843. ἀνὰ πολὺρρόντων ἀλμύγντα πόρον. V. 4. ἐσχατάτην. P. ἐσχάτην. Br. V. 5. ἐν πατέρων. P. ἐκ πατέρων. Br. ἐν πατέρων pro ἐν πατρίδι. Ap. Liban. T. IV. p. 317. 27. οἰκοῦσιν οὐκ ἔχων, ἢ πατέρων οὐκ ἔχων, θησανρῶ τις περιπέπτωκε. fortasse: οἰκοῦσιν οὐκ ἔχων ἐκ πατέρων οὐδέν. Theocr. Eid. XVI. 33. ἀχὴν' ἐκ πατέρων περὶαν ἐκτρήμονα κλαίων. Id. XXIV. 106. Εὐρυκος, ἐκ πατέρων μεγάλας ἀφνειὸς ἀρούραις. — Προμήθευς. P. Προμήθει. Br. V. 6. λυγρῇ ὄρν. P. γ' Br. interposuit cum Salmasio. — ἐκέλη. P. εἰκέλη. Br. V. 8. πρόφορον. P. πρόωρον. Br.

Nr. 28. καλλιμα^ς ἐπιτοῦ αὐτ' ὁ μετρ' ἰα^α αλλῃ^ς. Βακχυλιδ' ἢ σιμωνιδ' τω αὐτ' ὁμέτρῳ τετραμετρ' ὅμοι τω εἰ μοι γένοιτο παρθέν^ο

καλή τε σ τερεῖνα μιαῖ δὲ μὸν^α συλλ/ πλεοναζ̄ ἐπε τ̄ ὀποδ̄ οὐκ ἔχει
 ἱαμβον ἀλλ' ἀνάπαιστον. Ex duplici hoc lemmate factum, ut hoc
 epigr. a nonnullis Callimacho tribueretur. At Callimachi epigr. inter-
 cidiasse videtur. Simonidi nostrum vindicat Stephan. Byzant. V. 'Ανα-
 μάντιον, observante Hemsterhusio ad Aristoph. Plut. p. 334. et in
 Addend. ad Lucian. T. I. p. 82. Inter Simonidea exhibet Br. I. 141.
 nr. 76. An. I. 1. p. 250. sic ut legitur in Callimacheis p. 318. ed.
 Ernest. Habeo penes me dissertatiunculam Wunderlichii, viri, dum
 viveret, mihi amicissimi, sed his ipsis diebus et suis et litteris imma-
 tura morte erepti. In hac dissertatiuncula, multiplici eruditione referta,
 vir doctissimus nonnulla aliter explicat atque ipse feceram. De
 lectione nihil monuit. V. 1. δι φυλῆς. P. δὴ φυλῆς. Br. c. aliis. V. 2.
 ἀνωλούξαν. P. non ἀνωλούξαν, ut Dorvill. ait ad Charit. p. 278. ἀνω-
 λούξαν. Br. V. 3. αἱ θιοννησίδες. Pindar. Ol. XIII. 25. τὰ Διονύσου
 πόθεν ἔξεφανεν σὺν βοιλάτῃ Χάρτεος διδυράμβῳ. V. 5. βακχίων. P.
 βακχίων. Br. V. 6. ἔθηκαν. P. θήκαντο. Br. c. Bentlejo propter me-
 trum. V. 7. ἐτίθην εἰ τό. P. ἐτιθηνεῖτο. Br. V. 9. κύκλων. P.
 κύκλον. Br. V. 10. στρούθονος. P. στρούθωνος. Br. φορηθεῖς. P.
 φορηθείς. Br. V. 11. ἐπ' ἀνθρώπους. P. ἀνθρώποις. Br. Bene habet
 membr. lectio. Homer. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ εὐρήσεις διζή-
 μενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους. — ὀνομαί' αὐτόν. P. ὄνομα
 κλυτόν. Br. V. 12. Exhibui hunc versum, ut in membr. legitur: θήκαν
 θεῶν ἰοστεφάνων ἑκατὶ μοισῶν. Br. qua verborum transpositione non
 multum juvamus. Versus exitus fuisse videtur: θήκαν ἰοστεφάνων
 ἑκατὶ. Penthemimeris jambica autem, quae versum incipere debuit,
 sic videtur concipienda: Μοισῶν θεῶν, aut θεαινῶν.

Nr. 29. νικαινέτ̄ ἐπιεξαμέτῳ γμετρον. Br. I. 417. nr. 4. An. I. 2.
 p. 231. In Plaḡ. p. 83. inscribitur, Νικηράτον. In Cod. Mediceo
 est ἀδέσποτον. Sine auctoris nomine legitur ap. Athen. II. 59. C.
 Demetrio Halicarnassensi tribuit Zenob. Proverb. VII. 22. p. 159.
 Asclepiadi aut Theaeteto Suid. T. III. p. 526. V. 3. τοῦτ' ἔλεγ. P.
 ταῦτ' ἔλ, Pl. Br. καὶ ἔπινεν. P. καὶ ἔπνεεν. Pl. Br. Cum Planudea
 conspirat Athenaeus. V. 4. ὠδῶδε. P. ὠδωδῶς. Br. c. Athen. et ed.
 pr. Plan. Plurimae editt. ὠδωδε. P. V. 5. τοὶ γὰρ ὑπὰ στεφάνους
 μέγας ἔβρυν. P. Pl. τοιγάρτοι στεφάνων δῆμος ἔβρυν. Br. c. Athen.
 ubi Codd. τοιγαροῦν. μέγας mutavi in μέγαρ, cui ille memoriae

lapsu *δόμος* substituit. Domus poëtae coronis, quas ex certaminibus musicis reportaverat, ornata et referta, mihi quidem nihil habere videtur, quod quis jure vituperet. Aliter tamen statuebat doctissimus Henschk. Anal. cr. p. 27. — *κισσῶ*. P. Pl. *κισσῶ*. Br. c. Athen. V. 6. *ᾧςπερ καί*. P. Pl. *οἷα καί*. Br. c. Athen. *κεροκωμένον*. P. Pl. Athen. *κεροκωμένον*. Casaub. non bene. — Nr. 30. *σιμωνίδ' ἐμετρ* (i. e. *ἐξάμετρ*) *καὶ οὐτ' τροχαῖν πεντάμετρ κατα μεθεῖν τ' λέξως*. Br. I. 147. nr. 109. An. I. 1. p. 269. — Nr. 31. *τιμοκρέοντος ῥοδί' ὁμοίως*. Br. I. 148. nr. 2. An. I. 1. p. 274.

XIV.

Προβλήματα ἀριθμητικά, αἰνίγματα, χρησμοί

¶ Titulum de nostro adjecimus. In Indice Codici praefixo titulus: *ἀριθμητικά καὶ γρήφα* (i. e. *γρίφοι*) *συμμικτά*. Hoc loco praemissum prooemium: *γυμνασίας χάριν καὶ ταῦτα τοῖς φιλοπόνοις προτιθήμι, ἵνα γνῶις τί μὲν παλαιῶν παῖδες, τί δὲ νέων*. Nr. 1. *Σωκράτους*. Br. II. 477. nr. 1. An. II. 5. p. 335. V. 4. *τοιγὰρ ἐγὼν εἴποιμι*. Homericum. Od. α. 180. 214. et passim alibi. V. 5. *τέτρατοι δ' αὐτε*. P. δ' omisit Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. Margini adscripta solutio: *ῥ* (i. e. pars dimidia) *ιδ. Α' Ζ. Ζ' Α. λοι' Ι' .π. κη*. Hujusmodi solutiones reliquis quoque problematibus adscriptae una cum analysi. Quae quum ad intelligentiam nihil faciant, satisque constet, quam laboriosa via atque difficili veteres hujusmodi problemata solverint, eas in sequentibus omittemus.

Nr. 2. *εἰς ἄγαλμα παλλάδος*. Br. II. 488. nr. 41. An. II. 5. p. 365. V. 1. *παλλὰς ἐγὼ χρυσή*. P. *ἐγὼ τελείω*. Pl. V. 3. *Χαρίστος*. P. Pl. Rectius fortasse *Χαρίσιος* dedissem. V. 4. *ἔδωκε*. P. *ἔθηκε*. Pl. — Nr. 3. Br. II. 477. nr. 7. An. II. 3. p. 336. V. 5. *λάβεν*. P. *λάβε*. Br. V. 6. *αὐτὰρ*. P. *αὐτὰρ*. Br. V. 9. *τριηκόντων*. P. *τριήκοντα*. Br. in textu cum Meziriaco. In Lectt. membranarum scripturam recte tuetur. Cf. infra nr. 123. v. 13. Philodem. p. 513. nr. 41. *ἐπτα τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες*. Callimach. Fragm. LXVII. *τριηκόντων ἐτίων*. V. 12. *κονφοτέρωσιν*. P. *κονφοτέρωσιν*. Br.

¶ Nr. 4. εἰς τ' αὐγείαν κόπρον. Br. II. 488. nr. 42. An. II. 3. p. 365. V. 1. Ἀλκείδαο. P. Pl. ἀλκείδαο, Br. In Lectt. Ἀλκείδαο corrigit. V. 5. παριρον. P. παρ' οὔρον. Pl. Br. Infra nr. 93. v. 4. ὅσα Κίερος οὔρος Ἐντὸς ἔχει. nr. 96. v. 4. πενθήσει βασιλῇ φθίμενον Λακεδαιμόνος οὔρον. Cf. Pausan. VI. 20. pag. 504. V. 7. ἀρκαδίη τρι. P. Pl. ἀρκαδίηφι. Br. sic in membr. exstare existimans. V. 8. λύσεις. P. λύσεις. Pl. Br. — Nr. 5. Br. III. 322. nr. 17. An. III. 2. p. 553. Aenigma est de fumo. V. 2. νεφέων. P. νεφελών. Br. V. 3. ἀντομένησιν. P. ἀντομέναισιν. Br.

Nr. 6. ἄλλο. Br. II. 479. nr. 9. An. II. 3. p. 342. V. 1. πόσος. P. πόσον. Br. V. 2. τόσσα. P. τόσα. Br. In marg. nota κῆ. — Nr. 7. Br. II. 489. nr. 43. An. II. 3. p. 366. V. 2. καὶ θίναρ. P. σὺν δὲ θίναρ. Pl. Br. καὶ τὸ θίναρ. Cod. Gudian. quod ut lenissimum recepi. V. 4. πισύροισι. P. πισύρεσσι. Pl. Br. — V. 5. ἐν δ' ἅμα. P. Pl. εἰ δ' ἅμα. Br. qua lectione hiatus relinquitur, quamvis ille in hac sede non valde importunus. Scripsi, quod sensum juvat: σὺν δ' ἅμα πάντα. σὺν ἅμα aut συνάμα est p. 209. nr. 9. et nr. 14. Theocrit. Eid. XXV. 126. Particula adversativa interposita Meleager in Prooemio v. 27. σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον. V. 6. πόσον. P. Pl. πόσαις. Br. Malim πόσω, χρόνῳ sc. Sequuntur in membr. λύσεις longae et difficiles.

¶ Nr. 8. Br. III. 334. Edit. Lips. IV. 214. nr. 454^b. An. III. 2. p. 130. — Nr. 9. Br. III. 324. nr. 24. An. III. 2. p. 357. Agitur de Andromache, Hectoris et Neoptolemi conjugē. Inconstantia in quantitate vocis ἐκνρός pessimum versificatorem prodit. — Nr. 10. Br. III. 324. nr. 25. An. III. 2. p. 358. De aere Dodonae, adhortatione addita. Vid. Olearius ad Philostr. Imagg. II. 34. p. 859. not. 17. ubi initium capitis sic refringendum videtur: ἥ μὲν χρυσῇ πύλαια, ἥ ἐπὶ (ἐτ' ἐπὶ vulg.) τῆς θρυός, ἐν λογίοις ἐστὶ (ἡ vulg.) σοφῇ, καὶ χρησμοὺς (χρησμοὶ οὗς vulg.) ἐκ Διὸς ἀναφθίγγεται. V. 2. προτρέπει. P. προτρέπειν. Br. In membr. lectione subjectum orationis desideratur. Fortasse legendum: πνεῦμ' ἄρτια δὲ τὸν χαλκὸν ἤξειν προτρέπει. — V. 3. ἀντικτυπούντος. P. Br. ἀντικτυπούντος. in Vit. Fratr. Guijon. nr. 4. Notabilis spondeus in quarta sede. Sed vide an fuerit: τοῦ προτοῦ. i. e. τοῦ πρόσθεν κτυπαῦντος. V. 4. τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου. P. τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ. Br. V. 8. σοὶ δ' ἐντυχούσα. P. σοὶ δ' ἐντυχούσα. Br. Sensu postulante suspicabar scribendum:

φορεῖ δ' ἐντυχ. Sed lenius est: νοῖ δ' ἐντυχοῦσα. Sic lege, non νοῖ, ut in edit. nostra expressum. Vid. Boissonad. in Mar. Vit. Procl. p. 93. — V. 9. nihil in membr. lectione mutavi. ὅτε χρη et ὅταν δέη. Br. ὅταν cum indicativo et optativo occurrit apud recentiores. Vid. ad p. 94. nr. 41. In Tzetzae autem Posthomer. v. 30. αὐτὰρ ἐπὴν (ἐπεὶ Codd. Vatic. et Par.) πολλοῖς ἐνὶ ἡμασι θυμὸν ἔτερεψ. sensus requirere videtur, ut scribatur, ὅτ' οὐ πολλοῖς. accinente Joanne Malala pag. 159. μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ὀπλισαμένη οὖν τῷ πλήθει. Quum in nostro versu etiam repetitio ejusdem vocabuli admodum molesta sit, suspicor legendum esse: σιγῶς ὅτ' ἀκμή, σιγῶν scil. ἀκμή pro καιρὸς positum. — Nr. 11. Br. II. 479. nr. 7. An. II. 3. pag. 341.

Nr. 12. Br. II. 479. nr. 8. An. II. 3. p. 341. V. 1. ἀνέθηνεν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 2. ἐτέρην. P. ἐτέραν. Br. ἐτέρας. P. ἐτίρας.^η Br. — Nr. 13. Br. II. 489. nr. 44. An. II. 3. p. 367. V. 2. λάβηες. P. λάβη. vett. editt. nonnullae. V. 3. τὸ τέταρτον δὲ τοῦδ'. P. τὸ τέτατον δὲ τοῦδ'. Br. prius ex Pl. alterum ex P. V. 4. ἐξ ἂν τὰ πάντ' ἀνευρών. P. ἐξ πάντ'. Pl. Br. εὐρήσεις. P. Pl. εἰρήσεις. Br. εἰρήση requireretur. — Nr. 14. Br. III. 321. nr. 12. An. III. 2. p. 319. de tibicine binas tibias inflante. V. 1. ἐρέττονσιν. P. Sine littera paragoga Br. V. 2. ἐλάσει. P. ἐλάει. Br. c. Salm. — κυβερνήτης. Achill. Tat. VIII. 6. p. 323. de tibia, ἐκὶ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνώσι τὰ αὐλήματα.

Nr. 15. Br. III. 334. Edit. Lips. Tom. IV. p. 214. nr. 454*. An. III. 2. p. 130. V. 2. χορίος. P. V. 4. τέλος ἐστὶν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ. P. ἔστ' ὅς μακρὰν οἶδεν. Br. qui, quod postrema verba transposuit, bene fecit; sed ἔστ' ὅς .. saltem in ἔσθ' ὅς .., mutandum. Ille fortasse scripsit: πύργιον τέλος ἐστὶν ὃ μακρὰν. ubi ὃ pro ὅς usurpatur more homerico. V. 5. τοῖσδε. P. τόνδε. Br. — Nr. 16. Br. III. 324. nr. 26. An. III. 2. p. 359. Πρόδος videtur significari.

P. Nr. 17. Br. III. 256. nr. 402. An. III. 2. p. 101. V. 1. θήρη πολέμου μελέτη. Liban. T. IV. p. 86. 19. νῦν μὲν στρατιώτης ἐμάνθανε κατὰ θηρίων τὰς μελέτας ποιούμενος. ubi Reiskius εἶναι inserit post στρατιώτης, citra necessitatem. — Nr. 18. Br. III. 283. nr. 621. An. III. 2. p. 211. V. 1. Διομήδης ἀνὴρ est Achilles, Deïdamiae conjux quam erant, qui Deomediam appellarent. Vid. Eustath. ad

Ἰλ. p. 453. 52. αἶας non proprium est nomen, sed ab αἶα. Comma post hanc vocem delendum. Cf. Epigr. ex Planud. nr. 29. T. II. p. 633. μαρνάμενος. P. μαρνάμενον. Br. — Nr. 19. Br. III. 324. nr. 27. An. III. 2. p. 359. Serra significatur, quae lignum ἐντρία transcurrit. Pedes serrae sunt manubria, quibus regitur.

Nr. 20. Br. III. 318. nr. 4. An. III. 2. p. 344. Πύρρος, Achillis filius, significatur. — Nr. 21. Edidit Huschk. An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Sed vera lectio virum ingeniosissimum non fugit. — Nr. 22. Br. III. 325. nr. 28. An. III. 2. p. 360. V. 1. καὶ λέξεις. P. δὲ λέξεις. Br. V. 2. αὖτε πάλιν. P. οὐδὲ πάλιν. Br. Fortasse legendum: εἰ δέ με λέξεις, ὦδε πάλιν . . . Silentium videtur intelligendum. De hiatu in verbis οὐνομα, εἰ . . . in illa sede, post interpunctionem nihil timendum. — Nr. 23. Br. III. 325. nr. 29. An. III. 2. p. 360. V. 1. νηρός. P. Br. Νηρός scripsi cum Buttmanno, qui piscem in catino argillaceo cum iusculo appositum existimat. De illorum nominum permutatione vid. ad p. 169. nr. 164.

Nr. 24. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 709. V. 1. μεν διώνυσον. P. Fortasse scribendum: ἡ ῥα νέον Διώνυσον ὄρας. ἐμέ. V. 2. διχθαδής. P. διχθαδίη scribendum esse comparatio cum Baccho docet. V. 2. ἐμός ἦγεμ. Corrigendum videtur, πατήρ ἐμολ ἦγεμον. V. 3. θηροφόρον. θηροφόρον scribe; quod sequentia postulant. V. 6. χθόνα μακ. P. καὶ interposui. Caeterum sensum huius aenigmati sagacioribus investigandum relinquo. — Nr. 25. Edidit Huschk. in An. crit. p. 303. nos in Paralipom. I. nr. 152. p. 710. De Niobe acute interpretatur Buttmannus. V. 3. λοῦμαι δ' αἶ. P. Scr. cum Buttmanno: λοῦμαι δ' ἀενάοισι. ἀενάοισι. P. — Nr. 26. Br. III. 318. nr. 2. An. III. 2. p. 343. Linum intelligitur. Ambiguitas est studiose quaesita in verbis πρώτη δαιτυμόνων. Verba sic jungi debent: πρώτη ἐρχομένη ἐς χορὸν δαιτυμόνων. — Nr. 27. Br. III. 325. nr. 30. An. III. 2. p. 361. Thetis, quae Peleum fugiens leonis speciem sumserat, nunc est socrus Medae, τῆς παιδοφόρου, quae in beatorum insulis nupsit Achilli, et quia e longinquis regionibus venit, ἐκάρη vocatur.

Nr. 28. Br. III. 325. nr. 32. An. III. 2. p. 363. V. 2. ἄγειν ἄγῶνας. P. ἄγῶνας ἄγειν. Br. ¶ V. 5. ἄλλος. Fortasse ἄλλους scribendum. De navibus cogitare licet, quae multis remigum manibus moventur. Sed totum hoc aenigma adhuc expectat Oedipum. —

Nr. 29. Edidi in Animadverss. T. III. 2. p. 345. In Paralipom. I. nr. 154. p. 711. Cf. infra nr. 55. V. 2. *μὴ γινῶσθαι αὐτῶν*. Fortasse, *παντῶν*. idque *ipsis maritis rogantibus*.

Nr. 30. Br. III. 325. nr. 31. An. III. 2. p. 362. Sonus nervorum in cithara significari videtur. V. 1. *δέ με*. P. *δ' ἐμέ*. Br. — Nr. 31. Br. III. 325. nr. 33. An. III. 2. p. 363. V. 2. *καὶ πάτρην πατρός ἄποιτιν*. Buttmannus corrigit: *τοῦ πάτρη πατρός ἄποιτις*. et *vides eum*, *cujus patria patris fuit conjux* i. e. Homerum Smyrna natum. Eadem autem Smyrna et Myrrha. — Nr. 32. Br. III. 326. nr. 34. An. III. 2. p. 363. De Nesso accipiendum. Cf. Sophocl. Trachin. v. 1159. ss. — Nr. 33. Edidit Huschk. An. cr. p. 303. Paralipom. I. nr. 155. p. 711. Item de Nesso. V. 1. *τὸν με κτείναντα*. P. *κατακτείναντα* scripsi cum Huschkio. οὐδέ. P. οὐ δέ dedi.

Nr. 34. Est Oraculum Byzantinis datum, auctore Achille Tatío L. II. 14. p. 65. Cf. Huschk. An. cr. p. 292. Paralip. I. nr. 156. p. 711. V. 1. *νῆσός τις πόλις ἐστί*. P. Cf. Interpp. ad Eurip. Phoen. v. 211. Vulgo *πόλις* desideratur. *φντώννμον αἶμα*. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 575. V. 3. non est ap. Achill. Tatium. V. 4. *ἔχει χαίρων*. P. *ἔχων χαίρει*. Vulg. V. 5. *θυηπολήην σε φέρειν κέλομαι* 'Hρακλεῖ. Vulgo apud Achill. et in Cod. Monac. nr. 96. nunc *πέλομ' Hρακλῆϊ* legitur ex correctione Salmasii. — Nr. 35. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. IV. 1. p. 95. Huschk. Anal. crit. p. 306. Paralip. I. nr. 157. p. 712. V. 1. *ὃ καί*. sic P. *ὁ καί*. Huschk. In Paralipom. suspicatus sum, *μέλος εἰμὶ μικρόν*. Quamvis enim *μικρός* apud meliores antiquioresque poëtas priorem constanter producat, recentiores tamen eandem corrípere non dubitaverunt; ut Greg. Naz. Carm. II. v. 278. et alibi. Non minus recte scribas: *ἀνθρώπου μέλος εἰμὶ ὀλίγον*. Si verum est *ὃ καί*, delendum est *με*, quod in membr. non lectum, a cl. editore additum est. Quid autem ad verum implendum in hujus pronominis locum substitui possit, non facile apparet. V. 2. *αἰρουμένον*. P. *αἰρομένην* editores. Intelligitur *ὄντις*.

Nr. 36. Br. III. 326. nr. 55. An. III. 2. p. 363. V. 1. *ἄμφω*. P. *ἄμφι*. Br. Saltem *ἀμφι* scribendum. Sensus obscurus. V. 2. *θυήσκω*. P. i. e. *ἔθανον*. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 3. *ζῶντι τύμβω*, *ventre* procul dubio. Vid. Animadverss. Tom. III. 2. p. 355. — Nr. 37. Br. III. 326. nr. 37. An. III. 2. p. 564. Est *olea*. V. 2. *ἃ κατὰ*.

brevi syllaba vi arsius producta. V. 3. *πηλειδης φάος ἔσκει*. P. *Πηλειδης φάος ἔχε*. Br. A membr. non recedo: Pelidae, i. e. τῷ *πηλίνῳ λύνῳ*, lux inde contigit. — Nr. 38. Edidit Huschk. An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 158. p. 712. Accipiendum de Polynice et Eteocle. — Nr. 39. Br. III. 326. nr. 36. An. III. 2. p. 364. V. 1. *ὥς*. P. *ὥς*. Br. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 468.

Nr. 40. Epidi in Paralip. I. nr. 159. p. 713. V. 2. *αργοτης*. P. *ἀπὸ τῆς* librarium voluisse, dubitare noli. Seniores *ἀπὸ* pro *ὑπὸ* usurpasse, multi docuerunt. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 548. Lennep. ad Phalar. p. 346. — P. Nr. 41. Edidit Huschk. An. crit. p. 307. Nos in Paralipom. I. nr. 160. p. 713. De die et nocte agitur. — Nr. 42. Br. III. 326. nr. 38. An. III. 2. p. 364. V. 1. *παρθένος*. P. *παρθέινον*. Br. De sensu hujus aenigmatis non constat. — Nr. 43. Edidit Huschk. Anal. crit. p. 304. Paralip. I. nr. 161. p. 713. ubi illustratum dedi. V. 3. *ηρεμεν*. P. *πειρᾷ* suspicabatur Huschk. *ἐρέφει* Buttm. Ipse de *κομεί* cogitabam. Nunc *τηρεῖ με* verum esse videtur. *Hebe me custodit*; quod de pilis accipiendum, qui partes pudendas ambiunt. Luditur autem in verbis similibus *τηρεῖ* et *τείρει*. — Nr. 44. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 162. p. 714. Est ὁ *ὑπνος*, qui idem est *ὄνειρος*. V. 1. *ἐπύλνθε*. P. *ἐπύλνθα* scripsi cum Huschkio. V. 3. *οὐ μιν*. P. *οὐ μίν*. dedi cum eodem.

Nr. 45. Br. III. 325. nr. 22. An. III. 2. p. 357. De cera pugilaribus inducta accipe. V. 2. *ὑπερεντανύσης*. P. *ὑπερ ἐκταν*. Br. fortasse rectius. — Nr. 46. Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 163. p. 715. V. 1. *ἀρηνμένον*. P. *αἰρομένου* malit editor; *αἰννμένον* minore mutatione Schaeferus in not. mst. Intelligi videntur voces *σκανδαλον* et *σάνδαλον*. — Nr. 47. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. 1. p. 95 et 223. Paralip. I. nr. 164. p. 715. Significatur *laterna*. — Nr. 48. Br. II. 478. nr. 3. An. II. 3. p. 338. V. 1. *ἐκάστη*. P. *ἐκάστῳ*. Br. Eodem modo erratum p. 630. nr. 101. v. 1. — V. 4. *ἐκάστη π. ἔχον*. P. *ἐκάστη πλ. ἔχον*. Br. V. 5. *πόσον δῶκαν ὅπως*. P. *ὅπως*. Br. Hermann. ad Orph. p. 768. corrigi: *εἰπε δέ, πόσον ἐδωκαν, ὅπως δ' ἔσα*. Nihil equidem mutavi, nisi quod *καί* inserui, quod post syllabam *κάν* facile excidere potuit. Praeterea δ' videtur delendum. Vid. ad pag. 614. nr. 1. vers. 5. — Nr. 49. Br. II. 478. nr. 4. An. II. 3. p. 539. V. 1. *τεῖξόν μοι*. P. *τεῖξον ἐμοί*. Br. V. 2. *τ' ἄμα*. P. *θ' ἄμα*. Br. V. 5. *χρυσός δ' ἄμ'*

ἡδέ. P. δ' ἄμα ἡδέ. Br. Lenissimo modo versum implebis hiatumque tolles, scribens: χρυσὸς δ' ἄρ' ἄμ' ἡδέ σίδηρος. P. V. 6. περᾶσαι. P. περᾶσαι. Br.

Nr. 50. ἄλλο. Br. II. 478. nr. 5. An. II. 3. p. 339. — Nr. 51. ἄλλ/. Br. II. 479. nr. 6. An. II. 3. p. 340. V. 3. μέσον τρίτον. P. quae est vera lectio. πρώτου τρίτον. Br. In Cod. numerorum adscriptae notae: με λζ. κβ. i. e. 45. 37¹/₂. 22¹/₂. — Nr. 52. εἰς οἶνον. Br. III. 322. nr. 18. An. III. 2. p. 353. Vinum Centauros perdidit, et Cyclopem, tribus poculis haustis, oculo (κῶρη) privavit, unde pater ejus Neptunus gravi tristitia affectus est. Μοῦσα τρίτη est Θάληα, qua epulae significantur et convivia. V. 2. διφνεῖς. Sophocl. Trachin. 1097. διφνὴ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατόν. Μιξάνθρωποι a Platone appellati videntur Centauri in Protag. p. 527. D. ὥστερ οἱ ἐν τῷ χορῷ μιξάνθρωποι. ubi vulgatum μισάνθρωποι ferri non posse, docuit Heinrichius in Commentatione Kiloniae edita 1813. μιξάνθρωπος est ap. Themist. Or. XXIII. p. 284. A. καὶ οὐδὲν ἀνύτουσιν οἱ μιξάνθρωποι ἢ μιξόθηροι ἀλιζόμενοι καὶ παίοντες δροῦσι καὶ ἐλάταις. quod illum ex fonte Platónico hausisse probabile est. ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος legitur in Planudeis nr. 126. T. II. p. 663. V. 3. τρισὶν πλ. P. τρισὶ πλ. Br. c. Steph. V. 5. νῦν δὲ νέμουσα τρίτη περὶ ναίου νύμφαισι μινέγτα. P. Anthol. Plan. p. 535. St. νῦν δὲ νέμων πυρινὸν με τρισὶ Νύμφαισι μινέγται. Br. in textu; in Lectionibus autem ex correctione V. D. in Auctario ad Phaedri Fab. ed. Conr. Rittersh. 1598. reponendum censet: νῦν δ' ἐμέ (Scr. δέ με) Μοῦσα τρίτη περὶ ναίει Νύμφαισι μινέγτα. Nec aliter Jos. Scaliger ap. Huetium. Nihil verius. V. 6. δέμω. P. Steph. δέμωται Br. in Lectionibus.

Nr. 53. εἰς λύχρον. Br. III. 319. nr. 6. An. III. 2. p. 346. V. 1. ὅπ' ἀγκ. P. ἐν ἀγκ. Br. V. 2. ἐμίγη. P. ἐκλίθη. Br. Eodem jure versu praecedente corrigas, κλειθεῖσα. Theocrit. Eid. III. 44. ἀ δὲ Βίαντος ἐκ ἀγκοίνῃσιν ἐκλίθη. Malim autem: ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα. — εἰς εὐνήν. pro ἐν εὐνῇ. Vid. ad p. 87. epigr. Agath. v. 10. P. 553. nr. 343. — Nr. 54. εἰς σικύαν. Br. III. 319. nr. 7. An. III. 2. p. 346. — Nr. 55. εἰς κλυοτήρα. Br. III. 319. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 4. ἀχνημένων. P. ἀρνημένων malit Br. quo vitium non tollitur. Scribe ἀντομένων i. e. ἰκετερόντων, ut paulo ante λισσομένων ποσίων. Apoll. Rhod. L. III. 391. δὸς χάριν ἀντομένοισιν. Sophocl. Oedip. Colon. 246. ἃ πατρός ὑπὲρ τοῦμοῦ ἄντομαι. V. 5.

δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 7. ἐμπλουτή. P. ἄν Πλουτή. Br. ῥ. V. 9. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 56. εἰς ἑσπετρον. Br. III. 323. nr. 19. An. III. 2. p. 356. V. 1. καὶ ἐγὼ σε. P. καὶ ἐγὼ σε. Br. τί με βλέψ. Haec sensum non habent. Scribe: σὺ μὲν βλεφάροισι δέδορκας. Conjunctioni μὲν respondet ἀλλά. ut Od. δ. 240—242. θ. 169. 174. — Nr. 57. εἰς φοινίκων βάλανον. Br. III. 323. nr. 20. An. III. 2. p. 556. V. 4. μούνα. μούνον metri causa suspicatur Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 322. ipse tamen, an quid mutandum sit, incertus. — Nr. 58. εἰς κινάραν. Br. III. 318. nr. 3. An. III. 2. p. 344. V. 3. ὡς. P. ὡς. Br. qui errorem corrigit in Lectionibus. — Nr. 59. εἰς τὴν Ἀργώ. Br. III. 322. nr. 16. An. III. 2. p. 352. V. 2. μηληστών. P. ληστήρων. Br. Leniore mutatione scripsi, φηλητών. Vid. ad p. 140. nr. 309. Etiam ap. Theodor. Prodrum. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 18. καὶ τὸν πυλητὴν εὐθὺς ἐκπεφύγοτα Λαβεῖν ἐφώρμων καὶ πτανεῖν. aut φιλητὴν scribendum, aut, quod etiam propius abest, τὸν συλητὴν, ut est p. 37. — V. 3. δις τέθνηκεν. Hoc de Jazone dictum ne mireris, cf. Animadverss. ad h. l. et T. I. 2. p. 221.

Nr. 60. δέλτος. Br. III. 323. nr. 21. An. III. 2. p. 357. V. 1. μὲν τέτεκεν ἐκαινούργει. P. μὲν με τέκεν ἐκαινούργει. Anth. Steph. p. 536. μὲν μ' ἔτεκεν, ἀνεκαινούργει. Br. Vix dubito, corrigendum esse: ὕλη μὲν τέτοκέν ποτ', ἐκαινούργει. V. 2. ἐκδοχλόν. P. ἐκδόχιον. Br. — Nr. 61. ἄλλο. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95. de πίεση interpretatus Ib. T. II. p. 223. Exhibui in Paralipom. I. nr. 165. p. 715. V. 3. τήξησ. P. τήξη editor, metro claudicante. Scripsi τήξησι. — βαθείης. Fuerunt igitur, qui ἡ πέραςμος dicerent; nisi malis cum Chardono βαθείης ἄρματος ὠτειλάς. Verborum tamen collocatio lectioni membr. favet. — Nr. 62. εἰς σφαῖραν. Br. III. 324. nr. 23. An. III. 2. p. 357. V. 1. δέ μου. P. δ' ἐμοῦ. Br. V. 2. ἡ τρύπη. P. δέ interposuit Br. cum Stephano, ut asyndeton tolleret, valde illud molestum. At in τρύπη priorem produci, recte monuit v. cl. Fr. Henr. Bothe in not. mst. Vide an fuerit: ἡ δὲ ῥαγή φαίνεται οὐδαμῶθεν. — V. 4. βάλλειν. P. βαλεῖν. Pl. Br.

Nr. 63. μεσομήδους. Br. II. 293. nr. 3. An. II. 2. p. 348. ῥ. V. 4. μίσα. P. μίσσα. Br. V. 5. τὸ δ' ὀπισθεν. P. τὰ δ' ὀπ. Br. V. 10. ἔχειν. P. εἶχεν. Br. πεκραμένα. P. πεκραμέννα. Br. V. 11.

ἀτίλεια τὰ τέλεια μεμιγμένα. P. μεμιγμένα. Br. omisso articulo. — Nr. 64. τὸ αἶνιγμα τῆς σφιγγός. Br. III. 521. nr. 15. An. III. 2. p. 351. V. 1. οὐ μία. P. οὐ. Br. ex Athenaeo. οὐ μία μορφή. Vulg. ap. Tzetz. ad Lycophr. Sed Codd. Mülleri omnes οὐ. Tom. I. p. 282. V. 2. βοήν. P. quod ineptum. φύσιν. Vulgo. φωνή. Codd. Sophoclis, probantibus Valkenario et Bruukio. Ex hac lectione βοήν exortum. V. 3. γίνηται. P. κινεῖται. Br. γίνονται. Athen. γίνηται. Codd. Mülleri ap. Tzetz. — ἀνά τ'. P. Tzetz. et in Cod. Epitom. Athen. ubi vulg. καὶ ἀν' αἰδ'. — V. 4. ἐπειγόμενον. P. Tzetz. ἐρειδόμενον. Athen. Br. V. 5. ἐνθα τάχος. P. cum plurimis μένος. Br. quod Codd. nonnulli alteri lectioni adjiciunt. Sic est ap. Euripid. in Arg. Phoeniss. probante Valkenario. Ne quid desideraretur, adscripsi in margine solutionem aenigmatis, ut legitur in editionibus Sophoclis ad Oedip. Tyrannum.

Nr. 65. χρησὶ δοῦμήρωι. Dedi in Paralip. I. nr. 166. p. 715. Legitur in Vitis Homeri ap. Pseudo-Plutarch. Vid. Homeri Opp. T. V. p. 145. ed. Ern. In Procli Eclog. in Bibl. Literar. et Art. Fasc. I. p. 9. ap. Stephan. Byz. in *Ioc.* Pausan. X. 2. p. 233. —

Nr. 66. ἕτερος πρὸς τὸν αὐτόν. Paralip. I. nr. 167. p. 716. Cf. Vit. Homeri ap. Ern. p. 145. Euseb. Praeparat. Evang. V. p. 227. 229. V. 2. μητρὶς δὲ τοῦ, οὐ πατρὶς. Euseb. ubi v. 3us desideratur. V. 8. λέγετε, τὴν μὲν. P. ἣν μὲν. Plut. V. 9. τὴν δ' ἀθ. P. ἣν δ' ἀθ. Plut. Utrumque bene habet. Meleager p. 583. nr. 94. ᾧ δέ, Φιλόκλειε, ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει. Macedon. pag. 511. nr. 27. οἷς μὲν ἀνάγκη σκαῦος, τοῖς δὲ τραφῆς χρῆσι περισσοτέρῃ. Oppian. Hal. I. 586. τοῖς μὲν θέρος, οἷσι δὲ χεῖμα, τοῖς δ' ἔαρ. V. 11. Versus mutilus in membr. ἔτι πολλὸν ἀγῆρας ap. Plutarchum.

Nr. 67. χρησμός δοθεὶς λαῖναι τῷ θηβαιῷ. In marg. ενρι. Paralip. I. nr. 168. p. 717. V. 3. χεῖρεσι λειψεῖν. P. χεῖρεσσι λιπτῖν. In Schol. Eurip. Phoen. Servavī λείψειν, χερσὶν scribens. Caeterum in vulgata aoristus λιπτῖν post πεπρωμένον ἐστὶ minime displicet. Cf. Homer. *Il.* σ. 329. Pindar. *Ol.* VIII. 44. *Isthm.* VIII. 69. Apud Xenoph. *Anab.* II. 3. 20. ἐπίσχετό μοι βουλευέσασθαι. frustra Stephan. βουλευέσασθαι corrigit. Vid. supra ad p. 435. nr. 437. v. 15. V. 5. ἔγεννα. P. ἐγενσε. Vulg. additis duobus versibus: Ζεὺς Κρονίδης, Πίλοπος στιγερούς ἀραῖσι πιθήσας, Οὐ φίλον ἤρπασας νῖον· ὁ δ' ἡῤῥατό σοι, τάδε πάντα. — Nr. 68. χρησμός δοθεὶς Καρύστωι.

Paralip. I. nr. 169. p. 717. Est in Euseb. Praep. Evang. VI. p. 255. ubi in fine: ἀλλ' ἴθι, μὴ μένι μέλλε. Cf. Stephan. Byz. in Κάρυστος. Schol. ad Lycophr. 580.

¶ Nr. 69. χρησμός δοθεὶς λυκουργαί τῷ φιλοσόφῳ. In marg. ^δ ηρο. Ex Herodot. L. 1. 65. Alios, qui idem oraculum laudaverunt; vid. ap. Davis. ad Maxim. Tyr. Or. XXIX. 2. p. 72. ed. Reisk. V. 1. λυκούργε. Herod. Pal. λυκούργε. Alii. V. 3. διζῶ ἢ. P. διζῶ ἢ. Herod. διζῶ εἰ. Themist. p. 193. C. ἡτέ. Id. p. 225. D. δίζω videtur verius; sed ἡ . . . ἡ bene habet. Homer. Ἰλ. π. 713. διζε γάρ, ἡδὲ μάχοιτο . . . ἡ λαοὺς εἰς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι. — ἡέπερ ἄνδρα. P. ἡδὲ καὶ ἄνδρα. alii.

Nr. 70. χρησμός ^{ο θ δ} ἐκ τ' σεραπὶ τῷ διαπληθ' ατυχημάτων ^δ χρω-
μένῳ καὶ αἰτιωμένῳ τὸν θν. Paralip. I. nr. 171. p. 719. Pessimos
hos trimetros me alibi legisse, non memini. V. 1. μὴ μέμνη. Debit
scribi μὴ μέμνη, aut μέμνον. Num μέμνεο fuit? — Nr. 71. χρησμός
^ε τ' πινθίας. Br. III. 199. nr. 240. An. III. 2. p. 10. V. 1. ἀγνός εἰς.
P. ἀγνός εἰς. Br. c. Dorvill. Suspiscabar: ἀγνός ἄγ' εἰς. — παθαρός.
P. Intolerabilem tautologiam sustuli, καθαροῦ scribens cum Br. V. 3.
κεῖται. ἀρκεί legendum videtur ob antithesin. V. 4. νίψη. P. νίψαι.
Br. Sophocl. Oed. Tyr. 1227. οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον, οὔτε Φάσιν
ἂν Νίψαι καθαρεῖ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεῦθει. Aeschyl. Choëph.
v. 69. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες τὸν χειρονοσῆ φόνον
καθαίροντες λούσειαν μάτην. — Nr. 72. χρησμός ^ο ἐρωτησάν ^τ ἐσφίνῳ
πως λάβοι ὕρκον παρα τοῦ ἰδὲ ναυκλήρον. Edidit Huschk. Anal. crit.
p. 295. nos in Paralip. I. nr. 172. p. 719. V. 1. δόμον. P. θρόμον
corr. Huschk. V. 4. παρατάς. P.

Nr. 73. οἱ Μεγαρεῖς. [sic scribe.] ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονήσαντες
ἐπνυθάνον τοῦ θν ἐνποια μοῖρα αὐτοῦς ἔχει· ὃ δὲ ἀνείκεν. Scr. ἀνείκεν.
Extat hoc oraculum in Schol. Theocr. Eid. XIV. 48. ap. Suid. in
ὁμίς. T. III. p. 529. ubi vid. Kuster. Schott. ad Proverb. p. 478.
V. 1. omiss. ap. Suid. V. 2. λακεδαιμόνιαι τε. P. δὲ Schol. Theocr.
ἔππον Θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναικα. Suid. V. 4. καὶ τῶν. P.
καὶ τῶνδ'. Schol. Th. οἱ τὸ μεσηγύ. P. V. 5. ναίουσιν καί. P. V. 6.
πέντρα πολέμοιο. P. πολέμοιο. Suid. Schol. Th. P. V. 7. μεγαρῆς.
P. Μεγαρεῖς. Schol. Th. αἰγίς. Suid. Μεγαρῆς videtur scribendum.

Cf. Br. ad Soph. Oedip. Tyr. 16. — οὐδὲ τρ. P. οὔτε reliqui. Sic etiam in proximis. V. 8. οὐδὲ *δυωδεκαταῖοι*. P. οὐδὲ *δυωδέκατοι*. Suid. Sch. Theocr. Numeralia in *αἰος* interdum ordinalium vice fungit, docuit Porson. ad Eurip. Hec. v. 32. Herm. ad Viger. p. 720. s. Sed h. l. membr. lectio adversatur metro.

ο ε

Nr. 74. *χρησμ τ πυθίας*. Br. III. 199. nr. 239. An. III. 2. p. 9. V. 4. ἐκνίψει σῶμα δαιμόνιον. P. μαινόμενον. Pl. ἐκνίψεις σῶμα δαιμόνιος. Br. c. Huberto van Eldik in Suspici. p. 29. νῶμα μαινομένην Pierson. Servavi lectionem membr. *δαιμόνιον* tantum corrigens: *nunquam corpus irrigatum animam puram reddet*. Hoc ab oraculorum sermone non abhorret. Eldikianam tamen lectionem a Cod. confirmari velis. Verbum ἐκνίπτειν in hac re proprium. Orpheus Argon. 1238. μέσφ' ὅταν ἐκνίψηθε μύσος θελοῖσι καθαρμοῖς. Euripid. Iph. Taur. 1190. ὡς φόνψ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω. Plutarch. T. II. p. 499. C. ἂν μὴ . . . καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκός, ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν. Vid. Creuzer ad Plotin. de Pulcritud. p. 264. Obiter corrige Lihan. T. IV. p. 850. 35. σφάττειν δὲ οὐδένα διδωσιν ἄνευ (vulg. οὐδὲ) μύσους, οὐ οὐδέ τις ἂν ἐκνίψειεν (vulg. ἐκνίψειν) ἐμπιπλῶν τὴν πόλιν.

ο θ

Nr. 75. *χρησμ δο ἐν ἴλιον πόλει* ὅτε ἐναναγίσαν οἱ κλονες τ' ἱεροῦ διὸς τοῦ ὄντος ἐκείσε, οἱ νῦν ἐν βηρύτῳ. Edidi in Paralip. I. nr. 173. p. 720. Argumentum obscurum; nec scio, an illa historia alibi extet. V. 1. κασιγνήτοισι τε πίθεσθαι. P. Scripsi, κασιγνήτοις πεπιθέσθαι. ut λελαβίσθαι, λελαθίσθαι ap. Homerum, ubi etiam πεπιθήσω occurrit 'Il. γ. 223. — V. 4. καὶ πείσεαι. P. Fortasse, εἰ πείσειαι. responde, maris æquore ter commoto, an mihi obsecuturus sis. —

ο

Nr. 76. *χρησμ πυθίας*. Ex Herodoto L. I. 66. pag. 32. Respexit hoc oraculum Dio Chr. Or. XVII. p. 469. ed. R. Pausan. VIII. 1. p. 349. ed. Fac. V. 5. παιδίον. Vid. supra ad p. 76. v. 410. —

ο

Nr. 77. *χρησμ ἐν τοῖς θησεως βίοις ἀναφερόμενος*. Cum eodem lemmate hoc oraculum invenit Jac. Gronovius in Cod. Herodoti ad L. I. 65. idque exhibuit in Observatt. p. 65. ed. Wessel. Ap. Plutarchum illud frustra quaesiveris. V. 4. οὐ ἀλλῃ. P. οὐκ ἄλλῃ. Gron. —

ο θ

Nr. 78. *χρησμ πυ*. Herodot. I. 67. p. 52. — Nr. 79. *χρησμ πυ*. Ap. Herodot. I. 85. p. 43. V. 2. βούλον. P. βούλεν. Vulgo. V. 3. τὸ δὲ σο πολὺ. P. τὸ δὲ σοι. Vulgo.

^ο ^θ
Nr. 80. χρησμ πν. Ex Herodot. L. I. 91. Hoc oraculum cum paucis aliis prosa oratione conceptis in Anthologiam receptum est. Vid. nr. 95. Similia de vi fatorum vid. ap. Catack. ad Antonin. L. VII. p. 223. Valkenar. ad Herodot. IX. p. 698. 54. — *P. Nr. 81. χρησμ πν.* Ex Herodoto L. I. 174. p. 83. Cf. Euseb. Praep. Evang. V. 26. p. 220. V. 2. De duplici *νε* vid. supra ad p. 611. nr. 21. 7. —
^ο ^θ
Nr. 82. χρησμ πν. Ex Herodot. L. III. 57. pag. 225. — *Nr. 83. χρησμ πν.* Herodot. L. IV. 155. p. 349. In marg. Cod. Pal. *Βάττος δ̄ καιαριστοτέλης*. Cf. Tzetz. in Chiliad. VI. nr. 48. v. 349. Schol. ad Callimach. H. in Apoll. 76. — V. 2. *οἰκηστέρας*. P.

^ο ^θ
Nr. 84. χρησμ πν. Herodot. L. IV. 157. p. 350. Plutarch. T. II. p. 408. V. 1. *αἱ τν.* P. Herod. *αἱ τν* correxī, monente Schaefero. Nec *οὐ*, nec *τν* inclinari potest. — *Nr. 85. χρησμ πν.* Ex Herodot. L. IV. 159. p. 352. — *Nr. 86. χρησμ πν.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 419. Cf. Euseb. Praepar. Evang. V. 29. V. 1. *οὐ τις*. P. *οὐ τις* *ας*. Herod. — *Nr. 87. χρησμός.* Ex Herodot. V. 92. p. 420. ubi haec adduntur: *ταῦτά νυν ἐδ̄ φράζεσθε, Κορίνθιοι, οἱ περὶ καλὴν Πειρήνην οἰκίετε καὶ ἀφρουέοντα Κόρινθον.* — *Nr. 88. χρησμ.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 421. V. 2. *κλειτοῖα*. P. *κλειτοῖα*. Vulg. Vid. Wesseling. — *Nr. 89. χρησμ.* Herodot. L. VI. 19. p. 446. V. 2. *πολλοῖσι*. P. *γενήσει*. Ib. *γενήσῃ*. plurimi Codd. Herodoti.

Nr. 90. χρησμός. Ex Herodot. L. VI. 77. p. 473. V. 5. *ἀέλικτος*. P. c. plurimis Codd. Herodoti. Alii *τρούλικτος*. — *Nr. 91. χρησμός.* Ex Herodot. VI. 86. p. 478. Respexit Pausan. II. 18. p. 242. ed. Fac. Cf. Eustath. ad *Ἰλ.* γ. 414. Br. III. 147. nr. 22. An. III. 1. p. 281. V. 2. *ληῖσασθαι*. P. Alii *ληῖσασθαι*. V. 3. laudat Dio Chrys. Or. LXIV. p. 400. ed. Reisk. — *P. Nr. 92. χρησμός.* Ex Herodoto L. VII. 140. p. 567. Cf. Euseb. Praep. Ev. V. 24. Clem. Alex. Strom. V. p. 728. V. 1. *φεύγει ἔσχατα*. P. ubi *ἐτ* ortum ex proximo *ἔσ. φεύγ' ἔσχατα*. Vulg. V. 9. *ἐστήκασιν*. P. V. 12. *ἀλλ' ἴσον*. P. *ἴτον*. Herod. Cf. ad p. 283. nr. 480. v. 5. — *κακοῖσι δ' ἐπικιδναται*. P. *ἐπικιδναται*. Herodot. — *Nr. 93. χρησμ.* Ex Herodoto VII. 141. p. 568. Cf. Euseb. l. c. — V. 10. *ἴσῃ*. P. V. 12. *ἡ ποῦ* et ἡ

ο θ
 συν. P. — Nr. 94. *χρησμ πν.* Ex Herodot. VII. 148. p. 572. V. 3.
πάρα. P. *κάρη.* Vulg. In *κάρα* posterior syllaba recte producitur.
 Vid. Additam. Anim. ad Athen. p. 67.

ο
 Nr. 95. *χρησμ.* Ex Herodot. L. VII. 169. p. 584. ubi vid. Val-
 kenar. Etiam hoc Oraculum prosa oratione conscriptum, ut nr. 80.
 V. 1. *ἐπιμέσφεςθε.* P. *ἐπιμήμφεςθε.* Herodot. *Μενελάων.* P. *Μενέλειω.*
 Herodot. V. 4. *κίνοιοι.* P. *κίνοιοι.* Herod. — P. Nr. 69. *χρη-*
σμός. Ex Herodot. VII. 220. p. 608. Eusebi. Praep. Evang. V. 25.
 V. 2. *ἄστυ ἐρικυδές.* P. et Vulgo. *ἄστ' ἐρικυδές.* corr. Wesseling. quod
 nihil est. Scripsi, *ἄστυ ῥικυδές,* ut in edit. Schaeferi exhibetur.
 V. 3. *ἡρακλέους.* P. *ἡρακλῆος.* Vulgo. V. 5. *τῶν ταίρων.* P. *τῶν et*
τόν. Codd. Herodoti. *τόν* verum est. — Nr. 97. *χρησμ πν.* Ex He-
 rodot. L. VIII. 20. p. 628. V. 1. *βαρβαρόφωνον.* P. et omnes Hero-
 doti Codd. *βαρβαρόφωνος* cum Reiskio probabiliter correxisset Schaeferus.
 ο
 V. 2. Scr. *πολυμηχάδας.* — Nr. 98. *βάκιδος χρησμ περὶ τῆς τῶν*
Ἑλλήνων νίκης. Herodot. L. VIII. 77. p. 655. V. 2. Scr. *Κυνόσουραν,*
 V. 4. *σβέσαι.* P. *σβέσαι.* Vulg. *Κόρον* scribendum, initiali majore.
 V. 5. *μαιμῶνonta.* P. *μαιμώνonta.* Vulgo rectius. Sed illud simile
 formae *γελῶνontes,* quam nonnulli legebant ap. Homer. Od. v. 390.
πιθίσθαι. P. *πυθίσθαι.* Vulg. — Nr. 99. *χρησμός.* Ex Herodot.
 L. IX. 45. p. 713.

θ
 Nr. 100. *χρησμός δο μενέλω καλεξάνδροι.* Alibi non vidi. —
 Dedi in Paralip. I. nr. 174. p. 721. — Nr. 101. *κλεοβουλ' αἰνίγμα.*
 Br. I. 76. nr. 2. An. I. 1. p. 194. ex Diogen. Laert. I. 91. p. 56.
 Stobae. Eclog. Phys. p. 240. ed. Heer. V. 1. *δυναιδεκα.* P. *παῖδες*
δὲ δυοῖδεκα. Diog. Stob. Br. *τῶν δὲ θ' ἐκάστη.* P. *τῶν δὲ ἐκάστῃ.*
 Stob. Br. *χ' ἐκάστῃ.* Diogen. *ἐκάστη* et *ἐκάστῃ* confusa vidimus nr. 48.
 v. 1. V. 2. *παῖδες τριήκοντα διάνδιχα.* P. *παῖδες ἑασι τριήκοντ'*
ἄνδιχα. Diog. qua lectione metrum quidem salvum praestatur, sed
 rhythmus pessumdat. *παῖδες τριάκοντα.* Suid. in *Κλεοβουλίνῃ.*
 T. II. p. 325. *παῖδες δις τριάκοντα διάνδιχα.* corr. Marq. Gudius ap.
 Menag. p. 55. quod probabile. In *τριάκοντα* enim antepenultimam
 interdum corripi, docuimus ad p. 472. nr. 682. *νοῦραι ἐξήκοντα* eodem
 sensu Stobae. V. 3. *αἱ μὲν* et *αἱ δ'.* P. recte, si Gudius praecedentem
 versum vere emendavit. *ἡ μὲν ... ἡ δὲ.* Diogenes.

Nr. 102. ἐκ τῆς πυ τοῦ βασιλεῦ ἀδρι/. Dedi in Paralip. I. nr. 175.
 P. 721. Alibi non reperi. V. 1. ἄγνωστον cum proximis non cohaeret. Fortasse scribendum: ἀγνώστον μ' ἐρέεις γενεῆς. *de ignota origine et patria*. Genitivi pendent ab ἐρέεις, ut Homer. Od. λ. 174. εἰπέ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱός, ὃν κατέλειπον. Vid. Schaefer. ad L. Bos.
 P. 734. In ἀμβροσίον Σειρήνος, quibus verbis Homerus significatur, notanda generis enallage pro ἀμβροσίας. V. 3. Suid. T. II. p. 683. Ομηρος ὁ ποιητής... Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεως, καὶ Πολυδάσσης τῆς Νέστορος. Caeterum corrige interpunctionem: Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορίη Πολυδάσσης Μητήρ, ἣ μιν ἔτατε. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων scripsi. — Nr. 103. ἄδελον εἰς σταφ. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. II. p. 224. nos in Paralip. I. nr. 176. p. 722. V. 1. τάχα, ἂν subaudiendum, ut in his conditionibus enuntiationibus passim. Vid. ad p. 53. nr. 16. V. 2. ἐξετέλεισε. P. Alterum σ addidit editor. V. 3. ἐύσαιναν με ἑγρόν. P. ἐύσαινομένην. Chard. Vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 104. ἄλλο. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 305. qui hoc distinctionem in anaglyphum gemmamve sculptam compositum existimat. Paralipom. I. nr. 177. p. 722. — Nr. 105. ἄλλο. Edidit Chard. Mag. encycl. an. IV. Tom. II. p. 225. Paralip. I. nr. 178. p. 722. V. 1. χαμαιζήλον. P. χαμαιζήλων. Chard. γένος. P. μέλος scribendum esse apparet. Vocabulum est ποῦς, unde fit οὔς, ὕς, ε. V. 3. ἔσομαι. P. ἔσομαι. Chard. — Nr. 106. ἄλλο. Dedi in Paralipom. I. nr. 179. pag. 723. V. 3. εὐρήσεις με. P. Scripsi ἐμέ, metri causa. V. 4. ἐπιβήμα. Versus constabit, si legeris, βραχὺ τι ῥῆμα τόπου. Sed praeterea sensus videtur postulare, ut corrigas: ἦν δὲ τὸ λοιπὸν Αἰθρῆς. ultimam litteram si sustuleris, invenies vocabulum exiguum, locum significans. Vox aenigmati est ποῦς, οὔς, ὕς, παῦ.

Nr. 107. ἄλλο. Edidit Salm. de Homon. Hyl. Iatr. p. 192. qui v. 1. memoriae lapsu dedit: οὐκέτ' Ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰούς. quod monuit Chard. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 94. Dedi in Paralip. I. nr. 180. p. 723. κόνης Αἰθιόπων est pulvis auri. In κόνην posterior syllaba producitur, ut in Aeschyl. Suppl. 183. — Nr. 108. ἄλλο. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita. Nos in Paralip. I. nr. 181. p. 728. — Nr. 109. ἄλλο. Edidit Huschke An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 182.

p. 724. Polyphemi oculum significari intellexit Buttmannus. V. 1. κόρη. Cf. supra nr. 52. v. 3. — V. 3. ἐν ζῶντι τύμβῳ. Vid. ad nr. 36. v. 3. V. 5. βρόμιος καί. P. τε interposui, suadente Hermannō ad Orph. p. 729.

Nr. 110. ἄλλο. Huschk. Anal. cr. p. 308. qui de *Somno* interpretatur. Paral. I. nr. 185. p. 725. V. 1. ὄρᾳ. Nominativus assumendus ex οὐδεὶς. Vid. Heindorf. ad Horat. Serm. I. 1. 3. p. 3. — V. 2. Hiatus auctor vitasset, si scripsisset: τρέχει δ' ὁ μὴ τρέχων. V. 3. πάντα δ' ἄλληθ' ἔλεγον. τὰλληθ' ἔλεγων corrigit Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 325. — Nr. 111. ἄλλο. Paralipom. I. nr. 184. p. 725. De Amore videtur accipiendum. Caeterum verbis transpositis ἐξ ἀγόνων ἄγονος corrigendum censet Friedemann. l. c. p. 325. — Nr. 112. χρησμός δοθεὶς καρίστωι τῷ λυδῷ. Κροίσῳ correxit. Est ex Herodot. I. 55. p. 25. Dio Chrys. Or. XIII. p. 220. T. I. p. 421. ed. R. Idem ad hoc oraculum respicit Or. LXIV. p. 337. τίς ἂν ποτε ἤλπισεν Ἰνδῶν ἄρξειν ὀρέα. ubi ἤλπισε Μήδων scribendum. V. 2. παρέρμον. P. παρ' Ἐρμον. Herod. V. 5. μὴ δὲ αἰδ. P. μὴδ' αἰδεῖσθαι. Her.

¶ Nr. 113. χρησμός ἐπαρχιλόχῳ λεχθεὶς πυθνης ὑποομφῆς. notabile lemma rhythmo hexametrico conceptum. V. 1. τελεσιχλεις. Telesicles pater Archilochi, secundum oraculum, quo Calondas iubebatur μελιξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν. ap. Suid. T. I. p. 346. Eodem nomine poetae appellabatur filius. Vid. Steph. Byz. in Θάσος. Commemoratur hoc oraculum ap. Eusebiam Praep. Evang. V. 33. p. 227. — Nr. 114. χρησμός δοθεὶς τῇ μῦρ' αλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἐν πυζίκῳ ἐρωτησάσῃ πῶς ἂν τῆς χούρας περῶν κρατήσῃεν ὁ ταύτης υἱός. Edidi in Paralip. I. nr. 185. p. 725. Alibi non vidi. V. 1. νέ κιν. P. V. 5. ἦν τίς ... δείξει. P. V. 4. Περσ. μέγα κράτος. P. Ruenti metro succurri, τὸ addens. V. 7. ἀφηγήτορα. P. ἀφηγητῆρα dedi, ab ἀγγετῆρ. Compositum in Lexicia non compareret. ἀφηγητῆρ est ap. Automedont. p. 549. nr. 319. — V. 8. ἀπαρνίδος. Ἀβαρνίς vulgo vocatur. Cf. Stephan. Byzant. in Ἀβαρνος.

Nr. 115. κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τῇ τροίᾳ πλησίαν ἡβουλήθη κτίσαι πόλιν βασιλικήν. καὶ λαβὼν τὸν χρησμόν ἀνεχώρησεν καὶ κτίζει κωνσταντινοπόλιν. Edidit Huschk. An. cr. p. 294. Paralip. I. nr. 186. p. 726. V. 1. τροίῃ σε. P. Τροίης σε dedi c. Schaefero. — Θεμελίω. P. Θεμελίω corr. Huschk. Vid. ad p. 466. nr. 649. — τημθέντι i. e.

πορθηθέντι. V. 4. βόσκονται τὸν αὐτόν. P. diphthongo correpta, ut passim apud recentiores, in Oraculis Sibyllinis saepissime. βόσκουσιν est in Oraculo ap. Codin. Origg. CPol. ubi idem versus occurrit, et ap. Steph. Byzant. in Βυζάντιον. In alio ap. Codin. p. 5. βόσκοντας ἐς αὐτόν.

Nr. 116. μητροδώρου ἐπιγράμματα ἀρειθμητικά. Br. II. 479. nr. 10. An. II. 3. p. 343. V. 2. τὰδε. P. τὰ δέ. Br. V. 3. ἡ γάρ. P. ἡ δέ. Br. Scripsi ἡ γάρ. V. 4. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br. V. 5. φιλοπαίγμονες. Notanda epitheti sedes inter duo substantiva. V. 7. ἦναρ καὶ δ' ἐγέλα γλαύκη. P. ἦνιδε καὶ δέ γελα. Br. in quo γελα probandum, reliqua non item. Scripsi, paucis litteris leviter immutatis: ἡ δ', ὄρα, ἦδὺ γελα. Nihil in Codd. similis syllabis καίιδε et ἦδὺ. Cf. praesertim R. Porson. in Variis Lectt. ex Cod. Harlejano Homeri p. 87. sq. ed. Schaefer. De formula ἦδὺ γελαξιν dixi supra ad p. 562. nr. 391. v. 3. ad p. 590. nr. 137. — V. 8. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. καρῶν. P. κάρων. Br. Sequitur in Cod. problematis solutio.

P. Nr. 117. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 11. An. II. 3. p. 343. V. 3. ἄγαν. P. Br. Sic hoc nomen fere ubique scribitur ὀξυτόνως, contra vulgarem de nominibus propriis regulam. Ἀγανή tamen uno in loco legitur in Apollodor. II. 1. 5. p. 122. ed. Heyn. sec. et in Planud. nr. 289. Tom. II. p. 713. Etiam in Nonni Dionysiis L. V. p. 172. 194. et alibi Ἀγανή scribitur. Eustath. ad Ἰλ. σ. p. 1177. 11. nomen Ἀγανή derivat ἀπὸ τοῦ ἄγαν αἶων. V. 4. οἶχετ'. P. ὤχετ'. Br. V. 6. Κύπριν. Brevem syllabam tolli posse censebat Friedem. de Med. Syll. Pentam. p. 317. scribendo: οὐ μὰ Κύπριν φιλήν. Sequitur in membr. solutio. — Nr. 118. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 12. An. II. 3. p. 344. — Nr. 119. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 13. An. II. 3. p. 345. V. 7. ἀστυνόμη. P. ἀστυνόμη. Br. De forma εἴλατο vid. ad p. 365. nr. 56. Utrique epigrammati solutio in Cod. subjecta.

P. Nr. 120. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 14. An. II. 3. p. 346. V. 2. δέ τις. P. νῦν δέ τις. Br. interrogative; quod minime probandum. V. 5. ὠρεῖθυσια. P. ὠρεῖθυσια. Br. V. 6. εὐρνομεῖη. P. εὐρνομή. Br. μοῖρην. P. μοῖραν. Br. Sequitur solutio. — Nr. 121. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 15. An. I. c. nr. 346. V. 5. ἐπτάλ. ἄστν. Schol. in marg. τὴν Ῥώμην λέγει. V. 2. βαίτιος. Schol. βαίτις ποταμός. V. 4. ἀετίης. P. εὐετίης. Br. Nomen illi regioni ab armentorum copia impositum. Εὐετία idem quod εὐεστὴ et εὐετηρία. V. 6. δεκάδος. P.

δεκάτης scribendum esse docuit Kriesius v. cl. in Animadversionibus nostris. V. 9. ἀρχομένου. P. ἀρχομένη. Br. V. 11. post ἐλαύνων colon ponendum. Vers. 12. ταρπαίη. P. ταρπείη. Br. Sequitur solutio.

P. Nr. 122. Br. II. 481. nr. 16. An. II. 3. p. 348. V. 4. δεκάδος. P. δεκάδας. Br. Sequitur solutio. — Nr. 123. ἄλλο. Br. II. 482. nr. 17. An. II. 3. p. 348. V. 2. νίξες σίχομένον παιδες. P. παιδός. Br. Elegantiorem verborum collocationem praetulit: νίξες οίχομένον παῖδες. V. 4. ἔκτος. P. ἔκστος. Br. V. 5. ἀνεψιοὶ δυοκαίδ. P. ἀνεψιαδοῖ. Br. ubi postrema syllaba a proximo δὺ absorpta est. V. 6. εἴβολος. P. Εὔβολος. Br. V. 9. ὦδε λαμβ. P. ὠδί. Br. quod ab ionismo horum epigrammatum abhorreere monuit Hermann. ad Orph. pag. 769. Scripsi, ὦδε δέ. — V. 10. δοός. P. Δάος. Br. V. 13. τριηκόντων. P. τριήκοντα. Br. in textu. In Lectt. autem membran. lectionem restituendam esse monuit. Vid. ad p. 513. nr. 41. p. 615. nr. 3. V. 15. καὶ ἄλφιστα. Ne καὶ ante vocalem produceretur, Hermann. ad Orpheum p. 729. ἐς inserendum esse existimabat. Fit tamen interdum, apud recentiores inprimis, ut καὶ etiam in tertia sede producat. Vid. Spitzner. de Product. brev. Syllab. p. 36. et de versu Graecor. heroico p. 107. s. Quod si nolis, κείς ἄλφιστα scribere licet. Sequitur in Cod. solutio.

P. Nr. 124. ἄλλο. Edidit Huschk. An. cr. p. 299. Paralipom. I. nr. 187. p. 727. V. 1. ἀμφιθέοντος. sic P. In apogr. nonnullis ἀμφιθέοντες. V. 2. ζωφόρον. i. e. ζωδιακοῦ. Vid. not. ad Append. Epigr. nr. 92. v. 7. T. II. p. 788. V. 4. ὀγδοατ' ἡδέ. P. ὀγδοάτη δέ. cl. editor ex apogr. suo. Scripsi ὀγδοάτην, sensu sic postulante. V. 8. ἐπαλλιοτα. P. οὐ δὲ τοῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν. corrigit cl. Huschke. Ipse suspicabar: ἐφ' ἄλμυρά δάκρυα χεύσας. Hesych. ἄλμυρά δάκρυα, χαλεπά, πικρά. Theocr. Eid. XXIII. 34. ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτενμένος ἄλμυρά κλαύσεις. V. 9. ἔτεσσι. ut τέτεσσι ap. Homer. Od. x. 61. ἔτεσσι ap. Apollon. Rh. III. 185. 610. In Cod. sequitur problematis solutio. — Nr. 125. ἄλλο. Br. II. 482. nr. 18. An. II. 3. p. 350. V. 3. παρδενικῶιν. P. sine littera paragoga Br. V. 4. τρεῖς δέ μοι. P. τρεῖς δ' ἐμοί. Br. Sequitur solutio.

Nr. 126. ἄλλο. Br. II. 485. nr. 19. An. II. 3. p. 350. Vid. Fabricii Bibl. gr. Tom. V. p. 641. ed. Harl. V. 3. ἔκτη. P. ἔκτην. Br. ὅπασε. P. ὥπασε. Br. Verg. 4. δωδεκάτη. P. δωδεκάτην. Br.

P. V. 5. ἐπ' ἐβδ. P. ἐφ' ἐβδ. Br. V. 6. ἐπένυνσιν. P. ἐπύλυνσιν corrigat Br. Codicis tamen lectionem tuearis, θεός subaudiens ex versu 3to. — V. 8. dedi, ut in Cod. legitur, depravatum. μέτρον τῷ πνευρὸς μοῦρ' ἄφελεν βίοντον. Br. quod nemini probabile videbitur. Suspiciabar equidem ejusmodi quid lectum fuisse: (Φεῦ, Μοίρῃς πνευρᾶς) μέτρον ἔλόν βίοντον. nec tamen despero, leniorem etiam correctionem aliquando inventum iri. Ἐλὼν fortasse servari poterit. Sic fere Liban. T. IV. p. 590. 1. καὶ τὸ θυγάτριον ἤδη κινδυνεύουσαν εἶδον. Plato in Protag. p. 315. D. νέον ἐτι μειράκιον . . . τὴν ιδίαν πάνυ καλός. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 485. — V. 10. ἐπέρησα. P. ἐπέρησε. Br. Sequitur in Cod. solutio. — Nr. 127. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 20. An. II. 3. p. 351. V. 1. ὕσον. P. ὕσον. Br. Illud non habet, quod reprehendas. V. 4. τρεῖς καί. P. τρεῖς καί. Br. ut nr. 125. v. 4. — Nr. 128. ἄλλο. Br. II, 483. nr. 21. An. II. 3. p. 351. Utrique problemati addita solutio.

P. Nr. 129. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 22. An. II. 3. p. 352. V. 1. εἴπε, τίς subaudiendum. Vid. ad pag. 245. nr. 261. v. 2. Adjecta solutio. — Nr. 130. Br. II. 484. nr. 23. An. II. 3. p. 353. V. 2. δύο δ'. P. δυοί δ'. Br. V. 2. ἡμασιν. P. V. 3. κλήσουσιν. P. πλήσουσιν. Br. Sequitur problematis solutio. — Nr. 131. ἄλλο. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. p. 354. V. 5. ῥόον ἐσμὸν ἀνώγοις. P. εἰς μίαν οἶγοις. Br. Minore mutatione scripsi: ῥόον εἰς ἓν ἀνώγοις. sed hanc conjecturam in textu ponere non debebam. Auctor enim problematis scripsit procul dubio: εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον ἐσμὸν ἀνώγοις. omnem aquae copiam. Euripid. Bacch. vers. 710. ἄκροισι δακτύλοις διαμῶσαι χθόνα Γάλακτος ἐσμούς εἶχον. quam lectionem vide quomodo tueatur Porson. in Advers. p. 235. ed. Lips.

Nr. 132. ἄλλο. Br. II. 484. nr. 25. An. II. 3. p. 355. V. 1. κύνλωψ ἐγώ. P. Κύνλωψ ὦ Πολ. Br. ubi quid interjectio valeat, non intelligo. Scripsi, Κύνλωψ τοι, quod facile in εἰω depravari potuit. P. V. 4. ἡ δ'. P. V. 6. ἡμασιν. P. V. 7. ἡμάτιος et ἡμτος. P. — Nr. 133. ἄλλο. Br. I. c. nr. 26. An. I. c. V. 1. θεοί. P. θεοί. Br. Eorundem vocabulorum permutationem notavimus ad p. 406. nr. 603. v. 2. V. 2. δύο. P. δύο. Br. V. 4. ἡμάτιος et v. 6. 7. ἡμασιν. V. 5. ἀπερεύεται. P. ἀπερεύεται. Br. V. 7. ἀχλωῖε. P. ἡμασινῆν. P. ἡμασι. νῦν. Br. V. 8. καὶ εἰν. P. καὶ ἐν. Br. metro ruente, μὴν. P. μιν. Br. — Nr. 134. ἄλλο. Br. II. p. 485. nr. 27. An. II. 3. p. 356.

V. 2. ἀναγκαίη. P. ἀναγκαίων volebat Br. Scripsi ἀναγκαίη cum Schaefero in not. mat. V. 6. δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον. P. ἐφοπλίζει μνᾶν ἐρ. πανών. Br. c. Salmasio, qui πανών interpretabatur per μίτος. Mutatione non opus. Codicis lectio nonnisi unam lanae minam per totum diem confectam esse, indicat. ἐρύειν h. l. non est *trahere*, sed *pendere*, quod Salmasium, nescio quomodo, fefellit. Homer. Ἴλ. χ. 351. χρυσῶν ἐρύσασθαι. σταθμήσασθαι. ζυγοστατήσαι. Schol. Vid. Heyn. T. VIII. p. 314.

P. Nr. 135. Br. II. 485. nr. 28. An. II. 3. p. 356. V. 7. ὀλίγη . . . ὤρη, P. — Nr. 136. ἄλλο. Br. I. c. nr. 29. An. I. c. p. 357. V. 2. ἡμαρ. P. ἀννίφελον. P. ἀννίφελον. Br. V. 7. πόσαις. P. πόσαις. Br.

P. Nr. 137. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 30. An. II. 3. p. 358. V. 2. πεσών. P. πεσόν. Br. De brevi syllaba in caesura pentametri vid. ad p. 565. nr. 410. v. 6. Eam vitasset auctor, si scripsisset: οὓς πεσὼν ὤλεσεν δῶμα τόδ' Ἀντίχον. V. 5. δαιτυμόνας οἴσιν θεός. P. οἴσιν σε θεός. Br. de brevi syllaba in δαιτυμόνας securus. Fortasse scribendum: δαιτυμόνας, τοῖσιν γε θεός. . . V. 4. ἔπορε χῶρον. P. ἔπορεν. Br. V. 7. αὐτός τ' Ἀντ. P. αὐτὸς δ' Ἀντ. Br. Nihil mutavi; nam Antiochus quoque Spartanus fuisse videtur. Post δαιτυμόνων plenior distinctio est ap. Br. quam monente Schaefero mutavi.

Nr. 138. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 31. An. II. 3. p. 358. V. 2. παρώνων κλεῖτ' ἔπορεν τὸ τρίτον. P. δῶκε Κλιτοῖ τὸ τρίτον. Br. (In ed. nostra huic lectioni per errorem adscripta sigla P. pro Br.) quae nimia sine dubio mutatio. Nihil hic depravatum praeter nomen puellae. V. 3. ἀριστοδίκη. P. V. 4. Θεανοῖ. Notanda correptio mediae syllabae, quae alibi constanter producitur. Vide supra ad p. 317. nr. 700. — V. 6. νικαρέτη. P. — Nr. 139. ἄλλο. Br. I. c. nr. 32. An. II. 3. p. 359. V. 2. πόλιν. P. πόλον. Br. cum Salmasio. κύκλα. P. κῆλα. Br. Restitui lectionem membran. Maxim. π. καταρχ. v. 6. κύκλα σελήνης. Ib. v. 30. πολλῶν ἡελίων περιμήκεια κύκλα. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123. σελήναις κύκλα καὶ ἡλίον. Vid. Schaefer. Meletem. p. 35. Hermann. ad Orph. Arg. p. 51. — Nr. 140. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 33. An. II. 3. p. 359. V. 1. ἡ ῥα. Notanda harum particularum repetitio. V. 2. μαραινεται. In marg. αν ἐκλείπει ἡ C. Ad Arat. Diosem. v. 130. ἡελίοιο μαραινομένησιν ὁμοῖται . . ἀκτίνες . . ὅον ἀμαλδύνονται. Schol. ὥσπερ ἀμαυροῦνται, ὅτε ὑπὸ τῆς σελή-

νης ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὥσπερ μαρανθεῖσαι καὶ ἀποσβεσθεῖσαι ὀρώνται.

P. Nr. 141. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 34. An. II. 3. p. 360. V. 2. ἡνίκ' ἐμῇ. P. ἐμοί. Br. cuius mutationis necessitatem non video. — Nr. 142. ἄλλο. Br. I. c. nr. 35. An. I. c. V. 1. ἡριγένεια. P. — Nr. 143. ἄλλο. Br. I. c. nr. 36. An. II. 3. p. 361. V. 5. μητέρα. P. μητέρι. Br. — Nr. 144. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 37. An. II. 3. p. 362.

P. Nr. 145. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 38. An. II. 3. p. 363. V. 1. σοι. P. σοῦ. Br. sensu requirente. V. 2. πενθαπλοῦς. P. πεντάπλους. Br. — Nr. 146. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 39. An. II. 3. p. 363. V. 1. διπλοῦς σοι. P. σοῦ. Br. — Nr. 147. "Ομηρος ἡσιόδω ἐρωτήσαντε πόσων τὸ των Ἑλλήνων πληθος τὸ κατατῆς ἱλίου στρατεῦσαν. Br. II. 488. nr. 40. An. I. c. V. 1. ἔσαν. P. ἔσαν. Br. In marg. Scholion: ^δ μυριαδ. ἄφοι. ἤγουν χίλια μύριαι πεντακισχίλιαι ἑπτακισχίλιαι πεντηκ^τ.

Nr. 148. χρησμ^ο δοθεῖς Ἰουλιανῷ τῷ αποστάτῃ ὅτε ^τ γενεθλί^ι ἡμεραν επιτελῶν ἑαυτοῦ διῆγεν περικτεσιφῶντα ἀγῶνας ἵππικους θεόμενος. Servavit hoc oraculum etiam Suid. Tom. II. p. 125. — V. 6. ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα. P. πόλεις τε καὶ ἔθνεα πολλά. Suid. — V. 7. ὅς ῥα καί. P. ἀλλὰ καί. Suid. ἀλμανικόν. P. ἀλαμανικόν corrigebat Schaefer. in not. mst. Et sic est ap. Suidam. — Nr. 149. χρησμοὶ δοθεῖς τιμοκράτῃ ἀθηναῖ ἐρωτησαν ^τ ^ε π ἐπιληψία. Adjicitur Scholion, quod adscribam, solutis compendiorum tricis: τοῦτον τὸν χρησμὸν διεσάφισε Θεόγνωστος ὁ Δημοκρήτειος 5H (i. e. XCVIII.) ἔτος ἐλαύνων οὕτως· τῶν ἐν τοῖς ποιμνίοις αἰγῶν φυσικ^ς φησιν ἔγκνος γίνεται ἢ κεφαλὴ κατὰ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου βάσιν πολλῶν σκωλήκων· ἐπερχομένῳ δὲ πταρμῶϊ τῷ ζώῳ, ἐπαλλάττονται (scf. ἀπαλλάττονται) πολλοὶ ἐκ τῶν ῥωθῶν τῆς αἰγὸς σκώληκες. χρὴ οὖν ὑποσορέσαντα ἱμάτιον διὰ τὸ μὴ ἄψασθαι τῆς γῆς τοὺς σκώληκας, λαβεῖν ἀγῆ^ς καὶ ἐνδύσαντα εἰς δῖρμα μέλανος προβάτου ἐξάψαι ἀπαλ^ς ἀδο δειρ^ς (Fort. ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς) καὶ ἐστὶ (· in membran.) ἀντιπαθὲς τῆς νόσου.

Nr. 150. χρησμὸς δοθεῖς τῷ αἰγῇ ἐρωτησαντι ^ε π παιδοποιίας. Est ap. Plutarch. in Vit. Thes. c. 3. Apollodor. III. 15. 6. Schol. Eurip. Med. v. 679. Tzetz. ad Lycophr. v. 494. T. II. p. 648. ed.

Müll. In Cod. Pal. adjectum est Scholion: ἀσκού τῆς γαστροῦ ποδαιῶν καὶ τὸ μόριον παρ' ὅσον ὡς ποδαιῶν τοῦ ἀσκού προέχει. λέγει οὖν ὁ χρησμός τῷ αἰγεῖ μὴ συνελθεῖν ἑτέρα πρὶν ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Cf. Muret. in Var. Lectt. L. III. 14. V. 1. ποδαιῶνα. P. ποδάνα nonnulli. ποδεῶν', ὃ φίλτατ' exhibet Muretus. πόδα μέγα φέρτατε. alii. V. 2. μὴ λύσαι. P. Schol. Eurip. μὴ λύσης. alii. πρὶν γούνον. P. Schol. Eurip. Alii πρὶν δῆμον et ἄκρον. Τὸν γουνόν τὸν Σουνιακόν dixit Herodot. IV. p. 326. ubi Wessel. nostri oraculi non fuit immemor. Valkenar. autem *saxosum* illum *angulum* sic appellatum fuisse negans, corrigit: τὸν γῶνον τὸν Σουνιακόν. Hesych. γῶνον. γουνόν. quam glossam mendii suspicione carere negat Steph. Caeterum constans veterum usus jubet scribi, γουνόν Ἀθηναίων. Notum Homericum ἐν γουνῷ ἀλωῆς. unde profecit Quint. Sm. VIII. 278. Cf. Eustath. ad Od. α. pag. 46. 16. Hesiod. Theog. 54. γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα. Ib. 329. γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης.

XV.

Σύμμικτά τινα.

¶ Sequitur in Cod. Pal. Ἰωάννου γραμμα^τ γὰρ τῆς ἑκφρασε^ς τ^ς κοσμικοῦ πίνακος τοῦτόντος ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ. In margine: Ἰωάννου γραμμα^τ γὰρ τῆς ἑκφρασε^ς τῆς εἰκότος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γὰρ. Ex Scaligeri apographo hoc poema edidit Jan. Rutgersius in Varr. Lectt. p. 98—119. Reperititum ejus editionem expectamus a Graefio. Nos illud omittendum duximus, quum non magis ad Anthologiam faciat, quam Pauli Silentiarii Ecphrasis S. Sophiae. — Caeterum in marg. legitur etiam epigramma in illam Joannis ecphrasin, quod dedimus Nr. 1. cum lemmate: ἐπιγραμμα εἰς τὸ ποίημα ἡγουν ἑκφρ^α. Tum haec: ταύτης τῆς γραφῆς μὲννται καὶ προκόπιος ὁ γαζαῖος. καὶ ὅτι ἡ πόλις αὐτῆς φιλόμονος ἦν καὶ περὶ τοὺς λόγους εἰς ἄκρον ἐληλακῖα: ἐλλογμοῖ ταν τῆς πολ^ι Ἰωάννης προκόπιος: τιμὸς ὁ γράψας περὶ ζώων ἰνδικῶν: καὶ οἱ τῶν ἀνακρεον ποιητῶν διάφοροι. ὅτι ὁ γραμμα οὕτως ἐν τῇ ἑκφράσει τῶν

δώδεκα ὥρῳ τὰς εἴς μόνας εἶπεν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης μετέστρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τὸ ῥόδον καὶ τὴν γῆν. νομίζω δὲ ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει σφάλμα καὶ διὰ τοῦτο. In fine poematis pag. 665. leguntur haec: ἰωάννου γραμματικοῦ γάξης ἐκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γάξει. ✕ ἢ ἐν ἀντοχείῳ. ~.

Nr. 1. εἰς τὸ ποιημάτιον ἰωάννου γραμματικοῦ. Edidit Reisk. in Anthol. p. 99. nr. 625. inter Sepulcralia. Vid. eundem p. 625. Nos in Paralip. I. nr. 188. p. 728. V. 3. ἀληθείης τε. P. δὲ Reisk. γα fuisse suspicor. — Nr. 2. ἐπιγραμῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς λυκίας. Reisk. Anthol. p. 100. nr. 626. Paralip. I. nr. 189. p. 729. V. 3. θεομοῖς τε. P. δὲ Reisk. ἀρτεμειῶνος. P. ἀρτεμίωνος. Reisk. V. 4. παλινόρσον ἰόν. P. παλινόρσος ἰόν. Reisk. At παλινόρσον adverbii vim habet: urbs iterum, moenibus prolatis, pristinam suam mensuram nacta est. — Nr. 3. εἰς τὸν τάφον τοῦ αἰγίου νικάνδρου. Ap. Reisk. nr. 627. p. 100. In Paralip. I. nr. 190. p. 729.

P. Nr. 4. ἐπιτύμβιον ἐν νικαίῃ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὄρε-
λίσκῳ. In Leich. Carm. Sepulcr. p. 4. Anth. Reisk. nr. 628. p. 100. Paralip. I. nr. 191. p. 730. V. 2. πρᾶμιδα. P. V. 3. ἱεροφάνταν. P. ἱεροφάντα. Leich. τὸν ἱεροφάντην τῆς ἀληθείας Mosen appellat Clem. Alex. in Cohort. p. 21. 15. — V. 4. κρύπτει. P. βρίθει. Reisk. θαπτόμενον. P. κρυπτόμενον. Leich. Reisk. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 258. — V. 6. τὸ δὲ ὦν. P. τόδ', ὦν. Reisk. τόδ' ὦ dedi cum Leichio. — αἶδας. P. αἶδης. Reisk. Leich. — Nr. 5. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. p. 101. nr. 629. Paralip. I. nr. 192. p. 730. V. 5. πᾶτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu afflictam. Vid. Gregor. Naz. epigr. nr. 94. T. II. p. 564. V. 7. δερήσαντο. P. δερίσαντο. Leich. Reisk.

Nr. 6. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. Anth. p. 101. nr. 630. Paralip. I. nr. 193. p. 731. V. 7. ἤγνισε. P. ἤγνισε. Leich. ἤγισε. Reisk. Inutilis correctio. Mortalia corpora flammis a faecibus terrenis purgantur, ἠγνίζονται. Vid. ad p. 215. nr. 49. Eurip. Herc. Fur. 1146. ὅτ' ἀμφὶ βωμόν χειρὰς ἠγνίζον πυρί. Supplic. 1243. ἔν' αὐτῶν σῶμαδ' ἠγνίσθη πυρί. Apoll. Rhod. L. II. 928. καὶ ἠγνισαν ἔντομα μῆλων. Schol. ἔκαυσαν. Cf. Toup. Emendatt. in Hesych. T. III. pag. 235. — Nr. 7. ἄλλο. Leich. pag. 8. Reisk. nr. 631. pag. 102. Paralipom. I. nr. 194. p. 732. V. 1. ὀργισφάντας. p. 473. nr. 638.

V. 4. *Αὐσονίου Διός*. Imperatoris Augusti, Gratiani fortasse. V. 5. *Θνάσκω*. P. *Θνασκον*. Reisk. *τεθνάς*. Leich. Uterque male. Cf. ad p. 257. nr. 207.

Nr. 8. *ἄλλο*. Leich. p. 10. Reisk. p. 102. nr. 632. Paralip. I. nr. 195. p. 735. V. 1. *εἰ γάμος*. P. *εἰς*. van Eldik. Reisk. — *θανόντων*. *Θανόντες* scribendum videtur. Praeterea molesta sunt verba interposita *μνήμονες ἀλλήλων*, negatione praecedente. V. 3. *σανίρδων*. P. *σανίρδως*. Reisk. Initio versus membr. *καὶ οὐ μὲν τελεταί*. Quum ad *κηρύξει* accusativus requireretur, scripsi sine haesitatione: *καὶ οὐ μὲν αἱ τελεταί*. P. V. 4. *ἡέλιους*. P. *ἀέλιους*. Reisk. *βίοντον*. P. *βίστον*. Reisk. V. 5. *ἐμὲ Σευ*. Versus vitio medearis verbis transpositis: *αὐτὰρ ἀνὴρ ἐμὲ Σενομήραν*. Sensui tamen ille ordo, quem membr. praestant, magis congruit. In mulieris nomine diphthongus *ου* pronuntianda ut consonans. — Nr. 9. *κύρον ποιητοῦ ἐγκώμιον εἰς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα*. Br. II. 454. nr. 2. An. II. 3. p. 300. V. 1. *ἀριδίκετα*. P. *ἀριδείκετα*. Br. V. 2. *λοχαίου καί*. P. *καὶ* om. Br. V. 4. *ἀγαμεμνονίην*. Br. *ἀγαμεμνόεος* sp. Homerum passim. 'Ιλ. κ. 326. *νῆ ἀγαμεμνονέην*. 'Ιλ. ψ. 295. *Μίθην τὴν ἀγαμεμνονέην*. V. 5. *ὀδυσσηῖ*. P. *ὀδυσηῖ*. Br. *πάν σε εἶσκω*. P. *πάντα σ' εἶσκω*. Br. 'Ιλ. ε. 181. *Τυδείδῃ μιν πάντα εἶσκω*. V. 8. *ἀθρησεῖς*. P. *ἀθρησαι*. Br. c. Reisk. Bene habet Cod. lectio. Vid. ad p. 384. nr. 169. 'Ιλ. α. 29. *τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν*.

Nr. 10. In membr. hi tres versus cohaerent cum praecedente poematio. Edidit eos Reisk. Anth. p. 103. nr. 634. Nos in Paralip. I. nr. 196. p. 734. V. 1. *πόθεν εὐρομεν*. P. *εὐρωμαι*. Reisk. De indicativo in interrogationibus vid. ad p. 99. nr. 75. V. 2. *πόσης ... αἱ* *θυέλλης*. P. *πόσαις θυέλλαις*. Reisk. V. 3. *ναῦς*. P. *νηῦς*. Reisk.

Nr. 11. *ἐν τῷ καστῷ της λινδου ἐν τῷ ἄκρον*. Postrema haec vox quid velit, non magis scio, quam Reiskius, qui hoc epigr. edidit p. 103. nr. 635. Paralip. I. nr. 197. p. 734. Obscurum epigramma ob argumentum ignotum et vitiatam scripturam. V. 1. *ἀργυτώνη*. Templum Minervae apud Lindios commemorat Herodot. II. 182. p. 192. Strabo L. XIV. p. 967. C. Eustath. ad 'Ιλ. p. 238. 56. Fortasse hic versus sic legendus: *Ἔστι μὲν ἀρχαίης λινδου κλέος Ἀργυτώνη*. V. 3. *λεξαμένης ... ἄκροις*. P. In margin. ap. Lips. *δεξαμένη σ' ὕχθ*. unde Reisk. *ληξαμένη 'ν ὕχθ. οὐρ. ἔδρας*. Leniore mutatione scripsi: *δεξαμένης ... ἄκρας*. Inter *ἄκροις* et *ἄκρας* per-

parum interest. V. 3. μέζων. P. μείζων. Reisk. ἐπήρατος ἐπλεο φήμης. P. ἐπήρατον ἐπλετο φήμη. Reisk. quod recepi, ἐπηράτου tamen corrigens. V. 4. πλησαμένη. P. πλησαμένης dedi c. Reiskio: postquam eam implevit. γλανκαὶ χάριτες, μῦνος olivarum. Vid. Animadverss. Tom. II. 2. p. 222. V. 5. ἔμεν οἶκος. P. σε μενοικῆς. Reisk. Fortasse θαλερῆς scribendum, ne brevis syllaba sit in caesura. Junge: ὁ χῶρος βοᾷ εἶναι οἶκος Ἀθηνᾶς. — V. 6. σκοπέλους. P. κοτίνους. Reisk. At scopulus ille, cui Minervae templum impositum, oleis consitus fuisse videtur. V. 7. νηρεύς. P. Νηρεύς. Reisk. V. 8. πτεάνων. P. χαρίτων. Reisk. Quid poeta secutus sit, dum Nereum Minervae oleam, tamquam partem suorum ipsius bonorum tribuisse ait, ignoro equidem. V. 9, καὶ Κελεοῖο. P. γάρ Reisk. Junge, κρέσσον ἀεξήσαι, idque ad ἀνθεμα refer. Sic munus illud in Lindi scopulis meliores etiam, quam Attica, oleas genuisse dicitur. V. 10. πειρὴν ἐλαίην. P. Scripsi πιαρὴν ἐλάην. Vid. ad pag. 83. Prooem. Philippi v. 12.

Nr. 12. ^τλεον φιλοσόφ. εἰς ^εἑαυτὸν. τον ^εἐπονομαζομῶ ^εἐλλήνος. Edidit Reisk. p. 104. nr. 636. Paralipom. I. nr. 198. p. 736. V. 1. ποιεῖς. P. ποιεῖς. Reisk. ἀπραγμοσύνη. P. V. 3. πολυκηδ. P. πολυ-^εκιδέος. Reisk. V. 6. κηρᾷ. P. Κίρκης. Reisk. V. 8. λυπόπατρων. transitive dictum. Saepe hac voce Nonnus utitur, sed de iis, qui parentes patriamque relinquunt. P. V. 11. δοξῶν ἀλκτῆριον. ἀλκτῆρια νούσων. Nicander Alexiph. 350. ἀλκτῆρια λιμοῦ. Suid. Tom. I. p. 118. — Nr. 13. ^τμακαρί ^τκωνσταν τοῦ σικελοῦ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Edidit Reisk. nr. 637. p. 105. Paralip. I. nr. 199. p. 737. V. 1. μούσης. P. μουσᾶν. Reisk. V. 2. Versui in fine mutilo in membr. adhaeret πύρρῳ, quod ad v. 3um transtuli. V. 4. κλεισμός. Reisk. κλεισμος. P. φορέαν. P. φορέων. Reisk. Scripsi φορέειν. ut p. 183. nr. 226. ἢ ^τὀλιγῶλαξ σπεῖρεισθαι. Haud raro α̅ et εῖ permixtantur. Vid. p. 172. nr. 179. v. 3. p. 381. nr. 158. v. 4. p. 387. nr. 190. v. 1. — Nr. 14. τοῦ ^τμακαρίου θεοφάνους ἀντίγραφον ^τπρος ταυ. Ap. Reisk. p. 106. nr. 638. Paralipom. I. nr. 200. p. 738. V. 5. Post καλλιόπης Cod. inserit ^τ, Reisk. δ. Inutilem copulam delevi. V. 6. δωρῆιον. P. διάρκιον. Reisk. δορῆιον positum pro δούρειον.

Nr. 15. ^τταπεινοῦ ^τκωνσταντίν ^τῷ ^τρόδιον εἰς τὸν ^τσταυρὸν ὧν
Tom. IV.

^δ
ἀνέθετε ἐν τῇ λίν. Ap. Reisk. p. 106. nr. 639. Paralip. I. nr. 201. p. 738. Hunc Constantinum, Joannis et Eudociae filium, Reiskius pro Anthologiae nostrae conditore habebat; qua conjectura nihil incertius. Pessimi versificatoris foetum libenter omissem, sed „quia „mihi religioni duco filum rumpere, agedum effundamus cum labro „ipso sordes.“ quae Reiskii verba sunt, de similibus indignantis p. 108. V. 5. Ἰν ᾧ Ἀλέξανδρος fortasse Synaloephe statuenda; sed quid facias verbis ἡδ' υἱός? Num fuit: ἀδελφός ἰδ' υἱός Κωνσταντίνος? At rarior forma ἀδελφός vix tribuenda librario. V. 6. om. Reiskius, et abesse videtur ab Apogr. Lips. Eandem sententiam bis expressit auctor duobus versibus, et utrumque posuit, utrum praeferret incertus. In Πώμης priorem corripuit. Vid. ad p. 80. nr. 16. v. 4.

Nr. 16. τ' αὐτ' εἰς τοῦτον σταυρὸν ἑαμβιζ' προστῇ θεοτόκῃ. Ap. Reisk. p. 640. nr. 107. Paral. I. 202. p. 739. V. 4. κωνσταντίνος. Rectius Κωνσταντίνος. Penultima corripitur passim. Vid. ad p. 467. nr. 655. —

Nr. 17. τ' αὐτ' εἰς εἰκὸν τῆς θεοτόκῃ. Ap. Reisk. p. 108. nr. 641. Paral. I. nr. 203. p. 740. V. 2. ἀντὶ χρωμάτων. P. ἡ τῶν. Reisk. Illud verum. Theogn. v. 767. μὴ ποτὲ μοι μελέθημα νεώτερον ἄλλο φανείη Ἀντ' ἐρατῆς σοφίης. Liban. T. IV. p. 640. 5. ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀντὶ τοῦ πατρὸς λέγειν. V. 6. παρ' ἡμῶν. P. ἡμῖν. Reisk.

P. Sequitur in Cod. epigr. in Hypatiam, quod dedi supra p. 426. nr. 401. Aliud in S. Mariam Virginem, quod legitur p. 63. nr. 121. Palladae denique, quod est p. 385. nr. 183. — Nr. 18. εἰς τὴν τάβλαν. Ap. Reisk. nr. 645. p. 107. Paralip. I. nr. 204. p. 740. V. 4. σταδίῳ. P. πεδίῳ malit Reiskius. Sed στάδιον etiam de loco certaminis usurpatur. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. I. p. 1803. D. Hoc sensu erant, qui ap. Homer. Ἰλ. η. 240. legerent: οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηῖναι μέλπεσθαι Ἀργεῖ. — Nr. 19. εἰσὶν ἵατρ' ασκηπιάδην. Edidit Majus in Catal. Uffenbach. p. 582. Reisk. nr. 646. p. 108. Paralip. I. nr. 205. p. 741. V. 2. μετὰ δὲ τὴν φθ. P. μετὰ τὴν φθορὰν δέ. scripsi cum Reiskio. V. 3. ἐκάλεσεν. P. V. 8. νυμφῶν δὲ σεμνός. P. νυμφῶν δ' ὁ σεμνός. Reisk. — Sequitur epigr. Palladae, quod dedi p. 502. nr. 87. — Nr. 20. ἄλλο ὁμοίως. Hoc quoque ut Palladae edidit Reisk. p. 108. nr. 647. V. 3. exhibui, ut est in P. Mutilum ex apogr. suo protulit Reisk. — Sequitur in membr. Palladae γνώμη, quam dedimus p. 503. nr. 95.

Ρ. Nr. 21. σύριγξ θεοκρι: συρακοσίου δωριέως. Ad hoc poemation Scholia leguntur in Cod. quibus difficiles hae nugae bene explicantur. Χ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. — οὐδενὸς εὐνάτειρα. ἡ πηνελόπη. οὔτις γὰρ ὁ ὀδυσεύς. μακροπτολέμοιο δὲ μηρ. ἡ αὐτὴ μήτηρ γὰρ τηλεμάχου. τὸ δὲ τῆλε (Cod. τηλαι) μακρὰν ἔστιν. μάχη δὲ ὁ πτόλεμος. Χ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. τὸ ἐπιγραμμάτιον εἰς πᾶνα. ἐπιγράφεται δὲ σύριγξ διὰ τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς, καὶ ὅτι ὁ θεόκριτος σύριγγα ἀνατίθῃσι (Fort. ἀνατιθεῖς) τῷ Πανὶ ταύτην ἔγγραψε. ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρώτων στίχων αὐτῇ· ἡ πηνελόπη ἐγέννησε πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν πηνελόπην οὐδενὸς εὐνάτειραν, ἐπαι γυνὴ ἦν ὀδυσεύως, ὅς οὔτιν αὐτὸν ἐκάλεσε· μακροπτολέμοιο δὲ μπα τοῦ [τῆλε] τηλεμάχου. τὸ γὰρ τῆλε τὸ μακρὰν ἔστι. πτόλεμος δὲ ἡ μάχη. (V. 2.) μαῖαν δὲ ἀντὶ πέτρου φησι τὴν αἶγα· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ ζεὺς, ἐπεὶ δὲ ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ κρόνῳ· ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς ἀμαλθείας. ἰθυνητῆρα οὖν τῆς τροφῆς τοῦ διός, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αἰγὸς εἶπεν τὸν αἰπόλον. ♪ (V. 3.) οὐχὶ κεραστάν. κέρας ἔστιν ἡ θριξ· ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τῆς πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη. ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ ὁ κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς βουκολικαῖς, ὅτε κατακλησθέντα αὐτὸν εἰς λάρανα ἔθρεψαν μέλισσαι· διὰ τοῦτο εἶπε τὸ οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω. ♪ ταυροπάτορα δὲ εἶπε τὴν μέλισσαν, ἐπεὶ δὲ σφηκομένων τῶν ταύρων μέλισσας φασι γίνεσθαι. (V. 4.) ἀλλοῦ πιλιπέε. ἀλλ' ἐκείνον τὸν αἰπόλον, ὃς τῆς πίτυος ἡράσθη. πιλιπέε δὲ τέρμα σάκους εἶπε τὴν πίτυν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος ἴσως καλεῖται· ἔλλειπει οὖν αὐτῇ τὸ πι πρὸς τὸ εἶναι πίτυν. (V. 5.) οὔνομ' ὅλον δίζων. δίζων οὖν αὐτὸν εἶπεν ἐπεὶ δὲ δύο ζώων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου. [ὅς τὰς] ὅς τὰς μέροπος πόθον. ὃς τῆς ἡχοῦς ἡράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέρος ἀπὸ τοῦ μὴ ὅλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον. (V. 6.) γηρωγόνην δέ, ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς γήρως τοῦτ' ἐστὶ τῆς φωνῆς τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμῶ, τοῦτ' ἐστὶ πνευματικῇ. Χ (V. 7.) ὃς μοῖσα λιγὸν πᾶξεν ἵοστεφᾶν. ὃς μουσικῶς ἔηξε τὴν σύριγγα. εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλκος (V. 8.) ἐπεὶ εἰδὸς τι ἔστιν ἔλκος οὕτω καλούμενον. ♪ σύριγγα δὲ πόθον (L. πόθον ἄγαλμα), ἐπεὶ σύριγγος τινος ἡράσθη ὁ πᾶν, καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπεὶ δὲ πρὸ ὥρας

μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ὄργανον ἐποίησε, καὶ οὕτω ἐκάλεσεν.
 (V. 9.) ὃς σβέσεν ἀνορίαν. ὃς τὴν ὑπερηφανίαν ἔπαυσε τὴν
 περσικὴν καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν εὐρώπην ἐρρύσατα. φασὶ γὰρ ὅτι
 ἐναργῶς ὁ Πᾶν τοῖς Ἕλλησι συνεμάχῃσιν κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀνορίαν
 δὲ τὴν περσικὴν αὐχχῇσιν: ~ ἰσαυδέα παπποφόρου. ἀντὶ τοῦ
 ὁμώνυμον τοῦ περσίου, ὃς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν ἀκρίσιον (ἀκρήσιον
 Cod.) ἀπέκτεινε. τὴν δὲ εὐρώπην τυρίαν (V. 10.) εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ
 εὐρώπη ὑπὸ διὸς ἀρπασθεῖσα ἐκείνη (F. ἐκείθεν) ἦν. (V. 11.) ᾧ τόδε,
 ἀντὶ τοῦ τῷ πανὶ τὴν σύριγγα, τῶν ἀγροίκων ἐπέραστον κτῆμα.
 Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ σιμμίχου (σιμήχου Cod.) παῖς. τυφλοφόρους
 δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πῆρας φοροῦσι· πῆρα δὲ καὶ τυφλὴ
 συνώνυμα. πᾶμα δὲ κτῆμα. ὕμνος πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ.
 Θεόκριτος δὲ πᾶριν ἑαυτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πᾶρις τὰς θεὰς κρίνων
 ὑπὸ τινων Θεόκριτος ὠνομάσθη. — (V. 13.) ψυχὰν ἀεὶ βροτο-
 βάμων. τῇ σύριγγι ᾧ πᾶν τὴν ψυχὴν χαίρει. βροτοβάμωνα δὲ
 εἶρηκε τὸν πᾶνα, ὡς πετροβάτην, ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ δευ-
 καλίωνα μύθου. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων ἀνθρώπων,
 λίθους λαμβάνων ὁ δευκαλίων ἀνθρώπους ἐποίει· ὅθεν αὐτοὺς καὶ
 λαοὺς κεκλησθῆναι (κεκλησθαι Cod.) λόγος. (V. 14.) στήτας οἴστρε
 σαέττας. τοῦτ' ἐστίν, ὁ οἰστρον ἐμβαλὼν τῇ λυδῇ γυναικί. φασὶ γὰρ
 ὅτι ἡ ὁμφάλη ἡ Λυδὴ οἰστρον εἶχεν ἐπὶ τὸν πᾶνα πολὺν. ὅτι δὲ
 τῆτις ἡ γυνή, σαέττις δὲ τῇ λυδῇ. (V. 15.) κλοποπάτωρ. τοῦτ'
 ἐστὶ, κλεψίγαμος κλεπτοτύκου πατὴρ τοῦ ἐρμού. κλοπόπάτωρ. ἡ
 πηνελόπη τὸν πᾶνα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ ἐρμού, κατὰ δὲ ἄλλους
 ἐκ τῶν μνηστήρων. ~ Οὐδενὸς εὐνάτειρα. ἡ πηνελόπη. οὕτως
 γὰρ ὁ ὀδυσσεύς. ζτ. Χ^σ οπι τὸ σημεῖον ζτ. Χ^σ καὶ τὸ σχῆμα.
 P. Ἡ Θεόκριτον σύριγγ' τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. συν-
 ἵετο δὲ ἀπὸ δακτυλικοῦ μέτρου, καὶ εἶσιν οἱ μὲν δύο πρῶτοι στίχοι
 ἐξάμετροι, οἱ δὲ ἐξῆς δύο, πεντάμετροι. εἶτα ἀπὸ πέντε ποδῶν μέχρι
 ἐνός. ἐπεὶ οὖν κατ' ἕκαστον ἀφαιρομένου ποδὸς συμβέβηκε τὸν δεῦτερον
 μικρότερον τοῦ πρῶτου, καὶ λήγειν κατ' ὀλίγον εἰς βραχύ· τοῦτο δὲ
 κέκληται σύριγγ'· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ σύριγγος δια-
 λέγεται καὶ τοῦ πρῶτου εὐρόντος αὐτήν. λέγει οὖν εὐρετὴν γεγενῆσθαι
 πᾶνα καὶ περὶ αὐτοῦ πρῶτα λέγει τὴν ὅλην ὑφήγησιν. ~ τὸ δε (V. 16.)
 λαρνακόγυις χαίρει. τὸ μὲν οὖν χαίρει πρὸς τὸ ἄψυχον
 ἀποδοτίον. λαρνακόγυιον δὲ τὸν πᾶνα ἐπεὶ χηλῶπους ἐστὶ. λάρναξ
 δὲ ἡ χηλός, καὶ ἡ κίβωτος, ταῦτόν δ' ἐστὶ. διὰ δὲ τὸ ἐξῆς δηλοῦ.

(V. 17.) ἀδὺ μελίσθεις, ἡδὺ προσάδεις τῇ ἡχοῦ· εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλλοπα (V. 18.) ὡς καὶ μέροπα, ἀπὸ τοῦ ἑλλείπειν τῇ φωνῇ. (V. 19.) καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλῖ X πατροφέρεσθαι. (Scr. καλὴν ὅπα προφέρεσθαι.) (V. 20.) νήλευστον δὲ τὴν ἀόρατον· τὸ γὰρ νῆ στερητικόν, τὸ δὲ λεύσειν ἐστὶ τὸ ὄραν. Τὸ δὲ ποιημάτων συνέστηκεν ἐκ μέτρων ὅλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον διστιχον, ἐξάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον δὲ, ἐξάμετρον καταληκτικόν· τὸ τρίτον, πεντάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ τέταρτον, πεντάμετρον καταληκτικόν· τὸ πέμπτον, τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ἕκτον, τετράμετρον καταληκτικόν· τὸ ἑβδομον, τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ὄγδοον, τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ ἔνατον, δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δέκατον, δίμετρον καταληκτικόν, τὰς καταλήξεις ἔχον (ἔχων Cod.) χωρίαμβον καὶ μόλοσσον, δίμετρον ἐστὶ καταληκτικόν. — Ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος συρηκόσιος ἡκμασεν ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. X V. 2. τέκεν. P. τέκεε. Vulg. V. 4. πιλίπτε. P. V. 5. ὡς τὰς. P. ὃ τὰς metri causa corrigebat Salmasius. In Homeri quoque Codd. passim ὅστις reperitur pro ὅτις. Vid. ad p. 485. nr. 802. — οὖνομ' ὅλον. Aut hoc poëmation, aut similes nugae respexit Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. c. 13. §. 314. p. 286. οἷον ἐστὶ τὸ ἐβαρβάριζεν, ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε κείμενον. βάρβαροι γὰρ οἱ Σύροι τοῦ δὲ ὅλον ἀντὶ τοῦ Πανός (vulg. παντός.) ὅλον γὰρ καὶ πᾶν συνώνυμον. τοῦ δὲ ἔλκουε, ἀντὶ τῆς σύριγγος· εἶδος γὰρ ἔλκουε ἡ σύριγξ· ὥστε τὸ ὅλον γίνεσθαι τοιοῦτον. ἐσύριζεν ὁ Πάν, σύριγγας ἔχων ἐν τῇ χειρὶ. ubi doctissimos interpretes hic lusus, qui mihi quidem Theocriti ingenio minime videtur dignus, fefellit. V. 6. ἀνεμώκεος. P. Schol. ἀνεμώδεος videtur legisse. γηρυγόνος. P. γηρυγόνας Scholiasten legisse apparet. — V. 8. πνερσιμωραγου. P. V. 10. Mutilum versum implebat Salmasius legens: Τυρίαν τ' ἐρύσσατο. nec aliter Scholiastes videtur legisse. V. 12. πημα. P. V. 12. σιμαχίδας. P. V. 13. ψυχὰν ἀεί. Vitium lectionis metrum arguit; ψυχὰν enim posteriorem corripere nequit. Sed poëta scripsisse videtur, ψυχὰν ὦ βροτοβάμων. Certe Scholiastes hunc versum sic interpretatur: τῇ σίριγγι, ὦ Πάν, χαίροις. V. 16. χαίροις. P. Ut metrum constet, Salmasius corrigit χάροις. At hanc verbi formam quis praestiterit?

Nr. 22. *Simmiae* hoc poëmation tribuit Hephaest. Enchirid. p. 31. ubi Scholiastes: Σύγραμμα ὁ Πέλεκυς· ἐπὶ κατὰ μίμησιν πελέκως

συντίθεται· μακρὰν γὰρ ἐκατέρωθεν τίθειεν· ἔστι δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος οἷον γράμμα καλούμενον. Illustrare illud conati sunt An-berius ad calcem Theocriti p. 243. Brodae. in Miscell. L. VII. 24. Salmas. in Inscr. Herod. pag. 199. sqq. Br. in Analecta retulit I. 205. An. I. 2. p. 18. ubi partem Scholiorum dedimus. Eadem nunc integra, sicut in Cod. leguntur, exhibebimus. ✕ Τὸ ἐξῆς· ἀνδροθέα τῇ ἀθηνᾷ δῶρον ὁ φωκεὺς ὥπασεν ἐπειὸς πέλεκυν, τῆμος δαρδανίδα ἐστυφέλιξεν ἐκ θεμίδων ἀνακτας. ✕ ✕ δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγούμενον μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον (κῶλον Cod.) τὸ τελευταῖον λέγειν· εἴτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους, καὶ οὕτως καθ' ἐξῆς ὥς τοῦ μέσου, ὥστε τὸ μέσον τέλος εἶναι.

Τὸν πέλεκυν τοῦτον ἐπειὸς ἀνατίθῃ τῇ ἀθηνᾷ, ᾧ κατεσκευάσας τὸν δουρίον ἵππον. τὸ μετρὸν δὲ χοριαμβικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ κατα-ληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλήγον δὲ εἰς μονόμετρον ἱαμβικόν. τὰ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει καθ' ὃ μὲν πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον. ✕ [τὸ αὐτὸ μέτρον τῷ πτερυγίῳ, ἀλλὰ διαφέρει καθὸ ὁ μὲν πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τῷ τελευταίῳ] συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν· τὸ δὲ πτερυγίον κατὰ τὸ ἐξῆς τῶν στίχων· τοῦ πελίκεως ἢ ἀνάγνωσις δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ μέτρου τοῦ βραχυκαταλήκτου τις ἄρχεισθαι, εἰτ' αὐτῷ ἀνταποδιδόντες τὸ ἴσον, καὶ ἀκολουθῶς τοῖς μετὰ τὰ ἴσα ἐπιμέρων διασώσασθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων ἀπὸ θατέρου εἰς ἑνδεκα καταχωρῶ. ἔχει δὲ λόγον κᾶν ἀντιθετικῶς ἀναγινώσκειται μὲν τὸ πρῶτον μέγιστον, ἀνταποδομένου τοῦ ἐσχάτου, καὶ πάλιν ἀνὰ λόγον, τῷ δευτέρῳ τοῦ δὲ τέλους δευτέρου, ὥς ἐπὶ τὰ μέσα ἀφίκη. ✕ ἐξηγήματα τοῦ πελίκεως: ἢ ἄλλως. οὕτως γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ (ἐπειὸν Cod.) πέλεκυν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειὸς τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων (ἀπατείνων Cod.) ἀνέθηκεν, ᾧ ποτε τῶν ποιητῶν πύργων κατήριπεν τὸ τεῖχος, ἥνικα τῇ ἵπποποιήτῳ κηρὶ καὶ πυριπνέῳ τὴν πόλιν ἔκαυσεν· διὰ γὰρ τοῦ ἵππου εἶλον ἱλιον ἔλληνες, καὶ τοὺς βαθυπλούτους ἀνακτας ἐκ βάθρων ἔσεισεν ἐπειὸς, ὅς οὐκ ἦν προμάχοις ἐναριθμοίς, ἀλλ' ἀπὸ κρηνῶν καθαρὸν πόμα ἔφερε τοῖς ἀχαιοῖς, νῦν δὲ ἐχώρησεν εἰς τὴν ὀμήρου ποιήσιν διὰ τὴν ἀθηνᾶς χάριν. μακάριος οὖν ὃν σὺ ἀπὸ ψυχῆς εἶδες, ἴλεως εἶδες· τῷ (τὸ Cod.) γὰρ τοιούτῳ καὶ εὐδαιμονία αἰετὰ παρακολουθεῖ· ἀνδρόθεα δὲ ἡ ἑπυνδρος θεά· οἶμαι δὲ ὅτι

διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἰσημανεν. X

V. 1. κρα^{ερ}τιστας. P. κρατερᾶς est ap. Hephaestion. I. c. — τίν. P. τίων. volebat Salm. In τίνων priorem corripuit Aeschyl. Prom. 112. Solon. Fragm. V. 31. αὖτις ἀναίτια ἔργα τίνουσιν. V. 2. τῆμος. P. τᾶμος. Br. cum caeteris. ^vπερ. P. ^vκηρι Br. nec aliter Scholiastes. πυρίνωι. P. πυρίπνω. Vulgo c. Schol. ἡθαλωσεν. P. V. 6. ὀδόλβος. P. τὸν ἔλβος. Vulg. V. 8. ἀμφιδερχ^{ει}θης. P. V. 10. κρηνανίδ^{κα}αράν. P. καθαρόν νᾶμα. Vulgo. Hesych. ἰθαραῖς, καθαραῖς, κούραις, λευκαῖς. — νάμα. P. δύσκλης. Ib. δυσκλής. Vulg. V. 13. δαρδανίδαν. P. V. 12. ὥπασεν ἐπ. P. τῷ ποτα. Ib. ῶ ποκα. editi. Doricam formam recipere non dubitavi. κατέρψεν. P. κατέρειπεν. Vulg. In lectione membr. syncope est, in hoc verbo admodum frequens. Vid. supra p. 360. nr. 15. p. 378. nr. 141. Moschus Eid. III. 32. κατέρειψ Br. quod, et ipsum bene habet.

Nr. 23. εἰς τὴν βίβλον μάρκου. δακτυλικά τετραμέτρα βραχυνκατάληκτα. Br. III. 272. nr. 578. An. II. 2. p. 188. V. 2. ἀναπτύσων. P. ἀναπτύσσων. Br. V. 7. τε ἀνίην. P. Br. Hiatus sustuli.

P. Nr. 24. πτέρυγες ἔρωτος. Br. I. 205. An. I. 2. p. 7. Laudat hoc poemation Hephaest. Enchir. p. 31. In membr. Palatinis bis legitur in eadem pagina, adjectis Scholiis his: αὐτός ἐστιν ὁ Ἔρως ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἰμὶ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὖν ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελέκειος καὶ τοῦ οἴου· τὸ δὲ μέτρον τοῦ πτερυγίου καὶ τοῦ πελέκειος χοριαμβικόν, κατὰ στίχον ἀφαιρουμένης συζυγίας. ὕμνεῖ δὲ οὐ τὸν πάνδημον ἔρωτα τὸν ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γυναισιουργόν, οὗ καὶ πλάτων μέμνηται ἐν τοῖς σωματικαῖς διαλόγοις, ὅτε πρὸς θρασύμαχον περὶ θεῖον τε καὶ ἀνθρωπίου διελεγέσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. X τούτων ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύναται νοεῖσθαι, ἐνεκά γε τοῦ νοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἔρχη, ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ἢ μετ' ἀλλήλων. ταύτῃ γὰρ κελεύει τὸ πρῶτον ἀναγνῶντας, εἰτα τὸ πανίστατον προφέρεσθαι καὶ ἀνὰ λόγον ἄνωθι τὸ δεύτερον· καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βραχύτερον ἀφίκη. ὁ δὲ λόγος· λέγει δὲ ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὁρᾷ με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλῃ ἰδράσαντα. μηδὲν

φροντίσῃς εἰ τηλικούδε (τηλόκοδε Cod.) ὧν τελείου ἔργα ποιῶ, ἢ εἰ
τελειωτάτος εἰμι. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἤρχεν, καὶ πάντα
ὑπέπνε (ὑπήκεν Cod.) ταῖς τῆς γῆς γνώμαις, ὅσα ἔρπει δι' αἰέρος καὶ
αἰθέρας· οὐκ εἰμι δὲ ὁ ἀφροδίτης νῖος, καλοῦμαι δὲ ἔρωε, καὶ οὐδὲν
δὲ (Fort. οὐδὲν βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πείθονται. ὑπέτξαν
δὲ μοι οἱ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοί, καὶ ὁ οὐρανός, ὧν ἐγὼ τὸ
ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἰδίαζον θεοῖς. — ἔχει δὲ νοῦν κἄν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχη, ὡς προεῖρηται. ἀκμονίδαν
δὲ τὸν οὐρανόν· ἡσιόδος, γαῖα μὲν ἄκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ' ἄκμονος
οὐρανός. Χ. V. 1. λεῦσέ με. P. λεύσσε. Br. λεύσσετε. Hephaest.
^{ον}
Enchir. p. 31. βαθύστερον. P. Post ἀκμονίδαν insere τ' cum Br.
ex Hephaest. ubi vid. Th. Gaisford p. 54. ἐδράσαντα. P. ἐδράσανα.
Heph. V. 2. μὴ δέ. P. βεβριθότα λαγναῖ. P. fere ut in edit. Cal-
liergi. βέβριθα λάχνα. Br. c. Salmasio, et sensu flagitante et metro.
Dionys. Perieg. v. 1035. μῆλα ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. Apollon.
Rhod. IV. 177. βεβριθεῖς λήγεσσι ἐπηρεφέε. V. 3. τᾶμος. P. loco pr.
^a
τῆμος. loco sec. ἔκριν' ἀν. P. Judicandi munus ab h. l. alienum
videtur; quamvis nec h. l. nec v. 10mo Valkenarius haesit ad Herodot.
L. VIII. p. 672. 95. ἔκριν' recepit Br. ex correctione Salmasii; sed
lenius videbatur, ἔκριν' ἀνάκνα. Sic ap. Homer. Od. ε. 170. νοῖσαι
τε κρῖναι τε. rectius Eustathius p. 214. 50. κρῖναι. V. 4. δεκτάσει
καί. P. et edit. Calliergi. δὲ γὰς εἰς. Salm. ex Schol. eruit. Saepo
sic peccatum in terminatione κε. vid. ad p. 172. nr. 181. φραδέσι. P.
^{θ'}
φρένεσι. Vulg. φρεδαῖσα. ed. Call. φραδαῖσι. Salm. V. 5. πάντα ὅσα.
P. loco pr. πάνθ' ὅσα. Ib. loco sec. Hiatus sustulit Br. cum Salmas.
V. 8. παῖς. P. in marg. νέος. V. 9. δ' αἰέριος. P. τ' αἰέριος. Br. cum
Salm. A membr. non recedo. καλεῖμαι. P. V. 10. οὔτε γὰρ ἔκρινα
βίᾳς πρᾶνῶ δὲ πειθοῖ. P. et ed. Call. Schol. editus: οὐδὲν ἔπραξα
βίᾳ, ἀλλὰ πάντα πρᾶνῶ πειθοῖ. Similiter Schol. Palatinus: καὶ
οὐδὲν δὲ (Scr. βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πείθονται. Hinc Sal-
masius correxit: οὔτε γὰρ ἔκρινα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράννα πειθοῖ. quod
melius cum metro convenit, quam altera ejusdem conjectura: οὔτε γὰρ
ἔκρινα βίᾳφι, πρᾶνῶ δὲ πειθοῖ. In πρᾶννα littera α ob sequentem
vocale correpta videtur, ut αἰ in multis verbis. Vid. ad p. 293.
nr. 549. nec raro etiam οι, ψ, ει, υι, η. Vid. Boekh. ad Pindar.
p. 492. Quod si quis fieri posse neget, is mecum corrigat: οὔτε γὰρ

ἐκρηνα βίη, πᾶν δ' ἐπέρηνα πευθοῖ. — V. 11. in Cod. bis legitur:

εἶκε δέ μοι γὰρ θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε. et iterum:

εἶκει δέ μοι γὰρ τε μυχοῦ χάλκεος οὐρανός τε.

χάλκεος deest in edit. Call. quo epitheto revocato, Salmasius hunc versum integritati restituit. 'Ιλ. ρ. 424. ὀρυμαγδὸς χάλκεον οὐρανὸν ἔκε. Ad sensum huius loci facit Oppian. Cyneg. II. 419. de Amore: σὺ δὲ μένει καὶ τῇδε (Sic Cod. Ven. pro τῇδε) περᾶς, ὅσον οὐ ποτ' ἐλάσσει (Vulg. οὐποτε λεύσσει). 'Ἡέλιος θαίθων, σὺ δ' αὖ περὶ καὶ χάος εἶκει. Sic haec legenda existimo. Vulgo καὶ φάος, quod merito ineptum iudicat Schneiderus. χάος h. l. sunt *tenebrae*, Orci praecipue. Epigr. ἀδέσπ. inter Planud. nr. 91. θωυκτῆρα χάους κύνα. Apoll. Rhod. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος . . ὠρώρει. — V. 12. τῶν δ' ἐγών. P. τῶν ἐγώ. Br. c. Salm. τῶν δ' servari posse videtur. — ἐκραινον. P. ἐκρινον. Br. c. Salm. 'Ιλ. π. 387. οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας. Hesiod. Theogon. v. 85. διακρίνοντα θέμιστας.

P. Nr. 25. Br. I. 412. An. I. 2. p. 211. *Dosiadae* hanc Aram tribuit Salmasius, propterea quod in Cod. alteri Arae subscripta sunt verba: δωσιάδα βωμὸς δωριέως ὃν ἔστασε μουσαίαις ἐν γὰρ. quae, quum secunda Ara nihil ad Musas pertineat, ad priorem Aram referenda existimat. Lucian. in Lexiph. §. 25. T. V. p. 203. nonnisi unam *Dosiadae* Aram videtur agnoscere. Primas singulorum versuum litteras si jungas, haec habebis: 'Ολύμπιε, πολλοῖς ἔτεσι θύσεις. Vide LaCroz. in Fabr. Bibl. Gr. T. III. p. 811. ed. Harl. Thesaur. Epist. LaCroz. T. III. p. 256. s. Scholia in Cod. habentur haec: ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος. ὁ λὸς ὁ σκοτεινός, φησὶ δὲ τὸ αἷμα. ὁ λὸς τὸ τῆς σηπίας, ὃν καὶ θύλον καλοῦσι. μελιβρὸς δὲ ὁ τὰ μέλη βιβρώσκων. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι (σιπίαι Cod.) τὴν περίξ θάλασσαν διὰ τῶ μέλανος, ἵνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. φιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ λὸς. τὸ γὰρ περιεκτικὸν τῶν θρεμμάτων δασύνεται καὶ βαρύνεται. X ὁ λὸς ὁ σκοτεινός. φησὶ δὲ τὸ αἷμα. κάχλην δὲ τὴν πορφύραν, ἣν τὸν κόχλον. μ' αὐλίας δ' αἱ μάχαιραι. πέτρας νασείας θοοῦμεναι. νάξος θράκης νῆσος φέρονσα ἀκόντας. παμμάτων. τῶν θρεμμάτων. ἐξ ὅς δὲ ἐστὶν εὐώδεις φυτὸν τῶν δένδρων τῶν ἀρράβικῶν. οὐχ ὁ ἱξὸς ἐστὶ φυτὸν, ὃ λῶστε, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὁ δὲ ἱξὸς ὁ λιβανωτός, ὃ θυμῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς ἐλλήνων παῖδες καὶ δαίμονες. καὶ ἄλλος δὲ ἱξὸς λέγεται τὸ καταρρέον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν

ἀρξαβικῶν· μεταφορικῶς δὲ τὸν λιβανωτὸν λέγει. Χ. ἀλύβης πα-
 γέντα βώλοισι. ἀργύρῳ φησίν. ὅμηρος, τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν
 ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. ὧ· παμμάτων, τῶν θρεμμάτων. ὁ δὲ νοῦς·
 οὐ γὰρ ὄρεῖ με οὔτε χρυσοῦν, οὔτε ἀργυροῦν· τάχουρος γὰρ ὁ
 χρυσοῦς· ἡ λέξις περικῆ. οὗτ' ἐξ ἀλύβης παγέντα βώλοισι.
 τοῦτ' ἐστὶ, ἐξ ἀργύρου. ὁ γὰρ ὅμηρος τὴν ἀλύβην γενέθλην τοῦ ἀργύρου
 ἀνόμασεν. οὐδ' ὃν κυνθογενῆς. κύνθος δὲ ὄρος δήλον, ὅπου κερά-
 τινος βωμός· λέγεται δὲ ἐκ δεξιῶν κεράτων πεπλήχθαι τὸν βωμόν·
 ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν οὐδαμῶς. σὺν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοισι. ταῖς
 Χάρισιν. εἰ μὰς (Scr. εἰνάς. Vid. Nicand. Alexiph. 218.) δὲ γη-
 γενῆς, αἱ μοῦσαι. θυγατέρες γὰρ αὐταὶ τῆς γῆς. τῶν δ' ἀειζῶον.
 ταύτων μουσῶν φησὶ καὶ τῶν χαρίτων. ἔνευσεν ὁ ζεὺς ἄφθαρτον
 εἶναι. Χ. σὺ δ' ὦ πικῶν κρήνηθεν. σὺ δὲ ὁ ἐκ τῆς κρήνης τοῦ
 ἀλικῶνος ἐκπιῶν, τοῦτ' ἐστὶ, τῶν μουσικῶν πομάτων, θύοις τοῖς
 θεοῖς σπονδὴν μέλιτος γλυκερωτέραν. ἰονῶντων τεράων. ἀντὶ οὐκ
 ἔχω δράκοντας ἰοβόλους. ἰὼν ἀντὶ ἰοβόλον. τὸ δὲ πορφυρέου κριοῦ
 τοῦ χρυσομάλλον κριοῦ. Χ. Ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος· ὁλός τὸ τῆς
 σπητίας (σιπίας Cod.) μέλαν, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι πορφυρεῖται
 σκοτοῦσαι τὴν περίεξ αὐτῶν θάλασσαν. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ
 περιεκτικὸν δαύνεται καὶ βαρύνεται. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὅτι
 οὐ τέμπομαι τῷ τῶν ἱερείων αἵματι, ὅποια ἡ πᾶχλη, ὅ ἐστιν ἱερεῖον
 (Fort. ἔριον), τοῖς δειυσοποιῶς φαρμάκοις ξανθίζεται· μεταφορικῶς
 δὲ τὸ τῶν ἱερείων αἷμα σιπίας ὅλον εἶπε διὰ τὴν ὁμοιότητα. οὐ
 στροβίλων λιγνύϊ. ὁ νοῦς, οὐ λιβανωτοῦ καπνῷ μελαινόμαι.
 νύσαι δὲ πολλαὶ εἰσι, νῦν δὲ τὴν ἀραβικὴν λέγει. ἰσόρροπος
 πέλοιτό μοι οὐδὲν ἐκείνος ἴσος ἐμοὶ γένοιτο, ὃν τῷ ἀπόλλωνι ἡ
 ἄρτεμις ἐκ κεράτων ἐποίησεν. σοί, τριπάτωρ. σοί, ὦ ἀθηνα· φησὶ
 δὲ ἀθηναῖν ἐκ τριῶν φῦναι πατέρων· ἔνθεν τριτογένειαν καλεῖσθαι.
 φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ. τὸ ἀπίθανον τοῦ μύθου λίσσας οὐ κριὸν
 φασὶ τὸ ζῶον, πλοῖον δὲ κριὸν ἐμβολὸν ἔχοντα (sic). ἀπὸ δὲ βωμοῦ
 ἀρξάμενος εἰς βωμόν κατέληξεν (κατέλιξεν). * * * V. 1. ὁλός. Salm.
 In Cod. spiritus ambiguus, sed ex Schol. apparet ὁλός scribendum
 esse. Suid. ὁλός. θαλός. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 1287. G.
 Foesii Oecon. Hippocr. p. 273. V. 2. πᾶχλην. P. κάλχην habet Salm.
 κάλχη Br. qui hanc vocem cum ὁλός jungit. Hoc verum videtur; nec
 facile probaverim duram Scholiastae interpretationem: ὅποια ἡ πᾶχλη
 (L. κάλχη) τοῖς δειυσοποιῶς φαρμάκοις τίγγεται. Verba sic jungenda:

οὐ με τέγγει ὁλός λιβρὸς ἱερῶν, ὡς κάλχη, λιβάδεσσι φοινίκαις. V. 4. ναύλιες. P. μαύλιες. Salm. Br. ut est in Schol. Sic etiam postulat ἡ ἀκροστιχίς. Suid. μαύλιες, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν. V. 5. παμμάτων ^{ον} φεῖδοντο. P. παμάτων φίδοντο. Br. c. Salm. στροβίλων λιγνύ. P. στροβίλῳ λιγνύ. Br. c. Salm. στρόβιλον, σκολιόν, καμπύλον. στροβίλος, ουστροφή ἀελλώδης. Hesych. V. 7. μήτε ταγχούρου. Persicam vocem esse ait Scholiastēs pro χρυσός. At metrum laborat. Hinc μήτε τ' αὐροῦ (auri) Br. c. Salm. quod vocabulum qua auctoritate firmetur, ignoro equidem. Suspiciatus sum μήτε Δουρίου, in quo nomine, ut in similibus, τ mutum esse potest. Vid. ad p. 446. nr. 524. v. 9. pag. 528. nr. 146. Inter auriferos fluvios recenetur Durius ap. Silium Ital. L. I. 234. *Heic certant, Pactole, tibi Duriusque Tugusque*. V. 10. λαβὸν τά. P. λαβών. Br. c. Salm. quod ad Apollinem spectat. V. 22. ἄδην. ἄδδην videtur scribendum ob metrum anapaesticum. V. 23. εἰς ἐμὴν. P. ἐς ἐμὴν. Br. c. Salm.

P. Nr. 26. δοσιῦδα βωμός. De hac inscriptione vid. ad nr. 25. Br. I. 413. An. I. 2. p. 218. Huic poëmatio, quod Theocrito a nonnullis tribuebatur, ceteris non minus obscuro, in Cod. Pal. Scholia non sunt addita. Sed Holoboli rhetoris commentarium, quo Vossius usus est ad Melam p. 214., ex Cod. edidit Valken. Diatr. ad Euripid. p. 130. sqq. unde nos eum repetivimus in Animadversionibus nostris. V. 1. εἰμάρσενός. P. εἰμάρσενος. Br. c. Vossio. Sic Medea vocatur, quod virili veste induta in Mediam confugerat. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieges. 1017. Facit huc inprimis Tzetzæ Exeg. in Iliad. p. 68. ed. Herm. τὸ δὲ στήτη ἡ γυνή, εὐρεται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ· εἰμάρσενός με στήτας Πύσις μέρος. In Schol. Holoboli: τῆς ἄρσενος (Fort. τῆς ἀρσενοστόλου.) καὶ τῆς ἀνδράας. ἐπιβουλεύσασα γὰρ Μήδεια Θησεῖ καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀσίας, ὃ νῦν Μηδία ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδράαν περιβαλοῦσα στολὴν. V. 4. βούτα. P. βούτα. Salm. Br. Schol. ὁ θάνατος τοῦ βούτα, καὶ τοῦ βουκόλου. V. 5. χρύσας αἶτας. P. δ' interposuit Br. cum Valkenario. Χρύσης Ἀθηναῖς βωμόν commemorat Argumentum metricum Soph. Philoct. v. 1. V. 6. οὐνον. P. οὔρον. Br. chm Schol. ἔρραϊσε καὶ ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν οὔρον ... τὸν Τάλων. Cf. Apoll. Rhod. IV. 1638. V. 7. ὃν ἀπάτωρ. P. ὃν ὠπάτωρ metri causa Salmas. Br. V. 8. ματρὸρρίπνος. P. μητρόρρίπτος. alii. V. 11. τρῆσπερῖοι καίστας. P. τριέσπερος Hercules ap. Lycophron. v. 53. Gregor. Naz.

Or. III. pag. 81. C. καὶ τὸν βουθοῖον παρήσομεν αὐτοῖς καὶ τὸν τριέσπερον. Ib. IV. p. 108. B. καὶ ταῖς πεντήκοντα Θεστίον θυγατρᾶσιν ἐναθλεύων Ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁ Τριέσπερος. — αὐτῆς est in Schol. Utraque forma bene habet. V. 12. θῶϋξεν ἀνύξας. P. In Schol. αἶξε καὶ ὠρμησεν, ἀνεύξας (sic est in Cod.) καὶ πρᾶξας. Vulgo αἶξεν ἀναύξας. unde Vossius, αἶξεν αἰν' ἰύξας. et sic fere Salmasius. Non erat, cur cod. Pal. lectionem θῶϋξεν repudiarem. Illa servata scripsi: θῶϋξεν αἰν' αἶξας. V. 14. σύγγαστρος. P. σύργαστρος plures correxerunt. V. 15. τὸν δ' αἰὲ λινεύντ'. P. τόνδ' ἐλινεύντ' vulgo. ἐλλινεύντ' Br. ex Cod. reg. Hoc ob cod. auctoritatem secutus sum. ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα. Schol. At ἐλινύειν an idem quod ἐλινύειν? Et si idem est, quid metro fiet? Certe enim hoc verbum, ἐλινύειν scribas, an ἐλινύειν, antepenultimam constanter producit. Num igitur scribendum: τὸν δ' εἰλίοντ' ἐν ἀμφ., subaudito ἐαυτὸν? ut Soph. Philoct. v. 697. ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλαν τότ' ἂν εἰλόμενος, παῖς ἄτερ ὡς φίλλας τιθήνας. V. 15. ἀνδρόβορος. P. ἀνδροβρώτος. Cod. Voss. et Schol. ad h. l. ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως, τοῦ ἀνδροβρώτος. — ἰνώραισταν. P. ἰλιώραιστας. Cod. Voss. et Schol. — Sequuntur in Cod. Pal. praeter inscriptionem, de qua diximus ad nr. 25., duo epigrammata Marini, quae dedimus supra p. 388. nr. 200. et nr. 199. Tum versus singularis:

(Τοῖς) τεχνικοῖς κανόνεσσιν ἐφ' ἐσπόμενος τὰδ' ἔγραψα.

P. Nr. 27. Βησαντίνου ῥοδίου ωῖὸν χελιδόνος. In fine autem: ῥόδου βησαντίνου ῥοδίου ωῖὸν ἢ δοσιάδα ἢ σιμμίου· ἀμφοτέρω ῥόδιοι. Simmiae Rhodio tribuit Hephaest. Enchir. p. 65 et 68. Scholia in membr. Pal. habentur haec: παραινεῖ ὁ ποιητὴς τὸν ἀκροάτην λαβεῖν τῆς (τις) δωρίδος ἀηδόνης τὸ ωῖὸν μετὰ πολλῆς προθυμίας· ἡδεῖα γὰρ ἐστὶν ἢ φωνὴ τῆς δωρίδος ἀηδόνης· τοῦτο δὲ ωῖὸν ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν θεῶν ἐρμῆς, ἥγουν ὁ λόγος παρέρχε· κελύει δὲ ἀπὸ μονοβάμονος μέτρον ἐπὶ μέγα αὖξιν. ∪ (V. 7.) θεῶς δ' ὕπερθε νύκτ' ἡλεεινόν. ἐπειδὴ τὸ μέτρον πλάγιον καὶ οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐξόμενον. (V. 10.) πονκώτατον δέ. ἀντὶ τοῦ πονκώτατον. (V. 15.) τὸ δὲ ῥώνοντο ἀντὶ τοῦ ἐβράδιζον. ∪ (V. 16.) ὅτι τῶν μουσῶν αἰφωναὶ ποικίλαι καὶ διαφοραὶ πολλὰς ἔχουσι. ∪. ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡξεις ἐπὶ τὸ τελευταῖον κατιῶν καὶ πάλιν ἐπανῶν ἀναλόγως. φησὶ δὲ ὁ νοῦς· τοῦτο τὸ ωῖὸν ὁ ποιητὴς φησὶν ἐξ ἀηδόνης γενέσθαι καὶ τῆς ἐαυτοῦ φροντίδος· παρακαλεῖ οὖν διέξασθαι μεθ' ἡδονῆς τὸ ωῖὸν· διέξασθαι δὲ φησὶ πᾶσι τοῦτο παραινεῖ ὑφ' ἐρμού τάχει χρησαμένοι,

καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀνομοίους ὄντας ἀποδείξαντος ὁμοίους. ἀλληγορεῖ δὲ παριμάζων τὴν τῶν ποδῶν ὁρμὴν τοῦ θεοῦ νεβροῖς, αἱ σκιρτωσι τῆς μητρὸς τοῦ γάλακτος ἐπιδυμοῦσαι, οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα (σκηρτήσαντα Cod.) τὸν ἐρμῆν εὐρύθμοις σκιρτήμασι (σκηρτήμασι Cod.) μέτρα ἀναφθεγξάμενον παραδοῦναι τῆς δωρίας ἀηδόνος. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι ῥόδιος αὐτός· ἡ δὲ ῥόδος μία τῶν νήσων τῶν δωρείων. μονοβάμονος δὲ μέτρον, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προῆλθεν· τὸ δὲ λέχριος φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων, ὅτι πλάγιον καὶ ἀσάφες τὸ ποίημα. ἀμφίπαλτον δὲ αὐδὴν τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυτὴν παλλομένην καὶ ἡχοῦσαν· τὰ λοιπὰ ζτ. εκατης (L. ἐκάστης) λέξεως τὸ σημαίνον. δωρικά γάρ. ✕

V. 3. τῇ τούτ' ὦν. P. τοῦτ'. Br. c. Salm. ob metri jambici legem. In ὦν autem prior corripitur, ut ω in ἥρωες. Append. Epigramm. nr. 376. T. II. p. 875. ῥυθμοῖς ἡρωϊκαῖσιν. Manetho. I. 13. Homer. Od. ζ. 303. — τῇ accusativo sequente illustravimus ad p. 390. nr. 210.

V. 4. δεῖ γὰρ ἀγνά. P. δὴ γὰρ ἀγνάς. Br. c. Salm. De δεῖ et δὴ confusis vid. ad p. 97. nr. 59. et p. 243. nr. 241. ἀγνά, quod est etiam in editionibus, non temere spernendum, quamvis ἀγνάς a Cod. oblatum facile praetulerim. V. 5. ἐκίξε. P. ἔδεξε. a verbo δίκω. Br. c. Salm. qui tamen in Lectionibus ἐκίξε revocandum censet, laudato Aristoph. Acharn. 869. καὶ τᾶνθ' αἰ τᾶς γλάχωνος ἀπέκισαν χαμαί. Hesych. ἀπέκισαν· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν. Idem: κίξατο, εὔρεν, ἔλαβεν, ἤνεγκεν. V. 6. μενοβάμονος. P. μονοβάμονος. Schol.

V. 7. λέχριον φέρω νεῦμα πολλῶ πίφανσκε. P. ποδῶν πίαςκε. Vulg. νεῦμα ποδῶν habet Schol. Salmasius duplicem emendationem proposuit: θουῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφανσκε. alteram: θουῶς δ' ὑπερθ' ὠκὺ λέχριον νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφανσκε. Hanc recepi, praesertim quod a Cod. vestigiis proxime abest. φέρων eo loco, quo vulgo legitur et in Cod., metrum corrumpit; σποράδων Scholiastes in suo exemplari habuit. Sensus in utraque lectione obscurior. V. 8. κῶλα ἀλλάσσω. P. κῶλ' ἄλλ. Br. c. Salm.

V. 9. παλικραῖπνοῖς. P. παλικραῖπνοῖς. Br. παλικραῖπνοῖς rescribe cum Schaesfero in not. mst. πάλιν in hac voce aliisque nonnullis compositis vim ἐπιτατικὴν habet. Vid. ad p. 504. nr. 102. — ἔμμένα

ποσειδῶν καταριθμίας ^ο ἔχ' τιθίνας. P. ἔμμεναι ποσὶ λόφον κατ' ἀριθμίας ἔχ' τιθίνας. Br. c. Salmas. ἄρθμος πατὴρ Apollon. Rhod.

L. III. 1101. — V. 10. τισομόθυμος ^ω et πονκώτατον. P. πονκωτάτων

Br. c. Salm. Forma aeolica, in qua $\overline{\sigma\upsilon}$ corripitur. Vid. Herm. de Em. Gr. Gr. p. 7. — V. 11. *ἔσαντ' ἀνάγκαις*. P. *ἔσονται ἄγκος*. Salm. Br. Hanc lectionem ut certam recepi; in reliquis a membr. recedere non sum ausus. Br. dedit cum Salmasio: *καὶ τὸδ' ὠκυβόας μεθίρπων*, ἄφαρ ὅς γε τὸ λάσιον νικοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσονται ἄγκος. Leniorem viam inventum iri non dubito, qua haec ad mensuram versus antithetici corrigantur. V. 12. *ταῖς δῆ*. P. *ταῖσι δῆ*. Br. c. Salm. *κλυταῖο ἴσα θεοῖς*. P. et in fine *μεθίει μέτρα μολπαῖς*. ubi *κλυτᾶς* ... *μολπᾶς* legendum esse, bene vidit Salmasius. Vitiosa lectio inde orta, quod librarius *ταῖς* cum sequentibus jungendum esse existimabat, quum ad *νεβροῖς* pertineat: *ταύταις ἴσα ποσὶ δονέων*. Pro *θεοῖς* Salmas. *θείουσι* legebat, quod friget. Scripsi *θοοῖς*. Vid. ad p. 460. nr. 603. *τὰ πολὺπλοκα μετίει*. Br. c. Salm. In Cod. nullum articuli vestigium. V. 13. *πετρόκοιτον*. P. *πετρόκοιτον*. Br. c. Salm. *ἐκλειπών*. P. *ἐκλειπών*. Salm. Br. *βαλιάς*. P. *βαλίας*. Salm. Br. V. 14. *οἶων τικαυβότων ἀνορέων*. P. *πολυβότων*. Vulgo. Nec aliud quid in depravata membr. lectique latere existimandum est. — *ἔβατανδρ φύρων*. P. *ἔβαν τανυσφύρων*. Vulg. Tum ante *ἄντρα* Br. cum Salmasio inseruit *ἀν'*, quod etiam in Cod. omissum. — V. 15. *ἀμερότω*. P. *ἀμβρότω*. Vulg. *ῥώνντ'*. P. Vulg. In Schol. *ῥώνντ'*, quod restituit Salm. Br. Cf. Homer. *Ἰλ.* 2. 50. π. 166. V. 16. *ἔχηθ' ἐνέωνταν*. P. *ἔχνε θένων τάν*. Vulg. *παναίολον*. P. *πιερίδων*. Ib. V. 17. *δεκάδ' ἔχων κοσμο νέμοντο ρυθμῶι*. P. *δέκα δ' ἔχων κόσμον νέμοντα ῥυθμόν*. Vulg. Salmasius suspicabatur, *κόσμον νέμοντι ῥυθμῶι*, et *κομούμενόν τε ῥυθμῶι*. Posterius adoptavit Br. V. 18. *πετροισματρος*. P. *πέτροισι*. Vulg. *πετροῦσι*. Salm. Br. V. 19. *κάμφιματρος*. P. *κάμ' ἀμφι ματρὸς*. Salm. Br. V. 20. In Cod. post *ἀηδόνης* adscriptum *πανδωνιδας*. post *δωρίας*: *νασιώτ.* post *ἄτριον*: *ῥόδον*.

* * *

Sequuntur in Cod. p. 676—691. *ἀνακρέοντος τηῖον συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα*. quae hinc summa cum fide exscribenda curavit Jos. Spalletti, in duplici Anacreontis editione, quarum prior prodiit Romae anno 1781. altera 1783. Hinc lectionis varietas in recentiores Teji poëtae editiones cum Brunkii, tum aliorum

translata est. — Sequitur p. 692. ✕ τοῦ θεολόγου. i. e. Gregorii Nazianzeni, cujus epigrammata supra dedimus capite VIII. p. 539–604. Initium facit hoc loco epigr. εἰς τὸν αὐτὸν καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. quod supra extat Pal. p. 337. nr. 84. Tum:

γνώμαι γεηγορίου διστιχος εὐεπία,
ἑσθλὸν ἄθλημα νέοις καὶ χάρις ἐξοδίῃ.

In marg. προειγράψαν ἅπαντα εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιγράμματα εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιτυμβίων. Sequuntur γνώμαι Gregorii, quae extant in ejus Operibus T. II. p. 146. nr. LXII. cum hac varietate: V. 1. βίοιοιο. P. βίοτοιο. Vulg. τέμνοις. P. τάμοις. ed. V. 3. παρσιτωτός.

P. παρσιταότος. ed. V. 7. ἐτύχθης. in marg. ὅτις ἦεν ὡς ἐτύχθης. P. ὅστις ἐτύχθης. ed. V. 8. τέχοις. P. τύχης. ed. V. 10. ἄλυπον. P. ἄλντον. ed. V. 14. καὶ post ἔχοις vulgo omissum suppleditat P. V. 16. κακῶν καλὸν ἐς. P. καλῶν κακόν. ed. V. 21. δὴ οἱ. P. V. 27. αἰὲν ἀρ. νήμ. ἴσον. P. ἴσον ἀρ. νήμ. αἰέν. ed. V. 30. βιοτή. P. βιοτή. ed. V. 31. praefixa nota ✕ novi poematis initium indicare

videtur. δεῦρ' ἔτε. P. δεῦτε δέ. ed. V. 32. σπενδετετριάδος. P. σπένδετ' ἐπί. ed. V. 38. ἰσταμένοι. P. ἰσταμένοι. ed. V. 40. ἐκ-πλντίοι. P. ἐκπλντ' ἰοι. ed. V. 41. τὴν ἀν. P. τιν' ἀν. ed. V. 43. νωμάσθω. P. νωμάσθαι. ed. V. 47. ἀφάνδαν δ' οἷσιν ἄριστ. P. ἀφάνδαν οἷσιν ἄριστον. ed. V. 50. ἴσον κακίης ὄν. P. ἴσον καὶ κακίης σόν. ed. V. 54. ὡς πατέρ'. P. πατέρα. ed. V. 55. τάφοις. P. τάφοισιν. ed. V. 57. περὶ φείδεο. P. V. 59. ἀπὸ λίψας. P. ἀπολείψας. ed. V. 61. θεοτρεφίς. P. θεοπρεπής. ed. His additum in Cod. distichon:

Ὁ γεήγορος νοῦς, ἡ θεόφθογγος λῆρα
ἄδει τὰ τερπνὰ τῆς ἀληθείας μέλη.

ubi scr. ὁ γεηγορῶς νοῦς. quae verba ad Gregorii nomen alludunt.

P. Nr. 28. ἀναστασίον τ' τραυλου εἰσὶν στρωσιν. Edidi in Paralip. I. nr. 207. p. 742. sed, nescio quomodo, omissis versibus quinque ultimis, qui desiderantur etiam p. 707. ubi hoc poemation iterum legitur. V. 2. ἔχων οἱ. P. loco sec. — Nr. 29. ἱγνατίον εἰς ἑαυτόν. Paralip. I. nr. 208. p. 742. V. 4. ψυχὴ . . κολαζόμενος. Legere licet, ψυχῆς κολαζόμενης. sed lenius fuerit: κατακένθωμας ἐνθάδε τύμβον, Οἶμοι, ψυχὴν μου μακρὰ κολαζόμενος.

Nr. 30. τοῦ αὐτοῦ εἰς παυ^λ μο. Paralip. I. nr. 209. p. 743.
^{δε} V. 1. νέρθε κένθε. P. Non dubitavi scribere, νέρθε κένθε. Vid.
 Stephan. Thes. Gr. Tom. II. p. 1600. C. D. V. 2. ἡέλιον. P. V. 3.
 τοῦ γ' ἀπαστρ. Ignatius fortasse non dubitavit brevem syllabam etiam
 in thesi producere, ut v. 2. in Παύλοιο. Fieri tamen possit, ut
 scripserit: τοῦδε γ' ἀπαστρ. In fine versus comma ponendum. V. 5.
 ἰδε τρισίν. Fortasse ἐπὶ τρισίν. — Nr. 31. τοῦ αὐ^τ εἰς σαμ^{ου}ηλ διακ^τ /
 μεγα^α εκκλησί. Paralip. I. nr. 210. p. 743. V. 1. κένθεται γαίης.
 Nisi Ignatius diphthongum *αι* ante consonam corripere posse existimavit,
 scribendum est: κένθεται αἴης. V. 5. εἰς ἔδραμε. P. — Nr. 32.
 ἀρεθ^α διακ^τ / ἐπὶ τη^τ ἰδιαδελφῇ. tum: γεγονότος δε εἰς ἀρεπισκόπου
 καισαρείας καππαδοκίας. Paralip. I. nr. 211. p. 744. V. 3. ἀλλὰ γὰρ
 post εἰ καὶ alibi reperiri non videtur. Hinc suspicor legendum esse:
 ἀλλὰ διήρκεσε. — λύσση, et ante δαίμων omissus articulus in P. V. 7.
 παραγκάς. P. Fortasse παρ' ἀγκάσι, ut ἐν ἀγκάσι. Mox κε post τῷ
 versus implendi causa a malo versificatore insertum. V. 8. δέμασος. P.
 V. 10. ἔσχε. P. ἔσχεσθ' scripsi. V. 11. ὕφνον. prima producta. Vid.
 ad p. 192. nr. 265. v. 3.
 P. Nr. 33. τοῦ αὐ^τ εἰς αὐ^τ. Paralip. I. nr. 212. p. 745. V. 2.
^{πι} τροπον θήνιον. P. πειθήνιον scripsi. Vid. Steph. Thes. Gr. T. II.
 p. 135. A. — V. 8. ἀφῶν. P. V. 9. παρησίαν. P. V. 13. εἰ δ' οὐν.
 P. Fortasse legendum, εἰ δ' οὐν λαλήσει; aut, quod olim proposui,
 εἰ δ' οὐ, λαλήσει. . . Sic ἀδέσπ. in Planud. nr. 100. κῆν μὲν ἐφεύργης,
 Ἡρακλῆς, εἰ δ' οὐ, Ἀνσιμάχοιο πίναξ. Julian. Aeg. ibid. nr. 130.
 εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε. Theodor. Prodrum. de Amor.
 Rhod. et Dos. L. II. p. 74. εἰ δ' οὐ θελήσει. Ib. p. 85. εἰ γὰρ οὐ
 ταύτην λάβω. — Nr. 34. τ^τ αὐ^τ εἰς Φεβρωνίαν μο. Paralipom. I.
 nr. 213. p. 746. V. 2. συμπάθεις. P. V. 3. ἡέ. Scribendum videtur
 ἦε πένησιν; nisi ille potius ἦε dixit pro ἦεν i. e. ἦν. Eudocia in
 Martyr. S. Cypr. in Bandin. Catal. Tom. I. p. 232. v. 280. Ἀστέριος
 δέ τις ἦε διάκτορος. V. 7. ἐπιπροέμεν. Malim ἐπὶ προέμεν. ut sit
 ἐπὶ θάλαμον. V. 10. σῆμα ὕπνον. P.

Nr. 35. θεοφάνους ἐρω^τ. Planud. L. VII. ep. 117. conjunxit hoc
 distichon cum Dionysii Sophistae epigrammate, quod dedimus p. 100.

nr. 84. Br. illud a Planude compositum existimat. Suo illud auctori restituit Huschk. Anal. cr. p. 167. V. 1. ἀργεννάον, pro ἀργεννόν. ἀργεννοῖς κρίνεισιν Chaerem. ap. Athen. p. 608. F. ἀργεννοῖο κρίνειο supra p. 423. nr. 384. 11. Formam ἀργεννάος Theophanes versus explendi causa invenisse videtur. V. 2. χροτῆς κορέσις. P. Fortasse: σὴ χροτὴ κορίσις, aut χάρις. ut p. 100. nr. 84. ὅφρα μὲ χερσὶν ἀρσαμένη χάρις στήθεσι χιονέοις.

Nr. 36. κομητα. Br. III. 16. nr. 5. An. III. 1. p. 26. V. 1. ἀμφοτέραις. P. ἀμφοτέραις, Br. Agitur de duobus Homeri operibus. ἀθροίσας. P. quod bene haberet, si de Pisistrato ageretur; nunc recte Br. ἀθρήσας. — Nr. 37. ^ταν. Br. I. c. nr. 4. An. I. c. p. 25.

In marg. Cod. κομὴ ταῦτα δυσκόμιστα πάντ' ἔπη. V. 1. κομητᾶς. Ultimam in hoc nomine correptam non ferens cl. Passovius in not. mst. corrigit: στίο βιβλος, μεγάθυμ', ἄρδην δὲ "Ομηρε, Κομητᾶς. At Gregor. Nazianzenus, non optimus quidem versificator, sed Cometā non deterior, terminationem *as* in nominibus propriis corripere non dubitavit in Murator. Anecd. p. 200. "Εστὶν Ἰούδας ὄνειδος. et in poematio, quod in his notis exhibui, ad p. 45. Ἑλλάδι Παύλοιο Λουκάς ἔγραψε τόδε. V. 3. γὰρ βροτοῖσι. P. et Allat. de Patr. Homeri pag. 106. ἀρεμπέτος μερόπτεσι. Br. fortasse, ut otiosum illud γὰρ tolleret.

τ
P. Nr. 38. τοῦ αν. Br. III. 16. nr. 6. An. III. 1. p. 26. V. 7. εἴψας. P. εἰψας. Br. εἰψας videtur scribendum. εἰπτων καὶ σμήλων τὰ ἀμαρτήματα. Suid. T. I. p. 402. V. 5. Hunc versum, quo aliae editiones carent, frustra olim damnabam, ἀχρηστίαν in Cod. legi existimans. Sed ibi εὐχρηστίαν recte habetur. Post γράψας inserui
τ τ τ
δ'. — Nr. 39. ἔγνα εἰς αν. Hi versus a grammatico opusculo cuidam Ignatii subscripti fuisse videntur. Talia in Codd. passim reperiuntur. V. 1. σοφίης. P. Sequitur in Cod. distichon, quod in textu praetermissi:

τὰ τοῦ Πλάτωνος ἐξερευνήσας βάθη.

τὰ τῶν λογισμῶν ἐξερίψωσας πάθη.

Scr. ἐξερευνήσας. Attestitur inde series epigrammatum Gregorii Nazianzeni cum lemmate: τοῦ θεολόγου εἰς ἑαυτὸν ἐκ τῶν ἐπιτυμβίων αὐτοῦ ἐπιγραμμάτων. Omnia supra exhibuimus, notata varietate lectionis, si qua in hac parte codicis reperiebatur. Excipiunt se hoc

ordine: Ἑλλὰς ἐμή. p. 336. nr. 80. Ἐκ με βρέφους. p. 337. nr. 82. πατὴρ ἐγώ. p. 337. nr. 83. ἀσπάσιοι χθόνα. p. 336. nr. 76. σῶμα δίχα ψυχῆς. p. 326. nr. 2. εἰς θεὸς ὑψιμέδων. p. 327. nr. 5. ἐνθάδε βασιλῆες. Ib. nr. 6. τυτθὸς ἔτι. Ib. nr. 7. ὦ μῦθοι. Ib. nr. 8. καί-σαρέων. Ib. nr. 9. βένθεος ἄπαντ'. Ib. nr. 10. χαίροις. Ib. nr. 11. P γρηγόριος βασιλεῖς. Ib. nr. 11. παρθένον αἰγλήσσαν. p. 348. nr. 163. ἐμμέλιον τέθνηκε. p. 347. nr. 161. θάμβος ἔχει. p. 348. nr. 162. καὶ σὺ θεοσεβίον. Ib. nr. 164. γρηγόριον μήτρω. Ib. nr. 165. P ἰχθυόλον. p. 347. nr. 156. ναυκράτιος. Ib. nr. 157. ναυκράτιος πλεκτοῦ. Ib. nr. 158. οὔρεά σοι. p. 340. nr. 105. ἡνίκα μαρτινιανός. p. 340. nr. 106. οἱ χριστόν. Ib. nr. 107. μουσπόλον. p. 341. nr. 108. P μὴ πόλεμον. Ib. nr. 109. ὦ θέμι τῆς. Ib. nr. 110. ὀλβιος ἐγγήρως. Ib. nr. 111. χάζο. Ib. nr. 112. καππαδόκων. Ib. nr. 113. ὀμνυμεν. Ib. nr. 114. ῥώμη καὶ βασιλῆς. Ib. nr. 115. μαρτινιανὸς σῆμα. p. 342. nr. 116. P οὐποτ' ἐγὼ φθιμένοισι. Ib. nr. 117. εἰς δόμος. p. 342. nr. 118. ὠφελὲς ὦ λιβία. Ib. nr. 119. αἶ' αἶ' καὶ λιβίαν. Ib. nr. 120. ἦν θνάς. Ib. nr. 121. ἐήτωρ. p. 343. nr. 122. P ἄρτε γενειάσκων. p. 343. nr. 122. εἰκοσέτης. Ib. nr. 123. χρυσοῖς γενεῆς. Ib. nr. 124. στράψεν. Ib. nr. 125. τίς τίνος. Ib. nr. 126. ἔρνος ἀμώμητον. Ib. nr. 127. ἦλνθε ἀμφιλόχοιο. p. 344. nr. 131. ἄσμενος. Ib. nr. 152. P ὦ μάκαρ. Ib. nr. 133. ἀμφίλογος τέθνηκεν. Ib. nr. 134. τυτθὸν μὲν. p. 345. nr. 135. τὸν ἐήτηρην. Ib. nr. 136. ἐτηῆρες. Ib. nr. 137. ἥριον ἀμφιλόχοιο. Ib. nr. 138. οἶχαι ὦ. Ib. nr. 139. δέρεο καί. Ib. nr. 140. P ὕστατος ἐς. p. 345. nr. 141. πῇ με λιπών. Ib. nr. 142. ἀστεροπή. p. 346. nr. 143. ὦ πηγαί. Ib. nr. 144. ἡρ-πασως. Ib. nr. 145. ὦ ζώλων. Ib. nr. 146. βάσσε. Ib. nr. 147. P ὡς ἀβραάμ. Ib. nr. 148. εὐσεβέων. Ib. nr. 150. αἰεὶ σοι νόος. nr. 151. τὸν νεαρόν. p. 347. nr. 152. μικρόν μὲν πνεύσκες. Ib. nr. 153. καὶ σὺ γεωργίοιο. Ib. nr. 154. χώρης τῆςδ'. Ib. nr. 155. σχετλίως ἐστιν. p. 357. nr. 85.

P. Nr. 40. κομητά. Supra scriptum: ἀκοσμα ταῦτα τοῦ κομητᾶ πάντ' ἔπη. In marg. κομητὰ θεοῦ τῆς μὲν ἡσθα, πῶς δὲ γε ἀλλήλως πρόσωπον εἰσέδους, τάλαν. ἄπαγε ταῦτα τῆς ἀμούσου καρδίας. In marg. inferiore:

καὶ βάλλε γ' ἐς κύρακας ἢ κίχων ὕπερ
τὰ κοπρίας γέμοντα σαθρίαν ἔπη.

Historiam ex evangeliis ductam exhibui in Paralip. I. nr. 215. p. 747. V. 1. Scr. παῖς, ut est in Cod. - V. 4. ἡελίοιο. V. 5. τόφρα ἐκευθε.

Distingue: *φάος ἡλείσιο Οὐποτε, τόφρα κίενυθε.* cf. nr. 50. vers. 1. *τεθρήμερον.* Schaeferus in not. mst. comparat *τέθριππος.* V. 6. *ἀλλὰ νέον.* P. Scribendum videtur: *ἀλλ' ἀκίων μὲν ἔκειτο.* nr. 28. v. 10. *ἀλλ' ἀκίων τετάνυστο.* V. 16. *ἡμαρ.* P. V. 17. *καί.* Legero *κᾶν* c. Schaefero in not. mst. V. 20. *φίλοισιν.* P. V. 21. *περὶ δ' ἦον.* P. *περὶ δ' ἦθος* videtur scribendum. V. 22. *ἐφίλησιν.* P. *θεοῦς υἱας.* Ib. *θεοῦ* correxi. V. 28. *βιθανίην.* Scr. *Βηθανίην.* V. 29. *τάχιστα ὄφρα.* Fortasse rectius, *τάχιστ' ὄφρα.* V. 31. *προσέειπεν* *εὐην.* P. Scripsi *προσέειπον.* P. V. 34. *εἶποντο.* P. V. 35. *ἀδινάων.* P. V. 41. *γουνούμεθα.* P. V. 42. *λάζαρον ὃν φιλέσκες.* Haec arcte jungenda, quasi esset, *ὃν λάζαρον (i. e. λάζαρος ὃν) φιλέσκες ἐν ἔγκασιν.* Minus recte haec accepi et distinxi in Paralipomenis. Tum Schaeferus in not. mst. corripbat: *ἦλθεν ἐς ἄδον.* V. 44. *ἐπελ.* P. Scripsi *ἐπειή,* in qua voce media solet corripi. V. 48. *θεὸν αὐτόν.* Cogitabam de *λίθον,* (in Paralip. perperam excusum *λίθος*); sed verius procul dubio: *δεῖξαν θεῷ αὐτόν.* V. 54. in *ἐμπνους ὁδωδως* est vitium. V. 57. *υἱός.* P. quod male in edit. nostra repetitum, Scr. *υἱος.* In proxima voce obscurum, sitne *ἐῆος,* an *ἐῆος.*

Sequitur in membr. epigramma Anastasii, quod dedi p. 694. nr. 29. Quinque postremi versus h. l. desunt. Folium, quod superest, impletum undecim epigrammatis ab eadem manu, quae prima Codicis folia excerptis ex Planudea implevit. Sequuntur P *ἐπιγύ ἐν τ' ἐπ-*
ποδρο ^{μ/} *κωνσταντινουπο* ^λ *∴ εἰς τ' εἰκ/ κῶντ' ἡνία* ^ο ^χ — Nr. 41. [Br. III. 26. nr. 38. An. III. 1. p. 39. — Nr. 42. *ἄλλο.* Br. I. c. nr. 59. An. I. c. V. 1. *ἐξ ὕπε.* P. — Nr. 43. *ἄλλο.* Br. III. 27. nr. 41. An. I. c. V. 5. 6. Hoc distichon in membr. Pal. omissum accessit ex Planud. V. 6. *ἴδρυσαν.* Vulgo. quod Br. silentio praetermisit, quum aliis in locis hoc verbum mediā correptā non tulerit. Scripsi *ἴδρυσαν;* sed vereor, ne paulo calidius. Exempla illius syncopes vid. ad p. 223. nr. 109. — Nr. 44. *εἰς ποφ τ' ἡνίο.* Br. III. 20. nr. 15. An. III. 1. pag. 52. V. 3. *ἰδρύσαιο.* P. *ἰδρύσαντο.* Plan. V. 4. *πρίσβυν.* P. *πρίσβυν.* Pl. — Nr. 45. *εἰς ὑρελ τ' ἡνίο.* ^ρ ^χ Br. III. 31. nr. 59. An. III. 1. pag. 44.

P. Nr. 46. *εἰς πορφ.* Br. III. 19, nr. 10. An. III. 1. p. 31. V. 1. *ἀεθλογορών ἐπὶ δίφρων.* P. Br. *ἀεθλογοροῖς ἐπὶ νίκαις.* Plan. V. 3. *κατὰ δῆμον.* P. Pl. *κατὰ δῆμους.* Br. quae mutatio necessaria

non videtur. — Nr. 47. Br. III. 20. nr. 12. An. III. 1. p. 32. V. 5. *νῦν μὲν ἔὼν πρῶτος, τοτέ.* P. *καὶ νῦν μὲν πρῶτος, τοτέ.* Plan. *καὶ ἔ' ὅτε μὲν πρῶτος, ποτέ δ'.* Br. qui in Lectt. vulgatam servari posse monuit. Codicis lectionem restituentem fugit me, nescio quomodo, ibi non *ὑστατος* legi, ut in Plan., sed *ἔσχατος*. Hoc an alterum legatur, per se nihil omnino interest; sed ob Cod. auctoritatem restituendum est *ἔσχατος*. — Nr. 48. *εἰς οὐρανὸν τὸν ἡνίοχον.* Br. III. 51. nr. 57. An. III. 1. p. 43. V. 6. *τοὺς δέ.* P. Pl. — Nr. 49. *εἰς αὐ.* Br. III. 50. nr. 54. An. III. 1. p. 42. P. Nr. 50. Br. III. 22. nr. 21. An. III. 1. p. 34. — Nr. 51. *ἀρχὴ εἰς καλὸν δ' αὖν.* Br. II. 95. nr. 12. An. II. 1. p. 256. ubi hoc epigr. in membr. extare perperam negavi. V. 1. *ἄνυσσε.* P. *ἤνυσσε.* Pl. V. 3. 4. *χαίτας.* Hoc distichon obversatum esse dixeris Philostrato in Imagg. L. I. 28. p. 803. *ὁρῶ δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαίτην φρίττοντα, καὶ πῦρ ἐμβλέποντα, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς.* Ibi proxima verba nonnihil depravata: *δεινὰ γὰρ τὰ (articulum addit Cod. Guelph.) τοιαυτὰ θηρία, ὅτι ἐκ πλείστον καταπορεύειν τοῦ ὁμάδον. ὅτι* fortasse commutandum cum *ώστε*. Vid. Schaefer. in Indic. ad L. Bos p. 924. — V. 5. *δεδεμμένα.* P. *δεδεμένηνα.* Pl. *δεδεμένον.* Br.

XVI.

Epigrammata Anthologiae Planudeae,
quae in Cod. Pal. desiderantur.

Ex Libro primo.

Nr. 1. *Δαμαγῆτον*. I. 1. pag. 2. ed. Steph. Br. II. 58. nr. 3. An. II. 1. p. 107. V. 1. *Μισσαίνα* Peloponnesi sic scribitur etiam in ep. Nicandri p. 274. nr. 435. contra ac sentiebat Burmann. ad Dorvill. Sicul. T. II. p. 300. V. 3. *ἔγωγε μὲν*. Pl. Br. *ego quidem certe*. Requiritur, *ego vero*. Quare Schaefero auctore scripsi, *ἐγὼ γε μὲν*. Apoll. Rhod. IV. 1465. *ποσσοὶ δὲ κούφοις Εὐρημος πλύνος, Ἀνγκυὺς γε μὲν ὄξεα τέλοῦ Ὅσσε βαλεῖν*. Aratus 399. *τοῖς πάντας καλίουσιν ἔδωρ, ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι Νειόθι Τοξευτήρος ἑλίσσονται*. — Nr. 2. *σιμωνίδου*. Ib. pag. 2. Br. I. 139. nr. 67. An. I. 1. p. 244. V. 2. *μορφᾶς*. Br. Idem tamen *ἡνίοχον* intactum reliquit. — Nr. 3. *τοῦ αὐτοῦ*. Ib. p. 2. Br. I. 140. nr. 73. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἰσθμια καὶ πνθοῦ*. Johnson in Dilectu Epigr. p. 1. corrigit: *Ἰσθμοῖ καὶ Πνθοῖ*. Aelian. V. Hist. IV. 15. *τῇ ἐξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ Νεμέᾳ δὲ καὶ Πνθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ*. Simon. in Cod. Pal. p. 610. nr. 14. *ἐν δὲ Πνθοῦνι τρία, ἄνω δ' ἐν Ἰσθμοῖ*, et sic saepe. Vid. Schaefer. ad Gregor. p. 369. Non tamen propterea mutanda lectio. Nam saepe poëtae terminationes vicinorum vocabulorum studiosè variant. Sic in Pal. p. 610. nr. 15. *δις Ὀλύμπια, πεντάκι Πνθοῖ, τρεῖς δ' Ἰσθμῶ*. — *Φίλωνος*. omnes, praeter edit. Nic. Sabiens. ubi *Φιλιππος*.

¶ Nr. 4. *Plan.* I. 5. p. 8. Br. III. 144. nr. 11. An. III. 1. p. 276. — Nr. 5. *Ἀλκαίου*. Ib. nr. 28. p. 10. Br. I. 490. nr. 16. An. I. 2. p. 359. — Nr. 6. *ἄδηλον*. Ib. p. 10. Br. III. 182. nr. 163. An. III. 1. p. 379. V. 2. *θρασέως*. Ald. 1. Junt. V. 4. *ὀδριάδος*. Vulg. *ὀδρεαίδος* vere correxit Br. Vid. Stephan. Byz. in *ὀδρεΐσας*. Pro γὰς quaedam editt. veteres τὰς, aliae γάρ. — V. 6. *ἀγχιβέβανε*. Vulgo.

¶ Nr. 7. *Ἀλκαίου*. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 487. nr. 5. An. I. 2. p. 347. V. 2. *ἔπνεε* omnes editt. *ἐγνεπε* Br. tacite recepit.

fortasse quod idem verbum repetitur v. 3to. quae repetitio me quidem non offendit, nec alios videtur offendisse. V. 5. *διονύσοιο*. plures editt. quum vetustissimae *Διονύσοιο* habeant. V. 8. *φόρμιγγα*. omnes, metro laborante. Quod ut fulciret, Passovius corrigebat *φόρμιγγας*; nec aliter Friedemann. de Med. Péntam. Syll. p. 298. At hoc vocabulum omnino alienum videbatur Gracis, qui in not. mst. *φορβειάς* tentabat. Eandem correctionem nunc commendavit idem in Epistol. crit. in Bucol. gr. p. 46. Lenis correctio rei quae, de qua agitur, in primis accommodata. Cf. Schol. ad Aristoph. Vesp. 581. Hesych. in *φορβειά*. et qui totam hanc rem erudite illustravit, Boettiger. in Museo Attic. T. I. p. 356. sqq.

Nr. 8. τοῦ αὐτοῦ. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 488. nr. 1 α. An. I. 2. p. 352. V. 2. *διὰ τρητῶν*. Ald. pr. in Lectt. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. *δι' ἐντρήτων*. Flor. pr. Recte Br. *δι' ἐντρήτων*. Julianus in Pal. p. 418. nr. 365. *ἀήτης νέρθεν ἐντρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδεύει*. Archias p. 238. nr. 214. *πολυτρήτου μέλος καλάμοιο*. ubi vid. notas. Non tamen placet *φθίγγεσθαι* *κρούμα* *διὰ δονάκων*. quamquam per se cithara bene dicitur *φθίγγεσθαι*, ut *ἀπύειν* ap. Hom. Od. p. 271. *ἐν δὲ τε φόρμιγγ' ἤπυει*. Suspiciatus sum olim, *κρούματα ἐντρήτων*, qui hiatus certe minus molestus est, quam *κρούματα ἐντρ.* quod Boschius malebat. Vid. Herm. ad Orph. p. 730. Nunc tamen malim, *κρούμασιν ἐντρήτων θελγόμενος δονάκων*, *κρούμα* de tibia usurpatum illustravi in Animadversionibus. De syringe Achill. Tat. L. VIII. 6. p. 323. *μεταπηδᾷ δὲ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅπου ποτ' ἂν εἴη τῶν κρούματος ἢ ἁρμονία καλῇ*. Inepta lectio. Cod. Monac. *ὑποί*, articulo ante *ἁρμονία* omissio. Hinc legendum videtur: *ὅπου ποτ' ἂν ἦ τοῦ κρούματος ἁρμονία καλῇ*. — V. 4. *ἀπανθήσει*. ed. Flor. Ald. pr. et aliae. *ἐπανθήσει* Aldus invenit in Cod. unde haec lectio recepta in Ald. 2. 3. Nic. Sab.

¶ Nr. 9. *ἄδηλον*. I. tit. 12. p. 16. Br. III. 171. nr. 107. An. III. 1. p. 345. V. 2. *πωλοῦσαι*. Vulgo. Br. Addidi litteram paragogicam. — ¶ Nr. 10. *Θεόγνης*. I. tit. 16. p. 21. *βισαντινον* inscribitur in editt. Ald. Junt. Nic. Sabiens. Inter Theognidis gnomas legitur v. 539. (527. ed. Bekkeri.) V. 2. *ἀπονεισμένης*. Vulg. *ἀπονεισομένης*. Br. ex Stobae. *ἀπανισταμένης*. editt. vett. et Codd. Theognidis. ¶ Nr. 11. *Ἐρμοκλεοντός*. I. tit. 20. p. 26. Br. II. 252. nr. 2. An. II. 2. p. 245. Legitur etiam in primis Cod. Palat. foliis. Inscriptum *Τιμοκλεοντός*.

in ed. Flor. Ald. pr. Junt. V. 3. εἶσατο. Vulg. P. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. p. 237. nr. 208. — Nr. 12. ἄδελον. I. tit. 20. p. 27. Br. III. 203. nr. 259. An. III. 2. p. 20. V. 1. ξερεο. Plan. ξερεν. in primis pag. Pal. unde etiam Br. Variata terminatio ξερεο ... ζεν jucundins ad aures accidit. ἃ τό. Vulg. ἦ τό. Br. ex Palat. V. 2. πεκλιμένα. Vulg. πεκλιμένη. P. Br. In μελίσδων tamen Br. nihil mutavit.

Nr. 13. Πλάτωνος. I. tit. 20. p. 27. Br. I. 171. nr. 13. An. I. 1. p. 348. V. 2. πυκνοῖς. Pl. πυκνοῖς. Br. Proximum κῶμον depravat. κῶνον corrigebat Scaliger in not. mst. et Br. de sensu tamen ambigens. De pinu arbore accipi posse videtur, ut ap. Paulum Sil. in Ecphrasi v. 458. p. 520. ἡ κῶνοιον ὀριεραφέεσσιν ὁμοῖα δένδρεα τις καλέσει. Haec correctio caeteris facilitate praestat. V. 3. καγχάζουσιν. Vulg. καγχάζειν est ἀθρόως γελῆν. Hesych. Novimus ἀνθριθμον γέλασμα κυμάτων ap. Aeschyl. Prom. 90. sed καγχασμὸν κυμάτων nemo facile dixit, nec καγχάζοντα aut καγχλάζοντα νάματα. Vera Br. correctio καγχλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι. Orph. Argon. 1251. κύματι καγχλάζοντι. Lycophr. v. 80. Ζηρὸς καγχλάζων ναυμῶ. Theocr. Eid. VI. 12. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα γαίνει Λαυχὰ καγχλάζοντα. Vid. Valken. ad Eurip. Hipp. v. 1211. p. 293. s. V. 4. θελγαμένω. Vulg. Vere Br. θελγομένων. — Nr. 14. Ζηροδότον. I. tit. 27. p. 38. Br. II. 61. nr. 1. An. II. 1. p. 187.

¶ Nr. 15. ἄδελον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 412. An. III. 2. p. 106. V. 2. εὐάσταις. Fortasse rectius εὐασταῖς. Sic Steph. Thes. Cr. T. I. p. 1298. G. τὸν εὐάστην Διόνυσον Br. iterum in ep. Procli V. An. II. 446. — αἰγοπόδης. Sit ap. Homer. Hymn. XIX. 2. αἰγοπόδην δινέρωτα. et v. 37. ubi Hermann. αἰγιπόδην dedit. V. 3. κῶλον. Flor. pr. Vitiosum κῶμον legitur in Ald. 3. Asc. Steph. — Nr. 15*. ἄδελον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 413. An. III. 2. p. 106. V. 2. πῆγματα. P. πλῆγματα Boschius invenit in marg. exempli Ruhnkeniani. Probabilis emendatio. Dionys. Perieg. v. 948. πλεκτοῖς ἀνεοίστατο θύρσους. Nonn. Dionys. L. IX. pag. 256. 15. αὕτη δ' ἐπλεκε θύρσων ὁμόζυγον οἴνοπι κισσῷ. V. 3. ποδίκριτον. plurimae edit. vett. ποδίκριτον. Asc. St. Br. V. 5. αἰσχροῦμων. ed. Flor. Aldinae tres. Nic. Sabiens. αἰσχροῦμων. Asc. St. ἀσχροῦμων corr. Scaliger in not. mst. Lenius Porson ad Eurip. Phoeniss. v. 1622. ἀσχροῦμων ἐνδεία, quod felici errore exhibet editio Boschiana. —

Nr. 16. ἄδηλον. I. tit. 48. p. 69. Br. III. 246. nr. 447. An. III. 2. pag. 125. s.

P. Nr. 17. ἀδύποτον. I. tit. 68. p. 97. Br. III. 196. nr. 230. An. III. 1. p. 418. V. 3. βεβριθότα. omnes. βεβριθόσι. Br. ex conjectura; quod altero facilius. Vulgatam tamen non temere dampnaverim. — P. Nr. 18. ἄδηλον. I. tit. 84. p. 116. Br. III. 243. nr. 437. An. III. 2. p. 121. V. 1. δακτυλικαμψοδίνω. Vulg. δακτυλικαμψιδάκη tentavit Scaliger in not. mst. δακτυλοκαμψόδυνον Br. ex Stobaeo; quod aliorum correctionibus praeferendum. Cf. Bergler ad Alci-phron. p. 108.

Ex Libro secundo.

Nr. 19. ἄδηλον. II. tit. 5. p. 130. Br. III. 164. nr. 72. An. III. 1. p. 326. V. 2. πᾶσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Passovius, πάντεσ' corrigit in not. mst. Friedemann. de med. syll. Pentam. p. 318. nihil moliri malit. — Nr. 20. ἀμμιανού. II. tit. 46. p. 170. Br. II. 345. nr. 5. An. II. 3. p. 137. V. 2. δαίμονα. Iis, quae in Animadversionibus conguessi, adde Cyrill. Or. de exitu animae p. 405. θεωρεῖν τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγρίους καὶ ἀπηνέεις καὶ ἀτιθάσσους δαίμονας, ὡς αἰθίοπας ζοφώδεις παρισταμένους. quem locum laudat Suicer. Thes. eccles. v. αἰθίωψ. T. I. p. 112.

Ex Libro tertio.

Nr. 21. ἄδηλον. III. tit. 1. p. 195. Br. III. 297. nr. 685. An. III. 2. p. 258. — Nr. 22. εἰς τὸ αὐτά. Plan. I. c. Br. I. c. nr. 686. An. I. c. In veteribus editionibus hoc distichon cohaeret cum epigrammate, quod in Cod. Palat. legitur p. 315. nr. 690. — Nr. 23. σιμωνίδου. III. tit. 2. p. 195. Br. I. 140. nr. 74. An. I. 1. p. 248. V. 2. κάσμιλος. Pl. Br. Κασμύλος scripsi, vulgarem canonem secutus. — Nr. 24. τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 195. Br. I. 141. nr. 78. An. I. 1. p. 254. V. 2. ἐπτά νι. Ald. pr. Asc. ἐς γόνατ'. Vulgo. εἰς. Br.

Nr. 25. φιλιππου. Ib. p. 196. Br. II. 221. nr. 33. An. II. 2. p. 172. Legitur in primis paginis Cod. Pal. V. 4. ψάμμος. Vulgo. ψάμμονος. Pal. Hinc ψάμμον corrigebat Schaefer. in not. mst. Est hoc profecto rei accommodatius, ut Damostratus nunquam arenam tergo impressisse dicatur, quam ut arena tergum dejecti signasse et

laesisse negetur. Quamquam hoc quoque in eundem sensum accipi possit. Sed suavius etiam ad aures accidit *ψάμρον πεισόντες*, quam *ψάμμος*. V. 8. *κονίσσεται*. Sic omnes editt. *κονιάσεται* ex nonnullis Codd. praetulit Br. Etiam vulgata bene habet. — Nr. 26. *σιμωνιδου*. III. tit. 5. p. 205. Br. I. 155. nr. 52. An. I. 1. p. 233. — Nr. 27. *ἀδέσποτον*. III. 7. p. 217. Br. I. 185. ut Choerili. An. I. 1. p. 375. V. 1. *ἄλεξε*. Ald. 1. 3. *ἄεξε*. Lectt. Ald. pp. Ald. 2. Asc. St. V. 2. *οὔτε*. Flor. Ald. 1. Asc. *οὔτις*. reliquae. V. 3. *Νίνου*. De prosodia hujus nominis vid. Meineck. Cur. crit. in Comicor. Fragm. p. 54. V. 4. 5. Conf. Anthol. Pal. p. 254. nr. 325.

P. Nr. 28. *ἄδηλον*. III. tit. 8. p. 220. Br. III. 194. nr. 212. An. III. 1. p. 413. — P. Nr. 29. *ἀδέσποτον*. III. tit. 14. p. 239. Br. III. 282. nr. 620. An. III. 2. p. 211. V. 4. *διομήδης*. Scaliger in not. mst. *μενεδήιος*. Vulgata integerrima. Vid. Aenigma in Cod. Pal. p. 620, nr. 18, ex quo apparet, nec *Δίας* cum eodem in *αἴης* mutandum esse. V. 5. *μάχης*. Vulgo. *μάχην*. Br. c. Scaligero. V. 6. *τάφος ὅτε ἀμφικ*. Duplex versus vitium facile sustuleris corrigens: *ὄν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ἔκυν ἀμφικαλύπτει*. ut ap. Homerum *νέκυες καταθνήσκουσιν, καταφθίμενοι* passim. Auctor tamen aenigmati fortasse non dubitavit in metrum peccare. Quod autem Hermannus existimat ad Orpheum p. 769, hunc versum adjectum esse a sciolo, qui hoc aenigma speciem inscriptionis sepulchralis habere voluerit, in eo vir doctissimus me sibi non habet assentientem. — Nr. 30. *γεμινον*. III. tit. 14. nr. 21. p. 239. Br. II. 279. nr. 3. An. II. 2. p. 310. V. 1. *πολυκλείτου*, omnes. *πολυγνώτου*. Br. c. Grotio. Polygnotus Thasius fuit, non Polycletus. *Θασίη* legitur in Plan. IV, tit. 8. p. 311. ubi hoc epigr. iterum habetur. — Nr. 31. *σπενσίππου*. III. tit. 32. nr. 6. p. 283b. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. V. 2. *ἰσοθέων μακάρων*. Fortasse *ἰσόθεον*. Vid. ad Palat. p. 216. nr. 61. v. 2.

Ex Libro quarto.

Nr. 32. *λειοντίου σχολαστικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. III. 103. nr. 2. An. III. 1. p. 194. V. 3. *γαβριήλ*. Variis in hoc nomine formis utuntur, *γαβριήλ*, *γαβριηλᾶς* (vid. Suid.), *γαβριηλος* et *γαβριήλιος*. — Nr. 33. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 291. Br. III. 103. nr. 3. An. III. 1. p. 194. — Nr. 34. *θιοδώρητου γραμματικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295.

Nr. 35. ἀδέσποτον. Ib. p. 291. Br. III. 224. nr. 347. An. III. 2. p. 71. V. 1. πολίων εὐεργεσιάνων. Vid. Schaefer. Ind. in Apollou. Rhod. v. πόλις. T. II. p. 673. V. 2. παλμάν. Br. ex Schol. Wechel. παλμάτων. vulgo. — τόσσον. Vulgo. στήσαν. Br. quod vulgatae multis nominibus praestat. Ad τόσσον subaudiendum foret, ὥστε τόδε ἄγαλμα αὐτῷ ἰσotάναι. quod durum et inficetum. — **Nr. 36.** Ibid. l. c. Br. III. 48. nr. 43. An. III. 1. p. 80. V. 4. ἡρακλέμων. Vulgo. ἡράκλαμον. ed. Flor. pr. — **Nr. 37.** λεοντίον σχολαστικοῦ. IV. 1. p. 292. Br. III. 203. nr. 4. An. III. 1. p. 194. V. 4. κόλχον πορφυρέης. Vulg. κόχλου. ed. Flor. et codd. Br. κόλχον quoque in usu fuisse, monet Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 249. — πορφυρέου. Br. ex cod. Lascaris. Bene habet κόχλου πορφυρέης. Naumach. v. 62. εἴματα δ' εἰναλίης ἐρυνθαίνεται αἵματι κόχλου. Philostrat. Heroic. p. 744. ἐπὶ τῇ κόχλῳ, παρ' ἧς ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν πορφύραν. Plura vid. ap. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 330. Mire hoc distichon interpretatus est Grotius: *geminata dehinc provincia, Colchi: Et post Colchorum nubila rursum Oriens.*

Nr. 38. ἰωάννου τοῦ βαρβουκ. Plan. IV. tit. 1. p. 292. Br. III. 12. nr. 4. An. III. 1. p. 20. V. 1. παρ' εὐρώτα ἀνέρες. Plutarch. Vit. Pelopid. c. 17. ἐκείνη δὲ ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐδίδαξεν, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας ... ἄνδρας ἐκφέρει μαχητάς καὶ πολεμικούς, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρά, καὶ τολμῶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐθέλοντες ἐγγίνωνται νέοι. — **Nr. 39.** ἀραβίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 292. Br. III. 109. nr. 1. An. III. 1. p. 203. V. 3. ζῶοντα. tres Aldinae. ζείοντα. Asc. Steph. Br. — **Nr. 40.** κριναγόρου. Ib. p. 292. Br. II. 144. nr. 17. An. II. 1. p. 393. V. 4. μυρίω. Aldd. tres. Asc. μυρίον. St. Br. — V. 5. ἐπὶ μεῖζον' i. e. μεῖζονα. ad majora, altiora. Sic vulgo. μεῖζον. Br.

Nr. 41. ἀγαθίου σχολ. Plan. IV. tit. 1. pag. 293. Br. III. 47. nr. 40. An. III. 1. p. 78. Lemma: ἐν τοῖς πλακίδων. Vulg. πλακιδίας. Br. Vid. DuCang. CP. christ. II. p. 142. — **Nr. 42.** ἄλλο. Ibid. p. 293. Br. III. 226. nr. 358. An. III. 2. p. 75. V. 1. Θεοδοσίον. Vulg. Θεοδώστον. Br. quod fortasse non debebat servari. Poëta enim more recentiorum Graecorum litteram sibilantem pronuntiando duplicasse videtur. Hoc initio vocabulorum etiam veteres nonnunquam fecisse, monuit Br. ad Apollon. Rhod. L. I. 267. Cf. Hermann. ad Orph. p. 714. — V. 3. αἰθις. omnes. αὐτις. Br. — **Nr. 43.** ἄλλο. Ib. p. 293.

Br. III. 226. nr. 359. An. III. 2. p. 75. — Nr. 44. ἄθλων. Ib. p. 293. Br. l. c. nr. 360. An. III. 2. p. 76. s. V. 1. βασιλεια. Vulg. βασιλεῦ, τὸ τσόν. Br. pro arbitrio. At scriptum videtur hoc epigr. in Theodoram, Justiniani conjugem, quae fortitudine sua factionum seditionem oppresserat. Hinc apparet, quae sint *πύματα ὁμόγνια*, et *χάρμη ἱππολύτη*. Totam rem in Animadversionibus disertius exposui. V. 4. ἀνάψας, ἱππολύτης ἐκέδασσας. Br. in textu. In Lectionibus praeterea corrigit: ἱππολύτης τ' ἐκείδ. Vulgatam, quae sincera est et integra, restitui.

Nr. 45. ἄλλο. Plan. IV. tit. 1. p. 293. Br. III. 139. nr. 29. An. III. 1. p. 268. — Nr. 46. Ibid. p. 294. Br. III. 139. nr. 30. An. III. 1. p. 268. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. — Nr. 47. εἰς τὸν αὐτόν. Ib. p. 294. Br. l. c. nr. 31. An. l. c. — Nr. 48. ἄθλων. Ib. p. 294. Br. III. 136. nr. 18. An. III. 1. p. 263. — Nr. 49. ἀπολλωνίδου. Ib. p. 294. Br. II. 132. nr. 2. An. II. 1. p. 363. V. 3. ἔσ' ἄρα. ed. Flor. pr. Aldinae tres. Asc. ἔστ' ἄρα. St. Br. V. 4. λάμπεται. ed. Flor. λάμπεται. Aldd. tres. Asc. St. Br. Tertia verbi persona melius conspirat cum lectione καὶ Ῥόδος. Sed maxime sane: μακαράτη ἔσ' ἄρα νήσων, ὧς Ῥόδος, ἣ τοῖς λάμπεται ἡελίῳ.

Nr. 50. τοῦ αὐτοῦ. Pl. IV. tit. 1. p. 294. Br. III. 294. nr. 3. An. III. 1. p. 263. V. 2. Ἀλκίδεω. Vulg. Ἀλκείδεω Br. corrigit. In Palat. p. 617. nr. 4. vulgo etiam Ἀλκίδαο. Pal. Cod. Ἀλκείδαο. Ap. Apollodor. L. II. 4. 12. Ἀλκίδης ab Heynie in Ἀλκείδης mutatum, uno Codice accinente. — P. Nr. 51. μακεδονίου ὑπάτου. Plan. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 119. nr. 29. An. III. 1. p. 230. V. 4. ἔοι. plures editt. vett. ἔοι. St. Br. Non bene sibi respondent modi v. 1. λένουσης. et v. 4. ἔοι. Fortasse λένουσις corrigendum. Subaudiendum enim ante ἵνα verbum ἀνέθηκαν. — Nr. 52. φιλέππου. Ibid. p. 295. Br. II. 224. nr. 46. An. II. 2. p. 180. Legitur etiam, sed lacunosum, in primo Pal. Cod. folio. V. 1. λένων. Pal. V. 4. μηρῶν. Id.

Nr. 53. ἄθλων. Pl. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 217. nr. 512. An. III. 2. p. 58. V. 1. τὸ στάδιον. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis in hunc modum transpositis: Τὸ στάδιον Λύδας εἶδ' ἦλτο. ut in Palat. p. 521. nr. 86. τὸ στάδιον Περικλῆς εἶδ'

ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάρητο. *) Hiatus in ἤλατο εἴτε . . interpunctionis mora excusabilem reddit. V. 2. τὸ τάχος. Versus iterum laborat. Sed huic quoque vitio facile medearis scribens: δαιμόνιον τὸ τάχος, καὶ οὐδὲ φράσαι δυνατόν. — Nr. 54. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 295. Br. III. 218. nr. 513^a. An. III. 2. p. 59. V. 2. θυμόν. Vulgo. θυμόν. Br. accinente Grotio, πνεύματι θεὸς ὄνυχα. Vulg. *premeres cum pede flabra tuo*, vertit Grotius; cui interpretationi verear, ut epitheton ἀκροτάτῳ conveniat. ἐπ' ἀκροτάτῳ πνευμά τε θεὸς ὄνυχι. corr. Scaliger in not. mst. Suspisor fuisse, νεῦμα τιθεὶς ὄνυχι. pendens in *extremis pedum digitis*. Simm. Ov. v. 7. *θοῶς δ' ὑπὲρ λέχρion φέρων νεῦμα ποδῶν*. De permutatione verborum νεῦμα et πνεῦμα vid. Boisson, ad Marini Vit. Procl. p. 72. Apud Tzetz. in Posthomer. v. 241, καὶ τότε χειρὸς πύγματι λαὸν ἐκένετο Μέρμων. Nodellus in notis mst. tentabat νεύματι. Verius Niclasius in correctionibus mecum communicatis, χειρὸς πύγματι. linteo quod manu tenebat; ut qui ludis praeerant, aurigis mappa signum solebant dare. Hanc correctionem Bekkeri codd. confirmarunt. — V. 3. ἐχέλευσε Μύρων. Vulg. ἐχέλευσεν σε Μύρων. Br. c. Haetio et Scafigero. Māle etiam vulgo distinguitur post σώματι. V. 4. πισαίου προσδοκίη. Vulg. Πισαίου προσδοκίην. Br. sensu postulante. In Πισαῖος et Πισα librarii ο saepenumero duplicarunt. V. 8. ὦ τέχνη. Vulg. ὦ. Br.

Nr. 55. τρωίλων γραμματικῶν. Plan. IV. tit. 2. p. 296. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295. — Nr. 56. ἄδηλον. Ib. p. 296. Br. III. 32. nr. 62. An. III. 1. p. 45. — P. Nr. 57. παύλου οἰεῖν. Ib. tit. 3. p. 296. Br. III. 89. nr. 58. An. III. 1. p. 167. V. 1. ἀλλ' ἢ τέχνη. Molestus est exitus spondaicus et a Pauli elegantia alienus. Quare Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 147. legendum suspicatur, ἀλλὰ με τέχνη, aut ἀλλ' ὁ τεχνίτης. Prius magis placet; perpetuam enim oppositionem inter φύσις et τέχνη obliterari aut obscurari nolim. — Nr. 58. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 296. Br. III. 208. nr. 278. An. III. 2. p. 34. — Nr. 59. ἀγαθίου σχολαστικῶν. Ibid. p. 296. Br. III. 48. nr. 42. An. III. 1. p. 79. V. 1. ἐπισταμένην. ἐπισταμέναις probabiliter corrigit Heynius, Tom. II. 1. p. 69. illic indocto primum se

*) Sic etiam Friedemannus corrigit de Med. Syll. Pentam. p. 319. Idem ex comparatione cum similibus pentametrum in hunc modum refingit: οὔτε φράσαι δυνατόν· δαιμόνιον τὸ τάχος.

exercuit oecu. Hæc mihi, quam doctas nunc habet ille manus,
Tibull. II. 1. 69.

Nr. 60. *σιμωνίδου*. Ibid. p. 296. Br. I. 142. nr. 81. An. I. 1. p. 255. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. ¶ Nr. 61. *κριναγόρου*. Ib. tit. 4. p. 297. Br. II. 145. nr. 18. An. II. 1. p. 393. V. 1. *καὶ τὰ Νέρ.* Vulg. *ἀλλὰ Νέρωνος*. Br. inutili correctione, quæ versum hiatus onerat. V. 4. *εἶχε*. Vulgo. *εἶδε*. Br. c. Scaligero in not. mst. Eandem lectionem Grotius expressit. Apud Achill. Tat. L. VIII. p. 355. *καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἔρριψαν ὁμοίως ὥστε μὴκέτι τοὺς διώκοντας εἶχον*. scribendum: *ὅτε* (sic Cod. Monac.) *μὴκέτι τ. δ. εἶδον*. — Nr. 62. *εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ* etc. Ibid. p. 297. Br. III. 136. nr. 19. An. III. 1. p. 264. Lectionem lemmatis *ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ* Br. mutavit in *Ἀγρονστιῶνι*, ad mentem Bandurii in Antiqq. CPol. T. II. p. 841. quod nemo statuat Justiniani in hippodromo commemoraverit. V. 4. *καὶ σ.* Br. *καὶ σέ*. Plan. V. 5. *ὑψος*. Vulg. *ὑψοῦ*. Br. Scripsi *ὑψός Ἰουστ.* cum Scaligero in not. mst. *tua virtus semper in altum tendat*.

Nr. 63. *εἰς τὸ αὐτό*. Plan. IV. tit. 4. p. 297. Br. III. 137. nr. 20. An. III. 1. p. 265. — Nr. 64. *εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ*. (*Ἰουστίνου* potius.) Ib. p. 297. Br. I. c. nr. 23. An. I. c. V. 1. *ὑπαρχος*. Vulg. *ἑπαρχος*. Br. — Nr. 65. Ibid. p. 298. Br. III. 134. nr. 11. An. III. 1. pag. 259. — Nr. 66. *καλλιᾶδης στρατηγός* etc. Ibid. pag. 298. Br. III. 194. nr. 215. An. III. 1. p. 415. — Nr. 67. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 298. Br. I. c. nr. 216. An. I. c. — Nr. 68. *ἀσκληπιάδου, οἷ δὲ ποσιδιππον*. Ibid. p. 298. Br. I. 218. nr. 32. An. I. 2. p. 53. V. 2. *ποτέραν*. Vulg. *ποτέρᾳ* vere correxit Br. In edit. nostra jota subscribendum. — Nr. 69. *ἄδελον*. Ib. p. 299. Br. III. 134. nr. 12. An. III. 1. p. 259.

Nr. 70. *ἄδελον*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 13. An. I. c. — Nr. 71. Ibid. p. 299. Br. I. 135. nr. 14. An. III. 1. p. 260. V. 1. *χρυσέην στ. ἀναστασίην*. Vulg. Quum hæc Anastasia ignoretur, Br. corrigit: *χρῦστον στ. Ἀναστάσιον*. Bandurius autem in Antiqq. CPol. T. II. p. 843. nr. 397. *χρυσέην (στήλην scil.) στήσεν Ἀναστασίον*. Sic quævisque veterum locutum esse, vehementer dubito. — Nr. 72. *εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως*. Plan. ib. p. 299. Br. III. 138. nr. 26. An. III. 1. p. 266. V. 5. *τὸν δ' ἐπέρ.* Vulg. *τῷ δ' ἐπέρ.* Br. Sed vitium potius est in *τοῦτον*, quod cum *τούτων*

videtur permutandum: *urbs illorum*, Persarum, puts, et Avarum, *domina*. V. 6. *μίτρης*. Vulg. *εἰν ὑπάτου μίτρη* tentabat Br. *ἐξ ὑπάτου ῥήτρης*. Scalig. in not. mst. V. 7. *ἄμμορε*. Vulg. *ἄφθορε* corr. Scaliger. *ἔμμορε*. Br. quod recepi; sed typothetae errore *ἔμπορε* excusum. Quum *ἄμμορος calamitosum* significet, nihil impedit, quominus *ἔμμορος* pro *beato* dicatur, licet aliud hujus significationis exemplum non noverim. V. 8. *θεῖον Ἰουστίνου* Br. quod me servasse piget. *θεῖον Ἰουστινιανού*, quod vulgo legitur, historiae multo magis convenire, in Animadversionibus docui. Et nomen *Ἰουστινιανού*, quantumvis pervicax, aliqua tamen ratione cum metro conciliari potest. Penultimam certe veteres saepenumero corripuisse, satis constat. Vid. ad Palat. p. 59, nr. 91. 97. 98. ut etiam in nomine *Ἰουλιανού*. Tum auctor, ob versus legem, duas syllabas *μα* in unam contraxit. Vide ad p. 446. nr. 524.

Nr. 73. *ἄδελον*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 10. An. III. 1. p. 259. V. 1. *τὸν τριτέπαρχον*. ed. Steph. *ὃν τριτέπ.* Aldinae tres. V. 4. *κατέπασεν*. Aldinae. *κατέπανσεν*. ed. Steph. Sic etiam Scaliger in not. mst. — Nr. 74. *ἄδελον εἰς ἄρχοντα*. Ibid. p. 299. Br. III. 250. nr. 467. An. III. 2. p. 138. V. 3. *ἰδύνεται*. Primam in hac voce syllabam vix alibi corripui monuit doctissimus Seidlerus de Verss. dochm. p. 251. — Nr. 75. *ἀντιπάτρων*. Ib. p. 300. Br. II. 111. nr. 9. An. II. 1. p. 293. V. 2. *εὐκταίη ... εὐτοκίη*. Nominativum malit Graevius in not. mst. unde elegans nascitur appositio. *εὐτοκίη* pro ipsis liberis dixit Leonid. in Palat. p. 415. nr. 349. *ὡς πατέρα τρισσῆς εἰσιδεν εὐτοκίης*. In vulgata lectione verba non satis bene cum praecedentibus coire monui in Animadversionibus. — Nr. 76. *συνοσίον φιλοσόφον*. Ibid. p. 300. Br. II. 449. nr. 3. An. II. 3. p. 294.

¶ Nr. 77. *παύλου σιλεντιαρίου*. Plan. IV. tit. 5. pag. 300. Br. III. p. 90. nr. 59. An. III. 1. p. 167. — Nr. 78. *εἰς τὴν αὐτήν*. Ib. p. 300. Br. III. 225. nr. 352. An. III. 2. p. 73. Hoc quoque epigr. *Paulo* videturtribuendum. V. 3. *κεύθεις*. ed. Flor. Br. *κεύθοις* ex vett. nonnullis editt. Steph. V. 5. 6. Hoc distichon pro peculiari epigrammate habendum censebat Scaliger in not. mst. Quod mihi secus videtur. V. 6. *ἀπ'*. Plan. *ἄπ'*. Br. Illud restituendum: — Nr. 79. *συνοσίον φιλοσόφον*. Ib. p. 300. Br. II. 449. nr. 2. An. II. 3. p. 294. — Nr. 80. *ἀγαθίων σχολαστικῶν*. Ibid. p. 300. Br. III. 47,

nr. 41. An. III. 1. p. 79. V. 6. *τήκεται οἱ κραδίη*. Quum diphthongus ante *οἱ* corripere nequeat, Hermann. ad Orph. p. 785. corrigit: *τήκετό οἱ κραδίη*. At Thomas ille, quum Agathias hoc epigramma scriberet, nondum amore erga Callirhoën liberatus fuisse videtur. Quare vide, an scribendum sit: *Ἰσα γὰρ αὐτῷ* (vel αὐτοῦ, *Thomae*) *Κηρῷ τηκομένη τήκεται ἡ κραδίη*.

¶ Nr. 81. *φιλίππον*. Plan. IV. tit. 6. p. 301. Br. II. 225. nr. 48. An. II. 2. p. 182. In ed. Steph. auctoris nomen omissum; sed in Aldinis et in ed. Nicol. Sab. lemma: *εἰς ἄγαλμα φιλίππον*. unde Brodaeus *Φιλίππον* fecit. — Nr. 82. *σιμωνίδου*. Ibid. p. 302. Br. I. 143. nr. 89. An. I. 1. p. 257. ubi de auctore disputavimus. Tamquam Simonidis excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 99. 19. V. 2. *Λάχης*. Vulgo. *Χάρης* Strabo XIV. p. 964. B. (Tom. V. p. 595. ubi vid. Tzschucke.) Eustath. ad Dionys. Perieg. vers. 505. Draco l. c. — Nr. 83. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 213. nr. 295. An. III. 2. p. 46. V. 1. *αἶσαν*. Vulg. V. 3. Plura de Ajace ap. Liban. T. IV. p. 1091. quae huc faciunt, sed insigniter depravata. Inter alia perperam legitur: *πρόσωπον λύσης ἅπαν ὑπῆρξεν ὑπόμνημα, ὀφθαλμοὶ δὲ μᾶλλον τοῦ μὴ φρονεῖν καθεκαστην ἔλεγχος*. Scribendum videtur: *τοῦ μὴ φρ. καθεστηκότως*. et paulo post: *παρεῖαι δὲ διδοῦσαι καὶ συνωγκωμέναι τῷ κάτωθεν πνεύματι*. Scribe: *παρεῖαι δὲ οἰδοῦσαι*. V. 4. *τοὺς λῆπης*. Ex ingenio Br. corrigit: *τοῖς λῆπης πᾶσαν ἔμειξε πόνοις*. Vulgata est doctior, et in hunc fere modum accipienda: *τὰ κεραστὰ τῆς γραφῆς δάκρυα πᾶσαν πόνων καὶ λῆπης ποικιλίαν δεικνύσι*. — Nr. 84. *ἄδηλον*. Ib. p. 302, Br. I. 142. nr. 83, inter epigrammata Simonidis. An. I. 1. p. 256. — Nr. 85. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 218. nr. 316. An. III. 2. p. 62. Lemma addidit Br. *εἰς ἀγνώριστον κεφαλὴν*. V. 2. *τῷ πόρε*. Vulg. *τῷ* Br. sic sensum planum esse affirmans. Magis probaveris correctionem ab Huetio e cod. Scaligerano enotatam: *οὐδὲ γὰρ αὐτὰ Μανῦσαι δύναται τῷ πόρε, τὰν κεφαλάν*.

¶ Nr. 86. *ἄδηλον*. Pl. IV. tit. 7. p. 306. Br. III. 197. nr. 232. An. III. 1. p. 419. V. 1. Scr. *τοῦμπρασσιῆ*. V. 2. *τοῖος ὁ κύων ὃν ὀρᾷς*. ed. pr. Flor. Aldinae tres. Asc. *τοῖος ἔων ὃν ὀρᾷς*. Steph. *τοῖος ἔγ' εἰμι κύων*. Br. ex conjectura, quam falsam esse, dubitare noli, licet κύων per se non displiceat. Non inepte me correxisse arbitror: *τοῖος, ὅποιον ὀρᾷς*. quod sensui non minus, quam metro satisfacit.

Sic Amycus ap. Theocr. Eid. XXII. 59. τοιόςθ' οἶον ὄρας. V. 3. οὐ
 ἔνερ. Vulg. οὐ ἔνερ. Br. perperam. Squatinam intelligendam esse,
 ligno poliendo adhibitam, docui in Animadversionibus. V. 5. ἀρεῖος.
 i. e. ἀρεῖος. quae lectio cum praecedentibus conjuncta sensum efficit
 actus bonum. Vulgo cum sequentibus jungitur. ἀρεῖος. Br. c. Schol.
 ed. Wechel. Cratinus ap. Hephaest. Enchir. pag. 48. χαῖρ' ὦ μέγ'
 ἀρεῖως. quem locum respexisse videtur Suid. T. I. p. 505. Cf.
 Schol. ad Homer. 'Il. β. 269. Eustath. ad Iliad. p. 164. 49. Ap.
 Sophocl. Trachin. 556. ἦν μοι παλαιὸν ὄνον ἀρχαίου ποτὲ Θηρός.
 ἄριον ex conjectura Wakefieldii edidit Erfurdt; malim sane, ἀρεῖου
 Θηρός. deformis. — γέλασον. μετὰ δ' εὐκλείους... vulgo. ἀρεῖως
 γέλασον. φησὶ δ' εὐκλῆος περ. Br. c. Schol. Wechel. in qua lectione
 εὐκλῆος videbatur probandum; μετὰ certa emendatione in duas voces
 divisi. — σαρδάνιον. ed. Flor. pr. σαρδόνιον. Aldinae tres. Asc. St.

R. Nr. 87. 'Ιουλιανού. Plan. IV. tit. 8. p. 307. Br. II. 498.
 nr. 23. An. II. 3. p. 379. Comparandus Liban. T. IV. p. 1116. ubi
 inter alia p. 1118. 26. perperam legitur: ὥςπερ οὐκ ἀνεχομένου τοῦ
 ταῦτα δημιουργήσαντος τὸν Προμηθεῖα λιπεῖν ἐπὶ γῆς, ἦν διὰ τοῦ
 πυρός εὐ πεπαιήκειν. Scr. λυπεῖν. Sic iterum in eodem capite p. 1117.
 30. scribendum: ὃ θεοὺς λυπεῖν ἐβουλεύετο. vulgo λιπεῖν. Ibidem
 paulo ante: γένειον δὲ πρὸς τούτοις ἡμελημένον καθεύεται, καὶ τὴν
 κόμην ἐδάλλωσι. Scr. ἐζήλωσι. barba comam aemulatur. — Nr. 88.
 τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 307. Br. II. 498. nr. 24. An. II. 3. p. 379. —
 Nr. 89. γάλλον. Ibid. p. 307. Br. II. 106. nr. 2. An. II. 1. p. 279.

Nr. 90. ἄδηλον. Planud. IV. tit. 8. p. 307. Br. III. 209. nr. 281.
 An. III. 2. p. 35. V. 1. θλίβε. omnes editt. θλίβε. Br. Veteres edi-
 tiones fluctuant inter δρακοντίους et δρακοντείους. — ὄβριμε χεῖρας.
 Vulg. σπείρας. Br. c. Munkero, metro reclamante. Scripsi mutatione
 minima, δειράς, quod jam optime conspirat cum sequentibus. Idem
 Hermanno et Seidlerio in mentem venisse, nunc video ex Graefii Epist.
 crit. in Bucol. gr. p. 106. In marg. Wechel. γρ. θῆρας. id quod
 expressit Grotius. — V. 3. ἐξέτι νηπιάχοιο. Apollon. Rh. IV. 790.
 ἀλλὰ αὖ γὰρ δὴ 'Εξέτι νηπιότης αὐτῇ τρέφον. Oppian. Cyn. I. 446.
 ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήδεις ἀργεντῆρσιν 'Εξέτι νηπιῶν ἑστων.
 Ib. Halieut. V. 463. ἀλλ' αὐτοῦ μίμναζε παρίστιος ἐξέτι τυτθοῦ.
 Cf. Hermann. ad Homer. H. in Mercur. v. 508. p. 80. — V. 2.
 ἀγχιβαθεῖς. Vulg. ἄγχε βαθεῖς. Br. verissime. — Nr. 91. εἰς τοῖς

δωδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους. Ibid. pag. 308. Br. I. c. nr. 282. An. III. 2. p. 37. V. 2. Ὀλύμπιον ἔχεις. ed. Flor. pr. βῆς. reliquae.

Nr. 92. ἄθλων. Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 475. An. II. 3. p. 333. Quinto Smyrnaeo hos versus tribuit Tzetza Chiliad. II. 36. (490.) fortasse quod Quintus Hercules labores breviter et ex ordine recensuit in Posthomerico. L. VI. 198. sqq. Sic etiam in Cod. Monac. nr. 237. Κοίντου σμυρναίς περὶ τῶν ἐβ' Ἡρακλέους ἄθλων. V. 2. ὤλεσεν. Vulg. ἔκτανεν. Br. ex Cod. Laur. V. 5. στυμφαλίδας. quaedam editt. vett. στυμφηλίδας. Ald. 1. 2. Asc. V. 11. ἐνδέκατον κύνα κίρβερρον ἤγαγεν. Br. ex Tzetzae I. c. V. 12. 13. Hos versus Br. iterum ex Tzetza sic exhibuit: δώδεκατον δ' ἤνεγκεν εἰς Ἑλλάδα χούρσα μῆλυ, Θεοτίω θυγατρὶν τρισκαίδεκατος πέλεν ἄθλος. — Nr. 93. Φιλιππον. Ib. p. 308. Br. II. 475. nr. 51. An. II. 2. p. 184. V. 5. ἀνγείαν ἐδάην. Vulg. Αἰγείας ἐδάμη. Br. tacite in textu posuit, quem the secutum esse poenitet. Notus et Augias recte vertit Grotius. Virgil. Aen. I. 201. vos et Cyclopia saxa Experti. Similis est usus verbi ἰδεῖν.

Nr. 94. ἀρχίου. Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 99. nr. 27. An. II. 1. p. 266. V. 5. ἀκούει. plures editt. vett. ἀκούοι. Asc. St. Br. In Hercules post leonem interemtum descriptione apud Libanium T. IV. p. 1067. 7. male legitur: παρεῖται δὲ ἡ λαία καὶ τείνει πρὸς γῆν· ἀνέχει δὲ αὐτὸν ὑπὸ μάλης. Cod. Bavar. et marg. ed. Morell. αὐτήν. unde legendum: ἀνέχει δὲ λεοντήν ὑπὸ μάλης. — Nr. 95. δαμαγήτου εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 309. Br. III. 331. Edit. Lips. II. 39. nr. 5^a. An. II. 1. p. 107. V. 2. μείζων. editt. vett. μῆζων. Asc. Steph. Audacter Br. totum versum immutavit sic: μείζων δὲ θηρῶν ὥς μὲν, ὁ δ' ἡμιθέων. qui non minus est vitiosus. Superlativum lectum fuisse non dubito. — Idem mox γ. 4. ὀπίρ ζῶας καὶ βοσάας. Utrouque loco, quid Damagetas scripserit, meliorum Codicum opus destituti ignoramus. V. 6. τελέθαι. Vulg. τελέθης. Br. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. p. 463. nr. 625. — νεμία. Aldinae tres. νεμία. Asc. St. Br.

Nr. 96. ἄθλων. Plan. IV. tit. 8. p. 309. Br. III. 210. nr. 283. An. III. 2. p. 38. V. 2. θανμάσω. editt. vett. θανμάσσω. St. Br. Bene haberet etiam: τι . . θανμάζω. V. 5. φουδοώσσα. plurimae editt. vett. V. 8. τέχνη χρυσέη. Vulg. Verbis transpositis Br. χρυσέη ἀλλὰ τέχνη. qua mutatione non egemus. Vid. ad Palat. p. 197. nr. 292. —

Nr. 97. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀνταῖον. Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 284. An. III. 2. p. 39. V. 2. ἐκ μορφᾶς. Vulgo. ἐν μορφῇ. Br. quod sine dubio verum. V. 8. φρίττω. omnes. φρίσω. Br. fortasse rectius. — Nr. 98. εἰς τὸν αὐτὸν μεθύνοντα. Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 285. An. III. 2. p. 39. V. 2. ὤλεσεν. ed. Flor. pr. — Nr. 99. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 310. Br. I. c. nr. 286. An. I. c. V. 4. ἀπαλῶ, deo imbelli.

Nr. 100. εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ. Ineptum lemma. Ibid. p. 310. Br. III. 217. nr. 311. An. III. 2. p. 58. V. 4. εἰ δ' οὐ. Vulg. εἰ δ' οὐ. Br. minus recte. Caeterum de εἰ δ' οὐ, pro εἰ δὲ μή, vid. ad Palat. p. 695. nr. 33. v. 13. — Nr. 101. εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 310. Br. III. 211. nr. 287. An. III. 2. p. 40. V. 1. πρὶν, Vulg. ποθ' ὑπ. Br. nescio quare. Nam certe πρὶν non semper producitur. — Nr. 102. Ibid. p. 310. Br. I. c. nr. 288. An. I. c. V. 3. ὀλυμπον. quaedam editt. vett. — Nr. 103. γερμίνου. Ib. p. 310. Br. II. 280. nr. 4. An. II. 2. p. 311. V. 3. μίμημα. Vulgo. σοι λῆμα. Br. ex conjectura Huberti van Eldik. Propius ad vulgatam Ruhmkenuis: ποῦ σοβαρὸν βρίμημα. Hesych. βρίμημα, ἐπίπληξις. De vultu torvo et minaci accipere. Aelian. H. An. XI. 32. εἰδωλον ἔλεγεν ὄρεν, βριμούμενον τε καὶ ἀπειλοῦν. Corinna ap. Hephaest. Enchir. p. 60. δούρατος ὥστ' ἐφ' ἑπὶ κατὰ μὲν βριμούμενοι. — τίς ἐπλασεν. Vulgo cum signo interrogandi in fine versus. Recte Br. τί δ' ἐπλασέν . . . Ἀντίπποτος. V. 4. χαλκῶ δ'. Vulg. τ'. Br. — Nr. 104. Φιλίππου. Ibid. p. 310. Br. II. 226. nr. 52. An. II. 2. p. 184. V. 1. ἐβούλετο. Ald. 2. 3. Asc. St. ἡθέλει. Flor. Ald. 1. V. 3. ἐφόρῳτος. Vid. de hac voce Wakefield. ad Sophocl. Trach. v. 569.

Nr. 105. εἰς ἀνδριάντα θησαύσε. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 292. An. III. 2. p. 43. v. V. 1. — ὁ μὲν ἀλάσιν. Vulg. ὃν ὁ μὲν αὐτῶν conieceram in Exercitationibus crit. T. II. p. 121. ὃν ὁ κεφαλῇ. corrigit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 284. cujus vestigia premeus Meineck. in: Cur. crit. p. 19. μεγαλῇ corrigit; quod ob lemitatem mutationis verisimillimum. V. 3. ἔμαρψε. Vulg. Br. ἔμαρπεν. ed. Flor. V. 6. ὤκλασεν. Cum Philostrateis haec comparavi in Exercitt. crit. I. c. In ἐκφράσει Libanii T. IV. p. 1081. cervam a leone superatam describentis, editur: οἱ τε ὀδόντες τῇ δεξιᾷ περιπιέρονται, καὶ κόμη τῆς κεφαλῆς ἐπανίσταται, καὶ πρὸς ὅλην ἀλοῦσαν διαιρεῖται τὴν ἔλαφον, στόματα δαπανῶν καὶ συνέχων τοῖς ὀνέξι. Scribendum videtur:

καὶ πρὸς ὀκλάζουσιν διαίρ. τὴν ἔλαφον, στόματι δαπανῶν.
V. 7. οἶσασθαι. Vulg. οἶσασθαι. Br.

Nr. 106. εἰς ἀνδριάντα καπνῶντες. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 293. An. III. 2. p. 44. V. 2. ἄμβασιν. Vulg. cum de reste gradus necteret aërios. Grotius. ἄμβασιν. Br. c. Valkenario et Scaligero, qui praeterea etiam κλίμακι legit. Sed hoc fortasse non omnino necessarium. De Capaneo Statius Theb. X. 834. torvo metitur culmina visu, Innumerosque gradus, gemina latus arbore clusus, Aërium sibi portat iter. V. 3. αἶδετο γάρ ῥα. ex Homer. Od. ζ. 329. αἶδετο γάρ ῥα πατροκασίγνητον. ne de ἤδετο cogites. — Nr. 107. Ἰουλιανοῦ εἰς ἱναρον. Ibid. p. 311. Br. II. 498. nr. 25. An. II. 3. p. 380. V. 1. δέ σε κηρῶ. Vulg. χαλκῶ. Br. tacite in textu posuit. Certe vulgata lectio cum χαλκοτύπος consistere posse non videtur. Dubitare tamen licet, an vitium sit in κηρῶ, quum auctor lusisse videatur in his verbis: κηρὸς σε διώλεσε τὸ πρὶν, νῦν δὲ ὁ αὐτὸς κηρὸς εἰς μορφὴν ἀνήγαγέ σε. Qui statuas aere fundunt, hodie quidem formas cerā implere solent. Vid. Goeth. ad Vitam Beuv. Cellini T. II. p. 280. s. Quod si constaret, veteres idem fecisse, nihil fortasse in vulgata lectione mutandum esset. V. 3. ἀλλ' ἄγε. Vulg. Quod cum enuntiatione vetante, μὴ πάλλε, non bene jungitur. ἀλλὰ γε. Br. Hoc ipsum sensus requirit: At saltem alis ne ad coelum tendas. — Nr. 108. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 311. Br. II. 499. nr. 26. An. II. 3. p. 380. — Nr. 109. ἀγαθίου. Ibid. p. 312. Br. III. 48. nr. 44. An. III. 1. p. 80. V. 4. παρεγγυάα. vett. edit. παρεγγυάα. Steph. Br. In his formis jota non recte omittitur.

Nr. 110. γιλοστράτου. Plan. IV. tit. 8. p. 312. Br. II. 400. An. II. 3. p. 183. V. 3. ἐκέρασε. plures edit. vett. ἐκέρασσε. St. Br. V. 4. Rectius hunc versum, ni fallor, distinctione sublata, cum sequentibus junges. — V. 6. Verba, ἐμψύχω σαρκὶ συνελκόμενος, vix sensum habent idoneum. Saltem ἐμψύχω σαρκὶ cum τήνεται jungendum. — Nr. 111. γλαύκον. Ib. p. 312. Br. II. 348. nr. 5. An. II. 3. p. 16. V. 1. καὶ τόν. Male olim suspicatus sum, αὐτόν. Articulus abesse nequit. καὶ initio enuntiationis affirmandi vim habere videtur; nisi fuit, καὶ τόν ἀπὸ Τρηχίνος ἰδὼν . . ἦρω. — Nr. 112. εἰς τόν αὐτόν. Ibid. p. 312. Br. III. 213. nr. 294. An. III. 2. p. 45. V. 1. πλάσσης ἐμός. ille, qui me finxit. ἐμοί. Br. praeter necessitatem. — Nr. 113. Ἰουλιανοῦ. Ibid. p. 312. Br. II. 499. nr. 27. An. II. 3.

p. 380. s. V. 4. ἀυαλήην. Flor. Ald. 1. 3. αὐσταλήην. Ald. 2. Asc. St. Br. ut supra nr. 72. κείρας ἐκ μεγάλης βόστρυχον αὐσταλέης. Apollon. Rh. L. II. 200. πίνῃ τέ οἱ αὐσταλέος χρώς Ἑσκήμει. — Nr. 114. κοσμά μηχανικοῦ μοναχοῦ. Br. Plan. Ib. p. 313. Br. III. 127. An. III. 1. p. 245.

Nr. 115. εἰς χεῖρωνα τὸν ἱπποκρίνταυρον. Plan. IV. 8. p. 313. ubi hi tres versus vulgo separatim leguntur, lemmatibus adscriptis, ἀδελὸν εἰς τὸν αὐτόν, et εἰς τὸν αὐτόν. In edit. Flor. pr. junctim exhibentur. Sic Br. III. 208. nr. 276. An. III. 2. p. 33. et in primis quoque Cod. Palat. paginis. — Nr. 116. εὐόδον εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 313. Br. II. 288. nr. 1. An. II. 2. p. 329. — Nr. 117. κορυηλίου εἰς κορυηλίου. (vid. Wesseling. ad Herodot. L. VI. p. 491. 86.) Plan. p. 313. Br. II. 208. nr. 2. An. II. 2. p. 110. V. 1. τὸν ὡς. Vulg. vitiose. καθῶς. Br. ex conjectura. Vere mihi correxisse videor: οὐ ὅς, μάκαρ Κυνέγειρ', ἐτύμας Κυνέγειρον ἔγραψε. Vid. not. ad Palat. p. 321. nr. 663. ubi Leonidam simili vitio liberare conati sumus. V. 2. βριαραῖς ἀνθετο. Fortasse ὁ inserendum; nisi fuit, ἀνθετό ὁ ἐν παλάμαις. validis manibus instructum. Vid. Schaefer. ad Longum p. 404. V. 4. εἰς χεῖρῶν. Vulgo. Vera Br. τὸν χεῖρῶν οὐνεπερ ἀθάνατον.

Nr. 118. παύλου σιλενταρίου. Plan. IV. tit. 8. p. 313. Br. III. 90. nr. 60. An. III. 1. p. 168. V. 2. ἀπορρυμένης. Vulg. μαρναμένης. corr. Scaliger in not. mst. V. 4. σῆς παλάμαις. Br. Lectio-nem vulgarem σῆς παλάμας jam olim a me probatam; nunc restitui, auctore etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 394. qui hoc appositionis genus egregie illustravit ad Juliani Or. p. XX. ad Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 327. s. Frequentat illud imprimis Plutarchus, ap. quem in Vit. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα τοῦ Σύλλα το στρατόπεδον κατεφέροντο. erat, qui tentaret: εἰς τὸ τοῦ Σ. στρατόπεδον, ὥσπερ εἰς λιμένα. quae est paraphrasis, non emendatio. Etiam in Vit. Aem. Pauli c. 3. verba: ἀλλ' ὥσπερ τερπὲς ἄλλων ὀργίων δεινῶν, τῶν περὶ τὰς στρατείας ἐδῶν ἐξηγου-μενος ἕκαστα. editoribus offensioni fuerunt. Plura ex illo scriptore dedimus in Socrate nr. XV. §. 79. p. 432. ed. sec. — V. 5. ἀμφι-δακνῆσαι. Illustrat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 384. — Nr. 119. ποσει-δίππον. Ibid. p. 314. Br. II. 49. nr. 14. An. II. 1. p. 147. V. 1. 2. De productione terminationum in πλάστα et τεχνῖτα (rectius h. l. τεχνῖτα scribes) vid. Hermann. ad Orph. p. 769.

Nr. 120. ἀρχελάου, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου. Alterum nomen non legitur in ed. Flor. pr. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. II. 58. nr. 1. An. II. 1. p. 179. Est in primis Cod. Palat. paginis, sed lacunosum. V. 2. τιν' ὀδι. In Palat. hae litterae extritae. Hermannus Atticum ὀδι h. l. non ferens, corrigit, *τίνα δῆ*. ad Orph. p. 769. quam correctionem, nescio quomodo, commemorare neglexi in margine. — V. 4. *τίθεμαι*, ζεῦ. σὺ δ' Ὀλ. Sic vulgo distinguitur. Meliorem distinctionem suadebat Schaefer. in not. mst. Vid. Porson. ad Eurip. Or. 614. In descriptione statuæ Alexandri ap. Libanium Tom. IV. p. 1120. 11. sic videtur scribendum: τὸ τάχος τῶν ἔργων ἢ τοῦ φέροντος ἐπιδείκνυται ῥύμη (ῥώμη vulg.). ἔπειτα αὐτὸς κρᾶνος μὲν οὐδὲν ἔχει (vulg. ἦγε) ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δοκεῖ δὲ μοι πάντα τοῖς ὄμμασι σημῆναι (vulg. ὄμμασιν εἶναι), ἃ προῖόν κατεστρέψατο. — Nr. 121. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 214. nr. 309. An. III. 2. p. 57. V. 1. *τεκμαίρεο*. ὥδε . . Hiatus excusationem habet ab interpunctione. Nec male tamen scripseris: αὐτὸν Ἀλέξανδρον *τεκμαίρεται*. ut nr. 122. τοῦτον Ἀλέξανδρον . . *δέχεται*. — *τάκεινον*. Aldinae tres et Asc. — Nr. 122. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 217. nr. 310. An. III. 2. p. 57. V. 4. *ἐδίδασκε*. Plan. *ἐδίδαξε*. Br.

Nr. 123. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. III. 211. nr. 289. An. III. 2. p. 41. V. 1. *μὰ τὸν βοῦθ*. omnes editt. Ne brevis syllaba versum incipiat, Hermann. ad Orph. p. 768. corrigit: *οὐ τὸν βοῦθ*. i. e. *οὐ μὰ τὸν*. Vid. not. ad Palat. p. 117. nr. 198. — *ἀγρόται*. Vulg. *ἀγροῦται*. Br. Palat. p. 147. nr. 37. *ἀγροῦται βογκόλοι*. V. 3. *κλοπὴν ὁδόν*. Gregor. Naz. Carm. II. 660. in Opp. T. II. p. 54. A. *κλοπὴς πανταρχέος εὐνῆς*. ubi vulgo *κλοπῆς*. In Lexicis nostris *κλόπιος* ut duarum tantum terminationum affertur. V. 6. *χαίρω τῷδ*. Vulg. *χάωρ*. Br. cum Brodaeo et Scaligero. Hanc lectionem expressit etiam Grotius. — Nr. 124. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 212. nr. 290. An. III. 2. p. 41.

Nr. 125. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 250. nr. 469. An. III. 2. p. 138. V. 1. *λαρτιάδη*. plures editt. vett. *λάρτιάδη*. Asc. St. — *χεῦμα*. omnes editt. *χεῦμα* tacite correxit Br. Sic in Palat. quoque p. 265. nr. 595. ubi vid. not. V. 2. *ἡφάνισεν*. Vulg. *ἡφάνισ*. Br. V. 3. *εἰν ἐπέσιν ὁμηρεῖσις γάρ*. Particula causalis non suo loco posita efficit, ut corrigendum existimem: *εἰν ἐπέσιν γάρ Ὀμηρεῖσιν ἐκείνον*. quamquam non ignoro, γάρ a recentioribus praesertim nonnun-

quam post plura vocabula poni, V. 4. *σέλιων*. Vulgo. *σέλιαι*. Br. — Nr. 126. *ἄδηλον*. Ibid. p. 315. Br. III. 213. nr. 296. An. III. 2. p. 47. V. 2. *πάθους*. Monstruosum illum Pasiphaëis amorem *πάθος παραλογώτατον* appellat Liban. T. IV. p. 1104. ubi inter alia legendum: *ὁ δὲ ξυλίνην μηχανήν περιέβαλεν . . . καὶ τὴν ἀνθρωπιν ἔνδον κατακλείσας ἐργάζεται μίξιν* (hoc vulgo abest), *ἣν δ' πρότερος οὐκ ἠπίστατο χρόνος, καὶ τῆς ὁμιλίας παῖς* (ὁμολογίας ταῖς vulg.) *προελήλυθεν, ἐφ' ἑνὸς σώματος ἅμφω χαρακτηρίζων τοὺς φέσαντας*. V. 3. *μιξούθη ἀνθρωπος*. Vid. ad Palat. p. 622. nr. 52. v. 2. V. 5. *ὅλως*. omnes, *ὅλος*. Schedae Krohn.

Nr. 127. *ἄδηλον εἰς λυκοῦργον*. (εἰς ὀρέστην. edit. pr.) Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 213. nr. 297. An. III. 2. p. 47. Historia est ap. Apellodor. L. III. 5. 1. ubi Lycurgus *ἀνάντα τὸν παῖδα, ἀμπίλου νομίζων κληῖμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτενε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἐαυτὸν ἐσωκρόνησε*. Heynius autem dedit, ad puerum id referens, eumque sequitur doctissimus Clavierius, quod *ἀκρωτηριάξιν* significet, *omnia corporis extrema mutilare*, id quod Lycurgus in se ipso efficere non potuerit. At *ἀκρωτηριάξιν* simpliciter esse *mutilare*, i. e. unam alteramve corporis partem amputare, dubitari non potest. Diodor. Sic. L. XVII. 69. T. II. p. 213. 45. *αἱ πλεῖστοι μὲν γεγηρακότες, ἡκρωτηριασμένοι δὲ πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δὲ ὅτα καὶ ὀφθαλμοὺς*. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 72. Obiter adde Lexicis compositum *συνακρωτηριάξιν* ex Diodoro-Siculo T. II. p. 602. 35. V. 1. *μονοκρήπιδα*. Vulg. Br. Quum reliqua composita ex *κρηπίς* in ultima acuantur, non dubitavi *μονοκρηπίδα* scribere. Sed vide an recte fecerim. Ap. Pindarum certe Pyth. IV. 133. *μονοκρήπιδα* tuetur Heynius; nec aliter scribitur ap. Lycophr. 1310. nec ap. Suid. denique T. II. p. 573. V. 4. *ἀντέτακε*. Br. *ἀντέτακεν*. Vulg. Ex hoc loco Spitznerus in Diss. de Product. brev. syll. p. 34. probabiliter corrigit ap. Apollon. Rhod. II. 119. *αἶψα μάλ' ἀντεταγῶν πέλεον*. — Nr. 128. *ἄδηλον*. Ibid. p. 315. Br. III. 216. nr. 306. An. III. 2. p. 52. V. 3. *ἀδελφόν*. plurimae edit. vett. *ἀδελφεόν*. Steph. Br.

P. Nr. 129. Plan. IV. tit. 9. p. 315. Br. III. 214. nr. 308. An. III. 2. p. 48. — Nr. 130. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου*. Ibid. p. 316. Br. II. 499. nr. 28. An. II. 3. p. 381. V. 2. *ἐπιμυρομένης*. ed. pr. *ἐτι μυρ.* reliquae. V. 3. *ἔλαχε*. pleraeque edit. vett. *ἔλλαχε*. Steph.

Br. — Nr. 131. ἀντιπάρου. Ibid. pag. 316. Br. II. 17. nr. 42. An. II. 1. p. 46. V. 1. δις ἐπτά. Vulgo, metro labante. δις ἐπτάκι Scaliger in not. mst. Passovius V. cl. geminationem adverbii numeralis non ferens, nec in ulla lingua ferri posse existimans, scripsit in not. mst. „Facillime restituitur locus, si repetimus ultimam voca-
buli ἐπτά syllabam. Articulus tantum abest, ut abundet, ut potius
„majorem loco addat concinnitatem: respondet enim ad verbum arti-
culo, substantivo Ταυταλῆς juncto.“ Si jungis δις ἐπτάκι τενοῦσα
(vocibus τένα τεκοῦσα pro uno verbo παιδοτοκεῖν positis), non satis
video, cur δις ἐπτάκι non aequè bene dicatur, ac *bis ter ulnarum
toga* ap. Horat. in Epod. V. 8. et alia similia, ut *ter, quater decies*,
in numerando passim. — V. 3. κούραις. Vulgo. κόραις. Br. c. Scalig.
V. 4. δισοὶ γὰρ δισοάς. Vulg. δισοὶ δὲ δισοάς. Br. fortasse ne γὰρ
repetatur. Quum sic versus graviter laboret, Hermann, ad Orph.
p. 767. corrigit: καὶ δισοὶ δισοάς. Vulgatam mutare non sum ausus.
V. 6. λείπεται. Vulg. λείπετο. Br. V. 9. καὶ δέ σε. Plan. Br. Pro-
nomen acui. Caeterum ne καὶ σε δέ scribendum existimes, vid. not.
ad Palat. p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 132. Θεοδώριδον. Plan. IV. tit. 9. p. 316. Br. II. 42. nr. 7.
An. II. 1. p. 124. V. 3. ἔτρωσε. Vulg. ἰστρώσε. Br. cum Scaligero.
quam lectionem expressit Grotius. Vid. not. ad Palat. p. 316. nr. 692.
v. 5. — V. 7. ἁ ἀχάλινος. Vulg. ἁε ἀχάλ. vere correxit Br. —
Nr. 133. ἀντιπάρου. Ibid. p. 316. Br. II. 18. nr. 43. An. II. 1.
p. 46. V. 1. χεῖρα νένευκας. Vulg. Br. χεῖρ' ἀνένεικας dedi ex in-
geniosa correctione Huschkii Anal. cr. p. 93. — V. 10. καῖδι. Niobe
in saxum mutata ad inferos non descenderat. Nisi itaque καῖδι h. l.
idem significare dicas, quod μετὰ τὸν πότμον, nihil probabilius, quam
poëtam scripsisse καδέϊ τεγομένα, aut, quod Huschkius malit, κήδει.
Illa tamen forma, praeter Hipparchum ap. Stobae. p. 572. 48., usus
est Callimach. in Lav. Pall. v. 146. Observabatur Antipatro Homeri
locus de Niobe Ἰλ. ω. 617. ἐνθα λίθος περ' ἐοῦσα θεῶν ἐν κήδεα
πέσσει.

Nr. 134. μελεάγρον. Plan. IV. tit. 9. p. 317. Br. I. 33. nr. 117.
An. I. 1. p. 127. V. 5. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο τι λείσω; Vulg. Quid
adhuc miserabile cerno? Grotius, qui legisse videtur, ἀλλ' ἐτι. Recte
distinctionem emendavit Br. V. 7. ματρὸς περὶ γοῖν. Vulg. ἐπὶ γοῖν.
Br. metro adversante. Vid. Graef. Epist. crit. in Bacol. Gr. p. 46.

V. 12. Vulgo *σαρμποπαγῆς λίθος* jungitur; rectius *σαρμποπαγῆς μάτηρ*. Hoc tamen compositum cum *πέπηγῃς* non valde placet. — Nr. 135. *ἄδηλον*. Ibid. p. 317. Br. III. 214. nr. 299. An. III. 2. p. 48. V. 3. ἢ δ' *ἀναν*. ed. Flor. pr. et tres Aldd. ἢ δ' *ἀν*. Asc. St. Br. — Nr. 136. *ἀντιφίλον*. Ibid. p. 317. Br. II. 174. nr. 20. An. II. 2. p. 52. Cf. Ausonii epigr. CXXIX.

Nr. 137. *φιλίππου*. Plan. IV. tit. 8. p. 317. Br. II. 223. nr. 42. An. II. 2. p. 175, s. V. 4. vulgo scribitur et distinguitur: *δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοι πρόφασις*; Bene haberet, si poeta dixisset: *ἢ τίς πάλι πρόφασις*; Nunc deleta distinctione verba continuavi: *ἢ Γλαύκη τίς πάλι σοι πρόφασις*; V. 6. verba *εἰς ἃ θέλεις* videntur depravata. Certam eorum correctionem non reperio. Conjecturae in margine positaе: *ζήλων λυσσώδης καὶ γραφῆς* . . speciem concilies ex nr. 83. *ὁ γράψας εἶδ' ἃς μαινόμενον, Καὶ συνελυσσάθη χεῖρ ἀνέρι*. — Nr. 138. *ἄδισποτον*. Ib. p. 318. Br. III. 214. nr. 300. An. III. 2. p. 49. V. 3. *θυμὸς μέγας*. Vulg. *θυμὸν μέγαν*. Br. quod minime necessarium, si hoc distichon per se positum esse existimes. — V. 5. *ἄμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας*. Vulg. *ἄγειρεν*. Br. ut structura verborum constaret. Hiatus tamen in *τε εἰς* efficit, ut vitium in his potius voculis, quam in *ἀγείρας* haerere existimem. Scripsi itaque: *ἄμικτότατ' εἰς ἓν ἀγείρας*. quae mutatio utrique incommodo medetur. Non minus tamen recte scripsissem: *ἄμικτά περ εἰς ἓν ἀγείρας*. — Nr. 139. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου*. Ibid. p. 318. Br. II. 499. nr. 29. An. II. 3. p. 381.

Nr. 140. *ἄδηλον*. Plan. p. 318. Br. III. 214. nr. 301. An. III. 2. p. 49. V. 2. *ἱτην*. ed. Flor. pr. — Nr. 141. *φιλίππου*. Ib. p. 318. Br. II. 226. nr. 53. An. II. 2. p. 185. V. 1. *τὴν ἀλάστορα*. Lexic. in Bekkeri Anecd. I. p. 382. 27. *ἀλάστωρ θηλυκῶς Νικόχαρις, τὴν ἀλάστορα ἔφη Σφίγγα. χελιδών*. Vulg. *χελιδόν*. Br. quod non necessarium. Vide supra ad Palat. p. 174. nr. 191. V. 3. *ἐπαστράπτει*. Vulg. Br. *ἀπαστράπτει* legendum c. Schaefero in not. mst. Musaeus v. 56. *μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπων*. V. 4. *ἄπο*. Vulg. *ἀποσταλάει*. Br. V. 5. *πανόλη*. editt. vett. — Nr. 142. *ἄδηλον*. Ibid. p. 318. Br. III. 215. nr. 302. An. III. 2. p. 50. V. 2. *ἐς χόλον*. Inepte *ira* Medeam ad iram concitasse dicitur. *ἐς φόνον* scribendum videtur. Cf. Exercitatt. crit. T. II. p. 60. nisi quis verba sic velit accipere: *θυμὸς ἐκ κραδῆς ὑπὲρέπινε τὰ σὰ ὄμματα, κοιλήνας αὐτά*,

εἰς χόλον. furor animo conceptus in vultum et oculos transiit, qui eum jam produnt. — V. 4. *τεκίων εἶνεκα*. non propter liberos, sed in liberos furebat illa; causa furoris zelotypia. Quare corrigendum existimo: *λεχίων εἶνεκα μαινομένη*. Euripid. Med. v. 998. ἃ *φονεῖσεις τὰ τέκνα νυμφιδίων εἶνεκεν λεχίων*. V. 5. *τόδε γ' ἐπλάσεν*. Vulg. *τόδ' ἀνέπλάσεν*. Br. V. 6. *εὐτυχίῃ*. ed. Flor. pr. — Nr. 143. *ἀντιπάτρων μακεδόνοσ*. Ib. p. 319. Br. II. 117. nr. 31. An. II. 1. p. 312. Vide an integrum sit epigramma. — Nr. 144. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 319. Br. III. 109. nr. 3. An. III. 1. p. 204.

Nr. 145. *ἄθλον*. Plan. IV. tit. 9. p. 319. Br. III. 215. nr. 304. An. III. 2. p. 51. — Nr. 146. *ἄλλο*. Ib. p. 319. Br. I. c. nr. 305. An. I. c. — Nr. 147. *ἀντιφίλου*. Ib. p. 319. Br. II. 172. nr. 13. An. II. 2. p. 47. V. 4. *εὐτεκνίῃ*. Vulg. *εὐτεκνία*. Br. V. 5. *πόδα ἡθάδι νάρκα*. Vulg. *πόδα σηπάδι νάρκα*. Br. sic in Cod. Palat. legi existimans. At ille Cod. hoc epigrammate caret. Vix apte dici *σηπάς νάρκα* Schneiderus monuit, nec vox *σηπάς* alibi occurrit. Mihi in mentem venerat, *χαλᾷ ποδὸς ἰθματα νάρκα νωθοῦ*. ubi *ποδὸς ἰθματα* dictum per periphrasin, ut *ποδὸς ἰχνος* in Eurip. Phoen. 105. Troad 3. Ut *ἰχνος* (vid. Porson ad Eurip. Hecub. 1050.), sic *ἰθματα* pro ipsis pedibus usurpatum esse videtur ap. Callimach. II. in Cerer. 59. *ἰθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἄψατ' ὀλύμπω*. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 88. D. *ἐνθεν ἀέρθην Ἰθμασιν ἐν τρομεροῖς*. — Nr. 148. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 319. Br. III. 110. nr. 4. An. III. 1. p. 205. V. 3. *γναμπτῆσι χαράχθη*. Vulg. *γναμπτῆς ἐχαράχθη*. Br. fortasse rectius. — Nr. 149. *τοῦ αὐτοῦ*. Ib. p. 320. Br. I. c. nr. 5. An. I. c.

Nr. 150. *παλλιανού*. Sic Ald. 3. caeterae *πωμμανού* et *πομμανού*. Plan. IV. tit. 9. p. 320. Br. II. 440. nr. 5. An. II. 3. p. 271. V. 4. *σώφρονι πέπλω*. i. e. *σωφροσύνῃ*. quod nimis ineptum post *πέπλοιο ῥαγέντος*. Brunkius suspicabatur *χερὶ*, in quod etiam Toupius incidit in Emend. in Suid. et Hesych. T. II. p. 588. ed. Oxon. Mihi *σώφρονι πόνω* probabilius esse videbatur. — Nr. 151. *ἀδέσποτον*. Ib. p. 320. Br. III. 216. nr. 317. An. III. 2. p. 52. V. 3. *τοίῃ καί*. Vulg. *τοίῃ γάρ*. Br. V. 7. *ιαρβάων*. Vulg. *ιαρβαίων*. Br. V. 9. *ἀγνὸν* restitui ex Plan. *αἰνόν*. Br. Queritur Dido de Musarum malitia, quod castissimum poetarum excitaverint, qui impudicitiae probro eam adspiceret. V. 10. Vulgatam lectionem exhibui, quam Br. sic immutatam

dedit: *σωφροσύνης κατ' ἐμῆς τοιαύτα ψευδάμενον*. metro invito. Leni correctione Graefus in Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 74. οἶα καθ' ἡμ. ψεύσατο παρθενίης. i. e. ὅτι τοιαῦτα. Sic Aeschyl. Pers. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦνυσιν κακόν. Prometh. 916. ἔσται ταπεινὸς οἶον ἐξαργύεται γάμον. Theocr. Eid. II. 9. καὶ μέμφομαι οἷά με ποιῇ. Plura si quis cupiat, adeat is Wyttenbach. in Select. Hist. p. 347. et inprimis Schaeferum ad L. Bos p. 252. sqq. Add. Heindorf. ad Platon. p. 262.

¶ Nr. 152. *γανράδα*. Plan. IV. tit. 10. p. 320. Br. II. 410. An. II. 3. p. 272. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. *μοῦ*. Pal. — Nr. 153. *σατύρον*. Ib. p. 321. Br. II. 276. nr. 2. An. II. 2. p. 303. Varia in hoc disticho tentat Lennep. Anim. ad Coluth. II. c. 1. p. 77. s. V. 1. *ἄγλωσσον*. Vulg. *ἄγλωσσο*. Br. c. Salmasio, et aliis. — Nr. 154. *λουκιανοῦ, οἱ δὲ ἀρχίου*. Ib. p. 321. Br. II. 95. nr. 14. An. II. 1. p. 256. V. 2. *ἄδομένην*. ed. Flor. pr. Asc. Br. *ἄσομένην*. plures editt. vett. — Nr. 155. *Εὐόδου*. Ibid. p. 321. Br. II. 288. nr. 2. An. II. 2. p. 329. — Nr. 156. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 321. Br. III. 207. nr. 274. An. III. 2. p. 32. V. 3. *βάκχην φίλε*. Vulg. *Βάκχε φίλε*. Br. Saltem scribendum erat, *Βάκχ' ὦ φίλε*. Scripsi *Βακχεῦ*. Erat ap. Naxios signum Dei, *τὸ τοῦ Βακχέως Διονύσου καλουμένον*, secundum Athenae. L. III. p. 78. C. Pro ipso Baccho etiam ap. Euripid. Bacch. 151. *ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων πνευσώδη φλόγα . . . αἰῶσει*.

¶ Nr. 157. *ἰουλιανῷ ἀπὸ ἐπάρχων*. Plan. IV. tit. 12. p. 322. Br. II. 500. nr. 50. An. II. 3. p. 381. — Nr. 158. *διοτίμων*. Ibid. p. 322. Br. I. 250. nr. 4. An. I. 2. p. 161. V. 1. *Ἀρτεμὶς εἰμ'*. restitui ex Plan. *Ἀρτεμὶς εἰμ'*. Br. qui etiam in proximis dedit, *εἰδ'* *Ἀρτεμιν*. pro *εἰ δ'* *Ἀρτ.* ubi si mecum legeris, *αὐτὸς ὁ χαλκός*, nihil in his verbis erit, quod magnopere vituperes: *τεκμαίρου τὸ θράσος τῆς παρθένου, εἰ ὁ χαλκός μηνύει θυγάτρα Ζηνός*. audaciam virginis considera, an non Jovis filiam repraesentet signum aëneum. Grotius prius distichon sejunxit ab altero, vertens: *Dianam cernis qualem decet: hanc Jove patre, Non alio genitam, sat docet ipse faber. Aspice virgo ferox quam sit.* unde suspicari licet, eum legisse: *εἰ δ' Ἀρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς Μανύει*. — Nr. 159. *ἄδηλον*. Ibid. p. 323. Br. III. 200. nr. 245. An. III. 2. p. 14. Legitur in primis Palat. Cod. paginis. V. 4. *ἐς Κνίδον*. plurimae editt. vett. *εἰς Κν.* Steph. Br.

Nr. 160. πλάτωνος. Plan. IV. tit. 12. p. 323. Br. I. 170. nr. 9. An. I. 1. p. 345. s. V. 6. *ἔξεσεν οἶαν Ἄρης.* Cod. Pal. quod quamvis vitiosum recepi. *ἔξεσ' οἶαν Ἄρης.* ed. Fl. pr. Aldd. tres. Asc. Sched. Krohn. quod illo non multo melius. Prior quidem in *οἶαν* corripī posse, docuimus ad Palat. p. 139. nr. 301. sed in *Ἄρης* prior in thesi produci non solet. Melior Stephani correctio: *ἔξεσ' Ἄρης οἶαν* ... quam Br. sequitur. Ipse legerim ad vestigia membranarum: *ἔξεσεν, οἶα γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.* i. e. *ὤς.* — *Nr. 161. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 323. Br. I. 171. nr. 10. An. I. 1. p. 347. — *Nr. 162. ἄδελον.* Ibid. p. 325. Br. III. 200. nr. 246. An. III. 2. p. 15. — *Nr. 163. λουκιανοῦ.* Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 3. An. II. 2. p. 411.

Nr. 164. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 2. An. II. 2. p. 411. V. 1. ductus videtur ex epigr. ap. Herodotum L. V. 60. p. 400. quod est in Palatin, p. 142. nr. 7. — *Nr. 165. Εὐήνου.* Ibid. p. 523. Br. I. 165. nr. 8. An. I. 1. p. 323. — *Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 324. Br. I. 165. nr. 9. An. I. 1. p. 323. V. 3. *ἔθηκεν.* Vulg. *ἔθηκε.* Br. — *Nr. 167. ἀντιπάτρων σιδωνίου.* Ibid. p. 324. Br. II. 14. nr. 31. An. II. 1. p. 39. V. 2. *καὶ θεὸς εὔσα.* Corrigendum videtur: *καὶ λίθος εὔσα λίθαν.* quod cum sequentibus optime conspirat. — *Nr. 168. εἰς τὸ αὐτό.* Ib. p. 324. Br. III. 200. nr. 247. An. III. 2. p. 15. — *Nr. 169. εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 324. Br. I. c. nr. 248. An. I. c. V. 2. *τὸν Πάρι.* ed. Flor. Ald. 1. Asc. *τὸν Φρύγα.* Cod. Aldi in Lectt. unde haec lectio in sequentes editt. propagata est. V. 4. *παρετρόχασε.* Br.

Nr. 170. Ἐρμοδίου. Plan. IV. tit. 12. p. 324. Br. I. 262. An. I. 2. p. 189. — *Nr. 171. λεωνίδου.* Ibid. p. 324. Br. II. 195. nr. 24. An. II. 2. p. 98. — *Nr. 172. ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ.* Ib. p. 325. Br. I. 418. nr. 2. An. I. 2. p. 235. V. 1. *αὐτάν.* Vulg. Br. *αὐτά πον.* Cod. Aldi in Lectt. indeque Ald. 2. Hoc restituendum. Sic etiam Grotius: *Ipsa, puto, Venerem finxit doctissima Pallas.* In textu Boschiano tamen *αὐτάν* servatum. — *Nr. 173. ἰοηλιανῶ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.* Ibid. p. 325. Br. II. 500. nr. 31. An. II. 3. p. 382. V. 5. *κυθίρης.* ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. *κυθήρης.* Steph. Br. Vid. ad pag. 461. nr. 606. — *Nr. 174. ἀδέσποτον.* Ibid. pag. 325. Br. III. 201. nr. 243. An. III. 2. p. 15. V. 2. *θίλεις . . ἐρχόμεθα.* pro *ἐρχώμεθα.* Sic Palat. p. 508. nr. 11. *ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πύδας ἐρχόμεθα.* Vid. not. ad Pal. p. 576. nr. 50. Schaefer. ad

L. Bos p. 765. Hermann. in Wolf. Mus. Stud. Antiq. I. 1. p. 182. — V. 3. ἀπαλὸν γελᾶσασα, parum diversum ab ἡδὺν γελᾶν. suaviter irridens. Vid. ad Palat. p. 590. nr. 137. — τί μοι σάκος ἀντίον αἰρεῖν; Similia, etiam ex Anthologia, collegit Schaefer. ad L. Bos p. 598. s.

Nr. 175. ἀντιπατρὸν. Pl. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 15. nr. 33. An. II. 1. p. 40. V. 1. καὶ λίθος. Non satis apparet, quam vim καὶ h. l. habeat. Scr. ἡ λίθος. — θαρρήξατο, ἥ... Saepe in hac versus sede hiatum animadvertimus, excusabilem illum ob distinctionem. Vid. ad Palat. p. 241. nr. 230. V. 2. καὶ ὤμοσεν. καὶ ἐπώμοσεν. Hermann. ad Orpheum p. 728. Vid. Spitzner. in Diss. de Product. Syll. brev. p. 36. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 325. Br. II. 15. nr. 34. An. II. 1. p. 41. s. V. 1. post Σπάρτας distinxit Br. quam distinctionem si admiseris, corrigendum praeterea: Καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐκ ἄστεσι δ' οἶά τ' ἐν ἄλλοις. . . Grotius haec omnia jungens vertit: *non Lacedaemoniis alius quo more per urbes Conspicitur molli tegmine culta Venus*. V. 4. ἀκρεμόνων. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: *pro rutila vallum dextera tractat acu*. In vulgata me haerere, olim dixi. Nemo est, qui non de aureo malo cogitet, quod Venus manu gestare solet; sed malum ἀκρέμονα dici insolens. Coluthus tamen v. 145. ausus est dicere: εἴ με διακρίνων προφερέστερον ἔρνος ὀπάσσης. ubi ἔρνος malum illud fatale significat. Idem, ne dubites, v. 128. παιδροτέρῃ τὸδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις. Jam quum ἀκρέμων et ἔρνος pro synonymis habenda sint, vulgatam in epigrammate nostro tuearis licet.

Nr. 177. φιλίππον. Plan. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 226. nr. 54. An. II. 2. p. 185. V. 1. φιλομειδῆς. vett. editt. fere omnes. φιλομειδῆς. St. Br. Eadem diversitas in Codd. Homeris jam olim obtinebat, teste Eustathio ad 'Ιλ. p. 334. 12. Vid. Heyn. ad 'Ιλ. T. IV. p. 542. V. 3. παῖάν. Paeon cur Veneri praecipue gratus dicatur, non apparet. Suspica-bar itaque παστός, cujus fit mentio in nuptiarum apparatu ap. Antipatr. T. I. p. 523. nr. 711. ἤδη μὲν κροκόεις Πιτανάτιδι πίννατο νύμφα Κλειναρίτῃ χροσίων παστός ἔσω θαλάμων. ap. Meleagr. T. I. p. 358. nr. 182. φέγγος ἐδαδοῦχον παρὰ παστῶ πεῦκαι. Agath. T. I. p. 479. nr. 568. ἃ Μοῖραι . . . οὐδ' ἐπὶ παστός 'Ηγάγετ', οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης. — V. 6. vulgo post ἀνχέης signum interrogandi ponitur, ultima autem verba, Κύπρις ὅσον δύνатаι, pro exclamacione habentur. Sed longe verior distinctio, quam suasit

Schaeferus ad L. Bos pag. 356. Graefius ad Meleagr. pag. 88. ὅσον aetiologiae inservit, ut οἶος, de quo diximus ad nr. 151. Utrumque junctum in Palat. p. 474. nr. 704. ἀλλ' ἀρετῶν Ἀσκληπιοδότῃ τὸ κλέος ἀθάνατον, "Ὅσα καὶ οἶα πόρην γέρα πατρίδι. i. e. ὅτι τόσα καὶ τοῖα. Apoll. Rhod. IV. 396. ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα θηϊοτήτος, "Ὅσον δυνάμενων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδην. — Nr. 178. ἀντιπάρου σιδωνίου. Ibid. p. 326. Br. II. 15. nr. 52. An. II. 1. p. 40. V. 1. θαλάσσης. ed. pr. Flor. θαλάττας. Steph. θαλάσσας. Br. V. 6. οὐκ ἔτι σοι. Vulgo. σοι scripsi. Vid. ep. Lucillii in Pal. p. 532. nr. 174. v. 5. qui versus hinc sumtus. — Nr. 179. ἀρχίου. Ibid. p. 326. Br. II. 95. nr. 13. An. II. 2. p. 256.

Nr. 180. δημοκρίτου. Plan. IV. tit. 12. p. 326. Br. II. 260. An. II. 2. p. 266. — Nr. 181. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπύρχων. Ibid. p. 326. Br. II. 500. nr. 32. An. II. 3. p. 382. V. 2. ἀπὲλλαιην. Vulg. ἀπὲλλειην. Br. Ἀπὲλλείου γραφίδος Antipater supra nr. 178. — Nr. 182. λεωνίδου ταραντίου. Ibid. p. 326. Br. I. 231. nr. 41. An. I. 2. p. 99. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. μοιρμέρουσαν. Palat. μορμέρουσαν. Vulg. Vid. Ruhn. Epist. crit. pag. 67. Quum ἀφρός dicatur μορμέρειν, poeta Venerem, spuma maris tectam, ἀφρῶ μορμέρουσαν dicere potuit. *Adhuc strepentem spumæo salo Cyprin,* vertit Grötius. Variæ de hoc loco prostant conjecturae, quarum nulla vulgatae praeferenda videtur. V. 3. εἰδώς. Vulg. quod ferri nequit; ἰδῶν Br. ex Cod. Palat. Hanc lectionem facile stabilias comparatis supra nr. 162. 163. 179. Pro meo tamen sensu vel sic participio ἰδῶν aliquid addendum erat, unde intelligeretur, non rem vere factam, sed verisimilem et a poeta pro vera habitam narrari. Jam si compares vulgatam εἰδώς, facile mecum scribendum esse existimabis: ἰδ' ὡς Ἀπὲλλῆς . . . ἐξεμάξατο. Sic nr. 214. ἰδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις Ὀπῆα φέρουσιν. nr. 215. ἰδ' ὡς ὀπλοισιν Ἔρωτες κοσμεῖν. nr. 307. ἰδ' ὡς ὁ πρέσβης . . . ὑπεσκέλισται. nr. 127. ἰδ' ὡς ἀντέτακεν χάλυβα. nr. 150. ἰδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶρει Ὀμμα. In Palat. p. 206. nr. 353. ἰδ' ὡς ἄγανόν τὸ πρόσωπον. p. 482. nr. 777. ἰδ' ὡς ὁ πῶλος κορωνισῶν ἔστηκε. Ib. p. 413. nr. 339. ἰδ' ὡς ὃν ἔτευχεν. ubi vulgo, ἰδ' ὅσον. Etiam infra p. 701. nr. 250. male legitur: Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδῶν ἄγνυσι κεραυνόν. pro ἰδ' ὡς. Contra ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 10. νηλὴς γὰρ ἴσως τὴν κόρην ὁ ληστὰναξ Ἔρωτος εὐθὺς ὑποδύξεται φλόγα. scribendum: ἰδῶν τὴν κόρην. In descriptione statuæ Veneris ap. Philostr. Imagg. II. 1.

p. 810. καὶ τὸ μὲν σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνῇ καὶ εὐσχημῶν. olim correxi: ἰδ' ὡς σεμνῇ. nunc verius puto, ut certe est lenius: αἰδοῦς γέμον καὶ εὐσχημῶν. — V. 8. Ἀθήνα. Pal.

Nr. 183. Pl. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 250. An. III. 2. p. 16. V. 1. τί σοι ξόνον. Vulgo. Br. Pronomen acui; sic etiam Schaeferus, qui haec verba excitat ad L. Bos p. 227. V. 2. Vulgo distinguitur: καὶ πόλεμοι, πρὸ σοι δ' εὐαδον εἰλ. Secutus sum Brunkium. Sed vehementer friget praepositio. Quanto elegantior foret oratio sic: τῇ γὰρ ἄκοντες καὶ πόλεμοι, σοι δ' αὐτ' εὐαδον εἰλαπιναι. Hujusmodi quid olim scriptum fuisse, non dubito; quod quum depravatum esset, aut mutilum, Planudes locum sic, ut nunc vulgo habetur, constituit. V. 4. ἱκελος. edit. vett. εἰκελος. Steph. V. 6. ἡψος. Vulg. ἡψον. Br. quod concinnitas loci omnino postulat. — Nr. 184. ἀντιπάτρου αἰδωνίου. Falsum esse gentile, Pisonis mentio docet. Ibid. p. 327. Br. II. 112. nr. 16. An. II. 1. p. 298. V. 3. ἄμφω. pro ἀμφοῖν. Vid. ad Palatin. p. 359. nr. 10.

Nr. 185. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 251. An. III. 2. p. 17. V. 2. κῆκ Ζηνός· θύρωψ. Vulgo. κῆκ Διός· ὅς θύρωψ... Br. c. Scaligero. Nihil mutandum esse, docuit Porson. ad Euripid. Orest. vers. 891. pag. 151. ed. Lips. Articuli in priore membro omissionem plurimis exemplis illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 329. Cf. Musgrav. ad Iphig. in Taur. 1361. Hermann. ad Viger. p. 699. nr. 4. — V. 4. νεβρός. Vulg. νεβρίς. Br. πλατάγη. Vulg. πλαταγή. Br. Recte quod ad prosodiam. Vid. Eichstaedt. Praef. ad Diodot. Sic. p. XXVI. sed quod nominativum pro dativo posuit, minus recte fecit. Scribe et distingue: εἰκελα δ' ὕπλα, Νεβρίς λειοντῇ, κύμβαλα δὲ πλαταγῇ. quod monui in Addend. T. II. P. III. p. 122. — Nr. 186. ξενοκράτους. Ibid. p. 327. Br. II. 59. An. II. 1. p. 184. — Nr. 187. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 328. Br. III. 251. nr. 470. An. III. 2. p. 138. V. 2. αἰέρας. prima producta, ut ap. Oppian. Cyn. IV. 211. 255. 272. V. 3. ἐρῶευσεν. Vulg. ἐρῶεσε. Br. — Nr. 188. νικίων. Ibid. p. 328. Br. I. 249. nr. 5. An. I. 2. p. 155. V. 3. ἀμάρατον. omnes. ἀμάρακον corr. Schneider. in not. mst. — Nr. 189. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 328. Br. I. c. nr. 6. An. I. c. V. 2. κλιτύν. posteriore correpta, ut in Nicandri Alex. v. 34. νοσοῦσιν ἀνὰ κλιτύν ὑπέδραμον. et ap. Lycophr. passim. Vid. Br. ad Eurip. Hippol. v. 228. p. 355. s. Schaefer. Meletem. p. 73. V. 3. χεῖρα, ἐμήν scil. Vid. Huschk. An. cr. p. 143. s.

Nr. 190. *λεωνίδου*. Ibid. p. 328. Br. I. 227. nr. 27. An. I. 2. p. 87. V. 3. *μοι αἶτ'* Vulg. Br. *Suspīcabar olim: μολεῖτ' ἀν' ὄρη*. Sed suspecta forma *μολέω*, apud antiquiores saltem. Vid. not. ad Palat. p. 67. in Christodori Ecphr. 129. Quare nunc malim: *ἀλλὰ μόλοιτ' ἀν' ὄρη*. ut Julian. Aeg. in Palat. p. 145. nr. 26. *ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες*. Nec aliter legisse videtur Grotius: *Ite per hos montes, et vos satiate, capellae, Nec rabidos ulla parte timete lupos*. Ne de optativi conjunctione cum imperativo dubites, vid. ad Palat. p. 583. nr. 93. V. 4. *τοῦ γ' ἀρπακτῆρος . . . λύκου*. Plan. *τῶν ἀρπακτῆρων . . . λύκων*. Br. Quod in editione nostra exhibetur, *τοῦ δ' ἀρκ.* id tum demum locum habebit, si *μόλοιτε* verum erit. Sin vulgata sincera est, *τοῦ γε* restituendum. Tum verba *αἶ τ' ἀν' ὄρη πεπορευμένοι* vim compellendi habent, ut ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδούσαν ἔχεις φῶσιν in Palat. p. 99. nr. 81.

Nr. 191. *νικαινέτου*. Plan. IV. tit. 12. p. 328. Br. I. 416. nr. 2. An. I. 2. p. 229. s. V. 1. *αὐτόθεν*. Opus *αὐτοσχέδιον* videtur indicari. Vide Intrpp. Arriani in Epict. Diss. II. p. 5. Malis tamen fortasse aliquid, quod opponatur verbis *καὶ ἐν ποσίν*. Ejusmodi quid observabat Grotio vertenti: *Cætera de testa membra lutoque pedes*. V. 4. *ὃ ξένη, ὅσση*. Vulg. *ὃ ξεῖν', ὅσση*. Br. — Nr. 192. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 328. Br. III. 197. nr. 233. An. III. 2. p. 5. Est in primis Palatini Cod. paginis. — Nr. 193. *φιλιππου*. Ibid. p. 328. Br. II. 227. nr. 55. An. II. 2. p. 186. — Nr. 194. *εἰς ἄγαλμα ἔρωτος*. Ibid. p. 329. Br. III. 251. nr. 471. An. III. 2. p. 139. V. 2. *ἀρμόζον*. plures editt. vett. *ἀρμόζων*. Ald. 3. Steph. Br. Cf. epigr. Pallad. in Palat. p. 482. nr. 773. Fortasse hoc quoque distichon Palladae tribuendum,

Nr. 195. *σατύρου*. Plan. IV. tit. 12. p. 329. Br. II. 276. nr. 4. An. II. 2. p. 305. V. 6. in fine signum interrogandi posui, auctore Schaefero ad L. Bos p. 438. Amor vinctus mortalesque vinciens in mentem mihi revocat locum Artemidori Onir. V. 39. p. 412. ubi quis Venerem narratur per somnium vidisse, *πεπεδημένην. ἥ γὰρ Ἀφροδίτη γάμου καὶ παιδοποιίας ἦν σύμβολον . . . αἶ τε παιδοποιεῖται τὸ ἀδιύλντον τοῦ γάμου ἐσήμεινεν*. Dedit Reiffius: *ἥ τε παιδοποιεῖται*. Sed ex tota narratione apparet, legendum esse: *αἶ τε πίδααι . . . ἐσήμεινον*. — Nr. 196. *ἀλκαίου*. Ibid. p. 329. Br. I. 489. nr. 11. An. I. 2. p. 354. V. 1. *τίς σε*. Acui pronomēn, quod, appositione

subjecta, fortiore cum sono pronuntiandum. Sic etiam v. 5. ὅς σε. — Nr. 197. ἀντιπάτρον. Ibid. p. 329. Br. II. 17. nr. 41. An. II. 1. p. 46. — Nr. 198. μαικίον. Ibidem p. 329. Br. II. 238. nr. 9. An. II. 2. p. 221. V. 2. ψυχολακῇ δάκρυα. Vulgo. δάκρυα ψυχολακῇ Schol. ed. Wechel. quod Br. alteri praeferendum censebat. Vid. ad Palatin. p. 108. nr. 145. V. 6. πέντε λιτάς. ed. pr. Flor. πέμπε. reliquae. — Nr. 199. κριναγόρου. Ibid. p. 330. Br. II. 140. nr. 1. An. II. 1. p. 377. V. 1. σασσίγων. σασσίγκτων χειρῶν corrigit Graefius Epist. crit. in Bucol. gr. p. 47. V. 5. καρδία. Vulgo. καρδίαις. Br. ex conjectura, ut videtur. Vulgatam bene habere apparet ex nr. 201. v. 1. 2. ποῦ σοι τόξον . . . οἱ τ' ἀπὸ σεῖο Πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;

Nr. 200. μόσχον. Plan. IV. tit. 12. p. 330. Br. I. 411. An. I. 2. p. 209. V. 1. βοηλάτην. ed. Flor. pr. βοηλάτιν. reliquae. V. 4. ἔσπειρεν. Plan. ἔσπειρε. Br. V. 5. πλήσον. edit. pr. Flor. Lectt. Ald. 1. 2. πρῆσον. Ald. 1. Asc. Steph. βρέξον. Br. ex emendatione Valckenarii, quae mihi quoque vera videbatur olim. Aliter censuit vir eximius in Meletemasi p. 36. — Nr. 201. μαριανού σχολαστικοῦ. Ibid. p. 330. Br. II. 511. nr. 1. An. II. 3. p. 398.

Nr. 202. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. III. 202. nr. 255. An. III. 2. p. 19. V. 1. λιβάνοιο. Vulg. Scripsi Λιβάνοιο initium majore. Ad Veneris in Libano cultum respicit Liban. T. IV. p. 1041. 10. ubi meretrix ad frugem reversa, ἀλλὰ καθάιρω, αἰτ, τὴν γνώμην· φεύγω τὴν Ἀφροδίτην νόμον (vulg. νόμῳ) ἐν τῷ Λιβάνῳ θύσω τοῦτον, ἵνα προγράμματος (vulg. τοῦ γράμματος) ἔχη τὴν δόναμιν· ἔξόν σοι, γύναι, καὶ σωφρονεῖν καὶ φεύγειν τὴν Ἀφρογένειαν, μὴ σου τῆς ἀσελείας προβάλης (vulg. ἀσεβείας προβάλη) τὴν Ἀφροδίτην. Sic haec scribenda et distinguenda videntur. In fine illius ἡθοποιῖας lege: ταῦτα γράφω καὶ γράψω, καὶ τούτοις χρῆσομαι· τάχ' ἂν (vulg. τάχα) τῶν ἐταιρῶν (vulg. ἐτέρων) ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον.

Nr. 203. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπ. αἰγυπτίου. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. II. 496. nr. 12. An. II. 3. p. 576. V. 2. ληϊδίας. ῥηϊδίας legendum suspicabatur Heynius; qua correctione hic locus non indiget. — V. 5. αὖτις. ed. pr. Flor. αὖθις reliquae. — Nr. 204. σιμωνίδου. Ibid. p. 331. Br. I. 143. nr. 90. An. I. 1. p. 258. V. 3. φρύνῃ. ed. pr. Flor. φρύνῃ. reliquae. — Nr. 205. τυλλίου γεμίνου.

Plan. p. 331. Br. II. 279. nr. 1. An. II. 2. p. 309. V. 3. *δῆσε*. ed. pr. Flor. *δεῖσε*. reliquae. *γὰρ οἱ φρήν*. Ne γὰρ corriperetur ante οἱ, Hermann. ad Orpheum p. 785. correxit: *δεῖσε δὲ οἱ φρήν*. Vide tamen not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. — Nr. 202. *λεωνίδου*. Ibid. p. 331. Br. I. 230. nr. 40. An. I. 2. p. 98. V. 3. *ὕν περὶ Φρόνη*. Hunc locum explicatum dedit Huschke. Anal. crit. p. 69. cuius interpretationem repetivi in Addend. T. III. 1. p. 427. s. — Nr. 207. *παλλαδᾶ εἰς ἔρωτα γυμνόν*. Ibid. p. 332. Br. II. 426. nr. 94. An. II. 3. p. 245. — Nr. 208. *γαβριηλίου ὑπάρχον*. Ibid. p. 332. Br. III. 7. An. III. 1. p. 12. — Nr. 209. *ἄθλων*. Ibid. p. 332. Br. III. 160. nr. 45. An. III. 1. p. 314.

Nr. 210. *πλάτωνος*. Planud. IV. tit. 12. p. 332. Br. I. 174. nr. 29. An. I. 1. p. 356. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. sine lemmate. Unde autem Br. habeat, ibi adscripta esse verba *ὑπὸ ὀδυνῶν*, ignoro equidem. Vulgo lemmati addita haec: *εὐρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων*. V. 2. *κυθήρης*. Vulg. Br. *Κυθέρης*. quaedam edit. vet. Vid. ad Palat. p. 461. nr. 606. V. 7. *κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ*. Vulgo et in Pal. *λαροῖς* Br. quod mihi verum videtur. De syllabis, temere saepe a librariis insertis, dixi in not. ad Palatin. pag. 260. nr. 366. v. 1. Quum autem *κηροχύτοις λαροῖς* ferri non posset, scripsi, *κηροχυτοῦς* i. e. *κηροχυτῶσαι*. *apes intus in ore favos struentes* (Cf. Theocr. Eid. I. 146.) *in dulcibus pueri labiis errabant*. Sic correxit etiam Orellius in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 400. qui tamen *λαγαροῖς* tuetur, id pro *ἀπαλοῖς* positum esse existimans.

Nr. 211. *στατυλλίου φλάκκου*. Plan. IV. tit. 12. p. 332. Br. II. 163. nr. 8. An. II. 2. p. 272. — Nr. 212. *ἀλφειού, εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 332. s. Br. II. 128. nr. 3. An. II. 1. p. 345. Hoc epigr. in editione pr. omissum, primum legitur in Lectt. Ald. pr. unde caeteri illud in ordinem receperunt. V. 1. *χερός*. omittit Ald. καὶ suppletur in Ald. 3: *χερός* in Asc. St. Br. — Nr. 213. *μελεάγρου, οἱ δὲ στρατώνος*. Ibid. p. 333. Br. I. 234. nr. 53. An. I. 2. p. 111. inter epigrammata *Leonidae Tarentini*, quia in primis Vat. Cod. foliis *Λεωνί* inscriptum. V. 1. *εἰ καὶ σοί*. Pal. καὶ σοί rectius Plan. Br. V. 2. *αἰλόδες*. Pal. *αἰνίδες*. Plan. V. 3. *τί γὰρ πλεόν*. Vulg. *τί δὲ πλεόν*; Br. c. Pal. Et hoc contextui magis accommodatum videtur. V. 4. *ἐφυγε*. Pal. Br. *ἐφυγεν*. Plan.

Nr. 214. *σεκούνδου*. Plan. IV. tit. 12. p. 333. Br. III. 5. nr. 1.

An. III. 1. p. 9. V. 2. ἀγαλλόμενα. Vulg. ἀγαλλόμενοι. Br. recte. νήπια adverbialiter positum. Anyte in Palat. p. 201. nr. 512. ὅφρ' αὐτοῖς φορέῃς ἦπια (aut νήπια) τερπομένους. — Nr. 215. φιλίππου. Ibid. p. 335. Br. II. 227. nr. 57. An. II. 2. p. 187. V. 6. λαμπάδα Ἄρτ. Vulg. Hiatus sustulit Br. λαμπάδας scribens. — Nr. 216. παρμενίωνος. Ibid. p. 333. Br. II. 202. nr. 5. An. II. 2. p. 112. — Nr. 217. ἄδελον. Ibid. p. 334. Br. III. 225. nr. 354. An. III. 2. p. 74. V. 1. ὅπασα. Aldd. tres. — Nr. 218. ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβονκάλλου. Ib. p. 334. Br. III. 11. nr. 1. An. III. 1. p. 19. — Nr. 219. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 334. Br. I. c. nr. 2. An. I. c.

Nr. 220. ἀντιπάτρου. Plan. IV. titul. 12. pag. 334. Br. II. 15. nr. 35. An. II. 1. pag. 41. V. 1. τῷδ'. ed. pr. Flor. τῷδ'. reliquae. V. 4. καταχά. editt. vett. καταχᾶ. Steph. Br. V. 5. πέλει. Vulg. πέλεν. Br. — Nr. 221. Θεαυτήτων. Ibid. p. 334. Br. II. 515. nr. 4. An. II. 3. p. 406. V. 1. χιονέην. ἡνιέην corrigendum censet Scalig. in not. mst. Non haesit in vulgata Grotius, qui vertit: *me niveum vixit lapidem de rupe cecidit*. — Nr. 222. παρμενίωνος. Ib. p. 334. Br. II. 202. nr. 6. An. II. 2. p. 113. — Nr. 223. ἄδελον. Ibid. p. 335. Br. III. 202. nr. 255. An. III. 2. p. 19. — Nr. 224. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. pag. 335. Br. I. c. nr. 256. An. I. c. pag. 20. — Nr. 225. ἀραβιον σχολαστικοῦ. Ibid. p. 335. Br. III. 110. nr. 6. An. III. 1. p. 205.

Nr. 226. ἀλκαίου. Ibid. p. 335. Br. I. 489. nr. 12. An. I. 2. p. 355. V. 2. ποιμενίω. Hac forma utitur Satyr. supra nr. 153. ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα. Coluth. v. 107. ποιμενίη δ' ὑπόκειτο βοῶν ἐλάττωρα καλαῦροψ. V. 5. ἀμφὶ σοί. Vulgo. ἀμφὶ δέ σοι. Br. Pronomen post praepositionem acuendum. Comparandum hoc epigr. cum Hymn. Hōmer. in Pan. XVIII. 12-18. quod fecit Matthi. Animadverss. ad H. Homer. p. 437. — Nr. 227. ἄδελον. Ibid. p. 335. Br. III. 205. nr. 260. An. III. 2. p. 20. V. 2. γυνὴ καμάτου. ed. Flor. pr. Ald. pr. γυνὴ μόθου. Ald. 2. 3. Asc. St. quod quum de belli laboribus usurpari soleat, πόνον dedit Br. κόπον fuisse existimo, unde syllaba temere inserta, (vid. not. ad Palat. p. 73. Christ. Ecphr. 310.) facile καμάτου fieri potuit. Epigr. ἀδ. in Palat. p. 421. nr. 374. διψαν ἀλαλκῶν Ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ. V. 5. ποιμήν. Vulg. ποιμάν. Br. Idem tamen v. 3. τινασσομένη non mutavit. De μεσαμβρινός vid. ad Palat. p. 456. nr. 584. v. 11. V. 6. ὑπό. Vulg. ὑπο. Br. V. 8. πίθου. Br. πιθοῦ correxit Schaeferus.

Nr. 228. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 198. nr. 7. An. I. 1. p. 426. V. 1. ὑπὸ τὰν πέτραν. Ob sequentia suspicabar *πτελέαν*; quae correctio non improbabilis videbitur alia huius argumenti epigrammata comparantibus. Theocr. Eid. I. 21. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσθώμεθα. Id. Eid. XXVII. 12. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας. Aristaen. I. Epist. X. p. 25. μόνος δὲ φηγοῖς ἢ πτελείαις ὑποκαθήμενος. V. 2. ἀδύ τοι. Vulg. ἀδύ τι. Br. — *Nr. 229. εἰς τὸ αὐτό.* Ib. p. 336. Br. III. 204. nr. 262. An. III. 2. p. 22.

Nr. 230. λεωνίδου, εἰς ἕτερον πᾶνα. Ibid. p. 336. Br. I. 230. nr. 39. An. I. 2. p. 98. V. 1. Junge ἐπ' οἰονόμοιο ὦδε, et ἰλῖος χαρὰδραῖης, cum Schaefero ad L. Bos p. 505. V. 5. θαμαλίβοτον. omnes editt. vett. θαμαλίβοτον. Steph. V. 5. κελαρίζον. Vulg. Sic olim in Oppian. Cyn. II. 145. et nunc etiam ap. Suid. T. II. p. 292. Sed vera lectio est in Cod. Lugdunensi. — *Nr. 231. ἀνύτης.* Ibid. p. 336. Br. I. 198. nr. 8. An. I. 1. p. 427. V. 3. ὄφρα . . νέμονται. pro νέμονται. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. — V. 4. ἡνύκμων. Vulg. In qua lectione nihil est, quod offendere possit. Quod Br. recepit ex duobus Codd. ἡνύκων, id eo sensu, quo Br. accepit, occurrere non videtur. — *δρεπόμεναι.* ed. pr. Flor. Vid. ad Palat. p. 495. nr. 41. v. 8.

Nr. 232. σιμωνίδου. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 131. nr. 28. An. I. 1. p. 219. — *Nr. 233. θσαιτήτου εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 337. Br. II. 515. nr. 5. An. II. 3. p. 405. V. 4. αἰχματάν. ed. pr. Flor. Ald. pr. αἰχματῶν. reliquae. ἐς δαῖν, ut πᾶν, quas formas illustravit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 583. V. 8. μαραθωνομάχοις. Vulg. μαραθωνομάχαις. Br. Eandem formam idem exhibuit in Aristoph. Acharn. v. 181. ex Suida, quum Codd. μαραθωνομάχοι habeant. Vid. not. p. 66. Nihil tamen idem mutavit in Nubib. 986. ἄνδρας μαραθωνομάχους. ubi vid. Ernest. A textu Brunkiano in neutro horum locorum recessit Invernizzius, quid in suis Codd. legeretur, non indicans. — *Nr. 234. φιλοδήμων.* Ibid. p. 337. Br. II. 90. nr. 28. An. II. 1. p. 238. V. 4. ἔλαχεν. Pl. ἔλαχε. Br. — *Nr. 235. ἀπολλωνίου σμυρναίου.* Ibid. p. 337. Br. II. 134. nr. 10. An. II. 1. p. 358. V. 2. ποῦ δ' Ἰταλοῦ . . . sincerum non videtur. Fortasse scribendum: τοῦ δ' Ἰταλοῦ . . . interrogandi particula ex praecedente enuntiatione subaudita. V. 4. τοιούτοις. editt. vett. τούτοις. Asc. St. de quorum pronominum permutatione dixi in Addit. ad Athen. p. 238.

Nr. 236. λεωνίδου, οἱ δὲ περίτον εἰς ἄγαλμα προήπον. Plan. IV.

tit. 12. p. 337. Br. I. 229. nr. 36. An. I. 2. p. 95. — Nr. 237. *τύμνεω*. Ibid. p. 337. Br. I. 505. nr. 3. An. I. 2. p. 411. — V. 2. *φῶρ*. Vulgo. *φῶρ'*. Br. c. Scaligero in not. mast. V. 3. *ἔνεκεν* omissum in Flor. Ald. 1. Restitutum in Ald. 2. et sequentibus editt. — V. 3. *κολοκυντῶν*. plurimae editt. vett. *κολοκυνθῶν*. Steph. Vid. ad Palat. p. 448. nr. 531. — Nr. 238. *λουκιανοῦ εἰς ἕτερον πρίηπον*. Ibid. p. 338. Br. II. 311. nr. 14. An. II. 2. p. 420. V. 1. *τέθηκε*. plurimae editt. vett. *τέθεικε*. Steph. Br. V. 4. *ἔχοι*. Vulgo. Br. Haec si vera esset lectio, οὐδέν mutandum esset in *μηδέν*. At quid opus est, Priapum illum, dicis tantum causa in loco deserto ac sterili collocatum, optare, ne fures quidquam ibi, quod auferre possint, inveniant. Quaro *ἔχει* reposui ex ed. Flor. etiam a Schaefero probatum.

Nr. 239. *ἀπολλωνίδου εἰς ἕτερον*. Plan. IV. titul. 12. p. 338. Br. II. 134. nr. 9. An. II. 1. p. 358. V. 3. *χαρίτων δέ μοι ἀγγόδι καλήν*. De genitivo pluralis a positivo pendente dixi ad Palat. p. 114. nr. 181. p. 452. nr. 560. At sensus minime commodus. Cur enim una tantum Gratiarum in vicinia fuerit, quasi a sororibus aberrans? Et quam jejunum epitheton, *Χαρίτων καλήν*! Non poenitet conjecisse: *Χαρίτων δέ μοι ἄγχι καλήν Ἀθρήσας*. *Gratiarum sacellum*. Hesych. *καλιαί*. νοσοιαί ἐκ ξύλων καὶ ξύλινά τινα περιέχοντα ἀγάλματα εἰδῶλων. Crinagor. in Palat. p. 190. nr. 253. *Πανός τ' ἡγήεσσα πιτυστέπτοιο καλή*. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. L. III. 70. p. 588. *ἔπειτ' ἐλθὼν ἐπὶ τὴν καλιάδα τὴν τῶν ἐν τῷ χωρίῳ καθιδρυμένων ἡρώων*. et p. 589. *αὐτὸν φέρων ἐπὶ τὴν καλιὰν* (*καλιάδα* Cod. Vatic.) *τῶν ἡρώων*. Cf. Ibid. I. 57. p. 144. 4. et Casaubon. ad L. IV. 14. p. 671. s. ed. Reisk.

Nr. 240. *Φιλίππου εἰς ἕτερον*. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 227. nr. 56. An. II. 2. p. 186. V. 2. interrogandi notam post *ὀλίγας* delevi. Aposiopesis est in talibus haud infrequens. In proximis ve-reor, ne lectio labore et distinctio. Vulgo: *ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος ἐρεῖς, ἔτι καὶ κενός ἦξεις*. Grotius: *Dura, Priape, nimis loqueris, sed inanis abibis*. At *ἐρεῖς* est *dices*, et *ἦξεις* non significat *abibis*, sed *venies*. Brunkianam distinctionem interim secutus, ultima verba depravata suspicor. Quid desiderem, indicat correctio margini adscripta: *ἐρῶ σέ τι, καὶ κεν' ὀρέξῃ*. i. e. *κενώς*. *dicam tibi aliquid, quod si feceris, non frustra id quod petis, cupies*. Aut: *καὶ κενὰ λήξεις*. His verbis viator ad spem erectus preces iterat: *καὶ λήτοιμαί*,

δοῦς μοι. Tum Priapus: dabo, καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι, nam ego quoque re quadam indigeo. Vulgo vers. 4us viatori totus tribuitur; quod manifesto falsum. Verior ratio Brunkii, quem secutus sum. Quae si cui displicuerit, is cum Grotio hunc versum totum ad Lampsacenum referat deum. Obscurius hic et quasi pudibundus quid velit significat; in qua pudoris et verecundiae simulatione laud exiguus lepor est. Huic simulationi etiam abruptus dei sermo non male convenit.

Nr. 241. ἀργενταῖον. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 271. nr. 22. An. II. 2. p. 291. — Nr. 242. ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 338. Br. II. 296. nr. 6. An. II. 2. p. 357. V. 4. θυμὸν ἅπαντα πάροις. θόροις corrigit Scaliger in not. mst. sive θοροῖς potius. Hoc cum θυμὸν non bene conspirat. Mire vertit summus Grotius: *atque aliquod quaerit turgida vena cavum*. Suspica-bar: καὶ σπαργᾶς ἐνθυμὸν (aut θεσμὸν) ἅπαντα παρείς. pro παρὰ τὸ πρέπον. Non multum tamen huic correctioni confido. Fortasse in ultimis vocibus latet: ἄγαν ἄσπορος. V. 8. post ἥδονα comma delendum. — Nr. 243. ἀντιστίον. Ibid. p. 359. Br. II. 284. nr. 2. An. II. 2. p. 321. V. 3. παρ' ἑκάστον. Vulg. πρὸς. Br. De harum praepositionum permutatione vid. Bast. Comment. palaeogr. p. 837. s.

Nr. 244. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Plan. IV. tit. 12. Br. III. 49. nr. 45. An. III. 1. p. 80. V. 2. ἄγεις καλάμῳ. pro ἐπάγεις insolenter dictum. Vera videtur emendatio Schaeferi in not. mst. τί παρακλίνας οὐδας ἔχεις καλάμῳ; quem usum verbi ἔχειν cum participio illustravit Valkenar. ad Herodot. pag. 242. et 244. — Nr. 245. λεοντίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 106. nr. 15. An. III. 1. p. 199. V. 5. βαρυτλήτων. ed. pr. Flor. βαρυτλήμων. reliquae. — Nr. 246. εἰς ἕτερον σάτυρον. Ibid. p. 340. Br. III. 208. nr. 277. An. III. 2. p. 33. — Nr. 247. νεῖλου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 14. An. III. 1. p. 23. — Nr. 248. πλάτωνος. Ibid. p. 340. Br. I. 172. nr. 16. — Nr. 249. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 340. Br. III. 205. nr. 265. An. III. 2. pag. 24. V. 2. ἐξόμενος. Vulg. ἐσδόμενος. Br. V. 4. ἡρόνος. Vulg. αἰώνος. Br. rectius. Idem tentat, sed frustra: παρτίρειον ἀπαλᾶς κῆμα παρ' αἰώνος.

Nr. 250. εἰς ἔρωτα. Plan. IV. tit. 12. p. 341. Br. III. 205. nr. 266. An. III. 2. p. 24. V. 1. ἰδοῖν. Sensum turbat hoc vocabulum. Suspica-bar olim, ἰδοῦ. Sed verum vidit Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 284. ἰδ' ὡς ἄγνυσσι κεραινόρ. Vide quae conguessimus ad nr. 250. —

Nr. 251. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 267. An. I. c. p. 25. V. 3. τὰ κ' ἔρεξον. vulgo. τὰ γ' ἔρεξεν. Br. recte emendavit. — Nr. 252. εἰς ἔρωτα. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 268. An. I. c. — Nr. 253. εἰς ἄρτεμιν. Ibid. p. 341. Br. III. 206. nr. 269. An. III. 2. p. 26. V. 1. παρ' ἀχενίη. quaedam editt. vett. V. 3. θυηλάε. In Orac. Sibyll. L. II. p. 224. οὐ θυσίην, ἔλεον δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυοίης. scribendum videtur, ἀντὶ θυηλῆς. V. 4. ἄκρην ἰγνῦν. Vulgo, unde Scaliger in not. met. corrigit: ἄκροισιν ἰγνῦοισιν. Lenior correctio Brunkii: πρὸς ἄκρην ἰγνύην. Strato in Palat. p. 596. nr. 176. ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. — φοῖνιξ. editt. vett. φοῦνιξ. Steph. Br. — Nr. 254. Plan. p. 342. Br. III. 197. nr. 254. An. III. 2. p. 5. V. 3. αὐτῆς. Vulg. αὐτοῖς. Br. c. Scaligero et Huatio. ἔγνω. Vulg. ἔγνω. Br. ex Codd. V. 4. κρήνην. Vulg. κρήνης. Br. utrum ex cod. nec ne, ignoro equidem. Idem λέγω ex conjectura mutavit in λέγει, quod fortasse non necessarium. Grotius vertit: *Gratia non magna est, quae redditur: indico Caprae Fontem, qui septem dissidet hinc stadiis.*

Nr. 255. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. 12. p. 342. Br. III. 198. nr. 255. An. III. 2. p. 7. V. 3. τηνίδε. Vulg. τηνεί δέ. Br. Hoc adverbium, quod vulgo doricae dialecto assignari solet, occurrit etiam in Oraculo ap. Plutarch. Vit. Demosth. c. 19. T. V. p. 216. ed. Corray. in quo nullum praeterea dorismi vestigium. — V. 4. μηδ' ἀποθρ. Plan. μήτ'. Br. — Nr. 256. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 342. Br. I. c. nr. 256. An. I. c. p. 8. — Nr. 257. εἰς διόνυσον. Ibid. p. 342. Br. III. 206. nr. 270. An. III. 2. p. 27. V. 1. χαλκῷ. Vulg. χαλκοῦς. Br. distinctione mutata. Quod verum et elegans, In vulgatis τὸ δέντερον cohaeret cum εὔρε, quod ob ἐτίρην ferri non potest. — Nr. 258. Ibid. p. 343. Br. III. 204. nr. 263. An. III. 2. p. 23. V. 2. ἔστησεν. Vulg. ἔστησε. Br. V. 3. ἐκ δὲ γὰρ πέτρας σπήλυγος. Vulgo. κοίλας Br. audacter in textu posuit. Minore mutatione scribes: ἐκ δὲ πετραίας σπήλυγος. In Palat. p. 378. nr. 142. Πᾶνα ἀξόμεθ', ὅς πετρίνον τόνδε κέκενθε δόμον. Erycius Ib. p. 451. nr. 558. λύκον... πετραίαν αὐλὴν ἀνερχομένον. Apollon. Rhod. II. 705. πετραίης ὑπὸ θειράσι Παρνησοῖο. Eurip. Iphig. Aul. 1082. πετραίων ἀπ' ἄντρων ἔλθοῦσαν. De Panibus Nonn. Dion. L. XIV. p. 588. 33. καὶ σκοπέλων ναετῆρες ἀπ' αὐτοφόροιο μελάθρου Οὔνομα Πανὸς ἔχοντες. Scr. αὐτοφόροιο. Oppian. Hal. I. 22. ἄντρα τὰ πέτρης αὐτοφόρου. Cf. Cyneg. II. 588. ὑπ' ἄντρῳ καὶ αὐτορόφῳ στέγῃ. Aelian. Hist.

An. XVI. 17. — Nr. 259. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 343. Br. III. 205. nr. 264. An. III. 2. p. 24. V. 1. ἄκρης. editt. veti. ἄκρην. Asc. Steph. Br.

Nr. 260. Plan. IV. tit. 12. p. 343. cum falso lemmate: εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 197. nr. 231. An. III. 1. p. 419. — Nr. 261. λεωνίδου, εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 343. Br. I. 227. nr. 26. An. I. 2. p. 86. V. 3. εἶσατο. vulgo. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. 1. V. 4. τὴν φλέβα δεξάμενος. τὴν φλέβ' ἀδαξάμενος. Scaliger not. mst. turpitudinem praeter necessitatem adaugens. — Nr. 262. ἀδέσποτον. Ibid. p. 343. Br. III. 218. nr. 315. An. III. 2. p. 62. V. 3. Vulgo distinguitur: λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χεῖρες. ubi postrema verba misere pendent. Suspiciabar: καὶ ἄκρα σοφῆς χειρός. Sed praeter distinctionem nihil mutandum esse, Schaeferus me monuit in not. mst. his additis: „χεῖρες sunt opera. v. Wesseling. Probab. p. 97. s. ἄκρα sic „positivo junctum rarius occurrit. Dionys. Hal. T. I. p. 232. ed. R. „Ρωμαῖοι δὲ φωνὴν μὲν οὐτ' ἄκραν βάρβαρον, οὐδ' (Lege οὐτ') „ἀπηρτισμένους Ἑλλάδα φθίγγονται. Reiskius ἄκρως corrigit. Ego „malim ἄκρα.“ i. e. valde, admodum. Vid. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 14.

Nr. 263. εἰς νέμειν. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 203. nr. 257. An. III. 2. p. 20. V. 1. καὶ με. rectius καμὲ, me quoquo. V. 2. στήσονται. Vulg. στήσονται malebat Br. metro reclamante. Posui, quod cod. regius offerebat, στήσονται. Saepe sic indicativus futuri comitatur conjunctionem ὅγχα ap. Homerum, praesenti, futuro et imperativis praecedentibus. In poematio serioris temporis etiam post tempus praeteritum ferri posse videtur, sicuti conjunctivus in eadem constructione. Vid. ad Pal. p. 93. nr. 33. Ib. p. 106. nr. 127. Nihil igitur interest hoc loco, utrum στήσονται legas, an στήσονται. Hoc recepi, quod; ut doctius, mutationi magis obnoxium fuisse videbatur. — Nr. 264. ἄθλον. Ibid. p. 344. Br. III. 206. nr. 271. An. III. 2. p. 27. V. 1. ταχυμήτορι. Plan. Br. σταχυμήτορι scripsi cum Viro Docto in Bibl. universali germ. probante Schneidero L. Gr. V. Etiam ap. Manethon. Apot. IV. 454. lectionem Cod. ἧ ἐς ταχυφόρον ἀγὴν Παρθενικήν. recte emendavit Gronovius, σταχυφόρον.

Nr. 265. εἰς τὸν μῦμον. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 206. nr. 272. An. III. 2. p. 27. V. 1. 2. Primum hoc distichon in Planudea

post v. 6um repetitur tamquam novi epigrammatis initium. Illo omissa, reliqua eodem ordine, quo in Plan. leguntur, exhibui. Brunkius verss. 9. 10. posuit post v. 4um. Cave audias. V. 1. *παναπενθία*. Vulg. *πανυπενθία*. Br. quod analogia caret; nam *βαρυπενθής* diversum est. Vera videtur correctio Huetii *ταλαπενθία*. — V. 4. *ἀμπαύει*. conatum indicat: humi jacens aegritudinis, qua cruciatur, lenimen quaerit. V. 5. *μανύει, αὐτόν* sc. Qui sit et qualis, apparet ex duplicementium ordine etc. — V. 7. *κατεσκληνός κείνον βάρος*. Vulg. *κεῖνον* Br. in textu; in Lectt. corr. *κρᾶτος βάρος*. Recte me fecisse arbitror, quod scripsi: τὸ κατεσκληνός σκήνους βάρος. Antiphil. in Palatin., p. 427. nr. 404. *κῆμα μέλισσα Πηγάζει σκήνευς δαψαλές ἐξ ὀλίγου*. Nicand. Ther. 742. *σκήνεσι πνυθόμενοισι λυκοσπάδες ἐξεγίνοντο*. Aelian. H. An. V. 5. *ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν τοῦ ζῶον σκήνος*. Ib. XII. 17. *σκήνευς διακεχυμένος καὶ οὐχ ἡρμοσμένος*. Vid. Davis. ad Maxim. Tyr. Diss. VIII. 3. pag. 133, ed. R. Interpp. ad Hesych. Tom. II, pag. 1208.

Nr. 266. *ἄδηλον*. Plan. IV, tit. 12. p. 344. Br. III. 207. nr. 273. An. III. 2. p. 31. Hoc epigr., quo edit. pr. Flor. caret, primus edidit Ald. in Lectt., unde illud in alias edit. propagatum est. V. 7. Versus vitiosus. Vett. edit. *ἀνδρόσινιν* exhibent; *ἀνδρόσινιν* Br. Littera sibilans interdum pronuntiando duplicatur. Vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 267. *ἄνυσεν* et *ἄνυσσε* edit. vett. *ἄνυσε*. Asc. St. In *ἐμψυχον* ultima male producitur. Nec *τίς . . τέχνα* sincerum esse potest, quum sequatur *λεπών*. His vitiis vide an mederi liceat verbis sic scriptis: *ὥστε τίς ἐμψυχον τέχνα ἄνυσεν ἀνδρόσινιν σε*. In *τέχνα* prior corripitur, ut in *τέκνον* saepissime. Geminus in Palat. p. 477. nr. 740. *μυκάται γὰρ ὁ χαλκός, ἰδ' ὡς ἐμπνουν ὁ τεχνίτης Θήκατο*. V. 8. *δήκτα*. Plan. *δήκτα*. Br. frustra caesuram brevi syllaba onerans. Cf. Friedemann, de Med. Pent. Syll. p. 318. — P. Nr. 267. *συνεστὸν σχολαστικοῦ*. Ibid. tit. 13. p. 345. Br. III. 11. An. III. 1. p. 18. — Nr. 268. *ἄδηλον*. Ibid. p. 345. Br. III. 265. nr. 541. — Nr. 269. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ib. p. 345. Br. III. 265. nr. 540.

Nr. 270. *μάγραν ἱατροῦ*. Plan. IV, tit. 13. p. 345. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. s. V. 2. *δέκνντο*. quaedam edit. vett. *δέκνντο*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. — Nr. 271. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 346. Br. III. 274. nr. 583. An. III. 2. p. 190. V. 2. *ἴστορ*. Plan. *ἴστορ*. Br. recte; ad utrumque enim refertur. V. 3. *μὴ δέ*, plurimae edit. vett. Pra

μετάμειπον Br. corrigit μεταμείψατ', quod omnino videtur praefertendum. Grotius: *Alter in alterius nomen migrate vel artem.* — Nr. 272. λεοντίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 346. Br. III. 106. nr. 14. An. III. 1. p. 199. V. 4. κέρδεσσιν. Aldd. tres. κέρδεσιν. Asc. St. ἐπεστόρεσε. Br. — Nr. 273. κριναγόρου. Ibid. p. 346. Br. II. 144. nr. 16. An. II. 1. p. 392. V. 2. πανάκη. plurimae edit. vett. πανάχη. Asc. St. Br. V. 5. καὶ ὁπόσα. Non ferendum καὶ in hac sede ante vocalem productum. Hinc suspicabar: ἡδ' ὁπόσα. Sed rectius scribes procul dubio: καὶ ῥ' ὁπόσα. — Nr. 274. εἰς ὀρεβάσιον ἱατρὸν. Ibid. p. 346. Br. III. 275. nr. 585. An. III. 2. p. 191. s.

¶ Nr. 275. ποσειδίππου. Plan. IV. tit. 14. p. 346. Br. II. 49. nr. 13. An. II. 1. p. 145. s. Est in primis foliis Cod. Palat. V. 8. vulgo verba νῆ δια cum sequentibus coniunguntur, ubi τάξῳπιθεν πρὸς τί . . . legitur. Optime Cod. Pal. τάξῳπιθεν δ' ἐς τί . . . quod Br. recepit auctore Dorvillio ad Char. p. 665. V. 11. 12. Vulgo totum hoc distichon tribuitur τῷ Καίρῳ, sic lectum: τοῖον δ' τεχνίτης με διέπλωσεν εἵνεκεν ἑμῶν. Cod. Palat. τοῦνεχ' ὁ τεχνίτης με διέπλω, quod, pronomine mutato in σέ, Dorvillius commendavit, Br. recepit, τοῦνεκα interrogative positum, pro τοῦ aut τίνος ἕνεκα. Vld. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1204, G.

¶ Nr. 276. βιάνορος. Plan. IV. tit. 16. p. 348. Br. II. 154. nr. 1. An. II. 2. p. 5. V. 3. ὁ π' Ἀρίονι. elisiones durissimae, quae an ferri queant, aliquando docebit vir acutissimus Lobeckius. — Nr. 277. παύλου σιλεντιαρίου. Ibid. p. 349. Br. III. 88. nr. 54. An. III. 1. p. 164. Legitur in primis foliis Cod. Palatini sine lectionis varietate. Ibidem habetur Nr. 278. Planud. p. 349. Br. I. c. nr. 55. An. I. c. V. 3. οἷσιν ἄγναμπτον. Plan. οἷς ἄγναμπτον. Pal. οἷς ἄγναμπτον. Br. Vid. ad Palat. p. 170. nr. 217. v. 6. V. 4. ἄλλος Ἀδωνίς. Hoc de Maria Pharia epigr. Creuzerus vir cl. ad Plotin. de Pulcritud. p. 227. excitavit ad fragmentum poematii in Mariam Aegyptiam, quod totum penes me est. Ibi v. 6. qui mutilus est: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ Ἀιδωνίως. sic videtur corrigendus: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ Ἀιδωνίως νόος. — ¶ Nr. 279. ἄδηλον. Ibid. tit. 18. p. 351. Br. III. 192. nr. 204. An. III. 1. p. 410. V. 4. ἐνθήμενος. Vulg. Br. ἀνθήμενος corrigebat Schaefer. in not. mst. quod verum videtur. Vid. Pierson. ad Moer. Attic. p. 69. s. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 542. qui etiam de utriusque verbi permutatione monuit ad Marini Vit. Procli p. 82.

¶ *Nr. 280. ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 18. p. 356. Br. III. 223, nr. 342. An. III. 2. p. 69. — *Nr. 281.* Ibid. p. 356. Br. III. 223, nr. 345. An. III. 2. p. 70. V. 4. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος. ed. pr. Flor. Ald. 1. In Lectt. Ald. ἀλεξάνορος. quod in plurimas editiones transiit. At hoc foret a nominativo Ἀλεξάνωρ. Br. scriptum fuisse suspicatur: Νικαίων ἱερὺς Καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος, σοφίης ἐρικυδέος ἀστήρ. ubi particulae καὶ γὰρ alieno loco sunt positae. — ¶ *Nr. 282. παλλαδά.* Ibid. tit. 20. p. 357. Br. II. 426. nr. 93. An. II. 3. p. 244. V. 1. νῖκαι. Vulg. Br. νῖκαι scripsi. V. 2. φιλοχρήστῃ. Vulgo; quam lectionem tuetur Br. contra codd. Plan. qui φιλοχρήστῃ exhibent. Per se hanc lectionem admodum probabilem esse, in Animadversionibus docui; nec Christi commemoratio ab hoc argumento, sive potius ab usu poetarum Byzantinorum abhorret, qui vetusti cultus reliquias haud raro cum christiana religione commiscent. — V. 3. ἔγραψεν. ed. pr. Flor. ἔγραψαν. reliquae.

¶ *Nr. 283. λεοντίου σχολαστικοῦ.* Planud. IV. tit. 24. p. 362. Br. III. 104. nr. 5. An. III. 1. p. 195. Legitur in primis foliis Cod. Palat. V. 1. Καρμάλλε. Vulgo, quod interpretes vehementer vexavit. Ῥοδόκλεια Palat. quam lectionem et Grotius expressit, et Dorvillius commendavit in Vann. crit. p. 204. V. 3. ὄμματά σοι. Plan. ὄμμα δέ σοι. Pal. ὄμματα ποδῖνυμα displicebant Cornelio de Pauw, qui βῆματά σοι, et Toupio, qui ὄμματά σοι λύλα, ταρσά... corrigebat in Emendatt. in Hesych. T. IV. p. 5. Neuter meminerat loci Aeschylei in VII. c. Theb. 605. σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει, Ποδῶνες ὄμματα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται. cuius metaphorae audacia apud nostrum interposito ταρσά mollitur. — V. 4. μονῶν. Plan. Pal. μονσέων. Br. κρίσσονα. Vulg. κρίσσονα. Br. cum Palat. — *Nr. 284. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 362. Br. III. 104. nr. 6. An. III. 1. p. 196. — *Nr. 285. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 362. Br. I. c. nr. 9. An. I. c. p. 197. Legitur in primis foliis Cod. Pal. cum lemmate: εἰς εἰκόνα κινθαριστρίας διαόρησον.

Nr. 286. τοῦ αὐτοῦ. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. III. 104. nr. 7. An. III. 1. p. 196. V. 4. εἰς. ed. Flor. Ald. 1. Asc. — *Nr. 287. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 363. Br. III. 104. nr. 8. An. III. 1. p. 196. — *Nr. 288. τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 363. Br. III. 105. nr. 10. An. III. 1. p. 197. s. In primis Pal. Cod. foliis cum lemmate: εἰς εἰκόνα Αἰθωνίας. V. 1. Αἰθώνον. Vid. supra ad nr. 202. V. 2. ὑπέκ. Plan. ὑπ' ἐκ.

Palat. ὑπαι corrigebat Frid. Henr. Bothe in not. mst. De harum praepositionum permutatione dixi supra. V. 3. κοῦφος. Plan. In Palat. Cod. κοῦφος, an κοῦρος legatur, ambiguum. Br. κοῦρος praetulit; mihi κοῦφος ad epigrammatis argumentum videtur accommodatus. — Nr. 289. ἄδηλον. Ibid. p. 363. Br. III. 225. nr. 353. An. III. 2. p. 73. s. V. 1. ληνοῖς. Si sincera est lectio, lacus debet intelligi, in quo uvae torquentur. In Palat. p. 254. nr. 329. Μνράδα, τὴν ἱεραῖς με Διονύσου παρὰ ληνοῖς Ἀφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην αὐλικα. Malim tamen Ἀθηναῖς i. e. Bacchis. Repraesentaverat Xenophon Smyrnaeus in fabula de Pentheo Bacchum, mulierum thiasos ad festum ducentem; tum Cadmum senem inter Bacchi comites saltantem, nuntium de Cithaerone, Agauen filii caede gloriantem; totum denique argumentum Baccharum Euripidis, in qua fabula Ἀθηναῖς recte commemorantur, non item ληνοί. Anth. Palat. pag. 397. nr. 248. Διόνυσος . . . κωμάζων Ἀθηναῖς σὺν ποτὶ καὶ Σατύροις. Eodem vitio laborat Philostrat. Imagg. I. 23. p. 797. τοῦ Διονύσου οἶον ἀναφάναντος αὐτὴν ταῖς ληνοῖς. Sic etiam Cod. Guelph. Scr. Ἀθηναῖς. Ib. I. 25. pag. 800. Σατύρους δὲ ἀναμιξὶ καὶ Ἀθηνας ἄγει. Vulgo ληναίους.

Nr. 290. ἀντιπάρερ. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. II. 116. nr. 27. An. II. 1. p. 308. V. 1. αὐτὸν βακχετήν. Jo. Lydus de Mensib. p. 82. varios Bacchos recensens: οἱ δὲ γὰρ Ῥωμαῖοι, αἰτ, τὸν Διόνυσον Βακχετήν τοῦ Κεθαῖρῶνός φασιν, οἰοῦντι βακχετήν (hoc depravatum) καὶ ἀνατρέχοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπὶ τῇ συμφωνίας ἀστέρων κιθάρῳνα ἀνόμασαν. Postrema haec sic videntur restituenda: ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπὶ τῇ κ. τ. λ. — V. 3. Vulgo distinguitur post Πελάδης. Brunkius δέος mutavit in θεός, et post illam vocem plene distinxit. Neutrum bene. Vulgata verissima de daemone ἀκρήτω, per se summopere timendo, in scena autem spectatoribus jucundum terrorem, τερπνὸν δέος, incutiente. Reputa τὰς φοβεράς χάριτας Aristophanis, de quibus dixi in Animadverss. Tom. II. 1. pag. 306. Verba οἷα (i. e. ὅτι τοῖα. Vide supra ad nr. 151. v. 10.) χορεύων arcte cohaerent cum praecedentibus.

¶ Nr. 291. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 25. p. 364. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. pag. 423. V. 1, τῷδε. Flor. pr. Ald. 1. 2. τὸδε reliquae. Legitur iterum in Planud. p. 441. St. ubi v. 3¹⁰ αἱ μιν ὑπὸ ζαθέοιο

Δέρεως. P. Nr. 292. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. III. 255. nr. 491. An. III. 2. p. 145. — Nr. 293. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 489. An. III. 2. p. 144. — Nr. 294. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 490. An. III. 2. p. 144. V. 3. ἐστὶν ἄγνωστον. Mollius haec ad aures accident sic lecta: ἢ τὸ μὲν ἐστ' ἄγνωστον. — Nr. 295. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 365. Br. III. 253. nr. 487. An. III. 2. p. 143. V. 2. παραφερῆς. Vulg. παραφερῆς. Br. c. Spanhemio. Sic etiam Grotius legit: non Colophon, molli sidus in Ionia. Hanc correctionem in Animadversionibus adstruxi. V. 8. φέρη. Vulg. φέροι. Br. cum duobus Plan. codicibus.

Nr. 296. ἀντιπάτρον. Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. II. 18. nr. 45. An. II. 1. p. 47. V. 4. λαπιθῶν. Vulg. λαπιθίων. Br. c. edit. Flor. pr. Ald. 1. — V. 5. δέ με. Plan. δ' ἐμέ. Br. V. 6. πινυτάς. ed. Flor. Aldd. tres. Asc. πινυτάς. Steph. Br. ἀνδιχα. Vulgo, sensu aut nullo, aut inepto. ἀμπαδῆ. Br. c. Schol. ed. Wechel. V. 8. θνητάς. ed. Flor. — Nr. 297. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 253. nr. 486. An. III. 2. p. 142. — Nr. 298. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. II. 18. nr. 44. tamquam *Antipatri Sidonii*, cui hoc distichon a nonnullis tribui, Allatius monuit de Patria Homer. p. 116. An. II. 1. p. 47. — Nr. 299. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 254. nr. 488. An. III. 2. p. 144. V. 1. τί δαί. Vulgo. quod ab ionica dialecto alienum. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. V. 3. vulgo ante τεῇ inciditur. Schaefero auctore comma delevi: an vero Salamis patria est tua? V. 5. τίος ἢ ῥα. Vulgo. ἄρα. Br. Scripsi ἦρα ex certissima Passovii emendatione in not. mst. mecum communicata. In idem incidit Meineckius in Cur. crit. ad Fragm. Comic. p. 19. not. De ἦρα i. e. χάριν dixi in Animadverss. T. I. 2. p. 224. Cf. Schaefer. ad Soph. Ajac. v. 177.

Nr. 300. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 26. p. 366. Br. III. 255. nr. 492. An. III. 2. p. 145. — Nr. 301. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 493. An. I. c. — Nr. 302. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 494. An. I. c. — Nr. 303. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 495. An. I. c. V. 2. θάλαττα. Vulg. θάλαττα. ed. pr. Flor. Br. — Nr. 304. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 367. Br. III. 256. nr. 496. An. I. c. — Nr. 305. ἀντιπάτρον. Ibid. p. 367. Br. II. 19. nr. 48. An. II. 1. p. 49. V. 1. laudat Eustath. ad Od. δ. p. 171. 25. V. 3. ἀπαλός. vulg. ἀπαλοῖς. Br. praecunte Grotio: nec frustra in teneris examen dulce labellis sedit.

Nr. 306. λεωνίδου ταραντίνου. Plan. IV. tit. 26. p. 367. Br. I. 229. nr. 37. An. I. 2. p. 95. V. 2. *στρεπτόν.* Vulg. Br. *στεπτόν* plures probabiliter emendaverunt. De horum vocabulorum permutatione diximus ad Palat. p. 197. nr. 293. V. 3. *ἐκ' ὄμμασιν. ἐπ' ὄμμ.* malint Schneiderus et G. Wakefield. V. 7. *μεγιστάν.* Vulg. *μεγιστᾶν.* ed. Flor. pr. *Μεγιστία.* Br. Vid. ad Palat. p. 211. nr. 25. et 27. — *Nr. 307. λεωνίδου.* Ibid. p. 367. Br. I. c. nr. 38. An. I. 2. p. 97. Legitur in primis foliis Cod. Pal. V. 3. *ἐς ἄχρ.* Plan. Pal. *ἐσάχρ.* Br. ut *ἐσαντίκα* ap. Arat. Diosem. 38. V. 6. *βάθυλον.* plurimae editt. vett. *βάθυλλον.* Pal. Steph. Cf. Bast Epist. crit. p. 243. not. 99. ed. sec.

Nr. 308. Εὐγενούς. Plan. IV. titul. 26. p. 368. Br. II. 453. An. II. 3. p. 298. V. 1. *ἰμερίσι.* ed. pr. Flor. V. 2. *λναῖον* et *λναῖος.* editt. vett. *Λναῖ* Br. c. Scaligero in not. mst. Sic etiam unus Codd. regionum ap. Br. V. 3. *μελιδόν.* ed. pr. Flor. Ald. 1. V. 7. *ἀθροίζεται.* Sic poeta ap. Hephaest. Enchir. p. 19. *Ἐρξίη, πῇ δῆτ' ἄνολβος ἀθροίζεται στρατός.* Archilochus ap. Eund. p. 70. *εἰ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἡθροίζετο.* Similis est *διάλυσ* in *ἐκκάροι* ap. Eundem p. 23. In nostro epigr. *αὖ θροίζεται* corrigendum suspicabatur Scalig. in not. mst. Verbi *θροίζεσθαι* nullum alibi, quod sciam, vestigium. — *Nr. 309. ἀδέσποτον.* Ibid. p. 368. Br. III. 262. nr. 525. An. III. 2. p. 163.

Nr. 310. δημοχάριδος. Plan. IV. tit. 26. p. 368. Br. III. 70. nr. 4. An. III. 1. p. 120. V. 5. *κολῶσα.* Quum *κολᾶν* nihil aliud sit, quam *κολάζειν*, quod ab h. l. alienum, Br. correxit *λιπῶσα*; ad sensum bene. *Quod caro non turget, planis sed partibus aequa est.* Grotius. Propius a vulgatae lectionis vestigiis abfucrit, *καὶ οὐ περιεργα χαλῶσα σάρξ.* i. e. *χαύνη.* Verbi *χαλᾶν* significationem neutram illustrat Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 366. G. H. V. 7. *νοτεροῖτο.* Vulg. *νοιροῖτο* Br. correxit verissime. *νοερὸν* ad Musam, *ἰλαρὸν* ad Venerem referendum. — *Nr. 311. ἄδηλον.* Ibid. p. 369. Br. III. 273. nr. 581. An. III. 2. p. 189. — *Nr. 312. ἄδηλον.* Ibid. p. 369. Br. III. 279. nr. 603. An. III. 2. p. 201. V. 2. *ἴδιος.* ed. Flor. *γνήσιος.* Aldd. tres. Asc. St. Br.

¶ *Nr. 313. ἀδέσποτον.* Plan. IV. tit. 30. p. 375. Br. III. 224. nr. 350. An. III. 2. p. 72. — *Nr. 314. ἀρβίον σχολαστικῶν.* Ibid. p. 376. Br. III. 109. nr. 2. An. III. 1. p. 201. Cf. Palat. p. 560.

nr. 380. — Nr. 315. *Θωμά σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 376. Br. III. 125. An. III. 1. p. 243. — Nr. 316. *μιχαηλίου γραμματικοῦ*. Ibid. p. 376. Br. III. 124. An. III. 1. p. 242. V. 6. *ἔττησεν*. Vulgo. *ἔττησε*. Br. — Nr. 317. *παλλαδᾶ*. Ibid. p. 376. Br. II. 420. nr. 61. An. II. 3. pag. 232. — Nr. 318. *εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφροῦς*. Ibid. pag. 376. Br. III. 171. nr. 102. An. III. 1. p. 343. *σιγᾶς, οὐ λαλλεῖς* ferri nequit. *σιγᾶς, οὐ λαλλεῖ, ὁ τύπος* sc. quod ob hiatus admitti non potest. Hanc ob causam malim: *σιγᾶ, πού λαλλεῖς*. quamquam ne sic quidem satis elegans, nec diserta enuntiatio. — Nr. 319. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 376. Br. III. 171. nr. 103. An. III. 1. p. 344.

Nr. 320. Plan. IV. tit. 26. p. 376. Br. III. 273. nr. 580. An. III. 2. p. 189. V. 2. *τὸν πρίν*. Tolle turpe typothetarum peccatum. Scr. *τὸ πρίν*. — V. 3. *φασὶν ἅμα πᾶσαι*. Br. c. Cod. Flor. ap. Bandin.; quod verbis transpositis correxeris: *φασὶν πᾶσαι ἅμα*. Sed fortasse redeundum ad vulgatam: *φασὶν γὰρ πᾶσαι*. — Nr. 321. *ἄδηλον*. Ibid. p. 376. Br. III. 278. nr. 600. An. III. 2. p. 199. — Nr. 322. *ἄδηλον*. Ibid. p. 377. Br. I. c. nr. 601. An. I. c. p. 200.

¶ Nr. 323. *μυσομήδον*. Plan. IV. tit. 51. p. 378. Br. II. 292. nr. 2. An. II. 2. p. 348. Vulgo hoc poemation in septem versus distributum. Secuti sumus Salmasium et Brunkium. V. 7. *ἐκπυρουμέναισι*. Vulg. *ἐκπυρούμενος*. Br. c. Salm. V. 8. *βροτοῖς*. Fortasse *βροτοῖσιν* scribendum. V. 12. *ἀκμᾶς χεῖλέων*. Malim *χηλέων*, quod de forcipe aptius. — Nr. 324. *ἄδηλον*. Ibid. p. 379. Br. III. 241. nr. 423. An. III. 2. p. 114.

¶ Nr. 325. *Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων*. Plan. IV. tit. 52. p. 380. Br. II. 501. nr. 34. An. II. 3. p. 382. V. 1. *αὐτόν*. ed. pr. Flor. *οὐ τόν*. reliquae editt. V. 3. *ἐν σιγῇ πινυτόφρονι*. dictum fere ut ap. Soph. Oedip. Tyr. 568. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ*. et *οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι* ap. Herodot. II. 82. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 10. et 491. Parum tamen abest, quin cum Passovio corrigam: *ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονα*. — V. 4. *ἐνθεν*. hinc, ob hanc causam, non suo loco videtur positum. Non poenitet coniecisse: *ἐνδον ἀποκρίπτει*. — Nr. 326. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. pag. 380. Br. III. 259. nr. 514. An. III. 2. p. 152. Legitur in primis foliis Palat. ubi *Πυθαγόραν* et *Πυθαγόρας*. — Nr. 327. *ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβονκάλλον*. Ibid. pag. 380. Br. III. 12. nr. 6. An. III. 1. p. 20. — Nr. 323. *εἰς εἰκόνα πλάτωνος*. Ibid. p. 380. Br. III. 266.

nr. 546. An. III. 2. p. 175. — Nr. 329. εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους. Ibid. p. 380. Br. III. 267. nr. 550. An. III. 2. p. 175.

Nr. 330. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 32. p. 380. Br. III. 267. nr. 551. An. III. 2. p. 175. — Nr. 331. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 380. Br. III. 46. nr. 36. An. III. 1. p. 76. V. 1. πολυκλείεντα. ed. pr. Flor. πολυκλήεντα. reliquae. στήσαντο χερῶν. Br. ex Cod. Bibl. Medic. — Nr. 332. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. I. c. nr. 35. An. I. c. pag. 75. V. 1. γέρον. editt. nonnullae vet. γέρον. aliae. V. 2. vulgo post Σαμίου inciditur. Orationem continuavi cum Brunkio. Lysippus laudatur non quod Aesopi statueram fecit, sed quod Aesopo principem inter septem sapientes locum tribuit. V. 6. Verba παίζων ἐν σποιδῇ cohaerent. In Plan. post παίζων inciditur. Vid. Gatacker. ad Marc. Anton. p. 4. A. Wyttenbach. in Epist. crit. p. 236. ed. Lips.

Nr. 333. ἀντιφίλου βυζαντίου. Plan. IV. tit. 32. p. 381. Br. II. 173. nr. 14. An. II. 2. p. 48. V. 1. πικηθεῖσα. φρεσθεῖσαι corrigit Br. At farina, aquae ope densata et in mazam redacta, πικηθῆναι dici posse videtur. Apollon. Rhod. L. IV. 676. τοιοῦς καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησεν Χθὼν αὐτῇ . . . οὕτω διψαλίῳ μάλ' ἐπ' ἡέρι πικηθεῖσα. Paul. Sil. Descr. Therm. v. 15. ὕδωρ ἐκείθεν ἐνθεν Ἀντιπρέχον πιεῖσθαι, Πιλούμενον δὲ θέρμην Οὐ τὴν τεχούσαν πάσχειν. — Nr. 334. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. I. c. nr. 15. An. I. c. V. 1. γηράσει. Cod. Ald. in Lectt. γηράσκει. Vulg. et apud Suidam T. III. p. 603. ubi totum epigr. legitur. χαλκός omnes; χρυσός Cod. Lugd. Suidae, et ὑπὸ χρόνον. V. 3. μῦθος γάρ. Plan. μῦθος ἐπελ. Diog. Laërt. qui hoc epigr. laudat L. VI. 78. p. 351. et Suid. βιστάς. Diog. V. 4. θνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμ' ἡλαφροτάτη. Cod. Lugd. Suidae. ἡλαφροτάταν. Diog.

Ex Libro quinto.

Epigrammata, quae sequuntur, in statuas aurigarum, leguntur in Planud. p. 398—409. Decem ex illis, quae in hac parte Anthologiae Planudeae habentur, supra dedi ex membr. Palatinis p. 617. usque ad p. 620. — Nr. 335. εἰς πορφύριον. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 17. nr. 1. An. III. 1. p. 28. V. 5. ἐπρεπέ μιν. Vulgo; quod non ferendum, sequente τοῦτον, Brunkius hoc pronomen pro depravato habens,

corrigit: ἔπραπε μὲν . . . Οὕτως τοῖς ἄλλοις. Recepi correctionem Stephani, ἔπραπα μὲν. — Nr. 336. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 2. An. l. c.

Nr. 337. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 18. nr. 3. An. III. 1. p. 29. — Nr. 338. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. V. 1. ἡϊθέων. vett. editt. omnes praeter Steph. qui ἡϊθέω dedit ex emendatione Brodasi. V. 4. εὔρετο. Vulg. εὔρατο. Br. nescio unde. Habetur haec forma in Appendice epigr. nr. 274. Vid. Dawes. Miscell. crit. p. 255. s. Wolf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 216. In Oppian. Cyn. II. 7. 9 et 27. olim εὔρατο legebatur in omnibus editionibus, etiam in priore Schneideriana, nunc εὔρετο ex codd. nonnullis praetulit Vir doctissimus. — Nr. 339. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 30. V. 4. ἔλαβε. Vulg. ἔλαβε. Br.

Nr. 340. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 399. Br. III. p. 18. nr. 6. An. III. 1. p. 50. V. 6. ὅς βεν. τέρπει. Vulg. Optime haec emendavit Br. ὡς βεν. τέρπαις. In var. lectt. editionis nostrae male excusum: ὅς. Br. τέρπει. pro ὅς βεν. τέρπει. — Nr. 341. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. An. l. c. V. 3. ἐμόν. Vulg. ἐμός, quod Br. dedit, antithesis postulat. V. 4. νίκος. Vulg. νείκος. Br. ex marg. edit. Wechel. V. 6. χειροτέρεους. ed. Flor. pr. — Nr. 342. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. p. 19. nr. 8. — Nr. 343. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 31. V. 2. νικητήν. Vulg. νικητήν. Cod. Plan. ap. Br. ex correctione.

Nr. 344. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 400. Br. III. p. 19. nr. 11. An. III. 1. p. 51. V. 1. γενειάδος ἄκρα χαράσσων. Vid. ad Christod. Ephr. v. 212. et 279. Nonn. Dion. X. p. 278. 30. οὐδέ οἱ ἀργύρουλος ἐρευνθομένοιο γενείου, "Ἀγνοα χιονέης ἐχαράσσεται κύκλα παρειῆς, "Ἡβης χρύσειον ἄνθος. — Nr. 345. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. III. p. 20. nr. 13. An. III. 1. p. 52. — Nr. 346. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 14. An. l. c. — Nr. 347. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. p. 35. V. 1. πῆν τρ. ed. Flor. σὴν reliquae. — Nr. 348. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 34. — Nr. 349. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 20.

Nr. 350. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. pag. 401. Br. III. pag. 22. nr. 22. An. III. 1. p. 34. V. 1. ἐν omittit ed. Flor. suppletur in

reliquis. κατέστρεψε. ed. Flor. κατέστρεψε. reliquae. Vid. ad nr. 306. v. 2. et ad Palat. p. 401. nr. 270. V. 3. εὐτ' ἂν ἄναξ. Vulg. εὐτε ἄναξ. Br. hiatu molesto. Scripsi, εὐτ' ἄρ' ἄναξ. quarum particularum frequens in codd. permutatio. Vid. ad Palat. pag. 215. nr. 48. — Nr. 351. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 23. An. III. 1. p. 35. — Nr. 352. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 35. — Nr. 353. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 25. An. l. c. V. 6. ἀολλήσας. omnes, metro vacillante. Scr. ἀολλίσσας. ut ap. Homer. Ἰλ. ζ. v. 720. Vid. Heyn. Tom. V. p. 250. Eundem in modum peccatum ap. Apollon. Rh. I. 863. ubi Br. ἀολλήσας dedit, improbante Schaefero ad Eund. T. II. p. 68.

Nr. 354. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 402. Br. III. p. 23. nr. 26. An. III. 1. p. 35. s. V. 1. τριπόδατε. Bion Eid. I. 58. θανάσκες, ὦ τριπόδατε· πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπη. ubi miror Valkenario et Brunkio placuisse, πόσις δέ μοι. Vulgatum πόθος non sine elegantia refertur ad praecedens τριπόδατε. — Nr. 355. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 36. — Nr. 356. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 28. An. l. c. — Nr. 357. λεοντίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 403. Br. III. 105. nr. 12. An. III. 1. p. 198. V. 3. ὡς τάχα. Vide an dubitationis significatio poëtae menti sit consentanea. Fortasse scribendum : ὡς καλὰ Νίκη ὄμματα . . . Nr. 358. εἰς καλλιόπην. Ibid. p. 403. Br. III. p. 24. nr. 29. An. III. 1. p. 56. V. 6. ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον. Sic poëtam scripsisse non puto. Sensus foret idem, et oratio elegantior, si dedisset : ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀδάματον. i. e. ἀδάμαστον. temporis injuriis non obnoxium. De illa forma post Casaubon. Lectt. Theocr. c. 16. dixit Ruhnken. Epist. cr. I. p. 26. — Nr. 359. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 403. Br. l. c. nr. 30. An. l. c. p. 37.

Nr. 360. εἰς τὸν αὐτόν. Pl. V. p. 403. Br. III. p. 25. nr. 31. — Nr. 361. εἰς τὸν αὐτόν. Ih. p. 403. Br. l. c. p. 25. nr. 32. An. l. c. p. 37. ἐγεροιδέητρε. plurimae editt. vett. ἐγεροιδέατρε. Asc. St. Br. V. 4. δίστομος. ed. Steph. δίστομος. editt. vett. δύστομος. Br. de equo duri oris. Alio sensu δυσστομεῖν dictum ap. Sophocl. Oedip. Col. 1041. ubi vulgo διστομεῖν; Musgravius cum Cantero δυστομεῖν dedit; Brunkius δυσστομεῖν. V. 5. ἡ ex edit. Flor. revocavit Br. ἡ vulgo. — Nr. 362. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 404. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. p. 38. — Nr. 363. εἰς Φανοστῖνον. Ibid. p. 404. Br. l. c.

nr. 54. An. l. c. V. 2. χρόνος εὐτυχίης. Si sincera est lectio, accipi debet de fortuna, hominibus alio tempore magis quam alio favens. Suspiciabar olim, χρόνος ἡλικίης, quod de proveciore aetate accipiebam, qua aetate aurigae statuīs ornari solebant. Nunc vero legendum existimo: οὐ ῥόος εὐτυχίης. quod dictum, ut *ῥεύματα τέχης*. Vid. *Animalversa*. T. II. 3. p. 228. et 238. V. 4. ὦν νίχη. ed. Flor. ᾧ νίχη. reliquae.

Nr. 364. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 404. Br. III. p. 25. nr. 35. An. III. 1. p. 38. V. 3. τὸς νόος. ed. pr. Flor. Ald. 3. πόνος. Ald. 1. casu fortasse; nam haec editio editionem principem in aliis presse sequitur; hinc tamen πόνος propagatum est in Ald. 2. Asc. St. Br. Priorem lectionem firmat nr. 363. — Nr. 365. εἰς *κωνσταντῖνον*. Ibid. p. 404. Br. III. p. 26. nr. 40. An. III. 1. p. 39. — Nr. 366. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 42. An. l. c. p. 40. V. 3. ἐπεσφρήγισε. Vulg. ἐπεσφρήγισσε. Br. V. 4. male olim post *πότμον* incidendum existimavi. ἄναξ est imperator, qui una cum populo honorem statuæ Constantino decreverat. Cf. nr. 360. vers. 3. nr. 348. v. 3. — Nr. 367. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. nr. 43. V. 6. ἔχοι. ed. pr. Flor. Asc. et duo Codd. ap. Br. ἔχει. Aldd. tres. ἔχη. Steph. — Nr. 368. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 44. An. III. 1. p. 40. — Nr. 369. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 28. nr. 45. An. l. c.

Nr. 370. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 405. Br. III. p. 28. nr. 46. An. III. 1. p. 40. Vide, an hoc epigr. initio sit integrum. V. 2. τρισσοῖς εἰν ἐνὶ χώρῳ ἔχειν. Vulg. τρισσοὺς τοὺςδ' ἓνα χώρον ἔχειν. Br. audaci mutatione, lectore non monito. Scripsi, una littera mutata: ἔτρεπε γὰρ τρισσοῖς εἰν ἐνὶ χώρον ἔχειν. *tribus enim conveniebat locum habere*, i. e. stare, *junctim*. εἰν ἐνί, τόπῳ scil. ut εἰς ἓνα. Paul. Silent. in Palat. p. 136. nr. 293. v. 12. τίς ἀνήρ εἰν ἐνὶ θητεύσει Παλλάδι καὶ Παφίῃ. ubi vid. not. — Nr. 371. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 47. An. l. c. p. 41. V. 6. στεφάμενοι. *qui et ipsi olim coronas adepti fuerant*. vid. Schaefer. Meletem. p. 8. — Nr. 372. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. p. 41. V. 4. οὐδ' ὅσον. ed. pr. Flor. Ald. 1. οὐδ' ἴσον. Ald. 2. 3. Asc. St. Br. ὀλίγον εὐρεο. Ne brevis syllaba in caesura esset, Passovius in not. mst. corripbat: οὐδ' ὀλίγον γ' εὐρεο. Cf. Friedem. de Pros. med. syll. Pentam. p. 317.

Nr. 373. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 24. nr. 49. An. III. 1. p. 41. V. 4. ἀμφιβάλη. Vulg. ἀμφιβάλοι. Br. tacite correxit. Et sic procul dubio legendum, si haec verba cum seqq. ἀλλὰ μένοι arcte cohaerent. Vulgo autem post ἀμφιβάλη plene distinguitur; quo fit, ut sequentia voti vim habeant. Quae si vera est distinctio, ἀμφιβάλη servari poterit, actione ad praesens et futurum tempus relata. V. 8. ὀλβίση. Vulg. ὀλβίσσει. Br. restituit ex edit. pr. Flor. ἦν μιν. Aldd. tres. ἦ μιν. vulgo. — *Nr. 374. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 406. Br. l. c. p. 29. nr. 50. An. l. c. p. 41. V. 1. αἰθλια in Cod. invenit Aldus, unde propagata est haec lectio in Ald. 2. 3. Tum vero editores redierunt ad deterioorem lectionem αἰθλια, quam Br. denique iterum expulit. V. 6. δὲ δόσαν. Vulg. δ' ἔδσαν. Br.

Nr. 375. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 29. nr. 51. An. III. 1. p. 42. V. 3. ἡνιοχῆε vitiose St. et Wechel. — *Nr. 376. εἰς οὐράνιον.* Ib. p. 407. Br. l. c. p. 30. nr. 55. An. l. c. p. 43. — *Nr. 377. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 56. An. l. c. — *Nr. 378. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. p. 43. V. 5. χρυσῷ μιν. Vulg. χρυσεῖα. Br. vere. V. 6. κτεάνω. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. St. κτεάνων revocavit Br. ex Lectt. Aldin. pr. unde haec lectio etiam in Ald. 2. 3. propagata est. — *Nr. 379. εἰς ἀναστάσιον θωμᾶ πατρικίου καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.* V. 3. Pessimus in hoc versu rhythmus depravationis suspicionem movet. Vulgatae longe praeferenda lectio in marg. Wechel. notata, modo eam recte distinxeris: ὅς τούτους στεφάνους ἀνεδήσατο, πρὶν ὕσα ἄλλοι. πρὶν recte producitur. Vid. ad Palat. p. 384. nr. 169. Praeterea hiatum facile sustuleris legens: πρὶν ὕσα γ' ἄλλοι. . . Sed sic alius tamen restat v. 4to, ἡματα ἱππασίης. Num hic quoque tolli debet sic: ἡματ' ἐν ἱππασίῃ?

Nr. 380. εἰς πορφύριον. Plan. V. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 17. An. III. 1. p. 53. His jambicis in Cod. Planud. ap. Br. adscriptum est Scholion: τούτων αἱ εἰκόνες ἦσαν γεγραμμέναι ἐν τῇ στήλῃ τοῦ βασιλικοῦ προκυπτίου (in camera throni imperatorii) ἦσαν δ' οὗτοι ἀρχαῖοι ἡνίοχοι. V. 3. in Βενέτων prima producitur, ut iterum nr. 381. v. 2. De brevi syllaba ante litteram ϑ interdum producta cf. Herm. ad Orpheum pag. 711. V. 5. δράμοι. Vulg. δράμη. Br. — *Nr. 381. εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 18. An. III. 1. p. 54. V. 1. ἰουλον ἀνθών. Sic epigr. ineditum, quod ad calcem

harum notarum dabimus: τοῖς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ προτάφοισιν Ἰουλον. Eustath. Ismen. p. 136. ed. Lips. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκον νῦν πρώτως ἦνθ' αἰ τὸν Ἰουλον. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 550. — Nr. 382. εἰς φανστῶνον. Ibid. p. 408. Br. III. 26. nr. 36. An. III. 1. p. 38. V. 5. φθάνει. Vulg. φθανεῖ. Br. quae mutatio fortasse non necessaria. Priorem φθάνει corripit etiam nr. 384. v. 3.

Nr. 383. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 26. nr. 37. An. III. 1. p. 39. V. 5. ἡττώμενος. Plan. ἡττημένος. Br. tacite, sensu postulante, emendavit, fortasse ex Codice. Admodum frequens horum temporum permutatio. — Nr. 384. εἰς κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν. Ibid. p. 409. Br. III. p. 29. nr. 52. An. III. 1. p. 42. V. 1. κωνσταντῖνος. penultima correpta, ut nr. 385. v. 1. Palat. p. 668. nr. 16. v. 4. Vid. Ibid. ad p. 467. nr. 655. v. 3. V. 2. ἂν μὴ καθεῖρκετο. De indicativo post εἰς, ἂν, ὅταν et similia dixi ad Palat. p. 94. nr. 41. Cf. Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 297. sq. Sed h. l. fortasse scribendum, εἰ μὴ καθεῖρκετο. V. 2. δρόμον. ed. pr. Flor. δόμον. reliquae. Cf. nr. 382.

Nr. 385. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 30. nr. 53. An. III. 1. p. 42. V. 1. κωνσταντῖνος ἦν. Vulgo. Unus Codd. ap. Br. γ' interposuit. V. 3. ἤρπασε δράκων. Vulg. Absurdam hanc lectionem Brunkius cum Brodaeo mutavit in Χάρων. — Nr. 386. εἰς Ἰουλιανόν. Ibidem p. 409. Br. III. p. 32. nr. 60. An. III. 1. p. 44. — Nr. 387. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 409. Bs. l. c. nr. 61. An. l. c. p. 45. V. 5. καὶ τὸ στέφος. παῖνὸν στέφος corrigendum existimat Br. Tale quid si voluisset auctor, scripsisset procul dubio: καὶ λαβεῖν πάλιν στέφος. Nunc vero legendum puto: καὶ λαβεῖν κλυτὸν στέφος.

Ex Libro septimo.

Nr. 388. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου. Plan. VII. p. 484. Br. II. 493. nr. 1. An. II. 3. p. 371. In Cod. Palat. legitur inter Anacreontica, quae nos praetermisimus. V. 5. ἔπιον. Vulgo et in Cod. Pal. ἔπινον. Br. metri causa.

XVII.

Appendix Epigrammatum

quae apud

scriptores veteres passim et in marmoribus

servata sunt.

Haec epigrammata, ex plurimis libris collecta, ita disponenda existimavi, ut primo loco ea ponerem, quae certis auctoribus tribuuntur, ordine elementari in auctorum nominibus servato; tum ea, quae *ἀδίστοτα* sunt, item ordine elementari secundum initia epigrammatum. Sic omnia, etiam sine indicis ope, facillime reperiri posse existimabam.

Nr. 1. Agathiae aut *Palladae*. Edidit Boissonad. ex Cod. Philostrati ad Ejsd. Heroic. p. 638. ubi *Agathiae* inscriptum est; Bastius idem epigr. in alio Cod. invenit, *Palladae* nomen gerens. Hujus esse, vix dubito. Cf. Palat. p. 385. nr. 168. Dedi in Paralipom. II. nr. 34. p. 735. V. 3. *πανδημαρ*. Cod. Paris. *πᾶν δ' ἡμαρ*. Cod. Venet. In his δὲ vim explicandi habet; quare v. 2do junxi *οὐλομένην γαμετήν*. Aliter cl. editor. V. 6. *τοῦθ' ἔνεκεν*. sic Boiss. ex Cod. ut videtur. Correxī, *τοῦδ' ἔνεκεν*.

Nr. 2. Athenaei. Ex Diogen. Laërt. L. X. 12. p. 609. relatum in Appendic. Planud. p. 525. ed. St. Br. II. 257. nr. 2. An. II. 2. p. 257. V. 1. *τί χεῖρονα*. Vulgo, interrogandi signo in fine vers. 2^{di} posito; rectius Br. *τὰ χεῖρονα*. — *Nr. 3. Aeschyli*. Br. II. p. 523. Edit. Lips. T. I. p. 81. nr. 2. An. I. 1. p. 76. Prius distichon excitat Plutarch. T. II. p. 604. E. Alterum Athenae. L. XIV. p. 627. D. cujus auctoritate hoc epigr. ipsi Aeschylo tribuitur. Respexit illud Pausan. L. I. 14. p. 35. — *Nr. 4. Anacreontis*. Ex Athen. L. XI. p. 463. A. Append. Plan. p. 513. St. Br. I. 119. nr. 84. An. I. 1. p. 202. V. 1. *οὐ φίλος*. Cod. Venet. Athen. *οὐ φίλω*, ὅς. Cod. Epit. *οὐ φίλος*, ὅς. editt. recte. *κρατῆρι*. vulg. *κητῆρι*. Schweigh. ex Codd.

Nr. 5. Antipatri Sidonii. Br. II. 28. nr. 81. An. II. 1. p. 75. ex Diogene Laërt. VII. 29. unde relatum in Append. Plan. p. 525.

V. 1. *κνττίψ*. Vulg. V. 3. *ἀέθλια*. ap. Diogen. *ἀέθλεε*, a verbo *ἀεθλείω*, unde *ἀεθλείω*. Br. c. Toupio, in cujus tamen edit. altera Oxon. 1790, T. I. p. 242. *ἀέθλια* excusum. V. 4. *ἀτραπὸν μοῦνος*. Vulgo. *ἀτραπιτὸν*. Br. c, Stephano et Huetio; *μόνας* cum Meibomio. — Nr. 6. *Ἀνγτες*. Br. I. 201, nr. 23, An. I. 1. p. 435. ex Polluc. Onom. V. p. 502. V. 1. *ὤλεο δὴποτε καὶ σὺ πολ.* Br. καὶ πολν. Vulgo. In edit. Iuntina καὶ ἀποληριζον. ubi *α* ex *σ* ortum videri possit. Sed in Cod. *μαῖα πολ.* legitur; unde Schneiderus verissime, *μαῖρα*, probante Brunkio in Lectionibus. Hesych. *μαῖρα, κύων, τὸ ἄωτρον*. Caeterum *πολύριζον* malebat Br. quem cf. ad Apoll. Rhod. I. 49. IV. 1497. Veteres tamen in talibus litteram *ρ* bis scripsisse, dubitari nequit. Cf. Heyn. ad 'Ιλ. Tom. V. p. 561. — V. 2. *λόκρι*. Vulg. *Λοκρι*. Br. *ὠκντάτων*. Vulg. *ὠκντάτη*. Br. cum Kuhnio.

Nr. 7. *Aristoclis*. Br. II. p. 108. An. II. 1. p. 285. ex Aeliani Hist. An. L. XI. 4. V. 2. vocabulum excidit ante *μέγα*; *τοῦτο* supplevit Gesnerus, probante Hemsterhusio; *θαῦμα* Gronovius, quod Br. recepit. V. 3. *κρίνεται ἐν. κραινεται ἐν.* malebat Br. de quorum verborum permutatione diximus ad Palat. p. 672. nr. 24. v. 3. Equidem in vulgata acquiesco.

Nr. 8. *Aristotelis*. Br. I. 178. nr. 2. An. I. 1. pag. 366. ex Diogen. Laërt. L. V. p. 272. In Hermiam, Atarnae tyrannum, a Mentore quodam, regis Persarum jussu occisum. V. 4. *ἀνδρός, δολίου*. Vulgo. In nonnullis Codd. *ἀνδρῶν δολίων* reperitur. — Nr. 9. *Ejusdem* Peplus, quem ex Codd. edidit Canterus. Basileae. 1566. 4. Antverpiae. 1571. 8. Stephan. in Append. Plan. p. 497. Br. I. 178. An. I. 1. p. 367. Addidi nonnulla, quae in prioribus Pepli editionibus desiderabantur. V. 1. *κηρισσῶ*. Vulgo. *κηρισῶ* videtur rectius. Iis quae attuli ad Palat. p. 376. nr. 129. (T. III. p. 481.) adde Heyn. ad Pindar. Ol. XIV. 1. p. 176. Sic Wolfius quoque edidit in Homer. 'Ιλ. β. 522, 523. Hinc *κηρισία* ap. Strabon. L. IX. §. 20. ubi vid. Tzschuk. T. III. p. 369. De similium quorundam nominum orthographia nuper dixit Ern. Frid. Poppe in Observatt. crit. ad Thucyd. p. 28. Notabilis est forma *Ἰλισός* ap. Cornelium Frontonem T. II. p. 398. (p. 40, §. 21. ed. Berolin.) quae occurrit etiam in loco Clidemi in Bekkeri Anecdotis T. I. p. 326, 31. Cf. Wolfii Analecta litteraria. Fasc. I. p. 248. — V. 5. *τῶν λοκρῶν*. Br. c. edit. pr.

Secutus sum Stephanum τὸν Λοκρῶν exhibentem. V. 7. laudat Tzetzta in Schol. ad Homeric. v. 38. Post v. 10. vulgo sequitur epigr. tetrastichon, quod sub Asclepiadis nomine exhibuimus in Palat. p. 228. nr. 148. Pepli partem non fuisse, diversitas stili ostendit. V. 13. διομήδην. Br. c. ed. pr. Διομήδην. Steph. In Cod. Const. Lascaris ap. Iriarten legitur: τὸν πάντων κράτιστον ἐπιχθονίων Διομήδην. et v. 2. ὁμωνυμένη. Rectius quod ad metrum Tzetzta in Schol. ad Homeric. v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον. V. 25. τῶν πύλων. ed. pr. τὸν πύλων. Steph. Br. Cf. v. 5. — V. 26. ἡμιθέων. Vulg. ἡμερίων est ap. Eustath. ad Ἴλ. β. p. 224. 21. Brunkio probante, qui Nestorem inter ἡμιθέους jure referri negat. V. 29. Ἀγναίου υἱός. Friedemannus de Med. Pent. Syll. p. 295. malit: Ἀγναίου παῖς, Ἀγαπήνωρ. non ignarus tamen, mediam in Ἀγναίου corripi posse, ut in γηραιός et similibus. V. 30. ταφίων. Παφίων corrigit Vindingius in Hellade (Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. XI. p. 63. E.). Agapenorem post Trojam eversam Paphum in Cypro insula condidisse, narrat Pausan. L. VIII, 5. 2. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 484. p. 611. V. 31. παῖς. ed. pr. Br. παῖς. Steph. V. 34. αἶδαο ἔβαν. In productionibus his genitivi syllabis veteres non semper a concursu vocalium abstinuisse, constat. Nulla tamen apparet causa, cur poeta h. l. non scripserit, δῶμ' αἶδωσσι κατέβαν. aut, δῶμ' αἶδαο βάτην. V. 35. φυλῆος. ed. pr. φυλῆος. St. Br. V. 37. viri nomen proprium aegre desiderari existimans Slothowerus in Tirolin. crit. p. 36. corrigit: Λαρτιάδην πρότμητιν. V. 39. ὃν διά. ed. pr. et Steph. ὃν διά. Br. contra Grammaticorum praecepta, qui διά, sicut ἀμφὶ et ἀντί, anastrophe pati negant. V. 41. ἀνδραίμενος. ed. pr. Ἀνδραίμενος. Br. εὐαίμενος. Steph. Cf. Ἴλ. β. 638. — V. 43. Legitur hoc distichon in Cod. Palat. p. 253. nr. 322. ubi vid. not. V. 44. ὁμόλου. ed. pr. ὁ μάλου. Steph. Br. V. 54. Προποντίς. Notanda mediae syllabae correptio. Similia quaedam vid. ad Palat. p. 339. nr. 97. Varia tentat, sibi ipse tamen non satisfaciens, Friedemannus de Med. Syll. Pentam. p. 292. In Append. p. 360. in προβλής acquiescit, promontorium. Cf. Musgr. ad Soph. Philoct. v. 1433. Idem v. 52. ordine verborum mutato. hiatum tollit: ἦδ' Ἐπίρα κώμη, γαῖα πατρὶς, κατέχει. Reliquos autem in hoc Peplo hiatus vers. 7. 25. 77. 90. omnes habere, quo se tucantur, monet. V. 59. Difficultatem, qua laborant verba Ἀκτορος υἱόν, praecidit Slothowerus l. c. p. 35. ὅζον Ἀργος corrigens ex Ἴλ. β. 211. — V. 63. Ἐῦμηλος. Vulg. ἐῦμηλος. Br. quae vitiosa diaeresis. — V. 67.

ὄρχομενῳ. Ὁρμενίῳ legendum esse apparet ex Ἰλ. β. 754. Sic Slot-
hewerius emendavit. V. 73. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 13. 50. de deri-
vatione vocabuli ἦρος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τινι
τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό· σῆμα μὲν ἐν
πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀήρ ὃδ' ἔχει. Hinc Br. olim lectum fuisse
suspicitur: σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου T. νόῳ Κεῖται ἀνείκτιστον·
πνεῦμα δ' ἀήρ ἐπέχει. quod incertissimum. V. 82. ἔθανεν. ed. pr.
St. ἔθανε. Br. V. 86. κτίρισε. ed. pr. Br. κτίρισεν. Steph. V. 87.
ἐπόχθων. ed. pr. Br. ἐποχθών. Steph. V. 89. οἰάγρον. ed. pr. Steph.
Ὀϊάγρον. Br. V. 95. 96. Hoc distichon, quo Peplus vulgo caret,
dedimus ex Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. p. 37. — V. 97. 98.
ex Ejusdem Schol. in Homerica v. 69. p. 64. — V. 99. 100. Ibid.
v. 190. p. 73. Pro πᾶσιν ἀπ. malim, πᾶσι δ' ἀπ. — V. 101. 102.
ex Ejusd. Schol. ad Homer. v. 190. p. 73. — V. 103. 104. ex
Eodem ad Homerica v. 220. p. 75. unde proximum quoque distichon
desumptum est. V. 107. 108. ex Ejusd. Schol. in Posthomer. v. 345.
p. 128. ubi legitur: Τιθωνοῦ τέκος ἐνθάδε. unde feci, τε καὶ Ἡοῖς.
V. 108. In Apogr. quo usus sum, legebatur περὶ ποταμοῦ προχοαῖαν.
Scripsi παρ π. προχοαῖς. Quum tamen ille fluvius ap. Tzetzam Βή-
λαιος appelletur, non minus probabiliter scripseris hexametrico tono:

ἐν Συρίῃ Βηλαίου περὶ ποταμοῦ προχοαῖαν.

Nr. 10. *Areesilai*. Ex Diogen. Laërt. L. IV. p. 246. relatum in
Append. ed. Steph. p. 527. Br. II. 62. nr. 1. An. II. 1. p. 188.
V. 3. θνατῶν. Vulg. θνατῷ. Cod. reg. ap. Br. V. 4. ἀοιδότηρη.
Vid. ad Palatin. p. 534. nr. 195. v. 6. — Nr. 11. *Ejusdem*. Diogen.
Laërt. l. c. Br. II. 62. nr. 2. An. II. 1. p. 188. Hoc epigramma
facile adducar, ut ipsius Diogenis esse credam, cujus stilum mihi
agnoscere videor. Etiam diversorum metrorum commistio eidem est
propria. V. 2. ὦ Μην. καὶ Μην. malit Ign. Rossius in Commentatt.
Laërtianis p. 67. — καθανάδη. Καθανά δη corrigendum suspicabatur
Stoschius in Antiqq. Thyatir. p. 48. cf. eundem p. 266. Viri doctis-
simi interpretationem exhibui in Addendis T. III. P. II. p. 467. s.
quam, ut videtur, ignorans Ign. Rossius etiam in Καθανά δη inci-
dit. — V. 4. ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, ἔφη sc. Anaxoragas significatur.
Orellius in Append. ad Qr. Isocr. π. ἀντιδ. p. 402. metrum in vulgata
violari existimans, corrigendum suspicitur: ὡς αἶνος δεινῶν. quo tri-
metri jambici ratio evertitur. αἶνος tamen in his latere, suspicatus est
etiam Porson in Adversar. p. 121. ed. Lips. ὡς αἶνος ἀνδρῶν pro-

habiliter corrigens. Si quis vulgatam δεινὸς ἀνδρῶν tueri velit, is comparaverit δαιμονίη παιδων, quod est ap. Moschum Bid. IV. 62. ἡ φονίη δακτύων in Palatin. p. 358. nr. 2. et plurima alia hujus generis, quae vid. ap. Porson. in Suppl. ad Praefat. in Euripid. Hec. p. LIV. sq. ad Phoen. v. 1730. Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 5. In Εὐδαμος media male corripitur. Quod, si Diogenis epigramma est, ejus negligentiae tribui debet; sin alius poëtae, facile correxeris: σῆμα δὲ τοι τὸδ' ἔρεξ' Εὐδαμος ἀριγραδὲς. numeris non admodum bonis, melioribus tamen quam in vulgata. Menodorum Eudami servum (πενέστην) fuisse existimat Rossius.

Nr. 12. Archelai. Ex Antigon. Caryst. c. 23. p. 35. Br. III. p. 330. In ed. Lips. II. 58. An. II. 1. p. 180. — Nr. 13. Ejusdem. Ex Antig. Car. I. c. ubi vulgo: σφήκας δὲ ζώων οἷα τ. φ. unde σφήκας fecerunt. σφήκας ἰδὲ ζώων. Meursius. σφήκες· ἰδὲ ζώων. Br. Hunc locum attingens Bastius in Epist. crit. p. 82. s. conjecturam profert, nescio cujus, minime probabilem: σφήκας ἰδὲ ζωονὸς οἷα τίθησι φύσις. *vespas en vivas ut natura faciat.* Duabus litteris leviter immutatis veram lectionem restitui: σφήκας· ἰδ' οἷων οἷα τίθησι φύσις. *Ex equi cadavere hanc sobolem, vespas, enatam scribite (dicite): vide autem, qualia ex qualibus natura designet.* Sic veteres loquuntur. Themist. p. 206. D. ἐξ οἷων εἰς οἷα τῇ βασιλείᾳ προμηθείᾳ μετεληλύθαμεν. Liban. T. IV. p. 337. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἷων οἶοι γεγόναμεν. Ibid. p. 415. 16. οἷα ἀνθ' οἷων κομίζεται. Ibid. p. 731. 10. εἰδὼς οἷων ἐφ' οἷοις ἔργοις ἐπιγραμμάτων τεύχεται. Ibid. p. 795. 22. ἀνθ' οἷων οἷα ἡμῖν γέγνηται. Sophocl. Trachin. 996. οἷαν ἀνθ' οἷων θυμάτων χάριν ἤνυσας. Ib. 1046. οἷαις οἷς ὦν εἰαίνεται. Cf. Wyttenbach. Bibl. cr. III. 2. p. 21.

Nr. 14. Ejusdem. Ex Antigon. Caryst. c. 96. p. 146. Br. III. p. 350. Edit. Lips. T. II. p. 58. An. II. 1. p. 179. s. V. 1. σφαργίζεται. edit. pr. σφραγίζεται est in Cod. ut Meursius correxit. Vid. Bast. Epist. crit. p. 88. ed. sec. σφαργίζεται suspicabatur Niclasius. V. 2. notanda primae syllabae in μυελού correptio. Huic tamen vitio medearis verbis transpositis: ἀνδρὸς γὰρ κολλῆς μυελού ἐκ ῥάχεως. V. 4. distinctione post τέρας posita, τεθνεότος junxi cum ἔλκων. Praeterea pro ὅς λάβῃ legendum suspicor, ὡς λαβεῖν, aut saltem, ὡς λάβῃ. ut sensus sit: cadavere resoluta putredine, ut per mirificam mutationem (ἐκ τούτου τέρας) novum spiritum ducat. Tūm ἔλκων

referendum ad ὕψος, verbis sic junctis: ἔλκων ζώην φύσιν ἐκ τεθνεότος
i. e. νέκυσος.

Nr. 15. *Archimeli*. Ex Athen. L. V. p. 209. C. relatum in Append. Anth. Plan. p. 519. St. Br. II. 64. nr. 1. An. II. 1. p. 190. V. 1. *πελώριον*. Cod. Epitom. *εἶσατο*. Vulg. *εἶσατο*. Cod. Epit. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. V. 5. *ἡ κορυφαῖς*. sic codd. *ῆ*. Br. Quum *ἰσοπλατεῖς* cohaerent cum *κύτος*, distinctionem in fine vers. 4^{ti} sustuli. V. 6. *ἐνδέχεται*. Vulgo ap. Athen. Br. *ἐνδέδεται* novissimus editor restituit ex Codd. Sic fere Leonid. Tar. in Palat. p. 362. nr. 25. *ἀστέρες . . . οἷσιν ἐναργῆς ἠλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται*. V. 10. *νεφῶν*. *ἑφῶν* tentabat Jos. Scaliger, improbante Casaubono. Vulgata, in qua nec Br. acquiescebat, mihi bene habere videtur: antennae in malis sidera, ipsum navis corpus (τὸ κύτος) nubes attingit. Pro *μεγάλων* suspicabar *μελάνων*, Schweighäusero probante. Caeterum vid. de hoc loco Schneider. ad Vitruv. L. X. 2. p. 251. V. 14. *ἐκίλισσε*. Vulg. Br. Vid. ad Palat. p. 154. nr. 72. V. 15. *γησὶ* scripsi cum Epitome. *φασὶ* codd. et editt. etiam Br. *φασί*. Schweigh. Ipsam navem loqui apparet. V. 16. *καρπῶν δωροφόρον*. Codd. *καρπῶν δωροφορῶν*. Br. c. Casaubono. Mutatione non opus, modo subaudias verbum *donandi, mittendi*; quae verba in talibus passim omittuntur.

Nr. 16. *Asclepiodoti*. Memnonis colosso una cum auctoris nomine insculptum edidit Pocock. in Itiner. Aegypt. I. p. 149. Corrigitur a Doryill. ad Charit. p. 530. a Toupio ad Suid. P. III. p. 430. sq. Hujus lectiones adoptavit Br. II. 490. An. II. 3. p. 367. s. Quaedam recte emendaverat Leichius in Carm. Sepulcr. p. 87. sq. Vitiosas Pocockianae editionis lectiones in iis locis, quas triumvirovorum illorum sagacitas recte restituit, commemorare supervacaneum fuerit. V. 3. *ΤΗΟ . . . ΦΙΤΙΟΝΑΠΟΤΑΣΣΑ . . .* Pocock. *ὕπ' ἀφρῶσιν οὐ ἀποτάμνει*. Doryill. *ἐνδ' ἀποτάμνει*. Toup. Utrique conjecturae praestat correctio Buttmanni, *ὧν ἀποτάμνει*. Verae Thebae positae erant in parte orientali Nili, ita ut, quae in parte occidentali sita essent, fortasse ne partem quidem urbis constituere putarentur. — Nr. 17. *Astydamantis*. Ex Suida T. III. p. 291. Br. T. III. p. 329. Ed. Lips. I. p. 93. An. I. 1. p. 311. Cf. Schott. ad Zenob. Centur. V. 200. p. 151. V. 2. 3. distinctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst. Vulgo vers. 3to *ὡς* scribitur, majore distinctione post *φέρειν* posita. De locutione *πρῶτα φέρειν* vid. supra p. 431. et mox

ad nr. 59. Color ut in fragm. Cyri in Palat. p. 577. nr. 136. αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξες . . ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις, Σωρίσδων καλὰ μοῖσιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας. V. 4. παρέχονσ'. προσέχονσ'. Apostol. in Paroem. XVII. 29. pag. 212. unde Bentlej. in Emend. ad Menandr. p. 155. corrigit: νῦν δὲ χρόνῳ προέχονσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἔπεται. quod verum videtur.

Nr. 18. *Daphitae Grammatici*. Ex Strabon. L. XIV. p. 958. A. Br. III. 330. Edit. Lips. II. p. 39. An. II. 1. p. 105. — Nr. 19. *Diophanti*. Edidit Meziriac. in Dioph. Arithm. p. 545. (259. ed. Tolos.) Br. II. 307. An. II. 2. p. 409. V. 2. ἐπιτεταγμένος. Cod. unde Salmasius: τοῖς προπόλοισι πιεῖν χρῆστ' ἀποταξάμενος. quod Br. in textu posuit. Emendatio parum probabilis. Pro ἐπιτεταγμένος scripsi ἐπιστάμενος; in prioribus autem verbis lenius quid requiro et certius eo, quod in marg. legendum conjeci. V. 7. τοὺς ὀκταδράχμους ποίησον. Cod. πόσοι ἦσαν optime correxit Salm. — Nr. 20. *Doriei*. Ex Athen. L. X. p. 412. F. relatum in Append. Stephan. p. 519. Br. II. 63. An. II. 1. p. 190. δάμαλιν. Br. c. vulgg. metro labante, δαμάλην. Cod. Venet. Cf. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 7. et Schol. ad Eid. I. 75. Koen. ad Gregor. Cor. p. 257. ed. Lips. V. 5. καὶ θάμβος μὲν, ἦν sc. ne ἥνυσε ex seqq. huc trahas. V. 8. habet Eustath. ad Od. pag. 206. 38. Male olim haesi in particula οὖν, quae recte inter praepositionem et verbum ponitur. Vid. ad Palatin. p. 603. nr. 225. ♦

Nr. 21. *Empedoclis*. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. p. 533. Append. Plan. p. 539. St. Cf. Suid. in "Ακρων. T. I. p. 96. Eustath. ad Odyss. p. 362. Br. I. 163. nr. 1. An. I. 1. p. 317. V. 1. ἡτρεὼν "Ακρων' Ακραγαντῖνος. Diog. "Ακρων' Ακραγαντῖνον. Suid. — Nr. 22. *Eueni*. Ap. Stobae. in Floril. XX. p. 171. Gesn. p. 103. Grot. Br. I. 164. nr. 1. An. I. 1. p. 320. V. 2. χειρότερον. Vulg. χειριότερον. Br. ex em. Grotii. — Nr. 23. *Ejusdem*. Ex Athen. L. IX. p. 367. E. Cf. L. X. p. 429. F. V. 1-4. habentur etiam in Stobae. Flor. LXXX. p. 472. Gesn. 345. Gr. Br. I. 164. nr. 3. An. I. 1. p. 320. V. 2. τοῦτ' ἐθίλει. in Codd. et vett. editt. Athen. non improbante Schweighäusero in Anim. T. V. p. 12. τοῦτ' ἐν ἔθει Casaub. ex Stobaeo. V. 3. ὡς ὁ παλ. Stob. εἰς. Athen. V. 4. ἐστίν, ἐμοί. Vulg. ἐστί. Cod. Venet. Athen. Euripid. Suppl. 466. σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ τάναντία. — Nr. 24. *Ejusdem*. Ex Stobae. Flor. XLIX. p. 354. Gesn. 197. Gr. Br. I. 164. nr. 2. An. I. 1. p. 320.

Nr. 25. Eratosthenis. Ex Eutocio in Archimed. Sphaer. et Cy-
lindr. pag. 22. ed. Basil. 1544. ad calcem epistolae Eratosthenis ad
Ptolemaeum, quam repetiuit Fellus in Arateis p. 35. Problema in hoc
epigr. propositum explicuit Th. Reimerus de Cubi Dupl. p. 146. sqq.
Eratosthenis Cyrenaei epigramma votivum, excursio critica P. Ferronii
in Atti dell'Accademia di Scienze, Lettere ed Arti. Tom. I. P. I.
p. 105-156. Livorno. 1810. 4. Br. I. 478. An. I. 2. p. 315. V. 1.
διπλάσιον. Vulgo. in qua voce antepenultima vulgo corripitur. *διπλήσιον.*
Cod. Flor. Hanc formam exemplis adstruxit Schaefer. ad Gregor. Cor.
p. 527. V. 2. *φράζεαι, τὴν στερεῖν.* Vulg. Scripsi, *φράζεαι, ἡ στερ.*
Quam correctionem confirmant verba Eratosthenis in epistola: *τοῦτον*
δὲ εὐρισκομένον δυνησόμεθα καθόλου τὸ δοθὲν στερεὸν παραλληλο-
γράμμοις περιεχόμενον εἰς κύβον καθιστάναι, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον
σχηματίζειν. V. 4. *σειρὸν et σερὸν* legitur. *σιρὸν* Br. c. Fello. Vid.
Valken. Diatr. p. 217. sq. V. 8. *μηναιχμίους.* ap. Proclum in Euclid.
p. 31. ubi hic versus excitatur. Certe nomen illius mathematici sem-
per *Μέναιχμος* scribitur ap. Proclum. V. 9. *μηδὲ .. διζῆαι.* Vid.
ad Pal. p. 571. nr. 16. V. 11. *τοῖςδε δὲ ἐν.* ed. Basil. Oxon. Br.
τοῖςδε σὺ ἐν. Fell. unde Hermann. ad Orph. p. 769. *τοῖςδε σὺ γ' ἐν.*
quod recepi. V. 13. *συν ἡων.* editt. vett. *συνήδων.* Fell. *συνηβῶν.*
Br. ex Codd. Vid. Valkenar. Diatr. p. 285. B. C. V. 17. post
τελείτο maiorem distinctionem posui cum Reimero. *λεύσων.* vulg.
frequenti errore.

Nr. 26. Euclidis. Edidit Aldus in Append. ad Anth. Plan. unde
in sequentes Anthologiae editiones propagatum est. Br. I. 168. An. I.
1. p. 332. V. 1. *φορέουσαι οἶνον.* Vulgo. Hiatus librariis deberi nihil
dubitans, *οἶτον* emendavi. V. 5. *ἐν μοι δοίης.* Rhythmum iuvabis,
duorum vocabulorum sedibus inter se permutatis: *εἰ μέτρον ἐν δοίης*
μοι. V. 6. *εἰ δὲ ἐν ἀντιλάβοις.* Hic hiatus fortasse non magis
debet offendere, quam in *οὐδὲ ἐν.* Vid. p. 377. — *Nr. 27. Euripidis.*
Ex Athen. L. II. p. 61. B. Append. Plan. p. 574. St. Br. II.
57. Edit. Lips. I. 96. An. I. 1. p. 319.

Nr. 28. Hedyli. Athen. L. XI. p. 475. A. Br. II. 526. Ed.
Lips. I. p. 233. nr. 2. An. I. 2. p. 328. V. 1. *ἐκ νυκτῶν.* De hoc
plurali diximus in not. ad Palatin. p. 275. nr. 444. V. 2. *εἰς ἡοῦν.*
ex Cod. Venet. et editt. vett. restituit Schweigh. quum Br. ἡῶ ex-
hibuisset. Eandem formam reddidimus Leonidae supra in Palat. p. 282.

nr. 472. v. 13. ἦ οὖν ἐξ ἡδύς ὄσσον σθένος. Sic Νικοῦν legendum in Palat. p. 119. nr. 209. Cf. Praefat. ad T. II. p. VI. Schaefer. Meletem. p. 95. et ad Gregor. Cor. p. 427. s. Adde locum in Hortis Adonidis, quem nuper tractavit Creuzerus in Praef. ad Plotin. de Pulcritud. p. LXXXII. V. 3. που τυχόν. ibat aliquo, quo fortuna eum duceret, Venerem vulgivagam, ut videtur, secutus. V. 6. ὥστε φίλε. Ne brevis syllaba caesuram oneret, legerim: ὥστε φίλει, καὶ γράφε. φίλος corrigit Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 299. Praecedentia verba, ὡς δ' ἐπιλάμπει ἡ χάρις, admirationis significationem habent. — Nr. 29. Ejusdem. Ex Athen. L. VIII. p. 344. F. 345. A. Br. II. p. 526. Ed. Lips. I. p. 234. nr. 3. An. I. 2. p. 328. V. 3. ἀπόκλειεν. Vulg. ἀπόκλειε. Codd.

Nr. 30. Ejusdem. Athen. L. X. p. 497. D. E. Br. I. 483. s. An. T. I. 2. p. 335. V. 2. εἰδείης. Codd. et edit. vett. εἰδυίης corr. J. Scaliger. εἰδυίης. Br. qui in Lectt. probat conjecturam Valkenarii Ἰπκείης. Hesych. Ἰπκία. Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή. Emendatio doctior quam probabilior. Scripsi duabus litteris mutatis: αἰδοίης . . . Ἀρσινόης. venerandae. Obiter corrige in Oracul. Sibyll. p. 121. αἰδῶ δὴν προλιπόντες, ἀναιδείην ποθέοντες. pro vulgari: αἰδοίην. In Poëmate Eudociae de S. Cypriano ap. Bandin. in Catal. Medic. T. I. p. 228. v. 53. τήνδε λαβὼν βοτάνην κύκλῳ θαλάμου κατὰδευσον Κούρης αἰδέσειδος. legendum videtur: κούρης αἰδεσίμου. — δεῦτ' ἰδετ' Ἀρ. ex emendatione Scaligeri, pro vulg. δ' εἰ τι δέ τ' Ἀρ. V. 4. ἤττομένον. Vulg. οἰγομένον. Scaliger. cui correctioni favet Cod. Venet. ubi ἡγομένον. V. 5. καὶ πολ. Cod. et edit. Sensus postulante scripsi, οὐ πολέμον. quod Schweigh. in textu posuit, ut v. 6. κώδωνος, quam correctionem nostram Codd. nonnulli confirmaverunt. Vulgo κώδωνος. Crinagor. in Palat. p. 206. nr. 350. οὐποτε κώδων Χάλκeos ἤχησεν πλειοτέρῳ στόματι. Cf. Schol. ad Soph. Ajac. v. 17. — V. 7. ὁκοῖος. Codd. ὁκοῖον dedit Schweigh. Mihi ὁποῖον cum Salmasio et Br. videbatur verius. V. 8. ἐξ ὑδάτων. ἀδύτων c. Scaligero dedit Schweigh. Probabilis correctio. V. 9. ἀλλὰ Κτησ. Vitium inesse huic disticho, jam olim monui; quod cur existimarem, intelligere se negabat cl. Athenaei editor. Equidem asyndeton, quod est in τίετς et δεῦτε, in tam eleganti poëmatio ne nunc quidem ferendum esse censeo; quare, una littera mutata, sine haesitatione scripsi, ἀλλ' εἰ Κτησιβίου . . qua correctione verborum structura restituitur.

Nr. 31. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 486. B. unde relatum in Append. Planud. p. 521. St. Br. I. 483. nr. 3. An. I. 2. p. 334. V. 3. *ἦστο δὲ οἱ. ἥς τόδε σοί.* Br. c. Piersono. *ζωρὸν μετροῦσα θυωθέν.* Vulg. *ζωρεσ μετρησι θυωθέν.* Cod. Venet. unde Schweighäuserus fecit: *ζωραῖς μέτρησι θυωθέν.* consecratum purissimisq̃ taeniis involutum, quod jam ipsi auctori suo displicere nimime dubito. Proxime ad vestigia Codicis emendavi: *ζωροῖς μέτροισι θυωθέν . . . Λέσβιον. meraces mensurae* autem ipsum est merum, Lesbio illi poculo infusum, unde odore imbutum est illud. *θυωθέν* id quod *τεθνωμένον*, ut *τεθνωμένον ἄλσος* in Lav. Pallad. 63. *ἄμβροτα εἴματα τεθνωμένα.* Homer. Hymn. in Apoll. 185. Cf. 'Il. ξ. 172. Optimi Codicis lectionem ignorans Porson. in Advers. p. 113. ed. Lips. vulgatam sic emendavit: *ζωρὸν μετροῦν θυόεντα.* — V. 5. *ὥς καὶ πάντων.* Codd. et editt. *ὥς καὶ πάντως.* Br. c. Piersono, improbante Schweighäusero, qui πάντων parum commode referebat ad πόθων. Scripsi emendatione lenissima: *ὥς καὶ πάλι τῶν ἀπ' ἐκείνης . . .* qua admissa tollitur etiam dubitatio de lectione *ἀπ' ἐκείνης*, in qua ἀπὸ circumscriptionem facit. *ὑπ' ἐκείνης.* Schweigh. V. 6. *σῦλα φέρωσι πόθων.* Cod. Venet. *σῦλα φ. πόθων.* Vulgo. *πότων.* Br. cum Piersono, fortasse rectius; quamvis vulgatam quoque tueri licet. *σῦλον, τὸ κλέμμα.* Canon. Prosod. ap. Herm. nr. 41. p. 429. *σῦλον* (Scr. *σῦλον*). *ἐνέχυρον.* Hesych.

Nr. 32. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 345. A. B. Br. II. 527. Ed. Lips. I. p. 234. An. I. 2. p. 329. V. 1. *ὀψοφαγεῖ Κλειώ.* Codd. et editt. Athen. *ὀψοφάγει, Κλειοῖ.* Br. *ὀψοφαγεῖς Κλειώ.* Toup. Causam satis gravem non videbam, cur a lectione Codd. recederem. V. 4. *τὸ δ' ὄρᾱν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.* Vulg. In Codd. *μὴ* desideratur. Illud non potest significare, ut Heraldus interpretatur ad Arnob. pag. 19., *videre te autem ne pronuntiare quidem audemus.* Nec Toupiana lectio: *τὸ δ' ὄρᾱν μὴ μόνον οὐ μένομεν.* ferri potest. Scribendum suspicatus sum olim: *τὸ δ' ὄρᾱν, ναὶ μὰ τόν, οὐ σθένομεν.* non improbante Schweighäusero. Postea in mentem venit: *τὸ δ' ὄρᾱν ὡς μόρον ὀνέομεν.* quod et propius abest a vestigiis vulgatae, et sensum efficit proximis verbis eximie congruentem. *ὄρᾱν ὀνέομεν.* ut ap. Sophocl. Aj. v. 81. *μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀνέεις ὄρᾱν.* Vocabula *μόνον* et *μόρον* permutata vidimus supra in Palat. p. 323. nr. 735. v. 5. V. 5. *λιθοῦμεθ' ἅπαντα πάλαι πον.* Cod. Venet. *λιθοῦμεθα πάντες.* Cod. Epitom. *λιθοῦμεθα ὡς τὰ πάλαι πον.* Br. c. Casaubono, quod

me non mutasse poenitet. Saltem hiatus tollendi causa δ' inserendum ante *ὡς. λιθοῦμεθα πάντα πάλαι πον.* Schweigh. cum Toupio, in qua lectione πον displicet.

Nr. 33. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 472. F. Br. II. 526. An. II. 2. p. 327. s. V. 1. *πάρουινον.* cod. epitom. *παρ' οἶνον.* vulg. ut supra nr. 28. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. ad Callim. Eleg. p. 15. et 262. V. 2. *εἴροιμεν.* Scribendum videtur, *εἴροιμ' ἄν.* quod cum grammaticorum praeceptis et cum proximis verbis melius conspirat. V. 4. *μεσσηζην.* Cod. Venet. et editt. vett. *μισῶ ζῆν.* emendavit Casaubonus. *ἐς κενόν.* Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 324. 75. Hanc dictionem recte mihi restituisse videor in Fr. Aristophanis: *ἦλθε δ' ἐς κενόν Ἀπανθ' ὅμως.* in Additam. An. in Athenae. p. 284.

Nr. 34. *Ejusdem.* Ex Athenaeo L. IV. p. 176. C. Br. I. 484. nr. 7. An. I. 2, p. 339. s. Corruptissimo huic epigrammati Cod. Venetus nihil praesidii affert, ubi v. 1. *τοῦτο* deest. *ἐπηριονον ὅ.* Idem Cod. V. 2. *μιμωμένην.* Idem. *μίμω κῆν.* editt. vett. *μίμων* Br. c. Toupio, quod Schweigh. admisit. V. 3. *εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν.* Vulgo, nec membranae, ut videtur, discrepant. Emendationem nostram, *τεφλὸς ὑπαὶ γῆρας ὥχωνε, Σκίρτάλον υἱός.* admisit Athenaei editor, ita tamen, ut *οἶχωνε* praeferret, quod minus a vulgatae ductibus abhorret. Ap. Sophocl. Aj. 893. *οἶχων' ὄλωλα.* Suid. *ὥχων' ὄλωλα.* Vid. Lobeck. pag. 371. In Aeschyli Pers. v. 13. *πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς οἶχωνεν.* vett. editt. *ὥχωνε.* V. 4. *νήπιόν τ' ἐκάλει.* Vulgo. *νήπιόν τε καλεῖ.* Cod. Venet. Tum *σκίρπαλον εὐπαλάμον.* Hinc Casaubonus: *νηπιαχόν τ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* quam correctionem Schweigh. in textu posuit. *νήπιον οὐκ αὐλεῖν Σκίρπαλον.* Br. quod Casauboniana correctione deterius. At nec hanc ex omni parte veram esse, apparet ex vitioso nexu sententiarum. Quare scripsi, syllaba, quae excidit, repetita: *νήπιον ὃν γ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* Scirpalus filio Theoni, boni ominis causa, praeter verum nomen, etiam *Εὐπαλάμον* nomen tribuerat, quod ille postea eximie implevit. V. 5. *αἰδεῖν αὐτοῦ.* Vulgo. *αἰδῶν.* Schweigh. c. Casaubono: *quum ejus natales caneret.* Verbum rei, de qua agitur, non satis convenit. Scripsi: *κυδαίνων αὐτοῦ τὰ γενέθλια.* quod erunt fortasse, qui audacius factum censeant. — *τοῦτο γὰρ εἶχε.* Vulg. *εἶχεν.* Cod. Venet. *εἶπε πᾶσαν.* Schweigh. *εἶπε τοῦνομα* Casaubonus; quo additamento opus non esset, docui in Animadversionibus ad h. l. et

T. III. 2. p. 80. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 352. Sed *εἰς* fortasse in *εἰς* mutandum: *illud enim elegit, praecoripavit nomen*. quamquam hac significatione usitatius est *εἴλετο*. V. 6. *πᾶν μαρπᾶν ἥδυμα σημανέων*. editt. et Cod. Venet. qui etiam *ἥδυσμα* habet. *τοῦνομα*, *τῶν μολπᾶν ἥδυμα σημανέων*. Casaub. *τοῦτο πανημερίων ἥδὲ μάσημα νέων*. Toup. et cum eo Br. Quod olim conjeci: *τῶν παλαμῶν* (aut *παλαμῶν*) *ἀρετᾶν* .. *σημανέων*. mihi nunc quoque videtur verum, primum ob sensum, quum sic nomen *Ἐνπάλαμος* diserte explicetur, tum ob litterarum similitudinem. Nam in *αῤῥαν* latere *ἀρετᾶν*, vix est quod dubites; et in litteris quoque *πανμ* ejus lectionis, quam nos probamus, vestigia sunt non obscura. *παλαμᾶν ἀρετᾶν* dictum ut ap. Pindar. Pyth. X. 34. *ἑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς*, "*Ὅς ἂν χειροῖν ἢ ποδῶν ἀρετᾶ κρατήσας*. Anacr. in Palat. p. 165. nr. 135. *μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς*. — *αἰσιμα*, quod in textu dedi, debeo cl. Schweighäusero, qui in *Animadverss.* p. 657. corrigendum suspicatur: *πᾶσαν τῶν ἀρετᾶν αἰσιμα σημανέων*. V. 7. *γλένκους* emendabat Casaub. accinentibus Toupio et Brunkio. Restitui lectionem Cod. et editt. vett. *Γλαύκης*. Vid. Schol. Theocr. Eid. IV. 31. Plutarch. T. II. p. 397. A. V. 8. *νῆ τὸν ἐν*. Vulg. *καὶ τὸν ἐν*. Stephan. quem sequor equidem. *ἢ τὸν* praetulit Schweigh. *ἐν ἀκρῆς τοῖς*. Cod. Venet. *ἀκρή- τοῖς*. Vulg. *ἀκρήβοις*. Br. c. Toupio. — Quaedam *Hedyli* Fragmenta, etiam ex Epigrammatis, collegi et emendavi in Catal. Poetar. T. III. 3. pag. 900.

Nr. 35. *Herodici*. Ex Athen. L. V. p. 222. A. Append. Plan. p. 524. St. Br. II. p. 65. An. II. 1. p. 194. s. V. 3. *γωνιοβόμβυκες*. Plato in Gorg. p. 585. D. de homine vitam publicam philosophiae causa fugiente: *καταδεδυνότι τὸν λοιπὸν βίον βιώσαι μετὰ μεираίων ἐν γωνίᾳ τριῶν ἢ τετάρων ψιθυρίζοντα*. quem locum plures expresserunt, quos vid. ap. Wyttenbach. in Bibl. cr. P. XII. p. 7. s. Adde Themist. pag. 265. B. *ἐν γωνίᾳ μόνῃ πρὸς τὰ μεираία ψιθυρίζειν*. p. 284. B. *ἐν γωνίαις καταδεδύκασιν ἢ χρημοῖς*. p. 300. A. *ἐνδιατᾶσθαι ταῖς γωνίαις*. Andronic. ap. Nicephor. Gr. p. 5. C. *σκότει καὶ γωνία μάλα προσήκοντες οἱ ἄνθρωποι*. Liban. T. III. p. 13. 6. *καὶ γὰρ οὐ τῷ γε* (scr. *τῇ γε*) *ἔσται ἀναχωρεῖν σοι, ὅτι ἄρα καταδύς οὗτος εἰς γωνίαν* (sic Reisk. pro *ἀγωνίαν*) *καὶ θύρας ἐπιθεῖς, καὶ καταλαβὼν ὄρεοις τοὺς συνόντας, ἢ μὴν* (ἢ *μὴ* vulg. correxit Reiskius) *ἀρῦσει τὴν ἀκρόασιν*. V. 4. *καὶ σφῶν*. vulgo et in editt. *καὶ τὸ σφῶν*. Br. c. Piersono. V. 5. *δυπέμφελοι*. Hoc sensu Maxim. *περὶ*

καταρχ. 363. *πρήνέει θυρόν δυσπέμφελον*. Hesiod. Theogon. v. 440. οἱ γλανκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται. Cf. Eund. ap. Athen. p. 364.

Nr. 36. *Theaeteti*. Ex Diog. Laërt. p. 242. Append. Planud. p. 525. St. Br. II. 251. nr. 2. An. II. 2. p. 242. V. 1. ὁ δ' ad eundem refertur, qui praecessit; cujus usus, a grammaticorum canone abhorrentis, exempla quaedam sunt apud Homerum; plurima apud Herodotum. Vid. ad Palatin. p. 88. nr. 4. Hinc tamen nemo facile tueatur locum Aeliani V. H. III. 16. 5. 6. *συνεβούλευσεν ὁ Πίνδαρος Ἐφεσίοις, ἐκδύσαντας ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τευχῶν θώμεγας . . . ἀσυλίαν διὰ τούτων ἐπινοοῖν τῇ Ἐφέσῳ. Ὁ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ*. ubi legendum suspicor: Ὡς δὲ συνεβούλευε. V. 3. *ὑποδέξῃ*. Vulg. *ὑπεδέξω*. Br. c. Casaubono. Dedi, quod propius abest a vulgatae ductibus, *ὑπόδεξαι*. V. 4. *καὶ ζῶει κείθι ἐν εὐθυμίῃ*. Vulgo. Hermann. ad Orph. p. 770. ut et hiatus tolleretur, et vitium metricum in *εὐθυμίῃ*, scripsit: *καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐθυμίῃ. καὶ κείθι*, ut Paul. Silentiar. in Palatin. p. 122. nr. 226. Vid. not. ad ep. Agath. in Pal. p. 87. Pro *εὐθυμίῃ* Br. *εὐτυχίῃ* malebat. Utraque correctione lenior fortasse: *καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐθαλίῃ*.

Nr. 37. *Ejusdem*. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 48. pag. 525. Append. Planud. p. 525. St. Br. III. p. 131. Ed. Lips. T. II. p. 229. An. II. 2. p. 244. V. 2. *εἰ κατέχεις. si mente et memoria tenes, si nosti*. Theophr. Char. c. 27. *καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἐν μόνον κατέχειν*. Vid. Casaubon. ad Athen. pag. 19. (Anim. ad L. I. 9. pag. 69. ed. Schweigh.) Hinc Plutarch. T. X. p. 35. ed. R. *ἐν καθέξει τοῦτο γίνεται καὶ μνήμη*. Frustra olim de sinceritate lectionis dubitabam. — Nr. 38. *Theocriti Chii*. Ap. Eusebium in Praeparat. Evang. XV. 2. p. 793. A. V. 1. 2. est ap. Diogen. Laërt. V. p. 274. Append. Planud. p. 525. St. Br. I. 184. An. I. 1. p. 374. s. V. 1. *Ἐρμείου εὐνούχου ἢ δ' Εὐβούλου ἄμα δούλου*. Diogen. ubi v. 2. *σῆμα*: Dedi lectionem Eusebii cum Brunkio. In *Ἐρμείου* media corripitur, ut in *Ἀλφειός*. Palat. p. 472. nr. 683. et in *ἐπειῇ* saepissime. Recte monuit Rossius in Comment. Laert. p. 83. Hermiam et eunuchum et servum Eubuli fuisse. — Nr. 39. *Theonis Alexandrini*. Hoc poemation, quod in Append. Plan. p. 494. St. legitur, Br. non dubitavit *Theoni* tribuere ei, qui commentarios scripsit in Ptolemaei Magnam Constructionem. Br. III. p. 4. Edit. Lips. III. p. 225. An. II. 3. Tom. IV.

p. 197. s. V. 7. γήϊον. Vulg. γήϊον. Br. ex Cod. ut videtur. V. 10. πόντοι καὶ θήρας. Vulgo; quod etiam ex Cod. a Br. emendatum videtur.

Nr. 40. *Ejusdem aut Hermae.* Ἐρμού inscriptum in Stobaei Eclog. Phys. p. 135. ed. Gr. T. I. Tit. VI. p. 174. ed. Heer. Auctoris nomine caret in Append. Plan. p. 494. Quum in Palat. p. 442. nr. 491. versus 7^{mus} Theonis nomine inscriptus sit, totum hoc poemation Theoni tribuendum censebat Br. apud quem legitur T. III. p. 4. nr. 11. Edit. Lips. T. III. p. 225. An. II. 3. p. 196. V. 2. καὶ ἑ. ἀεὶ κανονίζεται αἰών. ed. Ald. St. Br. μετὰ τοιοῖν ἀεὶ δ' ἐπι- νήσεται. Stob. *queis longum pariter convolvitur aevum.* Grot. Tum saltem scribendum: μετὰ τοῖσι δ' ἀεὶ περιτίσσεται αἰών. V. 4. εὐ- πτερος. editt. Plan. post Ald. εὐσπερος Stob. Canteri: εὐσπορος Codd. Heerenli. Sic etiam Grotius. V. 6. ἐλάδουσι γένος. vulgo in App. Plan. ἔλασαν tentabat Huet. Veram lectionem ἔλαχον Br. restituit ex Stobaeo. Cf. Theocr. Eid. IV. 40. Alciph. L. III. Ep. XLIX. ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας. V. 10. Ζεὺς δὴ γένεαις. Vulg. Ζεὺς ἡ γένεαις. Stob. δὲ γέν. Br. Scribendum erat, Ζεὺς δ' ἡ γένεαις. quod in textu posui.

Nr. 41. *Jubae.* Ex Athen. L. VIII. p. 343. F. Hoc epigramma a Brunkio, fortasse ob vitia, quibus scatet; praetermissum; emendare conatus sum in Paralip. nr. 33. (Anim. T. III. 3. p. 782.) Tentavit nonnulla Fiorillo ad Herod. Attic. p. 129. s. V. 1. κεναρήφαγον ἦχος. Vulg. ap. Athen. κιναρήφαγον feliciter emendavit Villebrun. quod recepit novissimus Athenaei editor. *Cinaram* vocem corrumpere constat ex Columella de R. R. X. 235. Idem ἦχος mutavit in ἦθος. V. 2. χεύσων. Vulgo. λεύσων debetur Casaubono. Τριπύλης. vulgo. Τριπύλην dedi cum Schneidero in not. met. Tum in versus exitu ὄρα ausus sum mutare in ἔλα. *noli me Hypsipylum tamquam impro- bam mulierem expellere.* V. 3. ἦν μὲν. Vulg. ἦμην. Cod. obtulit. τίνων δέ. Vulgo. δὴ Cod. τίν' ὥδε emendavit Schneiderus in not. met. et Porson. Advers. p. 104. (p. 91. ed. Lips.) V. 4. χρυσοβόλοις. Vulg. Lenissima correctione hunc quoque locum restituit Schneiderus, χρυσολόβοις legens, iterum in hac correctione cum Porsono conspi- rans. V. 5. τήγανα ξηρά. Vulg. ξηρά τάγνα. Cod. Venet. V. 6. χώρεσαν. Vulg. χήρεσαν. Casaubonus, firmanste Cod. Veneto. V. 6. χαριζόμενοι. si genuinum est, referri debet ad substantivum remotius

κίραμοι. Sic Plutarch, T. II. p. 129. B. ἄλογοι γὰρ ἴχουσιν ἀθυμίαι καὶ φόβοι, πολλάκις . . . τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύουσαι. Heliodor. L. I. 22. p. 37. ed. Cor. λυλαπτες συμμιγῆς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταγίζουσαι. Herodot. II. 22. ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἑόντες οὐκ ἀπολείπουσι. His omnibus praeivit Homer. Od. β. 283. οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, "Ὅς δὴ σφίσι σχεδὸν ἔστιν. Apud nostrum tamen fere malim χαριζόμενα.

Nr. 42. *Juliani Imperatoris*. Ex Cod. Bibl. reg. edidit Salmas. in Plinian. p. 726. D. E. Br. T. III. p. 332. Edit. Lips. T. III. p. 117. nr. 3. An. II. 3. p. 190. V. 1. verba τῶν ἀνακτόρων μέσον mediam frontem inter tempora significare videntur. — Nr. 43. *Juliani Aegyptii*. Legitur in primis Palat. Cod. foliis. Br. II. 496. nr. 13. An. II. 3. pag. 377. — Nr. 44. *Hipponis*. Apud Clement. Alex. Cohort. p. 48. 32. Br. III. 330. Ed. Lips. T. I. p. 102. An. I. 1. p. 336. V. 2. ἐπίσησεν. Clem. ἐποίησε. Br.

Nr. 45. *Callimachi*. Ap. Athen. L. VII. p. 518. B. C. Append. Plan. p. 514. St. Br. I. 468. nr. 31. An. I. 2. p. 282. Cf. Conr. Gesner. de Aquatil. p. 624. Quaedam in hoc epigrammate infelici successu tentavit V. D. in Actis Erudit. an. 1748. p. 407. V. 1. παλαιότερος. παλαιότερον ὄνομα Callimach. in fragm. CLXIII. παλαιότερα φάρεα Nonn. Dion. II. p. 58. 28. παλαιότερον corrigebat Bentl. probante, ut videtur, Schaefero Meletem. p. 44. Mihi in mentem venerat: Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρεῖτι, πάλαι τέρεος. i. e. λεπτός. Vid. Hesych. in τέρεν. Goettlingius in Animadverss. crit. in Callim. epigr. Jenae. 1811. p. 5. tentabat: σάλου πάρος. ut antithesis fieret disertior. νῦν μοι. Cod. Venet. με. vulg. V. 3. ναυτίλον. ναυτίλου malebat Toupius in Emend. in Hes. T. III. p. 295. — V. 5. λιπαρὴ θεός. vera lectio. γαλήνη sive γαληναίη et maris est tranquillitas et dea. Frustra Brunkius, Lennepio praeunte: εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ, θεὸν αὐτὸς ἐρέσσειν Ποσειδὼν ἀεὶ, ὥς καὶ τοῦνομα συμφέρεται. — οὐλος tuetur Goettling, commode afferens locum Etym. M. p. 472. (428. ed. Lips.) Ἰουλος τὸ πολὺπον ζῶον . . . ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὐλον καὶ πυκνόν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλως καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι. V. 6. ποσειδὼν ἢ ὥσπερ καὶ τ. vulgo. ποσειδὼν ἢ ὥστ' ἔργω τοῦν. Cod. Venet. unde Hermann. ad Orph. pag. 771. ποσειδὼν νιν, ὥστ' ἔργω . . quod reposui, aut certe reponere volui; sed in editione nostra perperam legitur ὥς ἔργω. Pronomen νιν referendum ad πελάγισσιν, vel, quod malim, ad

γαληναίῃ. Sic Goettlingius, qui comparat Nonn. Dion. L. XI. 49. p. 298. δονίων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσων Ἀφνειῆς ἀτίνακτὰ κατέγραψε νῦν γαλήνης. Ut hoc loco ἴν' in νιν mutatum est, sic in Parodia Matronis ap. Athen. L. IV. p. 135. B. οὐδ' ἐφθην πρῶσας ἴν' ἔασεν Φοῖβος Ἀπόλλων. verissime Scaliger correxit; νιν, ἄσας δὲ Φ. Ἀ. Etiam in Fr. Alexandri Aetoli ap. Athen. L. VII. p. 296. E. Ἥλιος ἵπποις θυμῆρεα δόρυπον ὀπάζει . . . ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν Ἀγρυτοί, καὶ μὴ τιν' ἔλοι (Scr. ἔλη) μεσσηγὺς ἀνίη. Valkenarius Adoniz. p. 212 C. recte emendasse videtur, καὶ μὴ νιν. — V. 7. ἔς τ' ἔπεσον. Scripsi ἔκ τ' ἔπεσον. quod Hemsterhusium quoque voluisse intellexi ex Schedis Lenzii. Dicendi usum illustravit Goettling. Ἰουλίδας. Vulg. Ἰουλίδος plures emendaverunt. Pro γένωμαί miror Brunkium non scripsisse γεινοίμην. Sed vid. ad Palat. p. 93. nr. 33. — V. 8. σοὶ τὸ περισκ. Vulg. σοὶ τι περ. Br. c. Ernesto. Ἀρσινόης. Athen. Ἀρσινόη. Etymol. M. p. 664. (602. a. ed. Lips.) ubi hic versus legitur in περισπέντω. Excidit ibi τι ante π. Ἀρσινόη. Schweigh. V. 9. θαλάμας. De piscium cubili interpretatur Fiorillo l. c. p. 124. comparans Od. ε. 432. Adde Oppian. Hal. I. 139. 264. 445. De ipso halcyonis nido accipiebat Göttingius. V. 10. τίττει ε' αἰνοτίης ὥσον ἀλκυνόης. Vulg. τίττεται νοτερῆς ὥσον ἀλκυνόος. Br. c. Benth. quod adoptavi, servata tamen lectione Ἀλκυνόης.

Nr. 46. *Ejusdem.* Ex Strabon. L. XIV. p. 638. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 250. Sext. Empir. adv. Gramm. I. 2. p. 225. Br. I. 469. nr. 34. An. I. 2. p. 286. De poemate in Oechaliae expugnationem agitur. V. 1. κρεωφύλου πόνος. Sext. probante Bentlejo. Τοῦ Σαμίου πόνος. Strab. et ex eo Eustath. fortasse ne in ipso epigrammatis initio metrum violaretur. In ultimo tamen versu omnes consentiunt in γράμμα Κρεωφύλῃ. — Θεῖον αἰδύον. Sext. Ὀμηρον. reliqui. — Partem vers. 3^{ui} laudat Etym. M. in γράμμα. p. 216. (218. ed. Lips.) Cf. Valkenar. ad Ammon. p. 57. s. — Nr. 47. *Cratetis Thebani.* Ex Juliani Imp. Or. VI. p. 199. D. VII. p. 215. B. C. Br. I. 187. nr. 6. An. I. 1. p. 382. V. 3. χόρτον ἀεὶ σὺν. Julian. l. pr. ἐμῇ συνεχῇ. loco sec. In versus exitu: ἢ τέ μοι αἰεὶ Χωρὶς δουλ. λ. loco pr. καὶ δότε χωρὶς Δουλοσύνης ἢ δὴ λειόν.

Nr. 48. *Leonidae Tarentini.* Ex Stob. Flor. Tit. CXIX. p. 600. Gesn. p. 493. Grot. Br. I. 236. nr. 63. An. I. 2. p. 118. V. 3. οὐδένος πλέως πλάνης. Vulg. Scripsi, praetermissis conjecturis, quibus

ipse hunc locum olim vexavi, οὐδ' ἀνάπλεως, ex lenissima correctione Boissonadii ad Marini Vit. Procl. p. 82. V. 4. ἰθεῖα δὲ μάλιστα. Vulg. Particulam adversativam requiri recte existimans Wakefieldius, emendabat: ἰθεῖα δ' αὖ μ. Minore mutatione scripsi: ἰθεῖα δ' ἥ μάλιστα, i. e. ὡς μάλιστα. Sic ἡ ῥᾶστα Xenophon Memor. II. 1. 9. ἡ τάχιστα. Id. Anab. VI. 5. 13. ἡ ἄριστον. Id. Cyrop. VII. 5. 82. ἀπλὴν οἶμον εἰς αἶθρον φέρειν dixerat Aeschyl. in Telepho. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 221. — Nr. 49. Luciani. In Operibus Luciani T. III. p. 674. (T. X. p. 36. ed. Bip.) Br. II. 309. nr. 5. An. II. 2. p. 411. V. 1. ἔγραψε. Vulg. ἔγραφα. Br. c. Dorvill. ut in Palat. pag. 433. nr. 434. ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραφα. V. 3. διακρίτον. corr. Cuyet. et Menag. improbante Dorvillio et Toupio in Em. in Hesych. T. III. p. 477. Hesych. διακρίδων· ἐν διακρίσει ἄριστον.

Nr. 50. Marcelli. Ex marmore a pluribus edito, a nemine autem accuratius quam a Viscontio (in Iscrizioni greche Triopée. Romae. 1794. fol.) Br. II. 300. sub nomine Herodis Attici. An. II. 2. p. 366. Marcello, cui proxima Inscriptio diserte tribuitur in ipso marmore, hanc quoque vindicavi, secutus iudicium editoris doctissimi, quem vid. p. 73. sq. V. 2. ... ΛΑΙΚ. Marm. unde vulg. ἐλάει. Probabilius Viscont. ὀράει. De ὀράει cogitabat Casaubonus, probante Valkenario ad Callim. Eleg. p. 183. Archiloch. in Eclog. Stobaei T. I. pag. 122. οὐ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀρεῖ λωργὰ καθέμιστα. V. 3. ἑκατοντοπύλοιο. Marmor. ut πεντηκοντόγυιον. Homer. 'Ιλ. IX. 575. Vulgo ἑκατονταπύλοιο. V. 4. πειονα et τειμησατε. Marm. qua orthographia nihil in marmoribus frequentius. μεικρόν et γένεται legitur in Marmore ap. Pocock. Inscr. an. Cap. I. ubi scribendum videtur: Αἶδον προθύμως ὃ παρέχεις, ἢ μὴ δίδου· παρὰ γὰρ τὸ μικρὸν γίνεται πλήρης χάρις. V. 6. ἐν ἀθανάτοις ἀλεγθοῦν. Marm. ἐν ἀθανάτοις ἀλεγθοῦν. Salm. quem Br. sequi maluit, quam suum ipsius acumen, quo veram lectionem bene investigaverat. Pindar. Ol. II. 142. Πηλεὶς τε καὶ Κάδμος ἐν τούτοις ἀλέγονται. ἐριθμούντας, σνγκατάλεγοντας ἐν τοῖς εὐσεβείαι. Schol. — V. 7. ὡς οὔτε. Marm. ὡς δ' ὅτε. corr. Visc. V. 15. ἐπὶ οἱ. Marm. ἐπὶ αἱ Visc. ex correctione, quam metrum respuit. Vid. Hermann. ad Orph. pag. 782. V. 18. ἀτρεῖες. Marm. ἀτρέες. Br. c. Salm. quod servandum putavi. Sensus esse debet, non contemnendas esse poenas Parcarum, sed valde timendas. Comparant Ephorion. ap. Hermog. p. 135. καὶ ἀτρία δῆμον Ἀθηναίων.

V. 29. *αναθηη*. Marm. *ἀναθείη*. Salm. Br. Visc. V. 25. *ηναλοσα*. Marm. unde *ἦεν* fecit Visc. quam formam particulae disjunctivae exemplis vellem probasset vir doctissimus. Salmasius *ἦ ἐν ἄλοσα* pro *ἐς ἄλοσα* dictum existimabat; ut *δεῦτ' ἐν χορόν*, in Dithyrambo Pindar. ap. Dionys. Halic. T. V. p. 152. 4. p. 155. 12. ed. R. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 355. ed. Lips. Boekh. Not. crit. ad Pind. Pyth. II. 1. p. 442. Quum tamen haec praepositionum enallage aeolicae et doricae dialecto propria fuisse videatur, inspicatus sum, Marcellum scripsisse, *ἦ ἀν' ἄλοσα δένδρεων*. (sic lege c. Marmore pro *δένδρων*.)

V. 25. *PHΞIE*. Hanc lectionem qui tuentur, *δμωῇ μακέλλῃ* corrigunt. Lenior mihi videtur emendatio Casauboni, *πήξειε*, praesertim quum lapidarius graecae litterae *II* latinam *P* substituere potuerit; ut infra nr. 51. v. 33. in *KHPTX* latinum *X* graeco *Ξ* substituit. De hac litterarum utriusque linguae in Marmoribus aut permutatione, aut similitudine, vid. Mazoch. ad Tabul. Heracl. p. 121. V. 28. *εργενος*. Marm. *ἐργονος*. Visc. *ἐγγονος*. Alii. V. 29. *εστωρ*. Marm. *ῥστωρ*. Br. praeceunte Salmasio. Adoptavit etiam Visc. V. 30. *τε εριχθονιον*. Marm. quam lectionem egregie explicavit Visc. Cf. Heyn. ad Apollodor. p. 822. sq. Hiatum non ferens, Hermann. ad Orph. p. 738. corrigit: *καὶ γὰρ Ἀθηναίη οἱ Ἐριχθ*. Mihi verisimilius videbatur: *καὶ γὰρ Ἀθηναίη περ Ἐρ*. quod ob sequens *εῖρ* facile a lapidario depravari potuit. Habet autem *περ* h. l. vim confirmandi, ut in multis Homeri locis. At vide an necessaria sit mutatio. Gerhardius certe in Lectt. Apollon. p. 179. hiatum h. l. excusabilem arbitratur. V. 31. *ενκατεθηκε*. Marm. V. 32. *επιπεισεται αυτοις*. Marm. *αὐτῶν*. Vulg. unde *ἐπιπείσεται αὐτῶν* Salm. et Br. Color in his fere, ut in Orphei Argon. 350. "*Ὅς δέ κε συνθεσῆς δηλήσεται, οὐκ ἀλεγίζων, Ὅρκον ὑπερβασίῃ, τούτου δ' ἐπιμάρτερες ἔστων Ἰθύντειρα Δίκη καὶ Ἐρινύες αἰνოდόταιαι*. quae sic distincta mihi quidem mutatione egere non videntur. Certe *τούτου* δὲ sincera; particulā δὲ peculiari cum *vi* in apodosi positā. V. 37. *νειον*. Marm. *νηόν* dedi ex emendatione Eichstaedtii. *Templum Cereris* diruisse Triopas dicitur ap. Hygin. Fab. Astron. XIV. Diodor. Sicul. V. 61. p. 379. *ἐνταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητρος ἐκκόπαντα, τῇ μὲν ὕλῃ καταχρησασθαι πρὸς βασιλείων κατασκευήν*. *ΕΙ* scriptum pro *H*, ut supra v. 18. Notanda brevis syllaba ante *νηόν* producta. Sic ap. Dionys. Perieg. 1090. *ἐπὶ νότον*. Quint. Smyrn. III. 218. *ἀπὸ νέκυσ*. et alibi. V. 38. *ΑΑ- CACΘΑΙ*. Marm. quod variis conjecturis locum dedit. *ἀλέσθαι*. Salm.

Br. Visc. V. 59. *μητοι επ.* Marm. *μη τις.* Visc. Mutatio non necessaria. *επιτροπειος.* Marm. *επι τριόπειος.* omnes editt. *Ερινύς.* Marm. Visc. qui hanc scripturam tuetur. Vid. not. ad Palat. p. 234. nr. 188. v. 5.

Nr. 51. *Ejusdem.* Br. II. 302. An. II. 2. p. 383. V. 1. *θυβριαδες.* Marm. *θυμβριαδες.* Vulg. Illud tuetur Visc. qui in Schol. ad Dionys. Perieg. 352. *θυβρις* legi monet in Codd. *Thybris* ap. Latinos quoque reperitur saepissime. V. 2. *αμφι.* Visc. quod olim non recte probavi. *θυσοκκα.* Marm. et editt. *θυσοκκοι* malebat Salm. probante Hermann ad Orph. p. 738. et Spitznero de Versu gr. heroico p. 153. *Μαινάδες θυσοκκοι* sunt ap. Euripid. Bacch. 224. V. 5. *ουρανωνα.* Marm. ultima littera detrita. V. 9. *ενβασιλευει.* Marm. V. 13. *αμύμονος.* Visc. c. Marm. *αμύμονας.* vulgo. V. 14. *ἀνηρείψαντο.* Hoc verbum restitua Maximo π. καταρχ. 418. de Orithya: *ὀππότε μιν χορόν ἀγνόν ἐπ' Ἰλισσοῖο* (*Ἰλλισσοιο* vulg.) *ῥοῆσιν Ἰσταμένην βορέης ἀνερείψατο* (*ἀνεράψατο* vulg.), *τῆς δὲ γαίης Ἀτθίδος ἐν πεφύεσσι μεταχρόνιον* (*μεταχρόνιον* vulg.) *φορέσκεν.* Quae ducta ex Apoll. Rh. I. 214. s. [Cf. Dionys. Perieg. 424. V. 16. *ἀνύστω* arcte cohaeret cum sequentibus, *ignorantes, qualem ipsis matrem fati crudelitas eripuerit.* V. 17. Scr. *ἐμαρψε*, ut est in Marm. V. 20. *μητιν εἰκώς* Visc. c. Marm. *ὅμοιος.* Br. c. Salm. ex vitioso apogr. V. 25. *ἦμος ὄτ'.* De harum particularum conjunctione cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. De *τῆμος ὄτε* dixi supra p. 420. — V. 27. Hunc versum, qui mutilus est in Marmore, *CEA . . . CKTKAO . . .* sic, ut dedimus, feliciter explevit Salmas. *σεληναίης κίκλος αἶγλης.* Pro ultima voce *αὐγῆς* malebat Visc. Utrumque habet, quo se commendet. Vid. Schaefer. Meletem. p. 33. V. 28. *ΗΙΟ . . . ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ.* Marm. *ποτ' ἐνερέψαντο.* Visc. *παρενέρεψαντο.* Vulg. V. 29. Prius hemistichium deletum in Marmore praeter syllabam *CON . . .* Tum *ΗΓΕΝΕΕΣΣΙ ΕΡΡΑΑ.* unde Br. c. Salm. *σύμβολον Αἰσονοίοισιν ἐγγενέεσσι γεραίον.* Visconti autem: *νιάσιν Αἰσονοίον ἐγγενέεσσι γεραῖα.* in qua lectione postremum vocabulum auctoritate caret. Etiam initio versus aliud quid lectum fuisse, probabile ex *ὀνόσσηται*, qui conjunctivus non habet, unde pendeat. Suspicabar: *ὅς δὲ κεν Αἰσονοίοις ἐγγενέεσσι γερατὸς Οὐ μιν ὀνόσσηται.* Hic autem circulus (haec lunula calceo assuta), *Romanorum nobilium decus et ornamentum, non contemserit illum, quamvis Atticum.* Forma *γερατὸς* est ap. Etym. M. p. 206. ed. Lips. V. 30. *ΟΤΜΙΝΟ . .*

OCCHTAI. Marm. οὐ μιν ὀνόσσηται. Visc. ὡς μιν ἐκούσσηται. Vulg. V. 51. **ΤΕΡΑΣ.** Marm. γέρας omnes editt. praeter Spon. V. 35. *πρωτόθρονος ἔδραι.* Haec verba inter alia metaplasmi exempla excitat G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 443. ed. Lips. ubi Schaeferus exquisita addidit. V. 36. 37. distinctionem mutavi ad mentem Viscoutii. Vulgo enim majore distinctione post *φωνήν* positā sensus vehementer turbabatur. Praeterea pro οὐτ' ἔτι, quod in omnibus editt. legitur, dedi οὐτε τι ad mentem Schaeferi in not. mst. Saepissime apud epicōs οὐτε . . οὐτε τι, aut οὐτε τι . . οὐτε se excipiunt. V. 40. *Ἐριχθονίδαα.* Visc. c. Marm. *Ἐριχθονίδεω ᾧ δὴ φίλον.* Br. **ΟΤΑΙΦΙΛΑΟΝ.** Marm. **ΟΤΑΙΦΙΛΑΟΝ.** Spon. et alii. Σὺ δ', εἰ φίλον. Visc. qui, oommate post *φίλον* posito, sequentes infinitivos pro imperativis accepit. V. 41. *Θῦσαι· θυνίων ἀτάρ.* Interpunctione mutata *θυνίων* cum *θῦσαι* jungendum censet Gerhard. Leott. Apollon. pag. 135. Vers. 42. **ΕΙ ΔΕ ΤΟΙ ΕΤΕΒΕΒΕΚΚΙ.** Marmor. εἰ δέ τι εὖς. Visc. εἶδεσαι. Br. cum Salm. Scripsi, interpunctione totius loci mutata, ἔρδ', ἐπεὶ εὖσεβές ἐστι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν. Sic omnia optime cohaerent, nec est, in quo lector haereat: *tu autem, si sacra facere libet (nam si quis nolit, nulla ad hoc officium necessitate adigitur) facito: num heroum quoque curam gerere pium est.* Mutationes autem, quas admisi, sunt lonissimae, neo ulla est, cujus non plurima in marmoribus exempla occurrant. Aliter tamen doctissimus Orellus, qui in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. corrigendum existimat: *εἰκὲ τοι εὖσεβέσσαι. εἰκὲ* pro *εἰκοι* est ap. Homer. Ἰλ. σ. 520. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 538. Haec correctio lenitate mutationis nostram antecellit; sed ea admissa, oratio, pro meo quidem sensu, minus bene vincta est. V. 43. *μεγαρ.* Marm. V. 44. Iterum οὐτε τι scripsi cum Schaefero pro οὐτ' ἔτι. V. 46. *μὲν οἱ. σῆμα δέ οἱ* corr. Hermann. ad Orph. p. 782. Corruptam esse lectionem dubitare licet in tanta locorum copia, ubi *μὲν* ante *οἱ* corripitur. Vid. not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. V. 49. *ἵνα οἱ πάρος.* ex Marmore elionit Visc. Idem dederat Sponius. *ναοῦ πάρος.* Br. c. Salm. V. 50. *χορὸν ἡμεριδων.* Achill. Tat. I. 15. p. 37. *κατάστεγος ὑπὸ χορῶ κίονων.* Id. VIII. 6. p. 322. *καὶ κατὰ λέγον οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλάμων χορὸς.* Eustath. de Amor. Ism. L. III. p. 96. *χορὸς ὀδόντων λευκός.* Apud Coluthum v. 122. *καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,* ut pro *φυτῶν ἐάσας* legit Bekkerus. — *ἐλαιήντες ἄρουραι.* ut *ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον* ap. Homer. Ἰλ. β. 561. Vid. Stephan. Byz. in *Ἐπίδαυρος.*

Nicand. Alexiph. v. 390. πετρήεντος ὑπὸ ῥόχθοισι θαλάσσης. Orph. Argon. v. 261. ὑλῆεντι κολώνῃ. V. 55. παλαιησιον. Marm. παλαιῶσι. Br. V. 59. αὐτηι. Marm. Sacpe sic I a lapidariis perperam insertum. αὐτῇ τ'. Spon. Visc. αὐτῇ γ'. Br. c. Salm.

Nr. 52. *Michaelis Pselli*. Ex DuCang. Additam. ad CP. Christ. ad calcem Zonaræ p. 151. Br. III. 127. An. III. 1. p. 246. V. 4. εἰ παρέλθῃς. ap. DuCang, ἣν παρέλθῃς. Br. in textu; in Lectionibus εἰ παρέλθοις. Neutrum necessarium. Vid. ad Palatin. p. 122. nr. 227. v. 7. — Nr. 53. *Mnasalcae*. Ex Athen. L. V. p. 163. A. Eustath. ad 'Il. β. p. 261. Br. I. 193. nr. 14. An. I. 1. p. 407. Habetur etiam in Append. Plan. p. 524. St. — Nr. 54. *Nicaeneti*. Ap. Athen. L. XV. p. 673. B. Append. Plan. p. 523. Br. I. 416. nr. 3. An. I. 2. p. 230. V. 1: ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης. Vulg. ἀλλὰ παρ' ἥρης. Cod. Venet. unde παρ' "Ἡρης, ἱερῷ sc., dedit Schweigh. A membrân. lectioni non recedo. παρ' "Ἡρῃ δαίνυσθαι est in templo vel luco Junonis epulari; ut Callimach. Fr. LXXXII. κοῦρ ὦδ' Ἀρίων τῷπέσαντι παρ Διὸς ἔδυσεν Ἀρκὰς ἵππος. Ibid. Fr. CIII. τοῦδε παρ' Αἰγείωνι θεῷ τελιόντες ἀγῶνα. V. 3. ὑπὸ πλευροῖσι. Cod. Venetus. πλευρῆσι. Vulg. V. 4. προμόλου. Vulg. προμάλου. Cod. Ven. V. 7. εὐκλεᾷ Schweigh. ex Cod. Ven. quod cum metro conciliari non potest. Bene habet εὐκλέα, quod in omnibus est editt. Palat. p. 251. nr. 301. εὐκλείας αἶα κένενθε. p. 254. nr. 331. χορὸν εὐκλέα παιδῶν. p. 362. nr. 26. Τελέσιλλαν ἀγανκλέα. Pindar. Ol. VI. 128. ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν, Pyth. VIII. 81. πάνδοκον ναὸν εὐκλέα. Musaeus v. 85. σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην. Homer. 'Il. β. 114. καὶ με κελεύει Δυσκλέα Ἄργος ἰκίσθαι. 'Il. ι. 22. Eustath. ad 'Il. p. 141. 41. συγκέκοπται δὲ τὸ δυσκλέα ἐκ τοῦ δυσκλέα.

Nr. 55. *Nicomedis*. Hoc epigr. cum sequente primus edidit Falconer. Inscr. Athl. Rom. 1668. tum multi alii. Br. II. 384. nr. 9. 10. 11. An. II. 3. p. 131. Titulus in marmore: τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης ὁ ἰατρός. — Nr. 56. *Ejusdem* cum titulo: τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός. V. 2. ἀκραικώμῃ esse videtur in Marmore. ἀκραικώμῃ. Br. c. Salvinio. V. 7. ὀλίγη. Marm. — Nr. 57. ἄλλο. Hoc epitaphium in Nicomeden medicum edidit Gorius in Thes. T. III. p. 127. Br. II. 384. An. II. 3. p. 133. quod quamvis Nicomedis non sit, praecedentibus tamen cum Br. subjungere non dubitavi.

Nr. 58. *Pantelei*. Ex Stobaei Flor. T. VII. p. 91. Gesu. p. 50. Grot. Legitur in ultima pag. Anthol. Stephan. Br. II. 404. An. II. 3. p. 193. V. 3. *ἐπεμπες*. Vulg. et ap. Br. qui in Lectt. *ἐπεμψας* corrigiit. *ἐπεμψας*. ed. Grot. Nihil mutavi. Imperfectum apud poëtas pro aoristo interdum poni, monuit Hermann. de Emend. rat. gr. Gr. p. 243. Huschk. Comm. de Orph. p. 19. s. V. 6. omissus ap. Steph. ubi v. 7. *δένδρεον ὡς* habetur. *ὑπὸ ῥίζαις*. ἐπὶ corrigebat Schaefer. in not. mst. V. 8. *ἔρχεται*. Stob. *νίσσεται*. Steph. V. 9. *κυβερνήτα*. Rectius scribes *κυβερνήτα*, quum ultima producat. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. *νέκνος προφύγ*. Stob. *νέκμος δὲ φήγωμεν*. Steph.

Nr. 59. *Parrhasii*. Ex Athen. L. XII. p. 543. C. Br. II. 60. nr. 1. An. II. 1. p. 184. V. 1. *ἀρετήν τε*. Vulgo; etiam ap. Athen. L. XV. p. 684. B. Sensus requirebat particulam adversativam. Facit huc Themist. Or. XIX. p. 226. D. ubi oraculum Delphicum: *ἐπεὶ οὐδὲ Κροῖσσον*, ait, *Ἀνδρὸν ἐν μεγάλῃ ἐποικισάμεν . . . ἀλλὰ τρυφῆς ἦν καὶ οὐκ ἀρετῆς ὁ πόδαβρος ἐπωνυμία*. — τὸδ' et τὰδ' ap. Athen. *ἔγραψεν*. Cod. Venet. *ἔγραψε*. Br. V. 2. *ὅς ἀνέφυσε*. Cod. Venet. Metri fulciendi causā γ' interposuerunt. Scripsi: *ὅς νυν ἔφυσε*. probante Schweighäusero. V. 4. *πρῶτα φέροντα*. Vid. ad pag. 341. nr. 111. v. 2. p. 559. nr. 376. v. 11. Supra in epigr. Astydiamantis nr. 17. — Nr. 60. *Ejusdem*. Athen. L. XII. p. 543. F. Br. II. 60. nr. 3. An. II. 1. p. 186. Cf. Plin. Hist. Nat. XXXV. 36. 5. — Nr. 61. *Ejusdem*. Ex Athen. L. XII. p. 543. E. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. Cf. Aristidis Oratt. p. 386. V. 1. *ζωγράφον τι ἐπὶ γράμμα ἐξεδίδασκε τουτονὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε*. Aristid. *ἐν τούτοις καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω*. Cod. Venet. Athenaei; unde Schweigl. corrigendum esse vidit: *εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε*. quod mihi verius videtur Brunkiano: *οὐχὶ κλύουσιν ἄπιστα λέγω*. Fiorill. Obs. in Athen. p. 93. tentabat: *καγὰρ ἄπιστα κλύουσι λ. τ.* In nostra lectione est *ἀνανταπόδοτον*, quod non caret vi, si subaudias, *ὅμως λέξω*.

Nr. 62. *Pindari*. Br. II. 523. Edit. Lips. I. p. 81. An. I. 1. p. 277. Ex Aristotelis Libro de Rep. Orchomeniorum excitatur in Proverb. Cod. Vat. Cent. IV. 3. p. 315. Suid. in τὸ *Ἡσιώδειον γῆρας*. T. III. p. 483. ubi *τάφων* habetur in Cod. Lugdun. Tzetz. ad Hesiod. p. 3. In his omnibus v. 1. legitur *μέτρον ἔχων*, quod Br. in *μέτρα γέων* mutavit cum Graevio. Vulgatam tuetur vers. Tabul. Isiac. *μάθα τάξιν Ὀμήρου*, *Ὅφρα δαίς πάσης μέτρον ἔχης σοφίης*. Solon Fr. V.

51. ἄλλος Ὀλεμπιάδων Μουσίων πάρα δῶρα διδάχθῃ, Ἰμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος. Pro ἀνθρώποις suspicabar olim legendum ἀμβροσίης, quod ut non ineptum, ita non necessarium. — Nr. 63. Platonis. Br. I. 171. nr. 11. An. I. 1. p. 347. ex Thomae Mag. Vit. Arist. p. XIV. In Vit. Platonis Olympiodori ad calcem Diogen. Laërt. legitur: τὰπερ οὐ τι πεσεῖται Ζηλοῦσαι. In Vita Platonis, quae ex Cod. Vindob. edita est in Bibl. Litter. et Art. V. p. 11. totum hoc distichon sic exhibetur: Αἱ Χάριτες τέμινός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὐρεῖν, Λιζόμεναι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους. ubi Heerenius tentabat: ὅπερ ἤθελον ἄρδεν.

Nr. 64. Posidippi. Br. II. 51. nr. 20. An. II. 1. p. 155. ex Athen. L. XIII. p. 596. C. V. 1. Δωρίκα. Vulg. Δωρίχα. Cod. Venet. ut est ap. Strabon. L. XVII. p. 808. B. T. VI. p. 566. — ὅστιά μὲν σ' ἀπαλὰ κομήσατο. Vulg. κοιμήσατο. Cod. Venet. σὰ πάλαι κομήσατο δεσμός. Br. c. Casaub. et Toupio. Δ. ὅστιά μὲν σὰ πάλαι κοιμήσατο, δεσμὸν X. Schweigh. Sed forma τὸ δεσμὸν certa auctoritate caret. Vid. Passov. de Lexic. Gr. p. 71. s. In ultimis vocibus olim ἐβήσατο latere suspicabar, quod Graefius amplexus corripiebat in not. mst. Δ. ὅστιά μὲν σὺ πάλαι, καὶ ἐβήσατο δεσμὰ X. Mihi nunc lenissimum videtur, nec poëta indignum: Δωρίχα, ὅστιά μὲν σὰ πάλαι κόνις, οἱ τ' ἀπόδεσμοι Χαίτης. In his certe κόνις et ob sensum, et ob litterarum similitudinem, ob rhythmum denique bucolicum commendabile. ἀπόδεσμος de fuscia est ap. Lucian. Dial. Merétr. XII. p. 251. T. VIII. ed. Bip. ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. Aristoph. in Thesmoph. alter. ap. Polluc. VII. 66. τὴν πτέρυγα παραλίευσαν τοῦ χιτωνίου, καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐντὴν τιτθίδια. στηθόδεσμον interpretatur Pollux. „ἀπόδεσμος. fascia quaedam circa caput mulierum.“ Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 963. H. De fascia crinali ἀνάδεσμος usurpavit Meleager in Planud. nr. 134. λῦε κόμας ἀνάδεσμον. Cf. Eurip. Med. v. 974. V. 2. Scr. ἔκπνοος cum Codd. Athen. Lexicis addendum hoc compositum. V. 3. ἢ ποτε. Vulg. ἢ ποτε. Br. c. Toupio. Nihil novandum. V. 4. σύγχροος. σὺνθροος suspicabatur Graefius. Vulgatam accipio pro συγχρωτίζουσα. V. 5. σαπῶ, αἱ δὲ μένουσι. Vulg. Σαπφούς αἱ δὲ μ. Casaub. Σαπφῶαι δὲ μὲν. Br. c. Toupio, non improbante, ut videtur, Valkenario ad Callim. Eleg. p. 3. ubi Σαπφῶαι excusum. Haec orthographia et mihi olim videbatur vera, et Schweighäusero; aliter statuit vir doctissimus ad Apoll. Rhod. T. II. p. 335. Graefius in not. mst. tentabat: Σαπφοῖ,

αἰεὶ δὲ μὲν. verissime judicans, hac correctione elegantem existere antithesin inter Δωρίχα et Σαπφοῖ, et v. 7mo emendandi necessitatem praecidi. Inprimis autem hoc placet, quod sic verba, οὔνομα σὺν μακαριστόν, ad poëtriam referuntur, non, ut in vulgata, ad Doricham. Hanc igitur viri doctissimi sententiam amplexus, scripsi, una littera inserta: Σαπφώ, σαι δὲ μένουσι . . post σελίδες autem distinctionem sustuli. Nominativus locum vocativi tenet, ut alibi saepissime. Vid. ad Palat. p. 174. nr. 191. p. 578. nr. 64. Caeterum incidit in eandem lectionem Toupius Em. in Suid. et Hesych. T. II. p. 584. not. priorem tamen correctionem suam praefereens. — V. 8. ἔστ' ἂν εἴη Ν. ν. ἔφαλος γεγάνη. Vulg. et in Codd. ἔστ' ἂν ἐπὶ Νείλου ναῦς ἔφ. γεγόνη. Br. c. Casaubono et Toupio, metro vacillante; quamvis syllabae brevis productionem ante ῖ defendas exemplis, quae conguessimus ad nr. 50. v. 57. Sed recte mihi emendasse videor; ἔστ' ἂν ἔκη Νείλου ναῦς ἔφαλος τεγάνη. Ut hoc loco γεγάνη ortum ex τεγάνη, sic in Palat. p. 320. nr. 714. στεγανώδεος scribitur, pro τεγανώδεος. Νείλου τεγάνη autem littus Aegypti designant, ἀλλήμενον ὃν καὶ ταπεινόν, ἔχον δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, secundum Strabon. L. XVII. p. 792. T. VI. p. 495.

Nr. 65. *Ejusdem.* Br. II. 49. nr. 15. An. II. 1. p. 147. ex Athen. L. X. p. 412. E. Integrum esse epigr. dubitabat Heynius. V. 1. καὶ περ συνθεαίης. Vulg. καὶ περὶ συνθ. Br. c. Casaub. ἐκ περιουνοθεαίης corrigit Coray ad Plutarch. Vit. T. II. p. 361. quod compositum alibi non occurrit. V. 3. εἵνεκεν. codd. et editt. οὔνεκεν sensu postulante Br. c. Casaubono. — Nr. 66. *Ejusdem.* Br. II. 528. Edit. Lips. II. p. 50. nr. 15^a. An. II. 1. p. 148. ex Tzetzae Chil. VII. 662. p. 133. unde emendatum in Is. Vossii Opp. T. IV. de Histor. Gr. p. 187. V. 2. κεφαλῇ. Tz. V. 3. λευκῇ. Idem. λευκὰ vim adverbii habet, ut ap. Hesiod. Scut. v. 149. ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεόντων. V. 4. post ἐγλύφετο Br. plene distinxit, et iterum post ὁράται, nulla post ὁμοιον distinctione posita. Verbis sic, ut fecimus, distinctis sensus expeditor. V. 7. εἰ καὶ. Tzetz. ἦ καὶ. Br. c. Vossio.

Nr. 67. *Ejusdem.* Br. II. 51. nr. 21. An. II. 1. p. 158. Ex Athen. L. VII. p. 318. D. Append. Plan. p. 520. St. V. 1. ἐν ποταμῷ. Vulgo. Non dubito, Posidippum scripsisse ἐν πόντῳ. Templum Arsinoës ad maris littus jacebat. Vid. Strabon. L. XVII. p. 1152. B. Sic πόντον in πότμον depravatam in Palat. p. 417. nr. 362. v. 15.

Ap. Philostr. Jun. Imagg. XI. p. 881. edebatur ante Olearium: ἡδὲ ἐκπαίουσα τῷ ποτῷ ναῦς ὑπὸ πολλῶ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας. Hic ἐκπαίουσα τῷ ποταμῷ dedit. Scribendum potius: εἰσπαίουσα τῷ πόντῳ. i. e. εἰς τὸν πόντον. De verbis ἐκπαίειν, εἰσπαίειν et ἐπεισπαίειν vid. Intrpp. ad Gregor. Cor. p. 403. s. Ap. Achill. Tat. IV. 18. p. 184. τὸν τρόπον τοῦ πότου. Ed. princ. et Cod. Monac. τοῦ ποταμοῦ. V. 3. Ζεφυρηίδος ἀκτῆς. Ζεφυρίτιδος ἄκρης corr. Valken. ad Callim. Eleg. Fragm. p. 165. Steph. Byz. in Ζεφύριον. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρίτις. Catull. Eleg. ad Ortal. v. 57. Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat, Grata Canoptis in loca littoribus.

Nr. 68. Ejsdem. Br. II. 50. nr. 17. An. II. 1. p. 151. ex Athen. L. X. p. 414. D. E. V. 1. βορόν. recte sic Cod. Epitomes. βύρον editt. et Br. Hesych. βορός, πολυφάγος, ἀπληστος. Cf. Foer. Oecon. Hipp. p. 78. V. 2. παννυκίην. Vulg. παννυχίην. Br. πανδοκίην. Salm. probabiliter. Sic in Plan. p. 213. nr. 31. v. 2. πανδοχίης. in marg. γρ. παννυχίδος. Sed quid est κορώνη πανδοκική? Scribendum suspicabar: οἶα κορώνην, Πανδοκικήν ἄτην, ῥωγὰς ἔχει κάπτεας. Horat. I. Epist. XV. 31. Maenius . . . pernicies et tempestas barathrumque macelli, Quicquid quaesierat ventri donabat anaro. — αὐτῇ ῥωγὰς. editt. vet. αὐτῇ. Casaub. V. 3. ἐν τρύχει. Cod. Venet. ἐντρυχει. editt. vet. ἀλλά ου. Schweigh. V. 4. καὶ χρεῖα εἰς τήνην. Vulg. καὶ χρεῖα ἐσθήλην. Cod. Venet. καὶ χρεῖς στήλην. Br. cum Salm. V. 5. εἰπόντες οἱ. Vulg. εἰ ποτέ σοι. Br. cum Salm. V. 7. ὁ τριχὶ διαφθεῖρας. Vulg. ὅτριχι διφθεῖρας. Cod. Venet. ἄθριξ, εὐφθεῖρος. Salm. ὠχρός, διφθεῖρας. Br. c. Toupio. Reccepi διφθεῖρας, quod a cod. lectione proxime abest. Varro de R. R. II. c. 11. p. 270. cuius usum apud antiquos quoque Graecos fuisse apparet, quod in tragicodiis senes ab hac pelle διφθεῖραι, et in comoediis, qui in opere rustico morantur. Lucian. Tim. §. 8. T. I. p. 79. ed. Bip. δικελλίτης καὶ διφθεῖρας. V. 8. ληναϊκὴν. Vulg. ληναϊκῶν. Br. cum Casaubono. ὑπὸ καλλιόπην. Vulg. ὑπὸ τὰν κάπτεον. Casaub. ἐπόγειον ὀπήν. Salm. ὑπὸ κοῖλον ὀπήν. Br. cum Toupio; in qua lectione generis offendit discrepantia. Quod in marg. posui, ὑπὸ κοιλάδ' ὀπήν, nunc displicet. Apud Phocylidem enim π. νοῦθ. v. 161. ἡ θρόος ὠγγίης κατὰ κοιλάδος, novissimum vocabulum non pro κοίλης videtur positum, sed verba sic jungi debent: κατὰ κοιλάδος (in cavo) θρόος. Melius foret, ἐπὶ κοιλάδα γῆς. Sed doctius aliquid et argutius latere non dubito.

Nr. 69. *Procli.* Edidit Dorvill. ad Char. p. 385. in Sicul. p. 564. Br. II. 446. nr. 5. An. III. 3. p. 74. V. 1. *εἰαστήν*. Dorvill. *εἰάστην*. Br. Vid. ad Epigr. ex Plan. nr. 15. v. 2. V. 6. *χλαμίδα*. Cod. Dorv. *χλαμίδα* praetulit Dorv. Br. De permutatione hujus vocabuli cum *χλανίδα* dixi in Animadverss. T. I. 1. p. 21. et 24. — Nr. 70. *Ptolemaei.* Servatum in Vita Arati et saepius editum. Br. II. 66. nr. 1. An. II. 1. p. 195. Cf. Catalog. Poetar. T. III. 3. p. 944. V. 1. *πατ' αἰθρην*. i. e. *αἰθέρα*. Vid. not. ad Palat. p. 402. nr. 275. V. 3. *ἀποσκόπιοι δ' ἀφ'.* Fell. in Vita Arati, et Scalig. in Manil. Cf. Villos. Epist. Vinar. pag. 79. Vulgo: *σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἄμαρτον*. In nostra lectione, quam cum Brunkio probavimus, interpunctio hiatum tolerabilem reddit. V. 4. *τὸ λεπτόλογον σκ. Ἄρητος*. Fell. et alii. *ἀλλὰ γε λεπτόλογος σκ. Ἄρατος*. Ursin. in Coll. Virgilii p. 15. ed. Valk. In nostra lectione τὸ λεπτόλογον substantive accipiendum, pro *λεπτολογία*. — Nr. 71. *Pythaeae.* Br. II. 244. An. II. 2. p. 241. ex Athenaeo L. XI. p. 465. D. V. 1. in *Πυθία* penultima obmutescit. V. 4. *πασσάμενος*. Vulg. — Nr. 72. *Rhiani.* Br. II. 526. Ed. Lips. I. 482. nr. 11. An. I. 2. p. 327. ex Athen. L. XI. p. 499. D. V. 1. *κωπίτιδος*. Vulg. *κωνίτιδος*. Br. c. Toupio, qui comparat *οἶνον κωνίαν*, τὸν *πισσίτην*. Galen. in Lex. Hippocr. Cf. Foesius in Oecon. Hippocr. p. 224. V. 2. *ἄρχιν*. Vulg. *Ἀρχίν*. Br. *Ἀρχίνος* est in ep. Callimachi in Palat. p. 206. nr. 351. V. 3. *λεπτοτέρης* .. *κρέας*. Vulg. *λεπτότερον* .. *κρέας*. Br. c. Toupio. Inepte. Vulgatam de hoedi macilenti carne explicat Schweighäuserus. Etiam *tenellam carnem* explices licet. Recte autem ἡ *ἐριμος*, ut ἡ *χίμαρος*.

Nr. 73. *Simonidis.* Br. I. 132. nr. 36. An. I. 1. p. 223. ex Athen. L. XIII. p. 573. D. E. Plutarch. T. II. p. 871. B. Cf. Schol. Pindari Ol. XIII. 52. p. 146. V. 1. *ἐλλήνων*. vulg. ap. Athen. V. 4. autem *ἐλλάνων*. Doricum Plutarchus in utroque versu exhibet. *ἐν-θυμάων πολιητῶν*. Athen. *ἰθυμάων πολιητῶν*. Plut. *ἀγχιμάων πολιτῶν*. Schol. Pind. *ἐνθυμάων* Pindarus ipse tuetur in Palat. p. 275. nr. 442. Pindar. Ol. VII. 27. V. 2. *ἵσταθεν εὐχεσθαι Κ. δαιμονίᾳ*. Athen. Recepi cum Br. lectionem Plutarchi, *ἵστασαν εὐ-χόμεναι Κ. δαιμονίᾳ*. Schol. Pind. *δαιμονιαί* et *δαιμονίᾳ* in Codd., ubi jota non suscribi, sed adscribi solet, nihil discrepant. Deae hoc epitheton recte tribui non videtur, puellis rectissime. V. 3. *ἐμήσατο*. Athen. *ἐμήδετο*. Plut. *ἐβούλετο*. Schol. Pind. V. 4. *πέρσαις*. Athen.

Μήδοις. reliqui. *προδόμεν*. Ath. Plut. *δόμεναι*. Schol. Pind. — Nr. 74. *Ejusdem*. Br. I. 135. nr. 55. An. I. 1. p. 233. ex Thucyd. VI. 59. *Simonidi* tribuitur ap. Aristot. Rhet. I. 9. 31. — Nr. 75. *Ejusdem*. Br. I. 141. nr. 80. An. I. 1. p. 255. Ex Diog. Laërt. IV. 45. p. 253. V. 1. *διηκούσαι γάρ*. Vulg. *δ' ἄρ'*. Br. quod verum videtur. V. 2. *ἐπίσημ' Ἀράτος*. Vulg. Arato nihil cum Pariis, nec metrum hoc nomen patitur. *ἄκατος*. Br. Alii aliter. Nobis vera videtur emendatio Heynii: *τῶν ἐπίσημα τράγος*. In numis Pariis *capri* typus occurrit ap. Pelerin. Recueil. T. III. Pl. CVI. nr. 4. 5. 6. nec satis certa videtur sententia Sestini in Lettere T. I. p. 96. sqq. hos numos, cum ceteris, in quibus *ΠΑΡΙ* legitur, ad Parium in Mysia referentis. Cf. tamen Ekkel. Doctrin. Num. T. II. p. 459.

Nr. 76. *Ejusdem*. Br. I. 132. nr. 38. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. Tom. II. p. 869. C. V. 3. *ἐπὶ χεῖρα ῥύσατο βαρβαρικόν*. Vulg. ap. Plut. *βαρβαρικὴν* ex bonis codd. dedit Wytttenbach. nihil aliud in hoc loco novandum esse arbitratus. Br. dedit: *ἀπὸ χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν*, Mihi non displicet, quod nonnulli codd. offerunt: *ἐκτὴν δ' ἀπὸ χειρὸς ῥ. βαρβαρικῆς*. — Nr. 77. *Ejusdem*. Br. I. 142. nr. 87. An. I. 1. p. 257. Servatum in primis Palatinarum membranarum foliis, quod me, quum Animadversiones scriberem, latebat. — Nr. 78. *Ejusdem*. Br. I. 131. nr. 27. An. I. 1. p. 218. ex Hephaest. Enchir. p. 40. — Nr. 79. *Ejusdem*. Br. I. 157. nr. 58. An. I. 1. p. 237. s. ex Schol. ad Hermog. p. 410. V. 1. *ἦρχε μὲν Ἀδ.* Schol. Herm. Br. *ἦρχεν Ἀδελμάντος μὲν*. Ursinus rectius. Simonides in Palat. p. 257. nr. 347. *οὗτος Ἀδελμάντου κτενον τάφος*. V. 2. *ἀντιοχίς φυλή*. Schol. *φυλὴ Ἀντιοχίς*. Ursin. V. 5. 6. laudat Plutarch. T. II. p. 785. A. Cf. Valer. Maxim. VIII. 7. 13. V. 6. *ὀγδωκονταέτη*. Plut.

Nr. 80. *Ejusdem*. Br. I. 138. nr. 65. An. I. 1. p. 242. s. Ex Polluc. V. 48. p. 501. Append. Plan. p. 512. St. V. 1. *ἦς αὖ καὶ φθιμένας λευκοστέατῳ ἐνὶ τ.* Vulg. ap. Polluc. *ἦ σεῦ* plures; reliqua Salm. optime emendavit. V. 2. *ἄγρωσσα λ.* Vulgo. *ἀγρῶσα*. alii. *ἀγρῶστα*. Br. Secutus sum Schneidorum recte emendantem: *ἀγρῶστα Λυκάς*. Cf. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 274. V. 3. *τὰν δ' ἄρ.* Fortasse rectius legetur: *σὰν δ' ἀρετὰν*. — Nr. 81. *Ejusdem*. Br. I. 146. nr. 106. An. I. 1. p. 267. ex Athen. L. X. p. 456. C. V. 1. *πατήρ τ' ἐρίφον*. et v. 2. *ἤρσαντο*. Vulg. Utrumque emendatum ex Codd.

Veras lectiones jam exhibuit Steph. in App. Plan. p. 512. — Nr. 82. *Ejusdem.* Br. I. 137. nr. 56. An. I. 1. p. 235. s. ex Aristidis Oratt. Tom. III. p. 645. ed. Cant. p. 379. ed. Iebb. V. 1. *μνήμην.* Vulg. *μνήμη.* Br. c. Steph. in Append. p. 513. Lectionem Aristidis restitui. Homer. 'Ιλ. ζ. 101. οὐ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. Ib. ι. 390. ἔργα δ' Ἀθηναίη γλανκώπιδι ἰσοφαρίζοι.

Nr. 83. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 104. An. I. 1. p. 265. ex Stobae. Flor. XCVI. p. 528. Append. Plan. p. 511. V. 5. στέρνοις ἐγκατέθεντο. Cf. Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 245. V. 7. ἔχῃ ex Stobaeo restituit Br. in Lectt. quum ἔχει dedisset in textu cum Stephanano. Tyrtae. El. I. 27. νέοις δὲ πάντ' ἐπέοικεν, "Οφρ' ἐρατῆς ἦβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ. ut praeclare correxerunt Valcken. Diatr. p. 293. B. et Hermann. ad Viger. p. 934. V. 11. νηπίοις ταύτη. olim ap. Stobae. νήπιοι οἷς ταύτη. Steph. et alii. οὐδὲ ἴσασιν. in vet. editt. τ' jam Steph. inseruit. — Nr. 84. *Ejusdem.* Dedi in Paralipom. II. nr. 43. p. 798. ex Stobae. Ecl. Phys. I. 9. p. 230. — Nr. 85. *Ejusdem.* Br. I. 140. nr. 72. An. I. 1. p. 248. ex Pausan. VI. 9. p. 474. V. 2. νίκη. Vulg. νικῶ cum Amasaeo et Sylburg. probat Br. Vid. ad Palat. p. 608. nr. 5.

Nr. 86. *Ejusdem.* Br. I. 139. nr. 70. An. I. 1. p. 247. ex Hephaest. de Metris p. 64. 66. Iunioris est Simonidis. V. 1. Ἰσθμία Πύθια correxit Br. quia Elei ab Isthmicis ludis prohibiti fuisse dicuntur. Binas Aristodemum nostrum ex Pythicis victorias reportasse, narrat Pausan. VI. 3. 2. T. II. p. 133. ed. Fac. Hinc etiam Θράσιδος emendatum pro θρασύς. Cf. Dorvill. Vann. crit. p. 204. — Nr. 87. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 105. An. I. 1. p. 266. ex Athen. L. III. 125. C. D. V. 1. τὴν ῥά ποτ'. Vulg. τῇ ῥά ποτ'. Br. c. Casaubon. Vulgatam tuetur Schweighäuser. Homer. 'Ιλ. ε. 315. πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτόγμ' ἐκάλυπεν. i. e. ἐπέτυσεν καλύψασα. 'Ιλ. χ. 313. πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυπεν. 'Ιλ. φ. 321. τόσσον οἱ ἄσιν καθ' ὑπερθε καλύψω. Vulgo plene distinguitur post φρένας et ἐπισσαμένῃ. Monente Schaefero orationem continuavi usque ad μέρος, verbis sic junctis: ἐγγαίτω τις ἔμοι μέρος καὶ τῆς, ἣν Βορέης ἐκάλυπεν κ. τ. λ. V. 2. ὥνς ob Cod. auctoritatem servavi cum Schweigh. ὁς Br. c. Valkenario, quam correctionem olim exemplis adstruximus. V. 3. ἐκάμφθη. Vulg. ἐκρύφθη. Br. Verius ἐδάφθη Porson. ad Euripid. Phoen. v. 986. V. 5. ἐν τις. Vulg. ἐν τις. Br.

ἐμοὶ καὶ τῆς. Codd. quos sequitur Schweigh. ἐμοὶ γ' αὐτῆς. Vulgo. — Nr. 88. *Ejusdem*. Br. I. 146. nr. 107. An. I. 1. p. 268. ex Athen. X. p. 450. E. F. Append. Plan. p. 513. St.

Nr. 89. *Ejusdem*. Br. I. 133. nr. 39. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. T. II. p. 870. E. Simonidi vindicat Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. V. 1. ὦ ξένε, εὖ. Plut. Dio. ὦ ξεῖν', εὖ. Br. Sic Simonid. in Palat. p. 244. nr. 249. ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν. Nossis ibid. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τὸ γε πλεῖς. V. 2. νῦν δὲ ἀνάματος. Plut. νῦν δὲ μετ' Αἰαντος. Dio. νῦν δ' ἅμ' Αἰαντος. Br. c. Valken. Vide an fuerit: νῦν δὲ κατ' Αἰαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς. i. e. κατέχει. V. 3. ἐνθάδε φοιν. νῆας. Plut. ῥεῖα δὲ φοιν. ναῦς. Dio. ubi Reiskius νῆας in textu posuit. V. 4. ἐλλάδα ῥνόμεθα. Plut. ἐλλάδ' ἰδρυσάμεθα. Dio. Scripsi ῥνυσάμεθα, qua correctione utraque lectio conciliatur. Noster in Palat. p. 244. nr. 250. Ἑλλάδα πᾶσαν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥνυσάμενοι.

Nr. 90. *Sophoclis*. Br. I. 163. An. I. 1. p. 318. Ex Athen. L. XIII. p. 604. F. — Nr. 91. *Cornelii Syllae*. Br. in Lectt. p. 267. Edit. Lips. T. II. p. 66. An. II. 1. p. 198. Appian. de Bello Civ. I. c. 97. T. II. p. 138. ed. Schw. V. 2. ὡς εἶδον. Vulg. Recte Br. pronomen interposuit. V. 3. μαρναμένων. editt. vett. μαρναμένην ex Cod. Aug. cum Musgravio praetulit Schweigh. — Nr. 92. *Synesii*. Ex Synesii Operibus p. 311. ed. Petav. Br. II. 449. nr. 1. An. II. 3. p. 293. V. 1. ἂ μέγα. Vulg. ὦ μέγα. Br. οὐ μέγα contextu postulante emendavit Schaefer. ad L. Bos p. 239. V. 3. ἐπετάσσας. Vulg. ἐπετάξατο. ordinavit, ordine descripsit. Br. A vulgata recedere non sum ausus. Sensus est, sphaeram oculis esse propositam et explicatam, ita ut omnes ejus partes facile conspicerentur. Veteres quidem medio verbi πετάω aut πετάννμι uti non solent; Synesium autem a veterum consuetudine recessisse non mirarer. V. 4. ὀμαλαῖς τέμει. Fortasse, ὀμαλαῖς ἔτεμει. nisi poeta ὁμοιοτέλετον vitare voluit. V. 7. δέξο. accipe, disce. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 239. qui etiam lectionem ζωφόρον tuetur, comparans ep. in Palat. p. 636. nr. 124. Adde Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 131. nr. 55. v. 19. σοὶ δὲ ζωφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης Ὡραὶς μέτρα φέρει. Ibid. p. 168. A. Μοίρας, ζωφόρους τε κύκλους καὶ μέτρα πορείης. Joann. Lydus de Mensib. c. 6. p. 7. παραλαμβανομένων, ὡς φασιν οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων (mathematici; ne cum editore aliquid excidisse putes.) ἀπὸ

τοῦ (τῶν. Cod. Barh.) ὀρθογώνιον τριγώνου. αἱ γὰρ τοῦδε πλευραί. . . συμπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφόρου κύκλου.

Nr. 93. *Phalaei*. Br. II. p. 525. Edit. Lips. I. p. 211. nr. 6. An. I. 2. p. 251. ex Athenaeo L. X. p. 440. D. E. V. 1. χρυσωτόν. προσσωτόν. Toupus, probante Br. in Lectt. quam correctionem in Animadversionibus illustravimus. Vulgatam fortasse de veste crocei coloris, cui aurum intextum, accipias. Rhetor. ad Herenn. IV. 47. *citharoedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea*. Ovid. Amor. I. El. VIII. 59. *pallam auream* Apollini tribuit. V. 2. τόνδε Διωνύσω. Codd. τῷδε. Vulg. V. 4. οὔτις οἱ ἀνθρώπων. Quum *τις* ante *οἱ* corripì non possit, Hermannus corrigit ad Orpheum p. 785. οὔτις οἱ θνητῶν. — οὐδ' ἅμα πω. Vulg. οὐδαμὰ πῶ. Toup. quam formam Schweighäuserus reperiri negans, οὐδαμὰ scribi debuisse contendit. Nollem factum. Vid. Theocr. Eid. X. 8. 9. 10. Sophocl. Antig. v. 824. Sinonid. in Palat. p. 250. nr. 296. οὐδαμὰ πω κύλλιον. Similiter *μηδαμὰ*. ap. Leonid. Tar. in Palat. p. 311. nr. 660. *μηδαμὰ νουτὸς ἴσας*. Cf. inprimis Br. ad Aeschyl. Pers. 429. p. 324.

Nr. 94. *Philiadae*. Br. III. 329. Ed. Lips. I. p. 80. An. I. 1. p. 273. ex Stephano Byz. in *Θέσπεια*. et Eustath. ad 'Il. β. p. 201. 40. V. 1. ἄνδρες θ' οἳ ποτ'. Vulgo. τοῖ ποτ'. Br. — Nr. 95. *Philippi*. Br. I. p. 492. An. I. 2. p. 365. Ex Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. Comparandum epigr. Alcaei Messenii in Palat. p. 244. nr. 247. Hoc distichon quum ab antiquioribus Planud. editionibus abesset, receptum est in Wecheliam p. 291. ubi Schol. exhibet lectionem distrepantem: τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' Ἀλκαίῃ ἴσταται αὐτόματος.

Nr. 96. *Philisci*. Br. I. 184. Edit. Lips. I. p. 101. An. I. 1. p. 333. Cf. Addenda Tom. III. 2. p. 409. s. Ex Plutarch. Tom. II. p. 836. C. V. 1. ὦ Καλλιπῆς θύγατερ πολ. φροντίδι δειξίς Εἴ τι φρονεῖς. Vulg. εἴ δ' ἄγε Καλλιόπης θ. π. Φρόντι correxit Wytenbachius, verbo δειξίς relato ad proximum pentametrum, qui vulgo mutilus est. Veritatem lectionis Φρόντι arguunt proxima, εἴ τι φρονεῖς. i. e. si nomine, quod geris, digna es. Initio versus lenior mihi videbatur correctio: νῦν ὦ Κ. V. 3. τόν . . μεθαρμοσθέντα. Vulgo: τῷ . . μεθαρμοσθέντι. Salm. probante Wytenbachio. V. 5. λυσίδαῖμον. Vulg. Ἀνσία ὕμνον. Salm. quod omnes amplexi sunt, praeter illustrem Plutarchi sospitatorem, qui in hoc epigrammate non de Lysia

oratore sed de Lyside philosopho agi existimans, scripsit, *τεκεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον*. quod ob hiatum, in hac certe sede apud epigrammaticarios non usitatum, vix admiserim. Adde quod auctor libelli de Oratoribus *Λυσία* certe legit, quum ob haec verba totum hoc epigr. in Vita Lysiae excitaverit. V. 6. *δόντα καταφθιμένον*. Vulg. *δύντι*. Markland. *ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῶ, ἀθάνατον*. Wytttenb. cuius vestigia pre-mens scripsi: *δίντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον. hymnum, qui ad inferos descendat, immortalī illum ornamento condecorans*, nisi malis minore etiam mutatione: *δόντα καταφθιμένῳ καὶ στέφος ἀθάνατον. καταφθιμένος* pro *φθιμένος* est supra nr. 3. v. 2. *hymnum, qui defuncto coronam porrigat*, quod praecones facere solent. Sic etiam v. 7. ὅς referendum ad ὕμνον. *τό τ'* emendat Wytttenbachius, quum vulgo *ποτ'* legatur. Idem *δείξει* tuetur. *δείξει*. Br.

Nr. 97. *Choerili*. Leguntur hi versus ap. Strabon. L. XIV. p. 672. T. V. p. 693. Cf. Athen. L. VIII. p. 336. A. Br. I. p. 185. An. I. 1. p. 375. V. 4 et 5. exhibuimus in Palat. p. 254. nr. 325. Plura de hoc epigrammate vid. ap. Olivet *Rémarques sur les Tusculanes de Cicér*. Tom. III. p. 372. sqq. V. 3. *Νίνον* priore correpta. Vid. Meinek. in Cur. crit. in Fr. Comic. p. 53. s. V. 6. Strabonis lectionem dedimus. Apud Athen. l. c. sic habetur: *ἦδε σοφῇ βιότοιο πα-ραίνεσις· οὐδέ ποτ' αὐτῆς Λήσομαι, ἐκτῆσθω δ' ὁ θείων τὸν ἄπειρον χρυσόν*. In Schol. ad Aristoph. Av. 1022. *παράινεσις· οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ κεκτῆσθω δ' ὁ θείων σοφίης τὸν ἄπειρον ἀπλοῦτον*. Et sic Eudocia p. 372.

Ἀδέσποτα.

Nr. 98. Ex Marmore edito in Capyeii Opp. Tom. I. p. 465. Bibliotheca. Litterar. et Art. T. II. p. 4. Exhibui in Paralip. II. nr. 1. p. 755. s. V. 3. *ἀεικέλιος* editum ex Marmore; quod V. D. in Bibl. Art. l. c. *τετρασυνλλάβως* pronuntiari posse existimabat. Recepi *αἰ-κέλιος*, quae est emendatio Seidlerii in Libro de Versa. dochm. p. 404. — Nr. 99. Ap. Clement. Alex. Strom. V. 1. p. 652. 19. Br. Lectt. p. 311. Edit. Lips. IV. p. 166. An. III. 2. p. 9.

Nr. 100. Ex Sotione in Mirabil. p. 125. ed. Sylb. et ap. Vitruv. L. VIII. 3. Schneider. T. III. p. 123. Br. III. 190. nr. 198. An. III. 1. p. 404. sqq. Varias lectiones ex Cod. Franequerano Vitruvii exhibuit Frisemannus Magaz. für Philologen. II. 125. V. 1. *τὸ μεσαμ-*

βρινόν. Vid. ad Palat. pag. 457. nr. 584. v. 11. — V. 5. *νάμασι μήτ' ἐπὶ λοτρὰ*. Cod. Guelph. *χροῖ*. Br. c. Sotione. *χροά* ap. Vitruv. quod Schneiderus servavit. V. 6. *τερπνῆς*. Vulg. *θερμῆς*. Br. ex conjectura, quam Vitruvii sospitator repetivit. V. 8. *λουσάμενος*. Vulg. *ανασαμένος*. Cod. Franequ. unde Heringa in Obs. crit. p. 144. corrigit *λυσάμενος*, vel *πανσάμενος*. Vulgatam tuetur Schneiderus, quod verbo *λουσάμενος* alludatur ad nomen loci *Λουσοί*. At sic genitivus *λίσσης* cum *καθαρόν* junctus habet, quod displiceat. Recepti correctionem Schaeferi ad Longum pag. 412. *ἐνσάμενος*. In proximis Schneiderus corrigendum existimat, *οτῆσεν Πρ. ἀρτεμίας*. Novissimam vocem in *ἀργαλῆς* mutabat Br. At vulgata per prolepsin explicari potest. Vid. ad Palat. p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 9. *ἐβαψεν*. Vulg. *ἐβαψεν* dedi cum Schaefero. Saepe litterae *α* et *β* inter se permutantur. Ovid. Metam. L. XV. 325. *Amythaone natus Proetidas attonitus postquam per carmen et herbas Eripuit (ἐρρύσατο) furiis, purgamina mentis in illas Misit* (al. *mersit*, *ἐβαψεν*) *aquas*. Eudox. ap. Stephan. Byz. in *Ἀζανία*. *ἔστι κρήνη τῆς Ἀζανίας, ἣ τοὺς γενοσάμενους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὁσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα*. — *εὐτ' ἂν ἀπ'*. Vulg. Haec quoque ad Schaeferi mentem emendavi.

Nr. 101. Ex Pausan. L. X. 12. p. 827. Br. III. 252. nr. 479. An. III. 2. p. 140. V. 6. *ἐκάτω*. Paus. *Ἐκάτω*. Br. Post *μοῖραν ἔχουσα* dativus locum habere posse videbatur, quum dictum sit, ut *κοινωνίαν ἔχουσα τῷ Ἐκάτῳ*. Plato de Rep. V. p. 464. A. *ἡ τῶν γυναικῶν τε καὶ παιδῶν κοινωνία τοῖς φύλαξιν*. et paulo post: *τοῦ μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῇ πόλει αἰτία ἡμῶν πέφανται ἡ κοινωνία τοῖς ἐπικούροις τῶν τε παιδῶν καὶ τῶν γυναικῶν*. ubi vid. Astium p. 519. — Nr. 102. Ap. Zonar. Tom. II. p. 79. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. Tom. IV. p. 263. nr. 684^b. An. III. 2. p. 256. V. 3. *καὶ ἡ δεῖξασα*. Vehementer frigent voculae *καὶ ἡ*. Fortasse legendum: *καλῇ δεῖξασα λοχίῃ*. V. 9. *ναὶ ναί*. Iterata haec asseveratio in hoc verborum contextu locum non habet. Non poenitet conjecisse: *εἰ καὶ τὸν γενέτην . . .* Patris occidendi enim causa quaedam afferri poterat; cur parvulos interimerent, nulla. In exitu versus, *τὰ νεογνὰ ἔκτειναν*, hiatus sustuleris, corrigens: *τὰ νεογν' ἀπέκτειναν*.

Nr. 103. Ex Sponii Miscellan. p. 350. Br. III. 308. nr. 723.

An. III. 2. pag. 308. V. 1. *Ηρακλειδης*. Spon. *Ηρακλειδην*. Don. *ομβρος*. Spon. *ομβριμος*. alii. Vere Br. *ὄν βαρὺς*. Saepe in marmoribus ante labiales *ν* in *μ* mutatur. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 523. et 733. V. 3. *γυμνάδας*. Spon. *γυμνάδος*. Br. Sic infra nr. 171. *Διαλόγοιο σαόφρονος ὁστία κείθει γυμνάς*. et nr. 127. *τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις*. Lycophr. 866. *ἤξει δὲ ταίρους γυμνάδας πακοξένους Πάλης κονίστρας*. V. 6. *Ζμερτομαραι*. Spon. et alii. *Σμερτομάρα*. Br. — Nr. 104. Urnae cinerariae inscriptum, unde edidit Winkelm. in Histor. Art. p. 244. et Gaëtano Marino Iscriz. Alban. p. 186. Br. III. 315. nr. 748. An. III. 2. p. 335. V. 1. *αθανατων* in urna esse videtur, culpā marmorarii. *ἀθάνατος*. Br. V. 5. *οὐχ ἦν*. et *ουδετισουντω*. Marm. *οὕτως*. Br. V. 6. *ὑφ' ἡελίω*. Br.

Nr. 105. Ex Aeliani Hist. An. L. XII. 45. Br. III. 328. Ed. Lips. I. p. 48. nr. 2. An. I. 1. p. 181. V. 1. *κύκλονος*. Vulg. *Κυκλῆος* Br. cum Salm. ad Solin. p. 98. A. Cf. Suid. T. I. p. 321. *πομπῆσιν* malebat Gesnerus. *ὄχημα*. delphinus ipse, cui Arion in illo anathemate insidebat. — Nr. 106. Ex Pausan. L. I. c. 31. Br. I. p. 226. nr. 22. inter epigrammata Leonidae Tarentini. An. I. 2. p. 83. V. 2. notanda caesura post articulum, cujus etiam alia quaedam exempla vid. ad Palat. p. 412. nr. 335. Similiter pronomina etiam et praepositiones ad verbum alterius hemistichii pertinentes in hac sede ponuntur. — Nr. 107. Ap. Athen. L. X. p. 452. C. Suid. in *αἶνος*. T. I. p. 653. Br. in Lectt. p. 308. In edit. Lips. T. IV. p. 294. nr. 39. An. III. 2. p. 365. V. 1. Laudatur in Lex. Seguer. in Bekkeri Anecd. I. pag. 356.

Nr. 108. Ex Strabone L. X. p. 463. T. IV. p. 141. Br. III. 193. nr. 210. An. III. 1. p. 412. s. V. 4. *Ὀξύλος*. In hoc nomine tonus contra vulgarem regulam ponitur. Vid. Bast. Epist. cr. p. 244. ed. sec. — Nr. 109. Ex Photii Bibl. nr. 186. Br. III. p. 271. nr. 571. An. III. 2. p. 183. Cf. Salmas. ad Solin. p. 597. Heyn. ad Apollodor. T. IV. p. 937. (in Comment. de Apollodor. Bibl. p. XLI. T. I. ed. sec.) V. 1. *αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσ*. Vulg. Br. *σπειρήματ' ἀφ*. Salm. In exitu versus, ubi brevis syllaba est in arsi, lectio fortasse non sincera. V. 3. *Ὀμηρείην* omnes. *ὀμήρειον* Br. qui errorem in Lectionibus correxit. V. 5. *εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν*. Vulgo; ubi δὲ positum pro *ἀλλά*. Sequentibus tamen melius convenit, *εἰς με γὰρ ἀθρῶν*. quod Salmasius exhibuit. Sic mox nr. 148. v. 8. *τίρμα γὰρ εἰς με*

βιον Μοῖρ' ἐπέγραψε τόδε. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. et ad p. 265. nr. 393. Possis etiam scribere; εἰς γὰρ ἔμ' ἀθροῶν.

Nr. 110. Hoc epigr. ex Marmore edidit Visconti in peculiari libello, cui titulus: Lettera su due monimenti, ne' quali è memoria d'Antonia Augusta. Repetivi in Paralip. II. nr. 3. p. 755. Ἰωννίωρος editor pro auctoris nomine habet, quod inscriptioni praefixum, ut Marcelli nomen inscriptioni Triopeae, et Asclepiodoti in colosso Memnonia. V. 5. εἰμερον. Marm. pro Ἰμερον. — Nr. 111. Ex Pocockij Inscriptt. antiqua, p. 55. nr. 60. Chandler Inscr. p. 56. Br. III. 274. nr. 584. An. III. 2. p. 191. V. 6. ὅς νοῦ ἀπὸ μῦθον ὄμμα ἐκτείνας. Lucian. Tom. VI. p. 143. ἐς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα. Iis, quae de ψυχῆς ὀμμασιν olim attulimus, adde nunc Astium ad Platon. de Rep. p. 573. V. 12. λίθον θῆκαν. i. e. ἐκ λίθου. Vid. Fischer. ad Velleri Gramm. T. III. 1. p. 374. s. Schaefer. ad Longum p. 331. 455. ad L. Bos. pag. 693.

Nr. 112. Ex Eustathio ad Ἰλ. ψ. p. 1320. 18. Br. III. 247. nr. 454. An. III. 2. p. 130. Cf. Od. θ. 103. et 120. usque ad 132. De ludis ad Archemori tumulum Apollodor. L. III. 6. 4. καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἀδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτίοκλος, πυγμῇ Τυδεύς, ἄρματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάρεος. ubi ἄλματι dedit Clavierius ex correctione Valkenarii, quod currus certamen jam verbis ἵππῳ ἐνίκησεν continetur. Non persuadet vir doctissimus, Ἴππος de equo singulari (κίλητι) videtur accipiendum, quo quamvis heroës apud Homerum nec in proeliis, nec in certaminibus usi sunt; nihil tamen impedit, quo minus cyclicus poëta, quem Apollodorus sequitur, Adrastum singulari equo decurrentem finxerit. Plura certaminum genera commemorat Xenophan. Colophon. ap. Athen. L. X. p. 414. B. οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσιν ἔτ' εἶη, οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, αὐτὲ παλαιμασύνῃ. ubi novissimus editor ἐνείη legendum suspicatur, aut ἐπείη. Xenophanes, ni fallor, scripsit: εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετῆη.

Nr. 113. Hermae insculptum epigr. unde Winkelmannus edidit in den Nachrichten über die herculanischen Entdeckungen II. p. 94. In Operibus Tom. II. p. 219. Zenobetti ad Meleagri Eidyll. p. 20. Br. III. 183. nr. 167. An. III. 1. p. 380. V. 2. βίβλους. Br. βύβλους. Marm. Vid. ad Palat. p. 382. nr. 161. p. 384. nr. 174. p. 584. nr. 98. ταῖς πλατάνοις. Marm. τοῖς. Br. — Nr. 114. Ex Pausan. L. IX. 11.

p. 731. Br. III. 179. nr. 146. An. III. 1. p. 371. V. 2. *θάλαμόν γ' ἐλλέξατο*. Vulg. *ἐκλέξατο*. Br. cum Steph. in Append. Plan. p. 508. Hermann. ad Orph. p. 786. duos hos versus in hunc modum corrigendos censebat: *θάλαμόν οἱ ἐλλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Ἀγχισίος τ' ἐποίησε*. Cf. Wolf. in Prolegg. ad Homer. pag. LVI. not. 20. — Nr. 115. Ex Murator. Inscriptt. T. II. p. 672. retuli in Paralip. II. nr. 2. p. 754. V. 1. *ἐξῆσε*. Murator. Syllaba, quae excidit, restituta, scripsi *ἐξήνυσε*. V. 3. *μεθεπων*. Murat. *μέθεπον* dedi: *artem musicam tractavi*. Coluth. v. 88. de Junone: *φασὶ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν*. V. 4. *ἀκμηῆτες*. *indefesso studio et gnaviter id agentes*. Pro *ῥέξειν* fortasse legendum: *ἀκμηῆτες ὃ' ἔξιν*. id quod in arte sumptum est habituri videntur. Zeuxis ap. Aristid. T. II. p. 386. εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν.

Nr. 116. Br. III. 184. nr. 171. An. III. 1. p. 394. ex Athen. L. XIV. p. 629. A. V. 4. *τῇ Σικυνῶνι*. Vulg. Hanc lectionem tuetur Schweigh. vertens: *urbi Sicyoni honorificum*. Friget articulus. *ἐν Σικυνῶνι*. Br. c. Casaub. Sed vera videtur correctio Porsoni ad Eurip. Med. vers. 44. Adversar. pag. 123. s. ed. Lips. *ἡ ῥα θεοῖς. Τοῖς Σικυνῶνι*. — *ἀνέκειτο*. Br. *ἀπέκειτο*. Vulgo. *ἀπονεῖσθαι* de rebus pretiosis usurpatur alicubi asservatis, plerumque ad futurum usum, quamquam non semper. Vid. Schweigh. ad Epict. Dissert. Tom. II. p. 906. — Nr. 117. Br. III. 320. nr. 8. An. III. 2. p. 346. ex Athenaeo. L. X. p. 452. C. Ejusmodi argumenti aenigma vid. in Palat. p. 623. nr. 54. V. 1. profert Aristotel. Rhetor. II. 2. p. 12. de Poët. c. XXII. 5. Eundem tanquam ab Aesopo una cum explicatione propositum exhibet Plutarch. T. II. p. 154. B. C.

Nr. 118. Br. III. 234. nr. 395. An. III. 2. p. 94. Ex Athen. L. VIII. p. 337. F. V. 1. *οὐκ ἐνέφυσαν*. Vulg. Haec si vera est lectio, auctori hujus distichii idem dicendum est accidisse, quod tibiicinibus. Hinc Casaubonus *νόον εἰσενέφυσαν* correxit; Schweighäuserus *οὐν ἐνέφυσαν*; in qua correctione, quantumvis leni, *οὐν* vi caret. Mihi in mentem venit: *ἀνλητῆρι θεοὶ νόον εἰ καὶ ἔφυσαν, ἀλλ' ἄμα*. ubi particulae *εἰ καὶ*, *ἀλλὰ* . . . se recte excipiunt (vid. not. ad Palat. p. 387. nr. 190.), et dubitatio injicitur, satis, ut mihi quidem videtur, faceta: fac, deos tibiicinibus tribuisse mentem, quod omnino negari non potest, quamvis probabile non sit. Verbo simplici *φύειν* cum dativo sic utitur Aeschyl. ap. Plutarch. Tom. II. p. 17. B. *θεὸς αἰτίαν φύει*

βροτοῖς. Euripid. Bacch. 650. ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπελον φέει βρο-
τοῖς. V. 2. γῷ νόος. i. e. σὺν τῷ πνεύματι καὶ ὁ νόος.

Nr. 119. Ex Murator. Thes. T. II. p. 669. s. retuli in Paralip. II.
nr. 5. p. 757. Cf. Anim. T. III. 2. p. 307. s. V. 1. ἀνέρες οἱ
πάρος. Scribendum videtur: οἵπερ ἐς Ἀθονίων. In versus exitu
male syllaba brevis ante ξ corripitur. V. 4. ποτιδιεξέβροτον. Murat.
V. 6. ἀμννμσιν. Murator. ἀμνμόνεσιν emendavi. V. 8. ΕΙΝΑ ΑΕΩ.
Murat. Scripsi duabus litteris leviter immutatis: τύμφω ΣΙΓΑ ΑΕΩΙ.
sedes silentum dixit Ovid. Metam. XV. 772. umbrasque silentum.
Ibid. 797. — V. 19. δαμαστειχων. Mur. pro δ' ἀναστειχων. ubi iterum
est correptio ante duplicem consonantem. Corrigas tamen licet: ἐκ
ρεθίων δ' ἀνστειχων. At hoc vitio sublato, versus tamen non effi-
cietur elegans. V. 11. δαμασκληπιαδης. Murat. Syllabam *αμ* ex
praecedente versu temere repetitam delevi. Quaedam in hac Inscriptione
minus recte administraverunt duumviri doctissimi Salvinius et Buona-
rotti Osserv. sopra alcuni fram. di vetro p. 137.

Nr. 120. Edidit Sallengre in Praefat. Thes. nov. T. I. p. 3. et
alii. Br. III. 363. nr. 705. An. III. 2. p. 279. V. 2. αιχηρη. V. 3.
σαμνονχα. Marmor. Utrumque emendavit editor. V. 4. περι σου.
Br. — Nr. 121. Post Pocock. Inscriptt. antiqu. Sect. VII. nr. 38.
edidit van Goens in Misc. Obs. Ultraj. 1764. Villos. Magaz. encyclop.
an. VII. Tom. II. p. 456. Repetivi in Paralip. II. nr. 6. p. 759.
Scriptum in cranium hominis, aut sceletum. V. 1. recte distinxit
Villoison. V. 3. ὠσιασωνας. Poc. Syllabam IC delendam censet
Vill. Scripsi, ὡς ἐς αἰῶνας. ubi *αι* ante vocalem corripitur. Vid. ad
Palatin. p. 38. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 4. ΙΝΑ γηρασαντα. Poc.
Scripsi quod metrum postulabat et sensus, ΜΗ γηράσαντά σε. V. 5.
θλειβόμενον. Poc.

Nr. 122. Ex marmore ap. Gruter. p. 676. et alios. Br. III. p. 305.
nr. 712. An. III. 2. p. 292. V. 1. ΕΚΘΡΟΙΣ. in marmore esse vi-
detur; in quibus litteris quum recte intellexisset Hagenbuchius in
Epist. epigr. p. 396. ἐχθρῶς latere, alias tamen praeterea conjecturas
protulit minus bonas. Ducta ἐννοια ex epigr. Crinagorae in Palat.
p. 308. nr. 643. v. 3. 4. — Nr. 123. Ex Dione Chrys. Or. XXXVII.
p. 107. ed. R. qui hoc distichon Orpheo tribui monet. Br. III. 333.
Edit. Lips. Tom. IV. p. 144. nr. 132^b. An. III. 1. p. 365. V. 2.
νεμέοις στεφάμενον. Eleganter Schaeferus ad L. Bos p. 722. corrigit:

Νέμεα στεφάμενος. Simonid. ap. Hephaest. p. 64. *Ἰσθμια, δις Νέμεα, δις Ὀλύμπια ἐστεφανώθην.* — Nr. 124. Ex Harpocrat. Lexic. p. 303. Suid. T. III. p. 206. Dedi in Paralip. II. nr. 4. p. 757. Archontes quum Piraeum moenibus circumdare coepissent, hoc distichon addiderunt Mercurio ad portulam. Vid. Siebelis in Fragm. Philochori p. 49.

Nr. 125. Ex Pocockii Inscr. antiqq. p. 30. exhibui in Paralip. II. nr. 7. p. 760. Cf. Anim. T. III. 2. p. 267. V. 1. *ἄρτι γενειάζοντα.* ut in Palat. p. 570. nr. 12. *ἄρτι γενειάζων ὁ καλός. ἀρτιγενειάζων* junctum Dorvill. ad Char. p. 30. — *μορβασκανοστρηασε.* Poc. V. 2. *οιαωκαυδορατρες . . . ικονεισάδην.* Poc. in quibus syllabis nihil aliud latere, quam id quod in textu posui, nemo dubitabit, qui monstra Sylloges Pocockianae noverit. V. 3. *θρηνηιομηποπανεο.* Poc. et *λεξονοδυρμον.* V. 4. *κηκοπετων* et *οικιοναποστι . . . εται.* Poc. *οἶκτον ἀποστρέφεται* egregie emendavit Buttmannus, qui in reliquis corrigendis mecum conspirat. — Nr. 126. Ex Hagenbuchii Epistol. epigr. p. 390. 393. 434. Br. III. 305. nr. 712. An. III. 2. p. 291. V. 2. *ουκοιδετς* et *αιτιον.* Marm. Utrumque emendavit Hagenbuchius.

Nr. 127. Ex Tollii Epist. Itiner. p. 5. et 20. exhibuit Leichius in Sepulcr. p. 12 et 32. Paralip. II. nr. 8. p. 761. V. 1. *γυνάδος.* Vid. ad nr. 103. v. 3. V. 2. *ἄβας.* Quum dorica haec forma sequentibus minime respondeat, *ἦβης* in Marmore esse suspicor. Non raro describentes litteras *A* et *H* inter se permutaverunt. Vid. nr. 177. v. 2. V. 5. *πυντωι.* Toll. *πυνκινῶ* emendavit nescio quis apud eundem. *πυνκινὸν ἄλγος* pro *μεγάλῳ* dicitur. Homer. Ἰλ. π. 599. *πυνκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς.* Hesych. *πυνκινὴν . . ἰσχυράν, συνεχῇ.* V. 7. *αιξας.* Marm. *αἰάξας.* Reisk. cum H. van Eldik in Susp. p. 33. — *στοναχησελην.* Toll. *ιδίην* dedi cum Reiskio. Sed fortasse non recedendum a lectione Tolliana, *στονάχησε λίην.*

Nr. 128. Ex Chandleri Sylloge Inscr. p. 58. Tom. II. nr. 48. Br. III. 280. nr. 610. An. III. 2. p. 204. V. 1. *ἀρχὸν ἐμέ.* Breve in arsi productam in poeta recentioris commatis facile ferimus; ut etiam vers. 5. hiatum *κατὰ ἄστυ.* V. 8. *σθησεν.* Chandl. *σθήσιν.* Br. — Nr. 129. Philostrat. in Heroic. c. 19. p. 748. Br. III. 212. nr. 291. An. III. 2. p. 42. V. 2. *ἀπ'.* vulg. *ἄπ'.* Br. et Boisson. Junge *ἀποκρέμαστος κατὰ πένκης*, quod monui in Animadverss. sed perperam ibi excusum *κατακρέμαστος.* V. 3. *ἔγκειμαι.* Vulg. *ἀγκειμαι.* Br. quod Codd. nonnulli ap. Boissonadium confirmarunt. *ἀμετροβίοις. ἀμετροβίων*

ἐλεφάντων. Manetho L. I. 53. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 114. ἀμετροβόαις. Boisson. ex uno alterove codice.

Nr. 130. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 154. Br. III. 309. nr. 726. An. III. 2. p. 312, V. 1. *λιαν κλυτον*. Montef. unde Buherius *ἀγαρ κλυτοῦ; ἐγακλυτοῦ*. Br. In Marmore *AIAN* et *AIAN* duabus tantum lineolis discrepant, quae in his ipsis litteris innumeris in locis aut omissae, aut extritae sunt. V. 3. *εγγενιαν σοφιαισι*. Montef. *εὐγενία σοφίη τε* Br. verissime, nisi quod *σοφίᾳ* scribendum erat. V. 4. *βωμὸς* illustravimus in Animadverss. T. III. 2. p. 261. Infra nr. 531. *τάφον τὸν ὄντα πλησίον, ἰσωμόν θ' ἄμα*. In Inscr. Pocock. p. 13. Sect. VII. 1. *Ὁ βωμὸς καὶ ἡ ὀστοθήκη Νεικηφόρου τοῦ Ἱεροκλέους. ὀστοθήκη* iterum occurrit Ibid. nr. 8. ubi scribendum: *μνείας ἔνεκιν ἔθαψαν εἰς τὴν ἰδίαν ὀστοθήκην*. Recte nos *μνείας*, ut Ib. p. 13. nr. 11. *μνείας χάριν*. p. 19. nr. 16. *μνεία* (scr. *μνείας*) *χάριν*. p. 29. nr. 4. scribe: *Ἀπέλλωνι τῷ πατρὶ μνείας χάριν. Χαῖρε. Βωμὸν* in sepulcris iterum commemorat Inscriptio ap. Eund. p. 40. nr. 10. quae sic corrigenda: *Κλαυδία κατεσκεύασε τὸν βωμὸν Μασκιλιανῶ τῷ τέκνῳ μνήμης ἕνεκεν· ἐὰν δέ τις μεταθῇ αὐτὸ ὑποκρίσεται τῷ φίλῳ*.

Nr. 131. Chandler. Inscr. pag. 31. nr. 80. Dedi in Paralip. II. p. 762. nr. 9. V. 3. *αγλαῖησι*. Fortasse scribendum: *νέμασιν ἀγλαῖη τε κεκασμένον*. De thermis Hieropolitanis vid. Strabon, L. XIII. p. 629. s. T. V. p. 484. — Nr. 132. Ex Synesii Epist. CXXVII, p. 262. A. Suid. in *Φρῦνος*. T. III. p. 638. Br. III. 534. Edit. Lips. IV. p. 201. nr. 594^b. An. III. 2. p. 94. V. 2. *λυσσητῆρα*. Suid. l. c. Cf. Eund. in *Λυσσάνης*. T. II. p. 475. et in *Λακιδίας*. T. II. p. 410. ubi vid. Kusterum. — Nr. 133. Ex Philostr. in Vit. Soph. p. 566, Br. III. p. 272. nr. 577. An. III. 2. p. 188. Cf. Addend. T. III. 3. p. 136. De loco, ubi Herodes sepultus esse existimatur, vid. Coray. ad Plutarch. Vit. Cim. T. III. p. 389. s. ubi in loco Marcellini in Vit. Thucydidis *Herodis* nomen *Herodoto* substituitur admodum probabiliter. Reliqua, quae ibi depravata sunt, sic equidem restituenda auspicor: *ἐνθα δεικνύνται Ἡρώδου καὶ Θουκυδίδου τάφος. Εὐρίσκονται* (vulg. *εὐρίσκεται*) *δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες* (*ὄντως* vulg.). Uterque enim, Thucydides et Herodes, genus referebant ad Miltiadem.

Nr. 134. Edidit Fabric. Bibl. Gr. T. VIII. p. 136. Cf. T. IX. p. 97. ed. Harl. Emendatius ex Cod. exhibuit Br. III. 277. nr. 596.

An. III. 2. p. 197. Cf. Addend. T. III. 3. p. 137. V. 1. ἔξοχα ἔργα. Vid. ad Palat. p. 310. nr. 650. V. 6. ἤττησας vulgo. ἤττησας correxi cum Passovio, qua correctione simul asyndeton tollitur et metrum juvatur. De forma activa hujus verbi monuit Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 525. — Nr. 135. Ex Suid. T. II. p. 406. Br. III. 189. nr. 193. An. III. 1. p. 401. V. 1. κόλοσσοις. Br. — Nr. 136. Edidit Gronov. in Thes. Praef. ad T. XII. Br. III. 292. nr. 662. An. III. 2. p. 237. V. 5. οἶός ποτ' ἔφυσεν. Sic Br. in textu; sed quum φύσαι neutraliter non dicatur, legendum censet idem: οἶός περ ἔφν ποτ' Ἰακχος, quae nimia est mutatio. Propius ad vulgatae ductus legerim; αἶός ποτε, φασίν, Ἰακχος. V. 6. ἀλκείδης. Ἀλκείδης corrigit Br. in Lectionibus, non video quare.

Nr. 137. Ex Gruteri Thes. p. 1039. 10. dedi in Paralip. II. nr. 10. p. 762. V. 1. φιληγημεση. Suspicaar: φιλήη μερίς. De homine Damaget, in Palat. p. 258. nr. 355. ἦν δ' ὠνήρ Μουσῶν ἰκάνη μερίς. saepius de partibus et factionibus politicis. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 852, F. Hoc epigramma ex antiquioribus consutum in fine fortasse mutilum est. — Nr. 138. Ex Plutarch. Vit. Arati c. 14. Br. III. 280. nr. 609. An. III. 2. p. 203. V. 1. βουλὰς. Vulg. V. 2. πλάθεται. Vulg. πλάζεται. Br. Illud restitui. πλάθειν pro πελάζειν obvium apud Tragicos; etiam ap. Antipatr. in Palat. p. 410. nr. 323. v. 6. Ut autem πελάζειν et πελάζεσθαι dicitur eadem vi, ita πλασθῆναι et πλάθειν. Vid. Schaefer, Melet. p. 74. V. 6. δαίμονι σῷ. editt. vett. δαίμον' ἴσον. Br. c. Stephano. Rectius, ni fallor, Reiskius: δᾶμον ἴσον, popularem civitatem, aequalibus legibus fultam et firmatam. — Nr. 139. Ex Olympiodori Comment. in Platon. Gorg. ubi integrum extat; primum distichon plures laudarunt. Cf. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 198. Buhl. ad Aristot. Vit. p. 53. ed. Bip. Br. III. 266. nr. 547. et in Lectt. p. 284. An. III. 2. p. 173.

Nr. 140. Edidit Villos. Magas. encyclop. an. V. T. II. Millin Voyage dans le Midi de la France Tom. III. p. 150. Repetivi in Paralip. II. nr. 11. p. 763. V. 2. δειζας μεικρον. Marm. Praepositionem a quadratario omissam restituit Villos. V. 6. εν bis in Marm. V. 7. χηρείαν δυστήνον. Si auctor epigrammatis sic scripsit, vocem χηρείαν, quae et ipsa est insolens, διουλλάβως usurpavit. Bene haec haberent, sic scripta: χηρείαν, στυγιῇ παιδὸς ἄμ' ὀρφανίῃ. — Nr. 141. Ex Athen. in Excerpt. L. IX. p. 782. 22. (in Animadvers. Casauboni.)

T. IV. p. 215. ed. Schweigh. Dedi in Paralip. II. nr. 12. p. 764. V. 1. *γράμμι πηρασιου*. Vulg. *γράμματα Παράσλιο* legendum esse docui in Exercitatt. Crit. T. II. p. 25. s. Similiter correxit Merrick. ad Tryphiodor. p. XL. not. m. Disputavit de hoc epigr. vir graecae artis peritissimus Quatremère de Quincy Jupiter Olymp. Part. II. §. 8. p. 120.

Nr. 142. Ex Pausan. L. V. 24. p. 439. Br. III. 177. nr. 137. An. III. 1. p. 367. V. 1. *δέξο ἄναξ*. Homer. 'Οδ. λ. 561. *δέῃρο ἄναξ*. et sic passim alibi vocem ἄναξ vocalis praecedit. — Nr. 143. Ex Inscr. Gudianis p. 55. Br. III. 183. nr. 166. An. III. 1. p. 380. Cf. Cuperi Harpocr. p. 152. V. 1. *συννάοισι*. Vid. Intrpp. ad Hesych. T. II. p. 1309. 14. V. 2. *καθιδρύσατο*. antepenultima correpta. Vid. ad Palatin. p. 223. nr. 109. — Nr. 144. Ex Pocock. Inscr. p. 51. nr. 14. Dedi in Paralip. II. nr. 13. p. 765. V. 2. *ΕΛΛΑΔΙΝΕ-ΚΟΝΙΟΤ*. Poc. Suspiciabar olim: 'Ελλάδιον *ΟΛΙΟΤ*. quod ab *ΟΝΙΟΤ* proxime abest. Sed longe probabilius, in *ΕΚΟΝΙΟΤ* latere *ΣΚΟΛΙΟΤ*, praesertim ob syllabam praecedentem. Nomen *Helladii* frequens; *σκολιὸς βίος* est vita iniqua, doli et aerumnarum plena. Sic fere nr. 195. *ἀποπρολιποῦσα μερίμνας πενκεδανοῖο βίον*.

Nr. 145. Ex Marmor. Oxon. pag. 111. Br. III. 281. nr. 612. An. III. 2. p. 205. — Nr. 146. Ex Polluc. L. VIII. 131. dedi in Paralip. II. nr. 14. p. 766. Cf. Schneider. ad Aristotel. Polit. L. II. 9. pag. 157. — Nr. 147. Ex Fabrett. Inscr. pag. 288. Br. III. 304. nr. 708. An. III. 2. p. 284. V. 4. *δεξιά δ' ἀντετάφη*. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 210. V. 6. *εχονω*. Marm. *ἐγγόνω*. Br. quod necessarium non videtur. V. 7. Marmoris lectio *ἐνέωσατο* sincera videbatur Dorvillio, *renovandi* et *instaurandi* significatione. *ἐπεχώσατο* Br. cum Eldikio in Suspici. p. 17. — Nr. 148. Ex Gruteri Thes. p. 1036. Br. III. 311. nr. 734. An. III. 2. p. 320. V. 3. *αμπάλα γαρ*. Grut. *λαμπάδα γάρ*. Br. c. Maffeo in Arte Crit. Lapid. p. 115. nec aliter in Marmore legit Akerbladius, qui hoc epigr. descripsit in insula Chio prope vicum Teplagi Bachi. V. 5. *εφηβει θαλλων*. Grut. *εφηβείας*. Br. c. Dorvill. in Vann. crit. p. 174. *εφεβείαις*. Åkerbl. Suid. *εφήβεια*, *νεότης*, *ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας*. Antip. Sidon. in Palat. p. 280. nr. 467. v. 7. V. 8. *εἰς με*. Vid. supra ad nr. 109. et ad Palat. p. 265. nr. 190. *ἐπέκλωνε*. *ἐπέκλωσε* malebat Br. sine causa idonea. Jejuna grammatis clausula, aut inepta potius. Consolatur puer pa-

rentes eosque a luctu cessare jubet, causa addita, quod Parca ipsi hunc vitae finem effecerit. At hoc ipsum parentes plorant, quod Parca tam teneris annis imposuerit finem. Quare vide, an ille scripserit: *τίμα γὰρ ΕΥΣΕΒΙΑΙ Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Hunc finem Parca pietati meae dedit et assignavit*; nam pii citius terrenarum rerum aerumnis eripiuntur. — Nr. 149. Ex Gruteri Inscr. p. 1099. nr. 3. Br. III. 28v. nr. 611. An. III. 2. p. 204. V. 2. verba ὁ μὲν ριέτης . . . χρόνος orationem institutam eleganter interrumpunt. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 294.

Nr. 150. Ex Murator. Thes. p. 1066. dedi in Paralip. II. nr. 15. p. 766. V. 2. *μνημοσυνήν*. Murat. — Nr. 151. Ex Gruteri Inscr. p. 1098. nr. 6. Br. in Lectt. p. 286. In edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^b. An. III. 2. p. 205. V. 2. ἦν. in caesura positum, ut ap. Theognid. v. 778. (800) ἀλλ' ὡς λῶϊον, οὗ μὴ πλεόνεσσι μέλει. Similiter Ammian. in Palat. p. 536. nr. 209. εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλνόμενος. De articulo, sic passim in caesura hexametri posito, vid. not. ad Palatin. p. 412. nr. 538. — Nr. 152. Urnae cinerariae inscriptum. Gruter. Thes. p. 665. Br. III. 512. nr. 739. An. III. 2. p. 326. V. 2. *εἰπενδεκατον*. omnes. εἰθ' ἐνδέκατον. Br. Haud semel quidem factum, ut in marmoribus adspiratio negligeret; sed hoc loco vereor, ne sinceram lectionem cum Brunkio oblitteraverim. Scribendum enim: *εἰπεν δέκατον πάλιν ἡμαρ*. De *εἰπεν* pro *εἶπα* usurpato vid. ad Palat. p. 387. nr. 194. v. 3.

Nr. 153. Ex Gruteri Thes. p. 700. Br. III. 309. nr. 727. An. III. 2. p. 315. V. 4. *επταετης*. Smet. et Grut. *ἐπταέτις*. Br. Similiter nr. 209. v. 8. in marmore esse videtur *εἰκοσιπενταετης* pro *εἰκοσιπενταέτις*. — *γλυκιοτερον* vulg. *γλυκιώτερον* correxi cum Schaefero Meletem. p. 102. — Nr. 154. Insculptum Hermae cum capite Homeri. Gruteri Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 499. An. III. 2. p. 146. Eidem Hermae insculptum aliud nr. 279. V. 4. οὐ μά σε. Br. V. 6. *φασι*. Vulg. *φασιν* dedi, monente etiam Passovio. — Nr. 155. Ex gemma Gruteri in Thes. p. 843. nr. 6. Dedi in Paralip. II. nr. 16. p. 766. V. 1. *διωση*. Grut. *δισσῆ*. Rigalt. Cf. Valken. Annot. ad N. T. p. 329. V. 2. *τοσσον μισηθειης*. Grut. *μισηθῆς* corr. Villosion in Magas. encycl. an. VII. T. II. p. 872. quod quamvis soloecum (Vid. Porson. ad Eurip. Hecub. v. 430. Herm. ad Viger. p. 731. sq.), non tamen fortasse repudiari debet. Metro satisfacit, quod in margine

proposui: τῷς μισηθείης. i. e. οὕτως. At hoc an recte copuletur cum ὅσων, dubitari potest.

Nr. 156. Ex Stephan. Byzant. in *Ἀγρίαι*. p. 28. ed. Berk. dedi in Paralip. II. p. 767. nr. 17. ubi vide, quomodo Jac. Gronovius corruptissimum hoc tetrastichon corrigere instituerit. V. 1. δ' ἐν ἀδελφῶν. Scribe: ἐν ἀδελφῶν, unum ex tribus fratribus. V. 2. ἐμὸν. Recte Gronovius ἐμοῦ videtur correxisse. V. 3. 4. Gronovii correctionem in marg. posui, in qua οὐνεν' ἐὼν videtur verum. Reliqua incerta sunt. — Nr. 157. Ex Suida T. III. p. 655. Br. III. 194. nr. 214. An. III. 1. p. 414. — Nr. 158. Ex Gruteri Thes. p. 391. Br. III. 275. nr. 589. An. III. 2. p. 193. Cf. Hagenbuch. in Epist. epigr. p. 53. et 79. V. 2. Κλαυδιανόν. Est qui Κλαυδιανῷ corrigit. Sic certe oratio rotundior. — Nr. 159. Ex Plutarch. Vit. Demosth. c. 30. T. V. p. 227. ed. Cor. In Opp. Moral. T. II. p. 847. Br. III. 268. nr. 559. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἴσῃν ῥώμην γνώμῃ. Plut. ἴσῃν γνώμῃ ῥώμην. Zosim. Ascal. in Vit. Demosth. in Oratt. Gr. T. IV. p. 151.

Nr. 160. Ex Gruteri Thes. p. 701. nr. 10. dedi in Paralipom. II. p. 768. nr. 18. V. 1. αττιανωικακε. Vulg. De Atiniano nescio quo agi existimabant Interpretes. Sed in mulierem haec scripta esse, quae sola de tota familia superstes fuit, ex seqq. apparet. Scripsi Ἀττιαν, ὦ κακὲ θαῖμην. qua correctione etiam rhythmus insigniter juvatur, in cujus gratiam auctor ultimam syllabam corripuit, ut v. 5. in Πουμπήϊαν. In utroque nomine accentum retraxi, ut correptio illa indicaretur. V. 2. οὐχ ὁσίως. molestum asyndeton, quod tolles scribens, οὐδ' ὁσίως. — κατέδου. Grut. κατῆθου correxit Gudius: non ut, fas erat, pietatis persolvisti mercedem. Sic haec accipias licet; sed haud scio, an rectius κατὰτίθεσθαι h. l. accipiatur pro componere. Tum sequentes accusativi ab hoc verbo pendent, ποιήν autem absolute positum, ut ἄποινα et δωρεάν saepissime. Sic infra nr. 214. οὐ τὴν θεοτείχεα Τροίην ἤρειψαν, ποιήν ἡνυκόμεν Ἕλληνες. — V. 5. ἀρρογενή. Vulg. Ἀρρογενῇ dedi cum Scaligero. Πούδεντας, a nominativo Pudentis, syllaba οὐ correpta, ut in Πόντουμος ap. Apollonid. Palat. p. 484. nr. 791. v. 6.

Nr. 161. Ex Pocock. Instr. antiqu. p. 44. nr. 2. dedi in Paralipom. II. nr. 19. p. 769. V. 1. θαυμα .. μΥΘΩΝ. Poc. Scripsi: θαῦμ', Ἀμμώνιον. Cf. epigr. αὐδ. in Palat. p. 471. nr. 674. V. 2.

πολλοι. Poc. Regionis oppidivi nomen videtur excidisse. V. 3. *τιρο-
μενοι σιν*. Poc. In versus exitu verba procul dubio transponenda:
ῥδασιν εὔρε πόρον. V. 5. *καίταμιν*. Poc. *καί τάδε μὲν* scripsi metro
postulante, ut in exitu versus *κελαρύζειν* pro *κελαρύσειν*. V. 8. *ὑμνιν*.
Poc. Proximum erat *ὑμνεῖν*; sed huic verbo appositum *θαυραλῆως*
non bene convenit; quare *μίμνειν* dedi. Ut in hoc verbo *I* deprava-
tum in *Υ*, sic statim in *πορευομενους*. V. 9. *χαιριτων*. Poc. V. 10.
οεθεμινημηριοις. Poc. Recte me emendasse puto: *ὅς γε μιν ἡμερίοις*.
Caeterum hoc distichon mihi non satis perspicuum esse fateor. —
Nr. 162. Ex Strabon. L. II. p. 126. B. T. I. p. 198. ed. Siebeuk.
Br. III. p. 234. nr. 393. An. III. 2. p. 93.

Nr. 163. Edidit Taylor ad Demosth. T. II. p. 358. unde id re-
petivit Br. in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Paralip. II. nr. 20.
p. 770. V. 7. *Ἀλκαθίου* Tayl. De Alcathoo vid. Pausan. L. I. c. 43.
T. I. p. 165. ed. Fac. — Nr. 164. Exhibuit Salmas. ad Scriptt. Hist.
Aug. T. I. p. 805. Br. III. 189. nr. 191. An. III. 1. p. 400. V. 1.
τε φανηφορος. Salm. et alii. *στεφανηφόρος* emendavit Reines. in In-
scriptt. p. 83. qui etiam de Crescente disputavit. V. 2. Vox *ἔνσοφος*
in Lexicis nostris non reperitur. — Nr. 165. Ex Plutarcho in Vit.
Cimon. c. 7. T. III. p. 187. ed. Cor. Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 572.
ed. R. Br. III. p. 181. nr. 157. An. III. 1. p. 376. V. 3. *ἐς πεδίον*.
Plut. *ἀμπεδιον*. Aesch. V. 3. *πύκα χαλκοχειτώνων*. Aeschin. vulgo.
Sed in Cod. Bern. *θωρηκτάων* legitur, ut ap. Plutarch. Et sic habetur
ap. Homer. *Ἰλ. μ. 317. ο. 739*. V. 4. *ἔξοχον ἄνδρα*. Aesch. V. 5.
ἀεικίς. Aesch. Plut. *ἄηθες* legendum suspicabatur Marklandus. V. 6.
κοσμητάς. Aesch. quod non spernendum.

Nr. 166. Edidit Sirmond. Notis in Sidon. Apollinar. pag. 30.
Br. III. 285. nr. 631. An. III. 2. p. 217. — Nr. 167. Ex Lycurgi
Or. in Leocr. p. 215. ed. Reisk. Aristid. T. II. p. 380. ed. Oxon.
Paralipom. II. nr. 21. p. 771. V. 2. Hic versus ap. Lycurgum sic
legitur: *χρησοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν*. Cf. Wesseling. ad
Herodot. p. 492. 6. — Nr. 168. Ex Diodor. Sic. L. XI. 33. T. I.
p. 430. ubi vid. Wesseling. Br. III. 179. nr. 144. An. III. 1. p. 370. —
Nr. 169. Ex Pausan. L. I. 37. p. 89. Br. III. 187. nr. 183. An. III.
1. p. 393.

Nr. 170. Edidit Spon. in Miscell. erud. Antiqu. p. 576. Cf. Ha-
genbuch. epist. epigr. p. 150. Dedi in Paralip. II. nr. 22. p. 771.

Mali versificatoris foetus. V. 1. *κῆμαι*. posteriore syllaba correpta, de qua licentia multi multa. Vid. Ernest. in Excurs. ad Calliniach. T. I. p. 260. Hoc recentiores tantum ausos esse, hodie nemo dubitat. V. 2. *Ἀρτίου*. pronuntiandum *δισυλλάβως*. Vid. ad nr. 243. v. 1. V. 3. *κεν* ab imperito versificatore metri implendi causa videtur insertum. In *Πορβλιανῇ* idem penultimam corripuit, ut alii passim in *Ἰουλιανός*, *Λουκιανός* et aliis similibus. Vid. ad Palatin. p. 317. nr. 760. — V. 4. *σκαριαδαί* et *εὐγενίης*. Spon. — *ἔπελον*. fortasse, *ἐπίλοντ'*. V. 5. *χρησία τε*. Spon. *χρησιαίς*. Fabrett. *χρησία* emendavit Hagenbuch. *χρησίη* expectabatur post *εὐγενίης*; sed auctor dialectos imperite miscuit. V. 6. *πενθεπακομένη*. Spon. *πενθαυτακομένα*. Fabrett. V. 7. *δανιτανη*. Spon. *δανιτλην*. Fabr. Quum duplex δέ ferri non posset, scripsi *μάλλ'* *ἔτλην*. Ductus in marmore *ΑΑΑΑ* facile pro *ΑΑΝ* haberi potuerunt. V. 8. *θειπομένη*. Spon. *θειλομένη*. Fabr.

Nr. 171. Ex Sponii Miscell. pag. 320. Br. III. 308. nr. 722. An. III. 2. p. 307. V. 4. *γυμνάς*. Vid. ad nr. 103. — Nr. 172. Ex Muratori Thes. p. 1752. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. IV. p. 279. nr. 729^b. An. III. 2. p. 316. V. 2. *ποιεῖ*. Murat. *ποίησε*. Br. — Nr. 173. Ex Pausania L. VI. 3. p. 459. qui hos versus Ly-sandri statuæ insculptos fuisse tradit. Br. III. 187. nr. 181. An. III. 1. p. 393. V. 2. *ἔστηκε δ' ἀναθ*. Vulgo. *ἔστηκ' ἀνθέντων*. Br. cum Scaligero. V. 3. *παίτρα*. Vulg. *πάτρα*. Codd. — Nr. 174. Ex Gru-teri Thes. p. 634. Br. III. 276. nr. 593. An. III. 2. p. 196. V. 3. *καὶ υἱός. καὶ* in hac sede ante vocalem productum versificatoris negli-gentiae tribuit Hermann. ad Orph. p. 729. V. 4. *ωεπειεαδε*. Grut. *ὡς ἐπέτελλε*. Br. mutatione minima. — Nr. 175. Ex Athen. L. X. p. 455. D. Br. III. 317. Aenigm. 1. An. III. 2. p. 342. Cf. Eustath. ad Odyas. p. 256. 12. — Nr. 176. Ex Eusebii Praepar. Evang. L. XI. 6. p. 526. Br. III. 209. nr. 280. An. III. 2. p. 34. s.

Nr. 177. Ex Pocock. Inscriptt. Antiqq. p. 51. nr. 22. retuli in Paralip. II. nr. 23. p. 773. v. 2. Depravatam lectionem, ut ap. Po-cockium habetur, in margine posui. Nomen viri *Κάρπος* incertum est; de *ἀνάου* dubitari non potest. De litteris *A* et *H* inter se permutatis dixi ad nr. 127. v. 2. — Nr. 178. Ex Gruteri Thes. pag. 1039. Br. III. 198. nr. 237. An. III. 2. p. 7. V. 2. *ἀνακτι*. Grut. *ἀνακτα*. Br. *φηλήτων*. Vid. not. ad Palat. p. 140. nr. 309. — Nr. 179.

Ex Gruteri Inscriptt. p. 1096. nr. 8. Br. in Lectt. p. 287. In Edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^c. An. III. 2. p. 206. V. 6. *πυρρον. Μαρμ. πύρρον*. Br. qui *βουλῆς* et *δήμου* malit. Certe *Pyrrhi* nomen alienum est. Flaminius Cornelius, qui hanc inscriptionem ex Marmore repetivit in Creta Sacra T. I. P. II. p. 140. habet: *βουλῆς κάπυρος στήσεν ἐφημοσύνη*. in quibus quid lateat, aliis investigandum relinquo.

Nr. 180. Ex Athenaeo L. X. p. 449. F. Br. III. 320. Aenigma nr. 10. An. III. 2. p. 347. V. 3. *ἀξύνετ' ἀξύνετοισιν*. Vulg. *ἀξύνετὰ ξυνετοῖσι*. Br. c. Casaub. Sic etiam Cod. Epitom. Euripidi. Iphig. Taur. 1092. *εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν*. — Nr. 181. Ex Athen. L. X. p. 450. F. Br. III. 321. nr. 13. An. III. 2. p. 349. V. 5. *ἔξεστι*. Vulg. Br. — Nr. 182. Ex Plutarch. Tom. II. p. 14. Br. III. 183. nr. 168. An. III. 1. p. 381. V. 2. *εὐίστον πόθον*, i. e. *ἐπιθυμίαν μαθήσεως*, quod in Animadversionibus illustrare conatus sum. *εὐλιστον* tentavit Toup. Em. in Hesych. T. IV. p. 325. et *εὐοιστον*. T. II. p. 440. not. edit. Oxon. In vulgata haerebat etiam Schneiderus, qui Plutarchi libellum de Puer. Educ. edidit Argentorati. 1775. ubi Eurydicen esse suspicatur uxorem illam Polliani, ejus eruditionem Plutarchus laudat in Praecept. Conjug. T. II. p. 145.

Nr. 183. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 178. nr. 141. An. III. 1. p. 369. — Nr. 184. Ap. Gruter. p. 655. Br. III. 301. nr. 699. An. III. 2. p. 274. — Nr. 185. Ex Gruteri Thes. p. 1627. Br. III. 269. nr. 561. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum hoc epigr. cum duobus aliis, quae vid. nr. 186. et 377. — Nr. 186. Ex Pausan. L. V. 27. p. 450. Br. III. 178. nr. 139. An. III. 1. p. 368. V. 2. *βιασάμενοι*. Vulg. *βιασοῦμενοι*. Br. Aut hoc, aut *βιησάμενοι* reponendum. Aliter se res habet in dorico epigr. nr. 226. — Nr. 187. Ex Pausan. L. VI. 19. p. 499. Br. III. p. 178. nr. 142. An. III. 1. p. 369. — Nr. 188. Ex Plutarch. Vit. Flam. c. 12. T. II. p. 346. ed. Cor. — Nr. 189. Ex Maffei Mus. Veron. p. 375. Br. in Lectt. p. 503. Edit. Lips. T. IV. p. 267. nr. 695^b. An. III. 2. p. 269.

Nr. 190. Ex Muratori Thes. p. 620. dedi in Paralipom. II. nr. 24. pag. 773. *προσερεστατος*. Murat. C mutavi in Φ. — Nr. 191. Ex Aeschin. Or. in Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimoni. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 2. *μεγάλη ἀρετῆς*. Aesch. *μεγάλων ἀγαθῶν*. Plut. In fine versus Tom. IV.

colon ponendum. V. 3. καὶ ἐπεισ. ἐθελήσῃ. Aesch. Plut. ἐν ἐπεισῶ. ἐθελήσῃ. Br. c. Marklando, ut hoc distichon arctius cohaereret cum praecedente. Idem color in ep. Minasalcae in Palat. p. 243. nr. 242. ἄρρυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλὰ τις ἀστῶν Τούσδ' ἐσιδὼν θνάσκουσιν ἐλάτῳ ὑπὲρ πατρίδος. V. 2. ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς et δῆριν ἔχειν. Plut. ἀμφὶ ξυνοῖσι πρ. μόχθον. Aesch. Quidam Codd. χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς. Fortasse scribendum: ἀμφὶ πάτρης ξυνοῖς πράγμασι. Quod si nolis, Aeschinis lectionem restitue.

Nr. 192. Ex Pausan. L. IV. 1. 4. dedi in Paralip. II. nr. 25. p. 773. s. V. 1. 2. lacunas eleganter explet correctio Lennepii: με- γάλῃς τε κλεινῶν Δίμητρος. V. 4. Quum Pausanias dicat, hoc epigrammate doceri, Cauconem ad Messaniam venisse, eique magnarum dearum orgia attulisse; idque verbis hujus epigrammatis, ut nunc quidem leguntur, minime efficiatur, Lennepius in Animadvers. ad Coluth. p. 151. corrigit: Φλυάδων κλεινοῦ γόνον Κανῶνα διδάξει. Mihi in mentem venerat: Κανῶνες ἀπ' Ἰδμης. Hesych. Ἰδμην. φρόνησιν. Id. Ἰσμη. φρόνησις, πρόφασις, σύνεσις. Doctius vocabulum a librariis facile depravari potuit. V. 5. παιδιόνιος φῶς. Πανδιόνιος υἱὸς corrigit Lennepius, quod necessarium non videtur. Caeterum Lennepii correctiones Facium v. cl. latuerunt.

Nr. 193. Ex Sotione de Flum. ad calcem Aristot. p. 125. ed. Sylb. Vitruv. L. VIII. 3. Br. III. 191. nr. 199. An. III. 1. p. 407. V. 1. ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβάς. ex Cod. Franequ. Schneiderus, quem vid. ad Vitruv. T. III. p. 124. Cf. Wesseling. Obs. p. 231. ἀνίησι perspicue est in Cod. Franequ. ἀναβάλλει. Wessel. V. 2. τήνδε. Cod. Fran. Salmasius in Exercitatt. Plin. p. 1050. habet: Ἠδεῖα τοι ψυχροῦ πόματος λιβάς, ἣν ἀναβάλλει Πηγῇ· ἀλλὰ ν. π. ὁ τήνδε πιών. — Nr. 194. Ex Stephan. Byz. in Φασηλίς. p. 692. Br. III. p. 268. nr. 556. An. III. 2. p. 176. V. 3. ἐν δὲ χθῶν ἱεραῖς τρεῖς καὶ δέκα ἀμύλλαις. Vulg. αὐτὰρ ἐπὶ χθονὸς ὧν ἱεραῖς. Br. c. Ruhnkenio ad Timae. p. 17. Rectius procul dubio Tyrwhitt. ad Aristot. Poët. p. 193: ἐν δὲ χορῶν τραγικῶν ἱεραῖς τρισὶ καὶ δ. ἀ. V. 4. ἀκηράτους. Vulg. ἀκηρασίους corrigunt, et ἀκηροτάτους. ἀγγράντους cum Ruhnkenio dedit Br. Vid. ad Palatin. p. 208. nr. 6.

Nr. 195. Ex Gruteri Thea. p. 919. nr. 5. retuli in Paralip. II. nr. 26. p. 775. V. 4. ὡς ἀνίη καθαρῇ. Suspiciatus sum, ἀνίης καθαρῇ. Sed vel sic oratio paulo durior. Num mutata distinctione legendum:

ἀποπρολιπούσα μερίμνας, Πενκεδανῶτε βίον ὡς ἀνέη παθαρή. conjunctivo pro optativo posito: ut pura et integra a vitae sordibus ad coelum ascenderet. — Nr. 196. Edidit Sirmond. ad Eumod. VIII, Ep. 42. Br. III. 314. nr. 746. An. III. 2. p. 334. V. 1. γλυκερώτερος. Vulg. γλυκερώτερος. Br. Malis praeterea ἐμοί. — Nr. 197. Ex Murator. Thes. p. 1376. et 2075. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721^c. An. III. 2. p. 305. V. 2. καταφρων et καταφρονι. Murat. κατὰ χθόνα. Br. ex correctione Dorvill. ad Charit. p. 100. — V. 3. ἐσαθρησασα. Murat. ἐσαθρησας ἰούσα. Br. c. Dory. V. 4. φιλοισταδιοισιν. Mur. σταθμοῖσιν. Br. c. Dorvillio, qui multa attulit de more veterum defunctos intra aedium limina sepeliendi. V. 5. οροίην. Murat. Br. ὀρώην scripsi. — Nr. 198. Ex Smetii Inscr. fol. XXIII^b. Br. III. 188. nr. 186. An. III. 1. p. 396. V. 2. καὶ Προδ. Smet. et Mur. καὶ Προδ. Br. Et sic nunc reperio scriptum, aut potius καὶ in schedis a cl. Büttmanno mecum communicatis. Nr. 199. Ex Athen. L. X. p. 442. F. Br. III. p. 234. nr. 396. An. III. 2. pag. 93. V. 2. τοίη δῆ. Athen. τοῖη δῆ. Br. metro reclamante.

Nr. 200. Ex Chishull. Itiner. pag. 168. Br. III. 299. nr. 692. An. III. 2. p. 262. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 523. Toup. in Addend. ad Theocr. p. 399. V. 6. οὐθέν. omnes. οὐθέν. Br. V. 7. ὀφρανεσ-αψω. Marmor. ὀφρ' ἂν ἐφαψῶ. Dorvill. dum ad te perveniam, dum tecum conjungar. At sic sequens versus nullo cum praecedentibus vinculo cohaeret. ὀφρ' ἂν ἐς αἰῶ. Br. c. Toupio, meliora verborum conjunctione. Hoc auctor videtur voluisse: Laetus cum patre (Sostrato, ni fallor) degas, ut ille magna et perpetua laude filii etiam apud inferos fruatur. — Nr. 201. Ex Montefalc. Itiner. Ital. p. 423. Br. III. p. 309. nr. 728. An. III. 2. p. 314. Cf. Ruhnk. in Koen. Not. ad Gregor. Cor. p. 287. (p. 609. ed. Lips.) V. 2. ἀλχημφλογωγγα. Marm. ἀλχίμη. Br. cum Ruhnk. N ante Γ in Γ mutatum, quae permutatio etiam alibi reperitur. V. 4. νασοιγαδεταροικτερισαν. Marm. νάσοι τῶδ' ἑταροὶ κτερίσαν. Br. c. Valkenario ad Herodot. p. 648. 42. Insula est Corcyra, ubi hoc epitaphium repertum. V. 6. σῖννα φυλοπιδόεξ. Marm. σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρ. Br. c. Ruhnk. quae falsa correctio. Σίννας est nomen defuncti; quo servato et metrum salvum est, et δὲ suum locum occupat.

Nr. 202. Ex Pausan. L. X. pag. 849. Br. III. 177. nr. 133.

An. III. 1. p. 365. V. 1. Ad ποθέουσα subaudi κείμεαι, vel τίμι. nisi auctor scripsit: ἡμαί δὲ ποθέουσα. . . Sic Hegesipp. in Palat. p. 164. nr. 124. ἀοπίς ἀπὸ βροτίων ὤρων Τιμάνορος ἡμαί Ναῶ. Mnasalc. Ib. p. 165. nr. 128. ἦσο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀοπί φαεννῶ. Quae si vera correctio, iunge: ἡμαί . . . ἔγαλμα Διὸς. — Nr. 203. Ex Pausan. L. IX. p. 741. Br. III. p. 187. nr. 184. An. III. 1. p. 394. V. 3. ὀπλοισι. Br. Sylburgius epigrammatis auctorem scripsisse existimat: Θήβης δ' ὀπλοισι Μεγάλη πόλις ἰοτεφάνεται. probante Brunkio, qui tamen Θηβῶν malebat sine causa idonea. Caeterum Pausaniās neutrum horum, sed Θῆβαι scripsisse videtur, memoriae lapsu, ut Br. probabiliter suspiciatur.

Nr. 204. Ex Murator. Thes. pag. 809. Br. III. 500. nr. 694. An. III. 2. pag. 265. V. 2. ἐξηρημοποιηθῆναι γαίμενος. Murat. ~~ἐξηρημοποιηθῆναι~~ Br. c. Dorvill. ad Char. p. 105. ἡλαιοκίμων scripsi, in quo incidit etiam doctissimus Marini editor p. 141. V. 6. ἐν-
θήσῃς et v. 8. δώσῃς recentiore aetate produnt. Vid. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — Nr. 205. Ex Aeschin. Orat. c. Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 1. ἦν ἄρα. pro ἦσαν. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 211. not. 4. p. 280. ἦ ἄρα malebat Valken. ad Herodot. p. 376. 21. V. 3. λιμὸν αἰθῶνα. Callimach. in Cerer. 67. ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν, αἰθῶνα, κρατερόν. Hermippus ap. Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. p. 314. ed. Cor. δηχθεὶς αἰθῶνι Κλέωνι. Ibi v. 5to scribe ex Codd. ut numeri anapaestici postulant: περὶ τοῦ πολέμου δινοῦς παρέχῃ. — κρατερόν. Aeschin. κρατερόν. Plut.

Nr. 206. Ex Diogen. Laert. L. I. 41. p. 25. Br. III. 258. nr. 508. An. III. 2. p. 149. Erant, qui illud dictum Sodamo tribuerent: ὡς τὸ ἐν Τυγίᾳ ἐπιγράμμα δηλοῖ.

Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν
μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόεστι καλά.

Schol. ad Euripid. Hippol. v. 264. — Nr. 207. Ex Gori Inscriptt. T. I. p. 119. Murator. Thes. p. 1205. retuli in Paralip. II. nr. 27. p. 775. V. 2. πενταετηχομένη, Murat. Leni mutatione scripsi: πενταέτις μόνον ἦν. V. 5. οἰμεγνητι . . . ημητερ. Gor. Mur. Tum βίνους uterque. Corrigendum videtur: ἡ δὲ με γειναμένη μήτηρ πίνθη, Ἀρίτωνος . . . V. 6. βωμμένον male excusum in editione

nostra. Scr. *βωμένον*, ut est in marmore. Forma verbi vitiosa, sed metri causa inventa.

Nr. 208. Ex Pocock. Inscr. p. 45. Chandler. p. 4. in Paralip. II. nr. 28. p. 776. V. 1. *προσφιλές, αἰεί* sc. V. 2. *ἀσπασιοι σι δοτοιοι*. Chandl. unde scripsi: *ἀσπασίοισι λόγοις*. Auctor vulgarem verborum structuram immutavit: *τῷ παρίοντι ἀσπασίους λόγους νέμω*. V. 4. δὲ omissum ap. Poc. Chand. V. 5. Post *θάλλος* videtur *ἔθην* fuisse. De reliquis ob ultimae lineae defectum statui non potest; sed *εἰδώς* sincerum non videtur. — Nr. 209. Ex Chandleri Inscriptt. II. 61. p. 67. Accuratus exhibitum ab E. Q. Visconti in libello cui titulus: *Lettre du Chevalier Anton Canova et deux Memoires lus à l'Institut royal de France sur les Ouvrages de Sculpture dans la Collection de Mylord Comte d'Elgin*. Londres. 1816. 8. Br. III. p. 307. nr. 721. An. III. 2. p. 300. s. V. 1. *ΞΑΝΘΑΙΟΙ*. Lapidario tribuendum videtur hoc epitheton, quo versus vitiatur; nam, quod Viscontius vult, ut in *κνθιώσα* syllabae *διῶω* in unam contrahantur, id vix fieri potest. Hexametrum habebis perfectissimum, si poëtam scripsisse statuas: "*Ἡ ποτε κνθιώσα καλὰ τὲ ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις*. In Marmore est *ΕΘΙΡΑΙΟΙ*. ut v. 4. *ΔΙΠΙΟΕΣΣΑΝ*. et v. 5. *ΧΙΛΕΣΙ*. V. 6. *τ'* post *ἀρετὴν* non est in Marmore. V. 7. *ΚΙΛΙΚΙΑ ΧΑΡ* Marmor. unde *χάρμα* fecit cl. Viscontius, in nomine *Κιλίκια* duas priores syllabas a poëta productas esse statuens. Sed nomen mulieris *Κιλίκεια* fuisse videtur; ultimam autem vocem sic licet expleas: *Χαρίλλον*, vel similiter. V. 8. *εἰκοσιπενταετής* est in marmore, ut nr. 153. — V. 5. Sio, ut dedimus, haec verba leguntur apud Chandlerum, Brunkius corrigendum censebat: "*Ἐρμος Ἀριστομάχοιο πατὸς καὶ μητρός ἐσθλῆς*. Nunc in Marmore esse docemur: "*Ἐμμερως δ' Ἀριστομαχοιο πατὸς καὶ μητ...* Viscontius explevit: *καὶ μητρός Ἐρίνης*. V. 9. *φιλῆς* ap. Viscont. Quum versus nomina propria non caperet, auctor prosam miscuit cum versibus; cuius licentiae etiam alia in Marmoribus exempla extant.

Nr. 240. Ex Gruteri Thes. p. 607. Br. III. p. 310. nr. 732. An. III. 2. p. 317. Cf. Burmanni Anth. Latin. T. II. p. 197. V. 3. *χελιδόνις*. plures. Vid. Huschk. Anal. crit. p. 6. V. 4. *βαίης ἄπο*. *ἐκ τυννῶν* comparat Schaefer. Meletem. p. 70. Simile est *ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων* ap. Automed. in Palat. p. 106. nr. 129. — Nr. 241. Ex Aristide T. II. p. 386. dedi in Paralip. II. nr. 29. p. 777. V. 3. 4.

Hujus distichi verba contraxit rhetor: *δείξας νικάτω· δοκῶ δέ, φησὶν, ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερά ἔχειν.* — Nr. 212. Ex Stephan. Byz. in *Θοῦροι*. Schol. Aristoph. ad Nub. 331. Br. III. 263. nr. 533. An. III. 2. p. 166. V. 3. *τῷ γάρ.* Vulgo. *τῶν ἄρ'* emendavit Br. quod praetuli conjecturae Huetii: *τὸν γὰρ ἄπλητον.* — Nr. 213. Ex Athen. L. XI. p. 232. C. dedi in Paralip. II. nr. 30. p. 778. V. 3. Cf. Stanlei. ad Aeschyl. Pers. v. 466.

Nr. 214. Ex Homeri et Hesiodi Certamine p. 16. Br. III. p. 256. nr. 497. An. III. 2. p. 146. V. 2. *ἐκόσμησε.* Br. V. 4. *ποινήs.* nonnullae editt. *ποινήν.* Br. c. melioribus. V. 5. *ἔστησε.* Br. — Nr. 215. Ex Murator. Thes. p. 958. Br. III. nr. 754. p. 316. An. III. 2. p. 339. V. 2. *ἡγεύεω.* Murat. *κατέχεις.* Br. c. Wesselingio. V. 5. *πραπίδας.* brevis syllaba in caesura. V. 7. *νυμφὴν δη . . . οἰγω.* Murat. *ἦν σοι ἐγώ,* correxit Leichius in Nov. Miscell. Lips. T. I. p. 475. In fine versus *ΟΙΩΙ* Murat. *οἶψ' | τλήμονα.* Br. oratione intricatiore. *οἶ, οἶ.* Leich. Verba sic jungenda: *ἦν νύμφην σοι ἔτρεφον, (ταύτην) Ἀΐδης ἤρπασε νυμφεύσων.* V. 9. *αμφομουνοσ.* Murat. *ἀλλ' ἄρα μούνοι.* Wesseling. *ἀλλ' ἄρα μούνω.* Br. *μούνω,* numero duali Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 82. quod procul dubio verum. Sed in edit. nostra v. 10. vitiosae expressum *παρθενικήν* pro *παρθενίην*, quo errore sensus hujus distichi prorsus turbatur: *vos soli pudicitiam servastis.* Icarium poëta puellamque ipsi desponsatam alloquitur. *σώσατε ως.* Murat. quod tuetur vir doctissimus, quem modo laudavimus, *ὡς αἶδον* pro *πρὸς αἶδον* accipiens. *σώσαθ' ἕως.* Br. Hiatum sustuleris legens: *σώσατε κῆς* aut *κείs αἶδον.* — Nr. 216. Ex Plutarch. T. II. p. 839. Phot. Bibl. Cod. CCLX. Br. III. 267. nr. 555. An. III. 2. p. 175. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 314.

Nr. 217. Ex Murator. Thes. p. 658. Br. III. p. 314. nr. 754. An. III. 2. p. 331. V. 1. *χειρσιν.* Mur. V. 3. lacunam sic explevit Br. *κείνοισιν ὅσων κινεῖτο.* plura corrigens, quam necesse erat. Scr. *κείνοισ περ ὅσων κινεῖτο πρῶσώποισ.* — *κινεῖτο.* Mur. V. 6. *κείτε δε γῆρα βεβαρηνοσ.* Gor. et Mur. *κείται δὴ γῆρα βεβαρημένοσ.* Br. V. 7. *εὐχοροιο.* Marm. *ἡῦχοροιο.* Br. — Nr. 218. Ex Gruteri Thes. p. 399. 3. dedi in Paralip. II. nr. 31. p. 778. V. 1. *ΗΜΙΗC.* Marm. *ΙΤΑ-ΑΙΗC.* Casaub. qua correctione nihil nec lenius nec verius. — Minus bene cessit eidem emendandi conatus in proximis: *αρχονταελοτιτο-αινεσθησαντο.* ubi ille: *ἄρχοντα ἀγάλλετον ἐστήσαντο.* quod et longius

abest a litterarum vestigiis, et ob hiatum molestatum. In *CAOTI-TOAIN* nihil aliud latet, quam quod reposuimus: *ΦΙΛΟΗΤΟΑΙΝ*.

Nr. 219. Ex Sponii Miscell. p. 374. nr. 127. et peculiari editione in duobus foliis facta a Fauris de S. Vincent, in cujus museo illud marmor servatur, retuli in Paralip. II. nr. 32. p. 779. Cf. Chardon de la Rochette Mélanges T. I. p. 121. sq. V. 1. Sponius omisit. Lacunas sic explere conatus est Chardon: *Μὴ ταχίνοισι παρέρχειν ἔχνεσι τύμβον, ὀδίτα*. comparans epigr. in Palat. p. 255. nr. 337. In qua lectione et hiatus offendit, nec rhythmus bonus est. Commodè scripseris: *στῆθι παρερχόμενος τόνδ' ἔχνεσι τύμβον, ὀδίτα*. V. 2. *κοῖρος*. Marm. *κοῦρος* correxi in Animadvers. Tom. III. 2. p. 113. Post *κοῦρος* dele comma. V. 4. *σ ... οε ... ιν*. Marm. *θεοῖσιν* correxi l. c. V. 5. ductus in Marmore obscuri *και ... ο ... εων, κατ ... εων, καταπλέων*, et in versus exitu *ιφθην*. Priori harum lectionum accommodatum id, quod in textu posui: *πλωτῆρ καὺτός ἐών*. idque sensus videbatur postulare. Chardonus corripbat: *πλωτῆρ καὶ πολέων πόντου γ' ἐνὶ κύμασιν ἦσθην*. Villöisonus: *πλωτῆρ καὶ τὸ πλεον πόντου γ' ἐνὶ κύμασιν ἔσθην*. aut *πλωτῆρ κάρτα ἐών*. jejune admodum; altera correctio etiam ob hiatum damnanda. Ultimas in versu syllabas *ΚΥΜΑCINIΦΘΗΝ* mutavi in *ΚΥΜΑCΙ ΝΑCΘΗΝ*. in undis habitabam, ut saepius de nautis et piscatoribus. Verbum est ap. Homer. 'Il. ξ. 119. *πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη*. Apollon. Rhod. III. 1180. *Ἀργεῖαδὶ κρήνη ἐπίουρον ἰόντα, ἔνθα καὶ ἐννάσθη*. V. 6. *τρ ... ε ... νλαχων .. οδε σημα .. πανμαι*. Marm. *τρεφειν δε λαχων*. Spon. Dedi correctionem Chardonii. V. 9. *εν δε τεθνε ... εν ομηγυριε ..* Marm. *ἐν δὴ τεθνηῶσιν ὀμηγύριές γε πέλουσιν*. Chard. Viscontius malebat, *ἐν δ' αὖ τεθν*. V. 12. *εὐεῖλα* in Marmore esse videtur. *εἰς εἰμι*. Chard. In eundem modum hos versus emendaveram in Animadvers. T. II. 2. p. 307.

Nr. 220. Ex Pausan. L. V. 20. p. 428. Br. III. 189. nr. 192. An. III. 1. p. 400. V. 1. *στῦλος ... ἐνοῦσα*. Vulg. *στυλῖς ... εἶσα* corrigit Dorvill. ad Charit. p. 74. Vitium fortasse non est in *στῦλος*, sed in epigrammatis initio. Legendum enim videtur: *καὶ γὰρ ἐγὼ πίων εἰμ', ὃ ξένε*. quod *κειων* in Cod. scriptum, facile in *κείων* depravari potuit. Verba sic iunge: *καὶ ἐγὼ εἰμι λείψανον οἰκων ἢ πίων, ἢ πρὶν ποτε ἐνοῦσα στῦλος ἐν Οἰνομάου δόμοις*. pro *δόμων*. V. 4. *δέξατο*. Vulg. *δαίσατο*. Br. cum Sylburgio. — Nr. 221. Ex

Gruteri Thes. p. 528. Br. III. 307. nr. 720. An. III. 2. p. 298. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 150. V. 2. *μινυνθαδιον*. nonnulli. *μινυνθαδιην*. Br. V. 3. *ὅς . . πείσας*. Marm. *ὡς . . πείσα*. Br. c. Dorvill. Illud revocavi. Eutyches chorostata summa cantus pollens suavitate, ita ut vel animas avolatūras revocaret, suam tamen miser animam revocare non potuit. V. 4. *αὐτοῦ*. Br. *αὐτοῦ* scripsi sensu postulante. *μέλειος*. Marm. *μελίεος*. Br. c. Dorvill. praeterea idem malebat *τῶν αὐτῶν* scribi. Nihil horum necessarium. In *μέλειος* ultima in caesura producta, ut in tot aliis sequiuris aevi locis. Cf. Friedem. de Med. Syll. Pont. p. 320.

Nr. 222. Ex Agath. Histor. L. II. p. 54. Br. III. 188. nr. 188. An. III. 1. p. 397. V. 5. *συγγενὲς οἱ τοῦτο*. Haec lectio ob plures causas ferri non potest; nec magis conjectura Vulcanii: *συγγενέες τοῦθ' οἱ βρέτας*. Saltem scribendum erat: *ἀνθ' ὧν συγγενέες τόδε οἱ βρέτας*. Sed Hermannus ad Orph. p. 786, monuit, fieri non potuisse, ut privati homines (Chaeremonis cognati) statum illi ponendam decernerent, sibi arrogantes, quod civitatis esset. Quare corrigendum censet: *ἀνθ' ὧν σύγγω (συνέγω) οἱ τοῦτο βρέτας*. — Nr. 223. Ex Gruteri Thes. p. 163. Br. III. 285. nr. 632. An. III. 2. p. 218. Cf. Burmann. ad Anth. Latin. T. I. p. 244. V. 2. *ἐνδίδωσι*. memorabilis systole pro *ἐνδίδωσι*. Facile hoc evitasset auctor, si scripsisset: *ὡς θέμις ἐστὶ, διδοῖ*. qua forma Hesiod. utitur "E καὶ 'H. 281. et alii. V. 3. *τῇ γάρ*. Vulgo, *τῇ γ' ὄρ*. Br. c. Casaub. Scripsi, quod sensus postulat: *τῇ γ' ἂν καὶ ζωὴν. et vitam ei concessissem*. V. 4. *ἐπιρῆτος*. Marm. V. 5. *κατωματος ἔσχατ*. Marm. *καὶ σώματος ἔσχατ*. Br. cum Casaub. V. 6. *γέφυραν*. Notanda mediae in hac voce correptio contra poetarum usum. *εἴδατο*. Br. *στήσατο*. Fleetwood. — Nr. 224. Ex Reinesii Syntagm. p. 610. Br. III. 276. nr. 592. An. III. 2. p. 195.

Nr. 225. Maffei in Museo Veronensi p. 317. Br. III. 302. nr. 703. An. III. 2. p. 277. V. 1. *ἐμον . . . εφο . . . ρον οἱ παρ*. Maff. Lacunam sic explevit editor: *συγγερὸν μόνον*. Brunkius autem: *γοσρὸν μόνον*. V. 2. *ἐμῃ . . . ρον*. Marm. *μικρὸν* scripsi cum editore; *ὀλίγον* dedit Br. V. 6. *ἡστ . . ονοχασα προσθεμενων*. Marm. quod Maffeus infelicititer tentavit. Dedi lectionem Br. qui valde probabiliter scripsit, *πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων*. Certe *μένων* alienum. — Nr. 226. Ex Pausan. L. V. 23. p. 438. Br. III. 177. nr. 236. An. III. 1. p. 367. V. 2. *βιασάμενοι*. Vulg. *βιασάμενοι*. Br. et Codd. Facii. Cf. supra

nr. 186. v. 2. V. 3, καὶ μετρίαι. Vulgo, καὶ μέτρα ποιέειν. Br. c. Kuhnio. Idem Τελιστάς correxit pro τελετάς.

Nr. 227. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 187. nr. 140. An. III. 1. p. 368. V. 1, Κλεισθίνης. amphibrachys pro dactylo, ut nr. 241. v. 4. Κλειμβρότου. ubi tamen Codd. metro suocurrentes Κλειμβρότου exhibent. — Nr. 228. Ex Sponii Miscell. pag. 376. Br. II. 491. nr. 2, An. II. 3. p. 370. V. 2, κλειφορῶν esse videtur in Marmore. Κλειφορῶν. Br. c. Gorio. τριετιον ἀφείλετο μοῖρα κρατερη. Marm. τριέτη ὃν ἀφ. μ. κραταιή corr. Fabr. et Dorvill. ad Charit. p. 262. Probabilis correctio. Sed in prima voce rectius scribes: Κλειφορῶν τριετὶ ὃν ἀφ. Sic etiam emendavit Porson. in Advers. p. 275, ed. Lips. — Nr. 229. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. Br. III. 305. nr. 710. An. III. 2. p. 286. V. 2. ἡρπασα φωνῶν. Marm. Verissime Br. ἡρπασ' ἄφρων. Saepe X in marmoribus sic scribitur, ut, infima lineola forte extrita, Γ esset videatur. Vid. ad nr. 236.

Nr. 230. Ex Museo Veronensi pag. 63. Br. III. 174. nr. 122. An. III. 1. p. 359. V. 2. Ἀσθμονεύς. Marm. Ἀθμονεύς corr. Scaliger. Vid. Interpp. Harpocr. V. Ἀθμονεύς. Poenitet me hoc non statim in textu posuisse. — Nr. 231. Ex Pausan. L. VIII. 5. pag. 607. Br. III. 186. nr. 180. An. III. 1. p. 392. — Nr. 232. Ex Gruteri Thes. p. 802. Br. III. 310. nr. 730. An. III. 2. p. 316. V. 1. κειτῆ. Marm. ut nr. 217. vers. 6. — Nr. 233. Ex Sponii Miscell. p. 357. Br. III. 310. nr. 729. An. III. 2. p. 314. s. V. 2. κουρησ, Spon. κουρη, Fabr. Br. οσα εταων. Marm. Hoc loco, ut in plurimis aliis, lapidarii elisionem neglexerunt. V. 3. 4. exhibui sic, ut in Marmore leguntur, verba numeris destituta, ut passim in epitaphiis, quorum auctores interdum, ut hodie quoque, specie quadam numerorum contenti erant. Frustra Br. haec in versus digerere conatus est: αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν Ἀχθος ἔχων κραδίη. V. 4. κραδίης in marmore esse videtur.

Nr. 234. Edidit Villos. in Prolegg. ad Homer. p. LV. Viscont. in Museo Piot-Clement. T. IV. p. 43. Repetivi et illustrare studui in Paralip. II. 35. p. 785. V. 5. πανσιλόους. vox Lexicis addenda. Simile est πανσίλπος in Fragm. Sophocl. ex Naupl. in Schol. Pind. Isthm. VI. 10. Ζεῦ πανσίλπε καὶ Διὸς σωτηρίου Προνδὴ τρίτου κρατῆρος. quem locum respexit Schol. ad Platon. p. 36. ed. Siebenk. ubi editor verba, ἐμεινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς, perperam

pro Sophoclis versu habuit. — Nr. 235. Ex Gruteri Thes. p. 1130. Br. III. p. 316. nr. 753. An. III. 2. p. 339. V. 2. *πικρονεπαγεισμη*. Grut. *πικρὸν ἐπ' Ἀγασίλας*. Br. cum Ruhnken. Ep. crit. p. 133. Majore molimine Bentlej. in Not. ad Callim. H. in Lav. Pallad. v. 130. *μή σοι μὴνίω πικρὸν ἐπ' Ἀγασίλῃ Περσεφόνῃ τε κόρα*. V. 3. *αμα*. Grut. et alii. *ἀλλὰ* Br. c. Benth. ut statim nr. 236. v. 2. In corrupto loco Philostrati Imagg. II. 23. p. 847. *μάχεσθε, ὧ γενναῖοι, τὸν Ἡρακλῆα, καὶ προβάτε· ἀλλ' οὐ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο, δοῦν ἤδη κειμένοιιν*. sensum restitues scribens: *ἀνέχεσθε, ὧ γενναῖοι, τὸν Ἡρ., καὶ προβάτε ἄμα, εἰ τοῦ λοιποῦ γε π. ἀ. sustinete Herculem, et omnes simul in eum irruite, si reliquo saltem puero parcat*.

Nr. 236. Ex Muratori Thes. pag. 1321. Br. III. 299. nr. 693. An. III. 2. p. 264. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 39. V. 2. *αμαεταθεις*. Murat. V. 3. *εστιεν*. Ibid. V. 4. *κύνων* abundat, auctorisne an quadratarii culpa, ignoro. V. 6. *τεφρασεγοναμεν*. Murat. ubi iterum I' et Σ confusa. Vid. ad nr. 229. *τέφρα τε γηγόναμεν*. Br. c. Dorvill. V. 7. *ειρηκαιοιορθωσ υπαγεο δοιγιορεμη και τεθνακωτ αδελεσχος σοιφανω*. Murat. quae sic, ut in textu posui, emendavit Dorvillius. Hiatus fortasse tollendus inserto *νῦν*, *ὑπαγε νῦν, ὁδοπόρε*. V. 8. post *τεθνηκώς* Dorvill. γ' inseruit, quod minime necessarium. Γ' enim, quod Muratorii textus offert, nihil aliud est, quam □ i. e. Σ.

Nr. 237. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 273. Br. III. 309. nr. 725. An. III. 2. p. 311. V. 3. *αινοτοκων . . . εων*. Marm. *γονέων*. Br. c. Hagenbuchio et Gronovio. V. 4. *ὄκτωι μόνοις*. Marmoris est lectio. *ὄκτω μούνα ἔτη*. Hagenb. *ὄκτω μούνον ἔτη*. Br. satis pro arbitrio. Versificatoris est peccatum, non quadratarii. Similia congressi in Commentat. de Memnoniis in Actis Societ. reg. Monac. an. 1809. p. 48. — Nr. 238. Ex Fabretti Inscriptt. p. 425. Br. III. 313. nr. 741. An. III. 2. pag. 327. V. 4. *ΔΙΩ*. Marm. Scripsi *ΔΤΩ*. in qua voce duae syllabae in unam contractae, ut in *duellica* ap. Lucretium VI. 660. Similiter in *διακωσίους* duae priores syllabae in unam coalescunt in Palat. p. 528. nr. 146. Hac licentia admissa Marmoris lectio servari poterat integra. Audacter Br. *ἐπτά μόνοις λυκάβασι δύο καὶ μῆνας ἔχουσα*. Lenius Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 58. *λυκάβαντας ἐγὼ καὶ μῆνας*. — Nr. 239. Ex Gruter. Thes. pag. 28. Br. III. 189. nr. 190. An. III. 1. p. 398.

Nr. 240. Ex Gruter. Th. p. 1146. Br. in Lectt. p. 303. In edit.

Lips. IV. p. 275. nr. 721^d. An. III. 2. p. 306. V. 1. *περικαλλέα*. Gruter. *περικαλλέϊ*. Br. sine necessitate. V. 2. Inter *σωφροσύνης* et *ένεκεν* fortasse θ' excidit. — Nr. 241. Ex Athen. L. XII. p. 536. B. Br. III. 179. nr. 145. An. III. 1. p. 370. V. 4. *κλειομβρότου*. Scr. *Κλειομβρότου* cum Cod. Veneto. *Ἡρακλέως*. Vulgo ap. Athen. et Br. *Ἡρακλῆος* scripsi cum Schaefero in Addend. in Epist. Bastii p. 18. ed. sec. — Nr. 242. Ex Diodor. Sic. T. I. p. 415. Br. III. p. 178. nr. 143. An. III. 1. p. 369. V. 3. Vulgo distinguitur post *Φοίβῳ*. Commate deleto cautum est, ne omnis devictorum Persarum gloria a diis ad homines transferretur, quod timens Valkenar. ad Herodot. L. VIII. p. 637. 6. correxit: *ἀπωσαμένοις* et *ῥυσαμένοις*.

Nr. 243. Ex Pausan. L. V. 22. p. 435. Br. III. 177. nr. 135. An. III. 1. p. 366. V. 1. *Ἀπολλωνίας*. Vulg. *Ἀπολλωνίας*. Br. Illud revocare non dubitavi. Duae ultimae syllabae in unam coalescunt, ut in *Τελευτίας* Palatin. p. 272. nr. 426. in *Ἀρῶριον* supra nr. 170. v. 2. in *πόλιας* ap. Homer. Od. θ. 560. V. 2. verborum transpositionem, a Passovio metri causa factam, *ῥῖσιον Ἰονίῳ Φοῖβος*, veram puto. In eandem incidit Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 310. — Nr. 244. Ex Gruteri Thea. p. 769^b. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721^b. An. III. 2. p. 302. V. 1. priora verba obscuritate laborant. V. 3. *σωμας παυσε*. plurimi. *σωμανεπαυσατο*. Murat. *σῶμ' ἀνέπαυσε*. Br. V. 5. *θνητην*. Grut. et alii. *θνητῇ*. Murat. Br. V. 6. *α . . . μνηστος*. Marm. V. 7. *κυδυη*. Marm. *κυδυῆ*. Br. *κυδυῆ*. Ruhn. Epist. crit. p. 83. *κεδυῆ*. Grotius. Brunkiana lectio a vestigiis marmoris proxime abest. *παράκοιτι*. Scr. *παράκοιτι*. Caeterum Br. malit: *σοὶ δὲ τάφον σοφίης ἔνεκεν, κυδυῆ παράκοιτι*. sine causa idonea. V. 8. *τευξεφρασσασνονημενος*. plurimi. *συνόμεννος*. Murat. Nomen hominis in *Ἐπαφρᾶς* aut *Ἐφρᾶς* mutandum suspicantur. V. 9. *αγενησφυχει*. Marm. *ἀλλ' ἄγ' εὐψύχει*. Br. metro claudicante. *ἄγνετι εὐψύχει*. Scaliger, mulierem illam *Hagnetin Chresten* appellatam fuisse existimans. *ἀγνή εὐψ*. Grot. Possis etiam legere, sine metri detrimento: *αἰνετῇ εὐψύχει*. Formulam illustravit Reines. p. 731 et 826. In Inscr. Pocock. nr. 3. lege: *Θάρσει σύμβισι Στρατωνιανέ, οὐδεὶς ἀθάνατος*. Sic etiam in epigr. quod dabinus ad calcem harum notarum: *εὐψύχει Βασίλλα, οὐδεὶς ἀθάνατος*.

Nr. 245. Ex Thücyd. L. VI. 54. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. pag. 201. — Nr. 246. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 78. nr. 123.

Br. III. 315. nr. 759. An. III. 2. p. 336. V. 1. *ηματοδενψιφανεσθη. αιαι...οιο δεδορμας*. Marm. Mutilum versum Br. c. Chandlero explevit sic: *μνημα τὸδ' ὑψιφανὲς Αἰοῦς ταμίως διδορμας. ταμίως α ταμίος* non improbata videtur Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. p. 34. not. improbat Hermann. in Not. ad Bucolic. in Soph. Schaeferi T. I. p. XIV. Vide an fuerit: *Αἰοῦς ζακάροιο*.

Nr. 247. Ex Fabretti Inscriptt. p. 723. dedi in Paralip. II. nr. 36. p. 788. Cf. Hagenbuch. ad Blaurer. p. 46. sqq. V. 2. *ἐτι ζωός*. De correptione ante ζ vid. ad Palatin. p. 113. nr. 177. v. 10. V. 3. *ΕΓΩ*. Fabr. *ἔω, ἔφη, στήλαις παρ', ὀδ*. Hagenb. inepte. Scripsi: *οἱ Α ἔφν. qualis illa fuerit*. Saepe littera Α a Marmorum descriptoribus pro Ω habita. *υπετρα .. α*. Fabr. *ὑπέγραφα*. Hagenb. V. 4. *αυτη*. Fabr. *αὔτη*. Hagenb. *αὐτῇ* scribendum existimavi. *τύπος* est *forma*. Palat. p. 427. nr. 405. *δεῖδια σὸν τε φυχῆς ἐρατὸν τύπον*. Ibid. p. 608. nr. 2. *ἔθκα μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον*. V. 5. *στέφνοισι μένουσαν*. fortasse corrigendum: *στέφνοισιν ἐνοῦσαν*. Vid. ad nr. 225. vers. 6. V. 13. *ηεοσησεια*. Fabr. *ἡ ζωσας ἐς*. Hagenb. Comparatur Marciana cum Penthesilea Amazone, cujus post mortem pulcritudine captus est Achilles. V. 15. *μαρκιαντην*. Fabr. Scripsi *Μαρκιανῆν*. in quo nomine penultima corripitur, ut supra nr. 234. v. 1. in *Μαρκιανοῦ*. v. 12. in *Ἀδριανόν*. nr. 279. v. 2. in *Διλιανοῦ*. Vid. Not. ad Palat. p. 444. nr. 510. — Nr. 248. Ex Cruteri Thes. p. 1196. nr. 9. Br. in Lectt. p. 303. Ed. Lips. T. IV. p. 271. nr. 710^b. An. III. 2. p. 288. V. 3. *γενσαμένον*. Gruter. *γενσαμένην*. Br. c. Reinesio. — Nr. 249. Ex Pausan. L. VI. p. 416. Br. III. 283. nr. 626. An. III. 2. p. 213. V. 1. *μῶνος πάλη*. Vulg. *μοννοπάλης*. Br. cum Camerario. V. 3. Ineptus horum verborum rhythmus. Melius haberet versus in hunc modum scriptus: *Χίλων, ὦν Πατρεις' αὐτὰρ νιν λαὸς Ἀγαῶν ...*

Nr. 250. Ex declamatione Alcidamantis in Oratt. Gr. T. VIII. p. 75. ed. Reisk. Br. III. 253. nr. 484. An. III. 2. p. 142. V. 3. *Ἡρακλῆν*. Vid. de hac forma Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. pag. 103. — Nr. 251. Ex Muratori Thes. pag. 1041. Br. III. 305. nr. 714. An. III. 2. p. 293. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 251. V. 3. *ταδεπικαγια*. Murator. *τάνδ' ἐπὶ γαῖαν*. Br. *τῇδ' ἐπὶ γαίᾳ*. Dorvill. Rectius fortasse, *τῇδ' ἐν γαίᾳ*. V. 4. *ἐπτα και εικοσετους* junctum scripsi, auctore Schaefero. Sic in Antigon. Caryst. c. 98. Cod. Palat. offert *ἐπτακαιεκάπηκην*. Vid. Bast. Epist. crit. p. 89. ed. sec. Dion.

Halie. Antiqu. Rom. IV. 7. p. 651. 4. ἐπτακαικασάτης. Ib. L. X. 36. p. 2087. — Nr. 252. Ex Fabretti Inscriptt. p. 704. Br. III. 5154 nr. 752. An. III. 2. p. 337. V. 4. συνοδείης. Marm. V. 6. ὁδοιποριεσδαινησας. Fabr. ὁδοιπορίης τ' αἰονήσας. Br. ὁδοιπορίας scripsi ob perpetuam permutationem litterarum ε et αι.

Nr. 253. Ex Stephanq Byz. in Διον. Br. III. 191. nr. 201. An. III. 1. p. 408. V. 1. ἡνὶδε πίης. Steph. ἦν δὲ γε πίης. Eustath. ad Il. β. p. 212. 32. Quum in πίης prior corripi soleat, Br. πίνης corrigit. — Nr. 254. Ex Pansan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 193. nr. 707. An. III. 1. p. 412. V. 1. εὐεργος. nomen proprium esse statuebat Sylburgius, *Eueργος*, Euergus Naxius, Byzae filius. Probabilis conjectura. — Nr. 255. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 177. nr. 134. An. III. 1. p. 366. V. 4. τῷ πολέμῳ. Vulg. τῷ πολέμῳ. Br. cum Camerario, distinctione emendata. — Nr. 256. Ex Cruteri Thes. p. 85. Br. III. 188. nr. 189. An. III. 1. p. 397. V. 1. νηὸν μὲν. Alteram vocem uncinis inclusi, quum minime sit probabile, νηὸν pro monosyllabo fuisse usurpatum. — V. 5. ἡδὲ Κυρίλλα. Br. ἡ δὲ Κυρίλλον revocavi, quod est in Marmore. Particula δὲ sequitur interdum conjunctionem τέ. Vid. Hermann. ad Viger. p. 796. Böhk. ad Platon. Min. p. 86. V. 5. καὶ δύο. praeter Dioscorum et Cyrilli conjugem duo alii, ejusdem, ut videtur, familiae, illam statuam posuerant. Illi ζάκοροι, hi νεώκοροι.

Nr. 257. Mali versificatoris foetum ex Sponii Miscell. p. 370. et Reinesii Syntagmate p. 694. dedi in Paralip. II. nr. 37. p. 790. V. 2. δεινβαιωι. Marm. δὲ βαιῶ scripsi, priore in βαιῶ correpta. Fortasse tamen, majore distinctione in fine praecedentis versus posita, syllaba δειν prorsus delenda. V. 3. λαίνεα στελλῃ. Spon. In his nihil aliud latet, nisi λάνη στελλῃ. Metri causa imperitus versificator formam λαῖνος in λᾶνος contraxit. Vers. 6. καίςις. Spon. et Reines. pro κείς. V. 7. ημελλονισσεσθαι. Spon. ἡμελλεν ἔσεσθαι. Reines. Nec ἡμελλον male haberet. Vide ad Palat. p. 117. nr. 199. v. 4. — V. 8. περὶ μου. ut ὑπὲρ μου ap. Theocrit. Eid. XI. 68. Cf. not. ad Pal. p. 265. nr. 393. Precibus parentis annuere non poterant superi, quia Parcae jam omnia de me (aliter, puta,) statuerant. Quod olim conjecti περιέκεισαν ἔναντα, eo sensu, quem contextus postulat, a veteribus non videtur fuisse usurpatum. V. 9. Versus ἄμετρος. Fortasse scribendum: καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης, οὐ τροφὸν εἰλάμενος. pater ipse mē

aluit, paedagogo non usus. Pentameter, ut in praecedentibus quoque, heroicis interpositus. V. 10. *δευξανόμην.* Spon. *δηγυξανόμην.* Rein. Uterque καὶ addidit post *ἐνεργῆς*, manifesto errore quadratarii. Sic iterum v. 11. γὰρ post *Μοιρῶν* legitur ap. Spon. Rein. V. 12. *πηξαν.* Sp. *πησαν.* Rein. *τῆξαν* scribendum videtur. In fine versus *νεφροῦς* videtur addendum. Nam sedem morbi discrete indicatam fuisse, et epitheton *διδύμους* docet, et sequentia. V. 13. post *μοῦνος* in Marm. *οναίνην* habetur. Quod quid sit, non exputo. V. 14. *θέλλει.* Rein. *ώσσει.* Spon. Obscurae fuisse videntur in marmore litterae. *θέλλει* scriptum fuisse existimo. V. 15. *καὶ τότε δημετέρα.* Rein. *καὶ τοὺς δη.* Sp. Illud verius. Aut initio aliquid excidit, aut corrigendum: *καὶ τότε δὴ μ' ἐτέρα νοῦσος [πάλιν] εἴλε κακίστη. καὶ τότε δὴ*, ut Odyss. β. 108. ε. 96. et in Orpheī Argonauticis saepissime. V. 17. *ΓΑΡΛΑΙΟΤ.* Spon. Rein. Una littera inserta scripsit *ΓΑΡΛΑΙΟΤ.* V. 21. *οντως μου γενεαίς.* Sp. Rein. *μον* deleui. V. 22. *ΓΑΚΤΡΟC ΑΟΙΡΑ.* Rein. *ΜΟΙΡΑ.* Sp. V. 25. *ξένε*, ineptum quadratarii additamentum. V. 26. Inter *τηκεδονα* et *τοις* lacuna relicta ap. Sponium. *τηκεδονα στυγερην τοις με γ.* Rein. in qua lectione pentametrum habes fere integrum:

τηκεδόνα στυγερήν τοῖσι με γειναμένοις.

Hoc verum. Post verba *καὶ κατέλειπον* aut lacuna est, aut imperitus auctor quum versum heroicum perficere non posset, pentametrum subjunxit. Etiam ultimus versus est hypermeter, auctoris, ut videtur, culpa.

Nr. 258. Ex Pausan. L. X. 2. 3. retuli in Paralip. II. nr. 38. p. 794. V. 1. *ἐν ἁθλοῖς Ἕλλησι δ' αἰδῶν.* Sic, ut edidi, emendavit Ignarra in Palaestr. Neap. p. 58. not. 11. Nec sic tamen versus minor vitii expers, quum in *μέλεα* prima perperam producat. — Nr. 259. Ex Reinesii Syntagm. p. 856. Br. III. 304. nr. 709. An. III. 2. p. 285. Cf. Dorvill. ad Char. p. 258. Versum senarium jambicum, ob nominis *Φιλησίη* difficultatem heroico versui subjectum, Reinesius frustra in pentametri formam redigere conatus est.

Nr. 260. Ex Ποσειδωνίου Inscriptt. p. 107. Br. III. p. 295. nr. 677. An. III. 2. p. 248. Cf. Toup. Epist. crit. p. 49. ed. Lips. V. 2. *ΟΙΚΙΡΩΝ ΔΑΚΡΥΘΕΝΤΑ.* Poc. V. 3. *ΕC . . . ΧΜΗΡΟΤC.* Poc. *κῆμαι ἐς εὐνάς.* Vid. supra ad Palat. p. 87. (not. crit. p. 49. ad Epigr. Agathiae v. 19.) et p. 533. nr. 543. V. 4. *ΕΙΚΟΓΕCΑΡ.* Poc.

V. 5. *ΑΠ . . . ΔΗΚΝΟΥΣ . . C . et ΜΟΥΝΟΕΚΤΙΑΔ.* Ροσ. *μουνε-
γόνην δέ.* Τονπ. *μουνογενή.* Br. Propius etiam accetseris legens:
μουνόετη δέ. parvulam unius anni puellam. — Nr. 261. Ex Rei-
nesii Synt. pag. 854. retuli in Paralip. II. nr. 39. pag. 794. V. 2.
ΑΛΤΕΙΝΟΝ. Rein. Gor. *ἀλγεινόν* scripsi; auctorem tamen *ἀλγει-
νούν* . . νόσων dedisse, non dubito. V. 4. *δέ κραδίης.* quia cor vitae
sedes. Sed in Marmore legi suspicor: *ΔΕΚ ΡΑ ΑΙΗC* i. e. *δ' ἐκ
ἐ' αἴης.* vocali elidenda, ut saepe fit in Inscriptionibus, a quadratario
expressa. — *ΑΙΛΑΜΕCΑΙΘΕΡΟΝΕΙΚΕΛΙΟC.* Rein. Non male me
emendasse puto: *δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέκτελος αὔρη.* nisi quis malit, quod
et ipse nunc magis probo: *ἐς αἰθέρα, εἰκελος αὔρη.* In hoc enim
rhythmī genere hiatus nihil offensionis habet, praesertim ante *εἰκελος.*
V. 11. *ΚΑΙΟΤΡΑΝΟΝ.* Rein. Legē: *κατ' οὐρανόν.* V. 15. *πατρῆσι
μειδιῶντες.* Suspica bar legendum: *πατρός θεῶν μειδιῶντος.* ubi
θεῶν est monosyllabum. Fortasse tamen lectio latet magis recondita.
V. 16. Initio versus *χρυσείαις* videtur excidisse. Cf. Euripid. Ion.
v. 435. Aristoph. Nub. v. 273.

Nr. 262. Ex Sponii Miscell. pag. 149. Br. III. 299. nr. 691.
An. III. 2. p. 261. Cf. Darvill. ad Char. p. 503. V. 1. *μνήμην*
esse videtur in marmore; unde Fleetwoodius non inepte: *Μαντίππης
'Ανύλα* (rectius fortasse *'Ανύλας*) *μνήμην βώτου παρέδωκε.* V. 2.
βωμῶ. Vid. ad nr. 130. — *σεμνωταυτην.* Wheler. Ejusmodi erro-
rum exempla dedi in Obs. Miscell. Porsoni Adversariis subjectis
p. 313. — V. 4. *εσκεν.* nonnulli. *ἐσχεν.* Br. Illud praetuli. V. 5.
εἰκοσίους. plurimi. *εἰκοσιούς.* Br. V. 6. *εθανεν.* Marm. *ἔθακε.* Br. —
Nr. 263. Ex Athen. L. IX. p. 491. E₂ dedi in Paralip. II. nr. 40.
dag. 795.

Nr. 264. Ex Stobae. Floril. Tit. CXIX. p. 605. Gesn. 495. Grot.
Br. in Lectt. p. 274. In ed. Lips. T. IV. p. 183. nr. 307^b. An. III. 2.
p. 55. Cf. Wesseling. ad Herodot. I. 31. p. 14. V. 2. *μητέρα ἦν.*
Fortasse *μητέρ' ἦν.* Apollon. Rh. L. III. 609. *τότ' ὁ δὲ μητέρ'
ἦν . . . παρηγορέσκειν ἔπεισιν.* Quamquam in homerica poësi ὅς
possessivum sine offensione legitur brevi vocali praecedente. V. 7.
αὐτοῦ. Vulg. *αὐτῷ* Grot. ex Codd. — Nr. 265. Ex Athenae. L. X.
p. 450. A. B. Br. III. 320. in Aenigm. nr. 11. An. III. 2. p. 348.
V. 1. *ὥς.* vulgo et in Cod. Venet. ὅς Br. cum Grotio, assentiente
Schweighäusero. Facit huc Plutarch. T. II. p. 1100. *ὅτι ἐπὶ χαρᾷ*

ἦρθη, αὐτὰ τὸν Σοφοκλῆ, γράτας ἀκάνθης πάππος ὡς φασκόμενοι.
Cf. Hesych. in Πάππος. et quae collegit Arnald. in Lectt. Gr. p. 33.

Nr. 266. Ex Demosth. Or. pro Cor. Tom. I. p. 322. ed. Reisk. Br. III. 284. nr. 627. An. III. 2. p. 214. V. 3. δειματος. Sic vulgo; nec discrepant Codd. δειματος correxit Marklandus, de quorum vocabulorum permutatione dixi ad Palat. p. 500. nr. 592. v. 5. Nimis tamen illa lectio friget. Mellius λήματος Br. cum Valkenario ad Ammon. pag. 142. quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio, per ἔνεκα explicatorum, durissima sit. Schollast. ap. Bekker. p. 328. ἀρετῆς, ἔνεκα δηλαδή. Δειματος γόβου οὐ εἶχον ἐπὶ τῆς πατρίδος. ἀρετῇ καὶ λήματι correxit Wunderlich ad Demosth. Or. pro Cor. pag. 181. Wolfio praeunte; μαρνόμενοι δ', ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν Ψ. Schaeferus distinxit ad L. Bos p. 666. genitivis ab ἀντὶ subaudiendo pendentibus. [Aliam viam tentavi in not. ad Or. Demosth. p. 474. ed. Harl. alt. G. H. S.] Passovius denique in not. mst. μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. A vulgata δειματος non recessit Grotius, qui vertit: *vicerunt virtute metum*; in quo quid secutus sit, non satis apparet; fortasse: *μαρνόμενοι δ' ἀρετῇ διχα δειματος. procul a timore*. V. 6. ἐχῶσιν. Vulg. ἔχουεν. Br. sine causa idonea. V. 10. Vulgo distinguitur post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις. Respexit hunc locum Themist. Or. XXII. p. 276. B. C. οὐ γὰρ πείθεμαι ἐγὼ τοῖς ἐκ τῆς κοινῆς φύσιναι ποτε ἐν ἀνθρώποις οἷους τινὰς ἐκείνοι πλάττουσι νομοῦς τε καὶ σπουδαίους, οὐκ αἰτέ ἀνθρώπους. ἀλλὰ τάχα δὴ τὸ ἐπιγρᾶμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθήνησιν ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνοις τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμεται. — ἔπορεν. Vulg. ἔπορον. Br. c. Markl. et Cod. August.

Nr. 267. Ex Pausan. L. VII. 17. p. 565. Br. III. 187. nr. 182. An. III. 1. p. 393. V. 1. ὁ δ' vulg. ὅδ' Br. — Nr. 268. Ex Muratori Thes. p. 1687. dedi in Paralipom. II. nr. 42. pag. 797. V. 1. ὑποναίτεδ ... μόνες. Murat. V. 3. νιαιωι. Mur. βιαίως correxi cum Kulenkampio. V. 5. ἀρτιμολέν. Mur. Scripsi, quod res postulabat: ἄρτι μὲν ἐν πρ. V. 6. ΚΑΙ ΙΟΝΕΩΝΟΤΑ. Mur. καὶ γενεῶνι' οὐδ' .. emendavi, quod lenius quam ἀρτιγενεῖδ' ἔσονται Dorvillii ad Charit. p. 30. Diphthongus in media voce corripitur, ut in ἐπειρή, in Θάλασσα. Palat. pag. 443. nr. 505. v. 7. et in nonnullis aliis. V. 7.

γοερος. Marmor. *γοερώς* videtur scribendum cum Dorvillio. V. 8. *ολιτοράσαιετι*. Mar. — Nr. 269. Ex Gruteri Thes. p. 1055. nr. 12. Br. III. 311. nr. 736. An. III. 2. p. 323. V. 1. *φέρειν*. Gruter. *φέρων* scripsi cum Br. in Lectt.

Nr. 270. Ex Lucae Itinerar. Asiat. nr. 65. Br. III. 236. nr. 401. An. III. 2. p. 100. Cf. Heringae Obsas. p. 147. V. 5. *πρόσθενω πειρειησαι νοσκο*. Luc. *ἀπειροσύνησι* aut *ἀπειρείχησι νόσιο*. Hering. V. 10. nomen *Πίθου* Brunkio suspectum. — Nr. 271. In Vitis Oppiani. Br. III. 274. nr. 58a. An. III. 2. p. 190. V. 1. *Ὀππιανός*. penultima correpta. Cf. ad nr. 234. v. 1 et 12. nr. 247. v. 15. — *εἶλον*. *ἔσχον* alii. — *δοιδέμον*. *δοιδῶν* et *δοιδέων* alii. V. 2. *ἐξήρασε*. *ἐξήραξε* plurimi. *κρενρός τ' α'*. alii *κρενρός δ' αἰδής*. V. 3. 4. valde discrepant lectiones codicum et editt. *ζῶ μίμνειν φθόνος αἰνός Ἥθελεν*, *οὐκ ἂν μοι τις ἴσον γέρας ἔλαχε*. Cod. Palat. ap. Rittersh. *χρόνον μίμνειν φθόνος αἰνός Εἶασεν Οὐκ ἂν μοι τις ἴσον κλέος ἔλαχεν ἐν χθονὶ φωτῶν*. Cod. alter Pal. et Murat. *εἶασεν* est etiam in Cod. Med. in Bandin. Catal. T. II. p. 587. media correpta, ut Pal. p. 79. nr. 14. ap. Tzetz. Homeric. v. 167 et 304. Scripsi *εἶας* monente Schaefero.

Nr. 272. Primum et postremum distichon legitur in Schol. ad Thucyd. L. I. 6. medio disticho auctum in marmore, quod editum legitur Magas. encycl. an. VI. T. III. p. 536. Dedi in Paralip. II. nr. 41. p. 796. Marmor illud suspicor esse spurium. V. 1. *μεγαρης*. Marm. *μεγαρεῖ*. Schol. vitiose pro *μεγαρεῖς*. V. 3. 4. *ἀπελύσατο*. effecit, ut patriae restituerentur, pecunia data aliove modo. Schaeferi est interpretatio. — Nr. 273. Chishull. Antiqq. Tom. II. p. 12. Br. III. 301. nr. 700. An. III. 2. p. 275. — Nr. 274. Ex Pausan. L. VI. 20. p. 504. Br. III. 193. nr. 208. An. III. 1. p. 412. — Nr. 275. Ex Marm. Oxon. p. 109. Br. III. 314. nr. 747. An. III. 2. pag. 335. — Nr. 276. Ex Murat. Thes. pag. 671 et 1776. retuli in Paralip. II. nr. 46. p. 800. V. 1. *παλιγκλινανδα*. Mur. Scripsi, una littera mutata, *παλιγκλιναντα*, neutrali significatione. Bilancem intelligo, sursum deorsum vergentem. *Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοις* est ap. Agath. in Prooem. v. 125. Jupiter, qui est instar *Τύχης*, ap. Theognid. v. 157. *Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρόπει ἄλλοτε ἄλλως*.

Nr. 277. Ex Athen. L. X. p. 449. D. E. Br. III. 320. inter Aenigmata nr. 9. An. III. 2. p. 347. V. 3. *ἐν θεοῦ*. Athen. *ἐν θεοῖς*. ap. Eustath. ad 'Ιλ. ω. p. 1463. 12. Idem v. 5. *ἅπασιν ὦν ἀεί*. — Tom. IV.

Nr. 278. Ex Cruteri Thes. p. 703. Br. III. 312. nr. 737. An. III. 2. p. 324. — V. 5. *λυκείσσι καὶ αἰμαυνοῖσσι σενονχοῖσι*. Grut. Cf. Scaliger. in Corrigend. p. CCCXII. V. 6. *οὐ πινυθουδιος*. Marm. Verba οὐ δίψος omissa ap. Gruterum. Dedi lectionem Brunckianam, in qua duplex *σε* molestum est. Scribendum procul dubio: οὐ πινυθῆς, οὐ δίψος ἔχεις. — Nr. 279. Ex Gruter. Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 498. An. III. 2. p. 146. Cf. supra nr. 214. V. 2. *Μιλανού*. penultima correpta. Vid. ad nr. 247. v. 15. et ad nr. 271. v. 1. ad Palatin. p. 317. nr. 700. p. 441. nr. 510.

Nr. 280. Ex Murat. Thes. p. 1777. dedi in Paralip. II. nr. 44. p. 798. V. 1. *ημῶν . . κειμή*. Murat. V. 2. *εὐδεται ἀλλοσφει*. Mur. Scripsi, quod res postulabat, εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ. Verba quadratarii culpa transposita. — Nr. 281. Ex Pocock. Inscript. p. 30. nr. 18. et Murator. p. 75. nr. 1. dedi in Paralipom. II. nr. 45. p. 799. V. 1. *αφθιτανοῖσι*. Poc. *αφθιτε ανου*. Mur. *Ἄνουβε* latere, nullus dubito, quem nonnullos pro Κρόνω habuisse docet Plutarch. T. II. p. 368. F. — V. 3. *αμῶν*. Poc. *αμων*. Mur. *Ἀμμων* dedi. Non minus bene scripsissem *Ἀμοῦν*. Cf. Wesseling. ad Herodot. p. 124. 32. — *προτεπημεταισι*. Poc. *προτεπηνηταισι*. Mur. Suspicabar *προφέρων μητίεσσι Σάρπιδι*, ut muta esset littera *ι* in *μητίεσσι*. Vid. ad Palat. pag. 446. nr. 524. v. 9. Sed nimis haec abhorrent a ductibus in Marmore, ut videtur, exhibitis. Propius accessit: *κοῖραντος ἀθανάτων, πρώτος ΠΙΝΤΗΤΙ Σάρπιδι*. — V. 5. *σῆτε*. Poc. *σιτε*. Mar. V. 9. *διανανασσι*. Poc. *διαναν*. Mur.

Nr. 282. Ex Cruteri Thes. pag. 1068. Br. III. 183. nr. 169. An. III. 1. p. 382. V. 1. *ταλλείοισιν*. Br. c. Reiskio. *Ταλλαίοισιν* dedi c. Schedis Dorvill. ad Char. p. 491. *Ταλαῖος, ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ*. Hesych. V. 3. *ἦν σοι γεραίρει*. i. e. *ἦν σοι προσφέρει, γεραίρων σε, τιμῆς ἕνεκα*. — *ὦν σοι*. Reisk. V. 4. *ψυχικά* de *cruentis sacris* cum Dorvillio interpretatur etiam Schneiderus in Lex. Gr. V. *ψυχικός*. V. 5. *ζώσης ἀλόχου*. Marm. *ζώσης καὶ ἀλόχου*. Br. c. Dorvill. Quod an ferri quest, vide. Certe non apparet, cur auctor non scripserit: *καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου καὶ γῆς ἐσορώσης*. ut ap. Homer. *Ἰλ. α. 88. οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο*. Nomen mulieris latere suspicabatur Reiskius: *καὶ πρὶν μὲν Ζώης ἀλόχου γῆς ἐσορώσης*. V. 7. *ἐπετήσιον. ἐφετήσιον*. Ap. Lips. Quae ad h. l. olim de adspiratione neglecta monui in Animadversionibus, aliena sunt. Est *ἔτος*,

ἐπέτιος, ἐπετήσιος. V. 10. ἔπορε. — Nr. 283. Ex Chishull. Antiqq. Asiat. p. 59. Br. III. 192. nr. 203. An. III. 1. p. 408. V. 1. οὐριον Ζήνα. Ζεὺς οὐριῶς in Ponto commemoratur ap. Arrian. in Peripl. Ponti p. 12 et 25. et Marcian. Heracleot. p. 68. ed. Oxon. V. 7. εὐάντητον. deum preces facile audientem explicat Schaeferus ad Apoll. Rhod. Tom. II. p. 169. propitium verteram equidem. ἄγορη εὐάντητος pro praeda exoptata est ap. Oppian. Cyneg. v. 488. et Hal. II. 149. ἔξοχα δ' αὐτῷ Ἀνδρῶπων κρέα τερπνὰ καὶ εὐάντητος ἰδωδῇ.

Nr. 284. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 49. Br. III. p. 279. nr. 605. An. III. 2. p. 201. Cf. supra nr. 37. — Nr. 285. Ex Plutarchi Vit. Marcell. c. 30. T. II. p. 235. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. p. 202. V. 4. ἀσυνάρετος οὗτος ὁ στίχος πρὸς τοὺς προτέρους. verba sunt cl. Coray. Vitium esse videtur in καί, fortasse etiam in ἐγκατέχευε. Nec tamen rem expedituisse videtur Reiskius corrigens: πάρμπολον ἀντιπάλων εἰς κατέχευε φόνον. — Nr. 286. Edidit Falkenburg. ad Nonni Dionys. p. 878. et plurimi post eum. Br. III. 269. nr. 565. An. III. 2. p. 179. Terminus, cui hoc epigramma inscriptum, cum capite Menandri, e regione erat positus alii termino, in quo Homerj caput erat. Cf. Visconti Iconographie T. I. p. 87. not. 2.

Nr. 287. Ex Muratori Thesaur. p. 1502. Br. III. 305. nr. 711. An. III. 2. p. 288. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 260. qui v. 1. χθόνι a Muratorio omissum supplevit. V. 3. ἀρχόμενον. Vulg. ἀρχομένον. Br. c. Toupio. V. 4. ἐκτελεση esse videtur in Marmore. ἐκτελέσαι. Br. Simillimae in marmoribus litterae A et H. V. 5. φιλιτατο. Mur. φίλιτατε. Br. cum Hagenbuchio. Ὀδυρμοις. Mur. ὀδυρμούςς. Br. V. 6. εφηνευχροίς. Mur. ἐπ' ἡνυχρόοις. Br. c. Dorvill. Restitui ἐφ' ἡδυχροίαις πρ. quod in Marmore esse testatur Viscont. in Lettera su due Monumenti p. 25. not. 55. — ηρπασνω στερπλης ναδες. Murat. in qua lectione quid lateret, bene perspexit Hagenbuchius legens: ἡρπασαν, ὡς τερπνὴν, ναῖδες. quod ipsum in Marmore legi docet Viscont. l. c. — ὥσπερ Ἰλιν. Br. c. Toupio in Epist. ad Syrac. p. 329.

Nr. 288. Ex Athen. L. IV. p. 162. A. Br. III. 172. nr. 110. An. III. 1. pag. 346. V. 3. ἱματανω. vulgo. εἱματανωπερίβαλλος scripsi, monente Schaefero, qui proximum vocabulum cum similibus comparavit ad L. Bos. p. 63. — Nr. 289. Ex Gruter. Thes. p. 681. dedi in Paralip. II. nr. 47. p. 801. V. 1. τεθνεῖῶτα τεή. In litteris A TEH vide an lateat, ἈΓΑΘΗ. Sic nr. 306. v. 5. ἀλλὰ σὺ, Γῆα,

πέλους ἐγαθὴ κοίτη τ' Ἀνυλίνῃ. V. 4. εἴ. οἷς videtur scribendum: quibus immatura morte *tristem vestitum dedi* i. e. quos luctus de morte mea lugubri vestitu amicitavit. V. 5. Verba fortasse in hunc modum distinguenda et corrigenda sunt: τίς καὶ πόθεν, οὖνομα τοῦμόν Ἐλεπτος, τῷ ἐγὼ κικλήσομαι. V. 8. Verba ἄμετρα, qualia passim inscriptionibus adhaerent.

Nr. 290. Ex Muratori Thes. p. 261. dedi in Paralipom. II. nr. 48. p. 803. V. 1. ΠΗΝΟΣ. Mur. ΠΑΙΔΟΣ dedi, quod ab illa lectione proxime abest. Nec male tamen Fleetwoodius ΣΚΗΝΟΣ correxit, quod voci ψυχὴ v. 3. bene opponitur. — ΕΠΕΙ. Mur. Ὁ ΤΟΙ videtur scribendum. Homer. Ἰλ. ψ. 9. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γένος ἐστὶ θανόντων. Cf. Od. ω. 189. 295. V. 8. ἀναρίθμιος. Murat. quod graecum non est. Scripsi ἐναρίθμιος, ubi subaudiendum τοῖς ἀνθρώποις. quamvis hoc satis durum. Sic haec malim exhiberi: εἰτ' ἐγενήθην Εἰς ὀλίγων ἐτέων ἀριθμούς· ὃ γὰρ ἄστατος αἰὼν... V. 7. ἀνάδραστον idem esse videtur h. l. quod ἀναπόδραστον, quod *evitari nequit*. V. 9. ταῦτα ἐπέγραψ. Mur. — Nr. 291. Ex Philostrat. Vit. Soph. I. 5. p. 486. dedi in Paralip. II. nr. 49. p. 803. Cf. Theognis v. 215.

Nr. 292. Ex Gruteri Thes. p. 438. Br. III. 182. nr. 161. An. III. 1. p. 377. Cf. Burmann. ad Anthol. Lat. p. 195. V. 1. ταλαρῖα. Grut. μάλ' ἀρήγῃα. Reines. τὰ σ' ἀρήγῃα. Br. cum Wesseling. ad Herodot. p. 501. 6. Hoc restituendum; conjecturas enim, quas margini allevi, nunc minime praefero. Recte σὰ eliditur. Supra in Palat. p. 89. nr. 9. μὰ τὰ σ' ὄμματα. Homer. Od. α. 356. τὰ σ' αὐτῆς ἔργα νόμιζε. Aeschyl. Prom. 340. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ. Soph. Oed. Tyr. v. 529. μὴ τὰ σ' ἐκφανῶ πανά. Ib. vers. 405. καὶ τὰ τοῦδ' ἐπη... καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. Id. Electr. 1495. τὰ γούν σ' ἐγὼ σοι μάντις εἰμι τῶνδ' ἄκρος. — Nr. 293. Ex Plutarch. Vit. Themist. c. 8. Tom. I. pag. 212. ed. Cor. Br. III. 187. nr. 161. An. III. 1. pag. 377. — Nr. 294. Ex Polyb. L. IV. 33. pag. 82. Pausan. IV. 22. pag. 355. Br. III. 186. nr. 179. An. III. 1. p. 392. V. 2. Μεσσήνης. Paus. Br. Μεσσήνη. Polyb. V. 4. σάου. Paus. Br. σάω. Codd. Polyb. Utitur hac forma Callimach. H. in Cerer. v. 135. Lavacr. Pallad. v. 142.

Nr. 295. Ex Stephan. Byz. in Μίλητος. Eustath. ad Ἰλ. p. 237. 3. ad Dionys. Perieg. v. 823. Br. III. 264. nr. 538. An. III. 2. p. 168. V. 1. πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μουσ. Vulg. Br. Vitium in metro, quod non magis animadverteram ac Br. et alii, notavit Meineck. Cur

crit. in Comic. Fragm. p. 20. not. 1. qui *τίκτε* corrigendum existimat. At *τίκτει* bene habet, ut nr. 307. *γεννᾷ μὲν Γλαυκός με πατήρ, τίκτει δὲ με μήτηρ Χρυσόγονη*. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. Metrum restitui delecto articulo *τόν*, qui vulgo legitur inter *τίκτει* et *Μοῦσαισι*, omittitur ap. Eustath. et Draconem, ubi hic versus habetur de Metr. p. 67. In Fragm. Pherecratis ap. Plutarch. T. II. p. 1141. F. *Ποῖας οὐτοσὶ Τιμόθεος; Μιλήσιός τις Πυρρῆϊας*. errorem non sustulit, sed auxit Brunckius, scribens: *Τιμόθεός ἐστι; Μιλήσιος*. Scribendum potius: *Τιμόθεος ἦν*; Tractavi hoc fragm. in Animadverss. in Anth. T. II. 2. p. 451. idemque eleganter illustravit Heinrich in Epimenide p. 189. Ibi v. 7. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις οὕτως ἦν ὅμως ὅμως*. nunc legendum suspicor: *ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις, οὕτως ὡς ἄνομος, ὅμως*. V. 16. tollendus hiatus: *ἐν πέντε χορδαῖς δῶδεχ' ἁρμονίας ἔχων*. — V. 2. *δεξιὸν ἡνίοχον*. Translatam significationem vocis *ἡνίοχος* plures illustraverunt. In versibus ap. Jo. Lydum de Mensibus p. 15. de nominibus Solis: *ωρῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων τε καὶ ὕμβρων, Ἡοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέρος ἡνία νεύων*. scribe: *νυκτὸς πολυαστέρου ἡνιοχεύων*. cum quo verbo genitivum junxit Anacreon ap. Athen. L. XIII. p. 564. D. *τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡνιοχεύεις*.

Nr. 296. Ex Passionei Inscriptt. Cl. XIV. 17. dedi in Paralip. II. nr. 50. p. 804. V. 1. in *βροτοὶ* diphthongus ante consonam correpta, ut iterum v. 3. in *πλήσαι*. de qua recentiorum negligentia supra dixi. In posteriore tamen vocabulo *πλήσα* correxit Ruhnken. in Bibl. crit. T. II. p. 86. V. 4. *οὐς τονέας ἐκάλουν*. Rectius scripsisset ille: *οὐς ἐκάλουν τονέας*. — Nr. 297. Ex Suida T. III. p. 586. Schol. Aristoph. Ach. vers. 213. Eustath. ad Homer. p. 1591. 56. (ad Od. θ. p. 302. 4.) Br. III. 192. nr. 205. An. III. 1. p. 411. V. 1. *Φαῦλος*. Eustath. De Phayllo dixit Coray ad Plutarch. Vit. Tom. IV. p. 450. Ejus nomen pro *Φαῦλλον* ap. Maxim. π. κατ. v. 428. restituit Schaefer. Meletem. p. 127. not. — Nr. 298. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 427. Br. III. p. 231. nr. 380. An. III. 2. p. 88. V. 1. *βασιλιαν*. Montef. V. 3^{tus} ante 2^{dum} legitur in Wheleri Itiner. p. 32. nec hoc male. — Nr. 299. Ex Richardi Chandleri Inscr. antiqq. p. 80. Br. in Lectt. p. 287. Edit. Lips. T. IV. p. 193. nr. 359^b. An. III. 2. p. 76. V. 1. *ΠΟΛΙΝΗΕΞΗΕΕ*. Ch. qui *πόλιν ἐξεσάωσε* corrigit; *ἐξήγειρε* Br. *ἠέξησε* scribendum esse docui in Animadverss. Nec aliter Porson in Adversar. p. 35. ed. Lips. qui laudat Nicandr. Alex. 102. *ῥεῖα Μικηνάληων ἐνηέξησεν ἀροῦράισι*. Coluth. 245. *ἔνθος ἀνηέξησε*.

Nr. 300. Ex Maffei Mus. Veron. p. 63. Br. III. 302. nr. 702. An. III. 2. p. 277. — *Nr. 301.* Ex Aristid. Or. Sacr. IV. Tom. I. p. 331. dedi in Paralip. II. nr. 51. p. 804. — *Nr. 302.* Ex Athen. L. XIII. p. 609. D. Br. III. 194. nr. 213. An. III. 1. p. 414. — *Nr. 303.* Ex Chandleri Inscriptt. antiqq. p. 69. nr. 78. Repetivit Viscontius in libello de Marmoribus Comitibus ab Elgin p. 174. (versionis anglicae.) Br. III. 315. nr. 749. An. III. 2. p. 336. V. 3. *ΠΕΙΡΑΙΝΑΙΣ*. Ch. *πειραιεύς*. Br. sic etiam Viscont. — *Nr. 304.* Ex Bandin. Catal. Mss. gr. Bibl. Laur. T. III. p. 18. Br. III. 245. nr. 445. An. III. 2. p. 125. V. 6. *καθαίρει τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους*. ap. Bandin. ubi *δυσηκόοις* latere acute suspicatus Br. verbis transpositis dedit: *τοὺς πόρους δυσηκόοις*. Lenius fuerit: *ῥῶτων καθαίρει τοὺς δυσηκόοις πόρους*. V. 9. *ἔχει* positum pro *παρέχει*, de quo usu vide Schaefer. ad Greg. Cor. p. 4. not. 10. et p. 985. not. — V. 10. *λαμπρύνει* media perperam correptis.

Nr. 305. Ex Sponii Miscell. pag. 347. Br. III. 307. nr. 719. An. III. 2. p. 298. — *Nr. 306.* Ex Muratori Thes. p. 1693. Br. III. 300. nr. 695. An. III. 2. p. 266. V. 6. *καὶ δέ. καὶ τε* malebat Dorvill. ad Char. p. 250. V. 11. *εἰκός ἐτι*. Murat. — *Nr. 307.* Ex notis Lucae Holstenii ad Stephan. Byzant. p. 309. post quem multi alii hoc epigr. ediderunt. Br. III. 303. nr. 706. An. III. 2. p. 280. Cf. Dorvill. in Nov. Miscell. Obs. Tom. I. P. 3. p. 146 et 149. V. 1. versus uno pede brevior. *εἰ μὲν πυνθάνεαι* suspicatur Dorvillius. Rectius: *εἰ τάχα πυνθάνεαι*. V. 3. *γεννᾷ . . τίχτει*. De his praesentibus vide ad nr. 295. — *δ' ἐμὶ*. Br. V. 6. *ναντιλὴ νηὶ τ'*. omnes praeter Maffei in Museo Veron. p. 65. qui *λυγρῇ* interpositum habet, utrum ex conjectura, an quod sic in marmore invenerit, non constat. Hoc igitur recepi, uncinis tamen inclusum. *ναντιλὴ κρυερῇ*. Br. cum Dorvillio. — *Nr. 308.* Ex Athen. L. I. p. 19. C. Br. III. 193. nr. 211. An. III. 1. p. 413. V. 3. *σφετέρης*. Vulg. Male Br. *κρατὸς ἐπὶ σφετέροισι καὶ οἱ*. — *σφετέρω καὶ οἱ*. ex Cod. Venet. restitit Schweighäuserus. Cf. Hermann. ad Orph. p. 786. — *Nr. 309.* Ex Plutarch. V. Caton. c. 1. T. II. T. II. p. 271. ed. Cor.

Nr. 310. Ex Sponii Miscell. p. 369. et aliis Br. III. 306. nr. 715. An. III. 2. p. 293. V. 6. *δάκρυ ἀποιχ*. Vulgo. Ne elegans epigramma hiatus deformaretur, scripsi, *δάκρυ' ἀποικομένην*. — *Nr. 311.* Ex Suida in *βούς ἑβδομος*. T. I. p. 448. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV.

p. 164. nr. 229^b. An. III. 1. p. 418. V. 3. πῶς δ' οἶχι. Br. Particula δ' non est ap. Suidam. — Nr. 312. Ex Agath. Histor. p. 43. ed. Vulc. Constant. Porphy. de Them. L. II. nr. 79. Br. III. 236. nr. 400. An. III. 2. p. 100. V. 1. κασουδίνου. vulgo. Κασωλίνου. Br. historicorum consentientium auctoritatem secutus. Sic Grotius quoque: *Unda Casilini Tyrrheni ad littoris oram*. V. 5. ὄλβιον ἄν. Agath. ὄλβιον ναί. Const. ὄλβιον οὖν corrigendum censebat Schaeferus in not. mst. quod verum puto; nisi fortasse fuit, ὄλβιστον τόδε ῥεῦμα.

Nr. 313. Ex Muratori Thes. pag. 1397. Br. III. 308. nr. 724. An. III. 2. p. 309. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 36. sqq. V. 3. πολλοῖς. Mur. V. 5. ἐφρυγεν. Mur. ἔφρυγε. Br. V. 11. σεμνήδε. Mur. σέμν' ἦδέ. Br. c. Hagenbuchio. Dura elisio. Fortasse: μήτηρ σεμνή, ἥδ' ἐφίλανδρος. priore in σεμνή correpta, quod fieri posse dubitari nequit. Vid. Erfurdt ad Sophocl. Aj. p. 619. not. Gaisford ad Hephaest. pag. 218. — V. 12. διεπλείσας. Mur. — Nr. 314. Ex Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. Tom. I. p. 94. ed. Cor. Idem in Apothegm. Lacon. Opp. T. II. p. 217. F. Br. III. 284. nr. 629. An. III. 2. p. 216. V. 2. πύλαις. Plut. loco altero. — Nr. 315. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. dedi in Paralipom. II. nr. 52. p. 805. V. 1: ἐπωμην. Maff. ἐγὼ μὲν scripsi. V. 2. αἰῶνον ἐπσεχατιν. Maff. Ausus sum ἐπισκοπιήν scribere, quae vox descendit ab ἐπισκόπος, ut ἱεροσκοπία ab ἱεροσκόπος, οἰκονοσκοπία ab οἰκονοσκόπος. Est illud compositum ap. Polluc. VI. 205. p. 681. — V. 3. φηναισε. Maff. νηλειῆς dedi. V. 5. Versus uno pede longior, quod fortasse difficultati annorum numerum metro includendi tribui debet; fortasse etiam quadratarius erravit. Quid enim auctorem prohibebat, quominus scriberet: πατὴρς μὲν Δημοσθένιος, δέκα α' εἰκοσι μ' οὖσαν Ἰσο μ' ἐτίων, τριτάτην δ' ἡμάτος ὄλλ. aut: πατὴρς μὲν Δημ. δέκα α' εἰκοσι ποιῶν, Ἰσο δέ με . . i. e. ἐτίων? Vide supra p. 412. Quod olim in notis conieci: παῖδα Λυκοσθένιος . . (male excusum Δημ.) longius abest, et habet brevem syllabam in caesura. V. 6. ἴστε. Maff. ἴστε corrigere non dubitavi. τριτάτην. Maff. τριτάτην scripsi ex metri lege. Vide tamen an sic hic versus persanatus sit. V. 8. ἀνωλύτω qua de causa olim dixerim in metrum peccare, nunc exputare nequeo. Penultima enim recte producitur. — μορσιμολ. Maff.

Nr. 316. Ex Murator. Thes. pag. 1349. Br. III. 306. nr. 716. An. III. 2. p. 294. V. 1. τοιο γλυκερή. Mur. τόδε γλυκερῆς Τελεσίλλας.

Br. nimis pro arbitrio. Scripsi: *τοι ὦ Τελεσιλλα* c. Kulenkampio in not. mst. Concursus vocatum in fine quarti pedis facile fertur. V. 2. *ἀλοχῶι λάχεν ἢ οἱ πλήρης*. Mur. *ἄλοχον τὴν ἔλλαχε πάντοτε πλήρης*. Br. Minima mutatione scripsi: *ἀλόχῳ, λάχεν ἦν, ὅτι πλήρης Πιστεως*. V. 3. *μενοίτο*. Mur. *πέλοιτο*. Br. *μένοι τε* scripsi. Euxenidas coniugē, quam nactus erat, monumentum posuit, tum quod insigni pollebat virtute, tum ut laus ejus etiam ad posteros propagaretur. V. 4. *τεον*. Mur. *ἔσσομένοισιν ἰόν*. Br. qua mutatione post v. 1. sic, ut fecimus, emendatum, non est opus. — Nr. 317. Ex Maffei Mus. Veronensi p. 63. Br. III. 302. nr. 701. An. III. 2. p. 275. V. 3. *πείρεται*. Maff. *τείρεται*. Br. V. 4. *ἀμφὶ σοι*. Br. — Nr. 318. Ex Ignarra de Palaestra Neapol. p. 167. dedi in Paralipom. II. nr. 54. p. 807. Cf. Ruhnck. in Bibl. crit. II. 1. p. 83. — Nr. 319. Ex Aeliani Hist. Anim. L. XI. 40. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV. p. 141. nr. 116. An. III. 1. p. 354. V. 1. *ἐπινοίας. ἐπιπνοίας* malit Boissonad. Vir doctissimus ad Marin. Vit. Procli pag. 115. Dixi de hac voce in Exercitt. cr. T. II. p. 12.

Nr. 320. Ex Spaan. Dissert. de Antiph. in Reiskii Oratt. gr. T. VII. p. 802. dedi in Paralip. II. nr. 53. p. 806. V. 1. *ανδρα επει*. Marm. V. 3. *κλισσεται*. Marm. quod correxit Ruhnkenius. — Nr. 321. Ex Vita Aristotelis ap. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 201. Br. III. 267. nr. 552. — Nr. 322. Ex Gruteri Inscr. pag. 1073. Br. in Lectt. p. 287. In edit. Lips. T. IV. p. 149. nr. 162. An. III. 1. p. 378. V. 1. *ἀνέθηνεν*. Marm. *ἀνέθηναι*, Br. In Marmoris lectione non haesit Valkenar. in Annot. ad N. T. p. 330. Nou. raro a tertia persona transitur ad primam. V. 2. *στηλλην*. Gruter. V. 4. *ειαθεα εκ σεθεν*. Gruter. *εαθεα*. Br. c. Valken. V. 5. Quae in hoc disticho ad integritatem desiderantur, sic supplevit Grotius T. III. p. 395. ed. Bosch. *αὖν γὰρ διαῶω, "Ἐξω σοι ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα. et quotcumque mihi restabit vita per annos, Nunquam non animae debitor hujus ero,*

Nr. 323. Ex Taylora ad Demosth. Or. de Falsa Leg. p. 360. In Append. crit. ad Demosth. T. I. p. 461. ed. Reisk. Br. III. 189. nr. 194. An. III. 1. p. 402. Vitiose editum in Pocockii Inscr. p. 47. Cf. Toup. Ep. crit. p. 57. (Em. in Suid. T. II. p. 486. ed. Oxon.) V. 2. *ΟΡΦΙΤΕ*. Poc. Tayl. *ἄφθιτε*. Br. c. Toupio, qui postea etiam de *ὀρφαρέ* cogitabat. V. 5. *ΔΟΡΥΚΝΑΜΑ*, Poc. Tayl. *Δορύναμα*, Br. c. Toupio. Locum ad Bosporum *Δόρυ* appellatum commemorat

Procopius de Aedific. Justin. c. 3. p. 32. V. 8. *ΤΗΟΛΑΤΚΑΒΑΝ* esse videtur in Marmore. *ἐπὶ λυκάβαν* Br. littera λ pronuntiando duplicata. Vid. ad Palat. p. 379. nr. 147. — Nr. 324. Ex Aeliani Hist. Anim. L. X. 40. et emendatius in Stobaei Eclog. Phys. p. 167. Grot. T. II. p. 1017. ed. Heer. Br. III. 182. nr. 162. An. III. 1. p. 378. V. 2. *σχήμα τό*. Ael. *χρήμά τι*. Stob. V. 3. *ἀχράντου*. Vulg. *ἀχράντω*. Br. *λουθηθαῖδος*. Vulgo ap. Aelian. *λουσηθιάδος*. Cod. Monac. nr. 87. V. 4. *βάσταξ*. Vulg. ap. Aelian. *βάσταξ* in Cod. ut ap. Stobae. Litteram paragogicam addidi.

Nr. 325. Ex Pausan. L. VIII. 42. p. 687. Br. III. 174. nr. 118. An. III. 1. p. 355. — Nr. 326. Ex Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. dedi in Paralipom. II. nr. 57. p. 808. V. 1. *ΣΤΕΣΟΝ* et *ΛΑΚΡΤΩΝ*. Poc. *σπείσον . . δακρύων ὀλίγον* emendavi. Palat. p. 294. nr. 555. *δάκρυά σοι γαμέτας σπείσας*. Ibid. p. 282. nr. 476. *δάκρυά σοι . . σπένδω, μνῆμα πύθων*. — *ΧΑΜ*. Poc. Olim καμ' scripsi; sed sensus pronomen inclinari jubet. *ΕΛΕΗΣΟ*. Poc. V. 2. *ΗΠΙ-ΑΧΟΝΕΟΥΤΡΗΝΕΝΤΘΟΝ*. Pocock. In syllabis *ενυθον* olim *ἐνδοθε* latere existimabam; nunc rectius scripsi, *ἐν χθονί*. Eurip. Hecub. 896. *ὥς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον . . κρυφθῆτον χθονί*. Helena 525. *οἴχεται δι' Ἐρεβος, χθονὶ κρυφθεῖς*. V. 3. *ΤΕΠΑΤΟΤ ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΖΩΗΣΕΤΟΗΛΑΝΕΘΡΕΤΖΕΝ*. Poc.

Nr. 327. Ex J. C. Capacii Histor. Neapol. I. 7. et Reinesii Inscr. p. 824. Br. III. 515. nr. 743. An. III. 2. p. 329. Cf. Valken. Diatr. in Eurip. p. 256. V. 1. *τάνδ'* ex Marmore restitui. *τᾷδ'* Br. sine necessitate. Vid. Schaefer. Meletem. p. 78. — *ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ* in Marmore esse videtur, i. e. *ἐπὶ στάλλα*, ut nr. 322. v. 2. *στάλα* emendavit Reinesius. V. 6. *συμφωνίαν* et *μειζαμένα* Marm. *σύμφωνον ἔρατοῖς μισγόμεναι* Br. in textu; in Lectt. *μειζαμένα* corrigit; *συμφώνως* Valken. *συμφωνεῖν . . δειξαμένα* Hermann. ad Orph. p. 769. quod recepi. V. 7. *ΘΑΝΑΤΟΙΟ . . ΑΥΤΑΣ*. Marm. *βίότου . . ἀγγᾶς*. Br. in textu; in Lectionibus idem probat correctionem Valkenarii, *Θνατοῖς*. V. 8. *καλον* et *εὐφροσυναν* Marm. *οὐρεῶ . . εὐφροσύνα* dedit Br. *κάλων τείνας οὐριον εὐφροσύνα*. Valk. qui poetae breviloquentiam sic explicat: „*κάλων τείνας, οὐρεῶ δρόμω, ἔφεις αὐτὸν εὐφροσύνα* „ut fune contento cursuque usus intelligatur secundo, qui totum se dat „honestae voluptati.“ V. 11. *αἰέν*. Vulg. *αἰεὶ* scripsi c. Hermanno.

Nr. 328. Ex Gruteri Thes. pag. 317. Br. III. 184. nr. 170.

An. III. 1. p. 384. V. 2. *συπορίδης*. Grut. *Εὐπυρίδης*. Br. c. Salmas. ad Scr. Hist. Aug. T. I. p. 176. Cf. Stephan. Byzant. in *Εὐπυρίδαι*. V. 3. Versus obscurior, in quo nec Salmasii sufficit interpretatio, nec correctio Casauboni *ἐκ βρεγέων* et *ἐφ' ἡβης* scribentis. Grotius T. III. p. 399. vertit: *Seu juvenes docuit, sive in certamina venit, Ante alios semper sarta decusque gerit.* — Nr. 329. Ex Hagenbuchii Epist. epigr. p. 257. Br. III. 310. nr. 733. An. III. 2. p. 320.

Nr. 330. Ex Plutarchi Vit. Timol. c. 31. Tom. II. p. 113. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 606. An. III. 2. p. 201. s. V. 2. *ἀντελέει*. Br. — Nr. 331. Ex P. Lucae Itiner. Asiat. nr. 28. Br. III. 301. nr. 698. An. III. 2. p. 272. Cf. Heringae Obs. crit. p. 146. V. 1. *βωμόν*. Vid. supra ad nr. 130. V. 4. *ΑΙΕΝΩΙ* ap. Luc. *ΑΓΝΩΙ* Pocock. Inscr. p. 33. 1. quod in *ἀγόνῳ* cum Heringa mutavit Br. *ἀγνῶ* restitui. Sic de Flaviano quodam ap. Pocock. l. c. p. 33. nr. 4. *τὸν ἀγνότατον καὶ δικαιοτάτον.* — Nr. 332. Ex Smetio p. 151. et aliis. Br. in Lectit. p. 301. In edit. Lips. T. IV. p. 284. nr. 752^b. An. III. 2. p. 358. V. 1. *ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ*. Smet. *ΠΑΣΤΑΚΙΟΣ*. Reines. *πλεῖστ' αἰνετός* Br. *παῖς Γάιος*, aut *παῖς Τήιος* alii. Mihi ad Marmoris vestigia nihil propius videtur accedere, quam *ΠΑΣΙΝ ΦΙΛΟΣ*. V. 2. lacunam explevit Br. *τραγικῆς* inserens. In Lectionibus idem legendum suspicatur: *ποικίλον ἀσκήσας εἶδος ὑποκρίσεως*. Non minus probabiliter scripseris: *ἀσκήσας πάσης εἶδος ὑποκρίσεως*.

Nr. 333. Ex R. Chandleri Sylloge Inscr. p. 11. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. T. IV. p. 197. nr. 375^b. An. III. 2. p. 86. — Nr. 334. Ex Athen. L. II. p. 48. B. Eustath. ad Homer. Od. p. 32, 30. Plutarch. Vit. Alex. c. 32. *ἐπιτόρημα* commemorat, *τῇ μὲν ἐργασίᾳ σοβαρώτερον, ἢ κατὰ τὸν ἄλλον ὀπλισμόν.* Ἦν γὰρ *ἔργον Ἑλικῶνος τοῦ παλαιοῦ*. ubi cl. Coray T. IV. p. 428. hoc distichon excitare non neglexit.

Nr. 335. Ex Gorii Inscr. T. I. p. 373. et Murat. Thes. p. 178. 3. retuli in Paralip. II. nr. 59. p. 809. V. 1... *ΔΕ* Marmor. Syllabam extritam restitui. V. 2... *ΣΤΟΦΟΡΟΣ*. Marm. *μιστοφόρος* legit Muratori, *παστοφόρος* Salvinius. V. 3. *πληρώσασα*. Marm. quadratarii errore. Scripsi, quod metrum postulabat, *πλήσασα*; deinde sensu flagitante, *χρόνον*, pro *ΧΡΟΝΩΙ*, ut in marmore esse dicitur.

Nr. 336. Ex Pocock. Inscr. p. 26. et Chandleri Sylloge p. 5. nr. 13. retuli in Paralip. II. nr. 60. p. 810 Cf. Nova Acta Eruditor.

an. 1753. p. 595. V. 1. τὸ suppletum a Ch. ἀγαλνυτῆ Ροσσοκ. Ch. ἀγακλειτῆν correxi cum Buttmanno in not. mst. V. 2. ΤΕΙΧΕΣΙΝ-ΑΡΗΑΙΦΟΤΣΙΝ. Ροσ. Ch. μαρμαίρουσαν legendum esse Chandlerus vidit. ΕΥΣΕΦΝΟΙΣΕΝΙ. Ροσ. Ch. εὐσεφάνοις ἐνί. V. D. in Act. Erudit. V. 3. ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝΕΞ. Ροσ. ἄεξον V. D. in Act. Er. πτολίεθρα νίμοναι. Buttm. V. 4. ΕΥΤΟΟΝΕΤΑΙΤΑΝΘΡΙΑΟΜΟΝ. Ροσ. Ch. εὐστοον, εὐφράγιαν. Ch. V. D. in Act. Er. Buttm. εὐστοον alibi occurrere non videtur, ut nec alia nonnulla in hac inscriptione. εὔσοον, beatam, salubrem, quod olim legendum existimabam, proximis non aequae accommodatum. — Μοχ εὐδρομον debetur sagacitati Buttmanni, pro quo in Paralipomenis nostris perperam excusum ἐρίδρομον. — ΕΥΛΟΕΤΕΙΡΑΝ. Ροσ. Ch. ΕΥΛΟΕΤΕΙΡΑΝ. Act. Erudit. V. 5. την in Marmore aut extritum, aut omissum, restituit Buttm. In περιμάχητον prima syllaba ob plures breves insequentes producitur. ἀμφιμάχητον malebat Buttm. V. 6. ΑΙΕΙΗΑΙΕΝ. Marm. διέσπασεν V. D. in Act. Erudit. Quam prope absit haec correctio a lectione ex Marmore prodita, in Animadversionibus docui. Verbum διασπᾶν sensui unice convenit. V. 7. Post ἄγρια Chandlerus θυμὸν excidisse existimabat. Rectius scripseris: πᾶρδαλις ἀγριόθυμος. V. 8. ΤΡΗΙΔΕ. Marmor. ΓΡΗΙ ΔΕ corrigendum esse, omnes viderunt. πανικελον. Marmor. πάντ' ἱκελον corr. Ch. πάντ' εἴκελον scripsi. ΙΧΝΟΠΑΡΟΩ. Chandl. ΑΙΟΗΠΑΡΟΩ. Ροσ. ἰαγνοπαρεῖω correxit Chandl. cui correctioni insigniter favet v. 14. — V. 9. ΑΗΑΑ-ΑΤΝΑΣΑ. Chandl. Ροσ. Lenissima mutatione Buttm. ἀμαλδύνασα. V. 10. ἀλλὰ ῥώμης. Metro labanti subvenies scribens: ἀλλ' ἄρα ῥώμης. Certe syllaba ῥα ante ῥω facile omitti potuit. V. 11. παῖς Δουκοφύτων ἐρικυδῶν. Inscriptionis auctorem aliter scripsisse nullus dubito. Versum restitues scribens: παῖς ὦν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν βασιλῶν. aut: ὃς παῖς Δ. ἐρικυδῶν ἦν β. — βασιλέων. Ch. Ροσ. V. 12. ηογενοσαν. Ροσ. Ch. μογέουσαν. V. D. in Act. Er. ΕΥΛΑΕΡΩΝ. Ροσ. Chandl. ἐπαιρων. V. D. in Act. Er. Verius Buttm. ἐλαίρων. V. 13. ΗΛΑΜΗΤΑ. Ροσ. Ch. ἡδ' ἀκμήτα. V. D. in Act. Erudit. ΤΕΤΕΞΑΤΟ. Ροσ. Ch. τετεῦξατο correxit Chandlerus, probante Buttmanno, a verbo τετεύχω. Vid. Ἰλ. XIII. 346. V. 14. ΠΥΚΝΑ ΤΕ... Ροσ. Ch. πυκνώσας τε παρῆα Buttm. quod sequenti τονώσας optime respondet. Si autem revera est πυκνα τε να in marmore, non πυκνωσα..., poetam scripsisse dixeris: πυκνά τε θείς τὰ παρῆα. V. 15. ΓΡΑΟΣ. Ροσ. Ch. γρηός plures correxerunt. Passim litterae

A et *H* a describentibus inter se permutatae. Sic statim nr. 337. *ΔΗΜΟΝΕΣ* pro *ΔΑΙΜΟΝΕΣ* exhibetur ap. Muratorium. V. 16. *ΑΧΘΟΝΟΣ*. Poc. Ch. *ἀνα χθονός* bene Ch. *rex coeli et terrae*. V. 18. *ΧΑΡΙΤΕΣΣΙΑΡ* ... *ΚΟΠΑΡΕΙΤΟΙΣ*. Pocock. Chandl. *λευκοπαρεϊσις*. V. D. in Act. Er. Aliud quid olim lectum fuisse suspicatur Buttmannus.

Nr. 337. Ex Muratori Thes. p. 1450. Br. III. p. 300. nr. 696. An. III. 2. p. 269. V. 2. *αθανατον*. Marm. *ΓΡΗΤΝ*. Ib. *γρηῦν* correxit Hagenb. in Epist. epigr. p. 441. V. 3. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΧΡΟΣ*. Mur. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΤΡΟΣ*. Don. p. 558. Verum est, *οὐ γὰρ ἀμανρῶς*. Diotimus in Palat. p. 193. nr. 267, *οὐ γὰρ ἀφανρῶς* 'Εκ *Αἰὸς ἰθείης* *οἶδε τάλαντα Διῆς*. V. 4. *ΔΗΜΟΝΕΣ*. Mur. Don. *δαίμονες* corr. Hagenb. — Nr. 338. Ex Murat. Thes. p. 969. Br. in Lectt. p. 304. In ed. Lips. Tom. IV. p. 273. nr. 716^b. An. III. 2. p. 295. V. 3. *ΜΝΗΜΗΝ ΑΤΙΝΣΩΝ*. Murat. *μνήμης ἀλεγίων*, Br. Leniore mutatione scripsi, *μνήμην ἀγιάζων*. *memoriam ejus sanctam habens, colens, veneratus*. V. 4. *παννοτατην* ... *το μαρτυ* ... Murator. *παννοτατήν στήγατο μαρτυρίην*. Br.

Nr. 340. Ex Pocockii Inscr. p. 61. nr. 10. dedi in Paralip. II. nr. 58. p. 809. V. 1. *ΚΑΛΟΥΝΤΕΣ*. Poc. Scripsi, *λαλοῦντες*, i. e. *ἁμνοῦντες*. — Nr. 341. Ex Is. Vossii Notis ad Pompon. Mel. p. 129. Br. III. 317. nr. 755. An. III. 2. p. 341. V. 1. *ΔΑΠΤΩΣ ΤΟΔΕ ΣΗΝΑ*. ex marmore exhibetur. *ἂν πως τόδε σῆμα*. Br. c. Heringa in Obs. crit. p. 143. V. 2. *ΕΙΛΤΝΟΣΕΣΤΙΤΑΟΟΣ*. Voss. *ἐὶ κυνός ἐστι τάφος* corrigendum esse, omnes viderunt. V. 4. *ΟΣΜΟΥΚΑΚΙΗ ΔΗΤΟΝΑΣ ΕΧΑΡΑΞΕΝΟΓΟΝ*. Voss. quem vera lectio non fugit. Ap. Gorium I. p. 453. proxime a vero exhibetur: *ΚΑΙΣΙΗΛΗ ΤΟΝ*. — Nr. 342. Ex Athenae. L. XIII. pag. 589, B. Br. III. 284. nr. 623. An. III. 2. p. 215.

Nr. 343. Ex Athen. L. X. p. 451. F. Br. III. 321. inter Aenigmata nr. 14. An. III. 2. p. 350. V. 4. numeri non sunt valde elegantes. Sed quod olim tentavi, *ἀκμαῖτοι μικρά*, id in metrum peccat, quum *μικρὸς* ap. veteres bonosque poetas priorem constanter producat. Vid. ad Palat. p. 621. nr. 35. — Nr. 344. Ex Pocockii Inscr. p. 42. retuli in Paralip. II. p. 815. nr. 61. V. 1. *ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ* ... Poc. *ὤρσεν ὁ δᾶμος*. Buttm. Mihi lenius videbatur, *ΩΠΑΣΕΝ Ο ΔΑΜΟΣ*. Saepe enim quadratarum elisionem neglexerunt. Infra pag. 384. v. 5.

χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, Εὐδόξου ζωᾷς μνήμα καὶ ἰσσομένοις. V. 2. *ΙΠΑΤΟΣ*... *ENETI IΘAKAI*. Ροc. πρᾶτος ἔγενε' *Ἰθάκη* tentabat Buttm. Possis etiam, πρᾶτος ἔην *Ἰθάκη*. V. 3. *TIMEAI ΔΕ ΠΑΙΑΙ*. Ροc. Verba transposita, fortasse errore ejus, qui Marmor descripsit. Dedi, quod sensus suadebat et litterarum vestigia: *παιδὶ δὲ τιμάν*.

Nr. 345. Edidit Murat. Thes. p. 1744. nr. 5. Emendatius Ign. Raponi in Dissertatione peculiari Velitris edita 1784. 4. unde retuli in Paralip. II. nr. 62. p. 816. — Nr. 346. Ex Gruteri Thes. p. 399. Br. III. p. 236. nr. 403. An. III. 2. p. 102. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 85. — Nr. 347. Ex Plutarch. Vit. Isocr. T. II. p. 838. Photii Bibl. cod. nr. 260. Br. III. 267. nr. 554. An. III. 2. p. 175. — Nr. 348. Ex Muratori Thes. p. 1437. Br. III. p. 314. nr. 745. An. III. 2. p. 333. Cf. Villois. Magas. encycl. VII. T. 2. p. 502. V. 1. *αθηναίος*. Mur. *Ἀθηνίων*. Br. Illud restitui, accentu, ut in nomine proprio, retracto. Penultima autem corripitur, ut in *δελαιεύς*, *γηραιός*, *Ἀλκμαίων*, *Πειραιεύς*, et aliis non paucis. Vid. ad Palat. p. 83. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 3. *ΘΝΗΣΚΕΙ*. Murat. *ΘΝΗΣΚΕΣ*. alii. Recte Br. *θνήσκεις* exhibuit. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. v. 5. V. 5. *γενναῖά σου καὶ χαῖρε*. Haec pro genuinis habebat Villosionus; dubito an recte. *γενναῖός εἰ, ναι, χαῖρε*. Br. Sensui, qui requiritur, accommodatum foret, *γενναῖα φάσκες*, *θροεῖς*, vel ejusmodi quid. V. 6. ἔτι a Murator. omisum suppeditat Piacentin. de Sigl. veter. Graecor. p. 105. Totum hunc versum audacter immutavit Br. sic: *σοὶ γὰρ χαρᾷς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῶν ἄλλης*. In Marmoris lectione sensus: Et tu quoque *χαῖρε*: nam tu inter vivos adhuc gaudii es particeps; et nobis affatim est gaudii. Quibus verbis defunctus se ad beatorum sedes transisse significat.

Nr. 349. Ex Sponii Miscell. p. 46. Br. III. 306. nr. 718. An. III. 2. p. 296. Cf. aliud in eandem puellam supra nr. 338. V. 1. *κακός* Marmor, teste Viscontio in Iscr. Triop. p. 80. Veram lectionem dedit Gruterus p. 270. *κακῶς κακός*. quam restitui. *Σειρῶν' ἄκακον κακός*. Br. c. Ruhnkenio ad Timae. p. 16. V. 6. *οὐ καλόν σου σοφίης*. Grut. *οὐκ εἶδους, οὐ σοφίης*. Br. *οὐ κάλλους, οὐ σοφίης* emendavit Viscontius. V. 7. *εἴρεται μερμεραι*. Gruter. *ἐῤῥετα μέρμηραι*. Br. c. Fabrett. Ut hoc loco *μέρμηραι* *θυμαλγέες*, sic ap. Gregor. Naz. T. II. p. 31. D. *μηδὲ βαρεῖα Μέρμηραι δονέοιεν ἐμὸν ρόον*.

Nr. 350. Ex Luciani Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. dedi in Paralip. II. nr. 63. p. 817. Scriptum in hominem, qui dipsadis morru perierat. V. 2. *κοιμίσαι*. Vulgo. — Nr. 351. Ex Chandleri Inscriptt. p. 67. Br. III. 315. nr. 751. An. III. 2. p. 337. V. 3. *συμφορος*... *συνέκτηβος* Ch. legebat in marmore; sed nominativos, quos sensus postulat, restituit. Eum sequutus est Br. — Nr. 352. Ex Plutarchi Vit. Flam. c. 12. Tom. II. p. 346. ed. Cor. Br. III. 182. nr. 165. An. III. 1. p. 379. V. 3. *ὃν πόρεν*. Haec vulgo junguntur cum *ταγός*, quo facto verbum *ἔθηκε* subjecto caret. Quare Brunckius v. 1. corrigendum suspicatur, *ἐπὶ πλοκάμοισι γεγῆθοις*. Oratio constaret, si legeretur, *ὅς πόρεν*, ut Titus coronam, quam suis sumptibus faciendam curaverat, deo posuisse dicatur eam ob causam, ut ejus comam ornaret. Interim recepi distinctionem a Reiskio propositam, a Corayq probatam. — Nr. 353. Ex Montefalc. Diar. Ital. pag. 425. Br. III. p. 188. nr. 187. An. III. 1. p. 396. — Nr. 354. Ex Gruteri Inscriptt. p. 1098. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. Tom. IV. p. 262. nr. 681b. An. III. 2. p. 254.

Nr. 355. Ex P. Lucae Itiner. I. p. 152. Pocock. Inscript. p. 24. et aliis Br. III. 311. nr. 735. An. III. 2. p. 322. V. 3. *μυχιωιο*. Poc. *μυχιωιο*. Hessel. *μυχιωιο*. Br. *ἄϊδος ἀπροῦδης ἀμφρέκαλυψε μυχός*. Pal. p. 238. nr. 213. v. 6. Derivatum *μύχιος* damnatur a Viro eruditissimo in Lex gr. T. II. p. 100. Sed sine suspitione legitur ap. Apollon. Rhod. II. 742. *φύλλων τε πνοιῆσι τινασσομένων μυχήσιν*. Lucian. T. IX. p. 258. *ὑπέβητε μύχιον*. Id. Dial. Mort. VI. 4. T. II. p. 145. *ὑποστένων καὶ μύχιόν τι*... *ὑποκράζων*. V. 4. *εὐσεβειανοσίην*. Poc. *εὐσεβειανθοσίην*. Luc. unde copulam adscivit Br. c. Toupio in Cur. noviss. p. 243. Em. in Suid. T. III. p. 124. ed. Oxon. V. 5. *τρηχαν*. Vulg. *τρηχεῖαν*. Br. V. 7. *σὺ δ' αἰσας* tuetur Br. *vale dicens* interpretatus. De *εἰσας* cogitabat Toupius. Wakefield in Sylv. crit. Tom. III. p. 67. *σὺ δ' ἄρ' εἶπας*. ut nr. 384. v. 18. *εἶπασιν χαίρειν Δουκρατίαν κατὰ γῆς*.

Nr. 356. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 164. Br. III. 312. nr. 738. An. III. 2. p. 325. Cf. Hagenbuch. Epist. epigr. p. 562. s. V. 1. *σοφίης*. Montefalc. *σοφίη*. Br. *ἐντεκνίης ἀροτῆρα*. ut ap. Nonn. Dion. L. III. p. 102. 3. *ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης*. V. 2. *ΠΟΜΟΙΣΙ*. Montef. *ΠΟΜΟΙΣΙ*. Mur. *πολλοῖσι*. Br. c. Hagenbuchio. V. 5. *ἐναιστηλαιοι*. Marm. *ἐνὶ στήλαιοι*. Br. c. Hagenb. — Nr. 357. Ex DuCang. CP.

christ. II. p. 105. Br. III. p. 140. nr. 35. An. III. 1. p. 272. V. 3. ὁ Ῥωμανὸς παῖς. Th. Smith in Brevi Not. CP. p. 98. Br. οὗ Ῥωμανὸς παῖς. Alii. — Nr. 358. Ex Pausan. L. VIII. p. 706. Br. II. 130. nr. 11. inter epigrammata *Alphei*, cujus nomen a Salmasio editioni Wecheliana Planud. Append. p. 9. adscriptum esse narrat Br. An. II. 1. pag. 350. *Alcaeο Messenio* tribuendum esse suspicabatur Schneiderus. V. 4. ἐνὶ πολέμῳ. Scr. *πολίμῳ*. — Nr. 359. Ex Athen. L. X. p. 454. F. Br. III. 264. nr. 537. An. III. 2. p. 168.

Nr. 360. Ex Bandini Catal. Codd. Bibl. Laur. Tom. III. p. 129. Br. III. 277. nr. 595. An. III. 2. p. 197. V. 1. *Αἴγινα* media correpta. Sic hoc nomen efferri existimabatur in Pindari Isthm. VII. 36. et 122. ob quam causam Dawesius in Miscell. crit. p. 55. Pindaro illam oden abjudicat. Sed vid. Bockh. in not. crit. p. 573. Certius est, in Palat. p. 348. nr. 163. mediam in *Μακρίνα* corripī. In Oracul. Sibyll. L. VIII. p. 713. Ἐκτοτε δ' αὖ Λατίνων ἔκτη γενεῶν βασιλῆων. De *Βιθυνός* diximus supra ad Palat. p. 338. nr. 93. v. 4. p. 446. nr. 808. v. 5. — Nr. 361. Ex Athen. L. X. p. 436. D. retuli in Paralip. II. nr. 64. p. 817. V. 2. ὄρθωσαν. vulgo. ὠρθωσαν scripsi. Vid. ad Palat. p. 559. nr. 11. V. 3. ἔσβη. ὃδ' ὠνήρ. vulg. ἔφθη ὃδ' ὠνήρ. Cod. Venet. ἔφθιτο δ' ὠνήρ, correxit Schweighäuserus, quod recipere non dubitavi. V. 4. ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν. Ultimis utriusque vocabuli syllabis transpositis Schneiderus in Lex. Gr. V. *χανδόν*. corrigendum suspicatur; ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος. a *χανδοπύτης*, quod est in Palat. pag. 516. nr. 59. Callimach. ap. Athen. L. XI. p. 477. C. καὶ γὰρ ὁ Θρηάκιην μὲν ἀπὸ πῆνυτο χανδὸν ἄμυστιν Ζωροποτεῖν. Sed vulgatam tuetur Eustath. ad Ἰλ. ι. p. 644. 51. εἴρηκε δέ τις καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ζωρόν, τὸ ζωροποτεῖν, ἐπιγράψας οὕτω· Τοῦ πολυκῶπτος τοῦτ' ἦριον Ἀρκαδίωτος, Ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος. ἐνθ' ὅρα τὸ χανδῆς, οὗ ἡ ἀρεστικὴ αἰτιατικὴ ποιεῖ τὸ χανδὸν ἐπὶ ῥῆμα.

Nr. 362. Ex Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 580. ed. Reisk. Br. III. 181. nr. 158. An. III. 1. pag. 376. — Nr. 363. Ex Athen. L. V. p. 215. Br. III. 284. nr. 630. An. III. 2. p. 217. — Nr. 364. Ex Strabone L. IX. p. 650. C. (T. III. p. 545.) Br. III. 283. nr. 625. An. III. 2. p. 212. V. 2. κεύθει Ὀποντία. vulgo, versu mauco. κεύθει νόμων Ὀπόεις. Codd. nonnulli. κεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις. Stephan.

in Append. Planud. p. 509. et sic Gronovius in Var. Geogr. et alii. *κενθεῖ ὄλων Ὀπόεις* corrigit Heringa in Obs. crit. pag. 143. Hoc, quod a Codd. vestigiis proxime abest, novissimo tamen editori Strabonis languere videbatur.

Nr. 365. Ex Edm. Chishull Antiq. Asiat. P. II. pag. 7. Br. III. 184. nr. 172. An. III. 1. p. 385. — Nr. 366. Editum in libro, cui titulus: Atti dell' Accademia italiana di scienze, lettere ed arti. Livorno. 1810. T. I. p. 135. unde id retuli in Paralip. II. 65. p. 818. V. 2. *ἔνεκα* editum; scripsi *ἐνεκεν* metri causa. — Nr. 367. Ex Muratori Thes. p. 1736. Br. III. p. 301. nr. 697. An. III. 2. p. 270. V. 1. *παροδεῖτα . . . ρικλειτης*. Marm. *περικλειτης*. Br. cum Leichio. V. 2. *ΟΣΙΩΛΛΕΣΙΑΒΙΝΟΣ*. Murat. *οσίως* et *δεινός* Br. c. Leichio. V. 3. *ΤΑΡΧΤΕΑ ΒΙΑΝΙΟΣ*. Murat. *τάρχως Αιβάνιος*. Br. cum Leich. Lenius Hagenbuch. in Diatr. p. 33. *τάρχω* *Ἀβιάνιος*. Saepe quadratarii syllabas elidendas expresserunt. Vid. ad nr. 344. De sequentibus cf. eundem Hagenbuchium et Dorvill. ad Charit. p. 446.

Nr. 368. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 18. nr. 51. qui litteras in capite et fine linearum extritas ex conjectura supplēvit. Paralip. II. nr. 66. p. 819. V. 5. *προσφύχετε*. Si genuinum est, comparari debet cum *περιφύχειν τινα*, quo utitur Alciphr. L. I. ep. 39. III. ep. 59. ut sit toto pectore totoque animo se applicare cenotaphio. Suspiscabar olim: *κινεῖ προστήκατε τύμβω*, pro *προσπετήκατε*. Sophocl. Trachin. 841. *δεινότητε μὲν ὕδρας προστετακώς φάσματι*, *προσμεκόμενός τε ἰσὺ τῆς ὕδρας*. Schol. *οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥαδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστετηκῖα*. Lucian. Catapl. §. 14. *ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ πορνεύῳ προστετηκῖα, καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἐπιστείνοντα*. Plutarch. T. II. p. 524. D. *εἰδῶλον θεράπαινα . . . βοτάναις προστετηκῖα*. Heliodor. L. III. 16. p. 203. Vide Perizon. ad Aelian. V. II. L. III. 31. Wyttenbach. Epist. crit. p. 240. ed. Lips. — Nr. 369. Ex Fabretti Inscr. p. 144. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. T. IV. nr. 710°. An. III. 2. p. 288. V. 2. *ΗΣΗΓΙΓΓΙΕΩΝ*. Mur. *ἡς ἐπισίων* correxit Maffei in Arte crit. p. 102.

Nr. 370. Ex Pausania L. V. 25. p. 444. Br. III. 178. nr. 138. An. III. 1. p. 368. V. 1. *Διὶ τ' Ἀχαιοί*. i. e. *τοὶ Ἀχαιοί*. Minus recte ap. Facium, *Διὶ τ' Ἀχαιοί*. — Nr. 371. Ex Pausan. L. VI. 17. p. 494. retuli in Paralip. II. nr. 67. p. 819. — Nr. 372. Ex Polluc. L. IV. 92. p. 401. Br. in Lectt. p. 274. In edit. Lips. Tom. IV.

p. 185. nr. 313^b. An. III. 2. p. 61. V. 3. *τρεῖς*. vulgo. *τρὶς* Br. c. Fabr. *ἐκέρυξε*. Br. *Ὀλυμπίας*. vulgo. *Ὀλυμπιάς* αὐτός. Br. cum Jungermanno, quod non praeferendum erat correctioni Casauboni, *Ὀλυμπία*. Hoc loco, ut in plurimis aliis, iota adscriptum in *ε* transiit.

Nr. 373. Ex Sotione de Fluminibus et Vitruvio L. VIII. 3. Tom. III. p. 124. ed. Schneideri. Br. III. 191. nr. 200. An. III. 1. p. 408. V. 1. *ὑδάτα ταῦτα βλέπεις φοβερά, ξίνε*. vulgo. *ὑδάτα κρανάντα βλ.* cod. Franequer. probante P. Wesselingio in Obs. II. 20. p. 230. qui *κρανάντα* pro *κηραῖνα* dictum existimat. At nec alibi obvium *κρανάεις*, nec alia sunt dorismi in hoc epigr. vestigia. Scripsi itaque, *ὑδάτα κηραίνοντα*. Hesych. *κηραίνει, φθείρει. κηραίνοντα, βλέποντα. κηραίνειν, βλέπτειν*. Sensus in hac lectione idem, qui in vulgata, oratio autem, ni fallor, rei, de qua agitur, etiam accommodatior: noxiam vides aquam, quae lavantibus quidem nihil damni affert, potantibus autem dentes excutit. — *τῶν δ' ἀπό.* vulg. *τῶν ἄπο.* Br. et Schneiderus ex Cod. Guelph. — Nr. 374. Ex Pausan. L. VI. 8. p. 471. Br. III. 186. nr. 178. An. III. 1. p. 392.

Nr. 375. Ex Gruteri Thes. p. 1118. nr. 8. Br. III. 312. nr. 740. An. III. 2. p. 326. Cf. Leichium in Cur. Sec. p. 42. V. 2. *τίκε*. Br. — Nr. 376. Chandler in Syll. Inscr. p. 13. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. Tom. IV. p. 179. nr. 291^b. An. III. 2. p. 42. V. 1. *ΕΞΑΛΛΑΜΙΝΟΣ*. Ch. *Ἐξ Ἀλαμῖνος*. Br. V. 2. *ΔΥΣΤΟΝΟΕΝ*. Ch. *Ἀριστονόου*. Br. non improbabiliter. V. 3. *ΤΕΑΓΝΑΣ*. Ch. *ἀγνάς* Br. particula *τέ* deleta. Quum litteras *T* et *Ξ* (Ξ scribitur in marmoribus) facile in Inscriptionibus inter se permutari nossem, *ΣΕΜΝΑΣ* scripsi. Aptum epitheton mulieribus festa Cereris obeuntibus, quae ipsa *σεμνή* appellari solet, ut etiam mysteria *σεμνά* in Homer. Hymn. in Cerer. v. 483. Ut h. l. *σεμνάς ποτνίας* junctim, sic ap. Sophocl. Oedip. Col. v. 1049. *οὐ πότνια σεμναὶ τιθηνοῦνται τέλη*. Vid. Doederlein in Actt. philol. Monacens. T. I. p. 55. s. Creuzer in Symbolik und Mythol. T. IV. p. 352. s. V. 4. reposui lectionem a Chandlero exhibitam. Novum versum procudit Brunkii audacia: *ἤρω δ' ἐν τρωαῖς ὄψει τόνδε σέβειν*. In *ἤρωα* media corripitur, ut ap. Homer. Od. ζ. 303. *ἤρωος ἀλλ' ὀπότεν*. ap. Pindar. Pyth. I. 53. III. 7. IV. 58. Vid. supra ad Palat. p. 675. nr. 27. v. 3. V. 5. *χωραν* in marmore esse videtur. *χωρον*. Br. cum Chandlero. V. 6. *ενεκα ιδρυσεν*.

Tom. IV.

61.

Marm. ubi littera elidenda iterum perperam expressa. Scr. τῶν δ' ἀνεχ' ἰδρυσεν.

Nr. 377. Ex Falkenburgii Notis ad Nonni Dion. p. 878. et aliis. Br. III. 269. nr. 562. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum epigramma cum alio, quod dedimus p. 816. nr. 185. V. 3. ἐξεδίδαξα. plures. ἐξεδίδαξεν. Br. — Nr. 378. Ex Ammonii Vita Aristotelis p. 43. ed. Bip. Br. III. 267. nr. 549. An. III. 2. p. 174. — Nr. 379. Ex Bandini Catal. Bibl. Laur. Br. III. 151. nr. 2. An. III. 1. p. 286. Veteriane esset hoc distichon, an recentioris poetæ, dubitabat Br.

Nr. 380. Ex Sirmondi Not. ad Sidon. Apollinar. IX. epist. 16. p. 103. dedi in Paralipom. II. nr. 68. p. 820. V. 2. Ἀβασκαντὶς si genuinum nomen, auctor distichi illud male collocavit. Nam salvo metro sic poterat scribi:

Φιλήτω τόδ' Ἀβασκαντὶς γαμετὴ συνομενὼν
σῆμα κατοικομένῳ, μνημοσύνης ἔνεκεν.

— Nr. 381. Ex Gruteri Thesauro pag. 683. et aliis. Br. III. 313. nr. 742. V. 2. ἀργολιδος. Gruter. eamque lectionem expressit Grotius T. III. p. 407. Αἰολίδος. Br. Myrina est in Aeolide. — Nr. 382. Ex Certam. Homeri et Hesiodi p. XXVIII. ed. Barn. B. III. 180. nr. 152. An. III. 1. pag. 374. V. 2. σῆς ἐπιφραδμοσύνης. alii. — Nr. 383. Ex Maffei Museo Veron. p. 64. aliisque. Br. III. 302. nr. 704. An. III. 2. p. 278. V. 3. ΤΕΛΗΘΝ. Maff. τέλειον. Br. c. Salvinio. V. 4. ΟΣ . . . ΗΡΞΙΝ ΛΕΙΠΩΝ. Gor. ΘΡΕΠΤΗΡΞΙΝ ΛΕΙΠΩΝ. Maff. ὅς γενετῆροι λιπών corr. Salvinus, quod in constructionem, ὅς γενετῆροι λίπεν Brunnckius, quod in metrum peccat. Scripsi, τοῖς θρεπτῆροι λιπών. V. 5. δεύτερα, quod in marmore non legitur, addiderunt Maffei et Salvin. V. 7. ΔΕΙΛΑΙΟΠΡΟΦΕΩΝ ΚΕΙΝΑΙ ΧΕΡΕΣ. Marm. δειλαιοι τροφῶν. Maff. δειλαίων τροφῶν. Salvin. Audacter Br. edidit: δειλαίων τροφῶν δειλαὶ χεῖρες. Una littera mutata scripsi: δειλαῖαι τροφῶν κείναι χεῖρες. Quod si quis κείναι χεῖρες ferendum esse negaverit, is per me legat: δειλαίων τροφῶν κεινάι χεῖρες.

Nr. 384. Ex Maffei Museo Veron. p. 375. Br. III. 303. nr. 707. An. III. 2. p. 281. V. 1. αὔδα apogr. Lipsiense, unde hoc epigr. edidit Reiskius in Anth. p. 110. nr. 650. αὐτον reliqui. V. 5. δ' ἐμοί. Br. V. 7. Exhibui hunc versum sic, ut legitur apud Maffæum et Br. Sed priora verba depravata sunt. Sensus erit integer, verbis sic

scriptis: *χῆμέτερον, νεαροῦ βρέφους τ' ἀρύλακτος ἐριννύς...* quae verba sic debent jungi: *ἐριννύς νόσου αἰμορρέουτου καὶ ἡμέτερον βίον ἔλυσσε καὶ τὸν τοῦ βρέφους.* Violentior tamen mutatio. V. 16. *ἔχουσα χερσός.* Maff. et Murat. *ἐλουσα.* Br. c. Reiskio. V. 17. *δῶν. δοίη* reponere cum Maffeo. V. 18. *ενπασιν.* Maff. Murat. *εἴπασιν.* Br. cum Apogr. Lips. Vide ad nr. 335. v. 7.

Nr. 385. Ex DuCang. Glossario in *συψέλιον.* Br. III. 279. nr. 602. — Nr. 386. Ex Strabon. L. X. p. 463. Tom. IV. p. 140. V. 2. *τρεφθέντα.* Vulgo, etiam in novissima Strabonis editione. Verum est *θρεφθέντα.* Quae in Animadversionibus de hac lectione scripsi, delenda sunt. — Nr. 387. Ex Maffei Museo Veron. p. 318. Br. III. 310. nr. 731. An. III. 2. p. 516. — Nr. 388. Ex Sponii Miscell. p. 143. nr. 11. retuli in Paralip. II. nr. 69. p. 820. V. 3. *ειδετη.* Spon. *εἰς ἔτη* scripsi. — Nr. 389. Ex Pausan. L. VI. 13. p. 484. Br. III. 175. nr. 126. An. III. 1. p. 361. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 60. — Nr. 390. Ex Eustathio ad *Ἰλ. Σ.* p. 1222. 46. Br. III. 252. nr. 480. An. III. 2. p. 140.

Epigrammata, quae sequuntur, cum plurimis aliis, quae vitis re-ferta exhibuit Pocock in Itinerario I. tab. XXXVIII. et in Inscriptis p. 81—94. vocali Memnonis statuae a peregrinantibus inscripta. Ea corrigere conatus est Jablonski in Syntagm. de Memnone Sect. III. Leichius in Append. ad Carm. Sepulcr. Pottius in Veltheimii Opusculis Tom. II. Fusius de iis disputavi in Dissertat. de Memnoniis inserta Memoriis (*Denkschriften*) Academiae Monacensis an. 1809. 1810. p. 38. sqq.

Nr. 391. In Pocock. Inscr. p. 81. nr. 21. V. 2. *ΕΜΟΥ ΕΙΚΟΝΑ.* Inscr. *Εἶοτ* in Itin. Scripsi *ἐμὸν* c. Pottio. Philostr. Vit. Apoll. VI. 4. p. 233. *θύσαντες οὖν Ἑλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἡφῇ Μέμνονι . . τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν καὶ θάλλειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐκονομάζοντες.* V. 3. *ΔΟΛΤΜΟΣ.* Inscr. *ΔΟΛΤΜΟΣ.* Itiner. δ' ὕδρυμός. emendavit Pottius. V. 4. *ΤΟΟΣΑΗΝ.* Itin. *ΓΟΩΣΑΝ* sine *ην* Inscr. Sensus postulante dedi, *τὰ πάθη γοῶσα, ἥν . .* Hiatus Inscriptionis auctor nec in versu 2do vitavit. Notanda in hoc versu correptio mediae syllabae (in nomine *Καμβύσης.* V. 5. *ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΥΝΙΚΑΙ ΑΣΑΦΗ.* Itin. *ΑΝΑΡΟΡΑ ΝΥΝΙ ΚΑΙ.* Inscr. Scripsi *ἀναρροα δὴ*

νῦν κάσασθῃ. cum Pottio et Buttmanno. In vocibus καὶ κάσασθῃ crasis, ut saepe in talibus, a quadratario neglecta. V. 6. **ΛΕΙΤΑΝΟΝ**. Itin. **ΛΕΙΝΑΝΟΣ**. Inscr. **λεῖψανον** scripsi emendatione certissima. Aliorum et in hoc versu et in praecedentibus correctiones, quae plurimae sunt, prudens praeterii, ea posuisse contentus, quae verisimilitudine commendantur.

Nr. 392. In Inscriptt. p. 84. nr. 25. Plurima in hac inscriptione optime restituit Dorvillius ad Charit. p. 531. V. 1. **ΠΤΑΙΟΣ ΒΑΛΒΙΝΙ**. Inscr. **ΠΤΑΙΟΥ**. Itin. V. 2. **ΦΩΝΑΙ ΤΑΙ ΘΕΙΑΙ ΜΕΜΝΟΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΟΥ**. Inscr. In Itiner. autem: **ΦΩΝΑ ΤΑΣ ΘΕΙΑΙΣ ΜΕΜΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΩΘ**. De nomine *Phamenoph*, quod Dorvillius restituit, vid. Pausan. I. c. 42. p. 161. Jablonski Synt. II. c. 1. p. 32. V. 3. **ΗΛΘΟΝ ΤΜΟΙ**. Itin. **ΗΛΘΟΝ ΤΥΝ**. Inscr. **ἤλθον ὁμοῦ** emendavit Dorvillius. Sabinam, Hadriani Imperatoris conjugem, plures in colosso inscriptiones commemorant, quas inter se comparatas emendare conatus sum in Dissert. de Memnoniis p. 55. sqq. V. 4. **ΑΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ**. Itin. **ΑΛΙΟΣ . . . ΔΡΟΜΟΣ**. Inscr. **ἄλιος ἔσχε δρόμον**. corr. Dorvill. Mihi **ἦρχε δρόμον** ad vestigia litterarum propius videbatur accedere. V. 5. **ΚΟΙΡΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥ** in Inscr. exhibuit **Πορ. κοίρανω αδριανω** in Itiner. Utramque lectionem quodammodo conjunxit Dorvillius, qui doricam genitivi formam admisit. V. 6. **ΑΛΕΧΕΣΚΕ ΑΛΘΤΡΕΙ ΚΟΣΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ**. Itin. **ΕΣΚΕ**. Inscr. **Ἄματα δ' ἔσχεν Ἀθυρ**. Saltem **ἄματ' ἔχσκεν** scribendum. Sed quum praecedat **ΤΩ Α**, emendandum putavi: **φῶτα δ' ἔχσκεν**. quod, ut *lux* apud Latinos, de *diebus* dictum. V. 7. **ΑΑΑΑΑ ΠΗΝΟΣ ΑΟΥΤΡ**. Itin. In Inscriptt. prima voce omissa, **ΜΗΝΟΣ ΑΟΥΤΡ** legitur. **ἄματι μηνὸς Νοέμβριος**. Dorvill. quod non ob unam causam repudiari debet. Hunc versum auctor addidisse videtur, ut diem indicaret, quo inscriptio illa statuae insculpta est, die scilicet post illum, quo Publius Balbinus Memnonis vocem audiverat.

Nr. 393. Pocock in Inscr. p. 83. nr. 5. Disputavi de hoc epigr. in Dissertatione supra commemorata p. 61. V. 1. **ΑΤΤΟΙΣ ΚΑΙΓΕΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΠΙΟΩΝΟΙΟ**. Itiner. **αυτος και γεραρω Μεμνονα Τιθωνωσο**. Inscr. ex emendatione Leichii p. 80. ni fallor. Scripsi **γεραρῶ γῶ**. Ego etiam *Memnonem colam*. V. 2. **ΟΠΒΑΑΣ ΣΜΝΜΙΤΑΝΟΣ ΠΟΛΙΟΣ**. Itin. In Inscriptionum opere, prioribus vocabulis omissis, nihil exhibetur praeter versus exitum, **ΤΑΝΟΣ**

ΠΟΛΙΟΣ. In his latere **ΔΙΟΣ ΠΟΛΙΟΣ** dubitari nequit. Jam cum Thebae Aegyptiacae Jovis urbs appellentur, praeterea correxi **ΘΗΒΑΙΑΣ** emendatione certissima. Reliqua minus sunt certa. **Θάσσοντ' ἄντα πόλιος**, *sedentem e regione urbis*, ita ut urbem aspectet. Homer. *Ἰλ. β. 626. νήσων αὖ ναίουσι πέρην ἁλός*, *Ἡλίδος ἔντα*. V. 3. **ΙΑΜΕΝΩ ΘΕΑΕΙΑΕ.** Inscr. **ΗΑΜΕΝΩ.** Itin. In nostra lectione **ΑΕΙΑΕ** satis certum; nec *ἡδυμελῶς* longe abest. **ΑΗΤΤΙΤΙΕ ΤΟΣΣΕΝΕΠΟΙΟΤΝ.** Inscr. **ΤΩΣΕΝΕΠΟΙΣΙΝ.** Itin. in quibus latet: *Αἰγύπτιοι ὡς ἐνέπουσιν*. V. 4. **ΙΑΜΩΝ ΔΡΙΕΣ.** Itin. **ΙΑΝΤΩΝ ΙΑΡΤΕΣ.** Inscr. iterum, ut videtur, cum Leichio. Scripsi, ut metrum constaret, *παμπαλαίων ἰδρῖς*. In *παμπαλαίων* penultima corrigitur; nisi malis *παμπολίων*.

Nr. 394. Pocock. Inscr. p. 82. nr. 3. Restituere eam conatus sum in Diss. p. 44. sqq. V. 1. **ΑΑΙΩ ΑΤΣΑΙ** in Itin. **ΑΤΣΑΙ.** Inscr. V. 2. **ΑΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΠΤΑΙΩ.** Itin. In Inscriptt. autem nihil nisi **ΜΕΜΝΟΝΙΗΝ ΘΗΒΑΝ.** Si in illa lectione litteram *A* initio versus extritam fuisse cogites, nihil propius videbitur, quam **ΑΜΠΟΑΙΝ.** Deinde scripsi *Ἀμμωνίην*, quo nomine Thebas appellatas fuisse constat. In hac voce imperitus auctor *ω* corripuit, ut supra in Galat. p. 80. nr. 16. *ὅς δ' ἀπὸ Βοιωτίας*. Ib. p. 81. nr. 19. καὶ *Ῥωμέλων λεχίων*. aut *ι* obmutescit, ut nr. 243. *Μνάματ' Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα*. Vid. Hagenbuch, Epist. ad Blaurex. p. 53. V. 3. **ΙΑΜΒΑΣΙΑΗΑ ΠΡΙΝ ΑΤΣΑΣ.** Inscr. Itin. Recte me *ῥσας* scripsisse apparet ex v. 1mo. Quod Pocockio *T* esse videbatur, id *I* erat. V. 4. **ΑΣΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΘΙΩΣ ΑΤΝΟΤΟΟΝ.** Itin. In Inscr. haec tantum verba leguntur: **ΑΦΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡ.** In prima voce iterum *N* positum pro *ΑΙ*, ut supra nr. 392. v. 2. **ΝΟΣ** pro **ΔΙΟΣ**. Hinc **ΑΕΑΙΩΙ** scripsi. Reliqua minus certa, non tamen, si sensum reputas, improbabilia: *Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum solebat canere, conspecto Imperatore Hadriano Salve dixit, vocem claram et disertam.* Pro ultima voce nec *εὐχόμενον* male haberet. V. 5. **ΤΙΡΑΝΟΤΤΕΛΑΩΝ ΑΟΥΚΙΣΙΑΙ ΔΙΑΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ.** Itin. **ΠΡΙΝ ΑΟΥΤΤΕΛΑΩΝ ΑΕΥΚΟΙΣΙ ΔΙΑΙΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ.** Inscr. Ultima vocabula ex emendatione Leichii. Primam vocem in **ΤΥΤΑΝ** mutavi, *Sol*: ut supra p. 788. nr. 92. *τῆς ἐπὶ Τυτάν Νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος*. et alibi. V. 6. **Ι... ΙΣΚΙΑΙ ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΗΧΒΑΔΕΤΡΟΝ.** Itin. In Inscr. primis syllabis omissis, **ΩΡΑΩΝ ΔΕ ΠΕΡΟΝΗ ΧΑΔΕΠΟΝ.** In nostra cor-

rectione omnia, ni fallor, satis sunt certa, praeter primam vocem. Ne tamen de *ἑταίᾳ* dubites pro *ἀνταίλατο* proposito, [sic Sophocl. Electr. 699. *ἡλίου τίλλοντος*. De *ἵσπερος* cf.] Abresch. ad Aeschyl. Tom. I, p. 29. V. 7. *ΩΣΧΑΜ ΒΟΛΟΤΤΠΗΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΤΑΔΑΗ*. Itin. *ΩΣ ΤΑΜ ΒΟΛΟΚΤΤΠΗΗ ΤΟΝ ΜΕΜΝΟΝΑ.. ΑΤΑΗΝ*. Inscr. In iis, quae ex conjectura reposui, *ἔχασε βολοτυπῆς θείην Μίμνω πάλυ αὐδὴν*, de quinque posterioribus vocabulis, quin recte sint emendata, nemo facile dubitabit; primum vero incertius, In *βολοτυπῆς*, quod alibi non occurrit, prima syllaba ob plures breves continuatas producitur. Philostr. Imagg, I, 7. p. 773. *καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτίς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἶονεὶ πληκτρον κατὰ τὸ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μίμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκείθεν*. V. 8. *ΘΥΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ ... ΤΤΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ*. Itin. In Inscr. primis vocibus iterum omisais, legitur *ΕΣΤΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ*. Scripsi *ὄξυτονον .. ὄρμονιην*. Hadrianus canoram Memnonis vocem ter videtur audivisse; primum, quum accedens ad eum salutatus est; tum sole oriente; tertio denique, occidente sole. Hunc tam insignem Memnonia favorem *laeto animo* (*χαίρων*) accepit Imperator. V. 9. *ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ... ΑΙΣ ΔΑΙΣ ΤΩΣΑΚΑΤΤΟΣ*. Itin. In Inscr. media vocabula omisais. Ut sensus constaret et metrum, *μάλ' ἐταῖς* scripsi, *μάλα* ad *χαίρων* referens. Legitur praeterea in Itinerario:

*ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝΣ ... ΑΙΚΑΑ ΙΙΟΤ ΠΟΤΟΙΣ
ΤΡΟΠΠΑΤΑΣΑΜΑΙΝ ... ΤΑΤΟΣ ΕΤΙΑΕ ΚΑΟΣΣΕΣ ΑΚΟΤΕ
ΔΗΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕ ΤΕ ΤΩΣΙΕΦΙΛΙΣΙ ΘΕΩΙ.*

ubi primus pentameter certam correctionem admittere non videtur, Ultimum autem distichon sic fere restituendum suspicor:

*ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΜΑΙΝΟΝΤΑ Γ' 'ΟΞ' 'ΕΙΣΙΔΕ, Χ'ΟΣΣ'
'ΕΣΑΚΟΤΞΕ,
ΔΗΛΟΝ ΠΑΣΙ ΔΕΙΞΕΙ, 'ΩΣ ΠΕΦΛΗΝΤΟ ΘΕΩΙ.*

Litterae inscriptionis indicantes, quae viderit,] quasque audiverit, omnibus diserte significant, quo amore a Deo illa exceptus fuerit.

Coronidis loco adjiciam epigrammata quaedam, quae mihi post editam Anthologiam in manus venerunt. Et primum quidem quatuor Inscriptiones a viro illustri Frid. Augusto Wolfio mecum [perquam humaniter communicatas, eum in finem, ut illas in *Analectis* literariis

ederem. Ibi nunc exscripta extant Fasc. I. p. 96. sq. Et tres quidem priores ex schedis Michaëlis Fourmontii, quae in regia bibliotheca Parisina asservantur, olim ab Immanuele Bekkero descriptae; illa autem cui initium, ἡ γενεὴ δόξῃ τε, a Rev. Georgio Renouardo Sami reperta et anno 1813 cum amicis communicata, nuper autem in Museo Cantabrigiensi typis exscripta Vol. I. p. 350.

395.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κίμαι ἐνὶ σήματι τῷδε,
Μοῖρης ἀμβροσίης ἐκτελέσασα μίτον.

396.

Τῆς Μοιρῶν μίτον ἄμμιν ἐκλώσατο ΠΑΙΔΕΟ ΛΩΡΟΝ
Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλους;
τοὺς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἱούλαν
ἤρπασεν ἡ προπετὴς Μοῖρα δωξαμένη,
Θειοφάνη Νιρόν τε νέους δ' ἐμαρνήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

V. 1. scribendum ΠΑΙΔΕΟ ΛΩΡΟΝ. et ἄμμιν, fortasse etiam ἐκλώσατο. Quis vobis, pueri, fila Parcarum ante tempus rupit? ut p. 867. nr. 349. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακῶς κακὸς ἤρπασε δαίμων. Himerius Or. XXIII. §. 7. p. 776. τίς ἀπέκτεινε δαίμων τῆς ἐμῆς ἐστίας τὸ χρυσοῦν βύστρυχον. Sic sententia expeditior, quam in ἐκλώσατο, qua lectione servata jungi debent verba τῆς Μοιρῶν.. quasi ex tribus sororibus alia aliā sit invidiosior. — V. 3. ἀνθήσαντας ἱούλον. Sic T. II. p. 741. nr. 381. ἱούλον ἀνθῶν. πρῶτον οὗτος. Vid. Schaeffer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — V. 5. νέους δ' ἐμαρνήνατο. μαραινέσθαι vi transitiva a bonorum scriptorum usu abhorret; praeterea autem νέους friget post ea, quae praeceaserunt, praesertim alia juvenilis aetatis significatione subjecta, ἄμφω πρωθήβας. Adde quod ἔρνεσιν epitheto caret. Quare vide an corrigendum sit:

νέοις δ' ἐμαρνήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας ἔρνεσιν εἰδομένους.

397.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τίμβος ὃδ' εἰμί,
οἳ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς αἰδην.
ὣν ὁ μὲν ἐν νοῦροισιν Ἀλεξάντωρ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη.

ἄρρενι δ' ἡθελὼ παιδεῖν ὥπασε Μοῦσα,
 ἣν Ἀΐδης φθονερός νόσφισεν αὐξομένου.
 καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
 νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτης.

V. 5. ἄρρενι. Suspiciatur ἄρρενα παιδεῖν, *eruditionem virilem*, seu γενναίαν. Illud si genuinum est, explicari debet, παιδί καὶ αὐτῷ πρὸ τοῦ γάμου θανόντι. V. 6. ἣν ἄ. νόσφισεν (*abstulit*) αὐξομένου αὐτοῦ. Aeschylus VII c. Theb. v. 963. ἀπώλεσε δῆτα, καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε. Fortasse tamen corrigendum: ἥς Ἀΐδης φθονερός νόσφισεν αὐξόμενον. Euripid. Suppl. 539. εἰ τοὺς θανόντας νοσφεῖς ὧν δεῖ λαβεῖν.

In iisdem Schedis duo habentur epigrammatum fragmenta, alterum ex Hermionensi marmore descriptum:

... στέφανος Μούσαις Ἑλικωνίαι καὶ Διονύσῳ
 καδμείῳ, τρίτατον κῦδος ἔμοις γενεταῖς·
 καὶ βασιλεῖς δώροισιν ἐτίμησαν τὸν αἰοιδόν,
 υἱὸν Ἀριστάρχου θεοῖς φίλον Ἑρμιονῇ.

Alterum ex Pario, cujus plurima lectu difficiliora erant:

Χαῖρε θεὰ τοῖςδεσαι, καὶ ἰλήκοις Παρίοισιν,
 δισσὰς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
 καὶ τοῖς μὴν φιλοῦσι Πάρον γλυκερὸν φέρε φέγγος,
 τοῖς δ' ἐθέλουσ' ἀδικεῖν πυρρὸν ἄναπτε κακῶν.

V. 3. Scr. τοῖς μὲν. Preces in hoc epigr. factas puta ad Cererem, quam apud Parios insigni religione cultam fuisse constat ex historia de Miltiade ap. Herodot. L. VI. 134. p. 500.

398.

Ἡ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μοῦσῃσι Τύριννα
 ἔξοχος, ἥ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα, τοκεῦσιν
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποικομένη.
 ἀντὶ δὲ πατρῷον καὶ ὑπορόφοιο μελᾶθρον
 λειτῇ τοῦμόν ἔχει σῶμα λαχούσα πέτρῃ·
 εἰ δ' ἦν εὐσεβέων οὐσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
 οὐμός ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκρουσε τύχαις.

V. 1. Passovius v. cl. qui hoc epigramma in meam gratiam ex schedis Wolfianis descripsit, haerebat in nomine *Τύριννα*, idque cum *Γύριννα* permutandum censebat. Cogitasse videtur vir doctissimus de *Gyrinno* Lesbica, quam Sapphus fragmentum commemorat ap. Hephaest. p. 37. ubi vid. Gaisfordium p. 64. et Dorvill. in Vanno crit. p. 528. Toup. ad Longin. p. 391. qui ex Choeróbosco τὰς ἀπαλὰς Πυρινῶς protulit. Hoc nomen Valckenar. ad Callim. Eleg. p. 150. reddendum censebat Maximo Tyrio Dias. XXIV. 9. p. 478. ubi vulgo: τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα. Rectius scribi *Γυρινῶ* apparet ex Etym. M. p. 222. ed. Lips. V. 7. πατρῶν καὶ ὕψ. Corrigendum videtur: πατρῶν τε καὶ ὑπορόφοιο μελάθρον. V. 8. λειτή. Scr. λιτή. Cf. supra in Palat. p. 182. nr. 226. v. 2. Ib. p. 282. nr. 472. v. 10. Ib. p. 283. nr. 478. v. 4. Sic etiam in graecis Frontonis epistolis T. II. p. 384. λειτόν τε ἄμα καὶ ὄλισθεν. ubi tamen haud scio an *λεῖον* legendum sit.

Ad haec accedant etiam alia quaedam epigrammata, quae me aut latuerunt olim, aut serius in manus meas pervenerunt.

399.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαιόφρονος, ὃς πολυμήθεο
κῦδες ἰμείρων ἤλυθεν Αἰσονίην.

ἔνθα πόνουσι πόνους ἀνεμίτρες, τηλόθε πάτρης,
μονογενῆς περ ἐὼν καὶ πατέρισσι φίλος.
ἀλλ' ἐὼν οὐκ ἐτέλεισε πόθον, μάλα περ μενεαίων·
πρόσθε γὰρ ἀστόργου Μοῖρα κίχεν θανάτου.

Hoc epigramma ex Marmoribus Ill. Comitibus ab Elgin descriptum edidit v. cl. E. Q. Visconti in libello, cui titulus: Mémoires sur les ouvrages de sculpture de Mylord Elgin p. 152. versionis anglicae.

400.

Μνηῆμα Φίλῃ μήτηρ με διττρέφει ἐνθάδ' ἔθνηκεν,
καὶ Περικλεῖ φθιμένῳ, μητρὶ χῆ αἰνόμορος·
Ἀγνῆς τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
Μοῖραν Δημοφῶν τὴν μετὰ πᾶσι βροτοῖς.

V. 1. Φίλῃ esse videtur nomen proptium mulieris. Cf. Palat. p. 163. nr. 118. Ib. p. 207. nr. 357. V. 2. μητρὶ χῆ. Legendum, ni fallor, μητρὶ θ' ἢ αἰνόμορος. Phila duos filios et matrem, tum etiam filiam et fratrem eodem loco sepeliverat. Hoc quoque Epigramma ex iisdem marmoribus editum p. 137. (143. vers. angl.).

401.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὧ ξένη, μήτηρ,
 ξυγόν τῆς πατρίας οὐνομ' ἐνεγκαμένη·

ἐκ δὲ πατρός γεγνημένην μεγακύνθεος ἐν Κεκρόπεσσι
 Θεοφίλου, προγόνους καὶ γένει εὐπατρίδου·
 παῖρ τούτων καὶ πρὶν μὲν ἀνῆρπασεν ἄγριος αἶσα 5
 τερπνὸν παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναΐδα.

ἄμφι δὲ μοι καὶ δῆμος ἅπας ἐδάκρυσεν Ἀθήνη,
 εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης,
 καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηϊτοῦ, ὥστε μάλιστα
 Παιδείᾳ πινυτῇ καὶ Σοφίᾳ μελόμην. 10

δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς, ὀλέσας,
 εὐφροσύνην βιότου, καὶ χέρα γηροκόμου.

μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὐνομα Φαῖδρος.

χήρας Λευκαίας λίκτρ' ἀλάχου λιπάμην.

κόρην δ' ἣν τεκόμην γαράρ τοι κομέουσαι ταχῆς,
 βαίην ἀντὶ τόσῃς δύνμοροι ἀγλαΐης. 15

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catalogue raisonné des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord Comte d'Elgin. nr. 54. — V. 4. ΘΕΟΦΙΛΟΥ. Marm. V. 9. ὥστε. Num ὅττι legendum? V. 16. dubium videri potest, utrum βαίην jungendum sit cum κόρην, *parvam puellam*, an, distinctione sic, ut feci, posita, ἀγλαΐην subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur exquisitius.

402.

Τὴν πολλοῖς δῆμοις πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
 δόξαν φωνάεσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν

παντοίῃς ἀρετῇς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,

πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ,

τῇ δεκάτῃ Μοῦσῃ, τὸ λαλεῖν σαφὲς Ἡρακλείδης

μειμάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φῶς·

ἣ δὲ καὶ νέκυς οὔσα ἴσῃν βίου ἔλλαχε τιμῇν,

μουσικὸν ἐς δάπεδον αἶψ' ἀναπανασαμένη.

ταῦτα

οἱ ἀσκηναὶ σου λέγουσιν·

εὐψύχει Βασίλλα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

Hoc epigramma apud Aquilejam repertum edidit Coray v. cl. ad Plutarchi Vit. T. IV. p. 351. qui v. 1 et 2. corrigit: Τῇ 'ν ... δόξαν ..

λαβούση. Praeterea malim, *πολλάς τε πόλειςιν.* et v. 3. *ἐν τε χοροῖσι.* V. 4. Ducta haec ex epigrammate in Philistionem mimographum et mimum in Palat. p. 229, nr. 155. *Ἐνταῦθα κείμαι, λείψανον παντός βίου· Πολλὰς ἀποθαγών, ὥδε δ' οὐδεπώποτε.* unde apparet, cl. editorem frustra in hoc versu haesisse. Pro *οὕτω δὲ* haud scio an *οὕτω γε* scribendum sit. V. 6. *βιολόγος.* Dixi de hac voce et de cognatis in Wolfii *Analectis* Fasc. I. p. 106, Primam auctor produxit aut negligentia (ut in *Βασιλλῇ*) aut ob plures breves continuas. Caeterum monumentum Basillae in ipso, ut videtur, theatri ambitu positum ab Heraclide mimo, caeteris actoribus acclamantibus. Vox *σύνκηνος*, *scenae socius*, Lexicis addenda. Est etiam ap. Plutarch. Tom. II. p. 27. F. Pro *ἐνψύχει* cl. editor *ἐντύχει* corrigit. At vid. Reinesium in *Inscr.* p. 731 et 826. Formulam *οὐδεὶς ἀθάνατος* in epitaphiis passim obviam illustravimus in *Analect.* Fasc. I. p. 107.

Non possum omittere fragmentum epigrammatis Athenis prope Ceramicum inventi, quod nunc in Museo Britannico asservatur inter Marmora III. Comitibus ab Elgin. Edidit illud accurate descriptum cl. Thierschius Monachii an. 1816. m. Januar. uno folio; eade illud, sic ut editor laceras illas reliquias restituere conatus est, repetivit cl. Eichstaedt in *Indice Lectionum* an. 1816. Tum etiam idem cum parva lectionis diversitate exhibuit et illustravit Vir eruditissimus Q. E. Visconti in peculiari libello gallice scripto, cujus nonnisi anglicam versionem habeo, cui titulus: *Memoir on a greek epigram which served for an epitaph on the Tomb of the Athenian Warriors killed at Potidaea, read to the class of history and ancient literature of the royal institute of France in the month of September. 1815.* Historia, ad quam refertur, est ap. Thucyd. I. 58 — 63. II. 70. Diodor. Sicul. XII. 37. Jam primum apponam epigramma, ut a Thierschio est exhibitum:

ΑΘΑΝΑΙ

ΣΕΜΑΙΝΕ

ΚΑΙ ΠΡΟΔΟ

ΝΙΚΗΝ ΕΤΗΟΛΕΜΟ

ΑΙΘΕΡΜΕΜΦΣΤΥΧΑΣ ΤΗΕΛΕΧΣΑΤΟ ΣΟ

ΤΟΝΔΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΛΑΜΦΙ ΠΥΛΑΣ ΕΛ

ΕΧΘΡΟΝ ΔΟΙΜΕΝΕΧΟΣΙ ΤΑΦΟΜΕΡΟΣ Η

ΤΕΙΧΟΣ ΠΙΣΤΟΤΑΤΕΝ ΗΕΛΠΙΔΕΘΕΝΤΕ

ΑΝΔΡΑΣΜΕΜΠΟΛΙΣΗΕΔΕ ΠΘΕΙΚΑΙΔΙ

ΠΡΟΣΘΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΗΟΙΘΑΝΟΝ ΕΜΠΡ
ΠΑΙΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΦΣΤΧΑΣΔΑ\—, ΡΡΟ
[Λ\ ΣΑΝΤΑΡΕΤΕΝ ΚΑΙΠΑΤ VKL

Ex his vestigiis vir praestantissimus totum epigramma in hunc modum restituendum esse censebat:

Ἀθάνατον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδα θέντες
σημαινον σφετέρην δευμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες,
νίκην εὖ πολέμῳ μαρνάμενοι κάθελον.
αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπέδεξάτο, σώματα δὲ χθών
τῶνδε Ποτειδαίας γ' ἀμφὶ πύλας ἔλαχεν.
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφον μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τείχος πιστοτάτην ἑλπίδ' ἔθεντο βίου.
ἄνδρας μὲν πόλις ἤδε ποθεῖ καὶ δῆμος Ἐρεχθίδος,
πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐν προμάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων· ψυχὰς δ' ἀντιῤῥόπα θέντες
ἐπράξαντ' ἀρετὴν, καὶ πατρίδ' εὐκλείσαν.

Titulum praeterea, ejus pauca supersunt vestigia, hunc fuisse suspicatur Viscontius: *Ἐς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Ποτειδαίαν σὺν Καλλιῇ στρατηγῷ πεπτωκότας*. In primis versibus supplementum non tentavit; sed reliquias verborum fere eundem in modum interpretatur ac Thierschius fecerat, V. 1. scilicet *ἀθάνατος*. V. 2. *σημαίνει*. V. 3. *καὶ προγόνων* aut *προγόνους*. V. 4. fuisse suspicatur, *νίκην ἐν πολέμῳ*. quo epitheto Homerus usus est in Hymn. in Mart. v. 4. eamque suspensionem merito praefert alii conjecturae, quae ei in mentem venerat; *νίκην εὖ πολεμοῦντες*. V. 5. et 6. sic legit:

αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπέδεξάτο, σώματα δ' ὕπνον
τῶνδε Ποτειδαίας ἀμφὶ πύλας ἔλαχον.

In hoc disticho non dubito, quin Thierschii correctio praeferenda sit ob perpetuam antithesin verborum *αἰθὴρ* et *χθών*. Euripid. Suppl. 531. *ἔασατ' ἥδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς· ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο, ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν*. Palat. p. 313. nr. 672. *χθών μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἥτορ Ἀνδρείω*. Append. T. II. p. 833. nr. 244. *ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπασσε πόνων, τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων ἐς αἶρα δούσα*. Ib. p. 856. nr. 313. *τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς αἶρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν*. Nihil autem impedit, quominus statuas, Athenienses

cives in illo proelio una cum duce Callia caesos, prope Potidaeam sepultos esse. Athenas quidem eorum cineres relatos esse, nemo veterum tradidit. V. 7. 8. sic plane restituit doctissimus V. ut Th. ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφον μέρος, οἱ δὲ φνυγόντες Τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου. Thucyd. I. 62. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον Ποτιδαϊατῶν καὶ Πελοποννησίων ἦσαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγον. V. 9—12. Visconti sic scribit:

ἄνδρας μὲν πόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δάκρυσι τιμᾷ,
 πρόσθε Ποτιδαίας οἱ θάνον ἐν προμάχοις.
 παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀπομάζατ' ἀρείους,
 αἱ πράξαντ' ἀρετὴν, καὶ πατριδ' ἐκκλίσαν.

[Πράττεσθαι ἀρετὴν phrasis sane insolens. Scribendum mihi videri ἡλλάξαντ' ἀρετὴν, dixi Thierschio, cum ante paucos menses Lipsiae me inviseret hospes jucundissimus. ἀλλάττεσθαι ἀρετὴν, virtutis bellicae laudem tanquam redimere, i. e. nancisci. De idiomate Graecae linguae, quo virtus, vitium, pro laude virtutis, crimine vitii ponitur, nonnulla notavi ad Sophocl. T. I. p. 244. Hic plura addo. Euripides Orest. 773. Περὶ τὸ δειλὸν τῇδε. Zeunius ad Viger. p. 10. recte vertit: hac ratione effugiam ignaviae crimen. Med. 298. χωρὶς γὰρ ἄλλης ἣς ἔχουσιν ἀγίας —. quae vehementer miror in vitii suspicionem incidisse, nam sunt sanissima et ἐλληνικώτατα. (Conf. Aristophan. Ran. 1164. et in primis Demosth. T. I. p. 367, 7. Planeque sic ut Euripides loquitur Plato II, 2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur. 659. Matth. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κᾶκην πενήσομαι. Helen. 885. πριαμένη — τὸ κάλλος. 932. πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον. 1097. κάλλος ἐκτίσω. Ion. 602. μωρίαν — λήσομαι. Herodot. VIII. c. 10. πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκοντες. Plutarchus Parall. T. I. p. 296. in. Cor. πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ κατεσκεύασαν. G. H. S.]

Ex Planudea inserendum est Tom. II. pag. 705. ante nr. 265. hoc distichon:

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα μέλει δ' ἀνταῖων ὁ χῶρος·
 ναὶ μέλοι, ὥς κήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέου.

Plan. IV. 12. p. 544. Br. III. p. 191. nr. 202. An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

- ἄ βίχη. II. 261
 ἄ βάσις. II. 590
 ἄ βους. II. 250
 ἄ δάμαλις. II. 249. 250
 ἄ δειλ' ἀντίκλεις. 447
 ἄ δειλαίε. Vid. ὦ δειλαίε
 ἄ καλόν. II. 143
 ἄ κόνις. 447
 ἄ κύπρις θήλεια. II. 476. — μὲν-
 σαισι. II. 17. — οὐ πάνδημος.
 297. — πρῶαν. II. 158. — τάν
 κύπριν. II. 675. — τὸν ἔρωτα
 τὸν νύξ. II. 157. — τὸν ἔρωτα
 κατηφιδῶντα. II. 548
 ἄ κύπρον ἄτε. II. 491
 ἄ λίθος. II. 255
 ἄ μάκαρ. 319
 ἄ μακίτις. 320
 ἄ μάτηρ. 301
 ἄ μέγα βαττιάδαο. 319. — σοί
 Διόνυσσε. II. 239
 ἄ μόλιβος. II. 249
 ἄ ναῦς. II. 536
 ἄ πάρος ἄδμητος. 527. — αἶμα-
 τὸν. 235. — ἀντίφθογγον. 361
 ἄ πάτρα. II. 596
 ἄ πέλοπος. 385
 ἄ ποτε. II. 214
 ἄ πύματον. II. 529
 ἄ στάλα βαρύνθουσα. 455. — σύν-
 θημα. 435. — φέρ' ἰδω. 434
 ἄ σύριγξ. II. 112
 ἄ σφραγίς. II. 255
 ἄ τε φωνά. II. 213
 ἄ τέχνα τόν. II. 648
 ἄ φίλωτος. 127
 ἄ φόρμιγξ. 225
 ἄ χλοερά. II. 74
 ἄ βάλε μηδ' ἐγένοντο. 484. — χει-
 μερίου. II. 75
 ἄ βδερων. 373
 ἄ βραχὺ νύον. 20
 ἄ βροδιαίτος ἀνὴρ. II. 779
 ἄ βρός. II. 191
 ἄ βροτονον. 295
 ἄ βροῦς ναί. II. 467
 ἄ βροχίτων. II. 191
 ἄ βροχον ἀπλανέος. 207. — ἐν πε-
 λαγεσσι. II. 190
 ἄ γαγε καί. II. 628
 ἄγγελον. 135
 ἄγγελην. II. 75
 ἄγγελε φεροσφόνης. II. 791
 ἄγγελῆς. II. 77
 ἄγγελος. 554
 ἄ γις. II. 556
 ἄγκιστρον. II. 524
 ἄγκυραν. 215
 ἄ γνόν χρη. II. 791
 ἄ γνός ἐς. II. 566
 ἄ γνωστον. II. 575
 ἄ γονος. II. 577
 ἄ γράνλη. 242
 ἄ γρεῦσας. II. 496
 ἄ γριός ἐστι. 490. — οὗτος. II. 770
 ἄ γρόν Μηροφάνης. II. 390
 ἄ γρονόμω. 234
 ἄ γρός Ἀχαιμενίδου. II. 27
 ἄ γρότα σύν. II. 791
 ἄ γροτέρων. II. 697
 ἄ γροφύλαξ. II. 699
 ἄ γχι μὲν ἐλπίς. II. 219
 ἄ γχιάλου. 88
 ἄ γχισην. II. 728. — κυθέρεα. II.
 733
 ἄ γχιτοκον. 446
 ἄ γχουροι. II. 80
 ἄ δάμ. 18
 ἄ δ' ἐγὼ ἄ περιβ. 399. — ἐγὼ ἄ
 τλαμων. 346. II. 151. 777
 ἄ δ' ἐγὼ ἄ Φοίβοιο. II. 792
 ἄ δ' ἐγὼ ἄ τριτάταινα. II. 792

ἄδ' ἐοθ' ἄδε. 393
 ἄδ' Ἡρακλείδην. II. 793. — ῥη-
 ξήνορα. II. 753
 ἄδε ποθ'. II. 51
 ἄδε πολυκλείτοιο. II. 671
 ἄδε τοι ἀρχίον. 403
 ἄδης μὲν. 476
 ἄδιον οὐδέν. 131
 ἀδρήστεια. II. 143
 ἀδριακῆιο. II. 78
 ἄδν μέλος. 122. — τὸ βινεῖν. 92
 ἀέναον. II. 130
 ἀερόπης. 290
 ἀζομαι. 598
 ἀθάνατοι λούονται. II. 225
 ἀθανάτοις μερόπων. II. 793
 ἀθανάτοις θεοῖς. II. 66
 ἀθάνατον κλέος. Not. 972
 ἀθανατον πάτρα. II. 813
 ἀθάνατος σοι. II. 578
 ἀθανάτου βίωτοιο. 23. πατρός. 12
 ἀθανάτων πομπαῖσι. II. 793
 ἄθρει μοι. II. 467
 ἄθρησον. 297
 αἰ' αἰ' Ἀριστοκρ. 454. — καὶ λι-
 βίαν. 571. — καὶ τέφρην. 593.
 — μοι τί πάλιν. II. 516. — νοῖσκε.
 464. — παρθενίας. 456. — πυ-
 θαγόρης. 340. — ὥστε πακόν.
 589. — τοῦτο κάκιστον. 393
 αἰ βίβλοι. II. 65
 αἰ δ' ἄγες. II. 76
 αἰ λυκομήτης. 280
 αἰ μήτραι. 282
 αἰ νόμιμοι. 530
 αἰ νύμφαι. II. 115
 αἰ πάντων. II. 729
 αἰ πολιαί. II. 441
 αἰ πτελέαι. 239
 αἰ σάμιαι. 144
 αἰ τὸ ἐμεῦ. II. 570
 αἰ τρεῖς. II. 224
 αἰ τρισσαί ποτε. II. 53. — σα-
 τύρη. 197. — τοι ταῦτα. 190.
 — χάριτες. 140.
 αἰ τρίχες. II. 441
 αἰ χάριτες λούσαντο. II. 216.
 — μέλων. II. 558. — μούσαισιν.
 573. — τέμενος. II. 780
 αἰ χιμαροί. II. 73
 αἰάζει πηρη. II. 367
 αἰάζω διστιμον. II. 444. — πο-
 λυανθον. 532
 αἰαν ὄλην. II. 119. — τιμομάχον.
 II. 648

αἶαντος παρὰ. II. 60
 αἶας ἐν τροίῃ. 347
 αἶψα. II. 75
 αἰγείρον. II. 352
 αἰγιαλίτα. 195
 αἰγιαλοῦ. II. 9
 αἰγιβάτη. 195
 αἰγιβότου. II. 74
 αἰγυπτιή. 19
 αἰγυπτου. 261
 αἰδ' ὑπέρ. II. 783
 αἶδε ποτ' αἰίδα. II. 794
 αἶδεω. 324
 αἶδη ἀλλοτάνευτε. 454
 αἶδη ὅς ταύτης. 411
 αἰδομένη. II. 733
 αἶδος ὦ. 326
 αἰδώς καί. 464
 αἰεὶ θηλυτέρησιν. II. 75. — λαο-
 τιάδη. II. 663. — ληϊσταί. 506.
 — μὲν Κυθέρεια. II. 677. — μοι
 δύνει. 146. — σοι νύος. 579.
 — τοι λιπαρῶ. 317. — χρυσίον.
 II. 385
 αἰετὲ τίπτε. 324
 αἰετὸς ἐν. II. 570
 αἰετός δ. 102
 αἰετοῦ. 260
 αἰήτην. II. 755
 αἶθε πατήρ. II. 46
 αἶθε σε πίνδαρε. II. 222
 αἰθερίην. II. 393
 αἰθιοπῶν. II. 670
 αἰδομένας. 291
 αἰθρίας. 367
 αἶλινον ὠκυμῶρη. 299
 αἶλιος ὁ θρασυχειρ. 375. — ἀνθο-
 νίης. 375
 αἶματος εὐγενέος. 582
 αἰνητὸν πάντεσσιν. II. 750
 αἶνιε καὶ σὺ γάρ. 527
 αἰνίζειν μὲν ἄριστον. II. 414
 αἰνόμορον. 401
 αἰνός τις ἔστιν. II. 794
 αἰολα καὶ βοιωτῆ. 64
 αἰόλον ἱμεροθαλῆς. II. 200
 αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
 αἰπολικαὶ συριγγες. II. 498
 αἶρε τὰ δίκτυα. 111
 αἰσχυλίδα θεόδωρε. II. 319
 αἰσχύλον εὐφορίωνος. II. 748
 αἰσχύλον ἠδὲ λέγει. 318
 αἰτωλὸς ποτε. II. 794
 αἰών καὶ κληῖδες. 591
 αἰὼν πάντα φέρει. II. 20

- αἰῶνος σπείρημα. II. 794
 αἰωρῇ θηρεῖον. 517
 ἄκλανστοι καὶ ἄθαρτοι. 379
 ἀκλινέας γραφίδεσσιν. 207
 ἀκμαίη πρὸς. 371
 ἀκμαῖος ῥοδίη. II. 279
 ἀκμαῖς ἐστακύναν. 379
 ἀκμῇ δωδεκέτευσ. II. 450
 ἄκροτον μανίην. II. 485
 ἀκρίδα δημοκρίτου. 361
 ἀκρίδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκρίδι
 τῇ κατ'. 360
 ἀκρίς ἐμῶν ἀπάτημα. 362
 ἄκρον ἰατρὸν. II. 761
 ἀκταῖην παρὰ θῖνα. II. 76
 ἀκταίης νηπίδος. 215
 ἀκταῖς τὴν ὄμορον. II. 795
 ἀκτῇ ἐπὶ. II. 133
 ἀκτίτα καλαμευτά. 287
 ἀκτίτα φοῖβον. Vid. ἀρίτα.
 ἄλκιες αἶτε. 234
 ἀλκαίου τάφος. II. 184
 ἀλκῇ καὶ μυθοῖσι. II. 795
 ἄλκηστις νίκη. 516
 ἀλκιβίη πλοκάμων. 229
 ἀλκίδας ὁ θρασύς. 62
 ἀλκιμέδην ξύνεννον. 57
 ἀλκιμένης ὁ πενιχρός. 198
 ἀλκιμοὶ ἀλκίηντα. II. 728
 ἀλκιμος ἀγρεύοντα. 284
 ἀλκίμων ὁ ἀριστοκλείδης. II. 534
 ἀλκυοῖσιν ληναῖς. 391
 ἀλλ' εἰ μὴ Σπείουσιππον. 335
 ἀλλ' εἰ το δούρας. III. 574
 ἀλλ' ὅταν ἀρτέμιδος. II. 574
 ἀλλ' ὅταν ἐν σίφῳ. II. 569
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ θήλεια. II. 571
 ἀλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
 ἀλλὰ σύ μοι προφέρεῖς. II. 381
 ἄλλη μὲν κλεινὴ. 548
 ἀλλήλοισι παρέχουσιν. II. 524
 ἄλλην θρόν βαλάνιζε. II. 440
 ἄλλοι μὲν βασιλῆες. III. 8
 ἄλλοιην ὀφῶ. II. 126
 ἄλλοις μὲν γεράων. II. 732
 ἄλλοις μὲν νόνης. 555
 ἄλλοις πανοσαμένοισιν. II. 729
 ἄλλον ἀριστοτέλην. II. 419. — ὑπὲρ
 νίκας. II. 645
 ἄλλος ἀπὸ σταλίκων. 292. — μὲν
 κρύσταλλον. 293. — ὁ μνηνο-
 φίλα. 112. — ὁ Χῖος. II. 155.
 — τύμβον. 600
 ἄλμα ποδῶν. II. 796
 ἄλσος δ' ὡς. II. 689
 ἄλσος μὲν μούσαις. II. 796
 ἄλφα λιτάς. II. 136
 ἀλφειοῦ στόμα. II. 383
 ἀλφειὸς ἄρρεν. II. 240
 ἀμβυῖων Ἑλικῶνα. II. 78
 ἀμητὸς πολὺς. II. 424
 ἀμνὸν ἔπασσε. 18
 ἀμπαύσει καί. 355
 ἀμπελες μήποτε. II. 493
 ἀμπελε τί πρήξωμεν. II. 170
 ἀμπελὶς. 444
 ἀμπελος ὡς. 529
 ἀμφορέτραις. 275
 ἀμφίλοχος. 575
 ἀμφιτρύων μ' ἀνέθνε. 187. — ὄτ'.
 ἐμῆλλε. II. 796
 ἀμφίων. 60. — μούσαις. II. 797
 ἀμφοτέρω ὄρχευσεν. II. 797
 ἀμφοτέραις παρ'. II. 704
 ἀμφοτέρας πολύνυνθε. II. 614
 ἀμφοτέροι θήβηθε. II. 682
 ἀμφοτέροις εἰς. II. 739
 ἀμφοτέρους ἀδικεῖς. II. 46
 ἄμφω μὲν ἡμεῖς. II. 551
 ἂν μὲν ἀπόντα. II. 441
 ἂν μ' εἰσίδης. II. 561
 ἂν μετ' ἀλεξάνδρεαν. II. 404
 ἂν μὴ γελῶμεν. II. 306
 ἂν μνήμην. II. 293
 ἂν πᾶν κομπάζης. II. 296
 ἂν περιλειφθῇ. II. 43
 ἂν τοῦ γραμματικοῦ. II. 361
 ἀναλφάβητος. II. 589
 ἄνδρ' εἶδον. II. 797
 ἄνδρ' ἐμὸν. II. 550.
 ἄνδρα σοφόν. 494
 ἀνδράσιν Ἑρμῆς. II. 264
 ἄνδρες δύνω φιλοτ. 345
 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας. II. 161
 ἄνδρες τοί ποτ'. II. 789
 ἄνδρὶ μὲν αὐλητῇ. II. 797
 ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίων. 394
 ἀνδροβόρων ὁμοτέρως. 365
 ἀνδροθέα δῦρον. II. 604
 ἀνδρόθεν ἐκκέχνηθ' ἵππος. II. 659
 ἀνδροκλος ὡπῆλλον. 211.
 ἀνδρομαχῆς ἔτι. II. 34
 ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος. II. 784
 ἀνδροφόνος παλάμη. 600
 ἀνδροφόνω σαθρόν. II. 132
 ἀνείλεν ἀσιτίς. 338
 ἀνέρα θήρ. II. 75. — λυσοσητῆρ.
 165. — μὴ πέτρη. 311. — τις
 λιπόγυιον. II. 9. — τὸν πο-
 λύμητιν. II. 752

ἀνέρας ἠρνήσαντο. II. 396
 ἀνέρες οἴσι. II. 339. — οἱ πάρος.
 II. 797
 ἀνέστραψαν. II. 61
 ἀνθεα πολλά. II. 798. — σοὶ
 δρίψας. 72. — τὸν ναυηγόν.
 390
 ἀνθεμά σοι. 236
 ἀνθεσιν οὐ. II. 511
 ἀνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
 ἀνθετό σοι. 214.
 ἀνθηκεν τοῦτ' ἄγαλμα. II. 538
 ἀνθοδίαυτε. 129
 ἀνθρακα καί. II. 381
 ἀνθρακίων. II. 407
 ἀνθρωπ' οὐ κρ. 462
 ἀνθρωπος ζωῆς. 469
 ἀνθρωποι δειλῆς. II. 333. — μο-
 χθεῖτε. II. 747
 ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
 ἀνθρώπος τοῦτ' ἐστι. II. 798
 ἀνθρώπου μέλος. II. 556
 ἀνθρώπους μὲν. II. 289
 ἀνὴρ ἀπὸ. 374
 ἀντὶ βοός. 205. — μ' ἔρωτος. II.
 688. — τάφου. 327. — τοι ἐν-
 λεχέος. 504. — φόνου. 483
 ἀντία τηλεμάχοιο. II. 273
 ἀντιγένης. II. 34
 ἀντιγόνη σικελίῃ. 102
 ἀντιγόνην ἔστραψε. II. 408
 ἀντιφάτης ἦδει. II. 407
 ἀντίον ἡλίου. II. 441
 ἀντιπάτραν γυμνῇν. II. 378
 ἀντίπατρος μ' ἐφίλησε. II. 475.
 — πείσων. II. 35
 ἀντιπατρον ῥητήρος. 413
 ἀντίπαστον. II. 407
 ἀντόλιαι δύοισι. II. 642
 ἀντολίης διῶσις. II. 757
 ἀντομέναις ποτί. II. 580
 ἀντυγος. II. 400
 ἄπαιρξ' μόν. II. 252
 ἄπαν μὲν ἔργον. II. 602
 ἄπασ' ἀγαίς. 320
 ἄπεστράψης. II. 170
 ἄπισχ' ἀπιοχε. 387
 ἀπλανέων. II. 589
 ἀπλήρωτ' αἶδα. II. 799
 ἄρα μὴ θανόντες. II. 305
 ἀραξοχειρά. 216
 ἀργαλέως φέρεται. II. 177
 ἀργεῖς Ἑλένης. II. 671
 ἀργεῖος δανδῆς. II. 537. — σθένε-
 λος. II. 750. — φιλοκλής. II. 490

Tom. IV.

ἄργος ὁμηρικέ. II. 37
 ἀργυρέη κρήνη. II. 144. — λιμῶ.
 II. 405
 ἀργυρεον νυχίων. 84. — σοὶ τόνδα.
 259
 ἀργύρεος πόλος. II. 274
 ἀργὸν τὸ σκάφος. II. 799
 ἄρεα καί. II. 210
 ἄρεος ἔντεα. II. 677
 ἄρες, ἄρες. II. 376
 ἀρθίς. II. 351
 ἀρίτα φοῖβω. 260
 ἀρκάδας οὐχ. II. 349
 ἀρκαδίην. II. 568
 ἀρκαδικά. II. 673
 ἀρκαδικόν. II. 365
 ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. — χλαίνης.
 II. 18
 ἀρκεῖ τέττιγας. II. 32
 ἄρκεσσιλας. 336
 ἄρκιον ἦδη. II. 512
 ἀρμενίων τάδε. II. 207
 ἄρμενος ἦν. 317
 ἀρμονίης. II. 72
 ἀρνεῖται. 107. — τὸν ἔρωτα. II.
 465
 ἀρξάμενοι πρώτοι. II. 799
 ἀρταλίων. 216
 ἀρπάζομαι. II. 690
 ἀρπασται. II. 496
 ἀρρήκτοι. II. 80
 ἀρρήτων. II. 292
 ἀρσενας. 170
 ἄρτεμι δάλον. 275. — ποῦ σοι.
 II. 712. — σοὶ τὰ πέδιλα. 275.
 — σοὶ ταῦταν. 280. — τιν' τοῦ
 ἄγαλμα. 299. — τόξα. 277
 ἀρτέμιδος τοῦ. II. 784
 ἄρτεμις ἡ γόργοιο. 235. — ἰδρω-
 ούσα. II. 190
 ἄρτι γενειάζων. II. 452
 ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
 ἄρτι θαλασσαιῆς. II. 680. — κα-
 λός. II. 452. — λοχευομένην.
 309. — με γενόμενον. II. 799.
 — με πηγνυμένην. II. 16. — μὲν
 ἐν θαλαμῶσι. 359. — νεηγενέων.
 367. — σὲ τὸν θάλλοντα. II.
 800
 ἀρτιπαγῇ. II. 15
 ἀρτιφανές. 11
 ἀρτιφανῇ. 191
 ἀρχαία τῶ πολλόνος. II. 155
 ἀρχαίας ὡ θινός. 460
 ἀρχαίη σύνδυπνε. II. 77

- ἀρχεάνασσαν. 369
 ἀρχέλειω με. 355
 ἀρχέλειος λιμενίτα. II. 286
 ἀρχεῖς ἀρεῖς. II. 135
 ἀρχέντυπον. II. 672
 ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
 ἀρχιερεὺς. 23
 ἀρχιλοχον καὶ σταθί. 509
 ἀρχιλοχον τάδε. II. 62. — τότε
 σημα. 511
 ἀρχομεθ' Ἡλιόδωρε. II. 360
 ἀρχον ἐμέ. II. 800. — ὄρεας. II.
 800
 ἀρχοντες. II. 754
 ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. — ὅθ' ἐκ
 Τεγέης. II. 751. — εἰς ἀμφιμ.
 II. 752
 ἄσπεστον κλέος. 379
 ἄσβολος οὐδέ. II. 801
 ἀσιδὸς ἀρχιμεγῆος. II. 801. — ἐν-
 ρεῖης. II. 801
 ἀσκαλάφου. II. 750
 ἀσκανίη. 291
 ἀσκληπιαῖδος. II. 602
 ἀσκὸν τῶν. II. 173
 ἀσκοπον. 14
 ἀσκού τόν. II. 591
 ἀσκορ μέν. 322
 ἄς οἱ πλάνοι. 3
 ἄσμενος. 575
 ἀσπασιοί. 558
 ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
 ἀσπίδα μέν. 215. — ταυρεῖην. 212.
 — φρύνον. II. 801
 ἀσπις ἀλεξάνδρου. 273. — ἀπὸ
 βροτέων. 227. — τόξα. II. 175
 ἀσπορα. 212
 ἀστακίδην. 465
 ἀστεμφῆ. 282
 ἀστέρας. 510
 ἀστεροπη. 578
 ἀστήρ πρὶν. 511
 ἀστοῖς καί. II. 154
 ἀστος ἐμοὶ καί. II. 228
 ἄστυ καὶ ἡ. 138. — μὲν ἡμᾶν-
 ρωσε. II. 13
 ἀσφαλῆως. II. 424
 ἀσωπίς. II. 76
 ἀτθὶ κόρα. II. 42
 ἀτθίδος ευγλωττον. II. 63
 ἀτθὶς ἐγώ. 412
 ἀτρεκέως μάλα. II. 45. — πάντων.
 II. 164
 ἀτρέμα τόν. 427
 ἀτρέμας ὧ ξένε. 431
 ἄτρομος. 511
 ἀττικός εἰς. 491
 ἀττικοῦ. II. 801
 αἰῶ τοι. II. 79
 αὐγάζω. II. 74
 αὐγείην. II. 549
 αὐδήσει. 382
 αὐτῇ με. II. 78
 αὐλακας. 208
 αὐλακὸς καί. 260
 αὐλα καί. 295
 αὐλιν. II. 201
 αὐλοὶ τοῦ. II. 117
 αὐλὸν καμιν. 216
 αὐλοῦς. 213
 αὐραῖς Ἰσα. II. 189
 αἰρίον ἀθρήσω. 153. — εἰς λιτήν.
 II. 332
 αὐσονίη με. 359
 αὐσονίη Πείσαννι. II. 681
 αὐσονίων δισποιναν. II. 269. — σο-
 φίης. II. 802
 αἰσῶνος. 412
 αὐτὰ ἐπὶ Κρήθ. 532. — Τιμόκλει.
 446. — τοι τρέσαντι. 468
 αὐταὶ ποιμαίνοντα. II. 24. — σοι
 στομάτεσσι. II. 63
 αὐταῖς σὺν κίχλαισιν. II. 118
 αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. — πρὸς
 τὰν κύπριν. II. 677
 αὐτὰρ ἐγώ. II. 135
 αὐτῇ μοι. 170. — πρόσθεν. 105.
 — σοι κυθέρεια. 214. — σοι
 πλάστειρα. II. 720. — τεκοῦσα.
 34
 αὐτὴν γραμματικὴν. II. 247. — ἐργο-
 πονοῖσι. 10. —θειδοτήν. 479.
 μητρύν. II. 210
 αὐτὸ τὸ πῦρ. II. 10
 αὐτοθέλης ἡδιστος. II. 333. — καρ-
 πους. II. 28
 αὐτόθεν. II. 683
 αὐτοὶ τὴν. 139
 αὐτόματα δειλαί. 355
 αὐτομάτως. II. 700
 αὐτομέδοντ' Ἀχιλλῆ. II. 753
 αὐτομέλιννα. 301
 αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. — βακ-
 χευτήν. II. 714. — Ἰωάννην.
 II. 247. — ὄρεαν. II. 713. — ὄρεω.
 II. 365. — πορφύριον. II. 729.
 — πνυδαγόρην. II. 724
 αὐτονόμα. 281
 αὐτὸς ἀναξ. 486. II. 143. — ἐαν-
 τόν. II. 211. — ἐγώ. II. 802.

— ἐρεῖ. II. 248. — ἰωάννης. 518.
— καὶ γεραῶ. II. 879. — νηόν.
543. — ὁ βους. II. 162. — σοὶ
φοῖβοιο. II. 708
αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. — Ζηνός. II.
244. — μοι στέφανοι. 124. — σοὶ
παρ' ἄλωνι. 366
αὐτῷ καί. 373. — σοὶ πρὸς. 239.
— τις γήμας. II. 320
αὐχῆσον. II. 596
ἄφλοιος. II. 789
ἀφρογενούς. II. 676
ἀχρεῖς τέτιξ. 362
ἀχράς. II. 7
ἀχρεῖς ἂν ᾗς. II. 431
ἀχρεῖ τεῦ. II. 79
ἀχρεὶ τίτος. II. 508
ἀχρυλῆς. 240
ἀχῷ. II. 672
ἄωον. 412

βαῖα φαγών. 406
βαῖον ἀποπλανήν. II. 81. — ἐπι-
στήσας. II. 802
βαῖος ἰδεῖν. II. 282
βάκτρον. 325
βακχυλῆς. 281
βάκχου. II. 334
βάκχῳ καὶ μουσῃσι. 413. — καὶ
νυμφαῖς. II. 209
βάλλεθ' ὑπέρ. 454
βάλλετε νῦν. II. 626
βάπτων. II. 442
βάσκανος. II. 647
βασσαρίς. 210
βάσσε. 578
βάττ' ἐπὶ. II. 570
βαττιάδω. 429
βεβλήσθω. II. 485
βέλτερόν ἐστι. II. 308. — ἡγε-
μόνος. II. 397
βένθε' ἅπαντ'. 542
βήσας εἰ. II. 441
βιβιανῷ. II. 242
βίβλοι ἀριστοφάνους. II. 63
βίβλος θέωνος. II. 67. — μη-
χανική. II. 67. — πατριχλοιο.
32
βιδυνῆς. 252
βιττῷ καὶ φαίνῃς. II. 803
βλέπον. II. 461
βλύζει. 22
βοῖδιον εἰμὶ. II. 247. — ὑψητέρῃς.
128. — οὐ χράνοις. II. 248
βόρχος. 495

βοσπορον. 297
βόστρυχον. 164
βότρυες. 261
βοτρυῶν. 238
βουκόλε πῇ. II. 267. — πρὸς. II.
80. — ταν ἀγέλαν. II. 248. 373.
βουκολικαί. II. 69
βουκόλον. II. 250
βουκόλος ἐπλεο. II. 82
βουλαὶ μὲν. II. 803
βούλει μαθεῖν.
βουλεύεις. II. 413
βουλόμενος. II. 353
βοῦν ἰδιαν. II. 249
βούπαις. II. 81
βουποίητε. II. 526
βοῦς ἐστὶν ἡμῖν.
βουστρόφον. 217
βουχανθής. 234
βρέγμα. II. 156
βριθῷ. 244
βρίθω. II. 136
βρώματα. II. 174
βυβλων. II. 81
βωλοτόμοι. II. 156
βωμόν. II. 803
βωμούς. 232

γαῖα καί. 479. — λάβ'. — μὲν
ἐν. 324. — Τυραντίνων. 413.
— φίλη τόν. 398. — φίλη μᾶ.
604
γαῖαν μὲν. — τὴν φερέκαρ-
πον. II. 262
γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. — ἐν νῶ-
τοιαιν. II. 768. — μὲν πάσης.
II. 567
γαῖος ἐπινεύσας. II. 348
γάλλον. II. 377
γάλλος. 262
γαστέρα μὲν. II. 537. — μισήσῃσι.
II. 296
γειαρότης. II. 15
γείτονα. 105
γείτονες. II. 636
γεννηθέν. II. 371
γέσσιον ὡς. 515
γέσσιος οὐ. 513
γῆ μὲν ἀχαιῆς. II. 753. — μὲν καί.
413
γῆ μὲν ἔαρ. II. 24
γηγενία. 59
γηγενέων. II. 591
γῆθησαν. II. 83
γῆμε Κριτωνιανός. II. 181

γῆραι δὴ καί. 197. — καὶ πενή. 403
 γηράλλον με. II. 336. — νεφέλας. 222
 γηράλλος φίλην.
 γῆρας ἐπ' ἀν. II. 21. — ἐμὸν. 563
 γηράσκει καί. II. 726
 γῆς ἐπίβην. II. 298
 γηγνώσκειν. II. 442
 γιγνώσκω. 112
 γλαῦκ' ἐπικουδείδῃ. II. 571
 γλαυκία ἐστί. II. 804
 γλαῦκος ὁ. II. 82
 γλαυκῷ. 237
 γλαυκῶν καί. 217
 γλευκοπόταις. 199
 γλῆριν. 516
 γλῆκων τό. 516
 γῆσιός εἰμι. II. 313
 γνῶθι. II. 625
 γνωμονικῶν. II. 588
 γνωσομαι. 507
 γνωτὰ καί. 301
 γνωτῶν. 188
 γομφιόδοντα. 261
 γραῖα καλῇ. II. 342. — φίλῃ. 112
 γράμμα περισσόν. II. 442. — τόδ'
 Ἀρητιοῦ. II. 13
 γράμματα. II. 66. — Παρῥασίοιο.
 II. 804
 γραμματικοί. II. 408
 γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 561
 γραμματικός ποτ' ὄνῃ. II. 434
 γραμματικοῦ. II. 175
 γραμματικῶν. II. 408
 γραμματόκῃ. 205
 γραμματος. II. 558
 γραπτῇ ἐν. II. 381
 γραψε θεοῦ. 23. — πολύγνωτος.
 II. 244
 γράψας Δευκαλίωνα. II. 382
 γρηγόριος. 544. — γρηγορίου. 560.
 564. 566. — γρηγορίου. 562. — γρη-
 γόριον. 548. 584
 γρηῖν ἐγῆμε. II. 341
 γριπεύς τις. II. 159
 γρυνία τόν. 391
 γυμνὴν εἶδε. II. 676. — ἦν εἰδῆς.
 139
 γυμνικὸν αὖ. 331
 γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
 γυμνὸς ἔρως. II. 688
 γυρὸν κυανίης. 206
 γυῖβιν Διώνυσος. II. 286
 δαιδαλίοισι. vid. σάρκες δ' αἰθα-
 λίασι.

δαίμονα πολλά. II. 442. — τίς
 δ' εὖ. 465
 δαίμονες οἱ μ' ἔχουσιν. 600
 δαίμονες οὐκ. 104
 δαίμονι τῇ. 192
 δαίμοσιν. 587
 δάκρυ παρὰ. II. 588
 δάκρυα καί. 145. — μέν. 335.
 — μοι. 172. — σοι. 452
 δακρύει. II. 371
 δακρύεις. 182
 δακρύετε. 556
 δακρυχέων. II. 305
 δακτυλικήν. II. 399
 δαμαγόραν. II. 412
 δάματερ πολύνκαρπε. II. 749
 δάμεις. 459
 δαμοκρίτῃ. 363
 δαμομένης. 297
 δαμόχαρι. II. 637
 δαμόχαρις. 485
 δαμῷ. 451
 δάφνην καί. II. 392
 δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
 δαφνιακῶν. 212
 δάφνης ὁ λευκ. 241. — ὁ συρικτῆς.
 210
 δαφνοκόμοις. II. 180
 δειελινῷ. 169
 δειλαία. 529
 δειλαίῃ τί σε. 113
 δειλαῖοι τί. 415
 δείματο μαξιμίνος. II. 270. — με
 ξυνοῖτο. II. 220
 δειματούεις. II. 83
 δεινός. 133
 δένδρεον. II. 245
 δένδρον ἐγώ. II. 232
 δέξαι μ' Ἡρ. 241. — φοῖβε. II.
 409
 δεξιτερὴν αἶδαο. 407. — ὀλίγον.
 II. 527
 δέξο ἀναξ. II. 805. δέξ' ἀταλῶν.
 301
 δέρεο καὶ τύμβον. 577. — μυ-
 ριόμοχθε. II. 650. — πῶς δι-
 γνων. II. 401. — τὸν τροίας. II.
 52
 δερκόμενος. II. 701
 δέσμα καί. 224
 δεσποίνῃ. II. 805
 δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. — ἴδε πα-
 δολέτειραν. II. 668. — ἴθι βαιόν.
 II. 235. — ἴτε θυβριάδες. II.
 774

- δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
 δέχνησο. 17
 δηδύνει. 170
 δηῖπυλον. II. 753
 δηῖφοβος. 37
 δημητρι. II. 541
 δημόκριτος. II. 784
 δημος. II. 784
 δημόφιλος. II. 453
 δημῷ λευκοπάρειε. 128. — με
 κτείνει. II. 504
 δημῶναξ. II. 411
 δημοὶ λευμαίη. 218
 δημοὺς καί. II. 805
 δήποτε. 596
 δηρίφατον. 527
 διεξιῶν. II. 718
 δίξημαι. 436
 δικλίδας. 162
 δικραίρω. 195
 δίκτυά σοι μολίβω. 197. — σοι
 τάδε. 244
 δικτύνης. II. 704
 δίκτυον ακρομολιβδον. 194. — ἐκ-
 θρώσκοντα. II. 129
 δίνδυμα. 278
 διαγενεὺς ἄγε. 339
 διαγένευσ τόδε. 325
 δίου ὀρεβασαίου. II. 67
 δίρφνος. II. 632
 δισσα τρηκσο. 378. — φάη. 414
 δισσαῖν ἐκ. II. 27
 δισσοί με. II. 476
 δισσὸς ἔρωε. II. 477
 δισσαῶν. 166
 διφίλου ἀνθεμίων. II. 805
 διψῶν. II. 492
 δμῶϊον. II. 144
 δαίως. II. 805
 δορκάδος. II. 5
 δόρκιον. II. 501
 δός μοι δέκα. II. 590. — μοι δύο.
 II. 590. — καὶ λαβε. II. 517.
 — μοι τὸνκ. II. 552. — πτείν.
 II. 336
 δουλικίτιον. 480
 δούλος ἐπίκτητος. 512
 δούνακας. 186
 δοῦρας. 218
 δραγματα. 196
 δραμασιν. II. 182
 δρασε τί που. II. 613
 δραμῆς. 113
 δραγματή. II. 580
 δυνδαίον. 361
 δυσκώφω. II. 391
 δυσμοίρων. II. 83
 δύσμορε νικᾶνορ. 389
 δύσμορος. 414
 δυστήνον. II. 664
 δωδεκέτην. 444
 δῶκε Θεῷ. 555
 δώματα. 415
 δωρίδα τήν. 99
 δωρίδος. 330
 δωρίχα. II. 780
 δῶρον Ἰουστίνου. II. 262. — τερ-
 μησοῖο. II. 245
 ἔβδομον. II. 806
 ἔβλεψε. 31
 ἔβρου θρηκίου. II. 21. — καὶ
 δηλοῖο. 502. — χειμερίοις. 471
 ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. — τῆς
 σκύλλης. II. 395. — τῆς σφε-
 τέρης. II. 737
 ἐγκέφαλον. II. 562
 ἐγνων οὐ. 136
 ἐγνωσ νῦν. II. 163
 ἐγρεο. II. 739
 ἐγρεσθ' ἠρυγένηα. II. 589
 ἐγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464.
 — λυσιδίτης. 113. — τὰς πει-
 θούς. 122
 ἐγὼ φιλανίς. 405
 ἔδει γενέσθαι. 35
 ἔδνα γάμων. II. 670
 ἔδρην. II. 47
 ἔξευξ' Ἑλλήσποντον. II. 246
 ἐξημίωσας. II. 169
 ἐζήτουν. II. 406
 ἐζόμενος. II. 259
 ἐθνεα. 298
 ἐθραυσε καμβύσης. II. 379
 ἐθραυσθης. II. 84
 εἰ βινεῖ. II. 384
 εἰ βίον. II. 301. — βούλει. II.
 365. — γένος. 511. — γραφικοῦ.
 II. 453. — δυνῖν. 108. — Ζεὺς
 ἐκ. II. 510. — κείνος. II. 468
 εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. — θεός
 ἐστίν. II. 717. — θεός ἡ γῆμη.
 II. 307. — καθύπερθε. II. 472.
 — καὶ ἀμειδίτων. 323. — καὶ
 ἄπιστα. II. 779
 εἰ καὶ βαιός. 306. — δακρυόεις.
 319. — ἐπὶ ξείνης. 477. — ἐρη-
 μαίη. II. 14. — μικρὺς. — μοι
 λῆγρον. II. 611. — ἴφν πολίτ.
 148

- εἰ καὶ σε Ξενοφῶν. 334. — σευ πολυφώνος. II. 7. — σοι ἔδρατος. II. 332. — σοι πτέρυγες. II. 690. — σοι τριχόμοτος. II. 452
 εἰ καὶ τηλοτέρω. 180. — τὸ σῆμα. 416. — ὑπὸ χθονί. 415
 εἰ κάλλει. II. 523. — κύβον. II. 762. — κύκνῳ. II. 153.
 εἰ λίην φιλόχρυσον. 691
 εἰ λύπης. II. 604
 εἰ με νέην. II. 575. — νέκυν. 409. — πλατών. II. 122. — τὸ πυγί-
 ζειν. II. 525. — φιλεῖς, μισεῖς. II. 391. — φιλεῖς ἔργῳ. II. 432
 εἰ με φιλοῦντα. II. 808
 εἰ μὲν ἀνὴρ. II. 17. — ἀπό. II. 52. — γηράσκει. II. 523. — ἐκοῖν. II. 486. — ἐμὲ στέργεις. II. 483. — ἐμοί. 175. — ἐπ' ἀμφοτ. 110. — ἐπ' ἀπτελέσους. II. 394. — ἔφυε. II. 516. — ζῆς. II. 431. — θνητός. II. 807
 εἰ μὲν τις σοφός. II. 600. — τοῦς. II. 323
 εἰ μὴ μου. II. 249. — νῦν. II. 512. — τόξον. II. 472. — χαίρω. II. 358. — χαλκός. II. 256
 εἰ μικρός τις. 363
 εἰ μισεῖν. II. 504
 εἰ μοι σωζόμενος. II. 457. — τις μέμψ. 110. — χαρτάς. II. 456
 εἰ μοναχοί. II. 430
 εἰ πέννομαι. II. 403. — πόδας εἶχε. II. 373. — ποθέειν. II. 163. — πόλιν. II. 227. — ποτε μὲν. 149. — ποτε τερψινόμοιο. II. 179
 εἰ πτερά σοι. II. 472. — πυρός. II. 552. — σ' ἀπληστοι, 599
 εἰ σε κατεστεφάνωσε.
 εἰ σε πόθοι. II. 479. — φιλοῦν. II. 509. — σοι χρυσόν. 592
 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν. II. 161
 εἰ ταχύς εἰς τό. II. 443
 εἰ τι παραλλάσσει. 341
 εἰ τιν' ἔχεις. II. 401. — τινα δένδρον. 565
 εἰ τινα μὴ τέρεπει. II. 145. — που παίδων. II. 498. — πώποτ'. II. 633
 εἰ τις ἀνὴρ. II. 41. — ἀπάγξασθαι. II. 140. — ἄπαξ. II. 45. — ἄρ' ἀνδροπίκων. II. 810. — γηράσας. II. 21. — ὄρους. 543. — τάν-
 ταλος. 567
 εἰ τὸ καλῶς. 380. — μέλειν. II. 290. — μὲν ἐκδεδάνεικας. II. 372. — τρέφειν. II. 443. — φί-
 ρον. II. 302
 εἰ τοι ἀθηναίης. II. 136
 εἰ τοίην χάριν. 106
 εἰ τοῖος Διόνυσος. II. 84. — Θή-
 βης. II. 656
 εἰ τοιόσδε λίων. II. 639. — τόσον. 598
 εἰ τοὺς ἐν πελάγαι. 86
 εἰ τοὺς ἀνδροφόνους. II. 296
 εἰ τραφερῆς. II. 236. — φθόνος. II. 732. — φιλέεις. 146. — φίλον. 584. — φρικτόν. 33. — χλαμύδ'. II. 473. — χρυσού. 601
 εἰαρινῷ. II. 499
 εἰαρος. 298
 εἶδεν ἀκιστορή. 477
 εἶδον ἐγὼ πνέοντα. 161. — ἐγώ ποτε. II. 552. — τινα. II. 451. — τὸν πτώκα. 209
 εἶδοτα κῆπ' Ἀτλαντα. 497
 εἶδους οὐ κρίνει. II. 373
 εἶη παντοπόρῳ. 383. — σοι βίος. 558. — σοι κατὰ γῆς. II. 384
 εἶης ἐν μακάρεσσιν. 314
 εἶθ' ἄνεμος. 107
 εἶθ' ἐγὼ ἐν. II. 759
 εἶθε κρίνον. II. 612. — ῥόδον. 107
 εἶθε με παντοίοισιν. II. 144
 εἰκόνα Κωνσταντίνου. II. 756.
 — Δογγίῳ. II. 721. — μὲν Παρίην. II. 466. — Μηνοδότον. II. 382. — πέντε βοῶν. II. 255. — σοι βασιλεῦ. II. 394. — σου Πολύκλει. II. 806. — τήνδ' ἀνέ-
 θηκε. II. 806. — τήνδ' ἐσάθρεν. II. 807. — τῆς κῆλης. —
 τῆς σοφίης. II. 180
 εἰκόνες ἀνθρώποισι. II. 722
 εἰκόνι χαλκείῃ. II. 730
 εἰκοσέτης πάσαν. 572
 εἰκοσέτους. II. 344.
 εἰκοσι γεννήσας. II. 382. — Καλλι-
 κράτεια. 372. — με ζήσαντα. II. 807
 εἰκοσιεῖς. II. 807
 εἰκοσιν Ἑρμοκράτεια. 533
 εἰκὼν ἡ Σέξτον. II. 364. — Καλ-
 λίστον. II. 23. — τίς σ' ἀνέθηκε
 λόγοι. II. 721. — τίς σ' ἀνέθηκε
 τινος. II. 641
 εἰμάρσενός με στήτας. II. 607
 εἰμὲ δίκων. II. 537. — δόμος. 9.

- μέθῃ. II. 255. —μέλας. II. 558. —μὲν Ἑλλάδι. II. 712. —μὲν ἐν ποταμοῖς. II. 246. —μὲν εὐθώρηκος. II. 139. —εὐ-περάσιο. II. 276. —μὲν οὐ φιλόοικος. 163. —νεοπτόλεμος. II. 808
 εἰμι πατρός. II. 549. —πόλον. II. 557. —χαμαῖζηνον. II. 576. —χάραξ. II. 808
 εἶν ἐν Βιργιλίῳ. II. 809. —ἐν κινδύνους. II. 18
 εἶναι μὲν κυνικόν. II. 366. —νομίζω. II. 308
 εἶν ἅλι λαβύρινθε. 258
 εἰναλίῳν κλείτωρ. 189
 εἶνεκα φωτὸς ἐγώ. II. 558
 εἰνοδίῃ σοι τόνδε. 248
 εἰνοδίην καρύν. II. 6
 εἰνόδιον στελχοντα. II. 489
 εἰνοσίφυλλον. II. 683
 εἶξον ἐμοί. II. 233
 εἶπ' ἄγε μοι. II. 256
 εἶπα καὶ αὐτὸν πάλιν. II. 490
 εἶπας ἦμι. 450
 εἶπέ γυναι. 352. —Δικαιάρχεια. 416. —κυβερνητήρι. II. 585. —κύνον. 325. —λέων. 434
 εἶπέ Λυκαίνιδι. 137. —μοι εἰρομένην. II. 396. —μοι, ὃ κολούκωθε. II. 189. —νομεῦ τινας. II. 209. —πόθεν σὺ. II. 416. —πόκ ἐνρώτας. II. 111. —ποσειδάωνι. II. 569. —ποτιφθίαν. 472. —τί σοι ξυγόν. II. 681. —τίνι πλέξεις. 151. —τίς Ἡράκλειτε. 329
 εἶπεν ἑλληλυθίναί. II. 369
 εἶπερ ἴσην ὥμην. II. 809
 εἶποι τις παρὰ. 439
 εἶπον ἀνειρομένην. 449. —ἐγὼ καί. 114. —ἐμοί χαρίεσσα. (vid. εἰ μὲν ἐμοί.) —τίς τίνος. II. 631
 εἰργομένη. 172
 εἰρηνη πάντεσσιν. II. 630
 εἶρεσι δράκων. II. 43. —τό μὲν. II. 44
 εἰς ἀγαθήν. II. 520. —ἀγοράν. 137. —αἶδην. II. 280. —αἶδος. II. 354. —αἰώνας. II. 717
 εἰς ἄνεμος. II. 551
 εἰς βαθύν. II. 86
 εἰς γάμος. II. 597
 εἰς δανάην. 93. —δητῶν. 438
 εἰς δόμος. 570
 εἰς δὴ ἀδελφειοῖς. 399
 εἰς θεὸς ὑψημίδων. 540
 εἰς θρήνους. II. 809
 εἰς ἱερὸν. II. 406
 εἰς λίθος, ἄρμ'. II. 257
 εἰς λίθος ἀστράπτει. Vid. ἡ λίθος.
 εἰς δίφρος. II. 257
 εἰς ὁ πατήρ. II. 575
 εἰς ὅδε νικάνδρον. 451
 εἰς οἶον με. II. 481
 εἰς πέλαγος. II. 389
 εἰς πόκος. 19
 εἰς ποσιν. 475
 εἰς πρὸς ἕνα. 293
 εἰς Ῥόδον. II. 368
 εἰς σέ καί. II. 420
 εἰς τί μάτην. II. 443
 εἰς τὸ κενόν. II. 698
 εἰς ὑμᾶς προκοδελον. II. 758
 εἰς φυλακὴν. II. 396
 εἰς χορὸς, ἐν μέλος. 16
 εἰσέτι μὲν ζῶοντι. II. 736
 εἰσι καὶ ἐν. II. 357. —κασίγνηται. II. 557
 εἶδεν ἀντίαχος. II. 406
 εἰσέκε θούριος. II. 269
 εἰσορῶν με. II. 268. —τόδε θαῦμ'. II. 809
 εἶτε σε κουριδίης. II. 220. —σε κυανέησιν. 91
 εἶτε σὺ γ' ὀρνέοφοιτον. II. 283
 εἶχε κορωνοβόλον. 473. —φίλων. II. 412
 εἶχεν Ἀριστείδης. II. 50
 εἶχον ἀπὸ σμικρῶν. 446
 ἐκ γενεῆς περιβωτον. II. 810
 ἐκ γῆς ἀνελθών. 30. —λωτοφάγων. II. 398
 ἐκ δεκάπεντ'. II. 811
 ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. II. 449
 ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας. II. 536
 ἐκ ζωῆς με. II. 664
 ἐκ θοίνης. II. 42
 ἐκ κυνὸς εἴλε. II. 11
 ἐκ με γαιμορίης. 668
 ἐκ με βρέφους. 561
 ἐκ με θεός. 557
 ἐκ με πικρῆς. 543
 ἐκ νέκυσ. II. 758
 ἐκ νεμέης. II. 652
 ἐκ νηοῦ μεγάλιο. 558
 ἐκ πενήης. 246
 ἐκ ποίου ναοῦ. II. 528

- ἐκ ποίων ἔταμεν. II. 389. — ὁ
 πατήρ. II. 391
 ἐκ ποτε τῆδε. 255. II. 811
 ἐκ ποτέ τις. II. 275
 ἐκ πυρός Ἰλακοῦ. II. 55. — ὁ
 ῥαιστήρ. 225. — ὦ Διώνυσε. II.
 703
 ἐκ τόκου. 249
 ἐκ τῶν ἐπερίδων. II. 374
 ἐκ φιλαδελφείης. II. 634
 ἐκ γονίων. II. 172
 ἐκβαλλει. 96
 ἔκθορες. II. 643
 ἔκλαγεν. II. 205
 ἐκλάσθην ἀνέμοισι. II. 37. — ἐπὶ
 γῆς. II. 15
 ἐκλήθην ἐχθές. II. 411. — παρὰ.
 II. 60
 ἔκλυον αἰδύσαντος. II. 879
 ἔκμαινε χεῖλη. 100
 ἔκταπτε εἶτα. 409
 ἔκτισας αὐτάρκειαν. 339
 ἔκτον ἐπ'. II. 811
 ἔκτορ ἀρῆιον. II. 138
 ἔκτορ ἀμφρείοισιν. 344
 ἔκτορα τὸν πριάμου. II. 582
 ἔκτορα μὲν τις. II. 713
 ἔκτορι μὲν τροίῃ. 344
 ἔκτορι τόνδε. II. 755
 ἔκτωρ αἰάντι. 347
 ἔκφρονα τὴν βάκχην. II. 641
 ἔλαμψεν ἀκτίς. 28
 ἔλθετε πρὸς. II. 64
 ἔλθοῦσαι ποτὶ. II. 115
 ἔλθων εἰς αἶθιν. II. 49. — ἐξ
 Ἀμυδῶνος. II. 755
 ἔλκε τάλαν. 495
 ἔλκος ἔχω τόν. 150. — ἔχων ὁ ξεί-
 νος. II. 492
 ἔλλάδα νικήσασαν. 190
 ἑλλάδος ἐνναετήρες. II. 176. — εὐ-
 ρυθόρου στέφανον. 322. — εὐ-
 ρυθόρου σωτήρες. II. 812
 ἑλλανὶς τρομάκαιρα. 495
 ἑλλάνων ἀρχαγός. 248
 ἑλλας ἐμὴ νσοτήρ. 560. — μὲν
 Θῆβας. II. 633
 ἑλλήνων ἀπέλκε. II. 374. — προ-
 μαχοῦντες. II. 812
 ἑλπίδα καὶ νέμεσιν. II. 49
 ἑλπίδες ἀνθρώπων. 431
 ἑλπίδος οὐδὲ τύχης. II. 58
 ἑλπίς αἰὲ βιότου. II. 7. — καὶ σὺ
 τύχη. II. 20. 45
 ἑμβολα χαλκογένεια. 263
 ἐμμέλιον τίθνημι. 582
 ἐμοῦ θανόντος. 520
 ἐμπεδοῦλες. 547
 ἐμπνέει πᾶν. II. 694
 ἐμπνους ὁ χαλκοῦς. II. 776
 ἐμπορίης λήξαντα. 328
 ἐμπρήσω σε. II. 527
 ἐν βοῦ τῷδ' ἐμάχοντο. II. 251
 ἐν γῇ κρατήσας. II. 740
 ἐν Θῆβαις. II. 86
 ἐν καλᾷ. II. 348
 ἐν καλὸν οἶδα. II. 483
 ἐν κνάθῳ. II. 254
 ἐν μέμφει. 534
 ἐν μὲν τῇ. II. 228
 ἐν μικρῷ. II. 217
 ἐν νῶ ἔχων. 22
 ἐν πᾶσιν μεθύουσιν. II. 443
 ἐν παφίῃ. 144
 ἐν πολυδαήτῳ. II. 813
 ἐν πόντῳ. 457
 ἐν ποτε παμφαίνοντι. II. 117
 ἐν πυρὶ κοιμηθείς. II. 576
 ἐν σοὶ τὰμά. II. 500
 ἐν τε φίλοισι. II. 814
 ἐν τῇ τραπέζῃ. II. 275
 ἐν τῷδε παμμήτειρα. 129
 ἐν φανερά. II. 814
 ἐνδοθεὶ γαστρός. 17
 ἐνδοτα. 263
 ἐνθα ποτ' εὐχομένη. 557. εὐχο-
 μένη. 552. — εὐχομένης. 552.
 558
 ἐνθάδ' ἀναξ. II. 812
 ἐνθάδ' ἀπορήξας. 396. — ἐγὼ
 ληστήρας. 532. — ἐγὼ σοφο-
 κλής. 495. — ἐριδμαίνουσα. II.
 233
 ἐνθάδε Βασιλείου. 541. — Γοργίου.
 543. — Θεῖος. 307. — διαλόγος.
 II. 813. — κείμας. II. 812
 — λουσαμένη. II. 224. — λουσα-
 μένων. II. 218. — μὲν χλοάουσα.
 175. — μιστέλλουσι. II. 263.
 — νόνα. 556. — παυδεύουσι.
 II. 59. — περγαμίδην. II. 755
 ἐνθάδε περιδίων. 306. — πλεῖστον.
 333. — πυθώνακτα. 392. — σω-
 μα. 516. — σουσιπάτρα. Not. 967.
 — τὴν ἱερὴν. 306. 410
 ἐνθάδε τῆς τραφερός. 371. — τὸν
 κάλλιτον. II. 753. — τῆμος
 ἔχει. 539. — τῶν Λουκῶν. II.
 750
 ἐνθ' ἑκατονταέτης. 512

- ἐνθεν ἀλλέξανδρος. II. 244
 ἐννέα τὰς. II. 180
 ἐννεακαιδεκάμηνος. II. 813
 ἐντὶα βρέκτιοι. 229
 ἐντὸς ἐμῆς. 127
 ἐντύννοι τῇμόσδε. II. 135
 ἐξ ἀλὸς ἡμίβρωτον. 386. — ἰχθυόεν.
 II. 554
 ἐξ ἀταλᾶν. vid. δέξ ἀταλᾶν.
 ἐξ ἀτόμων. II. 350
 ἐξ αὐτοῦ διῶς. II. 695. — ἐθνῶν.
 20
 ἐξ ἐμίδεν. II. 135
 ἐξ ἐν πέντε. II. 550
 ἐξ ἐπὶ πεντηκοντα. 253
 ἐξ ἡοῦς. II. 763
 ἐξ μνῶν. II. 551
 ἐξ οὗ γ' εὐρώπαν. 392
 ἐξ οὗ κωνσταντίνος. Vid. ἐξοτε.
 ἐξ πόδες. II. 551
 ἐξ ὥραι. II. 292
 ἐξαιρών. II. 350
 ἐξεφλέγην. II. 506
 ἐξέφργον. II. 503
 ἐξηκοντα. 87
 ἐξηκοντούτης. 396
 ἐξοτε Κωνσταντίνος. II. 618. 736
 ἐξοτε μοι πίνοντι. 174. — τηλεφί-
 λου. 178
 ἐξω παιδεύεις. II. 397
 ἐπὶ δὲ δικαίῃ. II. 307
 ἐπρεπέ σοι Θεόδωρε. II. 243
 ἐπὶ ἔσαν. II. 590
 ἐπὶ βλοιο πέλει. 587
 ἐπὶα βοῶν. II. 254. — ἐριδμει-
 νοισι. II. 716. — με δις λυκάβ.
 479. — με καὶ δέκα. II. 596.
 — με φωνήεντα. II. 814. — πό-
 λει μύραντο. II. 716. — πολυ-
 πλανίης. II. 768. — σολοικισμοῦς.
 II. 364. — σοφῶν ἐρώς. II. 127.
 — σοφῶν Κλεόβ. 330. — τριηκόν-
 τεσσιν. II. 331
 ἐπὶ αὖτις τοὺς δέκα. 20
 ἐπὶ αλόφον. II. 581
 ἐπταπύλων. II. 755
 ἐπταρον. II. 426
 ἔργον ἀλιτρὸν. 588. — ὄρες. 26
 ἔρδοι τὴν ἑμαθεν. II. 183
 ἐρμαίοις ἡμῶν. II. 319
 ἐρμαῖς τῶδ'. II. 109
 ἐρμείη βαίτων. 194. — ξυλίνφ. II.
 682. — σπραγγοῦς. 192
 ἐρμείον εὐνοῦχον. II. 767
 ἐρμῇ κωρινκίων. II. 32
 ἐρμῇ τετρακίφ.
 ἐρμῇ τὸν κλέπτην. II. 815.
 — ναϊάδων. II. 814
 ἐρμῆς τοξενθείς. II. 495. — ὠκύς.
 II. 682
 ἐρμιονεύς. 442
 ἐρμιόνη. 127
 ἐρμιόνη. II. 392
 ἐρμιόνην. II. 353
 ἐρμιόνατος. II. 377
 ἐρμιόλυκον. II. 418
 ἔρνος ἀμώμητον. 573
 ἔρπουσα. II. 563
 ἔρπων εἰς. 570.
 ἔρρετε. II. 166
 ἔρρετω. II. 536
 ἔρροισι. 495
 ἔρχεται πολὺς. II. 535
 ἔρχο καὶ. II. 628
 ἔρωτα παύει. II. 177. — πικρόν.
 II. 68
 ἔς βαθύν. II. 86
 ἔς γάμον. II. 182. — θανάην. 93.
 — μέσον. II. 552. — πύλατος.
 II. 389
 ἔς πόσιν. 475. — στυδίην. 333.
 — τί πίτν. II. 15
 ἔσβεσε. II. 443
 ἔσβεσθη Νικάνδρος. II. 460. — φλο-
 γεροῖο. 155
 ἔσβεσθης γηραιῇ. 311
 ἔσθις, πῖνε. II. 294
 ἔσθλα λέγειν. II. 290
 ἔσθλος ἀνὴρ. II. 168. — ἀριστα-
 κράτης. 503
 ἐσπερίην μοῦρις. II. 505
 ἐσπερίης πάσης. II. 815
 ἐσπερίοις. 262
 ἐσπερίον. 528
 ἐσπερίος με. II. 171
 ἐσπερίον. 236
 ἔσπευδαν. II. 474
 ἔσοι μὲν. II. 599.
 ἔσταθι τῇδε. 227
 ἔστηκός τὸ. II. 384
 ἔστην ἐν. II. 85
 ἔστης ἐν. 471
 ἔστησεν Περικλῆδρος. II. 709
 ἔστι διπουν. II. 564. — δράκων.
 II. 325. — λαλῶν. II. 815. — τι
 ναὶ τόν. II. 493. — τις ἀρκα-
 δίης. II. 569. — πὶ δένδρον. II.
 769. — γέναις. II. 815
 ἔστιν Ἰός. II. 564
 ἔστιν μητροπόλις. II. 349

- ἐοχαιαί. 496
 ἔλτης καὶ σὺ. 62
 εὖ εἰδώς. II. 632. 790. — πρᾶττων.
 II. 290
 εὐάγει. II. 116
 εὐβλεφάροιο. II. 582
 εὐβοίης. 381
 εὐβοῖκοῦ. II. 26
 εὐβουλον. 449
 εὐγάθης. 288
 εὐγε λέγων. II. 295. — μάκαρ. II.
 226. — ποικῶν. II. 725. — τῆχη.
 II. 599
 εὐδαίμων ὅτι. II. 422. — πρῶτον.
 II. 335
 εὐδεις ἀγροῦπνους. II. 689. — ἐν
 φθιμένοιαι. 315. — Ζηνοφίλα.
 152. — φυλλοστρωῶτι. II. 116
 εὐδημος. 202
 εὐδία μὲν. II. 284
 εὐδοκίη μὲν. 5
 εὐήθη τρύτωνος. 529
 εὐήλη πλάτανον. II. 84
 εὐθυμάχων. 441
 εὐθυμος ὢν. II. 771
 εὐθύσανον. 249
 εὐκαίρως. 102. — ποτέ. II. 519
 εὐκαμπής. 186
 εὐκλέας. 394
 εὐκλείδῃ. II. 522
 εὐκολος. II. 26
 εὐκράτει. 430
 εὐμαθίην. 289
 εὐμάραθον. II. 110
 εὐμεγέθης. 94
 εὐμένεος. II. 331
 εὐμενέως. II. 182
 εὐμόλπου. 493
 εὐνομον. II. 208
 εὐνους μὲν. II. 268
 εὐνοῦχος. II. 523
 εὐοπλῶ. II. 487
 εὐπάλαμος. II. 480
 εὐπέταλον. II. 85
 εὐπυλίδας. 438
 εὐρε φρύσις. II. 717
 εὐρεν ἔρως. II. 501
 εὐρον με. 385. — χιμερίαί. 460
 εὐρουδίκη. II. 816
 εὐρύσορον. 467
 εὐρών κομητᾶς. II. 614
 εὐρώπης ἀσῆς. II. 169. — τὸ φέ-
 λημα. 87
 εὐρωταν ὡς. II. 246
 εὐσεβίη τὰ. II. 228
 εὐσίβιον βασίλισσα. 579
 εὐσθενέος. 508
 εὐσταθίε. 489
 εὔστοχα. II. 275
 εὔτ' ἂν ὑπέρ. II. 566
 εὔτε τις. II. 300
 εὐτελίδας. II. 816
 εὐτέρπη δονάκεσσιν. II. 179
 εὐτυχές. II. 515
 εὐφραμεῖτε. II. 484
 εὐφημον. 289
 εὐφημος γλώσση. II. 14
 εὐφορίων. 426
 εὐφορτοί. II. 464
 εὐφρανθίς. II. 816
 εὐφράτην. 351
 εὐφρώ. 128. εὐφρων οὐ πεδίον.
 263
 εὐχαί τε στοναχαί τε. 550
 εὐχεο τιμώναντι. 231. — τοι δώ-
 ροισι. 253
 εὐχέσθω. 353
 εὐχή Ἑλισσαίων. 21
 εὐχῆς καὶ βιότου. 556
 εὐχομένη βοδῶσα. 549
 εὐχολαίς καί. 549
 εὐώδης κυπάρισσος. II. 757
 ἔφθανεν. 416
 ἔφθελγῶ. II. 494
 ἔφθος ὁ. II. 764
 ἐχθαίρω τὸ ποίημα. II. 462. — τὸν
 ἔρωτα. 86
 ἐχθεὶς ἀπάγγεσθαι. II. 370. — δε-
 πνήσας. II. 409. — ἐπὶ ξινίαν.
 II. 323. — ἔχων. II. 452. — λου-
 όμενος. II. 514. — μοι συνέκινε.
 II. 351
 ἐχθίστη μούσαις. II. 86
 ἐχθρὸς περιπτύσσου. II. 573
 ἐχθρός. II. 668
 ἐχρῆν μὲν. II. 816
 ἔχω τὸν ἐξῆς. II. 560
 ζεῦ βασιλεῦ. II. 312. — μάκαρ.
 II. 589. — πάτερ. 467. — προ-
 τέρω. II. 470
 ζεύγος. II. 525
 ζωξίδος. II. 261
 ζεύς, ἄρης. II. 175. — κύννος. II.
 20. — πίσις. II. 468
 ζηλὶ θεῶν. II. 817. — καὶ ἀπόλ-
 λωνι. II. 646. — μ' ἀγαλμ'. II.
 817. — τὸ δ' αἰνέσθης. 294. — τὸ δ'
 ὀμφάλιον. 213
 ζηνογένοος. II. 578

ζῆνός ἐπομβροήσαντος. II. 189. — ἰώ
 κραιπνῶσι. II. 817. — καὶ λη-
 τούς. 264
 ζῆνοφιλά. 140
 ζῆνωνα πολίταρχος. II. 644
 ζῆσας ὡς δεῖ. II. 817
 ζῆσον λογισμῷ. II. 313
 ζῆτῶν. 514
 ζωγράφει τὰν μορφάν. II. 211.
 — τὰς μορφάς. II. 444
 ζῶειν εἰναλίη. II. 759
 ζῶην συλῆσας. 409
 ζωῖλος ἡνδιών. II. 817
 ζωμά τοι. 275
 ζωογόνων. 25
 ζωοτόκος. II. 595
 ζωροπόται. II. 463
 ζωροπόται. II. 764
 ζωσίμη. 475
 ἡ βάκχη. II. 261. — βάσεις. II.
 252. — βραδύπους. II. 291.
 — βρομῶν. 418
 ἡ γενεὴ δόξη τε. Not. p. 968
 ἡ γλυκερόν. 488. — γραῦς εὐβούλη.
 II. 90. — γραῦς ἡ βάκχη. (vid.
 βακχylis.) — γραῦς ἡ τρικώρων.
 174. — γραῦς ἡ φθονερή. 176
 ἡ γραφίς. II. 724
 ἡ γρηῦς ἡ χερνῆτις. 149. — γρηῦς
 νικῶ. 359
 ἡ διαπινομένη. II. 765
 ἡ θεός ἡλθ'. II. 647
 ἡ καθαρή. II. 88
 ἡ καὶ ἐτ' ἐκ. II. 201
 ἡ καλὸν αἶ. II. 284
 ἡ καλὸν ἄλλος. II. 234
 ἡ καρύη. II. 580
 ἡ κλίη. II. 584
 ἡ κνήμη. II. 458
 ἡ κομψή. 182
 ἡ κόρυς. 264
 ἡ κρείταις ἐστὶ. II. 313
 ἡ κροτάλοις. 371
 ἡ λαμυρή. 128
 ἡ λίθος. III. 123
 ἡ μάλα δὴ περὶ. II. 820
 ἡ μάλα δὴ ποθέουσα. II. 821
 ἡ μέγ' ἀθηναίοισι. II. 785
 ἡ μεγάλη. II. 293
 ἡ μὲν σοφῇ. 28
 ἡ μὴ ζηλοτύπει. II. 505
 ἡ μῆδων. Vid. τὴν μῆδων.
 ἡ μία καί. 417
 ἡ ναῦς. II. 147

ἡ νέμεσις πῆχυν. II. 693
 ἡ νέμεσις προλήγει. II. 693
 ἡ νύ κε πυθαγόρης. 339. ἡ ξενο-
 λατι. 551
 ἡ παῖς ὤχετ'. 508
 ἡ παλίορος. II. 147
 ἡ πάρος ἀγλαῖησι. 168
 ἡ πάρος ἀντιπάλων. II. 18. — ἐν
 δρυμοῖσι. II. 6. — ἐν πετάλοι-
 σιν. II. 89. — ἐν ὑδροῖσι. II.
 88
 ἡ πᾶσι μακάρεσσι. II. 822
 ἡ παφίη. II. 674
 ἡ πήρη. II. 726
 ἡ πιθανή. 99
 ἡ πολίη. II. 342
 ἡ πόλις. II. 722
 ἡ πολὺ. II. 823
 ἡ πολυθροῖς. 276
 ἡ πολυχρυσός. II. 36
 ἡ ποτε κρυδιώσα. II. 823
 ἡ πού σε χθονίας. 446
 ἡ πρὶν Ἀθηναίης. 279
 ἡ πρὶν ἐγώ. II. 36
 ἡ πτωχῶν. II. 330
 ἡ πυρὶ πάντα. II. 87
 ἡ ῥ' ὀλίγον. 330
 ἡ ῥ' ὑπὸ σοί. 466
 ἡ ῥά γέ που τό. II. 299
 ἡ ῥά γε καὶ σὺ. 171
 ἡ ῥά νύ τοι Κλεόνικε. II. 487
 ἡ ῥά σε δινήσουσιν. 593
 ἡ ῥαδινή. 171
 ἡ ῥίς. II. 379
 ἡ σάτυρος. II. 700
 ἡ οὐδ' καὶ φθιμένας. II. 785
 ἡ σοβαρόν. 185
 ἡ σοφίη. II. 788
 ἡ τὰ πίδαλα. 251
 ἡ τὰ ῥόδα. 106
 ἡ τάχα τις. II. 530
 ἡ τε σάμων. 264
 ἡ τερεβινθώδης. II. 146
 ἡ τέχνη. II. 210
 ἡ τὸ δέρας. II. 248
 ἡ τὸ καλόν. 379
 ἡ τὸ πάλαι. II. 89
 ἡ τὸ πρὶν. 278
 ἡ τὸ φιλεῖν. 103
 ἡ ταῖον κυθέρειαν. II. 216
 ἡ τὸν θυρόσον. 230
 ἡ τριᾶς ἡν. 550
 ἡ τρισί. 98
 ἡ τροιζήν. II. 467
 ἡ τρυφερά. 139

- ἡ φύσις ἐξεῦρεν. II. 142. — — ὠδί-
 νασα. 477
 ἡ χαλκόν. II. 267
 ἡ χαλεπή. 115
 ἡ χθαμαλήν. 497
 ἡβᾶ μὲν σέ. 527
 ἡγειρεν ἡμῖν. 31
 ἡγεμόνευσε. II. 817
 ἡγνισα δ' Ἑρμείας. II. 818
 ἡγόρασας πλοκάμους. II. 405.
 — χαλκούν. II. 388
 ἡγρευθην ὁ προσθ'. II. 456. — ἐπ'
 ἔρωτος. II. 481
 ἡγορπησας. 141
 ἡδ' ἐγὼ ἡ. 419. ἡδε τράπεζα.
 558
 ἡδὲ χθών. II. 818
 ἡδέα πάντα. II. 160
 ἡδέϊα ψυχροῦ. II. 818
 ἡδαιμεν. II. 373
 ἡδῃ γὰρ ποτ'. II. 202
 ἡδῃ ἐπὶ στρατιῆς. II. 517. — καὶ
 νεκύνεσσιν. 600
 ἡδῃ καὶ ῥόδον. II. 146
 ἡδῃ καλλιπέτηλον. II. 285
 ἡδῃ λευκοῖον. 125
 ἡδῃ μὲν γλυκύν. II. 470
 ἡδῃ μὲν ξυφύροιο. II. 281
 ἡδῃ μὲν ξυφύροισι. II. 284
 ἡδῃ μὲν προκοίε. 525
 ἡδῃ μεν τέτριπται. 453
 ἡδῃ μοι πολυαί. II. 524
 ἡδῃ πηλοδομεῦσι. II. 280
 ἡδῃ που πάτρης. 498
 ἡδῃ τῆδε μένω. 227
 ἡδῃ τοι φθινόπωρον. II. 330
 ἡδῃ φίλτατε. 295
 ἡδιστον φιλέουσι. 426
 ἡδὺ θέρους. 131
 ἡδὺ μὲν ἀκρήτω. II. 502
 ἡδὺ παρειάων. II. 286
 ἡδὺ τί μοι δια. II. 488
 ἡδὺ τὸ βινεῖν. Vid. αἰν.
 ἡδὺ φίλοι. 159
 ἡδυεπής. 346
 ἡδυμελεῖς μοῦσαι. 123
 ἡδὺς ὁ παῖς. II. 498
 ἡδ' τεῖν. II. 707
 ἡεῖδον μὲν. II. 163
 ἡέλιον νίκησας. II. 142. — πυρόεντα.
 334
 ἡέλιος μῆνη. II. 583
 ἡέρα λεπταλέον. II. 303
 ἡέριαι νεφέλαι. II. 150
 ἡερίη γεράνεια. 458
 ἡετίων. II. 570
 ἡθελε δριμύν. II. 377. — κων-
 σταντῖνον. II. 758. — Μελοπομέ-
 νην. II. 692. — μὲν βασιλεύς. II.
 160
 ἡθελες ἀνθρώποισι. 338. — ὦ
 ζήνων. 342
 ἡθελον ἄν πλουτεῖν. II. 320. — οὐ
 χρυσόν. II. 337. — ὦ κιθαρωδέ.
 110
 ἡέθους οὐκ. 179
 ἡέθειον μεγαλοῖο. 579. — καλό-
 καιρον. II. 819
 ἡκεις ὦ Λυκόοργε. II. 565
 ἡκμασε. II. 342
 ἡλθε θεαίτητος. II. 200. — καὶ ἐς
 Μιλ. 296
 ἡλθὲν μοι. II. 455
 ἡλθες ἐμῆς. II. 819. — ἐμοί. 153
 ἡλικίη. II. 819
 ἡλικίην παῖς. II. 819
 ἡλικίης φίλος. II. 512
 ἡλιος ἀνθρώποις. II. 402. — ἦν
 οὐ. II. 788
 ἡλς καὶ μεθύει. II. 820
 ἡλλαντ' ἐξαπίνης. II. 146
 ἡλλάχθη. 357
 ἡλοθε καμφιλόχοιο. 574
 ἡλυθεν εἰς αἶδην. 597
 ἡλυθες οὐκ ἀβόατος. II. 820
 ἡμαθίην. 376
 ἡμάξεσσα. II. 204
 ἡμασιν. II. 242
 ἡμεῖς μὲν πατιόντες. II. 359
 ἡμερὶ πανθ. 315
 ἡμερίδας. 150
 ἡμετέραις βουλαῖς. II. 821
 ἡμην ἀχρεῖον. II. 55. — καὶ προ-
 παροῖδε. II. 147. — στολάρχης.
 II. 821
 ἡμίονοι σύγγηροι. II. 421
 ἡμίονος καί. II. 763
 ἡμῖσὺ μὲν ζώειν. II. 88. — μεν
 πίσης. II. 783. — — τέθνηκα.
 II. 46. — μεν ψυχῆς. II. 471
 ἡμιτελῆ. 496
 ἦν ἄρα δημ. 323. — ἄρα καὶ
 κάλλ. 10. — ἄρα καὶ κἀνθωσι.
 II. 430. — ἄρα κἀκείνοι. II.
 821. — ἄρα μιλῆτε. 498. — ἄρα
 πυθαγόρης.
 ἦν βραδύν. II. 380
 ἦν διέξ. 465
 ἦν δρας. 571
 ἦν ἐσιδής. II. 444

ἦν εἰδῶ. II. 467. — —τινὰ λευκόν.
II. 525

ἦν παθαρῆ.

ἦν καλός. II. 459

ἦν κλείσσης. II. 263

ἦν λακεδαίμωνος. II. 822

ἦν λαχάνων. II. 704

ἦν μ' εἰσίδῃ. II. 250

ἦν μὲν ἀλετραίνης. II. 258

ἦν νέος ἄλλᾳ. II. 46

ἦ ὁ φίλος. II. 293

ἦν ὁπότε. II. 119

ἦν ὅτε ἦν. 588. — ὅτε μῦνον.
II. 822

ἦν ὅτε παῖδας. II. 462. — —σὺν
λαπίθῃσι. II. 560. — —Χρι-
στός Ἰανεν. 25

ἦν παρίης. 517

ἦν πάρος. 27

ἦν στέφανος. II. 323

ἦν τάχα. II. 694

ἦν τι πάθω. II. 472

ἦν τιν' ἐχῆς. II. 353

ἦν τινα καί. II. 521. — —καλόν.
II. 287

ἦν τὸ πάρος. II. 216

ἦν τούτῳ φωνῆς. II. 514.

ἦν χρόνος. II. 707

ἦν δανεν ἀνθρώποις. II. 767

ἦν ἰα δὲ τοι. 290

ἦν ἰδε καὶ χέρσου. II. 310

ἦν ἰα βασιλίου. 540. — μαρτι-
νιανός. 567

ἦν ἰα μὲν καλός. II. 330. — πν-
δαγόρης. — τὸν περίβ. 594

ἦν ὁρῆς κλυτά. II. 166. — ὀλετῆρα.
II. 240

ἦ ὅτ' ἐπ' εὐκταίῃ. 265

ἦ ὅνιον τόδε. 417

ἦ οὐς ἄγγελε. II. 484

ἦ παφε καί. II. 252

ἦ πείρω. 417

ἦ πιος ἦν ξεινοισιν. Vid. ἄρμενος.

ἦρα τιμίεσσα. 273

ἦρα κλες ποῦ σοι. II. 655

ἦρα κλες ἐμπεδοτίμης. 547

ἦρα κλες τρηχίνα. 186

ἦρα κλες πατρίς. II. 823

ἦρα κλες. 342

ἦρα σθην δημοῦς. 115. — ἐφίλουν.
93. — τίς δ' οὐχί. 114

ἦρα σθης πλουτῶν. 114

ἦρέμ' ὑπέρ. 312

ἦρη ἐλειθυῶν. 265. — καὶ παφίῃ.
II. 223. — τούτ' ἄρα. II. 655

ἦρίθ' πολύν. II. 87

ἦρίθ' μὲν ποτέ. II. 90

ἦρίον ἀμφιλόχοιο. 576

ἦρίον εἰμί. 460. — οἶον. 440.

— οὐκ ἐπί. 470

ἦριπεν. II. 89

ἦρισαν. 94

ἦρκαται. II. 489

ἦρνήσαντο. 497

ἦροδοτον λύξω. II. 824

ἦροδοτος μούσας. II. 54

ἦρπασας. 578

ἦρπασέ τις. 491

ἦρχεν ἀδείμαντος. II. 785

ἦρωος πριάμων. 344

ἦρως ἡετιώνας. II. 116. — πρῶ-
τεσίλας. 418

ἦρῶσαι λιβύων. 259

ἦρων ὀλίγαι. II. 36. — κάρνη.

307. — τὸν αἰοιδόν. 305

ἦσιόδος μούσαις. 322

ἦσιόδον ποτέ βίβλον. II. 54.

— τόδ' ἄξιμα. II. 180

ἦσο κατ' ἡγάθεον. 228

ἦστραψε γλυκύν. II. 484

ἦτρώ μοι. II. 120

ἦφαιστός μ' ἐτέλεσσε. II. 257

ἦφαιστῷ ποτέ. II. 560

ἦχῆεις τέττιξ. Vid. ἀχῆεις.

ἦχῆεσσα θάλασσα. 505

ἦχῷ μιμολόγον. II. 673. — πε-

τρηεσαν. II. 673

ἦῳι μελανίππον. 464

ἦως ἐξ ἡοῦς. II. 322

θάεο τὸν βρομίον. II. 253

θάησαι μ' ἐτέον. II. 824

θάλλοι. 312

θάμβος ἔχει. 583

θάμνου ποτ'. II. 90

θαρσαλέοι. II. 42

θαρσαλέως. II. 500

θάραει καί. II. 192

θαρσύμαχε. II. 404

θαρσυνοι. II. 138

θαῦσαι τόν. II. 213

θάττον ἦν. II. 444. — ποιῶσι.

II. 384

θαῦμα τέχνης. II. 656

θανυμάζειν. II. 444

θανύμασε. II. 639

θάψεν. 396

θειογένης. II. 191

θειον Ἰουστίνον. II. 272

θειονόγης. 419

- Θεῖος ἀριστοφάνους. 318
 Θεῖος ἰουστίνος. 3. — ὁμηρικός. II. 824
 Θεοῦ μὲν ἐκτός. II. 311
 Θεῖμα τὰδ. II. 222
 Θερμαίνεις. 116
 Θεσμοὶ μὲν. 481
 Θεσμὸν ἔρωσ. 177
 Θέοπιαι. 298
 Θέοπιδος εὐρεμα. 428
 Θεσπίες. II. 688
 Θέσπις ὁδός. 427
 Θεσσαλαὶ αἰ. II. 253
 Θεσσαλὴ πρωτεύσας. 345
 Θεσσαλῆς. II. 192
 Θεσσαλική. II. 470
 Θεσσαλὸν. II. 393
 Θεσσαλὸς ἱπποκράτης. 343. — οὐ-
 τος. II. 753
 Θέσφατα. II. 67
 Θεῖδος. II. 242
 Θεῖδοτε. 467
 Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς. II. 712.
 — ἔρωσ. 115
 Θηλυφανές. II. 398
 Θηρευτήν. II. 148
 Θηρευτὴς δολιχόν. 188
 Θῆρη μὲν. II. 552
 Θῆριν τόν. 391
 Θῆριον εἰ παρὰ. II. 385
 Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ. 250
 Θῆρων μὲν κράτιστος. 405
 Θησαυρὸς μέγας. II. 291
 Θλίβε. II. 650
 Θνήσκων. II. 371
 Θνητὰ τὰ. II. 290
 Θνητῶν μὲν. 294
 Θρηῖκα χρυσολυγῆν. 494. II. 756
 Θρηῖκας αἰνεῖτω. II. 39
 Θυεῖ σοι. 291
 Θυμαρέτας. II. 215
 Θύρσις. 520
 Θωμᾶν. II. 637
 Ἰβνκε. 534
 ἰγνάτιος. II. 610. — τὰδε τεῦξε.
 II. 615
 Ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς. II. 719. — ὁ
 πῶλος. II. 262
 ἰερέη. 528
 ἰερόν ἱερμεῖν. II. 702
 ἰερός ἐν λαγόνεσσιν. II. 611
 Ἰξεν ἅπας. II. 108. — ὑπ' αἰγεί-
 ροισιν. II. 109. — ὑπὸ σκιερᾶν.
 II. 628
 ἰητὴρ μέγας. II. 708. — μερόπων.
 II. 707. — τις ἐμοί. II. 435
 ἰητρός καπνίων. II. 354. — πρα-
 τίας. II. 357. — τὴν γραῦν.
 II. 355
 ἰητροὺς εὐρον. II. 452
 ἱκαρὸς κηρός. II. 657. — χυλκός.
 II. 657
 ἱκαρίην. II. 91. ἱκαρίως τάφος.
 II. 824
 ἱκάρων ὦ. 519
 Ἰλαθι γραμματικῇ. II. 434. — μοι
 φίλε. 107. — μουρωθεῖς. 15
 Ἰληκοῖς πολιοῦχε. II. 52
 Ἰλιάς ὦ μέγα. II. 185
 Ἰλιγγίαις. 521
 Ἰλιός. 168
 ἱμεροεῖς. II. 124
 ἱμερον. II. 91
 ἱμερτὴ μαρτῆ. 178. — φιδάλεια.
 II. 644
 Ἰναχίης ἔστηκεν. 133. — οὐκ. 354
 Ἰνδὴν βήρυλλον. II. 192
 Ἰνὸς ὦ. 500
 Ἰξάλος. II. 35
 Ἰξὸν ἔχεις. 110
 Ἰξῶ δεξιωνικός. II. 495. — καὶ
 καλαμοισι. 349
 Ἰός; τόξα. II. 175
 ἰουπηῖς. II. 91
 Ἰουλιανὸς μετὰ. 535. — οὐτός. II.
 742
 Ἰουλον ἀνθῶν. II. 741
 ἰουστινιανόν. 25
 ἰουστίνον. II. 269
 ἰππεύων. II. 351
 ἵπποι γὰρ σφηκῶν. III. 579
 ἱπποκράτης. II. 21
 ἱππολύτη καὶ τοῦτ'. II. 237
 ἱππολύτος τῆς γῆρος. II. 657
 ἱππομένην. 152
 ἵππον Ἀθήνιον. 122. — ἐϋρρέι-
 την. II. 222. — ὑποσχόμενος.
 II. 400
 ἵππος ἐγν. II. 660. — ἐρεύγεται.
 Vid. ἀνδρόθεν.
 ἵππωνος. II. 770
 ἰρὰ θεῶν. II. 567
 ἰσθμια δῖς. II. 787
 ἰσθμια καί. II. 626
 ἰσθμὸν δὲ μή. II. 569
 ἰσθμιας. 116
 ἰαίδι. II. 705
 ἰσοκράτους. II. 825
 Ἰσοκ κυδαλίμοις. II. 620

- ἰσοῦ ἐπὶ. 387
 ἱστορίας δεῖξας. II. 825
 ἱστορίην. II. 65
 ἴστω νυκτός. 519
 ἴσχετε τὴν βάρχην. II. 641. — χεῖρα.
 II. 148
 ἴσως με λεύσω. II. 640
 Ἰταλὸς ἀρχοντα. II. 825
 Ἰτορίοιο. vid. Ἰκαρίοιο.
 Ἰγγε. 143
 ἰφθίμω. 519
 ἰφίων ἔγραψεν. II. 538. — τὸδ'
 ἔγραψε. II. 256
 ἰχθυόβολον πολυωπίς. 193. — ποτ'
 ἔλυσε. 581
 ἰχθὺν ὁ γροπός. II. 378
 ἰχθυοθηρητῖρα. 520
 ἰχθὺς ἀγκίστρον. II. 20
 ἰχθύσι καί. 419
 ἰχνησι. II. 826
 ἰὼ παρέρπων. II. 540
 ἰὼν οἰκνύμων. II. 750
 κάγω κύπριδος. II. 702
 καὶ γὰρ ἐγώ. II. 826. — γενέταν.
 345. — δι' καί. 469. — καπν-
 ρόν. 429. — πλατὲ. II. 685.
 — κολοφών. II. 72
 καὶ κραναάς. II. 22. — κύπρις. II.
 678. — λαλόντος. 23. — λίθος
 65. II. 678. — λόγον. II. 121.
 — μακεδόν. II. 195
 καὶ με λίθον. II. 705. — μισθοῦς.
 II. 518. — μύρμηκι. II. 294
 καὶ νέκυν. 387. — νέκυσ. 398.
 — νυκτός. 116. — πάλιν. 252.
 — πενήν. 98
 καὶ περὶ συνθεσίης. II. 781. — πέ-
 τρος. II. 273. — πίνε νῦν. II.
 324
 καὶ ποτε δινήεις. II. 93. — ποτε
 θυμῶδες. 458. — ποτε μιν. 340.
 — πυρὶ καί. 130. — πῶς εἰ μή.
 337. — ὃ' αὐτῇ. 498. — σε Κλεη-
 νορίδῃ. 382. — σε πρωταγ. 342.
 343
 καὶ σέο λακύνῃ. 336. — στάλικας.
 233
 καὶ σὺ γεωργίῳ. 580. — σὺ θεοσ-
 σέβιον. 583
 καὶ σὺ μεθ'. II. 225. — σὺ ποτ'.
 340. — σὺ τυχη. II. 61. 62
 καὶ σὺ τάλαν. 397. — τί γε σῆμα.
 II. 600. — τίς ἔφν. 323
 καὶ τίς ὅς. 420. — τὸ φρονεῖν.
 II. 305. — τότε δημοδόκς. II.
 386. — τότε σῆς. II. 66. — τότε
 σῶν. 5
 καὶ τὸν ἀπό. II. 658. — τὸν ἀ-
 ρουραῖον. II. 94. — τότε δῆ. II.
 571
 καὶ τρώγεις. II. 380
 καὶ φαέθων. II. 634
 καὶ χαλκῇ. II. 250. — χρυσόν. II.
 155
 καιρὸν γνῶθι. II. 512
 καισαρέων μέγ' αἶσιμα. 541
 καισαρῶν φθιμένοιο. 564
 καλὰ ποσειδάων. II. 40. — τὰ
 παρθενίης. II. 159
 κάλλιε' μιν. II. 634
 καλλιγάμοις. II. 258
 καλλιγένεος. Vid. εἰδῶτα.
 καλλιγένης. II. 423
 καλλιμαχον πωλῶ. II. 59
 καλλιμαχος τὸ καθαρχα. II. 396
 καλλιμαχου τὸ τορευτὸν. II. 193
 κάλλιμον ἐκ πατρίης. 564
 κάλλιμος ἡϊθέων. 574
 κάλλιοπα κλυτομοχθε. II. 735
 καλλιόπη βασίλεια. II. 721. — μὲν
 ἐγώ. II. 691. — πολέμυτες. II.
 185. — σοφίην. II. 178
 καλλιόπης θυγάτερ. Vid. νῦν ὦ.
 — ὄρφνα. 308
 καλλιστρατός σοι. II. 533
 καλλιχόρου. II. 595
 κάλλος ἄνευ. 103. — ἔχεις. 103.
 ἔχον. 9
 κάλλος μὲν νυθέρεα. 190
 κάλῳ μὲν. II. 300
 καλῶ σὺν τέττιγι. 235
 κάμει σοφῇ. II. 560. — τὸν ἐν
 σμικροῖς. II. 115
 καμπτομένους. 193
 κανθαύλου. 479
 κἄν με κατακρύπτῃς. 409. — μέ-
 χρις. II. 380
 κἄν στῆς. 603
 καππαδοκαὶ φαῦλοι. II. 387
 καππαδοκην. II. 387
 καππαδοκῶν. 569
 κάπρον μὲν. II. 95
 κᾶρες καὶ λύκιοι. II. 756
 καρκίος. 15
 καρκίνον. II. 136
 καρπαθίην. 266
 κάρτερος. 350
 καρφαλῆος. II. 93
 κἀτθανε μὲν. 487

πάθανεν ἡλιόδωρος. Vid. ἔφθα-
νεν.

πάθανες ὦ. 482

πάθανον ἀλλά. 405

σαῦμά μ' ἔχει. II. 506

παύματος. II. 94

παυσίη. 295

παύτῃ δῆ. Vid. καὶ δ' αὐτῇ.

παύτος ἔρως. II. 485

πεῖμαι λάξ. II. 463

πειράμενος. 255

πεῖσαι δῆ. 225

πέτται ἐνί. 547

πέτο μέν. II. 428. — δ' ὁμοῦ. II.

175

πεκμηώς. 192

πεκροπί. 120

πεκροπία μὲν ἐμοί. Not. p. 970

πεκροπίδαι διί. II. 244

πεκρυφαλοι. 163

πεμμάδος. II. 5

πέντρα. 266

πέρβερε. 326

περδαλέους. II. 229

περικίδα τὰν ὀρθρινά. 236. — τὴν

φιλάουδον. 200. — τὴν φιλοεργον.

200

περικίδας ὀρθρολάλοισι. 266

περικίδος οὐ χρήσεις. II. 394

κηγῶ σωσιθεῖον. 521

κηγία με προσῆλθε. II. 543

κηλὴν κηλήτου. II. 414

κῆν γῆ κῆν. 461

κῆν με φάγῃς. II. 27. — μυχόν.

II. 149. — πρέμνη. II. 193.

ρίψῃς. 116. — τείνῃς. II. 340

κῆπος ἔην. II. 270

κῆρυξ. II. 826

κηρύσσω. 133

κηφεύς. II. 671

κίμων ἔγραψε. II. 257

κίονα. II. 239

κισσοκόμαν. 203

κισσῶ μέν. II. 190

κιχλίσεις. 157

κλαγγῆς. 181

κλαίε. II. 685

κλασθείας πάτρας. II. 827

κλασθείσης. If. 92

κλαύδιος ἀνρέολω. II. 827. — ἰητήρ.

II. 827

κλαύσατε. II. 828

κλειδοῦχοι. 421

κλείε θεός. II. 188

κλεινὴν οὐκ. II. 195

κλεινοῖς. 332

κλεινός ἰωάννης. 486

κλειούς. 302

κλειτόριοι. II. 828

κλεισοθένης. II. 828

κλειύς τιμοκλ. 526

κλίσωμεν ἄχρη. II. 425

κλίσωμεν. 148

κληῖδες. 532

κλίμακος. 498

κλίνας ἀνέχονα. II. 687

κλῦθι ἀλεξάνδρεια. 566

κλῦθι καὶ οὐκ. II. 564

κλῶνες ἀπηόριοι. II. 26

κνωμῖδας. 214

κνωσσίου. 399. — Ἰδομενῆος. II.

752

κόγχος. II. 770

κοινῇ. II. 47

κοινὸν ἐγώ. 348

κοίρανοι ὑμετέρην. II. 274

κοίρανος εὐρώπας. II. 626

κολχάδων. II. 195

κολχίδα τὴν. II. 669

κονδίτου. II. 178

κοντόν ἀνὴρ. II. 190

κόνων δίπληγος. II. 352

κορινθίῳ πλάστενε. II. 444

κόσκινον. II. 344

κόσμον ἰουστίνος. II. 231

κόσμος ὅλος. 540

κούρα. 290

κουρεύς. II. 399

κούρη τις. 181

κούρης. II. 756

κούρον ἀποπλανίην. II. 194

κόψας. 218

κράμβην. II. 329

κράμβης. II. 684

κράνας. II. 114

κρανίον. II. 54

κρατὴρ νοητός. II. 273

κρεσφόντου. 59

κρεωφύλου. II. 771

κρηθίδα. 445

κρημνοβάταν. II. 48

κρηναὶ καὶ. 574

κρηναῖαι. II. 194

κρῆς γενεάν. III. 279. not.

κρήσσα. II. 92

κρίνατ' ἐρωτες. II. 469

κρίνω ἐγώ. II. 136

κρίον ἐγώ. II. 555

κτανθείς. II. 555

κτεῖνα. II. 556

ατείνετε. 595
 κτῆσιν ἐγὼ. 566
 ἀνανέη. 580
 κῦδος. II. 645
 κῦζικον. 466
 κυκλοτερεῖ. 206
 κύπλωψ. II. 536
 κυλλήνην. 420
 κύλλος. II. 325
 κύμα τό. 158
 κύματα. 369
 κυνδιαδες. 226
 κύπρι γαληναίη. II. 287. — τί μοι.
 II. 477. — φιλομμειδῆς. II. 679
 κύπριδι κῦσο. 267. — κουροτρόφω.
 291
 κύπριδος ὄδ' εἰκῶν. II. 644. — οὐ-
 τος. II. 48
 κύπρις ἐμοί. II. 499. — ἔρω. II.
 224. — ὅτε. II. 680. — σὺν χα-
 ρίτσοι. II. 220
 κύριλλος. II. 828
 κύρος κύριος. II. 457
 κύρω ἀκιστορίας. 24
 κυλιάδες. II. 181
 κυμάσω. II. 93
 κυμάσσομαι. II. 486
 κύμαυλος. 239
 κυμικόν. II. 179
 κωνσταντινιάδης. II. 66
 κωνσταντίνος. II. 601. 742
 κυτίλας. II. 608
 κυφόν. II. 722

λάας ὁ μὲν. 559
 λαβροπόδη. II. 95
 λαβροσύνα. 287
 λάδας. II. 640
 λάδρη κοιμηθεῖσα. 279. — πα-
 πταίνοντα. II. 488
 λαθρίη. 285
 λαθριον. II. 329
 λαθριος ἡράκλ. II. 196
 λάξο. 245
 λάξε λαβδακίδη. II. 565
 λαίλαπα. 390
 λαίλαψ καί. 421
 λαίλας. II. 96
 λαίνεος. II. 829
 λάξε ἀμαλδονθεῖσα. 190
 λαμπάδι φείς. II. 686. — κηροχί-
 τωνα. 267. — μὲν προέηκεν. II.
 576. — νικήσας. II. 829. — τῇν
 κούροις. 219
 λάμπας. 30

λαοδάμης. 187
 λαοδίκης. II. 829
 λαονακα πατρώων. II. 96
 λαονακι χρυσεῖη. 20
 λατύπος. 475
 λέβητας. II. 550
 λείψανα λουκίλλης. II. 829
 λείψανον ἀμφίχλ. 258
 λέκτρα μάτην. 204. — σοὶ ἀντί.
 490
 λέκτρον ἐνός. II. 189
 λέμβιον. 96
 λεπτόν ὕφηνάμεινα. II. 130
 λεπτός ἀνὴρ. 538
 λίσβιον. II. 64
 λευκάδος αἰπύν. 258. — ἀντί με
 II. 196
 λευκανθής. II. 502
 λευκοίνους. II. 329
 λευκοῦ. II. 741
 λεῦσσε με τόν. II. 605
 λεύσσεις ἀτρεῖδεα. II. 752
 ληθαίης. II. 96
 ληθῆ καί. 601
 ληξάτε. 593
 ληξον. 150
 λῆς ποτὶ τῶν. II. 154
 λητοῖδη. II. 466
 λητόιος. 474
 λητοῦς. II. 35
 ληφθήση. II. 407
 λίην ἐντριχος. II. 563
 λιμόν οὐζορην. II. 52
 λιμοῦ καί. II. 540
 λίσσομαι ἦν γε. 596
 λίσσομ' ἔρω. 146. II. 454
 λιτός ἐγώ. 268. — τοι δόμος. II.
 48
 λίτραν ἐτῶν. II. 309
 λοίσθια. 503
 λοκρίδος. 322
 λουεσθαι. II. 392
 λουκιανός. II. 772
 λουσαμένοι. 86
 λούσασθαι. II. 388
 λυδὲ γένος. II. 569
 λυδῆ καί. II. 24
 λυδίων οὐδας. 374
 λυδός ἐγώ. 357
 λύκτιον. 295
 λυσιδίκη. 142
 λυσιμέλους. II. 440
 λυσίππε. II. 661
 λυσίππης. II. 120
 λῦσον ἀπ' ἐνδόρμων. II. 280

λύχνε. 85
 λώπος. II. 95
 λωτόν. II. 219

 Μ. Σεμπρόνιος. II. 836.
 μὰ τὸν βουθόιναν. II. 662
 μάγνης. II. 498
 μαγνος ὅτ' εἰς. II. 397
 μαζους. 168
 μαίνας. 226
 μαίνεται. II. 664
 μαίνη. II. 669
 μακρὰ φιλεῖ. 157
 μακροτέρω. II. 376
 μακρον. II. 183
 μαλθακά. 157
 μάλλον. 88
 πάνης οὗτος. 470
 μαγνιάδας. 442
 μάντιες. II. 28
 μάργε καί. 63
 μαρκέλλης. II. 829
 μαρκέλλον. 349
 μαρτινιανοῦ. 570
 μάρτυρας ἐν πελάγει. II. 598
 μάρτυρες αἶμα. 586. —εἰπάτε.
 584
 μάτυρος ἀκακίσιος. 29
 μάρτυρομ' ἀθλοφύροι. 585
 μαρωνίς. 444
 μασταύρων. II. 385
 μαστεύω. 433
 μάτερ ὀδυσσῆος. 60
 μάτρες αἱ. II. 467
 μάτηρ μαρκιανού. II. 830
 ματρός ἐξ ἐν. II. 463
 μανσωλοῦ. 589
 μαχλάς ἐγώ. II. 647. —ἐκκροτά-
 λισιν. II. 47
 μεγαρεῖς δὲ φεῖγες. II. 445
 μεῖζον ἀειράμενος. II. 591
 μέλλον ἄρα. 228
 μέλλων εὐρυμέδων. 337
 μέλπωμεν. II. 185
 μελχισεδέκ. 21
 μέμνη μου. II. 458
 μέμνονα πυνθανόμαν. II. 880
 μέμνων Τιδωνά. II. 757
 μεμφομένη. II. 31
 μεον διόνυσον. II. 553
 μεσσαλινοῦ γόνος. II. 243
 μεσσατίας. II. 136
 μεσηγυῖς. 27
 μέχρι τίνος πολεμεῖς. II. 505.
 —πολύκαρπος. II. 415. —

προδίκη. 111. —σε γελῶντα.
 II. 518. —φλογύεσαν. 148
 μὴ δείξης. 602. —εἴπης. II. 29.
 —ζητεῖ. II. 449. —θάμβει.
 434. —θαπτε. II. 177. —κδύ-
 σης. II. 461. —κίνει. II. 240
 μὴ κλαίων. II. 149. —κρυπτης.
 II. 453. —λέγε. II. 553. —μ
 εἴπης. II. 499. —με δοκεῖ. 137.
 —με θοῶς. 403
 μὴ με κάλει. II. 424. —με κόνι.
 421. —με λεοντήος. II. 769.
 —με τάφω. 344. —με τὸν αἰ-
 άντειον. II. 69. —με τὸν ἐκ.
 II. 687
 μὴ μέμψη. II. 566. —μέμψη μ'
 απέπ. II. 28. —μέμψη παρών.
 381
 μὴ μέτρα. 375
 μὴ μου ἐνβρίσσης. II. 830. —μου
 παρέλθης. II. 831. —μύρα. II.
 321. —νεμέσα. II. 217. 264.
 —ξέν' ὀδῖτα.
 μὴ πάλι μοι. II. 321. —πόδα γυ-
 μόν. II. 287. —πόθεν εἰμί.
 397. —πόλεμον. 568. —ποτε
 γαστροβαρῆ. 99
 μῆποτε δολιχέναισα. II. 294. —ποι-
 λήνης. II. 159. —λυπήση. 494.
 —λύχνε. 164. —τὸν παρόντα.
 II. 292
 μὴ πῶ θανόντες. Vind. ἄρα μὴ.
 μὴ σοι ταῦτα. 452. —σπεύσῃς.
 II. 508
 μὴ σὺ γ' ἐπ' ἄλλοτε. II. 204.
 —σὺ γ' ἐπ' οἰονόμοιο. II. 695
 μὴ σὺ γε θνητός. 400. —σὺ γε
 μὴδ'. 117
 μὴ ταχύς. II. 191. —τρέσσης. II.
 662. —φθείρειν. 531. —χαί-
 ρειν. 398. —ψεύδειςθ'. 585
 μὴδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρης. II. 29
 μὴδὲ καταχθονίοις. 401. —λα-
 λῶν. II. 364
 μηδείης. II. 670
 μηδεὶς ζητήση. 514. —μοι ταύ-
 την. II. 455
 μηδὲν ἄγαν σοφός. 179. —τῶν
 ἐπτά. 514
 μηδὲν ἀπαγγέλλειας. 485
 μηδὲ ποτε ζῆσας. II. 299
 μηδοῖς. II. 693
 μηδοφόνους. II. 660
 μηκέτι δειμαίνοντες. II. 257.
 —κληρονομῶς. II. 177. —νῦν

- μινύριζε. II. 31. — μηκέτι. II. 360. — πηκτόν. 587
 μηκέτι ταυροβόροιο. II. 652. — τις
 πηξείε. 166
 μῆλον ἐγώ· βάλλει. 106. — ἐγώ
 στρουθίων. 268
 μῆλ'ω καὶ σατύρῃ. 143
 μῆν ὑπάτων. II. 206
 μῆν'ας. II. 264
 μῆν'η χρυσ. 88
 μῆνιν αἰεide. II. 747
 μῆνιν οὐλομένην. II. 57
 μῆνις ἀγέλλῃος. II. 57
 μῆνούφιλον. II. 831
 μηποτε γαστρ. 99. — λύχνε. 164.
 — λυπησῃ. 494
 μῆπω γευσάμενος. II. 831. — θα-
 νόντες. Vid. ἀρα μῆ.
 μήτε ἰσχνῖν. 94
 μήτε βαθρὺκτεάνοιο. II. 302. — λίην.
 II. 515. — μακρῇ. 509. — με
 χειματι. II. 310
 μήτερ' ἐμὴ γαίῃ. 201. — ἐμὴ
 δίσμυτερ. II. 123. 402. — μη-
 τρυῖς. II. 402. — τεύχεα. II.
 164
 μητέρ' ἐμὴν τίκτω. II. 557
 μητέρα κνερν. II. 221. — τις
 πατέρ'. II. 335. — τρηχειοισιν.
 61
 μητέρες εὐάθλων. II. 735
 μητέρι τῇ πάντων. II. 831
 μητηρ νία. II. 160
 μῆτιν ἐπικτήτοιο. II. 70
 μητρὶ περιστεφεία. II. 266
 μητροδοτος. II. 415
 μητρὸς καί. Not. p. 967
 μητροφανες. II. 415
 μητρυνίαν. 58
 μητρυνῖς. II. 25
 μητρυνιαί. II. 25
 μῆχανικῇ. II. 270
 μικκῇ καί. 116
 μικκός ὁ πᾶλλ. 233
 μικρὰ μὲν ἔργα. II. 217
 μικρῇ τις. II. 201
 μικρὸν μὲν. 580
 μικρὸς ἔρως. II. 483
 μικροῦ πατέσθον. II. 257
 μίξον μελιχίῃ. II. 646
 μίξονομον. II. 785
 μίλωνος τὸδ' ἄγαλμα. II. 631
 μίσαι. II. 832
 μισόπτωχε. II. 436
 μισοὶ δεσποτά. II. 359. — δυ-
- περίληπτα. II. 512. — τὴν ἀφελῇ.
 96. — τὸν ἄνδρα. II. 308
 μνᾶμ' ἀρετᾶς. II. 832
 μνᾶμα μὲν. 320
 μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου. II. 832
 — τὸδε φθιμ. 366
 μνάματ' ἀπολλωνίας. II. 832
 μναμοσύναν. II. 25
 μνασάλκεος. II. 539
 μνῆμ' ἀρετῆς. II. 751. — ἀρετῆς,
 μοίρης. II. 835
 μνῆμα μέγῃ. II. 752. — σὸν ὦ
 Θεοδ. 487. — τὸδ' ἀτρείδειω. II.
 751. — τὸδ' ἦς. II. 833. — τὸδ'
 ὑψιφανές. II. 833. — τὸδε κλεινοῖο.
 511. — φίλῃ μῆτηρ. Not. p. 969
 μνήματι τῶδε. 536
 μνήμη καὶ λήθη. II. 300
 μνήμην δ' οὐτίνα. II. 786. — τῆς
 ιδίας. II. 834
 μνήμονος. 443. — οἱ Κῦρες. II.
 635
 μνημοσύνης καὶ Ζηνός. II. 771
 μνησομαι. II. 541
 μοίρη καί. I. 835
 μορφάς. II. 241
 μορφῇ ἐνθάδε. 21. — τήνδ' ὄραες.
 II. 269
 μόσχε τί μοι. II. 249
 μούναν συν. 468
 μούνη σοί. 551
 μονοπάλης. II. 835
 μούνος ἐναιρομένοιαι. 346
 μούνα μοι θίμης. II. 561. — μοι
 φίλον. II. 554
 μουσά μοι ἀλκμήνης. II. 543.
 — φίλα. 69
 μουσᾶν δεκάτη. II. 712. — ἐλ-
 κωνυῖδων. II. 203. — πρόπολον.
 II. 835
 μονοσίον. II. 268
 μούσης. II. 528
 μουσοπόλον. 569
 μόψον τῶνδ'. II. 243
 μοχθός. II. 164
 μύγδων. 484
 μύθος τάρταρος. 602
 μυληργάτας. 422
 μῦν ἀσκληπιάδης. II. 433
 μυρὶ ἀποφθιμένοιο. II. 835
 μυρία με τριψασαν. II. 16. — τοι
 πολέμαι. 377
 μυρίασιν ποτέ. 379
 μυριόπονν. 258
 μυρίος ἦν. 450

μύρμηκος. II. 432

μυρταδα. 400

μῶμε. 28

ναὶ θέμιν. II. 458

ναὶ λίτομαι. 480. — μὰ τὸν ἐν.

487. — μὰ τὸν ἐνπλόκαμον.

140. — μὴν ἐμπεδοκλήα. 341

ναὶ ναὶ βάλλετ'. II. 462

ναὶ τὰν πύπριν. 154. — τὰν νη-

ξαμέναν. 127

ναὶ ταχα. 154

ναὶ τὸν ἔρωτα. 123

νάμα τὸ διητόν. II. 836

ναννοῦς. II. 503

νάξιος εὐεργος. II. 836. — οὐκ

ἐπί. 384

ναὸς μὲν φιάλαν. II. 836

νάσος ἐμά. 430

ναυηγὸν με. 383

ναυηγὸς γλαυκοῖο. 474

ναυηγοῦ τάφος εἰμί. 383. 388

ναυκρατίς. 581

ναῦν ἱεροκλείδης. 499

ναυτίλε μὴ πεύθου. 407. — μὴ

στήσης. II. 152

ναυτίλοι ἐγγύς. 383. — ὧ πλείοντες.

459

νεβρείων. II. 718

νεῖκος. II. 722

νεῖλος ἑορτάζει. II. 121. — περὶς.

II. 636

νεῖλον μὲν. 26

νεκροδοκον. 499

νεκρῶν. 590

νέοις. 83

νέστορα. II. 751

νεύμασι. 25

νῆα μὲν ὤλεσε. II. 50. — ποσει-

δάωνι. 208. — σοι ὦ. 209

νηδυῖ βριθομένην. II. 12

νηδὺν ἀνείσχυτον. II. 57

νηιάδες. 525

νηλεῖς ὦ δαῖμον. 401

νηλεῖς. 476

νηὸν μὲν σιγαλόεντα. II. 837

νηὸς ἀλιστρεῖπτου. II. 30

νηὸς ἐγὼ. 26

νηὸς ἐπείγομένης. II. 29

νήπι' ἔρωις. 100

νήπιον πῶς. II. 416

νήπιον. 507. νήπιός εἰμι. II.

837

νηρίος ὄντα. II. 553

νησοὶ ἐρημαῖαι. II. 149

νήσον τὴν εἰ. II. 196

νήσῳν τις. II. 556

νήσος ὕλη. II. 552. — τις πόλις

II. 555

νήσου ἀπ' εἰβείης. II. 750

νηῶν ὠκυπόρων. II. 32

νίκαι. II. 711

νικαρέτη. II. 588

νικαρέτης. 126

νικήσας. 289. — τόδ' ἀγαλμ'. II.

838

νικήταν δοριτόλμον. II. 638

νικήτης ἄδωνι II. 375. — ὀλίγος.

II. 288

νικήτω. II. 267

νικόλεων. 24

νικόπολιν. 404

νικῶ. II. 534

νίφε. 102

νίσσον ἀνομήματα. III. 5

νύσσα φίλης. 558

νόνν' ἀπανισταμένη. 557

νόνναν ἐπουρανίοισιν. 550

νόννη φιλατίον. 555

νόννης ἀξόμενος. 556

νόννης ἡρίον. 556

νόνν' ἱερῇ. 551

νόννος ἐγὼ. II. 67

νοῦς καί. II. 725

νύκτα μέσσην. II. 346

νυκτερινῇ δίκερως. 117

νυκτερινῇ. II. 527

νυκτικόραξ. II. 375

νυκτὶ μιῇ. II. 557

νυκτὸς ἀπερχομένης. II. 504

νύμφαι ἀμαθροάδες. 245. — ἐπο-

χιδίαι. II. 197. — ἐφθδριάδες.

II. 113. 114. — κρηναῖαι. II.

839. — ναϊάδες. II. 272. — νη-

ιάδες. II. 114. — πενθομένη.

II. 118

νύμφας βανκίδος. 523

νυμφίδιον. II. 839

νυμφίς. 21

νυμφίον. 451

νῦν αἰτεῖς. II. 460

νῦν ἔαρ. II. 517. — ἔγνω. II.

219. — κατὰ γινώσκω. 162. — μοι

χαῖρε. 91. — πλέον. 327

νῦν ὁ στρατηγός. II. 421. — ὃ τε

μηδέν. 335

νῦν ὀρθῇ. II. 517. — ὦ Καλ-

λιόπης. II. 790

νῦξ ἱερῇ. 85. — μακρῇ. 138. — μὲν

ἐμὸν. II. 839. — σε γὰρ οὐκ. 129

νωθρός. II. 212

ξανθὴ μὲν. II. 554

ξανθίππην. II. 840

ξανθῶ, κηρόπλαστα. II. 202

ξεῖν' ἐπὶ τάμ. II. 695

ξεῖνε συρακόσιος. 508. — τάφαν. 314

ξεῖνε τί μάν. II. 556. — τί νῦν. II. 272. — φιλητάς. II. 840

ξεῖνοι λαϊνίας. II. 670. — παρθένος. II. 97. — τὴν περιβωτον. II. 23

ξεῖνον ὀπηνίκα. II. 97

ξεῖνος ἀταρνείτης. 332

ξεῖξιδος. II. 261

ξεῖψ τά. 219

ὁ βραχύν. II. 547

ὁ γλυκὺς ἐν π. II. 708. — Ἡρίωνης. 309

ὁ γριπύς. 395

ὁ γρυπός. II. 436

ὁ Ζεὺς αἰθίοπων. II. 455. — ἀντιπυρός. II. 56. — πρὸς τόν. II. 38. — τὴν δανάην. 93

ὁ θρασὺς. 179

ὁ κρής. 245

ὁ κρόκος. 141

ὁ λυκτιος. II. 535

ὁ μμικός. 509

ὁ μουσσοποιός. II. 534

ὁ νεκρός. 30

ὁ παῖς. II. 663

ὁ πειραιεύς. II. 445

ὁ πλόος. II. 279

ὁ πρὶν αἰε. II. 629. — — ἀλλοπόδων. II. 11. — ἀλώμενος. II. 265. — ἀμαλθάτοιαι. 153. — ἐγώ. 355. II. 287. 328

ὁ πρὶν ἐγὼ ῥαδίασαι. II. 99

ὁ πρὶν ἐπ' ἄλφ. II. 11. — — ἰον-στῆνος. 3

ὁ πτανός τόν. II. 701

ὁ σκήπων. 282

ὁ σταδίου. II. 197

ὁ σταφυλοκλιπιδας. II. 120

ὁ στέφανος. 123

ὁ τὴν γυναῖκα. II. 599

ὁ τὸν πολυστέφαντον. 349

ὁ τοῦ διῶ. II. 395

ὁ τραγικόν. 318

ὁ τραγόπους. II. 705

ὁ τραγός. II. 198

ὁ τρυφερός. II. 484

ὁ τύμβος. 396

ὁ φθόνος αὐτός. II. 312. — ἐστὶ. II. 376. — οἰκτιρμαῦ. II. 295

ὁ χριστός. 13

ὁ βριμον. 427

ὁ γγνη. Vid. ὄγνη.

ὁ δῖτα μὴ. II. 703

ὁ θρηάδην. 533

οἱ βένεται. II. 737

οἱ δ' ο. 515

οἱ κόρις. II. 39

οἱ μὲν ἐμὲ. 464

οἱ μὲν σεν. II. 715

οἱ παῖδες. II. 478

οἱ πρὸς ῥωμαίους. 396

οἱ συναγωνισταί. II. 345

οἱ στέγιον χώρον. II. 842

οἱ τοῖχοι. II. 389

οἱ τρεῖς. II. 646

οἱ τριασσοί. 188

οἱ τύμβοι. 597

οἱ χριστόν. 569

οἷός με καί. II. 585

οἶγεται ἄρτι. II. 135

οἶγνυμεν. II. 122

οἶδ' αἶδαν. 380

οἶδ' ἀσκληπιάδαι. II. 754

οἶδ' ἀπὸ λευκανῶν. 229

οἶδ' ἐγώ. II. 841. — ὅτι θνατός. II. 205

οἶδ' ὅτι μοι. 132. II. 496

οἶδα φιλοκλήτην. II. 659. — φελεῖν. II. 482

οἶδε βίτων. II. 840. — λοετροχόοι. II. 587

οἶδε παρ' εὐρυμέδοντι. 381. — πάτραν. 376. — πάτρας. II. 841

οἶδε πολέξινος. II. 752. — ποτ' αἰγαίοιο. 381. — τριηκυσίοι. 437

οἶδιποδες. II. 35

οἶδιπόδης. 292

οἶδιπόδος. 422

οἶει τόν. II. 366

οἰκογενής. 365

οἶκον ἀναξ. II. 644

οἶκος ἀνασταasioιο. II. 230. — καὶ πατέρα. II. 169

οἰκτεῖρω. II. 169

οἰκτιρμων. 24

οἶκτον ὁμοῦ. II. 211

οἰκτρά δῆ. 358

οἰκτρότατον. 448

οἶμαι μὲν. 75

οἶνία οἰβώτας. II. 842

οἶναπόται. II. 476

- οἰνοπότας. 211
οἶνος ἔρωτος. II. 492. — καὶ κέν-
ταυρον. II. 322. — καὶ προ-
πόσεις. 141. — καὶ τὰ λουτρά.
II. 312. — τοὶ χαρίεντι. II.
543
οἶνον τὴν ἐτέρην. II. 555
οἶνοχόῳ. II. 260
οἶον ἀδελφείος. II. 584. — ἐμαιώ-
σαντο. II. 778. — ἐπὶ τροίην.
II. 526. — ἐτλης. II. 238. — καὶ
κρονίδης. II. 655. — ὄρης. II.
209
οἶος δ' ἐννύχιον. II. 779. — ἔης.
II. 640
οἶους ἀνθ' οἶων. II. 98
οἶσω ναι μὰ σέ. II. 486
οἰτίνες Δείσιοι. 466
οἴχεται. 576
οἶψ Θειοδάμας. II. 654
ὀκταδράχμους. II. 760
ὀκτωκαιδεκάτου. II. 812
ὀκτωῦ μὲν πῆγχεϊς. 388. — τοὶ
Θυρεοῖς. 228
ὀλβια τέκνα. 302
ὀλβια καί. II. 564. — πυθαγόρη.
II. 547
ὀλβιον ἀνθρώποισιν. II. 265
ὀλβιος εὐγέρως. 569. — ὁ γράφας.
II. 509. — οὗτος. II. 568. 570.
— ὦ μινέλας. II. 751. — ὦ τινι.
ὀλκάδα. II. 37
ὀλκάς ἀμετρήτου. II. 16. — ὕδαρ.
II. 141
ὀλὸς οὐ με. II. 606
ὀμμα πολυποίητον. 175
ὀμματ' ἔχεις. 109
ὀμματα δινεύεις. 159. — μὲν κού-
ρης. II. 646. — μὲν χρύσεια.
97. — σεῦ βαρύθουσι. 163. — φυλ-
λῆς. 165
ὀμνυμεν ἀθανάτοια. 569
ὀμφαξ. 181
ὄν πολέμος. II. 121
ὄντως δῆ. II. 216. — σῆς. II. 843
ὀξεῖται. 398
ὀξεῖσι. 200
ὀξυβόαι. 125
ὀπλίζεν. 110
ὀππιανός. II. 720. — κλέος εἶλον.
II. 843
ὀππούθεν ὁ στίγας. II. 706
ὀππόθε. II. 231
ὀπποιας. II. 715
ὀππότε παμμεδέοντος. II. 615
ὀρᾶς πρόσωπον. 517. — τὸ καλ-
λός. II. 243
ὄργανα. II. 58
ὄργη. II. 55
ὄρθον νῦν. II. 522
ὄρθρε τί μοι. 131. — τί νῦν. 132
ὄρθριος. II. 141
ὄρθροβόας. II. 493
ὄρθρος. 84
ὄρθῶσαι. II. 355
ὄρπον. 98
ὄρνεον ἡσθίομεν. II. 427. — ὦ
χαρίσιν. 363
ὄρνι διός. 350. — τί μοι. II. 99
ὄρνιθες. II. 95
ὄρρίππων μεγαρῆς. II. 843
ὄρφεια. 308
ὄρφεις. 480
ὄρφεὺς θῆρας. II. 183. — μὲν κι-
θάρα. 350
ὄρώμενας. 30
ὄς βασιλεῖς. II. 631. — δέ κεν ἐς.
II. 570. — κακός. 597
ὄς κεν ἐπικτήτοιο. II. 70. — τὴν
ἱππάρχειν. II. 844
ὄσαις. II. 220
ὄσασι. 90
ὄσαν ἐπ' οὐλ. II. 247
ὄσατίον. 588
ὄστιά μὲν καὶ κούρον. 310. — μὲν
καὶ σάρας. II. 844. — σον
παλάμηδες. II. 602
ὄστις ἐμον. 466. 590. ἔσω. II.
520. — καὶ τίνος. II. 844. — με
τριόδοισι. 482
ὄσ' ἐξ αἴτον. II. 100
ὅταν βλέπω. II. 142. — θέλη. II.
181. — λογισμοῖς. II. 308. — στυ-
γῇ τις. II. 307
ὄτραλέως. II. 230
οὐ βαλανεῖον. II. 711
οὐ βριαρόν. II. 258. — βροτός. II.
670. — γαίη. 592. — γάμον.
358. — γλήχωνι. II. 369. — δα-
φυλῶς. II. 306
οὐ δέχεται. II. 363. — δύναμαι.
II. 427. 454. δύναμαι γινῶναι.
II. 388
οὐ δύναται. II. 395. — δύναται
παλλὰς. II. 572
οὐ θέμις ἐν τροίης. II. 578. — θέ-
μις ἐν φθίμῃ. II. 167. — θνη-
τός. II. 845
οὐ κατ' ἐπαννυμῆν. 24
οὐ κόνις. 388

- οὐ κύνες. II. 129. — λαλείει. II. 424. — λόγον. II. 298
 οὐ μ' ἐτροψεν. II. 474
 οὐ μὰ τόδε. 406. — μὰ τόν. 338
 οὐ μέγας. II. 234. — μέλλω. 118
 οὐ μήλη. II. 357. — μοι θῆλος. II. 455. — μοι μέλει. II. 333
 οὐ μοι παιδομανής. 144. — μοι πληγῶδων. II. 328. — μοι μέλει τὰ γύνεω. II. 553
 οὐ μόνον αὐτῇ. II. 387. — μόνον ἐν. II. 731. — μόνον ἐς. 334. — μόνον εὐάροτον. II. 119. — μόνον ὑσμίν. II. 17. — μόνον κρηλοῖς. 226
 οὐ μόνος ἐμψύχων. 340
 οὐ μεσχωκ. 549. — νόσος. 553
 οὐ νοῖσιν. 457
 οὐ πλεῖν. II. 412. — παιεῖ. II. 296. — ποταμός. II. 781. — πλόκαμον. 140. — προῦδύν. 470. — προσέχω. II. 383
 οὐ σε κυνῶν. 521. — σε μάκαρ. II. 660. — σοι σμυρναῖαι. Vid. οὐδέ.
 οὐ σοι ταῦτ'. II. 491. — σὸν μνημα. 320. — σοφίης. 29
 οὐ στέργω. II. 59. — τέρπονται. II. 510. — τις ἀλλοσητήρας. II. 427
 οὐ τις ἐπ' ἀνθρώπῳ. II. 712
 οὐ τὸ ζῆν. II. 305. — τὸ λέγειν. II. 363
 οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα. II. 724
 οὐ τόσον. II. 119
 οὐ τρηχίς. Vid. οὐχ ὁ τρ. — τύπος. 22
 οὐ φωνῶς. II. 848
 οὐ φίλος. II. 748
 οὐ χεῖμα. 391. — χρυσοῦ. 601. — χρὴ λέοντος. II. 312
 οὐ ψευδής. 64
 οὐδ' αὐτῇ σ' ἡ λέξις. II. 538. — οὐδ' εἰ με. 307. — εἰ μοι. 510
 οὐδ' ἐπικύψαι. II. 352. — ἦν ὠκεανός. II. 101
 οὐδ' ἔθανεν. 551. — θανών. 470. 516
 οὐδ' κατακνώσων. II. 688
 οὐδ' ἔλων. 373. — νέκυς. 386. — σμυρναῖαι. II. 510. — τύχης. II. 844
 οὐδεὶς βλέπων. II. 577
 οὐδεὶς γραμματικῶν. II. 397. — καὶ κωσάρης. II. 140. — σὴν ἰδέην. II. 521
 οὐδὲν ἁμαρτίσας. 402. — ἀφῆκεν. II. 379. — γοργόνιον. 566. — γυναικός. II. 399. — ἐν ἀνθρώποις. II. 291. 786
 οὐδὲν ἔσωθεν. II. 576. — σωφροσύνης. II. 297
 οὐδενός ἐνθαδὲ. II. 405. — εὐνάτειρα. II. 603
 οὐδέποτε εἰς πορθμεῖον. II. 436. — ἡελίου. II. 520.
 οὐδετέρως. 389
 οὐκ ἄγαμ' οὐκ. 563
 οὐκ ἀδαις. II. 648
 οὐκ ἀδικῶ. 138. — ἀλόγως. II. 178. — αἵεις. II. 203
 οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροις. II. 64
 οὐκ ἀπεδημήσας. 513. — ἀποθνήσκειν. 95
 οὐκ ἄρα σοι. II. 184. — ἄρα τοῦτο. 337
 οὐκ ἔθανες. II. 845. — ἐθέλονσα. II. 189. — ἐθέλοντα. II. 513
 οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν. II. 512. — ἐθέλω φιλοθήρης. II. 777. — Χαρίδαμον. II. 469
 οὐκ ἐθέλων. II. 777
 οὐκ ἔθος. II. 845
 οὐκ εἴμ'. II. 462
 οὐκ ἔλεγον. 89. — ἐμά. II. 111. — ἐμέ. II. 403. — ἐν γαστρί. II. 524
 οὐκ ἐπλάσιν. II. 248. — ἐρέω. Vid. καὶ σὺ ποτ'.
 οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος. 561. — ἔσθ' οὗτος. 108
 οὐκ ἔστι γῆμας. II. 313. — ἔστι θυγατρός. II. 432. — ἔστι μείζων. II. 786
 οὐκ ἔτλας. 439
 οὐκ ἐχθίς. II. 509. — ἦδειν. II. 322. — ἦμην. II. 846. — ἴδε. II. 179. — οἶδ' εἰ. 423. — οἶδ' εἴτε. II. 38
 οὐκ οἶς. 544
 οὐκ ἐθ' ὁμοῦ. 469
 οὐκ ἐτ' ἀλεξανδρεῖσι. II. 422. — ἀν' ἐλῆεν. 364. — ἀνὰ φρυγίην. II. 627. — ἐρῶ. II. 477
 οὐκ ἐτι δὴ πλωτοῖσιν. 568. — δὴ πτερυγέσων. 361. — δὴ σε λίγεια. 360. — δὴ τανύφυλλον. 364. — δὴ γλωφοῖσιν. 364
 οὐκ ἐτι δῶρ' ἀνάχουσιν. 16

- οὐκ ἐστὶ θανυμάχους. 10. — θελγο-
 μένας. 308
 οὐκ ἐστὶ μ' ὥς. 364. — μοι. II. 461.
 — παιδομαχῆς. 89
 οὐκ ἐστὶ παφλάζοντα. 368. — πον.
 365. — προίτου. 63
 οὐκ ἐστὶ πυργωθείς. II. 98. — συ-
 ρίγγων. 355
 οὐκ ἐστὶ τιμάριον. 142. — τιμάκλεια.
 533
 οὐλόμηναι. II. 100
 οὐμός ἐρως. II. 482
 οὐνομ' ἔχεις. II. 712
 οὐνομα κηρύσσω. 385. — μὲν καλῇ.
 488. — μεν σαπῶν. 310. — μη-
 τρώς. II. 561. — μοι τί δέ. 395.
 — τῇ πηγῇ. 22
 οὐποτ' ἐγώ. 570. — ἐμέ. 482.
 σείω. 546
 οὐτῶ ἐπισταμένην. II. 642. — νύς.
 II. 16. — σοι. 117. II. 733
 οὐτῶ σου τό. 101. — τοι πλόκ.
 454. — τοξοφορῶν. II. 501
 οὐρανίη. II. 180
 οὐρανίης. 23
 οὐράνιον μίμημα. II. 121. — τό
 μνάμα. II. 596
 οὐράνιος νίκαιαν. II. 740
 οὐρανίων. 24. — πάντων. II. 816
 οὐράνιος ἄστρα. II. 204. — ἡ φάτης.
 16
 οὐρεα καί. 603. — μεν. 376. — πυ-
 ρηναῖα. II. 98. — σοι. 567
 οὐρεος ἐξ. II. 10
 οὐρεσι μὲν γενόμην. II. 562. — ταλ-
 λαίσαιν. II. 846. — ἐν δολιχοῖς.
 II. 44
 οὐριον ἐκ. II. 847
 οὐριος ἐμπνεύσας. II. 464
 οὐτ' ἀπὸ μεσάντας. II. 625
 οὐτ' ἐκλυσεν. II. 355
 οὐτ' ἐπὶ δεινκαλῶνος. II. 359
 οὐτε με παρθ. 89. — ῥόδον. 167.
 — σε πόντος. 485. — σε πραξίτ.
 II. 675. — τάχιον. II. 346.
 — φύσις. 488. — χίμαιρα. II.
 387
 οὐτε μάταν. II. 480. — μὲν ἐς.
 544
 οὐτιδανοί. II. 171
 οὗτις ἀλοιητήρας. II. 427. — ἐπ'
 ἀνδουση. II. 712
 οὗτος ἀδειμάντου. 406. — ἀκεστο-
 ρίης. II. 707. — ἀνακρίοντα.
 313. — ἀριστυγέλης. II. 725.
 — ἔγερσι θεάτρει. II. 735. — ἐμός.
 599. II. 162. — ἐπερσεν. 595
 οὗτος ἰουλιανός. II. 241. — ἰουστι-
 νος. II. 271. — ἰωάννην. 518
 οὗτος ὁ καλλιστοχρον. 422. — ὁ κε-
 κροπίδης. II. 99. — ὁ ποσμή-
 σας. II. 645. — ὁ λεϊάνδροιο.
 510
 οὗτος ὁ μῆδέν. II. 422. — ὁ νῦν.
 II. 343. 654. — ὁ πανδαμάτωρ.
 II. 654
 οὗτος ὁ πρίν. II. 649. — ὁ τευ-
 θρανίας. II. 657. — ὡς τῆς ἀρετῆς.
 II. 366
 οὗτος ὁ τὸν δαλόν. II. 689. — ὁ
 τοῦ κείοιο. 529
 οὗτος ὁ δνυσσῆς. II. 752. — πυ-
 κτεύσων. II. 847
 οὗτος τοι διόφαντον. II. 584.
 — τοι ῥώμης. II. 848. — φει-
 δόλα. 230
 οὕτω βάκχον. II. 260
 οὕτω γῆρας. 9. — δὴ πύλιον. 440.
 — κομποτάτος. II. 550
 αὕτω πᾶς. 356. — σοι πέψαι. II.
 399. — τοι μελίη. 202
 οὕτως ἐστ' ἀργός. II. 405. — ὑ-
 πνώσας. 89
 οὐχ ἄλλος. 602. — ἄ ἐρως. II. 289.
 — ὁ τηρχῆς. 504. — ὅδε δι-
 λαῖος. 425
 οὐχ ὁσίης. 544. — ὁσίως. 481.
 — ὁσίως. II. 848
 οὐχ ὅτι με φθίμενον. 356. — ὅτι
 τόν. II. 383. — οὕτω βλέπτει.
 II. 314
 οὐχ οὕτω κακόεργον. II. 360
 οὐχὶ βαδυστόλμων. 429. — θε-
 μιστοκλέους. 375
 οὐχὶ μύρων. Vid. φεῦ σὺ μύρων.
 οὐχὶ παρ' εὐρώτα. II. 636. — πέ-
 δον. II. 715. — τό πῦρ. II. 518
 σφδαλμοί. 150
 σφδαλμοὺς ἐκὼς. II. 553. — σπιν-
 θήρας. II. 511
 σφρανασπασίδαι. II. 849
 σγθηρόν. II. 703
 σῆμη χειρός. II. 6
 σὺ πού ἡ. II. 385
 σῆμη ἔχεις. II. 424
 σφοφάγῃ. II. 765
 πᾶγκαλον. II. 129
 πᾶγκαρπον. II. 528
 πατ' γέρον. 11.

παίγνια. II. 259
 παίγνιον. II. 304
 παῖδα θεᾶς. II. 753. — με παν-
 ταίτηρον. 395. — με τεθνεῶντα.
 II. 849. — μὲν ἡλετύμηνον. II.
 521. — πατὴρ. 294
 παιδείω. II. 335
 παῖδες ἀθηναίων. 381. — χρι-
 στιανῶν. 585
 παιδι φιλοστ. 231
 παιδνός. 274
 παιδύς. II. 40. — μὲν γενετῆρες.
 II. 849
 παῖδων ἀλλαχθέντι. 501. — μη-
 δείης. 408. — ὃν μὲν ἔκαιεν.
 II. 101
 παῖων. II. 71
 παῖς ἀκκλητιάδων. 277. — τίς
 ὅλως. II. 514
 παισιν ἐπεί. II. 139
 παλλάδι. 240
 παλλάδος εἰμί. II. 44. 556
 παλλὰς ἐγὼ χρυσή. II. 548. — ἐς-
 ἀθρήσασα. 103. — καὶ κρονίδαο.
 II. 675. — τὴν πυθέρειαν. II.
 678
 πᾶλλετ' ἔμοι. 582
 παμμεδέοντα. 14
 παμμήτορ. 446
 παμφάγος. II. 30
 πᾶν ἄλογον. II. 525. — τὸ βρο-
 τῶν. II. 225. — τὸ περιτόν.
 II. 629
 πᾶνὰ με τὸν. II. 275. — με τὰδ'
 ἑρῆς. II. 283
 πανδώρης. II. 301
 πάνθ' ἡγησιάνου. II. 782
 πανὶ βίτῶν. 235. — κασιγνήτων.
 244. — τὰδ' αὐθαιμοι. 189.
 — φιλοσπλήνγγι. II. 376
 πάντεχα. II. 520
 πανοθενέε. 13
 πανοόφον. II. 850
 πάντα γέλω. II. 315. — δι' ἀλ-
 λήλων. II. 759. — καθ' ἱστο-
 ρίην. II. 391
 πάντα καλῶς. 92. — κασιγνήτοισιν.
 563. — λιπῶν. 591. — μὲν αἰ-
 ακίδαο. II. 598. — μὲν οἶδα.
 II. 419. — πρηνέζω. II. 697.
 — σέθεν. 172. — τις ἀρήσαιτο.
 472
 πάντα τῆρης. II. 730. — χάρων.
 511
 παντάρῃν. II. 175

πάντ' ἔθανεν. 597
 πάντες ἅπαξ. II. 431. — μὲν
 δειλοί. II. 403. — μὲν κίλικες.
 II. 386. — μὲν σάτυροι. II.
 701. — μιλιῶδη. II. 850. — ὅσοι.
 II. 368. — τῷ θανάτῳ. II.
 306
 πάντ' ἔχετε. 601
 παντοδαπῶν. II. 850
 παντοίην. II. 123
 παντὸς ὅσου. II. 584. — σοι μὴ-
 δοιο. 545
 πάντων ἀρχιερέως. 23. — μόνου-
 πόλων. II. 425
 πάππος ὁ χρόνος. II. 851
 παρθένε τριτογένεια. II. 205
 παρθενίην. 24
 παρθενικά. 96
 παρθενικὴν νεαίδαν. 309
 παρθενικὴν ἑλλην. 492
 παρθενικῆς τάφος. 358. 359
 παρθενικῶ. Vid. παιδείω.
 παρθένον αἰγλήσσαν. 583. — ἀλ-
 κίπην. 118. — ἀντιβίαν. 456.
 — ἐν πελάγει. II. 654
 παρθένος ἀργυρόπεζος. 101. — εἰ-
 μὴ γυνή. II. 557. — εὐπατέρεια.
 II. 428. — νύξ. 51
 παρθένον νιόν. 19
 παρμενίς. 158
 παρμεις. 460
 πᾶς λόγος ἐστί. II. 313. — ὅς ἂν
 ᾗ. II. 366. — τις ἀπαιδευτος.
 II. 309
 πᾶσα γυνὴ χόλος. II. 428. — γυνὴ
 φιλέει. II. 314. — θάλασσα.
 500. — μὲν ἄξι. II. 238. — τοι
 οἰχομένη. 428. — φύσις. II.
 638.
 πᾶσαν ἐγώ. 154. — ἐμῆς. II. 164.
 — ὄμηρος. II. 56. — ὅσαν. II.
 345. — ὅση σοφίη. 563
 πᾶσι θανέειν. II. 339
 πατέριον. 403
 πάτρα μίλητος. II. 851
 πάτρην ἐν ορχομένῳ. II. 754
 πατρίδα κυδαίων. II. 539. πα-
 τρίδος ἐκ σμύρνης. II. 851
 πατρὶς μὲν. II. 756. — μεν Κορ-
 κυρα. II. 787
 πατρίκλου. II. 753
 πατὴρ ἀπ' ἀθανάτοιο. 17. — ἐγώ.
 561. — ἐπορραῖα. 12
 παύετε παιδοφίλοι. II. 495
 παῦλος ἐπεί. 23

- παῖλψ. II. 393
 παρρεπίης. 524
 παῖσαι νῆες. 387
 παρσάμενον. II. 739
 πυρσάναν. 462
 παῖσασθαι. II. 136
 πειθοῖ. 203
 πέμματι. 292
 πέμπε κάλει. II. 327
 πέμπτον. II. 582
 πέμπω σοι μέρον. 108. — σοι
 ῥοδοκλεία. 105
 πέμψατε ἐκ νηοῦ. 557
 πένθιμον. II. 40
 πέντ' αἰτεῖς. II. 524. — ἐπὶ πέν-
 τηκοντα. II. 851. — ἡτρός. II.
 356. — ὀβολῶν. II. 375
 πέντε καὶ εἴκοσι. II. 738
 πέντε δίδωσιν. 118. — διωνύσιω.
 II. 215. — θανών. II. 327.
 — πόρας. 454. — μετ' ἄλλων.
 II. 345
 πεντηκονταέτις. 252
 πέργαμος. II. 757
 πέρσαι λατριν. II. 578
 πέτρου τρισμακάριστα. 34
 πέτρης ἐκ δισσοῆς. II. 113. — ἐν
 παρίης. II. 704
 πέτρον ὄρεος. II. 635
 πέτρος ἐγώ. 453. — ἔτ' ἐν. 474
 πέτρον ὄρεος. 483
 πῇ με λιπών. 577. — ξίφας. II.
 43
 πηκτόν. II. 250
 πηλείδην. II. 165
 πηλιάδες. II. 166
 πηνελοπη. 291
 πῆρην καὶ ἐψηχτον. 284. — σὴν
 οπίσω. II. 575
 πῆρὸς ἄπαις. II. 19. — ὁ μὲν
 γυνοῖς. II. 8
 πῆρης ὀρνίθων. 243
 περικὰν σάλπιγγα. 317
 πικρὴ μοι ζωὴ. II. 557
 πικρὴν ἀλλήλοισ. 548
 πίν' ἀσκληπιάδην. II. 463
 πίνδαρε μονοάων. II. 62
 πίνδαρον ἐμερόντα. II. 271
 πίνε καὶ ἐσθραίνον. II. 336. — νυν
 ἐν. 334
 πίνωμεν καὶ γὰρ. II. 765
 πίωμα ὦ. II. 184
 πίστιν ἔχων. II. 851
 πίστις ἐνώχ. 553
 πιστότατος μερόπων. II. 221
 πιτθεῖσαι. II. 852
 πλάστα μύρων. II. 267
 πλάστης χαλκόν. II. 732
 πλαστόν ἔχεις. II. 430
 πλίγμασι. II. 258
 πλείστην δὴ. II. 852
 πλίξω. 124
 πλῆκτρον. II. 710
 πληρώσας. 512
 πλινθουργοί. II. 587
 πλοῖς μοι ἐπ'. II. 198. — σκα-
 λερὸς. II. 298
 πλοῖσιός εἰμι. 603
 πλουτάρχον τούδε. Not. p. 969
 πλουτεῖν φασί. II. 379
 πλουτεῖς καὶ. II. 298
 πλούτον μὲν. II. 400
 πλοῦτος ἀριστείδην. II. 50. — ὁ τῆς
 ψυχῆς. II. 292
 πλοῖτον καὶ σοφίης. 494
 πλούτων δέξο. 323
 πλώεις. 484
 πλωτήρες. 384
 πνοιῇ μὲν. 21
 ποῖ φοῖβος. II. 42
 ποιεῖς πάντα. 93
 ποιήν τις βότοιο. II. 122. — τις
 πρὸς. 180
 ποιήσας δαπάνην. II. 394
 ποιητὴς ἐλθών. II. 358. — ἄθλων.
 II. 852. — πανάριστος. II. 433
 παικιλομήχαν' ἔροις. II. 852
 ποιμένες. 506
 ποιμενίαν ἄγλασσοις. II. 673
 ποιμενίην σύριγγα. 545
 ποιμήν ὦ. 499
 πολλὰ καμῶν. II. 168. — λαλεῖς.
 II. 402. — μεθ' ἡλιμίας. II. 853.
 — μὲν ἄλλα. II. 875. — μεταξὺ.
 II. 290. — πίων. 316. 406. — σοι ἐν.
 πολλὰ τὸ δαιμόνιον. II. 314.
 — τράπεζα. 552. — φωνῶν.
 πολλάκι δὴ φυλῆς. II. 542. — μὲν
 τοῦδ'. 316. — νανηγοῖο. 595.
 — τῷδ' ὀλοφυνδᾷ. 455
 πολλάκις ἀνθρώπων. II. 761.
 — ἐκ με νόσων. 550. — ἐξέστησα.
 II. 309. — εὐδαίμων. II. 7.
 — ἡράκλειτον. 341. — ἡρασάμην.
 97. — οἶνον. II. 433
 πολλὰς μυριάδας. II. 433
 πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι. II. 311.
 — πολλά. II. 398
 πολλοῖς ἀντιλέγειν. II. 761
 πολλὸν ἀπ' ἱκαλῆς. 525

- πολλοῦ δεῖ. II. 363
 πολλῶν τό. II. 855
 πόντος. II. 233
 πορδή. II. 433
 πόρτιν τήνδε. II. 267
 πορφυρέαν τοι. II. 102
 πορφύρεην μάστιγα. 142
 πορφύρειοι. II. 760
 πορφύριον κάλχαντος. II. 727.
 — λήξαντα. II. 618. — σταδίοισι.
 II. 731
 πορφύριος λίβος. II. 619
 πορφύρις. 240
 πορφύριω. II. 731
 πότνι' Ἀθηναίων. II. 772
 πότνια κουροσός. 276
 ποῦ νῦν πραξιτέλης. 87. — σοι
 κείνα. II. 629
 ποῦ σοι μήλα. II. 579. — σοι τό-
 ξον. II. 686. — τελέθει. II. 150.
 τό περιβλεπτον. II. 50
 πουλὲ λεωνίδεω. II. 101
 πουλύπον. II. 33
 πουλύπος εἰναλῆ. II. 8
 πράγμα μὲν. II. 316
 πραξαγόρας. 230
 πραξιτέλης δν ἔπασχε. II. 687.
 — ἐπλάσεν. 291. — ὁ πάλαι.
 II. 466
 πραξιτέλους. II. 853
 πραταλίδα παιδείον. 443. — τό
 μνῆμα. 442
 πρέσβην ἀνὰ κροῖοντα. II. 718
 πρεσβύτα παῖδα. 17
 πρεσβυτέρους. II. 734
 προηξιδίκα. 230
 προῆς ἑλευθερίην. 490
 προῆτρονον 329
 προῆπ' αἰγιαλίτα. 247
 πρὶν μὲν ἀλικύστου. II. 113.
 — μὲν ἐπὶ. 367. — μὲν καλλι-
 τέλης. 230. — ὁ ἐναλειψασθαι.
 II. 353. — σε νέον. II. 735
 προιμένα. II. 27
 πρόκλος ἐγώ. 404. — ἐγώ παύλου.
 II. 638
 πρόκριτος. 162
 προοιμιάζει. 31
 πρὸς γε θεοῦ. 591. — παίδων. II.
 150. — σὲ Διός. 471. — σοφία.
 II. 762. — τὸν μάντιν. II. 368.
 569. — τὸν παιδοτρίβην. III.
 450
 προσδοκίη. II. 298
 πρόσθε μὲν. 223. — μὲν ἀντι-
- πρόσωπα. II. 517. — μὲν ἀγραυ-
 λιοι. 223. — μὲν ἰθαίοισιν. II.
 676. — μοι ἀρχαῖος. II. 498.
 — τὰδ' ἦεν. 593
 πρόσρων. 230
 πρῶτην τήν. II. 325. 523
 πρωτῆβην. II. 854
 πρώτος. 525
 πρωκτός. II. 451
 πρῶτα μὲν ἐν γυμνῇ. II. 651.
 — μὲν εὐξαίνην. 559. — μοι
 γαδάσων. 430
 πρωταγόρην. 342
 πρωταρχος. II. 458
 πρώτας. 277
 πρωτομάχου. 104
 πρώτος θωῖθ. II. 134. — καισάρως.
 559
 πταίης μοι. 126
 πτανὲ τί σοι. 431
 πτανός ἔρως. II. 484
 πτανῶ πτανόν. II. 702
 πτηνός ἔρως. II. 513
 πτίσσετε νικοκρέων. 343
 πτωθέντα νοσμεῖ. 30
 πτωχοῦ ἔστι. II. 320
 πυγὰς αὐτός. 93
 πυγῇν σοσάρχοιο. II. 460
 πυγμῇ. II. 488
 πυθαγόρην. II. 767
 πυθία νηῆμα. II. 783. — εἶδός.
 II. 855
 πυθία δις. Vid. Ἰσθμία.
 πυθιάς. 140
 πυκτῆς. II. 345
 πυνθάνεαι. II. 854
 πύργος ἐγώ. II. 237. — ὅδ' εἰναλῆς.
 II. 23
 πυρός καί. 64
 πυρόδον πανδαμέτην. II. 855
 πυρόος ἐγώ. II. 658. — ὁ μουνα-
 ρέτης. 500
 πυρσοῦ. 272
 πώγων. II. 410
 πωλείσθω. 133
 πώλιττα. 402
 πῶλον ὁμοῦ. II. 643. — τὸν πε-
 δῖον. II. 102
 πωπιλῆς. II. 855
 πῶς ἀναγεννώσκειν. II. 508
 πῶς βοῦς. II. 855. — γενόμεν. II.
 313. — ἐλύθη. 546. — τις ἄρην.
 II. 315. — φιλέεις. II. 401
 φαβοσκελῆ. 247

ῥεῖθρα. II. 856
 ῥηγίνον. II. 782
 ῥιζιον ἱταλῆς. 524
 ῥητῆρες θεόδωρον. II. 638. — φθίγ-
 γοῖσθε. 576
 ῥήτορα μαυρόν. II. 379. 630.
 — πρὸς. II. 426
 ῥητορικῆς. II. 721
 ῥήτορος ἄδ' εἰκὼν. II. 365
 ῥήτορ ἑξαπίνης. II. 364. — ἐν
 ῥητῆροισιν. 572
 ῥιζήλῃ νάνταις. 501. — πασσῶν.
 II. 198
 ῥίζης. 553
 ῥιπίδα. 281
 ῥιπίδων. II. 35α
 ῥίπτει. II. 304
 ῥίψωμεν. 16α
 ῥοιήν. 219
 ῥουφινιανός. II. 420
 ῥουφίνος τῇ μῆ. 85
 ῥουφίνου. II. 856
 ῥύγχος ἔχουσα. II. 377. — ἔχων.
 II. 344
 ῥύεο σὴν. 29
 ῥυσαμένα. 231
 ῥῶ καὶ λάμβδα. II. 409
 ῥώμη κατ' βασιλῆας. 570. — παμ-
 βασιλεία. II. 227
 ραῖς ἱελόν. II. 457
 σάλπιγγες. 16
 σαλπίζων. II. 349
 σᾶμυ τόδε. 356. — τοι. 227
 σάν τε χάριν. 231
 σάνδαλα καὶ μίτρον. 249. — μὲν
 τὰ ποδῶν. 250. — ταῦτα. 251
 σαπνύ τοι. 310
 σάρδιες αἱ τὸ πάλαι. II. 15α
 — ἀρχαῖαι. 522
 σάρδιες περσινάεντος. 256
 σάρκες δ' αἰθαλάισι. 320
 σάρξ σαφῆ. 547. — φίλη. 554
 σβεννύντας. II. 857
 σεῖο βίβλους. II. 614. — μὲν εἰκὼν.
 II. 692. — μύρων. II. 251.
 — τῶν. II. 170
 σεῖο πολυκλήνητα. II. 725
 σεισμῶν. 564
 σῆμα δυωδεκάμοιρον. 501. — θεό-
 γνιδος. 462. — καταφθιμένα. 463.
 — μὲν ἐν. II. 857. — ῥύ-
 δης. 482. — παρ' αἰάντῃον. 346.
 — τὸδ' αἰάντος. 347. — τὰ
 μὲν γονυῆος. II. 754

σῆμα τὸδ' ἀργιλόχον. 327. — τὸδ'
 εὐδαίμων. II. 858. — τόδε γλυ-
 κερῆς.
 σῆμα τόδε σπίνθηρι. 356. — τοι
 ὃ γλυκερῆ. II. 857. — φιλεῖντα.
 II. 858
 σήματα καί. 594
 οἶν τροχαλῆν. II. 730
 σῆς ἀρετῆς. II. 167. — ἔνυσεν. II.
 858. — τόδς. II. 734
 σιγῆς χρυστομάλλε. 478
 σιγάτω λάσιον. II. 274
 σιγήσας. II. 17
 σιγῶ φθειγγομένη. II. 180
 σιγῶν ἡρακλείτος. II. 468. — πα-
 ρέρχον. II. 602
 σιλβανός. II. 414
 σιμύλος. II. 375
 σκαῖος. 187
 σκάπτειραν. 191
 σκέπτεο χαλκροφ. II. 180
 σκηπῆ πᾶς. II. 302
 σκηπῶνα. 283
 σκίπων με. II. 103
 σκόπει. II. 741
 σκύλλος. II. 102
 στυλοχαρῆς. II. 690
 σμερδίη ὦ. 316
 σμήνεος. 264
 σμικρός. II. 859
 σμύλαν. 283
 σμίνθος. II. 145
 σοὶ γέρας. 224. — καὶ ἀεθλεύοντι.
 II. 620. — καὶ νῦν. 357. — μά-
 καρ αἰγίνωμε. 238. — μάκαρ
 ἐκ σέο. 26
 σοὶ με θρηγῆνης. II. 152. — με
 λάτρον. 90. — με πόδων. II.
 500
 σοὶ μὲν καμπύλα. 187. — μορφῆς.
 II. 675. — παιῶν. II. 859
 σοὶ πατρί. II. 12. — πλάκα. II.
 860. — σοφόν. 490. — τὰ λι-
 ποστεφ. 209. — τὰδε πᾶν. 189.
 243. — τὸδ' ἀλέξ. II. 860.
 — τόδε διογενες. 492. — τόδε
 κωνσταντίνε. II. 758. — τόδε
 πενταίχιμοι. 204
 σοὶ τόδε τὸ κρηδεμνον. 169. — τὸν
 πιληθέντα. 278. — χερὶν. II.
 167
 σὸν γῆρας. II. 734. — μὲν κάλλος.
 II. 710. — ποτε νικήσας. II. 860
 σὺς με πόσις. II. 161. — ποσι-
 211

σπάρατας μὲν βασιλῆες. II. 557.

— καὶ σαλαμίνος. II. 41

σπείuate. II. 126

σπείσομεν. II. 538

σπείσον ἐμοί. II. 861

σπερμουφόρον. 220

σπείδων. 173

σπῆλιγγες. 269

σπονδή. II. 504

στᾶθι πέλας. II. 665

στάθμην. 220

στάλαι καὶ. 523

στάς ξίε. II. 861

στασίχρον. 328

σταυροφανῶς. 19

στείχε πρὸς. II. 519

στέλλεν. II. 103

στέφνα περὶ. 119

στέφανος μουναίς. Not. p. 968

στέφος. II. 743

στήθι πέλας. 590

στήλαι καὶ γραφίδες. 79. — καὶ

πλακοέντες. 594. — καὶ τύμβαι.

593

στήλη σοι θανάτου. 557

στήλην ἔδωκαν. II. 778. — εἰνο-

μήης. II. 631. — μητρυνῆς. II.

25

στήσεν ἀχειρίστος. II. 861

στήσομ' ἐγώ. II. 470

στράψε μίγ' ἀνδρῶποισιν. 573.

— μὲν. 545

στρεπτόν. 237

στρογγύλη. 121

στροίβον παῖ. 231

στρυμόν. 521

στιγνῇ. II. 430

στιγνός δὴ τι. II. 505. — ἐπ'

ἀρκτούρω. 457

στώμεν ἀλιεῖράντοισι. II. 115

συλήσαντες. II. 691

σύμφωνον. II. 627

συνθρονε. 12

σύντομος. 442

συνῥέκτον. II. 327

εὐρέσιος. II. 589

σφαιριστάν. 146

σφάλλομαι. II. 326

σφιγκτὴρ οὐκ ἔστιν. II. 451

σφωράκις ζῶοντι. 4

σφωράκιος. 4

σκέτλιος. 561

σῆγμα. II. 206

σώξέ σοι. 156

σώξε θεά. 247

σῶμα δίχα. 539. — μὲν ἀλλοδαπή.

465. — μὲν ἐν κόλποις. II. 634.

— ἐν' ἰοντῷ. II. 754. — μὲν

ἦρε. 331. — μὲν οὐκ ἀρετήν.

II. 611. — πάθος. II. 306.

φέρων. II. 425

σώματα πολλά. II. 314

σῶόν μοι. II. 456

σῶσος καὶ. 254

σώφρονα. II. 863

σωφροσύνῃ καὶ. II. 44

σωφροσύνη προφίρων. 324

σώφρων οὐ πιδίου. Vid. εὐφρων.

τὰ δῶρα τῇ II. 540

τὰ δῶρα λαμπρά. II. 170

τὰ ῥόδα. 296. — τοῦ Πλάτωνος.

III. 833

τᾷ πιδίᾳ. 373

τᾷδ' ὑπὸ τὰς. II. 221. — ὑπὸ τὰν

ἀρκεισθον. II. 285

τᾷδε κατὰ χλοεοῖο. II. 694

ταῖς νύμφαις. 193. — νύμφαις

τὸδ' αἶ. Not. p. 973. — προύσης.

II. 238

τάκεο δυστάνων. II. 706

ταλθίβιον. II. 754

τὰν αἰγῶν. II. 683

τὰν ἀναδυομένην. II. 372. 679

τὰν βούν τάνδε. II. 251. — γνώ-

μαν. 528. — δάμαλιν. II. 219

τὰν ἐκφυγοῦσαν. II. 680. — ἔλα-

φρον κλειολ. 222. — ἔλαφον λά-

δωνα. 223

τὰν ἥβαν. II. 139. — θέτιν. II.

173. — κνιδίαν. II. 677. — μὲν

αἰε. 433

τὰν μερόπων. 305. — ὄιν. 270.

— ὀλοάν. II. 667. — παιδός. II.

777

τὰν πάρος. 487. — πιδάνα. 373.

— πρίν. 200

τὰν στάλαν. 473. — ὕelon. II. 723

τὰν χαρῶτων. II. 216

τάνδε δῶς. 57. — παρὰ. 273.

κατ' εὐδενδρον. 361

τανταλὶ παῖ. II. 666

τανταλὶς ἀδε. II. 664

τάνταλος οὐδέν. II. 131

ταξιλόχος. II. 750

τάρβος ὁμοῦ. 556

τὰς βοῦς. II. 255. — μὲν ὑπέρ.

II. 655. — πολιάς. II. 341

τὰς τρίγας. II. 341. — τρεῖς. II. 239

τὰςδ' οὐτρειογραφείς. II. 862.

- τὰςδε θεογλώσσους. II. 14
 ταῦρε μάτην. II. 251
 ταῦροι περητέοντες. II. 103
 ταύρου βαθύν. 270
 ταύρω φρικαλέον. II. 104
 ταῦτ' ἀπο. 254
 ταῦτ' ἔχω. 399
 ταῦτα λόγοις. II. 268
 ταῦτά με νῦν. II. 507. — σα-
 γηναιοιο. 246. — σοι ἐκ τ' ὀρέων.
 242. — σοι ὦ βασιλεῦ. II. 642
 ταύτην εἰσεβίψ. II. 641
 ταυτολόγων. II. 69
 τάφον τῶν ὄντα. II. 862
 τῆαρου ποταμοῦ. II. 244
 τέθνηκ' εὐτυχίδης. II. 359
 τέκνον ἀναιδείης. II. 403. — ξμῆς.
 548. — ξμὸν. 543. II. 166
 τέκτονά με σκοπίαζε. II. 266
 τέκτονος ἀρμενα. 250
 τέλληνος. 526
 τελλίη. 299
 τέμνετε. 603
 τέρμα βίου. II. 862
 τέρπε δυνεῖζόμενος. II. 650
 τέρπετο καί. II. 863. — μοι κρα-
 τερῶν. II. 71
 τέρπης εὐφρόμωγα. II. 174
 τέρπνον ὅλως. II. 519
 τερπνὸς μὲν. II. 479
 τίσσαρα γράμματ'. II. 576
 τίσσαρες αἱ χάριτες. 109. 124.
 — αἰωροῦσι. II. 22. — εἰσιν
 ἄγῳνες. II. 122. — εἰσιν ἔρω-
 τες. II. 209. — οἱ πίνοντες. 136
 τετμενάνης. 410
 τετρακίς. II. 438
 τετραπόροις. II. 243
 τέτραχα. II. 727
 τέτρατον ἡμῶν. 18
 τετρηγνῖα. 388
 τέτρωμαι. 591
 τευξ' ἐλικῶν. II. 863
 τευξέ με πολλά. II. 238. — μὲν
 ἀτρεκέως. 22
 τευξὸν μοι. II. 559
 τίχνας εἵνεκα. II. 256
 τέχνη τιμομάχον. II. 667
 τέχνης πυρσόν. II. 649
 τῇ βαίῃ. II. 105. — κυανοβλε-
 φάρω. 101
 τῇ παφίῃ. 204. — τῶν λόγων. II. 72
 τῇδε ἀλεξανδρεῖα. II. 863
 τῇδε βίαντα. 333. — ποτ' ἀκτε-
 ρεῖατον. 478
 τῇδε σάουν. 443. — τὸν ἐκ μελί-
 της. 367
 τήϊον ἀμφοτέρων. II. 720
 τῇκει καὶ πέτρην. II. 245
 τηλεβόλου ῥυτήρα. II. 756
 τηλοθιν οὐχ. 21
 τηλοτάτω. 423
 τηλοῦ μὲν. II. 757
 τὴν ἀκμὴν. II. 522. — ἀλίην. 286.
 — ἀμμουριακὴν. 515
 τὴν ἀπὸ τῆς αἰσῆς. 119. — γένε-
 σιν. II. 372. — γοεραῖς. 353
 τὴν γραῦν. II. 378. — διός. II.
 864. — δίσκωπον. II. 343
 τὴν ἐπ' ἐμεῦ. 397. — ἐπὶ πυρκαϊῆς.
 473. — ἐνριπίδω. 321
 τὴν ἱλαράν. 409. — ἰσχρὴν. 111.
 — καὶ ἄρα. 369
 τὴν καταφλεξίπολιν. 83. — κεφα-
 λὴν βάπτεις. II. 437
 τὴν κεφαλὴν βάπτων. II. 434.
 — κεφαλὴν σείεις. II. 413
 τὴν κισσάρην. 215. — κίρκην. II.
 295. — κυανώπιν. II. 865
 τὴν λαπάραν. II. 174. — μαλακίην.
 269. — μῆδων. 331. — μίαν.
 II. 410
 τὴν μικρὴν με λέγουσι. II. 38.
 — μικρὴν παίζουσαν. II. 347
 τὴν νιοῖσιν. 151. — ξηρίν. II. 410.
 — ὀλίγην. 506
 τὴν παφίην. II. 675. — πεπερω-
 μένην. II. 569
 τὴν πόλιν. II. 177. — πολλοῖς
 δῆμοις. Not. p. 971
 τὴν ποτε βακχεύουσαν. 167. — πρὶν
 ἐνεσφρίγ. 168
 τὴν προτερον. II. 310. — πυρί.
 100. — ῥά ποτ'. II. 787
 τὴν οὐνοῦ φρένα. II. 20. — σεμνῶς.
 II. 865. — σὴν εὐνοίαν. II. 865.
 — σκαπάνην. 599
 τὴν σορόν. 400. — τίτθην. 444.
 — τρίβον. II. 865
 τὴν τριτάτην. 293. — ὑπόνοιαν.
 341. — φιλοπολυγέλωτα. 156.
 — φρυγίην. 445. — φωνήν. II.
 413. — ψυχὴν. 106
 τήναν τὰν λαύραν. II. 155
 τήνδ' ἐπὶ θερμώδοντι. II. 574.
 — ὑπὸ δὲσβωλον. 424
 τήνδε λεωνίδω. 292. — πόλιν. II.
 863. — πύλιν. II. 241
 τήνος ὄδε. II. 748
 τῇνῶτ' ὅδε σᾶμα. II. 866

- τῆς ἀγαθῆς. 10. — ἀγοράνακτος. 289. — ἀρετῆς ἰδρώτα. II. 229. — αἰῶν. II. 413
 τῆς μαριῆς. II. 217. — μητροῦς. 95. — νυκτός. II. 396
 τῆς οἴου. II. 153. — πίζης. 279. — πολιῆς. 408
 τῆς σαμῆς. 445. — σοφίης πάσης. 333. — σοφίης τῶδ'. II. 272. — φύσεως. II. 866. — χρυσῆς. II. 647
 τῆς ὥρας. II. 535
 τῆςδὲ ποτ' ἤ. II. 865. — πατῆρ. 551
 τί κλαίεις. II. 494. — ξένον. 134
 τί πλέον εἶς. 382. — πρῶτον. II. 653. — στενάχεις κεφαλὴν. II. 224. — στενάχεις φίλῳ. 165
 τί στοχασώμεθα. 432. — στυννῇ. 119. — ὠφέλλους. II. 400
 τίττε τύχη. II. 866
 τιμάδος ἄδε. 456
 τιμαρέτα. 277
 τιμῇ μάρτυσιν. 580
 τιμῆς ἀρχοντος. II. 867
 τιμόθεος. II. 867
 τιμόμαχον τὸν μακρόν. II. 347
 τιμομαχος. II. 668
 τιμονόη. 466
 τίμων οὐ γὰρ. 397
 τίν με λεοντάγωνε. 300
 τίπτε γύναι. II. 665. — δ' οὐ. II. 574. — κατ' οἰόβατον. II. 696
 τίπτε μάτην. 510. II. 303
 τίπτε με θρυλλήσαντες. II. 190. — με τήν. II. 131. — με τὸν φιλέρμον. II. 130. — με τῶν καρῶν. II. 579
 τίπτε μετοκλιζέεις. II. 70. — μόθων. II. 111. — μ' ἀνοχλίζεις. 599. 600
 τίπτε μύρων. II. 248. — παναμέριος. II. 22. — πέδον. 160
 τίπτε ῥαχὴλ. 17. — τάφον. 602. — τὸν οὐκ. II. 104
 τίπτε τριτογένεια. II. 674
 τίς ἄδε. II. 642. — βυθόν. II. 236
 τίς γλύφας. II. 629. — γυμνῇν. 95. — δ' οὐτος. II. 401
 τίς δαίμων. 473. — δέ κ' ἐμεῖο. II. 136. — δισοᾶς. II. 685. — δύναται. II. 526
 τίς εἰκόνα. II. 536. — ἦν σ' ὁ. II. 867. — θάνατον. 552
 τίς θεὸν εἶπεν. II. 53. — θέτο. II. 112. — λίθον. II. 674
 τίς λίθος. 400. — με διωνύσῳ. 270. — με τὸν ἐξ. 602
 τίς μοι ζηνοφίλαν. 125. — μοιρῶν. Not. 967. — μου τήν. II. 867. — ξένος. 386
 τίς ποθ' ὁ τὸν. II. 714. — ποθ' Ομηρείης. II. 717. — πόθεν εἶς. II. 128
 τίς πόθεν ὁ πλαστής. II. 709. — ποκ' ἀπ' Οδλύμποιου. II. 266
 τίς ποτ' ἀκηδέτως. II. 131. — ποτ' ἄρ' ἤ. 452
 τίς πυρὶ πῦρ. II. 161. — ῥόδον. 123. — τίς σ' ἀνέηκεν. 592. — σε δικαιοσύνη. II. 55
 τίς σε κατεστεφάνωσε. II. 509. — σε ἀγῶς. II. 199. — σε τὸν οὐ. II. 722
 τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως. II. 685. — σου κολίς. II. 667
 τίς σου μεντοριδῇ. II. 440
 τίς τὰ νεοσπύλεντα. 437
 τίς τάδε μοι. 236. — τελέθεις. II. 730
 τίς τίνος ἀμφιλόχου. 573. — τίνος οὐσα. 351. — τίνος οὐκ ἐρέει. 590. — τότε μονογλήνος. 535
 τίς τότε σέλμα. II. 758. — τὸν ἄχρον. 271. — τὸν ἐμόν. 595
 τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι. II. 706. — τὸν θρηῖκα. II. 663
 τίς τόσον ἔργον. II. 236. — χάρις. II. 507
 τλήθι λέων. II. 188. — μύρων. II. 268
 τλήμων ἔρω. II. 476
 τληπόλεμος. II. 110
 τμῶλψ. II. 227
 τὸ βρέφος. II. 105
 τὸ μὲν ἄργος. II. 445
 τὸ ξίφος. 155
 τὸ ξόανον. II. 214
 τὸ ῥόδον. II. 336
 τὸ ῥόπαλον. 196
 τὸ σεμνόν. II. 612
 τὸ σκάφος οὐ. II. 390
 τὸ σκύφος. 151
 τὰ στάδιον. II. 347
 τὸ στόμα ταῖς. 152. — χῶ πρωκτός. II. 388
 τὸ τετραπλευρον. II. 870
 τὸ τρίτον ἀγγυροποιέ. II. 559. — χυλός. 232. — χῶμα. 387

- τοῖα παθόντ' ὀίμαι. II. 868
 τοῖος ἔην. II. 760
 τοῖς ἄρχει. 526. — μὲν πρηϋνόεις.
 II. 260
 τοῖς σοῖς θεράπουσιν. 8
 τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι. II. 289
 τοῖχος ἐνί. 589
 τόλμα καὶ εἰς. 468. — νεῶν. II.
 15
 τόλμαν ἀλεξάνδρον. II. 661
 τὸν ἄργυρον τορεύσας. II. 334
 τὸν ἀργυροῦν. 252. — βαθύν. 57.
 444. — βαθύναν. II. 751
 τὸν βίον ἡράκλειτε. II. 49. — βίον
 ἦσθα. 339
 τὸν βραχύν. II. 282. — βρομίον.
 II. 275. — γαίης. II. 105
 τὸν δασύν. II. 375. — διὸς ἀλκμή-
 νης. II. 868. — διὸς ἐν τρωδ.
 II. 158
 τὸν ἐκ σινώπης. II. 632. — ἐν
 ῥόδῳ. II. 648. — θάνατον. II.
 301
 τὸν θεόν. II. 372. — θρασύν. II.
 740. — θῶ καί. 214
 τὸν καλὸν οὐχ. II. 469. — ὦ χά-
 ριτες. II. 483. — ὡς ἔλαβες. II.
 504
 τὸν καλὸν οἷς ἰδύμαν. II. 494
 τὸν κιτία. 339
 τὸν κρατερόν βύζαντα. II. 644.
 — κρατερόν πανοπῆα. 482
 τὸν κύνα δογέην. 324. — κύνα
 τὸν πάσης. 241. — κύνα τὰν
 πῆρ. 241
 τὸν λεπτόν φυσῶντα. II. 350.
 — λεπτόν θακεῦντα. II. 437
 τὸν λύκον. II. 19. — με κατα-
 κτείναντα. II. 555
 τὸν με λίθον. II. 710. — με πό-
 θοις. II. 481
 τὸν μέγαν ἀπροκόρινθον. 392.
 — μέγαν ἐξήτουν. II. 341. — ἐν
 βουλαῖς. II. 637. — ἐν πολέ-
 μοις. II. 638
 τὸν μικρὸν κλεόδημον. 394. — μι-
 κρὸν μάκρωνα. II. 349
 τὸν μουσών. II. 481. — νεαρόν.
 580. — νομίην. 272
 τὸν νοῦν. II. 725. — νυμφῶν. 199.
 — παρὰ βάντα. 438
 τὸν πάρος. 224. — πάσης. II. 869.
 — πατρικόν. II. 127
 τὸν πᾶν. II. 390. — πίνακα.
 II. 215. — πινυτόν. II. 869
 τὸν πύδα. II. 404. — ποταμόν.
 II. 218. — πτανόν. II. 372
 τὸν πτερόεντα. II. 684. — ῥήτην.
 577
 τὸν σάτυρον δῶδωρος. II. 701.
 — σάτυρον διόνυσος. II. 700
 τὸν σέ χοροῖς. 312. — σιγῶντα.
 84. — σκοπόν. II. 152
 τὸν σοβαρόν. 147. — σοφίην. II.
 869. — σοφόν. II. 417
 τὸν σταδίην. II. 346. — ταχέπτον.
 566. — τὸ καλόν. II. 522
 τὸν τοῖς μελιχροῖς. II. 719. — τοῦ
 δειπναρίου. II. 521
 τὸν τοῦ Ζαῦτος. II. 212. — τραγό-
 πουν. 290. II. 696
 τὸν τριετή. 354. — τροχόεντα.
 206. — τρυφῶν. 588
 τὸν τρυφῶν. 589. — τῶν κλεπτόν-
 των. II. 373. — τῷ ζανός. II.
 212
 τὸν φανστινιάδην. II. 737. — φι-
 λοπαίδα. II. 382
 τὸν φιλοπρωριστήν. II. 200. — χαλ-
 κούν. 202. — χαρίεντ'. 311
 τὸνδ' ἀρετῇ. II. 868. — ἐπὶ κη-
 ρισῶ. II. 749. — ὄχθον. II. 556
 τὸνδε δορυστεφανος. II. 212. — θα-
 λήν. 330. — θειρ. 4
 τὸνδε καθιδρύσαντο. II. 264. — λί-
 θον. 562
 τὸνδε πολικτείανον. Vid. πλοῦτος.
 — ποθ' ἔλλανες. 201
 τὸνδε ποτ' οὐχ οἴσις. II. 749.
 — πυρρῇ ἀνέθηκε. II. 557
 τὸνδε σοὶ αὐτοκράτωρ. II. 788.
 — σὺ μὲν. 65
 τὸνδε τοι ἀμφοιούσιον. II. 868.
 τύχης. II. 242
 τόξα τὰδε. 186
 τοξοβόλον. II. 61
 τόξον μὲν. II. 539
 τοξότα. II. 207
 τόξον ἡρακλέους. II. 754
 τόσσ' ἔχω. 399
 τόσσα χριστός. III. 7
 τοῦ γυναικός. II. 437
 τοῦ λιθίνου. II. 353. — πολυκώ-
 θωνος. II. 871
 τοῦ πωγωνοφόρου. II. 438. — σα-
 μίου. Vid. κρεοφύλον.
 τοῦδ' ἀρετά. II. 870
 τοῦδ' με κυματοπλήγος. II. 281
 τοῦδ' ἐτι μοι. II. 502
 τοῦμπρασιῇ. II. 648

τοῦνομα θῆτα. II. 870. — μοι
παῦλος. II. 871
τοὺς θύρεους. 229. — ζῶντας. 592.
— καταλείψαντας. II. 398. — κυ-
κλῖς. II. 353
τοὺς λευκοὺς. II. 450. — πόδας.
II. 586. — σοβαροὺς. II. 508
τοὺς χιλιούς. II. 550
τοῖς δ' ἀρετῇ. II. 871
τοῖς δὲ θανόντας. II. 871. — ποτὶ.
II. 872. — ποτ' ἐκ σπάρτας.
384
τοῦτ' ἐγώ. II. 535. — ἐσιδών. II.
224. — ὅστιν. 424
τοῦτο βίος. 104. — γέρας. 26.
— δέρας. 21
τοῦτο θεμιστοκλεῖ. 328. — Θέων.
II. 706. — καί. II. 781
τοῦτο κλείτωνος. 259
τοῦτο παρ' αἰγιαλιῶσιν. II. 643.
— πυράν. II. 439. — σακέρωτος.
II. 597
τοῦτο σάων. 270. — σποφροσύνας.
476. — σοὶ ἀρετέμι. 274
τοῦτό σοι ἡδίστω. II. 728. — σοὶ
ὕλειωτα. 221
τοῦτο τὸ βουλεύειν. II. 393. — τοὶ
ἀρετέμιδ. 448
τοῦτο τοὶ ἡμετέρης. 406. — χι-
μαιροβάτα. 195
τοῖς τοῖς τοῖς. II. 362
τοῦτον ἀλέξανδρον. II. 662. — ἰου-
λιανόν. II. 619
τοῦτον ἰουστινιανός. II. 274. — ἰω-
άννη. 4. — ὃν εἰσοράς. II.
872
τοῦτον πορφύριον. II. 619
τραυλά. II. 25
τρεῖς ἀρίθμει. II. 515. — γραμ-
μάς. II. 872. — ἄφατοι. 223.
— εἰδὼν χάριτες. II. 182. — ἐτέων.
349. 476
τρεῖς λεπτοί. II. 352
τρηχεῖαν. 397
τρηχύν δ' ὑπερβάς. II. 194
τρηχὺς ὄνιξ. 127
τρίγλαν. 221
τρίγυες αἰμυῦσαι. II. 692. — οὐ-
ρεοῖαι. 242
τρεῖς δέκα με. II. 39. — με τυ-
ραννήσαντα. II. 445
τρισθάνεις. 585
τρισὰ τάδε. 242
τρισὸν μὲν. II. 10
τρισοῦδεν. II. 229

τρισοῦς. II. 696
τριτογενέας. 187
τρωάδι. 247
τύμβε τίς. 512
τύμβοι καί. 594
τύμβολέται. 586
τύμβον ἀλεξάνδροιο. 376. — ἐμοί.
401. — ὄρας. II. 872
τύμβος ἀνακρείοντος. 315. — ἀταρ-
χῆτων. II. 151. — ἀχιλλῆος. 345
τύμβος ἐγὼ κεύθω. II. 583. — ἐγὼ
κλῖος. 601. — ἐγὼ σκοπιῇ. 599.
— ἐγὼ τύμβων. 600. — ἐην.
598
τύμβος μὲν κρύπτει. II. 872
τύμβος ὃδ' ἐστ'. 317. — ὅδε κρύ-
πτει. II. 873
τυρσηνῆς. 300
τυτθὴ μάργαρος. 544
τυτθὸν. ἐτι ζώσκεις. 561. — ἐτι
πνέεισκε. 541. — μὲν πτολίεθρ.
575
τυφλός. II. 8
τύχη. II. 61
τῷ βόε. 198
τῷ χριπεί. 461. — δαί. II. 873.
— θαλλῷ. 145. — κυμφοδογρ-
ψω. 522. — με παρωπίτα. 252.
— μύλῳ. 106
τῷ ναοῖς. II. 142. — ξοάνῳ. II.
639
τῷ πατρὶ θυμωθεῖς. II. 348.
— πατρὶ μου. II. 367. — πίσης.
II. 392
τῷ πτισάνην. II. 417. — στρατο-
νικεῖω. II. 349. — τοίχῳ. II.
517
τῷ χρυσῷ. 155. — ψιμύθῳ. II.
425
τῶν αὐτοῦ. 394. — ἐπικουρείων.
II. 348
τῶν καρίων. 135. — παίδων. II.
450. — πισύρων. II. 584. — χα-
ρίτων. II. 316
τῶνδ' ἱερογλωσσῶν. II. 873
τῶνδ' ἀνδρωπῶν. 463. — ποτὶ.
441
τῶς τρηπῶς. 212
ὃ τετρακοῖς ἐστι. II. 341
ὕβλαιω. II. 873
ὕβριζεις. II. 402
ὕβριστις. 604
ὕδασι καί. II. 234
ὕδατα κηραίνοντα. II. 874

- ὕδατά σοι. II. 120
 ὕδατος ἀκρότητον. II. 105
 ὕετος ἦν. 130
 υἱας πεντήκοντα. II. 562
 υἱὲ μίλητος. II. 714
 υἱὸς ὠκυμόρου. 491
 υἱὸς πατὴρ. 410
 υἱὸν ἔχεις. II. 404. — ὑπερθύμουν.
 II. 752. — δινέττα. II. 874
 υἱὸς ἐγώ. II. 874. — καί. II. 420.
 — μέν γε. II. 860. — ὅδ' ἀδμή-
 τοιο. II. 754
 υἱὸς ὕδε στροφίλου. II. 756. — πα-
 τρικίου. II. 393
 ὕλη μιν. II. 562
 ὕληκοπῶν. 211
 ὕλοβάτας. II. 696
 ὕλοτόμοι. II. 106
 ὕλοφόρον. II. 116
 ὕμετέροις. 602
 ὕμετέρων. II. 732
 ὕμιν τοῦτο. 296. — δ' ὦ σπάρτης.
 II. 573
 ὕμνῶμεν παιᾶνα. II. 187
 ὕμνιδα. 502
 ὕπατία. Vid. ὅταν βλέπω σε. II.
 142
 ὕπατίου. 486
 ὕπνω καὶ καμάτῳ. II. 756
 ὕπνώδης. II. 875
 ὕπνώεις. II. 326
 ὕστατα δη. 533
 ὕστατιον ψύχαια. 531
 ὕστατον ἐθρήνησε. 502
 ὕστατος ἐς βίον. 577
 ὕψηλῶν. 222
 ὕψηλούς. 440
 ὑψίκομον παρὰ. II. 628
 ὑψιμίδων. 13
 ὑψοῦται. 109
 παιδρὸν ἐταῖρον. II. 875. — ἰου-
 στινιανός. II. 271
 παιδρὸς πραγματικός. II. 386
 φαῖνε θόαν. 61
 φαισιδός. II. 875
 φαμί ποτ'. 125
 φάρμακα. II. 71
 φαρμακίοισι. II. 412
 φάρσος δοι. 285
 φάσεις τάν. II. 676
 φασὶ παροιμιακῶς. II. 133
 φανῶλος ἀνὴρ. II. 41
 φανστίνος. II. 741
 φεῖδρ. 107
 φεῖδιππον. II. 753
 φειδωλός. II. 423
 φεῦ σὺ Μύρων. II. 251
 φεῦ φεῦ ἀμετρήτων. 489. — καὶ
 τὸ λάλημα. 164
 φεῦ φεῦ την. 492
 φεῦ τῶν βορσείων. II. 311
 φεῦγε θαλάσσια. 504. — λάκων.
 II. 141
 φεῦγεθ' ὄσοι. II. 325. — ὑπ' ἐκ.
 286
 φεῦγειν δὴ. 100
 φεῦγετ' ἀριστάρχαιοι. II. 766
 φεῦγετε τοξοφόρον. II. 875. — τοὺς
 πλουτέντας. II. 298
 φεῦγων. II. 382
 φῆ ποτε. 463
 φημι γέλων'. 253. — δίκη. 592.
 — πολυστιγνῶν. II. 118. — τὸν
 οὐκ. II. 787
 φησὶν ὃ με στήσας. 253
 φθίσθαι. 376
 φιλίτης. 182. Φιλίτῳ τόδε σῆμα.
 II. 876
 φιλαριανῶ. II. 876
 φλώρος. II. 876
 φοῖρε ἀναξ. II. 876. — κεφαλλίνων.
 II. 288
 φοῖρον ἀνηγαμένη. II. 106
 φοῖρος ἔφους. 357
 φόρβαν. 62
 φράζε γύναι. 351. — τίνος. II. 877
 φράζεο βαρβαρόφωνον. II. 573.
 — μοι Κλέωφ. 173
 φρήν ἱερή. II. 288
 φριεσκομα. II. 714
 φρογρός. II. 683
 φρύνη τόν. 272
 φύρμος με. II. 723
 φνρόμαχον. II. 782
 φωκίδι παρ'. 377
 φῶκος ἐπὶ. II. 541
 φῶρες. II. 107
 φωσφόρε μὴ τόν. 149. — σοὶ πο-
 λυδευκας. 351
 φωσφόρος. 274
 χάεο χάεο τῆλε. 569
 χαῖρ' ἰθάκη. II. 163
 χαῖρε δὲ. II. 780. — θεὰ δέσποινα.
 II. 311. — θεὰ παφίη. II. 533
 χαῖρε θεὰ τοῖδευσαι. Not. p. 968
 χαῖρε κόρη. 111. — κόρη χαρίεσσα.
 17
 χαῖρε μελαμπέπλοισι. 319

χαῖρε μοι ἄβρε. 302. — μοι ὡ
 ναυηγέ. 483
 χαῖρε νεοκλείδα. 327. — ποτ' οὐκ.
 II. 459. — πρόκνη. II. 162
 χαῖρε οἶων. 18. — σὲ καὶ σὺ. 97.
 — σὺ μισοπόνηρε. II. 523
 χαῖρε τις. II. 311
 χαῖρετ' ἀριστείδου. II. 877. — ἀ-
 ριστῆς. 380
 χαῖρετε καὶ μέμνησθε. 356
 χαίροιθ' οἱ. II. 415
 χαίροις ὦ. 542
 χαίροισαν. 277
 χαίρω. II. 110
 χαῖται σου. 390
 χαίτην καί. II. 654
 χαλκία. II. 558
 χαλκίην. II. 251
 χαλκίον. II. 684
 χαλκίον. 272
 χαλκίος ἀλλ' ἄθρησον. II. 621.
 — εἰμι τρίπους. 201. — εἰμι λέων.
 II. 549. — ἦς ἐπὶ. II. 252.
 — οὐκ ἔσθης. II. 617
 χαλκῆ παρθένος. 348. — προς-
 κόπως. 335
 χαλκὸν ἀποιμύζοντα. II. 653.
 — ἀροτρητήν. 198. — ἔχων. II.
 370
 χαλκὸν μὲν καλέσκειν. II. 649
 χαλκοτύπος. II. 261
 χανδοπόται. II. 337
 χεῖλος ἀνικήτεια. II. 260
 χεῖλων καί. II. 583
 χεῖματος ἡνέμοεντος. II. 125.
 — οἶνωθέντα. 441
 χειμερίην διὰ. 257. — καίουσαν.
 II. 107. — νιφετοῖο. 254
 χειμέριον μὲν. II. 503
 χειμερίου νιφετοῖο. 424
 χειμερίους νιφάδεσαι. II. 33
 χεῖρ με πολυκλείτου. II. 633.
 — οἶδε γεννᾶν. II. 742. — τάδε.
 565
 χειρεδίου. 481
 χειρονηγών. II. 356
 χεῖρωνος. II. 565
 χερσὶ κατακτείνας. 410
 χεῖμα μὲν. 182
 χθιζά μοι. 171
 χθιζὸν ἐμοί. II. 338
 χθὼν μὲν ἔχει. 511. — μυχάτων.
 II. 223. — σ' ἔτεκε. 485
 χιονέη κρύσταλλος. II. 255
 χιονέην με. II. 692. — τρίχα. II. 181

χῖος ἔφης. II. 716
 χοῖρι μὲν. II. 374
 χοιρίδιον. II. 362
 χοῖριλος. II. 383
 χοήμασι. II. 711
 χοήματα. II. 440
 χορησαμένη. II. 316
 χριστέ, θεοῦ σοφίη. 12. 13. — μά-
 καρ. 14. 31. — σὺ μοι. 14.
 — τετήν. 14
 χριστιανοί. II. 188
 χριστὸν παμβασιλῆα. 5
 χριστὸς ἐμοίς. 13
 χριστὸς ἔφη. 18. — ἑὼν. 19. — ἐπὶ.
 II. 610
 χρυσὸν πάτερ. II. 140
 χρύσεια χαλκίων. II. 513
 χρυσεῖης γενεῆς. 572
 χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς. II. 618
 χρύσεος ἀφανστοῖο. 147. — ἦν
 γενεή. 92
 χρυσῆς εἰρήσασσα. 151
 χρυσὸν ἀνθρ. II. 19
 χρυσὸς μὲν. 598
 χρυσωτόν. II. 789
 χρυτὸν τοι. 288
 χῶλον ἔχεις. II. 396
 χῶρης οἰκιστήρα. II. 878. — τῆς
 ἱερῆς. 580
 χῶρος ἐγὼ δαναοῖς. II. 223. — ἐγὼ
 θεσμοῖσι. II. 231. — ἐγὼ τὸ
 πρὶν. II. 233
 χῶρος τις μερόπων. II. 217

ψαλμός. 120
 ψαυε. 177
 ψευδέα. II. 507
 ψειδὲς ἔσοπτρον. II. 394
 ψῆγμ' ἄπτρον. II. 107
 ψηφίζεις. II. 370
 ψηχεῖ. 372
 ψιττακος. II. 199
 ψύλλος. 425
 ψυλλῶ. 491
 ψυχαπάται. II. 474
 ψυχή διεδάκρυται. II. 473. — μὲν
 πτερόεσσα. 549. — μοι προλ. 90
 ψυχὴν αὐτός. 18. — μὲν γράψαι.
 II. 439
 ψυχῆς ἐν φιλῆσιν. 19
 ψυχρὰν γεν. 425
 ψυχρὸν ὕδωρ. II. 878
 οἶ' ἔσθ' καί. II. 367
 ὦ γαστήρ. II. 627

- ὦ γύναι. Π. 586. — δέλαιε. Π. 153
 ὦ δύστην' ὀλβοιο. 502
 ὦ ἐλικών. Π. 326
 ὦ θέμι τῆς. 568
 ὦ θηρών. Π. 416. — ἴτε. Π. 49.
 — καλοῦ. 555. — κενεοῦ. Π. 778
 ὦ λακεδαίμονιοι. 438. — λίτε.
 Π. 878
 ὦ λῆστε. Π. 684. — μάκαρ ἀμ-
 βροσίησι. 319. — ὦ ξυνόν. 575
 ὦ μέγα. Vide ἃ μέγα. 319
 ὦ μέλεο. Π. 571. — μοι ἐγών. Π.
 41. 628. — μήτες. 286. — μῦθοι.
 541
 ὦ νήπιοι. Π. 573. — νύξ. 130.
 — ξείν' ἄγγελον. 379
 ὦ ξείν' εἰ τυ γέ. 526. — ξείν'
 εὐνδρον. Π. 788
 ὦ ξεῖνε φεύγε. 425
 ὦ ξένη τί κλαίεις. 474
 ὦ ξέν' ὀδῖτα. 531. — ξένη τόνδε. 315
 ὦ ξυρόν. 205. — ξώλων. 578. — πα-
 θος. 18. — παλάμη. 158
 ὦ πᾶν. Π. 630. — πάντων. 27.
 — παρ' ἐμόν. 459. — πηγαί. 578
 ὦ πλόκαμον. Vid. οὐ. — ποδός.
 120. — πόλι. Π. 51
 ὦ πόσον. Π. 211. — προδότης.
 Π. 478
 ὦ πυρός. 11. — σοβαρή. 107. 159
 ὦ στοῖκων. Π. 176. — στοναχῶν.
 555. — τάνδε. Π. 109
 ὦ τῆς ἐπάσης. Π. 420. — τῆς
 βραχείας. Π. 305. — τῆς με-
 γίστης. Π. 307
 ὦ τῆς ταχίστης. Π. 399. — τλήμων.
 Π. 413. — τὸν ἀγήραντον. Π. 763
 ὦ φθίγμα. 478. — φίλοι. Π. 134.
 202
 ὦ φίλος εἰ σοφός. Π. 207. — χά-
 ριτες. Π. 487. — χρόνα. 578.
 — χρυσοῦ. 596
 ὦ γίνομοι. Π. 253
 ὦ γρευτής. Π. 482
 ὦδ' ἐπαφον. Π. 878
 ὦδ' ὑπὲρ ἀμβρακίας. 374
 ὦδε λίνον. 494. — μέγας. 535.
 Π. 413. — μύρων. Π. 250
 ὦδε ταλαιπωθέων. 14
 ὠκεανὸς θνητάτηρ. Π. 240
 ὠκείαι χάριτες. Π. 289 .
 ὠκείαις ἐλάφοισιν. Π. 108
 ὠκεθρύμας. Π. 878
 ὠκυμορον. Π. 325
 ὠλεο δὴ πατέρων. 439. — δὴ πρὸ
 γάμοιο. 455
 ὠλεο δὴ πατε. Π. 748
 ὠλεσα τὸν. Π. 651
 ὠλεσεν αἰγαίου. 505
 ὦ μοι ἐγών. Π. 41
 ὠμοβόειον. Π. 360
 ὠμολόγησ' ἤξιν. 125
 ὠμοσ' ἐγώ. 120
 ὠμοσα μιμνάξιν. 160. — μυριάς.
 Π. 414. — σοι κρονίδη. Π. 506.
 — τοὺς φθιμίνους. 603
 ὠμοσαν αἱ χάριτες. Π. 223
 ὠμοσε καλλίγνωτος. 85
 ὦν ἦδε βίβλος. Π. 205
 ὠνερ τῶν βαλάνων. Π. 109
 ὠνησα θάπτον. Π. 573
 ὠνθρωποι βωθεῖτε. Π. 475
 ὠνθρωπὴν ἡράκλειτος. 329
 ὠπλισμαί. 109
 ὠραί σοι. Π. 460
 ὠραιάς. Π. 698
 ὠρανὸν ἃ χωρεῖσα. Π. 263
 ὠργεῖος. Π. 691
 ὠρη ἀναψύχω. Π. 229
 ὠρη ἐρεῖν. Π. 291
 ὠριμος οἶδα. Π. 699
 ὠριοι εἰς. 562
 ὠριον ἀνθήσαντας. 248
 ὠριος εἴλε. 488
 ὠρονόμων. Π. 549
 ὠς ἀβράμ. 579. — ἀγαθάν. Π.
 497. — ἀγαθή. Π. 521. — ἀγα-
 θόν. Π. 232. 586
 ὠς βαρὺ τοῦτο. Π. 699. — βρα-
 δύτους. 603
 ὠς δένδρον. Π. 217. — εἶδον. 156.
 — θρασυ. 14
 ὠς κῆπον. Π. 439. — οὐδέν. Π.
 140. — πάρος. Π. 60
 ὠς πρέπει. Π. 674. — σοφός. Π.
 724. — τεθνηξόμενος. Π. 289
 ὠς την φαινήν. 29
 ὠφελε μηδ'. 3-4
 ὠφελος ὦ Λιβία. 571. — ὄπλα.
 Π. 620
 ὠχεν ἔτ' ἀσκήπων. 530
 ὠχόμεθ' ὦ μίλητε. 456

INDEX POETARUM.

(Numerus romanus indicat caput Anthologiae; arabicus numerum epigrammatum; *Pl.* epigrammata ex Anthol. Planudea; *App.* Appendicem Epigrammatum Tom. II. pag. 747—880.)

- Ablabius. IX. 762
 Aceratus. VII. 138
 Addaeus. VI. 228. 258. VII. 51.
 238. 240. 305. 694. IX. 300.
 303. 544. X. 20
 Aemilianus. VII. 623. IX. 218.
 756
 Aeschines. VI. 330. App. 3
 Aeschylus. VII. 255. X. 110
 Aesopus. X. 123
 Agathias. I. 34—36. IV. 3. V. 216.
 218. 220. 222. 257. 261. 263.
 267. 269. 273. 276. 278. 280.
 282. 285. 287. 289. 292. 294.
 296. 297. 299. 302. VI. 52. 41.
 59. 72. 74. 76. 79. 80. 167. 172.
 VII. 204. 205. 220. 551. 552.
 567—569. 572. 574. 578. 589.
 592. 593. 596. 602. 612. 614.
 IX. 152—155. 204. 442. 482.
 619. 631. 641—644. 652. 662.
 665. 677. 766—769. X. 64.
 66. 68. 69. XI. 350. 352. 354.
 365. 372. 376. 379. 382. Plan.
 36. 41. 59. 80. 109. 244. 331.
 332. App. 1
 Agis. VI. 152
 Alcaeus. VI. 218. VII. 55. IX.
 588. XI. 12. XII. 29. 30. 64.
 Pl. 5. 7. 8. 196. 226
 Alcaeus Messenius. V. 10. VII. 1.
 5. 247. 412. 495. IX. 518. 519
 Alcaeus Mitylenaeus. VI. 187.
 VII. 429. 536
 Alexander. VI. 182. VII. 709.
 Plan. 172
 Alpheus. VII. 237. IX. 90. 95.
 97. 100. 101. 104. 110. 526.
 XII. 18. Plan. 212
 Ammianus. IX. 573. XI. 97. 98.
 102. 146. 147. 150. 152. 156.
 157. 180. 181. 188. 209. 221.
 226—231. 413. Plan. 20
 Ammonius. IX. 827. XI. 13—16.
 201
 Anacreon. VI. 134—146. VII. 160.
 226. 263. IX. 715. 716. XI. 47.
 48. XIII. 4. App. 4
 Anastasius. XV. 28
 Andronicus. VII. 181
 Antagoras. IX. 147
 Antigonus. IX. 406
 Antimachus. IX. 321
 Antiochus. XI. 412. 422
 Antipater. V. 109. VI. 10. 109.
 111. 115. 118. 174. 208. 209.
 219. 223. 241. 249. 256. 276.
 287. 291. 335. VII. 15. 65. 75.
 136. 209. 210. 218. 252. 252.
 287. 288. 316. 367. 369. 390.
 398. 402. 427. 464. 498. 629.
 637. 639. 640. 692. 705. 711.
 713. 743. IX. 3. 25. 59. 72.
 76. 93. 96. 143. 149—151. 238.
 241. 266. 302. 305. 309. 323. 407.
 408. 417. 418. 420. 541. 550. 552.
 (553) 557. 567. 603. 728. 790.
 792. X. 25. XI. 23. 24. 31.
 37. 158. 219. 224. 415. XII. 97.
 Plan. 75. 131. 133. 175. 176.
 184. 197. 220. 290. 296. 305
 Antipater Sidonius. VI. 14. 15.
 46. 47. 93. 159. 160. 206. VII. 2.
 6. 8. 14. 23. 26. 27. 29. 30. 34.
 81. 146. 161. 164. 165. 172. 241.
 246. 303. 353. 423—426. 625.
 745. 748. IX. 66. 231. 720—725.
 X. 2. Plan. 167. 178. App. 5

- Antipater Thessalonicensis.** V. 3.
 30. 31. VI. 198. VII. 18. 39.
 168. 185. 216. 256. 286. 289.
 409. 413. 493. 530. 551. 666.
 IX. 10. 26. 77. 82. 92. 112. 186.
 215. 268. 269. 282. 421. 428.
 517. 752. XI. 20. 327. 143
Antiphanes. VI. 88. IX. 84. 245.
 256. 258. 409. X. 100. XI. 168.
 322. 348
Antiphilus. V. 307. 308. VI. 95.
 97. 199. 250. 252. 257. VII.
 141. 175. 176. 375. 379. 399.
 622. 630. 634. 635. 641. IX.
 14. 29. 34. 35. 46. 71. 73. 86.
 156. 178. 192. 222. 242. 263.
 277. 294. 298. 306. 310. 404.
 413. 415. 546. 549. 551. X.
 17. XI. 66. Plan. 136. 147.
 333. 334
Antistius. VI. 237. VII. 366. XI.
 40. Plan. 243
Antonius Argivus. IX. 102
Anthonius Thallus. VII. 188
Anyte. VI. 123. 153. 312. VII.
 190. 202. 208. 215. 486. 492.
 538. 646. 649. 724. IX. 144.
 313. 314. 745. Plan. 228. 231.
 291. App. 6
Apollinarius. XI. 399. 421
Apollonidas. VI. 105. 238. 239.
 VII. 180. 233. 378. 389. 631.
 642. 693. 702. 742. IX. 228.
 243. 244. 257. 264. 265. 271.
 280. 281. 287. 296. 408. 422.
 791. X. 19. XI. 25. Plan. 49.
 50. 235. 239
Apollonius. IX. 275
Arabius. IX. 667. 762. Plan. 39.
 144. 148. 149. 225. 314
Aratus. XI. 437. XII. 129
Arcesilaus. App. 10. 11
Archelaus. Plan. 120. App. 12—14
Archias. V. 58. 59. 98. VI. 16.
 39. 179—181. 195. 207. VII. 68.
 140. 147. 165. 191. 213. 214.
 278. 696. IX. 19. 27. 64. 91.
 111. 339. 343. 750. X. 7. 8. 10.
 Plan. 94. 154. 179
Archilochus. VI. 133. VII. 441
Archimelus. VII. 50. App. 15
Arethas. XV. 32—34
Marc. Argentarius. V. 16. 32. 63.
 89. 102. 104. 105. 110. 113. 116.
 118. 127. 128. VI. 20. 246.
248. 333. VII. 364. 374. 384.
 395. 403. IX. 87. 161. 221. 229.
 246. 270. 286. 554. 732. X. 4.
 18. XI. 26. 28. 320. Plan. 241
Aristo. VI. 303. 306. VII. 457
Aristocles. App. 7
Aristodicus. VII. 189. 473
Aristoteles. App. 8. 9
Artemidorus. IX. 205
Artemo. XII. 55. 124
Asclepiades. V. 7. 64. 85. 145. 150.
 153. 158. 161. 162. 164. 167.
 169. 181. 185. 189. 194. 202.
 203. 207. 209. 210. 303. VII. 11.
 145. 217. 281. 500. IX. 65. 64.
 752. XII. 36. 46. 50. 77. 105.
 135. 153. 161—163. 166. XIII. 23.
 Plan. 68. 120
Asclepiodotus. App. 16
Asinius Quadratus. VII. 312
Astydamas. App. 17
Athenaeus. App. 2
Automedon. V. 129. VII. 531.
 X. 23. XI. 29. 46. 50. 319.
 324—326. 346. 361. XII. 34
Bacchylides. VI. 53. 313. XIII. 28
Ioann. Barbucallus. VI. 55. IX.
 415—427. 629. Plan. 38. 218.
 219. 327
Lollius Bassus. V. 125. VII. 243.
 372. 386. 391. IX. 30. 55. 236.
 279. 289. X. 101. XI. 72
Besantinus. IX. 118
Bianor. VII. 49. 337. 388. 396.
 644. 671. IX. 223. 227. 259.
 272. 273. 278. 295. 308. 423.
 548. X. 22. 101. XI. 248. 364.
 Plan. 276
Boëthus. IX. 248
Callias. XI. 232
Callicter & Cillactor. V. 29. X. 2.
 XI. 5. 6. 118. 333
Callimachus. V. 6. 23. 146. VI.
 121. 146—150. 301. 310. 311. 346.
 347. 351. VII. 80. 170. 271. 272.
 277. 317—319. 415. 447. 451. 453.
 454. 458—460. 471. 517—525.
 725. 728. IX. 336. 507. 565.
 566. XI. 362. XII. 43. 51. 71.
 73. 102. 118. 134. 139. 118—150.
 230. XIII. 7. 9. 10. 24. 28.
 App. 45. 46
Capito. V. 67

- Carphylides.** VII. 260. IX. 52
Cerealis. XI. 129. 144
Chaeremon. VII. 469. 720. 721
Choerilus. App. 97
Christodorus. II. 1. VII. 697. 698
Cillactor. V. Callicter.
Claudianus. I. 19. 20. 86. IX. 139. 140. 753. 754
Cleobulus. VII. 153
Cometas. V. 265. IX. 586. 597. XV. 36—38. 40
Constantinus Rhodius. XV. 15—17
Constantinus Sículus. XV. 13
Cornelius. Vid. Longinus.
Cosmas Monachus. Plan. 114
Crates Thebanus. VII. 326. IX. 497. X. 104. App. 47
Crates Grammaticus. XI. 218
Crinagoras. V. 108. 119. VI. 100. 161. 227. 229. 232. 242. 244. 245. 253. 261. 345. 350. VII. 371. 376. 380. 401. 628. 633. 636. 638. 643. 645. 741. 744. IX. 81. 224. 234. 235. 239. 276. 283. 284. 291. 419. 429. 430. 439. 513. 516. 542. 545. 555. 559. 560. 562. XI. 42. Plan. 40. 61. 199. 273
Cyllenius. IX. 4. 53
Cyrillus. IX. 369
Cyrus. VII. 557. IX. 136. 623. 808. 809. XV. 9

Damagetas. VI. 277. VII. 9. 231. 355. 432. 438. 497. 540. 541. 755. Plan. 1. 95
Damascius. VII. 553
Damocharis. VI. 63. VII. 206. IX. 633
Damostratus. IX. 328
Daphitas. App. 18
Demetrius. IX. 730
Demiurgus. VII. 52
Democharis. Plan. 310
Democritus. Plan. 180
Demodocus. XI. 235—238
Diocles Carystius. VII. 393
Iulius Diocles. VI. 186. IX. 109. XII. 35
Diodorus V. 122. VI. 243. 348. VII. 38. 40. 74. 370. 624. 627. 632. 700. 701. IX. 60. 405. 568. 776
Diodorus Zonas. VI. 22. 98. 106. VII. 365. 404. IX. 226. 312. 556. XI. 43

Diodorus Sardinus. IX. 219
Diodorus Tarsensis. VII. 235
Diogenes Episcopus. VII. 615
Diogenes Laertius. VII. 57. 85. 87. 88. 91. 92. 95—98. 101. 102. 104—116. 118. 121—127. 129. 130. 133. 620. 706
Dionysius. V. 81. VI. 3. VII. 78. 462. 553. 716. X. 38. XI. 182. XII. 108
Diophanes. V. 309
Diophantus. App. 19
Dioscorides. V. 52—56. 138. 193. 226. VI. 220. 290. VII. 31. 37. 76. 162. 166. 178. 229. 351. 407. 410. 411. 430. 456. 484. 485. 707. 708. IX. 540. 734. XI. 195. 363. XII. 14. 37. 42. 169—171
Diotimus. V. 106. VI. 267. 358. VII. 173. 227. 261. 420. 475. 733. IX. 391. Plan. 158
Diphilus. XI. 459
Dorieus. App. 20
Dosiadas. XV. 25. 26
Duris. IX. 424

Empedocles. IX. 569. App. 21
Epigonus. IX. 261
Eratosthenes Cyren. IX. 444
Eratosthenes Scholast. V. 242. 277. 77. 78. App. 25
Erimne. VI. 352. VII. 710. 712
Erycius. VI. 96. 234. 255. VII. 36. 174. 230. 368. 377. 397. IX. 233. 237. 558. 824. Plan. 242
Etruscus. VII. 381
Euclides. App. 26
Evenus. IX. 62. 75. 122. 251. 602. 717. 718. XI. 49. XII. 172. Plan. 165. 166. App. 22—24
Eugenes. Plan. 308
Eunomianus. IX. 193
Euodius. Plan. 116. 155
Euphorion. VI. 279. VII. 651
Eupithius. IX. 206
Euripides. X. 107. App. 27
Eutolmius. VI. 86. VII. 608. 611. IX. 587

Flaccus. XII. 12
Statilius Flaccus. V. 5. VI. 196. VII. 290. 542. 650. IX. 44. 98. 117. XII. 25—27. Plan. 211
Tullius Flaccus. IX. 37
Fronto. XII. 174. 233

- Gabriel. Plan. 208
 Cn. Lentulus Gaetulicus. V. 17.
 VI. 154. 190. 331. VII. 71.
 244. 245. 275. 354. XI. 409
 Aelius Gallus. V. 49. Plan. 89
 Gauradas. Plan. 152
 Tullius Geminus. VI. 260. VII. 73.
 IX. 288. 414. 707. 740. Plan. 30.
 103. 205
 Germanicus. IX. 17. 18. 387
 Glaucus. VII. 285. IX. 341. 774.
 775. XII. 44. Plan. 111
 Glyco. X. 122
 Gregorius Nazianzenus. VIII. 1. 2.
 3—254
 Hadrianus. VI. 332. VII. 674. IX.
 137. 387. 402
 Hecataeus Thasius. VII. 167
 Hedyllus. V. 161. 199. VI. 292.
 XI. 125. 414. App. 28—34
 Hegemon. VII. 436
 Hegesippus. VI. 124. 178. 266. VII.
 276. 320. 446. 545. XIII. 12
 Heliodorus. IX. 485. 490
 Helladius. XI. 423
 Heraclitus. VII. 465
 Heraclides. VII. 281. 392
 Hermes. Append. 40
 Hermocreon. IX. 327. Plan. 11
 Hermodorus. Plan. 170
 Herodicus. App. 35
 Hippo. App. 44
 Homerus. VII. 153
 Ignatius. I. 109. XV. 29—31. 39
 Ion. VII. 43
 Ioannes. VII. 555. IX. 628
 Ioannes. vid. Barbucallus.
 Irenaeus. V. 249. 251. 253
 Isidorus Aegeates. VII. 156. 280.
 293. 532. IX. 94
 Isidorus Scholasticus. VI. 58. IX.
 11
 Iuba. App. 41
 Iulianus Imperat. IX. 365. 368.
 App. 42
 Iulianus Aegypt. V. 298. VI. 12. 18.
 19. 20. 25. 26. 28. 29. 67. 68. VII.
 32. 33. 58. 59. 69. 70. 561. 562.
 565. 576. 577. 580—582. 584.
 585—587. 590. 591. 594. 595.
 597—601. 603. 605. IX. 398.
 445—447. 652. 654. 661. 738.
 739. 763. 771. 795—798. Plan.
 87. 88. 107. 108. 115. 130. 139.
 157. 173. 181. 203. 325. 388.
 App. 43
 Iulianus Antecessor. IX. 481. XI.
 367—369
 Iulius. Vid. Diocles.
 Tullius Laurea. VII. 17. 294. XII.
 24
 Laco. VI. 203
 Leo Philosophus. IX. 200—203.
 214. 361. 578. 579. XV. 12
 Leonidas. V. 188. 206. VI. 4. 13.
 55. 110. 120. 129. 131. 200. 221.
 226. 262. 263. 281. 286. 288.
 289. 293. 296. 298. 300. 302.
 305. 309. 334. 355. VII. 13. 19.
 35. 67. 163. 173. 190. 264. 266.
 273. 283. 316. 408. 455. 463.
 466. 472. 478. 480. 503. 504.
 506. 662. 663. (664) 665. 668.
 675. 731. 740. IX. 12. 318. 563.
 719. 744. X. 1. XI. 9. 187.
 199. 200. 213. Plan. 171. 190.
 206. 230. 236. 261. 307
 Leonidas Tarentinus. VI. 44. 154.
 188. 202. 204. 205. 211. VII.
 198. 295. 422. 440. 448. 452.
 648. 652. 654—658. 660. 661.
 719. 756. IX. 24. 25. 78—80.
 99. 106. 107. 179. 316. 320. 322.
 326. 329. 335. 337. XI. 70.
 Plan. 182. 306. App. 48
 Leonidas Alexandrinus. VI. 321.
 322—329. VII. 547—550. IX.
 42. 344—356. XII. 20
 Lentulus. Vid. Gaetulicus.
 Leontius. V. 295. VII. 149. 571.
 573. 575. 579. IX. 614. 624.
 650. 650. 681. Plan. 32. 33. 37.
 245. 272. 283—288
 Libanius. VII. 747
 Lollius. Vid. Bassus.
 Cornelius Longinus. VI. 191. Plan.
 117
 Lucianus. VI. 17. 164. VII. 308.
 IX. 120. 367. X. 26—31. 35—37.
 41. 42. XI. 212. 274. 396. 397.
 400—405. 408. 410. 427—436.
 Plan. 154. 163. 164. 238. App. 49
 Lucillius. V. 68. VI. 166. IX. 55.
 572. X. 122. XI. 10. 11. 68. 69.
 75—81. 83—85. 87—95. 99—101.
 103—107. 131—143. 148. 153.
 154. 155. 159—161. 163—165.

- 171—179. 183—185. 189—192.
194. 196. 197. 205—208. 210.
211. 214—217. 233. 234. 239.
240. 245—247. 249. 253. 254.
256—259. 264—266. 276—279.
294. 295. 308—315. 388—393
- Macedonius. V. 223—225. 227.
229. 231. 253. 255. 238. 240.
243. 245. 247. 271. VI. 30. 40.
56. 69. 70. 73. 83. 175. 176.
VII. 566. IX. 275. 625. 645.
648. 649. X. 67. 70. 71. XI.
27. 39. 58. 59. 61. 63. 366. 370.
374. 375. 380. Plan. 51
- Qu. Maecius (Maccius). V. 114.
117. 130. 133. VI. 33. 89. 233.
IX. 249. 403. 411. Plan. 198
- Magnus. Plan. 270
- Marcellus. App. 50. 51
- Marcus. Vid. Argentarius.
- Marcus Junior. IX. 38
- Marianus. IX. 626. 627. 657. 668.
669. Plan. 201
- Marinus. IX. 196. 197
- Meleager. IV. 1. V. 8. 57. 95.
136. 137. 139—141. 145. 144.
147—149. 151. 152. 154—157.
160. 163. 165. 166. 171—180.
182. 184. 187. 190—192. 195.
196—198. 204. 208. 212. 214.
215. VI. 162. 163. VII. 13.
79. 182. 195. 196. 207. 352.
417—419. 421. 428. 461. 468.
470. 476. 535. IX. 16. 331.
363. XII. 19^a. 23. 33. 41. 47.
48. 49. 52—54. 56. 57. 58. 60.
63. 65. 68. 70. 72. 74. 76. 78.
80—86. 92. 94. 95. 101. 106.
109. 110. 113. 114. 117. 119.
122. 125—128. 132. 133. 137.
141. 144. 147. 154. 157—159.
164. 167. 256. 257. Plan. 134.
213
- Menander Comicus. VII. 72. XI.
438
- Menander Protictor. I. 101
- Menecrates. IX. 54. 55. 390
- Metrodorus. IX. 360. 712. XIV.
116—146
- Mesomedes XIV. 63. Plan. 323
- Michael. I. 122. Plan. 316. App.
52. (vid. Psellus.)
- Mimnermus. IX. 50
- Mnasalca. VI. 9. 110. 125. 128.
264. 268. VII. 54. 171. 192.
194. 212. 242. 488. 491. IX.
70. 324. 533. XII. 138. App. 52
- Moero. VI. 119
- Moschus. IX. 440. Plan. 208
- Mucius Scaevola. IX. 217
- Munatius. IX. 105
- Musicius. IX. 59
- Myrinus. VI. 108. 254. VII. 703.
XI. 67
- Myro. (Vid. Moero.) VI. 189
- Nestor. IX. 129. 364. 537
- Nicaenetus. VI. 225. VII. 502.
XIII. 29. Plan. 191. App. 54
- Nicander. VII. 435. 526. XI. 7
- Nicarchus. V. 38—40. VI. 31.
285. VII. 159. 166. IX. 330.
576. X. 1. XI. 17. 18. 71. 73.
74. 82. 96. 102. 110—116. 118—
122. 124. 162. 169. 170. 186.
241—243. 251. 252. 328—332.
395. 406. 407. 415
- Nicias. VI. 122. 127. 270. VII. 200.
IX. 315. 564. XI. 398. Plan.
188. 189
- Nicodemus. VI. 314—320. IX. 53
- Nicomachus. VII. 299
- Nicomedes. App. 55. 56
- Nilus. I. 33. Plan. 247
- Nossis. V. 170. VI. 152. 265. 273.
275. 353. 354. VII. 414. 718.
IX. 332. 604. 605
- Numenius. XII. 28
- Oenomaus. IX. 749
- Onestes. V. 20. VII. 66. 274. IX.
216. 225. 230. 250. 292. XI.
32. 45
- Palladas. V. 71. 257. VI. 60. 61.
85. VII. 607. 610. 681—688.
IX. 5. 6. 119. 134. 165—176.
180—183. 377—379. 393—395.
397. 399—401. 441. 484. 486.
487. 489. 502. 503. 508. 528.
773. X. 34. 44—63. 65. 72. 73.
75. 77—99. X. 54. 55. 62. XI.
204. 255. 263. 280. 281. 285—293.
299—304. 306. 307. 317. 323.
340. 341. 349. 351. 353. 355.
357. 371. 373. 377. 378. 381.
383—387. XV. 20. Plan. 207.
282. 317. App. 1
- Pamphilus. VII. 201. IX. 57

- Panocrates.** VI. 117. 356. VII. 653
Panteleus. App. 58
Parmenio. V. 33. 34. VII. 183.
 184. 259. IX. 27. 43. 69. 113.
 114. 304. 342. XI. 4. 65. Plan.
 216. 222
Parmeno. XIII. 18
Parrhasius. App. 59—61
Paulus Silentiarius. V. 217. 219.
 221. 226. 228. 230. 232. 234.
 239. 241. 244. 246. 248. 250.
 252. 254—256. 258—260. 262.
 264. 266. 268. 270. 272. 274.
 275. 279. 281. 283. 286. 288.
 290. 291. 293. 300. 301. VI. 54.
 57. 64—66. 71. 75. 81. 82. 84.
 168. VII. 4. 307. 560. 563. 588.
 604. 606. 609. IX. 396. 443.
 620. 651. 658. 663. 664. 764.
 765. 770. 782. X. 15. 60. 74.
 76. Plan. 57. 77. 118. 277. 278
Peritus. Plan. 236
Perses. VI. 112. 272. 274. VII.
 445. 487. 501. 539. 730. IX. 334
Phaedimus. VI. 271. VII. 739.
 XII. 2. 22
Phalaeus. VI. 165. 193. VII. 650.
 XIII. 5. 27. App. 93
Phaënnus. VII. 197. 437
Phanias. VI. 294. 295. 297. 299.
 304. 307. VII. 537. XII. 51
Philemon. V. 4. IX. 450
Philetas. VI. 210. 481
Philidas. App. 94
Philippus Rex. App. 95
Philippus Thessalonic. IV. 2. VI.
 5. 36. 38. 62. 90. 92. 94. 99.
 101—104. 114. 203. 236. 240.
 247. 251. 259. VII. 186. 187.
 254. 257. 362. 382. 383. 385.
 394. 405. 554. 692. IX. 11. 22.
 56. 83. 85. 88. 89. 252. 240.
 247. 253—255. 262. 264. 267.
 285. 290. 293. 299. 307. 311.
 416. 438. 543. 561. 575. 708.
 709. 742. 777. 778. XI. 34—36.
 173. 321. 347. XIII. 1. Plan.
 25. 52. 81. 93. 104. 137. 141.
 193. 215. 240
Philiscus. XI. 441. App. 96
Philo. XI. 419
Philodemus. V. 13. 24. 25. 46.
 107. 112. 115. 120. 121. 123.
 124. 126. 131. 152. 306. 308.
 VI. 246. 549. VII. 222. IX.
 412. 570. X. 21. 103. XI. 30.
 41. 44. 518. XII. 137. Plan. 234
Philostratus. Plan. 110
Philoxenus. IX. 319
Phocas Diaconus. IX. 772
Phocylides. X. 117
Photius. IX. 203
Pindarus. App. 62
Pinytus. VII. 16
Pisander. VII. 304
Piso. XI. 424
Pittacus. XI. 440
Plato. V. 78—80. VI. 1. 43. VII.
 35. 99. 100. 256. 259. 265. 268.
 269. 669. 670. IX. 3. 13. 45.
 51. 506. 747. 823. Pl. 13. 160.
 161. 210. 248. App. 63
Plato Comicus. IX. 359
Plato Junior. IX. 748
Polemo. V. 68. IX. 746. XI. 38
Pollianus. XI. 127. 128. 130. 167.
 Plan. 150
Julius Polyaenus. IX. 1. 7—9
Polystratus. VII. 297. XII. 91
Pompejus. VII. 219. IX. 28
Posidippus. V. 134. 183. 186. 194.
 202. 209. 211. 213. VII. 170.
 IX. 359. XII. 45. 77. 98. 120.
 131. 168. Plan. 68. 118. 275.
 App. 64—68
Proclus. App. 69
Ptolemaeus. VII. 314. IX. 577.
 App. 70
Pythagoras. VII. 746
Pytheas. App. 71
Quintus. VI. 230. (V. Maecius.)
Rhærus. X. 121
Rhianus. VI. 34. 173. 278. VII.
 315. XII. 38. 58. 93. 121. 142.
 146. App. 72
Rufinus. V. 9. 12. 14. 15. 18. 19.
 21. 22. 27. 28. 35—37. 41—44.
 47. 48. 60—62. 66. 69—77. 87.
 88. 92—94. 97. 103. 284
Sabinus. VI. 158. IX. 410
Samius. VI. 116
Sappho. VI. 269. VII. 489
Satyrus Thyillus. VI. 11. 170.
 VII. 233. 505. X. 5
Satyrus. IX. 6. 11. 13. Plan. 153.
 195
Scythinus. XII. 22. 252

- Secundus. IX. 36. 260. 301. Plan. 214
 Serapio. VII. 400
 Simmias. VI. 113. VII. 21. 22. 24. 25. 193. 203. 647
 Simonides. V. 159. VI. 2. 50. 52. 197. 212—217. VI. 20. 60. 77. 177. 248—251. 253. 254. 258. 270. 296. 300—302. 344. 345. 347. 348. 431. 434. 442. 443. 496. 507—516. 647. 677. 700. 757. 758. X. 105. XIII. 14. 19. 20. 26. 28. 30. Plan. 2. 3. 23. 24. 26. 60. 82. 204. 232. App. 73—89
 Socrates. XIV. 1
 Solon.
 Sophocles. App. 90
 Sophron Patricius. IX. 787
 Sophronius. I. 90. 123. VII. 679. 680
 Speusippus. Plan. 31
 Stephanus Grammaticus. IV. 385
 Strato. XI. 19. 21. 22. 117. 225. XII. 1—11. 13. 15. 16. 21. 175—229. 231. 234—255. 258. Plan. 213
 Sylla. App. 91
 Synesius. Pl. 76. 79. 267. App. 92
 Thallus. VI. 91. 235. VII. 373. IX. 220
 Theaetetus. VI. 27. 357. VII. 44. 499. 727. IX. 659. X. 16. Plan. 221. 233. App. 36. 37
 Theo. IX. 491. App. 39. 40
 Theocritus Chius. App. 38
 Theocritus Syracus. VI. 336—340. VII. 262. 658. 659. IX. 538. 432—437. 598—600. XIII. 3. XV. 21
 Theodoretus. Plan. 34
 Theodoridas. VI. 155—157. 222. 224. VII. 282. 406. 439. 479. 527—529. 722. 772. 739. 743. XIII. 8. 21. Plan. 132
 Theodorus. VI. 282. VII. 556. XI. 198
 Theognis. Plan. 10
 Theon. IX. 41
 Theophanes. XV. 14. 35
 Theosebia. VII. 559
 Thomas Patricius. Plan. 379
 Thomas Scholast. Plan. 315
 Thucydides. VII. 45
 Thyillus. Vid. Satyrus.
 Thymocles. XII. 32
 Tiberius. IX. 2. 370
 Timocreon. XIII. 31
 Timon. XI. 296
 Trajanus. XI. 418
 Troilus. Plan. 55
 Tryphon. IX. 488
 Tullius. Vid. Laurea.
 ———. Vid. Flaccus.
 Tymnes. VI. 151. VII. 199. 211. 433. 477. 729. Plan. 237
 Xenocrates. Plan. 186
 Xenocritus. VII. 291
 Xenophanes. VII. 120
 Zelotus. IX. 30
 Zenobius. IX. 711
 Zenodotus VII. 315. Plan. 14
 Zenodotus Stoicus.
 Zonas. Vid. Diodorus.
 Zosimus. VI. 15. 183. 184. 185. IX. 40

INDEX SCRIPTORUM, qui in Notis illustrantur et corriguntur.

- Achilles Tatius. 63. 90. 101. 251.
275. 277. 352. s. 669. 680. s.
682. 687. 726. 762. 838. 845
- Aelianus. 11. 31. 36. 40. 57. 62.
80. 119. 149. s. 165. 175. 193.
241. 264. 275. 292. 321. 326.
327. 433. 453. 459. 460. 514.
523. 526. 547. 566. s. 569. 590.
641. 655. 656. 674. 685. 692.
696. 726. 734. 897
- Aeschylus. 46. 108. 176. 334. 581
- Aesopi fabulae. 361. 705
- Alcibiades in Schol. Platon. 667
- Alciphron. 57. 59. 109. 220. 367.
490. 583. 595. 676. 677. 686.
704. 750
- Anonymus de Arte Mnemonica.
395
- Antimachus. 207. 455. 514. 515.
(ἐπιστέφας τὸ δέπαστρον nunc
emendavit etiam Spohnius in
docta commentatione de extrema
Odysseae parte p. 208.)
- Apollinaris Metaphrasis Psalmo-
run. 43. 222
- Apollodorus. 33. 34. 37. 171. 364.
558. 572. 655. 747. 854. 918
- Apollonius Rhodius. 10. 71. 105.
108. 165. 211. 281. 305. 373.
407. 570. s. 641
- Aratus. 73. 150. 172. 281. 284.
734
- Archestratus. 542
- Archilochus. 762
- Arrianus. 402. 582
- Artemidorus. 143. 173. 465. 563.
863
- Babrii Fabulae. 32. 149. 264. s. 722
- Basilii Sermo ap. Bandin. 55
- Bion. 200. 881
- Callimachus. 166. 172. 325
- Clemens Alexandrinus. 532. 715
- Coluthus. 394
- Comicus ap. Plutarchum. 51
- Cratinus ap. Schol. Aristoph. 666
- Demosthenes Bithynus. 548
- Dio Chrysostomus. 143. 236. 384.
459. 489. 656. 709. 808
- Dionysius Halicarnassensis. 297.
773
- Empedocles. 285. 744
- Ennius. 141
- ἔπεα κλεῖα. ap. Bandin. 528
- Epigramma Homericum. 742
- Epistolae Socraticae. 705
- Eudociae Martyrium S. Cypriani.
217. 478. s. 491. 583. 598. 612.
893
- Eustathii Amor. Ism. 720
- Gabrias. 148. 556
- Georgius Pisidas. 479. s.
- Gregorius Nazianzenus. 57. 89. 129.
146. 163. 166. not. 168. 214.
233. 245. 459. 480. 541. 628.
649. 728. 754

Hermias. 275. 421. 761
Hermippus ap. Athenaeum. 577
Herodes ap. Stobaeum. 169
Hesiodus. 11
Hesychius. 144. 344. 773

Inscriptio in Mimam. 250. not.
Aliae Inscriptiones. 52. 500.
(ubi transponenda verba, *ἀντιμαρναμενοι*.) 462. 922
Ioannes Lydus. 321. 324. 395. 485.
503. 528. 611. 615. 875. 913. 949
Ioannes Oeconomus. 89

Lesbonax. 22. 43. 335
Lexicon in Anecdotis Bekkeri. 200
Libanius. 13. 14. 23. 28. 29. 33.
38. 40. 42. 46. 47. 54. 55. 58.
61. 62. 66. 67. 68. 73. 76. 78.
81. 83. 84. 88. 90. 95. 101. 105.
108. 109. 110. 116. 122. 125.
151. 164. 198. 201. 206. 211.
215. 217. 233. 235. 239. 241.
250. 254. 257. 258. 260. 268.
273. 276. 277. 281. 292. 305.
313. 325. 327. s. 354. 355. 356.
370. 382. 398. 399. 401. 471.
479. 489. 490. 492. 495. 508.
526. 538. 540. 543. 544. 550.
558. 560. 562. 563. 565. 595.
598. 599. 605. 610. 645. 649.
651. 656. 662. 666. 667. 668.
669. 674. 680. 681. 685. 686.
693. 696. 701. 708. 709. 711.
723. 724. 730. 732. 734. 735.
741. 750. 763. 792. 804. 847.
848. 849. 850. 855. 854. 864.
896

Lucianus. 23. 26. 41. 51. 54. 58.
59. 62. 63. 66. 67. 73. 76. 86.
89. 103. 105. 109. 122. 159. s.
193. s. 217. s. 220. 238. 296.
315. 318. 364. 463. 479. 501.
528. 552. 565. 628. 630. 662.
675. 705. 723. 748. 766. 775

Manetho. 13. 114. 480. 671
Marcellini Vita Thucydidis. 922
Marcellus Sidet. 131. 233
Maximus. 37. 74. 154. 183. 254.
352. 383. 549. 553. 585. 598.
608. 611. 647. 766. 903
Moschus. 67. 200. 228. 576

Naumachius. 268

Nicephori Callistii Serm. ap. Bandin. 21
Nonnus. 317. 870

Oppianus. 26. 31. 76. 100. 105.
110. 203. 205. 217. 228. 467.
520. 540. 543. 546. 578. 624.
647. 656. 719. 727. 747. 825
Oraculum ap. Ioann. Lydum.
125. 615. ap. Plutarchum. 178.
ap. Stephan. Byz. 280
Oracula Sibyllina. 26. 36. 211.
216. 241. 244. 315. 377. 453.
491. 622. 635. 893
Orpheus. 61. 76. 88. 172. s. 267.
460. 642. 744. 902

Panyasis ap. Athenaeum. 667.
669. s.
Paraphrasis Psalterii ap. Bandin.
12
Pauli Silent. Ecphrasis. 159
Pherecrates ap. Plutarchum. 949
Philostratus. 46. 226. 285. 327.
508. 508. 555. 557. 641. 657.
714. 738. 765. 766. 768. 772.
795. 856. 861. s. 875. 909.
938
Pindarus. 494
Pisidae Oratio. 9
Plato. 800
Plutarchus. 45. 70. 91. 128. 202.
217. 358. 681. 726. 758. 852
Poëma de Resurrect. Christi. 21
Poëta in Schol. Platon. 711
Proclus de Pulcritudine. 603
Procopius. 542

Quintus Smyrnaeus. 195. (rectius
h. l. Spitznerus de Versu gr.
her. p. 224. emendavit, *φρσειν*
ἔλδεται.) 200. 246. 327. 347

Scholiastes Apollonii Rhodii. 37.
128

— Aristophanis. 122
— Homeri. 525
— Pindari. 41
— Platonis. 937
— Theocriti. 309. (ubi *ἐπαλ-*
λον rectius scribes quam *ἐπη-*
λαν.)

Sextus Empiricus. 821
Simylus ap. Plutarchum. 37
Sophocles. 848

Stobaeus. 382
Suidas. 46. 577.

Themistius. 33. 165. s. 188. 194.
224. 227. 236. s. 284. 313.
361. 388. 451. 465. 471. 486.
492. 497. 531. 615. 616. 618.
645. 657. 663. 715. 727. s.

765

Theodorus Prodromus. 521. 373.
460. 640. 801. 861

Theodosii Expositio Cret. 11. 32.
61. 509. s. 515

Theognis. 557

Theophylactus. 58. s. 507. 552.
782

Tzetz. 273. 337. 523. 533. 641.
844. 796

Xenophon. 202. 249. 272

Xenophanes ap. Athenaeum. 918

INDEX IN NOTAS CRITICAS.

(A. significat *Addenda*, Praefationi subjecta, P. *Paulsenii Supplementa* ad calcem Operis.)

ᾶ productum in vocativis πλάστα, τεχνίτα. 852
 ᾶ feminini adjectivorum correptum. 56
 ᾶ et εἰ conf. 817
 ᾶ et εἰ conf. 25. s.
 ᾶ et εὐ conf. 44. 160. 324. 476. s.
 ᾶ et οὐ conf. 151
 Ἀγαθίας. de quantitate syllabarum in hoc nomine. 141. ἀγαθῆος. Ibid.
 ἀγᾶλλεσθαι cum accusativo. 307
 ἄγαν cum superlativo. 102. (Theophyl. Simoc. Epist. 33. τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι.) posteriorem producit. 681
 ἄγανός et ἄγνός conf. 481. 617
 Ἀγαυή et ἀγαυή. 809
 ἄγε cum verbo pluralis numeri. 37
 ἀγείρειν et ἀείρειν. conf. 26. (Ap. Quint. Sm. II. 580. σὺμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἐταῖροι. vere ἀναειρόμενοι correxit Chr. Ernest. Glasewald, disciplinae Spitznerianae alumnus. Cf. XIII. 529. In Orph. Argon. 116. ἀλλ' ὅτε δὴ μ' ἐνόησαν ἀταρπύτον ἐξάνυσσιν, Ἀσπασίως ἤγερθεν. vulgatam tueri conatur doctissimus Huschke in Commentat. de Orph. p. 17. Malim tamen scribi: ἀσπασίως ἤγερθεν i. e. μετεωρίσθησαν.)
 ἀγέλαιη et ἀγέλη. 199
 ἀγέλη et ἀναγκή conf. 651

ἀγῆ. 396
 ἀγήρατος, ἀγήρατος, ἀκήρατος conf. 216
 ἄγκειμα et ἔγκειμαι conf. 921
 ἀγλαΐζειν, ornare. 209. ἀγλαΐζεσθαι et ἀλεγίζεσθαι conf. 55
 ἀγνίζειν. 815
 ἄγνός et ἄγανός conf. 481. 617
 ἄγνως, ἀπλῶς, ἄλλως conf. 339
 ἄγραυλος. 332
 ἄγρην et ἄρην conf. 516
 ἄγρεῖος. 255. et ἀχρεῖος conf. 848
 ἀγρευτής. 185
 ἀγριέλαιος paganismi symbolum. 417. s.
 ἄγριος. ἄγρια et ἀχρεῖα conf. 765. (Cf. Valcken. ad Theocrit. Eid. XXV. 72.)
 ἀγρισσύνη et ἀχρημοσύνη. 134
 ἄγχι et ἀντί conf. 669
 ἀγχίτοκος. 337
 ἄγχου et ἀγχού. 557
 ἄγω δῆσας. 756. ἄγειν et ἀγινεῖν, dedicare. 138. ἄξω et ἔξω conf. 38
 Ἀδάμ. nomen mysticum. 21
 ἀδάματος pro ἀδάμαστος. 881
 ἀδάπταις. vox nihili. 345
 ἀδε pro ὡδε. 327
 ἄδης, sepulcrum 15. ἄδης νεκρῶν. 21. mortuus evomit. lb. (Cyrill. Catena in Ioh. cap. 1. pag. 47. καταπιὼν γὰρ ὁ θάνατος τὸν ὅπτε πάντων ἁμῶν, πάντας ἐξήμεσεν ἐν αὐτῷ τε καὶ ἐν αὐτῷ.)
 ἀδινὸν κοιμᾶσθαι. A. LIV.

- Ἀδωνις*, inter blanditias. 75
ἀειθλία et *ἀειθλα* conf. 883
αἰδῶ et *αἰθρεύω* conf. 275
αἰλαλος. 89
αἰρεῖν et *ἀγείρειν* conf. 26
αἰσφλεγές et *ἀφειδέες* conf. 727
αἶσρον, prima producta. 862
αἰσάλιος, *durus*. 107
αἰθδών, *δ.* 227. *αἰθδών*. 8
ἀθληταί, *ἀθλητῆρες*, *martyres*. g.
 (Suicer. Thea. Eccl. T. II. p. 311.)
ἀθλον pro *ἀθλος*. 754
ἀθροῦζεσθαι. 877
ἀθρεύω et *αἰδῶ* conf. 225
αι ante. vocalem in media voce
 correptum. 263. 361. 957
αι terminatio ante consonantem
 ap. recentiores correpta. 55. 928
αι elisum in *φίλαι*. 416
αι et *ας* conf. 24
αι et *ε* conf. 96
αι, *αι* et *αἰεῖ*. 226. et *αἰέν* conf.
 284
Αἰας priore correpta. 550
αἰγεῖδαι et *ἀγρεῖδαι* conf. 398
αἰγισβάτης et *αἰγοβάτης* de hircō,
 caprariis, Pane. 739
αἰγίνα: media correpta. 959
αἰγνομεύς πάν. 182
αἰγισπόδης, Panis epitheton. 533
αἰγόνιξ et *αἰγόνιξ*. 131
αἰγισπόδης. 839
αἰδῶ. Vid. *αἰδῶ*. ὡς *αἶδα* timere
 aliquid. 175. *αἶδω* ap. Home-
 rum semper trisyllabum, apud
 alios passim quadrisyllabum. 374.
 378. 568
αἰδοῦν et *εἰδεῖν* conf. 893
αἰεῖ et *αι*, *αι*. 226. et *αἰέν* conf.
 284
αἰζηοί pro *ἄνθρωποι*. 343. (Cal-
 limach. Hymn. in Iov. 70. εἴ-
 λεο δ' αἰζήων ὅ, τι φέρτατον.
 Schol. νυν καθόλου λέγει τῶν
 ἀνθρώπων.)
αἰθαλέος et *αἰθαλέος*. 228
αἰθήρ et *αἰθήρ*. 517. 910. *αἰθέ-
 ρος* et *αἰθήρος* conf. 472
αἰθήρ et *αἰθήρ*. 517. 910
αἰθριός et *αἰθριός* conf. 472
αἰθω: *αἰθεῖν*, *φλέγειν* τινά. 120.
αἰδόμενος et *αἰθόμενος* conf.
 124. et *ληθόμενος*. 307
αἰθων. 932. et *αἰθλων* conf. 317
αἰε cum indicativo. 213
αἶμα et *ἄμμα* conf. 348. et *λήμα*.
 329
αἰμάξας et *ἀλλ' ἔξεις* conf. 520
αἰμόλος et *αἰπόλος* conf. 730
αἰνόλιος et *δαινόλιος*. 357
αἰνός et *δαινός* conf. 888
αἰνῆμαι et *ἀπαῖνῆμαι*. 532. cum
ἄρῃ conf. 799
Αἰόλος et *Αἰόλος*. 576. 607
αἰόλος, *varius*. 596
αἰπόλος et *αἰμίλος* conf. 730
αἰπύτατον et *πιστύτατον* conf. 613
αιρ et *ερ* conf. 523
αἰρέω. *ἐλεῖν*. *expugnare*. 751. *ἐλοῦ-
 σα* et *ἐχουσα* conf. 103. *εἰλε* et
εἰχε. 371. *ἐλὼν* et *ἐχων* conf.
 187. *εἰλατο* et *εἰλετο*. 463. 809.
αἰγούμαι et *ἀρπούμαι* conf. 745
αἰς et *εἰσι* conf. 433
αἰσία et *αἰτίκα* conf. A. XLV.
αἰσιμος ὕπνος. 518. *αἰσιμον* ἔργον.
 A. XXVIII. (In poemate Theo-
 dori Prodr. edito in Notit. Codd.
 Bibl. Par. T. VII. p. 255. v. 16.
*πολλὰ μὲν ἄρ' ἐτέλεσεν αἰνί-
 σμα ἔργα βασιλεὺς*. scr. *ἀρ' ἐτέλ-
 ηναίσιμα ἔργα*.)
Αἰσχίνης media producta. 24
αἰσχροπρεπής. 301
αἰσμάζειν et *οἰσμάζειν* conf. 766
αἰψα et *λεῖρα* conf. 166
αἰών et *ἐλικών* conf. 494
ἀνάκητος et *ἀνακος*. 733
ἀνάματος, *η*, *ον*. 191. prima pro-
 ducta. 317
ἀκανθύν et *ἀπάντων* conf. 708
ἀκροσίνος. 583
ἀκήδεστος et *ἀκήδεντος*. A. LXII.
ἀκηρότατος pro *ἀκηρατώτατος*. A.
 LXXXVI.
ἄκινος. 386
Ἀκινδίνος, penultima correpta. 730
ἀκμή, *ἀκμάζειν*, prima correpta.
 753. *ἀκμή* et *μὲν* conf. 755
ἄκνισος et *ἄκνισος*. 638
ἀκόνιτος, *ἡ*, et *τὸ ἀκόνιτον*. 680
ἀκούω. praesens pro perfectio. 311.
εἰ τιν ἀκούεις. 432. *ἀκούσω* pro
ἀκούσσομαι. 551. 580. (Orac. Sib.
 L. VIII. p. 695. πᾶς ὁ βλέπων
μνηθμόν ἀκούσει. lb. p. 721.)
ἄκρη, *ἄκρης*, *εἰς ἄκρον*. 205. 2. 871

ἀκρέμων et ἔρνος de malo. 860.
 ἀκρέμων et ἀκρεμών. 451. 465.
 511. 596
 ἀκρητος et ἀκρωντος conf. 596
 ἀκριτος et ἄτιος. 178
 ἀκρονυχι pro ἀκρωνυχι. 760.
 (Fuse de illa forma disputavit
 Graefius in *Observationibus criti-*
cis in Meleagrum et univer-
sam Anthologiam graecam. p.
 41. sqq. cuius primae plagulae
 in manibus mihi sunt, a cl. edi-
 tore mecum communicatae.)
 ἄκρον et οἰκτρόν conf. A. LXIX.
 ἀκρώνυξ. 749
 ἀκτῆ. 61
 ἀκτίνα et ἰκτίην conf. 752
 ἀκτίτης Apollo. A. XLIV.
 ἄκνμος et ἀκύνων βίος. 631
 ἀκνμων et ἀκύνων conf. 631
 ἀλαβαρχεῖν. 722
 ἀλαλακίην. 217. 546
 ἀλαλος. 732
 ἀλάστωρ, θηλυκῶς. 856
 ἀλέγεσθαι, numerari. 901
 ἀλεγίζεσθαι non dicitur. 55. cum
 ἀγλαίζεσθαι aut μεγαλίζεσθαι
 conf. Ib.
 Ἀλέξανδρος, prima producta. 574
 ἄλῃ et ἄλῃ conf. 143
 ἀλικαρνησος et ἀλικαρνησοός. 32.
 ἀλικαρνησεύς. 236
 ἀλίπλους ὀχημίν. 48
 ἄλλωκω. ἄλως et ἄλλως conf. 28
 Ἀλκίδης et Ἀλκείδης. 843
 Ἀλκμαν, Ἀλκμάνων, Ἀλκμάλων.
 33. A. XXX. (Vid. *Welcker*
 in *Fragm. Alem.* p. 1. s.) cum
 μάλλον conf. Ib.
 ἀλκτιήριον. 817
 ἀλκυνόνς. 596
 ἀλλὰ ponitur post plura vocabu-
 la. 535. post εἰ et εἰ καί. 261.
 293. 546. auditur post εἰ καί.
 231. post εἰ δέ. 86. ἀλλὰ γάρ.
 352. ἀλλὰ et ἄλλα conf. 620. ἀλλὰ
 et ἀλλ' εἰ conf. 893
 ἀλλὰττεσθαι ἀρετήν. 973
 ἄλλιστος et ἄπλητος, Orcus. 381
 ἄλλομαι transitive. 225
 ἄλλος ἐπ' ἄλλω. 277. ἄλλος μὲν..
 ὁ δέ. 712. ὁ μὲν... ἄλλος δέ. 207.
 ἄλλο subauditur. 340. ἄλλῃ et
 ἄλῃς conf. 407. ἄλλους et ἄλως
 conf. 28. et δούλως. 439

ἄλλως et ἀπλῶς conf. 122
 ἄλμυρά δάκρυα. 810
 ἄλος et ἄλός. 149
 ἄλς. ἄλα et ἄλλα conf. 620
 ἄλύνειν. 760. A. LXXXIII.
 ἄλυνετής. 145
 ἄλῃ et ἄλῃ. 473
 ἄλωμενος. 555
 ἀμάλῃ, typus inimicorum reli-
 gionis christianae. 16. media
 ambigua. Ib.
 ἀμάξῃ et ἀμάξῃ. 244. 667
 ἀμβατος et ἑμβατος conf. 446
 ἀμέθυστος et ἀμέθυστος. 625
 ἄμεινον et ἄμωμον conf. 43
 ἀμέργω et ἀμείρῳ. 385. ἀμείργο-
 μαι et ἐρεύνγομαι conf. A. XXXII.
 ἀμείρῳ, tollere. 385
 ἀμετάβλητος et ἀμετάκλητος conf.
 737. (Ap. *Heliodor.* L. I. 16.
 p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμε-
 τάκλητος ὁργή. duo Codd. Mo-
 nas. ἀμετάβλητος. quod ipsum
 suspicatus est *Coray* p. 64.)
 ἀμέτρητος, innumerabilis. 10
 ἀμετρώβιος. 921
 ἄμῃ. 200
 ἄμμα et αἷμα conf. 348
 Ἀμμων et Ἀμῶν. 946
 ἀμογητῇ et ἀμογητέι. 765
 ἄμορος. 338
 ἀμπνέειν, spirare, vivere. 370
 ἀμνδῖς et ἄμνδῖς. 423
 ἀμνκλαῖται βρασιλῆς, Dioscuri. 789
 ἀμύνων et ἀκύνων conf. 631
 ἀμύριστος. A. LV.
 ἀμύσειν, δρῦπτειν παρειάς. 347
 ἀμψασία, ἀμψαγία. 111
 ἀμψήκης μύθος. 426. s.
 ἀμψί c. dat. causam efficientem
 indicat. 664
 ἀμφιάζειν et ἀμφιέννυμι. 160
 ἀμφίβλητρον. 167
 ἀμφίκυλος et ἀμφίκυλος. A. XLIII.
 ἄν et κίν juncta. 446
 ἄν subaudiendum. 12. 46. 136.
 288. 706
 ἄν et αἰ conf. 229. et ἄνεμος. 28
 ἄν et ἄντ conf. 797. s.
 ἄν et ἄρ conf. 500. 696. 881
 ἄν et συν conf. 775
 ἄν terminatio correpta in Ἀτινίαν,
 Πομπηΐαν. 926

ἀναβοᾶν et ἀντιβοᾶν conf. 708
 ἀνάγκη et ἀγέλη conf. 651. πα-
 λινδίνης. 580
 ἀνάδραστος. 948
 ἀνάθημα, ornamentum. 104
 ἀναξ, praecedente vocali. 924
 ἀναπεῖθειν cum duplici accusati-
 vo. 567
 ἀναπέμπειν et ἀποπέμπειν. 30. s.
 ἀναπλάττεισθαι. 621. s.
 ἀνάπτειν, accendere pro illustra-
 re. 258
 ἀναπτύσσειν. 534
 ἀναργυροί. A. XXVIII.
 ἀναρχος θεός. 22. (cf. Suicer.
 Thes. Eccles. T. I. p. 300.)
 ἀναστηλῶν. 8
 ἀνατρέφω. ἀνέτρεφον, crevi. 85
 ἀνδρα et ἀνάθημα. 523
 ἀνδροβατεῖν. A. XXXVI.
 ἀνεμος et ἀν conf. 28
 ἀνεμώλιος. 576
 ἀνερῶν. ἀνείρετο et ἀνῆρετα. 238
 ἀνθμα pro ἀνάθημα. 24
 ἀνθιμνος et ἐνθιμνος conf. 873
 ἀνθῆν ἰουλον. 883. s. 967
 ἀνθος, spuma. 542
 ἀνθούρη et καλλοσύνη conf. A.
 XXXIII.
 ἀνθρακίη. carbo. 670. 743. et ἀν-
 θρακίη. 416
 ἀνίσχεν et ἀνίσχεν conf. 433
 ἀνοματός. 22
 ανος terminatio in nominibus pro-
 priis interdum pro pyrrhichio
 habita. 396. 582
 ἄντα ἔσορᾶν, ἰδεῖν. 791. s. ἄντα
 εἰσεῖν. A. LXXXIII.
 ἀντεσχοῖν. 720
 ἀντὶ post comparativum. 818. et
 ὅγχι conf. 669
 ἀντιαχεῖν. 566
 ἀντίβιος, ἰα, ἰον. 638
 ἀντιβόλιν. 326
 ἀντομαί pro λίσσομαι. 800
 ἀντιξ μηρῶν. 25. ἀντιγες οὐρα-
 νοῦ. 414
 ἀνω et ἀνῶ. 670
 ἀνωθε. 98
 ἄξια et ἀστικά conf. 492
 ἀξως et δεξῶς conf. 318
 ἄο et ἀτο conf. 14. 595
 ἀολλέειν. 881
 ἄορος. 515

ἀπάλαιστος et ὑπάλαιστος. 101.
 s. 779
 ἀπαλὸν γελᾶν. 862
 ἀπάντων et ἀπανθῶν conf. 708
 ἀπάρχομαι et ἀπέρχομαι. 565
 ἀπαχθίζειν et ἀπαχθιάζειν. 229
 ἀπειρολεχῆς Diana. 125
 ἀπελαύνω. ἀπήλασα et ἀπήλαν-
 σα. 40
 ἀπέρχομαι et ἀπάρχομαι. 565
 ἀπείχειν. 157
 ἀπίνειν pro ἀπίνειν. 725
 Ἄπης. 673
 ἄπιστος et ἄσπιστος conf. 758
 ἄπληστος et ἄτλητος conf. 111.
 et ἄλλιστος Orcus. 381
 ἀπλώ, extendere. 677
 ἀπλῶς et ἀγνώς conf. 339. A.
 LVIII.
 ἀπὸ periphrasi inservit. 42. ἀπ'
 ὁμάτων, ἀπ' ὄψεως. 77. ἀπὸ
 τῆς pro ἀπὸ τούτου. 504. 526.
 κείσθαι ἀπὸ τινος. 182. ἀπὸ et
 ἄλως conf. 199
 ὑποβρώσκω et ἀποβρώσκω. 352
 ὑπόδραμος, fascia. 907
 ἀποδημία, mors. 36. (Cf. Cataker
 ad M. Antouin. p. 319. D.)
 ἀποδύρομαι, ἀπολοφύρομαι, ἀπο-
 δακνύω. 95
 ἀποικίζειν. 731
 ἀποινα et πᾶν conf. 521
 ἀποκλᾶν, defringere, decerpere.
 347
 ἀποκωνύειν et similia composita.
 765
 ἀποκτείνειν et ἀποκτείνειν. 723
 ἀπολήιος et ἀπονηλῖος. 31
 Ἀπόλλων, destructor. 690
 ἀπόμνημι. ἀπομοσάμην et ἄπω-
 σα μάτην. 115
 ἀποξύνειν τὸ γῆρας etiam de in-
 animatis. 11
 ἀποπέμπειν et ἀναπέμπειν. 30. s.
 ἀποπλάσσειν. 499
 ἀποπτυστός. A. LX.
 ἀπορρέζειν. 566
 ἀπορρέειν, dilabi, paulatim abscer-
 dere. 625
 ἀπορρέπτω et ἀπορρῦπτω conf.
 635
 ἀποφαιδρύνεσθαι. 559
 ἀποφύρειν et ἀποφύρεσθαι γέρας,
 ἄθλον et sim. 720.
 ἀποχή. 696

ἄποψις. *A.* LXXI.

ἀπτήνης νιοσσοί. 478

ἄπυρος χρυσός. 527

ἀπώθω. 115

ἄρ' et ἄν conf. 696. 881

ἄρα cum οὐτε junctum. 49. et ἡ

ῥα conf. 327. 361. 527. 745.

750. et καὶ γὰρ conf. 504

ἄραιά χειρ. *A.* LIV.

ἀργεννάος et ἀργεννός. 833

ἀργύρεος et ἀργαλέος conf. 719

ἀργύρεος et ἀργυρεός conf. 609

ἀρετῇ, laus virtutis. 973. et ἀρχῇ

conf. 551

ἀρετῇ et ἐρατῇ conf. 354

ἄρης, ἄρεος, ἄρεως, ἄρηως. 531.

549. ἄρην et ἄγρην conf. 516

ἀρι et ἐρι conf. 168

ἀρίγνωτος et πολὺγνωτος conf. 619

ἄριον terminatio diminutivorum

nominum in ὦ. 97

ἄριος pro ἄρειος. 769. cum ὤριος

conf. lb.

ἀριστὰν, prima correpta. 722

ἄρκος et ἄρκτος, ἄρκτιος et ἄρ-

κιος. 696

ἄρχομαι et αἰροῦμαι conf. 745.

ἀρκεῖσθαι τι. 172

ἄρκνσι et δάρκνσι conf. 751

ἄρμενον et ἄρμενον. 302

ἀρνεῖσθαι ἀνέρας de cinaedis. 701

ἄρνυμαι et αἰνυμαι conf. 799

ἀροτῆρ, signif. transl. 958

ἄροτος et ἄροτρον conf. 132. 179.

(Cf. Brunck. ad *Theogn.* 1150.

Aelian. H. An. XVII. 16. περὶ

τὸν ἄροτον τρίτον. Cod. Monac.

ἄρότρον. In *Hesiod.* E. x. 'H.

614. ἀρότου μεμνημένος. multi

codd. ἀρότρον.)

ἄροτρον et ἄρουρα conf. 593

ἄρουρα et ἄροτρον conf. 593

ἄρω. ἀρώσει et ἀρώσει. 254

ἀρπαλός, ἔα. 599

ἀρσάμενος. 70

ἀρτεμής. 170

ἄρτιος, prudens. 203

ἀρτίπος. 117. s. *A.* XXXVII.

ἀρνησίμος et ἀροτήσιμος conf.

599

ἀρχαῖος, ἀκταῖος, αἰγαῖος conf.

351

Ἀρχέλαος; nomen heroico rhy-

thmo repugnans. 252

ἀρχήν, omnino. *A.* LXXX.

ἀρχικυβερνήτης. 567

ἀρχομαι et ἐρχομαι conf. 699

ας terminatio accus. plur. 1. decl.

correpta. 53. 196. 606. 780

ας terminatio nominum proprio-

rum correpta. 7. 404. 424. 833.

A. XCI.

ἀσημαντος pro ἀρρήτος. 12

ἄσθμα. 507

Ἀσκληπίος et Ἀσκληπιός. 207

ἄσπειρος et ἄπιστος conf. 758

ἄσσω. ἡῖσσε et ἡῖσσε conf. 241

Ἄσση nomen urbis. 661. s.

Ἄσση. 389

ἄσπις et ἄξια conf. 492

ἄστος et ξένος junctim. 558. cum

αὖτος conf. 663

ἄσπραγγῆ. 205. *A.* XLVIII.

ἄσχιμων. 839

ἄσγκτος. 83. et ἄσγκος conf. 762

Ἀττίς. 126. Cf. Maxim. Tyr. Diss.

XXIV. p. 478. ed. Reisk. Ἀττί,

σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο

φροντισθῆν. et ἡράμαν μὲν ἐγὼ

σέθεν, Ἀττί, πάλαι πόνα. Sap-

pho ap. Hephaest. p. 42. 43. ed.

Gaisf.

Ἀττίς et εὐθὺς conf. 461

ἀτιτάλλειν. 296

ἄτλητος et ἀπληστος. 111

ἀτομωδης. 539

ἄτραπός et τρόπος conf. 568

ἀτρεῖδαι et αἰγρεῖδαι conf. 398

ἄτρεπτος et ἀτρεστος conf. 90.

et ἄτρεπτος. 317

ἄττα et αὐτά conf. 40

ἀτύλως. *A.* XLVIII.

ἄτυχης. 492

αὐ πάλιν et πάλιν αὐ. 491. 663.

761

αὐγά et λῆγα conf. 189

Ἀγῆ et αὐτῇ conf. *A.* XXXIII.

αὐερεῖσαι et αὐ εἰρεῖσαι. 110

αὐθι pro αὐθις. 537

αὐθις et αὐθις. 284

αὐλοθετεῖν. 152

αὐλωδία. 95

αὐός et ἄστος conf. 663

αὐτε et αὐ. 76. (Hermippus ap.

Athenae. I. p. 27. E. ἐκ δ' αὐ

Ἰταλίας γόνδρον. Scrib. αὐτ'

Ἰταλ.)

αὐτίνα et αἰτίνα conf. *A.* XLV.

65*

αὐτίς παλινωροσ. 108
 αὐτογένεθλος, *Christus*. 12. (Ver-
 sus ap. *Iustin. Martyr.* Coh.
 ad Graec. p. 18. 2. αὐτογένητον
 ἀνακτα σεβασζόμενοι θεὸν αὐ-
 τόν.)
 αὐτοκυβερνήτης. 567
 αὐτόματος, η, ου. 253. αὐτόματος
 πόδες. 730
 αὐτόματος. 56
 αὐτόροφος. 870
 αὐτός, peculiaris usus hujus pro-
 nominis. 337. pro ὁ αὐτός. 285.
 358. pro οὗτος. 68. 180. αὐτῶν
 per pleonasmum post pronomen
 relativum illatum. 757. per ap-
 positionem junctum cum prono-
 mine personali. *A.* XLVI. αὐτὰ
 et ἅττα conf. 4. αὐτοῦ et εἰτα.
 104. αὐτὴ et λέπη. 644
 αὐτοτέλειστος, Deus. 12
 ἀφανής. 560
 ἀφειδής et ἀειφλεγής conf. 727
 ἀφειδής, negligere. 116
 ἀφελής. 503
 ἀφρηγητήρ. 808
 ἀφθονος et ἀφθորος conf. 503
 ἀφλουστάχνος. 152
 ἀφνω et ἀφνω. 508
 ἀφούρυντος. 532
 ἀφρηστής et ἀφρηστής. 267
 ἀφρηστής et ἀφρηστής. 556
 ἀφρηπνών, ἀφρηπνύω. 584
 ἀχανής. 560
 ἄχρα *Ἀχίων* novit. *A.* LVII. s.
 ἀχθόμενος et αἰθόμενος conf. 124
 ἀχλὺς et ἄλλη conf. 407
 ἄχνημι, ἄχνηνθεις. 210. ἄχνημας
 et ἄντομαι conf. 800
 ἄχραντος ἄλογος. 323. cum ἄκρη-
 τος conf. 596
 ἀχρεῖος et ἀγρεῖος. 318. ἀχρεῖα et
 ἄγρια conf. 765. (In *Fragm.*
Plutarchi Opp. Tom. X. p. 736.
C. ed. Wyltenb. ὅτι τὰ νεογενῆ
 παῖδια ἀμειδῆ ἐσσι καὶ ἄγριον
 βλέπει μέχρι τριῶν σχεδὸν ἐβδο-
 μάδων. legendum, ἀχρεῖον βλέ-
 πει.)
 ἀρημοσύνη et ἀγριοσύνη. 134
 ἄχρη, μέχρι, ἕως cum conjunctivo
 sine ἄν. 402. s. ἄχρη καὶ. 378.
 381
 ἄχρη et ἄκρος conf. 53
 ἀψίσι, non ἀψίσι. 8

Abraham typus. 16. s.

Accusativi terminatio τὰ pro τῷ.
 502. accusativi pronominis ex
 alio casu praecedente assumen-
 dus. 294

Actio pro agente. 124

Adjectiva in αἶος et ἡεῖς. 185. in

υῶς pro υῖς. 28. in αἶς juncta cum
 substantivis masculini et neutrius
 generis. 222. adjectivi termina-
 tio masculina cum substantivo
 feminini generis. 904. s. Adje-
 ctiva composita mobilia. 51.
 141. s. 216

Aspiratio neglecta in compositis
 κακήμερος, κακομυλία, προκί-
 φαντος etc. 581

Adverbia temporis participiis sub-
 jecta. 364

Aegira et Bura urbes diruta. 519

Aegyptus terra caliginis. 18

Amantius eunuchus. 8. τὰ Ἀμαρ-
 τίων, tractus in urbe CPoli. 1b.

Amphibrachys pro dactylo. 937

Antigenides tibicen. 99

Aoristi infinitivus post verba pro-
 mittendi et similia. 802. (He-
 liodor. l. 16. p. 45. ὑπεσχόμεν
 γὰρ αὐτῷ συγκαθελθόντες. recte
Cod. Monac. nr. 96. συγκαθε-
 δῆσαι.)

Archibius, interpres epigrammatum
 Callimachi. 356. s.

Archilochi αἰσχροζήμοσύνη. 301

Articulus in caesura pentametri.
 535. ante infinitivum omissus.
 680. hiatus facit. *A.* XXI.

Assyrii verae religionis hostes.
 12. s. (*Gregor. Naz. Or.* III.
 Opp. T. I. p. 49. D. in Iulia-
 num invectus: τὸν δρακόντα, τὸν
 ἀποστάτην, τὸν Ἀσσύριον, τὸν
 κοινὸν πάντων ἐχθρὸν.)

Augmentum a recentioribus non
 omissum, nisi ob metri quan-
 dam necessitatem. 454. ejus de-
 fectus saepe tribuendus librariis.
 344. s. 454

Avium nomina equis tributa, 455

βαβάζειν. 379

βαθύπελμος et βαθύπεπλος conf.
 319

βαθύστολμος. 319

ραιῆς ἄπο. 935
 ραίνειν et ραίνειν conf. 80
 ράκελος pro ράκηλος. 399
 Ρακχέως pro Ράκχος. 858
 ραλπίς. 48
 ράλλω. βεβλημένος et μεμλημένος. 84. pro ἐκβάλλω. 650
 βαπτίζειν sign. translata. 667
 βάραθρον et βάθρον conf. 473.
 (cf. Dorvill. ad Hephaest. p. 106. ed. Gaisf.)
 βάρεβιτος, ὁ, et τὸ βάρεβιτον. 221
 βαρυπένθος. 411
 βαρυπένθος, vix nihili. 510
 βασση, vox obscura. 616
 βίλλος et μέλι. 526
 βένετιος, penultima producta. 615
 βένετοι, prima producta. 883
 Βεργίλιος et Ουεργίλιος. 34
 βηθλέμ. 419
 βησσαίος. 185
 βιατάς. 348
 βίβλος et βύβλος conf. 490. 918
 βιδυνός, βιδυνήϊς, βιδυνίς, de
 quantitate priorum syllabarum.
 429. 634
 βιόλογος. 971
 βίος et βίωτος conf. 651
 βίωτος οὐ βίωτος. 599
 βίωτος et βίος conf. 651. βιώτου
 et βιωτής. 469
 βλακένω et κολακένω conf. 46
 βλητός. composita in βλητός acti-
 ve interdum significant. 747
 βοᾶν de iugentibus. 272. 344
 βόθρεπτον. 9. βόθρεπτω et βου-
 θρώτῳ videntur conf. P. 2
 βοι-κτιτος et βιόκτιτος conf. 30
 βορρά. 39
 βορράτος. 183. 595
 βορράς. 183
 βοσκόμενος et βουλόμενος conf.
 117
 βοσκός. 397
 βοστρηχος, plur. βοστρηχα. 103
 βοτεῖν et βόσκειν. 650
 βοτῶν et βοτῶν conf. 177. (In
 Oppiani Cyneg. III. 465. ὄσσα
 βοτοῖσιν ὄπισσας βοτοῖσι corr.
 Schneiderus. Ap. Aeschyl. Suppl.
 694. vett. edd. πρόνομα δὲ βρο-
 τα. pro βοτά.)
 βοτρώτιος. 161
 βουλεύειν et δουλεύειν conf. 700

βουλόμενος et βοσκόμενος conf.
 117
 βουνίτης. 148
 βοῦς. βοσιν pro βοσίν. 374
 βραδυτής et βραδυτής. 708
 βρεγμός et βρεγμός. 151
 βρέξης et γλέξης conf. 658
 βριαρών et βροτῶν conf. 152
 βριθεσθαι cum genitivo et dati-
 vo. 96. 232. 553
 βρίμημα, βριμοῦσθαι. 850
 βρόμος. 174
 βροτῶν et βοτῶν conf. 177
 βρόχῳ δεῖραν ἄραι. 348
 βρύχειν et βρύκειν. 510
 βρύχιος, strepituosus. 437
 βρωσκω. ἔβρωξα et ἔβροξα. 451
 βύθια, τά. 164
 βυθίτις. 521
 βυσσομέτρως. A. XLIII.
 βῦλλος, ὁ et ἡ. 254
 βωμός in tumultis. 922
 Boreae filii, celeritate praestantes.
 776
 Breviloquentia in comparationibus.
 63. 494. in verbis mutandi, με-
 ταβάλλειν, μεταρμόζειν, ἀμεί-
 βεσθαι, ἀλλὰττεσθαι. 256
 Brevis syllaba in caesura. 484. in
 medio pentametro. 142. 191.
 301. 418. 424. 476. 478. 702.
 727. s. 730. 812. A. XLIX. in
 thesi. 488. vocalis producta ante
 λ. 186. 484. 524. aute μ. 433.
 ante ν. 902. ante ρ. 70. ante σ.
 494. correpta ante ζ. 249. ante
 σκ. 170
 γ̄ ortum ex ductu calligraphico.
 26. 305. temere insertum. 119.
 (vid. Ernest. ad Callim. H. in
 Diam. 133.)
 γγ̄ et γκ̄ conf. 46. 280. 519
 γ̄ et σ̄ conf. 127. 290. 427
 γαβριήλ, γαβριήλς, γαβριήλος,
 γαβριήλιος. 841
 γαία et μαία. 516. γαίης et πηγῆς
 conf. 720
 γαλεραι ὀφρύες. 65. γαλερῶς. 741
 γαλοφία. A. LXXIV.
 γάμος et ποταμός conf. 617

- γάνος*, quivis latex. 225. (*Oppian.*
Hal. IV. 16. δάκρυ δέ σαι προ-
 βαλεῖν λαρόν γάνος.)
γανοῦσθαι. *A.* LXXXIV.
γάρ correptum ante *οἱ*. 135. 189.
 865
γάρ et *δέ* conf. 504. et *τάχ'*. 350
γαῦρος et *ταῦρος* conf. 56
γέ μὲν. 837
γεινόμενος. 240
γεῖσα rectius quam *γεῖσσα*. 640
Γέλα, urbs, *Γέλας*, fluvius. *A.* L
γέλων et *πελῶν* conf. 293
γελγίδες et *γελγίδες*. 189
γέλων et *γέλωντα*. 460. (Vid. *Brunck.*
ad Apollon. Rhod. IV. 1723.
Theodor. Prodrum. Amor. Rh.
 L. IX. p. 381. τὸν κοινὸν γέ-
 λων. *Ih.* L. II. p. 61. τὴν χα-
 ρὰν καὶ τὸν γέλων. *Thespis ap.*
Plutarch. T. II. p. 36. C. μῶ-
 ρον γέλων.)
Γελῶος, gentile. 473
γέμειν cum accusativo. 59
γενεά, natales. 294
γενετήρ, πατήρ, sensu translato, 48
γένυς et *ἔγυς* conf. 154. et *κλέος.*
A. LXVII.
γερανόθρονον, penultima ancipite.
 185
γεραρός et *γεράος*. 201
γεραστός. 903
γέφυρα, media correpta. 936
γῆρας λιπαρόν. 418. γ. *ξύειν* et
ἀποξύειν. 11. c. *χείρας* conf. 115
γίνομαι. ἐγενήθη. 681. cum mo-
 tus significatione. 762
γλαγερός et *γλυκερός*. 158
γλαγοφόρος et *γλακτοφόρος*, 131
Γλαύκη. 896
γλαυκός. epitheton deorum mari-
 norum. 212
γναθμῶν et *γονάτων* conf. *A.*
 LXXVIII.
γναπτὸς et *γναμπτός*. 29. (*Hesiod.*
"Ε. καὶ "Η. 203. γναμπτοῖσι πα-
 παμμένη ἀμφ' ὀνέχεσσι. *Cod.*
Galeanus ap. Gaisford. γναπτοῖς.
Oppian. *Hal.* III. 133. γναμ-
 πτοῖο σιδήρον. plures *Codd.*
γναπτοῖο. Sic iterum *Ib.* 540.)
γναφος, tormenti genus. 246
γοήτης, γοῆτης. 775
γουνός. 814
γράμμα et *τραῦμα* conf. 760
γράμμασι et *πράγμασι* conf. 685
γεήης et *γεήης*. 169. 257. 309.
 335. 365. 527
γύαλα. 171
Γύγης, priore ancipite. 400. *A.*
 LXIII. *Γύγας* bisyllabum. 150.
A. XLI.
γύη et *γυή*. 517
γυητόμος. 517
γυῖος et *γυρός* conf. 169
γυῖω. ἐγυνώθη et *ἐγυνώθη*. *A.*
 LXXII.
γυνός. 917
Γύννιχος et *Τύννιχος*. 472
γυρητόμος. 517
Γυριννα et *Γυριννώ*. 969
γυρός et *γυῖος* conf. 169. *A.* XLIII.
γωνία. ἐν γωνίᾳ ψευδοῖσιν. 896
γώνος. 814
Gaza, urbs diruta. 519
Gedeonis vellus, typus Christi. 16
Genitivus εἰν substantivorum quo-
 rundam declin. 2da. 501. post
βδλλειν, τοξενειν, οἰατενειν. 104.
genitivus periphrasticus post ar-
 ticulum *τὸ* et *τά*. 726. ab ad-
 jectivis pendens in periphrasi,
 688. *genitivus pluralis* post po-
 sitivum adjectivorum. 594. 889.
 (Vid. *Blomfield* ad *Callimach.*
H. in *Dian.* 255. p. 111.) pen-
 dens a verbo composito cum
 praepositione *κατά*. 513. a ver-
 bo dicendi. 807. *genitivi duo* ab
 uno substantivo pendi. tes. 176.
 770
Glaphyrus tibicen. 513, 583
δ et *τ* conf. 62
δαίμονες atri. 840
δαιμονίζειν, pro dea habere. *A.*
 LXXXIV.
δαῖν. 867
δάκετος et *δακετόν*. 451
δάκρυοι et *ἀκρυοι* conf. 751
δάκρυ, δάκρυα, prima correpta. 82
δάμῳ et *δαμάλην* conf. 891
δανίσας pro *δανείσας*. 706
δάξ et *ὀδάξ* *ἐλεῖν*. 235. *A.* LI.
δάπτειν, de flammis. 445
δασύθριξ, δασυκαίτης. 150
δαῦοι. δεδανμένος. 205
δε et *δαι* conf. *A.* XXXV.
δέ post plura vocabula. 127. 154.

243. in interrogatione. 355. in-
terrogationem continuat. 390. pro
ἀλλά. 402. in enuntiatione pa-
rethetica. 132. in apodosi prae-
sertim post εἰ et ἤν. 522. post
negationem. 285. perperam a li-
brariis insertum. 10. 178. 312.
339. 435. δέ, δει, δῆ conf. 66. s.
δὲ et γάρ. 504. et καὶ conf. 697
δει, δῆ, δέ conf. 66. s. et δ' εἰ
conf. 276. et δοκεῖ. 276
δείγμα et δέγμα conf. 369
δείκλον. 580
δείλαιος τάφος. 314
δειλὸς sequente infinitivo. 180
δείμα et δέγμα. 369. et λῆμα
conf. 944
δείνα an pro δέινα et δέιν. 78
δεινός et αἰνός conf. 888
δειρά. 639. δειράς et χείρας conf.
848
δειραχθῆς et δειραχχῆς. 163
δέκτρια. 724
δέννοι, δεννάειν. 39
δεξίως et ἀξίως conf. 318
δῆος τεργνόν. 875
δέπα et λίτα conf. 208
δεσμός et δῆμος conf. 652. et θε-
σμός. 415
δεντάτος, δεντάτιος. 74
δέχομαι, οὐ δέχομαι, repudio, 187
δεω et δαω terminationes conf. 754
δῆω et λῶω conf. 500. δεθείσα et
δοθείσα. 519. δέω, defigo. 683.
δήσας ἄγω. 756
δῆ et δῆ τότε initio enuntiationis.
117. 381. cum δεῖ conf. 664.
cum δῆ, δέ, δει. 66. s. δῆ sae-
pe post δὲ restituendum. 70. 582.
δῆ τι. 762
δῆιος, ad bellum pertinens. 154.
prima correpta. 152. (Cf. Graef.
in Obs. crit. in Meleagr. et
univ. Anth. gr. p. 55.)
δημήτρα. 131
δῆμος et δεσμός conf. 652. δῆμων
et μῆδων conf. 610
δῆνεα, δίνεα, λίνεα conf. 10. A.
XXVIII.
δῆω. 8. 524. 266. δῆοι et διτ conf.
197. δῆω et δῆν. 549
δηώσασθαι et διώσασθαι. 33
δῆα monosyllabum in διανόσιος. 685
διανῆ βλέφαρα. 678

δίδωμι. δοίης et δῶης. 143. 452. s.
διδούσαι et οἰδούσαι. 29
Δία, δια et δις conf. 321. διτ et
δηοῖ conf. 197
διάνδιχα. διὰ δ' ἀνδιχα. 7. (Theo-
crit. Eid. XX. 256. διὰ δ' ἄν-
διχα τηρχὺν ἔαξα. et fortasse
ap. Quint. Sm. III. 94. Vid.
Gerhard. Lect. Apoll. p. 215.)
διερός. 206
δινεῖν et δινεύειν, vi activa et
neutra. 515. c. δύνειν conf. 101
διπλήσιος. 892
διπλός, ἡ, δν, 653
δισκίω et δισκεῖω. 502
διστομος et δύστομος. 881
διφαῖν. 747
διφήτωρ. 447
διφθερίαι senes. 909
διφνεῖς, Centauri. 800
δίψα et δίψος. 287
διψᾶν φόνον. 29. διψῶ et νίψας
conf. A. LXXXIII.
διώσασθαι et δηώσασθαι conf. 33
δυοφερὸν πένθος. 405
δόγμα et δῶμα conf. 18
δοίης et θείης conf. 188
δοιός pro διπλός. 150
δοκεῖν et δέιν. 276. et θέλειν
conf. 624
δοκεῖν, existinare. 27. et χο-
ρεῖν conf. 267
δοκός, ὁ et ἡ. 327
δοραὶ pro singulari. 84. ἀνθρωπος
περιβεβλημένος δοραῖς, καὶ
τοῦτον ἔπαιον ῥάβδοις λεπταῖς.
Io. Lydus de Mensibus Part. II.
10. p. 48
Δόρυ, locus ad Bosporum. 952. s.
δουλεύειν et βουλεύειν. 700
δοῦλοι γαστρος. 439
δονναοδίφης. A. LXXV.
δονπεῖν κώπη. 562
δράκων et χάρων conf. 884
δράττω. δεδραγμένος σοφῆς, ἐλ-
πίδος. 427. δράσας, priore cor-
repta. 443
δράω. ἔδρασας et ἔδρας conf. 762
δρεπάνη. 549
δρίπομαι et δρέπτομαι conf. 644.
867. et τρέπομαι. 759
δριός et δριός conf. 259. 263. (He-
siodus E. κ. H. 528. ἀνὰ δρία
βησσηντα. vulgo δρία.)
δρόσιος et δρόσιμος. 597. s.

- δρασερός. 119
 δύνει et δυνῖ conf. 101
 δύο pro genitivo et dativo. 453
 δύομαι, prima producta. 354
 δύπτειν. 514
 δυσαλγής et δυσάλθής. 27
 δυσάπιστος. 773
 δύνμηνις et δυνήνιτος. 247
 δυσπέμφελος. 896. s. (Cf. Schol. Vict. ad Homer. *Il.* XVII. 748. ap. Heyn. T. VII. p. 790.)
 δύεποτμος, media correpta. 74. A. XXXIV.
 δυστυχεῖν et εὐτυχεῖν τι. 703
 δυστυχής, stolidus. 492
 δυσέποιστος et δύσοιστος. 86
 δύω monosyllabum. 938
 δωδεκέτη et —την. 334
 δῶμα et δόγμα conf. 18. et σῶμα. 121
 δῶρα Musarum. 218. s.
 — δώτης, composita. 585
 Daniel Stylites. 19
 Dativus pluralis in σσι, δάκρυσσι, γέννοσι et al. 93. cum verbis motus. 39. dativus duplex. 142
 Diaeresis in ἀδροῖζεσθαι, ἐκάζω. 877. σενῶ. 108. (quod cum σεν-τάλη videtur permutandum. Vid. Addenda XXXVII.)
 Dicendi verba ex aliis assumenda. 117
 Diphthongus ante consonantem correpta. 35. 928. 949
 Dorismus in nominibus propriis. 226. dorice loquitur mulier dorica in epigrammate ionico. 382
 Dualis pro plurali. 344. cum plurali junctus. 540
 Durius disyllabum. 827
 ε et εα conf. 96
 εα] terminatio in versus exitu. A. L.
 εα et εταε conf. 609. 711. 745
 εἰω. εἰασεν media correpta. 945. A. XXXI.
 εγ— et ἐν conf. 654
 ἐγγονος et ἐκγονος. 654
 ἐγείρειν πλημύραν. 522
 ἐγκατατίθιναι. 497
 ἐγκειμαι et ἀγκειμαι conf. 921
 ἐγκλιδόν. 110
 ἐγκροτεῖν. 99
 ἐγκρίειν. 679
 ἐγκυτον, ἐγκυτον et ἐπίγκυτον. 551. s.
 ἔδρανον. 614
 εἰς pro εἰς. 299
 ἔθνια et ἤθεα. 33. 573
 — et ᾱ conf. 817
 — pro ε. 901. et οἰ conf. 546
 — terminatio attica 2. personae praes. et futuri. 54. 722
 — ionice mutatum in ε. 66. in ε ob metri commoditatem. 53. s. 315. in media voce correptum. 897. 944
 εἰ causam reddit. 118. 559. 699.
 εἰ ἐθέλεις, ἐθέλησεις. 745. sequente conjunctivo. 104. s. 615. 649. 666. cum optativo sequente futuro. 102. εἰ et ἦν juncta. 77. εἰ . . ἄλλα. 495. εἰ δέ et εἰ δὲ καί. . . ἄλλα. 86. εἰ pro εἰ καί. 261. εἰ δ' οὐ. 832. 850. εἰ δ' οὐν, negandi vi. A. XCI. εἰ et ἐς confusa. 699. et εἰ. 718. et εὔτε. 458. et ἦ. 749. et ἦν. 490. et οὐ. 651. εἰ δέ et αὐ δέ conf. 275. 537
 εἶδε et οἶδε conf. 595. 674. et εἶξε. 845
 εἰδείης et αἰδοίης conf. 893. εἰδώς et εἶδ' ὥς conf. 861. εἰδώς praecedente vocali. 390
 εἰδήμων. 580
 εἶθε cum indicat. aoristi. 609. cum infinitivo. 519. 555
 εἰκασία et εἰκασία. 87. A. XXXIV.
 εἰ κς. 790. cum indicativo. 213
 εἰκω. εἰξτε et εἰξτε conf. 440. εἰκς et ἦκς conf. 583
 εἰλέω et εἰλῶ. 588
 Εἰλήθνια et Εἰλεῖθνια. 156
 εἰλῶ media ambigua. 588.
 εἰμι subauditur. 301. et ἦ. 60. et ἦν. 25. ἦς et ἦεν. 448. 832. A. LXVI. ὅτε ἦν, dum florebat. 738. ἦν ὅτε ἦν. 436. A. LXVI. pro ἐστὶ. 685. subauditur. 69. ἦν et ἐρχῆν. 364. et ἦ ῥ' conf. 54. εἰσεῖται. 376. ἐστω et οὕτω conf. 160. s. ἦν et νῦν. 269. εἰώ et ἐχων. 17. εἰη et εἶναι. 766

εν terminatio adjectivor. neutr.

generis pro εν. 270

εν ενί, junctim. 119. 882

εἵνεκεν et οὐνεκεν. 661

εἶπε et εἶπέ conf. 93. εἶπον et εἶ-
πόν. 79

εἶραι στέφανον. 728

εἰρησίζη et εἰρήνη conf. 538

εἶρετο et ἤρετο conf. 714. s.

εἰρήνη πάντεςσι. A. XCI.

εἰρύω. εἰρύσσα. 105

εἰς ενί. 755

εἰς με pro ἐμέ. 66. 312. 917. 924.

εἰς τινα λέγειν, ἱκετεύειν, εἰρεῖν.

129. εἰς ἐν, μίαν, junctim. 322.

εἰς τὸ βάραθρον. 250. κῆμαι

εἰς τι. 942. εἰς pro ἐν. 49. 712.

s. 800. εἰς subauditur. 752

εἴσατο et εἴσατο. 890

εἰσιδεῖν, εἰσορᾶν, εἰσαδρεῖν pro
simplicibus. 172

εἰσὶνε cum indicativo. 10

εἶτα et αὖ τοῦ conf. 104

εἴτε semel positum. 305

εἴτεν pro εἶτα. 495. 925

ἐκ νυκτῶν. 892. ἐξ ἀφανοῦς et ἐξ

ἀχανοῦς. 560. ἐκ subauditur. 338.

675. s. et ἐν conf. 176. et δῆ. 582

ἐκατονταπέμπελος. A. XL.

ἐκδημία et ἀποδημία, exitus e
vita. 36

ἐκείνος et κείνος ap. Doricos. 387.

ἐκείνη, ibi. 666

ἐκθεῖν. A. LXXIX.

ἐκθρῶσκειν, ἐξέρχεσθαι cum ac-
cusativo. 545

ἐκλοχεύειν. 480

ἐκλύω. ἐκκαλυμένος, viribus ex-
haustus. A. LXXXII.

ἐκνίπτειν. 804

ἐκπνους. 907

ἐκσιγᾶν. 256

ἐκσοβέω et ἐκφοβέω conf. 161

ἐκνρός, media ambigua. 795

ἐλαίη et ἐλάη. 45

ἐλᾶν pro ἐλαύνειν. 304

ἐλατηριον. 15. (cf. Aesch. Choëph.
960.)

ἐλαύνειν εἰς, ἐπι. 212

ἐλέειν et λέγειν conf. 305

ἐλέπολις. 720

ἐλευθερίας τάφος. 342

Ἑλικῶν et αἰών conf. 494. Ἑλι-
κῶνος οἶκος, bibliotheca. 485

Ἑλικῶν, artifex. 954

ἐλινύειν et ἐλινύειν. 107

ἔλκεα et ἔρρεα conf. 641

ἔλκεν, allicere, invitare. 664. et

ἤκειν conf. 528

ἐλλέβορος et ἐλλέβορος. 58

ἐλλίπεις et ἐλλειπείς. P. 43. (Vid.
Wytttenb. ad Plutarch. T. XI.

p. 421.)

Ἑλπις. 51

ἐμβαλίνειν c. accusativo. 463

ἐμβάς, cothurnus. 230

ἐμβατος et ἄμβατος conf. 446

ἐμβροθίειν. 358

ἐμμορος, beatus. 846

ἐμπα. 355

ἐμπη. 786

ἐμφοραγμα et ἐμφορα conf. A.
LXXVI.

ἐν abundat. 709. ante ἰσθμοῖ, πν-
θοῖ. 788. subauditur. 168. ἐν

pro εἰς. 902. ἐν σιγῇ, ἐν τῇ
ποιήσει, ἐν τῇ τέχνῃ εἶναι. 878.

ἐν et ἐκ. 176. et ἐν conf. 708

ἐναργῶς γράφειν. 675

ἐνανχένιος βρόχος. 348

ἐνδιος, media ancipite. 467

ἐνδον et ἐνθεν conf. 878

ἐνθε pro ἐνθεν. 685

ἐνθεν et ἐνδον conf. 878

ἐνθήμενος et ἀνθήμενος conf. 875

ἐνέροισιν et ἱεροῖσιν. 41

ἐν in caesura versus bucolici. 284.
praecedente vocali. A. XCIV.

ἐννέπειν, sequente infinitivo. 72

ἐνόπλιον et ἐνύπνιον conf. 278

ἐνορμίτης. 637

ἐνοχλεῖν c. dativo et accus. 732

ἐντύω et ἐντύω. 655

ἐνύπνιον et ἐνόπλιον conf. 278

ἐξ et ἐξ— conf. 602

ἐξάγνυμι. 176

ἐξάγω et ἐξαγῶ. 47

ἐξετάζειν et ζητεῖν conf. 763

ἐξέτι c. genit. 848. (Callimach. H.
in Apoll. v. 47. ἐξέτι κείνον,

Ἐξότ' ἐπ' Ἀμφροσῶ ζευγῆτιδας
ἔτρεφον ἔκπους. ubi vid. Ernest.

Id. Hymn. in Del. 275.)

ἐξότε. 120

ἐξω et ἄξων conf. 38

ἐω et ἐτω conf. 338. 363

ἐοί et οἶ. 25

ἐος et ἑως. 466

ἰός pro pers. sec. 190. 428. 705.

et νίος conf. 480. 724

ἐπάγειν, accedere. 776

ἐπαχταίος et ἐπάχιος. 351

ἐπαρχος et ὑπαρχος. 618. 633

ἐπαύρομαι c. accus. 534

ἐπεγδανπέω. 614

ἐπεῖ et ἐπὶ conf. 473

ἐπειή, media corrupta. 244

ἐπεκβαίνειν c. accusat. 312

ἐπέκεινα πάντων. 19. s. (Synops.

Hymn. III. 162. p. 522. A. αἰώ-

νυβις, ἐπέκεινα θιῶν, ἐπέκεινα νοῶν.)

ἐπέχειν, continere. 283. 257. as-

ensum sustinere. 366. ἐπέχειν

περὶ τινας. 1b.

ἐπήκοος et ὑπήκοος. 451

ἐπὶ c. genitivo post verba motus.

181. s. ἐπὶ ξείνης. 363. 792. et

ἐπὶ ξείνῃ. 768. ἐπ' ἀγκύρας. 469.

c. dativo conjunctionem signi-

ficat. 563. post verba motus, 468.

c. dativo loci. 593. de causa ef-

ficiente. 670. c. accusativo post

verba quietis. 283. 638. ἐπὶ ξε-

νίαν et ξενία καλεῖν. 659. ἐπ'

ἀνθρώποις et ἀνθρώποις. 793.

ἐπὶ πλέον, πολλά, μύρια, δη-

ρὸν, δὴν. 172. 275. 306. 405

ἐπὶ et ἐπεὶ conf. 473

ἐπιβρίθειν, de ventis. 358

ἐπιγινάπτειν et ἐπιγινάμπτειν. 102

ἐπιδούσα et ἐπιθεῖσα conf. 97

ἐπικαίριος et ἐπικήριος. 342

ἐτικάρδιος. 342

ἐπικρεμάννυμι. ἄθλος, πότμος

ἐπικρέμαται. 181

ἐπίκτητος, simulatus. 93. s. A.

XXXV.

ἐπίκωμος. 783. (ἐπίκωμοί τινες

καὶ μεθιδόντες. Dio Chrys. Or.

XXXIII. T. II. p. 6, 10. Try-

phiodor. 561. αἵματος ἀκρήτοια

μέθης [num ἀκρήτου μεθύουσ' ?]

ἐπίκωμος Ἐννύ.)

ἐπιλιενυτής, ἐπιλιενύω. 143

ἐπιμάσσω. ἐπεμάσαστο et ἐπεμά-

ξαστο. 407

ἐπιπλεῖν c. accus. 575

ἐπιπλωών et ἐπιπλείων. 575

ἐπινοίας et ἐπιπνοίας conf. 952

ἐπιπορπίς. 192

ἐπιπτάς et ἐπιστάς conf. 601

ἐπιρόθοτος. 229

ἐπισκοπή. 951

ἐπίους. A. LXVIII.

ἐπιστάμενος et ἐπιτεταγμένος conf.

891

ἐπιστέλλειν et ὑπιστέλλειν conf.

27

ἐπιτάσσω. ἐπιτεταγμένος et ἐπι-

στάμενος conf. 891

ἐπιτρέψασθαι c. genitivo. 557

ἐπιτρέχειν, de flamma. 749

ἐποκρύβεις. 314

ἐποκλύζειν. 47

ἐπόπτομας. 94

ἔπος εἰπεῖν, λέγειν. 409

ἐποσσορμένος et ἐπεσσύμενος conf.

557

ἐπτάζωνος ὄχεις, οἰρανός. 13

ἐπταχαιεικοσέτης. 940. s.

ἐρ et αἶρ conf. 523

ἐραστής. de viro et muliere. 85.

ἐραστῶν et ἐρώτων conf. 123

ἐρατὴ et ἀρετὴ conf. 354

ἔργον, de libro. 715. ἔργον γίνε-

σθαι τινας. 277. vocali praece-

dente. 10. 383. 777. A. XXIII.

ἐρεῖδειν. 54

ἐρέτης pro ἑρετμός. 124

ἐρευνεσθαι χρυσόν. 50. ἐρευνομέ-

νην et ἀμερομένην conf. A.

XXXII.

ἐρέω, ἐρεῖ et ἔρη conf. 255

ἐρε et ἀρε conf. 168

ἐρίζειν τινὶ τι. A. LX.

ἐρισηχῆς. 415

ἐρινεοὶ ἡνεμόντες. A. LXXX.

ἐρινύς et ἐριννύς. 258. 307. 413.

573. 903

ἔρις et ἔρος conf. 746

ἐριφος, ἤ. 910. cum σέρφος conf.

645

ἐρκύναλος et ὀρκύναλος. 559

ἔρμα. 792

ἔρμαφρόδιτος, pathicus. 530

ἔρνος et ἀκρίμων, malum. 860

ἔρμα et ἔλμα conf. 641

ἐρηνοτής et ἐρπυστής. 470

ἐρπύλλος, ὁ καὶ ἤ. 44. s.

ἐρπυστής et ἐρηνοτής, ἐρηνοτήρ

et ἐρπυστήρ. 527. 663

ἐρπυαίνεσθαι et ἐρπυαίνεσθαι.

731

ἐρύνειν, pendere. 872

ἐρχομαι et ἀρχομαι conf. 699. pro

οἰχομαι. 647. ἐρχόμεθα pro ἐρ-

χώμαθα. 859. ἔρχεσθαι πρὸς
 πόδας, de ministris. *A.* LXXXI.
 ἔρως. ἔρων pro ἔρωτα. 459. *s.* *A.*
 LXVII. ἐρώτων et ἐραστών conf.
 123
 ἐς (vid. εἰς) κενόν, frustra. 895.
 ἐς et εὖ conf. 566. et εἰ. 699
 ἐξεδεῖν, ἐσορᾶν pro verbo simpli-
 ci. 610
 ἐσμός ῥόδου. 811
 ἐσπερον et νεώτερον conf. 258
 ἐσσι et αἰς conf. 433. et ἦσι. 520
 ἐτάζω. ἐτάσης et αἰτήσης. 219
 ἐται et ἰσθαί conf. 526
 ἐταιρεῖν, de viris. 783
 ἐταῖρος et ἕτερος conf. 560. et ὅα-
 ρος. 500
 ἕτερος et ἐταῖρος conf. 560. et
 στεῖρός. 734
 ἐτερόφρων λύσσα. 12
 ἐτέρωσας et ἐτέρας. 29
 ἔτι et ὅτι. 58
 ἐτμήγη. 614
 ἐτοιμος et ἔνυμος conf. 83. 676.
 ἔτος in hiatus. *A.* XXIII. compo-
 sita ex ἔτος. *A.* LIII. *s.*
 ἔνυμα. 387
 ἐν et ᾧ conf. 160. 324. 478. *s.*
 ἐν et εἰ conf. 718
 ἐν δὲ et οἱ δὲ conf. 177
 ἐνὰ γρεῖν. 148
 ἐνὰ γρηῖς aut potius ἐνὰ γρηῖς. 148.
A. XLI.
 ἐνᾶϊων. 255
 ἐνάντητος. 947
 ἐναστῖς. 839
 ἐνγναπτος et ἐνγναμπτος. 102
 ἐνδαμος, media correpta. 889
 ἐνδεῖν et ὀσδεῖν conf. 76
 ἐνδιος. 768
 ἐνείρος. 385
 ἐνείτια. 809
 ἐνθαλῆς, media correpta. 508. ea-
 dem producta. 528
 ἐνθυλίη et ἐνθυμῖη conf. 897
 ἐνθύ, de tempore. *A.* LXXXVI. *s.*
 ἐνθυμαχος. 910
 ἐνθύς et Ἀτθῖς conf. 461
 ἐνύτοτος. 929
 ἐνκαμπῆς, media correpta. 124
 ἐνκλέα et ἐνκλέας. 290. 905
 ἐνκλειῖν. 191
 ἐνκρέτους et ἐνκρέτους conf. 162.

(Sic ap. Gregor. Naz. Carm. VI.
 23. T. II. p. 74. *A.* ἐνκρέκω
 κισθάρη. pro ἐνκρέκτω. Apollon.
 Rh. IV. 1194. ὑπαὶ φόρμιγγος
 ἐνκρέκτου.)
 ἐνκταῖς et ἐκ γαίης conf. 503
 ἐνλογος, Lucina. 156
 Εὐμένης et εὐμένης. 34
 εὐοπλεῖν. 758
 εὐορμος. 637
 εὐρίσκες. εὐρετο et εὐρατο. 244.
 523. 880. εὐρόμενος et εὐράμε-
 νος. 178. 371. 424. 645
 εὐρυνθέμιλον et εὐρυνθέμιθλον.
 612. (Adde Lexicis καλλιθέ-
 μιλον ex Pauli Sil. Ambone
 v. 76.)
 εὐς pro εὐος, genitiv. 35. 154
 εὐσεβεῖν et ἀσεβεῖν εἰς τι. 654
 εὐσκιος et συσκιος conf. 639
 εὐστοκος pro εὐστοχος. 677
 εὐσταγος. 115. *s.*
 εὔτε et ὅτε cum conjunctivo. 106. *s.*
 εὔτε et εἰ conf. 458
 εὐτεκνος, foecundus. 345
 εὐτελής θαλός. 352
 εὐτρητος. 838
 εὐτυχεῖν et δυστυχεῖν 71. 703
 ἐνφίμει. *A.* XXXIV.
 Εὐφρων. 341
 ἐγόμενος et οἰγόμενος conf. 425
 εὐχος et οἶκος conf. 165
 ἐνφύχει, in tumultis. 939
 ἐφεδρησσω. 251. *A.* LIII.
 ἐφέλλεσθαι. 643. *s.*
 ἐφένννμι. ἐφισσόμενος γῆν. 404
 ἐφισπόμενος et εἰσόμενος conf.
 381
 ἐφετμή, media correpta. 13
 ἐφίμημι et ὑφίμημι conf. 637
 ἐφορμῖν et ἐφορμᾶν conf. 62
 ἐφορμῖσθαι et ἐφορμῖζειν. 379
 ἔχω. ἀπῆλθεν ἔχων. 676. ὥχετ'
 ἔχων. 334. *A.* LVIII. εἰχόσαν.
 100. ἔχειν et ἐλεῖν conf. 756.
 εἰς et εἰλε. 371. ἔχων et ἐλῶν.
 187. ἔχουσα et ἐλοῦσα. 103. εἰχε
 et εἶδε. 845. ἔχων et ἐών. 17.
 ἔχειν et χεῖν. 652. pro παρέχειν.
 950
 ἔω. εἶσατο et εἰσατο. 890. ἔσαστο
 et εἰσαστο conf. 189
 ἔων genitivus plur. substantivorum
 quorundam 2^{das} declin. 501

- ἑῶς ἀστέρα, pulcherrima stella. 389.
A. LXL.
 ἑως, ἄραι, μέχρι c. conjunctivo
 sine *av.* 402. s.
 Elidendae litterae et syllabae a
 quadratariis in marmoribus ex-
 liberi solent. 960
 Elisio vocalis ante *oi* non ferenda.
 200. in versus exitu. 746
 Enallage generis. 811
 Epitheta substantivis per prole-
 psin addita. 318
 Equi avium nominibus appellati.
 455
 ζ praecedente brevi. 624. *A.* LIII.
 ζαῖς ἄνεμος. 521
 ζαῦ. ζῶν τεμβος. 798. ζῶντες et
 ζῶντες. 163
 ζεύγος et σκεῦος, et σκύτος. 41
 Ζευξίππος CPoli. 23
 Ζεῦς, Ptolemaeus. 320. s. Ζεῦν.
 300. (v. Selecta e Scholiis Val-
 ckenarii p. 507.)
 Ζευρυτίς. 909
 ζῆν καὶ ὄρεν. 946
 ζῆτεῖν et ζηλοῦν conf. 188
 ζῆτεῖς et Ζήτης conf. 776
 Ζήτης et ζῆτεῖς conf. 776
 ζυγός et ζυγόν. 713
 ζωή. ζωῆς et ζώμῃ conf. *A.* XCH.
 ζωνη 697
 ζωολύφος. 743
 ζωοφύρος, zodiacus. 810. 913
 ζωοποιεῖν. 959
 ζωρός. ζωρότερον περάσαι. 147. s.
 ἥ ante ἥ productum. 377
 ἥ et *si.* 749. et *is.* 153. 525. et *π.*
 460. et καὶ conf. 14
 ἥ correptum in δηῖος, ἡῶν, νηῖ.
 379
 ἥ ante ἐπὶ. *A.* LV.
 ἥ cum superlativo. 901
 ἥ post comparativum cum geniti-
 vo. 81. in hiatus. *A.* XXIII.
 ἥ γὰρ et ἡ γὰρ. 6
 ἥ γὰρ et ἡ γὰρ. 90. s.
 ἥ ῥα. 327. 405. et ἄρα conf. 361.
 527. 745. 750. et ἡ ῥα. 876. et
 παρά. 558. ἥ ῥ' et ἥν conf. 54.
 ἥ ῥα repetitum. 812
 ἡβήτης et ἡβητής. 665
 ἡδέ et οὔδε conf. 507. et ἡδέ. 488
 ἡδὲ γελᾶν. 723. 809. ἡδείον et
 ἡδίων. 758. 767. ἡδὲ et καὶ δέ.
 809. ἡδύτατος. 705. ἡδέα (pro
 ἡδέων. cf. Theocr. XX. 8. Mosch.
 III. 38.) et ἡθέα. 74
 ἡδύσμος, antepenultima correpta.
 728. (trisyllabum esse judicat cl.
 Hermann in Elem. Doctr. metr.
 p. 53.)
 ἡδύχαρις. 41
 ἡέ et ἡδέ conf. 483
 ἡθέα et ἡδέα conf. 74. et ἔθνεα.
 53. 573. ἡθός in hiatus. *A.* XXIV.
 ἡθμός et ἰσθμός conf. 575
 ἡμέτεος. 265. et ἡμίτεος conf. 72.
 465
 ἡῶν et ἥῶν. 100
 ἡῖνιος et ἰόνιος conf. 181. et
 ἡόνιος. 304. 308
 ἡκα μαραινέσθαι. 116
 ἡκω. ἡκεῖν et ἔλκεῖν conf. 528.
 ἡκε et εἴκε. 145. 583. ἡξοι et
 ὡ ξέ. 120
 Ἥλιος, de quantitate ultimarum
 syllabarum. 424
 ἡμαί, de donariis. 932
 ἡμίας et ἡμύσας conf. 350
 ἡμεραι et ἡμέθα conf. 74
 ἡμερίων et ἡμιθέων conf. 887
 ἡμεροθαλῆς, ἡμεροθαλλῆς. 896
 ἡμέτερος et ὑμέτερος pro ἑμός et
 σός. 627
 ἡμιγέρων et ὠμογέρων. 113
 ἡμιθέος et ἡῖθέος conf. 72. ἡμι-
 θέων et ἡμερίων conf. 887
 ἡμος ὅτε. 903
 ἡμῶν. ἡμῶσα, media ancipite. 258.
 429. 512. ἡμῶσας et ἡμέας conf.
 350
 ἡν et *si* conf. 490
 ἡνιοχέειν c. genitivo. 949
 ἡπανία. 108
 ἡπιος et νήπιος conf. 206
 ἡρα φέρειν. 410. ἡρα et ἄρα conf.
 876. *A.* XCIV.
 ἡρινὸν κάλλος. 67
 ἡρωίδες et ἡρωίνας, de mulieri-
 bus defunctis. 341
 ἡρώς, vir insignis, praesertim de
 defunctis. 341
 ἥς et *is* conf. 37
 ἥσιν et *essin* conf. 249. 520
 ἥτῃν. 913
 ἥῶν et ἡῖῶν. 100. (In *Bionis*

Fragm. XV. 2. οὖν ὁ Κύνκλον
 Ἄσιον Πολύφωμος ἐπ' ἡῶνι
 Γαλατεία. legendum cum Ger-
 hardio Lectt. Apoll. p. 117. ἐπ'
 ἡῶνι τῇ Γαλατεία. ut ap. Mo-
 schum Eid III. 37. παρ' ἡῶσι.
 lb. 128. ἐν Αἰναιταίῳ ἐπαι-
 ξεν ἡῶσι.)
 ἡῶς, de personis. 256

Θάλαμη. 900
 Θάλαμος et πάταγος conf. 401
 Θάλασσα, media correpta. 580
 Θαλῆς, Θάλητα et Θαλήν. 236
 Θαλλῆς et Θαλῆς. 545. s.
 Θαλλοφόροι, in pompis. 100
 Θάλος, absolute. 88
 Θαλυκρός. 103
 Θάνατοι, pro singulari. 413. 501
 Θανάτου et Θάτρου. 38
 Θάπτειν πυρί. 445
 Θαρρύνειν τι. 517
 Θάτρου et Θανάτου conf. 38
 Θε termination pro Θεῖν. A. XCII.
 Θεᾶς et Θεᾶς conf. 606
 Θεανῶ et Θεανῶ. 117. media cor-
 repta. 812. (Sic etiam Tzetz.
 Homer. v. 457.)
 Θειλόπεδον et Θειλόπεδον. 133. 161.
 615
 Θέλω. πᾶν ὃ θέλεις. 45. (θέλω
 pro ἐθέλω passim obvium in An-
 thologia. Vid. Gerhard. in Lectt.
 Apollon. p. 92.) θέλειν et δο-
 κεῖν conf. 624
 Θέμιλον, Θεμελιον. 612. 808. (Ap.
 Callimach. H. in Dian. 248. pro
 vulgato Θέμεθλον Cod. Venet.
 Θεμελιον.)
 Θέμις ἐστὶ. 744
 Θεός et λίθος conf. 859. Θεοὶ et
 Θεοί. 811. Θεῶν et Θυσίων. 41.
 Θεοῖς et Θυσίς. 830
 Θεραπεία pro Θεραπεινίς. 606
 Θερμαίνειν τὸ χεῖμα. 177
 Θερός et Θερός conf. 754
 Θέρομαι et φέρομαι conf. 743. s.
 Θερός et Θυρός conf. 389. et δε-
 σμός. 415. et Θερός. 754
 Θέω. Θέειν πέλαγος, Θάλασσαν.
 282. 642
 Θῆ et εἷ conf. 582

Θηλῆς τέκνον, Θρέμμα. 422. et
 Θῆλυσ conf. 563
 Θημῶν. copiae. A. XXXIX.
 Θηλόπεδον et Θειλόπεδον. 161
 Θῆρις. 284
 Θυγεῖν, mordere. 86
 Θίγημα et φίλημα conf. 777
 Θνησκω, pro acristo. 265. 816.
 Θνησκειν. 8. 957
 Θεᾶς et Θεᾶς. 606. Θεοῖς et Θεοῖς
 conf. 830
 Θεούριος et Θεούρος. 633
 Θεοῖς et Θεοῖς conf. 912
 Θρεπτήρ et Θρέπτειρα. 763
 Θρηῖξ et Θρηῖξ. 290. Θρηῖκα, me-
 dia producta. 585
 Θρίζω, ἀποθρίζω, παραθρίζω. 148.
 ἔθρισας et ἔθρισας conf. A. XLI.
 Θρόνος grammaticorum et sophi-
 starum. 490
 Θρυλέω pro Θρυλλέω. 588
 Θρύον et Θρύον conf. 622
 Θρώσκων. 8
 Θύρεξ, θυβριάς. 903
 Θυμῆλη. 654
 Θυμός. 399. Θυμὸν ποιῆας allo-
 quantur. 745. 764. Θυμός et Θε-
 σμός conf. 389
 Θυσκόος. 903
 Θύραι ἐτοίχ. 549
 Θυρέα et Θυρεαὶ aut Θυρέαι. 277.
 404. (Vid. Coray ad Isocr. T. II.
 p. 101.)
 Θύρσος. plur. Θύρσα. 24. 159
 Θυστή φρικαλέη, missa. 435. Θυ-
 σίων et Θεῶν conf. 41
 Θύω. Θύειν et ἰθύειν conf. 152.
 Θύειν ζήλω. A. XCII.
 Θώμιξ et Θώμιγξ. 537. (prior scri-
 ptura falsa. A. LXX.)
 Hiatus in recentioribus frequentes.
 9. in articulo. 140. in τὰ ᾄ. 63.
 in δὲ ἔν, οὐδὲ ἔν. 892. ante ἐρ-
 γον. 383. ob interpunctionem ex-
 cusabilis. 270. 275. 281. 387. 467.
 844. 853. 860. post dactylum in
 quarto pede. 510. 529. A. XXIV.
 s. in tertio. A. XXXVI. s.
 Hiatus ex concursu longarum syl-
 labarum et diphthongorum orti.
 A. XIX. sqq. longarum syllab-
 arum ante ἐνί. A. XCIV. in
 caesura pentametri. A. XXXVII.
 LXII.

- ἰ saepe longis vocalibus adscriptum, ut *σάιζειν*, *θνήισκειν*, *θρώισκειν*, *δηώ*, *ώιον*. 8. 266. 524
 ἰ interdum obmutescit ante vocalem. 325. 432. 585. 597. 939. (Sic *Ἀφροδισιάς* est quadrisyllabum in epigrammate, quod dedimus in Addendis p. CII.)
 ἰ in contractis *κόνι*, *λάτρι*, *πύσι* correptum. 417
 ἰ dativi hiatum facit. 100. eliditur. 64
 ἰ et ῑ conf. 54. 59. 274
 ἰ et ῑ conf. 306. 666
 ἰ et ῑ conf. 73
ιακή. 76
ιαπύγιος et *ιαπύξ*. 177. *A. LV.*
ιαχῆ et *ιαχεῖν* de cautu. 566
ἰγνυη. 870
ιδεῖν, experiri. 188. s. *respicere*. 213. *ιδ' ὡς*. 536. *ιδῶν* et *ιδ' ὡς* conf. 869. *A. XCII.* *ιδ' ὡς* et *ειδῶς* conf. 861
ιδίος et *ιδικός*. 74
ιδρις et *ιδρις* conf. 175
ιδρύνω et *ιδρύω*. 509
ιδρυσαι, media correpta. 185
ιδρύω et *ιδρύνω*. 509. *ιδρυσαι* media ancipite. 242. 635. 855. *ιδρυσας* et *ιδρυσας* conf. *A. XLI.*
ιδρυσαι cum *ἡδρυσαι* conf. 139. 835. *ιδρυσάμεθα* et *ἡδρυσάμεθα* conf. 913
ιέρως. *ιερὰ πόλις*. 551
ιερογράφης. 815
Ιερφάς. 424
ἔισθαι et *ἔισθαι*. 15
ἔειν, *καθῆσθαι*, *ἐναντίον*. 753
ἔημι, *ἔναι* *αὐδῆν* et similia. 263
ἔθειος. 190
ἔθμα *ποδός*. 857
ἔθρις et *ἔθρις* conf. 175
ἔθρυάτης. 137
ἔθύνω, prima correpta. 846
ἔθυτονος et *ἔθυτενης*. 165
ἔκλος, praecedente vocali brevi. 453
ἐκίτης et *ἐκίτης* conf. 37. et *οἰκίτης*. 38. *ἐκίτην* et *ἀκίτην* conf. 752
ἐκίτης et *ἐκίτης* conf. 37. et *οἰκίτης*. 38. 102. 735
ἐκνούμαι, *ἐκνούμαι*. 787
ἐκνω, *ἔξαι* et *εἰξαι* conf. 440
ἐλαθι et *ἐλαθι* conf. 768
ἔλκω et *ἔλκω*. 886. (Eadem est lectionis diversitas ap. Apollodor. p. 367. ed. sec.)
ἐμπερτοῦς et *μύρτον* conf. *A. LXXXVI.*
 — *ἔνα* — *ἔνος*, penultima ambigua. 602. correpta in nonnullis nominibus. 959
ἐοδῆν *φαρέτην*, et *ἐοδόκος*. 31
ἐόνιος et *ἡόνιος* conf. 184
ἔος terminatio genitivi pro *ἔους* in nonnullis nominibus propriis. 352
ἔος. *ἐφ' ἐδογημένος*. *A. XXXIV.*
ἔς et *ἦ* conf. 153. 525. *ἔς* ex *ἔς* et *ἔς* contractum perperam interdum corripitur. 474
ἔσθμος, *ἦ*. 789. *ἔσθμοι*. 837.
ἔσθμος et *ἡσθμος* conf. 575
ἔσις. 96
ἔσις. 694
ἔσμηρος. 751
ἔσμηρος, prima ambigua. 645
ἔσμηρον et *ἔσμηρον* conf. 699
ἔστημι. *εἰστίκει* et *ἔτι καὶ* conf. 21. et *ἔστικει*. 25. 32. 548. *A. XXIX.* s. *ἔστικέναι* de parte virili. 695. *ἔσταθι* et *ἔσταθι* conf. 190. *ἔστασα* et *ἔστασα*. 786.
ἔστος ἀραχῶν. 545
ἔταλος, *ἔταλις*, prima ancipite. 505. *A. LXIX.*
ἔτην, dualis pro plurali. 343. s.
ἔτης et *ἔτης* conf. 166. s. 521
ἔτος et *ἔτος* conf. 154
ἔχθροβόλοι, *mergi*. 128
ἔχθροληστής. 288
ἔχρινον et *ἔχρινος* conf. 328. *κατ' ἔχρινον*, *μετ' ἔχρινον*. 514
ἔχρινος et *ἔχρινον*, *ἔχρινον* et *ἔχρινον* conf. 328. 514
ἔω et *ἔω* conf. 86. 329
 Imperativus et Optativus juncti. 185. 311. 554. et infinitivus. 578
 Imperfectum inter aoristos. 118. 329. 754. pro aoristo. 483. 906
 Indicativus praesentis post interrogandi particulam in oratione

obliqua, etiam de re praeterita. 59. pro conjunctivo in interrogatione dubia. 69. 816. pro conjunctivo in prima pers. plur. 741. indic. futuri post *πρὶν ἢ* et similia. 489. post *ἐάν, ὅταν, ἄν.* 88+. junctus cum Optativo 88. 548
 Infinitivus post *οἰκτεῖσθαι, ἐλεᾶσθαι*. 231. post verba eundi. 335. *A.* LVIII. inf. aoristi post verba optandi, promittendi, cupiendi. 566. 802. pro imperativo. 742. junctus cum imperativo. 578. pendens a verbo enuntiationis interpositae. 437
 Inscriptiones prosaicae Anthologiae. 619
 Invocations Deorum orationis animandae causa interpositae. 85. 107
 Jupiter in Tmolo nutritus. 611
 Jusjurandum per saxum. 109
 Iynx. *A.* XXXV.
π et *η* conf. 460
παγγλάζειν et *καλλάζειν* conf. 839
πᾶθος et *κῆδος*. 855
παθῆται et *καθῆτος*. 379
παθῆσθαι, de otiosis. 77. de situ. 561
καί productum ante vocalem. 579. s. 604. 810. *καί* in interrogatione. 101. 296. 479. pro *καί* ταῦτα. 321. 703. vi adversativa. 726. *καί* οὐ, non autem. 368. praecedente negatione negat. 697. *καί γάρ* δὴ et *καί* δὴ γάρ. 661. *καί* δέ. 217. *καί* εἰ. 391. *καί* τί γάρ. 690. *καί* τότε δὴ. 142. *καί* non suo loco positum. 333. *καί* post μέν. 89. *καί* et *ε* conf. 459. *καί* γάρ et ἄρα conf. 697. *καί* et *η* conf. 14. *καί* δέ et ἡδύ. 809. *καί* et *κατά* conf. 165. 193. *καί* et *ναί* conf. 96. *καί* ex syllabis finalibus ortum. 164
καιρός et *κοινός* conf. 268. et *καιρός*. 211. *καιρῶν* et *κρίνων*. 101
καιρός, *καινός*, *ικανός* conf. 211. *καιρὸν ἔχειν*, valere, posse. 515
καίω. *ἐκαυσαν* et *ἐκλυσαν*. 507
κακοκρησίη. 274

κακοπαρόντος. 339
κακὸν ὄζειν. 76. *κακιότερος*. 733
κακόςτομος et *κακοστόματος*. *A.* LXXVIII.
κακόςσολος. 73. (Theodor. Prodrom. de Am. Rh. et Dos. L. I. p. 50. ὁ πεισὸς τῆς κακοσολὸν τυγῆς Ἄλλως κυλισθεῖς.) *A.* XXXIV.
κακότεχνος et *κατάτεχνος*. 79
καλλάινος. 325. s.
καλιή. 868
Καλλίγνωτος. 51. (cf. T. I. p. 460. nr. 504.)
Καλλιοπία et *Καλλιοπείη*. 48
κάλλος. *κάλλεα*, pro singulari. 415
καλλοσύνη et *ἀνθοσύνη* conf. *A.* XXXIII.
κάλος et *κάως*. 590
καλός. de quantitate prioris syllabae apud elegiacos. 761. *καλὸν εἶχε*. 697. *καλή* et *καλιή* conf. 868. *καλά* et *τάχα*. 881
κάπτις, urna judicialis. 309
κάμαξ, ὁ, ἡ. 155. *A.* XLII.
καμασση. 660
κάματος et *κύπος* conf. 866
Καμβύσης, media correpta. 963
κάμνω. *κεκημῶς* et *κεκημῶς*. 137
καὶν c. indicativo. 103. 389
Καππαδόκης et *Καππαδοξ*. 415
Κάρσσι, prima correpta. 441
καράβιον, *σανδάλιον*. 62
καράκαλλον. 713
καρίων et *καρίων* conf. 91
κάρπασα et *κάρβασα*. 557
κασάνδρη et *κασσάνδρη*. 28
κασσάνριον. 717
κατά cum genitivo, in. 667. *κατά* βραχὺ et *κατάβραχυν*. 662. *κατ' ἐνύπνιον*. 685. s. *κατ' ἔχνος* et *ἔχνιον*. 514. *κατά* et *καί* conf. 165. 193
κατάγλυπτος. 695
καταδρῦπτειν παρειαίς. 62
καταδύνειν τὸν ἥλιον. 236.
καταπίνειν. 62
καταστέφω et *καταστρέφω* conf. 687. 881
κατατεχνότατος et *κακοτεχνότατος*. 79. (*κατάτεχνον* est ap. Plutarch. T. II. p. 79. B. ad quem locum Wyttenb. T. XI. p. 579. sibi hoc vocabulum, quamvis probum, alibi lectum esse negat.)

- καταψύχειν et καταψήχειν. 715
κατεβλαπτεμένως. 46
κατέρύω, —είρυσεν. 455
κατέχειν, mente tenere. 897. γήν.
682
καχλάζειν et καυχλάζειν conf. 839
κα bis positum. 212. α. κέν et ἄν
junctim. 446
κῆθε pro ἐκείσε. 49
κῆσθαι, de urbibus dirutis. 561
κῆν pro καὶ ἐν. 255. et κῆν. 331.
516
κῆνος et ἐκῆνος apud Dorienses.
387. κῆνω de parte obscoena.
593. κῆνιος et σκῆνος conf. 872.
κῆνων et Κεῖων conf. 339. α.
et κῆων. 935
κῆς pro καὶ εἰς. 200. 499
Κεῖων κύλιξ. 340
κῆν et μῆν conf. 281
κῆνότης et νῆνότης conf. 646
κῆντρομανής. 789
κῆνω, κῆκνωθα. 289. 483
κεφαλὴ et σκενὴ conf. A. XXXVII.
κῆδεοδαι et φεῖδεοδαι conf. 116.
κῆδευτῆς et κῆδεοτῆς. 401
κῆδος et κᾶδος. 855. κῆδεα et κῆ-
δεα conf. 541
κῆν et κῆν. 331. 516
κῆπεύς. 660
κῆπολόγοι Ἐπικούρου. 205
κῆρ de re perniciosa. 511. κῆρῶν
et χῆρῶν conf. 515. et χῆρῶν.
487. κῆρας ἀλύξαι. 40
κῆραινα. 961
κῆρῆκιον, antepenultima correpta.
680. in κῆρῆκι media. A. CI.
κῆρῆνες. 399. (cf. Wyttenbach. ad
Plutarch. T. XI. p. 356.)
κῆφισιεύς. 785
κῆφισός et κῆφισός. 481. 886
κῆβῶριον et κῆβούριον. 8. Cf. P. 1
κῆνείν ὠγγα, μηχανήν. 43. et κῆν.
179. (Aristot. Problem. Sect. 35.
p. 834. ἡ διὰ τί πτεροῦ τὰς ὀ-
ντας κῆνσαντες πτάρονται; V.
D. in Notitia Mss. Bibl. Par.
T. VII. p. 169. suspicatur κῆν-
σαντες aut κῆνσαντες. quae cor-
rectio nou necessaria.)
Κῆνρος et Κινύρας. 516
κῆσός, de facultate poetica. 584
κῆχανειν c. genit 189
κῆχα. ἐκῆχα. 829
κῆων et κῆνων conf. 935
κλαγγή. latratus. 188. 563
κλαγγῆ. 259. 563
κλαγγόν et κλαγγόν. 149
κλαδάρος. 531
κλαδῶσαι et κλαδῶσαι conf. 468. α.
κλαῖων. κελανυμένος et κελανυμέ-
νος. 285
Κλεάδας. 617
κλεεννός. 354
κῆλος et σῆλος conf. 245. et γέ-
νος. A. LXVII.
κῆλῶν. κελκλιμένος, sepultus. 346
κῆλτος. 396
κῆλτων, posteriore correpta. 862
κῆλοιός et κολοῖός conf. 148
κῆλοπιος et κῆλοπιμος. 509. κῆλοπῆ.
853
κῆλῶν. ἐκλυσαν et ἐκλυσαν. 508
κῆλτος et πῆλτος. 30
κῆλτων et καὶ τὸ conf. 884
κῆλῶς et κῆλῶς conf. 149
κῆλῶς Ἄρπυιαι. A. XCV.
κῆ et κῆ praecedente brevi. 94
κῆν et κῆν. 179
κῆνῶσσω et κῆνῶσω. 107
κῆλῶς, adjective. A. XCI.
κῆλῶν ἄλς. 388
κῆμιζειν. 101
κῆνός et κῆνός conf. 268
κῆλοῖός et κῆλοῖός conf. 148
κῆλόκυντος et κῆλόκυνθος. 587
κῆλος et γῆλος. 716
κῆλπος et κῆλοῖός conf. 60. κῆλ-
ποι γῆς. 231
κῆλῶς et γῆλος. 592. 842
κῆμῆν, κομῆν, κομῆζειν conf. 543
κῆνῆν, ἐγκῆνῆν, festinare. 791
κῆνῆν. A. LI.
κῆνῆ et ξῆνῆ conf. A. LXI.
κῆπος et κῆματος conf. 866. et
πῆνος. 546. et τῆκος. 129
κῆρεσκῆν et κῆρεσκῆν conf. 69
κῆρῆταῖος et κῆρῆταῖος. 27
κομῆν, κομῆν, κομῆζειν conf. 543
κῆσῶν et ἐπὶ κῆσῶν. 23. α.
κοτῆν et κῆρεσκῆν conf. 99
κῆρεσκῶν. 297
κῆρος et κῆρος. 192
κορῆφιλος, Mercurius. 194
κῆρος et κῆρος. 641. 737
κῆλος et γῆλος. 592. 842. ἡ κῆ-
λος. 842. (Paul. Silant. in Am-
bone v. 118. κορῆφουσι Δα-
κωνῆδος αἵματι κῆλον.)

κραιῶν, κίκραγε; media correpta. 71
 κραίνειν et κρίνειν conf. 886. κρη-
 ναι et κρίναι. 824.
 κρατεῖν, superare, c. accus. 410
 κρηναίη, κρηνή. 230
 κρηταιεύς: 384
 κρίνειν et κραίνειν conf. 886. κρι-
 νων et καινών. 101
 προκάλη ἡϊόνος. 283
 προκῶς et προκίς. 596
 προνία rupes. 744
 Κρόνος, stella infesta. 678
 κροτεῖν et συγκροτεῖν. 618.
 κρούσμα et κρούμα. 129. (Sic et-
 iam in vocibus προσκρούματα et
 προσκρούσματα saepissime flux-
 ctuant Codices. Vid. Wyttenb.
 ad Plutarch. T. XII. p. 865.)
 κρούμα de tibicinibus. 838
 κρουεῖν αἶλόν. 664
 κρουερός. 287
 κρυπτῶ, vox nihili 111
 Κρωβίλος. 158
 κυάνειον ὄμμα. 382. κυάνεος et κύ-
 νεος conf. 658
 κυάνων et κύμων. 45
 Κυθείρη. 606. 627. 859
 κυκᾶν. 267. s.
 κυκλα σελήνης, ἡλίου. 812
 κυκλιάς τυρός. 201
 κύκνος, priore correpta. 505
 κύλιξ, κύλικα et κύλικας subaudi-
 tur. 547
 κύλιω. ἐκύλισ, non ἐκύλισσε. 139.
 481. 590. 787. (cf. Ernest. ad
 Callimach. Hymn. in Del. v. 34.
 Blomfield lb. p. 113.)
 κύμα, de gravidis. 169. signif. transl.
 197. κύμα et κύμα conf. 751.
 et χεῦμα. 768
 κυναγισίη et κυνηγισίη. 164
 κύνεος et κυάνεος conf. 658
 κυνογαμία. 319
 Κύπρις, priore correpta. 56. Κύ-
 πριος pro Κυπριδος. A. LI.
 κύρβις. 48
 Κυρίνος, media correpta. 496
 κυρού idem quod κυρίου. 5. (Cf.
 Villoison Notices des Manusc.
 de la Bibl. Nat. T. VII. p. 422.
 sqq.)
 κυταῖος et κυταῖος conf. 47
 κύτος. 203
 κύων ἐν φάτνῃ. A. LXXXV.
 κύθων et κύθων. 893

κύλα βάτον. 292
 κυμάζειν pro ἐρχεσθαι. 554
 κύμον et κύων conf. 839
 Κωνσταντινός, penultima corre-
 pta. 613. 884
 κύφος et κύφος conf. 641. 737
 Cappadocismus Gregorii. 429
 Carmina comparata cum puellis.
 494
 Ceræ usus in statuariis. 851
 Cinara vocem corrumpit. 898
 Comparativi a comparativis deri-
 vata. 735. pro superlativis. 247
 Composita a οὐός agitari et in-
 citandi vi. 185. s.
 Coniunctivus post conjunctiones
 temporales. 480. praesentis post
 μη. 735. post tempora prae-
 terita. 58. 715. et optativus jun-
 ctim. 292. A. LVI.
 Constructio mutata post partici-
 pium. 398
 Correptiones longarum vocalium
 apud seniores. 416. 429. 443. cor-
 repta syllabae ἀνθ', ἐντ', οντ'
 429

λ et ρ conf. 173. 641
 λαγονκτονέω et λαγονκτενέω. 639
 λάννος, media correpta. 705. A.
 LXXIX.
 λαγγάνειν c. genitivo. 503. 898
 λαγο et λαγω in compositis. 161
 λακέρυζος. 530
 λᾶμα pro λήμα in usu fuisse non
 videtur. 603
 λάρναξ; δ. 324
 λάρος. 262
 λαρός. 658
 λατωίς. 192
 λανκανίη et λευκανίη. 721
 λείγειν et ἔλλειν. 305
 λείβομαι et λείπομαι conf. A.
 XXXIII.
 λειμάνες et λειμῶνες conf. 631
 λεία ὁδός. 229. θαλάττα. 590. λείος
 et τελείος conf. 284
 λειών, λειάνειν, placare undas.
 590
 λείπομαι et λείβομαι conf. A.
 XXXIII.
 λειτός pro λιτός. 178. 343. 717.
 969. (λειτός unica probat contra

vulgarem usum *Blomfield* ad *Calimach.* H. in *Apoll.* 10. p. 87. Idem et *ειμάτιον* cum *Elnusleio* scribendum arbitrat, et quae-

dam alia per *ε* potius quam *ι*.)

λειτουργεῖν et *λειδοργεῖν*. 508

λέκτρον, priore correpta. 587

λεπτόλογος. 910

λεπτός. *λεπτά* et *λοιπά* conf. 398

λεπτοστολίδωμα. P. 8

λευκανίη et *λαυκανίη*. 721

λευκαρεταιριουαίης. 717

λευκός, *λαμπρός*. 559. s. *λευκά* adverbialiter. 908

λεύσσειν, *ιδεῖν*; *experiri*. 349

λεχίων et *τεκίων* conf. 857

ληγῆν c. accusativo. 361

ληθόμενος et *αἰθόμενος* conf. 307

ληΐς, *χρημάτα*. 330. (*Hesiod.*

Theog. 444. *ἐσθλή δ' ἐν οἴα-θμοῖσι σὲν Ἐρμῇ ληΐδ' ἀτξάν.*

Vid. *Valck. Sel. Schol.* in *Li-*

bros N. T. p. 184.)

λήμα in usu fuit, non *λάμα*. 134.

319. c. *αἷμα* conf. 329

ληναί, *Bacchae*. 875

ληνός, imago ecclesiae. 423. *ληνοί* et *ληναί* conf. 875

λητωίς. 169

λίαν, priore producta. 81

λίθινος, *ό*, *η*. 622

λίθος, *η*, idem quod *ό λίθος*. 137. c. *θεός* conf. 859

λειδοργεῖν pro *λειδοῦν*. 39. c. *λει-*

τοργεῖν conf. 508. (*Philostr.*

Imagg. I. 11. pag. 781. *τάς δὲ Ἥλιαδας γεωργήσας αὐτίκα, αὐ-*

ραῖς γάρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδί-

δωσι, λειτουργήσας. Cod. *Guelph.*

λειδοργήσας.)

λιμενίτις *Ἀρτέμις*. 147

λιμήν et *όρμος* in re venerea. 642

λίμος, *η*. 19. 471. A. XXIX.

(cf. *Sext. Empir.* adv. *Mathem.*

I. §. 148. ibique *Fabric.* p. 248.

Non omnino vera observatio

Valckenarii in *Scholis* in *Evang.*

Lucae c. 4, 25. p. 100. „In dia-

lecto doricā et in *sermone* Grae-

corum *plebeio* non *ό*, sed *η* *λι-*

μός dicebatur.“ Rectius idem

p. 421. „*η* *λίμος* in *veteri* lin-

gua dicebatur, genere *feminino*, quomodo vox etiam *trita* in lin-
gua communi.“)

λίνα μοίρης. 310. et *μοιρῶν*. A.

LVII.

λίνα pro *δῆνα* conf. 10

λίπαρον γῆρας. 418

λίπειν et *λεπέιν* conf. 848

λιτός et *λειτός*. 178. 343. 717. 969.

λιτά et *αἶψα*. 166. et *κλυτός* conf. 166

λίψ *ἄνεμος*. 267

λόγος et *όλίγος* conf. 554

λόγων et *μόγων* conf. 417. *τό τοῦ λόγου*. 657

λοιγός adjective. 305. et *λυγρός* conf. 1b.

λοιπά et *λεπτά* conf. 398

λοξόν ὄρα. 609

Λοκκίλλος et *Λοκκίλλος*. A.

LXXIX.

λοττῶν et *λοετῶν*. 609

λοῖον. *λουόμενος αἷματι*. 331. *λου-*

πάμενος et *ρύσάμενος* conf. 916

λοχῆσαι νύκτα. 108

λύα et *αὐγά*. 189

λυγίζεν et *λυγισμός*. 130. (Vid.

Bast. Epist. p. 46. not. ed. sec.)

660

Λυγκεύς et *Λυγγεύς*. 91. (*Theodor.*

Prodrom. Orat. edita in *Notit.*

Mssc. Paris. T. VI. p. 564. καὶ

Λυγγεύς μὲν ὡς ὁ ἀβλεπτῶν.)

λύγξ, *λυγγός* et *λυγκός*. 91. (*Ap-*

Plutarch. T. II. p. 16. D. vul-

go legitur: ὁ μηχανήμα *λυγγός*

αιολώτερον. ubi nunc est *σφιγ-*

γός, ex *Stephani* emendatione,

Codice confirmata.)

λυγρός et *λοιγός* conf. 305

Λυδη et *Λύδη*. 465

λίκοι, *paedicones*. 782

λίκομαι et *ρύομαι* conf. 40

λυπεῖν et *λίπεῖν* conf. 848

λυρούς. 223

λίπη et *αὐτή* conf. 644

λύσσα, de impietate haeticorum.

10. *ἐτερόφων*. 12

λυτήρ ὀδύνης *Bacchus*. A. LVII.

λύω et *δέω* conf. 500. *λυθῆναι* et

λαθῆναι. A. XXXVI.

λωβαῖον. 37

λωότερος. 75

λώπη. 85

Lampon et *Lampus*. 30

Latinae litterae in inscriptionibus
graecis. 902

Licentia poetarum in metiendis
nominibus graecis. 396

Logariastae monasterium. 8

μ praecedentem vocalem producit.
279. (Hinc tuearis ap. *Callimach.*
Fr. CXXXI. lectionem *Suidae*:
πολλὰνι σεῖο, μαῖα, φιλοξεί-
νοιο καλῆς μνησόμεθα. Certe
σεῖ, ὦ μαῖα, quod probavit *Er-
nesti*, ferri posse non videtur.)

μ et ρ conf. 342

μά post οὐ subaudiendum. 97

μαδαρός. 730

μαῖα et γαῖα. 516. et μαῖρα conf.
886

μαῖω. ἐμαῖωσαντο et ἐμμήσαν-
το conf. 10

μάκαρα ἔτη. 561

μακρά et μακρὰν conf. 683. *A.*
LXXVIII.

Μάκρινα media correpta. 439

μάλλον abundans ap. comparati-
vum. 700. subaudiendum. 81. pro

μάλα usurpatur ap. *Aratum*. 150.

μᾶλλον et Ἀλκμαίων conf. 33

μανῆς in compositis. 110

Μαξιμῖνος, penultima correpta. 634

μαραθονομῆχος. 867

μάρπειν c. genitivo. 168. s.

μάστιγες, media correpta. 431

Μανσώλος et Μανσώλος. 464

μέγα ἰάχειν. 588. μέγα δῆ τι. 762

μέγα et μέν conf. 656. et μίν.
570. et μετά. 12

μεγάλοι παλάμαι. 420. *A.* LXV.

μεγάλων et μελάνων conf. 890

μεγαλῆς. 850

μεθῆναι c. dativo. 517

Μεῖδων. 504

μεῖλια. 544

μεῖλιχος. 183

μεῖότερος. 318

μελάμπειλος. 227

Μελάντας. 143

μέλας. μελάνων et μεγάλων conf.
890

μελίδαμα et μελίταμα. 157

μελήτειος et μενίππειος. 321

μέλι et βέλος. 526

μέλισσα de poetis. 580

μέλλει et μέλει conf. 489

μέλω. μελήθειν. 97

μέν subaudiendum. 72. correptum
ante οἱ. 904. μέν et καί sibi

respondent. 87. μέν γάρ. 674

μέν et κέν conf. 281. et μέγα.
656. et μίν. 372. et ἀμύν. 755

μενίππειος. et μελήτειος. 321

Μενίανος. *A.* LIX.

μένω et νέμω conf. 601. μένεται
et νέμεται. 532

μερίς. 923

μερμέριος. 663

μέριμναι. 957

μεσημβριος, penultima correpta.
602. (vid. *Blomfield*, ad *Callim.*

Lav. Pall. v. 72. p. 438. qui
loca, ubi μεσημβριος penulti-

mam producit, pro depravatis
habet.)

Μεσσήνα Peloponnesi. 837

μετά et μέγα conf. 12

μετοκλάζειν. 498

μετρεῖν, numerare. 47

μέτρον ἔχειν. 906

μετανάστιος. 634

μετιωρίζεσθαι, gloriari. *A.* LXXII.

μέτωπα, pro singulari. 377

μή vetans cum conjunctivo prae-
sentis. 735. cum indicativo prae-

sentis. 466. post μήτε. 292. μή
μοι, sequente accusativo. 712.

μή pro οὐ. 244. *A.* LII.

μηδαμά et οὐδαμά, ultima cor-
repta. 914

μήδεσθαι, excogitare. 195. 218.
et νήθεσθαι conf. 218

μήδων et δήμων conf. 610

μηνύει, media producta. 89

μητροθήκης παρθένος. 23. μητρο-
παρθένος. Ib. (cf. *Suicer. Thes.*

Eccl. T. II. p. 369.)

μιῆναι et μιγῆναι conf. 542. μι-
ναι, penultima correpta. *A.*

XXX.

μίγα et μιν conf. 373

μιγῆναι et μιῆναι conf. 542

μικρός, priorem apud recentiores
corripit. 178. 798. (Ap. *Theocrit.*

Eid. VIII. 74. *Brunckius* per-
peram admisit conjecturam *Hein-*

sii a Tourpio probatam, οὐδὲ λό-
γων ἐκρίθην ἀπο τὸν μικρόν

αὐτῶ.)

Μικύλος. 357

Μιλτος, prima producta. 948. *z*.
Μιλων, priore correpta. 707
μικτοφρής et *μικτοφρής*. 147
μυμολόγος. 562
μιν et *μίνα* conf. 373. et *μέγα*.
 570
μυζάνθρωποι et *μισάνθρωποι* conf.
 800. *A*. LXXXVIII.
μνοῦς. 77
μόγων et *λόγων* conf. 417
μοῖραν *ἔχειν*. 916
Μοῖρῳ poetria. 42. 166
μολέω, ap. recentiores usurpatum.
 27. 609
μόλιβος, ἢ *β21*. *μόλιβος* et *μό-*
λῶς. 137
Μολούρας et *Μελονρας*. 349
μόλυβδος, *μόλιβδος*, *μόλιβος* et
μόλυβος. 137
μόνιος et *νόμιος*. 854
μονόκρητις. 854. *A*. XCII.
μόνος, *eximius*. 25. et *μόρος* conf.
 409. 433. 894. ante *ἀλλὰ* et *δὲ*
 subaudiendum. *A*. LXLX.
μορίη et *μορίη*. 796
μόγος, *cadaver*. 315. c. *μόνος* conf.
 409. 433. 894
μορφῶσαι et *τυπῶσαι*. 133
μόχθος et *μῦθος* conf. 40
μυδαίσεις et *μυδαίσεις*. 780
μειλός, prima correpta. 889. *A*.
 XCIV.
μνείσθαι, *doceri*. 488
μνζειν et *μνζειν*. 260
μῦθος et *μῶχος* conf. 40. priore
 correpta, ut etiam in *μῖθημα*,
 ap. sequioris ævi versificatores.
A. LXIV.
μυκῆτωρ. 525
μύλωθρος et *μύλωθρος*. 246
μύρον de rebus iucundis. 597
μυροφρής. 749
Μυρῳ et *Μοῖρῳ*. 42. 166
μῦς et *ῥς*. 547
μύχιος. 958
μωλύτης. 705
Melchisedec typus Christi. 17. (vid.
 loca collecta a *Suicero* Thes.
 Eccl. T. II. p. 340.)
Minerva tibiarius inventrix. 152.
 apud *Lindios* culta. 816
Moses orans Christi typus. 16
Musae cum apibus comparantur.
 224

ν paragogicum ante duplicem con-
 sonantem. 248
ν et *ι* conf. 54. 59. et *ρ*. 45. 114.
 211. 452. 503
ναί et *καί* conf. 61. 96. *ναί μιν*
καί. 44
ναϊκότος. 642
ναίχι, non *ναίχι*. 780. (Vid. *WOLF*.
 Anal. Liter. I. p. 435.)
ναίω. *ἀνάσθην*. 933
ναστίς. 215
ναρῶς. 45
νεβρος et *νευρος* conf. 586
Νελεὺς et *Νηλεὺς*. 38
νέομαι. 344
νεῖφιν pro *νίφιν*. 67
νεκροστολος. 378
νέμεται et *μνέται* conf. 532
νεοθαλής et *νεοθηλής*. 44
νεοθηλής. *νεοθηγι*. 256. 546
νέος et *ἑός* conf. 428. 480. 724
νεότης et *πανότης* conf. 646
νεύμαι pro *νέομαι*. 24. *νεύμενος*
 et *νεύματος* conf. 473
νευρος et *νεβρος* conf. 586
νεύειν *εἰς* et *πρὸς* *τι*. 743
νευρολάλος. 555. *s*.
νηδὲς, posteriorem producit. *A*.
 XLV.
νήθω. *ἐπινησας*, *κατανησας*. 472
νήης et *νηῖς*. 494. *μονάων*. 602
Νηλεὺς et *Νελεὺς*. 38
νηοτύλος. 12
νηπιος et *ἡπιος* conf. 206
νηρεὺς et *νηρεὺς*. 160. 576. 797
νηρηίδες et *νηρηίδες*. 212
νηριετος et *νηριετος*. 375
νησαεὺς et *νυσαεὺς*. 350
νηῦς et *νηῦς*. 336. *νηῶν* et *νηῶν*
 conf. 657
νησαῖος, *νεσσαῖος*, *νεσταῖος*. 507.
νισαῖος. 1b.
νησος et *νηός* conf. 413. *νησων*
 et *νηῶν* conf. 657
νηχομένη et *νηχομένη* conf. 66
νικῶ pro *ἐνίκησα*. 786
Νικούν a *Νικῶ*. Praef. T. II. p. 6.
 T. III. p. 893
νιν etiam ap. *Dorienses* obvium.
 388. cum *ν* et *τιν* conf. 900
Νινος, priore ambigua. 841. 915
Νιρεὺς et *Νηρεὺς* conf. 160. 797
Νισαῖος ἢ *ἵπποι*. 507

νισσαι. 364. 478.
νιφάδος et *νίφαι* conf. 749
νός, *angeli.* 20
νομέας pro *νομείς.* 418
νόμιμος, *venerabilis.* 408
νόμιος et *μόνιος* conf. 188
νυκταίη pro *νυκταίη.* 47
νύμφα, posteriore correpta. *A.*
 LXIII.
νυμφοστολίσιν. 497
νύν et *ήν* conf. 269
νύξ. *νυκτα.* *noctu.* 103. *s.* *ἐκ νυ-*
κτών. 332. (Heliodor. L. II. 20.
p. 125. *ἕως τὸ νυκτὸς ἐπελθὼν*
κνίφαι. Cod. Monac. nr. 96. *νυ-*
κτών. Contra ap. Liban. T. IV.
p. 167. 13. *μέχρι πόρῳ που τῶν*
νυκτών. Cod. Monac. 113. *τῆς*
νυκτός.)
νυσσεύς et *νυσσεύς.* 350
νυμμεύς pro *νομείς.* 418. *s.*
Nesis insula prope Campaniam. 142
 Neutrum pronominis ad aliud ge-
 nus relatum. 115. neutra plu-
 ralia cum verbis pluralis nume-
 ri. 97
 Nomina propria in hiatu. *A.* XXII.
 Nominum propriorum prosodia in-
 terdum ambigua. 24. in nomi-
 nis propriis dialecti ratio saepe
 negligitur. 74. 131. 138. 355.
 nomina muliebria in *as.* 337. in
μηδῇ. 195. in *ανος*, penultima
 correpta. 582
 Nominativus in appositione post
 alium casum. 64. cum vocativo
 junctus. 167. 286. pro vocativo.
 908. ex praecedente accusativo
 assumendus. 501
 Numerus in appositionibus inter-
 dum discrepans. 72
Ξαίνω. *ξανθὲν* et *ξανθὸν* conf.
 128
ξανθοδόμος. *A.* LXXXV.
ξανθὸν et *ξανθὲν* conf. 128
Ξεῖνος et *Ξένος* conf. 268
Ξενίη et *κονίη* conf. *A.* LXI.
Ξένος c. genit. 47. *Ξένος καὶ δατός.*
 558
Ξυμενος et *Ξυνόμενος.* 35
Ξυνήων. 28
Ξυνός et *Ξεῖνος* conf. 268
Ξυρόν, τό, et ὁ *Ξυρός.* 703

ὁ saepe pro *ὦ.* 454. pro *ὀν.* 574
ὁ productum ante λ. 637. *ὁ καὶ.*
quare etiam. 333
ὁ μὲν . . ἄλλος δέ. 712. *ὁ μὲν . .*
ὁ δέ, de eadem persona. 50. 520
ῥαροὶ et *ῥταροὶ.* 500
ὀγκητής, non *ὀγκηστής.* 525. (*ὀγ-*
κηστού ὄνον ex depravato An-
 thologiae loco *Carol. Titreuil-*
le transtulit in epigr. graecum,
 quo *Emericum Cruceum* orna-
 vit ad calcem Antidiatribes p. 90.
 ed. Hand.)
ὀγκότερος, *ὀγκύτατος.* 774
ὀγκη et *ὀγκη.* 452
ὄδε et ὁ *δέ,* *τὸδε* et τὸ *δέ* conf.
 257. *ὄδε* cum prima pers. ver-
 bi. 317. *οἱ δέ* et *εὐ δέ* conf. 177
ὀδοντισμός. 36
ὄσιν μύρον et *μύρον.* 76. *καπὸν.*
 Ibid.
οἱ et *α* conf. 260. et *ν.* 197
οἱ et *εἰοῖ.* 25
οἶδε praecedenti vocali. 480. *οἶδα*
 et *οὐδέ.* 46. *οἶδεν* et *εἶδεν* conf.
 274. 595
οἶδοῦσαι et *διδόουσαι.* 29
οἰκτερός et *οἰκτερός.* 285. 297. 535
οἰκέτης et *οἰκέτης* conf. cum *οἰκ-*
της et *οἰκέτης.* 38
οἰκέτης et *οἰκέτης.* 102. 735
οἶκος et *εὐκος* conf. 165
οἰκτιρετε pro *οἰκτιρέτε.* 281
οἰκτότερος et *οἰκτρότερος.* 648
οἰκτρὸν et *ἄκρον* conf. *A.* LXIX.
οἰνὰς κῶμος. 222
οἰοκίδη. 314. *s.*
οἶνον et *οἶτον* conf. 892
οἰνοπός. 664
οἶο et *οἶσ* conf. 369. et *οἶσ.* 425.
 534
οἶος pro *ὅτι τοιοῦτος.* 355. 858.
οἶος priore correpta. 120. *οἶα* *ἐξ*
αἶων. 889. *οἶός τε* et *ἐστὶ* conf.
 361. *οἶα* posteriore correpta. *A.*
 LXV.
οἶς et *οἶο* conf. 250. 517
οἶατός et *οἶατός.* 285
οἶσίνος. 185. *s.*
οἰχομαι. *ᾤχετ' ἔχουσα.* 334. *A.*
 LVIII. *οἰχόμενος* et *εὐχόμενος*
 conf. 425. *οἰχόμε* et *πχόμε.*
 895

- ἀκρίομεν et οὐ λίγομεν conf. 894.
 ἀκνίω μῆ. 581
 ἀκριόεις et ἀκρυνόεις. 137. 232. *A. L.*
 (Gregor. Naz. Carm. XI. 28.
 T. II. p. 80. B. ὅσα λίθος
 ἀκρυνόεις ἀδάμας. lege ἀκριόεις.
 Ib. Carm. XII. 180. p. 84. C.
 ἴσα δ' ἔχου Μάργαρος ἀκρυνόεντι
 λίθῳ. scr. ἀκριόεντι.)
 ὄλβος, ὄχλος, ὄφρος conf. 511
 ὄλγῃ. 150. s.
 ὀλιγηρῖος, ab ὀλιγήρης. 384
 ὀλίγος et λόγος conf. 554
 ὀλσθεῖν. 480
 ὀλκάς et ὀλκάς. 19. 637
 ὀλμος et ὀλμος. 245
 ὀλοόφων, prudens. 347
 ὀλοπτεῖν. 276
 ὀλός. 826
 ὀλος. τοῖς ὀλοις. 496. ὀλος et ὀλως.
 463. οὐδ' ὀλως. Ib.
 ὀλοσφύρητος. 689
 ὀλοσχαίνος. 646
 ὀλόχαλος. *A. LXIX.*
 Ὀλυμπικός, Ὀλύμπιος, Ὀλυμ-
 πικός. 678
 ὀλως et ὀλως conf. 674
 ὀμέστιος et ὀμέπιος conf. 636
 ὀμέπιος et ὀμέστιος conf. 636
 ὀμῆ et ὀμοῦ. 31. 575. 781
 ὀμήθης. 171
 ὀμηλίξ et ὀμηλίξ. 13
 ὀμμα et ὄνομα conf. 474
 ὀμματόπλοτος. 22
 ὀμότοιχος et ὀμόστοιχος conf. 91
 ὀμώλακες. 315
 ὀμωνύμιος. 146
 ὀμως subaudiendum. 308. ὀμως et
 ὄλως conf. 674
 ὀμοῖς et ὀμοῦ. 428
 ὀνειαρ pro ὄνειρος. 227. et ὄνει-
 ραρ conf. *A. XLVIII.*
 ὀνειδεῖος. 598
 ὀνειραρ. *A. XLVIII.*
 ὄνομα ἔχειν. infamem esse. 379. s.
 ὄνομα subauditur. 895. cum ὄμ-
 μα confusum. 474
 ὄνοτος. *A. LVII.*
 ὄντως et οὕτως. 628
 ὄνυξ, composita. 760
 ὄνυχες et στόνυχες. 205
 ὄξείαι, insulae. 379
 ὄξυλος. 917
 ὄξυτορος. 42
 ὀπιθεν et ὀπιθεν. 733. 783
 ὀποφορεῖν et πλοφορεῖν conf. 725
 ὀπου cum conjunctivo. 106. oan-
 sam reddit. 583
 Ὀππιανός, penultima correpta. 945
 ὀπτομα. ὀφθῆναι et στεφθῆναι
 conf. 211
 ὀπνίειν et πνύειν conf. 647. ὀπνί-
 μας et ὀπλίζομαι conf. 647
 ὄργια et ὄρκια conf. 80
 ὀρθρινός, media ambigua. 89. et
 ὄρθριος. 260. 741
 ὄρκιον. 64. ὄρκια et ὄργια conf.
 80
 ὄρκος. ὄρκων et ὄρκεων conf. 641
 ὄρκοῦρος. 785
 ὄρκεναῖος et ἔρκεναῖος. 559
 ὄρμος et λιμὴν, in re venerea. 642
 ὄρνις, gallus. 326
 ὄροφος, composita ex hac voce.
 123
 ὄρηξ. 262. ὄρεκα, media cor-
 repta. Ib.
 ὄρενίτης. 196
 ὄρεατος et ὄρχος ὀδόντων. 719
 ὄρκεων et ὄρκων conf. 641
 ὄρχησμός et ὄρχηθμός. 130. 175.
 (In fragm. Panyasis ap. Athen.
 L. II. 37. B. πάντες δ' ὄρχη-
 μοί. frustra Bruckius corrigit
 ὄρχηθμοί. Vid. Selecta ex Scho-
 lis Valckenarii p. 219.)
 ὄς et ὠ conf. 289
 ὄσος pro ὅτι τόσος. 861
 ὄσπρια. *A. XL.*
 ὄσπριος, de spatio et numero. 441
 ὄστιά καὶ ῥινός. 746
 ὄστίων et ὄσων conf. 284
 ὄστίον. 563
 ὄστις et ὄτις. 778
 ὅταν et ὀπότε, cum indicativo
 apud recentiores. 61. 88. 571.
 796. (Vid. Friedem. de M. S.
 P. p. 361. s.)
 ὅτε cum conjunctivo. 100. (Ap.
 Oppian. Cyn. I. 217. restitu-
 dum videtur, quod editt. ha-
 bent et plurimi Codd., ὀπότε
 ἐλάδωνται et τεύχουσι. τεύχουσι
 certe in nullo Cod. legitur, ἐλά-
 δονται in uno tantum.) ὅτε et
 ὀπότε in hiatus. *A. XXII.*
 ὅτι et ἔτι. 58. et ὅτε. 709
 ὅτις pro ὅστις. 633
 ὅτλος et πῆλος conf. *A. XCIII.*

ὄτω et ὄτω, etiam ap. Dorienses obivium. 140. ἄτω et οὗτω conf. 13

οὐ correptum in Πόστομος, Που-
δέντας. 926

οὐ et οἰ cum στ conf. 107

οὐ in caesura pentametri ante vo-
calem. 391

οὐ post εἰ. 832. 850. pro οὐ μά.
97. οὐ τι. 767

οὐ et εἰ conf. 651. et οὐν. 741.
et ποῦ. 9

οὐδαμά et μηδαμά, ultima corre-
pta. 914. (Anacreon ap. He-
phaest. p. 69. ed. Gaisf. οὐ γὰρ
ἂν ἄλλη Ἄνσις ἐκ πόνων γέ-
νοιτ' οὐδαμά τῶνδε. ubi vulgo
οὐδ' ἅμα legebatur. Cf. Toup.
Em. in Suid. T. III. p. 113. ed.
Oxon.)

οὐδὲ ἐν, etiam ap. elegiacos ob-
vium. 377

οὐδὲ et εἰ δὲ conf. 275. et οἶδα.
46. et ἦδε. 507

οὐδεὶς ἀθάνατος, formula. 971

οὐδενίῳ. 80

οὐλοκόμος. A. LXXXV.

οὐν, terminatio accusativi nomi-
num in ω. 100

οὐν inter praepositionem et ver-
bum. 780. 891. οὐν et οὐ conf.
741

οὐνέκεν et εἵνεκεν. 661

οὐπω et οὐτω conf. 254

οὐρανιον νέφος. 472

οὐρανός, coelum et palatum. 73

οὐρεσίφοιτα κρίνα. 82

οὐριος Ζεύς. 947

οὐρος. 795. A. LXXI.

οὐτε . . . οὐ. 112. οὐτε τι et οὐτ'
ἐτι conf. 618

οὕτως in compellendo, 778. ταῦτα
ad unam rem relatum. 216. 391.
534. 779. τοῦτο post αὐτὸ omis-
sum. 662

οὕτω et ἔστω conf. 160. s. οὕτω
et ὅτω. 13. et οὐπω. 254

οὕτως ante consonantem. 159. 503.
628

ὄφ in ὄφισ productum. 659

ὄφρα, cum indicativo futuri. 871

ὄφρ' ὅφρ' ὅφρ' pro ὄφρ' ὅφρ' ὅφρ'. 774.

ὄφρ' ὅφρ' ὅφρ', hilaritatis sedes. 65

ὄχλος, ὄλθος, ἄρ' ὅς conf. 511

ὀχμάζειν et αἰχμάζειν conf. 766

ὀχνη et ὀχνη. 452

ὀχυρός et ἔχυρός conf. 596

ὀψὲ μὲν ἀλλὰ. 775

ὀψει pro ὀψη. 593. 666

Obscuritas studiosae quaesita. 341

Optativus in interrogatione, etiam
sine ἄν. 121. 541. (Vid. Schae-
fer. ad Poetas Gnomm. p. 195.)

post pronomen relativum. 107.

unctus cum indicativo. 88. 141.

548. 600. post imperativum. 66.

554. et futurum. 608. unctus
cum conjunctivo. 292. A. LVI.

cum imperativo. 185. 311. 754.

863

Oratio obliqua in orationem re-
ctam deflectens. 735

Orco nubere. 348

παιάν et πααίς, conf. 860.

παιδείαν et παιδινή. 33

παιδία et πιδίδια. 33

παιδικός, puerilis amoris secta-
tor. 504

παιδοφιλήν. 763

παίς, παῖν. 37. παῖσι et παῖσι conf.
209. 216. 336. 605

πάλαι et πῆλαι conf. 309. com-
posita ex παλαι, τετράπαλαι,

πεντάπαλαι. A. XCV.

παλαιός, media correpta. 518

παλαιῶ et παλεῶ conf. 603.

παλάσσω. πεπαλαγμένος. 687

παλεῶ et παλαιῶ conf. 603. (Phi-
lo Jud. de Somn. I. par. 598.

C. τερατοσκόποι δεινοὶ παλεῶσαι.
vulgo, παλαῖσαι.)

παλιν in compositis intendit. 653.

829. πάλιν αὖ. 491. πάλι et πᾶν
conf. 894

παλικάμπης et πιτυοκάμπης. 677

παλινδρόμος ἀνάγκη. 580

παλινηνεμίη. 655

παλινόρσος αὐτίς. 1081 (Versum
male concinnatum ap. Oppian.

Cyn. I. 249. ἐλπίμενος καλέειν
γίνος ἵπποισιν παλινόρσον. sic
facile correxeris: ἐλπίμενος γί-
νος αὖ καλέειν ἵπποις παλινόρ-
σον. Mox ibidem v. 270. ὥδε
φάτις προτέρη κλῆος ἵπποισιν
μέγ' αἰεδαί. Cod. reg. προτί-

ρησι. unde fortasse corrigendum:
ὡς φ. προτέροις ἵπποις κλέος
μ. α.)

πάλιν σοος. 15. (Scr. πάλιν σοος.)

πάλλα. 791

παλλὰς et πόλλα conf. 571

πάλλω. πῆλαι et πάλαι conf. 309

πάμβαξ et παμβακίς. 186

πάμπαν. 601

πάν et παρ conf. 575

πάν et πάλι conf. 894

παναγρεὺς, παναγρέτις, 140

παναπενθής. 872

πανδαίσαια λόγων. 46. (vid. *Wyttenbach*. ad *Plutarch*. T. XI. p. 331. s.)

Πάνδαρος et Πάρις conf. 572

πανδοχικός et παννυχικός conf. 909

πανεντονος. 324

πανόμματος. 22

παντεπής. 584

πανόμοιος et παρόμοιος conf. 718

παντοπαθής puella. 51

πάπυρος, media ancipite. 184

παρὰ c. dativo praesentiam loci significat. παρ' Ἡρῆ, in templo Junonis. 905. παρ' οἴνων. 895.

παρ' οἴνω. A. LXXXIV. παρ et παν conf. 575. παρὰ et ᾗ ῥα. 558

παράσημος. 684

παράσοφος, παρασόφισμα. 399

πατραράπιος. 620

παρδάλλεις et παρδάλλεις. 367

παρειάς ἀμύσσειν, δρύνπειν. 347

παρέχειν et προέχειν. 891

παρθενονήτωρ. 28. (*Athanas*. T. II. p. 34. παρθενονήτωρ ὡς θεοτόκος ἢ ἁγία Μαρία.)

παρθένος, ὁ. 15. (*Suid*. T. I. p. 5.

Ἄβελ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχε. Id. T. II. p. 528. Μελησιεδέκ.... ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος.)

Πάρις et Πάνδαρος conf. 572

παρόδιος et παρατράπιος. 620

παροδίτης et παροδίτης conf. 327

παροδίτης. 545

παρομοίος et πανομοίος. 718

πάρος et πατρός conf. 537. πάρος post articulum solet collocari. A. C.

παρφασίη, admonitio. 649

πάντες, in hyperbole. 755. πάση, priore correpta. 429. 431. πᾶν et ἅποινα conf. 521. πᾶσι et πῖσι. 209. s. 216. 336. 605. 671

παστὺς et παιᾶν conf. 860

πάσχω. τί πάθω; quid faciam? 675

πάταχος et θάλαμος conf. 401

πατεῖν ἅλα, πόντον. 358

πατήρ. ἐκ πατέρων. 792. πατρὸς et πάρος conf. 537. πατρί et περί conf. 556

πάτος et βάτος. 307

πάτρα, posteriore correpta. A. LXVI.

πάτρα, τά, origines. 495

πατρολέτωρ. A. LXXX.

Παφίη Κυθέρεια. 100

πέδιλα et παιδία. 33

πεζεύσθαι διὰ θαλάσσης. 592

πεζοβατεῖν. 592

πεινῶν. 684

πεινῶν et πίνων. 706. πεινῶν et πίνων conf. 785

πειραϊεύς, media correpta. 731

πέκος μήλοιο. A. LXXI.

πελᾶν et γελᾶν conf. 295

πελεμίζειν et πολεμίζειν conf. 650

πελλαῖος. 356

πέμπτελος et composita. A. XI.

πέπλος et πρέμνος. 295

πέπλος et πόνος conf. 857. πέλ- πλον et κλέον. 28

πέρας, tandem. 675

περὶ μόν. 941. περὶ et πατρί conf. 556

περίβλητος et πυρίβλητος conf. 747

περιθαλπὲς et πυριθαλπὲς conf. 411

περιθυρεῖν. 735

περικλείτος. 564

περιλαμπής et πυριλαμπής. 54

περιστέπτος et περιστρεπτός conf. 597

περιστεφής et περιστρεφής, conf. 631

περιφανὲς et περιφερές conf. 28

περιχθῶν. 629

περίψυκτος. A. LXXXIV.

πέταλον, composita ex. 527

πετάννυμι, πεπταμένοι αἰγυαῖοι. 388. ποταμοί. 561

πετεινός, πετῆνός, πετσηνός, πε-

τεσσόνος. 126. 535. (vid. Gaisford, ad Poet. Min. Tom. I. p. 22.)
 πέτρα et πετρία conf. 867
 πετραία σπήλυξ. 870
 πέτρος, ἡ. 327
 πῆ et ποῖ conf. 632
 πῆγῃς et γαίης conf. 720
 πῆμα κυλίνδεται. 283
 πῆρῶν. πεπηρωθεῖς. 147
 Πίγρις et Ἰλέγρις. 125
 πικρός et πιστός conf. 286
 πιλῆιν, densare. 879
 πλοφορεῖν et ὀπλοφορεῖν. 725
 πίνω. πίνης et ποιῆς conf. 533.
 πίνων et πεινῶν. 783. πίνειν et
 πεινῆν. 706. πίνης et πεινῆς.
 946. πίνειν μέλη. 96. (Cf. Graef.
 Obs. crit. in Meleagr. et uni-
 vers. Anth. gr. p. 71.)
 πίση et πίσση. 673. 700
 Πίσσα, Πισσαῖος pro Πίσσα et Πι-
 σαῖος. 844. (vid. Creuzer Mele-
 tem. Disc. Ant. Fasc. I. p. 19.)
 πιστός et πικρός conf. 286. πιστό-
 τaton et αἰντότατον. 613
 πλάνος. 397
 πλαῖξ et πλάκες πόντον. 521. Θεό-
 γραφοί. 28. A. XXIX.
 πλαταγή. 862
 πλέγμα manuum. 590
 πλειότερος. 755
 πλεκτός. 537
 πλέκειν pro τένχειν. 446. θύρσους.
 839
 πλενρά, conjux. 418
 πληθῶ, c. genit. et dativ. 106
 πλημύρειν et πλημύρειν. 26
 πλοκος et πλόκαμος conf. 31
 πλωτός. 268. A. XLIX.
 πνεῦμα et τραῦμα conf. 96. et
 νεῦμα. 844
 πνίγσθαι, de submersis. A.
 LXXVII.
 Ποδαλείριος. 754
 ποδήνημα ὄμματα. 874
 ποδίστρα. 545
 ποεῖν. 604
 πόδι pro ποῖ. 363. s.
 ποθινός pro ποθεινός. 315
 πόθος et πόνος conf. 113. πόθον
 et πόθεν. 81
 ποῖ et πῆ conf. 632. et ποῦ. 677.
 682. 713
 ποῖαι, ἀπὸ. 412

ποιῖαι. ποιεῖν χάραν. 710. ποιῆς
 et πίνης conf. 533
 ποικινός et πυκινός. 611. 713.
 (Achill. Tat. IV. 12. p. 171.
 πεπυκνωμένα. Cod. Monac. πε-
 ποικνωμένα.)
 ποιμένιος. 866
 ποῖος. ποῖα, posteriore correpta.
 A. LXV.
 Πόλαι, nomen urbis. 290
 πολεμαδόκος, Minerva. 152
 πολεμίζειν et πελεμίζειν conf. 650
 πολιτεύται. 303
 Πολίτης. 154.
 πολυαῖγος. 624. s.
 Πολύγνωτος et Ἀρίγνωτος conf.
 619
 Πολυδῆς et Πολυεῖδης. 30
 πολυκλαυτος et πολυκλαυστος. 477.
 A. LIII. ναυτική. 283
 πολυκλήϊς et πολυκλήϊς. 359. (Vid.
 imprimis Spohn Comm. de ex-
 tremis Odysseae parte p. 193.
 sqq.)
 πολύπλαγκτος et πολυπλεκτος. 171
 πολυπλανής, vi transit. 482
 πολὺς, magnus, amplius. 190. A.
 XLVI. πολλὴ ἔλπις. 334. πολλὸς
 pro πολλὰκις. 98. 266. πολλῶ
 cum comparativo. 474. πολέων.
 842. τί τοι πλέον et τί τὸ πλέον.
 254. πλειότερος. 755. πολὺς et
 πόρος conf. 792. πολλὰ et παλ-
 λὰς conf. 571. πλέον et πέ-
 πλον. 28
 πολυστεπτος et πολυστρεπτος. 32
 πολύτερτος. 267. (Orac. Sibyll.
 L. VIII. p. 699. αὐλὸς πολύτερη-
 τος. ex quo versu φρενόβλαβος
 Lexicis addendum.)
 πολύνωψ. 137. s.
 πολυνωπὲς et πολυνωπός. 129
 πόνος et πέπλος conf. 857. et πό-
 θος. 113. et σποδός. 338. et
 κόπος. 546
 πόντος, ποτμός, ποταμός conf.
 542. πόντω et ποταμῶ. 908. s.
 πορδάλλεις et παρδάλλεις. 367
 πορείη, ὁμος ἐπείων. 49
 πύρος et πολὺς conf. 792
 πορφυρεῖν, penultima correpta. 543
 Πορφυρίος, lusum in hoc nomine.
 A. LXIX.
 Ποσειδῆπος et Ποσειδιππος. 44
 Πόστονμος, media correpta. 631

ποτ' pro ποτί, πρός. 323. post articulum collocari solet. *A. C.* cum πότε conf. 388
 ποταμός et γάμος conf. 617. et πόντος. 908. s.
 ποτὶ ad νῦν relatum. 671. cum τότε conf. 559
 πότιμος, priore correpta. 572
 πότιν πατρὶς pro πολλή. *A. LXI.*
 πότιναι σεμναί. 961
 πού μοι, sequente accusativo. 207. et οὐ conf. 9. et ποῦ. 677. 682. 715
 πούς et πούς. 697
 πράγμασι et γράμμασι conf. 685
 πρέμνον et πέπλος conf. 293. πρέμνον ἐλαίης. *A. LVI.*
 πρὶν sequente futuro. 816. productum. 885
 πρίσκιπα. 716
 πρίων. priorem in Anthol. habet ambiguum. Vid. *Graef.* Obs. crit. in Meleagr. et univ. Anthol. p. 61
 πρὸ cum adjectivis compositum intendit. 257
 Προδίκη et Προδόκη. 52
 προέχειν et παρέχειν conf. 891
 πρόκαλος. 257
 προκατακρίνειν. 777
 προοδηγός. 198
 προπατόρων et προτέρων conf. 327. s.
 προποντίς, media correpta. 887
 προς ortum ex terminatione ηρος. 36
 προς γε et γε προς. 46. προς με pro ἐμέ. 46. 61. 255. 724. (*Sophocl. Aj.* v. 283. ὁ δ' εἶπε προς με βαί, αἶε δ' ὑμνούμενα. In *Epist. Socratis* et *Socratic.* p. 5. lin. penult. ἦδη γὰρ προς με, novissimus editor frustra correxit προς ἐμέ.) προς σὲ Διός et similia. 359. s. 748. προς τί; 83. 497. προς χάριν τινί. 756. προς et τίνος conf. 325
 προσετηκέναι. 960
 προσψύχειν, περιψύχειν. 960
 προσωπατα. 394
 προτέρων et προπατόρων conf. 327. s.
 προῦχων, προῦχουσα. 548
 πρώνες. 513

πρώτος. τὰ πρώτα φέρειν et φέρειν. 431. 890. 906. πρώτον et ἱστῶσαι conf. 393. πρώτη et στρωτή. 591
 πτελέα et πέτρα conf. 867
 πτερόν et πτίλα, de harba. 773. πτίλα καὶ χνοῖς. lb.
 πτερίγων στολίδες, de velis. *A. LXV.*
 πτιστής. 714
 πτύειν et ὑπνύειν conf. 647
 πυγὴ et πυγμή conf. 758
 πυκινός et ποιικιρός. 611. 713
 πυκτὴ, πηκτὴ θύρα. 50
 πυκτίον et πτυκτίον. 18
 πύλη θεία, de beata Virgine. 20
 πυματηγούρος. 444
 πύργος, domus solitaria. 315. 388
 πυργῶν et πυργῶν conf. 414
 πυρητόκος, πυριτόκος, πυρισπόρος. 143
 πυρι et περι conf. 54
 πυρίαν καθελείν. 698
 πυρίβλητος, ignitus. 747. c. περὶ βλητος conf. 747. s.
 περιγλωχίνες et περιγλωχίνες. 747
 περιγλή pro πυρίγλη. 774
 περικαίη, πῦρ καὶ ἦν et πῦρ κατὰ. 471
 πωγωνοτροφεῖν et πωγωνοφορεῖν. 727
 πῶμα et σῶμα conf. 640
 Participium post φημί, ἀγγέλλω. 235. praesentis pro futuro. 266. 268. pro tempore praeterito. 454. participium relatum ad substantivum remotius. 899. terminationis masculinae cum substantivo feminini generis. 577. s.
 Pentametri inter versus heroicos. 7
 Persona verbi tertia post primam aut secundam. 95. 154. 703
 Pleonasmus in compositis ex παν. 594. *A. LXXII.* in φησί, εἰπα. 779. pronomini post relativum. 253
 Pluralis et singularis juncti. 488. et dualis. 540. pro singulari. 55. 263. 280. pluralis pronominum pro singulari. 50
 Polemo Sophista etiam Antonius vocabatur. 690
 Praepositiones in quarta sede versus bucolici. 71. diversis casi-

- bus junctae. 194. 286. cum pronomine enclitico, praecipue πρὸς με. 255. 312. in decompositis omissae a librariis. 198
- Praesens** θνήσκω, τεκνῶω, ἀκούω, τελειῶω pro aoristo. 237. 251. 265. 311. 320. pro futuro. 102. 630. cum futuro junctum. 105. 264. 777. (Vid. Ernest. ad Callimach. H. in Apoll. 14.) praesens participii pro aoristo. 750
- Primae** vocabulorum syllabae interdum a librariis omissae. 335. 343. 406. s. 675
- Productio brevis vocalis ante** ᾱ. 186. 484. 524. ante μ. 223. 453. ante ν. 902. ante ρ. 70. ante σ. 494. ob pausam. 302
- Prolepsis** in epithetis effectum significantibus. 170
- Pronomen** inter articulum et substantivum. 232. *A. L.* possessivum pro personali. 481. pronomen encliticum post praepositionem. 255. pronomen encliticum in hiatus non sine vitii suspicione. *A. LXXVII.* pronomen secundae personae post δέ. 223. relativum et possessivum in caesura pentametri. 925. pron. pluralis et singularis numeri junctim. *A. LVII. LXXIV.*
- Proodia** in nominibus propriis saepe ambigua. 24
- Poeta** dicitur *esse* id, quod fingit. 44
- Ptolemaeus** Philadelphus natus in insula Co. 320. s.
- ρ** simplex pro duplici. 78. 498. 774. 823. pronuntiando duplicatur. 246. a librariis perperam insertum. 150. ρ et ι conf. 306. 666. et ᾱ. 173. 641. et μ. 342. et ν. 114. 211. 452. 503. et φ. 128. 318. 658
- ῥαδινὴ ἡϊών.** 268
- ῥαίνειν** et **βαίνειν** conf. 80. **ῥαίνειν** vi transitiva. Ib. **φαίνομαι** et **φαίνομαι** conf. 349. **ἔρρανα.** 761
- ῥάκος** de corpore. 308
- ῥάξ** et **ῥώξ.** 127. 502
- ῥιπνῶδης** et **ῥιπνῶδη** conf. 115
- ῥινός** et **ὄστρα.** 736
- ῥιπαί** et **ῥοπαί** conf. 643
- ῥιπίς**, posteriore ambigua. 204. (cf. Spohn. de extrema Odys. parte p. 175.)
- ῥίπτω** et **ῥύπτω** conf. 635
- ῥίς.** ῥίνα, priore correpta. 729
- ῥόδα ἐν φατνῇ.** *A. LXXXV.*
- ῥόος** et **χρόνος** conf. 882. **ῥοὺς** et **ὤς** conf. 607
- ῥοπαῖς** et **ῥιπαῖς** conf. 643
- ῥομαι** c. genitivo. 59. et **λύομαι** conf. 40. **ῥυσάμεθα** et **ἰδρυσάμεθα** conf. 913. **ῥυσάμενος** et **λουσάμενος.** 916
- ῥύπτω** et **ῥίπτω** conf. 635
- ῥυσός** et **ῥυσός.** 601. 137. **ῥυσώδης.** 69. (Philostr. Imagg. I. 31. p. 809. **τὰ δὲ ῥυσά καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσέσηρα.** Leg. **ὑποσέσηρα.**)
- ῥυτίς.** 726
- ῥύτωρ,** custos. 539
- ῥώξ** et **ῥάξ.** 127. 502
- Res,** quae dedicatur, in anathematicis saepe subauditur. 150. 156
- Rhenus** partum genuinum discernit a spurio. 479. s.
- Rhythmus** saepe verborum transpositione restituendus. 228
- σ** pronuntiando duplicatur. 842
- σ** ortum ex ε i. e. καί. 378. 459. conf. cum γ. 127. 290. 427. cum ι. 73. cum τ. 69. 86. 313. a librariis omissum in **μίχρε, ἄχρε, σῦτως.** 587. omissum post **ἐν.** 624
- σ** pro σά. 948
- σάλπιξ** an pro **σάλπιγξ.** 24
- σάμβαλα** et **σύμβολα** conf. 190. (Ap. Hephaest. p. 42. **τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόεια.** Vulgo, **σύμβολα.** Vid. ibi Gaisford.)
- σανδάλιον,** navigii genus. 62
- σάον** et **σάω.** 158. 948
- σαρδόνιον** et **σαρδάνιον.** 90
- σαῖρα.** 732
- σέ** post δέ. 465
- σεισθεῖαι,** de metu incitatio. 115

- σελήνός et σελήνός. 34
 σέλινον, media correpta. 374
 σεμνοπροσωπεῖν. 721
 σεμνός, priore correpta. 951. σε-
 μναὶ πότνιαι. 961
 σέρφος et ἔρφος conf. 645
 σζ sigla per συζευκτέος explican-
 da. P. 11
 σῆμα et σῶμα conf. 308
 σήπας. 857
 σιπεδόνη, vox nihili. 504
 σήουμα. 92
 σήτες ἀκανθῶν. 708
 σθένειν et στένειν conf. 310
 σιβύνης, ὁ. 322
 σίγα λέγειν. 775
 σιγαλέος τύμβος. 920
 σιγῇ ἐφ' ἡμέων. 103
 σίγυα. 367
 σιγῶν λαλεῖ. 775
 σιληνός et σιληνός. 34
 Σιμαλος, A. LVIII.
 σιμός et Σιμος. 205
 Σιμόλις. 60. 151. (In versu Ana-
 creontis ap. Hephaest. p. 101.
 Σιμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτιδ'
 ἔχοντα καλὴν. Pauw Σιμόλον
 latere existimabat.) Simulus. A.
 XXXVIII.
 Σιμωνίδη. 24. 173
 σιταλός. 662
 σιτομέτρη. A. XLIII.
 σῖτον et σῖνον conf. 892
 σίφων. 510
 σκαῖος et σκληρός conf. 180
 σκέλος et κλέος conf. 245
 σκέπτεσθαι, meditari. 684
 σκέυος et ζεύγος conf. 41
 σκηνή, an σκηνή. 108. (συντάλη vi-
 detur scribendum. A. XXXVII.)
 108. c. σκηνή conf. 108
 σκῆνος et κελνός conf. 872
 σκηπων et σκίπων. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκιά νόμου. 21. 422. (Macarius
 Homil. L. p. 565. εἰ εἰς τὴν
 σκιάν τοσοῦτον ἐξεχῶθη τὸ πνεύ-
 μα τὸ ἅγιον, πόσῳ μᾶλλον εἰς
 τὴν καινὴν διαθήκην; Cf. Eun-
 dem Homil. XXXII. pag. 431.
 XLVII. p. 546. τύπος καὶ σκιά
 jungitur ap. Cyrill. Catena in
 Johann. c. 1. p. 47.)
 σκινδαλαμος. 715
 σκινδαλαμοφράσθη. 715
 σκίπαν et σκήπαν. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκληρός et σκαῖός conf. 180. et
 σκολιός. 525
 σκνήεις et σκνίτες. 6
 σκολιός, dolosus. 87. conf. σιμ
 σκληρός. 525
 σκόλοπος. 229. σκόλοπος καὶ ἄκαν-
 θαι. A. L.
 σκόπελος et σκόλοπος conf. 229.
 A. L. σκοπέλου ἐρημότερος. 474
 σκόπτειν, σκοπτικός, pro σκώ-
 πτειν, σκωπτικός. 657. (Aelian.
 Hist. An. XV. 28. in Cod. Mo-
 nac.)
 σκύλον. 8. conf. c. σῦλον. 894
 σκυλακεῖματα et σκυλεύματα. 37
 σκύλος et σκύτος. 160
 Σκύλλος et Σκύλλης. 523
 συντάλη et σκηνή conf. A. XXXVII.
 σκύτος. 41. 131
 σκῶπες, numi genus. 356
 Σμερδῖς et Σμέρδης. 223
 σμιλεντός. 318
 σμύχεσθαι. 287. A. LXXXIII.
 Σόφιλος et Συφιλλος. 219. s.
 σπανή. 201
 σπεῖραμα. 171
 σπένδειν et σπένδειν conf. 668.
 σπίνδειν δάκρυα. 955
 σπιθαμή. 195
 σπινθήρ, et Σπίνθηρ. 204
 σποδός et πόνος conf. 338
 στ in ου et σῑ depravatam. 107
 σταδῖος. 674
 στάδιον, locus ubi certatur. 818
 στάζεσθαι et σφάζεσθαι conf. 682
 σταθερή, terra. 313. de mari tran-
 quillo. 640
 σταλάειν δάκρυα. 107
 στεχυμήτωρ. 871
 στέγω. στέξαι et στέρξαι conf. 712
 στενότερος et τερπνότερος conf. 615
 στίβειν et σφῖναι conf. 310
 στεπτός et στρεπτός conf. 198. 877
 στέργω. στέρξαι et στέξαι conf.
 712
 στερεῖν. ἐστρέφει. 680. 711
 στερεός et ἕτερος conf. 734
 στεφανώω, ornare. A. XLIII.
 στέφω. στεφθῆναι et ὀφθῆναι conf.
 211. στέφειν et στρέφειν conf.
 572
 στίβη. 755

στειγγίς, στεγγυδοποιός. 194
 στώματα pro singulari. 263. 470.

471

στοναχίζω et στοναχέω conf. 415

στόνυχες et όνυχες. 205

στόρδυξ. 128. 149. s.

στρεπτός et υπεπτός. 198. 877

στρέφειν et στέφειν conf. 572.

στρέψας et στέψας. 515

στριφνός et στρυφνός. 727

Στροϊβός. 156

Στρυμονίης, ventus. 351

στρυφνός et στρυφνός. 727

στρώννυμι. Έστρωσεν et πρώτον

conf. 393. et έτρωσε. 855

στρωτή et πρώτη conf. 391

στυννός. 280

στυλώ, 382

σν et ā conf. 84

σν δέ post vocativum. 310. 741

συγκροτέιν et κροτέιν. 618

συλητής. 801

σῦλον et σῦλον conf. 894

σύμμε et σύν με. 65

συμπαίστωρ et συμπαίκτηρ. 158.

159

συμφέρεσθαι. 755. συγκοσόμενος et

συνεσσύμενος. conf. 209

συμφροσύνη et συμφροσύνη. 768

συν et αν conf. 775

συνάμα, σύν άμα, σύν δ' άμα.

217. 795

συνααρόν, sacerdotii socius. 427

συνακρωτηριάζειν. 853

συνάναρχος, de Αδωψ. 13. (etiam
 de Spiritu Sancto. συνάναρχον
 τῷ πάτρὶ πνεύμα. Io. Chryso-
 stom. T. V. p. 475.)

σύνειμι. συνεσσύμενος et συνοισύ-
 μένος conf. 209

συνεπερίζειν. 621

συνεργάτης et συνεργαστής. 394

συνέριθος. 471

συνετή, η. 665

συνεῖνα, vox nihili. 96

συνίστασθαι, adversari, pugna-
 re. 71

συνομήθης et συνομηλὴς. 171

συνομηλὴς. 171

συντάσσομαι, valedico. A. LXVIII.

συντίθηναι. συνθίσθαι βουλὴν, όπα,
 κλήθονα. 238

συντορος. 581

συριστήρ et συρικτήρ. 99

σύοικιος et εύοικιος. conf. 659

σφάζεσθαι et στάζεσθαι conf. 682.

εσφαγμένης et εσφαλμένης conf.

29

σφαιτήρ, σφάντρια. 594

σφαλλω, εσφαλμένης et εσφαγμέ-
 νης conf. 29

σφέ. 261

σφύρα et σφύρα. A. XL.

σχαδόνες et σήσασμα junguntur. 92

σώζειν. 8. 168

σῶμα et δῶμα. 121. et σῆμα conf.

508. et πῶμα. 649

σώρακος. 91

σωρός signif. transl. 539. 604

Σωσῦλος. 556.

σωφροσύνη et συμφροσύνη conf.

768

σῶω. 106

Singularis et pluralis juncti. 488

Sosipater poetis epigrammataribus

eximendus. 64

Spiritus lenis pro aspero in ὀλ-

κας, ὀδοιπορία. 19. εἰλίσσειν. 24.

ἄμμα. 33. εἰλετο. 69

Subjectum orationis ex praecedente
 casu obliquo assumendum. 362

Superlativus cum ἄγαν, λίαν, πά-

νν. 102

Syllabae longae perperam corre-
 ptae in μιαναι, διακριναι. 56.

(Vid. Correptiones.) in nomi-

nibus propriis ob versus com-

moditatem correptae. 396. Vid.

Brevis.

Syllabae a librariis perperam in-

sertae. 31. 81. 508

τ et σ conf. 69. 313

τ et ψ conf. 586

ται et τε conf. 37. 215

τάλαντα Τέχης, Διός. 945

τάλας, posteriore correpta. 547

τύμπαλι et τούμπαλι. 661. 743.

748

ταναός. 149

τανυήκης et τανυμήκης. 161.

ταῦρος et γαῦρος conf. 56. ταῦ-
 ρον τύμπανα. A. XLV.

τάχα. 116. et γὰρ conf. 350. et

καλά. 881

τάχος et τίλω conf. 64. 380. s.

τε, post plura vocabula. 391
 τεγγόμενος et τικτόμενος conf. 559
 τέγος πάνδημον, *lypanar*. 717
 τεθρήμερος. 855
 τεῖν. 124
 τεῖνεν παρειάν. 719
 τεκνών et λεγίων conf. 857
 τεκνών. τεκνοῖ pro ἐτίκνωσε. 237
 τέκος et τόκος conf. 21
 τελέθουσα et τελέουσα conf. 14
 τέλειοι Dii. 133. τέλειος et λείος
 conf. 284
 Τελεικλή. 808
 τελέουσα et τελέθουσα conf. 14
 τέλλειν pro ἀνατέλλεσθαι. 966
 τέλος et τέχος conf. 64. 380. s.
 τέλσα et τέρμα. 159
 τέμνειν, *insculpere*. 325
 τέναγος. 908
 τένοειν. 567
 τένων et τένοντες, de regionibus.
 41
 τέρματα φίλης. 772.
 τερμείριος. 663
 Τέρπης. 577
 τερπνότερος et στανότερος. 615
 τέρπομαι, sequente participio. 262
 τέρε. 899
 τετανοί βοτρυες. 512
 τετραπέδος et τετραπόδος. 679
 τευχειν, *parare*. 349
 τευχος, *volumen*. 13
 τέχνα et τεχνίτης, prima correpta.
 872
 τεχνίτης et τεχνίτις. 672
 τη c. accusativo. 498. τη ut bar-
 barum damnatur. A. LXXXIII.
 τηδε, *ibi*. 87
 τηλεκόπος et τηλέκοπος. 25. 184
 τηλόθι. 626
 τήμος οτε. 420
 τηνεί. 870
 Τηνία Erinna. 400
 τηρήνemos. 146
 Τίβιος, nomen servile. A. LXXXIX.
 τιδημι. Θείης et δούης conf. 188
 τικτομενος et τεγγόμενος conf. 559
 τιν et τήν conf. 212
 τίνω, priore correpta. 823
 τίπτε. 447
 τίς pro ὅστις, ἤτις. 88. 740. sub-
 auditur. 280. τίς ἕκαστος. 290
 τίς cum optativo etiam sine ἄν.
 109. 288. τίς πόθεν εἰς; 75. τί
 γάρ; orationi interpositum. 57.

671. τί μέγ' εἰ 678. τί πάθω;
 675. τί τοι πλέω, et τί τὸ πλέων;
 563. τί excidit post ἐστί. 757.
 τίνος et πρὸς conf. 325
 τιτθός, de puerorum μαστῶ. 755
 τιτρώσκω. τιτρωμένος, βεβλαμμέ-
 νος. 170. ἐτρώσε et ἐστρώσε conf.
 855
 Τιττός et τοῖς conf. 39
 Τιωλός et Τίμιλος. A. XLIV.
 τὸ δέ et τοῦτο δέ non semper se-
 quitur post τὸ μὲν et τοῦτο μὲν.
 558
 τῶθι pro οὗ. 565
 τοῖννν raro ponitur initio. 681
 τοχολύγες. 598
 τόκος et τέκος conf. 21. et κόπος.
 129
 τονθρύζειν et τονθορύζειν. 624
 τοξέειν ἐπη, ὕμνος. 316
 τοξοφορεῖν. 769
 τορῶν et χορῶν conf. 42
 τοσοῦτο pro τοῦτο. 87
 τοσοῦκίς pro τρισσοῦκίς. 380
 τοσοῦστιος de numero et modo. 142
 τότε, olim. 559. conf. cum ποτέ.
 Ibid.
 τοῦ μὴ, sequente infinitivo. 47
 τοῦμπαλι et τᾶμπαλι. 661
 τοῦνεκα interrogativum. 873
 τόφρα pro ὄφρα. 507. 790. s.
 τραγικός et τραγικός, *hircinus*. 594
 τραγος in numis Paris. 911
 τρανώ, τρανότερον κηρύσσειν, μη-
 νειν τι. 524
 τραῦμα et πνεῦμα conf. 96 et
 γράμμα. 760
 τρέπω, στρέφω, τρίβω
 conf. 476. s. τρέπομαι et δρέ-
 πομαι. 759
 τρέφω et στρέφω conf. 476. s.
 τρέφειν et τερφή conf. 68
 τρέω. ὡτα τετρημένα. 46
 τρητός et τρισσός. 163
 τρηχάλιος et τριχθάδιος. 109
 τριάκοντα, antepenultima corre-
 pta. 617. 705. 806. declinabile.
 665. 794
 τρίβω. τρίψαι et δρύψαι. 62
 τριεσπερος Hercules. 827. s.
 τριέτης et τριετής. 251. 253
 τρίζειν et τρύζειν. 714. (V. Ha-
 maker Lectt. Philostr. p. 26. s.)
 τρινακίη et τρινακρίη. 226
 τριόδους et τρίαίνα. 691

τέρας. 36. (cf. Il. γ. 164. Nonn. Dion. XIII. p. 358. 21. καὶ τέρ-
πος αὐτοβόητος. Etym. M. in
ἀελλόπος p. 18. ed. Lips. Sic
τέρας ap. Arat. Phaen. v.
214. ubi Cod. Vind. τεράπους.)
τριεμφωτός. 11
τριεμακάριος, **τριεμακάριος**, **τριεμα-
καρίτης**. 742
τρισακίς et **τοσσακίς** conf. 380
τρισός et **τρητός**. 163
τρίστοιχος. 614. s. (Oppian. Hal.
V. 326. δεινὸς χουλιόδοτος...
τρίστοιχὲ πεφνῶτας.)
τριχθάδιος et **τρηχάλεος**. 109
τρίκινος et **τρήκινος** conf. 57
τρώπος et **άτραπος** conf. 568
τρυνικός χόρος. 317
τρύξιν et **τρίξιν**. 714
τρυφή et **τρίφειν** conf. 68
τρήχη περι ποσὶ. 57
τρήκινος et **τρήκινος** conf. 57
τρήχος et **τρίχος**. 149
τρυών. **τετρυμμένος** et **τετρυμμένος**
conf. 179. **τετρυμμένος**. 297. et
τετρυμμένος conf. 608. s.
τυλόκοπος φασγανίς. 204
τύλος, priore ancipite. 204
τύμπανον. an etiam ὁ τύμπανος?
176
Τυμῶλος et **Τυῶλος**. A. XLIV.
Τύννηχος et **Γέννηχος**. 472
τύπος, de parte virili. 605. 940
τύπτω. **τυπηθεῖς**. 483
Τύριννα et **Γύριννα**. 969
τυφλά κήματα. 314
τύφω. **τύφασθαι**, de amoris aestu.
79. **θύμμεθα**, **θυμμένος**. Ibid.
τυφόμενος et **φύόμενος** conf. 756
τυλλίεν et **ταύλιον**. 163
Theocritus Chius et Syracusanus.
560
Terminatio accusativi **εἰα** pro **ἡ** in
versus exitu. 221. **ας** acc. plur.
primae decl. correpta. 53. 196.
606. 780. **ας** in nominibus pro-
priis correptum. 7. 4. 833. **ιος**
et **ιδος** genitivi. 352. **ον** accu-
sativus nominum in **ω**. 100
Terminationes **ωο** et **αωο**. cf. 14.
595. **δεω** et **δαω** conf. 754. **εαι**

et **εταί**. 167. 609. 711. 745. **εο**
et **ετο**. 338. 363. **εταί** et **εοθαί**.
526. **ετης** et **ετις**. 166. s. 521
Tmolus mons **ἀνθεμόεις** et; **ἡνε-
μόεις**. 611
Venus armata. 531
Verbum singularis numeri cum
ἡμέτερος et **ὁμέτερος**. 627. plu-
ralis numeri cum substantivis
plural. neutrius generis. 97. ver-
ba **eundi** cum **εις** composita in-
terdum adisciscunt dativum. 138.
s. verba **lugendi** cum dativo. 121
Versus in prosa oratione. 88
Victoria sine alis. 612
Virtus, **vitium** pro laude virtu-
tis, crimine vitii. 973
Vocalis brevis ante ξ. 89. s. ante
ζ. 624. vocales longae a Gregorio
perperam correptae. 416
Vocativus et Nominativus juncti.
167. 286

υ et **οι** conf. 197
υα accusativus substantivorum in
υς pro **υν**. 502
υι pro **υι**, in **νίκυι**, **δίζυι**, **πλη-
θυι**, **νηδυι**. 477
υγροβατείν. 621
υλανόμος et **υλονόμος**. 217
υλη. composita ex **υλη** et **υλα**. 148
υλιβάτης et **υλοβάτης**. 499
υλονόμος. 163
ὕμέτερος pro **σός**. 119. 627
ὕμνοδότης, adjective. 42
ὕμνος et **ὕπνος** conf. 652
ὑνις et **ὕννις**. 147. 254. 284
ὕπαι et **ὕπην** conf. 875
ὕπαρχος et **ὕπαρχος**. 608
ὕπην et **ὕπαι** conf. 875
ὕπην et **ὕπην** conf. 486. 527
ὕπεκπροχέαι et **ὕποῖχαι** conf. A.
LXX.
ὕπνερθε et **ὕπερθε** conf. 322. 588
ὕπην et **ὕπην** conf. 486. 527. 692.
ὕπην ὤμων et **ὤμων**. 738. (Cal-
limach. H. in Dian. v. 59. **δαι-
στήρας ἀειράμενος ὑπὲρ ὤμων**.)
ὕπερευνηλή. 63
ὕπερθε et **ὕπνερθε** conf. 322. 588

ἐπὶήκοος et ἐπὶήκοος. 461
 ἕπινος et ἕμνος conf. 652. ἕπινος
 priore correpta. 261
 ἐπὶ, *sub*, cum genitivo. 27. cum
 dativo. 48. cum accusativo pro
 dativo. 24. post verba motus.
 271. s. abundans ante dativum. 68
 ἐπὶόβρην. 662
 ἐποθάλπεσθαι et ἐπολάμπεσθαι
 conf. 748. 751
 ἐπολάμπεσθαι et ἐποθάλπεσθαι
 conf. 748. 751
 ἐποπροχέειν. 529
 ἐποστέλλειν et ἐπιστέλλειν. 27
 ἐποπόριος, *ia*. 153. 323. et ἐποπό-
 ρίσιος. 125
 — terminationis ambiguae quantita-
 tis. 692
 ὅς et μὲς conf. 547
 ὅσαι terminationis dativi. *A*. LXV.
 ὅσαληγξ, ὅσπληγος et ὅσπληγος.
 187. 674. 594
 ὑστερόπους et ὑστερόνους conf. 780
 ὑγαίνω, prima producta. 189. 659.
 832
 ὑγιήμι et ἐγίημι conf. 637
 ὑψηλός et ψύλος conf. 285
 ὑψίλος, *altus*. 84
 ὑπόος αἶρειν. 542. s.
 Hysteron proteron in τίνος, ἢ τίς
 ὧν. 364
 — et ὅ conf. 128. 318. 658
 ψαίδρυνειν. 9
 ψαίκας. 186
 ψαίνεται et γίνεταί conf. 75. ψαί-
 νεται orationi interpositum. 710
 ψάλης pro ψαλλός. 565
 ψαντασία. apparatus. 57.
 ψάος et χάος conf. 825
 ψαρμάκια. 711
 ψαρος, *vestis*, priore ancipite. 281.
 s. (vid. Gebhard. Lectt. Apoll.
 p. 43. s.)
 ψάρυγξ, ψάρυγος et ψάρυγος. 359
 ψαττων et ψαττων conf. 467
 ψαύλλος. 949
 ψαίδεσθαι et κηδεσθαι conf. 116.
 curare. 1b.
 ψειδῶ βίον. 348
 ψέρβειν et ψέρβειν conf. 668
 ψερραυγής et ψερρόικος. 610
 ψερνής et ψερνάς conf. 544

φέρω. πρώτα φέρειν et φέρεσθαι
 451. 890. 900. χεῖρα, pro προς-
 φέρειν. 445. sequente participio.
 428. φέρειν et φέρβειν conf. 668.
 φέρομαι et θίρομαι conf. 743.
 s. φερόμενον et φερόμενον. *A*.
 LXXVI.
 φεύγειν et φλέγειν conf. 53. (Cf.
 Aristoph. Thesm. 1050.)
 φηλητής et φηλητής. 801
 φθάνω. 884
 φθίγγομαι παλάμαις. 580
 φθίγμα et φλέγμα, φθίγγεσθαι et
 φλέγεσθαι conf. 253. φθίγμα-
 τα et φλέγματα. 307
 φθίνω. φθίσθαι, φθίσεσθαι, φθί-
 σθαι. 218. 275
 φθίσις et φθύσις conf. 647
 φθόνος, de malo daemone. 430
 φίλα. 193
 φιλάκρητος. 44
 — φίλας, composita. 552
 φιλέραστος. 771
 φιλεράστρια. 641
 φίλη, n. pr. 969
 φίλημα et θίλημα conf. 777
 φίλητης, φίλητης et φηλητής. 122.
 (Cf. Gaisford. Poet. Graeci Min.
 T. I. p. 30. s.)
 φίλινα. 564. s.
 φιλιτάς et Φιλητάς. 172. (Vid.
 Schneider. ad Schol. Nicandri
 Ther. I. p. 176.)
 φιλομειδής et φιλομειδής. 860
 φιλορράξ et φιλορρώξ. 220
 φίλος. φίλος et φίλιος. 55. φίλην
 et φίλην conf. 757
 φλέγμα et φθίγμα, φλέγεσθαι et
 φθίγγεσθαι conf. 253. φλέγμα-
 τα et φθίγματα. 307
 φλέγειν τινα, ardere aliquem. 120.
 φλέγειν et φεύγειν. 53. et βρέ-
 χειν conf. 658
 φλην et φλήν conf. 757
 φλόγεος et φλογερός. 569
 φλοιοφίλος. 200
 φοινός et φόινος. 136. (φοινά δά-
 κη Nicander Ther. 146. unde
 Etymol. M. p. 723. 33. ed. Lips.
 emendavit Gaisford. in Poet.
 Minor. T. I. p. 114.)
 φορβεία et φόρμιγγα conf. 838
 φρήν. φρένας et φερνής conf. 544
 φοικαλή θυσία. missa. 435. (San-
 cta coena φοικωδέστατη τελετή

ap. Jo. Chrysost. T. VI. p. 16.
 Alia loca, ubi est φοβερά καὶ
 φοικώδης θυσία, vid. ap. Suicer.
 Thes. Eccl. Tom. I. p. 1422.
 Hinc etiam φοικτὸν ποτήριον,
 quod in S. Coena porrigitur,
 ap. Theophyl. in I. Corinth. XI.
 25. et φοικτὴ aut φοικώδης
 τράπεζα ap. Jo. Chrys. Homil.
 XXI. Tom. V. p. 129. LXXII.
 Tom. V. p. 518. φοίττειν de
 sacro horrore illustravit Wytten-
 bach. ad Plutarch. Tom. XI.
 p. 250. Cf. Astius ad Platon.
 Phaedr. p. 319. s.)
 φοιμάσσεσθαι et φρονάσσεσθαι
 conf. 518
 φρονάσσεσθαι et φοιμάσσεσθαι. 518
 φυλλοστρώτω. 536
 φνράω et πυργάω conf. 414
 φύρδαν. 639
 φύρω. πεφυρμένος δάκρυσι. 52.
 φνρόμενον et φερόμενον. A.
 LXXVI.
 φνείν, cum dativo. 919. φνόμενος
 et τυφόμενος conf. 756
 φνσις, periphrasin facit. 14. 715.
 φνσις et φθισις conf. 647
 φντόν ούρανιον, homo. 645
 φῶτες, pro άνθρωποι. 110. φω-
 τῶν et φατῶν conf. 467
 Fratres pii. 40
 Futurum in ἰσῶ et ἔξω. 739. fu-
 turum medii pro passivo. 721.
 cum praesenti junctum. 105:
 264. 777. in adhortationibus. 669.
 futurum indicativi post con-
 junctivum adhortativum. 111.
 post si cum optativo. 102
 χαίρω. χηραμένη. 66. ἐχρήματο.
 262
 χάλαζα, signific. transl. 316
 χαλᾶν, signif. neutra. 877
 χαλεπός et χαροπός conf. 84
 χαλέπτειν c. accusat. 113
 χαλινός, quodvis retinaculum. 555
 χαλκίματος et χαλκήματος. 102
 —χανδης. 157
 χανδοποτεῖν. 271
 χανδὴ κύλιξ. 959
 χάος et φάος conf. 825
 χαράσσειν, pingere. 728. γενειάδα,
 de lanugine. 880

Tom. IV.

Χαρίλας et Χαρίδας conf. A.
 LIX.
 χαροπός, ἡ, ὄν. 324. cum χαλεπός
 conf. 84
 Χάρων et δράκων conf. 884. de
 hominibus. 659. in compositione.
 Ib. Χάρων. 304
 χελοποτεῖν et χανδοποτεῖν. 271
 χεῖμα et κύμα conf. 768
 χεῖρες, opera artificum. 871. χερσὶ
 et χεῖρεσι conf. 13. χεῖρας et
 γῆρας conf. 115. et δεῖρας. 848.
 χερῶν et κερῶν. 486. et χορῶν.
 558. s. 589
 χελιδονίς. 266
 χελιδών. χελιδόν. A. LXVII.
 χεῦμα, de mari. 313. 853.
 χέω. χεῖν et ἔχειν conf. 652
 χῆν, χηνός et χενός. 561
 χθών. χθόν. 283
 Χίος et Χίος. 93. 353. 696. A.
 LIX.
 χλαμύς ἱερὰ, a pueris gestata. 748.
 (vid. Wyttenbach. ad Plutarch.
 T. XI. p. 307.) χλαμύς et χλα-
 νίς conf. 748. 910
 χλαρίς et χλαμύς conf. 748. 910
 χλωρὸν ὕδωρ. 615
 κολος et κόλος conf. 716
 χορεύειν, vi transitiva. 225. c.
 δοκεῖν conf. 267
 χορός, signif. transl. 904. χορῶν
 et χερῶν conf. 558. s. 589. et
 τερῶν. 42
 χόω. χῶσαι σήματι, τάφω. 368
 χρεμίσθω, χρεμίστω, χρεμισίζω.
 523
 κρη. ἐκρην et ἦν conf. 364
 κρησθαι, c. genit. et dativo. 599
 κρίσματα et χρώματα conf. 55
 κρονέσκων et κορέσκων conf. 69
 κρόνος et ρόνος conf. 882. κρόνον,
 diu. 627
 κρύσεις, prima correpta. 197. s.
 274
 κρουσούς, κρουσοῖ, numi aurei. 58.
 779
 κρουσίον, vox blandientium. 696
 κρουσωπός. A. XXXV.
 κρουσωτός. 914
 κρώματα et κρίσματα conf. 55.
 A. XXXIII.
 ψ cum τ, φ, χ, π, cōnf. 166.
 586

67

φανάς et φανάς conf. 77. 260.

531

φαλίς. 205

φάμαθος νεκύν. 727

φικάς et φακας conf. 260. 331

φήχειν et φήχειν. 715

φιλός ἱππος, pro γυμνός. 789. c.

ἐψηλός conf. 285

φίχας et ψυχάς conf. 528

φίω. 525

ψυχαπάτης. 748. s.

ψυχάς et ἥχας conf. 22

ψήχειν et ψήχειν. 715. ψήχσθαι, refrigerari. 176. (Hesych. ἀναψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι.)

ω correptum ante consonantem.

40. 958. 965. in ωόν, ἤρωες,

ἡρωϊκός. 829. 961

ω et ω. 79. omisenim. 178. 750

ω et ωω conf. 86. 329

ώδε πως. 46

ωι et ος conf. 289

ώμαδόν λαβεῖν. 378

ώμογέρων et ἡμιγέρων. 113

ων, terminatio vocabulorum locum significantium, νεκρών, εὐδρών. 372. (Adde βωών et ἱππών ex Bekkeri Anecd. Tom. I. p. 29, 32. Vid. imprimis Bast ad Gregor. Cor. p. 224. s. not.)
ων pro οὐν etiam apud Dorienses obvium. 387

ωνθρωπε. 340. 382

ωίων. 8. 723. s.

ωρη ἐραν. A. LXXV.

ώριος γάμον. 258. ώριος et άριος conf. 769

ως cum positivo. 45. ως ὅτι. 403.

ως et ἤς conf. 156. ὡδ. 157. et ρους. 607

Indici Epigrammatum

insere haec:

ἀζομένη κόρη. A. XCV.

βαίων ἐπὶ νόμφαις. A. XCVI.

ἐπταξαν βασιλῆες. A. XCVIII.

δοταῖς διωτάξαις. A. XCIX.

ἡ μάλα πρωτομάχα. A. C.

πηνυκί ἀθανάτων. A. C.

πρὶν τῷδε. A. C.

μνημ' ἰδέ. A. CI.

πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι. A. CIII.

στήλη μαρμαρέη. A. CIII.

τιμόδτος ὁ πάτρας. A. CIV.

APOGRAPHI GOTHANI

APOGRAPHI GOTHANI

QUEMADMODUM ID EXPRESSUM HABEMUS

IN EDITIONIS HUIUS TAM TEXTU QUAM COMM.

USQUE AD SECTIONEM DECIMAM QUARTAM

CUM IPSO CODICE PALATINO

DILIGENTER NUNC ITERUM COLLATI

ACCURATA CORRECTIO

EDIDIT

ADIECTIS PASSIM OBSERVATIONIBUS SUIS

PALAEOGRAPHICE CRITICIS

ANT. IAC. PAULSEN D.

FAUTORI SUO OPTIMO
FRIDERICO WILKEN

V I R O

SICUT INGENIO ATQUE DOCTRINA
ITA HUMANITATE AC MORIBUS PRAECELLENTI

OB INSIGNEM ADVERSUS SE LIBERALITATEM AC BENIVOLENTIAM

GRATI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

HAS TENUES PALAEOGRAPHICI STUDII PRIMITIAS

SACRAS ESSE VOLUIT

AUCTOR.

Prooemium.

Quaerenti mihi saepenumero, quid tandem causae esset, cur hominum genus industria longe acerrimum et subtilissimum, quod, paene dicam, ipsas litterarum atomos, si fieri possit, rimari conetur, verbo, cur philologi aut nihil plane uterentur, aut admodum parce duntaxat iis libris, quos ut fontes omnis doctrinae solidioris fere unicos atque purissimos adire debebant quam frequentissime: hoc inquam saepius mecum reputanti quae potissimum occurrerunt causae, quae plerosque viderentur, quominus debita illos cura et assiduitate versarent, inprimis prohibere. Namque permultis, si maxime velint, per extremam fortunae iniquitatem thesauros istos adeundi potestas non est facta, quoniam, qui possident eos, custodiunt, uti par est, auro gemmisque vigilantius; propterea quod, si ulla ejusmodi caro et raro libro macula adspargatur, aut si aliud quodpiam inferatur damnum, perinde est ac sublatus sit e corona regia pretiosissimus lapis; unde enim, quod sit dispendium factum, resarcias, nusquam temere reperitur. Haec igitur ratio multis haud dubie satis magnae et gravi est excusationi; at quam alteram rei causam subesse observavi, ea profecto non minus justam nonnullorum in se vituperationem habet. Sunt enim nimirum, qui ubi lectionem

quandam vulgatam sensui non satis convenire ad-
 verterint, spretis, quae praesto erant, membranis,
 de scripti illius incolumitate non melius se putent
 mereri posse, quam si probabili aliqua conjectura,
 quam inaniter vulgo certae et ingeniosae emen-
 dationis nomine venditant, afflictum orationis sen-
 sum non tam persanasse, quam aliquo saltem modo
 allevasse videantur. Qua in re, quod factum est
 sane stultissimum, litterarum similitudinis vel nul-
 lam omnino, vel certe perexiguam rationem habere
 consuerunt. Quos qui approbant collaudantque
 — divinum scilicet quiddam et summa admiratione
 dignum putatur, posse, quod eximius aliquis scri-
 ptor senserit, id, quolibet adjumento extraneo re-
 moto, ex suo funditus concinente animo odorari,
 quin ipsum etiam, quo usus sit, verbum invenire —
 haud tolerabilius mihi desipere videntur, ac si pin-
 gendi quidam artifex, cui, ut pulcerrimae virginis
 simulacrum sisteret, demandatum sit, mallet,
 qua ista forma ac specie esset, ex parentibus aut
 propinquis accipere, quam nudae ipsius staturam
 ac vultum intueri. Eum enim videre velim, qui,
 quamvis perspiciat, quid sim dicturus, in summa
 linguae ubertate ac copia, et praesertim in oratione
 pedibus liberrima, quod quovis loco oporteat ver-
 bum ponere, cum aliqua saltem veri suspitione
 praestituere mihi possit. Quo nomine non possum
 quin duum virorum praeclarissima studia praedi-
 cem, si modo praedicare id est, rem non assequi,
 sed comminuere dicendo, Jacobsii scilicet atque
 Passovii; quorum alter ut alias semper, ita in hac
 quoque novissima Anthologiae editione, quanti sit,
 religiosissime in divinando ipsa membranarum ve-
 stigia sequi, perquam lucide atque copiose per-
 docuit, alter cum doctissimis quibusdam amicis
 id jamjam operis instituit, ut quicquid accurata-

rum collationum descriptionumve codicum coacervare potuerit, in critico apparatu Vratislaviae brevi prodituro publici id juris faciat; cujus operis tomo primo, cum comparebit, inserere visum est *Παύλου Σιλεντιαρίου ἔκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας*, quam ex eodem Anthologiae praestantissimo codice omni, qua par est, cura ac fide descripsi. Quodsi saluberrimus ille mos, ex litterarum magis ductibus, quam ex vago quodam concinnitatis sensu conjecturas faciendi, mox latius, ut vehementer opto, propagetur et increbescat, hoc cumprimis videndum esse censeo, ne sic generatim praecepta ponantur, cujusmodi, exempli loco, hoc est: „has et has litteras, syllabas, voces saepissime in libris manuscriptis commutari,“ sed ut de quovis singulo potius codice, quaecunque in eo reperiatu litterarum syllabarumque affinitas, explanetur quam curiosissime. Nam unusquisque fere codex suam habet singularem ac propriam scripturam. A quo peccato ille ipse, quem honoris causa nomino, Cel. Jacobsius non satis ubique cavisse videtur; quod in tanto, tamque amplo viro eo liberius animadvertendum esse duxi, ne suprema ejus auctoritas multos, qui in ipsum suspiciunt, in eundem errorem inducat. Jam etsi non defore auguror, qui dummodo obiter hanc levidensem meam scriptiunculam adspexerint, frustra omnem operam consumptam esse clamitent in rebus parvulis atque minutis, tamen hoc leve istorum judicium assis non faciens, id etiam vanitatis addam, ut quantum in codice pervestigando studii navaverim, plene atque prolixè demonstrè. Primum igitur, antequam ad ipsum conferendi laborem me applicarem, hoc mihi faciendum fuit, ut quae uspiam de graecis codicibus praecepta palaeographica exstarent, cognoscerem et imbiberem universa; quid enim

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitas haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendi notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentarii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poemā, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessi, quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, cuncta enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant, tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta, ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensenda etiam venit diligentissima commentarii lectio atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; me quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaëuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modo haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cum maxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, in primis mihi erant colendi et obser-

vandi, Creuzerum dico et Wilkenium; quorum uterque, simulac, quod institueram, exaudivisset, ita se facilem mihi et officiosum in ea re praebuit, ut profecto, qui dignas gratias referam, neque nunc habeam, neque unquam sim habiturus. Sic nimirum evenit, ut negotio illo rite transacto, nunc manibus teratis hanc leviculam scriptionem meam, quam simul et fidenter Vobis tradebam, et aliqua tamen ex parte paulo etiam timidius. Tametsi enim probe mihi conscius essem, nullum unum codicem pari unquam diligentia et animi attentione comparatum esse, ac multa sane haud spernenda commoda enasci oportere ex hoc libello meo splendidissimae sospitatoris Anthologiae, quae nunc absolvetur, editioni: tamen, quoniam operi adjungendus esset, quo equidem nihil novi ullo nomine perfectius neque politius, nihil sagacitate, doctrina, diligentia, urbanitate affluentius, fieri procul dubio non potuit, quin aliquo certe angerer premererque timore. Accedebant praeterea aliae quaedam causae, quae rem non leviter impedire videbantur, quarum prima, quae temporis brevitate voluminisque angustiis continebatur, valde me, haud diffiteor, sollicitum habuit; exponere enim perexiguo spatio quam plurima, res est non pauci temporis. Alterum, quod urgebat etiam obstaculum, in eo erat situm, quod multa, quae, ut penitus intelligerentur, ante ipsos legentium oculos necessario erant ponenda, culpa ac vitio rei typotheticae ne similiter quidem sisti poterant; cui, spero, litterarum incommodo pervulgatior mox lithotypia medebitur, quam hoc ipso jam tempore prudenter nonnulli in partes vocant. Postremo loco et illud haud parvo me afficiebat metu, quod in tanta laboris festinatione, ubi, dum oculus lectionum discrepantias undique colligeret, priusquam mens, quid scribendum esset, praeme-

ditari, auris, qui orationis foret sonus, examinare posset, manum continuo litteris oportebat reperta mandare, quod in tanta, inquam, festinatione, ut miseriarum cumulus adjiceretur, ea etiam lingua utendum esset, qua per integrum annum et eo diutius plane usus non eram. Pristinam enim scribendi facultatem, qua nunc me sentio validum atque polentem, non recepi nisi per tres continentes dies nihil fere praeterquam Ciceronem legendo. Qui paucorum dierum usus tam facile mihi ac volubiliter currentem stylum effecit, ut singula qualibet hora, modo res sint in promptu, commodissime mihi profligare posse videar amplius binis foliis. Verumtamen ne hac dicendi copia ac facilitate me male abusum esse aliquis dicat ad futiliter garriendum, ipsam nunc, quae proposita est, rem tractabo. Quod si cui forte facere videbor nullo plane observato ordine, ejus rei culpam scito non tam mihi, quam ipsi disserendi materiae essetribuendam, quae ita ab omni jucunditate est nuda atque destituta, ut accesserim ad eam non sine maximo fastidio. Annititur enim animus noster ad altiora, quae et ampliorem certioremq; laudem pariant, et plus etiam vitae communi utilitatis afferant. Tamen, quod semel munus in me receperam, id strenue ac diligenter peragendum censui. De codice jam nostro, quae mox neam in universum, haec habeo. Quotquot vidi Heidelbergae membranas vetustiores, ad unam omnes tachygraphice sunt scriptae, id est, ductibus liberioribus, grandioribus, certioribus. Una hujus Anthologiae libri ea pars, quam habemus a primo librario litteris consignatam, non tachygraphice, sed calligraphice est scripta, litteris admodum munde, minute ac nitide pictis. Idem pigmento, non fusco, quemadmodum plerique alii, sed paene flavo aut rutilo est usus; quo in genere socium habet tertium

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo eam assignandam esse; quam conjectationem amplectari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis appictae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerere. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana, progreditur non ultra paginam 614, qua fere media recentiori manu exstat scriptum *ιδὲ τα λογιὰ ἐν ποδ.* cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certe, quae desiderantur, non reperi; proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentiarrii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium me esse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minor sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiam nunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quosquam vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

fecto nondum satis compertum habemus. Quae sint in libro nostro litterarum formae, quae syllabarum vorumque compendia, ab initio quidem, ut adjuvarentur hoc modo emendandi conatus, in animo fuit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo satius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam commodius tempus differre. Ex fide et auctoritate Cl. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii primordio alterius librarii manum recentiorem dixit; at certe immerito, satis enim argumenti est, eadem utrumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc alterum passim correxit; de quo constat ex additamentis meis. Tres an quatuor diversos libri scriptores acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine haesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pagina codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto alicui librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo sint negligentius ac remissius scripta, nihilo minus tamen eidem scribae adjudicanda censeo, qui in primis membranae foliis illa diversi argumenti epigrammata conscripsit. Quae secundus librarius literis mandavit, lectu haud dubie longe sunt facillima, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a me reperies lectionis varietatem. Admodum magnam codicis partem homo nescio quis, quem perperam vulgo correctorem appellant, dici vix potest quam male habuerit. De quo propterea quod Planudes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso librario positas iste nefarius homuncio pessumdedit, non injuria mihi suspicio esse nata videtur, post Planudem demum hunc perditissimum interpolatorem codici operam suam perversam atque inutilem navasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus correctiones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile oriri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem ad manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

mere posset. Planudes vero, ut videtur, ipse diversis Anthologiae codicibus est usus. Restat, ut de lineola illa superscripta, porro de sigla quadam in libro nostro longe creberrima, ac de signis denique iis commoneam, quae novum ordiri epigramma, commonstrent. Lineola supra litteras per aequum ducta, quae, prout ejus sedes permittat, ac sensus jubeat, vel α vel ν denotare potest, multis quoque aliis rebus inservit; nam etiam, cum litterae vim numerorum adsciscunt, superponitur; porro syllabam significat porrectam; tum litterarum consonantium facit reduplicationem; deinde unamquamque litteras elidendi rationem designat, quemadmodum exempli causa Ὁμῶ est Ὁμηρῶ , μῶ μητέρα , Χν Χρῖτον ; postremo denique loco apud secundum librarium etiam vicaria spirituum est. Sigla in libro ms. creberrime obvia, quam doctissimus Editor in comm. bis terve ad summum lectorum oculis subjecit, effingitur vel sic: \sim vel sic: $\%$. Varii ejus significatus hi sunt: Quando singulae cuidam litterae est superscripta, hanc vel falsam, vel addubitatum, vel denique male pictam esse indigitat; cum vero integrae voci aut praeposita, aut etiam altius, quam ut possit ad unam aliquam litteram referri, superposita est, illam ipsam vel pravam, vel dubiam, vel male diremtam, vel denique inusitatam et propterea parum perspicuam esse arguit. Si hoc sit, usu persaepe venit, ut ejus correctio vel explanatio in margine exstet. Probe autem ab hac sigla distinguendus est, qui eandem plane speciem praefert, deletus acutus; quem habes, verbi gratia, in voce πατρὸς κτόνος . Tria sunt, quae epigrammata separant, signa: lemma, numerus, et sigla, si novam licet huic vocabulo potestatem addere, initialis. Primum saepius redundat, quam deest; idcirco certius, si desit, non incipere, quam,

si exstet, vere incipere novum epigramma colligetur. Contrarium incidit in alterum et tertiam, quapropter diversa in iis ratio est ineunda. His ita leviter perstrictis, praefandi partes rite mihi explevisse possum videri; quibus enim rebus distet hic liber ms. a reliquis, quos oculis usurpavi, codicibus, in singulari mox libello perscribere est animus. Quae vero paucissima addenda sunt ad Pauli Silentiarrii Ambonem, peraccurate nuper a Cl. Bekkero descriptum, adjungere lubet superius laudato apparatus critico. Quodsi existent, qui nimium velint descriptionis meae pretio detrahare, ac praeterea me acrius et impudentius, quam decuerit, impugnasse dicant Jacobsium atque Bastium, viros sine controversia omni, quae quidem in mortales cadit, virtute insignes, si hoc alterum, quaeso, concitatori operae cursui attribuunto, qui nescit rebus modum afferre; de illo autem priore, licet cetera vere sentiant, id mihi tamen laudis derogare non poterunt, in quo primariam collationis meae palmam consistere arbitror, quod hominis tribus ad minimum seculis sequioris temerarias plerumque correctiones diligentissime sejunxi a sincera et genuina ipsorum librorum scriptura. Quod viri docti ut lubentes agnoscant, nec multam ac variam doctrinam, qua prius propositum erat haec supplementa mea illustrare, indignabundi circumspeciant, etiam atque etiam rogatos volo.

Ubicunque reperias *Bast*, intelligas licet commentationem ejus palaeographicam, ubicunque autem *corr.* et *libr.*, de correctore et librario cogitare te volo. Verba haec *dele not. Jac. marg.* signo sunt, quae habeantur in codice sanissima, per descripto-

rem Spalettum viiata esse, unde migraverint post-hac in lectiones varias, quas Ill. Jacobsius textui supposuit. Siglam codicis paginae in calce libelli mei suo quamque loco restituendam curavi, quoniam, si semel ponenda erat, rectius haud dubie poni non poterat quam suo proprio loco. Ponenda autem certe fuit, quia rarius a librariis in summis paginis peccatum fuisse animadverteram, quam in mediis aut infimis.

I. Χριστιανικά επιγράμματα.

In prooemio εὐσεβῇ καὶ εὐσεβῇ τε καὶ. Ib. ἀέλληνες) ἀέλληνες, quod pro ἀνέλληνες dictum retinendum arbitror. Nr. 1. Ad vocem lemm. κιβούριον Cl. Ed. observat, formam κιβώριον usitatiorē esse. Quod, quando fani significatione accipiēda est, vix crediderim. De qua re, sicuti de reliquis ejusdem vocabuli formis, vid. Etymolog. Vossii et Suic. thes. eccles. † quem posteriorem librum ad omnes fere christiano- rum scriptores graecos summo cum fructu consulendum esse, semel monuisse sufficiat.

Nr. 2. in comm. lemm. ἀψίλοι) ἀψίλοι. In textu v. 1. Ἰουστίνος) Ἰουστίνος. Cf. de hoc punctorum in vetustissimis ll. mss. superscribendorum more Bast p. 718. V. 4. τεῦξέ μιν) τεῦξε μιν.

Nr. 3. V. 1. νηὲν) Sic legitur in cod. Altera enim pars literae ω, quae prius scripta fuit, ab ipso librario radendo deleta. V. 4. κρείσσονα τῆς προτέρας) cohaerent in cod., nullo tenore appposito. Quem eodd. fere omnium satis tritum morem verbo saltem attingere volui.

Nr. 6. in comm. lemm. ἐν τοῖς σφοδρῶ.) εἰς σφοδρῶ. Mallem, V. D. εἰς per ἐν τῷ (sc. χώρῳ) interpretatum esse. τοῖς enim in libro nostro aut raro aut nunquam superscribitur, sed vel plene exaratur, vel eo compendio, quod exstat Bast. tab. aen. IV, 17. Τὰ Ἀμυντίου Jac. interpretationi favere, nequitiam ignoro.

Nr. 7. in lemm. εἰς τὸ λογάριον) εἰς τὸ λογάριον, quod esse videtur ἐν τῷ τὸ λογάριον. Ex εἰς pro ἐν εἰς circumflexum et iota adscriptum commodē abesse posse, nota tachygraphica εἰ pro τῷ affatim docet. In voce λογάριον confluerunt superscripti tonus acutus et nota syllabae ὄν; litera εἰ vero aut evanuit, aut propter tenorem acutum vocis exitum satis prodentem omīssa est. Ill. Jac. explicatio, quamvis sit multo doctior, non ita prope ad literarum vestigia accedit.

Nr. 8. in lemm. ^{οω}ἀππ) Nullo pacto, quae Cel. Jac. opinio est, literae στ in π depravatæ sunt, sed, quum librarius initio tantum ἀππ scripsisset, ut numerum pluralem indicaret, postmodum perspicuitatis causa ω addendum censuit. Ejusmodi additamentorum exempla habes, ut pauca commemorem, ad lemm. ep. erot. 264. 270. Ep. Greg. 134. — Ib. εἰς^ι) εἰς^ι et ὁρμίδου) ορμισθου. Illud esse plane non potest εἰς τήν, sed est potius εἰς τὰ, quod pro ἐν τοῖς accipi oportere, sat notum est. v. ad epitymb. 181. V. 5. καί) ita habetur quidem in cod. marg., at caractere recentiori. Alteram lectionem κάλλει nil nisi otiosam scioli cujusdam explicationem esse, eamque non singulae aliqujus vocis, sed totius enunciati, nemo non videt.

Nr. 9. in lemm. βοθρεπτω) In mentem venit corrigere βοθρῶντῃ i. e. Βουθρῶντῃ. Pluribus conjecturam meam adstruere, hic locus non est. Summam autem in quibusdam codd. similitudinem inter ωτ et π recensere, male praetermisit doct. Bastius. *)

Nr. 10. V. 20. βοάα) Sic vere in cod., at tam parum distincte, ut a descriptore non curiosissime facile potuerit pro βοάαν haberi. V. 22. πον) Codicis lectio sincera videtur, et haud inepte defendi potest. V. 31. ἀμετρήτους) Cod. lectio mihi equidem praeferenda videtur. Subaudi: ἀεθλητῆρσιν s. ἀγλοῖς s. μάρτυσι s., quod proxime infertur, θεράπονσι θεοῦ. Ita existit comparatio vel potius antithesis longe aptior: Sanctis innumeris — tu sola. — In marg. cod. recte habetur περιγράφοντα. V. 41. An Jac. conjectura ἐλαύνῃ tolerari possit, rei grammaticae peritiores videant; equidem nego. V. 42. in marg. post ναοῦ habes :ω, quo signo a seqq. illa dirimuntur. Ib. τήν ἀψῖδα)

[*) Bastii Commentatio Palaeographica non est iustum Palaeographiae corpus, sed complectitur tantum observationes palaeographicas, quas in notis ad Gregorium Corinth. itemque in Epistola Crit. ad Boissonad. eiusque Appendice sparserat, commodo ordine digestas novisque copiis auctas. Itaque fieri non potuit, quin plurima omitterentur in integro corpore palaeographico tractanda: id quod ipse vir praestantissimus in litteris ad me scriptis fassus est. Cqnf. quae scripsi in praefat. ad Gregor. Cor. p. XLIX. G. H. S.]

ε^Δψι q. d. τῶν ἀψιδων, quod possitne locum habere, nec ne, alii judicent. V. 47. in marg. ναοῦ) ναω. An terminatio attica (ἀποβολῇ τοῦ σ κλίνουσι. Gregor. Cor. p. 42.) cum forma vocis vulgari est mista? V. 51. βαθυρρίζοις) βαθυρίξ^ρ. Sic centies in cod. nostro. V. 52. δῶκων) διωνῶ. Ita haud raro lineola, litteram ν quum denotat, nostro circumflexo, seu codd. notae tachygraphicae literae ω est similis. Pro α hunc in modum ductam non reperi. V. 68. Cod. lectio λίνεα, quam Ill. Jac. lenissime in δήνεα mutavit, ob antecedens verbum τοξεύω servanda videtur; sensus inde exit satis tolerabilis. V. 72. Non recordor, uter superscripserit λύσαν; si corrector, alteram vocem tuendam existimo. Latet enim in ἔαβες λήθην argutia, ab ejusmodi poetilla haudquaquam aliena. Nr. 11. in lemm. βασι) Hoc compendium alias nomen Βασιλείου s. Βασιλίου indicat. v. epp. 86 et 92. An τὰ Βασιλείου est regula S. Basilii, cui adhaesisse constat hos trigeminos Cosmas atque Damianos, ut foret εἰς τὰ i. q. ἐν τοῖς?

Nr. 12. V. 10. in comm. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον) Voluit V. D. probabiliter, quod in textu dedit, ἐς. In scriptura codicis dubitare possis, utrum ἐς δ' an ὦδ' offerat scriba. Hoc si praetuleris, quum sequentia absque ullo lacunae vestigio cum his verbis cohaereant, paulo quidem durior, nec tamen plane rejicienda oritur constructio, deficiente verbo substantivo. Ea autem, quae Jac. tanquam novum lemma novo epigrammati Nr. 13. assignavit, neque sigla initiali neque numero additis, in margine leguntur. Proinde haec duo poemata unum puta.

Nr. 18. in lemm. Βαίην) fort. βαύκην s. βαύκαλιν.

Nr. 19. V. 3. θεοῤῥήτοιο) θεοῤῥήτοιο^v. Quod superimpositum est, interpretamentum sapit.

Nr. 28. V. 3. εἰς χειρὶ) εἰς χειρὶ. Jac. χεῖρῃσι proponit. Perbene; librarii enim saepissime aliarum dialectorum formas in atticae depravaverunt, quoniam hae ipsis notiores essent; v. Reiz. de pros. gr. acc. incl. p. 7. pr. Verum nonne ductus literae σ in voce εἰς praelongus syllabam σιν significare potest? Vid. Bast. tab. II, 14.

Nr. 32. V. 3. Jac.: Saepenumero permutatur καὶ cum η. Hoc verissimum, sed in nostro l. ms. καὶ eo compendio non scribitur, quo possit cum η commutari. At ea similitudo fortassis in archetypo obtinebat. v. Greg. Cor. p. 384. Bast. 815.

Nr. 54. in lemm. comm. ^ε ^τ *εἰς αὐ*) Interpretare: *εἰς τὸν αὐτόν*, non, quod Jac. dedit, *εἰς τὴν αὐτήν*, quippe quum non eadem, sed diversa, fuerit imago. V. 4. *κρείσσονι*) *κρέσσονι*.

Nr. 47. V. 1. *μεγαθενές*) *μέγα σθενος* a prima manu; sed a manu secunda lineola copulatrix addita, et *o* in *e* transformatum.

Nr. 52. in lemm. *ἤγουν*) *ἦτουν*. Sic non raro in Anthol. cod. Cf. Greg. Cor. p. 876. V. 2. *καὶ ἐς*) Imo, quod Jac. praecoptat, *εἰς καὶ ἐς*, reperitur in cod.

Nr. 60. V. 1. *Μωσῆ*) *Μωσῆς*.

Nr. 65. V. 2. *θυοίαν*) *θυοίην*. Nr. 75. dele notam Jac. marginalem. Cod. rectissime habet *σαμαρεῖτιν*. Nr. 84. V. 1. in not. marg. Jac. dedit *ἀθανάτοι*. In cod. *ἀθανάτοι*. Nr. 93. V. 1. in comm. Jac.: *λεύσων*, ut saepius. Rectius dixisset: ut, si duo tresve locos excipias, semper. Nr. 99. V. 2. dele notam marginalem. Nr. 101. in lemm. *χριστιανόν*) *χριστιανόν*. Nr. 106. V. 16. in marg. cod. ³ *τ* *χρυσοτριχ*. i. e. *τῆς χρυσοτρ*. In Jac. comm. male *τοῦ χρυσιτρ*. Nr. 109. in lemm. *εἰς τὴν πηγὴν*) non sunt librarii, sed ab alio quodam, aequali tamen, addita. V. 2. *Κωνσαντ*.) *Κωνταντ*. Nr. 107. dele not. marg. Jac. Cod. lectio convenit enim plane cum ea, quam typis habemus in textu expressam, praeterquam quod deest, ut saepissime, *iota* adscriptum. Nr. 116. V. 3. dele not. Jac. marg. Spaletti enim perperam pro tenore acuto spiritum dedit; et cohaeret vox, nec dissoluta est, qualem in comm. exhibuit V. D. Nr. 118. V. 1. *κακῶν*) *πάθων*. Ob hoc unum peccatum apographi auctor satis magno jam jure supinae negligentiae incusaretur. V. 7. *προσφόρων*) *προσφορ* i. e. *προσφορως*. Nr. 119. V. 25. dele not. Jac. marg. Nr. 123. V. 3. *ὑμνοπολοῦσιν*) *ὑμνοπολοῦσι*. Vix his terve in usu literae paragogaie concinere adverti librariorum ms. nostri cum Cel. Jac.

II. Χριστοδωρου εκφρασις.

V. 39. *δ' ἐβιάζετο*) *δὲ βιάζετο*. Ita creberrime uterque codicis scriba augmentis syllabicis verba privat, ubi III. editor adjicit. Uter rectius, sub judice lis est. V. 70. *ἡρεμέτουσα*) *ἡρεμοῦσα*. V. 71. Litera *ν* finalis in voce *ἀναψαμένην* rec. char. V. 72. *τριποδηλάος*) *τριπο-*

ηλαλος. Etiam hoc τονώσεως praeceptum, ut multa alia, saepissime migrant cod. nostri scribae. V. 103. in Jac. not. marg. codex ἡ habere dicitur. Hoc loco tenoris ductus valde dubius est; sed facile concedam, ita a libr. scriptum esse; in universum enim contendere potest, nostri cod. scribas in tota accentuum ratione admodum fluctuari, neque in una aliqua re sibi satis constare. V. 121. in lemm. πυθαγόρου) πυθαγοῦ. V. 110. ῥαθάμιγας) ῥαθάμιγος. V. 117. ὅτι) ὅττι. Qua in re saepissime peccatur; h. l. ab editore, multo saepius a librariis. V. 128. in comm. τικτόμενοι) τικτομένοι. V. 131. in lemm. δημοκρίτου φιλ) δημοκρίτου τοῦ φιλ. Ad v. 139. habes in marg. cod.

Δ έως ω γ. V. 144. in comm. λάμπον) λάμπο ν. Altera literae ω pars iniuria temporis abolita. V. 159. φαίνειν) Fuit ab initio φαίνων in cod. scriptum; ipse tamen librarius postmodum correxit. V. 180. δακρυχέουσα) δάκρυ χέουσα. V. 183. φᾶρος) φάρος, quemadmodum in his talibus solet librarius. V. 192. πύρρος) πῦρρος. V. 196. in

comm. λευσων) Nullum in cod. σ superscriptum. V. 199. κρήδεμον) κρήδεμνον. V. 200. in cod. marginali ἀπόπλω) ἀποπλῶ. V. 204. ἢ ποτε) ἡ ποτε. Ib. γενετήρα) γενετήρας. V. 209. ὀβριμόθυμος) ὀβριθύμος. V. 226. in comm.: γνωτόρους esse videtur in P. imo, vere est. V. 241. in lemm. χαριδήμων) χαριδήμον recte. V. 256. γητορος in lemm. per vitium typotheticum pro ῥήτορος. V. 271. in lemm. item per vitium typotheticum τελαμωνιαδ^o i. e. os, pro τελα-

μωνιαδ^o i. e. ου. V. 283. in comm. τριποδήλαος) imo rursus, ut supra, τριποδήλαος. V. 270. dele not. Jac. marg. V. 288. χρυσήν) χρυσήν. V. 314. in Jac. not. marg. ἡ) ἡι. V. 323. ἔσαξε) ἔαζε. V. 334. in cod. marg. κρείττων) κρείττον. V. 340. ἐν ἐκείναις) ἐνι κ.

V. 344. in cod. marg. θανμασόν) θανμας q. d. plerumque θανματός.

V. 351. in lemm. φιλοσοφον φερειν) φιλοσοφον φερειν. V. 358. in comm. πολυσσούχουσαν) πολυσσούχοισιν. V. 367. dele not. Jac. marg. V. 379. ὕσα περ) ὅσα περ ex more cod. V. 394. dele not. Jac. marg., pariter ac v. 406 et 410. V. 409. παρ' ἡόσι) παρήϊος. V. 414.

in lemm. διαλεκτ) i. e. ων. At in cod. recte διαλεκτ i. e. ψ.

III. Επιγραμματα εν Κυζικωι.

In cod. marg. *περγαμηνών*) *περγαμηνών*. N. 2. V. 4. in comm. *ἐν πεδίον*) *ἐς πεδίον*. Harum literarum confusio solennis. Nr. 3. V. 3. *ὅτι περ' ὅττιπερ*. Ib. *ματρός*) *μητρός*. Nr. 4. In marg. *ὁ τέταρτος πίναξ τοῦ αὐτοῦ εὐλοβάτου*. Ergo plura in una columnae basi anaglypha. Quae verba Spaletti festinanter praetervolaverit, an Jac. de industria praetermiserit, ignoro. V. 4. *γαμετάν*) *γαμέταν*. Nr. 5. In cod. marg. habes: *περὶ τοῦ πέμπτου πίνακος*, et hunc in modum deinceps *περὶ τοῦ ἑκτου*, *ἑβδόμου* &c. Nr. 6. in tit. dele not. Jac. marg. *ἐπιφανής*. In cod. enim habes: *ἐπιφαν*^s, quod tam syllabam *ης*, quam *ης* et *ης* significat. Hoc postremum tamen vulgo hac nota significatur. In comm. recte Jac. *ἐπιφανής* in orationis contextu a librario scriptum ait. V. 1. *ὀλοῖς*) *ὀλοῖς* ex cod. more. Nr. 7. in tit. *Ἀμφίωνος*) *Ἀμφίωνος*. Ib. *Διόρκην*) *διόρκην*. et *ὅτι* ο. V. 2. *τάνδ*) *τάνδ*. Nr. 8. tit. Dele not. Jac. marg. Ib. *Οδυσεύς*) *Οδυσεύς* et *Ἀντικλείαν*) *Ἀντίκλειαν*. Nr. 9. in tit. *Πελίας*) *Πελίας*. V. 3. Dele in not. Jac. marg. *ἔρκεσσαν* et. Nr. 10. In marg. legitur: *περὶ τοῦ δεκάτου πίνακος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων*. In tit. *χρυσῆν*) *χρυσῆν*, ut semper. Nr. 15. V. 4. *λίνα*) *λίνα*. V. 5. in novo lemm. *βελλεροφοντ*) i. e. *ος*; at recte reperitur in ms. *τ* i. e. *ον*. Nr. 18. in tit. *Ἐν τῷ*) *ἐν δὲ τῷ*. Ib. *σκεῦος*) *σκευος*. Nr. 19. in cod. marg. *ρημ*) *ρημ*.

IV. Τα προοιμια των διαφορων ανθολογιων.

In cod. marg. *εἰς κεφαλῆ δια*) *εἰς κεφαλῆ δια*³, quae Jac. recte interpretatur. Ib. *ἐν κώτῃ*) *κώτῃ*. V. 9. *ἀναμίξ πλ.*) *ἀναμίξ πλ.*, quae toni erectio non temere librario excidisse putanda est. V. 15. *Λεωνίδεω*) *Λεωνίδεω*. V. 19. *τύννεω τ'*) *τύννεω τ'*, ita ferente prioris librarii more. V. 26. in scholio marginali paene omnia scripturae compendia per typorum defectum ac typothetarum incuriam pessime deformata; ex his enumerabo tantummodo, quae sanari possunt. *μελάνιππ*) *μελάνιππ*; tum *μενεκρα*) *μενεκρα*. porro *νικνεντος*) *νικνεντος*.

i. e. *Νικαίνετος*. deinde *πολύκλῃ*) Quae sit hujus nominis in cod. nota compendiaria, non recorder; sed est Polycleti nomen (*Πολύκλειτος*). Ib. *ἐαυτοῦ ἐμνημόνευσεν* *ἐαυτὸν ἐμν.* V. 42. *Ἀντιπάτρου*) *Ἀντιπάντρου*. V. 46. *Σικελίδεω τ'*) *σικελίδεω τ'*. V. 53. *τὴν*) *τὰν*. Nr. 2. in scholio marginali alterum *Ἀντιπάτρου* circumscribe. *ἀντιπᾶν* i. e. *ον*; in libro rectissime *ν* i. e. *ονς*. V. 13. *Εὐήνω*) *Ἐυηνῶ*. Nr. 3. in scholio marginali *ταῦτα ἐπιγράμματα*) *ταῦτα τὰ ἐπ.* V. 4. *κάθισθε*) *καθῆσθε*. V. 35. *οἰκόθεν*) *οἰκοθεν*. V. 62. *νύμφη*) *νύμφηι*. V. 70. *λύσαν*) *λῦσαν*. V. 74. *χωρὸς τις*) *χωρος τις*. V. 80. *Ἰνδῶς*) *Ἰνδῶς*. V. 88. *Ἐσχατὴν*) *ἐσχατὴν*. V. 114. bis scriptus in cod., sed altera vice a manu neoterica. V. 117. Quod in nota Jac. marg. superpositum est, caractere recentiore, colore multo atriori est scriptum. In seq. ποῦματι τοῦ αὐτοῦ ad v. 5. scholio marginali *ἐπακολουθεῖ*) *επακολουθεῖ*. Ib. *αὐτὴν*) *αὐτὰς*.

V. *Επιγράμματα ερωτικά.*

Nr. 2. in lemm. *ἐταῖραν*) *ἐταῖραν*, ut rarissime. V. 6. *ἔχων*) Litera finalis ab aliena manu, nigriori atramento, in spatio angustissimo allita. Nr. 3. in lemm. *θεσσαλ.*) *θεσσαλ.* Nr. 4. V. 5. *Ξανθῶ, με*) Accentus cum pronomine aliena manu add. Nr. 5. V. 3. *πᾶρα*. Jac. recte monet, hujus ep. duo postrema disticha bis esse in cod. scripta a diversis manibus. Nimirum, quoniam in cod. inter haec et priora nonnihil spatii a librario relictum fuerat, quo fortassis alios huc pertinentes versus ponere animus erat, quos in archetypo certe nondum dignoscere poterat, nasutulus quis his ipsis iterum scribendis male ludibundus chartam implevit; a caetera scriptura ita differunt, ut sint velocius, fuscius, minutius, angustius scripti. Nr. 6. Et in lemm., et v. 1. *καλλίγνωτος* codex praebet. Nr. 9. in lemm. *τὸν καλούμενον*) pessime a typothetis, nisi ab ipso forte descriptore, corrupta. In cod. *τὴν οὕτω καλούμενην*, ratione compendiaria exarata. Nr. 12. V. 3. dele not. Jac. marg., est enim in cod. lineola literam *ν* significans superimposita. Nr. 13. V. 1. Librarius rectissime scripserat *χαριτῶ*. ^{τη} postea corr. inde fecit *χαριτῶ*. Nr. 17. V. 4. ad not. Jac. marg. Terminatio *ης* a corr. orta, librarius exaraverat *ους*. Nr. 18. in lemm.

73
 εροι προκρίνοντος) ερωτικον προκρινον τας. Sic bene. Nr. 30. V. 1.
 ουτε με) ουτε με. Nr. 22. V. 3. αυτοθελῆ) αυτοθελῆ. Nr. 26. V. 1.
 εις σε) εις σε. Nr. 27. V. 1. σοι) σοι. Nr. 29. V. 1. ὅταν) ὅταν.
 Nr. 28. V. 3. ἡφάνικας σου) ἡφανικας σου. Haec parsimonia in ac-
 centibus creberrima. V. 25. in comm. μῆ κέτι) ut etiam alibi sae-
 pissime. Rectius ita: μῆ κ' ἐτι, quemadmodum in libro nostro con-
 stanter. Nr. 30. in lemm. Θεσσαλ.) Θεσαλ. V. 5. ἦν) ἦν ex cod.
 more. V. 6. πλοῦτον) A libr. fuit πλουτοι, quod a corr. mutatum
 in terminationem ον vel ου. Per hunc corrigendi conatum non amplius,
 quid ipse voluerit, quid librarius exhibere, conjectura certa licet asse-
 qui. Nr. 31. V. 6. ad Jac. not. marg. χρυσου) χρυσοῦ; emendate igitur.
 Nr. 37. in lemm. ὁμοι) ὁμοῖ i. e. ὁμοίως. Nr. 38. V. 3. In textu ἦν
 μὲν; in marg. atriori pigmento, recentiori literarum ductu ἦν.
 Nr. 40. V. 7. ἦν) ἦν. Nr. 41. in lemm. περὶ τῶν) πρὸς τῶν i. e. τινῶν.
 Nr. 43. V. 1. γυμνήν τις) γυμνήν τις. Nr. 42. in lemm. πόρνας)
 πορνῶν. Nr. 44. in lemm. τὰς ἐταῖρας) τὴν ἐταῖραν. Ib. μικρὸν
 exstat in cod. Nr. 50. V. 1. μοι superscr. rec. char. Nr. 48. V. 6.
 οὐδέν) Lit. ν per correctionem neoterici addita. Nr. 54. in lemm.
 αὐτ) αὐ. Nr. 55. V. 4. ἦνεν) ἦνυσεν; tamen prope evanescit lit.
 aëbilans. V. 7. ἀμφοτέροισι) Hic aliquando, quod rarissime fit, lit.
 parag. a libr. adjecta. Nr. 61. V. 1. κόνδακα) κονδάκα. Nr. 62. in
 lemm. ἀνώνυμόν τινα) ἀνώνυμον τινά. V. 5. in comm. ita Jac.: Neuter
 horum versuum a Rufino videtur profectus. Rec. saltem char. sunt
 scripti. Nr. 70. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 73. V. 3. ἡμετέροισιν)
 Abest lit. parag. Nr. 79. V. 3. in not. Jac. marg. μωστ ταῦτ) Po-
 steriorem vocem dele; de priori hoc accipe. Profecto νοεῖς a libr.
 scriptum fuisse videtur; ast postmodo corr. neotericus illud inter-
 polavit. Nr. 81. V. 2. scr. ἦε. Nr. 85. in lemm. εἰς τινά) εἰς τινά,
 ut semper. Nr. 94. in lemm. ὠραι) ὠραι i. e. ὠραῖον. An voluit
 ὠριον scribere? Nr. 96. V. 2. in not. Jac. marg. καὶ εἰς) καί τις et
 θίγεις) θίγης. Nr. 104, 3. in not. Jac. marg. λεπτοστολιδώμασι)
 λεπτο στολιδωμασι. subscripta copulandi nota satis testatur, inusitatam
 hanc vocis formam librario non temere excidisse. Nr. 107. V. 8.
 ἡμεθα Ναϊάδος) ἡμεραι. αἰάδος. Nr. 108. in lemm. κόρη καλονμένη
 i. e. κόρη καλονμένην. Nr. 110. in lemm. λυσιδίην et εὐφράνην
 notis tachygraphicia minus recte expressas habes; etiam Nr. 111. τερνίην.
 Nr. 113. in lemm. σωσιγράτ.) σωσιγράτην. Ib. ἀκαταχε) ἀκατάχε.

V. 5. in comm. ^ω πολίς male: imo ^ω πόλις. Nr. 114. V. 4. Post φύσιν in cod. colon. V. 5. post ἀναιδής signum interrogationis. Utraque interstinctio ab ipso libr. oriunda. V. 6. οὐκ ἄλλως) οὐ καλῶς. Nr. 115. in lemm. ^τ διὰ του) διὰ του. V. 3. In voce ὑπαικῆς, quam literam nunc τ typis habemus expressam, ita ineerta est in l. ms., ut τ an σσ an πτ an ς sit, discernere nequeas. Nr. 116. in lemm. ἀργενταρίον ὅτι) ἀργ. ἐρωτικὸν ὅτι. Ib. ὁ δὲ ἄρῶν) ὁ δ' ἄρῶν. Nr. 120. in lemm. ^δ μοιχαλλί) μοιχαλλί. V. 3. κοῦχ) κούχ), duplici, ut fieri solet, spiritu. Nr. 125. V. 2. in not. Jac. marg. ἐπηϊόνιος.) Verum posterius ^ε nigriori pigmento, diverso calami ductu. Nr. 126. V. 4. πρὸς τῷ) πρὸς τῷ, quod signum est depravationis. Nr. 128. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 130. in lemm. βακκίον sive μακκίον) Sic potius: fuit a pr. manu ^μ μαικίον; corr. inde fecit μακκίον. Ib. ἐταῖραν) ἐταῖραν, quemadmodum inde ab ep. 128. persaepe libr. exhibet. V. 5. post ^δ θακρύνει et δὲ interrogationis signa. Nr. 132. V. 7. εἰ δ' ὀπικῆ) εἰδ' ὀπικῆ, corruptelae indicium. Nr. 135. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 137. V. 1. 2. τὰς et τὰς αὐτὰς, quem morem cod. noster in genitiuis doricis utriusque numeri constanter servat. Nr. 139. V. 3. πάντῃ) πάντῃ, ut plerumque, licet non semper, in libro nostro. Nr. 140. V. 1. in comm. μοῖσαι) ^μ μούσαις. literā ultimā puncto deletā, rectissime. Nr. 141. V. 1. οὔσαι) οὔσαι. Nr. 144. in lemm. σύγκρισις) σύγκρισις. Nr. 145. V. 3. ἐρώντων) Utraque lit. ^η recens addita, prior superscripta, posterior adscripta. V. 4. αὐτον. superscr. ^η rec. char. Nr. 146. V. 2. ^μ μύροις) ^μ μυροισι. Nr. 151. ante ^ν, 5. corruptionis nota ^η cum sigla ^η in marg. Nr. 152. V. 1. in Jac. not. marg. ^η πταῖς) πταῖ σ. Ceterum per totam vocem rasurae vestigia. Nr. 152. V. 4. not. Jac. marg. ἱαπετεῦ) Cod. habet in principio vocis et lit. ^η ductum et syllabae ^η compendium. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 157. V. 2. εἰς) ες. Nr. 160. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 161. V. 3. in comm. ἐνέκαστη) P. h. l.; imo potius ἐνέκαστη. Nr. 163. V. 5. in cod. marg. ὑπουρχοῦς) ὑπουρχος. V. 6. ^η σεῖχε) ^η In cod. fuit pariter σεῖχε; posthac in σεῖχε ab alio quodam homine mutatum. Nr. 167. V. 3. ^η ἰσχυε) ^η ἰσχυεν. Nr. 166. V. 3. ^η κοττι in cod. Nr. 167. V. 5. ^η τῇδὲ in ms. Nr. 168. in lemm. ^η μαινομέν) ^η μαινομένη.

Nr. 169. V. 4. in comm. bene Jac. monet, conspici in marg. siglam π/τ ; at, quid spectet ea, dicere omisit. Nimirum ante vocem $\chi\lambda\alpha\iota\nu\alpha\varsigma$ apparet nota monitoria. Nr. 170. V. 3. $\tau\iota\nu\alpha$) $\tau\iota\nu\alpha$. V. 4. in not. Jac. marg. $\kappa\eta\nu\alpha\tau$) $\kappa\eta\nu\alpha\tau$. Nr. 176. V. 6. dele not. Jac. marg. Quod libr. in voce $\pi\tilde{\upsilon}\rho$ tenorem inflexum non sigillatim posuit, sed literae ν adjungere voluit, confusionis culpam sustinet. Nr. 177. V. 8. dele not. Jac. marg. Nr. 178. in lemm. $\theta\alpha\nu\mu\alpha\varsigma$) $\theta\alpha\nu\mu\alpha\varsigma$. V. 2. $\tau\iota\delta'$ $\epsilon\mu\omicron\iota$) $\tau\iota\delta'\epsilon\mu\omicron\iota$. In his Cl. editor atque librarii fere semper dissentiunt. Nr. 179. V. 4. $\tau\acute{\alpha}\chi\alpha\pi\omicron\nu$) $\tau\alpha\chi\acute{\alpha}\pi\omicron\nu$ ex more. Nr. 181. V. 9. $\lambda\iota\sigma\chi\rho\alpha\nu$) $\lambda\iota\sigma\chi\rho\acute{\omicron}\nu$. Ad v. 2. scholion cod. marginale in comm. male redditum. Scr. $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\tau\omicron\delta'$ $\acute{\alpha}\pi\alpha\chi$ (sc. $\tau\acute{\omicron}\pi\alpha\chi$). Nr. 183. in lemm. $\alpha\upsilon\tau\omicron\kappa\omega\mu$) $\alpha\upsilon\tau\omicron\kappa\omega\mu$. Nr. 183. V. 2. $\epsilon\nu\chi\iota\omicron\nu$) $\epsilon\nu\chi\iota\omicron\nu$. Nr. 184. V. 1. $\theta\epsilon\omicron\upsilon\varsigma$) $\theta\epsilon\omicron\upsilon\varsigma$. Nr. 185. in lemm. $\pi\acute{\omicron}\rho\nu\eta\nu$) $\pi\acute{\omicron}\rho\nu\eta\iota$. Nr. 190. Lemma $\epsilon\iota\varsigma\epsilon\rho\omega\tau\alpha\delta\rho\iota\mu\acute{\iota}\tau\alpha\tau\omicron\nu$ a Jac. praetermissum. Nr. 191. V. 8. in comm. $\epsilon\omicron\rho\gamma\alpha\varsigma$) $\epsilon\omicron\rho\gamma\acute{\alpha}\varsigma$. Nr. 193. V. 1. in not. Jac. marg. $\acute{\alpha}\delta\omega\nu\iota$) $\acute{\alpha}\delta\omega\nu\iota$. Nr. 194. in lemm. $\epsilon\iota\rho\eta\nu$) $\epsilon\iota\rho\eta\nu$. Nr. 195. in lemm. $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$) $\epsilon\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$. V. 2. in comm. $\tau\rho\iota\sigma\alpha\varsigma$) $\tau\rho\iota\sigma\alpha\varsigma$. V. 6. $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\nu\varsigma$) $\mu\acute{\upsilon}\theta\omicron\nu\varsigma$. Nr. 197. in lemm. $\tau\iota\mu\acute{\omega}$) $\tau\iota\mu\acute{\omega}$. V. 3. in scholio marginali $\epsilon\iota\nu$) $\epsilon\iota\nu$. Nr. 200. V. 4. in not. Jac. marg. dele Br., scribe P. Nr. 202. V. 2. dele not. Jac. marg.; est enim in cod. $\pi\lambda\alpha\gamma\gamma\omega\nu$, quamvis litera ν vixdum appareat. Caeterum siglam admonitricem, ut vides, sibi superimpositam habet. Nr. 205. V. 5. $\mu\alpha\lambda\alpha\kappa\eta$) $\mu\alpha\lambda\alpha\kappa\iota$. V. 1. in not. Jac. marg. $\eta\sigma\alpha\kappa\epsilon\iota\nu$) $\eta\sigma$. Nr. 209. in lemm. $\acute{\alpha}\sigma\kappa\lambda\eta\pi\iota\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$, $\epsilon\iota\varsigma$) $\acute{\alpha}\sigma\kappa\lambda\eta\pi\iota\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$ $\tau\eta\nu\epsilon\nu\nu\omicron\iota\alpha\nu$, $\epsilon\iota\varsigma$. Nisi velis verba $\tau\eta\nu\epsilon\nu\nu\omicron\iota\alpha\nu$, inepte hic intertextu, ad siglam π/τ referre, quae ad v. 1. fixa conspicitur, vertenda sunt: ex argumento, secundum argumentum. Nr. 211. in lemm. $\epsilon\rho\omega\tau\iota\kappa\acute{\omega}\iota$) $\epsilon\rho\omega\tau\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$. Nr. 212, 2. $\sigma\acute{\iota}\gamma\alpha$) $\sigma\acute{\iota}\gamma\alpha$. Nr. 215. V. 3. $\beta\alpha\lambda\lambda\eta\nu$. Hinc colligo, etiam in cod. archetypo fuisse scripturae compendia; utriusque enim syllabae $\eta\nu$ et $\epsilon\nu$ eadem nota tachygraphica ($\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta$). Quae tamen quum saepius illam quam hanc denotet, librarius ab initio ita scripsit; mox errorem intelligens, alteram superimposuit. Inde quoque orta videtur frequentissima vocum $\delta\alpha\iota$ et $\delta\eta$ commutatio, quippe etiam syllabarum $\alpha\iota$ et η ($\delta\alpha\iota$ et $\delta\eta$) idem in usu fuit compendium, cf. ep. 300, 3. V. 4. in comm. $\pi\tau\alpha\nu\acute{\alpha}$) Minime η superscr. V. 5. $\gamma\rho$. $\iota\epsilon\lambda\epsilon\alpha\nu$) non in marg. scriptum, sed

voci superpositum. V. 6. ^ημιαφωνήν) *μιαφωνίαν*. Omsiit Ill. Jac. in cod. marg. ad hoc ep. adscriptum lemma: *μελεάγρου εἰς ηλιοδώραν δια τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα παθη^{τε}ς*. Nr. 222. V. 7. ad not. Jac. marg. Fuit, quod V. D. in textu ponere visum est, sed postmodo mutabatur.

Nr. 223. V. 3. ^νΚλυμένης) *κλυμένης*. Quam siglam, nequaquam otiosam vel inutilem, Cel. editor in comm. saltem ubique sistere debebat.

Nr. 230. V. 2. *δορυκτ.*) *δορικτ.* Nr. 232. V. 4. *Ἰππομένην*) *Ἰππομένην*. Probabiliter lineola illa *ν* significans superscripta fuit, quae in extrema ductūs tenuitate facillime deteri poterat. Haec ratio defendere videtur Cl. editorem, qui literam paragodicam, dici vix potest quam saepe, de suo addidit. Nr. 235. in lemm. *ὑπατ.*) ut nescias, quā vox terminationem habeat; aequè bene enim, quum tonus haud raro desideretur, *ὑπάτου* quam *ὑπατικοῦ* esse potest, nisi praecedentia hoc posterius satis arguere contendas. Est vero *ὑπατικοῦ*; attamen perspicuitati providere semper o re fuerit. Nr. 237. V. 5. *Ῥοδάνθης*) Lit. sibilans, quae fortassis evanuit, a manu rec. superscripta. Nr. 238. in lemm. *τ' μορφήν*) *τ' μ.* Nr. 239. V. 6. *φορβῆς*) *φορβῆς*, cui siglae alia ejusdem formae in marg. respondet, nulla tamen animadversione addita. Quod saepius in libro nostro usu venit. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg. *Γαλατία* perperam cod. lectio dicta; reperitur ibi compendium syllabae *ει*, quod priore parte paulisper detrita literae *γ* simillimum sit. Nr. 250. V. 5. *δ' ἐφίλησα*) *δὲ φίλ.* Nr. 251. V. 6. *οὔπω*) *οὔπο.* Nr. 253. V. 1. *χρυσίλλα*) *χρυσίλλα*. Nr. 254. V. 2. ad not. Jac. marg. *ἡριπόλις*. Fuit sane ita, sed manus non recens verum dedit corrigendo. Nr. 255. V. 10. dele not. Jac. marg. V. 11. in schol. cod. marg. *ταῦτα*) *τοιαῦτα*. V. 13. *ῥεῖά τις*) *ῥεῖα τις* ex cod. consuetudine. Nr. 260. V. 5. *κατήορα*) *κατήορα*. Nr. 261. V. 1. *μεθύσαι*) *μεθύσαι*, non *μεθύσαι*, quod V. D. in comm. dedit. Nr. 263. V. 3. in not. Jac. marg. *ἡρώ*) imo *ἡρώ*. Tonus erectus ob versus finem, sicuti passim, non tamen constanter; frequentius item apud priorem, quam apud posteriorem scribam. Nr. 262. Ad v. 3. Ill. Jacobsii obs. ita corrigenda: Ante hunc ipsum versum in cod. non is, qui in ed. nostra, proxime legitur, sed epigrammatis insequentis v. tertius. Hic quum a manu librarii sicut scriptus, ita deletus sit inducta linea, nostri ep. v. tertius cum secundo hoc signo *σζ* (i. e. *σζευκτέος*, non, quod V. D. opinatur, *ζήτει*) copulatur. Addit Jac., esse hunc versum atramento inductum eadem quae lem-

mata concinnaverit, manu scriptum. Haec verba a perspicuitate laborant. Pleraque enim hactenus lemmata ab ipso librario assuta sunt; nonnulla tamen a manu aliena addita, eadem, quae hanc librarii reprehensionem dedit. Nr. 264. in lemm. *οιλεντιαριου*) *ci*)εντιαριον. habes igitur nominis compendium a nescio quo male curioso explicatum. Nr. 269. V. 3. not. Jac. marg. *τετισφω̃ν*) *τέτισφω̃ρ*. Litera *ν* in cod. *ρ* patulum, quare facillime cum hoc confusa. Nr. 270. V. 2. *κερν-φάλων*) *κερν*. Quod additum habes in cod. marg. scholion, a sequiori manu positum. Nr. 271. ad v. 2. Jac. in comm.: Restitue *χρυσοπρωτάλω*, in qua voce prima corripitur. Rectissime; nam in l. ms. *χρυσίο* *κρωτάλω*, lineola semicirculari subducta copulantur. Nr. 273. V. 5. Recte librarius *μαζός* scripserat; at neotericus quis ineptiens, ut *μαζούς* inde efficeret, literae *ο* aures asininas, puto suas, annexit. Nr. 275. V. 7. in comm. *άνυσσμεν*) Nihil superscriptum in cod. Nr. 280. V. 1. *πόθον*) *πόνον*. Nr. 286. V. 1. in not. Jac. marg. *Κλειόφάντις*) Alter accentus in cod. paene derasus, unde patet, diversas toni rationes etiam in his sequi editorem et librarium. V. 9. in not. Jac. marg. *δδ̃*) Hoc post demum superlitum; fuit primitus *δ̃η* in ms. Nr. 287. V. 2. Neque *πειράζον*, nec *σπειράζον*, nec *σπειραζον* a cod. scriba positum videtur, sed *σπίραζον*. Etenim *ε* illitum literae *ι*. V. 7. in cod. Jac. marg. *ίπέτενεν*) at lit. parag. serius addita. V. 8. *συγκατένευσα*) ita per correctorem; libr. scripserat *συν*. Nr. 289. V. 8. *πλήσσει*) Alterum *σ* a corr. illatum. Nr. 290. V. 4. *ἐρευνθομένοις*) sic per corr.; scripserat libr. *ἐρευνθομένης*. Nr. 291. V. 1. *σύμβολα*) *σύμολα*. Nr. 292. ad lemma. Hic titulus non, ut plerumque, in marg., sed, ut fit interdum, in ipsa orationis serie legitur. Nr. 294. V. 8. *άδουπήτοις*) *άδουπήτους* solenni errore. V. 19. *κορείης*) per corr. emend.; libr. posuerat *κορίης*. V. 21. *μόθον* ejusdem corr., libr. *μόθος*. Nr. 298. in lemm. *ΑΙΓΥΠΤΟΥ*) scr. *αίγυπτιον*. Nr. 299. V. 9. *δ̃ έναλλα*) ita libr., at corr. mutavit in *δ̃̃ αναλλα*. Nr. 300. V. 3. in comm. Superscriptio a corr. V. 6. *έχει*) hoc fecit corr. ex *έχοι*. V. 8. *ιδ̃̃ ές*) *ιδ̃ες*. Nr. 302. V. 17. in comm. *νόμας* lineae superscriptum, rec. tamen char. Nr. 304. V. 1. in not. Jac. marg. *ότε*. Litera *ε* non est librarii, nec magis correctoris, sed neoterici ejuspiam. Nr. 305. V. 1. in comm. *υ̃φ̃̃ έσπερα*) *υ̃φ̃̃ έσπερα*.

VI. *Επιγραμματα αναθηματικά.*

In comm. ἀρ² τῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραμμάτων) Post haec aliquot in codice verba ita tenuia ac detrita, ut dignosci nequeant. Ib. ἐξάψαι) ἐξάψα. Nr. 1. V. 1. τὸν) τῶν. Nr. 3. in lemm. ἀνατιθέν) ἀνατεθέν^τ. Nr. 5. in novo lemm. Θεσσαλονικ^υ) foret hoc *ον*; at recte in cod. εως. Nr. 11. V. 2. in comm. πίγρις corr. πίγρης. Ex calami ductu haec correctio non alii cuidam, sed ipsi librario tribuenda est; attamen, quum toties redeat, vix aliter scribae eam adjudicare potes, quam ut ponas, hunc tum demum sua correxisse, quum magnam jam sequentium epigrammatum vim descripsisset. Nr. 12. in lemm. altero ἀντίξεις) ἀντίξεις. Neque hoc neque illud vocabulum aliunde mihi innotuit. Potuit tamen hoc posterius ex solenni scribarum errore facillime pro ἀντίξησι exhiberi, quod ad similitudinem vocis συνίξησι proprie oppositionem significaverit, tum potestate translata fortassis carmen denotaret, quod ad alius comparisonem esset compositum, cum alio earmine ut contenderetur. Nr. 13. V. 3. Δάμις) δάμις. Sic semper libr., at corr. constanter mutavit; interdum tamen ob similitudinem, quae intercedit, maximam circumflexus ab acuto internosci nequit. Nr. 14. V. 3. τῶν) τὰν. V. 5. λίμνης^α. Cl. editor non alteram ejusdem hominis ejusdemque generis correctionem amplecti, alteram rejicere debebat. Nr. 22. scholion cod. marginale ad ultimum distichon valde depravatum. Pro ἰσαίμενος) scr. ἰσαμένω. Refertur enim ad μονοσόρθυγι. porro pro πᾶν εἰς ὃξὺ λῆγον, καὶ ὁ τῆς σοῦς ὁδούς) cod. offert: πᾶν τὸ εἰς ὃξὺ καταλάγον, καὶ ὁ τοῦ σοῦς ὃξὺς; deinde δεδουπε) δεδουπως. In altero scholio ἀκρωτήριον) ἀκρότρηριον. et κατασκευάζουσι) κατασκευάζον. Nr. 23. ad v. 8. in comm. Jac. ita: Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. Observatio verissima; quod inde colligit, non ita verum videtur; cur enim a consuetudine nunquam recedi potuerit, non video, praesertim in ejusmodi anathematum imitamentis scholasticis. In l. ms. certe hujus jacturae nec vola nec vestigium apparet. Nr. 28. in lemm. τῷ ἐρμῇ) in cod. non leguntur. V. 6. τήνδε) τήνδε ex cod. more. Ad v. 5. in not. Jac. marg. πε-

φιπλεα) quod supra scriptum est, cod. non habet. Nr. 29. V. 1. τέχνης) τεχνας. Nr. 31. in lemm., quod Jac. nos scribere jubet, δη-
μητρα, etiam cod. praebebat. Caeterum hoc lemma non in marg., sed,
quod saepius hinc fieri coepit, in ipso textus spatio. Nr. 33. in
lemm. μακρίον) sic per corr. interpolationem nunc habemus; librarium
μακρίου scripsisse, literae ε vestigia satis produunt. Nr. 34. V. 3. 4.
in comm. haec legimus: sed error emendatus litteris appositis. Imo,
non litteris, sed hoc modo $\alpha\lambda\beta\bar{\alpha}\nu\omega. \dagger$. Haec quum existent
pone vocem συναγρεσεις, versus ipsi in folii fronte habentur. Ideo
haec monui, ut ostenderem, Spalettum non ubique verbum de verbo,
literam de litera descripsisse, quin ne locum quidem, quo quaeque
in cod. scripta essent, admodum curate servasse. Caeterum adscripti
hi versus, licet a reliqua cod. scriptura nonnihil differant, ab ipso
tamen librario oriundi videntur. Per Spaletti incuriam nunc illa verba
 $\alpha\lambda\beta\bar{\alpha}\nu\omega$ in Jac. comm. parum concinno loco edita. V. 4.
ὀρειάρχη) ὀρειάρχα, sicut Nr. 25, 1. χιμαιροβάτα. Huic a manu
recenti etiam signum exclamationis s. invocationis est additum. V. 4.
αἰμωπὸς) αἰμώπους. V. 6. λαιμοπέδαν) Fuit a libr. scriptum λαι-
μοπέδων, sed priore hujus ω parte abolita, alteram corr. in α mu-
tavit. In lemm. τελίσωνος prior σ desideratur. Nr. 40. V. 1. dele
not. Jac. marg. Quod autem superscriptum narratur, quum in cod. nihil
superscriptum sit, id ita fortassis interpretandum, ut Cel. Uhdenius, qui in
apographi cum codice collatione rectius videret descriptore, verum supra
imposuerit, quorum non adeo diversam scripturam Ill. Jac. facillime
commiscere poterat. Cujus observationis etiam alibi memores volo
sitis. Caeterum in his verbis τῷ βόε μοι σῖτον δέ permulti in cod.
accentus et fixi et rasi. Nr. 43. V. 3. in not. Jac. marg. Quod
superscriptum vides, a corr., non libr., originem duxit. V. 7. ἡγή-
τειραν) Sic nunc in cod. legere est per corr. interpolationem; librarius
scripserat ἡγάτ. V. 8. est totus correctoris. Nr. 44. V. 3. τοῦςδε) ita etiam libr.; at corr., quemadmodum in hisce solet, τοῦςδε. Nr. 46.
V. 1. τάν) ita corr.; libr. dederat τόν. Nr. 48. V. 3. ἐν ἐρίθους) ita
corr., verum libr. ἐνερίθους. Nr. 49. v. 4. νικάσας) νικήσας. Nr. 51.
in lemm. ἀλεξίδος) ἀλέξιδος. Ad v. 2. in not. Jac. marg. δινδυμονης
μ. P. In marg. δινδυμίνης) In cod. textu habes δινδυμόνης; in marg.
vero $\alpha\lambda\beta\bar{\alpha}\nu\omega$ δινδυμίν litteris majusculis. In qua posteriori voce scriptu-

ram, non item atramentum primi descriptoris agnosco. Quod pro auspicionem meam facere videtur, librarium multo serius, quae scripserat, relegisse atque correxisse. Ib. in scholio cod. marg. διδυμηνή γγονν) διδυμένη ήτονν. Nr. 52. V. 3. αὐτή τε) αὐτή τε. Nr. 54. V. 1. χαλκοῦν) ita etiam corr.; sed libr. ex more χαλκούν. V. 3. in comm. πάριθς. In marg. γρ. σπάριτας) Non in marg., sed supra illa voce. V. 4. ἔκρεξε) per corr.; libr. posuerat ἔκραξε. V. 5. τετριγνῖα) τετριγνῖα, at litera γ per corr. ex alia qua effecta est. V. 6. ἀρμονίας) ita corr.; a libr. fuit ἀρμ.; ex more. V. 7. ἀβρόν) ἀβρ. V. 10. νόμον) νομόν. Ex hoc loco discere licet, acutum binis punctis antiquatum eandem speciem prae se ferre, quam habet notissima illa sigla monitoria. Nr. 55. V. 1. in not. Jac. marg. παφίηι) Ita per corr.; librarius scripserat παφίαι, quod, sicuti plerasque ipsius librarii lectiones, recepit Planudes. Hinc verisimile fit, hunc codicis interpolatorem post Planudem vixisse, ni praeferas, Planudem curiose scrutatum esse ipsius librarii a corr. foedatas lectiones, easque ob vetustatem magnificuisse ac proinde recepisse. Nr. 56. V. 3. δορήν) Quum libr. scripsisset δορήν, corr. mutavit in δορήν; praesensisse igitur videtur hic homo erigendi tenoris, quam hodieque tenemus, consuetudinem; verumtamen, ne hoc in animum inducas, vetat proxima vox κισσόν, ubi nihil mutavit. Sed ne ineptias nectam, verbo expedire licet, ob caesuram tonum erexit. Nr. 57. V. 4. παντάν) κ'αντάν, ut solet in his. V. 5. ήμβρωτω) ήμβρ. Nr. 58. V. 4. σώζει) σώζει, ut plerumque; non tamen semper, nisi credere malis, etiam hac in voce, sicut in multis aliis, iota adscribendum saepe abesse non consulto, sed temere. Nr. 59. in lemm. καλιζόρης) καλιζόρης. Nr. 61. V. 1. in comm. πλοκαμίδας) vere libr. sic scripserat; at corr., qui etiam hac in re cum nostris hominibus concinit, πλοκαμίδας interpolavit. V. 4. σφύραν) σφύραν. Nr. 62. V. 4. τρηματοέντα) per corr.; libr. τριμ. Nr. 63. V. 3. τε) τέ. Nr. 64. V. 2. σκληρῶν) ita etiam corr.; at libr. dederat σκληράν. Nr. 65. V. 8. ανεστορίην) ανεστορίης. a corr. superscriptum. Nr. 67. V. 2. in comm. μολυβδον) ut constanter. Nr. 70. V. 5. in comm. αἰλλης) a corr. superscr. Nr. 71. V. 2. in comm. γρ. κλαστά) a corr. superscr. V. 5. λαῖς) λαῖς. Librarius hanc legem non norat; neque magis corrector; quod semel certe moneri debebat. V. 10. ἀστρέπτου) a corr. superscr. Nr. 74. V. 5. in comm. ἰλίκοις)

ἢ. ex more. Nr. 75. V. 3. γιγᾶς) γυγᾶς, ut constanter in his V. 4. ἡλεμάτω) ἡλεμ. V. 8. in comm. ἀμφι δέαις) ἀμφι δέαις. Sic error notatus. Nr. 76. in lemm. ἀνάθημα ἀγγίς) ἀνάθημα πῆ (i. e. παρὰ, h. l. πᾶρ) ἀγγ. Nr. 77. in lemm. ξενοφω) plene in cod. ξενοφωντος. Nr. 80. in lemm. τῖ δαφνις) quod foret, si τὰ (τῖ) bene redditum haberemus, τὰ δαφνικα, at quum compendio terminationis a π or-
dientis literam α formā circelli praeferret, τὰ δαφνικα exhibuit li-
brarius. V. 1. Ἀγαθηῖας) ἀγαθῖας; a corr. superscr. Nr. 85. V. 1. κρᾶ) κρᾶ. V. 2. Γυρδ.) γυρδ. Nr. 86. in schol. cod. marg. ἡγορν) ἡτορν, ut saepe alias. V. 1. κῶρν) κῶρν. et Ἀθήνη) ἀθήνη. Nr. 89. V. 1. in comm. νησιδος corr. νισιδος) Corr. illud posuisse, vere mo-
net; perperam, librarium νισιδος scripisse; scripsit is potius ex more suo νησιδος. V. 2. in comm. τερομεναι. Res ita comparata esse videtur: In archetypo, quod librarius descripsit, vox hunc in modum fuerit fortasse scripta: τερομενῃ. Jam quum haec nota compendiarie
tam literam ε (ex. gr. in voce ἔτερος i. e. ἕτερος) quam syllabam α denotet, hanc vero frequentius quam illam, librarius in errorem in-
ductus est, ut falsum arriperet. Quod si verisimile videtur, nonnihil ponderis additur suspicioni meae de archetypi scriptura compendiarie, quamvis, per se satis verisimilis, quum nullum librum vetustum notis tachygraphicis carentem noverimus, ne egeat quidem his argumentis. Alteram tamen rationem, si haec non satis placuerit, proponam. Ni-
mirum ex pessima illius aetatis pronuntiatione vitium nasci poterat, qua α et ε eodem modo loquendo efferebant; itaque, quum librarius vocem legerat, sono deceptus, qui dupliciter literis reddi poterat, eum lapsus fuisse non absimile videtur vero. Ad v. 7. in marg. legitur: τὸ δίδου ἀπὸ κοινοῦ. Nr. 90. V. 5. in comm. ἰδασιτεγη) ἰδασι τεγη. Linea copulatrix si addita esset a corr., opinio oriri posset, librarium, quum, quae litera esset posita, non satis certe dignoscere posset, eam de consulto omisisse; at linea ipsius descriptoris est; ergo putandum, vocem hanc probam eum duxisse. Nr. 91. V. 6. σκῦλα) ita corr. libr. autem ex more suo σκῦλα dedit. Nr. 92. in marg. σμ.) c^u. Nr. 93. V. 1. πᾶς) πᾶς, unde, in hac praesertim voce versus corruptelam latere, colligere possis. Ex schol. cod. marg. ad v. 2. σιβύνης ἔπλον παρὰ μακεδόνων δόρατι παραπλίσιον discas, in vocum acutarum com-

pendiis tum quoque, quum tonus deprimitur, tenore. ^oauto vel plane deposito, vel in gravem mutato, signum toni acuti servari; in praepositione *παρά* (*π'*) enim utrobique hunc appositum conspicis. Idem fit in compendiis vocum *καί* et *δέ*, ut tonus, qui mutandus erat, non mutetur; tamen in his vice versa gravis non transit in acutum. In voce *ἐξ* autem scribae fluctuantur, tonum nunc immutantes, nunc intactum relinquentes. Vid. Bast. tab. VI, 6. Nr. 94. V. 3. *λωτὸν*) *λωτὸν*. Nr. 95. V. 4. in comm. *θέρους* ^{ους} a corr. superscr. Nr. 96. V. 5. in comm. *ἄλλω μακρ.* *ἄλλω μακρ.* Nr. 99. V. 5. *διδυματοκοί)* *διδυμητόκοι*. Vox *ἔσονται* autem a corr. addita. Nr. 101. V. 5. in not. Jac. marg. *ζωμήροισιν τε* *ζωμηρ.* Nr. 102. V. 6. in comm. *ἐλάη)* a corr. i add. Nr. 103. V. 4. *μυλτῶ*) ita corr.; at libr. *μυλτίω*. Nr. 105. in lemm. *παράμηνιδος* *παράμηνιδος*. V. 6. *πάντα μάκαιρα)* sic reformavit corr., quum libr. scripsisset *παμμάκαιρα*. Nr. 108. V. 1. in comm. *χαροπαίνεται*) *ἰαῖα* recte *χοροπ.* Nr. 109. V. 1. *τρυχός*) In cod., plane ut Herm. jubet in canon. prqsod., *τρύχος*. V. 3. *ἀμφιρρύσας)* *ἀμφιρρωγας*. Nr. 111. lemma a corr. Quibusnam librarii verbis illitum sit, hic, ut saepe alias, discerni nequit. Pro *παράλη* *κόρμα)* *παράλη*. Nr. 112. in lemm. *δαίλο προμ.)* *δαίλο* ^λ *καί προμ.* V. 2. *ἄγκεινται)* *ἔγκεινται*. In summa syllabarum *ay* et *ey* similitudine cave ne inconsulto me legendo lapsus existimes; ab exercitato satius bene internosci possunt. Si erroris omnino damnare velis, eum librario imputa. cf. comm. ad 135, 2. et 149, 3. V. 3. *γυγερῶ)* *γυγ.* Nr. 115. in lemm. *π^ν) π^ι*. Illud magis foret *πον*. Ib. *σιμίου)* *σιμίου*. V. 2. *δοιόν)* *δοιόν*. Nr. 114. ad lemm. in comm. „Simmiae nomen praefert“, ita Jac. V. III.; adstipulatur quodammodo Planudi cod. postea, eo quod simul offert *τοῦ αὐτοῦ*. Nr. 116. V. 3. in comm. *τὸν νβρεχμῶ)* *τὸν νβρεχμῶ*. A libr. acutus et incisum; a corr. gamma, perispomenon et iota adscriptum. Nr. 118. in lemm. *π^ι) π^ι* i. e. *παρά*. Nr. 121. V. 1. not. Jac. marg. ex comm. corrige. Nr. 122. V. 3. *ῥ)* *ῥ*. V. 4. *ἰδρύσας)* *ἰδρύσας*. Nr. 123. V. 1. *μῆδ' ἐτι)* *μῆδ' ἐτι*, sicut plerumque. Nr. 125. V. 5. in comm. Ibi Cl. Ed. sic: „Post hoc epigr. lacuna est in codd.“. adde: sex versuum. cum sigla *ζτ*. Nr. 127. in lemm. *πῶ)* *πῶ* i. e. *παρά* alias, h. l. *παρ'*. Similitudinem habet cum obs. mea ad schol. Nr. 93. v. 2. In lemm. Nr. 129. idem reddit.

V. 3. ^{7/}Λευκ.) λευκ. Nr. 130. in lemm. ^{7/}του ηπειρώτου) ^{7/}πηπειρώτου
 pro π^{7/}ηπειρώτου i. e. παρ' ηπ. Nr. 132. V. 3. in comm. ^{7/}υμνεύτα)
^Nυμνείται; a corr. tam π superscr., quam ε adrasum. Nr. 134. V. 3.
 φέρονσιν) φέρονται ex cod. marg. Nr. 143. in comm. Post hoc epigr.
 lacuna est iterum sex linearum. An hic numerus solennis fuit? pluries
 certe ita reperitur. Nr. 146. V. 4. in comm. ⁶⁷εργεσιαν loco sec.) imo,
 ambobus locis. Nr. 146. V. 1. in comm. ⁶⁷Ελλείθνια loco sec.) per
 corr.; at libr. illud. In textu καλείσης) καλούσης loco sec. V. 3. in
 comm. ⁶⁷ως τούδε loco sec.) imo ⁶⁷αε τούδε i. e. ⁶⁷αε τ. At α et ω in magna,
 quae ipsis intercedit, similitudine plus semel a Spalletto confusa.
 Nr. 151. V. 2. in comm. ⁶⁷ἀθανάτης; a corr. superscr. Nr. 152. V. 3.
 ἦν δέ τι) ἦν δ' ἐτι. Nr. 153. V. 2. Τεγέα) τέγεια. Nr. 156. V. 2.
^{αι}Αμαρυνθιάσιν) abest π parag. Nr. 157. V. 3. in comm. ^{αι}νομμειης)
 a corr. superscr. Nr. 160. V. 6. ^{αι}τολύπας) ^{αι}τόλύπας. Nr. 161. V. 3.
 ξανθάν) ξανθῆν. Nr. 165. V. 8. in comm. ^εμετ' ἡμφιάσεν) μετ' ἡμ-
 φιασεν. Correctio est librarii, quod, ni scriptura et pigmentum pro-
 deret, ipsa lineola, qua α obductum est, doceret. Ita enim corrector
 nunquam delet; sed sicubi alii patrocinator, librarii lectionem rescribendo
 potius obliterat. Nr. 167. in lemm. ^{.....}κλεονιζ οβουλου) ^{.....}κλειρωτελου ονιζ.
 Hoc ita intellige, quae literae summatis per lineolam transversam
 tollebantur e medio, etiam singulae per superimposita puncta exulare
 jubentur. Nr. 169. V. 3. in comm. ^αφιλακρήτωι) ^αφιλακρήτωι, a corr.
 superscr. Nr. 171. V. 8. in comm. ^ακοιρανναι) ^ακοιρανναι. Nr. 173.
 V. 31 in schol. cod. marg. ^αητουν (scr. ἡγουν). sic ill. Jac. At illud in
 eod. nostro frequentissimum. Nr. 174. V. 3. ^αεὐπλοκον) fuit ita a libr.
 scriptum, ut et Planudae habet; post per corr. in ^αεὐπλοκος transfor-
 matum. Nr. 175. V. 1. dele not. Jac. marg., ni apposuerit eam, ut
 vocis compositionis diremptionem notaret. Nr. 179. in lemm. ^εεπιγραμμά
^εως κειμν) ^εεπιγραμμάτω ^εως κειμν i. e. ^εεπιγραμμάτω ^εως κειμναι.
 Nr. 179. V. 5. ^επάρει) ^επάρει. Nr. 180. V. 1. ^εταῦτα σοι) ^εταῦτα σοι.
 id. et comm. ^εθαλάσσης a corr. superscr. post Planudem. V. 2. ^ετέχνης)
^ετέχνας. Nr. 181. V. 6. in comm. ^εεἰν ὁ δ' ἐν παλάγῃ ^εἀρκυν εὐσοχον
^εἔχοι) ^εεἰν ὁ δ' ἐν παλάγῃ ^εἀρκυν εὐσοχον ^εἔχοι. Puncta, quae

habes supra priori voce ^{.....} ἄρκυν, sunt correctoris, pariter atque verba, quae post scribuntur, ἄρκυν ἔχει; loca posterioris vocis ἄρκυν a libr. alia fuit vox scripta, cui corrector suam illevis; spiritus lenis tamen et acutus sunt illius; quare ex emendatione, quam pro certissima habebam, reponendum esse censebam: εἰεν ὁ δ' ἐν πελάγει εὐτοχον ἄρκυν ἔχων. Nunc, quum ex comm. didicerim, in Planudea ἄρκυν ἔχει reperiri, conjecturam meam valere jubeo, hanc pro ea amplectens lectionem, licet minus commodam. Nr. 182. V. 1. πύργος) Tandem aliquando ipse libr. hunc in modum incipit vocem exarare, et constanter hinc pergit. Nr. 183. in lemm. θασίον) fuit θασιμον; sed lit. μ vixdum apparet; rasane fuerit an tempore assumpta, iudicium non feram.

Nr. 185. V. 6. in comm. πύργη δ' οἱ) a corr. superscr. post Planudem. Nr. 186. V. 2. πελάγεος) πελάγους. V. 3. in comm. „deest in Pl. In cod. P. a recentiore manu adscriptum“, rectissime quidem Jac.; nam est a manu correctoris infertus, qui quum vixerit post Planudem, hic versum nosse non poterat. V. 4. autem ab ipso libr. est exaratus. Nr. 187. in lemm. μυτιληναίου) μυτιλιναίου. Ad v. 5. habes in marg.

illud ἀντεβλήῃ [⊕] ἕως ὅδε. Nr. 189. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 190. in lemm. γαιτούλλου) a librario fuit, quod in Planudea prava pronuntiatione pessumdatum habetur, γαιτουλίον (Gaetulici); at corrector, quod rectius sibi tenere videbatur, supraposuit, γαιτούλλου i. e. gaetuli. Omnino, ne diutius justam meam adversus hunc pessimum codicis interpolatorem iram coercere oporteat, ingenue fateor, praeterquam quod vetustissimi libri quae sint genuinae lectiones permultis in locis pro certo affirmare nobis non amplius per eum liceat, (ita male habuit hic frivolus venerandum librum), etiam idcirco in diem magis magisque mihi contemptui fit, quoniam pleraeque ejus novationes val plane sensu sint cassae, vel in linguae genium offendant, vel dialectorum diversitatis ne minimam quidem rationem habeant, vel denique nullam cum unius cujusvis poetae proprietatibus familiaritatem prodant. V. 6. ψαισῶν ὀλίγων) ita per corr. habemus; libr. posuerat ψεῶν ὀλίγων. In comm. Jac. αἰ superscr. monet; in qua re fallitur V. D.; non est nisi oblitum. Nr. 191. V. 5. ἀφύλλισα) ἀφύλλ. Nr. 192. in lemm. φινύλου) ita per corr. exstat; libr. et in textu et in marg. scripserat φυλτ(λον. Nr. 193. V. 2. βυσσομίτης) πυσσομίτης. Si Spaletti revera illud scripsit, inde factum est, quod hanc vocem, quae perbene habet, non intellexit. Κυσσομίτης idem est qui

κρομέτης s. *κροδομέτης*. Quum ex hoc uno loco vocabulum illud in lexica illatum videatur, me auctore fidenter dele. Nr. 194. in comm. ad lemma marginale: illud signum, quo ad proximum epigr. remittimur, nihil aliud est, nisi ipsa salpinx appicta. Hunc puerilem lusum tanquam condimentum molestissimi laboris sibi putavit librarius. Nr. 195. V. 4. *ἐννομίας*) *ἐννομίης*. Nr. 197. Adverte in comm. duo lemmata confluisse. In cod. equidem reperi *ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς περσεύου*. Vocula *εἰς* ex altero lemmate intrusa. Nr. 200. V. 1. in comm. *εὐλγθῆναι*) rursus a corr. superscr. Nr. 202. in lemm. *μαρ. ἀτθί*) *ἀτθί*. V. 1. in comm. In cod. not. *τίς ἡ κύπασσις*; est huius voci in ipso orationis contextu superimposita. Vide de hac voce epigr. 272, 1. Nr. 205. V. 9. dele not. Jac. marg. Ut noscas, unde error fluxerit, vide Bast. tab. I, 2. vocem *ποιούντα*. Nr. 206. V. 1. *Βίτιννα*) ita in seq. epigr.; h. l. autem *Βίτιννα*. Nr. 207. de vv. 3. 4. 5. hoc accipe: V. 3. in cod. ita se habet ✕ *ξανθά δ' Ἀντίκλεια τόδε προκάλυμμα προσωπον*. In marg. corrector, cuius et puncta supra illis verbis sunt, haec adjicit, quin potius reponit: *ξανθά δ' Ἀντίκλεια τόθον κούθονσα νόημα ριπίδα τὰν μαλερῶν θάλπος ἀμυνομένη λεπτόν δ' Ἡράκλεια τόδε προκάλυμμα προσωπον*. Nr. 211. in lemm. *καλλικῆ*) *καλλικῆ* i. e. *αε*. In archetypo compendiis scripto certo certius fuit *καλλικλείας*. Lit. *ρ* autem cum syllaba *λε* etiam facilius permutatur, quam cum simplici *λ*. De hoc vide Greg. Cor. p. 269. fere media. Post Nr. 213. in comm. Cel. Jac. ita: Sequitur in cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. Omit V. D. eam sententiam interponere, utrius sit hoc carmen, Simonidis an vero Anacreontis. Illic enim inter Anacreontia legitur. Nr. 214. V. 4. *Δαρτίον*) *Δαρ*. In not. Jac. marg. V. 4. 5. corrige V. 5. 6. Nr. 218. V. 10. in comm. Editoris lectio a corr. exhibetur. Nr. 219. V. 5. in comm. *πίτρην*. a corr. superscr. post Plan. V. 12. *σφεδαρῶν*) sic scripserat libr., at corr. post Plan. *σφεδανὼν* interpolavit. Nr. 220. V. 3. *ἄτρε*) In cod. textu est *ἄτρε*. In hac voce pono litteram *τ* a corr. est rasum et *ε* scriptum; ejusdem est *ε* ^p *ερε* in marg. Inde patet, quum antea *ε* veram scripturam putasset, mox alia omnia statuentem, *ε* restituisse, scribendo in marg. *ἄτρε*. Nr. 221. V. 9. in not. Jac. marg. *τόδε εὐγραφές*) *τόδε εὐγραφές*, ut prorsus

idem sit atque illud, quod in marg. habemus. Ne fidem mihi abroges, editori potius auscultans, juvat monere, id centies in cod. factum esse, ut, etiamsi in ipso orationis contextu verior lectio jam satis perspicue adscripta esset, nihilo secius in marg. iteraretur. Nr. 222.

V. 3. in not. Jac. marg. [⁄]σελάγετε) [⁄]σελ. Nr. 226. V. 2. in comm. [⁄]λείτος δ') [⁄]λείτοςδ'. Nr. 227. in lemm. [⁄]μιτυληναίου) [⁄]μυτιλ. Nr. 229.

V. 5. [⁄]δεδαπός) [⁄]δεδ. Nr. 230. V. 1. [⁄]ἀρίτα) [⁄]ἀρ. V. 4. [⁄]φρουρητόν) [⁄]φρουρ.

Nr. 231. V. 5. [⁄]πεγχετίσιον) in textu [⁄]πεγχετίσιω; in marg. a corr. [⁄]πεγ-

[⁄]χρήτισιν. Nr. 232. V. 2. [⁄]μύελοι) [⁄]μυελοι. V. 3. [⁄]ἀμυγδαλαί) [⁄]ἀμυγδαλαί.

Duplicem habes in eadem syllaba tonum, grævem a libr., acutum a

corr. V. 4. [⁄]ἱερινέαι) [⁄]ἱερ. V. 5. [⁄]γελγιθες) [⁄]γελγιθες a libr.; [⁄]γελγιθες

a corr. in marg. positum. Nr. 233. V. 2. in not. Jac. marg. [⁄]γεκύνον)

[⁄]γεκύνων. V. 7. [⁄]ὠρύγμασιν) [⁄]ὠρύγμ. Nr. 234. V. 1. [⁄]χαιτάεισ) [⁄]χαιτάεισ.

Hic per siglam supra impositam vox disjuncta copulari videtur; alias

hunc in finem infra lineam ducitur. In not. Jac. marg. [⁄]ωποτυμύλων)

[⁄]ωποτυ. V. 3. in comm. [⁄]σαιταριωι) [⁄]σαιτ. Nr. 235. V. 1. [⁄]περάττεσσιν)

deest [⁄]ν parag. V. 6. in not. Jac. marg. [⁄]μελοισ. Quod inferiori loco

habetur, certo [⁄]μελοισ quodammodo videri poterat in summa literarum

[⁄]ν et [⁄]λ similitudine (idcirco etiam, quod vellet scriba, supra repetit);

nec tamen re vera est; interest enim aliquid inter utramque literam,

quod probe exercitatum non fugit, puta literae [⁄]ν uncinuluni finalem

sursum inclinatam, per quem fit veri nominis [⁄]ρ patulum. Nr. 237.

V. 7. in not. Jac. marg. [⁄]ήνεκα) [⁄]ήνικα. Nr. 239. V. 1. in not. Jac.

marg. [⁄]ἀμφινομέων corr. [⁄]αι) ut nescias, quis correxerit. In cod. [⁄]ἀμ-

[⁄]φινομέων, ergo ex libr. correctione. Nr. 240. V. 1. in comm. [⁄]κα-

[⁄]ρη) a corr. post Plan. superser. Nr. 241. V. 1. dele not. Jac. marg.

Nr. 242. V. 3. [⁄]οὐμός) [⁄]οὐμός. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg.

[⁄]Εὐλειθυῶν) [⁄]Εὐλ. Nr. 245. V. 3. in comm. [⁄]σοι μι κ.) [⁄]σοι μι καβ.

Nr. 248. V. 3. in not. Jac. marg. [⁄]βακχιάς) a corr. numeri pessum-

dati; libr. recte posuerat [⁄]βακχιάς. Nr. 250. V. 1. [⁄]ἐγώ τὰ τυχής)

[⁄]ἐγώ: ἀτ. i. e. [⁄]ἐγώ τὰ ἀτ. In voce [⁄]ἐγώ tenor ob caesuram videtur

erectus. V. 3. [⁄]μνιαροῖο) [⁄]μνιαρ. et [⁄]βυθιρῶνοιο) [⁄]βαθυρῶνοιο. Nr. 251.

V. 6. in comm. [⁄]οἰγγής) [⁄]οἰν γγς. Nr. 254. V. 3. in not. Jac. marg.

[٪] *ὑτίνοιο* [٪] *ὑτίνο*. V. 6. *ὑτυτοδόκην κοιτίδα παμβανίδων*) *τυτυτοδόκην κοιτίδα παμβανίδων*. Nr. 255. V. 6. in not. Jac. marg. *παγέων*) *π αγέων*. In spatio vacuo aboliti λ adhuc vestigia exstant. Nr. 258. V. 2. in not. Jac. marg. *τροχίαν*) ita per corr. culpam nunc habemus; libr. recte dedit. Nr. 259. V. 2. in not. Jac. marg. *δαῖμον*) *δαῖμ*. Quod est in marg., a corr. profectum. V. 4. dele not. Jac. marg. Ob intricatiorum literarum ductus error descriptoris rigide perstringi non debet; quomodo autem scriptum habeatur, typis nec similiter, nedum pariter, reddere licet. Nr. 260. V. 2. *θεοσιάσιν*) *θεοσιείσιν*. V. 5. in not. Jac. marg. *αἰνόβορον*) *αἰνοβρ*. Nr. 261. V. 2. in comm. *ὄλην*) *ὄλπ*. Ib. in marg. exter. — in interiore) inversâ potius ratione. Ad rem nihil refert; inservit autem notatio infirmandae descriptoris fidei. Nr. 265. V. 1. in Jac. not. marg. dele V. 2. De ἡ τὸ accipe, corr. ita interpolasse, quum libr. Brunckii lectionem exhibuerat. V. 3. ib. *βάσσινον* aut *βύσσινον*) fuit ab initio a scr. a libr., post ipse in v transfiguravit. Nr. 268. V. 1. in comm. *τῷτο τοι* corr. *σοι*) neutiquam, sed simpliciter ex cod. more *τῷτο σοι* scr. V. 2. *ὑπερίσχε*) *ὑπερίσχε*. Nr. 269. in lemm. *σαπφοῦ*) *σαπφόνς* et *μιχαήλ*) *μιχαήλ*. V. 1. *ἐρηται*) *ἐρήτα*. V. 4. in comm. *αῦν*) *αῦν*. Ib. V. 6. *εὐκλείσον*) *εὐκλεισον*. Nr. 270. V. 2. in comm. *εἰλήθνια* corr. *εἰλείθνια*) In his corr. non corrigendi verbum, sed correctoris nomen denotat. Non enim correctum, sed depravatum est a correctore, quem verius deformatorem dixeris. Nr. 272. V. 3. in comm. *τιμαεσσα* ^ῶ *δν* ^ῶ *δτινοιο*) Prius superscr. a corr., posterius ab ipso libr. Alteram vero vocem sic habes in cod. exaratam ^{σω} *δν* *δτινοιο*. Moris fuit apud istius aevi descriptores, ut si quas in cod. transcribendo literas certo dignoscere nequirent, paululum spatii relinquerent vacuum, quo postmodum eas vel adscribendo, vel superscribendo adjicerent. Nr. 275. V. 2. in comm. *ἀγνα πόθου*) *ἀγνὰ ποθ*. Nr. 272. in schol. cod. marg. Est hoc scholion, sicut omnia, de quibus non diserte moneo, correctoris esse, ipsius librarii. Pro *δν* scr. (n i. e. *σημαίνει*. Saepissime enim lit. η majuscula ut n pingitur. vid. Bast p. 715. 726. et tab. aen. VII, 11, compendium vocis *συνήθεια*. — Ib. *καρακάλλιν ἢ ἄλλο τι*) *καρκαῶλλον ἢ ἄλλο τι*. Illud errore vulgari, hoc ex more. Nr. 274. V. 3. in comm. *εἰλήθνια*) Non superscr. a corr., sed, quemadmodum solet, oblitum. Insuper sigla ٪ est syllabae superposita. Ad epigr., quod

hoc in cod. excipit, nr. 146. exhibitum, in marg. legitur *Καλλιμάχου*
et ζη 167 δις κεῖται. Nr. 275. V. 1. χαίροισάν τοι ἔοικε κόμᾶν ἀπο)
χαίροις ἀντοῖ ἔοικε κόμαν ἀπό. V. 4. τοῦ, τῷ καὶ τήνα) τοῦτῃ καὶ
τῇνα. Nr. 276. V. 6. in comm. φιλοστράτη (sic). Vere; at litera o
radendo emersit; fuit probabiliter a scriptum, quod nefandus corr.
perdiderit. Nr. 279. in comm. V. 4.) loca post *πλοκαμίδος*) Hoc, ut
vulgo, *πλοκαμίδος* est in cod. Nr. 280. V. 5. in comm. *λητώια*)
λητώια; a corr. & insertum. Nr. 282. V. 1. in not. Jac. marg. *πιγη-*
θέντα corr. *πεγ.*) imo fuit scr. *πιληθέντα*, quod corr. in *πειληθέντα*
corrupt; est autem syllaba *ειλ*, quando diphthongi *ει* per compendium
scriptae ductus posterior nititur in anteriore literae *λ* crure, ita syl-
labae *εγ* similis, ut vix ac ne vix quidem internosci possint. Qua de
re beatus Bastius in aureo suo libello monere neglexit. Nr. 283. V. 2,
οὐχ) *οὐχι.* Ib. *θεόν*) ita libr., a corr. *θεῶν*. V. 4. in comm. *ὀψέ*)
ὀψέ. Nr. 285. V. 9. *λήμματος*) Fuit ab initio *λήμματος* scriptum.
Monere non supervacaneum fuerit, has tales correctiones, quae re-
stituant, quod per pravam istius temporis pronunciationem peccatum
sit, ab ipso librario maximam partem ortas esse. Exemplum longe
frequentatissimum hujuscemodi erroris in nomine *Πίγρης* habes. Fre-
quentior etiam est, quae huic opponitur, *η* in *ε* reformatio; quae fit
duobus punctis superscriptis. cf. Bast. p. 716. Nr. 286. in schol. cod.
marg. *τις*) *τίς* ex cod. more. Nr. 287. V. 6. *λαῖα* et *λαγόν.* Ex
vestigis etiam nunc tenuiter apparentibus a libr. scriptum videtur *λαῖαν*
et *λαγόν.* Quum in voce priori lit. *ν* evanuisset, et tonus gravis
facillime pro inflexo haberi posset, neotericus quis (semel aliquando
corrector interpolationis culpa vacat!) inscite & adscripsit, quemad-
modum etiam in altera voce literam *ν*, quae iota ei videretur, in hoc
refinxit. Praeter genuinae lectionis indicia ex scripturae ductibus casus
accusandi etiam usu commendatur; ita in Planudeae epigr. 12. v. 2.
habemus: *πρὸς μαλακούς ἤχῳ κενκλιμένα ζεφύρους.* Nr. 288. in lemm.
λεωνίδου) recte; at in textus volumine *λεωνίδα* expressum habemus.
Quod, quamvis librarius utraque forma pro lubitu usus esse videatur,
in se admittere V. D. non debebat, ne fidem suam redderet suspectam.
Eodem vitio laborat lemma epigr. 296. — V. 4. in comm. *τὰ νερρία*)
τὰ νερρία. Inciso, quod additum cernis, librarius sententiam suam
pertinaciter tuetur. Hoc comma enim, ubi voces disjungendae sunt,
ne ambiguitas oriatur, in cod. nostro locum habet, quemadmodum ho-

dieque in vocula *ᾠ*, re obtinet. An vero librarius ita ignarus fuit, ut vocabula *νήτρα* et *ἄτρια* s. *ἡτρια* confunderet? Nr. 289. V. 7. *Ἀθαναίῃ* ita a neoterico homine novatum; antiquitus fuit *ἀθαναίῃ*. In schol. cod. marg. ad Nr. 288. v. 6. *πηνία δὲ (τὰ) περὶ*. Quam Jac. immittit voculam *τὰ*, nec legitur in cod., nec ad sensum desiderari videtur; loquendi usus autem apud hos barbaros marginalium concinnatores longe alius fuit, quam apud veteres Graecos. Nr. 290. V. 3. in not. Jac. marg. *τοῦ δ'* In cod. exstat *τὸ* cum hamulo *ε* significante prae litera *ο*, ut sit proprie *τεὸ*; at is hamulus otiose ac negligenter additus videtur ductui transverso literae *τ*. V. 4. *ἡταιρ* *ἡταιρ*. Nr. 294. V. 1. in not. Jac. marg. *πρόποδας* *προποδας*. V. 5. *Κάλλων* *Καλλων*. V. 6. *γυῖα* *γύια*. Nr. 295. V. 4. *εἰμή*. Lit. *ν* ea forma est picta, qua hodieque *ν* effingimus, et quae in libro nostro rarissima est. Nr. 297. V. 1. *κενοδόντιδα* *κενοδοντιδα*. In not. Jac. marg. *φιλοδαποῦ* *φιλοδαποῦ*. Dele etiam post v. 3. temere a typothesis repetitum V. 2. *ἄμα* P. In hoc ipso, v. 2. *στελεον* *σελεον*. Nr. 298. V. 1. *καὶ δὲ ψητόν* *καὶ δὲ ψητόν*. Nr. 297. V. 3. in comm. „Post hunc versum in cod. P. insertus est versus ex Leontidae ep. nr. 298. 2.“ quare in marg. habes singulis literis sibi suppositis, ut possit pro iudicio de universo carmine haberi, quum hunc unicum modo versum summatum velit, *σεφαλμενον*. Idem reperitur, ut alioquin saepius, ita ad epigr. 305. Nr. 299. V. 1. *φάρσος σοί* *φάρσος σοί*. V. 6. *θυμός* *θυμός*. Nr. 300. V. 5. *κένόινον* *κένόινον* ex cod. more. V. 7. *ἦν δὲ μέ γ' ὡς* Cod. offert, quod habent Kust. Reisk. Nr. 301. V. 4. *ὡδ' ἐθετο* *ὡδε θέτο*. Nr. 302. V. 1. *μύες* ita mox in ep. seq. v. 1.; h. l. autem *μύες*. V. 3. *κρίμνα* *κρίμνα*; verum acutus ita pictus, ut vix possit a perispomeno discerni; fortassis id ipsum fuit, at per corr. nonnihil immutatum est. V. 7. *τάμα* *τάμα*. V. 8. *ἀρμαλίν* *ἀρμαλίν*. Nr. 303. V. 1. *ἄρτον* *ἄρτιαν*. Nr. 304. V. 1. *Ἀκτιν* *ἀκτιν*. V. 7. *ἡ τινα* *ἡ τινα* ex more cod. Nr. 305. V. 2. *Δωριέως* *δωριέως*. V. 4. in comm. *χρτρώς* *χρτρώς*. Probe scio, Cl. editorem hoc voluisse quidem, at, uti constaret sibi in accentuum ratione, ante interinctionem tonum elevasse; tamen semel monendum rebar, si, quae in cod. reperiuntur, indices, accuratissimo omnia reddi oportere, nec quidquam ad nostram scribendi rationem accommodari, ne turbae inde oriantur. V. 3. in not. Jac. marg.

κνάτορας) ^ηκν α. τορας. V. 8. μή ποκα) μή ποκα ex cod. more. In marg. ad hoc epigr. habes *εσφαλμένον*. Nr. 306. V. 2. *ετνοδότον*) ita per corr.; quid ipse libr. scripserit, non licet amplius certo agnoscere; probabiliter, quod Plan. offert. Nr. 307. V. 1. *Εγγάθης*) *εγγαθής*.^η Utraque sigla, tam quae voci superimposita est, quam quae in marg. collocata huic respondet, at sua annotatione caret, ipsius librarii est. V. 3. in comm. *δυνακῆτιν*) *δυνακῆτιν*. at litera η ab ipso librario ex aucto iota effecta. Formam ita ortae vocalis η monstrat superscriptam Bast. tab. VI, 5. vox *ἐπιρῆμα*. Nr. 307. V. 7. *ὅπως ὄνος*) *ὅπως ὄνοες*. Nr. 310. V. 4. *διπλόον*) *δίπλοον*. V. 6. *τοῦ μόνον*^η *εἶαρ*. V. 1. in not. Jac. marg. *σημός*) *σημός*. Lit. η ea ratione efformata, qua habes Bast. tab. VI, 5. in voce *ἐπιρῆμα*. Videtur hic libr. de composito obscurior fuisse, quoniam dubius esset, utra scriptura praeferenda foret. Scripserat ante ι; id post mutavit in η; at quum sigla depravationis literae appositae sit, non liquet, utrum ad primam scripturam ea referenda sit, an verò ad correctionem, tanquam haec ipsa recorrigatur. Nr. 311. V. 3. *ὥπται*) *ῥπται*. Quod discrepantiae genus ita frequenter recurrit, ut paene ex more cod. id fieri dici possit. Nr. 312. V. 4. *φορ(ης)* *φ' ὀρεης*. Nr. 313. V. 4. in not. Jac. marg. *κηρω*) *κηρώ*. Nr. 319. V. 1. *αἰθομέναι*;) In cod. ι rasum, α cum σ connexum. Ib. in comm. *δασίν*) Neque hoc, nec quod in not. marg. posuit, reperitur in cod., sed *δασίν*. Quae literae ι forma, licet in aliis codd. adscribatur, in nostro tamen libro non nisi ter quaterve ita adhibetur; quapropter his locis magis peccatum a librario, quam de consulto ita scriptum esse, animus proclivis est statuere. cf. tamen Bast. p. 719. pr. Nr. 321. V. 1. *γενεθλιακοῖων*) ita, ubi versus pag. versâ repetitur; at vero in calce antecedentis paginae *γενεθλιακοῖων*. Quod ideo monendum duxi, ne quis vitiosam siglae [P] in utroque textûs volumine locationem incassum et nullum ad usum a me correctam existimet. Perpetuo enim, quando versum in summa pagina repetitum videmus, is a quovis oscitationis naevo vacuus habetur. V. 4. in comm. *ἦν ἐθελῆς*)^η a corr. superscr. Nr. 323. V. 1. *Οιδιπόδης*) *Οιδ.* Nr. 324. V. 1. *Ἄρεϊ*) *ἄρει*. Nr. 328. V. 1. in not. Jac. marg. *βῦβλον*) ita per corr. post Plan. mutatum; a librario fuit *βιβλον* recte. Nr. 328. V. 4. in not. Jac. marg. *πέμψει*)^η *πέμψει*^η ab ipso libr. superscr., quod ex obliteratione jam satis patet; quod scriba

corrigendo dedit, recepit etiam Planudes, ut opinioni meae de correctoris novitate id quoque argumenti accedat. Nr. 331. in Ioum. γαιτουλίκον) ita corr. emendavit; libr. scripserat γαιτολίκον. Nr. 332. V. 5. ἀτειρής) a libr. fuit ἀτσειρής (sic, tono ob versus exitum elevato), quod a corr. in ἀτειρεῖς mutabatur. V. 7. τήνδε) sic dederat libr.; sed corr. ex more τήνδε inde fecit. V. 9. ὄφρα τοι ὕψα τοι. V. 3. in not. Jac. marg. οὐρων) fuit hunc in modum ab initio scriptum, sed altera parte literae ω erasa, acuto in circumflexum transmutato, habemus nunc οὐρον. Nr. 334. V. 2. ὕδασι) h. l. in cod. ὕδασι. V. 5. ψαιστά, τό τε σῦφος) ψαισά ^{τῇ} ὁ σῦφος. Nr. 335. V. 3. corrige ἀλ-
μιε. Nr. 336. V. 3. in comm. μελάμφυλοι) μελάμφυλοι. Nr. 342. V. 6. in not. Jac. marg. ἀδισα) ἀδισα. Ib. ἐν Ἀσι...) ἀσι... In epigr., quod in cod. Nr. 345. praecedat, v. 1. Μάρκελλος legitur, at v. 3. plane ut illic ξανθήν. In marg. exstat: ζῆ ^τ 169. Nr. 346. V. 1. in not. Jac. marg. τελαίαι) τε λαίαι. Nr. 350. V. 4. εἰς) εἰ. Nr. 356. V. 1. Κλειοῦς αἰ) κλειονσαι. Nr. 357. in lemm. εὐπτοιη) εὐπτοιη ^τ i. e. Εὐπτοιήτον. Ib. φιλέ) φιλαν. Nr. 358. in schol. cod. marg. κόσμος γυναικεῖος) κόσμος ^τ (i. e. εἰ) γυν.

VII. Ἐπιγραμματα ἐπιτυμβια.

In prooemio ἡμῶν (L. ἡμῶν). In cod. ἡμ, quod aequè bene ἡμῶν designat, atque ἡμῶν; proinde correctioni locus non erat. At susceptor, descriptorem pro compendiarie perfectam dedisse vocem, eamque, ut ex vitio vitium sereret, falso. Utitur ille in ipso contentorum indice Anthologiae praefixo hac perversa licentia. De isto scripturae compendio cf. Bast. p. 716. 718. — Ib. non ita multo post habes λαλήσαι) in cod. λαλήσαι ex consuetudine. In schol. cod. marg. ἐπι-
τυμβίων ὦν) ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων ὦν. Ib. κεφαλα) κεφαλας. Quali librarius nota sit usus, non recordor, in plerisque enim horum marginalium vocum sensu contentus earum notas tachygraphicas non anxie servari, opinor tamen, vulgari esse usum κεφαλ. Nr. 1. V. 6. Ἰθακοῦ τ) Ἰθακοῦ δ. Nr. 2. V. 9. ὀλίγα) ὀλίγα, et τάλινον) τάλινον. Lineolae impositae h. l. non, ut alias, literam vel ν vel α significant, sed syllabam porrectam indicant; quod ubi fit, sicut in voce priori, supra ultima cuiusdam vocabuli syllaba, turbas saepenumero facit haud

mediocres. — In lemm. ^oἀντίπαρ) ^oἀντίπαρ. Nr. 5. in lemm. φασιν) γ. Paululum differt a nostro hujus vocis compendio illud quod Bastius habet tab. VII, 12. cf. Bast. p. 850. — V. 1. in not. Jac. marg. ἀπορραισῆρος) ἀπὸ ῥ ραισῆρος. Accipere ne gravare hanc meam animadversunculam: Voces simplices et compositae, quae mediae duplex ρ habent, nusquam in vetustioribus libris adspirantur; at quando inter binas voces haec litera simplex ideo interjicitur, ut vel pronuntiatio adjuvetur, vel syllaba brevis producatur, spiritum lenem recipit. Sequiori aevo per abusum unicuique ρ duplici spiritus induebantur. Nr. 9. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 10. V. 5. καὶ αὐται) γρ. δεκάτευσ καὶ αὐται. Nr. 11. V. 2. in comm. δεκάτευσ) in cod. non superscr., sed in marg. collocatum 1^p καὶ δεκάτευσ. Nr. 12. V. 4. in comm. ἡλεκατῆς ^αα corr. superscr. Nr. 13. V. 1. νεασιδὸν) νεασιδον. V. 4. ἔσσ') ἐς σ'. Nr. 14. V. 1. τάν) τήν. Nr. 15. V. 2. in comm. θήλειαν) ex more cod. Fuisse saltem, qui putarent, hos genitivos doricos circumflecti non debere, prodit ex lectione vulgata: καὶ περισπιμμένας, quam Koen. e textu circumscripsit Greg. Cor. p. 226. Nr. 17. V. 3. τόνδε) per corr.; libr. posuerat τόδε. Ib. dele not. Jac. marg. Forma literae c aliquanto in cod. rarior quam altera pro e habita est. Quarum literarum extremam similitudinem, quae tanta est, ut eas dignoscere fere non possis nisi serie orationis illustrante, a beato Bastio ne verbo quidem commemoratam esse, admodum miror. Nr. 18. in lemm. Θεσσαλονικέως) Θεσαλ. ut plerumque. V. 5. κείσαι) κείται. Nr. 19. V. 4. Αἶδην) αἶδαν. Nr. 22. V. 3. πεταλὸν) πέταλον. et πάντη) πάντη ex cod. more. V. 5. in not. Jac. marg. μελιχρους) μελιχρους. Sic. Ad sensum nihil differt hoc ab illo. Scripserat libr. ab initio μελιχρ ^oi. e. μελιχρος; quod quum male habere videretur, syllabam finalem ους adjecit, illo, quoniam a radendo alienissimus esset, intacto relicto. Planudes hanc ipsius librarii correctionem amplexus est. Nr. 23. in comm. „Vid. ad nr. 21. v. 5.“ Alienum est quod Ill. Jac. excitat; utriusque enim loci ratio atque natura plane diversa est. In vulgus notum, uni eidemque epigrammati haud raro, bina, quin trina lemmata adscripta reperiri, vel quod duo titulorum concinnatores essent, vel quod nova pagina ordiretur, vel denique quod unum lemma in ipso textus spatio, alterum in margine non absurde poni videretur. Hinc efficitur, novum lemma non esse satis certum novi epigrammatis

indiciū; at quū præter lemma etiā siglā initialem ac numerū habes appositū, dubitari amplius non potest, quū scriba novū carmen dare voluerit. Cuncta hæc tria nostro loco conspiciuntur, illic non item. Nr. 24. V. 1. in comm. ὀπώρας) ὀπώρας^η; at, quod ab ipso libr. superscriptum est, prope rasum. Planudes, quod didici ex comm. nostro, recepit. Aut ejus ætate η nondum rasum erat, aut valde diligens codicis fuit scrutator. Nam ex hoc ipso libri ms. exemplo Planudem sua descripsisse, in diē magis mihi credibile sit. V. 9. τέγγοι) τέγγει. Nr. 25. in lemm. ἔστιν ἡ τέως) ἔστιν ἡ τ. V. 5. in comm. λειπών) fuit λείπων; verum ab ipso libr. in λειπών mutatum. Simul, ut obiter hoc attingam, ex loco nostro discis, non ubique scribam pro accentu gravī in ultima versūs syllaba acutum fixisse. An forte tum demum, quādo hæc ipsa syllaba non per se, sed ob versūs finem producenda esset? Nr. 27. V. 2. μήτε ἄτερ. Quod Cl. Ed. in textu reposuit, fuit, sic videtur, etiā in cod. scriptum; namque in literis prope evanidis etiā nunc licet ρ et ν distinguere; at ipse libr. opera data obliteravit illa, ut locus vacuēret vocī ἄτερ. Nr. 29. V. 1. Ἀνάκλειον) ἀνακλειον, quemadmodum epigr. 31, 3; at epigr. 33, 1. in utraque sede acutus exhibetur. Non est hic unicus locus, in quo scribæ accentuum ratio fluctuat. Nr. 31. V. 5. De Reiskii correctione, qua duo illa epigr. in unū conflāt, ob siglā initialem ac numerū addita paulisper dubitare licet. V. 8. μαλακῇ) μαλακῇ. V. 9. in not. Jac. marg. οἰνόμενος) οἶνομ. Nr. 34. V. 1. τὸν) τῶν. V. 2. ἄδε) ἄδε. Quod si quis ad similitudinē vocis ᾤδε pro τῇδε dictum opinaretur, propterea quod ι in libro nostro centies adscribi negligatur, is toto coelo erraret; quippe passim ab ipso libr., constanter a corr. loco τῇδε exhibetur ᾤδε. Nr. 36. V. 2. σκηνίτης) sic jam quidē legitur ab ipso libr. emendatum; fuit autē antehac, qui error longē frequentissimus est, σκηνήτης. V. 4. Τμηττειῶ) ὑμηττειῶ. V. 5. ῥεῖη) ῥεῖη. Nr. 37. V. 8. ᾤδε) ᾤδε. Ad v. 4. in comm. ἐσβέσθης) Facile credo, sic a descriptore cod. vocem esse redditam; illa enim forma longē notissima, hæc expeditu paulo difficilior est. In cod., quod quovis pignore posito contendam, ἐσκέυθης exaratum. Orta est illa lectio prava ex magna similitudine π cum β, et υθ cum σθ. De forma ἐσκέυθης hoc statue: ἐσκέυθω, quod verbum compositum in lexicis non compareret, pariter ac simplex κεύθω, significatū reciprocū habet, vel potius vim mediam. Terminatio ης autē, ut centies, ita et hic,

perperam pro asse posita. Quodvis hoc modo demtum videtur obstaculum. — Ib. post v. 5. in extrema pagina hanc siglam conspicis x, eandemque in summa pag. seq. ante vocem *εὐθετον* repetitam. Ad v. 6. in not. cod. marg. *ὅτι λείπει*) *ἔ* *λείπει*. Sic. Mendosam vocem posteriorem Cl. Ed. emendate dedit. Nr. 39. in lemm. *Θεσσαλωνι-^δ κίως*) *Θεσαλ.* Nr. 42. V. 2. *ἡ ῥ'*) *ἡ ῥ'*. Nr. 44. in lemm. *ὅτι εὐριπι*
εν μακεδονία ἐτελεύτησε) *ὅτι ευριπι εν μακεδονία ἐτελεύτησεν*. Litera
paragogica addita animadversioni ansam praebet. Quum in marginalibus usque librarium ad eam adjiciendam proclivem habeamus, consentaneum est statuere, eandem ubi in textu reperisset, non temere abjecturum fuisse. At Ill. Jacobsio hac in re fere nusquam cum librario convenit. V. 4. *σοφίη*) *σοφιη*. Nr. 45. V. 2. in comm. *ἡ γάρ*) *ἡ γάρ*. Nr. 50. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 49. in lemm. *βυθη-^ν νοῦ*) *βιθ*. Nr. 51. V. 3. in comm. *μανέτη*) *μανέτ*, quod nunc quidem est *μανέτι*; at vestigia exstant, fuisse *μανέτη* scriptum. Ex illa *τοῦ ι* forma saepissime in codd. *η* fit mutando. Nr. 53. Epigr. quum h. l. uncinis inclusum sit, verisimile est, priore loco, quo idem adscripserat librarius in marg., rectius fuisse ponendum, praesertim quum ex anathematicis sit. — In lemm. *εις αν ησιοδον ἀνα*) *εις αν ησιόδου ανα* i. e. *εἰς τοῦ αὐτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα*. Nr. 57. V. 2. in comm. *μήνυσε*. Plan.) Voluit probabiliter V. D. *μάνυε* P. *μήνυσε* Plan. Nr. 60. V. 1. *δικαίω*) fuit *δικαίων*; at neotericus quis illud substituit. Nr. 67. V. 1. *ληπηρε*) *λῆπ*. V. 6. in not. Jac. marg. *φθιμένος*) *φθιμένος* i. e. *φθιμένοις*. V. 7. *πάνθ' ὅσα*) *ταῦθ' ὅσα*. In not. cod. marg. *σημ*) *σημ*. Nr. 68. in lemm. *διογεν*) *διογεν* i. e. *διογενης*, quum illud foret *διογενον*. Ib. *κρατη*) *κράτη* i. e. *Κράτητος*. V. 5. in comm. *σνίπωνα*) *σνίπ*. V. 6. in not. cod. marg. *διογεν*) *διογεν* i. e. *διογένην*. cf. Greg. Cor. p. 298. inf. Nr. 70. V. 4. in not. Jac. marg. *φλεγμα* a corr. superscriptum, ut et Nr. 71. v. 1. Nr. 75. V. 1. in comm. *στασίχορον* a corr. superscr. V. 3. in comm. *φρυσικαν*) contra *φρυσικην*. Nr. 76. in lemm. *διοσκορον*. Scr. *διοσκοριδον*) Quod si mutandi necessitas sit, exemplum ejusmodi propriorum nominum corruptionis habuimus in lemmate quodam superiore, ubi *Θεω-*

ριδας legitur pro Θεοδοριδας. Nr. 77. in cod. marg. ἐπιγραφεν) ἐπιγραφεν.
 Nr. 78. V. 4. in comm. μαῖνας^τ) μαῖνας. Nr. 79. in lemm. ἀγέλας^τ)
 ἀγέλας i. e. ἀγέλασον. V. 2. κρίσσονα) κρίσσ. a corr. superscr. V. 3.
 τοκίων) sic per corr.; libr. dederat τεκίων. V. 5. in comm. ἔπε
 ταχα μάλ) neque hoc, sed ἐπεὶ τάχα μάλ in cod. V. 6. πάτρης)
 Quod in comm. cancellatum legitur, πάτρης, cod. offert. Nr. 81. in
 not. comm. marg. τιν⁹) τιν⁹ i. e. τινες et φ^α/ i. e. φασιν. vid. Bast.
 tab. VII, 12. Nr. 87. V. 1. Κύριον) κυρικ. Litera κ fere erasa.
 Vide an ita se habeat res. Repererat libr. in archetypo Κύριος; at quum
 formam rariorem Κύριος pro Κύριδος non nosset, vel, si nosset, non
 intelligeret certe, qui posset τὸ πῦρ Κυρίνον s. Κύριον dici Κύριδος
 πῦρ, mutatione opus esse existimabat; post tamen, quum acutius vi-
 deret, correctionem retractavit. Verumtamen alia quoque via datur,
 qua possis id factum explicare, eaque speciosior. Scripserat nimirum
 librarius compendiarie ratione κύρι, quod tum κύριον quam κύριος
 designat; mox quoniam ambiguitatem, quae inde orta esset, sentiret,
 perspicuitatis causa κ apponebat id; ipsum tamen, quia denuo dubi-
 taret, postmodum adrasit. Nr. 89. in schol. cod. marg. πλὴν πάντα
 Διογένης εἰσὶν (sic) τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγραφεμένου) rec.
 caractere et nigrantiore pigmento. Ib. in altero marg. εἰς πιττακόν)
 adde τὸν Μιτ. Quae sequuntur ὅτι πιττακος — ἐμονομάχησεν (sic)
 ad v. 13. adscripta leguntur. V. 12. in comm. τον a corr. superscr.
 Nr. 90. V. 1. περιήνης) περιήνης. Nr. 91. V. 2. εἰς) ἐς. Nr. 95. V. 1.
 in comm. ποτ' ἐφάσκειν) Neque sic accurate redditum, quod cod.
 praebet. Librarius, incertus quoniam esset, edidit ποτ' ἐφάσκειν.
 Fluctuabatur igitur inter ποτὲ φάσκειν et ποτ' ἐφάσκειν, vel potius,
 quum prius vitiose illud posuisset, hoc postea corrigendo subrogavit.
 Nr. 96. V. 2. θεός) θεόν. Nr. 98. V. 3. in not. Jac. marg. φιληδών)
 φιληδ^ν. Litera penultima, quam omisi, tam parum certe exarata est
 in cod., ut vere dicere nequeas, sitne α, ο an ω. Nr. 100. V. 2.
 πάντη) πάντης, ut vulgo. Nr. 101. V. 2. οὐκ) ² οὐκ. Versus hic
 pergit usque ad ὅς ἦν incl. V. 3. οὐχί) ³ οὐχί. Quae metri neglectio
 ex oppositione particulae negativae profecta videtur. Nr. 103. in lemm.
 πολέμων) πολέμων. Linea prolongata si supraponitur, ejusmodi vocis
 compendium est, ex qua mediae omittuntur literae, lineola autem non

nisi uni literae obtenta, *v* vel *α* significat. Hoc nomine in comm. nostro creberrime a typothetis peccatum. V. 4. in not. Jac. marg. ἤμισιν) Lit. ultima per corr. addita. V. 6. ib. αἰῶνα στρεπτοῖς αἰῶν' ἀστρεπτοῖς. Nr. 105. V. 2. ἄκρος) ἄκροισ. Nr. 108. V. 3. Ἀσκληπιὸς ἐστίν) ἀσκληπιὸς ἐστίν ex more cod. Nr. 109. V. 2. in comm. corr.) intellige, per correctorem. Nr. 110. V. 4. in not. Jac. marg.

^{εε} πηρομελης) πηρομελης. Quod sic expediendum est: Corrector ἡ damnaturus sigla hortativa instruxit; veram lectionem in marg. exhibere animus erat; mox aliud consilium iniens, eam apposuit, quare nunc inepte literae ο superlitam habes. Nr. 111. V. 4. in comm. Ill. Jacobsius praepostera sollertia in Diog. edd. addi τοῦ θανάτου monet, quo glossemate carere cod. ait. Attamen in versus fine % additum; quae nota critica plus semel vocum defectum indicat. Nr. 113. Hoc epigr. librarius in tres solummodo versus dispescuit; nimirum δημητριον | φῶς | μέλανα |. Nr. 116. V. 1. ἄγε, λέγε) ἄγελεγε uno tenore, uno cum tono scriptum; cui scribendi rationi nullus dubito calculum adjicere.

Nr. 119. V. 1. in not. Jac. marg. ἦνίκε corr. ἦνύκε) imo ἦνύκε a corr. superscr. Hinc, non ex Diog., Brunck suum petivisse videtur. Nr. 122.

V. 2. in comm. θάνε φυτοῖς ἄμμιγα) θανιφυιτοῖς ἄμμιγα. Primum in his iota fere rasum. Nr. 123. V. 1. Ἐμπειδύκλεις) ἐμποδ. Nr. 123. V. 2. in not. Jac. marg. καί) Rasit quidem librarius, sed veritus, ne nimium radendo membranas perderet, sic vocem reliquit, ut tota adhuc appareat. Nr. 129. V. 2. κτείνας ἐκλύσαι δουλοσύνης) κτείνας ..

^η ἐκλύσαι δουλοσύνας. Excidit probabiliter ἀφ, ut esset vox ἀφελύσαι. An vero vocis κτείνας syllaba finalis ex dorismo corripienda est? cf. Greg. Cor. p. 340. med. Forma insequentis vocabuli δουλοσύνας, prius scripta, id testificari videtur. Nr. 131. in schol. cod. marg. ^τ ^ζ ου πορ

(L. οὐ ἡ ἀρχή) ἔκτορα ρηῖον ἅμα καταχθον) Ill. Jacobsius rectissime vidit, quo pertineret haec cod. nota; satis etiam ingeniose mutavit, quae, ne absurdi quid proveniret, mutanda sane erant; in eo tantum peccavit (quod magis ei honori ac decori est, quam vitio dandum), ut sibi persuadere nequiret, hujus marginalis concinnatorem pueriliter lusisse atque ineptivisse. Nimirum in cod. sic scriptum exstat οὐ παρ' ἔκτορ' ἀρχῖον ἀλλὰ κατὰ χθονός. Qui sit verborum sensus, facile jam quivis intelligat, modo, post vocem ἐπίγραμμα nullum haberi interstinctionis signum, resciverit. Ridet enim nugax lemmatis auctor

filii carminis acriptorem, qui Hectora jamjam aseptulum etiamnum
 ὑπὸν dicat. — Ib. paulo post *εἰς* Scr. *εἰς* (εἰς τὰ i. e. ἐν τοῖς).
 Nr. 132. V. 2. *κρημα*) *κρημα*, quod alteri V. D. conjecturae, *χορημα*,
 fidem facit. Nr. 133. V. 3. *γενυφει*) *γενυφει*. Nr. 141. V. 6. in
 vomm. *αὐαλέην* a corr. superscriptum. At vero etiam Planudes hos
 exhibet. Ingenue fateri non pudet, me, nisi ipsius Planudis textus
 valde interpolatus sit, illam de correctoris novitate opinionem paulo
 inconsideratius et calidius amplexum esse videri; nam multis jam locis
 hunc Planudis cum correctore consensum expertus sum. Poteram qui-
 dem, si meae sententiae magis quam veritati favissem, silentio rem
 praeterire, concinentes hos locos opprimens; nemo in perfecta, quid
 ab ipso libr., quidve a corr. superscriptum sit, ignorance dissimu-
 lationem meam aensisset; at veritatem sequi praestat. Attamen sic
 quoque opinio illa praesidium habet non adeo infirmum in eo substrato,
 potuisse omnino fieri, ut corrector, quas, si dia placet, emendationes
 adhibuit, partim ex Planude hauriret; cui ipsi praeter nostrum cod.
 ms. alium veterem anthologiae librum oculis usurpare fortassis con-
 cessum erat. Nr. 154. V. 1. *Μεγαρεῦσι*) *μαγ*. Puto, Spalettum ideo
 hunc errorem librarii non notavisse, quod in discernendo syllabas
εγ et *αγ*, quae re vera in cod. simillimae sunt, non satis sibi fideret.
 Nr. 155. in cod. marginali *κρανάην*) scr. *κρανάην*. Nr. 160. in lemm.
ἀριευσ) in cod. *ἀριστς* i. e. *ἀριετία*, sicut *ἐτρεος* est *ἐτρεος*. Acce-
 dit, quod Jac. lectio ex cod. usu *ἀριευσάμενον* foret interpretanda,
 non item *ἀριεῦσαντα*; unde vitium augeretur. Nr. 161. in lemm.
εάφω) in cod. desideratur. Nr. 163. V. 5. *κείκοσιν*) ultima lit. a corr.
 addita. Nr. 164. V. 3. *ἔχωσε*) *ἔχωσε*. Et sigla et marginale (v. comm.)
 sunt correctoris. V. 5. *πῶς δ' ἔθανες*) *πῶς δὲ θάνες*. Nr. 167. V. 6.
 in comm. *πάντ' ὀλεγ*) *παντ' ὀλιγοχρονιος*. Ex lineis subductis,
 quae copulandi vim exserunt, liquet, codicis auctoritatem a partibus
 Suidae et Brunckii stare. Nr. 169. V. 3. in comm. *ἤγαγεν* a corr.
 superscr. V. 5. 6. quae in marg. habentur, correctoris sunt. Nr. 170.
 in lemm. *Ποσειππου*) ita per corr., libr. autem, ut vulgo, *Ποσειδ*.
 V. 5. in not. Jac. marg. *γόνιους* alio loco) imo, nostro; idem v. 6.
 de *κοιμανθις* valet. Ib. *βαθύν*) *μακρόν*. Nr. 172. in lemm. *λινοθηρ*)
λινοθηρ i. e. *λινοθήραν*. Nr. 172. V. 2. in comm. *γεράνων*) *γέρωνων*.

Nr. 172. V. 5. in comm. *καίμετις*.) Quam alibi semper Cl. Jac. tñnum ante distinctionem erigendum cūret, hic male depressus conspicitur.

In cod. est legere *καίμετις*. Nr. 173. V. 1. in comm. *ταύλια* ^{79. ταύλια} ^{78. ταύλια} *ταύλιον*.

Nr. 175. in lemm. *ἀρότον*, quod Cel. Ed. nos scribere jubet, est verē

in cod. scriptum. Nr. 176. in lemm. *ὁμοι* foret *ὁμοιον*; at in cod. *ὁμοι* i. e. *ὁμοίως*. Nr. 178. V. 3. in comm. *ἐν αἰών*) Quicunque cod. scripturam non perdidit, ut versus pedibus suis constet, ita, demto tamen apostropho, legendum existimabit; syllabae *ευ* et *εσ* enim prope nihil in cod. differunt; at nihilominus persuasissimum habeo, scripsisse librarium *ἐς αἰών*, idcirco etiam quia hoc apud christianos tam ligatae quam solutae orationis scriptores *φθέρμα* longe tritissimum facillime ipsum decipere poterat. Nr. 188. V. 5. in comm. *ἐρινός*) *ἐρινός*. V. 7. dele not. Jac. marg. Nr. 189. V. 2. in comm. *ἀκρα*) *ἀκρά*.

Nr. 191. in lemm. *δι*) ^Δ i. e. *διὰ*. V. 2. *κίσσα*) *κίσσιν*. V. 4. *ἀντρωδοῖς*) *ἀντ' ὀδοῖς*. V. 6. *μιμητάν*) *μίμ.* et *ἀννηνα*.) *ἀννηνα*. Nr. 193. V. 2. *πρώσουσαν*) Ny per corr. additum. V. 3. in comm.

^{οι} *μς*) a corr. superscr. Nr. 195. V. 8. *στόμασι*) ita per corr.; libr. dederat *τόματι*. Nr. 196. V. 6. *ἀντρωδόν*) ita per corr.; a libr. ha-

bemus *ἀντρωδόν*, ut supra. Nr. 197. V. 4. in comm. *ὠροτόπον*) *ὠροντ*.

Nr. 200. V. 3. in not. Jac. marg. *ἀρεάν*) *ἀρε αν*. Fuit probabiliter *ἀρειαν* (*ἀρηϊαν*) a libr. scriptum ob similem sonum. Quod quum videret ferri non posse, iota extrusit. Jac. verum ex Plan. reposuit. —

Ib. in comm. *λαθραιης*) ^ω *λαθραιης*. Libr. ipse induxit. V. 4. in not.

Jac. marg. *χειρί*) ⁷⁰ *χειρί* et in marg. ⁷⁰ *71* *χειρ ἄμα*. Nr. 202. in lemm. *ἐρμόξει* δὲ καὶ εἰς ἀλεκτρούνα) a corr. haec addita sunt. Nr. 203.

V. 2. in textu legitur *ἡγήσεις ἀνεις*, in marg. inferiori cum sigla ⁷¹ *72* ab ejusdem libr. manu *ἡγήσουσαν ἱεις*, item *τομάτων*, quum illic sit

^{οι} *τόμάτων*, a corr. superscr. V. 4. *ῥχεσ*) *ῥχ*. Nr. 204. V. 1. *τλήμων*)

Sic libr.; at corr. mutavit *τλήμων*. Nr. 207. V. 4. *Φαντον*) *φάνιον*.

Nr. 210. in lemm. *καταβέβρωκεν*) *καταβέβρωσκειν*. V. 1. in comm.

χειλιδόνι) *χειλιδόνι*. Nr. 211. in lemm. *μελιτ*) ^ο *μελιτ* i. e. *μελιταῖον*.

Nr. 214. V. 5. in not. Jac. marg. *νιοηίδας*) ⁷¹ *νιοηίδας*. Nr. 215. V. 4.

ποιφύσω, *ταμᾶ*) ^N *ποιφύσωτάμαι* i. e. *ποιφύσωσιν* *εἰ μᾶ*. Nr. 217.

V. 2. Post hunc versum in cod. ⁷¹ *72* *εἰ B ἄνω* (v. hoc distichon in

comm.). Jam continuo sequitur tanquam novum epigr. Nr. 218. v. 3. s. Post hos demum Nr. 217, 3. s. Pro posteriore hoc tamen in marg. ille, qui supra citabatur, versus *πρωτοπλόου — πρωκαϊῆς*. Tum incipit epigr. 218. cum sigla. Nr. 218. in lemm. *ἐτῴ* ^ῖ *ἐτῴ* i. e. *ἐταῖραν*. Nr. 221. in lemm. *ἐταῖραν*) *ἐταῖραν*. Nam mire fluctuatur libr. in hujus vocabuli tonò. Nr. 222. in lemm. *σακῶν*) ^{βα} *σα* ^{βα} *κῶν*. Nr. 223. V. 3. dele not. Jac. marg., sicuti et v. 5., nam recte in libro ms. *πετῆλαις*; sed iota et sigma nonnihil sibi iusto propiora. Nr. 227. in lemm. *λαριστά*) *λαριστά* i. e. *Λαρισσαία* s. *Λαρισσαία* q. d. *Λαρισσαίων*. Eodem modo habes *Πειραιῶς* et *Πειραιεύς*. Nr. 229. in lemm. *ἐπτά* — *δεξάμενον*, quae pessime operarum culpa reddita sunt, ita intellige *ἐπτά πληγὰς ἐπὶ τοῦ σήθους δεξάμενον*. V. 3. [in not. Jac. marg. „alio loco“) imo, nostro. Nr. 231. V. 1. *Ἀμβρακίας*) *ἀμβρακίας*. V. 2. *Ἀρισταγ*) *ἀρισταγ*. Nr. 233. V. 1. *ερατίης*) *ερατιῆς*. V. 2. *σωρενίας*) ita per corr., a libr. fuit *τωρ*. V. 4. *εἰς*) *ἐς*. Nr. 237. V. 3. *ῥοόν*) *ῥοόν*. cf. de hac toni diversitate Greg. Cor. p. 480. Ad v. 4. in marg. habes: *ἔως ὧδε τὰ θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα*. vid. epigr. epileict. 356. Nr. 241. in not. lemmati adpicta: *ζτ. ἄ. αυτ.*) ^ο *γτῶ* ^ο *οντ.* Quae quid sibi velint, nemo facile certo affirmare poterit. V. 5. *χαίταν*) ^{αν} *χαίτην*. Nr. 243. V. 5. in comm. *ὑπ' ἐμείο* a corr. superscr. Nr. 255. V. 1. *μενέγχεας*) ^{γ. οἱ} *μενεγχέας*. V. 3. in comm. *ζων*) ^{οἱ} *ζών*. In marg. commentarii inferiore *ἐπὶ βρότ.*) *εἰς βρότ.* et *Κρής*) *Κρής*. Nr. 262. in lemm. *κορ*) *Κάρην*. Quam vocem si nolit quis male pro *κόρην* scriptam, lubenter ei docte explicandam remitto. Nr. 265. in lemm. *ἐτῴ* (male *ἐτῴ*) i. e. *ἔτερον*, sicut *ἀμφοτέρων* i. e. *ἀμφοτέρων*. Nr. 272. V. 5. in comm. „novum lemma adscriptum“, nec tamen hoc solum, sed etiam sigla initialia. Nr. 275. V. 1. in not. Jac. marg. ^{γρ.} *πύρναος*) Haec conjectura ab eadem illa non ita vetusta manu profecta est, quae plurimas ceterarum correctionum dedit inde ab initio horum epitymb. Nr. 276. V. 5. Etiam hic, si cod. fides habenda, novum orditur epigr. V. 6. *τοῖς*) *τοῖς*. Nr. 277. V. 4. in comm. *αἰθυίη*) ita per corr.; at libr. *αἰθυίη*. Nr. 283. V. 1. *οἰζυρά*) Contra auctoritatem omnium hanc Jacobsius formam tuetur, quod alteri, ait, metrum adversetur. Qua in re me quidem minime sibi adsentientem habet.

Quum enim per se exempla brevis vocalis ante Zeta correptae non ita rara sint, nihil magis consentaneum videtur, quam quod, unâ morâ longâ in duas dissolutâ, ambae hae breves sint. Praesertim autem idcirco Cl. Editori adstipulari non possum, quod literae ζ superscripta puncta centies alioqui supervacanea, nunquam, si ejus literae forma talis esset, quae infra lineam descenderet, in hoc libro ms. otiosa me reperire meminerim. Nr. 280. in lemm. ἐπιχωρ^α) επιχωρ^ι i. e. ἐπὶ χώρας. Nr. 286. V. 1. in comm. μεμοραμμένε) imo potius μεμαρταμμένε.

Ib. V. 4. φροῦδα πασης) φροῦδα πάσης. Nr. 287. in lemm. λύσιν) Ita etiam in textu scriptum fuit, at corr. inde λῦσιν fecit. Nr. 291. V. 1. χαῖται σου) χαῖται σου. V. 7. in comm. „novum lemma adscriptum“. Simul habes utramque siglam tam initialem quam finalem. Nr. 294. V. 4. εἰς) ἐς. Nr. 295. V. 2. in comm. αἰδύνε) Sic supra habebamus 277, 4; hoc loco autem recte αἰδύνης, licet v et i fere in unum confluerint. V. 7. in comm. ἔθανεν probe dignoscitur in cod.; in spiritibus enim adscribendis, nisi eadem ipsa syllaba simul acutum habeat, librarius satis diligens. V. 9. in not. Jac. marg. τούτου. Hoc ex eo, quod antea scriptum erat, τοῦτ' οὐ, circumflexo spiritibusque rasis, tonoque acuto addito, sedulo librarius mutavit. Nr. 296. V. 8.

dele not. Jac. marg. Est enim in cod. ἀμποτίρας, quod h. l. optime ἀμποτίρας esse potest, licet alias plerumque ἀμποτίρας sit. vid. Bast. pag. 733. extr. et 719. Nr. 301. V. 1. in comm. εὐκλεᾷ) εὐκλεᾷ. Nr. 304. in lemm. Male ante ὕσαριζον, quae cum praecedentibus conjungenda sunt, illa sigla apposita, quae ad titulum pertinet. Nr. 307. in lemm. σιλεντιαρίου) σελ. errore frequentissimo. Nr. 307. V. 3. ζήσας ἐνδόξως) sic in primis libri foliis; verum nostro loco ζήσας δ' ἐνδ. Nr. 311. in lemm. ἀναφεροῦσι) ἀναφέρονσι. Nr. 321. in lemm. ἀμύντιχον ἦ) ἀμύντιχον γέωργον ἦ. Nr. 325. V. 2. in comm.

Res ita est comparata: Scripserat libr. ὀλβιά^α τα; Corr. lacuna data, perperam τα pro τυ exhibitum opinans, quam ob rem signum correctionis additum vides, ex epigrammatis sequentis versu altero, illam explere statuit. Post autem quum veriora vel reperisset vel excogitasset, in marg. adjecit ἰ^ρ πάντα λείλειπται. Nr. 327. in lemm. κάσανδρον) κάσανδρον. Paulo post: „Margini tamen cod. adscriptum“^{os} supple: a manu correctoris. Nr. 329. V. 3. in comm. με a corr. superscr. Nr. 330. in lemm. ἐν τῷ θωρηλαίω) a corr. adjecta. V. 4.

in not. Jac. marg. ἔχουσ) ἔχουσ. Nr. 351. in lemm. εἰσώρακα ἐν φεργία sunt correctoris. Nr. 352. in lemm. εἰς ἀκρόντιαν a corr. Nr. 353. in lemm. εἰς ἀδριανόβε ἐν φεργία ab eodem. Nr. 354. in lemm. φρόντωρα fuit hic et in textu scriptum; hoc postmodo ipse libr. mutavit, illud vero intactum reliquit. Ib. non ita multo post τοῦ καμψι⁵) potius καμψι⁵ i. e. καμψιζόντος. Nr. 338. in lemm. οὐ τὸν ἀθηνῆ ἀλλὰ τὸν) a corr. addita. Nr. 339. in lemm. ἐντ²) i. e. ἐν τοῖς. cf. lemma epigr. 351. In cod. haec nota tachygraphica formam habet, quam typis non licet repraesentare. Quod eo magis doleo, quum nec Bastius eam noverit. Est vero Tan, cujus ductui obliquo non superscriptum, sed adjunctum est antiquius syllabae οἰς compendium (cf. Bast. tab. IV, 17. primum τοῖς), praepositis tamen hamulo deorsum inflexo duobus punctis, altero supra, altero infra. Mentione semel injecta syllabae οἰς, non possum non addere, ejus compendium ali- quod desiderari in Bastii commentatione, quod reperitur in nostro libro. Oculis quidem sistere ob typorum defectum illud non possum; veruntamen ex descriptione facile imaginari poteris. Si Bast. tab. III, 1. vocis τῶν superscriptum Ny hunc in modum mutes, ut lineolas ad perpendicularum descendentes paulisper introrsum curvaveris, illud ipsum effecisti. — Ib. ἐπιγραμᾶσιν) επιγραμᾶσιν. Post λουκιανον adde ³ i. e. ἐσιν; quae vox etiam in nostro libro ms. saepissime spiritu et accentu caret. cf. Bast. p. 809. Nr. 343. V. 4. in not. comm. marg. *) unius tantum, quod hic legatur, epigrammatis mentio sit, quum duo sint scripta. Alterum, quod Anyten auctorem habet, etsi in ed. nostra me legere meminisse mihi videor, tamen ejus hoc tempore loci non memor, ne qua lectio varians forte intercidat, totum, quomodo hic legitur, apponam. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀνύτης. Πολλάκι τῷδ' ὀλοαυδὴν πόδας ἐπὶ σήματι κλεινὰ μάτηρ οἰκόμερον παῖδ' ἐβόασε φίλαν, ψυχὰν ἀγκαλέουσα φιλαινίδος ἃ πρὸ γάμοιο χλωρὸν ἔπερ ποταμοῦ χεῖμ' ἀχέροντος ἔβα. Est, ut nunc video, epigr. 486. — In codicis marg. ad Nr. 343. v. 4. etiam hoc exstat: εἰς τὸν κατέριον τὸ ὄλον ἕως τοῦ ^{του αὐτοῦ} σημείου. Post Nr. 344. in comm. τοῦ αὐτοῦ) [Σιμωνιδον] Cancelli et quod superscr. est, a corr. profecta. Nr. 345. in lemm. δια (scr. δι' ὅ). Sic Ill. Jac.; at in cod. δι' ἄς. V. 8. in not. Jac. marg. κακῇ γλώσση) ita per corr.; a libr., quod in textu habes. Nr. 348. in lemm. συν¹ (συνήθειαν?). Ast ego potius explendum censeo σύνεσιν ob tonum in prima syllaba notatum, etai nullius loci recorder, ubi usurpata sit haec

vox de animi natura atque indole. Quod aliud vulgo vocis *ανηθειας* in libro nostro compendium reperiatur (vid. lemma epigr. 403.), id per se solum Jac. conjecturam neutiquam labefactaret; constat enim, scribam nunc hoc nunc alio ejusdem vocabuli compendio uti. Nr. 351. in lemm. τ^τ) i. e. τοῖς iterum male typis expressum. *θανμασι*) foret *θανμασιων*; at ost in cod. *θανμασι* i. e. *θανμασιως*. Nr. 352. in lemm. τ^α) scr. τ^ας. Nr. 354. in lemm. δ^γ) Δ³ i. e. διὰ. Nr. 356. in lemm. πάλι) πάλ¹ i. e. πάλιν. Hinc elucet, Spalettum non modo voces per compendia scriptas plene dedisse, plenas vero compendiarie ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad libitum exhiberet pro altero alterum scripturae compendium. Nr. 362. V. 2. in not. Jac. marg. *ἐκπεπέτος*) ita per corr.; a libr. *ἐνπερ*. Nr. 364. V. 4. *αἰδης* et *περσεφώνη* P. 1. Nr. 367. V. 1. *Ἀύσονος*) αὐσοος. Nr. 368. V. 4. in comm. *ἡμφιάς*) scr. *ἡμφιάσε*. Nr. 369. in lemm. ἡ μᾶλλον) a corr. additum. Nr. 370. in lemm. τ^ε τ^ε νέ^ε) pessime deformata. Explica τὸν τῆς νέας. Nr. 372. in lemm. βάσσου) βάσσους. Nr. 373. in lemm. δ' ὅτι) ΔΟΤΙ. id vere est δ' ὅτι, sed dignum, quod memoraretur, ideo putabam, quia discas inde, acutum cum spiritu, quando conjunctim scribuntur, plane discerni non posse a compendio syllabae as, vid. Bast. tab. IV, 4. vocem *χρήσασθαι*. Nr. 375. in lemm. εἰς τινά) Sic dedit Jac. ex cod. consuetudine; nunc tamen εἰς τινά libr. scripsit. Nr. 377. V. 5. in comm. ^{γρ. ἐπὶ} *ἐπειδὴ*) fuit ab initio *ἐπιδὴ*; id post mutavit libr. in *ἐπειδὴ*; denique, quod nec hoc placuerit, *ἐπὶ* superscripsit. Nr. 378. V. 1. ὥρῃ) ὥρῃ. Nr. 379. in lemm. ἐκεῖ C.) ἐκεῖς, quod proprie *ἐκεῖσαι*, h. l. ut passim *ἐκεῖσε*, cujus confusionis mater pessima illius aevi pronuntiatio putanda est. Hoc ipsum *ἐκεῖσε* autem nonnunquam pro simplici *ἐκεῖ* dici, satis constat. Nr. 380. in lemm. οὗ τινος) scr. οὔτινος. Nr. 381. V. 3. ^η *τεθνηῶτα*) *τεθνηῶτα* ab ipso libr. et inductum et superscriptum. Nr. 383. V. 4. in not. Jac. marg. *χειρῶν*) ita per corr.; a libr. fuit *χερῶν*. Ib. Nr. 384. V. 8. ^{αὴν} *καὶ* a corr. superscr. Nr. 385. in lemm. εἰς τὸν πρωτ.) τὸν deest, ut potest deesse. Mox τ) τ^τ (τὴν) et *ξηραίνοντς*) *ξηραίνοντς* i. e. *ξηραίνονται*. Post *ἀποβάλλουαι* iota desideratur in cod. Nr. 386. in lemm. Quod Jac. scribi vult, in cod. exstat. V. 3. *ἀριθμους*) ita per corr.; a libr. fuit *ἀριθμός*. Nr. 389. V. 2. in comm. *Ποσιδίππου*) ^ς *Ποσιδ.* ergo recta. Nr. 390. in lemm. ^τ *τελευτήσαν*) *τελευτήσαντος*,

cujusmodi errores in titulis non adeo rari sunt. Nr. 392. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 393. in lemm. οὔτινος λειψ.) οὔτινος τὰ λειψ. V. 5. in not. Jac. marg. ἐπ' ἐκβίνει) A libr. non habemus nisi ἐπεβ . . νει; nam corr. aliquot literis erasis dedit ἐπεβ^ννει i. e. ἐπεβαίνει. V. 6. ^ησαθιρ^η) σαθιρ^η. Nr. 396. in lemm. βιθυνοῦ) βυθινοῦ. Nr. 398. in lemm. ἐξωλιθισαν τελευτήσαν) ἐξολιθισαν τεφλευτήσαι. V. 4. γλισχω^ν) γλισχω^ν. Nr. 402. in lemm. ἦν οἰκία) ἦν ἡ οἰκία. Nr. 404. V. 4. in not. Jac. marg. πολὺ) Ipse libr. mutavit, v superscribens. vid. Bast. p. 774. pr. Nr. 406. in lemm. ἐλλήνωνιξ (fort. ἐλληνικῶν). Ita Jac.; saepissime enim, praesertim in marginalibus, syllabae temere inseruntur; at tonus appositus hanc emendationem non admittit; quare probabilius est, in archetypo exstitisse ἐλλήνων ιερῶν. Posteriorem vocem per compendium scriptam quoniam libr. legere non valeret, post primam literam siglam continuationis posuit. Nr. 411. V. 3. in cod. sic habet Αἰσχόλος ἐξύψωσε νομης μια εὐταχαράζας. V. 6. ἡ^ηδα^η τις) ἡ^ηδα^η τις. Nr. 413. V. 2. in comm. ἐλομαν) per corr. superscr. V. 1. βαθυσόλων. Sic iterato, ubi hic versus in nova cod. pagina a corr. repetitur. V. 7. in not. Jac. marg. „marg. αμ“. scr.: in textu ^θαμ. Nr. 418. V. 3. θρεψαμένα) θρεψαμένη. Nr. 419. in lemm. α^θγ) α^θγα. Nr. 420. V. 2. Λισβον) scr. Λισβον. Nr. 422. V. 4. in comm. λιηβδ). Recte in cod. λιηνδ; at quia corr., a quo δ' additum habemus, hoc nimis voci illi appropinquaret, ductus ultimus, qui Ny a Beta distinguit, vix conspicitur. — Ib. ἡ^ηδα^η τις) ἡ^ηδα^η τις. Nr. 423. V. 1. κίσσα a corr., qui hunc versum in nova pag. repetiit. Nr. 424. V. 6. in comm. ἡλεκάτας) at fuisse videtur ἡλακ. Nr. 426. V. 1. λέων) λείον. V. 5. σύμβολον) σύμβολων. Nr. 428. V. 2. in not. Jac. marg. ^οσκαπτοφόρος) A libr. fuit σκαπτοφόρος; at corr. ο in ρ mutavit. V. 13. in schol. cod. marg. φοινίκων) φοινίκην. Nr. 429. in lemm. φνδís + φιδís) Quod sic expedi. Librarius dum vellet pro v scribi ε, hoc juxta adposuit; at quum haec emendandi ratio non satis perspicua videretur, totam vocem emendate addidit; verum cum iota, quod deleve volebat, simul temere literam φ induxit (φιδίς). Additur in cod. εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο φιδίς.

In marg. comm. αντιβλη) foret hoc αντιβληθῆσα sc. ἡ βιβλος; at recte scriptum in cod. ^θαντεβλη i. e. ἀντεβληθη. Paulo post

διωρθώθη) διορθ. Nr. 430. in lemm. altero ὑπολαμβάνω δὲ παρὰ) ὑπ. δὲ ἔ (i. e. ὅτι) παρὰ. V. 3. Θυρεάτης) θυρεάτης. V. 9. ᾧ) ᾧ. Nr. 431. in lemm. σπαράτ^τ) σπαρ^τ ατ^τ. Jota evanuit. Posthaec ἀργείους) ἀρ^γ, quod Ἄργος potius interpretare; in Jac. enim explicatione articulus desideraretur. Tum συγγραφ^ς) συγγραφ^ς i. ο. συγγραφ^ςος. In marg. comm. ω) γ. ω: ~ Tum μα3 i. e. μαγίσορος) Fallitur V. D. Haec sigla non adhibetur, nisi quum terminatio vocis a x incipit; exple igitur vel μάκαρος, vel potius, quia haec frequentius in libro nostro obviae sunt formae, μακαρίου vel μακαρίτου. Ipsam siglam non licet adspectui dare. Denique ἰδιοχείρ^ς et τ^ς) ἰδιοχείρ^ς i. e. ἰδιοχείρως et τ^ς i. e. τοῦ; nam circumflexus adjunctus est. Quum haec diversa compendia sibi tam similia essent, male eodem modo expressa sunt. Nr. 437. in lemm. τι ὑφιλοπολομούντες) rectissime in libro ms. ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες. Nr. 442. in lemm. πεσόντ^ς ἀριστ^ς ἀθην^ς) Haec miserabiliter a typothetis foedata explica πεισοντας αριεους Αθηναιοις. V.-5. ἵνα σφίσι) ἵνα σφισι. Nr. 444. V. 3. in comm. ἄμ^ηγα) ἄμ^ηγα, ut plerumque; unde suspicor, ita illo tempore vocem pronuntjari solitam esse. Nr. 446. V. 1. in comm. ἀλλοδαπ^{ων}) ἀλλοδαπ^{ων}. Nr. 448. V. 1. μνᾶμα) μνημα. Nr. 450. V. 2. τληθί με) τληθί με P. 1. et ὦ νερ^ς) ὦ νερ P. 1. V. 5. in comm. φιλ^ς. αἰδ. P. 1. V. 7. ἀναπτύξαι) ἀνὰ πτ. P. 1. et τὰμα) τὰμα P. 1. In comm. λυγρὰ et λυγρὰν) minime; illud utroque loco. V. 8. κληδον^ς) κληδ. P. 1. Nr. 456. V. 2. dele not. Jac. marg. In lemm. auteni prius τήν deest, et pro μινυο) habetur μεθυσ. Nr. 457. in schol. cod. marg. scr. νομίσασα. Recte; ita enim in cod. V. 8. θελοπέδων) θηλοπ. Nr. 460. in lemm. μήκ^ςυλον) libr. μίκ^ς, corr. μείκ^ς, neuter μήκ^ς. μετα ἀπραγμοσύνη) Nulla hic lacuna. In cod. απραγμοσύνης. Quia sigma non satis distincte scriptum videbatur, superscripsit. Qui tandem Spaletti induci potuerit, ut scriberet, quum bis haberet σ ante oculos, mirari non satis possum. Caeterum μετὰ ἀπραγμοσύνης etiam ad sensum optime habet. V. 4. γίγνεο) γίνεο, ut semper. Nr. 461. in lemm. εὐτελ^ς) foret hoc εὐτελων; verum in cod. εὐτελ^ς i. e. εὐτελως. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 462. V. 2. in comm. ἐκρυφε) per corr.; libr. dederat κρυφε. Nr. 464. V. 6. ἀνιάρ^{ον}) ἀνιάρ^{ον}. Nr. 468. V. 9. ποθεν) a corr.

superscr. Nr. 469. V. 2. *κρίσσανα*) κρίσσανα. Nr. 470. V. 2. in
^{καί}comm. *παῖς εὐκρατίδου ποδαπός*) παῖς et καί a corr. addita. Ib.
^γεῦχεται. Nr. 471. V. 1. in comm. *ὠμβρ.*) ὠμβρ. Nr. 472. V. 8. in
comm. *ὑψος metro ruente*. At in cod. ὑψος τ'. V. 14. *λεεπητ*) per
corr.; a libr. *λετητ*. In not. cod. marg. ad v. 7. *ἱσφαλμένος* (adde
i. e. *εἶν*) *ἐάν*. Paulo post „quorum alter“ se. corrector. Nr. 473.
^δin lemm. scr. *ἐκκρεμάσασας*. Nr. 477. in lemm. *φιλανι*) *φιλανι* P. 1.
V. 1. *μή σοι*) *μή σοι* P. 1. *ταῦτα*) *τοῦτο* P. 1. 2. *ἐπικαίριαν*) ἐπὶ κ.
P. 1. Nr. 479. in lemm. *μετ*) *μετ*, quod *μίγαν* esse, negari non
potest. V. 1. scr. *πάλα*. Nr. 480. in lemm. *ὀδω* recte. V. 2. in
^τcomm. *αρμονίης*) nihil in cod. superscr. Nr. 481. in lemm. *καιαν*
^ε*θεοδοτην καλονμ* a corr. addita. Nr. 482. V. 5. *γενέτας*) *γενέτας*. in
^γnot. Jac. marg. *περι*) *περι*. Nr. 484. in lemm. *τέκνον*) *τέκνων*. V. 1.
Διδύμωνι) *Διδύμωνι*. Nr. 486. V. 1. in comm. *κλεινώ*) Nullo modo,
sed *κλεινά* P. 1. 2. V. 2. in comm. *ἄκνυμόρου* P. 1.) Minime, etiam
ἄκνυμορον. Nr. 490. V. 1. in comm. *ἐπὶ* Ib.) Neutiquam, sed *ἐπ*.
^ηV. 3. in comm. *πινύτατος*) *πινύτ*. Nr. 491. V. 2. *ἀλικίαν*) *ἀλ*. V. 4.
ἄας) *λάας*. Nr. 492. V. 1. *Ὠχόμεθ'*) *οἶχ*. V. 2. *γαλατᾶν*) *γαλάταν*.
Nr. 494. V. 1. in comm. *νιρεῦ*) *νῖρεῦ*. Nr. 495. in cod. marg. supe-
riore: *οὐ ἀτίχεις*) *οὐ τιχ*. Nr. 496. in lemm. *τσοσκρονίσι*) *ταῖς Σκι-*
^τ*φωνίσι*. Nr. 498. in lemm. *νικαία*) *νησαία*, quemadmodum in textu,
^τVerba *ὑπὸ ψύχους τελειν* a corr. addita. Nr. 501. in lemm. *αγῆσαντα*
^δ*ἐν λεσβωι*, quia librarii scriptura extincta esset, a corr. restituta.
^δNr. 504. in lemm. *ὄσρακω*) *ὄσρακω* i. e. *ὄσρακωδες*. Verba *ὑπολεμ-*
^δ*βάνω* — *ἵσιν* a corr. adjecta. V. 1. *Πάρμις*) ita per corr.; libr.
scripserat *Πάρμος*. V. 12. in comm. *γριπεύς*) imo *γριππεύς*, ut v. seq.
Nr. 505. V. 1. in comm. *μερίσκος* an *μενίσκος* ambiguum in P.) Ho-
rum neutrum in cod., sed potius *βερίσκος*, quod utrum a *βερίξ*
(*ἔλαφος*, cf. Greg. Cor. p. 595), an vero a *βῆρος*, quas voces ambas
frustra in Schneid. lex. quaeris, derivandum sit, doctiores videant;
vitiiose enim pro *βερίσκος* vel *βηρίσκος* illud a libr. scriptum esse,
credere non dubito. Quod autem haec vocabula in numeros non ca-
derent, id profecto ignarus scriba minime curavit. Posset tamen, ut
ille excusaretur, *βερίσκος* forma brevis alterius horum nominum for-
tassis haberi. Nr. 506. in lemm. *θαλα* / i. e. *θαλασσιος*. Dele etiam

pone το interstinctionis notam. V. 2. in not. Jac. marg. Θρασύς) Θρασύς. lb. V. 4. ζώνιον) ζώνιον. V. 7. in comm. ενμίγα) imo, sicut Plan., ες μέγα. Nr. 509. in lemm. θεογν^Λ) θεογν^Λ i. e. θεογνιν. Nr. 512. in lemm. εις — τέγειαν) maxime turpata ita intellige: τοὺς ἑλληνας τοὺς τήν. Nr. 517. V. 1. ἡελίου) ἡῶος. Quem egregium librarii errorem notare saltem V. D. debebat. Nr. 520. V. 2. ἦ τι) ἦ τι. Nr. 521. in lemm. ἀφαν^ς). Adverte compendium syllabae ης pro compendio syll. εις positum, quod non ita saepe occurrit. cf. Bast. p. 767. sub med. Eodem modo nota syll. ην pro syll. εν nota reperitur. cf. Bast. p. 760. inf. In his cummaxime versans facere non possum quin moneam, in epigr. 516, 2. βιον ea literae v forma exhibitum esse, quae nostri Ny speciem refert; quare saepissime turbas dedit; ideo probabiliter altera lit. v forma tritior illi superscripta est non a libr., sed a recentiore quodam homine. Nr. 525. in lemm. Quod Jac. scribendum monet, in cod. est vere scriptum. Nr. 528. in lemm. τήν abest. Nr. 529. V. 2. ἐπέβασε) ἐπίβ. Nr. 530. V. 4. in not. Jac. marg. σκῦλλα) imo, recte σκῦλα; nam alterum Lambda inceptum modo, non penitus scriptum, Nr. 552. in lemm. verbi ναυ- αγήσαντα compendium pessime exhibitum. V. 5. οὐκ ἄρ' ἀλώας) in cod. ἀνὰράλωας. Nr. 534. V. 3. δείλαιε) δειλαιε. Nr. 537. V. 2. Λύσις) λύσις. Nr. 539. V. 5. οἱ σ') οἷς. Nr. 541. V. 6. χίαντα) χίαντα. Nr. 542. in lemm. πῶμ ἐβρ^τ κρυταλλῶ^Θ male typis expressa; intellige ποταμον Εβρον κρυταλλῶθεντα; tum περιραγ.) περιραγ., denique τ^ς κεφαλ^ς) potius τήν κεφαλην. Nr. 544. V. 1. ἦν ποθ') ἦν πόθ'. V. 3. ποτ') πότ'. V. 5. Δερξία) δερξία. Nr. 547. in lemm. marg. τελευτησ3) pessime τελευτησασαν compendio redditum. Nr. 550. in lemm. σω) σω; est enim σωθεντα. Nr. 557. V. 1. dele not. Jac. marg. Spalletti non recordabatur, literae i saepenumero uncinulum adhaerere. V. 3. ἦρπαξε) ἦρπαξεν. Nr. 563. in lemm. σιλεντι^α) σιλ. ut saepissime. Nr. 564. in lemm. corrige τήν. V. 2. δῆτων) δῆτων. Nr. 566. in lemm. τ) corr. τ. Nr. 567. in lemm. γυμν) corr. γυμνήν. Ad Nr. 568. etiam hoc legitur in cod. θρηνη^Δ ὄλον καὶ παθητικὸν τὸ ἐπίγραμμα. V. 3. in not. Jac. marg. αἱ) αἱ. Nr. 577. V. 2. in comm. τύχη) τύχη. V. 3. ὀδῆται) ὀδίται P. 1. V. 3. 4. a corr.

addita P. 1. Nr. 580. V. 1. οὐποτ' ἐμὲ) οὐποτέ με. Nr. 582. in lemm. ἀπο^{τ3} ἀπο^{τ3}. Superscriptum est τῆς, quod idcirco monendum putavi, ut intelligeretur, quam similes sibi exararentur syllabae τῆς et ται compendio scriptae. Vix aliter differunt, quam quod hoc posterius vulgo, nec tamen semper, infra lineam descendit, illud non item. Nr. 582. V. 3. σ' ἐδάμασαν) σε δάμασαν. Nr. 592. in lemm. ταῦτα ἐπαθεν) τατ' ἐπ. Nr. 596. V. 1. in comm. οὐτ' ἐμ') imo οὐτέ μ' ex cod. more. Nr. 602. V. 2. οὐδ' ἐτι) οὐδέ τι. Nr. 607. in lemm. ψύλλ^α) scr. ψύλλαν. V. 1. in comm. ψύλλω) imo ψύλλω, quo toni loco forma ψύλλα vindicatur. Nr. 610. V. 1. ἤρπασέ τις) ἤρπασε τις ex more. Nr. 614. in lemm. λάμαξιν λεσβίας) λάμ. τὰς λεσβ. et πάλινπά^{ο λ\}) πάλιν ὁ πᾶ³ (i. e. πάχης). Nr. 614. V. 4. Μιτυληναίαν) μυτιλ. V. 13. Quod in textu legitur, principio libr. scripserat; post mutando id subrogavit, quod habes in not. Jac. marg. V. 14. κλεινᾶς) κλεινᾶς. Nr. 621. V. 3. ἐγών) ἐγώ. Nr. 623. V. 1. μαζόν) μαζόν. V. 4. in not. Jac. marg. εἰς) εἰς, licet hoc signum reprobationis interdum etiam subscribatur. cf. Bast. p. 856. Nr. 622. in lemm. κρημνηθέντα) potius κρημνηθέντα. Nr. 624. in lemm. ἰωνίω) ἰωνίω. V. 3. τόσσους) τοῖς σους. V. 5. in not. Jac. marg. λα βέων οσυν) λα βέων ὅσον; in vacuo rasurae vestigia. Nr. 626. in lemm. scr. καίσαρ et οἰκεῖσαι, quae ambae voces pessime compendifactae. V. 3. οὐ τοι ἐρημαίαισιν) ηχοὶ ἐρημ. In not. cod. marg. ἐσχάτας) plane sicut in textu ἐσχατιάς. et Νασαμύωνων) νασαμόνων. Nr. 627. V. 1. ἡμιτελῇ) ἡμιτελῇ. V. 3. Θύνιον) θύνιον. Nr. 628. in lemm. scr. ταφέν. Nr. 629. V. 1. εἰς σέ τις) ἢ εἰς σε τίς. Nr. 629. V. 3. in not. Jac. marg. νηλεῖς) νηλεῖς Fuit ab initio νηλεῖς, quod quum libr. in νηλεῖς vellet immutare, pro altera litera ε compendium syllabae εε posuit; jam vero, ne alterum ε, quod remanserat, inducere necesse esset (cf. Bast. p. 855. extr. „quando liturâ cod. elegantiam corrumpere nollent“), totam vocem νηλεῖς perspicuitatis causa supra repetiit. — Ib. ἐν αἰδον) ἐν αἰδον. Nr. 630. in lemm. παθ^ω) παθ^ω i. e. παθών. Nr. 633. in lemm. quae perperam sunt expressa, ita intellige: σελήνης δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Nr. 636. V. 3. sic habetur in cod. κριοῖς ἀγνητῆρος ποτὲ βληχημένω βάζων. Nr. 638. in lemm. ἐγχε .. γερμένον) equidem non ex cod.

notavi; quod si tale quid vere ibi reperiatur, ex lemmatum auctoris ingenio probabiliter scribendum sit *ἀντὶ τοῦ ἐγγεγραμμένου*. Nr. 636. V. 4. in comm. *πιμικρῇ*) *πιμικρῇ*; ab ipso libr. *νι* atramento inductum. V. 6. *θῖνά με*) *θῖνα με*. Nr. 639. V. 1. *Κυκλάδας*) *κυκλάδος*. V. 5. *ἀρῶντό*) *ἀρῶντ*. Nr. 640. in lemm. *ηγουν πειρα*) *ηγουν πειρα*. V. 4. in not. Jac. marg. *ἰσομένη*) in cod. nihil superscriptum. Nr. 641. in lemm. *γράμματος*) *ἐπιγράμματος*, quamvis et illud bene habeat. Nr. 642. V. 2. *Διοφανέος*) *διαφανέος*, quod tamen cuius minus exercitato, praesertim quum hoc poscatur, *διοφ.* videbitur ob incredibilem literarum *α* et *ο* similitudinem. Nr. 645. in lemm. *τελευτής*) foret *τελευτήσαν*; at in cod. recte *τελευτ* i. e. *τελευτήσαντα*. Ad v. 3. in comm. Ill. Jac. ita: „sed litteris praefixis error emendatus.“ De litteris praefixis mihi certe non constat; puto, si invenissem ejusmodi aliquid, id me notaturum fuisse. Caeterum v. 4. *κῆσαι ἰον*, quum a libr. omitta essent, adjecta sunt a corr., cujus manus in not. Jac. marg. recens dicitur non immerito. V. 1. *ποῦ σοι*) *ποῦ σοι*. Nr. 647. V. 1. in not. Jac. marg. dele: *ποτε*. Ib. Nr. 648. V. 9. in comm. „novum lemma in P.“ adde: etiam sigla initialis. Nr. 649. V. 4. in comm. *θεροισποτιφδεγκτα*) *θεροῖ ποτιφθ*. Nr. 650. V. 3. *πως*) potius *πᾶς*, at; spiritu neglecto, a facile pro *ω* sumi poterat. Nr. 651. V. 6. *διψάσιν*) *δίψασιν*. Nr. 652. V. 5. in comm. *κάνηξιν καὶ ἰχθυόφοις*) Particula *καὶ* desideratur in l. ms. V. 7. in comm. „Fortasse et Cod. Pal. *κεκλανμένου*.“ Minime, sed satis certo literae ductu *κεκλανμένου*. Nr. 654. V. 4. in not. Jac. marg. *κηται εἰς*) Syllaba *εἰς* a reliqua voce paulo remotior; si voluit V. D. ad hoc lectores advertere, quod tamen in cod. nostro non ita raro obvenit, recte apposuit; at si in apographo pro circumflexo acutum, idque mutata toni sede, invenit, Spaletto hoc vitio dandum. V. 5. in not. cod. marg. *κλαίουσιν*) abest lit. parag. Nr. 657. Hoc lemma corruptissimum in comm. habetur; quare totum exhibere lubet: *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς κλειταγόρην, οὔτινος τάφον παρὰ τινὰ ἀνθρώπιαν κείμενον ἐν ἧ ποιμένες μετὰ προβάτων διατρίβουσι*; at quid accusativus aibi vult loco nominativi? Durum sit *φασιν* subaudire; quamobrem *κλειταγόρου τιν*, quod habet Spaletti, recte emendatum videtur. V. 9. *εὐάρνοιο*) *εὐάρνοισ*. V. 10. *οἶός*) *οἶος*. In not. cod. marg. corrige *ἀπαρχας*. Nr. 658. in lemm. Quod Jac. vult scribi, in cod. habetur. Nr. 662. Etiam hoc lemma corruptissimum. Accipe sic ex l. ms. *λεωνίδου εἰς παῖδα*

περιείραν καλουμένην ἐπίτην τελευτήσαν· τὸ δὲ περισσεῖας τῆς
μητρὸς εἶναι ὄνομα. V. 6. in not. Jac. marg. ἀνθρώπους) ἀνθρώπους;
emendate igitur. Nr. 663. V. 1. in comm. θράσσα) θράσσα. Ib.
V. 4. τιμᾶν) τιμᾶν. Nr. 664. V. 4. ἡ ῥά νιν) ἡ ῥά ν νιν. Notabile
Ny interjectum. V. 6. in comm. ἐπτεα) fuit quidem ἐπτεα; at Tau
erasum. Nr. 666. in novo lemm. prius τὴν ex cod. abest. Nr. 696.
^θ ^Θ ^τ
μα) potius μα, ut vulgo. Nr. 676. V. 1 et v. 2. dele not. Jac. marg.
Nr. 679. V. 5. in not. Jac. marg. ὀλθων; recte Beta inducto. Nr. 682.
in lemm. ὁμοῖ) ὁμοῖ^ο i. e. ὁμοίως. Nr. 683. V. 8. „χέσιν a rec.
manu additum“, ut sunt nostri homines minus quam maiores pudici;
libr. prae pudore locum vacuum reliquerat. Jocari lubet, ut laboris
nausea discutitur! Nr. 686. V. 4. in comm. κεινο τάφω) κεινοτάφω.
In ipso textu ἀκῆδεστος) male pro ἀκῆδεστος. At syllabae ες et εν
centies in codd. permutantur. Nr. 687. V. 4. „Luditur in ἀσρολόγοις
ἀλόγοις, qui lusus evanescit, si ἀλόγοις legitur“. V. D. si reperisset
in apographo, quod h. l. satia distincte exhibetur, ἀσρολόγοις, sen-
tentiam suam depositurum fuisse persuasum habeo; sic enim, quum
non solum iste lusus non perdat, utrique adeo, et consulti et con-
sultentes, uno eodemque ictu feriuntur, idque per constructionis am-
biguitatem. Nr. 688. V. 4. μέχρη) ἄχρι. Ejusmodi ultimae levitatis
peccata iram paene accendunt. Nr. 689. V. 2. in comm. παρακάτθεο)
παρακάτθεο. An hoc est παρακάτθετο? An Tau evanuit? An alia
medela adhibenda? Equidem non habeo, quod pro certo possim
affirmare. Nr. 693. V. 1. παρρηνίτις) παρρηνίτις. Nr. 694. V. 2.
ποτιδαίης) πότ' ἰδ. et κείμενον) κείμενος. Nr. 696. in lemm. (Scr.
ὁμοίως τῷ μαρσῷ) Fallitur V. D. Nam ὁμοιον pro ὁμοίως dictum;
quod recte fieri, nemo facile dubitet; ad τῷ μαρσῷ subaudiendum
vel πότμῳ vel μόρῳ. Profecto, etiamsi correctionem vocis μαρσῷον
accipere vellem, certe alteram probare nullo modo possem. Habet
enim vox δμαῖ in antepenultima acutum. Nr. 696. V. 1. in not. Jac.
marg. dele: δέσμας Ib. Nr. 697. in lemm. ἤγουν) ἤτουν, ut vulgo in
marginibus libri nostri. V. 9. dele not. Jac. marg. Nr. 698. V. 6. in
comm. μέτριον) Jota raso exstitit verum, Nr. 699. in lemm. Verba
οὐ μὴν καὶ τελευτήσαν ego quidem ex libro ms. non notavi; fortassis
aciem meam fugerunt; temere enim a descriptorē addita quis credat?
V. 3. ἄβαλε) ἀβάλε, ut constanter. V. 1. in not. Jac. marg. νεόφυτον)
^γ
νεόφυταν. Diligenter vocem inspicienti principio νεόφυτον scriptum

videtur, quod post mutabatur in illud; sed quia correctio mox displicuerit, id ipsum adrasum est. Ib. v. 6. ἄγειν) fuit ἀγῆν; at sic mutatum. Nr. 700. V. 2. τ', quo Jac. huius medetur, in cod. non apparet; nec re vera erat, cur apponeretur. V. 3. κατέκτανεν) abest a l. mst. Ny parag. V. 4. in not. Jac. marg. ῥουφίνος) ρουφῖνος, unde a libr. saltem manifesto emendationem illam recusari elucet. Nr. 702. V. 4. in comm. ἐρυνθρήν) Recte; h. l. etiam in MS. pro gravi acutus ob caesuram pentametri. Nr. 703. in lemm. δωρι') male; foret hoc δωριου; at in cod. δωριεύς eo syllabae εως compendio scriptum, quod alias syllabam ους significat. Quod ita in codd. passim reperiri, a doctiss. Bastio ne verbo quidem observatum esse, mirari sane licet. De forma δωριεύς, quae in Schneid. lex. male desideratur, cf. Greg. Cor. p. 127. Nr. 704. in lemm. τι) τινι. Nr. 705. V. 2. Ἡδωνῆς) ἡδώνης. V. 5. in not. Jac. marg. αἰγείδαιον) Re vera librarius ab initio quidem εἰ scripturus fuisse videtur; post tamen ε praetulit, ut habeas nunc, licet ductibus ob animum scribae suspensum minus certis, αἰγείδαιον. Nr. 707. in lemm. ἐπίγρ. παντάπασιν) ἐπίγρ. ζε παντ. Nr. 707. V. 2. in comm. σοφοκλῆς) Nisi tonum circumflexum eodem plane modo atque tonum gravem in libro nostro efformatum dicas (persimiles esse, satis liquet); a librario habemus σοφοκλῆς; quod in ejusmodi pluribus nominum propriorum in syllabam κλῆς exeuntium terminationibus observasse mihi videor. An forte sic statuendum sit. hac de re? Librarius non contrahi terminationem κλῆς existimabat, sed potius syllabam ε elidi; ita cum syllaba acuta etiam elevationem voci tonum demi; at ne toni signo careret, quo a sequenti vocabulo dirimeretur, syllabae ultimae tonum imposuit; vid. Reiz. de pros. gr. accentus incl. p. 62; caeterarum enim syllabarum nulli, ne vox reciperet tonum erectum, tenorem addere poterat. V. 3. Σικρτος) σικρτός. Credere par est, quando in hoc accentuationis genere turpiter labi poterat cod. scriba, ut labitur saepissime, imo constanter, posse etiam in illo. V. 7. πάλεν) πόλεν. Nr. 708. V. 2. in comm. μαχωνα) μάχωνα. Nr. 710. V. 2. in comm. σποδιᾶν) Recte; verum τᾶν quoque pro τὰν. V. 4. sic in cod. habetur: αἱ τάςτοι τε λέθωνται θετέρωι πόλιος. V. 7. in comm. τημι) τηνι. Eodem versu in textu συνεταίρις) συνεταίρις, ut pluries. Nr. 712. V. 1. ἐμμι) εἰμι. Nr. 713. in lemm. ὀμῆρωι) ὀμῶρωι. Quod ideo notandum duxi, ut disceres, hanc lineam in media voce superscriptam non Ny et Alpha solum, sed quaevis

alia, quae per compendium exciderint, denotare posse. Nr. 712. V. 6. in comm. „fortasse etiam *καδεστάς*“. Certo Sigma, non Ypsilon exstat in cod.; at superscriptorum Eta causa *κηδεστής* potius libri ms. lectio dicenda. Nr. 716. in lemm. *ἐπωνομάζετο*) *ἐπον*. V. 1. in comm. *ιαλύσοιο*) *ιαλυσοῖο*. V. 5. *φαινόκριτ'*) *φαινοκρίτ'*. Nr. 717. V. 6. *ποιμένιαι*) *ποιμενίας*. Nr. 718. V. 3. in comm. *τηναι*) *τήναι*. Nr. 722. V. 1. in not. Jac. marg. *δηρίφαγον*) *δηριφάγον*. Nr. 725. in lemm. Quod correxit Jac., ipse ex cod. descripsi. Nec tamen negem, aliter in Ms. exhiberi; namque haud scio an ejusmodi vitia manifesta in describendo sustulerim. Nr. 729. in lemm. *τελευτῶ*) male; foret enim *τελευτων*; in cod. *τελευτήσασαν* hic, sicuti plerumque, hoc modo decurtatur: *τελευτ*. Nr. 730. in lemm. *αυ*) hoc nihil omnino est; scr. *αυ*, ita ut syllabae *ης* compendium superscripto Tau adjungatur. V. 5. *πλημύρουσα*) *πλημύρ*. ex usu cod. Nr. 731. in lemm. scribe *ἀμπε*) *γοργος δ' ἦν αυ*. Nr. 732. V. 1. in comm. *τάσκιων*) *τασκ*. Nr. 734. V. 1. in cod. sic scriptum: *ἦξεν ὀλατιντειδεστι*. Nr. 735. in novo lemm. „*εις αὐτὴν τὴν Θεανῶ* et *ἕως ὧδε*. quae est nota ejus, qui codicem cum antographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter *ὧδε*.“ Imo in Ms. cohaerent *εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε*; quae verba hunc in modum explica. Hactenus, quae ad illam ipsam pertinent. Hanc explicationem veram esse, et supra jam docui, et infra ex epigr. Gregorii 23 et 117 intelligere licet. Nr. 736. in lemm. *ἐνολιγῶ*) foret *ἐν ὀλίγῳ*; in cod. *ἐν ὀλίγοις* habes. V. 3. *καλιῆ*) *καλιῆ*. Ad v. 5. in comm. „In marg. cod. not. %.“ Novum argumentum, descriptorem non ad litteras, sed ad sensum reddidisse codicem. Qui quum cognitum haberet, siglam % seu *~* adversionis vice fungi, leviter illam in locum notae ζτ substituit. Ipse Cel. Schaeferus hac ratione in errorem induci se passus est, ut descriptoris peccatum aliunde docte adstrueret. Nr. 737. in lemm. corrige *λησῶν*. Nr. 738. V. 3. in comm. *δέ ου*) *δέ ου*, quod est haud dubie *δέ σου*; at Spaletti pro levitate sua, quod Sigma est, spiritum asperum putavit. Nr. 740. in lemm. *παρισσάμενον*) in cod., sicut oportuit, *παρισμένον*. Nr. 741. V. 3, in novo lemm. *ἐξαισιως*) *ἐξαισιως*. Recte superscribendo emendatum, quod per malam pronuntiationem peccatum fuit. Paulo inferius in comm. „Secundum distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.“ In

hoc solo recedit ab illo, quod *Ῥήνον* non est superscriptum. Caeterum nil nisi puerilis lusus tironis videtur esse, qui librarii scripturam imitandi periculum faceret. Nr. 743. in lemm. *θάνατον*. Certe etiam hoc recte haberet, etsi hujus titulorum concinnatoris dictioni non satis conveniret, modo tonum in penultima ferret; in Ms. *θάνατον*. V. 2. *μιᾶς* *μιῆς*. Nr. 744. in lemm. *κνιν^{ov}αγο* ita per corr., ut perspicuitati provideret; a libr. tantummodo *κνιν^oαγ* i. e. *κριναγορον*. Rho enim saepiuscule fit patulum (i. e. Ny) — per temporis injuriam. Ib. *ἦν ετε* (L. *ἔτη*) *ἐπέζησεν* Rectius ita: *ἦν ἔτε ἔτη ἐπέζησεν*. "Ἐτη enim ob parem cum antecedenti voce sonum facillime excidere poterat; *ἔτε* autem si deesset, a me quidem desideraretur. Numerum, quem substitui, verum esse, ex textus verbis *δεκάκισ πέντε καὶ τρεῖς* apparet. At literae *ην* et *vy* in Ms. prope eadem. V. 5. *ἐλεχμήσατο*) *ἐλεχμ*. Ad v. 7. „procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina“. Quod non crediderim; spatium enim vacuum relictum satis superque novum epigr. ordiri testatur. Nr. 746. in comm. „Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:“ Sic potius: Semel hic versus, a librarii manu exaratus; at bis post additum a libr. versum *ὦδε* *ὦ* a nugatore repetitus, qui illius scripturam exprimere vellet. In posteriori imitatione pro *Ζῶν* dedit *Βοῦς*. Nr. 748. V. 3. *νίης*) *νίης*. V. 5. *Ἀθώτος*) *ἀθώτος*. V. 7. *δάμος*) *δάμος*.

VIII. *Επιγραμματα Γρηγορίου του Θεολόγου.*

In his Gregorii epigr. rarissime correctum; si quando, ab ipso certe librario, non ab alieno interpolatore. In universum, praeterquam quod accentus hinc inde negliguntur, cuncta curiose ac nitide sunt scripta. Quae Ill. Editor in praecedentis paginae calce posuit: *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μέρος τι* (τί. sic in cod.) *τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων*, rectius hoc nostro loco erant afferenda, quoniam huc pertinent et profecto faciunt ad Brunckii rationem intelligendam, ex qua primum epigramma caeteris praefixum putat. Idem, quod Brunckius de unico hoc primo, equidem de multis aliis statuo. Vid. ad epigr. 179. In illis verbis ante *τῶν* desidero *ἐκ*, quamvis et omissum quodammodo ferri possit. Nr. 2. in lemm. supra

textum posito legitur *Βασίλιον*; verum satis erat, abbreviaturam *βασι* per *Βασίλειον*, quum hac ratione plenis litteris passim scriptum exstet. Nr. 6. V. 3. *Θεός δέ οί*) *Θεός δεοί*. V. 4. *ἄλλα τε*) *ἀλλὰ τε* ex cod. more. Nr. 8. V. 1. *ξῖνός*) *ξῦνος*. Nr. 11. V. 6. *δωδεκάδα*) *δωδεκάδα*. Nr. 12. In hoc epigr. incipit librarius, ut literas elegantius

pingere, ita accentus curiosius apponere. Nr. 19. V. 4. *ἐτέων*. Vide an sit V. D. interpretatio scripturae inferioris admittenda. Nr. 21. V. 3. *ὡς*) *ὡς*. Nr. 23. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 3. in comm. *ὡς δεκαθ*.) *ὡς δ*. Nr. 26. V. 7. in comm. „Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus“, at etiam sigla initialis apposita. In textu *ὀίξετε*) *ὀίξετε*. Nr. 27. V. 5. in comm. „Res ipsa haec cohaerere docet“. Haec rectissime Jac. conjunxit, neque vero in cod. disjuncta habentur; abest enim sigla initialis; lemmata autem nonnunquam bis terve exhiberi, satis constat. V. 7. *ὑσάτιον δέ*) *ὑσάτιών δε* ob versus exitum. V. 8. *νηῶ*) *νηῶ*. In hac voce prae ceteris crebro peccatur omitendo Jota. Sic fuerat v. 5, sic redit ep. 29, 7. 40, 4. 48, 4. 73, 2; at recte *νηῶν* 39, 4. 56, 2. Nr. 28. V. 3. in not. Jac. marg. *ἤλλατο*) *ἤλλατο*. Nr. 29. V. 2. *σύ γ'*) *σύ γ'*. V. 7. *τρίσμακαρ*) *τρίσμακαρ*. Nr. 30. V. 2. in not. Jac. marg. *ξίνεις*) Vere sic scripserat librarius; sed postmodum addita lincola ex *ε* effecit *η*, quod correctionis genus in libro nostro est frequentissimum. — Ib. *ἀπονισμένοι*) *ἀπονισ*. Ib. V. 5. *θρέμμα τιθηνής*) *θρέμμ ατιθηνής*. Nr. 31. V. 1. ib. *κλενή*) *κλενή*. In textu *τις*) *τις*. Nr. 32. V. 6. *φαίσι*) *φαίσι*. Nr. 35. V. 2. *φωνή δ' ἐδεθη και χειλ*) *φωνή δ' ἐδεθη και χειλ*. V. 4. *κλεῖδα*) *κλεῖδα*. Nr. 37. V. 2. *κυμαίνοντας*) *κῦμ*. Nr. 40. V. 3. *τῆν*) *τῆν* ob versus exitum. Nr. 45. V. 1. *πότ'*) *πότ'*, sicut 54, 2. et plerumque. V. 3. *ἱερῇ*) *ἱερῇ* et *τραπέζῃ*) *τραπέζῃ*. Nr. 47. V. 1. *ἐχόμενη Νόννη*) *ἐχόμενη νόννη*. Nr. 48. V. 1. in not. Jac. marg. *εὐσεύος*) fuit *εὐσεβέος*; at Beta dimidio evanidum pro Jota perperam haberi potuit. Nr. 54. V. 1. *φαάντατος*) *φαάντατος*, at epigr. 113, 1. recte. Omnino accentus in priorl cod. parte ita parum curiose saepenumero sunt fixi, ut quam sedem occupent, non ubique sit facile dictu. Nr. 57. in comm. „uno versu auctius“, cujus vacuum in codice habetur. Nr. 56. V. 1. *ἀγνών*) *ἀγνών* ex cod. usu. Nr. 57. V. 1. *μελεδωνών*) *μελεδόνων*. V. 2. *πόνοισιν*) Abest lit. parag. — Epigrammati Nr. 57. adhaeret in cod. epigramma 58. et epigrammatibus 59. versus primus. Quod litera princeps *Ω* epigr. 59, 1. ante seriem protrusa est, inde non sequitur continuo, novum epigr. exordiri,

Hoc enim saepissime fit; quin cujuslibet distichi littera quaevis prima aliquantulum prostat. Nr. 58. V. 1. *Νόννη*) *Νόννα* et *πoυ*) *πov*. Nr. 60. V. 2. *Ἰλαος*) *Ἰλαος* ex cod. more, et *Γρηγορίω*) *γρηγορίω*. Cum hoc epigr. cohaerent Nr. 61 et 62. Nr. 62. V. 1. *Νόννη*) *νόννη*. Nr. 67. V. 1. *ῆδε*) *ῆ* *δέ*. V. 2. in not. Jac. marg. *παρή*) *παρή*. Nr. 70. V. 1. *τὸδ'*) *τὸδ'*, ut plerumque. Nr. 74. *Νόνναν ἐπεμψεν*) *Novv' ἀνέπ.* Nr. 76. V. 8. *τεκίωv*) *τοκίωv*. Nr. 79. in lemm. *κεφαλὰς ἔ*) Nimirum ad singulos versus litterae α — ε adscriptae leguntur:

κεφαλαία autem (sic enim, non *κεφαλὰς* compendium *κεφα* vertendum existimo) probabiliter loci praecipui heic audiunt. V. 5. *προσπτεύξαι*) *προπτύξ.* V. 9. *Τριάδ'*) *τριάδι*. Quod Jota esse videtur, nil nisi superne evanidus litterae δ ductus calligraphicus est. V. 10. *δέκατον*) Recte, licet primo oculorum obtutu *δέκατος* esse videatur. Quod cave ne eo modo explicandum tibi censeas, quo Bast. tab. II, 2. in voce *γεννηθέντας* et II, 5. in vocabulo *αὐτὸς* litteras τ et ε sibi simillimas habes. Contemplare potius ejusdem tab. II, 15. prima verba *κατὰ εἶρησιν*, in quibus si litterae Tau anteriorem lineae superpositae partem paululum declinantem tibi imagineris, ut contingat cum ductu finali praecedentis litterae Alpha, ab insequente Sigma-Tau nequaquam dignoscere poteris. Nr. 81. V. 3. *οὐρανίου*) *οὐρανιόλο.* Nr. 83. V. 2. *μυῖο*) *μυῖο.* Nr. 85. V. 5. Librarius certe novum epigr. incipere voluit; adest enim initii sigla. Nr. 86. V. 6. *ἀντὶ φίλου*) *ἀντιφίλου*. Nr. 87. V. 2. *λάαν*) *λάαν*, sicut 112, 2; at 89, 2. dubium. Omnino hac in voce scriba ridicule fluctuat. Ib. *λαοτόμοι*) *λαοτόμοι*. Nr. 88. V. 1. *Τόνδε*) *τόνδε*. Nr. 91. V. 4. *ἡτορίην*) *ἡτ.* sed 92, 4. recte *ἡτ.* Nr. 96. V. 4. *σιγῆς*) *σιγῆς*. — Si velis ex absentia siglarum initialium iudicium ferre, profecto epigr. 102 et 103. usque ad v. 5. connectenda forent cum epigr. 101. Quod argumentum neutiquam reprobaretur eo, quod ad epigr. 102. habemus *εἰς Γ. τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν*; quin etiam nonnihil inde firmaretur; est enim haec adscriptio nihil aliud nisi lemmatis paginā versâ usitatissima repetitio; porro neque hoc obstaret, quod litterae principales aliquantum praesminent; atqui inde affatim refellitur, quod alius ad epigr. 102. numerus habetur (illic 63, hic 64), et verba ad epigr. 103, 2. *καὶ εἰς Ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα*; atque etiam inde, quod ad 103, 5. nullus titulus legitur. Nr. 103. V. 1. in not. Jac. marg. *ἐνά*) recte *ἐνν*. At Ny interdum ita pingitur, ut vix possit ab Alpha discerni. Bastius hoc male praetermisit. Finge tab. VII, 11. in vocis *συνήθειας* com-

pendio priores hujus litterae vertices magis sibi appropinquari; continuis habebis Alpha. Nr. 105. in lemm. *κατατυμβορῶν*^z) Hoc loco ab ipso libr. peccatum, alias a typhothetis. Vid. comm. ad epigr. 171. Nr. 107. V. 5. *τετιμῖνος*) *τετιμημένος*. Nr. 108. V. 4. *πρὶν τι*) *πρὶν τι*. Nr. 111. V. 3. *Μαρτινιανόν*) *μαρτινιανόν*, sicuti epigr. 113, 1. *μαρτινιανέ*. Unde colligo, penultimam illo tempore plerumque corripī esse solitam. Nr. 113. V. 5. *ποτε ἦς*) *ποτ' ἦς*. Nr. 117. V. 6. *πύδεος ἐστὶ*) *πύδεος ἐστὶ*. Nr. 118. V. 5. *Κάλλιμέ θ'*) *Κάλλιμε θ'*. Nr. 119. V. 4. *πρίδιαις*) scr. *κουρ*. Juvat nonnunquam etiam vitiorum typhotheticorum correctorem agere; saepius tamen piget. Nr. 121. ad v. 3. in comm. novum lemma habet *αὐταδέλφους*, ubi punctum litterae. Tam impositum vel vocem plane non legi oportere, vel formam *αὐταδέλφους*, mihi certe aliunde non cognitam, significat. Omicron enim quum saepe atramento temere impleatur, majusculum tibi videris punctum habere. V. 6. *ἄμμερσεν*) abest lit. parag. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 122. V. 4. *εὐθαλάμους*) *ἐς θαλ*. Unde noverat V. D. illam vocis formam? Nr. 125. V. 2. *μακρόν ἐστι*) *μακρόν ἐστὶ* ex more cod. Nr. 128. V. 5. *χαὶ χ' αἶ*, ut constanter. Nr. 129. V. 4. *ἄηκος*) *κῆκος*, at illo modo epigr. 177, 2. Nr. 130. V. 3. *ἐλειπεν*) Abest lit. parag. Nr. 131. V. 3. *ἐψῆς*) abest iota subscr. Nr. 142. V. 3. *ποτ'*) *πότ'*. V. 4. *ἦμος*) *ἦμος*. Nr. 143. V. 1. *ἔρκος*) *ἐρκος*. In lemm. comm. „Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente“, etiam in cod. cohaerent. Eodem modo Nr. 145. 146. ad 144. pertinent, licet ad 145. titulus habeatur *εἰς τὸν αὐτὸν* et sequens numerus (40, quum antea fuerat 39). Ad Epigr. exstat tum sigla initialis, tum lemma *εἰς τὸν αὐτὸν*, at idem, qui antea legebatur, numerus (41). Ad Epigr. 150. neque initii signum, nec numerus alius, sed adscriptio *εἰς Βασίλειαν καὶ Βασιλεύσαν*. Ep. 152. conjungendum videtur cum ep. 151; inscriptio enim versa pagina nullius est momenti; nisi forte separare velis ob lemma epigr. 153. *εἰς τὸν αὐτὸν*, quod ipsum tamen ex praecedentis epigrammatis argumento petatum commodè videri potest, neque antecedens lemma necesse est respicere. Redeamus verò ad lectiones varias. Nr. 144. V. 5. *βροτοῖσιν*) abest lit. parag., ut solet abesse, etiāsi versus sequens a lit. vocali incipiat. Nr. 148. V. 1. *Ἀβραᾶμ*) *ἄβραᾶμ*, ita ut accentus se perfodiant; quod factum puta vel ob ictum, vel ut gravis deleteretur (volebat fortassis librarius alteram nominis formam *Ἀβραμ* exhibere), vel ut tonus inflexus efficeretur, cujus tamen usus nullam vidi exemplum. Nr. 150. V. 1. in not. Jac. marg. dele *ἐστ-*

βίαν P., imo potius integrum relinque, at: ex comm. adde 2. Ib. *μεγαλλέες*) *μεγαλλέες*; lit. penultima est *ε* et *ω* simul. Nr. 151. V. 1. *Αιελ*) *αιελ*. Nr. 155. V. 3. *Γρηγορίοιο*) *γρήγοριοι*. Nr. 156. V. 1. *ποτ')* *πότ'*, ut semper; nam ne semel quidem apud priorem cod. descriptorem accentum deponit. Ib. in not. Jac. marg. *ἐλθε*) *ἐλνε*. V. 2. in comm. *βρύχιος*) *βρύχιω* σ. V. 3. *ιβ. οἰκάν*) *οὐκάν*. V. 4. *ἀνθ' ἄλλης*) *ἀνθαλλης*, sicut 158, 2. *ἐξαλλης*. Illic ad v. 5. in comm. „Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur.“ Cur rectius, non satis video. Nr. 159. V. 4. *ἄχρως*) *ἄχρῳ*. Nr. 160. V. 2. 3. in not. Jac. marg. „Versus mutili in P. ex Muratorii codd. suppleti.“ In libero spatio nunquam fuisse scriptos tene, probabiliter, quod librario lectu difficiliore viderentur. Nr. 162. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 6. *τιμῇ*) *τιμῇ*. Ib. in comm. *εὐποθον* P. 1. Imo etiam nostro loco *ἐσπόθον* legitur. Nr. 166. V. 6. *ὅς*) *ὡς*. Nr. 170. V. 2. in comm. *ἐχουσιν*) Lit. parag. abest. Nr. 171. V. 3. *ἐσιν*) *ἐσιν* et *μηδέ*) *μήδε*, at Nr. 173. v. 4. *μηδέ*. Nr. 174. V. 3. in comm. *αμους*) *αμους*. Quum antehac paululum dubitarem, an operae pretium esset, ubique istud signum apponere, V. D. jam suo exemplo probavit; rem esse non supervacaneam, sed consilii. Nr. 176. V. 5. *τοῦτόν τις*) *τοῦτον τις*. Nr. 178. in comm. „In cod. Pal. a praecedente non distinguitur.“ Imo distinguitur novb numero appposito (143). Lemma cum sigla initiali ob illa in margine enumerata, miraculosa non locum habebant. Nr. 179. in lemm. *πάντα ταῦτα εἰς τοῦ θεολόγου*, fere quemadmodum in lemm. epigr. 176. scriberetur: *τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου*. Ex utroque titulo suspicio nascitur, caetera epigrammata, quibus auctoris nomen non est praefixum, haud tribuenda esse Gregorio. V. 3. *ἐν*) *ἦν*. Nr. 183. V. 1. in comm. *ὥστε*) *ὥστῃ*. V. 2. *τοῖσι τε*) *τοῖσι τε*. Nr. 187. V. 4. *ὡς τε*) *ὡς τε*. Nr. 192. V. 1. *λιτάζομαι*) *λιτ.* Nr. 196. in comm. „Ap. Murator. p. 151, ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret.“ Id factum, quoniam a librario temere hic sigla initialis appicta est; tamen, titulus cum numero recte suo loco habentur. Nr. 195. V. 2. *ἄξιοι εἶσι*) *ἄξιοι εἶσι*. Nr. 198. V. 1. in comm. *τάδ')* potius *τάδ'* ex more cod. parum constanti. V. 2. *ὄψεθ')* *ὄψιδ'*. Nr. 200. V. 3. *τάδε*) *τάδε*. Nr. 202. in comm. „prius distichon cohaeret cum praecedenti“ singularem quidem numerum habet, nec vero lemma ac siglam initialem. Cuncta haec tria, quae, ne quid dubitationis residueat, jure postulantur, ad v. 3.

habes. Nr. 203. Deest primo versu lemma; at v. 3. cuncta, quibus opus est, reperiuntur. V. 4. in not. Jac. marg. χειρολήθη) χειρολήθη. Nr. 204. V. 1. in comm. ^ηπνικα) ^ηπνικα. Ib. V. 3. εἰδ' ἐντός) εἰδ' ἐστώς. Nr. 206. V. 1. ^ατύμβοι) ^ατύμοι. Nr. 207. V. 3. εἰ τὰδ' εἰταδ'. Nr. 209. V. 2. in not. Jac. marg. τίς) τῆς; ab ipso libr. iota superscriptum et inductum. V. 5. in comm. Revera novum epigramma inchoat. Nr. 212. V. 1. in not. Jac. marg. παντὸ θανέις) παντὸ θανέις. Nr. 215. V. 2 et 4. οὐποτ' ἄν) οὐποταν. Nr. 216. V. 1. Μάρτερον') μαρτίρον'. Nr. 217. Cum versu tertio novum in codice epigramma incipit. Nr. 218. V. 1. τίς) τίς. Nr. 220. V. 3. Deest lemma; ad-sunt numerus et sigla. Nr. 222. Lemma exstat absque numero et sigla. Nr. 225—236. incl. secundum numerum, siglam, lemma non sunt in codice disticha, sed tetrasticha. Nr. 223. V. 1. in not. Jac. marg. εἰσὶ) fuit εἰ σέ; sed ab ipso libr. in illud mutatum. Nr. 224. V. 1. ἄνωξεν) deest in cod. iota subscr. Nr. 225. V. 2. τύμβω) τύμπω. Nr. 228. V. 1. Εἰ ε') εἰ ε'. Omnino in his Gregorii epigrammatis multas voces, praesertim vero particulas et monosyllabas et dissyllabas saepenumero suis carere accentibus observavi. Nr. 229. V. 2. dele not. Jac. marg. Syllabae κα et ην creberrime permutantur. Nr. 236. V. 1. in comm. ^αωσαλαπαξας) ^αως ἄλαπ. Nr. 238. V. 2. ἐμοῦ νέκνεις) ἐμοῦ νέκνεις. Proinde optio datur trium diversarum lectionum: ἐμοῦ νέκνεις. ἐμοὶ νέκνεις. ἐμοῦ νέκνεις. Sed, quam Jac. recepit, verissima videtur. Nr. 241. V. 2. ἐστίν) ἔσιν. Nr. 242. V. 1. οὐχ' ἄλλος) οὐχ-ἄλλος et ἦε) ἦε et χεῖρας) χεῖρας. Nr. 243. V. 2. θαῖχθεν) δ' αἰχθεν. Nr. 250. V. 1. πλούσιός εἰμι) πλούσιος εἰμι. Nr. 254. non eodem atramento, quo caetera, et nonnihil diversa scriptura exaratum subter consueto textus spatio; tamen nihilo secius ejusdem librarii esse opinor, ut et verba τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ θεολόγου. Idem utrumque redit in paginae codicis 356 fronte, sed ab ipsius librarii manu cancellatum et atramento inductum.

IX. Ἐπιγράμματα ἐπιδεικτικά.

Nr. 1. in lemm. ἐν ἀπέψην) At in cod. certo certius ἐναπέψην. Quam formam, nisi temere a librario ψ cum φ permutatum velis,

quod fit sane interdum, dubius sum, an derivem a prisca forma $\phi\acute{\iota}\gamma\omega$, unde habes $\phi\upsilon\gamma\eta$, $\phi\upsilon\acute{\xi}\iota\varsigma$, $\phi\upsilon\acute{\xi}\iota\omicron\varsigma$ etc., an affixem dicam formis plurimis a syllaba $\phi\acute{\rho}\zeta$. incipientibus, an denique uni alicui ex diversis linguae graecae dialectis tribuam, quemadmodum Alexandrinae dialecti formam $\xi\phi\upsilon\gamma\alpha\nu$ fuisse compertum habemus. cf. Greg. Cor. p. 482. Nr. 1. V. 5. $\xi\delta\eta\nu$ $\xi\delta\eta\nu$. Nr. 4. V. 1. $\acute{\omicron}\kappa\acute{\omega}\rho\eta\varsigma$) $\acute{\omicron}\kappa\acute{\omega}\rho\eta\varsigma$, ut epigr. 78, 1. Nr. 5. V. 2. $\pi\acute{\omicron}\acute{\omicron}\rho\theta\omicron\varsigma$) $\pi\acute{\omicron}\acute{\omicron}\rho\theta\omicron\nu$. Nr. 7. V. 6. in comm. „In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8.“ Non cohaeret; quamvis enim lemma non habeat, siglam tamen ac numerum praefert. Nr. 6. V. 1. in comm. $\eta\nu$) $\eta\nu$. Nr. 8. in not. Jac. marg. „cohaeret cum Nr. 7.“ Habet numerum ac siglam, nec nisi lemma desideratur. Nr. 10. V. 1. $\pi\omicron\tau'$) $\pi\acute{\omicron}\tau'$. Quantopere membranae nostrae in hac voce varient, paucis ostendam exemplis. Insignita est tono epigr. 74, 3. 77, 1. 263, 5. 264, 1. caret eo epigr. 25, 1. 54, 1. 99, 1. 104, 3. 131, 4. V. 5. $\epsilon\iota\lambda\iota\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$) $\epsilon\iota\lambda$. Nr. 11. in lemm. $\tau\acute{\omicron}$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\pi\epsilon\iota\varsigma$ (Scr. $\tau\acute{\omicron}$ $\epsilon\lambda\lambda\iota\pi\epsilon\iota\varsigma$). Vera si docet V. D., thesauri linguae graecae prope omnes sunt corrigendi. Cf. Greg. Cor. p. 44 et 419. V. 2. $\eta\rho\acute{\alpha}\nu\iota\sigma\alpha\nu$) Sitne spiritus asper an lenis, in cod. dubium; at ille habetur epigr. 13, 8. Nr. 13. V. 3. $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ $\acute{\omicron}$) $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$. Nr. 14. in lemm. $\lambda\alpha\gamma\omega\tau\acute{\iota}$ $\kappa\omicron\iota\mu\acute{\omega}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$) $\lambda\alpha\gamma\omega\varsigma$ $\kappa\omicron\iota\mu\acute{\omega}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$. V. 4. $\acute{\epsilon}\lambda\iota\kappa\alpha\varsigma$) $\acute{\epsilon}\lambda\iota\kappa\alpha\varsigma$. V. 6. in comm. $\epsilon\iota\lambda\eta\delta\acute{\omicron}\nu$) $\epsilon\iota\lambda$. V. 7. $\epsilon\iota\lambda\varsigma$ δ' $\acute{\alpha}\lambda\omicron\upsilon\varsigma$) $\epsilon\iota\lambda\varsigma$ δ' $\acute{\alpha}\lambda\omicron\upsilon\varsigma$. Nr. 15. in lemm. $\xi\rho\omega\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$ $\epsilon\pi\iota\gamma\rho\alpha\mu\mu\alpha$) $\xi\rho\omega\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$ ζ' (i. e. $\acute{\epsilon}\tau\iota$) $\tau\acute{\omicron}$ $\epsilon\pi\iota\gamma\rho$. V. 3. $\acute{\alpha}\psi\omicron\nu$) $\acute{\alpha}\psi\omicron\nu$, sicut epigr. 32, 2. Nr. 16. V. 1. $\acute{\omega}\rho\alpha\iota$) $\acute{\omega}\rho\alpha\iota$. V. 3. η) η . Ib. in comm. $\kappa\alpha\tau\acute{\eta}\rho\omega\sigma\epsilon\nu$) $\kappa\alpha\tau\acute{\eta}\rho\omega\sigma\epsilon\nu$. V. 4. $\omicron\upsilon\chi\iota$) $\omicron\upsilon\chi\iota$, ut epigr. 34, 3. Nr. 17. in lemm. $\delta\iota\omicron\kappa\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$) $\delta\iota\omicron\kappa\acute{\omicron}\mu$. Post $\eta\rho\pi\alpha\sigma\epsilon$) $\eta\rho\pi\alpha\gamma\epsilon$. V. 5. $\epsilon\iota\varsigma$) $\acute{\epsilon}\varsigma$. V. 6. $\kappa\acute{\eta}\nu$) $\kappa\acute{\eta}\nu$. Nr. 18. in lemm. $\kappa\rho\epsilon\iota\tau\tau$) $\kappa\rho\epsilon\iota\tau\tau$. Nr. 19. in lemm. $\mu\acute{\upsilon}\lambda$) foret $\mu\acute{\upsilon}\lambda\omega\nu$. Potius $\mu\acute{\upsilon}\lambda'$ i. e. $\mu\acute{\upsilon}\lambda\eta\nu$. V. 5. $\tau\iota\theta\eta\nu\acute{\eta}\tau\epsilon\iota\tau\alpha$) $\tau\iota\theta\eta\nu\acute{\eta}\tau\epsilon\iota\tau\alpha$. V. 6. in comm. $\eta\acute{\iota}\omicron\nu\alpha\varsigma$) $\eta\acute{\iota}\omicron\nu\alpha\varsigma$. et $\pi\acute{\iota}\sigma\acute{\alpha}$ $\tau\epsilon$) $\pi\acute{\iota}\sigma\alpha$ $\tau\epsilon$. V. 19. $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\lambda\alpha\nu$) $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\lambda\alpha\nu$. Nr. 20. in lemm. $\acute{\omicron}\lambda\upsilon\mu\pi\acute{\iota}\alpha\iota$) potius $\acute{\omicron}\lambda\upsilon\mu\pi\iota\alpha$. V. 4. $\iota\sigma\alpha$) $\iota\sigma\alpha$. V. 5. $\eta\nu\acute{\iota}\delta\epsilon$) $\eta\nu\acute{\iota}\delta\epsilon$. Nr. 22. in lemm. $\delta\iota\alpha\tau\omicron\pi\acute{\alpha}\rho\alpha$ ($\pi\alpha\rho\alpha\nu\acute{\alpha}$?) Certe $\pi\alpha\rho\alpha\nu\acute{\alpha}\tau\iota\kappa\alpha$, quum illud aliquanto rarius nusquam scriba exhibeat. At nihil omnino mutandum videtur. $\pi\alpha\rho\alpha$ est $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\tau\omega$ ($\delta\iota\alpha$ $\tau\acute{\omicron}$ $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\tau\omega$ $\tau\epsilon\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu$ sc. $\acute{\epsilon}\iota\nu\alpha\iota$); possis fortasse etiam $\pi\alpha\rho\alpha$ pro $\pi\alpha\rho\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ accipere, quemadmodum est pro $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\varsigma$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\varsigma$ et $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\mu\iota$, ut habeas hoc modo $\delta\iota\alpha$ $\tau\acute{\omicron}$ $\pi\alpha\rho\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ $\tau\acute{\omicron}$ $\tau\epsilon\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu$. Nr. 25. in lemm. $\tau\acute{\alpha}$ $\tau\eta\varsigma$ $\theta\alpha\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\eta\varsigma$) $\tau\acute{\alpha}$ $\theta\alpha\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\eta\varsigma$. Nr. 25. V. 2. $\delta\eta\nu\alpha\iota\omicron\iota\varsigma$) $\delta\eta\nu\alpha\iota\omicron\varsigma$. Nr. 26. V. 1. $\acute{\epsilon}\lambda\iota\kappa\omega\nu$) $\acute{\epsilon}\lambda$. V. 5. $\text{''}\eta\rho\iota\nu\nu\alpha\nu$) $\eta\rho$. Nr. 27. V. 1. $\tau\eta\nu$) $\tau\acute{\alpha}\nu$. Nr. 29.

V. 3. *οἶον*) *οἶον* utraque vice. In novo lemm. *τολμή*) *τόλμη*. post
ατ
κατεσκεύ) potius *κατεσκεύ*, ut *κατεσκεύασαν* vulgo decurtatur; denique
μόν) *μόν* i. e. *μόνον*. Nr. 32. in lemm. *θαλασσ μή*) *θαλασσ μή*
i. e. *θάλασσο μήπω*. Quod addubitaveram, autem, lineam inflexam
loco lineolae rectae litteram *α* denotare posse, id hinc jam didici.
Vide autem, quam plane discerni nequeant litterae *α* et litterae *ω* com-
pendia. V. 5. *ὀλκάδα*) *ὀλκ*. ex cod. usu. Nr. 33. V. 2. in comm.
„In hujus versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 36.
(scr. 35.) *πόντος κῆν χέρωι εἰς ἐμὲ μὴνόμενος*“. Versus, quem huic
substituit V. III. in editione sua, legitur in inferiori cod. margine; at
ex nota, quae ipsi appicta est, non epigrammati nostro, sed epigram-
mati nr. 35. idsignatur, ubi Jacobsius alterum exhibet. Verum est,
etiam hunc alterum in epigr. 35. legi, at cancellis circumdatum et
additâ notatione *ζτ* ^χ *σι κατ*. Nr. 34. in lemm. *εἰς ἑτέρα ναῦν ἦν οὐχ*
(Scr. *οὐχ ἦ*). Potius sic: *εἰς ἑτέραν ναῦν ἦν οὐχι*, nam *θάλασσα* uni-
versae positum, ut sit non certum aliquod, sed quodvis mare, in cod.
lemm. plerumque articulo caret. Post *ἀπό τιν*) *ἀπό τιν* ex more cod.
Nr. 35. in lemm. *ὑποθαλάσ*) scr. *ὑποθαλασσ*. Nr. 36. V. 1. in comm.
πελάγους) *πελάγους*. V. 3. *οὐτ' Ἐβρος*) *οὐτ' ἔβρος*. Ib. *οὐτ' ὀντ*.
Nr. 37. V. 1. *μηκέτ'*) *μήκ ἐτ'*. In not. Jac. marg. *ἡσυχίᾳ* adde:
Pl. Br. Nr. 38. V. 1. *ἡκεις*) *ἡκεις*. Nr. 39. V. 1. *Μουσαιοι· κοράσις*)
μουσαισι· κοράσια. Librarius scripserat *μουσαισιν*; at quum in arche-
typo non legi finale *Ny* adverteret, alteram tantum litterae *κ* partem
adjunxit, ut nihil radens tamen vitium tolleret. Verum ea ratione
nunc *εν σ* pro *κ* habemus. V. 3. in comm. *χα)* *χά*. Nr. 40. in
lemm. *ἀναξιμεν*) *ἀναξαμ*. V. 2. *ἀρειτόλμου*) *ἄρειτόλμου*. Nr. 41. in
lemm. *ὁμοῖ*) *ὁμοι*. Nr. 42. in lemm. *ταῶμοι*) *ταῶμοι* i. e. *τὰ ὅμοια*.
Nr. 44 et 45. in comm. „ubi sequitur distichon nr. 44. (scr. 45.) cum
lemmate“. Quum epigrammatis nr. 44. versus primus, ad quem Sta-
tyllii Flacci nomen habetur et argumenti significatio, in extrema co-
dicis pagina 364. cancellatus, in summa pag. 365. repetitus sit cum
inscriptione *πλάτωνος τοῦ μεγάλου*, is, tametsi atramento discolore et
calami ductibus sit exaratus alienis, tamen, quia correctio satis antiqua
videtur, Platoni rectius quam Statyllio Flacco adscribitur. Hic vero
ab hoc eodem correctore auctor epigrammatis 45. appellatur. Vir III.

se ipse ab hac sententia non ita alienum esse profitetur his verbis. Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. Nr. 46. in lemm. ἀντιπάρη μακίδότος ejusdem illius correctoris sunt. Post haec: ἀναβλέπει (fort. ἢ ἀνέβλεψε). Quod non crediderim; namque id moris est librario, ut infinitivum dicat pro tempore finito cum conjunctione ὅτι, tanquam habeas καὶ ὅτι τεκούσα ἀνέβλεψε. Nr. 50. in lemm. ἀνέτ) ἀνέτ i. e. ἀνέτως. Nr. 51. in lemm. ἄχουν) ἄχουν, Nr. 52. in lemm. καρπυλλίδους) potius, ommissa litera sibilante, quod in Plan. editur, καρπυλλίδου. Nr. 59. V. 2. ἄμεινον) ἀμείνον. Nr. 52. V. 2. εἰλικ) εἰλκ. Nr. 53. in schol. cod. marg. ἀναστεφόμενον (L. ἀναστρεφόμενον). Vere corrigit Jac.; namque ita habetur in cod. Nr. 54. in lemm. ἀπὸν) ἀπὸν. Recte autem ποθεινὸν in membranis; at pro παρὸν scriptum παρὶν. Nr. 56. V. 4. ἀπαλὸς) ἀπαλ. V. 8. οὐδενὸς ἐστὶν) οὐδενὸς ἐστίν. Nr. 58. in lemm. πάντων ἐστὶν) πάντων ἴ. ἐστίν. Quales vocum repetitiones, quum antea compendio scriptae essent, post plenis litteris datarum, haud ita raro in codice nostro sunt obviae. Mox κακοδαιμονέστερος recte legitur. V. 1. in comm. κραναῆς) κραναῆς. et ἄρμασι) ἄρμ. ex more. V. 4. αἰπεινῶν) αἰπεινῶν. Nr. 59. in lemm. τινα) τινα. mox νίκης) νίκης i. e. νίκαι; tum δαίμονες) δαίμονες; et ἀθηνῶν) ἀθηνῶν; postremum δια δε τ α (fuit ἀθηνῶς); reliqua evanida. V. 2. in not. Jac. marg. νικά καὶ) révera sic fuit ab initio; at καὶ rasum. V. 5. in comm. εὐόροφον) fuit εὐόροφον; radendo tamen εὐόροφον exiit; accentus habetur nullus. Nr. 61. V. 2. in comm. ἰέντα) ἰέντα. V. 3. in novo lemm. ἐπασαμ (L. σπασαμένη). In libro recte σπασαμ. Nr. 64. V. 1. Αὐταὶ) αὐταί. et Μοῦσαι) μοῖσαι. Nr. 65. in lemm. ἐξεπαινουμ) ἐξεπαινοῦμν. Nr. 67. in lemm. μηρυῶς (μητρυνῶς); horum neutrum in membr., sed μήτρυνῶς. Nr. 70. in lemm. τηρε et αν) τηρε et αν i. e. τηρῶς. ἀντής. Nr. 72. V. 5. in comm. „τί δὲ πλέον esse videtur in P.“ est τί δὲ πλέον. Nr. 76. in lemm. κοσσόφον) κοσσόφον. Nr. 77. in lemm. ηττομενον) ηττώμενον. V. 6. ὅταν) ὅτ' ἂν ex more. Nr. 79. V. 2. in comm. εὐπτε με) εὐπτέ με. Nr. 81. in lemm. Πολλὰν i. e. Πολλάκις. Adverte, idem scripturae compendium et ης et εις et ις syllabas significare, quoniam pari sono efferebantur pronunciando; eodem modo syllabae ην, ειν, ιν eadem saepiuscule nota compendiaria exprimuntur. — Ib. paulo post

εἶπεν) male excusum; intellige εἶποις. V. 1. καμουῖον) Abest lit. parag. Nr. 82. V. 1. 2. μηδ') μηδ' ex more. Nr. 85. in lemm. ναυαγησαντα recte. Nr. 86. V. 1. ἐρηγησῃς) ἐρε. Nr. 87. in lemm. καθίζεσαι) καθίζεσαι, ut proxime post. V. 1. ^σμηκέτι) μη^σ κ^σ ἐτι bis, ut et alias vulgo. V. 6. in comm. ^σστοματων) ^στόματων. Nr. 89. V. 6. ^σκούραι) ^σκούραι. Nr. 91. V. 2. in comm. „In marg. τῇ: ^σθυσίας i. e. ^σνῦν τῇ ^σθυσίᾳ“. Quod Jac. significari dicit, sic revera in cod. habetur, ^σνῦν τῇ ^σθυσίας, idque ita interpretare: hoc loco (νῦν) vox ^σοσίῃ sacrificii notionem habet. Tam in textu quam in marg. praefixa est sigla haec: ^σο. Quod si illud legeretur (τῇ: ^σθυσίας), explanatio, quam V. D. tentavit, nullo pacto admitti posset, sed foret ita potius explicandum: τῇ ^σνῦν καλουμένη ^σθυσίᾳ, quasi vocis ^σοσίῃ is significatus, quo ^σθυσίας vicem exleret, cascus esset neque amplius in usu. Tamen hoc sensu si accipienda esset vocula superscripta ^σνῦν, vel ambabus vocibus interserenda erat, vel priori potius quam posteriori superimponenda. Nr. 92. V. 3. ^σως) ^σως. V. 5. in comm. ^στῶν καὶ σοι) ^σταῦν καὶ σοι. Apostrophus, ut vulgo, deest. Ib. dele not. Jac. marg. V. 6. ^σΜοῖραι) ^σμοῖραι. Sic constanter librarius, ubi ultima producitur, pro tono inflexo acutum figit. Hoc praeceptum etiam de ^σΜούσαι ceterisque ejus generis valet. Nr. 93. in lemm. ^σσιδωνναι) dele alterum Ny. V. 3. ^σἴλαος) ^σἴλαος ex more. Nr. 94. V. 2. ^σἱμαντοπίδην) ^σἱμ. constanter. Nr. 95. in lemm. ^σταῖς πτέρ.) ^στῖς πτέρ. deinceps ^σἀπεκτοννίας) ^σἀπεκταγνίας. Vere miror, qui tandem lemmatis conſinnatori in mentem venerit, hac magis poetica verbi forma uti. V. 3. ^σκρύος) ^σκρύος. Vides, priorem tonum punctis deletum. Nr. 97. V. 1. ^σεἰσέτι) ^σεἰσέτι. V. 4. in comm. ^σῆδε τόν) ^σῆδε τόν. Nr. 98. V. 5. ^σκατήνεσαν) ^σκατήνεσαν. V. 6. in comm. ^σετόμασιν) ^σετόμασι. Nr. 100. in lemm. (Scr. ^σἔπαινος). Sic certe ex cod. descripsi. Nr. 100. V. 1. ^σΛητούς) ^σλητούς. Si Gregor. Cor. p. 696. med. recte praecipitur ^σοῖον ^σΛητῶν ^σΛητῶν, ^σΣαρκῶν ^σΣαρκῶν, codicis lectio tuenda videtur. V. 3. in comm. ^σμὰ .. ^στίον) ^σματίον. Nr. 101. V. 1. in comm. ^σονόματι) ^σονόματι. In textu ^σαἱ δ' ^σἐστ' ^σαἱ δέ τε. V. 3. ^σοῖην) ^σοῖην ex more. Ib. in comm. ^σπαρερχόμενός τε) ^σπαρερχόμενός τε, priori tono deficiente, ex cod. usu. V. 5. ^σῆ) ^σῆ. V. 6. ^στῇδ') ^στῇδ' ex more. Nr. 103. in lemm. ^σμηλόνομος) ^σμηλοβοτός; deinde ^σἐκπορθήσασα) ^σἐκπορθήσασα. V. 7. in comm. „Praeclare haec

emendavit Salmas. Emendatio licet verissima, non adeo tamen difficilis. Habes enim in membr. ^{7/4} *ἰλαον ἀναμίσει*. An vero formam *Ναμίσει*, quamvis fortasse nusquam alibi reperiatur, jure extirpaverit, id saltem addubitare licet. Nr. 104. in lemm. *εἰς τε ἄργος*) *εἰς τὸ ἄργος*. Tum *ἐπόρθης*) *ἐπόρθισαν*, diphthongo *ει* etiam hoc loco, ut saepius in libro nostro, pro *η* posita. Cf. Greg. Cor. p. 75. sub med. V. 1. *οὔδας*) *οὔδας*. Nr. 107. in lemm. *ἐνπλόιν*) scr. *ἐνπλοῖν*. Nr. 109. in lemm. *πολεμ*) male excusum; intellige *πολεμοῖς*. V. 2. *ἀπλισάμην*) *ἐπλ*. Nr. 111. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 112. in lemm. scr. *ποῦ* et *χρ*. Nr. 113. in lemm. *κακ*³) *κακ*³. Nr. 114. V. 3. in comm. ex cod. marg. *παρασασα τόν*) insere *καλ*. Statim *ἐκ τόπιω*^δ) *ἐκ τ ὀ*. i. e. *ἐκ τοῦ ὀπιθεν*. Nr. 115. V. 1. *Ἀσπίδ*) *ἀσπίδ* ex cod. usu in his vocibus apostropho incisis. Ad v. 4. in comm. „epigrammatis sequentis“ adde: cum lemma, numero, sigla; continuo post unius versus lacunam habes cum hoc signo $\frac{1}{4}$. tam in spatii principio quam fine. Nr. 119. in lemm. *παλλαδᾶ*) abest a cod. Nr. 122. in comm. „Iterum legitur“ quare *δισσως κείται* hic additur. Nr. 123. V. 1. in comm. *εἰχθονίης* aut *ἐμχθονίης*) Potius *ἐκ ἐννης* *ἐμχθονίης*. Rectissime igitur mutatum, praeterquam quod litera *χ* per negligentiam incolumis mansit. Nr. 122. V. 6. in comm. *ὄλλυθ*) *ὄλλυθ*. Nr. 123. Post v. 4. unius versus lacuna in MS., hoc signo ab utroque latere inclusa $\frac{1}{4}$. Nr. 125. in lemm. *ταῦτα τὸ ὕδωρ*) *ταῦτα ὕδωρ*. Nr. 126. in lemm. marg. *κλυταιμνίστῳ*) *κλυταιμνίστῳ*, ut paulo ante. V. 1. *πῆ*) *πῆ*. V. 2. *ῆ σ*) *ῆ σ*. Nr. 129. V. 4. in novo tit. recte cod. *πυθοῖ* habet. Nr. 131. V. 1. *ὕετιός*) *ὕετιός*. Nr. 134. in comm. „Recentiore manu adscriptum“ imo, eadem. V. 5. *οἶά τ' ὄντα*) *οἶά τε ὄντα*. V. 8. *εὐροιτ*) *εὐροιτε*. Nr. 135. V. 1. *βροτοῖσι*) *βροτοῖσιν*. Nr. 137. in lemm. scr. *ἀδριαν*^τ) *τ*. Nr. 139. in lemm. *ἥγουν*) *ἥτουν*. „Ante v. 3^{ium} aliquid intercidisse recte monuit Reiskius.“ in cod. nullum hujus defectus vestigium exstat. Nr. 140. V. 2. *τις*) *τίς*. V. 3. *ἐπιβαθρον*) *ἐπιβάθρον*. Nr. 141. V. 2. in comm. *ἀπεικέδισαν*) *ἀπεκέδασεν*. Nr. 144. in lemm. *εστ*^τ) *ἐστ*^τ. De neutro satis liquet, quid sibi velit. Nr. 152. V. 5. *Ἀτρειδᾶν*) *ἀτρεῖδαν* ex more. Nr. 153. in comm. v. 4. *πῆ*) etiam hic *πῆ*. Nr. 155. V. 4. in comm. „*αἰνεάδων* esse videtur in P.“ est vere. Nr. 157. V. 8. *λεύσομεν*) *λεύσομεν*. Quodsi semel bisve in membranis

duplex Sigma reperitur, id per negligentiam scribae factum puta.
 Nr. 158. in lemm. ^ττεθνηξ^τ) ^ττεθνηξ^τ/. Nr. 157. V. 4. in comm. ^θθειοδμή-
 του) ^θθειοδμήτου i. e. ^θθειοδμήτου. Nr. 158. V. 4. ^ηη ^δδ' ^ιιγίλα) ^ηη ^δδ'
^ααγίλα. V. 5. ^δδ' ^ααρ' ^ααίλπτον ^ααπωλ(θης) γάρ ^ααίλπτον ^εε ^ππώλιδε.
 Verum ε in εε et alterum crus literae π in ^ππώλιδε non sunt librarii.
 V. 8. ^θθνηταίς) ^θθνητοίς. Nr. 159. V. 1. ^{τις}τις ^{τις}τις. V. 3. ^{ημε}ημε) ^{ημεν}ημεν.
 Nr. 160. V. 1. ^{αρ'}αρ' ^{αρ'}αρ' ex more. Nr. 161. V. 3. in comm. ^{ταυτ'}ταυτ')
 etiam cod. praebet ^{ταυτ'}ταυτ', ut Br. et Pl. Nr. 162. V. 5. ^{οία}οία) ^{οία}οία ex
 more. Nr. 164. V. 1. ^{τις}τις ^{σε}σε) ^{τις}τις ^{σε}σε. Nr. 165. V. 7. ^{μετήγορον}μετήγορον)
^{μετήγορον}μετήγορον. Sic iota adscriptum in permultis vocibus vocumque termi-
 nationibus codex respuit, in quibus Ill. Jac. addit; praesertim in modis
 subjunctivis verborum fere altera quaque vice desideratur. Contra in
 eodem adscribitur, ubi non fuit adscribendum, saepissime. Nr. 168.
 in lemm. ^{αυτ'}αυτ' ^{εις}εις) ^{αυτ'}αυτ' ^{ψόγος}ψόγος ^{εις}εις. Nr. 172. in lemm. ^{επι}επι ^{τω}τω)
^{επι}επι ^{το}το. Nr. 174. in lemm. ^{πένονται}πένονται et ^{λαμβάνουσιν}λαμβάνουσιν, quas lectiones
 V. Ill. proponit, vere habentur in cod. ms. Nr. 177. V. 2. ^{φρυξ}φρυξ)
 At persevero, ^{φρυξ}φρυξ in ms. legi. Nr. 179. V. 2. ^{τόν ποτε}τόν ποτε) ^{τόν ποτε}τόν ποτε.
 Nr. 180. V. 4. ^{νυντις}νυντις) ^{βύτις}βύτις. ^{κάπηλος}κάπηλος ^{βύτις}βύτις i. e. ^{βύτις}βύτις quae sit, doctiorum
 est explanare. Nr. 187. V. 3. ^{αυται}αυται) ^{αυται}αυται. Nr. 194. in lemm. ^{πε-}πε-
^{ωε}ωε ^{ωε}ωε ^{πλημ}πλημ) ^{πεπληρωμ}πεπληρωμ i. e. ^{πεπληρωμένον}πεπληρωμένον. tum ^{ιςόρησιν}ιςόρησιν. Nr. 195. in lemm.
^{πάτρια}πάτρια ex cod. descripsi. Nr. 197. V. 4. ^{ψυχόσσόν}ψυχόσσόν) ^{ψυχόσσον}ψυχόσσον.
^{πρωτα}πρωτα / ^{πρωτα}πρωτα
 Nr. 203. V. 9. in comm. ^{προστην}προστην) ^{πρόστην}πρόστην. Nr. 208. V. 4. in comm.
^{αψίδα}αψίδα) ^{αψίδα}αψίδα ex more. Nr. 210. V. 3. ^{κρύψε}κρύψε) ^{κρύψε}κρύψε. Quam toni
 discrepantiam in his aoristis augmento syllabico destitutis saepissime
 obvenire, meminisse mihi videor. Nr. 212. V. 3. ^ηη) ^ηη, ut constanter.
 Alterum ^ηη tenore circumflexo insignitum prior saltem librarius plane
 non novit. Nr. 217. V. 1. ^{θύμα}θύμα) ^{θύμα}θύμα. Sitne librarii ignorantiae
 an oscitationi adscribendum, quis dicat? Id certe constat, non veri-
 tum esse in brevibus syllabis tonum inflexum ponere. Nr. 218. in
 lemm. scr. ^{ἀπολίσασαν}ἀπολίσασαν. V. 1. ^{Ἀβαλε}Ἀβαλε) ^{ἀβάλε}ἀβάλε ex perpetuo cod. usm.
 Nr. 219. V. 2. ^{οίος}οίος) ^{οίος}οίος. Nr. 221. V. 3. in comm. ^{ὡς τὰ μέν}ὡς τὰ μέν) ^{ὡς}ὡς
^{τα μὲν}τα μὲν; in textu ^αα. V. 4. ^{πολλά}πολλά) ^{πολλά}πολλά. Nr. 225. V. 1. ^{πήγασίς}πήγασίς)
^{πήγασις}πήγασις. V. 4. ^ωω) ^ωω constanter. Etenim librarius illud discrimen,
 quod statuitur intar ^ωω et ^ωω, haud novit. Nr. 226. V. 3. in not. Jac.
 marg. ^{ἀσταφειτίδι}ἀσταφειτίδι ^{καρῶγα}καρῶγα) ^{ἀσταφειτίδι}ἀσταφειτίδι ^{καρῶγα}καρῶγα. Nr. 227. V. 8. ^{ἡντίσεν}ἡντίσεν)

abest lit. parag. Nr. 230. V. 3. ἦν δ' ἄρ' ἦν δ' ἄν. At reputes
velim, Ny esse Rho patulum. Nr. 232. V. 1. κύτους) κύτους. V. 5.
dele in not. Jac. marg. αἰ P., pro γεραὺν δέ scr. γεραὺν δε ob versus
exitum. Nr. 233. V. 5. καὶ σε) καὶ σε. Nr. 237. V. 2. ἔστι) ἐστὶ.
Nr. 240. in lemm. παιδὶ (L. παιδίον); at est illud παιδίον, quem-
admodum in lemm. epigr. 285. habes θανμάσι i. e. θανμάσιον. Tum
ἦγον) ἦτ. et ὁδον) ὁδον. Nr. 241. V. 2. ἀμφιβόητος) ὠμφιβ. Nr. 242.
in lemm. ἀποριζόμενον) scr. ποριζόμενον. Nr. 243. in lemm. αὐτῇ
ἡμέρα) αὐτῇ τῇ ἡμ. Nr. 244. in lemm. κρυσταλλω) κρυσταλλω, ut
vulgo in his participiorum terminationibus, quarum ultima syllaba α
Tau incipit. V. 3. δειλαται) δειλαται. Nr. 245. in lemm. διασπας)
διασπας. V. 3. ἀν) scr. ἄν in cod. Nr. 247. in lemm. ἐκριζωθησαν)
ἐκριζωθεισαν. V. 3. in comm. „fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἰνηρόν αὐτὴν
κατεσκεπασιν“. τι non accipiendum, quoniam otiosae ejusmodi vocularum
repetitiones in cod. lemm. quavis fere pagina reperiuntur; σκεῦος recte
conjecit; sic enim in libro scriptum; κατεσκεπασαν sensu non caret.
Nr. 248. in lemm. scr. ορχισην. Nr. 249. V. 5. ἦν) ἦν. Etiam haec
particula plerumque tono inflexo insignita est; ni tonus acutus et cir-
cumflexus perquam simili maximam partem specie exstarent scripti,
pro certo affirmare liceret, an ubique perispomenon hac in voce obti-
neret. Nr. 251. in lemm. ἦγον) ἦγον) ἦγον) ἦγον. V. 5. μηδ')
μηδ'. Nr. 253. V. 3. ὠδύρατο) ὠδύρατο. Nr. 254. in lemm. ἐτεθνή-
κισαν) ἐτεθνηκεσαν. Nr. 258. V. 4. etiam cod. offert κηλιδ', non
κηλιδ'. Nr. 262. in lemm. Quod Jac. correxit, ἦς τινος, in membr.
recte habetur. Nr. 263. V. 4. εἰ δ' ἐθέλοι) εἰ δὲ θέλοι. Nr. 266.
in lemm. διατε) διατο. V. 5. "Υαγνις) ὑάγνης. Nr. 267. V. 1. ὀλιθῶν)
ὀλιθῶν. Nr. 269. V. 3. in comm. ὦν τὸν etc. cohaerent cum priori
lemm. V. 6. in comm. χηρων) χηρ. Nr. 270. in lemm. scr. καθαρας.
V. 2. in comm. ἐβαρυναόρος) ἐβαρυν ἄρος. Nr. 271. V. 6. δύσας)
δύσας. Nr. 272. in lemm. θεασάμεν' ε' ζῆτ.) δε ασάμενον καὶ ζητουν
in ms. V. 5. χερμάδα) χερμάδα. Nr. 274. in lemm. μόσχος recte
scriptum. Nr. 277. V. 1. λαβροπόδη) λαμπροπόδη. Nr. 276. in
lemm. ἐς) εἰς et ἀποπνηγησαν) ἀποπνηγεισαν. Nr. 280. V. 3. Μου-
σάων) μουσ. Nr. 281. in lemm. σάρκαν ανθρωπίας) σάρκας ανθρω-
πίας i. e. ανθρωπίνης. V. 2. in not. Jac. marg. Literae σοό in in-

feriori lectione φρισσόμενον sunt rasae. Nr. 282. in lemm. τὸ non legitur in cod. V. 6. δοῖα) δοῖα. Nr. 283. V. 1. in comm. Πυρρήνια) πυρρήνια. V. 6. Ἀρεῖ) ἄρει. Nr. 285. V. 5. θῆρε) θῆρε. V. 3. in comm. φωστειλας) φωστειλας. Nr. 286. V. 2. in lemm. τὰν) a cod. abest. ἀφηνύσαντα) ἀφηνύσαντα. V. 1. πύρρη) πυρρή. Nr. 287. V. 3. ὑψικετῇ) ὑψικετῇ; ab eadem manu et inflexus et acutus. Omnino toni ratio in ultimis vocum syllabis librario negotium facessivisse videtur. Nr. 290. V. 1. Αἰβρος) λιβρος. V. 6. ἀρωγοναίτας) ἀρωγοναίτας. Nr. 291. in lemm. ἔλεινι) ἔλεινω i. e. ἔλσεινότερα. V. 1. in comm. πλημύραν) πλημύραν. Nr. 292. V. 1. in marg. ἐγρ/ i. e. ἐγράφη. Nr. 293. V. 6. Αἶδαν) αἰδην. Nr. 294. V. 1. τάνδε) τάνδε, sicut epigr. 316, 1. Nr. 297. V. 4. Καῖσαρ) Καῖσαρ. Nr. 300. in lemm. λοχεύσαντα) λοχεύσαντα. V. 4. ἦκε) ἦκε. Nr. 301. V. 2. γυρόν) γυρόν. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 303. in lemm. ἔχνο- μονοῦσαν recte legitur. Nr. 302. V. 5. dele not. Jac. marg. Iota enim, quod scriptum sane fuit, prope erasum. Nr. 305. V. 4. εἰπέ μοι) εἰπέ μοι. Nr. 306. V. 8. καινότερην) καὶ νοτίερον. Nr. 307. in lemm. scr. ἀναβλαστῆσαι. Nr. 308. V. 4. in comm. νήχετ' ἑλισσ.) νήχετ' ἑλ. Nr. 309. in lemm. ὑπόφορον) ὑπὸ φόρον. Nr. 312. in lemm. τὰ corr. τὰς. V. 1. in comm. τῶν) τὰν. Nr. 313. V. 3. ὄφρα τοι) ὄφρα τοι ex constanti cod. usu. Nr. 315. V. 1. Ἰζεν) ἰζον. V. 3. in not. Jac. marg. ἀποπρόθι ἂν ἐπιγγείλω) ἀποπρόθι ἂν ἐπιγγέλλω. Vox ultima tamen ita correctā, ut ἐπιγγέλλω quoque habeas. Nr. 316. V. 1. τάνδε) τάνδε ex more. Ib. in comm. αἶτε) αἶτε. Ib. V. 2. αἶτε) αἶτε. V. 5. ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς) ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς. V. 8. αἶτε χυλῶν) αἶτε χυλῶν. Formam χυλῶν lexica non habent. V. 9. ἤδομαι) ἤδομαι. Nr. 317. in lemm. μιᾶρὸν τὸ) μιᾶρὸν / τὸ. Nr. 318. in lemm. παραινεῖς) scr. παραινεῖς. V. 2. ἃ φίλος) ἄφίλος. Nr. 320. V. 1. in comm. εἰπέ ποῖ) εἰπέ ποῖ. V. 2. ἦ ἔστι) ἦ ἔστι et τὰς) τὰς. Nr. 321. V. 3. ἃ τε) ἃ τε. Nr. 322. in lemm. ἀνάρμο) scr. ἀνάρμο i. e. ἀνάρμοσα. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 7. ἀνδρεῖω) ἀνδρεῖω. Nr. 323. V. 5. οἰνοπλήξι) οἰνόπληξι. V. 7. σκῦλά μοι) σκῦλά μοι. Nr. 324. V. 1. σῦργε) σῦργε. Ib. ὦδε) ὦδε. Tene, in hac vocula nunc lenem, nunc asperum obtinere. Nr. 325. V. 3. in not. Jac. marg. dele ἐντοθεν. Nr. 326. V. 4. in comm. κοίραι) recte; ita constanter in libro nostro. Nr. 327. in lemm. scr. ὁμοί. Nr. 328.

V. 3. in comm. ὅμιν) ut plerumque, ne dicam semper, in cod. Nr. 329. V. 2. τοῦτον) τοῦτον. An τοῦτον legendum sit? V. 4. in comm. ὥρια) sic perpetuo. Nr. 330. V. 4. ἐλὼν) ἐλὼν ex more. V. 5. ποτὶ) ποτε. Ib. in comm. κρυάλινα) κρυαλίνα. V. 8. Πάν) Πᾶν. In tono hujus vocis librarius fluctuasse videtur. Nr. 331. V. 1. in comm. ἡλατ' οκοῦρος) ἡλατ' ὁ κ. Nr. 352. V. 3. εἴσατό) εἶσ. ex more. Nr. 333. V. 4. ἀλκύνες) ἀλκύνες; alias autem plerumque illo modo. Nr. 335. V. 3. in comm. οἰζυρῆς) imo in cod. quoque οἰζυρῆς. Ib. „ἡπίσασο esse videtur in P.“ est. V. 4. ὠγαθός) ὠγαθός. Nr. 339. V. 3. οὔδας) οὔδας ex consuetudine. V. 4. πίζαν) πίζαν. An Xi pro Zeta, Jota pro accentu? Nr. 341. V. 3. Πάν) Πᾶν. Sic etiam v. 5, et ubicunque dialectus Dorum praevallet. V. 6. ἰζούμαι) ἰξ. Nr. 343. V. 3. in comm. θώμιξ) θώμιξ, sed Gamma adhaeret literae Xi, ita ut obiter insipienti ductus calligraphicus videatur. Nr. 344. in lemm. marg. τα) τα. Nr. 346. in lemm. scr. ὁμοί^ω. Nr. 349. V. 2. Καῖσαρ) καῖσαρ. V. 3. ὄφρα σε) ὄφρα σε. Nr. 350. in lemm. scr. δώροις et καλάμοις. V. 3. ἀτελῇ) ἀτελῇ ex more. μηκέτι) μὴ κ ἐτι, ut vulgo. Nr. 351. in lemm. scr. μέλλον et κρημονού. V. 1. ξεπων) ξεπ. ex more. Nr. 353. in lemm. scr. γενεθλίοις. Nr. 357. V. 1. τέσσαρες εἰσιν) τέσσαρες εἰσιν. Nr. 356. in not. cod. marg. τὰ ἰσώφηφα) corr. τὰ ἰσόψηφα. Nr. 358. V. 3. in comm. μετέλεσσε) με τέλ. V. 4. in comm. τελέσαι) τελέσει recte in membr. Nr. 359. V. 1. τις) τίς. V. 4. τι) τί. V. 9. in comm. „ἢ τὸν esse videtur in P.“ est. Ib. V. 10. μήποτε) μήδέποτε^{τε}. Nr. 360. V. 4. τι) τί. V. 9. ἐνός) μόνον. Nr. 362. in lemm. ἀρεθουσης ἐν) ἀρεθουσης ἐν^{τε}. V. 24. πολυδερεία) πανδερεία. V. 27. ὠδῖνας) ὠδῖνας ex more. Nr. 363. in schol. cod. marg. τέτιγ) τέτιγ^ς i. e. τέτιγες. Nr. 366. V. 8. ηῦδα) ηῦδα. Nr. 367. in lemm. το ἐπικλ^ν) το ἐπικλ^ν i. e. τοῦ (ῥ perperam omissum) ἐπικαλουμένου. Nr. 368. V. 3. in lemm. marg. ἀποκρι) ἀποκρι^ς i. e. ἀπὸ κριθῆς. - V. 5. τῷ) τῷ. V. 6. Πυρογενῇ) πυρογενῇ. Nr. 367. V. 9. dele not. Jac. marg. Rarior forma signatis (Latini declinant) pro litera iota habita, quemadmodum epigr. 379, 2. in voce προσῆκε, Nr. 373. V. 1. in comm. τίπτεμε) τίπτε με, sicut epigr. 376, 1. et vulgo. Nr. 375. V. 1. ποτ') πότ'. Nr. 376. in lemm. recte habetur βληθείσαν. Nr. 377. V. 8. ἀλίσα) ἄλιστα. V. 3. in not. Jac. marg. βαρβεβλους) Tertium Beta rasum. τιλῆκον) τιλῆκον. In marg.

εὐ λήκον' ἄρ') εὐ λήκον ἄρ'. Nr. 378. V. 1. dele not. Jac. marg. Legitur in cod. τείχιον. Posterior accentus rasuram expertus. Etiam v. 6. habes τείχιον. Nr. 379. in lemm. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἀδελφ. Quum haec sibi invicem repugnent, verisimile fit, a duobus diversis hominibus conflata esse haec argumenta; at, quamvis atramenti non idem sit color, tamen scriptura vix variat. Quamobrem non potest non suspicio nasci, unum eundemque scribam diversis temporibus primum haec descripsisse, tum passim correxisse et addidisse. V. 2. dele not. Jac. marg. Ib. V. 3. ἄν) fuit κῶν; sed Kappa oblitteratum. Nr. 380. V. 2. τολμῶεν) τολμῶεν. Nr. 381. in lemm. οιστιάχ) οιστιάδῃ. Hic calami ductus finalis, qui literae χ simillimus est, saepe reperitur, ubi superscribitur aliquid. Nr. 383. V. 6. in comm. „In marg. Pal. λείπει ὁ ἐπαγόμενος μῆν.“ Haec verba ad versum octavum leguntur, non sextum. V. 7. φαμενῶθ) φαμενῶθ'. V. 8. πρωτάγγελός ἐσι) πρωταγγελός ἐσι, ita ut prior' accentus absit. Eodem modo v. 10. In his talibus enim librarius parcissimus, etsi v. 11. ab hoc more recessit, recte εὐάμπελός ἐστιν scribens. Nr. 384. V. 1. in comm. ὑπνελιοιο) imo, ut Pl. exhibet, ὑπηελιοιο. At η ductu majusculo exaratum facillime pro Ny unciali haberi potuit. V. 19 et 20. quomodo in membr. legantur, V. D. non satis perspicue exposuit. Ille in vocem μέθυ desinit, ut ejus finis desideretur; hic ληνῶ ἐπε κατάγω θ offert. Nr. 385. Singulis versibus literarum nomina adscripta leguntur. V. 3. ἐστν) ἐστν. V. 5. in comm. Scr. ΕΙ) Sic habetur in cod. V. 6. ἐς') ἐς'. V. 9. Ἐξείτη Ἀχιλλῆος) ἐξ. δ' ἀχ. Ib. ἐστν Ἰῶτα) ἐστν Ἰῶτα. V. 13. λάθρη) λάθρη. V. 14. in comm. λεχέεσσι) λεχ. V. 15. Οὐ) οὐ. V. 18. Σίγμα) scr. σίγμα. V. 19. dele not. Jac. marg. Fac idem Nr. 386. V. 1. Nr. 387. V. 2. in not. Jac. marg. ἄμπνεύσον ὑπέρ) ἄμπνευσον ὑπέρ. Nr. 391. V. 2. in comm. ἄθε) ἄθε ex more. Nr. 393. V. 1. οὐδέσις) οὐδέσις; non ita male. Nr. 396. V. 6. λύσεν) λύσεν, sicut saepissime. Nr. 397. V. 2. ἄορ) ἄορ saltem P. 1. V. 5. θάνης) θάνης saltem P. 1. Nr. 399. in comm. „In membr. nomen auctoris non adscriptum.“ fuit sane adscriptum, et, ut videtur, illud ipsum, quod Jac. edidit, Palladae nomen; sed vel evanidum, vel, nescio cur, rasum. Hac admonitione ideo non potui supersedere, quoniam lemma epigrammatis Nr. 401. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ ab aliena manu est additum. Nr. 402. in comm. τωῖνβοῖς). Obsequutus est levis descriptor adagio nostro: Wer U sagt, muß auch

28 sagén. In membr. nullum Beta; at illius literæ ductum ad huius
 formam proxime accedere, quis nesciat? Nr. 404. V. 5. *νᾶμα*) *νάμα*.
 V. 6. in not. Jac. marg. dele vocem *σπῆνες*. Nr. 405. V. 1. in comm.
φυλάσσει) *φυλάσσει*. An forte sic librarius distinxit, ut, si literis
 ipsis superscriberet, vere esset correctio, sin superapponeret tantum,
 ex ipsius conjectura manasset. Verum haec ipsa, quam proposui, nil
 nisi mera conjectura est putanda. Nr. 406. in comm. „V. 3. bis le-
 gitur et quidem primum *φίλος κείνος*“. Etiam δὲ pro δ' ἐν scriptum in
 hoc versu cancellato. V. 2. *σταγόσι*) *σαγόσιν*. Nr. 408. V. 1. in
 comm. *εἶθε με*) *εἶθε με*. V. 3. *οἱ*) *οἱ*. V. 5. in comm. *ὀψεποι* *ηρη*)
ὀψέποιρη. Nr. 409. V. 3. in not. Jac. marg. *πένκας*) *πενκας*. Nr. 410.
 V. 4. in comm. *ἀπεβρόχησεν*) *ἀπεβρόχησεν* sublata menda. Nr. 411.
 in lemm. *ἤγουν*) *ἤτουν*. Nr. 412. V. 3. *μαίνη*) *μαίνη* et *ἀλλίτρος*)
ἀλλίτρος. V. 6. *γινόμεθ'*) *γινόμεθ'*. Nr. 415. V. 2. in comm.
ἐνανστολόγει) Litera sibilans per correctionem addita. Ib. V. 3. *λεύσει*)
λεύσει. Sed alterum Sigma, quod scribae vitiosum videretur, prope
 erasum. V. 7. in comm. *ἐρέσσετε*. Lectio inferior etiam rasa. Nr. 418.
 in lemm. *τέχ'*) *τεχν'*. Post *τά*) corr. *τὸ*. V. 4. in comm. *ἀλόμενον*)
ἀλόμεναι. Nr. 420. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 421. in lemm.
 „Scr. ὅτι ἐκπαλαι ἦσαν ἐρημοί“. Certe sic notavi ex ms. Nr. 423. in
 lemm. *ἐρήμοσιν*) *ἐρήμ.σιν*. V. 2. *ἐν*) *ἐν*. V. 3. in comm. *κρύσω*)
κρύσω. V. 7. in comm. *κεκλασμένα*) imo in membr. quoque *κεκλω-*
σμένα. Nr. 424. in lemm. (L. *διαδόχων*). Sic ex libro ms. enotavi.
 Nr. 425. V. 6. *Βηρυτῶ*) *βηρύτῳ*. Nr. 426. V. 1. *πολιήτοχος*) *πολιηόχοι*.
 Nr. 429. V. 1. in comm. *ἀρίτω*) *ἀρίτωι*. Nr. 432. V. 1. in comm.
ὦ) imo potius *ᾶ*, quod Br. et vulg. dederunt. V. 2. dele not. Jac.
 marg. Nr. 433. V. 2. *ἀδύ*) *ἀδύ*. V. 4. in comm. *κηροδέτω*) *κηρο-*
δέτωι. V. 6. *πᾶνα*) *πάνα*. Nr. 435. V. 2. *ἀνελεῖ*) *ἀνελες*. V. 3.
ἄλλος τις) *ἄλλός τις*. Nr. 436. V. 1. in comm. *τωῖπολλανος*) *τῶι-*
πολλωνος. Doctiss. Welker, si contradicit, non audiendus. Nr. 437.
 V. 13. *τηνεί*) *τηνεῖ* P. 1. V. 15. in not. Jac. marg. *ἀνανεύσι*) *ἀνα-*
νεύσι. V. 18. *σακίταν*) *σακίτάν*. Nr. 438. V. 1. *τηνδε*) *τῆνδε* ex more.
 Nr. 440. in lemm. *ἐνέτυχον* ex ms. sic transtuli. V. 3. *μαντάς*) *μα-*
ντάς. V. 13. in comm. *μήκιλλα*) *μηκίλλα*. V. 20. *χρυσέον*) *χρύσειον*.

V. 28. *ἔσσε μοι*) *ἔσσε μοι*. Nr. 443. V. 5. in comm. „*γυιοπόρον* an *γυιοβόρον* ambiguum in P.“ In apographo fortasse ambiguum; in ipso cod., quicumque ejus scripturam satis callet, *γυιοπόρον* agnoscit. Nr. 445. V. 3. in comm. *βλοιο*) *βίοιο*. Nr. 447. in lemm. scr. *λακαινῆ* et *ἀποκτείνασα*. Nr. 452. V. 2. *ἔστιν*) *ἔστιν*. Nr. 458. V. 2. *ἐκάνομαι*) *ἐκάνομαι*. Nr. 462. in lemm. *δηανηρα*) *δινάνειρα*. V. 2. in marg. *δηανείρας*) *δινάνειρας* iterum. Nr. 470. in lemm. *πρ*) *πρ* et *φιλω*—*θῆναι*) *φιλωθῆναι*. Nr. 481. in lemm. scr. *βραδυτερ*. Nr. 482. V. 4. dele not. Jac. marg. V. 18. in comm. *πεντ' ἐπι*) *πέντ' ἐπι*. V. 21. *σημήϊα*) *σημήϊα*. Nr. 484. V. 2. in comm. *ἦται*) *ἦται*. Nr. 485. in comm. „In Cod. Pal. versus non distincti.“ Sunt distincti, licet alio modo, ac distinxit V. D. Trini secundum ed. Jac. versus binos in cod. efficiunt. Eadem partitio in epigr. 497. reedit. V. 2. in comm. *νιρός*) *νιρός*. V. 6. in comm. *λογόνων*) imo, rectissime *λαγόνων*. At syllaba *ay* in codd. paene eadem formā pingitur ac syll. *oy*. Ib. V. 11. *πυθιάδη*) *πυθιάδη*. Punctum superscriptum corrigendi vim habet hoc loco, non delendi, quemadmodum alias. cf. Bast. p. 855. med. Nr. 486. V. 2. *φῶσαν*) *φύσαν*. Nr. 488. V. 1. *κρέκων*) *κρέκων*. V. 2. in comm. *κάτθαν' ἐνοστήσας*) *κάτθαν' ἐνοστήσας*. Apostrophus ab ipso libr. inductus. In marg. *ζη οὐδ'*, quod pertinet probabiliter ad ultimam syllabam vocis *Λακεδαιμονιοις*, ut proponatur eo modo scriptura *ἐν Λακεδαιμονίῳ οὐδ'*, nisi cum Ill. Jac. malis ad nomen *Τέρκης* referre. V. 3. *πληγείς*) *πληγείς*. Nr. 496. in lemm. *αἵρεσιν*) *ἀναίρεσιν*. V. 1. in comm. *πανάρικαι*) *παναρίκοι*. Nr. 497. V. 3. *θεράπειά σοι*) *θεράπειά σοι* ex more. Nr. 502. in lemm. „*ξέρονπερι κονδί*“) fortasse pro *ζητητέον περι κονδίτον*.“ Ita docte labatur necesse est, cuicui non contigerit ipsum librum oculis usurpare. Namque *ξέρον*, quae vox a *περι κονδί* in cod. distat, glossa vocabuli *ἀλλότριον* est; *περι κονδί* autem argumenti instar est appositum. V. 1. *Κονδίτον* et *κονδίτον*) *κονδίτον* et *κονδίτον*. Toto coelo librarius erravit, qui perperam vocem derivaret a *condere*. Nr. 505. V. 1. *δύναμιν τινα θεῖαν*) *δύναμιν τινα θεῖαν*. In comm. post v. 4. *ταῦροι δὲ μελ.*) *ταῦροι δὲ μελ.* Nr. 508. V. 4. *γίγνεται*) *γίγνεται*. Nr. 510. V. 1. in not. Jac. marg. dele *κριτωνίαν ὡς με* et *δηλήθεν* Ib. Nr. 517. V. 2. *σὺ δὴ κτῆ*) scr. *σὺ δ' ἔχει*. V. 4. *λωτὸν*) *λωτὸν*. Nr. 519. V. 1. *πίε*) *πίε*.

Nr. 521. V. 1. in comm. ὀλίγον) ὀλίγον. V. 3. Σαπφοῖ. σοί) σαμφοῖ σοι. V. 6. κλυτὰς) κλυτὰς ex constanti cod. more. Post εἶπε τῷδε) εἶπεν τῷδε. et μ..... μάθεις) μ.....' μαθεις. Nr. 523. V. 2. τίκτε μοι) τίκτε μοι. Nr. 524. V. 1. in marg. P. At nec sigla exstat, qua versuum seriei vindicetur. Hinc argumento indicando appositus, quod ob maxime generalia, quae Baccho tribuuntur, epitheta haud superfluum fuerit, non cohaerere cum ipso epigrammate videtur. Verumtamen, ut quae sentiam, ingenuè fatear, poematū concinnitas, si eum praefigere velis, haud parum iuvatur. V. 6. in not. Jac. marg. dele ^ρεὐάπελον et pro ^ρἐγροίσκωμον scribe ^ρἐγροίσκωμον. In marg. cod. habetur, non quod Jac. in comm. exhibet, ἐγροίσκωμον, sed ἐγροίσκωμον. V. 10. ἰραφώτην) ἰραφ. V. 12. λήναιον) λήναιον et λαθικηθία) λαθικηθία recte. V. 13. in comm. μεθυδωτήν) ^ψμεθυδοτήν in cod. marg. adscriptum. V. 18. in comm. ῥηνοχορῆα in marg. ῥηνοφορῆα P.) Recte; verum prius corrige ῥηνοχ. V. 23. χρυσομίτρην) χρυσομ. Nr. 525. V. 1. Legitur quidem in textus spatio, sed ante initii signum, quod secundo versui praefixum est. In not. Jac. marg. „obscurem an ὕμνομεν“. Sic fuit scriptum; tamen ab ipso libr., licet non satis distincte, in ὕμνωμεν rescriptum. Quod verum esse, si versus ultimus non satis evinceret, quodammodo jam ex ipso mutandi conamine prodiret; nam librarius de externo libri nitore perquam anxius, non nisi aegerrime ω in ο rescribit; ubi tali mutatione opus fuerit, aut superscribit, aut leniter radit, aut alterum ω circellum atramento implet. Contra ο in ω facillime scribendo transit. V. 17. περὶν) περὶν. An voluit hoc revera librarius, a praecedentibus in errorem inductus? At sic περὶν' certe scribendum erat, quod vetat vox sequens. Nr. 526. in lemm. ε) scr. ^ατ i. e. τήν. Nr. 527. in lemm. ^ετ Bene; at cod. ^υτ offert. Nr. 532. V. 2. in comm. „prius γένος om. Reisk.“ Jure omisit; nam in cod. γένος habetur. Paulo ante pro κολουκωντων scr. ^θκολουκωντων. Nr. 533. in lemm. scr. θηριομάχην. Nr. 537. V. 8. ἐθέλησεν) Quid hoc sit, nescire me fateor. An operarum culpa pro ἐθέλησεν i. e. ἡθέλησεν irrepsit? Quicquid sit, in membr. ἐθέλησιν. Quod an nostro loco ferri possit, rei grammaticae peritiores videant. Nr. 540. V. 2. in comm. ἀτραπητός) imo potius ἀτραπητός i. e. ^{τετ}ἀτραπιτός. Nr. 541. V. 3. in not. Jac. marg. dele ^{τετ}τεμμηθα. Ib.

Nr. 542. V. 2. ἐνδ' ἐνι. Nr. 543. V. 6. in cod. marg. legitur ⁴ἀνόητον
i. e. ἀδιάνοητον. Nr. 544. V. 1. Τρέφων) τρεφών. V. 3. ἡνιδε)
ἡνιδέ, ut plerumque. V. 5. ἦν δ' ἐμοί) ἦν δέ μοι. Nr. 545. V. 2.
ὠνήρ) ὠνήρ. V. 5. in comm. τοῦσ οἱ) τοῖς οἱ. Nr. 546. V. 5. in
comm. ἰδ' ἰδοίμι) ἰδίδοιμι. Nr. 548. V. 4. ἔχεων) scr. ἐχέων. Nr. 551.
V. 8. in comm. βρωον) fuit ab origine βρῶων; inde postmodo factum,
altera ω parte atramento expleta, litera v in ι mutata, βροῖον. Ita
dum hoc corrigeret, illud corrupit. Nr. 554. in comm. „V. 3. bis
legitur in P. vocabulo αἰσχος primum omissio“ quam ipsam ob causam
cancellis est circumdatus. Nr. 556. V. 1. in comm. νηρηίδες) νηρηίδες.
V. 6. in comm. ἐγνωθην) Neque Brunckii, neque Schaeferi conjecturis
opus est. Si apographorum confectores codicis scripturam satis cal-
luisent, vera lectio ἐγνωθην fugere eos non poterat. Nr. 558. V. 4.
πετραίαν) πετραῖαν. Nr. 560. V. 2. τινασσόμενον) τινασσόμενων.
V. 4. in comm. εἰδελιζομένης) εἰδ' ελελ. Nr. 562. V. 7. in comm.
αἰσαι) αἰσαι. Nr. 563. V. 5. bis scriptus in cod., quoniam prius et
festinanter et ineleganter exaratus esset. Priori loco εἰσαν habes pro
εἰσιν. Nr. 564. lemma sibi adscriptum habet hoc: εἰς τὸ ἔαρ. Nr. 567.
V. 3. λούσουσα) λούσουσα. V. 5. ὑδατίνους) ὑδατινοῦς. Nr. 564.
V. 2. in comm. „In marg. φωραῖους“ potius φωραιούς. Nr. 569. V. 2.
ἰχθίς) ἰχθῦς constanter etiam hic alter libr. cf. hac de re Greg. Cor.
p. 275. extr. et 320. sub med. Nr. 573. V. 6. in comm. κλαιωμῆλη
et γελωμῆλη) sic potius: κλαίωμῆλη et γελώωμῆλη. Nr. 580. in
lemm. scr. ὁ μὲν α' et infra ὁμοίως. Nr. 581. in lemm. ἡγ' οὖν) ἡτ' οὖν.
Nr. 584. in lemm. ἐπὶ τῇ κιδάρῃ) πρὸς τῇ κιδ. V. 2. in not. Jac.
marg. dele ὁ Λωκρος; legitur enim in cod. ὁ Λωκρος; qua ratione
ex ω fit ο. vid. supra ad epigr. 525, 1. V. 3. Siglam initialem, quae a
scriba appicta erat, prior librarius induxit. Idem, quum ille v. 2.
Λωβρος scripsisset, Λωκρος inde fecit; et sic passim alterius librarii
scripturam prior correxit. Unde satis redarguuntur, quae in principio
commentarii legis „quae sequuntur usque ad p. 644, recentiore“.
Videtur potius alter librarius a priori ad describendum institutus fuisse.
V. 16. dele not. Jac. marg. Nr. 587. in lemm. θερμοχῶν) θερμοχῶν^τ
i. e. θερμοχῶν^ττην, quam vocem lexicis adde. Nr. 589. V. 1. μητηνῆν)
μητηνῆν. Nr. 591. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. ἐπὶ κροῦ)
ἐπικροῦ. Nr. 598. V. 1. ὠνήρ) ὠνήρ. Constanti codicis usu spirituum.

lenis substantivi, adjectivi, particulae, verbi articulo adhaerentium praefertur huius spiritui aspero. V. 3. *πρῶτος τῶν*) *πρωτος τᾶν*. V. 4. in comm. *ῶκαμῖρον*) *ων*. Nr. 599. V. 4. in not. Jac. marg. *προδ' ἐντι*) *προδέντι*. V. 5. *δὲ χῶτι τοῖς*) *δέχῳτι καὶ τοῖς*. Nr. 600. V. 1. *τε*) *τέ*. V. 4. *τιν*) *τιν'*. V. 5. *ἐνιδρυνται*) *ἐνιδρυνται*. Ib. in not. Jac. marg. *πελωρὶ σταῖ*) *πελωριτας*, Nr. 602. V. 7. *ἐλεγόν ποτε*) *ἐλεγον ποτε*. et *νῦν δ' ἐμέ*) *νῦν δέ με*. Nr. 604. V. 2. *τεῦξε τὸ θ'* *ώραϊον τᾶς*) *τεῦξετο θ' ωραιοντας*. V. 4. in comm. *ποθ' ορην*) *ποθ' ορην*. Nr. 605. V. 2. in comm. „*ῖσα* est in apographo, fortasse tamen *ῖσα* in P. habetur“ imo, illud, at *ῖσα* ex more. Nr. 606. in lemm. ³ *τοπ.*) ita rectissime ab Jll. Jac. emendatum; lectionem membr. intuens, ³ *τὸ π εἰς λουτρ'*, stupendam et ridiculam scribae ignorantiam non poteris quin admodum rideas. V. 4. *ἑσοράς*) *ἑσόρ*. Nr. 608. “*Η* et *ῆ*) *ῆ* et *ῆ*. Non male, si pone vocem *τέμεν* interrogandi signum figas. Nr. 610. V. 1. *ἔστιν*) *ἔσιν*. Nr. 616. in lemm. scr. *λουτρ'*. Nr. 617. V. 2. *τῆνδε*) *τῆνδε* etiam hic alter. V. 3. *θεοῖσιν*) abest lit. parag. V. 5. *αἰδ'*) *αἰδ'*. Nr. 622. V. 1. 3. *εἶτε σε*) *εἰτέ σε*. Nr. 625. in lemm. *λυκί*) Si vere sola lineola recta voci superscripta esset, lubenter Brunckio auscultarem *Λυκία* interpretanti; atqui uncinulus lineae adhaeret introrsum descendens; quare dubium esse nequit, *Λυκίους* denotari. Nr. 629. V. 1. *Αἰθε σέ*) *αἰθε σε*. Nr. 630. V. 1. *ταῦδ'*) *ταῦδ*. Nr. 636. V. 1. in comm. *τοῦτ' ἰδών*) *τοῦτ' ἰ ἰδών*. Spiritus lenis ante *ἰδών* cum rasurae vestigiis satis superque Jacobsii correctionem defendunt. Nr. 642. V. 4. in comm. *βρωματόμιξαπάτη*) *βρωματόμιξ ἀπάτη*. Nr. 654. in lemm. ^π *τ*. Utrum accipiam pro *τῆς πενίας*, an pro *τόπον*, vehementer ambigo. Illud insolentius foret, huic juxta positum *οἶκον* obstaret; attamen hoc per epexegesin poterat adjici. Nr. 656. in lemm. comm. *χαλκ*) recte, h. e. *χαλκην*. *χαλκή* (sc. *οἰκία*) autem probabiliter eadem est ac *χαλκίοικος*, domus aetarii. In Plan. scriptum opinor *χαλκή* (*χαλκην*). Tum *ὁ ἐκ τ'*) Equidem e membr. exscripsi *ὁ ἐκτισεν*, quod sine dubio ad palatinum pertinet; quare V. D. male *ὄν* recepissee videtur. Nr. 659. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 660. in lemm. supra textum ed. *ἄδηλον* habetur; in cod. *ἀδέσποτον*. Quorum vocum absolutam esse synonymiam, nunquam mihi satis persuadere potui. An forte hoc modo differunt, ut illud sit, quod nequit auctori suo evidenter adscribi, sed cujus tamen auctores fama feruntur, et

quidem plures duobus, (nam si ambigeretur inter duos solummodo, alteri solebat *οι δε φασι* addi,) hoc vero, de quo ne suspicio quidem certi alicujus auctoris est. Nr. 665. V. 3. *κίποις*) *κίπους*. Nr. 668. V. 9. *ἐβότρυν*) *ἐβατρυν*. Nr. 669. V. 7. *ἦνιδε*) *ἦνιδέ*. Nr. 670. in lemm. *θαλα*) Sic in membr. quoque, unde discas, quomodo duplex Tau in Pi coalescat. Quam crebram confusionem beatum Bastium, quum reliquas omnes in his literis usu venientes diligenter percensuerit ac plene enumeraverit, sicco pede transiisse, paene indigne fero. — lb. deinceps *ἐνω ε')* *ἐνω ς*. Nr. 674. in lemm. *εντ*) scr. *ἐντ*. Nr. 687. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 690. V. 2. *ἐτενξεν*) *ἐτενξαν*. Nr. 699. V. 1. *πέν*) *πέν* ex more. Nr. 703. V. 5. *Τοτάσπεος*) *οὐτάσπεος*. cf. Greg. Cor. p. 208. med. V. 6. *βασιλείς*) *βασιλέν*. Nr. 732. V. 2. *πλάστις*) *πλάσας*. Nr. 733. V. 1. in comm. *τάνδε*) imo potius *τάνδε* ex more. Nr. 736. V. 1. *ἀλλά οἱ*) *ἀλλά σε*. Nr. 738. V. 1. *τῷ ἐμάχ*) *τῷδε μάχ*. Nr. 739. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 742. V. 4. in comm. *τέχνα*) Minime; etiam in membr. habetur Pl. et Br. lectio; sed iota, quod erat adscribendum, superscriptum est *τέχνα δ*. cf. Bast. p. 719. Nr. 743. V. 1. *αἶδε*) *αἶδε*. V. 4. *Ἰλλυρίων*) *Ἰλλυρίων*. Nr. 744. V. 2. in comm. *ἄξενε*) *αἴξενε*. Nr. 745. V. 3. *οἱ θάμ' ἐν*) *οὐθαμέν*. Nr. 756. V. 4. in comm. *σίληνους*) *σίληνους*. In marg. cod. sic repetitur hic versus: *εἰ ληνούε κομῶν βάσκανός ἐσται λίθος*. Nr. 760. in comm. „In Anal. legitur nescio unde: *εἰς λίθος, ἄμ', ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡμία, νίκη*“. Caetera male, at *πῶλος* re vera legitur in membrana, non, quod in contextu posuit, *ἕπποι*. Nr. 762. V. 1. *μ' ἐτίλεσσε*) *με τίλεσσε*. Nr. 764. V. 4. *μυιάων*) *μυάων*. Nr. 766. V. 5. in comm. *οὐδέ με*) *οὐδὲ μέ*. Nr. 773. priorem versum post vocem *τηγανον* fuit, in altero autem *δῆ* subscriptis punctis delatum habet. cf. Bast. p. 856. pr. Nr. 777. V. 4. *ἐθεύρας*) *ἐθειρας*. lb. *εἰς*) *εἰς*. Nr. 778. V. 1. ir not. Jac. marg. dele verbum *ἐξωκε*. Nr. 788. V. 7. *ἀμπαύονται*) *αὐ παύονται*. Nr. 792. V. 1. *Νεκρία*) *νεκρία* ex vulgari cod. in his usu. Nr. 793. V. 1. *τῆνδε*) *τῆνδε*. V. 2. 'II) utriusque in ms. spiritum praefert; uter prius, uter serius additus fuerit, ex eorum fluctibus non liquet; at epigr. 795, 1. quum posterius ἢ ab initio aspere adspirasset librarius, post lenem praetulit. Verisimile, quemadmodum hic primum peccaverat, illic quoque eum peccasse. Nr. 799. V. 1. in comm. *μονοίλιος*) fuit *μονοήλ*; post vero in illud mutatum; idem in epigr. seq. versu primo factum. Nr. 802. V. 6. in

ερθεν

comm. ^{ερθεν} ^ε επεν ^ε ερθενέσσει) επενερθενέσσει. Hoc est rectissime επένερθεν ^ε ερθενέσσει. Iota enim et syllabae ερθεν, quae ommissa erant, superscripta. V. 7. dele not. Jac. marg.; nam in cod. legitur δια i. e. δταν. Nr. 816. V. 1. πηνελοπειης) πινελ. Nr. 817. V. 4. σκεπάσματος) abest lit. parag. Nr. 822. V. 1. ὅπι) ὅπη ex more. Post hoc epigr. in comm. „Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli, ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita“. Puta illam, a qua diversi argumenti epigrammata Pauli Silentarii eephraisi in libro nostro praefixa sunt. Simul existunt cuncta ejus hominis scripturae compendia; quam ob rem ejus stylum jure quis dixerit lectu difficiliorem, non item rudiozem. Nr. 824. V. 5. κάμει) κάμει τίς.

X. Επιγραμματα προτρεπτικά.

Nr. 4. V. 4. πρηγέλως) πρηγῷ γέλως. V. 6. ηλοδομεῖ) ηλοδομεί. Nr. 7. V. 6. dele not. Jac. marg. Causam erroris recte exposuit Bast. p. 715. pr. „Facile autem apparet, si lineola exigua in medio accedat, e syllaba ου fieri litteram α“. vid. etiam tab. I. nr. 10. vocem επισυμπεπτωκότα; unde patet, neque illa in medio lineola opus esse, ut ex ου fiat α, sed plane non posse nisi ex verborum sensu discerni. Nr. 12. V. 3. μη φρεδαν· ὅσοι εἰ βαρεῖ γόνυ) μηφρεδανοςσονδεβαρηγονυ. Insigne exemplum molestissimae plurium in libris mss. vocabulorum copulationis. Quod in universum dicatur, hic alter librarins etiam saepius quam prior ille uno tenore et absque tonis et spiritibus plures deinceps voces exaravit. V. 5. πνοι) πνοιῇ. Nr. 19. V. 1. in comm. παριδων) fuit ante παριδων. Nr. 21. V. 8. ib. ναῦμακός) ναῦμακούς. Quam vocis formam, sublati duobus punctis superscriptis, quae saepissime redundant, an tueri possint eruditi, ipsi videant. Nr. 23. V. 4. πελάγη) πελάγῃ. Nr. 35. V. 3. in not. Jac. marg. dele παίσης. Nr. 38. Tertiam in membr. ὄρη, quare et illis addendum censeo iota subscriptum. Creberrime enim hoc in cod. nostro omittitur, at raro redūdat, praesertim apud hunc posteriorem scribani. Etiam ad sensum hoc illi praestare arbitror. Nam nisi infinitivo vln imperativi adserere velis, commode subaudire licet προσήκει. Nr. 41. V. 2. τᾶλλα) τᾶλλα ex hujus libr. more. Nr. 45. V. 3. τῶρον) τῶρον ex utriusque libr. more. Nr. 48. V. 5. in comm. „In Pal. οὐδέν esse

videtur“. ita est. Nr. 50. V. 1. οὐ φημι) οὐ φημι. Nr. 51. V. 1. ἀμείνων) ἀμείνω. An linea superimposita evannit? Nr. 64. in comm. „obscurum lemma et fortasse mutilum“. Quidni verba: εἰς ἄρχοντα μετὰ διαδοχᾶς φρωῶντα διὰ τὸ ἀναπράττεσθαι accipi possint de archonte (ex novenis scilicet) summo cum desiderio muneris vices (Antseweschel) expectante ob quaestum. φρωῶν μετὰ τι significare: adspirare ad aliquid, avere aliquid, nihil prohibet; ἀναπράττεσθαι autem perinde ac πρᾶττεσθαι ἀργύριον est: rem facere. αἱ διαδοχαὶ sunt muneris vices. V. 5. πολλή σοι) πολλή σοι. Nr. 79. V. 5. πρεσβῦτα) πρεσβῦτα. Nr. 89. V. 3. ἀντιπαθῆς) ἀντιπαθῆς, quemadmodum Pl. cum caeteris codd. Nr. 92. V. 5. γὰρ σε) γὰρ σε. Nr. 101. V. 1. ἦνιδε) ἦνιδε. cf. Greg. Cor. p. 286. V. 5. μῆδὲ) μῆδὲ. Nr. 102. V. 2. in comm. παλινηνεμῖην) πάλινηνεμῖην. Priorem accentum ea de causa additum habes, quoniam longior et prolixior vox videbatur, quam ut potuisset uno cum tono tota pronuciari. V. 6. εἰσι τινές) εἰσι τινες. Nr. 106. dele not. Jac. marg. Nr. 122. V. 5. ἀνέμος πατε) ἀνέμος πατε. Quum prior codicis librarius accentum voculae πατε nunquam demeret, sed transferret tantummodo ex altera in alteram syllabam, hic contra non solum ipsi non imponit, sed ne praecedenti quidem vocabulo addit. Caeterum hic sequior scriba in permultis tamen rebus propius ad nostram tonorum rationem accedit, quam ille alter. Nr. 123. V. 5. τᾶλλα) τᾶλλα. Nr. 124. V. 2. ἐστι) ἐστὶ. Nr. 126. V. 2. in comm. κακόν) κακόν ob caesuram.

XI. Επιγραμματα συμποτικά και σκωπτικά.

Nr. 11. V. 2. in comm. οὐδέν) οὐδέν. V. 4. ὀρχηστῶν, αὐτοῖς) ὀρχηστοῖς. Nr. 12. V. 4. Αἰδέω) αἰδέω. Nr. 13. V. 1. Ἡώς) ἡ ὥς. V. 4. εἰς) εἰς. Nr. 14. V. 5. ἐξ ἧς) ἐξ ἧς. Nr. 16. V. 2. in comm. ἔγγιστος, μωρότερος) Non sunt duae voces in membr., sed una tantum; prior accentus ob immensam vocabuli longitudinem additus. Nr. 17. V. 4. εἶσαι) εἶσα. Nr. 18. V. 5. Βούβαστις) βουβάστις. Nr. 19. V. 4. αὐτοῖς) αὐτοῖς. Nr. 20. V. 1. in comm. καμασηνας) καμσηνας. V. 2. ἄδετε) ἄδετε. V. 6. δέχεθ') δέχετ'. Nr. 25. V. 3. ὀλιζών) ὀλιζών. Nr. 29. V. 1. ἐστὶν ἐτοιμά σοι) ἐστὶν ἐτοιμά σοι. Nr. 29. V. 6. μῆκέτ') μῆκετ'. Nr. 31. V. 4. ταρβέω) ταρβέω. Nr. 32. V. 4. χῶ) χῶ ex more. Nr. 35. V. 3. μνάς) μνάς. V. 5. ὠόν) ὠόν ex more. Nr. 40. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 41. V. 5. κῶμοι τε) κῶμοι τε. Nr. 43. V. 1. τοῦκ) τοῦκ ex more. Nr. 44. V. 7. ἦν) ἦν. Nr. 45. V. 1. in comm. ὅς) ὅς. V. 2. ἐστὶ) ἐστὶ.

V. 6. *ῥῳροσ.*) *ῥῳροσ.* Nr. 46. in lemm. *κνζικηγοῖ*) *κνζικ.* Nr. 47. V. 4. in comm. *ἀρνέω*). Sic sane scriptum fuit ab initio; sed post, sicuti videtur, ab ipso librario in *αἰνέω* mutatum. V. 10. *οἰδεν*) abest lit. parag. Nr. 48. V. 7. in comm. *μῆ ἀμαξας*) *μῆ αμ.* Nr. 60. V. 10. δ') in cod. deest. Nr. 61. V. 3. in comm. *οὐδεδιδάχθη*) Quod ex cod. more *οὐδὲ διδ.* est; *οὐδὲ* enim saepissime accentu suo caret. Nr. 64. V. 5. *ἤνομεν ᾤδῃ*) *ἤνομενηδῇ*. V. 12. *ἄρ')* *ἄρ'*. Etiam hic alter libr., quando bisyllabae particulae, syllaba prima tonum recipiente, apostropho decurantur, acutum in gravem transire iubet. Paulo post in novo horum epigr. titulo *ἀποσκόπτοντας*) scr. *ἀποσκόπτοντος*. Nr. 66. V. 2. *ἀνθρακίη*) *ἀνθρακίη*. V. 5. in comm. „Caeterum hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis antiquo tamen“. Quod si verum esset, certo certius notassem. Non enim, haec talia praeterire, moris est. Characterem interdum negligi, haud infitias eo. Nr. 69. V. 2. *γίγνεται*) *γίνεται* ex constanti cod. usu. Nr. 70. V. 1. *Γρηῖν*) *γρηῖν*. Nr. 71. V. 1. *αὐτῇ*) *αὐτῇ*. Nr. 72. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. in comm. *ζώεαι κλεπονσα*) Scripserat libr. initio *ζωει βλεπονσα*; mox errorem sentiens, β lenissima mutatione (prolongato sc. ejus anteriore ductu) in κ transformavit, et superne *αι* adscripsit, ut habeamus hoc modo *και λεπονσα*, vel, quoniam apud hunc posteriorem scribam π α σσ plane dignosci nequit, *και λεσσονσα*. Oblitus est autem, ut veriore lectionem absolveret, *υ* adicere; quo facto recte proveniret *και λεύσσονσα*. Similitudinem litterarum β et κ egregie discis ex Bast. tab. I, 6. vocibus *ἄβρον* et *ἄκρον*; sed eandem litteris π et σσ faciem esse in quibusdam codd., nisi id nemini ignotum putabat, male Bastius attingere praetermisit. Nr. 73. V. 1. in comm. *ὅτῃ νέα*) *ὅτῃνέα*. V. 2. *νῦν δ' ἐθέλει*) *νῦν δεθέλει*. Nr. 73. V. 7. *ἦν τι*) *ἦν τι*. Locus me admonet, ut scribam utrumque *ἦν* plane non nosse observem; ubique *ἦν* scriptum. Quae toni ratio nititur haud dubie vaga notione tenoris inflexi ex contractione oriundi. Nr. 74. in lemm. scr. *γραῖαν*. Nr. 75. V. 6. *ὁμοῖον*) *ὁμοιον*. Illud rectius. cf. Greg. Cor. p. 26. 318. al. Nr. 77. V. 3. *Στρατοφῶν*) ut et v. 6. *στρατοφών*. Ib. *ὁμόσας*) *ὁμόσαι*. Nr. 78. V. 2. *ῆ*) *ῆ*. Nr. 79. V. 5. in comm. *δέρεται*) fuerit ita; nunc certe *δέρεται*. Nr. 81. V. 3. *πλαταιαῖς*) *πλαταιαῖς*. V. 5. *εἰ δ' ἔτε*) *εἰδέτε*. Nr. 84. V. 6. in comm. *πέντε τριαζ.*) Etiam in cod. junctim habes scriptum; prior tonus ob nimiam vocis extensionem appositus. Nr. 85. V. 5. in comm. *και τῆ γάρ*) *και τι γάρ*. Nr. 86. V. 1. *εἴτ'*) bis *εἴτ'*. Nr. 88. V. 1. in comm.

„ἤρπασιν P. sed v atramento inductum“ non inductum; imo τ ἐφελ-
κτικόν in membr. nostris ante lit. x huud raro usu venit, ubi syll.
brevis. Nr. 89. V. 1. χαμαί το) χαμαί τι. Nr. 91. V. 3. κάτω βρωῖεν)
κατώβρωσεν. Nr. 94. V. 2. in comm. ἀπῆλθεν) vid. quae modo dixi ad
Nr. 88, 1. Idem fieri scito ante lit. γ (cf. epigr. 100, 1. et 407, 5.)
ac, si recte memini, etiam ante ε. Nr. 95. V. 1. dele not. Jac. marg.
Ib. V. 3. ψιλός) ψιλῶς. Nr. 102. V. 1. ποτ') πότ'. Miror. Nr. 107. in
comm. „In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente“. Lemma non
habet; numerus atque initii nota neutiquam deant. Nr. 105. V. 1. ὅς
δ' ἐκάθευδεν) ὅς δε καθ. Nr. 110. V. 8. γὰρ εἰμι) γὰρ εἰμι. Nr. 111.
V. 2. in comm. ἀπηχόνισεν) abest lit. parag. Nr. 115. V. 2. in not.
Jac. marg. ἰακύν) ἰᾶσιν i. e. ἰσιν. Nr. 119. V. 1. in comm. ὁ ἱατρός)
ὁ ἰατρός. Subscripta puncta pariter ac spiritus lenis et superscripta vo-
calis η ab homine nostrae aetatis oriunda; quod occasionem dat mo-
nendi, etiam alibi passim ab isto homuncione membranam nostram com-
maculatam esse; quam detestabilem vetustissimi libri profanationem ita
ei cessasse cuperem, ut pro sana nactus esset chiragricam manum. Istius-
modi interpolationis proximum exemplum habes Nr. 124. v. 2., ubi Jac.
recte monet, codicem praebere ἐτέρησεν. At calami ductus, quo ἐτέρησεν,
vel potius, quicquid contradicat Clar. Ed., ἐτέρησεν in ἐτέρησεν abiit,
illius, si Dis placet, correctoris est. Nr. 125. V. 3. dele not. Jac. marg.
Nr. 127. V. 1. Ἐρινύες) ex more ἐρινύες. V. 3. σοῦ) σου. Nr. 139.
V. 2. in comm. φῆς συνε.) φησι συν. sicut Pl. Nr. 140. V. 3. οὐ
πεῖν) οὐπειν. Nr. 141. V. 4. Θερμοπυλῶν) Θερπον. V. 5. ὥς τι)
ὥς τι. V. 6. ἐνθαδέ μοι) ἐνθαδέ μοι. Nr. 143. V. 4. in comm.
μελίται) μελεται. Nr. 145. V. 1. Σέξτον et Σέξτος) σέξτον et αἰξτος.
Nr. 157. V. 2. κομιδῇ) κομιδῇ ex more. Nr. 169. V. 2. χαλκούς)
χαλκούς. Nr. 181. V. 1. ἠδδμεν) ἠδδμεν. Jota a priori librario
superscriptum. Nr. 185. V. 1. ἀπέλυσ πόλιν) ἀπέλυσ πόλιν. Linea a
recenti isto nequam sublita. Nr. 190. V. 2. ὄνθ' ὄλον) ὄνθ' ὄλον.
Nr. 191. V. 2. ἔχεις) ἔχει. Nr. 195. V. 4. προτάλων) προτάλω. Nr. 196.
V. 1. βιτώ) βίτω. In qua voce βί a priori libr. adjectum est. Nr. 199.
V. 1. in comm. ἰχθῶν Br.) eodem modo in membr. Nr. 202. V. 3.
in not. Jac. marg. ὠνῆσαι) ὠνῆσαι. Nr. 209. in lemm. παρόρις)
παρόρις i. e. παφοριήν. Nr. 210. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 218.
V. 3. in comm. κατάγλωσσ') καταγλώσσ'. Nr. 222. V. 2. in comm.
„etiam v. 2. λίχει καὶ λίχων“ imo λίχ. γὰρ λίχ. Nr. 226. V. 2. ὄφρα

σε) ὅφρα σε. Nr. 227. V. 2. σὺ τι) οὐ τί. Nr. 228. V. 1. τις) τίς et ἀπείκτανεν) ἀπείκτορεν. Nr. 236. V. 2. in comm. „δὲ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in codd. dixit Schaefer.“ In memhr. habes δὲ κιν.; ergo vox pro deleta habenda est; an in archetypo compendium particulae καί scriptum fuerit, quod libr. primo oculorum obtutu perperam pro δὲ acciperet, equidem non quaerō. Nr. 239. V. 1. Οὐτε) Habes in cod. per correctionem in loco et οὐτε et οὐτι. V. 3. Ἀρπυιών) ἀρπυίων. V. 5. ὅς σε σε) ὥς σε σε, ex hujus alterius scribae constanti usu. Idem habes epigr. 253, 5. et 352, 7. Nr. 241. V. 1. Θεόδωρος σου) Θεόδωρέ σου ex more. Nr. 265. V. 3. in comm. καταλέξει) καταλέξη. V. 6. Ῥωμαίοις οὐδεῖς) Ῥωμ. δ' οὐδ. Nr. 276. V. 1. ποτε) ποτέ, sicuti epigr. 279. v. 1. Nr. 285. V. 1. ἄλλο) ἄλλ' i. e. ἄλλως. Nr. 288. V. 1. ῥαφιδεὺς) ῥαφίδας. An pro ῥαφίδες? Nr. 290. V. 1. τις) τίς. Nr. 297. V. 4. νῦν δ' ἴθι) νῦν ἴθι. Nr. 300. V. 2. σίγα) σίγαι ex more. Nr. 302. V. 2. in comm. καὶ αὐτός) αὐτός. Id cur καὶ αὐτός esse nequeat, non video. Sic saepius scribendi notae ad sensum, non ad litteras significant. Nr. 308. supra textum Λουκίλιον. Tandem aliquando Cl. Editor hanc nominis formam adhibet, quae in ipso cod. jam dudum invaluerat, quemadmodum ex comm. intelligere licet. Fere similiter supra peccatum est in casu secundo nominis Αἰωνίδας, ubi saepe Αἰωνίδα loco Αἰωνίδου expressum fuit, et vice versa, renuente libro ms. Nr. 309. V. 4. τι) τί. Nr. 315. V. 1. Ἀντίοχος) ἀντιόχος. Nr. 319. V. 4. primum ἦ aliena manu additum. Nr. 322. V. 3. κηλίδες) κηλίδες. Nr. 325. V. 4. in comm. „καλέσησ P. ultima littera atramento inducta“. Potius sic: κάλεσησ. Nr. 328. V. 4. εἰς) εἰς. V. 9. in not. Jac. marg. δέσθας) imo, δεῦθας, proinde, littera sibilante extirpata, rectissime. Nr. 330. V. 7. οὐκ ἀφνὴς εἶ) rectissime; sed a librario, qui ejus locutionis sensum non satis assequeretur, monstrum quoddam lectionis habemus: οὐ καφνήσας. An cogitavit ignarus homo de καφνῆσαι, aut vero de ἀφύσει (ἀφύω cum significatu: dealbor), ubi nihilo secius π ad antecedentem voculam pertineret. Neutrum satis graecum videtur. Nr. 332. V. 6. οὐσαν) οὖσαν. Nr. 335. V. 2. in comm. κοπίση) κοπίση i. e. κοπιη. Nr. 340. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 348. V. 2. in comm. παντο-λίτωρ) πατρολέτωρ. Quam vocem lexicis adde. Nr. 352. V. 7. in comm. ὥς με) ὥς με. V. 11. ἦδε) ἦδε ex more. Nr. 358. V. 1. Ῥουφινιανός) ῥουφην. Nr. 360. V. 1. ἐγένου) Sic legitur in memhr.

satis certo. Nr. 362. V. 3. τῷ φωνέος, ἄτις) τῷ φωνέσσας per ignorantiam. V. 5. ἦ) ἦ. Nr. 363. V. 1. χῶ) χ'ώ. Nr. 373. V. 1. ἔστιν)

Abest lit. parag. Nr. 384. V. 2. in comm. πληθούς) πλη^χθούς. Hoc ita accipiendum: Librarius profecto primitus scripserat πλη^χθούς; sed extemplo correxit, priorem tonum inducens, alterum imponens, et medium literae θ ductum per vocalem o porrigens, ut eo modo cum u contingeret. Nr. 386. V. 1. τις) τίς. V. 5. ἦν) item ἦν. Nr. 403. in lemm. supra contextum posito εἰς ποδάγραν) male; in membr. εἰς ποδάγρον, quemadmodum epigr. 414. Quamvis enim haec epigrammata genus spectare videantur, tamen certum aliquem hominem icere putanda sunt. V. 1. δαμάτεια) δαμάσεια. Quod probe notandum. V. 6. γίγνεται) γίνεται. Nr. 410. V. 1. βακτροπροσαίτων) βόκτρον πρ. Nr. 411. in lemm. ἐκπύρ^ω nullo modo ἐκπυρον esse potest. Accentu si careremus, interpretarer vel ἐκπυρωθην, vel ἐκπυρων. Ut nunc res habet, forsitan in antecedente voce mendum latet; recte fortasse explicaveris: εἰς βαλαντίον ἐκπύρωσιν. Nr. 416. V. 1. γίγνεται) Alterum Gamma abest, ut semper. Nr. 421. V. 1. Cl. Ed. emendationem suam iusto obscurius in comm. proponit; etiam εὐ a cod. abesse, non diserte monet, licet quodammodo ex varr. lectt. suspicari possis. Nr. 424. V. 2. Ἐριννυες) Alterum Ny ex constanti cod. usu deest. Nr. 425. V. 1. Γινώσκουσιν) γινώσκουσιν; ut constanter. Nr. 434. V. 2. ὠρεῖς) ὠρεῖς. Nr. 440. in lemm. supra textum ed. πῖττακον) πῖττακ i. e. πῖττακος. An ejus nomen Πῖτταξ fuit, quam vocem, a Schneidero male praeteritam, reperire licet in Suic. thes. eccles. sub voce Πῖττάκιον. Post haec in comm. „Sequuntur in cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis cod. partibus supplementa addidit“. Est en ipsa manus, quae in primis cod. foliis illa diversi argumenti epigrammata scripsitavit; quod nisi agnoscere possis ex pari calami ductu, quoniam hic paulo negligentius quam illic literas formavit, nihilo minus ex iisdem plane scribendi compendiis, quibus utrobique usus est, prodit.

XII. Στρατωνος μουσα παιδικη.

Nr. 4. V. 7. τις) τίς. Nr. 6. V. 2. τοῦτό ποθ' τοῦτο πόθ'. Nr. 7. V. 2. ἐπνοίῃ) ἐπνοίῃ. Nr. 9. V. 1. σὺ) σὺ. Nr. 15. V. 1.

in not. Jac. marg. dele γραφικοῦ P. Nr. 18. V. 2. ἐστὶ τι) ἐστὶ τι.
 Nr. 24. V. 1. Εἰ μοι) ἐμοι. V. 2. οἶσα) Non ante, sed tantum post
 haec in textu erant puncta figenda; namque sic incipit in cod. versus.
 Nr. 32. V. 2. Primum ὦρη) ὦρη. V. 4. in comm. νυνὶδε) νυνὶ δὲ.
 Nr. 34. V. 1. παιδοτρίβην) παιδοτρίβη. Nr. 35. V. 1. ποτ') πότ'.
 V. 3. τις) τίς. Nr. 36. V. 2. ἔπει) ἔπει. Nr. 43. V. 3. ἐρώμενον)
 ἐρωμένον. Nr. 44. V. 4. ἄλλο τι) ἄλλοτι. Nr. 45. in lemm. supra
 editionis textum posito Ποσειδίππον habes. Viget et praevallet in cod.
 forma ποσιδ. Nr. 48. V. 4. in comm. „Graevius, distinctione post
 φλέξεις posita, ἤδη conjunxit cum sequentibus“. Recte Graevius;
 etiam in cod., ubi rariissimae sunt distinctiones, ita distinctum. Nr. 51.
 V. 1. Ἐγγε) ἔγγε. Nr. 52. V. 2. ψυχᾶς) ψυχᾶς. Nr. 56. V. 7.
 ἱερὰ πόλεις) ἱερὰ πόλεις et α) α. Nr. 58. V. 2. in comm. δονήσας)
 Multa a viris doctis tentata; in membrana habes δονήσας. Nr. 61.
 V. 1. κατέτηκ') κατατηκ'. Nr. 64. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 68.
 V. 1. λένουσι) Sic revera h. l. etiam in ms.; quod tamen fit non nisi
 rarissime. Idem de verbis γίνομαι et γινώσκω valet, quae a priore
 libr. nusquam, ab altero bis terve cum duplici Gamma reperiuntur.
 Nr. 69. V. 1. in comm. γανυμήδει) Syllaba ει non plene, sed per
 compendium scripta; quod commode eandem etiam cum diaeresi de-
 notare censendum est. Nr. 72. V. 6. ἐπὶ σοῖς) ἐπ' ἴσοις. Nr. 80.
 V. 3. in comm. πρὸς σὲ) πρὸς σὲ. Nr. 81. V. 1. in comm. τάν) τ'αν.
 Nr. 82. V. 2. φάνιον) φάνιον, quemadmodum epigr. 85, 4. 5. Nr. 84.
 V. 4. in comm. ἀπεσέπτει) ἀπεσέπτει. V. 6. dele not. Jac. marg.
 Nr. 85. V. 1. in comm. „πελάγους. P. πελάγευς Br. qui vulgarem for-
 mam in praecedente epigr. reliquit“. At revera ipsa membr. offert
 πελάγευς hoc posteriori loco. V. 8. φίλοι) Utrum hoc sit, an φίλοι
 scriptum, parum liquet; magis tamen alterius (φίλοι) speciem vox
 refert. Nr. 90. V. 8. μόνον) μόνον. Nr. 91. V. 5. ἐπηγάσσαθς)
 ἐπηγάσαθε. Nr. 93. V. 7. in comm. λεπτήνιστω) λεπτήνιστω. V. 11.
 ἐς) εἰς. Nr. 97. V. 5. τά θ') τάδ' et ἴσα) ἴσα. Nr. 99. V. 1. in
 comm. οὐδεμαθόν περ) οὐδ' ἑμαθόν περ. Nr. 102. V. 5. χούμους)
 οὐμός et hoc et altero loco. V. 6. μέσση) μέσση. Illud vero loco
 secundo exstat. Nr. 105. V. 2. πέταμαι) πέτομαι. V. 3. τε) τί.
 Nr. 108. V. 4. ὀξερῶ) ὁ ξερῶ. Nr. 117. V. 1. τόλμα) τολμά.
 Nr. 118. V. 1. in comm. ἀρχεῖν) ἀρχεῖν. Nr. 132. V. 1. Οὐ σοι) οὐ
 σοι. Nr. 134. V. 4. τῶνδρός) τῶνδρος. Nr. 136. V. 1. in comm.
 μή με scribe pro μή μ'. Nr. 137. V. 6. in not. Jac. marg. dele ἔχατα P.

Nr. 139. V. 1. Ἔσι τι) *σεί τι*. V. 5. Μενέξινε) *μίνιξινε*. Nr. 140. V. 5. in not. Jac. marg. dele Ζεύς P. Nr. 141. V. 1. τολμᾶν) *τόλμαν*. V. 5. in comm. τοίγαρ) *τοί γάρ*. Nr. 143. V. 1. Ἐρμηῖ et ἔφηβω) *ἐρμηῖ et ἐφήβω*. Nr. 144. V. 4. οἱ ἔδρας) *οἰεδρας*. Nr. 147. V. 1. in comm. ἀρπασαι) *ἀρπασαι*. Nr. 148. V. 4. ἀνεραυτάτον) *ἄν ἱε*. Nr. 150. V. 3. Μοῖσαι) *μούσαι*. V. 9. δεδοικαμες· αἱ) *δίδοικα μίσαι*. Nr. 153. V. 4. γίγνεται ἱρῶσι θεός) *γίνεται ἱρῶσιθεος*. Nr. 160. V. 6. τίσαι) *τίσαι*. Nr. 163. V. 4. Εὐβιώτῳ) *ἐν βιώτῳ*. Nr. 166. V. 2. τοῦτό γ' ἔχειν) *τόν τογ' ἔχειν*. Nr. 168. V. 1. Ναννοῦς) *Νάννοις*. V. 4. εἶπας) *εἶπας*, sicut v. 5. εἰπόν) *εἶπον*. Nr. 172. V. 1. ἐστὶ) *εἶν*. Nr. 174. V. 3. γίγνου) *γίνου*. Nr. 178. V. 2. ἀστράσιν) *ἄστραειν*. Nr. 180. V. 3. ἄλλο τι) *ἀλλ' ὅτι*. Nr. 182. V. 1. ταῦτά με) *ταῦτα με*. Nr. 183. V. 2. in comm. χεῖλεσι μὴ φιλλοῖς) *Fuit initio scriptum χεῖλεσιν ἡφιλλοῖς*. Post a prioris vocabuli litera ultima Ny ad propinquum Eta linea recta a librario est ducta, quo Ny illud speciem literae My sumpsit. Nr. 185. V. 2. in comm. παιδας) *Vere sic habet membrana*. Num etiam in hoc dialectus viget, quemadmodum in *παιδων* et *παιδῶν* vigere scimus? cf. Greg. Cor. p. 317 et 658. Certe non ita multo post epigr. 194, 1. et 195, 3. recte *παῖδus* exhibetur. Nr. 187. V. 1. ἀναγιγνώσκειν) *ἀναγιν*. Nr. 193. V. 1. in comm. οὐδὲ συμφοραῖαι) *οὐδὲ συμφορ*. Nr. 195. V. 4. Κυπρογεννοῦς) *κυπρογενεὺς*. Nr. 202. V. 1. in comm. ἀγαγὲν δέ με) *ἀγαγὲν δε με*. cf. Bast. p. 855. pr. „Omissio accentus vel spiritus in voce plene integrisque litteris scripta dubitationis index est, aut significat, librum vocem pro corrupta habuisse“. Quod poteram in hisce additamentis meis saepenumero monere, semel advertendum duxi. — Ib. *δαμι*) *δαμι* ex more. Nr. 206. V. 5. Κῦρι) *κύρι*. Nr. 208. V. 6. θιγείν) *θίγειν*. Nr. 211. V. 1. οὐ σ' ἔτι) *οὐς ἔτι*. V. 7. ἄλλη δ') *ἀλλή δ'*. V. 8. in comm. κούκ) *κούκ* ex more. Ib. Nr. 216. V. 1. κούκτος) *κευκτος*. cf. supra ad 202, 1. Nr. 218. V. 2. εἰπόν) *εἶπον* ex more. Ib. *Πασίφιλε*) *πᾶσι φίλε*. Nr. 222. V. 3. in comm. „κόινους an κούκους ambiguum in P.“ Hoc in marg., illud in textu reperiri scitote. Nr. 226. V. 3. ib. ἢ με κατουν.) *ἡμεκατουν*. Nr. 230. V. 4. ib. καὶ α' ποδ') *καὶ οὐ ποδ'*. De tono libr. vehementer dubitabat. Nr. 233. V. 1. Καμωδέ) *κώμωδε*. Nr. 249. V. 5. μελμπιδας) *μέλμπιδας*. Nr. 255. V. 1. ἀκοινώητε) *scr. ἀκοινώητε*. Nr. 258. V. 1. τις) *τίς*.

XIII. *Επιγραμματα διαφορων μετρων.*

Nr. 6. in comm. „Nomen auctoris non adscriptum in membr.“ Quidni adscriptum sit? Habes in libr. ms. τοῦ αὐτοῦ ἑνδεκασυνλλάβιον τριμέτρον οὕτω καλούμενον. Nr. 9. V. 1. Ἀιγαῖον αἶγαιον. Nr. 10. V. 2. in comm. λιμένοσκοπῳ) λιμένος κόπῳ. Nr. 11. in lemm. ὑποζηματιξ) ita sane perperam h. l. scriptum exstat pro ὑποζημα-
τικόν, quod habes epigr. 21. Nr. 12. V. 2. ἄλος) ἄλος. Nr. 12. V. 5. in comm. ῥάσθη) ῥάθη, ergo, si deficientem tonum exceperis, rectissime. Ib. Nr. 13. V. 5. κυδων.αιτας) „abundante i, ut passim“. at legitur in membr. κυδωνίαι τας. Nr. 14. V. 4. Ἰσθμοῖ) ἰσθμοί. „Μοχολ Paphiorum pro μυχῶ positum esse, monuit me Cel. Valckenaer.“ vid. Greg. Cor. p. 367. ss. Nr. 15. in lemm. comm. „ε̃ μέτροις (scr. ε̃ μέτροις i. e. ἑξαμέτροις)“. Rectissime cod. praebet ε̃μέτροις. Nr. 18. in lemm. ἑνδεκασυνλλαβ) scr. ἑνδεκασύνλλαβ) hic et epigr. 19. Nr. 20. V. 1. in comm. „ὦπις an ὠπις obscurum in P.“ Neutrum, sed ωπις, unde librarium dubitasse colligas. Nr. 21. in lemm. ε̃μετῷ) posset accipi pro ἑμμέτρον; at in cod. ε̃μετῷ i. e. πενταμέτρον. V. 6. in comm. διθυραμβόχανα) διθυραβοχανα. Nr. 22. sic a libr. in versus descriptum est. Tres versus primi, quemadmodum in edi. nostra dispartitos esse vides; tum v̄ro τόνδε —“ Ερωτος || κούρων || ἐπίρτατος || δός || δέχθαι. Nr. 23. V. 1. dele in not. Jac. marg. εἰτι καχόν. Jota enim, in literarum serie omissum, superscriptum est. V. 6. ἡδονῶν) ἡδονάν. Nr. 24. V. 2. in comm. σειμόνη) σειμονη. Nr. 25. in lemm. ε̃ μέτρον) scr. ε̃μέτρον. Nr. 27. in lemm. εναλλάξ) εναλλάξ. Nr. 28. in lemm. αυτ̃) scr. αυτ̃. Paulo post δ̃ποδ̃) δ̃ποδ̃ i. e. τετραπόδον. V. 10. in comm. φερηθείς) Voluit Cl. Ed. φερηθείς, quod in cod. sic habetur. Nr. 30. in lemm. ε̃μετῷ) scr. ε̃μετῷ.

Explicit, spero, feliciter.

Sigla haec [P], qua singula quaevis ordiens membranae pagina denotatur, quum operarum culpa ineptis saepenumero locis in textus voluminibus sit posita, rectius sic collocatur: P. 54 b. codicis ea ponenda est ante *Χρισε τετην*. P. 57 et 69. editionis omnino delenda. P. 72. cod. ante *βοτρυνχον* addenda. P. 77. ad *γοιν*. ponenda. P. 78. ad *αυτης οργη*. P. 79. ad *Εν τω ΙΑ* addenda. P. 81. ante *εξ αυτης* collocanda. P. 85. ante *μη τις*. P. 87. *ως προτ.* P. 89. *ηξειν*. P. 90. *δευρ.* P. 91. *χρωμ.* P. 92. *παντος*. P. 94. *απητη*. P. 96. *Αρσ.* P. 99. *τουτο*. P. 100. *πριν*. P. 102. *εερνα*. P. 104. *φαινεσθ*. P. 106. *μη τις*. P. 108. *ουδ' οσον*. P. 110. *εσι*. P. 112. *χλαινα*. P. 114. *εκπετ.* P. 116. *Ζηλ.* P. 118. *μηρ.* P. 120. *κοιμισον*. P. 122. *βαλλειν*. P. 124. *νυν*. P. 126. *εξεχεεν*. P. 129. *υβρις εμην*. P. 131. *υδισι*. P. 135. *κειτο*. P. 136. *ζωνην*. P. 138. *συμβολον*. P. 140. *δεχνυται*. P. 144. *δισπον*. P. 146. *ανθετο*. P. 148. *δεχνυσο*. P. 156. *αντ*. P. 157. *τηδε τις*. P. 159. *παρμις*. P. 161. addenda ante *Τριγylan*. P. 162. poneuda ad *αρκυν*. P. 163. *θηκεν*. P. 164. *κειται*. P. 165. *η φευγε*. P. 166. *αγκυται*. P. 169. *και γλυκυν*. P. 170. *και θυρσου*. P. 172. *τω κυνι*. P. 174. *εξ αλος*. P. 181. *αβρων τε*. P. 182. *τον βαρυν*. P. 183. *αιγιδι*. P. 185. *ευχόμενοις*. P. 187. *μασιγα*. P. 191. *αντιος*. P. 193. *εσου*. P. 195. *σφαιραν*. P. 197. *Παρμενις*. P. 200. *ευαγρει*. P. 204. *τρεψαμ*. P. 206. *Αρτεμι*. P. 207. *τετραετ*. P. 208. *και ταν*. P. 210. *επλεκ*. P. 212. *και τον σμερδ*. P. 214. *ευθετον*. P. 215. *αλλ' εμολες*. P. 216. *υμνη*. P. 218. *και πηρηγν*. P. 220. *Μιλητος*. P. 221. *εξεφρον*. P. 222. *ως παλον*. P. 225. *πυρ*. P. 227. *Τροια*. P. 229. *γελωτι*. P. 230. *αμμιε*. P. 232. *τας δ' υπερ*. P. 233. *σαμα*. P. 234. *ελπιδας*. P. 235. *παρθενιον*. P. 236. *παιγνιον*. P. 237. *θηρεωνν*. P. 238. *ζεσο*. P. 239. *ει γαρ ισον*. P. 240. *και γοερον*. P. 243. *Ξερεξον*. P. 244. *εσπασεν*. P. 246. *θαροση*. P. 248. *ο τηλεμων*. P. 250. *μυρεθ*. P. 252. *ωλετο*. P. 253. *παντοθεν*. P. 255. *τυμβον*. P. 259. *ου θαπτεις*. P. 261. *ηρπασιν*. P. 265. *Τλησιμηνη*. P. 267. *θρεψας*. P. 268. *αλλα προμηθ*. P. 273. *Αντιπ*. P. 275. *πρωιον*. P. 281. *εαλα*. P. 283. *ηρεμα*. P. 285. *πολλακι*. P. 287. *φιλλι*. P. 291. *και κουρας*. P. 293. *πυρκαϊη*. P. 294. *φθεγγατο*. P. 296. *κινησαντα*. P. 298. *οιπω*. P. 299. *τουσον*. P. 300. *πλουτηος*. P. 303. *εν βιοτω*. P. 307. *καππεισεν*. P. 309. *μοιραν*. P. 311. *αλλον*. P. 312. *δεινος*. P. 313. *λειψανον*. P. 314. *ουκ ετλη*. P. 315. *βουληθηντα*. P. 318. *λαϊνον*. P. 319. *τη φιλοκ*. P. 321. *εφθιτο*. P. 322. *ησα τε*. P. 323. *ωδιγες*. P. 325. *μουνος*. P. 327. *και βιοτον*. P. 329. *εμπα δι*. P. 330. *τουνινα*. P. 331. *ηντιο*. P. 334. *των Αβρ*. P. 336. *οιην*.

P. 339. *ηνια*. P. 341. *αι, αι*. P. 343. *πασιν*. P. 344. *μηκετ'*. P. 346. *Χριτος αναξ*. P. 348. *και νυν*. P. 349. *η θρουψ*. P. 351. *αυθις*. P. 354. *πλανουατε*. P. 357. *λαες*. P. 359. *δενδρω*. P. 362. *οσσον*. P. 365. addenda ante *και ψυχας ανδρων*. P. 364. item addenda ante *Σιγησας αρουσαι*. P. 366. *γηρασκειν*. P. 368. *ηπιος*. P. 370. *δελφινες*. P. 372. *ηκε*. P. 374. *την εμε*. P. 377. addenda ante *ανθερεων κελαρυζε*. P. 380. *εκ ταυτης*. P. 382. *εικονα*. P. 385. *την τιμην*. P. 386. *την σην*. P. 389. *αριτον*. P. 392. *ευθυνει*. P. 394. *ητις*. P. 396. *θνησκειν*. P. 398. *νηχομενων*. P. 400. *τεττιξ*. P. 402. *μοσχος*. P. 403. *κιττ*. P. 404. *ειδωλον*. P. 406. *ολλυμενη*. P. 407. *νυν μοι*. P. 409. *ωραιου*. P. 411. *ανδρων*. P. 413. *θυμωθεις*. P. 416. addenda ante *ξεινον μουσοπολου*. P. 417. *λιην*. P. 418. addenda ante *χειματος ηνεμοεντος*. P. 419. *οι δ' απαλον*. P. 420. *ου σ' επιγ*. P. 422. *και κοιμω*. P. 423. *ης θεος, ης γ*. P. 429. *τρηχεια*. P. 431. *αυλια*. P. 433. *ρεξω*. P. 434. *μηνισας*. P. 441. *περγου δορυ*. P. 448. *Χριστιανοι*. P. 454. *ναυτ'*. P. 456. *αμφιροητα*. P. 457. *χορδας*. P. 461. *ναματι*. P. 462. *ου ποθει*. P. 466. *εδρακον*. P. 472. *υδασι*. P. 473. *μηποτε*. P. 475. *και τοδε*. P. 477. *ει οι*. P. 481. *ανερα*. P. 482. *οψε μεν*. P. 485. *ησκημαι*. P. 488. *εν ω το χ*. P. 490. *πειθομενος*. P. 492. *καρφεσι*. P. 494. *ηπιη*. P. 495. *εχθρα*. P. 497. *οι βασκ*. P. 499. *ουτοι τον θαν*. P. 501. *ζωομεν*. P. 506. *πως δυναμαι*. P. II, 319. editionis omnino delenda. P. 511. *Βακχε φερων*. P. 513. *εγκεφαλου*. P. 514. *ηνδεποτε*. P. 515. *ενθερος*. P. 517. *ελπισιν*. P. 518. *βοτρηνγια*. P. 519. *εκβαλε*. P. 522. *Ζευ*. P. 525. *πεντ' ιδεν*. P. 526. *ως περιχ*. P. 530. *και δια τουτο*. P. 531. *αν μη π*. P. 532. *Γλαυκε*. P. 535. *την Εκ*. P. 536. *χειλει*. P. 537. *ζην*. P. 539. *φαιδρος εγραψε*. P. 540. *αλλ*. P. 541. *εκ δρυος*. P. 547. *ει φιλεις*. P. 551. *ηγομεν*. P. 553. *μη μοι*. P. 556. *γενομενος*. P. 557. *ου θερεος*. P. 559. *Λαοδικη*. P. 562. *χαλκον εχων*. P. 564. *αυταρ ο παις*. P. 569. addenda ante *Εκ Διος*. P. 570. *τους μελανοφθ*. P. 572. *νευσομεν*. P. 574. *παντων*. P. 576. *εκκρουσον*. P. 577. *Κε- κροπιαν*. P. 578. *και Ζηνος*. P. 580. *καλπιν*. P. 582. *δινενεις*. P. 584. *αρυτσεις*. P. 585. *τωδ' οσον*. P. 586. *θαμβος*. P. 588. *οπτωκαιδεκ*. P. 590. *τοιγνδρος*. P. 592. *τις τοσος*. P. 594. *οισω και*. P. 596. *και σε π*. P. 598. *την αυτην*. P. 600. *νετρον*. P. 602. *τις κρυψαι*. P. 604. *δαιμων*. P. 606. *αλλα μεν ην*. P. 610. *Αβδηρα*. P. 611. addenda ante *ανθηκεν τοδ' αγαλμα κορ*. P. 613. *σημαινε*.

